

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

A 469331

DUPL

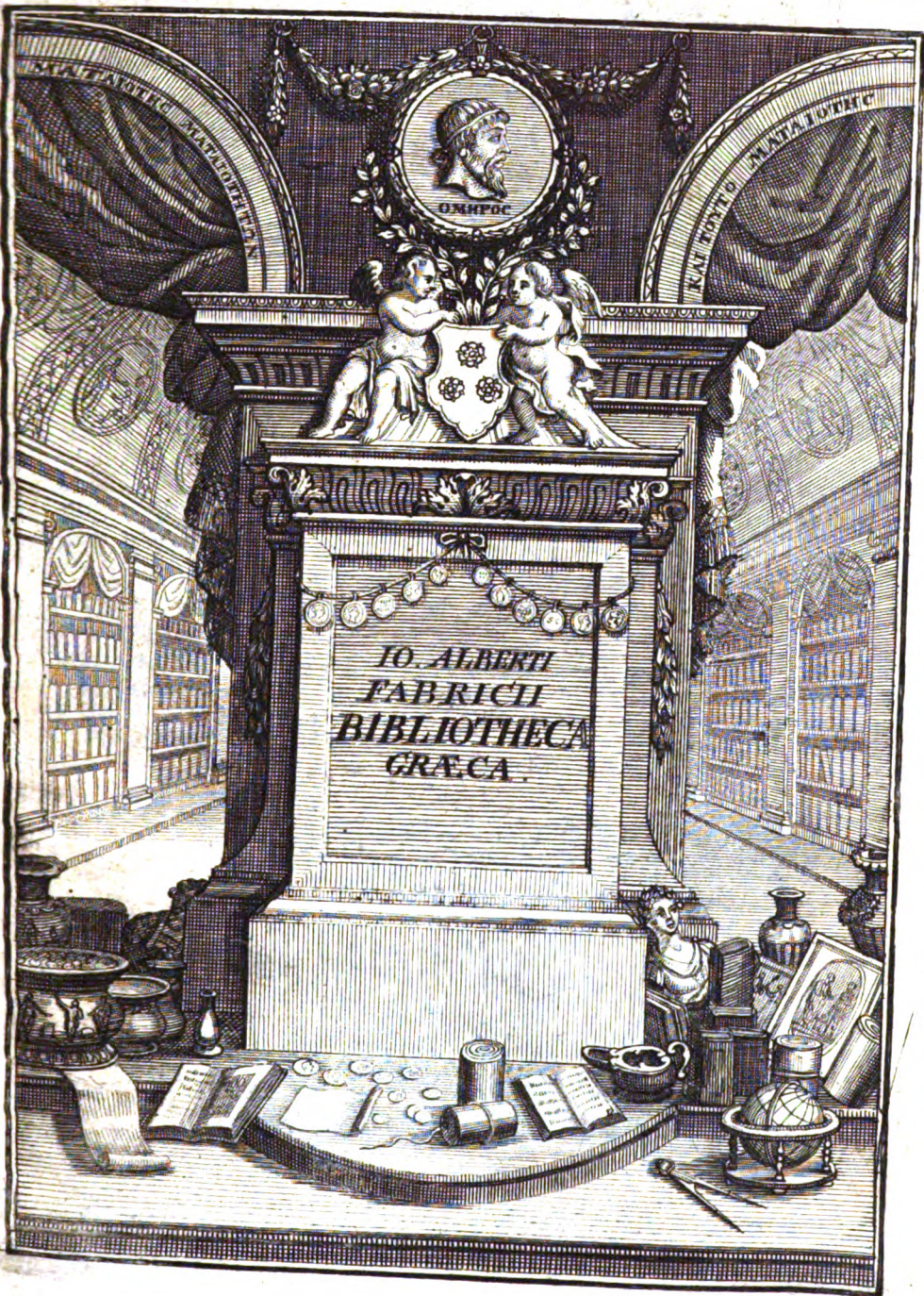

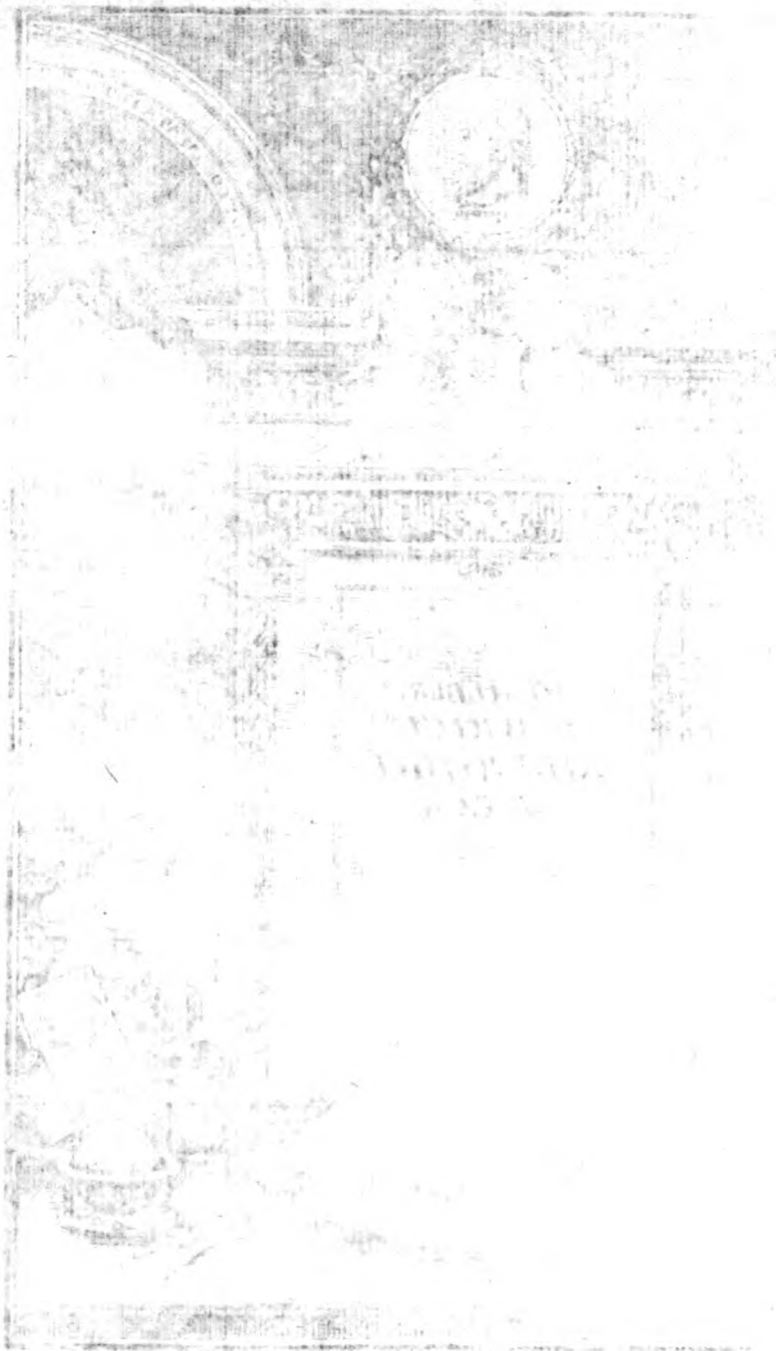
880.8

F13

F8

J. C. Böhm
1719.

JO. ALBERTI FABRICII,
SS. THEOL. D. ET PROF. PUBL
**BIBLIOTHECÆ
GRÆCÆ**
VOLUMEN NONUM,

^{SIVE}
LIBRI V. PARS V. ET ULTIMA,
^{IN QUÀ}

PRÆTER MULTOS ALIOS, TRADUNTUR
SCRIPTORES, QUI VITAS SANCTORUM, MONACHO-
RUMQUE COMPOSUERE; ET DE THEODORIS, ANASTASIIS,
JOANNE PHILOPONO, PHOTIO, SCRIPTISQUE CENSURÆ EJUS
SUBJECTIS, AC DE SVIDA PLENIVS DISSEMITUR.

ACCEDUNT NONNULLA HACTENUS INEDITA, UT
XENOCRATIS DE ALIMENTO EX AQUATILIBUS, LONGE QUAM
GESNERUS EUM OLIM VULGAVERAT, PLENIOR: HIMERII ORATIO QUÀ
ATHENIS JULIANUM IMP. EXCEPIT: SPECIMEN LEXICII PHOTII: NEC NON
MAXIMI SOPHISTÆ DE OBJECTIONIBUS INSOLUBILIBUS ELUDENDIS,
ET TROILI PROLEGOMENA RHETORICA.

HAMBURGI,
SUMTU CHRISTIANI LIEBEZEIT, ET THEODORI
CHRISTOPHORI FELGINER, A. M DCC XIX.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
1915

*NOBILISSIMO, AMPLISSIMO
ATQUE CONSULTISSIMO*

V I R O

CONRADO WIDOW,

J. U. L.

**ET REIP. HAMBURGENSIS
S E N A T O R I,**

S. D.

JO. ALBERTUS FABRICIUS.

JUcundissima res mihi contingeret, VIR
AMPLISSIME, si ex tenui arca mea li-
ceret mihi aliquid depromere, quod Tibi mu-

)(2

nus

000000

nus non ingratum dignumque persona Tua offerre possem. Multum enim jam pridem debere me agnosco singulari Tuæ in me benevolentiae, a tam longo tempore, tot rebus, tam constanter mihi testatae, qua benigne & humanissime consentiens studiis meis

*Fautor utroque meum laudasti pollice
ludum*

necdum cessas amore me Tuo dignari, neque gratiam quam apud Te collegi, effundi aut labefactari pateris. Usque adeo etiam exsplendescit atque omnium oculis dilucet Virtus Tua, Prudentia ac doctrina locuples peregre ac domi parta, firmissimumque illud æqui ac recti studium, rerum usu & solida juris cognitione conjunctum, quod publico bono impendis quotidie, ut illud etiam alium quolibet Patriæ amantem facile possit impellere in amorem ac venerationem Tui, licet nullo favoris atque amicitiae beneficio cognitus illi
fuis-

fuiffes. Meum vero animum hæc ita ceperunt,
ut ex quo tempore Divino nutu in amplis-
simum Ordinem cooptatus es, cauſſas viſus
mihi ſim præclariffimas naſtus eſſe gauden-
di, proſperaque ominandi noſtræ Reipubli-
cæ, & gratulandi mihi, bonisque literis quas
amas impenſe, & quorum ſtudiis dignum ut
ponas pretium, eruditioni Tuæ debes. Jam-
diu igitur cupiens aliquo publico documen-
to meum Tibi declarare devotum animum,
tenue hoc quod poſſum, & quod in promptu
mihi eſt, offero munuſculum, præſentemque
novam lucubrationem meam, prælis modo
abſolutam, atque præclarorum aliquot inge-
niorum, veteri memoria celeberrimorum no-
titiam & ſcripta complectentem, honoratis-
ſimo Nomini Tuo conſecro. Hoc itaque
quod velim eſſe pignus perenne ac publicum
mei in Te amoris meæque obſervantiæ, ut
ferena fronte a me ſuſcipias, etiam atque et-

iam Te rogo, atque fufceptum a Te iri, de
 æquitate Tua & in me benevolentia prorfus
 mihi perfuadeo. Deus ter Opt. Max. Te,
 VIR AMPLISSIME, lætum ac valen-
 tem jubeat vivere diutiffime in Patriæ & com-
 munis Salutis incrementum ac decus: omni-
 busque cumulatum bonis, & nova fubinde
 ornamentorum acceffione merita ac virtutes
 Tuas per lætiffimam fobolem in feram pro-
 pagare pofteritatem. Scripsi Hamburgi III.
 Id. Sept. Anni Chriftiani cId Io ccxIx.

AD LECTO-

AD LECTOREM.

Uod nunc in conspectum Tuum audet pro-
dire Volumen Bibliothecæ Græcæ novum,
non pauciores, quam superiorum quodlibet,
eximios ac præclaros Scriptores Tibi
sistit, & non minore quam illa digestum
studio, erroribus suis atque ignorationi
scriptoris vel incogitantia, parem ab æqui-
tate Tua expetit veniam, expectatque.

Aliquamtomihujus partem à *Photio* impleri & *Suida*, nec mi-
raberis nec indigne feres, cum bini hi scriptores sint haud dubie,
quibus minime contemnendam veteris historiæ Græcorum litte-
rariæ portionem unice debemus. Itaque de his obiter & in
transcursu dicere, paullo pleniorẽ Græcorum scriptorum no-
titiam tradere aggresso, ineptum visum merito fuit: cumque
de multis apud Photium, de multis apud Svidam scriptoribus
fiat mentio, de quibus altum apud alios silentium observatur;
dixi operæ pretium, non modo de *Photio* & ejus scriptis
paullo accuratius tradere, sed & omnium in ejus Bibliotheca
memoratorum scriptorum notitiam variis observationibus
illustratam adjungere. Similiter quæcunque *Suidas* per mag-
num suum Lexicon de Scriptoribus exponit, certe præclara, ego
novissimam eruditissimi Kusteri secutus editionem, illa cuncta
in unum congesti fascem, ac meis quibusdam observationibus
adpersis, emendatius etiam hinc inde aliqua tradidi vel, accurati-

(X)

us

us transtuli. Ut vero, quod in aliis consuevi facere, etiam in hujus Voluminis fronte, eorum quæ in illo Tibi offeruntur, indice consignato, laborem opus ipsum perlustrandi atque evolvendi sublevem, in Tibi capitum singulorum elenchum :

CAPUT XXXII. PALLADII Galatæ, Episcopi Helenopolitani ætas p. 2. Ejus Historia Lausiaca p. 4. editiones. p. 5. Auctor Dialogi de vita S. Chrysostomi, diversus ab illo Palladio. p. 6. Dialogi illius editiones. p. 9. Liber de gentibus Indiæ & Bragmanibus. p. 10. Palladii alii, ultra quinquaginta. ibid.

De Disputatione GREGENTII Archiepiscopi cum Herbaso Judæo, quam Palladio Alexandrino Caspar Barthius tribuit. p. 14. Exordium ineditum ex Codice Slavonico in Bibl. Regia Berolinensi. p. 15. Leges ac statuta Abramii Regis, Gregentio scriptore, MSS. p. 16.

De HERACLIDIS Cyprii paradiso, p. 16. Heracidæ varii, plus quam quinquaginta p. 17.

De Prato five novo paradiso JOANNIS MOSCHI Evcratæ p. 21. quod opus ab aliis SOPHRONIO tributum p. 28.

Anonymi ἀνώνυμος ἀγίων Πατρῶν, p. 25. Varia γεγραμμένα, πατερικά, Patrum vitæ & Apophthegmata p. 25. Novus Paradisus **JOANNIS GEOMETRÆ**, p. 26. **MAXIMI MARGU-**
NII p. 27. **AGAPII** ibid.

HERIBERTI ROSWEIDI Vitæ Patrum p. 27. Ejus fasti five Catalogus Sanctorum, & promissum vastum de Sanctis opus. p. 29.

Historia Christiana Veterum Patrum, editore **LAURENTIO** de la BARRE, p. 30.

Scripto-

Scriptores de vitis Patrum ac Monachorum dubii , MSti , vel
deperditi ; Græci Latiniqve p. 32.

Scripta de Sanctis , nec non Menologia , Menæa &c. Ecclesi-
arum Orientalium. p. 33.

Scripta de sanctis , nec non Calendaria, Martyrologia &c. Ec-
clesiarum Occidentalium. p. 35.

Recentiorum collectiones de Sanctis p. 40. Hærologia & Mar-
tyrologia quædam specialia p. 42. Calendaria Ecclesiasti-
ca , Martyrologia & Vitæ Sanctorum , lingvis vernaculis.
p. 45. Martyrologia Protestantium. p. 47.

Vitæ , Martyria & Encomia Sanctorum Græce scripta ordine
Sanctorum Alphabetico , & additis verbis Græcis quibus
singula incipiunt , & his quas SIMEONIS METAPHRA-
STÆ viri docti esse existimant , appositus asteriscus. p. 48-
152. Index emendatior pluribus locis , & altero tanto
auctior quam existat. Volum. VI. p. 510.

**CAPUT XXXIII. THEODORI MOPSVESTENI ætas & vi-
ta. p. 153. de ejus scriptis p. 157. de fratre Theodori PO-
LYCHRONIO , hujusque scriptis p. 165. De Theodori
variis qui Græce scripserunt , pluribus quam centum.
pag. 167.**

Index Scriptorum & hæreticorum quorum mentio apud Leon-
tium Byz. libro de Sectis , p. 167. & in libris Leontii ad-
versus Nestorium & Eutychen. p. 172.

De THEODORO ABUGARA ejusque scriptis p. 176.

De THEODORO BALSAMONE p. 184. alii Balsamones. ibid.

De THEODORO GAZA. p. 192.

THEODORI MELITENIOTÆ proœmium in *Astronomiam*
Græce & Latine cum H. Bullialdi versione integrum exhi-
betur p. 199-213.

De **THEODORO METOCHITÆ**. p. 214. alii *Metochitæ*. *ibid.*
Tituli capitulum CXX. in *Miscellanis ineditis Theodori*
Metochitæ, Græce & Latine p. 218-228.

De **THEODORO RAITHUENSI**. p. 232.

De **THEODORO STUDITA**. p. 234. Index eorum ad quos
editæ & ineditæ Theodori hujus Epistolæ. p. 238. De
scriptis ejus editis p. 236. 243. & ineditis p. 246.

CAPUT XXXIV. Scriptores Sæculi V. de quibus alibi dictum.
p. 251. De **PHILONE** Carpasio p. 252. **ISIDORO** Pe-
lusiota. p. 253. De *Isidoris* aliis circiter quadraginta
p. 256.

De **ANTIOCHO** Ptolemaidis Episcopo p. 259. & de **ANTIO-**
CHO Monacho ejusque scriptis. p. 260. Ejus elenchus
hæresium, variis locis emendatior. p. 262. De aliis *Antio-*
chis. p. 265.

De **SEVERIANO** Gabalorum Episcopo p. 267. Alii *Severia-*
ni p. 269.

De **THEODOTO** Ancyrano. p. 269. alii *Theodoti* p. 272.

De **ANTIPATRO** Bostrensi p. 274. *Antipatri* alii p. 275.

De **CANDIDO** Mauro & aliis *Candidis* p. 276. De **SIME-**
ONE STYLITE p. 277. alii duo juniores p. 279.

De **JOHANNE** Hierosolymitano. p. 280.

De **NESTORIO** hæretico ejusque scriptis p. 283. 303. seq. 321.
De *Nestorii* hæresi scriptores veteres Græci p. 286. *La-*
tini p. 287. & recentiores p. 289.

THEO

600

Index

Index scriptorum & Epistolarum in Actis Concilii Ephesini A. C. 431. & Chalcedonenfis A. 451. celebrati, nec non in Codice Encylico & in Synodico Casinenfi adversus Tragediam Irenæi Tyrii Nestoriani. p. 292.

De EUTYCHE p. 310. 299. & DIOSCORO. p. 311. 297.

CAPUT XXXV. De ANASTASIO Sinaita, diverso ab Episcopis duobus Antiochenis hujus nominis p. 312. ejus Hodegus p. 313. Index scriptorum & hæreticorum quorum in hodego mentio p. 314. Anastasii quæstiones & responsiones. p. 324. Index scriptorum & hæreticorum qui in quæstionibus illis memorantur. p. 325. Anagogicarum contemplationum in Hexæmeron libri XII. & Scriptores in illis laudati p. 328. Alia Anastasii Sinaitæ scripta p. 330. Scripta Anastasii Antiocheni Episcopi edita p. 332. inedita & deperdita p. 334. Alii Anastasii ultra quadraginta pag. 336.

CAPUT XXXVI. De SEVERO Antiocheno p. 322. 322. Severi alii p. 342. De OLYMPIODORO p. 351. Olympiodori alii ibid. Index scriptorum in Olympiodori Commentariis ad Meteorologica laudatorum. p. 352. De ZACHARIA Scholastico p. 355. Zachariæ quidam alii p. 357.

CAPUT XXXVII. De JOANNE PHILOPONO Grammatico p. 358. alii Johannes Grammatici. p. 360. Scripta Joannis Philoponi edita. 2 p. 360. inedita vel deperdita p. 366. Index scriptorum laudatorum à Philopono in Hexæmeron p. 361. in libris contra Proclum de mundi æternitate. p. 602. in commentariis ad Aristotelis libros. pag. 605.

XXXIII. CAPUT

CAPUT XXXVIII. De PHOTIO Patriarcha CPol. p. 369.
 Synodi in caussa Photiana celebratæ p. 370. Scriptores
 de caussa Photiana, Photio infesti p. 372. & Photio æqui-
 ores. ibid. Photii alii circiter XX. p. 373. Photii Bi-
 bliotheca p. 374. editiones p. 379. Versiones affectæ aut
 ineditæ, vel editiones promissæ p. 380. Index scriptorum,
 de quibus Photius differit, ordine codicum Bibliothecæ ex-
 positus, & variis illustratus observationibus p. 384-508.
 Index Alphabeticus scriptorum de quibus vel ex instituto
 differit, vel quorum obiter in Bibliotheca Photii mentio.
 p. 509. De Photii Epistolis pag. 519. Index eorum ad
 quos Photius scripsit. p. 552. libri contra Manichæos p. 555.
 Index scriptorum contra Manichæos & Manichæorum quo-
 rum Photius meminit p. 557. Nomocanon. p. 558. De
 aliis editis Photii scriptis p. 560. nec non de Amphilo-
 chiis, aliisque scriptis ineditis p. 561. seq. Specimen Lexici
 inediti duplicis Photiani. p. 567. Scripta Photii deperdita
 p. 569. Ejus lucubrationes adversus Latinos suppressæ
 & exustæ flammis ibid.

Loca emendanda in *S. Hippolyto πρεσβ. & πατρὸς* (T. 1. edit. novæ
 p. 210.) p. 389.

Scriptorum adversus *Massalianos* indiculus p. 391. & *Massalianorum*
 pag. 392.

Præfatio *Timæi* Sophistæ ad librum suum de vocibus apud Plato-
 nem. pag. 419.

Index scriptorum in *MOERIDIS* Atticista allegatorum. pag.
 420.

Index scriptorum è quibus Sopater eclogas suas collegit pag.
 424.

HIMERII Sophistæ Oratio ad Julianum Imp. dicta in Panathenæis,
 & nunc primum Græce edita. p. 426. Index

Index scriptorum in EUSTRATII libro de vita functorum statu memoratorum. p. 432.

Index scriptorum laudatorum à Ptolemæo Hephæstione. pag. 441.

Index scriptorum ex quibus ORIBASUS Medicus libros suos composuit. p. 452.

XENOCRATES de alimentis ex aquatilibus, Græce & Latine (cujus partem vix tertiam olim Gesnerus vulgavit) p. 454.

Index Scriptorum quorum ex Ephraïmo Antiocheno Photius meminit. p. 479.

Index scriptorum quorum apud Eulogium mentio. p. 482. vel apud Steph. Gobarum p. 486. eorum item è quibus collectæ Anonymi *χρησται* Patrum, Photio laudatæ. p. 485.

Index scriptorum laudatorum in Procli Chrestomathia. p. 490. atque in excerptis è Damascio de vita Isidori. p. 491. & ex Helladio Belantino. p. 504.

CAPUT XXXIX. MAXIMI Sophistæ, qui Juliani Imp. temporibus clarus fuit, de objectionibus insolubilibus ab Oratore declinandis & eludendis, p. 570-586. Græce & Latine.

TROIOLI Sophistæ (huic enim ex Codice MS. tribuuntur à Gerardo Langbænio in notis ad Longinum p. 17. edit. Jac. Tollii) Ptolegomena Rhetorica, sine nomine Autoris nuper edita ab eruditissimo Montfaucono, Græce & Latine. p. 586-599.

De Artium & Disciplinarum inventoribus, ex Codice Coisliniano, p. 599.

CAPUT

CAPUT XL: Lexica Græca & Concordantiæ, de quibus alibi

dictum p. 620, 621. De SVIDÆ nomine & ætate, p. 622
Svidas alius antiquior, p. 626. De scriptoribus è quibus
Lexicon suum Svidas congeffit, p. 627. & speciatim de
Scholiis ad Aristophanem, p. 628. De iis quæ in Svidæ
labore eruditi reprehendunt merito ac desiderant, p. 629.
Ordo litterarum in Svidæ Lexico diversus a recepto com-
muniter usu, p. 633. De Svidæ editionibus p. 633, seq.
An Robertus Lincolniensis Svidam verterit Latine p. 635.
De Svidæ editionibus affectis ac promissis, p. 636. Nævi
editionis ab Æmilio Porto curatæ, p. 637, sq. Codices
Svidæ MSS, p. 644. De novissima Clariss. Kusteri editio-
ne p. 645, seq. scripta post illam edita, Svidæ illustrando,
p. 646. Vitæ Imperatorum è Svida collectæ p. 624.
Proverbiorum Centuriæ p. 635. & in addendis, Svidæ
Epitome MS. à Thoma Cretensi composita, p. 649. Ety-
mologicon Svidæ ineditum p. 650. Index scriptorum,
qui Svidæ præmitti solet, variis observationibus illustra-
tus, in quibus de Lexicorum scriptoribus, *Eudemo, Helladio*
Alex. Eugenio aliisque, p. 651. Index Scriptorum quorum
Svidas notitiam tradit, & de quibus differit per ordinem
litterarum, p. 653-819. Index Scriptorum à Svida lauda-
torum, ex Kusterina editione, cum nonnullis accessioni-
bus, p. 819.

*Moniens sit Lector, Indicem locorum, à Viris doctis in Svida, ubi nomina scri-
ptorum ille præterit, investigatorum, nec non tractationem de Etymologico
magno atque alio Lexico, una cum capitibus adhuc reliquis, ob mundanas
imminentes rejecta fuisse in Appendicem hujus Voluminis noni, quæ proxi-
me, ut speramus, lucem videbit.*

BIBLI-

BIBLIOTHECÆ GRÆCÆ VOLUMEN NONUM. LIBRI V. PARS QVINTA ET ULTIMA.

CAPUT XXXII.

DE PALLADIO Episcopo, HERACLIDE,
Jo. Moscho Eucrate, & aliis qui Vitas, Doctrinam & Apoph-
thegmata Patrum, Monachorum & Eremitarum scripto
consignarunt.

Palladii Galata Episcopi Helenopolitani etas. 1. *Historia Lausiaca, sive Vita Mo-
nachorum, ad Lausum præfectum.* 2. *Ejus editiones.* 3. *auctor Dialogi de
vita Chrysostomi, diversus ab illo Palladio.* 4. *Dialogi editiones.* 5. *Liber Pal-
ladii de Gentibus Indiae & Bragmanibus.* 6. *Alii Palladii ultra quinquaginta.*
7. *De Disputatione Gregentii Archiepiscopi cum Herbano Judeo, quam Palladio
Alexandrino Casp. Bartheus tribuit.* 8. *Heraclicis Cyprii Paradisus.* 9. *He-
raclicide varii, plures quam quinquaginta.* 10. *Ejus λεμωναίων sive pratum.* 11.
Sophronio Hierosol. à quibusdam tributum. 12. *Anonymi μοναχικῶν, γρηγορι-*

κῶν ὁ πατριάρχων, sive de Vitis ac Diffis Eremitarū & Monachorum scriptores. 13. 14. Græca Vita Patrum, S. Hieronymo præter rem tributa, id. Jo. Geometra Paradisus, & Maximi Margunii νεὸν λειμῶνάριον. 15. Heriberti Rosweidi Vita Patrum. 16. Laurentii de la Barre Veterum Patrum Historia Christiana. 17. Timotheus Alex. & alii scriptores de viris Monachorum deperdiri. 18. Catalogus scriptorum, historias Sanctorum, illustrantium. 19. Supplementum Indicis Vitarum quem dedi Volumine sexto p. 510. sq. in Simeone Metaphrasæ. 20.

I.

PALLADIUS Galata a) frater Brissonis Episcopi, natus est A. C. 367. b) & monasticam vitam amplexus anno ætatis vigesimo, (Christi 388) secundo Theodosii Magni Consulatu: d) Alexandriæ primum, deinde in Scetenſi Nitriæ Monasterio & hinc in eremi solitudine, ex qua Alexandriam deinde post novennium iterum est reversus. Præter Dorotheum aliosque, Evagrium Ponticum) A. 399. defunctum, Magistrum habuit, unde ipse etiam vilusest Origenis f) erroribus

- a) Palladius ipse in Hist. Lausiaca c. 43. edit. Hervet. quærenti Ioanni Lycopolitanq: *cujas nam es & cur venisti? conficio enim te esse ex conventu Evagrii*, respondet se esse hospitem ex Galatia, ex Evagrii sodalitate. Hæc in Græca editione Meursii p. 98. uti alia plura, non leguntur. In alterius Palladii dialogo de vita Chrysostomi, p. 195. Βέλισσων δὲ ὁ ἀδελφὸς παλλαδίου ἀπιστῶς ἐκασίως τῆς ἐαυτὲ ἐκκλησίας ἐν τῷ ἀγριδίῳ αὐτὸν διὰ τοὺς γεροῖν ἐαυτὲ τὴν γῆν μεταλλεύων. Hujus Brissonis cum Palladio inter S. Chrysostomi discipulos Episcopos Cedrenus meminit.
- b) Vide Ulserium Antiquitat. Britannic. c. 16. Tillemontium T. XI. memor. Hist. Eccles. p. 500. seq. Antonium Pagi ad A. 388. Rosnveidum in vitis Patrum p. 523. seq.
- c) Palladius ipse in præfat. p. 4. edit. Meursii: *τριακοσὸν καὶ τρίτον ἔτη ἄγοντί μοι ἐν τῇ τῶν ἀδελφῶν πολίτειᾳ δῆθεν καὶ τῷ μονηρεὶ βίῳ, ἔικοσι δὲ τῆς ἐπισκοπῆς, πενήνηντα δὲ καὶ τέλῃ τῆς πάσης ζωῆς με δεξ.*
- d) Palladius cap. I. p. 10. edit. Meursii: *πρῶτον τοῖνυν πατήσας ἐγὼ τὴν Ἀλεξανδρείαν πόλιν ἐν τῇ δευτέρᾳ ὑπάρτῃ Θεοδοσίῳ τῷ μεγάλῳ βασιλεῶς.* De vita Palladii Monastica proluxe Tillemontius T. XI. p. 501. seq.
- e) Palladius c. 43. *confessus sum me esse ex sodalitate Evagrii.* Socrates de Palladio IV. 21. *Εὐαγελίᾳ μὲν ἦν μαθητὴς.* Sic & Nicephorus XI. 46. De Evagrio hoc, qui cum Origene in quinta Synodo condemnatus est A. 553. dixi Volumine octavo superiore cap. XXIV. p. 364. seq.
- f) Epiphanius in extremo Epistolæ ad Io. Hierosolymitanum (inter Hieronymianas 60. novæ edit. 110. p. 829. T. IV.) *Palladium vero Galatam, qui quondam nobis charum fuit, & nunc misericordia DEI indiget, cave, quia Origenis hæresin*

erroribus favere, licet ejus rei vestigia g) in scriptis Palladii, quæ exstant, expressa nulla appareant, nisi quod Evagrius & alios quosdam amicos suos laudat. Annos natus tres & triginta, à Ioanne Chrysostomo, quem & ipsum Magistrum habuit * & cujus amicissimus fuit (A.C.400.) ordinatus in Bithynia h) Episcopus Helenopolitanus, i) atque inde in eadem Bithynia live potius vicina Galatia Asponitanus k) diem obiit ante habitum A. C. 431. Concilium Ephesinum, quippe cui successor Palladii Eusebius Asponitanus l) interfuit.

A 2

II.

predicat & docet, ne forte aliquos de populo tibi credito ad perversitatem sui inducat erroris. Hieron. prologo dialogi adversus Pelagianos: *Palladium servilis nequitia, eandem (Origenis) haresin instaurare conatus est, & novam translationis Hebraica mihi calumniam struere.* Non assentior Tillemontio qui de alio Palladio Epiphanium & Hieronymum loqui sibi persuasit. Nam Palladium Helenopolitanum cum Heraclide fuisse Origenianismi suspectos, confirmat etiam Photius Cod. 59. Et acriter perstringit Allatius p. 131. diss. 2. de libris Eccles. Græcorum. Vide & Baron. ad A. C. 388. n. 7. Dulcinum in Historia Origenismi, Gallice edita, libro IV. Eundem Palladium sub Calphurnii nomine perstringit ab eodem Hieron. contra Rufin. non satis certum esse opinor, Paulam Romanam ab Hieronymo à vitæ monasticæ instituto detractam scribit Palladius c. 125.

- g) Confer Rosveidum prolegom. XV. ad Vitas Patrum. * Ita Cedrenus & alii; De amicitia Chrysostomi cum Palladio, Palladius ipse c. 43. Lausiace auctor & dialogi de vita Chrysostomi & Chrysostomus Epist. ad Palladium dubitare lectorem non sinent;
- b) Palladius c. 43. Hist. Laus. p. 101. edit. Meursii. *ὁπὸ τῆς παλαιστίνης πάλιν κατέλαβον τὴν Βιθυνίαν, καὶ ἐν ταύτῃ ἔκ οἶδα πως εἶπω, εἴτε ἐξ ἀνθρώπων σπυδῆς, εἴτε καὶ ἐξ εὐδοκίας τῆ κρείττονος, μόνον ὁ θεὸς ἂν εἰδῇ, κατηξιώθη τῆς ὑπὲρ ἡμᾶς χειροτονίας.*
- i) Helenopolis ab Helena Constantini M. matre nomen tulit, civitas Bithyniæ, antea dicta Drepanum teste Nicephoro VII. 49. in qua Episcopus ordinatus Palladius. Unde *παλλαδί* ὁ ἐλενοπόλεως vocatur in Codicibus MSS. Historiæ Lausiæ, & dialogi de vita S. Chrysostomi, nec non in dialogo ipso 131. & apud Photium Cod. 59. atque passim alibi.
- k) Socrates VII. 36. ubi exempla præsulum ab uno Episcopatu in alterum translatorum congerit: *Παλλάδι* ὁπὸ ἐλενοπόλεως μετῆνέχθη εἰς Ἀσπέναν. Idem ex Socrate legas in Hist. tripartita XII. 8. & apud Nicephorum XIV. 39. Etiam in quibusdam MSS. Codicibus dialogi de vita Chrysostomi Palladium vocari *ἐπίσκοπον Ἀσπόνων* testatur nota Codicis Florentini, sexcentorum annorum, quam Bigotius inspexit, *ἐν ἄλλοις γράφεται Ἀσπόνων.* Qui Cappadociæ Episcopum vocant Palladium, pro Asponensi Asunensem ei possunt videri tribuisse Episcopatum in Cappadocia secunda. Vide Tillemont. T. XI. p. 523. Sed verius est Palladium pariter & Heraclidem in quibusdam Codicibus, ut in Rosveidi Vitis p. 536. Cappadociæ Episcopos appellari per confusionem atque errorem, cum Palladius ex Helenopolitano Asponensis, Heraclides vero Ephesi episcopus fuerit.
- l) Labbei Concil. T. 3. p. 481. 549. 692.

II. Hic Palladius circa A. C. 420. ætatis LIII. Episcopatus XX. scripsit stylo simplici & inaffectedato librum de vita Monachorum illius ætatis & sanctimoniz studiosarum mulierum m) ad Lausum Præfectum, n) unde Historia Lausiaca, & Λαυσαικὸν ο) appellari consuevit, opus quod nemo

m) Palladius ipse præfat. ad Lausum : *Cum tricesimum & tertium annum agerem in conversatione cum fratribus & vita solitaria, vigesimum autem Episcopatus, totius autem vita mea quinquagesimum tertium, ἀναγκαῖον ἡγησάμην ποιεῖν σοι τὰ τῶν ἀγίων πατέρων κατορθώματα ἀφελείας χάριν πνευματικῆς ἐν γραφῇ διηγῆσασθαι σοι ἀρρέειν τε καὶ δηλεῖν, necessarium existimaui spiritualis utilitatis gratia tibi cupienti in scriptis narrare quæ à sanctis Patribus recte & ex virtute gesta sunt. tam masculis quàm feminis, ὥστε αὐτὸς ἑώρακα καὶ περὶ ὧν ἀκήκεα ὧσα πιστοτάτων ψυχῶν, οἷς συνετράφην ἐν τῇ κατ' Αἴγυπτον ἐρήμῳ καὶ Λιβύῃ καὶ θηβαΐδι καὶ Σύνῃ, ὑφ' ὧν καὶ ἐι λεγόμενοι Ταβεννησιῶται, ἔπειτα Μεσοποταμίᾳ, Παλαιστίνῃ, Συρίᾳ καὶ τοῖς μέρεσι τῆς δύσεως, Ῥώμῃ τε καὶ Καμπανίᾳ καὶ τοῖς περὶ ταύτας μέρεσιν, ἀκριβέστατα ἀπ' ἀρχῆς ἐκδέσθαι σοι ἐν διηγήματος εἰδεί ἐν τῷ βιβλίῳ τῷ, ὅπως σιμὸν καὶ ψυχωφελὲς ὑπομνητικὸν ἔχων ἀδιάλειπτον φάρμακον ἀληθείας, quos & ipse vidi & de quibus audiui ab amicis fidelissimis cum quibus versatus sum in Ægypti solitudine & in Libya & Thebaide & Syene sub quibus sunt etiam qui dicuntur Tabennesiote; deinde in Mesopotamia, Palaestina, & Syria & in partibus Occidentis & Roma & in Campania & in iis quæ sunt circa eas partibus : ut tibi ab initio accuratissime in hoc libro exponam instar narrationis, ut habeas honestum & anima utile monumentum, perpetuum medicamentum veritatis &c. Socrates IV. 23. p. 238. Ποιοῖται Παλλαδίῳ τῷ μοναχῷ ἴδιον μονόβιβλον ὃς εὐαγγελίᾳ μὴν ἦν μαθητῆς, πάντα δὲ ἀκριβῶς περὶ αὐτῶν (μοναχῶν) διεξῆλθεν, ἐν ᾧ καὶ γυταικῶν ἐφάμιλλον τοῖς προειρημένοις ἀνδράσιν ἐπανελομένων βίον μνήμην ποιῆται. Idem ex Socrate, habet Tripartita VIII. 1. & Nicephorus XI. 44.*

n) Lausus Præfectus cubiculi (πραϊπόσιτ & κοιτώνες) imp. Theodosii junioris ad quem Palladii Epistola huic operi præfigitur. Itaque apud Nicephorum VIII. 41. ubi inter libros plures de Monachorum vita ab ipso commendatur *μάλιστα ἡ Λάυσῳ πραϊπόσιτῳ ἐγγραφῇ*, hoc verti debet *maxime qui ad Lausum præpositum scriptus est*, non ut Io. Langus, eruditus interpres, quæ de his Lausus Præpositus conscripsit. De hoc Lauso consulendi Cangius in CPoli Christiana libro II. p. 132. & Anselmus Bandurius ad Antiquitates CPolitanas p. 477. 486. Ad hunc ut credibile est Lausum binas Firmi Episcopi Epistolas vulgavit clarissimus Muratorius in Analectis Græcis p. 290. & 301.

ο) Λαυσαικὸν vocatur in pluribus Triodii locis, quæ vide apud Meursium, Cangii

nemo leget sine summa admiratione studii incredibilis quo viri illi & foeminae tam enixe conati sunt austeritate vitae coelibis ac solitariae, cultu durissimo, inedia ac jejuniis vix humanis, & abstinencia ab omnibus commodis vitae, assequi sanctimoniam. Quanquam hanc in longe aliis rebus consistere, aliis peti aliquae, neque in solitudines esse relegandam & cum conjugio & societate hominum atque sobrio usu rerum humanarum neutiquam pugnare, tum sacrae litterae tum ratio sana & sanctorum hominum non solitariorum conjugunq; exempla & Monachorum atq; Eremitarum peccata testantur. Non modo Palladius ipse post illud tempus capita nonnulla videtur addidisse, p) sed etiam ab aliorum manibus varia sive addita ex Heraclide aliisque & interpolata, sive detracta credibile est: unde tanta in Codicibus MSS. varietas, etiam in editionibus, quas auctiores alias aliis, diversoque capitum ordine & numero mox memorabo. Idque tanto minus mirabitur, qui cogitaverit frequentissime tritam descriptamque olim hanc historiam, atque in Graecis Ecclesiis etiam publice lectitatam, pridem ut ex Triodio notarunt Meursius, Cangiusque.

III. *Editiones Historia Lausiaca, & Codices MSS.*

Latinae ex quadruplici versione, valdeque inter se differentes editiones existant complures.

Prima, veteri incerto interprete, librum secundum occupat inter *Vitas Patrum* ab *Heriberto Rosweydo* vulgatas, illustratasque, ac capitibus XXXIII. absolvitur. Rufinum esse interpretem contendit Rosweyodus in prolegomeno IV. cap. 10. p. 14. seq. Sed Palladii certe librum scriptum A. 420. vetere Rufinus A. 410. defunctus non potuit, licet is transtulit vitas Patrum, quarum aliquae sunt Palladianis deinceps permixtae tum in Graecis tum in latinis Codicibus. Idem Rosweyodus editiones viginti versionis istius enumerat prolegomeno XVII. p. 31. quae ipsius *ἐκδοσις* a tempore natae typographiae variis in locis antecessere. Rosweydi vitae Patrum viderunt lucem Antwerpiae apud Plantin. A. 1615. fol. & Lugd. 1617. atque iterum Antwerpiae 1628. fol. apud Plantinum.

A 3

Secun-

umque in glossar. Lausiacam Historiam vocant editiones, Graeci Codices *τὴν πρὸς Λαύσαν ἱστορίαν*. Sio Ioannes Antiochenus à Costlerio editus T. 1. monument.

p. 167. *ἡ ὁμοία Παλλადίου πρὸς Λαύσαν*. Lausaicum solet etiam vocare Salmasius, ut in comment. ad inscriptionem Herodis Attici p. 14. 65. &c. Idem in libro de lingua Hellenistica p. 107. plebeja dictione usum Palladium notat.

p) Vide Tillamontium, T. XI. memor. p. 123, seq. 640. seq.

Secunda, incerto veteri interprete, *capitibus XX*. Hæc in vitis Patrum, quæ triplici vice sine typographi, loci & anni nota in folio prodierunt, tempore nascentis typographiæ, primum edita, deinde recusa est in *Theodorici Lober à Stratis* prototypo Veteris Ecclesiæ, Colon. 1547. fol. Denique in appendice ad vitas Patrum *Rosweydi* p. 749. Cujus consulenda prolegomena p. 31. seq.

Tertia incerto itidem veteri interprete, *capitibus LVIII*. Paris. 1504. apud Ioannem Parvum, edente *Jacobo Fabro* Stapulensi, sub titulo: *Heraclidis Paradisus*. Hinc in vitis, *Aloysii Lipomanni* auspicio editis, tomo tertio, Venet. 1554. 4. quæ editio per *Franciscum Torres* collata cum MS. Palladii Codice, quem sereniss. Reip. Venetæ Cardinalis Bescario donavit. Extat etiam in appendice vitarum *Rosweydi* p. 705.

Quarta longe locupletior, *Gentiano Herveto* interprete, *capitibus CLI*. Paris. 1555. 4. & 1570. Eadem recusa cuam scholiis *Laurentii Barrensis* in ejus *Historia Christiana veterum Patrum* Paris. 1583. fol. pag. 55. b. nec non in Bibliothecis Patrum, Margarino de la Bigne curante Paris. 1589. & 1610. Tomo VII. & in vitis Patrum *Rosweydi* libro octavo, cum *Rosweydi* notis. Capita hujus editionis cum capitibus Græcæ Meursianæ si quis conferre velit, uti poterit hæc tabulâ in qua numeri Romani Græcam, minores Latinam expriment. I. II. prooem. III. 1. IV. 2. V. 3. 4. VI. 5. VII. VIII. IX. 6. X. 7. XI. 8. XII. 9. XIII. 10. XIV. 11. XV. 12. XVI. 13. XVII. 14. XVIII. 15. 16. XIX. 17. XX. 18. XXI. 19. XXII. 20. XXIII. 21. XXIV. 22. XXV. 23. XXVI. 24. XXVII. 25. XXVIII. 26. XXIX. 27. XXX. 28. XXXI. 29. XXXII. 30. XXXIII. 31. XXXIV. 32. XXXV. 33. XXXVI. 34. XXXVII. 35. XXXVIII. 36. XXXIX. 37. XL. 38. XLI. 39. XLII. 40. XLIII. 41. XLIV. 42. XLV. 43. XLVI. 44. XLVII. 45. XLVIII. 46. XLIX. 47. L. 48. LI. 49. LII. 50. LIII. 51. LIV. 52. LV. 53. LVI. 54. LVII. 55. LVIII. 56. LIX. 57. LX. 58. LXI. 59. LXII. 60. LXIII. 61. LXIV. 62. LXV. 63. LXVI. 64. LXVII. 65. LXVIII. 66. LXIX. 67. LXX. 68. LXXI. 69. LXXII. 70. LXXIII. 71. LXXIV. 72. LXXV. 73. LXXVI. 74. LXXVII. 75. LXXVIII. 76. LXXIX. 77. LXXX. 78. LXXXI. 79. LXXXII. 80. LXXXIII. 81. LXXXIV. 82. LXXXV. 83. LXXXVI. 84. LXXXVII. 85. LXXXVIII. 86. LXXXIX. 87. LXXXX. 88. LXXXXI. 89. LXXXXII. 90. LXXXXIII. 91. LXXXXIV. 92. LXXXXV. 93. LXXXXVI. 94. LXXXXVII. 95. LXXXXVIII. 96. LXXXXIX. 97. LXXXXX. 98. LXXXXXI. 99. LXXXXXII. 100. LXXXXXIII. 101. LXXXXXIV. 102. LXXXXXV. 103. LXXXXXVI. 104. LXXXXXVII. 105. LXXXXXVIII. 106. LXXXXXIX. 107. LXXXXXX. 108. LXXXXXXI. 109. LXXXXXXII. 110. LXXXXXXIII. 111. LXXXXXXIV. 112. LXXXXXXV. 113. LXXXXXXVI. 114. LXXXXXXVII. 115. LXXXXXXVIII. 116. LXXXXXXIX. 117. LXXXXXXX. 118. LXXXXXXXI. 119. LXXXXXXXII. 120. LXXXXXXXIII. 121. LXXXXXXXIV. 122. LXXXXXXXV. 123. LXXXXXXXVI. 124. LXXXXXXXVII. 125. LXXXXXXXVIII. 126. LXXXXXXXIX. 127. LXXXXXXXI. 128. LXXXXXXXII. 129. LXXXXXXXIII. 130. LXXXXXXXIV. 131. LXXXXXXXV. 132. LXXXXXXXVI. 133. LXXXXXXXVII. 134. LXXXXXXXVIII. 135. LXXXXXXXIX. 136. LXXXXXXXI. 137. LXXXXXXXII. 138. LXXXXXXXIII. 139. LXXXXXXXIV. 140. LXXXXXXXV. 141. LXXXXXXXVI. 142. LXXXXXXXVII. 143. LXXXXXXXVIII. 144. LXXXXXXXIX. 145. LXXXXXXXI. 146. LXXXXXXXII. 147. LXXXXXXXIII. 148. LXXXXXXXIV. 149. LXXXXXXXV. 150. LXXXXXXXVI. 151. LXXXXXXXVII. 152. LXXXXXXXVIII. 153. LXXXXXXXIX. 154. LXXXXXXXI. 155. LXXXXXXXII. 156. LXXXXXXXIII. 157. LXXXXXXXIV. 158. LXXXXXXXV. 159. LXXXXXXXVI. 160. LXXXXXXXVII. 161. LXXXXXXXVIII. 162. LXXXXXXXIX. 163. LXXXXXXXI. 164. LXXXXXXXII. 165. LXXXXXXXIII. 166. LXXXXXXXIV. 167. LXXXXXXXV. 168. LXXXXXXXVI. 169. LXXXXXXXVII. 170. LXXXXXXXVIII. 171. LXXXXXXXIX. 172. LXXXXXXXI. 173. LXXXXXXXII. 174. LXXXXXXXIII. 175. LXXXXXXXIV. 176. LXXXXXXXV. 177. LXXXXXXXVI. 178. LXXXXXXXVII. 179. LXXXXXXXVIII. 180. LXXXXXXXIX. 181. LXXXXXXXI. 182. LXXXXXXXII. 183. LXXXXXXXIII. 184. LXXXXXXXIV. 185. LXXXXXXXV. 186. LXXXXXXXVI. 187. LXXXXXXXVII. 188. LXXXXXXXVIII. 189. LXXXXXXXIX. 190. LXXXXXXXI. 191. LXXXXXXXII. 192. LXXXXXXXIII. 193. LXXXXXXXIV. 194. LXXXXXXXV. 195. LXXXXXXXVI. 196. LXXXXXXXVII. 197. LXXXXXXXVIII. 198. LXXXXXXXIX. 199. LXXXXXXXI. 200. LXXXXXXXII. 201. LXXXXXXXIII. 202. LXXXXXXXIV. 203. LXXXXXXXV. 204. LXXXXXXXVI. 205. LXXXXXXXVII. 206. LXXXXXXXVIII. 207. LXXXXXXXIX. 208. LXXXXXXXI. 209. LXXXXXXXII. 210. LXXXXXXXIII. 211. LXXXXXXXIV. 212. LXXXXXXXV. 213. LXXXXXXXVI. 214. LXXXXXXXVII. 215. LXXXXXXXVIII. 216. LXXXXXXXIX. 217. LXXXXXXXI. 218. LXXXXXXXII. 219. LXXXXXXXIII. 220. LXXXXXXXIV. 221. LXXXXXXXV. 222. LXXXXXXXVI. 223. LXXXXXXXVII. 224. LXXXXXXXVIII. 225. LXXXXXXXIX. 226. LXXXXXXXI. 227. LXXXXXXXII. 228. LXXXXXXXIII. 229. LXXXXXXXIV. 230. LXXXXXXXV. 231. LXXXXXXXVI. 232. LXXXXXXXVII. 233. LXXXXXXXVIII. 234. LXXXXXXXIX. 235. LXXXXXXXI. 236. LXXXXXXXII. 237. LXXXXXXXIII. 238. LXXXXXXXIV. 239. LXXXXXXXV. 240. LXXXXXXXVI. 241. LXXXXXXXVII. 242. LXXXXXXXVIII. 243. LXXXXXXXIX. 244. LXXXXXXXI. 245. LXXXXXXXII. 246. LXXXXXXXIII. 247. LXXXXXXXIV. 248. LXXXXXXXV. 249. LXXXXXXXVI. 250. LXXXXXXXVII. 251. LXXXXXXXVIII. 252. LXXXXXXXIX. 253. LXXXXXXXI. 254. LXXXXXXXII. 255. LXXXXXXXIII. 256. LXXXXXXXIV. 257. LXXXXXXXV. 258. LXXXXXXXVI. 259. LXXXXXXXVII. 260. LXXXXXXXVIII. 261. LXXXXXXXIX. 262. LXXXXXXXI. 263. LXXXXXXXII. 264. LXXXXXXXIII. 265. LXXXXXXXIV. 266. LXXXXXXXV. 267. LXXXXXXXVI. 268. LXXXXXXXVII. 269. LXXXXXXXVIII. 270. LXXXXXXXIX. 271. LXXXXXXXI. 272. LXXXXXXXII. 273. LXXXXXXXIII. 274. LXXXXXXXIV. 275. LXXXXXXXV. 276. LXXXXXXXVI. 277. LXXXXXXXVII. 278. LXXXXXXXVIII. 279. LXXXXXXXIX. 280. LXXXXXXXI. 281. LXXXXXXXII. 282. LXXXXXXXIII. 283. LXXXXXXXIV. 284. LXXXXXXXV. 285. LXXXXXXXVI. 286. LXXXXXXXVII. 287. LXXXXXXXVIII. 288. LXXXXXXXIX. 289. LXXXXXXXI. 290. LXXXXXXXII. 291. LXXXXXXXIII. 292. LXXXXXXXIV. 293. LXXXXXXXV. 294. LXXXXXXXVI. 295. LXXXXXXXVII. 296. LXXXXXXXVIII. 297. LXXXXXXXIX. 298. LXXXXXXXI. 299. LXXXXXXXII. 300. LXXXXXXXIII. 301. LXXXXXXXIV. 302. LXXXXXXXV. 303. LXXXXXXXVI. 304. LXXXXXXXVII. 305. LXXXXXXXVIII. 306. LXXXXXXXIX. 307. LXXXXXXXI. 308. LXXXXXXXII. 309. LXXXXXXXIII. 310. LXXXXXXXIV. 311. LXXXXXXXV. 312. LXXXXXXXVI. 313. LXXXXXXXVII. 314. LXXXXXXXVIII. 315. LXXXXXXXIX. 316. LXXXXXXXI. 317. LXXXXXXXII. 318. LXXXXXXXIII. 319. LXXXXXXXIV. 320. LXXXXXXXV. 321. LXXXXXXXVI. 322. LXXXXXXXVII. 323. LXXXXXXXVIII. 324. LXXXXXXXIX. 325. LXXXXXXXI. 326. LXXXXXXXII. 327. LXXXXXXXIII. 328. LXXXXXXXIV. 329. LXXXXXXXV. 330. LXXXXXXXVI. 331. LXXXXXXXVII. 332. LXXXXXXXVIII. 333. LXXXXXXXIX. 334. LXXXXXXXI. 335. LXXXXXXXII. 336. LXXXXXXXIII. 337. LXXXXXXXIV. 338. LXXXXXXXV. 339. LXXXXXXXVI. 340. LXXXXXXXVII. 341. LXXXXXXXVIII. 342. LXXXXXXXIX. 343. LXXXXXXXI. 344. LXXXXXXXII. 345. LXXXXXXXIII. 346. LXXXXXXXIV. 347. LXXXXXXXV. 348. LXXXXXXXVI. 349. LXXXXXXXVII. 350. LXXXXXXXVIII. 351. LXXXXXXXIX. 352. LXXXXXXXI. 353. LXXXXXXXII. 354. LXXXXXXXIII. 355. LXXXXXXXIV. 356. LXXXXXXXV. 357. LXXXXXXXVI. 358. LXXXXXXXVII. 359. LXXXXXXXVIII. 360. LXXXXXXXIX. 361. LXXXXXXXI. 362. LXXXXXXXII. 363. LXXXXXXXIII. 364. LXXXXXXXIV. 365. LXXXXXXXV. 366. LXXXXXXXVI. 367. LXXXXXXXVII. 368. LXXXXXXXVIII. 369. LXXXXXXXIX. 370. LXXXXXXXI. 371. LXXXXXXXII. 372. LXXXXXXXIII. 373. LXXXXXXXIV. 374. LXXXXXXXV. 375. LXXXXXXXVI. 376. LXXXXXXXVII. 377. LXXXXXXXVIII. 378. LXXXXXXXIX. 379. LXXXXXXXI. 380. LXXXXXXXII. 381. LXXXXXXXIII. 382. LXXXXXXXIV. 383. LXXXXXXXV. 384. LXXXXXXXVI. 385. LXXXXXXXVII. 386. LXXXXXXXVIII. 387. LXXXXXXXIX. 388. LXXXXXXXI. 389. LXXXXXXXII. 390. LXXXXXXXIII. 391. LXXXXXXXIV. 392. LXXXXXXXV. 393. LXXXXXXXVI. 394. LXXXXXXXVII. 395. LXXXXXXXVIII. 396. LXXXXXXXIX. 397. LXXXXXXXI. 398. LXXXXXXXII. 399. LXXXXXXXIII. 400. LXXXXXXXIV. 401. LXXXXXXXV. 402. LXXXXXXXVI. 403. LXXXXXXXVII. 404. LXXXXXXXVIII. 405. LXXXXXXXIX. 406. LXXXXXXXI. 407. LXXXXXXXII. 408. LXXXXXXXIII. 409. LXXXXXXXIV. 410. LXXXXXXXV. 411. LXXXXXXXVI. 412. LXXXXXXXVII. 413. LXXXXXXXVIII. 414. LXXXXXXXIX. 415. LXXXXXXXI. 416. LXXXXXXXII. 417. LXXXXXXXIII. 418. LXXXXXXXIV. 419. LXXXXXXXV. 420. LXXXXXXXVI. 421. LXXXXXXXVII. 422. LXXXXXXXVIII. 423. LXXXXXXXIX. 424. LXXXXXXXI. 425. LXXXXXXXII. 426. LXXXXXXXIII. 427. LXXXXXXXIV. 428. LXXXXXXXV. 429. LXXXXXXXVI. 430. LXXXXXXXVII. 431. LXXXXXXXVIII. 432. LXXXXXXXIX. 433. LXXXXXXXI. 434. LXXXXXXXII. 435. LXXXXXXXIII. 436. LXXXXXXXIV. 437. LXXXXXXXV. 438. LXXXXXXXVI. 439. LXXXXXXXVII. 440. LXXXXXXXVIII. 441. LXXXXXXXIX. 442. LXXXXXXXI. 443. LXXXXXXXII. 444. LXXXXXXXIII. 445. LXXXXXXXIV. 446. LXXXXXXXV. 447. LXXXXXXXVI. 448. LXXXXXXXVII. 449. LXXXXXXXVIII. 450. LXXXXXXXIX. 451. LXXXXXXXI. 452. LXXXXXXXII. 453. LXXXXXXXIII. 454. LXXXXXXXIV. 455. LXXXXXXXV. 456. LXXXXXXXVI. 457. LXXXXXXXVII. 458. LXXXXXXXVIII. 459. LXXXXXXXIX. 460. LXXXXXXXI. 461. LXXXXXXXII. 462. LXXXXXXXIII. 463. LXXXXXXXIV. 464. LXXXXXXXV. 465. LXXXXXXXVI. 466. LXXXXXXXVII. 467. LXXXXXXXVIII. 468. LXXXXXXXIX. 469. LXXXXXXXI. 470. LXXXXXXXII. 471. LXXXXXXXIII. 472. LXXXXXXXIV. 473. LXXXXXXXV. 474. LXXXXXXXVI. 475. LXXXXXXXVII. 476. LXXXXXXXVIII. 477. LXXXXXXXIX. 478. LXXXXXXXI. 479. LXXXXXXXII. 480. LXXXXXXXIII. 481. LXXXXXXXIV. 482. LXXXXXXXV. 483. LXXXXXXXVI. 484. LXXXXXXXVII. 485. LXXXXXXXVIII. 486. LXXXXXXXIX. 487. LXXXXXXXI. 488. LXXXXXXXII. 489. LXXXXXXXIII. 490. LXXXXXXXIV. 491. LXXXXXXXV. 492. LXXXXXXXVI. 493. LXXXXXXXVII. 494. LXXXXXXXVIII. 495. LXXXXXXXIX. 496. LXXXXXXXI. 497. LXXXXXXXII. 498. LXXXXXXXIII. 499. LXXXXXXXIV. 500. LXXXXXXXV. 501. LXXXXXXXVI. 502. LXXXXXXXVII. 503. LXXXXXXXVIII. 504. LXXXXXXXIX. 505. LXXXXXXXI. 506. LXXXXXXXII. 507. LXXXXXXXIII. 508. LXXXXXXXIV. 509. LXXXXXXXV. 510. LXXXXXXXVI. 511. LXXXXXXXVII. 512. LXXXXXXXVIII. 513. LXXXXXXXIX. 514. LXXXXXXXI. 515. LXXXXXXXII. 516. LXXXXXXXIII. 517. LXXXXXXXIV. 518. LXXXXXXXV. 519. LXXXXXXXVI. 520. LXXXXXXXVII. 521. LXXXXXXXVIII. 522. LXXXXXXXIX. 523. LXXXXXXXI. 524. LXXXXXXXII. 525. LXXXXXXXIII. 526. LXXXXXXXIV. 527. LXXXXXXXV. 528. LXXXXXXXVI. 529. LXXXXXXXVII. 530. LXXXXXXXVIII. 531. LXXXXXXXIX. 532. LXXXXXXXI. 533. LXXXXXXXII. 534. LXXXXXXXIII. 535. LXXXXXXXIV. 536. LXXXXXXXV. 537. LXXXXXXXVI. 538. LXXXXXXXVII. 539. LXXXXXXXVIII. 540. LXXXXXXXIX. 541. LXXXXXXXI. 542. LXXXXXXXII. 543. LXXXXXXXIII. 544. LXXXXXXXIV. 545. LXXXXXXXV. 546. LXXXXXXXVI. 547. LXXXXXXXVII. 548. LXXXXXXXVIII. 549. LXXXXXXXIX. 550. LXXXXXXXI. 551. LXXXXXXXII. 552. LXXXXXXXIII. 553. LXXXXXXXIV. 554. LXXXXXXXV. 555. LXXXXXXXVI. 556. LXXXXXXXVII. 557. LXXXXXXXVIII. 558. LXXXXXXXIX. 559. LXXXXXXXI. 560. LXXXXXXXII. 561. LXXXXXXXIII. 562. LXXXXXXXIV. 563. LXXXXXXXV. 564. LXXXXXXXVI. 565. LXXXXXXXVII. 566. LXXXXXXXVIII. 567. LXXXXXXXIX. 568. LXXXXXXXI. 569. LXXXXXXXII. 570. LXXXXXXXIII. 571. LXXXXXXXIV. 572. LXXXXXXXV. 573. LXXXXXXXVI. 574. LXXXXXXXVII. 575. LXXXXXXXVIII. 576. LXXXXXXXIX. 577. LXXXXXXXI. 578. LXXXXXXXII. 579. LXXXXXXXIII. 580. LXXXXXXXIV. 581. LXXXXXXXV. 582. LXXXXXXXVI. 583. LXXXXXXXVII. 584. LXXXXXXXVIII. 585. LXXXXXXXIX. 586. LXXXXXXXI. 587. LXXXXXXXII. 588. LXXXXXXXIII. 589. LXXXXXXXIV. 590. LXXXXXXXV. 591. LXXXXXXXVI. 592. LXXXXXXXVII. 593. LXXXXXXXVIII. 594. LXXXXXXXIX. 595. LXXXXXXXI. 596. LXXXXXXXII. 597. LXXXXXXXIII. 598. LXXXXXXXIV. 599. LXXXXXXXV. 600. LXXXXXXXVI. 601. LXXXXXXXVII. 602. LXXXXXXXVIII. 603. LXXXXXXXIX. 604. LXXXXXXXI. 605. LXXXXXXXII. 606. LXXXXXXXIII. 607. LXXXXXXXIV. 608. LXXXXXXXV. 609. LXXXXXXXVI. 610. LXXXXXXXVII. 611. LXXXXXXXVIII. 612. LXXXXXXXIX. 613. LXXXXXXXI. 614. LXXXXXXXII. 615. LXXXXXXXIII. 616. LXXXXXXXIV. 617. LXXXXXXXV. 618. LXXXXXXXVI. 619. LXXXXXXXVII. 620. LXXXXXXXVIII. 621. LXXXXXXXIX. 622. LXXXXXXXI. 623. LXXXXXXXII. 624. LXXXXXXXIII. 625. LXXXXXXXIV. 626. LXXXXXXXV. 627. LXXXXXXXVI. 628. LXXXXXXXVII. 629. LXXXXXXXVIII. 630. LXXXXXXXIX. 631. LXXXXXXXI. 632. LXXXXXXXII. 633. LXXXXXXXIII. 634. LXXXXXXXIV. 635. LXXXXXXXV. 636. LXXXXXXXVI. 637. LXXXXXXXVII. 638. LXXXXXXXVIII. 639. LXXXXXXXIX. 640. LXXXXXXXI. 641. LXXXXXXXII. 642. LXXXXXXXIII. 643. LXXXXXXXIV. 644. LXXXXXXXV. 645. LXXXXXXXVI. 646. LXXXXXXXVII. 647. LXXXXXXXVIII. 648. LXXXXXXXIX. 649. LXXXXXXXI. 650. LXXXXXXXII. 651. LXXXXXXXIII. 652. LXXXXXXXIV. 653. LXXXXXXXV. 654. LXXXXXXXVI. 655. LXXXXXXXVII. 656. LXXXXXXXVIII. 657. LXXXXXXXIX. 658. LXXXXXXXI. 659. LXXXXXXXII. 660. LXXXXXXXIII. 661. LXXXXXXXIV. 662. LXXXXXXXV. 663. LXXXXXXXVI. 664. LXXXXXXXVII. 665. LXXXXXXXVIII. 666. LXXXXXXXIX. 667. LXXXXXXXI. 668. LXXXXXXXII. 669. LXXXXXXXIII. 670. LXXXXXXXIV. 671. LXXXXXXXV. 672. LXXXXXXXVI. 673. LXXXXXXXVII. 674. LXXXXXXXVIII. 675. LXXXXXXXIX. 676. LXXXXXXXI. 677. LXXXXXXXII. 678. LXXXXXXXIII. 679. LXXXXXXXIV. 680. LXXXXXXXV. 681. LXXXXXXXVI. 682. LXXXXXXXVII. 683. LXXXXXXXVIII. 684. LXXXXXXXIX. 685. LXXXXXXXI. 686. LXXXXXXXII. 687. LXXXXXXXIII. 688. LXXXXXXXIV. 689. LXXXXXXXV. 690. LXXXXXXXVI. 691. LXXXXXXXVII. 692. LXXXXXXXVIII. 693. LXXXXXXXIX. 694. LXXXXXXXI. 695. LXXXXXXXII. 696. LXXXXXXXIII. 697. LXXXXXXXIV. 698. LXXXXXXXV. 699. LXXXXXXXVI. 700. LXXXXXXXVII. 701. LXXXXXXXVIII. 702. LXXXXXXXIX. 703. LXXXXXXXI. 704. LXXXXXXXII. 705. LXXXXXXXIII. 706. LXXXXXXXIV. 707. LXXXXXXXV. 708. LXXXXXXXVI. 709. LXXXXXXXVII. 710. LXXXXXXXVIII. 711. LXXXXXXXIX. 712. LXXXXXXXI. 713. LXXXXXXXII. 714. LXXXXXXXIII. 715. LXXXXXXXIV. 716. LXXXXXXXV. 717. LXXXXXXXVI. 718. LXXXXXXXVII. 719. LXXXXXXXVIII. 720. LXXXXXXXIX. 721. LXXXXXXXI. 722. LXXXXXXXII. 723. LXXXXXXXIII. 724. LXXXXXXXIV. 725. LXXXXXXXV. 726. LXXXXXXXVI. 727. LXXXXXXXVII. 728. LXXXXXXXVIII. 729. LXXXXXXXIX. 730. LXXXXXXXI. 731. LXXXXXXXII. 732. LXXXXXXXIII. 733. LXXXXXXXIV. 734. LXXXXXXXV. 735. LXXXXXXXVI. 736. LXXXXXXXVII. 737. LXXXXXXXVIII. 738. LXXXXXXXIX. 739. LXXXXXXXI. 740. LXXXXXXXII. 741. LXXXXXXXIII. 742. LXXXXXXXIV. 743. LXXXXXXXV. 744. LXXXXXXXVI. 745. LXXXXXXXVII. 746. LXXXXXXXVIII. 747. LXXXXXXXIX. 748. LXXXXXXXI. 749. LXXXXXXXII. 750. LXXXXXXXIII. 751. LXXXXXXXIV. 752. LXXXXXXXV. 753. LXXXXXXXVI. 754. LXXXXXXXVII. 755. LXXXXXXXVIII. 756. LXXXXXXXIX. 757. LXXXXXXXI. 758. LXXXXXXXII. 759. LXXXXXXXIII. 760. LXXXXXXXIV. 761. LXXXXXXXV. 762. LXXXXXXXVI. 763. LXXXXXXXVII. 764. LXXXXXXXVIII. 765. LXXXXXXXIX. 766. LXXXXXXXI. 767. LXXXXXXXII. 768. LXXXXXXXIII. 769. LXXXXXXXIV. 770. LXXXXXXXV. 771. LXXXXXXXVI. 772. LXXXXXXXVII. 773. LXXXXXXXVIII. 774. LXXXXXXXIX. 775. LXXXXXXXI. 776. LXXXXXXXII. 777. LXXXXXXXIII. 778. LXXXXXXXIV. 779. LXXXXXXXV. 780. LXXXXXXXVI. 781. LXXXXXXXVII. 782. LXXXXXXXVIII. 783. LXXXXXXXIX. 784. LXXXXXXXI. 785. LXXXXXXXII. 786. LXXXXXXXIII. 787. LXXXXXXXIV. 788. LXXXXXXXV. 789. LXXXXXXXVI. 790. LXXXXXXXVII. 791. LXXXXXXXVIII. 792. LXXXXXXXIX. 793. LXXXXXXXI. 794. LXXXXXXXII. 795. LXXXXXXXIII. 796. LXXXXXXXIV. 797. LXXXXXXXV. 798. LXXXXXXXVI. 799. LXXXXXXXVII. 800. LXXXXXXXVIII. 801. LXXXXXXXIX. 802. LXXXXXXXI. 803. LXXXXXXXII. 804. LXXXXXXXIII. 805. LXXXXXXXIV. 806. LXXXXXXXV. 807. LXXXXXXXVI. 808. LXXXXXXXVII. 809. LXXXXXXXVIII. 810. LXXXXXXXIX. 811. LXXXXXXXI. 812. LXXXXXXXII. 813. LXXXXXXXIII. 814. LXXXXXXXIV. 815. LXXXXXXXV. 816. LXXXXXXXVI. 817. LXXXXXXXVII. 818. LXXXXXXXVIII. 819. LXXXXXXXIX. 820. LXXXXXXXI. 821. LXXXXXXXII. 822. LXXXXXXXIII. 823. LXXXXXXXIV. 824. LXXXXXXXV. 825. LXXXXXXXVI. 826. LXXXXXXXVII. 827. LXXXXXXXVIII. 828. LXXXXXXXIX. 829. LXXXXXXXI. 830. LXXXXXXXII. 831. LXXXXXXXIII. 832. LXXXXXXXIV. 833. LXXXXXXXV. 834. LXXXXXXXVI. 835. LXXXXXXXVII. 836. LXXXXXXXVIII. 837. LXXXXXXXIX. 838. LXXXXXXXI. 839. LXXXXXXXII. 840. LXXXXXXXIII. 841. LXXXXXXXIV. 842. LXXXXXXXV. 843. LXXXXXXXVI. 844. LXXXXXXXVII. 845. LXXXXXXXVIII. 846. LXXXXXXXIX. 847. LXXXXXXXI. 848. LXXXXXXXII. 849. LXXXXXXXIII. 850. LXXXXXXXIV. 851. LXXXXXXXV. 852. LXXXXXXXVI. 853. LXXXXXXXVII. 854. LXXXXXXXVIII. 855. LXXXXXXXIX. 856. LXXXXXXXI. 857. LXXXXXXXII. 858. LXXXXXXXIII. 859. LXXXXXXXIV. 860. LXXXXXXXV. 861. LXXXXXXXVI. 862. LXXXXXXXVII. 863. LXXXXXXXVIII. 864. LXXXXXXXIX. 865. LXXXXXXXI. 866. LXXXXXXXII. 867. LXXXXXXXIII. 868. LXXXXXXXIV. 869. LXXXXXXXV. 870. LXXXXXXXVI. 871. LXXXXXXXVII. 872. LXXXXXXXVIII. 873. LXXXXXXXIX. 874. LXXXXXXXI. 875. LXXXXXXXII. 876. LXXXXXXXIII. 877. LXXXXXXXIV. 878. LXXXXXXXV. 879. LXXXXXXXVI. 880. LXXXXXXXVII. 881. LXXXXXXXVIII. 882. LXXXXXXXIX. 883. LXXXXXXXI. 884. LXXXXXXXII. 885. LXXXXXXXIII. 886. LXXXXXXXIV. 887. LXXXXXXXV. 888. LXXXXXXXVI. 889. LXXXXXXXVII. 890. LXXXXXXXVIII. 891. LXXXXXXXIX. 892. LXXXXXXXI. 893. LXXXXXXXII. 894. LXXXXXXXIII. 895. LXXXXXXXIV. 896. LXXXXXXXV. 897. LXXXXXXXVI. 898. LXXXXXXXVII. 899. LXXXXXXXVIII. 900. LXXXXXXXIX. 901. LXXXXXXXI. 902. LXXXXXXXII. 903. LXXXXXXXIII. 904. LXXXXXXXIV. 905. LXXXXXXXV. 906. LXXXXXXXVI. 907. LXXXXXXXVII. 908. LXXXXXXXVIII. 909. LXXXXXXXIX. 910. LXXXXXXXI. 911. LXXXXXXXII. 912. LXXXXXXXIII. 913. LXXXXXXXIV. 914. LXXXXXXXV. 915. LXXXXXXXVI. 916. LXXXXXXXVII. 917. LXXXXXXXVIII. 918. LXXXXXXXIX. 919. LXXXXXXXI. 920. LXXXXXXXII. 921. LXXXXXXXIII. 922. LXXXXXXXIV. 923. LXXXXXXXV. 924. LXXXXXXXVI. 925. LXXXXXXXVII. 926. LXXXXXXXVIII. 927. LXXXXXXXIX. 928. LXXXXXXXI. 929. LXXXXXXXII. 930. LXXXXXXXIII. 931. LXXXXXXXIV. 932. LXXXXXXXV. 933. LXXXXXXXVI. 934. LXXXXXXXVII. 935. LXXXXXXXVIII. 936. LXXXXXXXIX. 937. LXXXXXXXI. 938. LXXXXXXXII. 939. LXXXXXXXIII. 940. LXXXXXXXIV. 941. LXXXXXXXV. 942. LXXXXXXXVI. 943. LXXXXXXXVII. 944. LXXXXXXXVIII. 945. LXXXXXXXIX. 946. LXXXXXXXI. 947. LXXXXXXXII. 948. LXXXXXXXIII. 949. LXXXXXXXIV. 950. LXXXXXXXV. 951. LXXXXXXXVI. 952. LXXXXXXXVII. 953. LXXXXXXXVIII. 954. LXXXXXXXIX. 955. LXXXXXXXI. 956. LXXXXXXXII. 957. LXXXXXXXIII. 958. LXXXXXXXIV. 959. LXXXXXXXV. 960. LXXXXXXXVI. 961. LXXXXXXXVII. 962. LXXXXXXXVIII. 963. LXXXXXXXIX. 964. LXXXXXXXI. 965. LXXXXXXXII. 966. LXXXXXXXIII. 967. LXXXXXXXIV. 968. LXXXXXXXV. 969. LXXXXXXXVI. 970. LXXXXXXXVII. 971. LXXXXXXXVIII. 972. LXXXXXXXIX. 973. LXXXXXXXI. 974. LXXXXXXXII. 975. LXXXXXXXIII. 976. LXXXXXXXIV. 977. LXXXXXXXV. 978. LXXXXXXXVI. 979. LXXXXXXXVII. 980. LXXXXXXXVIII. 981. LXXXXXXXIX. 982. LXXXXXXXI. 983. LXXXXXXXII. 984. LXXXXXXXIII. 985. LXXXXXXXIV. 986. LXXXXXXXV. 987. LXXXXXXXVI. 988. LXXXXXXXVII. 989. LXXXXXXXVIII. 990. LXXXXXXXIX. 991. LXXXXXXXI. 992. LXXXXXXXII. 993. LXXXXXXXIII. 994. LXXXXXXXIV. 995. LXXXXXXXV. 996. LXXXXXXXVI. 997. LXXXXXXXVII. 998. LXXXXXXXVIII. 999. LXXXXXXXIX. 1000. LXXXXXXXI. 1001. LXXXXXXXII. 1002. LXXXXXXXIII. 1003. LXXXXXXXIV. 1004. LXXXXXXXV. 1005. LXXXXXXXVI. 1006. LXXXXXXXVII. 1007. LXXXXXXXVIII. 1008. LXXXXXXXIX. 1009. LXXXXXXXI. 1010. LXXXXXXXII. 1011. LXXXXXXXIII. 1012. LXXXXXXXIV. 1013. LXXXXXXXV. 1014. LXXXXXXXVI. 1015. LXXXXXXXVII. 1016. LXXXXXXXVIII. 1017. LXXXXXXXIX. 1018. LXXXXXXXI. 1019. LXXXXXXXII. 1020. LXXXXXXXIII. 1021. LXXXXXXXIV. 1022. LXXXXXXXV. 1023. LXXXXXXXVI. 1024. LXXXXXXXVII. 1025. LXXXXXXXVIII. 1026. LXXXXXXXIX. 1027. LXXXXXXXI. 1028. LXXXXXXXII. 1029. LXXXXXXXIII. 1030. LXXXXXXXIV. 1031. LXXXXXXXV. 1032. LXXXXXXXVI. 1033. LXXXXXXXVII. 1034. LXXXXXXXVIII. 1035. LXXXXXXXIX. 1036. LXXXXXXXI. 1037. LXXXXXXXII. 1038. LXXXXXXXIII. 1039. LXXXXXXXIV. 1040. LXXXXXXXV. 1041. LXXXXXXXVI. 1042. LXXXXXXXVII. 1043. LXXXXXXXVIII. 1044. LXXXXXXXIX. 1045. LXXXXXXXI. 1046. LXXXXXXXII. 1047. LXXXXXXXIII. 1048. LXXXXXXXIV. 1049. LXXXXXXXV. 1050. LXXXXXXXVI. 1051. LXXXXXXXVII. 1052. LXXXXXXXVIII. 1053. LXXXXXXXIX. 1054. LXXXXXXXI. 1055. LXXXXXXXII. 1056. LXXXXXXXIII. 1057. LXXXXXXXIV. 1058. LXXXXXXXV. 1059. LXXXXXXXVI. 1060. LXXXXXXXVII. 1061. LXXXXXXXVIII. 1062. LXXXXXXXIX. 1063. LXXXXXXXI. 1064. LXXXXXXXII. 1065. LXXXXXXXIII. 1066. LXXXXXXXIV. 1067. LXXXXXXXV. 1068. LXXXXXXXVI. 1069. LXXXXXXXVII. 1070. LXXXXXXXVIII. 1071. LXXXXXXXIX. 1072. LXXXXXXXI. 1073. LXXXXXXXII. 1074. LXXXXXXXIII. 1075. LXXXXXXXIV. 1076. LXXXXXXXV. 1077. LXXXXXXXVI. 1078. LXXXXXXXVII. 1079. LXXXXXXXVIII. 1080. LXXXXXXXIX. 1081. LXXXXXXXI. 1082. LXXXXXXXII. 1083. LXXXXXXXIII. 1084. LXXXXXXXIV. 1085. LXXXXXXXV. 1086. LXXXXXXXVI. 1087. LXXXXXXXVII. 1088. LXXXXXXXVIII. 1089. LXXXXXXXIX. 1090. LXXXXXXXI. 1091. LXXXXXXXII. 1092. LXXXXXXXIII. 1093. LXXXXXXXIV. 1094. LXXXXXXXV. 1095. LXXXXXXXVI. 1096. LXXXXXXXVII. 1097. LXXXXXXXVIII. 1098. LXXXXXXXIX. 1099. LXXXXXXXI. 1100. LXXXXXXXII. 1101. LXXXXXXXIII. 1102. LXXXXXXXIV. 1103. LXXXXXXXV. 1104. LXXXXXXXVI. 1105. LXXXXXXXVII. 1106. LXXXXXXXVIII. 1107. LXXXXXXXIX. 1108. LXXXXXXXI. 1109. LXXXXXXXII. 1110. LXXXXXXXIII. 1111. LXXXXXXXIV. 1112. LXXXXXXXV. 1113. LXXXXXXXVI. 1114. LXXXXXXXVII. 1115. LXXXXXXXVIII. 1116. LXXXXXXXIX. 1117. LXXXXXXXI. 1118. LXXXXXXXII. 1119. LXXXXXXXIII. 1120. LXXXXXXXIV. 1121. LXXXXXXXV. 1122. LXXXXXXXVI. 1123. LXXXXXXXVII. 1124. LXXXXXXXVIII. 1125. LXXXXXXXIX. 1126. LXXXXXXXI. 1127. LXXXXXXXII. 1128. LXXXXXXXIII. 1129. LXXXXXXXIV. 1130. LXXXXXXXV. 1131. LXXXXXXXVI. 1132. LXXXXXXXVII. 1133. LXXXXXXXVIII. 1134. LXXXXXXXIX. 1135. LXXXXXXXI. 1136. LXXXXXXXII. 1137. LXXXXXXXIII. 1138. LXXXXXXXIV. 1139. LXXXXXXXV. 1140. LXXXXXXXVI. 1141. LXXXXXXXVII. 1142. LXXXXXXXVIII. 1143. LXXXXXXXIX. 1144. LXXXXXXXI. 1145. LXXXXXXXII. 1146. LXXXXXXXIII. 1147. LXXXXXXXIV. 1148. LXXXXXXXV. 1149. LXXXXXXXVI. 1150. LXXXXXXXVII. 1151. LXXXXXXXVIII. 1152. LXXXXXXXIX. 1153. LXXXXXXXI. 1154. LXXXXXXXII. 1155. LXXXXXXXIII. 1156. LXXXXXXXIV. 1157. LXXXXXXXV. 1158. LXXXXXXXVI. 1159. LXXXXXXXVII. 1160. LXXXXXXXVIII. 1161. LXXXXXXXIX. 1162. LXXXXXXXI. 1163. LXXXXXXXII. 1164. LXXXXXXXIII. 1165. LXXXXXXXIV. 1166. LXXXXXXXV. 1167. LXXXXXXXVI. 1168. LXXXXXXXVII. 1169. LXXXXXXXVIII. 1170. LXXXXXXXIX. 1171. LXXXXXXXI. 1172. LXXXXXXXII. 1173. L

Græca editio exstat unica, ab Herveti versione non parum distans, capitibus CIII, quam ex Codice Bibl. Palatinæ curavit *Ioannes Meursius*, qui ad libri calcem notas eruditas addidit, testatus etiam se nonnulla suplevisse ex Codice Bibl. Regiæ Paris. cum Lutetiæ versaretur. Meursii editio vidit lucem Lugd. Bat. 1616. 4.

Græco Latinam Græcâ Meursiana plenior ex MSS. Regiis, cum versione Herveti, capitibus CLI. primus dedit *Fronso Ducæus* in auctuario Bibliothecæ Patrum Tomo II. p. 893 - 1053. Paris. 1624. fol. recusam in Bibliotheca Patrum Paris. 1644. 1654. Tomo XIII. cum ejusdem Ducæi notis ad Voluminis calcem. Nonnulla deinde capita auctiora, vel Herveto etiam, Ducæoque * præterita, ex duobus Codicibus Colbertinis cum versione sua vulgavit *Io. Baptista Cotelærius* T. 3. monument. Ecclesiæ Græcæ p. 117. - 120. & p. 158 - 170. Paris. 1686. 4. Ac credibile est plura adhuc supplémenta posse addi, si quis MStos Codices consulat, ut Cæsareos de quibus Lambecius lib. 1. p. 144. & lib. VIII. p. 312. seq. 397. vel Vossianum, si quidem Caveus notat in Isaaci Vossii Bibliotheca, quæ in publicam Leidensem pervenit, Codicem Lausiæ, editis duplo auctiorem extitisse. Nam & Meursius testatus fuit sibi esse in manibus ejusdem Palladii διήγησιν πρὸς τῶν καὶ Ῥιγυπῶν διαλαμψάντων πατέρων. Id quoque opus, inquit, si placere hanc *Historia Lausiaca* editionem intellexero, communicabo. Nunquam hoc fecit Meursius, attamen διήγησιν illam majore saltim ex parte ex tribus Codicibus Regiis & uno Colbertino habemus luce & versione donatam ab eodem Cotelærio T. 3. monument. p. 171 - 184. non sub Palladii nomine quidem, sed sine nomine auctoris, hoc titulo: ἡ καὶ Ῥιγυπῶν τῶν μοναχῶν ἱστορία, ἥτοι παράδοσις. Videntur autem sub Palladii nomine lecta olim plura, nam quod idem Cotelærius T. 1. monument. p. 546. seq. inter Apophthegmata Patrum affert fabulosum Macarii cum arido defuncti hominis cranio colloquium, illud Palladio teste cirato laudat *Io. Damascenus*, sive quisquis auctor Orationis de iis qui in fide dormierunt T. 1. p. 585. λέγω δὴ τὴν Παλλαδίου πρὸς Λαύστον ἱεραρχὴν βιβλίον ἐν ᾧ τὰ κατὰ τὸν μέγαν καὶ Σαυμάκηρον Μακάριον παραληθρῶς γέγραπται θάυμαλα, πῶς τὸ ξηρὸν καὶ τὸν πυθόμενον &c. Idem colloquium memoratur libro tertio & sexto vitar. Patrum p. 401. & 499. edit. Rosweydi: & in Mich. Glycæ

* In Cæsis Ducæi desiderantur caput 150. 116. & pars capituli 46. & 9.

Glycæ Epistola 26. & in Synaxario Græcorum 19. Januar, nec non à Nicephoro Blemida in diatriba qualem esse deceat Imperatorem, & Ioanne Hagioëlitæ in Encomio Macarii Ægyptii. Vide Allatium diss. 2. de libris Ecclesiasticis Græcorum p. 117. - 123.

IV. Solet à multis q) longo jam tempore Palladio huic tribui *Dialogus de vita S. Chrysostomi*, qui cum Theodoro Diacono Romano habitus Romæ fingitur circa A. C. 408. non diu post Chrysostomi mortem *Διάλογος ἱστορικός περὶ βίης καὶ πολιτείας τοῦ Ἰωάννου Ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως ὑφ' Ἐκκλ. χρυσοστόμου*. Sed assentior viris doctis, r) quia alium esse auctorem & Episcopum cum Theodoro colloquentem à Palladio statuunt. Nam de Palladio Helenopolitano Episcopo tanquam diverso sermo est p. 26. *παράδραμόντος δὲ μηνὸς ἡμερῶν ἐπέστη Παλλάδιος ὁ Ἐπίσκοπος Ἐλεναπόλεως δίχα γραμμάτων ὡς ἔλεγεν καὶ αὐτὸς πεφευγίναί τὴν τῶν ἀρχόντων μαρίαν*. Et p. 192. *ἐν τίσιν εἰ Ἐπίσκοποι εἰ μὴ τῶν ἡμετέρων ἀποσταλέντες ἔνυλσι καὶ Παλλάδι* &c. Quin imo illo tempore in vicinia Blemmyum Æthiopum in opido Syene custodiebatur: *Παλλάδιον δὲ βλεμμύων ἢ Αἰθίοπων ἐκ γειτόνων φραγείσθαι συήνη καλέμενον τὸ χωρίον*. p. 194. & p. 198. *Παλλάδιος δὲ καὶ τὸν παῖδα ἀφῆλαντο βιασάμενοι αὐτὸν καὶ γραμματεῖον ἐκθῆσθαι*. Omitto quod Episcopus ille jam senio & canis venerandus in dialogo inducitur p. 36. & 38. & qui tunc demum Romam viderit p. 7. cum Palladius Helenopolitanus jam diu ante profectus Romam fuerit restituendi Chrysostomi causa circa A. 405. & anno 408. nondum esset quadragenarius. Nonnulla etiam aliter narrari ab historię Lausiacę scriptore, aliter in hoc dialogo, notavit Valerius ad Sozomeni VIII. 12. p. 164.

V. Edi-

- q) Ita Theodorus Trimithuntis in Cypro Episcopus, in Homilia de vita & exilio S. Chrysostomi, nec non Codices MSS. Dialogi, & Ambrosius Camaldulensis, interpres. Atque auctorem vocatum Palladium, Georgius quoque Alexandrinus in ejusdem Chrysostomi vita, Photio Cod. 96. lecta testatur.
- r) Auctorem Dialogi à Palladio Lausiacę scriptore recte distinguunt Baronius ad A. 388 d. n. 110. Emericus Bigotius in præfat ad Dialogum, & Tillemontius T. XI. memor. p. 643. seq. qui styli quoque diversum causatur, & licet utrumque scriptum non adeo puro Græcismo se commendat, tamen Lausiacam longe simpliciore & nativo sermone exaratam, dialogum affectato magis & male diserto. *Le dialogue est plus affecté & d'un homme qui avoit quelque teinture d'une mechante rhétorique*. His accedit Ludovicus Dufcinius S. I. in Historia Origenismi Gallice vulgata Paris. 1700. 12. libro quarto. Etiam Palladium Biographum à Palladio Helenopolco Episcopo distinguit Nicolaus Cornenens Papadopoli Cretensis in prænotionibus Myragogicis ex jure Canonico editis Patavii 1697. fol.

V. *Editiones Dialogi de Vita S. Chrysostomi.*

Latina ex Ambrosii Camaldulensis versione, Eugenio IV. dicata, & diu post à Nicolao Erythraeo edita Venet. 1532. 8. & T. 2. Vitarum Aloysii Lippmanni ibid. 1553. 4. & in Latinis Chrysostomi Opera editionibus.

Græco-latina ex Mediceo (eodem quo Ambrosius usus fuit) Codice sexcentorum annorum, cum nova versione doctissimi Viri Emerici Bigotii, nec non Homilia S. Chrysostomi in laudem Diodori Tarsensis, ac præterea Actis Tarachi, Probi & Andronici, Passione Bonifacii Romani, Evagrio de octo Cogitationibus & Nilo de octo vitiis, Paris. 1680. 4. Casimirus Oudinus in supplemento de scriptoribus Eccles. p. 67. Omisit præfationem huic operi à Palladio præfixam Emericus Bigot ob rationes quas Critici idoneas non censent, ideoque male fidei apud multos accusatur, quod ingenuo homine literatoque est indignum. Temere hoc ab Oudino in virum præstantissimum dicitur, cum præfatio quam Ambrosius Camaldulensis dialogo Palladii præfixit, Latine in Bigotii editione legatur, Græca vero negat ille se in Codice MS. reperisse. Verum quisquis, inquit, rem accurate perpenderit, facile mecum existimabit, Ambrosium ista de suo addidisse, ut ad Dialogum qui nimis abrupto exordio procedebat viam aperiret; idemque præstitisse in serie dialogi, scubi nimis hiulca videbatur oratio. En tibi totam præfationem ex Bigotiana, ne quid dubites, editione: Cum venisset aliquando Romanum Palladius Helenopolitana Ecclesia venerandus Antistes, Ioannis sanctissimi viri, Constantinopolitani Episcopi, jam vita sancti, discipulus, susceptusque fuisset cum honorifice à Pontifice Romana sedis Zosimo beatissimo, tum à Clero universo devotissime. Inter ceteros quibus familiaris usus est, Theodorus fuit Ecclesia Romana Diaconus. Is enim sancti viri doctrina casta & vita sanctitate delectatus, frequens illi aderat, immo quando licebat, nunquam à latere ipsius discedebat. Quadam autem die dum essent ambo simul, otiumque à curis omnibus mortalibus agerent, orta ex more collatione spiritali, hoc sermoni initium dedit Episcopus. Auctor præfationis hujus male Zosimum appellat, qui ab Anno demum 417. Episcopatum Romanum tenuit, at dialogus ille multis annis prius habitus refertur Theophilo adhuc superstite, Innocentius itaque pro Zosimo nominandus erat. Deinde quam de Palladio Helenopolitano res sit minime explorata, ex iis quæ paullo antea dicta sunt apparet. Hinc auctorem præfationis minime esse Palladium

dium sed recentiorum Græculum aliquem notavit Usserius Antiquitatt. Eccles. Britannic. cap. 16. p. 806. At Bigotius haud absurde suspicatus est ab ipso interprete Ambrosio versionis suæ fuisse præmissam.

VI. In Codicibus pluribus MSS. Palladio etiam tribuitur & in Colbertino Historiæ Lausiacæ subicitur liber *de gentibus Indiæ & Brachmanibus* περὶ τῶν τῆς Ἰνδίας ἐθνῶν καὶ τῶν βραχμανῶν, quem sine nomine auctoris primum Græce edidit & Latinam versionem adjunxit illi vir summus *Joachimus Camerarius* in libro Gnomologico sine temporis nota edito Lipsiæ, 8. Hinc centum circiter annis interjectis *Eduardus Bissens* Eques auratus & titulo Clarencii Rex Armorum, eundem velut ante ineditum Palladii nomine præfixo ex Bibliotheca Regis Angliæ vulgavit cum nova sua versione, & S. Ambrosii atque Anonymi veteris Latini scriptis ejusdem argumenti Lond. 1668. 4. Cæterum Camerarii versionem Bissæana & elegantia & diligentia præferendam judicat Rev. noster Io. Christoph. Wolfius, notis ad Casauboniana p. 219. Lambecius lib. V. de Bibl. Vindob. p. 84. hoc scriptum de Brachmanibus parum probabili conjectura tribuit Palladio Methonæo Sophistæ, quem incertum est fuisse Christi sacris addictum, at Scriptorem de Brachmanibus Christianum fuisse, apparet.

VII. Palladii alii ultra quinquaginta.

Palladius Abbas de quo Io. Moschus in prato c. 69. 71. seq. æqualis sui etiam meminit c. 176.

Palladius Amaseus Amaseæ Hellepontii Episcopus, qui Concilio Ephesino A. C. 431. interfuit. Vide Labbei Concil. T. III. p. 464. 492. 536.

Palladius Alexandrinus, cui Barthius tribuit disputationem Gregentii cum Herbaso Judæo, de qua infra.

Palladius Andri, in Cycladibus Insulis, Episcopus interfuit Concilio CPol. A. 460.

Palladius Antiochenus ab A. 488. ad 498. Episcopus, Petri Fullonis successor, Eutychianus.

Palladius Archiater, cujus meminit Ruricius lib. 2. Epist. 34. apud H. Canisium T. V. Antiquar. Lect. p. 508.

Palladius Ariamus, una cum Secundiano A. C. 381. damnatus in Concilio Aquilejensi. Vide T. I. Concilior. Harduini p. 826. [eq.]

M. Aure.

M. Aurelius Palladius, cujus mentio in veteri inscriptione apud Gruterum p. CCCII. 2. Omitto alios in priscis faxis obvios & præter nomen nihil scitu dignum tradentes.

Palladius Antifodorensis Episcopus in Gallia, qui interfuit Concilio Remensi A. C. 630. & Cabilonensi A. 650.

Palladius Bacanariensis in Mauritania Cæsariensi Episcopus, qui interfuit conventui Africano A. C. 484. Regis Hunerici sexto.

Palladii duo, Burgenses Episcopi A. 380. & 448. de quibus Tillemon-tius T. XVI. memor. p. 751.

Palladius Cæsareæ Capadociæ qui interfuit Concilio CPol. A. 394.

Palladius Gandybensis in Lycia Episcopus qui subscripsit Synodo Rom. A. C. 503.

Palladius Capidalsensis in Pamphylia Episcopus, qui interfuit Concilio Chalcedonensi A. 451.

Palladius Chorepiscopus qui interfuit Concilio Nicæno A. C. 325.

Palladius Corydalorum in Lycia Episcopus qui Chalcedonensi interfuit Concilio A. C. 451.

Palladius quam loquentem secum inducit *S. Cyrillus* Alex. in libris de adoratione & cultu spiritali. Idem fortasse cum *Palladio Ama-seæ* Episcopo.

Palladius Cæsar, Maximi Imp. filius, Idacio memoratur in Chron.

Palladius Cæsar Theodosii junioris, cujus meminit Socrates lib. VII. c. 19.

Palladius Divisi in Macedonia Episc. interfuit Concilio Sardicensi A. C. 347.

Domitii Palladii, Sorani Poëmata edita Venet. 1498. 4. per Io. Baptistam Sessam Mediolanensem.

Palladius Episcopus ad quem S. Chrysostomi Epist. 113. Idem ut videtur (ab Helenopolitano Episcopo diversus) auctor dialogi, de vita ejusdem Chrysostomi, de quo supra dictum.

Palladius cujus *Epistolam* ad Desiderium Episcopum Cadurcenum edidit Henr. Canisius Tomo V. Antiquæ Lect.

Palladius Fuscus seu *Niger* Patavinus circa A. 1470. clarus de quo Vosius Hist. Latin. p. 601. & Bernardinus Scardeonius de claris Patavinis.

Palladius Galata quem S. Epiphanius Epistola ad Ioannem Hierosol. (A. 396. inter Hieronymianas 61.) monet fugiendum esse, quod Origenis hæ-

resin doceat. Idem quem perstringit Hieronymus proœmio Dialogor. in Pelagianos. Hunc à Lauſiacæ auctore diverſum eſſe contendit Tillemontius T. XII. p. 173. T. XI. p. 528. quod mihi haud videtur.

Palladius inter *Germinii* ſemiariani Adverſarios. Ad hunc Palladium aliosque Episcopos Epistola in Hilarii fragmentis lib. 1. p. 41. & apud Baron. ad A. C. 366. n. 27.

Palladius quem *Hibernorum* Episcopum vocat Tillemontius T. XI. p. 646. T. XVI. p. 751. &c. hoc eſt Scotorum, de quo infra.

Palladius *Iatroſopiſta* Alexandrinus, Galeno quem laudat junior. Hujus commentarius (non integer ut videtur) in librum Hippocratis de fracturis extat Græce & Latine in editionibus Hippocratis utraque *Fœſiana* p. 917-932. & *Charteriana* Tomo XII. cum verſione *Jacobi Santalбини*, Metenſis Medici. Ejusdem Synopſin de febribus Latine vertit & utraque lingua vulgavit *Jo. Charterius* Pariſi 1646. 4. Et Scholia in ſextum Epidemiorum Hippocratis Tomo IX. Operum Hippoc. & Galeni Pariſi 1679. fol. cum verſione *Junii Pauli Craſſi* qui e MS. Io. Sambuci quod ab Hieron. Mercuriali accepit, vulgavit Latine Baſil. 1581. 4. una cum Aretæo *, Ruſo & Theophilo protopſathario. Scholia Palladii in librum Hippocratis de victu in morbis acutis, MSa exſtare Venetiis teſtatur Santalbinus, eadem nempe cum Palladii de cibo & potu quod in Bibl. Regiſ Chriſtiſſimi exſtare teſtatur Labbeus p. 126. Bibl. novæ MSS.

Palladius *Iconienſis* in Lycaonia Episc. memoratus in Epistola Leonis I. Imp. ad Anatolium CPol.

Palladius *Idicrenſis* in Numidia Episcopus qui interfuit conventui Africano A. C. 484.

Palladius *Magiſtrianus* qui CPoli litteras Imperatoris Theodoſii jun. A. 431. Ephesum pertulit. Vide Acta Synodi Ephesiſæ tom. 3. c. 17. ſeq.

Palladius *Melitenes* Episcopus in Armenia ſecunda, interfuit Concilio CPol. A. 553.

Palladius Palladii F. Μεθωνῆς ex *Methone* (incertum an Thraciæ an Magnesiæ in Macedonia) Sophiſta quem Conſtantiſ Imperatoris ætate claruiſſe Svidas reſert, teſtatus eum ſcripſiſſe *περὶ τῶν ὡς παλαιῶν ἱστορῶν*, de Romanorum ſeſtis, tum *διαλέξεις*, diſputationes, & *λόγους διαφύρας ἀλυμπιακῶν, παθηγενικῶν, δικανικῶν*.

Palladius De Aretæo & Ruſo dictum lib. IV. c. 3. de Theophilo infra libro VI.

- Palladius** Praefectus Aegypti A. C. 374. Theodorit. IV. 22. Hist. Eccles.
- Palladius Presbyter** ad quem scripsit S. Athanasius, (defunctus A. C. 373.)
T. I. edit. Lips. p. 952. seq. & S. Basilii Epist. 184.
- Palladius Presbyter** qui subscripsit libello in Concilio Epol. A. C. 536.
T. V. Labbei p. 250.
- Palladius Rhetor** Latinus, cujus declamationem memorat Symmachus lib.
I. Epist. 9. Ad eundem scribit lib. IX. Epist. 1. & fratrem suum ap-
pellat, spectatum bonis omnibus facundiae atque eruditionis:
lib. I. Epist. 88. Ejusdem pompam cum acrimonia Quintiliani
celebrat Sidonius Apollinaris Lib. V. Epist. 10. De eodem Sym-
machus III. 50. *Si quid praeerea scire opus est, meum Palladium indicabo,
quem ego non minus doleo abductum a juventute Romana, quam gratulor
in spem sui honoris accitum.* Io. Sarisberiensis lib. 3. Metalogici
c. 10. *Est autem, ut ait Palladius, magna pars prudentia, ejus tum quo
agitur aestimare personam.*
- Palladius Sophista** sive **Rhetor Alexandrinus**, cujus μελέται membrae
Photius Cod. 132.
- Palladius Rutilius Taurus Aemilianus**, rei rusticae scriptor celebris, de quo
dixi lib. III. c. 1. Latinae cap. 4.
- Palladius Salpinx** in Italia Episcopus, qui interfuit Concilio Romano
A. C. 465.
- Palladius Sanctonicae Ecclesiae** in Gallia Episcopus, qui Concilio Parisiensi
interfuit A. 573.
- Palladius** à Caesestino Papa missus in Scotiam, idemque primus *Scotorum*
Episcopus, A. 431. Vide Usserii Antiquitates Britannicas c. 16. Anto-
nium Pagi ad A. C. 429. n. 11. seq. & 431. n. 51. Scripta quae ipsi à Io.
Baleo tribuuntur, commentitia sunt, neque exstant usquam, neque
ulli veterum memorantur.
- Palladius** (Συέδρων πολιτενέμων) *Suedrorum* in Pamphylia Magistratus,
cujus Epistola praemissa Ancorato S. Epiphanii.
- Palladius Salmantinus** in Italia Episcopus, qui interfuit Synodo Romanae
A. 499.
- Palladius Tulonensis** in Gallia Episcopus, qui subscripsit Concilio Atre-
lianensi A. 549. Incertum an idem qui Matisconensi A. 585.

Palladius *Tigabitanus* in Africa Episcopus, cujus meminit S. Augustinus de gestis A. C. 418. cum Emerito Cæsarensi Donatistarum Episcopo T. IX. edit. Amst. p. 425. Idem fortasse Palladius quem honorabilem filium suum appellat Epistola 94. (novæ edit. 178.)

VIII. De disputatione GREGENTII Archiepiscopi

cum Herbaso Iudeo, quam PALLADIO Alexandrino Caspar Barthius tribuit.

Caspar Barthius tum alibi, tum lib. V. Adversarior. cap. 3. (ubi plura illius illustrat loca) *Palladium* Alexandrinum appellat auctorem Actorum disputationis, quam per dies quinque coram Abramio Rege * Homeritarum Christiano & Episcopis, pluribusque Judæis & tota Civitate in Metropoli Homeritidis Taphar sive Saphar, in Arabia Felici circa A. C. 540. cum Herbaso Iudeo, quem νομοδιδάσκαλον Codices quidam appellant, *Gregentius* Taphrensis ArchiEpiscopus, qui diem obiit A. C. 552. (Justiniani 26.) 19. Decembr. post Abramium eodem A. 552. (regni 30) defunctum, cum jam rex Homeritarum esset Serdidus ** Abramii filius. Non dubium est Barthio fundum fuisse sententiæ suæ quod p. 184. edit. Guloniana (Duczanæ p. 264.) in illa disputatione legitur: Ταῦτα τὰ ῥήματα καὶ ἑτέροις δηλωθῆσονται· εἴρα γὰρ Παλλάδιον τὸν ἀπολαστικὸν ἔ· ἀρχιεπισκόπον, ὃν δὲ ἀλεξανδρείας ἦγαγε, τὰ ῥήματα ἐκατέρων σημαζόμενον. Hac verba etiam aliis significabuntur: Videbat enim *Palladium* Scholasticum Archiepiscopi, quem ab Alexandria adduxerat, verba utriusque notantem. Ad hunc locum Gulonius interpres notavit in margine: Hinc conjicere licet *Palladium* auctorem esse sive scriptorem hujus disputationis. Sane verisimilius hoc esse non diffiteor, quam quod Lambecio lib. V. p. 131. auctor videtur *Nonnosus* Justiniani Imp. ad Homeritas Legatus, cui etiam VIII. p. 387. Martyrium Arethæ & lociorum adscribit. Dixi de illo *Nonno* Volumine VI. hujus Bibliothecæ p. 279. Cæterum hanc disputationem ab Ægidio Noallio Regis Christianissimi Legato ex Oriente allatam Latino vertit Nic. Gulonius Græcarum litterarum Regius Professor & utraque lingua vulgavit Paris. 1586. 8. unde Græce & Latino recusa est in *Auctario* Græco latino Bibl. Patrum Duczanæ Paris. 1624. Tomo I. &

* παρὶν τοῦ ἑσπερίου βασιλέως καὶ τινος ἐπισκόπου καὶ ἑ· πλὴ·
θους τῶν Ἰουδαίων καὶ πάσης πόλεως. p. 38. edit. Gulonii.

** Id. p. 203, seq.

& in Bibliotheca Patrum Paris, 1654. Tomo XI. p. 194. ut Latinas editiones in Bibliothecis Patrum sapius repetitas præteream. In his editionibus omnibus quemadmodum etiam in Codice Cæsareo, de quo Lambecius lib. V. p. 131. & Segueriano de quo Clariss. Monfauconus in Bibl. Coisliniana p. 304. à principio quædam desunt, ut ex abrupto exordio statim cuius patet. Non autem æque notum, in Bibl. Regia Berolinensi existare MStum Codicem Slavonicum quadringentorum annorum, multis foliis ab initio auctiorem, cuius prima verba Latine conversa mecum communicavit eruditissimæ Bibliothecæ illius præfectus M. V. la Croix.

Mensis Decembris XIX. Vita & conversatio Beati Patris nostri Gregorii (ita semper pro Gregentio appellat, ut in Menais Græcorum dicitur Γρηγορίου) Episcopi Taphromis Civitatis Homeritarum, & narratio miraculorum ab eo gestorum, scripta ab Episcopo Civitatis Negræ. (Hinc patet nec Palladium nec Nonnosum auctorem esse, sed Episcopum Negræ in Homeritarum regione, quæ martyrum Civitas appellatur in Actis Passionis S. Arethæ & sociorum CCCXL. qui A. C. 522. 24. Octobr. sub Dunam Hebræo Homeritarum tyranno passi traduntur) Benedic Pater. Oppidum quoddam est hanc magni nominis in finibus Avariæ & Asiæ, nomine Lopliane. In eo habitabant admirabilis Gregorii parentes Agapius & Theoctecna, ex Christi præscripto matrimonio conjuncti &c.

Codex Cæsareus ita incipit: Ἀρχὴ τῆς Διαλέξεως τῶν Ἰουδαίων μὲν ἔστιν ἡ Γρηγορία. Τέτων ἕως γενομένων καὶ ἕως τῶν ὀρθοκολληθέντων, καὶ ἔτι βασιλεὺς ἐπὶ ταῖς αἰνῶν τὸν Κύριον, καὶ τῶν Μεγιστάνων αὐτὸ ἀδικεῖν τὸ εἶναι μὴ τολμούντων, καὶ πάντων κατὰ ἐνφρανομένων, παρεγένετο καὶ Ἰουδαῖοι κατὰ καὶ ἐκελεύθη αὐτοῖς, ἀναλωθείσης αὐτοῖς ἡδὴ τῆς προθεσμίας τῶν τεσσαράκοντα ἡμερῶν. Παρεγένετο δὲ ἔτι διαλεχθῆναι ὅσα, καὶ ἔτι βασιλεὺς ὑπομνησθέντι ἐτοιμασίας ἐν τῷ θολωτῷ γενοίας (minus bene in editis: τῆς δοκιμασίας ἐν τῷ θρηλῆτῳ γενοίας, confer Lambec. V. p. 129.) αὐλῇ δὲ τὸτο μεγίστη καὶ πρώτη τῶν βασιλείων περιέει. Ἐκείσε τοιγαρὲν ἐτοιμασίας γενοίας, καὶ ἀπάσης τῆς τάξεως ἀφροισθείσης, παρῶσης καὶ τῆς ἱερᾶς Συγκλήτῃ, παρεγένετο καὶ ὁ βασιλεὺς μὲν τῷ ἀγιοτάτῳ Αρχιεπισκόπῳ &c. Hinc patet nec illum esse integrum sed prima mutilum parte, licet editis aliquando integriorem melioremque: atque ita accipiendus Rev. Wolfius noster in Bibl. Hebraica p. 352. De disputatione hac & fructu conversionis Iudæorum eundem ut narrant insecuto, vide Antonii Davroukii Catechismum

Histo-

Historialem c. I. tit. 4. & Josephi Caroli Imbonati Bibl. Latino Hebr. p. 38. seq.

Gregentii Archiepiscopi scriptum quo leges ac statuta Regis sui Abramii nomine complexus fuit, existat Græce MS. in Bibl. Casarea, etulis XXIII. distributum & adhuc ineditum. Νόμοις τῶν βασιλέων Ἀβραμίου. Titulus I. περὶ φόνου καὶ μοσχευμάτων καὶ ἀρσενικοποιίας. II. περὶ γαστρίας καὶ ψευδομαρτυρίας καὶ κλησίας. III. περὶ παρτείας. IV. περὶ μοιχείας. V. περὶ πλυσίων ἐπιδικασίων. VI. περὶ ἐλευθέρων αἰς δουλίαν παραπιπτόντων. VII. περὶ ἐξυγγυῶν τὰ τέκνα οἱ γονεὺς πρὸς γάμον ἀπὸ ἐτῶν δέκα ἢ δώδεκα. VIII. περὶ ματρωπῶν &c. Vide Lambecium lib. V. de Bibl. Vindob. p. 131. seq.

IX. HERACLIDES Cyprius, in Scetenſi eremo ſectator Evangelii Pontici, hinc A. C. 399. à Chryſoſtomo * CPoli ordinatus Diaconus, a) & poſt triennium A. C. 402. ſucceſſor datus Antonio Epheli Epifcopo, b) atque deinde anni ſpatio vix interjecto ob Origeniſmi dicam in Synodo ad Quercum deſiſtus c) ac carceris ſordes Nicomediæ ſubire coactus eſt, in quibus Palladio ac Chryſoſtomo (& ipſo exule) ejus miſerante vices d) adhuc hæſit A. C. 408. e) Eodem Palladio teſte fuit ἐγκυκλίων ἐγμὲν μαθημάτων, καὶ τῶν θείων γραφῶν ἐπὶ τοῖς γενόμενοις, encyclois diſciplinis optime inſtitutus, & Divinarum Scripturarum peritus.

Petrus Natalis, in Equilia ſive Æquilia Veneta inſula, Anaſſi fluminis orſtio objecta Epifcopus qui A. C. 1470. ſcripſit & A. 1482. Catalogum Sanctorum abſolvit (non 1370. & 1382. ut excuſum in Actis Sanctor. T. 4. Maji p. 304. & T. 6. p. 51.) minore etiam fide digums, judice Bollando; f) quam Legendæ aureæ ſive Hiſtoriæ Lombardicæ ſcriptor

a) Georgius Alex. in vita Chryſoſtomi, Socrates &c.

a) Ita Socrates VI. 11. Sozom. VIII. 6. & Palladius p. 139. dialogi de vita Chryſoſt. διακοινησάντα ἐν τῇ τρία, licet Archidiaconum vocat Nicephorus XIII. 9.

b) Niceph. XIII. 9. Epheli Epifcopum fuiſſe etiam Socrates & alii conſentiunt, igitur viderint qui non de alio cogitant, cum Bithyniæ vel Cappadociæ Epifcopum appellans apud Roſſveydum prolegom. de vitis Patrum p. 7. & 8.

c) Socrates VI. 17. Sozom. VIII. 19. Tripartita X. 14. Nicephorus XIII. 17. Photius Cod. 59.

d) Palladius de vita Chryſoſt. p. 139. Chryſoſtomo Epift. 14. ad Olympiadem non longe à ſine.

e) Tillemont, T. XI. memori. p. 166.

f) Bollandus præfat. Actis Sanctor. T. 1. Januar. præmiſſa p. 12.

scriptor Jacobus de Viragine, quem *ferrei hominem oris & plumbei cordis animi certe parum severi ac prudentis*, appellat Melchior Canus. g) Ille inquam Petrus Natalis lib. XII. Catalogi Sanctorum, Vincentiæ primum A. 1493. editi cap. 87. Heraclidem Sanctis adscribit propter *Paradisum* compositum, quem laudat etiam Petro Natali antiquior Vincentius Bellovacensis libro XVII. Speculi Historialis c. 64. Nec propter aliam causam Sophronii sive Moschi potius vitæ Eremitarum, de quibus mox dicturus sum, venire videntur nomine *Paradisi novi* apud Photium Cod. 198. & Nicephorum VIII. 41. quam quod tum existerit Paradisus quidam vetustior; Heraclidis scilicet ingenio confitus. Ac citatur Paradisus à Moscho (incertum tamen an ille Heraclidis) cap. 212. καὶ ἀναγινώσκοντες ἡμῶν εἰς τὸ παραδείσιον τὰ ἀποφθίγματα τῶν ἁγίων πατέρων. Atque in Codicibus quibusdam MSS. Latinis & in editione à Jacobo Fabricio Stapulensi curata Paris. 1504. fol. pars Historiæ, qualis in aliis exstat. editionibus Lausiciæ Palladianæ, fertur sub titulo *Paradisi Heraclidis*. h) Sed exstant quoque sub Paradisi nomine in Codicibus Græcis aliæ aliorum Vitæ & à *Rufino* versæ Latine, de quibus videndus Cotelierius T. 3. monumentor. p. 564. seq. qui prologum & capita quædam, ea scilicet quæ in Historiæ Lausiciæ editionibus desiderabantur, publicavit p. 171-184. Illud certe valde verisimiliter à viris doctis traditur, Historiam Lausicam, qualis ab Meursio Græce, & pluribus etiam aucta capitibus ab Herveto Latine vulgata est, non videri totam unius scriptoris, sed ex Heraclidis Paradiso & Λαοσιακῇ Palladii, & aliis fortasse Πατερικῶν scriptoribus collectam, contextamque.

X. *Heraclida varii, plus quàm quinquaginta.*

Heraclides *Aegypti* Episcopi duo, qui interfuere concilio Tyrio A. C. 335. Incertum unus ne ex his quem videas memorari in Concilio Sardicensi A. 347.

Heraclides *Ænii* Thrax, qui cum fratre Pythone, Cotyn Thraciæ Tyrannum interfecit, Platonis discipulus. Laërt. III. 46. Aristoteles V. 10. Politic. Philostratus de vita Apollonii VII. 2. p. 280. & ad hunc notæ eruditissimi Olearii, & μακροῦ.

Heraclides *Agathoclis* filius. Polyzn. V. 3. 4.

C

Hera-

g) Lib. XI. locor. commun. c. 6. p. 540. Opp. h) Vide supra §. 3.

i) Voß. Hist. Orac. lib. 2. c. 19. Cavę Hist. lit. ad A. 401.

- Heraclides *Alexandrinus* sive *Callatianus*, cognomento *Lembus*, Laërt. V. 64. Infra, in *Lembus*.
- Heraclides *Alexandrinus* Grammaticus ab Eustathio laudatus & fortasse ab Ammonio de different. vocum atque Etymologici magni auctore in δῶλ. vide Ionsium p. 173. Incertum idem ne Heraclides Alexandrinus cujus Περσικὰ ἰδιώματα memorantur Laërtio V. 64.
- Heraclides *Architectus*, infra in Tarentino.
- Heraclides ἀερολογημένων scriptor, Laërt. V. 64.
- Heraclides *Atheniensis*, infra in Hierophanta.
- Heraclides *Azotensis* in Palæstina Episcopus qui interfuit Concilio Chalcedonenſi A. C. 451.
- Heraclides *Bargyleites*, Dialecticus qui contra Epicurum scripsit teste Laërtio V. 64.
- Heraclides *Byzantius* Antiochi Regis ad L. Scipionem legatus, de quo Livius XXXVII. 34. seq.
- Heraclides *Callatianus* sive *Alexandrinus*, cognomento *Lembus*, Laërt. V. 64. Infra in *Lembo*.
- Heraclides *Clazomenius* Rhapsodus, Plato, Ione extremo.
- Heraclides *Clazomenius*, Dux Atheniensium Æliano XIV. 5. Var. Hist. memoratus.
- Heraclides *Comicus*, Zenobius Centur. VI. proverb. 34. Athenæus.
- Heraclides *Cresensis* περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι πόλεων citatur ab Apollonio Hist. mirabil. c. 19. Sed Κρητικὸν pro Κρητικῷ legit præstantiss. Olearius p. 612. ad Philostratum.
- Heraclides *Cumanus* Rhetor cujus τέχνας Laërtius V. 64. memorat.
- Heraclides *Cumanus*, cujus ὑποσκευαστικὸν sive de epulonum apparatu laudat Athenæus. τὰ Περσικὰ præter Athenæum memorat Laërtius V. 64. testatus quinque libris constituisse.
- Heraclides *Cumanus* alter, Rhetor cujus τέχνας idem Laërtius loco laudato celebrat.
- Heraclides *Demetrii* F. discipulus Lyconis Peripatetici. Laërt. V. 71.
- Heraclides *Dialecticus*, supra in Bargyleite.
- Heraclides *Ephesus* Episcopus à Chrysostomo ordinatus accusatusque in Synodo ad Quercum A. 403. Is ipse de quo supra §. IX. dictum.

Heracli-

Heraclides quem *Λιγυρόν* sive *svavem* (non *Ligurem* ut Meursius diff. de Heraclidis T. 10. Thesauri Gronov. p. 616.) *Epigrammatum* Poëtam laudat Laërtius V. 64. Perpauca hodie Heraclidis Sinopensis Epigrammata in Anthologia supersunt libro 3. tit. 2. 3. & 22.

Heraclides *Erythraeus*, Chrysermi discipulus, medicus Herophileus, qui Strabonis ætate vixit, Apollonii Muris *σοφολαγής*. Librum septimum de Herophili secta laudat Galenus de arte Medica c. 1. qui omnia Hippocratis Scripta ab eo illustrata alibi testatur.

Heraclides *Emphronis* F. infra in Pontico.

Heraclides *Grammaticus*. vide in Alexandrino, Heracleote, Milefio & Mopseate.

Heraclides *Heracleotes* Ponticus, infra in Pontico.

Heraclides alter ejus civis, qui *πυρρίχας* & *φλυαρίας* scripsit teste Laërtio V. 63. Artemidor. IV. 65. Suid. in *λέσχαι* & *Ηρακλείδ.* ubi testatur *λέσχας* illas tribus libris genere Sapphico ac Phalæcio varias difficiles pertractasse quæstiones: Heraclidem vero hunc multa alia scripsisse Epica poemata, & Didymi Alexandrini fuisse auditorem, adversarium Apri ex Aristarchi schola Grammatici, & ludum litterarium habuisse Romæ Claudii ac Neronis temporibus.

Heraclides *Heracleensis* (*τῆς ἀνω Ηρακλείας* in Arcadia) Episcopus qui Conciliis Ephesinis interfuit A. C. 431. 449. & Chalcedonenf. A. 451.

Heraclides *Herophileus* Medicus: supra in Erythrazo.

Heraclides ex *Hicēfi* schola Medicus, *ιατρός τῶν δὲ τὸ ἰκασίῃ* Laërt. V. 64.

Heraclides *Hiērophanta* Atheniensis, cujus mentio apud Philostratum lib. 2. de vitis Sophist. p. 601. in vita Apollonii Atheniensis.

Heraclides *Hippocratis* Pater. Vide Stephanum Byz. in *κῶς*, Svidam in *ἰπποκρ.* Tzetzam Chiliad. VIII, vers. 946.

Heraclides *Lembus* dictus à *λεμβευτικῷ* quem scripserat *λόγῳ*, ut docet Laërtius V. 64. Ejus *διαδοχὴν* sive Epitomen operis Sotionis de successione Philosophorum sex libris compositam, & Epitomen vitarum Satyri intercidisse dolendum est. De aliis ejus scriptis Meursius diff. de Heraclidis T. X. thesauri Gronov. p. 613. seq. Hujus esse librum de incredibilibus, qui sub Heracliti extat nomine, suspicabatur V. C. Tho. Gale. Plura de hoc Heraclide Vossius in Hist. Græcis & Ionsius lib. 2. c. 11. qui non multo post Archimedem vixisse notat.

Heraclides *Ligur* nullus, vide supra in *Epigrammatum* scriptore.

Heraclides *Lycius* Adriani, Chrestī & Aristoclis auditor Sophista qui scripsit *πόνον ἐγκώμιον laudes laboris* teste Philostrato lib. 2. Sophist. p. 618. De ejus Niceta emendato sive *κακαθαρμένον* ex eodem Philostrato etiam Svidas in *Ἡρακλείδης*.

Heraclides *Macedo*, pictor. Plin. XXXV. 2.

Heraclides *Magnesium* cujus *μυθριδικὰ* memorat Laërtius V. 64.

Heraclides *Milesius* Grammaticus Eustathio laudatus. vide Ionsium lib. 2. c. 11. p. 173.

Heraclides *Mopseates* Cilix citatus ab Athenæo VI. p. 234. Meminit & Stephanus Byz. in *Μόψα ἑστία*, qui Grammaticum appellat.

Heraclides *Nysseus* Episcopus circa A. C. 440. cujus Epistolas duas adversus Messalianos memorat Photius cod. 52.

Heraclides *Odessius* Ponticus Thrax Historiographus. Steph. in *Ὀδησός*.

Heraclides *Oxyrinchites*, idem cum Lembo. vide Svidam.

Heraclides *Phocaënsis*, sculptor. Laërt. V. 64.

Heraclides *pictor*. Supra, in Macedone.

Heraclides qui paræneles carmine scripsit, unde *ποιητικός* Laërtio V. 64.

Heraclides *Heracleotes Ponticus* Euphronis F. & Platonis atque Aristotelis discipulus de quo ad Laërtium III. 68. seq. viri docti, Svid. in *Ἡρακλείδης*, Meursius ad Chalcidium p. 10. seq. & in diff. de Heraclide T. X. thesauri Gronov. p. 607. seq. Vossius de Hist. Græcis p. 45. seq. & Ionsius lib. 1. c. 17. de scriptoribus Hist. Philosoph. Ejus opus *περὶ δικαιοσύνης* citatur etiam ab Eratosthene c. 29. Catasterism. Virum *μυθώδη & πλασματίαν* vocat Plutarchus Camillo p. 140. ubi ejus *σύγγραμμα περὶ ψυχῆς*, atque libro de audiendis poëmatibus *Ἄβαριν* illius memorans, *ὃ γὰρ μόνον*, inquit, *τὰ Ἀσιώπεια μυθάρια καὶ τὰς ποιητικὰς ὑποθέσεις καὶ τὸν Ἄβαριν Ἡρακλίδου, καὶ τὸν Λύκανα τὸν Ἀλέξανδρον διαρχόμενοι, ἀλλὰ καὶ τὰ περὶ τῶν ψυχῶν δόγματα μεμιγμένα μυθολογία μεθ' ἡδονῆς ἐκδύσιναι*.

Heraclides *Ponticus* alter, itemque tertius, de quibus supra in *Heracleote* & *Odessita*.

Heraclides *pugil*, Plutarch. *sympol.* p. 314. *Alian.* XII. 26. *Var.*

Heraclides *Rhetor*, supra in *Cumano*.

Heraclides *Sarapionis* F. idem cum Lembo de quo supra.

Hera-

Heraclides *sculptor*, supra in Phocaënsi.

Heraclides *Sinopenfis* supra in Epigrammatum scriptore.

Heraclides *Sorannus*, Etymologicum Magnum in *Λημώ*.

Heraclides *Syracusanus* cuius *ὀψαρυτικὸν* sive de re culinaria sæpe laudat Athenæus. Nescio idem ne cuius librum *περὶ θεσμών* citat idem XIV. p. 647.

Heraclides *Tarentinus* homo malus qui Philippum Macedonem ex moderato Rege acerbum & immanem reddidit teste Polybio Excerpt. libri XIII. Idem cuius mentio apud Æschinem Orat. contra Ctesiphontem. Livium XXXI. 10. & XXXII. 5.

Heraclides *Tarentinus* Architectus qui in Philippi Regis, Persei patris gratiam Rhodiorum classem accendit. Polyænus V. 17. 2.

Heraclides *Tarentinus* Medicus Empiricus Laërt. V. 64. Manteæ Hero-philei discipulus de quo infra libro VI. Vide sis interim Meursium diss. de Heraclidis T. X. thesauri Gronov. p. 614. seq. Menagium ad Laërtium p. 227. seq. Jonsium, lib. 2. c. 11. p. 172. Harduinum ad Plin. &c.

Heraclides *Tarsensis*, Stoicus, Antipatri discipulus in patria. Laërt. VII. 121. Svid. in *ἀμπλάκημα*.

Heraclides *Terinaus*, Etymolog. Magnum in *τέρωνα*.

Heraclides *Thyatirensis*, tragædus. Artimedor. IV. 35.

Heraclides *Thyneos* Ægypti Episc. qui Concilio Ephesino A. C. 431. interfuit.

Heraclides Episcopus *Tituenfis* in Pamphylia, qui interfuit Concilio CPol. A. 381.

Omitto dicere de Heraclidis, Herculis posteris eorumque inter Græcos gloria & rebus gestis, de quibus juvabit consulere Meursium de regno Laconico cap. 7. (T. V. thesauri Gronov.) & Bacheti Meziriaci animadversiones recusar non ita pridem in Belgio, quibus Epistolas Ovidii erudite illustravit.

XI. IOANNES MOSCHUS a) Cognitione *ἑκαταῖς*,

C 3

b)

a) *Ἰωάννης μὲν ὄνομα αὐτοῦ, ἐξ ἐπικλήσεως δὲ ἐλέγετο ὁ ὢ Μόσχ.* Photius Cod. 199. Sic. Ioannes *Moschi* dicendus esset, sed Ioannes Moschus dicitur ut Apollonius Molo, Athenodorus Sandon, Apion Plistonices, Herodes Atticus pro Attici, Plistonice, Sandonis, Molonis. Vide Valesium ad Ammian. XIV. 8. Non igitur credibile est quod Rosveidus prolegom. 12. in Vitas Patrum, Moschum à natione ita dictum suspicatur. Ioannis nomen solum scriptor ipse exprimit c. 77. *Dixit mihi Sophronius: vere, Abba Ioannes, hodie nihil ultra studeamus. Hæc ergo scripsimus ut & vos pariter adiscimini.*

b) (Unde corruptum *Everate* vel *Evirati* nomen concinnare alii) monasticam vitam in cœnobio S. Theodosii c) Hierosolymis & in deserto ad Jordanem & in nova S. Sabæ laura coluit, *Κανονάρχης* sive præcentoris etiam officio functus, ut ipse testatur cap. 50. Hic post visitata temporibus Tiberii & Mauritii Imperatorum d) per longinquam peregrinationem quam plurima Syriæ & Ægypti atque Occidentis etiam Monasteria, animum ad scribendum appulit, notissimumque illum librum de vitis Monachorum illius ætatis usque ad Heraclii* tempora, fabulosis non destitutum narrationibus composuit ad *Sophronium* Sophistam, discipulum e) & itinerum comitem, (deinde Patriarcham Hierosolymitanum) quem *ιερόν καὶ πιστόν τέκνον* appellat in præfat. & fratrem c. 92. & 135. atque Abbatem fratrem c. 102. meminitque iterum c. 21. 69. 110. 111. 113. 157. 162. & 77. ubi Stephanum Sophistam cum illo frequentasse se testatur. Passim invehitur in hæresin Severi Acephali, neque abnuat se profecisse ex aliorum scriptis quæ ante illud tempus de Monachorum vita & gestis exstabant. Sic capite 55. laudat *βιβλίον γεροντικόν*. Et cap. 112. *καὶ ἀναγινωσκόντων ἡμῶν εἰς τὸ παραδείσιν τὰ ἀποφθέγματα τῶν ἁγίων πατέρων*. Diem obiisse supremum A. C. 620. à Ioanne Bollandò annotatum reperi.

Titulus libri : *Pratum, viridarium, novus paradisus, λειμὼν* seu *λειμωνάριον* & *νέος παράδεισος* sive *νέον παραδείσιον*. f) In editis Codicibus absolvitur capitibus CCCIX. cum Photius CCCIV. διηγῆμασι constantem legerit. Sed idem testatur sua jam ætate fuisse Codices alios

b) Apud Cotelarium T. 2. Monument. p. 341. *Ἰωάννης ὁ Εὐκρατῆ βιβλὸς ἡ ἐπιγεγραμμένη λειμῶν*. Confer Cotelarii notas p. 655. & T. I. p. 795.

c) Photius Cod. 199.

d) Vide Moschum in prato c. 112. 127. 155. Photium ibid.

* Photius Cod. 198.

e) Photius : *τὸ παρὸν σύνταγμα γράφει καὶ προσφωνεῖ Σωφρονίου ἢ Σωφρονῆ τῷ ὀκτῷ μαθητῇ καὶ ἐγχειρεῖ αὐτῷ τὸ τῇ ὁβίᾳ μέλ- λουσαν ἐφίστασθαι πρὸς τὰ αἰμείνονα προτέτραμένον μεταβολήν*. Ioannes Antiochenus à Cotelario editus T. I. monument. p. 167. ἡ ὁβία Ἰωάν- νη πρὸς τὸν μαθητὴν Σωφρόνιον, ἥτοι ὁ νέος παράδεισος. Neuter Sophronium illum monet fuisse eundem eum Patriarcha Hierosol. Nihilominus eundem esse non dubitarunt Patres secundæ Nicænæ Synodi, 10. Damascenus & Nicephorus, sed qui Sophronio ipsi *λειμωνάριον* perperam velut auctori tribuant, ut mox infra dicetur.

f) Cotelarius T. 1. monument. p. 748. Lambecius VIII. p. 399.

os alijs auctiores, g) & in nonnullis διηγήματα sive narrationum capitula CCCXLII. In margine Codicis MS. Margunii vocatur πατερικόν. Vide Rosweidum p. 20. prolegomenon ad Vitas Patrum.

Prodiit primum typis exscriptus *Italice*, nescio quo interprete, cujus editionis Lipomannus facit mentionem,

Deinde *Latine* ex *Ambrosii* Camaldulensis interpretatione, in tomo septimo *Aloysii Lipomanni*, Venet. 1558. 4. Et inde recusus seorsim Coloniae 1583. & plus simplici vice in Bibliothecis Patrum. Idem libri decimi locum occupat. in vitis Patrum Heriberti Rosweidi, qui etiam notas breves addidit. Antwerp. 1615. Lugd. 1617. Antwerp. 1628. fol.

Græce & *Latine* denique lucem vidit in Auctario Bibl. Patrum Ducezani Paris. 1624. Tomo II. p. 1057. & in Bibliotheca Patrum Paris. A. 1644. 1654. Tomo XIII. Sed *Græca* plurimis capitibus h) trunca, ex MSS. Codicibus uno Bibl. Regiæ, 2466. & tribus Colbertinis supplevit Io. Baptista Cotelerius, supplementaque illa *Græce* & *Latine* vulgavit Paris. 1681. 4. Tomo II. monumentor. Ecclesiæ *Græcæ* p. 341-456.

Pascha-

g) Phot. καὶ τὰ διηγήματα δὲ ἔχον τὸν ἴσον ἀριθμὸν ἐν πᾶσιν εὐρήσεις τοῖς βιβλίοις διασσωσμένα. ἀλλ' ἐν τισὶ καὶ εἰς δύο καὶ τεσσαράκοντα καὶ τριακοσίοις διηλωμένα. Τὸ μὲν ἐνίων κεφαλαίων ἐπὶ διαφύσει ἔαριθμῷ συναυχάμενα, τὸ δὲ καὶ διηγημάτων ἐστὶν ὧν παρένθηκα. Mentio hujus operis etiam in quæstionibus Anastasii qv. 60. p. 398. ubi locus affertur ἐκ τῆς λειμωναρίας. Præterea in vita Gregorii M. scripta à Ioanne Diacono circa A. 872. & apud Surium 12. Martii obvia, lib. 2. cap. 45. *Nihilominus ex libro qui à Græcis λειμὼν dicitur, à Latinis vero intelligitur Campus vel Pratum, præceptor meus inter alia toto orbe diffamata jam miracula interpretatus est mihi scribens: Enarravit nobis presbyter nomine Petrus, de S. Gregorio Ἐκ, ex Moschi cap. 192. Et lib. 4. cap. 63. Sed ne solis verbis tanti præfulis humilitas inculcari credatur, superest ne Græcorum relationibus ad me nuper interpretatis eadem patris humilitas vivis operibus demonstretur. In quibus videlicet ita refertur: Enarravit nobis Abbas Ioannes Persa &c. ex Moschi cap. 151.*

h) Desunt capita 5. 7. 9. 16. 17. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 28. usque ad 42. 44. 51. 59. 61. 62. 74. 75. 76. 82. 83. 84. 86. 87. 90. 91. 92. 93. 94. 96. 100. 102. 103. 104. 106. 109. 110. 111. 115. 117. 120. 121. 122. 124. 126. 128. 130. 131. 132. 137. 138. 139. 140. 144. 146. 147. 148. 151. 152. 153. 154. 157. 168. 169. 170. 171. 172. 178. 179. 180. 191. 202. usque ad 206. 208. 209. 211. usque ad 219. & pars capitum 8. 18. 57. 69. 105. 127. 156. 163. 197.

Paschasius Auriacus (d'Orange) Ordinis Minorum Lector in Conventu Insulensi non Latine vertit Moschi pratum, (ut *Possevinus* T. 2. apparatus S. p. 426. tradit) sed *Gallice*, quæ ejus versio prodit Lovanii A. 1599. Vide *Sweertii Athenas Belgicas* p. 592.

XII. Postquam *Palladii Lausiacam* celebrasset *Nicephorus VIII.* 41. Hist. subjungit: πολλὴν δὲ καὶ Σωφρόνιου ὁ ἱεροσολύμων καὶ ἀγαθὴν ἱστορίαν περὶ τῶν (μοναχῶν) ἡμῶν καταλείπειν, λαμβάνα καὶ νῦν παρὰ δεισὸν τὴν συγγραφὴν ὀνομάσας. *Locupletem quoque & utilem de eis (Monachis) historiam SOPHRONIUS Hierosolymitanus nobis reliquit, Prati & novi Paradisi titulo, scripto ei indito.* Intelligit itaque *Sophronium*, qui in Patriarchatu Hierosolymitano successit A. C. 629. *Modesto*, & A. 638. diem obiit, de cujus vita consulendus *Papebrochius* in Actis Sanctor. ad XI. Martii T. 2. p. 65. seq. ut dixi Volumine superiore octavo p. 199. seq. cum illius scripta persequeretur. *Ioannes Damascenus* lib. I. pro imaginibus p. 328. affert locum ἐκ τῆς λαμβωναρίας τῆς ἀγίας Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἀρχιεπισκόπου ἱεροσολύμων, eundemque repetit lib. 2. p. 344. & lib. 3. p. 352. In Synodo secunda Nicæna A. C. 787. celebrata Actione IV. T. 3. Concil. edit *Binianæ* afferur idem locus ἐκ τῆς ἀγίας Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἐκ τῆς λαμβωναρίας. Et alii tres, actione V. p. 614. seq. ἐκ τῆς λαμβωναρίας. Cum eadem iisdem verbis in prato *Ioannis Moschi* legantur, satis apparet *Sophronium* Patriarcham Hierosol. eundem esse cum *Sophronio* *Ioannis Moschi* discipulo, cui pratum ille suum inscripsit: deinde illam de Monachis historiam, quam *Io. Moschus* scripserat, tributam fuisse ab aliquibus *Sophronio* i) tanquam auctori, non modo quoniam *Io. Moschi* magistri sui itinerum operisque socius extitit, sed insuper quia *Sophronius* hoc opus publicum fecit, ut ex prologo Græco qui operi præfixus est notavit *Michaël le Quien* ad *Damascen.* T. 1. p. 328.

XIII. Anonymi ἀνδρῶν ἀγίων βιβλίου, De Vita ac virtute sanctorum, liber lectus olim *Photio* Cod. 198. digestus fuit in capita XXII. & sub singulis, totidem veluti titulis virtutum, varias narrationes ex magno λαμβωναρίῳ sive viridario sanctorum excerptas exhibuit: Capitis ultimi loco fuere sententiæ *Hesychii* Presbyteri Hierosolymitani, quales ad *Theodulum* extant ducentæ, cum *Io. Pici* versione editæ Paris. 1563. 8. & in auctario *Duczano* Bibliothecæ Patrum Paris 1624. T. 1.

i) Confer *Rob. Coci* censuram scriptorum p. 423. seq. & *Alcyfii Lipomanni* præf. ad Moschum.

T. I. p. 985. nec non in Bibliotheca Patrum edit. Morellianæ Paris. 1654. Tomo XI. Priora capita sedecim exstant Latine interprete *Pelagio* Diacono Romano, in vitis Patrum Herib. Rosweidi, libro quinto. Capita XVII. XVIII. XIX. XX. ex *Ioannis* Subdiaconi Romani interpretatione in iisdem vitis librum sextum occupant. Pelagio & Ioanni versionem illam Rosweidus vindicavit ex Sigeberti cap. 115. seq. de script. Eccles. Neque repugno si quis Pelagium hunc putet esse eum qui Episcopus Romanus fuit ab A. 556. ad 561.: Johannem vero qui tertius illo nomine ejusdem Ecclesiæ sedem tenuit ab A. 561. ad 574. Caput XXI. videtur esse quod in iisdem vitis Patrum apud Rosweidum libro septimo cap. 44. ex Paschasii Diaconi Romani versione inscribitur *de meditationibus duodecim anachoretarum*, & Rosweidus ex Codice Bibl. Augustanz, cujus apographum ab Hoeschelio acceperat, in notis p. 521. seq. Græce subjunxit, hoc titulo: διήγησις ἑβδ. πατέρων ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνελθόντων περὶ τῶν οὐκείων κατορθωμάτων. Photius appellat διαλέξεις γερόντων περὶ λογισμῶν πρὸς ἀλλήλους. Fronto Duczus in limine notarum ad Lausiacam Palladii testatur in antiquo membranaceo libro Mediceo & in altero chartaceo Regis Francisci I. præmissio Lausiacæ Historiæ textui centum & trium capitum à Meursio editæ annexum alium librum in triginta divisum capita titulo præfixo, in priori quidem isto: Τῆτο τὸ βιβλίον λέγεται παρὰ δὲ τοῦ. βίβλ. & Ἀββᾶ ἰωάννη & θηβαίου & ἐν Λυκά &c. In posteriori vero, isto: ἡ κατὰ Αἰγυπτίον τῶν μοναχῶν ἱστορία, εὐλογητὸς ὁ Θεός, & subjectam præfationem, cujus interpretatio Latina librum secundum de vitis Patrum Rufino attributum antecedit: *Benedictus DEUS, qui vult omnes homines salvos fieri.* Sed triginta illa capita Latinæ editioni Lausiacæ ab Herveto curatæ inserta, & in Græco-Latino Duczi Palladio utraque lingua repræsentata sunt.

XIV. Non dubium est multa ejusmodi olim extitisse volumina quæ jam sub μοναχικῶν, jam sub γεροντικῶν, jam sub πατερικῶν titulo memorari video, sæpius descripta & frequentibus Monasteriorum usibus trita, in quibus ad mensam illa legi & ἀναγιώσκεις ἐκ τῶν πατερικῶν usurpari consueverunt, ut vel ex Typico Sabæ cap. 8. notum & jam observavit præstantissimus Cangius. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν ὅλον τὸν χρόνον Πατερικά ἀναγιώσκονται. Multa horum periisse accidit non solum negligentia hominum, temporisque longitudine, sed etiam injuria, ut de Constantino Copronymo narrant Theophanes & Cedrenus, omnes ejusmodi libros flammis ab ipso datos, fortasse quod nonnulla etiam in ipsum

sum & factionem ejus jactata Patrum dicta continerent. ὅσα δὲ εὗρεν Μοναχικὰ καὶ πατερικὰ βιβλία, περὶ κατέκαυσε. Tulerunt tamen nonnulla ætatem, exstantque tam in Codicibus MSS. quam in libris editis. Huc enim pertinent præter βιβλίας τῶν πατέρων quas jam memoravi, ampla & insignis collectio quam *Aporrhigmata Patrum* inscripsit Græceque è Codice Regio 2466. edidit cum Latina versione sua Io. Baptista Cotelierius T. I. Ecclesiæ Græcæ monument. p. 338-712. Paril. 1677. 4. Lectu minime indignam hanc de ἀσκήσει dictisque & factis Patrum ἐκλογὴν profiteor, licet frigida nonnulla in illis & absona poterunt lectoribus sanis merito videri. Sed alia in iisdem cogitata sunt egregie, verissimeque pronunciata, suscepta pie, facta prudenter. Breviorem ejusmodi de sententiis Patrum eremitarum συναγωγὴν ex γεροντικῶν aliquo excerptam habes Latine in *S. Petri Calesini Papæ quinti* Opusculo quinto, Tomo V. Bibliothecæ patrum edit, Lugd. p. 802-813. In Bibliotheca Seguieriana quæ hodie Coisliniana est, plura ejusmodi γεροντικὰ patrum sententias complectentia (quale laudatur à Io. Moscho c. 55. & 212.) exstant manu exarata Græce, ut constat ex Catalogo ejus Codicum Græcorum Montfauconiano p. 200, 294. seq. &c. Ne de vitis Patrum in illa Bibl. dicam, præter rem tributis *S. Hieronymo* * nec diversis ab iis quas sub Palladii nomine habemus. Vide eundem Catalogum p. 138. 139.

XV. IO. GEOMETRA, quem ante annos sexcentos vel septingentos vixisse opinabatur Franciscus Combesius in notitia scriptorum Tomo primo Bibliothecæ Concionatoricæ præmissa, Παράδεισον νέον novum Paradisum inscripsit undecentum tetrasticha sua, quibus dicta & facta celebrat SS. Ascetarum Achille, Agathonis, Apollinis, Antonii, Arsenii, Asonis, Bessarionis, Carimonis, Esaie, Eutropii, Helladii, Heliodori (ab Isidori) Lucii, Matois, Miltiadis, Pioris, Pittaci, Pityrionis, Simonis, Sisois, Theonis & Zenonis. Primum tetrastichon cum Fed. Morelli metaphrasi adscribam:

Ἀνδρείους Παράδεισος ὁ τῶν ἀγίων χορός ἐστὶν
Ὀδμῆς ἡδέης πέρας τιμπλάμην.
Πᾶς ἐν ὧς παθέσιν ἐπεπλήγει φίλον ἦτορ,
Δεῦρ' ἴτω ἀμβροσίης ἀνδρῶν δρεψόμην.

Sancto

* Confer quæ de aliis vitis Patrum S. Hieronymo tributis in Codice Colbertino, & partem Græce versis ex iis quæ de Hilarione, Malcho, Paulo Eremita Hieronymus Latine scripserat, dixi Volumine VIII. p. 176. Necnon de Ioannis Cassiani Collationibus Patrum, (cujus Epitomen Græcam legisse se Photius Cord. 197. testatur) Volumine VII. p. 552

*Sanctorum cæus vere est Paradisus amœnus
Unde animis afflat suavis & almus odor.
Ergo cui affectu sunt pectora læsa profano*

Huc veniat, florem carpat & ambrosium.

Græce separatim & separatim Latine vulgavit Morellus Paris. 1595. 8. Græce & Latine cum aliis quibusdam Geometræ hymnis recusis est hic novus Paradisus in auctario Ducæano Tomo 2. Paris. 1624. & in Tomo XIV. Bibliothecæ Patrum edit Paris. 1644. 1654. fol. De aliis ejus scriptis dixi Volumine septimo p. 715. seq.

MAXIMUS MARGUNIUS Cytherorum Episcopus, variis scriptis editis sub decimi sexti septimique sæculi confinia clarus novum & ipse primum de sanctorum vitis dictisque lingua Græcobarbara condidit νέον λειμωνάριον quod Venetiis ut puto editum necdum vidi. Citatur à Nic. Comneno Papadopoli in prænotionibus Mystagogicis p. 37. qui p. 14. 25. & alibi etiam notas ejus in Simeonis Metaphrastæ vitas sanctorum commemorat. Ceterum est mihi ad manus liber alius ejusdem Margunii excusus Venetiis apud Antonium Pinellum & emendatus à Theophylacto Hierodiacono Tzaphurnaro, A. 1630. 4. hoc titulo: Βίοι ἁγίων ἐκ τῆς ἐλληνικῆς γλώττης ἤτοι ἐκ τῶν συναξαρίων μεταφρασθέντες ὑπὸ Μαξίμου ταπεινῆς ἐπισκοπῆς Κυθήρων εἰς κοινὴν ἀφέλειαν. Volumen est foliorum 344. ordine mensium succincte persequens memorias Sanctorum vitasque, quæ singulis diebus in Ecclesiæ Græcæ Menologiis ac Menæis recoluntur. Huic annexus est alius liber nescio à quo collectus atque Græca lingua vulgari expositus, at ab eodem Theophylacto emendatus, excususque apud eundem Pinellum Venet. 1628. 4. in qua narrationes prolixiores XIX. de vitis Sanctorum sub nomine totidem Homiliarum continentur. Titulus est: Βιβλίον ὀνομαζόμενον νέου θησαυρός. pagg. 380.

AGAPII Cretensis νέου ᾠδόμενου ἤγαν βίοι ἀγαθῶν ἁγίων lucem viderunt Venetiis A. 1641. 4.

XVI. Quas sæpius hætenus memoravi HERIBERTI ROSWEYDI * Ultrajectini S. I. VITAS PATRUM A. 1615. fol. Plantinianis ty-

D 2

pis

* Obijt Rosvveidus Antvverpiæ 1629. 5. Octobr. Cum præter hæc Vitas Patrum etiam Vitas Sanctorum Sanctarumque & Bremitarum Ægypti ac Palæstinæ edidisset, instituissetque Acta Sanctorum integre vulgare pluribus Voluminibus, quod consilium post ejus obitum deinde Io. Bollandus ejusque socii ita perfecere, ut per annos fere octoginta, sex priorum anni mensium acta voluminibus XXV. in fol. tradita exposuerint.

pis primum Antwerp. vulgatas, atque post editionem Lugdunenſem A. 1617. Antwerpiz Belgice eodem anno, & A. 1628. Latine auctius recuſas: eas hoc loco breviter, ordine tamen deſcribere placet, ut idea præclari operis & imago diſtinctior Lectori obijciatur. Totum opus in libros decem diſtingitur.

Libro I. Vita *S. Pauli* eremitæ, auctore Hieronymo. *S. Antonii* Abbatis ab Athanaſio ſcripta, Evagrio preſb. Antiocheno interprete. *SS. Hilarionis & Malchi* monachorum auctore Hieronymo. *S. Onuphrii* eremitæ, auctore Paphnutio, interprete Anonymo. *S. Pachomii*, Abbatis Tabemnenſis, auctore Græco incerto, Dionyſio Exiguo interprete. *S. Abrabæ* eremitæ auctore S. Ephraim Syro archidiacono, interprete Anonymo. *S. Baſilii* magni, auctore Amphilochio, interprete Urſo Archidiacono Rom. *S. Ephraim*, Syri, Diaconi Edeſſeni auctore Græco incerto, Gerh. Voſſio interprete. *S. Simeonis* Stylitz, auctore Antonio ejus diſcipulo. *S. Ioannis Eleemoſynarii*, auctore Leontio Neapoleos Cypri Epifcopo, interprete Anaſtaſio Bibliothecario. *SS. Epicteti* preſb. & *Aſionis* monachi, auctore incerto. *S. Macarii* Romani auctoribus Theophilo, Sergio & Hygino. *B. Poſthumii* Patris quinque millium monachorum, & *S. Frontonii*, incerto auctore. *SS. Barlaam & Joſaphat*, auctore Io. Damalceno, ex verſione Jac. Billii.

Virginum item *SS. Eugenie*, *Euphraſæ*, & *Euphroſynæ*, auctoribus incertis. *Maria* meretricis, neptis Abrahæ eremitæ, auctore S. Ephraim Syro, anonymo interprete. *Thaiſis* meretricis, auctore incerto. *Pe-lagia* meretricis, auctore Jacobo Diacono, interprete Euſtochio. *Maria* Egytiacæ, meretricis auctore Sophronio Hieroſol. Epifcopo, interprete Paulo Diacono ſanctæ Neapoleos Eccleſiæ. *S. Marina* virginis, auctore incerto. *B. Fabiola*, *S. Paule* Romanæ & *S. Marcellæ* viduæ, auctore Hieronymo preſbytero.

Libro II. Narrationes de Ioanne & aliis XXXII. Monachis Egypti (quibus omnibus fere gemina apud Palladium & Heraclidem occurrunt) *Rufino* Aquilejenſi interprete, cui ex Hieronymi & Mſtorum Codicum testimonio hunc librum Roſweidus tribuit.

Libro III. quem iridem *Rufino* ex conjectura Roſweidus tribuit, de dictis & factis Monachorum Egypti, capita 220.

Libro IV. Ex Severi Sulpitii Dialogis & Io. Caſſiani Inſtitutis & Collationibus excerpta.

Libro V.

Libro V. Anonymi Græci, quem olim Cod. CXCVIII. legit Photius, libelli XVIII. Ascetici de dictis & factis Monachorum Ægypti, interprete *Pelagio*, Diacono Rom. Confer quæ supra §. XIII. p. 24. seq.

Libro VI. Simile scriptum Græci Anonymi in quatuor libellos distributum & lectum olim Sigeberto Gemblacensi c. 117. de Script. Eccles. interprete *Ioanne* subdiacono Rom.

Libro VII. Simile Anonymi scriptum de dictis & factis Patrum Monachorum, sub certos titulos digestis: interprete *Paschasio* Romano Diacono.

Libro VIII. *Palladii* Helenopolitani Episcopi Historia Lausiaca, ex interpretatione *Gentiani Herveti*.

Libro IX. *Theodoret* φιλόθεος ἱστορία sive religiosa Historia de vitis Patrum eremitarum, ex ejusdem Herveti versione.

Libro X. *Io. Moschi* pratum, ex Ambrosii Camaldulensis versione. De *Palladii* & *Moschi* scriptis dictum supra hoc capite: De *Theodoret* Philotheo, in volumine septimo hujus Bibl. p. 434. seq.

Appendicis loco subjicitur *Heraclidis* paradisus & *Palladii* Lausiaca incerto sed veteri Interprete, nec non *Ægyptiorum Patrum sententia* auctore Græco incerto, ex versione *Martini* Episcopi Dumienfis. Toti volumini prolegomena copiosa de scriptoribus & interpretibus, singulis etiam libris prolixæ de Hieronymo, Rufino, Palladio &c. præfationes præmittuntur, illustrandoque operi præter notas eruditas passim adjectas, additum ad calcem *Onomasticon* rerum & verborum difficultium, quæ in universis hisce Patrum vitis occurrunt. p. 776-813.

Idem Rosweidus ante fastos suos sive Catalogum Sanctorum, quorum vitæ in Belgicis Bibliothecis Manuscriptæ, Antwerp. 1607. 8. promittit opus ingens Tomorum XVIII. de vitis Sanctorum undique conquisitis & ad MSS. Codices accurate editis & emendatis: I. de vita Christi & festis ejus. II. de vita B. Mariæ & festis ejus. III. de Sanctorum festis diebus publice solennibus. IV. -- XV. de Sanctis mense Januario Februario ceterisque mensibus per totum annum. XVI. Martyrologia Variorum. XVII. illustrationum in vitas Sanctorum, libros octo. 1. de auctoribus vitarum Sanctorum. 2. de Sanctorum tormentis. 3. de imaginibus Sanctorum. 4. de ritibus Ecclesiæ quorum hic mentio. 5. de ritibus profanis. 6. de tempore seu Chronologia. 7. de locis seu Chorographia.

graphia. 8. De verbis obscuris ordine Alphabetico. XVIII. denique Indicium tredecim 1. Nominum Sanctorum ordine Alphabetico. 2. Sanctorum omnium cum notatione patriæ, status, laureolæ, temporis, loci, auctoris, vitæ. 3. Index per status Sanctorum, ut religiosus, virgo, vidua, conjux &c. 4. Index per officia SS. ut Apostolus, Episcopus &c. 5. Topologicus per provincias è quibus Sancti, Italiæ, Franciæ &c. 6. locorum ubi coluntur Sancti ut Patroni. 7. Index Sanctorum pro curationibus certorum morborum. 8. Index Sanctorum qui patroni certorum opificiorum. 9. nominum propriorum, hominum, locorum, urbium. 10. Index locorum S. Scripturæ quæ in vitis explicantur. 11. Index Controversiarum. 12. Catechisticus, & 13. denique rerum & verborum.

Hanc sciagraphiam cum conspexisset Bellarminus Cardinalis, rogasse fertur * qua ætate is esset qui hæc tanta promitteret? atque ubi didicit quadraginta jam annos natum esse, quasi vit porro, illi ne sit exploratum? Victorum se adhuc ducentos annos, tantum enim temporis requirit ad illa pro dignitate digerenda & elaboranda. Et sane centum amplius ab eo tempore anni elapsi sunt, quo spatio vix vitas Sanctorum de primoribus sex anni mensibus à pluribus Rosweidi sociis & consilii sectatoribus recensitas editasque habemus.

XVII. Memoranda etiam hoc loco est *Historia Christiana Veterum Patrum* spisso Volumine in fol. quam ante Rosweidum Parisiis 1583. edidit *Renatus Laurentius de la Barre*, Nobilis Normannus, idem qui Tertullianum à se illustratum ibid. 1580. fol. in lucem emiserat. In hac Historia continentur, perinde ut in Rosweidi vitis Patrum, Latine omnia non Græce :

1. Liber supposititijs de vita, miraculis & assumptione B. Ioannis Apostoli sub falso nomine *Prochori* Diaconi, Christi discipuli. Idem Latine legitur in omnibus Bibliothecæ Patrum editionibus: Græce nec dum lucem integer vidit, nam pars tantum exstat Græce cum Seb. Castalio-nis versione in editione tertia Catechescos B. Lutheri utraque lingua editæ à Mich. Neandro Basil. 1567. 8. p. 526. & in posteriore Orthodoxographorum editione Basil. 1569. fol. T. 1. p. 85. *Προχόρυς ὁ ἐπὶ τοῖς χρεαῖς τῶν ἐπ' αὐτῷ κατασθεντῶν ἀνεψιῶν Στεφάνου ὁ πρωτομάρτυρς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου ὁ θεολόγος καὶ εὐαγγελιστὴς ἱστορία.* Exstat Græce MS. in Bibl. Cæsareas, sed sine nomine auctoris, ut testatur Lambecius lib. IV. p. 129. sq. De

* B. Tho. Ittigius de Bibliothecis Patrum p. 756.

De Prochoro videndus Godfridus Henschenius in Actis Sanctor. IX. April. T. I. p. 818. 910. De narratione illa Auctores Diarii Theologici, *Unschultze Nachrichten von alten und neuen Theologischen Sachen* A. 1710. p. 665. & quæ pridem notavi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 816. seq. Plenam fabulis ridiculis & vix ante trecentos annos confictam explodit post tot alios Tillemontius in Iohannis Evangelistæ vitæ T. I. memor. Hist. Eccles. p. 355.

2. Historia certaminis Apostolici sub falso *Abdia* Babyloniz Episcopi nomine libris XII. ex editione Wolfgangi Lazii, ** adspersis in margine hinc inde brevibus notis.

3. Vitæ SS. *Matthie* Apostoli, *Marci* Evangelistæ, *Clementis* Rom. *Cypriani* Episcopi Carthag. & *Apollinaris* discipuli Petri, quales idem Lazi-
us ediderat.

4. Libri duo de *Passione Apostolorum Petri & Pauli* ad Ecclesias Orientales, suppositi *Lino* Pontifici Romano, & primum editi Paris 1512, fol. à Jac. Fabro ad calcem Epistolarum Pauli Apost. & deinde in Bibliothecis Patrum nec non in Actis Sanctorum 29. Junii, Tomo V.

5. *Palladii* Lausiaca Historia ex versione Gentiani Herveti.

6. *Theodoretæ Θεοδοῦρος* sive religiosa historia ex ejusdem Herveti versione.

7. *Theodori* Studitæ sermo funebris A. C. 916. dictus in S. Platonem, Guil. Sirleto interprete ut exstat Tomo VII. Lipomanni, & apud Surium ad 16. Septembr. Idem Græcè & Latine ex Henschenii versione occurrit in Actis Sanctor. T. I. Maji p. 366. & Græcè in appendice ejus Tomi p. XLVI.

8. *Ege-*

** Wölg. Lazi-
us Basil 1552. fol. vulgavit *Abdiam* quem pro genuino habuit decem divisum libris, eique præmisit Carmen heroicum de passione D.N. JESU CHRISTI, velut incerto veteri autore scriptum ad Donatum Episcopum, sed cujus auctorem constat esse Hieronymum Paduanum. *Abdia* subjunxit Lazi-
us Vitam S. *Matthie* incerto auctore versam ut ait ex Hebræo. p. 118. Historiam *Marci* Evangelistæ ex veteri descriptam Codice p. 128. Vitam *Clementis* Romani, p. 131. S. *Cypriani* p. 137. S. *Apollinaris* Martyris p. 139. Vitas XII. *Apostolorum* scriptas à Ioachimo Perionio p. 148. & Severi Sulpitii de vita S. *Martini* Turonensis libros III. Vitam S. *Nicolai* Myrensis Episcopi ex Simone Metaphraste versam Latine à Leonardo Justiniano Patrio Veneto: & vitam S. *Antonii* quam scripsit S. Athanasius, ex versione Evagrii presbyteri. Denique volumen claudunt Baptistæ Mantuani carmina de S. *Matthia* Apostolo, *Marco* Evangelista, *Clemente* Rom. SS. *Cypriano*, *Nicola*, *Antonio* & *Martino* Turonensi.

8. *Egesippi* libri V. de exitio urbis Hierosolymæ, subjuncta tabula concordantiarum cum libris Josephi de bello Judaico, ex quibus translati videntur.

9. *Pauli Orosii* historiarum adversus Paganos libri VII.

10. *Gregorii Turonici* Historiæ Francorum libri X. cum appendice sive libro XI. alterius scriptoris, & ejusdem Gregorii de Gloria Martyrum libris II. & de gloria Confessorum lib. I.

11. Venerabilis *Beda* Ecclesiastica Historia gentis Anglorum, libris V. ejusque epitome, eodem Beda auctore, cum auctario alterius scriptoris ab A. 735. ad 766.

12. *Siheberti* Gemblacensis Chronicon ab A. C. 381. usque ad A. 1113. cum continuatione *Roberti de Monte* A. 1186. defuncti, unde continuatio quæ inde producitur usque ad A. 1210. non potest agnoscere auctorem eundem Robertum, sed ab aliquo Monacho Gemmeticensi adjecta est, ut pulchre monuit Conradus Ianningus in dissertatione inserta Tomo VII. Act. Sanctorum Junii.

13. *Adonis* Archiepiscopi Viennensis Chronicon ab Orbe condito usque ad A. C. 879.

14. Martyrologium *Ussardi* cum additionibus ex martyrologiis Romanæ Ecclesiæ & aliarum, & annotatione eorum qui de sanctis illis meminerunt.

XVIII. SCRIPTORES de Vitis Patrum ac Monachorum: dubii, MSti, vel deperditi, Græci Latinique.

Ab *Evagrio* Antiocheno Episcopo, vitas SS. Patrum scriptis primo commendatas ait Trithemius de script. Eccles. c. 85. quo loco Evagrium Monachum cum Episcopo confundit, & ex eo quod Episcopus vitam S. Antonii ab Athanasio scriptam vertit Latine, ansam petiit tradendi quod primus ille vitas Patrum scripserit.

Evagrio Pontico, Monacho, S. Macarii discipulo Vitas Patrum tribuerunt Gesnerus & alii recentiores. At Gennadius c. XI. de script. Eccles. testatur Evagrii hujus velut continentissimi & eruditissimi Viri mentionem facere *librum qui attinebat Vita Patrum*; sed ipsam vitas Patrum scripsisse ignoravit.

Petro.

Petronii Bononienſis Episc. *vitas Patrum Monachorum Egypti* memorat Genadius c. 41. de Scriptor. Eccles. ubi vide notas Miræi, & vitam Petronii hujus apud Surium 4. Octobr.

Postumianus Monachus, Severo Sulpicio in vita S. Martini memoratus, cui vitæ aliquæ (haud diversæ ab editis apud Rosweidum libro secundo) tribuuntur in quibusdam MSS. teste eodem Rosweido.

Timothei Episcopi Alex. vitas probatorum Monachorum, βίαις δοκίμων μοναχῶν laudat Sozomenus VI. 29, & ex eo Nicephorus XI. 34. Hist. Eccles.

Valerii Asturicensis presbyteri (circa A. C. 902.) Vitas Patrum Orientalium justo volumine Gothicis literis exaratas evoluisse se in Bibl. Ecclesiæ Toletanæ pridem testatus est Christophorus de Castro apud Rosweidum in prolegom. p. 15.

XIX. Scripta de Sanctis, nec non Menologia, Menæ &c. Ecclesiarum Orientalium.

Eusebii liber de Martyribus Palæstinæ, libro ejus Hist. octavo subjunctus legitur: & Græce ac Latine exstat etiam in V. C. Theodorici Ruinarti Actis selectis Martyrum, ut dixi T. VI. hujus Bibl. p. 91. De ejusdem Eusebii συναγωγὴ τῶν ἀρχαίων μαρτυρίων sive collectione deperdita Veterum Martyriorum, præter ea quæ ibidem p. 101. monui, tria jam habeo quæ addam. Primo deceptos fuisse eos qui opus hoc integrum Græce extitisse affirmarunt in Bibliotheca Scorialensi. Vide Florentinii admonitiones prævias ad Martyrologium Hieronymi p. 12. Deinde de librorum numero, quibus opus illud constituit, rem non esse adeo exploratam, Nam duobus librorum decadibus Eusebium narrationes de Martyribus esse complexum, traditur in Actis S. Sylvestri apud Lambecium T. VIII. p. 321. seq. ὁ ἡμέτερος ἰστοριογράφος Εὐσεβίου ἤνικα τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐγράψεν ἰστορίαν, παρελέλοιπεν ἐκείνα ὧν μνήμην ἐποίησατο ἐν ἑτέροις αὐτῆς ποιήμασι. Καὶ γὰρ ἐν εἰκοσὶ λόγοις, τῆς ἐν δύο δεκάσι χεῖρὸς τῶν ἐν αἰπάσαις ἐπαρχίαις μαρτύρων, ἐπισκόπων, ὁμολογητῶν καὶ ἁγίων γυναικῶν καὶ παρθένων παρεσκεύασε τὰ πάντα φέρονται. Idem librorum viginti numerus confirmatur in prologo ad Martyrologium Ulsuardi, ubi legas Constantinum Magnum ab Eusebio rogatum ut Acta Martyrum ex archivis Judicum in diversis Imperii Rom. locis exscribi

& ad se dirigi juberet, idque ab Imperatore factum atque inde Eusebium omnium Martyrum martyria libris viginti complexum fuisse. At in Actis ejusdem Sylvestri, qualia Græce & Latine edidit Combefisius in triumphis Martyrum selectis, Paris. 1659. 8. non viginti sed undecim libros memorari video. p. 258. Εὐσέβιος ὁ Παμφίλος τὴν ἐκκλησιαστικὴν συγγραφὴν ἱστορίαν παραλείπειν ἐκτίθεται ταῦτα ἐπὶ τῶν ἄλλοις συντάγμασιν ἐφραπεν· ἐπέδεικνεν γὰρ ἐν ἑνδεκά λόγοις τὰ παθήματα σχεδὸν τῶν ἐν αἰπάσῃ ἐπαρχίᾳ ἀθλησάντων μαρτύρων καὶ ἐπισκόπων καὶ ἐμολογητῶν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ γυναικῶν καὶ παρθένων ὅσαι ἀνδρείᾳ φρονήματι διὰ τὸν Δεσπότην ἀγωνίσαντο Χριστὸν, ἀνεγράψατο. Eusebium in libro de quinque nullibus coronatorum laudat Iohannes de Hamburgo, Carthusiensis prope Pragm Monachus in Epistola A. C. 1404. scripta ad Henricum Olemannum, Canonicum Northunensem edita à B. Dorsheo in parallelis Monastico Academicis p. 176. Denique non omittendum quod A. 1716. inventus ut ajunt in Syria, Romamque allatus est Codex qui fertur A. C. 473. scriptus esse Syriace, & completi Historiam Martyrum Occidentis ab Eusebio compositam. Hunc una cum aliis monumentis Syriacis à Josepho Assemano Maronita similiter Romam apportatis * Latine vertendum & auspiciis Pontificis Max. Clementis XI. Latine vertendum lucique donandum publicæ libenter evolvant Antiquitatis Ecclesiasticæ studiosi: licet si Græce alicubi Eusebianum opus se offerret, non dulcius modo sed & securius ex ipso fonte hauriretur.

Theodoriti Historia religiosa. de qua T. VII. hujus Bibl. p. 434. seq.

Menea Græcorum de quibus dixi ad Allatium de libris Ecclesiasticis Græcorum p. 57. editionis à me curatæ T. V. hujus Bibl. In Ecclesiæ CPolitanæ usus esse composita notat Tillemontius T. 7. memor. Eccles. p. 13.

Meno-

- * Inter cætera sunt, S. Athanasii liber de incarnatione scriptus Syriace. A. C. 564. S. Jacobi Nisibeni Homiliae. S. Jacobi Saragensis Episcopi homiliae 76. S. Isaaci Syri sermones. S. Ephrem Syri exegeses in Vet. Test. libros. Dionysii Barsalibari, Episcopi Aoniden- sis Commentarii in IV. Evangelistas. Chronicon Edessenum à Christo nato ad A. 523. Dionysii Syror. Jacobitarum Patriarchæ Chronicon ab Orbe condito ad A. C. 773. Alexandrinorum Patriarcharum Historia ad annum æræ Diocletian. 1094. (Christi 1378.) Nomocanon Ecclesiæ Antiochenæ. Geographica totius Ægypti descriptio, item arbores, metalla, animalia, monetæ, opera publica, regimen, Epochæ &c. Gelali historia Calipharum à Mahomete ad annum Hegiræ 903. (Christi 1497.) Abdarrameni Historia Ægypti. Hierosolymitana Historia ad annum Hegiræ 900. (Christi 1493.) Achmetis Caraphi objectiones LXX. contra Evangelium &c.

Menologia varia Græcorum, de quibus ad eundem Allatium p. 61. seq.

Menologium ex Bibliotheca Frid. Lindenbrogii descriptum, quod olim fuerit in usu Ecclesiæ CPolitanz, laudat Papebrochius Act. Sanctor. T. 2. April. p. 67.

Anthologium Græcorum e Menæis decerptum & à Clemente VIII. approbatum editumque Romæ 1598. 4. cum præfat. Antonii Arcudii. De aliis Anthologii editionibus dictum ad Allatium p. 66. seq.

Matthæi Raderi S. I. Viridarium Sanctorum ex Menæis Græcorum collectum, annotationibus & similibus Historiis illustratum. Pars I. Augustæ Vindel. 1604. 8. & Pars II. & III. de simplici obedientia & contemptu sui, & illustria Sanctorum exempla, ibid. 1614. 8. Hæc veluti in gustum Raderus, qui Menæa integra Latine vertere, & utraque lingua edere habuit in animo. Confer quæ de inedito illo Raderi opere Papebrochius in Actis Sanctor. ad T. 2. April. p. 609. Etiam *Menologium Maximi Margunii*, excerptum è Menæis, & ab Antonio Pinello lingua Græca vulgari editum Venet. 1529. 4. Latine vertere coepit idem Raderus Bollando teste præfat. ad T. I. Januar. p. LV.

Græcorum & Syrorum Calendaria à Gilb. Genebrardo præmissa Commentariis in Psalmos.

Ruthenorum Calendarium ab Antonio Possevino editum in apparatu Sacro, T. 2. in voce, *Rutheni*.

Menologium Ruthenicum quod Amstelodami à Laurentio vander Hem accepit Papebrochius, & cum Menologio Græco metrico præmisit Tomo I. Act. Sanctorum Maji.

Menologium Slavo Russicum editum Moscuz A. 1679.

Calendarium Æthiopicum, in Iobi Ludolfi commentario Hist. Æthiopica.

Calendarium Hierosolymitanum in Lucæ Waddingi Annalibus Minorum, T. 3. ad A. C. 1342. n. 49.

Coptici Calendarii specimen apud Bollandum p. LVI. præfat. &c.

Scripta de Sanctis, nec non Calendaria, Martyrologia Ecclesiarum Occidentalium.

Vetustissimum S. Hieronymi Martyrologium, editum primum à Luca Dacherio T. IV. spicilegii Paris. 1661. 4. & sub titulo veteris Ecclesiæ

Occidentalis Martyrologii cum amplissimo Commentario & eruditis exercitationibus à *Francisco Maria Florentinio*, Lucæ 1668, fol. In Dacherii editione, Sancti Hieronymo posteriores alio charactere literarum expressi sunt.

Prudentius peristephanon sive de Coronis & Passionibus Martyrum liber, hymnis XIV. constans. *Librum Coronarum* vocat *Gregorius Tironensis* cujus libri II. de gloria Martyrum & Confessorum liber I. itidem huc pertinent. Et *Ioannis Cassani*, Gregorio antiquioris, collationes Patrum &c.

Martyrologium Romanum parvum, cum Adone vulgatum ab *Heriberto Rosweido* Antwerp. 1613. fol. dicatumque Paulo V. & deinde insertum Bibliothecæ Patrum T. XVI. edit. Lugd. quod non posse pro genuino illo ac sincero Romano veteri haberi probant *Valesius* Exerc. de hoc Martyrologio, ad Eusebii calcem, *Andreas Sanflæus* de Mysticis Galliarum scriptoribus p. 981. seq. *Florentinius* prolegom. ad Martyrolog. Hieron. p. 17. seq. Satis antiquum tamen ostendit *Io. Baptista Solerius* cap. 2. prolegom. ad *Ussardum*.

Kalendarium Ecclesiæ Carthag. apud *Mabillon*. T. 3. Analect. p. 398.

Kalendarium Polemei Silvii ad *Eucherium* Episcopum (A. C. 448.) è quo excerpta dederat *Bollandus* præf. ad T. I. Act. Sanctor. Januar. XLIV. integrum una cum *Kalendario* Ethnico *Fulvii Dionysii* Phloali exhibet *Io. Baptista Solerius* T. VII. Act. Sanctorum Meijs.

Kalendarium à *Dacherio* editum T. X. spicilegii, & *Kalendarium* sive *Lectionarius* in libro Sacramentorum *Gregorii M.* &c.

Kalendarium Romanum nongentis annis antiquius, quod ex MS. *Monasterii S. Genovefæ* Paris. prodiit cum notis *Ioannis Frontois*, Paris. 1652. 8. *Calendariorum* usum in Ecclesia Martyrologiis antiquiorem esse notat *Antonius Pagi* in *Critica Baroniana* ad A. C. 64. n. 6.

Kalendarium Mutinense editum à V. C. *Benedicto Bacchino* ad calcem libri Pontificalis *Aguelli*, Mutinæ 1708. 4.

Beda (A. 730.) *Martyrologium* genuinum cum *Flori* Diaconi Lugd. (circa A. 830.) additamentis, distincto literarum charactere excusis ab *Henschenio* publicatum in Actis Sanctor. ante T. 2. Martii. Nam quod sub *Beda* nomine prodiit, Antwerp. apud *Plantin*. 1564. 12. atque inter *Beda* opera Tomo III. multis modis ex *Adone* & aliis interpolatum esse constat. Vide *Bollandi* prolegom. ad Acta Sanctor. Januarii p. XL. seq.

Wan-

Wandelberti Monachi Prumiensis Benedictini (circa A. 842.) Martyrologium metricum versibus Hexametris, quod post priores minus integras editiones, quæ inter Bedæ opera & cum Io. Molani Ussuardo lucem viderunt, vulgavit Lucas Dacherius Tom. V. spicilegii Paris 1661. 4.

Rabani Mauri (circa A. 845.) Martyrologium ab Henr. Canisio editum T. VI. Antiquar. Lectionum. Ingolstadt. 1604. 4.

Notkeri cognomento Balbuli, monachi S. Galli Martyrologium, editum ab eodem Canisio tomo eodem.

Adonis ab A. 859. Archi-Episcopi Viennensis Martyrologium ex quatuor Codicibus recensitum à *Jacobo Mosandro*, in tomo septimo Vit. Sanctor. Laurentii Surii, Colon. 1581. fol. & ab *Heriberto Rosweydo* emendatum Antwerp. 1613. fol. atque in Bibliotheca Patrum Lugd. 1679. Tomo XVI. ex Rosweidi edit. recusum.

Ussardi Monachi S. Germani de Pratis Martyrologium ad Carolum Calcum circa A. 875. quod novissime ex ipso, ut non dubitant, Ussardi quod servant autographo vulgaverunt Benedictini Paris. 1718. 4. post editiones minus sinceræ Lubecenses A. 1475. 4. sub titulo *rudimenti novitiorum* & 1490. 4. sub tit. *doctrinale clericorum*. Belgicam sub tit. Jacobi de Voragine 1480. Colonienſes 1490. 4. & cum Greveni auctario 1515. 1521. Venetam sub tit. Romani Martyrologii, editore Bellino à Padua, Augustiniano 1498. Patavinam, eodem Bellino editore 1500. Parisiensem 1521. Venetas alias 1509. 1517. 1549. curante Alex. Peregrino presb. Brixienſi. Parisiensem Ioannis Munerati 1536. Et quas cum notis edidit Io. Molanus Lovanii 1568. 7. Antwerp. 1583. 8. *Laurentius de la Barre* in historia Christiana veterum Patrum, Paris. 1583. fol. & nuper Jo. Baptista Solerius S. I. Antwerp. 1714. fol. maximo studio in hoc versatus. Romanam pariter & Gallicam, multasque alias Ecclesias per longum tempus usas hoc Ussardi martyrologio, monet Io. Launoius in præf. ad iudicium de controversia super exscribendo Parisiensis Ecclesiæ Martyrologio. Paris. 1671. 8. qui p. 8. etiam Rothomagensem editionem Ussardi A. 1507. factam memorat.

Martyrologium secundum morem Romanæ & universalis Ecclesiæ editum à *Francisco Maurolyco*, Abbate Messanensi. Venet. 1568. 1570. 12.

Martyrologium Romanæ Ecclesiæ, cum notis *Petri Giesinii*, protonotarii Apostolici vulgatum Venet. 1578. 4.

Martyrologium Romanum, Rom. 1584. 8. quam editionem prioribus præfert & lecutum se esse Baronius testatur, recusam Antwerp. 1586. 8.

Martyrologium *Romanum* ad novam Kalendarii rationem & Ecclesiasticæ Historiæ veritatem restitutum, Gregorii XIII. jussu editum, & Sixto V. dicatum, cum notationibus *Cæsaris Baronii*, Rom. 1586. 1630. fol. Venet. 1587. fol. 1602. 4. Colon. 1603. 4. Antw. 1613. &c. Et cum Geographicis tabulis & notis per *Augustinum Lubinum* Paris. 1661. 4. *Philippi Ferrarii* nova topographia in Martyrologium Romanum. Vener. 1609. 4. Ejusdem Catalogus Sanctorum qui in Martyrologio Romano non sunt. ibid. 1625. 4. *Luca Holstenii* animadversiones ad Baronii Martyrologium prodire Paris. 1664. 8. Non pauca adversus veterum martyrologiorum fidem à Galefinio inserta esse & Baronio notat Io. Launojus in discussione responsionis de duobus Dionysiis cap. 7.

Martyrologium Romanum Urbani VIII. auctoritate recognitum, Rom. 1632. 8.

Martyrologium *Ecclesiæ Germanicæ* pervetustum quod per DCC. annos delituit, editum & commentario illustratum à *Matthia Friderico Beckio*, Augustæ Vindel. 1687. 4.

Martyrologium *Gellonense* Tomo XIII. Spicilegii Dacheriani.

Martyrologia quinque vel sex quæ vulgavit Io. Baptista Solerius Tom. VII. Act. Sanctor. Junii. Antwerpæ 1717. fol.

Vincentius Bellovacensis, non Episcopus sed Lector regius Bellovaci in domo S. Ludovici A.C. 1264. defunctus, in speculo suo Historiali quod in A.C. 1244. desinit, & in libros XXXI. est divisum, fuse etiam persequitur Vitas Sanctorum. Prodiit Norimberg. 1473. Mogunt. 1474. fol. & inter opera Vincentii Basil. 1481. Vener. 1484. & 1591. & ex emendatione Benedictinorum Collegii Vedastini, Duaci 1624. fol. Gallice etiam interprete Ioanne de Vignay, Paris 1521. fol. Vide de eo Bollandum præf. ad T. I. Januarii p. 19. Natalem Alex. T. VII. Hist. Eccles. p. 138. edit. in fol. & Jac. Echardum in diss. de scriptis Vincentii Bellovacensis, Paris 1708. 8. Memorias literarias Trevoltinas illius anni p. 1479. seq.

JACO.

Jacobi de Viragine sive vico virginis, Ligurum civitate, Ord. Prædicator. Episcopi Genuensis, Historia Lombardica sive legenda aurea de vitis Sanctorum, scripta circa A. C. 1290. & licet plena fabulis, lectaavidissime & excusa sapius, Norimb. 1478. 1493. Daventriæ 1479. Colon. 1483. Venet. 1483. Lovan. 1485. Basil. 1486. Argentinae 1486. 1496. Lugd. 1510. Argentin. 1518. & ex Claudii Rotæ recensione Lugd. 1519. & 1531. fol. Quæ sequuntur post caput CLXXVII. addita sunt ab Antonio Libero Susatensi. Fuit etiam qui Legendam istam abbreviatam ederet Venet. 1487. fol. & qui Gallice verteret, Ioannes de Vignay. Paris 1546. fol.

Ioannis Tinmuisbenfis Historia aurea A. 1360. scripta 3 grandibus voluminibus MS. in Bibl. Lambethana, & Sanctilogium Britannia MS. cum supplemento in Bibl. Collegii Corporis Christi apud Cantabrigienses, & in Cottoniana. Ex hoc Sanctilogio multa ad verbum repetisse *Ioannem Capgraviu*, notat Caveus ad A. 1366. Prior tamen ad fabulas lectori commendandas ostenditur à Wilhelmo Nicholsono in Bibliotheca scriptorum Angliæ p. 98. Omitto alia inedita opera de sanctis quæ à Bollandò memorantur, *Petri Calonis*, *Bernardi Guidonis* Episcopi Lodevensis, *Ruggerique & Arvodusphi* Monachorum Fuldensium, & *Ioannis Gilemanni* atque *Antonii Gentii*.

Petri de Natalibus Veneti Catalogus Sanctorum divisus in XII. libros & absolutus A. 1382. (de quo supra p. 16. memini) prodiit primum Vicentia 1493. fol. cum nonnullis sanctorum gestis ab *Antonio Verle*, nobili Vicentino subjectis: Hinc Argentinæ 1562. Lugd. 1508. & ex emendatione *Alberti Castellani* Veneti, qui & ipse vitas plures addidit, Venet. 1516. 4. Denique Lugd. 1543. fol. Diligentissime de hoc Petro Natali disserit Apostolus Zenus V. C. in Diario Veneto, Giornale d' Italia T. XVI. p. 449 -- 468.

Rudolphi de Rivo Decani Tungrensis, qui A. C. 1403. 3. Nov. obiit, Calendarius Ecclesiasticus generalis, quem ad calcem Ussardi vulgavit Io. Molanus, Lovan. 1568. 8.

Antoninus Florentinus, Ord. Præd. Archiepiscopus Neapolitanus A. 1459. defunctus in summa Historiali sive Chronico quod ab orbe condito ad sua tempora perduxit, multa etiam passim de Sanctis & eorum gestis prolixè commemoravit. Prodiit tribus voluminibus in folio Venet. 1482. Norimberg. 1484. Basil. 1491. & denique Lugduni 1583. ex recensione Petri Maturi S. I. qui notas etiam addidit.

De

De Antonino hoc adeundus Papebrochius ad 2. Maj. T. 1. p. 311. ad 338, & de scriptis ejus p. 322. seq. Vide sis etiam ad T. 7. p. 553. 681. seq.

Index SS. Martyrum quorum corpora S. Gregorii M. temporibus Romæ quiescebant, editus ab eruditiss. Muratorio T. 2. anecdotor. Latin. p. 191.

Necrologium S. Dionysii, vulgatum à Mich. Felibienio, Monacho Benedictino in Historia Abbatiz Regalis S. Dionysii edita Gallice Paris. 1706. fol. Plura ejusmodi inedita necrologia memorat Labbeus in Bibl. nova MStorum p. 33.

Recentiorum collectiones de Sanctis.

Benini Mombricii Mediolanensis Legendarium sive Acta Sanctorum 2. Volum. fol. Mediolan. 1474. raro obvium opus.

Anonymi qui circa A. C. 480. vixisse perhibetur, sub titulis digestum *magnum speculum exemplorum* editum Daventriæ 1481. Colon. 1485. Argentinz 1487. & 1497. Hagenoæ 1519. & à Ioanne Majore S. I. recensitum ac locupletatum, Duaci 1607. Antwerpiz eodem anno, & Colon. 1611. 8.

Vita Patrum, Hominum lumen, cœli Via. 1507. fol. Eadem vitæ sæpius recusa, variis locis & denique emendatius edita ab Heriberto Rosweido, de quo supra p. 27. seq.

Viola Sanctorum, Hagenoæ 1508.

Hieronymi de Villavitiæ, Canonici regularis, *Panis quotidianus*. ibid. 1509.

Jac. Fabri agones Martyrum primi mensis. Paris. 1525. & Rom. 1559. fol. editi, rariusque & ipsi obvii.

Georgii Wicelii Hagiologium sive Historia de Sanctis DEL. Mogunt. 1541. fol.

Vitæ Patrum in usum Ministrorum Verbi, quoad ejus fieri potuit repurgata per *Georgium Majorem* cum præfatione D. Martini Lutheri. Witteberg. 1544. 8. & 1559. & 1578. & Germanice interprete Sebastianiano Schwan, Pastore Ratzeburgensi Lubec. 1654. 4.

Theodori Loker à Stratiu Prototypon veteris Ecclesiæ. Colon. 1547. fol.

Aloyssi Lipomanni, Veronensis Episcopi, Vitæ Sanctorum tomis octo Rom. 1551-1560. in 4. de quibus dixi Volumine VII. hujus Bibl. p. 732.

Laurentii Surii Carthusiani, Vitæ Sanctorum Orientis & Occidentis collectæ undique & per anni seriem digestæ sex Voluminibus in fol. Colon. 1569. & Venetiis 1581. atque iterum Colonia 1581. adjuncto septimo tomo supplementi per *Jacobum Mosandrum*. Et denique

que novis accessionibus locupletatum ibid. 1618. fol. sex Voluminibus. Quod passim ipse velut in laudem * proficitur Surius sty- lum se Actorum veterum elegantiae causa mutasse vel contraxisse, eâ re exiguam gratiam tulit ab iis qui antiqua monimenta malunt sincera & integra evolvere. Cæterum ex Surio hauserunt Franciscus Haræus, Fr. Zacharias Lippeolus, Cornelius Grasius aliique plures qui post illum vitas Sanctorum Latine, Italice, Hispanice, Germa- nice prodiderunt.

Heriberti Rosweidi Ultrajectini S. I. Fasti sive Catalogus Alphabeticus San- ctorum quorum Vitæ in Belgicis Bibliothecis Manuscriptæ: Ant- werp. 1707. 8. Ejusdem Vitæ Sanctorum ibid. 1619. fol. & auctio- res, 1629. fol. duobus tomis. Vitæ sanctarum Virginum quæ in sæ- culo vixerunt, cum tractatu de statu Virginitatis, ibid. 1626. & 1642. 8. Silva eremitarum Ægypti ac Palæstinæ. 1619. 4. De ejusdem Rol- weidi Vitis Patrum abunde dictum supra. p. 27. seq.

Acta Sanctorum ex Rosweidi consilio, industria incredibili, maximoque la- bore collecta, recensita, editaque & ad extremum mensis Junii per- ducta à Jesuitis Antwerpiensibus *Io. Bolland*, *Godfrido Henschenio*, *Daniele Papebrochio*, *Francisco Baërtio*, *Conrado Janningo*, *Nic. Rayao* & *Io. Baptista Solerio*, tomis satis spissis XXV. in fol. quorum primus lucem vidit Antwerpæ 1643. postremus 1717. Bollandus operi immortuus est A. 1665. 12. Sept. ætat. 71. Henschenius A. 1681. æ- tat. 81. Papebrochius A. 1714. 28. Jun. ætat. 87. ** *Januarius* men- sis duobus tomis absolvitur, *Februarius* tribus, *Martius* tribus, *A- prilis* totidem, *Majus* septenis, *Junius* septenis. Censura inquisitionis *Toletanæ* adversus *Acta Sanctorum* pridem, deferentibus, ut est credibile, *Carmelitis* vibrata, ante aliquot jam annos revocata est. Qui autem elaborandi restant sex menses posteriores, vix videtur spes illos intra breve adeo tempus lucem visuros esse, si verum est quod audiavi laborem omnem colligendi *Acta* ejusmodi viros jam memoratos & excerptendi studium ad primores sex menses, ve- lut ulterius vita & industria non profecturâ, circumscripsisse.

Theoderici Raimarti Monachi Benedictini *Acta Martyrum* sincera & sele- cta cum notis. Paris. 1689. 4. & auctiore editione Amstelod. 1713. fol.

* Confer *Dallæum* p. 4. de usu Patrum p. 82. Certe *Seri Studiosi* non admodum placet *viri industria*, ac quod *style suo* plerisque *Vitas componendo* maluit *elegantiora quam Veriora* dare, inquit *Combesius* T. 1. *Bibl. Concionatoriz* p. 23.

** Vide *Bollandi vitam* ante T. 1. *Martii*, *Henschenii* ante T. VII. *Majj*, *Papebrochii* an- te T. VI. *Junij*.

fol. & Gallice à Droueto de Maupertuy. Paris. 1708. 8. duobus Volum.

Ambrosii Novidii Fracci, Fastorum sacrorum libri XII. ad Paulum III, Pontificem. Antwerp. 1559. 8.

Petri Iusti Samel, S.I. Annus sacer Poëticus. Lugd. 1679. 12.

Claudii Castellani (Chastelain) Canonici Ecclesiæ Parisiensis Hagionomasticum sive Vocabularium Hagiologicum, hoc est Index locupletissimus Sanctorum quorum nomina vulgari usu corrupta feruntur, addita notatione temporis quo floruerunt, & dici quo memoria eorum in Ecclesia recolitur, præfixus exstat Agidii Menagii Originibus linguæ Gallicæ Paris. 1694. fol. longeque plenior & accuratior est similibus indicibus quos dedere Claudius Robertus in Gallia Christiana, & in anno suo sancto Gallice edito Philippus Labbeus S. I.

Tiofridi opus de Epitaphiis Sanctorum.

Simonis de Peyronet Catalogus Sanctorum & Sanctarum cum notis, liber postumus editus Tolosæ 1706.4. Nonnulla omissa ab eo & male posita Sanctorum nomina notantur in Memoriis literariis Trevoltinis illius anni p. 1581. seq.

Calendaria quæ extant in Missalibus antiquis, ut Alberti Krantzii secundum ritum laudabilis Ecclesiæ Hamburgensis: Argentor. 1509. fol. & in missali secundum ritum Ecclesiæ Bremensis ibid. 1511. &c.

Specimen Calendarii Ecclesiastici, continens festa, Sanctorumque nomina per totum annum cum brevi commemoratione qui qualesque fuerint & quare memoria eorum Calendario sit illata. Holmiæ 1708.4.

Omitto Sermones de sanctis, ut sunt Parati. Norimb. 1500. fol. &c.

Io. Osorii Lusitani, Colon. 1602. 8.

Henrici Engelgrave Cœleste Pantheon, sive cœlum novum in Festa & gesta Sanctorum Colon. 1659. 8. Lucis Evangelicæ pars III. &c.

Hagiologia & Martyrologia quedam specialia.

Fœminarum.

Iacobi Bergomensis de Sanctis & profanis mulieribus & virginibus. Paris. 1521. fol. *Heriberti Rosweidi* Vitæ sanctarum Virginum Antw. 1626. 1642. 8.

Arturi du Monstier, Rothomagensis sacrum Gynæceum, Paris. 1657. fol. *Francisci Laberii* magnum Menologium Virginum &c.

Gentium.

De sanctis Anglosax. Georgius Hickesius in. diss. Epistolari f. 115. seq.

Angliæ

Anglicanum Martyrologium *Joannis Wilfoni*, A. 1608. & recognitum A. 1640. *Morlaix* vitæ Sanctorum Britonum in Gallia.

Io. Molani indiculus & natales sanctorum *Belgii* cum *Arnoldi Rayssii* auctario. Ejusd. Rayssii hierogazophylacium Belgicum, sive de Sanctorum reliquiis. Sacrarium & Calendarium ditionis *Leodiensis*, A. 1618. editum. *Namurcensis* A. 1619. *Auberti Mirai* fasti Belgici & Burgundici. &c.

Martyrologium Gallicanum, *Andreae de Saussey*, Paris 1637. fol. 2. Vol. De sanctis *Lugdunensibus*, *Theophylus Raynaudus* Tomo VIII. Opp. *Jacobi Branche* de vitis Sanctorum *Aruernorum* & *Velaunorum*. &c.

Thome Messinghami florilegium *Insulæ Sanctorum*, seu Vitæ & Acta Sanctorum *Hiberniæ*. Paris 1624. fol. *Henrici Fitts Simon* S. I. Catalogus præcipuorum Sanctorum *Hiberniæ*.

Christophori Broweri, S. J. sidera illustrium & Sanctorum Virorum qui *Germaniam* præsertim magnam olim gestis rebus ornavunt. Mogunt. 1616. 4. *Jac. Grefseri* divi *Bambergensis*, Ingolst. 1611. 4.

Martyrologium Hispanicum, *Io. Tamaji Salazar* Lugd. 1651. fol. VI. tomis: *Antonii Vincentii Domenecchi* Ord. præd. Historia Sanctorum *Cataloniæ*, *Barcinone* 1602.

Philippi Ferrarii Catalogus Sanctorum *Italiæ*. *Mediolan.* 1613. 4. *Ludovici Jacobilli* vitæ Sanctorum *Umbriæ*, *Fulginii* editæ *Italicè* 1626. 4. *Martyrologium Brescianum* quod contra *Papebrochii* objectiones propylæo T. 2. Aprilis p. XL. seq. defendit *Honorius Stella*. Vide *Diarium eruditum Parmense*, *Italice* editum A. 1687. p. 83. seq. Acta Erud. T. 3. supplem. p. 114. *Cæsaris Franciotti* de Sanctis *Lucensibus*. *Martyrologium Mediolanense* *Pauli Bosczæ* &c.

Georgii Cardosi Hagiologium *Lusitanum*: & *Martyrologium Lusitanum* collectum ab aliquot *Jesuitis Conimbricæ*.

Jacobus à Pinça, S. I. libro III. de Christo crucifixo tit. 4. loco 12. interferit digressionem de Martyribus *Sardinia*, & præcipue *Turritanis*.

Davidis Camerarii liber de *Scotorum* pietate A. 1631. *Adami Regii* Calendarium *Scoticum*.

Oravii Cajetani S. J. idea operis de Vitis *Siculorum* Sanctorum. *Panormi.* 1617. *Francisci Carrera* Pantheon Siculum sive Sanctorum *Siculorum* elogia. *Genuæ* 1679. 4. Facit et huc *Rocchi Pirri* *Sicilia sacra*, *Panormi* 1644. fol. ubi inter *Episcopos*, Sanctorum etiam plurium vitæ traduntur, ut in *Ferdinandi Ughelli*

Italia sacra * Rom. 1644. fol. VIII. Volum. Ioannis Cheun Gallia Christiana, Paris 1621. 4. Claudii Roberti Gallia Christiana, ibid. 1621. fol. Scævolæ & Ludovici Sammarthanorum fratrum Gallia Christiana, Paris. 1656. fol. II. Volum. Marthæi Raderi Bavaria sancta, Monach. 1615. fol. III. Volum. & Bavaria pia, ibid. 1618. fol. Arturi du Monstier Neustria pia, Rothomag. 1663. fol. Henr. Warthoni Anglia sacra, Lond. 1691. fol. II. Vol. Georgii Bartholdi Pontani Bohemia pia. Francof. 1608. fol. &c.

Ordinum Monach.

Arnoldus Wion in ligno Vitæ, edito Venet. 1595. 4. & Germanice verso à Carolo Stengelio Augustæ Vindel. 1607. 4. Martyrologium *Benedictinum* exhibet libro tertio : cui addere juvat Martyrologium Ordinis S. Benedicti ab Hugone Menardo illustratum Paris. 1629. 8. Gabr. Bucelini Menologium Benedictinum &c. Acta Sanctorum Ordinis Benedictini a sexto sæculo ad duodecimum continuata à Io. Mabillonio, nec non ejusdem Annales quorum tomus quintus sive ultimus definit in A. 1116. continuandi à præclaro viro Bernardo Pez. Jacobæ Boëtæ Blemuriæ annus Benedictinus, cujus meminit illustis Huëtius libro de vita sua p. 190.

Martyrologium *Canonicorum Regularium* Constantini Ghinii, 1621.

Marci Antonii Alegre Paradisus *Carmelitici* decoris, Lugd. 1639. fol.

Martyrologium *Cisterciense* Chrysostomi Henriquez, Antw. 1630. fol. de quo Bollandus præf. ad Acta Sanctor. Januarii c. 4. §. 9. & præf. ad Acta Febr. c. 6.

Andreas Qvercetanus (du Chesne) in Bibliotheca Cluniacensi sive vitis miraculis & scriptis Patrum *Cluniacensium*. Paris. 1614. fol.

Martyrologium *Franciscanum* per Arturum de Monstier. Paris 1638. fol. Lucas Wadingus &c.

Martyrologium Ord. *Prædicatorum* Venet. 1582. & per Seraphinum Siccum Papiensem 1616. Colon. 1620. Et Rom. 1637. 4. à Nic. Rodulpho.

Calendarium *Pramonstratense*, per Io. Chrysostomum van der Sterre. &c.

Calen-

* Ughelli opus & Sammarthanorum, longe locupletius jam emitti in lucem cepit utrumque illud curante Nicolao Coleti, Venetiis hoc Lutetiz, Stodæ Dionysii Sammarthani Monachi Benedictini è congregatione S. Mauri.

*Calendaria Ecclesiastica, Martyrologia, Vita
Sanctorum Linguis vernaculis.*

I. Germanice.

Passionale durch Stephan Arndes, Lubec. 1492. fol.

Petri Canisii, Predigern zu Augspurg, der Kirchen Calender / darinn angezeigt werden die Christlichen Feste und Heiligen Gottes. A. 1562. 4.
Editio deinde auctior ex Galesinio & aliis prodiit 1599.

Andrez Hondorfs Psarzhern zu Dröpsig Calendarium Sanctorum & Historiarum, Germanice editum Lips. A. 1573. fol.

Casp. Goldworms Kirchen-Calender, Francof. 1574.

D. Hieronymi Wellers Historien etlicher Märtyrer / Magdeburg 1580. 8.
& in beati Viri Operibus Germanicis junctim editis curante C.V.
Christophoro Friderico Lammelio, Lips. 1702. fol. T. 2. p. 106. seq.
& cum præfatione Hermanni Augusti Francke, Hall. 1697. &
1700. 8.

Fr. Zachariæ Lippeloo Vita Sanctorum sive res gestæ Martyrum Confessorum atque Sanctarum Virginum Colon. 1596. 8. quatuor Volum.

Martyrologium Romanum Germanice ab Henr. Adriani, A. 1600. & Andrea Boyo, S. I. 1642.

Henr. Fabricii & D. Valentini Leuchtii Auszug bewehrter Historien der fürnehmsten Heiligen Gottes durch die zwölf Monath des ganzen Jahres / aus den VI. Tomis Surii. Coln. 1625. fol.

Leben der Väter aus D. Georgii Majoris collection verdeutschet durch M. Sebast. Schwan. Lubec. 1654. 4.

Gottfrid Arnolds erstes Martyrium / cum Epistolis S. Clementis & Barnabæ Germanice redditis. 1694. 12. Ejusd. Leben der Altväter Hall. 1701. 4.
und mit der Vorrede Herrn D. Io. Daniel Herenschmid, ibid. 1718. 4.

Adami Walasseri Martyrologium Germanice editum, quod memorat Jo. Molanus. &c.

Italice.

Constantii Felicii Medici Calendarium Historicum, Urbini 1577.

Martyrologio Romano, Rom. 1636. 4.

Flos Sanctorum ex Hispanico Alphonsi de Villegas. Venet. 1592. fol.
 Historia delle sante vergini Romane di Antonio Gallonio. Rom.
 1600. 4.

Hispanice.

Martyrologium Romanum à Dionysio Vasquez. Vallisoleti 1586. 4.
 Flos Sanctorum, Historia general de la vida y hechos de JESU CHRI-
 sto y de todos los Santos de que reza la Iglesia Catolica, To-
 leti 1591. fol. quinque Voluminibus auctore *Alphonso de Villegas*
 qui vitas Sanctorum illo ordine exponit quo fit eorum men-
 tio in Breviario Romano. Recusum opus hoc sæpius Hispanice
 ut Barchinone 1608. & Compluti nec non. Casaraugustæ 1616.

Lusitanice.

O Martyrologio Romano, traduzido pelo Padre Alvaro Lobo. Coimbra
 1591.

Gallice.

Les veritables Actes des Martyrs, Acta sincera & selecta ex Theod. Rui-
 narti collectione versa Gallice à *Droueto de Maupertuy*. Paris. 1708. 8.
 duobus Volum.

Martirologe Romain, nouvelle version avec des notes par le P. *Mothi-
 er*. Paris. 1705. post aliam versionem A. 1624. editam & *Baldui-
 ni Willori* alteram 1641. tertiamque *Philippi Labbei*, Paris. 1643. 4.

Martyrologe universel, contenant le texte du Martyrologe Romain
 traduit en François, & deux additions à chaque jour, l' une des
 Saints de France, l' autre des Saints des autres nations, avec un
 catalogue des Saints, dont on ne trouve point le jour. Paris 1709.
 4. (par Mr. l' Abbé *Charelin* Chanoine honoraire de Nôtre Dame
 de Paris.) duobus Volum.

Les vies des Saints Peres des deserts & de quelques Saintes, par *Arnald
 d' Andilly* Paris 1662. Bruxell. 1694. 4.

les vies des Saints par *Mr. de Fosfé*.

les Vies des Saints Peres des deserts de l' Orient & Occident, par *Mr.
 de Villefore*. Paris 1708. 12. 2. Volum.

Nouvelle vie des Saints pour tous les jours de l' année, composée sur
 les memoires les plus fides & les plus veritables de chaque
 siecle, par Mr. l' *abbé de Courmanville*, à Rouen 1701. 12, quatuor
 Volum.

les Vies des Saints par Mr. *Adrian Baillet*, Paris 1701. fol. tribus Vol. & duodecim Vol. in 8.

La Vie des Saints de Bretagne par Fr. Albert le Grand. à Nantes 1637. 4.

Les vies des Saints de Champagne recueillies par des gverrois de Jesus. à Troyes 1637. 4.

Histoire des Saints de la haute Auvergne, par Dominique de Jesus, Charme dechaussé. Paris 1635. 8.

le Martyrologe des Chevaliers de S. Jean de Hierusalem, dits de Malthe, contenant leurs eloges, armes, blasons & descependents des maisons illustres de l'Europe. par *Matth. de Gousfancourt*, Paris 1643. 1654. fol.

Histoire des Martyrs de Japon, par Nicolas Trigault. Paris 1624. 4.

Anglice.

Flowers of the Saints, (Florarium Sanctorum) by Jerome Porter. &c.

Martyrologia Protestantum.

Actiones & monimenta Martyrum qui á Wiclefo & Husfo ad nostram hanc ætatem in Germania, Gallia, Anglia, Flandria, Italia & ipsa demum Hispania veritatem Evangelicam sanguine suo constanter obsignaverunt. Genevæ apud Io. Crispinum 1560. 4. Hanoviz &c. In hoc libro p. 165. b. de Fanino Faventino Ferrariæ A. 1569. passo nonnulla referuntur, quæ ad Vaninum atheum male transtulit Grammondus tantum non ad verbum, ut notatum C. V. Petro Friderico Arpe.

Ioan Foxe book of Martyrs &c. Lond. 1583. fol. 2. Vol. & cum auctario 1632. 1641. tribus Volum.

Märtyr-Buch / denckwürdige Reden und Thaten vieler Heiligen Märtyrer in zehen Büchern. Herborn 1595. 4. ex Gallico cum præfatione Christophori Rabi, typographi Herbornensis.

Histoire des Martyrs. Genev. 1597. 1608. 1619. fol.

David Rungii Verfolgung in Steyermark / Rärndten und Krain. Witeb. 1601. 4.

Pauli Crocii Märtyr-Buch / post editionem 1606, sæpius deinde recusum prodiit novissime Bremæ 1681. fol.

Firy

Firy tryall of those Saints who suffered Martyrdom in Queen Maries day's, as a counterpoize to I. W. Priest his † English Martyrology. Lond. 1612. 4.

I. Henricus Hottingerus T. IX. Hist. Eccles. p. 276-296. & 380. seq.

Le stage de' Reformati innocenti, overo discorsi XV. di Martiri, da Gregorio Leti. Villafranca 1672. 4.

Georgii Lani narratio Historica de persecutione Hungarica. Lips. 1676. 4. & Belgice 1677. 8. *kort en vaarartig verbaal van de vervolginge der Evangelische Leeraaren in Hungariën.*

T. I. V. Braght's bloedige tooneel of Martelaers, Amst. 1685. fol. 2. Volum.

Liste de ceux qui ont été persecutez en France, dans le IV. Tom. de l'Histoire de l' edit. de Nantes p. 1020. sqq. Par Mr. Elie Benoist. à Delft 1695. 4.

D. Henr. Muhlius de Martyribus Ecclesie Evangelicæ, Kil. 1715. 4. inter ejus diff. Historico Theolog.

Denique Martyrologium amplissimum diligenti studio & magno apparatu ab aliquot jam annis molitur Londini Clarissimus Vir Thomas Brayus, cujus Sylloge Epistolarum hac de re prodiit 1714. fol. Videantur Acta Erud. A. 1715. p. 389. Massoni Hist. Criticam Reip. litterariz T. V. p. 184. seq. Neue Bücher Saal XIX. p. 523.

XX. Vita, Martyria & Encomia Sanctorum Gracè Scripta. a)

† Addita Græca verba quibus singula incipiunt, & his quas SIMEONIS METAPHRSTÆ b) esse viri docti existimant, appositus asteriscus.

* Abdiæ Prophetæ. ἰδρυμένοι προφῆτες ἐχόντες τὸν ἥσαν.

Abercii

† Similis liber editus Antvverp. 1592. 4. *Theatrum crudelitatum hæreticorum.*

a) Hunc Catalogum jam dedi Volumine VI. hujus Bibl. p. 510. cum de Simeonis Metaphraste Scriptis dissererem. Sed quia jam exhibere possum emendatorem pluribus locis, & altero tanto auctiorem, existimaui rectius me facere; si hoc loco darem integrum locupletiozem, quam si supplemento solo hic tecum communicato imponerem Lectori necessitatem duobus diversis locis non sine magno tædio & temporis dispendio Vitas Sanctorum inquirendi.

b) Illis quæ de Simeone Metaphraste ejusque opera in interpolandis Sanctorum Vitis, dicto loco jam attuli, præter Franciscum Scorum in prolegomeno II. ad Theophanis

Abercii Episcopi Hierapolitani, Μάρκος Ἀλιωνύς καὶ Λυκίς βίβλ. Latine apud Lipomannum Tomo VI. & apud Surium 22. Octobr. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 253. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Exigua esse fidei docet Tillemontius T. 2. memor. Hist. Eccles. p. 299. 621. edit. Paris.

* ἐκ ἀγώνων ἐνστάσεως μόνον μαρτυρικῶν. MS. Bibl. Coislinianæ in catalogo eruditiss. Montfauconi p. 185.

Abibi Martyrium scriptum à Theophilo quodam, qui synchronum se ac præsentem profitetur. ἔτις εἰκοστὴ ἐξακοσίος τῆς βασιλείας τῶν τῶν Μακεδόνων βασιλείας ἐν ὑπατίᾳ Λικινίῳ καὶ Κωνσταντίνῳ. MS. Lambec. VIII. p. 276.

* Guriz, Samonæ & Abibi. infra, in Guria.

De Abrahami Patriarchæ assumptione, Apocrypha narratio. Ἐγένετο ἡνίκα ἔφθασεν ἡ θανὴ τῆς Ἀβραάμ &c. MS. Lambec. VIII. p. 374.

In Abrahamum. Ἐἰδετε πολλὰν σφριγῶσαν Joh. Chrysostomi T. V. Savil. p. 653. & T. 2. edit. novæ Montfauconianæ p. 741.

Πολλὰς οὐμὰς τῶν πρώην καταλιπόντων. Ejusdem T. V. Savil. p. 89. & MS. Bibl. Coislin. p. 132. 212.

In Abrahamum, Isaacum & Jacobum. Ἀποικίζει ὁ θεὸς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ. Ephraim Syri. p. 415. edit. Græcæ Oxon. & MS. Lambec. VIII. p. 382.

* Abramii Confessoris & Mariæ neptis ejus. Ἀνδρῶν Φιλαρέτων βίβλ. Græce MS. Lambec. VIII. p. 255. 260. 266. & Bibl. Coisliniana. G p. 211.

Ceramei¹ Homilias, §. V. & Honorati de S. Maria, Carmelitæ librum qui inscribitur reflexions sur les regles & sur l'usage de la Critique, Paris 1713. 4. Tom. I. diss. 2. p. 203. seq. addenda hæc Georgii Choerobosci, quem hinc Simeone posteriorem esse constat, in libello de figuris poëticiis, Oratoriis & Theologicis, Latine & Græce vulgato per Fed. Morellum Paris. 1615. 12. p. 30. ubi de Metaphrasi: ὡς ὁ Μεταφράσης ἡμῶν δέικνυσιν ἐν τοῖς τῶν μαρτύρων καὶ ἀγίων αὐτῶ μεταφράσει. Τέταν γὰρ οἱ βίβλ καὶ τὰ μαρτύρια πρὸς τὸ ἰδιωτικώτερον ἐξ ἀρχῆς συγγραφέιντα, παρ' ὧν δὴτα καὶ συνεγράφησαν, ὑπ' αὐτῶ πρὸς τὸ ἑντεχνεῖν τε καὶ πανυ ὡραίον μεταφράσασαν. Theophani Cerameo, quem sæculo undecimo vixisse constat, Simeon (circa decimi clarus initia) homilia XXV. p. 164. audit ὁ γλυκὺς μεταφράσεων συγγραφεὺς. Laudat & Hippolytus Thebanus in Chron. ἐγὼ δὲ, inquit, πείθομαι τῆς λόγους τῆς Κυρίας Συμεών. &c.

p. 211. Latine apud Lipomannum T. VI. ad 29. Octobr. & Surium 16. Mart.

Ἀδελφοί μὴ βέλομαι. Ephraim Syri p. 220. edit. Oxon. Græcæ Ephraimi Operum : & Græce atque Latine apud Henschenium ad 16. Mart. T. 2. p. 741. 436.

Ὁ περιβόητος ἐν ἁγίοις πατράσι πατήρ. MS. Bibl. Coislinian. p. 185.

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἀβραάμιος. MS. ibid. De hoc Abraamio Tillemontius T. VII. memor. Eccles. p. 586. seq.

Acacii Melitenes Episcopi. Οὗτος τοῖν ὁ ἅγιος. MS. Cod. Barocc. 148. in Bibl. Bodlej.

* Acacii Centurionis. τρίτον τὸ τοῦ μισοκάλου. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 2. ad Maji X. p. 762. & Latine p. 293. atque apud Surium 8. Maj.

In ἀκάθις festum, Sabbato V. jejunior. ἐν ταῖς χρόνις Ἡρακλείου Græce & Lat. T. 2. auctarii novi Combefis. p. 805. Ἀκάθις καὶ δicitur hymnus à stantibus concinendus in honorem S. Mariæ Virginis, quæ CPolin, ut ajunt, ab obsidione Perfarum & Barbarorum tutam conservavit. Vide Cangium.

Acepsimæ Episcopi, Josephi Presb. & Aithalæ Diaconi A. C. 445. c)

* Ἐλύττα κατὰ Χρυσιανῶν Σαβώρηος ὁ Περσῶν βασιλεὺς. Latine apud Surium 22. April. Græce è MS. Mediceo & Latine Herveto interprete in Actis Sanctor. T. 3. ad 22. April

Ἐν εἰς τετρακοστῇ ἐβδόμῃ τῷ διωγμῷ ἡμῶν πρόσταγμα σκληρὸν ἐξῆλθεν. Auctor incertus, Metaphraste antiquior, MS. Lambec. T. VIII. p. 265. seq. in Menæo ad 3. Nov.

Acyndini Martyris, Pegasii & Anempodisti. κατὰ τὰς καὶ βασιλεύοντες κατὰ συγχώρησιν τῷ Χρυσῷ, Σαβαρείου τῶν Περσῶν. Auctor Martyris illi præsentem se scribit adfuisse. Vide Allatium de Simeonibus p. 98. Lambec. T. VIII. p. 264.

* Acyndini, Pegasii, Anempodisti, Aphthonii & Elpidiphori. Ἐν ταῖς πρώταις Πέρσαις χεῖρον ἐκ παρθένης γυναικὸς προσεκύνησαν. Latine apud Surium 2. Nov.

Adami & Evæ. Μετὰ τὸ ἐξελθεῖν τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ τοῦ ὠρεοῦ. MS. Lambec.

c) Vide Tillemont. T. VII. memor. p. 236.

bec. V. p. 28. VIII. p. 354. auctor Apocryphæ διηγήσεως falso fertur Moyses.

Adriani Nicomediensis & Nataliæ uxoris ejus sub Maximiano, 26. August. ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδριανὸς καὶ Ναταλία ἡ σύμβίος αὐτοῦ. Lambec. VIII. p. 214.

Adriani, filii Probi Imp. sub Licinio 27. Aug. ἅγιος ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀδριανός. id. p. 215.

Adriani & XXIII. Sociorum, Nicomediæ. Ἐγένετο ἐν τῇ δευτέρᾳ περιόδῳ τῆς τυραννὸς Μαξιμιανῶ. In Codice MS. noni sæculi. Vide Bandurii notas ad Antiquitates CPol. p. 648. Aliud eorundem Martyrium Latine apud Surium 8. Sept. incipit, *In diebus illis cum tyrannus Maximianus.*

Æcatharinæ. Vide in Catharina.

Africani. Vide infra Terentii.

* Agapes. Vide infra in Sophia.

* Agapes, Chionix & Irenes Martyrum Thessalonicensium. *Quanto ex adventu & presentia Domini & Salvatoris nostri Jesu Christi major gratia.* Latine apud Surium, 1. April.

* Agapii. Vide infra in Eustathio.

* Agathæ. βασιλεύοντος ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ Δεκίῳ. Latine, Gentiano Herveto interprete apud Surium 5. Febr. & ex versione Jo. Davidis Henxтовii cum Godfr. Henschenii notis, in Actis Sanctor. T. 1. Februarii. Græce habuit Rosweidus. Apud Lambecium VIII. p. 81. MS. incipit : βασιλεύοντος Δεκίῳ τῷ παρὰ νόμῳ καίσαρι.

In S. Agathæ festum ejusque discipulas. ἡ τὰ σπουδαῖα μόνον αἰρεῖται. Auctor Mich. Psellus. De aliis Actorum laudumque S. Agathæ scriptoribus vide Henschenium 5. Febr. & Hanckium de scriptoribus Hist. Byz. p. 453. Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI. p. 126. sq.

Agathonici & Sociorum, tempore Valeriani, (al. Maximiani) 22. August, ὁ ἅγιος μάρτυς ὁ χριστὸς Ἀγαθόνικος. MS. Lambec. VIII. p. 205.

Ἐν ἀρχῇ διδάσκων τῆς. Auctor incertus, Metaphraste antiquior MS. in Codice noni sæculi in Sanctos quorum memoria mense Augusto colitur. Vide Bandurii Imperium Orientale p. 648.

Δαμπερὰ μὲν τὰ τῆς ὑποθέσεως διηγήματα. Lambec. VIII. p. 206.

Agathopodis. infra in Papylo.

Aithalæ Diaconi. Vide supra in Acepsima.

Alexandri, auctoris Acœmetarum, Bollandus ad 15. Jan. Tillemont T. 12. p. 490. sqq. adde T. 14. p. 504.

Metrophanis & Alexandri CPol, vide Photium, Cod. 256. infra, in Metrophane.

Alexandri & Antoninæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡγομένη διαγμῆ.

Auctor incertus. Græcè è MS. Vaticano in Actis Sanctior. ad 3.

Maji T. 1. pag. 744. & Latine p. 381. atque apud Surium 3. Maji.

Alexandri Romani. Ἐπὶ τῶν κυρίων Μαξιμιανῶ. Græcè è MS. Palatino in Actis Sanctior. 3. Maji in appendice pag. 15. & Latine p. 194. atque apud Surium 13. Maj. Auctor incertus. De alio Alexandro Romano Surius 26. Nov. ex Adone.

Alexii. Ἐδὲ μὲν, ὃ ἱερωτάτη καὶ θεοσύλλεκτῃ ἄθροισις. Auctor incertus.

* Ἐγένετο ἀνὴρ ἐν τῇ πόλει ὀνόματι Εὐφημιανὸς Ἐπίσκοπῃ, Μαρκιανῶ καὶ Ἀρχαδίου. MS. Lambec. VI. p. 305. VIII. p. 354. 380. 395. Græcè & Cod. Barocc. 146. 147. Latine apud Surium 17. Jul.

Alphii, Philadelphi & Qvirini, sub Imp. Valeriano. Ἡ μὲν δ' οὖν καὶ Σωτῆρῃ ἡμῶν ἰησὺ Χριστῷ προσκυνῶν. MS. Lambec. VIII. p. 100. Græcè in Actis Sanctior. T. 2. ad X. Maji. pag. 772. & Latine, Silvestro Ligone, Leontino interprete pag. 506.

* Alypii Stylitzæ five κιονίτæ sub Heraclio Imp. ex Adrianopoli Paphlagoniæ. Καλοὶ μὲν καὶ οἱ τῶν μαρτύρων ἄθλοι. MS. Lambec. VIII. p. 283. sq.

Si multi scire qui vitam scripserunt. Latine apud Surium 26. Nov. & Lippmannum T. V. auctor discipulum & σύγχρονον se profitetur.

* Ambrosii Episcopi Mediolanensis. Οὐαλεντινιανὸς μὲν πλὴν τελευταίαν ἰοβινιανῶ. Hoc initium in codice mutilo qualem inspexit Allatius, & servat Bibl. Coisliniana p. 212. Nam integer incipit: οὗτῃ οὖν ἐν ἀγίοις Ἀμβρόσιῳ ἀνὴρ ἦν ἀξιώσαντῃ ἐν τῇ τῆς Ῥώμης συγκλήτῳ. Vide Lambecium VIII. p. 308. 309. & 227.

Amphilochii. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις βασιλεύοντῃ δ' εὐσεβεστάτῃ καὶ μεγάλῃ θεοδοσίᾳ. Auctor incertus.

* Amphilochii ejusdem, Episcopi Iconiensis, καὶ τί τῶν καλῶν ἔσται τις.

Aliud

Aliud : ἦν τις ἀνὴρ μοναχὸς ὀνόματι ἈμφιλόχιⓄ. Auctor incertus. Hanc ex Regio Cod. 92. Græce & Latine cum notis dedit sub Metaphrastæ nomine Combesius in Amphiloquio suo p. 228. Latine Lipomannus T. V. & Surius 23. Nov. sed majore verborum fluxu.

Anania Apostoli & Martyris. Ἀνέταλε μὲ τὴν ἀνάληψιν ἔκυριε ἡμῶν ἰησὺ χριστὲ πρὸς τὸν ἰδίον Πατέρα. Auctor se appellat Barsaphtham. Ita enim in extremo legitur. Ἐγὼ δὲ βαρσαφθᾶς ἔγραψα τὰ ἐπιμνήματα αὐτοῦ. Vide Allatium de Simeonibus p. 82. MS. in Bibl. Coisliniana p. 195.

* **De eodem Anania.** Ἀγκιανὲ δυσσεβὲς κατὰ τὰ τῆς εἰώας μέρη ἐν Βηθαγαβῇ τῆς ἱεραπόλεως. Latine apud Lipomannum T. 6. & apud Surium ad 1. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 246. 261. (ubi icon Sancti) & 380. 257. MS. Bibl. Coislin. p. 210. incipit : Ἀγκιανὸς ὁ δυσσεβὲς τὰ τῆς εἰώ.

* **Anastasia Romanæ viduæ.** Ἀναστασία γυναικῶν ἡ καλλίστη. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Latine apud Surium 25. Decemb. & apud Lipomannum T. V. confer Svidam in χρυσόγονⓄ.

Aliud : Δεδοξασμένα ἐλαλήθησαν. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario noviss. Combesiano T. 1. pag. 462. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 431.

Aliud : κατὰ τὰς καρὰς Διοκλητιανῶ. Auctor incertus.

* **Anastasia Romanæ senioris Virginis.** Διετὴς ἡμῖν Ἀναστασίας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 28. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 255 260. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Encomium in Anastasium Martyrem, scriptum fuisse à Georgio Piside, legas apud Svidam in γεώργιⓄ etfi MS. Svidas Paris. non habet εἰς τὸν μάρτυρα Ἀναστάσιον, sed εἰς τὸν μέγαν Ἀθανάσιον.

* **Anastasio Persæ.** Τῆς μεγάλης πόλεως ὑπὸ ἔκπερσων βασιλείας ἐλέστη. Latine apud Surium 22. Januar.

Aliud : Θαυμάτων διήγησιν προβάλλεται σήμερον. Memoratur hæc narratio de Anastasio miraculis in Synodo VII. notante Allatio. de auctore vide Baronium ad A. C. 627. num. 1.

Anchæ. Vide infra in Elevatione.

Anatolii, Eustachii & Theopisti. ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιⓄ ὁ μέγας καὶ θαυμαστός. Auctor incertus.

* In Andream πρωτόκλητον Apostolum a) 30. Nov. ἄρτι ἔ παθὼς Ζαχαρίας. MS. Lambec. VIII. p. 285.

Aliud: ἐπειδήπερ πολλοὶ ἀνεγράψαντο βίης. Vita S. Andreæ Apostoli, auctore Epiphanio Monacho & presbytero. Vide si placet Tillemontium T. 1. memor. p. 341. qui Acta fabulosa esse probat p. 620. sq. edit. Paris.

Ζωγράφαι μὲν καὶ λογογράφοι. Auctor Arsenius ArchiEpiscopus Corcyrensis.

Ὁρῶν λαμπρὰν ταύτην ἀγέλην. Græce & Lat. T. 3. Athanasii edit. Montfauconianæ p. 466.

Ἰχυρὸν τῆς Ἀποστολικῆς ἀλείας τὸ δίκτυον. Procli Patriarchæ CPol. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combesii. p. 460. & in Procli Orationibus Romæ editis. At sub Chrysostomi nomine apud Surium ad 30. Nov. & Lipomannum tomo VII.

Σάλπιγγ' ἡμᾶς ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἤθροισε. Hesychie Presb. Hierosol. Meminit Photius Cod. 269.

ἄπερ ὁφθαλμοῖς ἡμῶν ἐθεασάμεθα πάντες. Incerti. MS. in Bibl. Coislin. p. 195.

Πᾶσι μὲν τοῖς ἔθε' λόγῳ φίλοις. Nicetæ Paphlagonis, Latine p. 387. T. 27. Bibl. Patrum Lugd. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 212. Græce & Lat. in auctario novissimo Combesii T. 1. p. 335.

* Andreæ in Crisi, Cretensis sub Constantino Copronymo Iconomacho passi, πολλὴ κατὰ τῶν ἑ' χριστ' μαρτύρων. Græce MS. Lambec. VIII. p. 251. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Latine apud Lipomann. T. 6. ad 19. Octobr. & Surium 17. Octobr.

Μεγα μὲν ὡς ἀληθῶς καὶ παντὸς ἄλλῃ. MS. in Bibl. Coisliniana p. 185. Andreæ Ducis & militum 2593. Martyrium. 19. August. Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς ἑ' αἰσεβεστάτης Μαξιμιανῆς βασιλείας. MS. Lambec. VIII. p. 201. sq. Auctor incertus Metaphraste antiquior. Vide Bandurium p. 647. Latine apud Surium, 19. Augusti. Epitome incipit: ὁ ἅγιος Μεγαλομάρτυς Ἀνδρέας. Lambec. VIII. p. 201.

An-

a) Alios S. Andreæ Apostoli Encomiastas retuli in Codice Apocrypho Novi Test. p. 757. seq. Vide etiam Combesii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 1. - 60. Passio quæ à presbyteris & Diaconis Achazæ scripta fertur, exstat latine apud Surium 30. Nov. & Lipomannum, Incipit: *Passionem S. Apostoli Andrea, quam oculis nostris vidimus*.

Andreas Scythæ (Sec. IX.) σαλῶ. b) βίον τινὸς ἐναρέτου ἀνδρός. Auctor Nicephorus CPol. Exitat Græce & Latine cum Janningi versione in Actis Sanctorum T. 6. Maji. MS. Lambec. VIII. p. 377. seq.

Alius *Andreas de Chio* cujus martyrium A. C. 1365. peractum descripsit Gregorius Trapezuntius apud Surium 29. Maji. alis *Andreas Calybites*. Hift. Miscell. XXII. 30.

* Andronici & conjugis Athanasia. ἐν ταῖς ἡμέραις θεοδοσίου ἔ' μεγάλης. MS. Græcè Lambec. VIII. p. 93. IV. p. 184. 268. Latine apud Surium 27. Febr.

* Andronici: Vide infra in Probo.

* Anecti Corinthii, infra in Codrato.

Anempodisti Martyris. Vide supra, in Acyndino.

Aniceti. Vide Photii.

In Angelos Seraphim. μόλις ποτὲ τὸ κατὰ. Io. Chrysostomi T. V. Savil. p. 155. MS. Bibl. Coislin. p. 212.

In Angelorum Congregationem. (6. Sept.) καὶ ταῦτα τῆς ἀκρας ἀγαθότητος γνώρισμα. Joannis Euchaitensium Episcopi.

Ἀγγέλους ἐγκωμιάζειν χρὴ. Io. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 997.

Οὐκ εἰκὴ τὰς Ἀγγέλους ἐγκωμιάζομεν. Incerti. Lambec. VIII. p. 257.

In Annam S. Mariæ Genitricem. Infra, in Joachim.

In conceptionem S. Annæ. οὐδὲν ἡδύτερον ἢ περιχαρές εἶναι. Georgii Nicomediensis. Andreas Cretensi tribuitur in Codice Bibl. Coislin. p. 195.

In Annam Prophetissam. Infra in Simeon.

* Anthimi Episcopi Nicomediensis. τίς οὐκ οἶδε τὸ Νικομήδους. Græce MS. Lambec. VIII. p. 235. atque editum T. 3. Act. Sanctor. XXVIII. Aprilis p. LX. è MS. Regis Gallia. Et Latine pag. 483. & apud Lipomanni. T. 6. ad 3. Sept. & Surium 27. April.

Anthusæ. Ἡν τις Πάσκοπος ἄγιος. MS. in Codice noni sæculi. Vide infra in Athanasio.

Antipa, Pergami Episcopi. Διωγμὸν κηθύνει. ὑπὸ Δομετιανῶ. Græce e MS. Vaticano T. 2. Act. Sanctor. Aprilis pag. 965. & Latine p. 4. atque apud Surium 11. April. qui Metaphrastæ tribuit.

Antonii

b) Confer Rev. Urbani Godofredi Siberi diss. de meritis & falis propter Christum ad 1. Cor. III. 18. Lips. 1718. 4. § 36.

Antonii Monachi Vita. ἀγαθὴν αἰμίλλαν ἀνετήσασθε. Auctor S. Athanasius. Vide Tillemont. T. 7. memor. p. 101. seq. & quæ dixi lib. V. hujus Bibl. cap. 2. p. 302. seq. Aliam ejus vitam MS Græce scriptam à Belisario Donato citat Cangius appendice ad glossarium Græcum.

Antonii junioris, Monachi S. Sabæ deinde Eremitæ, tempore Tarasii Patriarchæ CPol. 3. Id. Nov. ἈντώνιⓄ ὁ μέγας ὁ τῆς ἐρήμης. MS. Lambec. VIII. p. 302. qui auctorem σύγχρονον asse contendit ex verbis ὁ πατὴρ ἡμῶν ἈντώνιⓄ, sed quæ etiam de antiquioribus solent usurpari.

Antonii Caulæ Patriarchæ CPol. Ἐι δὲ καὶ θνητῶν φύσιν ὁ χρόνⓄ. Auctor Niceph. Gregoras.

Alia quæ Latine apud Surium & Bollandum 12. Febr. fieri ergo non poterat, Græce MS. Lambec. VIII. p. 83 sq. auctor Nicephorus Philosophus & Rhetor, Gregorâ longe antiquior & circa A. C. 900. clarus. Incipit : ἔκ ἦν ἄρα τῶν προλαβόντων καλῶν.

Anyxiæ Thessalonicensis. Οὐδὲν δρετῆς τιμιώτερον. Philothei Patriarchæ CPol.

* Tempore Tyranni Maximiani puella quedam, Latine apud Lipomann. T. 5. Surium 30. Dec.

* Aphthonii, supra in Acyndino.

* Apollinariæ, Latine apud Surium 4. Januar. sub Metaphrastæ nomine. Ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς εὐσεβεστάτης Ἀνθεμίας Cod. 148. Barocc.

* Apollonii. Infra, Thyrsi.

In SS. Apostolos. ἐδόκει μοι λέγειν τι περὶ τῶν Ἀποστ. Maximi Planudæ. Τί καλὴ Ἐκκλησίας ἡ τάξις. Nicetæ Rhetoris.

Εἰκότως καὶ σήμερον. Io. Chrysostomi, T. V. Savil. p. 995. Latine apud Surium 30. Jul.

Τί λαμπρὰ καὶ διαυγής. Nicetæ Episcopi Paphlagoniæ.

Aquilinæ. τῆς τῆς σωτῆρⓄ ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ἡρανόθεν. Auctor incertus. Latine dedere Lipomannus T. 7. & Surius 13. Junii. Græce è MS. Vaticano cum versione Sirleti T. 2. Act. Sanctior. Junii p. 673.

* Arcadii. Vide in Xenophonte. Alius Arcadius Martyr de quo Zenonis Veronenfis sermo apud Surium 12. Jan.

In Archangelos & Angelos. τὸν μὲν λόγον δὲ προθυμία κινῶ. Mich. Syncelli. Græce & Lat. in T. 1. Auctarii novi Combess. p. 1525.

In miracula Michaëlis Archangeli. Σκοπὸς μὲν καὶ τέλ^{ος}. Mich.
Pselli.

In SS. Archangelos ταξιάρχας, Michaëlem, Raphaëlem & Gabrielem.
Ἀγγελικῆς πανηγύρεως. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax.
Aliud: τὸ σῶμα μὲν ἦνοιξα καὶ εἰλκυσα πνεῦμα. MS. in Bibl. Cois-
lin. p. 212. Michaëlis Monachi, syncelli magnæ Ecclesiæ.

Ἀρχαγγέλων πανηγυρεῖς καὶ τῶν πιστῶν ἅπας. Auctoris incerti.
Μιχαὴλ ἐπαυνῶν, τὸν Γαβριὴλ ἐπαίνεσθαι. Nicetæ. Edidit Græ-
ce & Latine Petrus Possinus S. I. Tolosæ 1637. 8.

Ἦδη μοι τῷ πρὸς τὰς ὑρανίας δυνάμεις φίλτρῳ. Macarii Chry-
socephali.

In Archangelum Michaëlem. (8. Nov.) μιχαὴλ ὁ τῶν Ἀρχαγγέλων
ἡγεστράτηγ^{ος}. Chryssippi, presbyteri Hierosol. & Chartophyla-
cis S. Resurrectionis.

Μεγάλαι καὶ πολλαὶ καὶ ποικίλαι τῆς ἀσωμάτων. Pantaleonis di-
aconi & Chartophylacis magnæ Ecclesiæ. MS. in Bibl. Coislin:
p. 211. sq.

Ὁ τῶν ἁγίων πνευμάτων κύρι^{ος}. Ejusdem Pantaleonis c)

Ὁ τῶν αὐλῶν πνευμάτων κύρι^{ος}. Ejusdem. Latine apud Surium
29. Sept.

Ὁ χρωσῶν πάντοτε. Germani Patriarchæ CPol.

In Archangelum Michaëlem & novem angelorum ordines. δείξη μὲν
καὶ ἡ τῶν ὁραμένων εὐπρέπεια. Macarii Chrysocephali.

* De Archangeli Michaëlis miraculo in urbe Chonis patrato. καὶ τὸ
πρὸς τῶν ἁλλων ἁγίων διαξίεναι. Latine apud Surium 29. Sept. &
Lipomann. T. 6. ad 5. Sept. MS. Græce Lambec. VIII. p. 236.
287. sq.

Ἡ δειξὴ τῶν ἰαμάτων καὶ δωρεῶν. Archippi Eremitæ ac paramo-
narii. MS. Lambec. IV. p. 129. VIII. p. 379.

Θαυμάσια τὰ ἔργα σου κύριε. Sifinnii ArchiEp CPol..

Plura in SS. Archangelos, Angelosque Combefisius in Bibl. Conciona-
toria T. VIII. p. 195. seq.

Miracula Michaëlis, Gabrielis & Raphaëlis. Μεγάλαι καὶ πολλαὶ καὶ
ποικίλαι. Pantaleonis Diaconi & Chartophylacis. Citat Meur-
sius in glossario. Latine apud Surium 29. Sept.

H

Πολ-

e) Hanc Homiliam cum versione & notis, atque prolegom. de scriptis Pantaleonis edere
promisit V. C. Henr. Leonhardus Schurzdschius. In. Bistheraal XVII. p. 412.

Πολλὰ καὶ μεγάλη τῆς ἀσωμάτου. Michaëlis Synadorum Episcopi.

Revelatio S. Archippi προσμοναρχὸς S. Michaëlis ἡ ἀρχὴ τῶν ἱεμάτων καὶ δωρεῶν MS. Bibl. Coislin. p. 195.

* Arethæ βασιλεύοντος Διοκλητιανῆς. Latine apud Surium 9. Nov. & apud Lipomann. ac Græcè MS. Lambec. T. 8. p. 267. sed ὀρέσσης ibi vocatur hic martyr, (non Ἀρέσσης) Tyanæ in Cappadocia passus.

* Arethæ & sociorum. ἔτ' ἔτι μὲν ἤδη πέμπτον εἰσετέλει τῷ ἐνσιβῶ Ἰουλίῳ. Græcè MS. Lambec. V. p. 130. 131. seq. VIII. p. 254. 260. 262. Bibl. Coislin. p. 185. 211. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 24. Octob.

Aliud auctore incerto. (Nonnolo fortasse.) ἔτι πέμπτῃ τῆς βασιλείας Ἰουλίῳ. MS. Lambec. VIII. p. 387.

Arsenii Anachoretæ, defuncti circa A. C. 445. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς ἐθεὶς ἀγαθός. Auctor incertus. Julium Metaphrasten in Arsenii vita citat Meursius d) in glossar. Nescio sitne eadem quam Latine dat Lipomannus T. 6. ad 8. Maj. & Surius ad 19. Julii. Incipit: *Non solum res geste virorum bonorum.* Vide Tillemont T. 14. memor. p. 676. seq.

* Artemii. Μετὰ τὴν 8 Κυρίαν καὶ Σωτήρη, ἡμῶν εἰς ἄραν ἀνάληψιν. Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium ad 20. Octobr. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 252. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Artemii ejusdem, Martyris. Τὰ 8 μεγάλα καὶ ἐσθλὰ μάρτυρα. Auctor Joannes Monachus, è Philostorgio & aliis. Artemii Martyris qui tempore Juliani ab Alexandrinis occisus est, acie minime contemnenda esse notavit Valesius ad Sozomeni IV. 30. Vide & Tillemont T. 7. memor. p. 730. 731.

Athanasiaz supra, Andronici.

* Athanasiaz Aeginensis. *Apostoli Pauli præceptum est.* Latine apud Surium 14. August.

* Athanasii Alex. Πολλοὶ μὲν τῶν ἁγίων. Græcè & Lat. in edit. Operum Magni Athanasii.

Ἀθανάσιον ἐπαίνων ἀρετῶν ἐκαγίστομαι. Greg. Nazianzeni Orat. XXI. Aliud incerto auctoris ἄλλοι μὲν μακαρίων ἀνδρῶν. Latine apud Surium 2. Maji, & Græcè ac Lat. ad calcem Opp. Athanasii.

Plura

d) Julius Metaphrastes laudatur à Meursio in πάπας δε σπαδάρι.

Plura in S. Athanasium Combesius T. 6. Bibl. Concionatoriz T. VI. p. 500-530. Vide & Photium Cod. 258. & supra in Anastasio. Et quæ Tomo V. hujus Bibl. p. 297.

Athanasii Patriarchæ CPol. Vide Allat, de consensu pag. 759. & ad Acropolitam p. 231.

Athanasii Athoniti sive in monte Atho. ἱεροῦ δὲ περιφανῆς τῆς οἰκουμενικῆς αἰσε. Bibl. Coislinaiana p. 274.

Athanasii Episcopi Tarsensis 24. August. qui S. Anthusam & servos ejus Neophytum & Charesimum baptizavit Valeriani Imp. temporibus. Ἦν τις ἐπίσκοπος ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. MS. Lambec. VIII. p. 209. Auctor incertus, Metaphraste antiquior, in codice noni sæculi. Vide Bandurium p. 648.

* Athenogenis. Tempore Diocletiani. Imp. Latine in T. VI. Lipomanni & apud Surium ad 17. Jul.

Autonomi Episcopi. τῆς ἰσῆς ἀτοπίας νομίζω. Inter Metaphrastæ genuinas recensetur ab Allatio pag. 129. de Simeonum scriptis. & à Lipomanno latine edita T. 6. & Surio ad 12. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 239. Sed multo antiquioris esse auctoris demonstrat idem Allatius p. 42. & 111.

Auxentii. δὲ χη μὲν ἡμῖν τῆς πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἔπαλαι πτώματ. Auctor Mich. Psellus. Vide & infra, in Eultratio.

Auxentii presbyteri & Abbatis Bithyni A. 470. τῶν δὲ χαριστέων πατέρων. Græce MS. Lambec. VIII. p. 84. seq. Latine apud Sur. & Bollandum 14. Febr. Vide & Tillemont T. 16. p. 58. sq. 738. sq.

Auxibii Episcopi Soliorum in Cypro, quem Marci Evangelistæ ajunt fuisse discipulum. βύλομαι διηγῆσαοθαι ὑμῖν. MS. Græce Lambec. VIII. p. 87. Vide Surium & Bollandum 19. Febr. ubi Latine.

* Babylæ Episcopi Antiocheni de quo Philostorgius VII. 8. & Svidas in βαβ. Νυμεριανὸς τὰ ῥωμαίων σκηπτεα. Græce MS. Lambec. VIII. p. 235. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 4. Sept.

Ἐγὼ μὲν ἐβελόμην. Jo. Chrysostomus. T. V. Savil. p. 438.

Ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς χριστός. idem Chrysost, ibid. p. 442. Nonnulla & Chrysostomo etiam Latine Surius ad 24. Januar,

* Bacchii. infra, Sergii.

Bacchii junioris sub Constantino & Irene, Agarenico macrone sublato.

οἱ τῶν ἱππικῶν ἀγώνων. Græce & Lat. cum Combesii versione ac notis, in ejus lecta Triade Martyrum Christi, Parisiæ 1666. 8. p. 61.

Bademi Archimandrita in Perside circa A. C. 376. ἐν τῷ καιρῷ τῆς πλειώτεως τῶν πασάρκοντα. Græcè è MS. Bibl. Cryptæ ferratæ in Actis Sanctior. T. 1. April. IX. p. LXXXV. Latine p. 825.

Brachisii, infra in Jona.

* Barbaræ. Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς πολλὴν πρὸς τῶν εἰδώλων πλάνην. Latine apud Surium 4. Dec. & Lipomannum.

Ἐπειδὴ ἡ τῆς μάρτυρος πασσεβάσμου μνήμη. Auctor Georgius Grammaticus.

Ἐπειδὴ μάρτυρος σήμερον ἐπέστη πατήγυρις. Auctor Arsenius Corcyrensis.

Ἐστὶ μὲν τοῖς ὅσιν ἀξίως Ἰπισφαλές. Auctor Georgius Grammaticus.

Μαξιμιανῷ τῷ δυσσεβεῖ βασιλεῖ πολλὴν πρὸς τῶν εἰδώλων πλάνην. MS. in Bibl. Coislin. p. 212.

Κατὰ τὴν καιρὸν ἐκείνους βασιλεύοντος Μαξιμιανῷ. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 302.

Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις βασιλεύοντος Μαξιμιανῷ. MS. Lambec. VIII. p. 382.

Ἰπέρκειται μὲν ὁμολογούμενος. Auctor Joannes Damascenus Presbyter. T. 2. edit. V. C. Mich. le Quien p. 895. Græce & Lat. è MS. Reg. Idem dederat Latine in Bibl. Concionatoria Combesii ad IV. Decembris.

Confer quæ in S. Barbaram exhibet idem Combesius T. VI. Bibl. Concionatoriz p. 71. seq. & ex Damasceno atque Arsenio à Petro Galefinio collecta Surius 4. Dec.

Barislabæ, quem ajunt sanguinem è latere Christi effusum cucurbita excepsisse. Πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα. Auctor incertus. Barlaami, Cæsareæ in Cappadocia. XVI. Nov. κατ' ἐκείνην τὴν καιρὸν πολλῶν συνταραχθέντων. MS. Lambec. VIII. p. 277.

In S. Barlaamum, προπρὸς τῶν ἀγίων οἱ θάνατοι κοπεῖται ἐκοσμήντο καὶ δάκρυσι. MS. Lambec. VIII. p. 277. Bibl. Coislin. p. 211. auctor S. Basilii Cæsarensis, in cujus operibus exstat Græce & Latine T. 1. p. 512. Latine apud Surium 19. Nov. Meminit Svidas in Βασίλειῳ.

Συνεκάλεσεν ἡμᾶς. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 493. & in edit. nova Montfauconiana T. 2. p. 681.

Histo-

Historia de S. Barlaamo Eremita & Joasapho Rege Indiæ. ὅσα πνεύματι θεῷ ἄγονται. Auctor fertur Jo. Damascenus, inter cujus opera Latine sæpius prodiit. Ex Billii versione apud Surium T. 7. ad 27. Novembr. De MSS. Græcis Vindobonensibus vide Lambecium VIII. p. 289. seq. 293. 294. Mich. le Qvien V. G. illam in primis duobus Damasceni operum tomis qui hactenus exstant, omisit. Vide quæ dixi Volumine VIII. hujus Bibl. p. 817. seq.

Barnabæ Apostoli. Μεγίστην λόγων ὑπόθεσιν προέθετο. Auctor Alexander Monachus. Latine apud Surium 11. Jun. Confer Combesii Bibliothecam Concionatoriam T. VII. pag. 1. seq. Papebrochium T. 2. Act. Sanctior. ad XI. Junii, & quæ pridem notavi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 781. seq. ubi & de aliis Barnabæ Actis Apocryphis, à Johanne Marco ut ajunt scriptis, & à Beda Latine versis. vide & Tillemont T. 1. p. 434. sqq. edit. Paris.

Bartholomæi Apostoli. Θερμὸς ὁ πόθος, ἀλλ' ἀδρανὴς ὁ νῦς. Nice-tæ Rhetoris. Græce & Latine edidit Combesius in Auctario noviss. T. 1. pag. 392. Vide & ejus Bibl. concionator. T. 7. pag. 749. seq. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 406.

Theodori Studitæ sermo de S. Bartholomæo Latine, fortasse ab Anastasio Bibliothecario. T. 3. *spicilegii Dacheriani*.

Ὁ τὸν πατέρα συγκεκροτηκὼς σύλλογον. Latine apud Surium 21. August. Josephi humilis & minimi (Bryennii.)

Ὡς θαυμαστὸς ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῷ, de translatione reliquiarum S. Bartholomæi Apostoli, incerto Auctore ex Græcorum Menæis Græce & Latine edita narratio à Combesio, in Auctario laudato pag. 399. Latine T. 27. Bibl. Patrum p. 409. Consulendus quoque de Bartholomæo Tillemontius T. 1. memor. p. 381. seq. & 649. ubi de Historia Martyrii quam laudat Gregorius Turonensis lib. 1. c. 34. de miraculis Martyrum.

Basilæi Episcopi Amasiæ. Ἐγένετο μὲν τὸ πατάξαι κύριον. Latine apud Surium 26. Aprilis sub nomine Johannis presbyteri Nicomedie. Laudat aliam διήγησιν Eustratius CPol. presb. in libro contra Psychopannychitas. c. 20. confer Tillemont T. V. memor p. 515. 785. sqq.

* Basilæi ejusdem, Martyris Nicomediensis circa A. C. 322. οἱ τὸ ἐπίγνωσιν κράτος λαχόντες. Græcè è MS. Cardinalis Sfortiæ, in Actis Sanctior. T. 3. April. pag. LVI. Latine pag. 416.

Basilissæ Martyris. Infra in Juliano.

Basilii presbyteri Ancyрани. Ἦν ἔτ' ὁ βασιλεὺς κατηχῶν πάντα ἀνδραγον πρὸς τῆς ἀληθείας τῆς εἰς Χριστόν. Auctor incertus, Græcè è MS. Vaticano in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 22. Martii, & Latine p. 380. Vide Tillemont. T. 7. memor. p. 728. seq.

In Basilium Magnum, Cæsareensem. Ἀγαπητοί, οὐκ ἦν ἀπεικὸς ἐνγνώμονας. auctor fertur S. Amphilochius, Iconiensis Episcopus. Exstat ex veteri b) interpolatâ apud Surium 1. Jan. & ex Cardinalis Diaconi *Ursi* versione, in vitis Patrum Rosweidi. Latine ex Combessii versione cum notis Francisci Bærtii T. 2. Act. Sanctor. Junii p. 936. seq. Græce & Latine in Amphilochio Combessii p. 155-225. integrius MS. Lambec. VIII. p. 366. vide eundem p. 382.

Ἐμελλεν ἔρα πολλὰς ἡμῶν ὑποθέσεις. Auctor Greg. Nazianzenus Orat. XX.

καλὴν ἐπέθηκεν ὁ Θεὸς πλὴν τάξιν, Auctor Greg. Nyssenus T. 2. pag. 911.

Simeonis Metaphrastæ in eundem Basilium habuit Græce Rosweidus. κλίνατέ μοι ὡς ἀδελφοί, καὶ διηγέσσομαι. Ephraemi Syri. Exstat Græce in editione Ephraimi Oxoniensi p. 399. Latine vertit Gerhardus Vossius. Græce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Græcæ T. 3. p. 54.

In tres Hierarchas Basilium, Naz. & Chrysostomum. Ἕπερ ἄλλο τι τοῦ λόγου θεωρευνταῖς, Matthæi Camariotæ.

Πάλιν ἰωάννης ὁ πλὴν γλωτταν χρυσῶς. Joannis, Metropolitæ Euchaitorum.

Τρεῖς με πρὸς τριάντων παροτρύνει κίνησιν. Ejusdem.

Τρεῖς διδασκάλας ἡμῶν ἐπαγινώσκω. Philothei Patriarchæ CPol. Græce cum versione Jacobi Pontani, ad calcem Dioptæ Philippi solitarii, Ingolstad. 1604. 4. p. 359.

Vide & infra, in *Jesu Circumcisionem*, & Bibliothecam Concionatoriam Combessii T. VII. p. 9. seq. & quæ jam notata sunt à me Volum VII. hujus Bibl. p. 558 & 505, & VIII. p. 61. seq.

Basilii junioris Ascetæ. Τῆς ἀκαταλήπτου Θεοῦ πρὸς τὸ βρότειον γένος ὑπεργάθου φιλανθρωπίας. MS. Lambec. VIII. p. 359. Auctor Gregorius Basilii discipulus. Seculo IX. sub Leone Philos.

ὁ θεώτατος καὶ προφητικώτατος Δαβὶδ. Græce & Lat. in Actis Sanctor. T. 3. ad 26. April. auctor idem Gregorius qui bis vi-

tam

b) *Evimii*, cujus meminit Æneas Parisiensis contra Græcos qv. 2.

tam Magistri sui scriptis. Posterior elaboratio MS. ad huc delite-
scit, Prior edita est.

Bassæ. Vide infra in Eustathio.

In S. Bassum Martyrem. ἴδαι μὲν ἡμᾶς τοσαύτης λόγων πηγῆς. Io.
Chrysostomi, e) T. V. edit. Ducæi p. 879. & T. II. edit. novæ p. 724.

In Bernicen & Prosdocen Martyres virgines. οὕτω ἤκουσι ἡμέρας
ἔχοντες. Io. Chrysostomi T. V. Savil. p. 473. & T. 2. edit. novæ p. 634.
πρὸς ὑμῖν ἀγαπητοί. Ejusd. T. II. edit. novæ p. 646.

In Bethlehiemiticos pueros, τίς θεὸς πλὴν τοῦ θεοῦ ἡμῶν. Cyri Ger-
mani.

Πάλιν ὁ τάλας ἐγώ. Johannis presbyteri & Monachi Euboeæ.
Edidit sine auctoris nomine Heidelbergæ Georgius Remus, con-
fer Cotelierum in Epist. Ignatii ad Philippenſes T. 2. Patrum Apo-
stol. p. 121. In MS. Bibl. Coislinianæ p. 213. incipit : πάλιν ἐγέ-
ρων ἐγὼ πρὸς τὸ τῶν λόγων ἀγομαί.

De miraculo ad Blachernas facto. οὐ πολιτικὸν εἶ πολλὰ ζητήματα.
Michaëlis Pselli. Confer Cangium ad Alexiadem Annæ Comne-
næ p. 389.

* Blasii Episcopi Sebasteni, βλάσιος ὁ μάρτυς ἄξιός ἐστι τοιαύτα τέλῃς.
Aliud : βλάσιον τὸν μεγαν ἐν ἱεράρχαις καὶ μάρτυσι. Auctor
Theodorus, Cizyci Metropolitæ.

Ἡνίκα ὁ παρὸς τῶν εἰσάλων. MS. Lambec. VIII. p. 83. 380. 229. 230.
qui Simeoni Metaphrastæ tribuit. Latine apud Surium 3. Febr.
sub Metaphrastæ nomine.

* Bonifacii Martyris Romani. καὶ τῶν ἄλλων μὲν τῶν Χριστοῦ μαρτύρων
ἀθλα. Latine apud Surium V. Junii, Græce MS. in Bibl. Cois-
lin. p. 213. Editum in Appendice T. 3. Act. Sanctior. ad 14. Maj. pag.
22. & Latine pag. 280. cum notis. Græce & Latine etiam Passio S.
Bonifacii vulgata à Bigotio ad calcem Palladii de vita Chrysostomi.
Latina incipit : *Temporibus Diocletiani quater*. Græcā : ἦν τις ἐν τῇ
ἐσθμῇ γυνὴ μεγάλη ὀνόματι Ἀγλαίῃς. Paris. 1680. 4.

Aliud : Φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων θεός. Auctor incertus.

* S. Cæciliz, Valeriani, Tiburtii & Maximi. *Servatoris nostri & Dei*
descensus. Latine apud Surium 22. Nov. & Lipomannum T. 5.

Adversus Calendarum superstitionem. δύο κατὰ ταυτὸν ἑορταί. As-
terii Amaseni, Græce & Lat. T. 2. auctar. Ducæani p. 589. cum ver-
sione

e) Combefisius hanc homiliam ut ineditam vulgavit A. 1656.

sione Philippi Rubenii Antw. 1615. 4. & T. I. αὐτῶν τοῦ Combesil
p. 66.

* Calliceladz. Logothetam a) in Martyrio τῇ Καλλικελάδῃ laudat
Svidas in ἐξαπάτη.

Callinici Patriarchæ CPol. 24. August. οὗτος ὁ μακάριος Καλλίνικος. MS.
Lambec. VIII. p. 210.

* Callinici Cilicis. Cum simulacrorum invalesceret infania. Latine apud Su-
rium & Lipomannum ad 29. Jul. T. 6. Vide & infra in Thyrsio.

Calliopii. Θεοκλῆς τις γυνὴ εὐσεβής. Græcè è MS. Vaticano post T.
1. Act. Sanctor. Aprilis p. LXXXIII. & Latine p. 660. Existat quo-
que Latine sub Metaphrastis nomine apud Surium ad 7. April.

* Callistrati & sociorum. τῶν τῷ Χριστῷ ποίμνῳ ὁσημέραι πληθύνεσθαι.
Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 27. Sept. Græcè MS.
Lambec. VIII. p. 245.

Callistrati Martyrium. Καλλίστρατος λέγει, μαρτυρεῖ. MS. Bibl. Coislin.
p. 414.

Capitolinæ & Erotidis 27. Octobr. πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ καλλινίκων
μαρτύρων. MS. in Bibl. Coisliniana p. 185. Codice XI. sæculi.

* Carpi & Papyli, passorum sub Decio. μεμνησθαι τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ πα-
θόντων. Græcè in Actis Sanctor. T. 2. Aprilis 13. p. 962. & Latine,
Papebrochio interprete p. 120. Latine etiam apud Lipomannum T. 6. ad 13. Octobr. & Surium 13. April. MS. in Bibl.
Coislin. p. 210. Vide & infra in Papylo.

Cassiodoræ Martyris. Vide infra, in Senatore.

* Castalli, infra in Sebastiani.

* Castoris, infra in Sebastiani.

* Catharinæ. βασιλεύοντος τῷ ἀσεβείᾳ Μαξεντίῳ. Latine apud Lipomannum T. V. & Surium ad 25. Nov. Græcè MS. Lambec. VIII.
p. 226. 282. 340.

Aliud Martyrium S. Æcaterinæ. τῆς βασιλείας καὶ ῥήτορος. ἔτις λέ βασι-
λεύοντος τῷ ἀσεβεί καὶ ὀδυνώμεν βασιλείᾳ Μαξεντίῳ. Auctor Atha-
nasius ταχυγράφων, qui se Catharinæ famulum fuisse profitetur,
MS. Lambec. VIII. p. 388.

Aliud: τῷ ὀδυνώμεν καὶ ἀσεβείᾳ Μαξεντίῳ τυραννῶντι τῷ βασι-
λείᾳ. Auctor incertus.

* Celsi

a) Solenne est Svidæ, Simeonem Metaphrastam sub Logothetæ nomine allegare.

* Celsi. Vide infra, Nazarii.

Ceryci & Julittæ Martyrum.

ἩγεμονεύοντιⓈ Ἀλεξάνδρῳ ἐν πόλει Ἰκονίᾳ. MS. in Bibl. Coisliniana p. 196.

Ἐκτίπερ τῷ καλῷ σπέρματι ἦωθεν. Auctor Theodorus Episcopus. Πνευματικῆς τῆς σὺς τιμιότητιⓈ. Theodoro Iconii Episcopo Auctore Græce & Lat. cum notis Combefisii in triumphis selectis Martyrum p. 231. Paris. 1660. 8.

Ἦσπερ ὅκ ἐστὶ συνεχόμενον τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ. Auctor Nicetas Rhetor. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Julii. Surium 16. Junii.

Charalampii, Antiochiæ in Pisidia Martyris sub Septimio Severo. ΒασιλεύοντιⓈ ἔ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Auctor Anonymus. MS. Lambec. VIII. p. 83. Latine ap. Bollandum 10. Febr. Jo. Davide Heuxtovio interprete.

Charissimi (χαρησίμῳ) & Neophyti filiorum sive servorum S. Anthusæ. Κατὰ τὴν πλείωσιν ἔ. Auctor incertus Metaphraste antiquior. Vide Bandurium pag. 648.

* Charitinz. Ἐκράτει ποτε τὰ τῆς ἀσθενείας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 5. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 223. 248. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

* Charitonis Confessoris, Iconiensis Lycaonii, sub Aureliano Imp. πολλοὶ τῆς διδασκαλίας τῶν ἐν κτῆ ὡς Θεῷ φίλον. MS. Græce T. VIII. Lambec. p. 245. Latine apud Surium 28. Sept. & Lipomann. T. 6. Vide & infra, Justini.

Chioniz, supra in Agape,
CHRISTI, vide infra, JESU.

Chrysanthi & Dariz. τὴν ἰσθρίαν τῆς ἀθλήσεως τῶν προγεγονότων. Auctor Varinus & Armenius coævus. Vide Allatium pag. 110. de Simeonibus. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 185. Latine apud Surium 25. Octobr.

Jo. Chrysostomi Vita. πάντες οἱ παλαοὶ ἰσορρογῆφοι. Auctor Georgius ArchiEpiscopus Alex. Græce T. 8. Savil. p. 157. - 265. Et cum Godfr. Tilemanni versione A. 1559. edita, Græce & Latine in Chrysostomi editionibus. MS. Lambec. VIII. p. 272. Meminit Photius Cod. 96.

Alia, antiquiore scriptore, Palladio Helenopolitano. τῶν ἔ Θεῷ δωρημάτων.

μάτων. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius. Paris. 1680. 4.
Latine Ambrosius Camaldulensis Venet. 1533. 8. Vide quæ supra,
hoc Volumine p. 8. seq.

In Jo. Chrysostomum : ἀγαπητοί, αἰψουδής ὁ Θεός. Theodori, Episcopi
Trimithuntis. MS. in Bibl. Coislin. p. 195.

Certe gratias DEO fratres. Procli CPol. Latine inter ejus opuscula pag.
164. edit. Elmenhorstianæ : & in Combesii Auctario novo T. 1.
p. 466. & in Proelo Vinc. Riccardi.

Catalogum Viginti scriptorum ex quibus Chrysostomi vitam tradidit
Anonymus, vide apud Savilium T. 8. edit. Chrysost. p. 293. Lambec-
cium VIII. p. 299. sq.

Theodoriti λόγος quinque in Chrysostomum refert Photius Cod. 273.
Confer Jo. Garnerii auctarium Theodoriti p. 30. seq.

Epitome vitæ : Hic Sanctus erat quidem genere Antiochenus. Latine apud
Surium 27. Januar. τὸ μὲν γένος Ἀντιοχεὺς ἦν ὁ ἅγιος. MS. Bibl.
Coislinian. p. 196.

Ἀγαθὸν ὡς ὄντως καὶ δίκαιον. Auctoris incerti qui post Constanti-
num Porphyrog. scripsit. E MS. Græco Mich. Sophiani (de
quo Lambecius VIII. p. 301.) edidit. Savilius T. 8. p. 293-371.

Ἀρετῶν ἀνδρὸς ἐπαινεῖν κελευόμενον. Leonis Imp. Latine ex Herveti
versione apud Lipomannum T. 5. ad 13. Nov. & apud Surium
27. Jan. Græce T. 8. Savilii p. 267-290.

Ἔδει μὲν, ἴδει ᾧ ἰωάννη πάγχρυσος τὸς τῶν σῶν ἐγκωμίασι. Jo. Da-
masceni. è MS. Telleriano Græce & Lat. T. 2. edit. Mich. le
Quien p. 886.

* Vita & res gestæ Joannis Chrysostomi. καὶ πάντων μὲν τῶν κατὰ Θεὸν
πολιτευσαμένων ὁ βίβλ. τοῖς εὐσεβέσιν ἀφιελμώτατος. Latine Her-
veto interprete apud Lipomannum T. 5. ad 13. Nov. & Surium 27.
Jan. Græce in Chrysostomo Savilii T. 8. p. 373. 428. è duobus MSS.
Bibl. Regis Galliz. De MS. Vindobonensi vide Lambecium T.
VIII. p. 297. sq.

* De transportatione reliquiarum S. Joannis Chrysostomi. ἀλλὰ πῶς ἂν
τις ἡμᾶς ἀπαλλάξει αἰτίας καὶ μύμων.

Alind auctore Constantino Porphyrog. τί τρεπνότερον ἔ τῶν ἐρωμένων θεά-
ματος ;

Alind

Aliud Auctore incerto : ἦκεν ἡμῖν ἡ λαμπρά.

In restitutionem reliquiarum ejusdem, ἦκεται πάντως ἡμῖν, ὁ Φιλόχο-
ς πατήγουρος. Cosmæ Vestitoris, Plura huc spectantia notavi Vo-
lum. VII. hujus Bibl. p. 555. seq.

* Claudii. infra in Sebastiano.

S. Clementis Papæ. Τρίτον δὲ Πέτρος ὁ κορυφαῖος. Auctor fere σύγ-
χρονος, si credimus Allatio pag. 112. de Simeon, Cotelerius Græ-
ce & Latine edidit in Patribus Apostolicis hoc initio : Τρίτον τῆς
ἐκκλησίας προέστη. è MS. Bibl. Regiæ.

* Trajani Imperatoris tempore. Latine Lipomannus. T. 5. & Surius ad
23. Nov.

In S. Clementem. Ἀθλητικὸς ἀγὼνας εὐφημεῖν θέλων. Auctor Leo
Imp.

De miraculis S. Clementis. Ἐξελεθόντος Φιλίππου ὁ Ἀποστόλος τῆς Γαλι-
λαίας. Auctor Ephræmius Cherlonis.

De miraculo S. Clementis in puerum. Ἐυλογητὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγί-
οις αὐτοῦ. & aliud : Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. Auctor
idem. Latine apud Surium 23. Nov. Hoc posterius è MS. Reg. de-
scripsit & Gr. Lat. cum notis edidit in Patribus Apostolicis lauda-
tus Cotelerius.

* Clementis Ancyрани Martyrium. Μετὰ διακοσίοσιν ἢ πεντηκοσὸν ἔτος
τῆς ὁ Κυρία ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀναλήψεως. Latine apud Surium &
cum notis apud Bollandum ad 23. Janur. T. 2.

Clementis Ancyрани & Agathangoli. ἔτος ὁ μακάριος Κλήμης ἦν ἐν πό-
λει. MS. Bibl. Coislin p. 414.

Clementis Bulgarorum Episcopi. citat Allatius p. 259. contra Creygh-
tonum, seq.

Codrati Corinthii Martyris. Ἐμοὶ ὃ τὸν ὁ μέγας μάρτυρος Κωδράτι.
Auctor Nicephorus Gregoras.

* Codrati, Cypriani, Dionysii, Anekti, Pauli & Crescentis Corinthio-
rum Martyrum. Omnes quidem sanctorum celebritates. Latine apud
Surium 10. Martii.

In Cœcum à nativitate. Τοῖς Φιλεσι τὸν Κύριον, εὐεργετὴς ὁ Λάμπη καυρός.
Leontii Presbyteri CPol.

Ἠέσσανδρον ἀργίως ὁ υἱὸς τῆς βροντῆς. Asterii Amaseni, Græce &
Lat. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 106.

- Πυλυσπῆδαςόν ἐςί πᾶσιν ἀνθρώποις. Athanasii Alex. T. 3. Opp. edit. novæ p. 427. cum versione Holstenii.
- In S. Cœnam Domini. τί πρυνότερον ἢ ἡ ἰδύτερον τοῖς Φιλοθέοις. Theophili ArchiEpiscopi Alex. Confer, in *sanctam Quintam*.
- Cononis. Ἐτι κρατήσαντ(ο) τὸ βασίλειον Ἀνρηλιανῶ. Græce & Latine in Actis Sanctor. T. 7. ad 29. Maji p. 5.
- In Constantinum Magnum. Τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς ἐνταῦθα σπυδῆς. Nicephori Gregoræ. MS. Lambec. VIII. p. 65.
- In Constantinum M. & CCCXVIII, Patres Nicænos. Ἐνεκαδεκάτω ἔτεϊ τῆς Διοκλητιανῶ βασιλείας. Anonymi Bibl. Coislinian. p. 182.
- Πείθεσθαι τοῖς ἡγυμνίοις, ἐκ τῆς Ἀποστολικῆς Πιπτραπείας ὡς τινέσειας, ὡς Θεόφιλε. Gregorii Presbyteri Cæsareæ Cappadociæ. Vide infra, in Nicænos Patres.
- * Cornelii Centurionis. Μετὰ τῷ σωτήριον Ππὶ γῆς ἔ Λόγος Ππιδημῶν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 13. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 240.
- * Cosmæ Martyris. Vide mox in Cosma & Damiano.
- Cosmæ Melodi. Τιμᾶν ἐςί ἄξιον τῆς ἐφευρηκότας τὰ κάλλις, Auctor incertus.
- * Cosmæ & Damiani SS. Anargyrorum in Asia. Ἄρτι τῆς εὐσεβείας. Cal. Novembr. (Rom. Cal. Julii, Arab. 17. Octobr.)
- * Τῇ θαυμαστῇ δυνάδι τῶν σοφῶν ἀναργύρων. Af.
- Ἀσέρες μὲν αἰσθητοὶ τῷ σφειώματι προδεκνύμενοι. Auctor Petrus Episcopus Argivorum, Af.
- Μετὰ τῷ πατὰ σάρκα ἔ Δεσπότης ἡμῶν ἰησῶ Χριστῶ Ππὶ γῆν ἔλλαμψιν. Auctor incertus. editus Gr. Lat. à Wagnereccio p. 230. Rom.
- Ὡς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σε, Κύριε τῶν δυνάμεων. Auctor Nicetas Philolophus, servus Jesu Christi. id. p. 26. Af.
- Πάρεσιν ἡμῶν ἐορτῇ σήμερον ὡς περ ἀσέρε(ο) Ππτολή. Auctor incertus. id. p. 66. Af.
- Χάρις καὶ δωρεὰ ἰαμάτων. Auct. Metaphraste antiquior. id. p. 61. Af.
- Διοκλητιανῶ καὶ Μαξιμιανῶ τῶν δυσσεβῶν. id. p. 278. Arab.
- Τὰς μεγάλας τῶν μεγάλων. id. p. 518. Arab.
- Τὸ Κυρίε ἡμῶν ἰησῶ Χριστῶ βασιλεύοντ(ο), πᾶσα πλάνη καὶ δαμονικὴ λατρεία ἐλύθη. Af. Auctor itidem incertus. MS. Lambec. VIII. p. 381, 394. Coislin. p. 195. & Cod. Barocc. 148. Τῇ

τὴν σὴν, ὧ τῶν καλῶν ἐρασά, θαυμάζειν. Auctor Georgius Metropolitā Nicomed. Græce & Lat. T. 1. auctarii novi Combefis. p. 1191. & Wagnerecc. p. 170. *As.*

Ἡ σελήη καὶ μεγαλόδωρος τῶν ἁγίων αὐτὴ σκηνή. Auctor incertus, id. p. 302. *Arab.*

Decet ut omnium sanctorum. Latine apud Surium 27. Sept. *As.* Confer Lambecium T. VIII. p. 263. seq. & quæ in hos Sanctos Combefissus Bibl. Concionator. T. VIII. pag. 187. seq. necnon Syntagma Historicum veterum Græciæ monumentorum de SS. anargyris Cosma & Damiano, ab Allatio Roma transmissum, cum versione Sim. Wagnereccii & Reinholdi Dehnii, notisque. Vindobonæ 1660. 4. De cætero parum videtur credibile quod in Menæis 27. Octobr. traditur, tria fuisse paria Martyrum hisce nominibus, unum Arabum, alterum in Asia, tertium Romæ, Distinxi tamen his notis: *As. Rom. Arab.*

* Crescentis Corinthii, supra in Codrato.

In Crucem JESU Salvatoris nostri. Vide infra, JESU.

* Decem Martyrum Sanctorum in Creta Insula. Ἄλλα καὶ ἄλλο τι τῆς θρυλλώσεως διεξέτω Κρήτης. Latine apud Surium 23. Dec. & Lipomannum.

* Cypriani Corinthii. Vide supra in Codrato.

Cypriani Carthagin, μικρὸν κυπριανὸς διέφυγεν. Greg. Nazianzenus Orat. XVIII.

* Cypriani Antiocheni & Justinæ. 2. Octobr. Πολλὰ καὶ μεγάλα μετὰ τὸν Ἀντιόχον θαυμάζειν παρακαλῶσιν. Latine apud Lipomannum. T. 6. ad 2. Octob. & Surium 26. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 247. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

Aliud de iisdem, incerto auctore: Ὅσοι τοῖς ἔ ΧΡΙΣΤῷ μυστηρίοις προκήτετε, τοῖς ἐμοῖς δάκρυον ὀπιβλέψατε.

* Cyriaci anachoretæ, Lauræ S. Sabæ A. C. 557. defuncti. τὰς εὐλογίας σε. Græce MS. Lambec. VIII. p. 245. Latine apud Lipomann. T. 6. & Surium 29. Sept. Græce ex tribus MSS. Colbertinis in Analectis Græcis per Monachos Benedictinos Paris. post Monumenta Cotelarii editis pag. 100-127. cum versione Antonii Pouget, Monachi Benedictini. Paris. 1692. 4.

Cyriaci ejusdem. τῷ ἀναχωρητῷ, ἔ πάντων ἀναχωρητῶν ἀρίστῃ κυριακῇ. Auctor incertus.

Cyriacæ. ΒασιλείουτⓈ Διοκλητιανῶ καὶ Μαξιμιανῶ. MS. Bibl. Coisl. pag. 196.

Cyrilli Martyris, Cretensium Episcopi, ὡς ἂν μὴ τὸν λόγον ἀνέρο-
σον πρὸς τῷ διήγησιν ἐσόμενον, Auctor incertus qvi Cretensem se
innuit.

Cyri & Joannis Anargyrorum & Thvmaturgorum Martyrum. ἄλλⓈ
μὲν ἄλλως τὰς ἀγίας τιμήσαν. Auctor Sophronius Monachus
Sophista Monasterii S. Theodosii in eremo prope Sanctam Civita-
tem, postea ArchiEpiscopus Hierosol. Præmittitur προθεωρία cu-
jus initium : ὁφθαλμῶν ἀφρασίας. Hujus, ut notat Allatius, men-
tio in septima Synodo, Actione IV. Citatur ab eodem Allatio con-
tra Creightonum p. 517. seq.

* Cyrus ille clara stella Martyrum. Latine apud Surium 31. Januar.
Dadæ. infra in Maximo.

Dalmatii Monachi, (3. Aug.) qvi Theodosio Imperante & Concilii Ephesini
(cujus ad eum Epistolæ exstant,) tempore claruit Vita Græce è
noni sæculi Codice a) MS. Bibliothecæ S. Germani à Pratis, cum
latina versione Anselmi Bandurii, in ejus notis ad Imperium Ori-
entale pag. 697. - 710. Incipit : ΟὗτⓈ ὁ ὅσιⓈ ΔαλμάτιⓈ ἦν
ζῶν εὐσεβῶς.

Alia cujus meminit Lambecius VIII. p. 102. ΟὗτⓈ ὁ ὅσιⓈ ΔαλμάτιⓈ
ΣχολάριⓈ ὑπῆρχεν στρατευόμενⓈ ἐν τῇ δευτέρᾳ χολῇ.

* Damiani Martyris. Vide supra, Cosmæ.

In Daniele & Susannam. Ἀὐτῶ πνεύματⓈ ἡ χάρις. Asterii Ama-
seæ Episcopi. Græce & Lat. T. i. auctarii novi Combefi. p. 95.

* In Daniele Prophetam & tres pueros. Ἄρτι Ναβυχοδονόσορ ὁ βασι-
λεὺς Ἀσσυρίων. Latine apud Surium ad 21. Jul. Græce MS. Bibl.
Coisl. p. 212.

Πρόφασις καὶρῶ πάρεστιν, ἀγαπητοί. Cyrilli Alex. MS. in Bibl.
Coisl. p. 195.

Aliud Ephraime Syro auctore : Διασκευώμεθα τὰ κατὰ τὴν. Exstat Græce
in edit. Oxoniensi Ephraimi p. 420.

Aliud

a) De illo Codice eximio qui memorias Sanctorum & aliarum rerum memorabilium
mensis Augusti complectitur, vide Bandurium p. 647.

Aliud auctore incerto : Βάλομαι τοίνυν , ἀγαπητοὶ ὑφ' ἡγήσῃ ἀγαθῶν.

* Danielis Stylitæ vita. ὡς περ Ἰππὶ τῶν δρισεύων. Græce MS. Bibl. Coisl. p. 212. Latine apud Surium ad XI. Decembr. & Lipomannum. Vide Tillemont T. 16. memor. p. 439. seq. 779.

Πρόγε πάντων, ἀγαπητοί, δικάζον ἐσιν ἡμᾶς δοξάζαν. MS. Lambec. VIII. p. 309. sq. Auctor σύγχρονον se proficitur.

Dariæ Martyris. Vide supra, Chrysanthi.

In Davidem Θεοπάτορα, Hefychii Hierosol. sermo memoratur apud Photium Cod. 275.

In Dedicationem templi : Ἐγκαινίων πανήγυρις, ἀδελφοί. Leonis Imp. Ἰδὺς ὅτι ἀγαπητὸν ὑμῖν ὁ λαὸς Θεῷ. Eiusdem

In Defunctos in Domino. οὐδὲν ἀληθῶς. Andreæ Cretensis.

Τί τῶτο σήμερον, ἀγαπητοί; Anastasii Sinaitæ

Plura Combefissius in Bibl. Concionatoria T. 8. p. 401-469.

Demetrii μυροβλύτης Martyris. ὅτι μαξιμῖνⓈ ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονικίᾳ. Auctor incertus. Vide Photium Cod. 255. Latine, Anastasio Bibl. interprete, in Mabillonii Analect. T. I. p. 66.

ΔημήτριⓈ ἡμῖν τῶτε συλλόγῃ. Auctor Philotheus Patriarcha CPol.

ΔημήτριⓈ τὸ γλυκὺ πρᾶγμα. Auctor Demetrius Chrysoloras.

Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμῆθησαν οἱ φίλοι σκ, ὁ Θεός. Gregorii Palamæ. MS. in Bibl. Coisl. p. 153.

Ἐν τῷ τῶν θαυμάτων πέλαγⓈ καθ' ἑαυτῶν. de miraculis Demetrii Martyris Nicetas Archi Ep. Thessalonicensis. Cod. 131. Barocc.

* Ἐίχε μὲν τὰ Ῥωμαίων σκῆπτρα Μαξιμιανὸς ὁ ἘρκέλιⓈ. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 26. Octobr. & Surium 8. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 225, 254. 380. 260. 262. Bibl. Coisl. p. 211. Cod. Barocc. 147. 148.

Ἐφη ὁ σωτήρⓈ λόγⓈ. Auctor Leo Imperator.

Θαυμάσιος ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτῷ. idem. MS. Bibl. Coisl. p. 185.

Καὶρὸς δὴ λοιπὸν καὶ κεφαλαιοδεύαται. Miraculum S. Demetrii in liberata ab obsidione Barbarorum Thessalonica, scriptum tempore Mauricii Imp. Vide Allatium de Simeonibus p. 97.

Aliud de revelata à Demetrio post id tempus excisione Thessalonica,
ἡ ποδ

quod prodiit inter scriptores post Theophanem, ut dixi Volumine VI. pag. 351.

Μαξιμιανὸς ὁ καὶ ἐρκύλιος ὑποτάξας Γοτθῶν MS. Bibl. Coisl. p. 185. 195.

Μαριανὸς τις ἀνὴρ τῶν ἐν γένει. Narratio miraculorum S. Demetrii MS. ibid. p. 185.

Μαρτύρων ἐπαῖνος, ἔπαῖνος ὑπάρχει Θεῷ. Encomium S. Demetrii, MS. ibid.

Ὁ λόγος τῷ μυροῦντι Δημητρίῳ τὰ θαύματα. Auctor Jo. Stavracius Chartophylax Thessalonicensis, MS. Bibl. Coisl. p. 211.

Ὁπ Μαξιμιανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ Θεσσαλονίκῃ. Martyrium S. Demetrii MS. in Bibl. Coisl. p. 185.

Οὐδὲν ἔτιω ὠφισκευάζει χαίρειν. Auctor Leo Imperator.

Παντὸς ἐργα π καὶ λόγου καὶ διανοίας ἡ γαίῳ Θεός. Auctor Johannes Thessalonicensis Episcopus.

Πάρεστιν ἡ μνήμη Δημητρίῳ ὁ Μάρτυρ. Auctor Gregorius Diaconus & Referendarius.

Πολλῶν ὄντων καὶ μεγάλων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Didymi. infra, Theodoræ.

Diodori Tarsensis. Ὁ σοφὸς ἔτι καὶ γενναῖος διδάσκαλος. Auctor Jo. Chrysostomus. Græce & Latine edidit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysostomi. Paris. 1680. 4. pag. 229.

Diomedis, Medici sub Diocletiano & Maximiano passi Niceæ. ὅσον μὲν ἔχει θαύματα. 16. Augusti. Auctor Metaphraste antiquior. MS. in Codice nonisæculi. Vide Bandurium p. 648. ad Antiquit. CPol. xθὲς ἡμᾶς ἡ πανύμνητος. Auctor Anonymus, MS. Lambec. VIII. p. 199.

Ὁ ἄγιος μάρτυς Διομήδης. MS. Lambec. VIII, p. 199. 19.

Ἐμοὶ δὲ ἀποχρήσει Διομήδην τὸν μέγαν. Maximi Planudæ. Lambec. IV. p. 57.

Dionysii Arcopagitzæ. Ἡ μὲν πρόθεσις τῷ λόγῳ δικαία. Gregorii sive Georgii Cyprii, Patriarchæ CPol. MS. in Bibl. Vaticana, & Vallicellana. & Regis Gall.

Θουραΐαν ὄντως καὶ θείαν ἴδεν. Michaëlis Syngeli presbyteri Hierosol. Exstat Græce & Latine cum versione Basilii Millanii à Lans-

Lansselio castigata in editione Dionysii Corderiana T. 2. p. 207-242. Græce prodierat separatim Paris. 1547. 4. apud Rob. Stephanum. Citat Svidas in Διονύσιος.

Μετὰ τῶν μακαρίων καὶ ἐνδοξοτάτων. Methodii, sive ut alii Methodori. Græce & Latine cum Petri Lansselii versione, ibid. p. 242-252. Conferenda etiam vita quam latine dat Surius ad 9. Octobr. quæ incipit: *Post beatum ac salusiferum Domini nostri Iesu Christi.*

* Πάσαι μὲν ἐν τόποις ἔλα τὰ τῆς πίστεως. MS. Gr. Lambec. VIII. p. 222. sq. 247. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 210. Latine apud Lipomann. T. 6, ad 3. Octobr. & Surium 9. Octobr. sed Græce & Latine cum Balthe, Corderii versione ibid. p. 190-200. Citant vitam Dionysii à Metaphraste scriptam Græci in Concilio Florentino & scriptis pro eo editis, & Constantinus Meliteniotes de Spiritus S. processione Orat. 2. Vide Hanckium p. 456. de scriptoribus Hist. Byz. Alia in Dionysium Combefisius T. 8. Bibl. Concionatoriae pag. 263. seq.

Dominatæ Martyris. Vide infra, in Senatore.

Domitii, πολλά τὰ ἔβια τερπνά. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

Domnæ. Vide infra, Indi.

Donati Episcopi Rom. & sociorum Martyrum, μεγάλη τῶν αἰγίων ἡ δόξα, Σαλονιατὲ, Θεοφιλέστατε ἀδελφε. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad Maji XXII. Tom. 5. p. 144.

Dorothei Abbatis & Dosithei ejus discipuli Vita, auctore incerto: ὁ μακάριος ἔτι Ἀββᾶς Δωρόθεος μονήρη βίον σὺν Θεῷ ἀσπασάμενος.

Dorothei junioris. Σὺ παλαιαῖς ἄρα μένον, ἀλλὰ καὶ καινοῖς διηγήμασιν ἔδει κοσμηθῆναι τὸν Πόντον. Auctor Joannes Evchaitensium Metropolita.

* Dorymedontis. Vide infra in Trophimo.

Dosæ presb. & Jæ virginis in Perfide sub Rege Sapore, 4. Aug. ἐν τῷ περτηκοστῷ τρίτῳ ἔτη τῆς βασιλείας Σαβαρίου. MS. Lambec. VIII. p. 103.

K

Desidei.

Dosithei. Vide paullo ante, Dorothei.

Drestæ Martyrium à présente, si auctori credis, scriptum. βασιλεύ-
οντος Διοκλητιανῆς ἔ βασιλέως. Lege, Orestæ.

In sanctum Drosidem, Martyrem. οἱ Φιλόποιοι τῶν ποιμένων. Jo.
Chrysostomi T. V. Ducæi p. 885. & T. II. edit. novæ p. 688.

Dulæ sancti Martyris. Εἰν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὅτι Σατανᾶς ὑπὸ τῶν ἀγίων
αὐτῆς ἐνωχέιτο. Auctor incertus. Latine apud Surium 15. Jun.

Elevtherii Senatoris sub Maximiano. 4. Aug. Ἡ τῶν μαρτυρικῶν ἀγώνων
δόξα. MS. Lambec. VIII. p. 103.

* Elevtherii & Evanthiæ matris Martyrium. Αἰλίας Ἀδριανῆς Γωμάων
μὴ βασιλεύοντος. Latine apud Surium 18. April. Græce è MS.
Vaticano in Actis Sanctor. Aprilis T. 2. pag. 986. Exstat & Græce
MS. in Bibl. Coisliniana p. 212.

Alind, auctore incerto Martyrium Elevtherii Episcopi & Anchæ matris
ejus. Ἀδριανῆ βασιλεύοντι ἔτις ἐπὶ πρῶτα.

Eliæ Prophetæ. καὶ νῦν ἀεὶ τῶν πρὸς ἡμᾶς ὑπέθεσιν. Auctor Leo
Imperator.

Πρότερον μὴ τῶν ἱεραίων. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 672.

* Aliquando quidem duodecim tribus Israël. Latine in T. 6. Lipomani-
ni & apud Surium ad 20. Julii.

Ἐιδὼ μὲν. Marci Hieromonachi, Cod. 145. Barocc.

In Eliam & viduam. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐν αἷς Jo. Chrysost. T. V. Savil. p. 646.

In Eliam & Jezabelem. οἱ τῆς ὁμοσεύς Τριάδος ἀρχαῖες. Jo. Chryso-
stomi. MS. p. 196. Bibl. Coislin.

Eliæ junioris, Heliopolitæ Agarenico mucrone Damasci sublato. ἔτῳ
ὁ ἅγιος νεομάρτυς. Prodiit Græce & Lat. in lecta triade Marty-
rum Christi p. 155. Paris. 1666. 8. cum versione & notis Com-
besisii.

In Eliseum & mulierem Sunamitidem. Ex prophetarum numero alii. apud
Surium 14. Jun.

Ephraim Syri elogium, Κινῶ με πρὸς πλὴν παρῆσαν ὑπόθεσιν. Auctor
Gregorius Nyssenus, inter cujus scripta plus simplici vice Græce
& Latine prodiit. T. 2. p. 1027.

* Ejusdem vita à Metaphraste scripta. Latine apud Surium 1. Febr. &
in latinis Ephraimi editionibus. Ephraim ille admirabilis.

* Epi-

* Epimachi. Ἀρτι μὲν ἡ τῆς ἀσεβείας ἀχλὺς. Græce MS. Lambec. T. 8. p. 256. 260. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Latine apud Surium 31. Octobr. & Lipomannum.

ὁ ἀγ. μαρτυρὸς Ἐπίμαχος ἔτ. ἦν ἀνὴρ. MS. Bibl. Coislinian. p. 186.

Epiphanii Episcopi Cypri. Ἐπιφάνιος γέν. μὲν ἦν. Auctor profitemur se Johannem Epiphanii discipulum. Habetur Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Maji. Surium 12. Maji. Græce & Latine T. 2. Operum Epiphanii p. 318. edit. Petavianæ.

Ejusdem Epiphanii. Δόξα τῷ παρέχοντι ἡμῖν τὸ ζῆν Θεῷ. Auctor traditur Polybius Episcopus Rhinocurorum. Exstat Græce & Latine ibidem pag. 353. - 379.

* Epistemes Martyris. Vide infra, Galactionis,

Erotidis. supra, Capitolinæ.

* Evanthiæ. Vide Eleutherii.

Eudociæ Samaritanæ. Κατὰ τὰς χρόνας Τραϊανῆ τῆ βασιλείας γέγονε τις κρίσις. Auctor incertus. Græce è MS. Vaticano prodiit in Actis Sanctior. ad Calendas Martii T. 1. p. 875. & Latine Petro Possino. interprete p. 10.

* Eudocimi. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 29. Julii.

* Eudoxii, Romuli, Zenonis & Macarii. Τραϊανῆ τῆ δυναστείας βασιλείας. MS. Græce, Lambec. VIII. p. 237. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium V. Sept.

* Evelasii. Vide Faustæ.

Eugenii & Macarii fratrum 22. Febr. Πολλὰ μὲν ἀδελφοὶ καὶ παρὰ δόξα. MS. Lambec. VIII. p. 87.

* Eugenii & Mariæ ejus filiæ quæ Marini nomine pro Monacho vixit, Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἦν τις ἀνὴρ ἐν τῇ Βιθυνίᾳ. 8. Febr. MS. Lambec. VI. p. 305. VIII. p. 82. Latine apud Surium 8. Febr.

* Eugenîæ Romanæ virginis & ejus parentum. Κομμόδου μὲν Μάρκον τὸν αὐτοῦ Πατέρα τὸν Ῥωμαίων σκῆπτρον ἔχοντα. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Latine apud Surium, 25. Dec. & T. V. Lipomanni. Græce etiam habuit Rosweidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

* Eugraphii. vide infra, Menæ.

* Eulampii & Eulampiz. Ἄρτι τῆς Θεογονίας. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 10. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 224. 249. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

* Ἐτὺς ἐβδόμῃ τῆς βασιλείας Μαξιμιανῆ, ἡγεμονεύοντ' ὁ Μαξιμῆ. Auctor incertus.

Euphemiz Virginis Martyrium. 16. Sept. Ἐν τῇ Καλυκιδονέων πόλει ἦν ἀθρεισμός τῶν χριστιανῶν. Πρίσκος ὁ αὐτοπάτορ. Auctor incertus.

Ἐπὶ Διοκλητιανῆ βασιλέως. MS. Lambec. VIII. p. 212.

* Διοκλητιανῆ τὰ Ῥωμαίων σκήπτρα διέποντος Πρίσκη τε πατρὶ τῷ Λόσιω. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 16. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 240. 289.

* Ἐκφρασιν τῆς Μάρτυρος Ἐυφημίας à S. Asterio scriptam testatur Photius in Amphilochianis, cujus locum edidit Combefisius T. 1. Auctarii novi p. 282. & Montfauconus p. 346. Bibl. Coislinianæ. Ἐκφρασιν ipsam exhibet Combefisius p. 207. Incipit : πρῶν μὲν οἱ ἄνδρες Δημοσθένην ἔχων ἐν χειρὶ τὸν δαίμόν.

In Euphemiz reliquiarum inventionem. Ἦκω τὸ ἐπίταγμα φέρων. Auctor Constantinus Episcopus Tii in Ponto. Latine apud Lipomannum T. 6. & apud Surium. ad XI. Julii.

Euphrasiz virginis. Imperii habenas moderante Theodosio. Latine apud Surium 13. Mart.

Euphrosyni coqui martyrium. ἔτ' ὁ ἐν αἰγίῳ. Cod. 147. Barocc.

Euphrosynes Virginis & sub ficto Smaragdi nomine Monachi, patrisque ejus Paphnutii. Ἐγένετο ἐν τῇ Ἀλεξανδρείῳ μεγαλοπόλει ἀνὴρ ἐνδοξ' ὀνόματι παφνύτι. MS. Lambec. IV. p. 200. seq. VIII. p. 305. Cod. 148. Barocc.

* Euphrosynes Alexandrinæ. Ἄρτι τὰ Ῥωμαίων σκήπτρα Θεοδοσίῳ ἔπαυδος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 25. Sept. Surium ad 1. Január. & Bollandum ad XI. Febr. cum notis. Græce MS. Lambec. VIII. p. 244.

Alia ejusdem vici auctore incerto : Ἀγαπητοί, ἐγένετο ἐν τοῖς ἔτεσιν ἡμῶν.

Alia, itidem incerto auctore : Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ Ἀλεξανδρείῳ.

* Eupli Martyris. Κατὰ τὰς καὶ τὰς Διοκλητιανῆ καὶ Μαξιμιανῆ. Græce

cc

ce & Latine in Cotelarii monumentis Ecclesiæ Gr. T. 1. pag. 194. seq. Latine apud Surium 12. August. *Diocletiano offitjes & Maximiano septies Coss.* apud Baronium ad A.C. 303. n. 146. seq.

Aliud ejusdem Martyrii. Τοῖς Κυρίοις ἡμῶν Διοκλητιανῷ τὸ ὄνατον. Græce & Latine ibid. pag. 192. seq.

Epitome ejus Martyrii, ὁ ἅγιος μάρτυς Εὐπλῆς ἦν ἐπὶ Διοκλητιανῷ τῷ βασιλεὺς ὅτε τῆς πόλεως Κατάνης, Διάκονος. Lambec. VIII. p. 126.

Eupraxiæ Virginis. Ἡ τις ἀνὴρ. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. ad 18. Martii T. 2. p. 727. Latine p. 269. incipit : *In diebus Theodosii Imperatoris piissimi.*

Eusebiæ Martyris Evchaitensis. Περὶ ταύτης γε μάλιστα, καὶ ταύτης τῆς φιλομαστευτικῆς ἔργων ἐξέν τι σαφές. Auctor Joannes Evchaitensium in Helenoponto Metropolitæ.

* Eusebiæ quæ deinde Xenem se vocavit. ὁ καινὸς καὶ ξένος τῆς θαυμασίας ξένης βίβλου. Latine apud Surium 25. Januar.

Eusignii, Antiocheni. Ἰβλιανός, ὁ βασιλεὺς δὲνησάμενος τὸν χειρὸν. 5. Aug. MS. in Codice noni sæculi. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

Ἐπὶ τῆς ὑπατίας Ἀρβητιανῶν. MS. Lambec. VIII. p. 103. seq. Auctor Eustochius Diaconus. id. p. 113.

* Eustathii στρατηλάτῃ Placiti antea dicti & uxoris ejus Theopistæ & filiorum Agapii & Theopisti. Τραϊανῷ τὰ Ῥωμαίων σκήπτρα διέποντος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 20. Sept. & Surium Novembr. 2. Græce MS. Lambec. VIII. p. 242. Caterum diversum ab hoc notabis quod Bandurius testatur se in Codice noni sæculi reperisse ad 21. August. Bassæ & filiorum ejus Theogonii, (al. θεωνίης vel θεόγνιδος) Agapii & Pisti, quod incipit : βασιλέωντος Μαξιμιανῷ ἦν χρησμός ἀθισμός.

Laudationem eorundem Nicetæ Paphlagone auctore edidit Græce & Latine eum notis Combefisius in illustrium Christi Martyrum lectis triumphis p. 45. τὸν αἰδιδμον ἐν ἀθλοφόροις εὐς ἄθλον. Paris. 1660. & ἐν ταῖς ἡμέραις βασιλείας Τραϊανῷ. Lambec. IV. p. 130.

Ἡ ἁγία μάρτυς βασίσα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανῷ βασιλείας. Lambec. VIII. p. 203.

Alia Eustathii & filiorum vita scriptore qui se coævum illorum profitebatur. Πρόκειται μὲν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐπὶ φύσεως. Vide Allatium

p. 108. de Simeonibus, MS. Lambec. IV. p. 130. V. p. 25. VIII. p. 242. 243. 363. Cod. Barocc. 148. Bibl. Coislin. p. 212. Græce & Latine in iisdem lectis Combefisii Martyrum triumphis p. 1.

In Eustathium Antiochenum. 'Σοφός ὡς ἀνὴρ καὶ φιλοσοφῆν εἰδώς. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 628. & T. II. edit. novæ Eruditiss. Montfauconi p. 603.

Alius Eustathius Martyr sub Constantino Copronyno in Carrhis Mesopotamiæ, filius Mariani Patricii. Historia Miscell. XXI. 39.

Eustratii & Sociorum Auxentii, Eugenii, Mardarii & Orestæ. ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΩ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝῷ καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝῷ. Græce MS. Lambec. VIII. p. 227. 312. 394. Bibl. Coisliniana p. 565. Latine apud Surium 13. Dec. & apud Lipomannum. Cæterum Allatius Martyrium hoc & initium illius memorans pag. 83. libri de Simeonibus, notat auctorem illius non esse Simeonem Metaphrastem, cui illud p. 125. tribuit, sed Eusebii Monachi Sebasteni, qui in extremo horum Actorum sibi illa à juvene quodam extorta esse scribit.

* Euthymii Abbatis. Defuncti 20. Januar. A. C. 473. καὶ παντὸς μὲν ἄλλῃ. Latine apud Surium 20. Januar. Græce & Latine in Cotelarii monumentis Ecclef. Græcæ T. 2. pag. 200-340.

Ejusdem vita scripta à Cyrillo Scythopolitano. τῷ τιμωπάτῳ καὶ ἀληθῶς ἐναρέτῳ πατρὶ πνευματικῷ ΑΒΒΑ. Epistola incipit; Πίστις προηγνώσθη πρὸς Εὐθυμίου. Vita ipsa: ὁ μοναχὸς ὑὸς καὶ λόγος ἔστι Θεοῦ. Græce & Latine in Analectis Græcis per Monachos Benedictinos post Cotelarii monumenta editis p. 1-99. è Codice Bibl. Colbertinæ. Parisi, 1692. 4. Compendium Latine apud Bollandum 20. Jan. Confer quæ de Εὐθυμιακῇ ἱστορίᾳ Mich. le Quien ad Damascen. T. 2. p. 879. ubi ex libro ejus tertio quædam afferuntur. Nec non Tillemontium T. XVI. memor. p. 76. seq. Lambecium quidem si audias, liber primus complectebatur vitam ipsius Euthymii, secundus vitam S. Sabæ, & tertius S. Johannis Silentarii. vide Lambecium VIII. p. 306. 173. Sed negant id viri doctissimi Cotelarius & le Quien.

Euthymii Episcopi Madytensis in Thracia, Thavmaturgi. Ἐπιθμῶν δικαίως ἡμῶν ὁμιᾶ. Auctor Gregorius Cyprius.

Eutychiei Patriarchæ CPol. Θερμὸς ὁ ζῆλος εἰς τὴν παρῶσαν ὑπόθεσιν. Auctor Eustathius a) Presbyter. Latine apud Surium 6. April.

Stru-

a) al. Eustratius;

Stratonis, Philippi & Eutychiani 18. August. ὅτι οἱ ἄγιοι ἐν Νικομηδείᾳ ὑπῆρχον. MS. Lambec. VIII. p. 200.

* Faustæ, Evelasii (Εὐηλασίᾳ) & Maximini Martyrum Cyzic. sub Maximiano. καὶ ἐκείνους τὴς καίρας ἢ ἡ ἀγία μάρτυς ἔχρησεν. MS. Lambec. VIII. p. 81. Latine apud Surium 6. Febr.

Febroniz Martyris. Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανῆς ἔβασιλέως Ἀνθιμον τὸν ἐπαρχον. Acta hæc scripsit. (Θωμαῖς) Thomais Febroniz famula, si veram nobis fabulam narrat. Græce MS. Lambec. VIII. p. 286. Latine apud Surium 15. Jun.

Aliud ejus Martyrium, Auctore incerto : Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Διοκλητιανῆς ἔβασιλέως Ἀνθιμος ἐπαρχος.

Flori. Vide infra, Lauri.

Gabrielis Archangeli. Vide Archangeli.

* Galactionis Martyris & Epistemes. τῆς πρὸς τῷ Λιβάνῳ ὄρει Φοινίκης. Latine apud Surium, 5. Nov. & Lipomannum.

Alia vita eorundem Sanctorum scripta ab Eutolmio eorum famulo. Διήγησιν ξένων καὶ ὁδοδόξων.

* Georgii Martyris Cappadocis. Ἄρτι ἔτῃς εἰδωλομανίας. Græce in Actis Sanctor. T. 3. April. appendice p. XV.

Aliud ejus Martyrium. Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων. Hoc à Georgii famulo scriptum Allatius pag. 85. de Simeonibus, ex verbis quibusdam actorum colligit, cum pag. 125. Martyrium eodem initio adscripto retulisset inter Acta Metaphrastæ genuina, sub cujus nomine edidit etiam Latine Surius ad 23. April. & ante eum Lipomannus. Græce è MS. Mediceo legitur in Actis Sanctor. ad calcem Tomi III. pag. IX. & Latine Francisco. Zino interprete ad 23. April. pag. 117. cum notis. Lacunas è MS. Vindob. supplet Lambecius VIII. p. 348.

Aliud si subscriptioni fides compositum à famulo Pascrate Martyrium S. Georgii : ἡ μὲν ἔστω ἡμεῶν ἰησοῦ χριστοῦ πραγματίας βασιλεία. Vide Allatium de Simeonibus p. 95. MS. Cod. Barocc. 147. Latine apud Surium 23. April. è Lipomanno.

In Georgium Martyrem Oratio. ἔθω ἔτῃ τῶν λόγων ἀγωνιζομένων. Græce è MS. Vaticano in calce Tomi 3. Act. Sanctor. Aprilis p. XXV. & Latine pag. 123. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. MS. Lambec. VIII. p. 71. 372.

Alia

Alia in eundem. Αὐτὸν λαμπρὰ καὶ πανέμφημα. Auctor Andreas Cretensis. Exstat Græce & Latine sed extrema parte mutila in Combefisii Andrea Cretensi pag. 175-188. & in Actis Sanctor. T. 3. ad 23. April. è MS. Vaticano p. XX. Latine apud Lipemannum & Surium 23. April. Confer Allatium de Georgiis pag. 304.

Προτρέπασί μου πρὸς ἐνφημίαν τῶν γλῶσσων. Auctor Theodorus Qvæstor.

Συγκαλεῖ πάλιν ἡμᾶς, ὁ Φιλόχρηστοι, ὁ Φιλόσοργος. Arcadius Episcopus Cypri. MS. in Bibl. Coislin. p. 211.

Narratio miraculi S. Georgii, à præsentē & videntē, si auctori fides, scripta de puero in captivitatem abducto & liberato cum copiarum præfectus esset Leo Phocas. Οἱ τῶν αὐτῶν δαριῶν ἀξιώθῃναι: Græce è MSS. Vaticanis & Ambrosiano, in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 23. April. pag. XXXV. MS. Lambec. VIII. p. 361.

Narratio de alio miraculo ejusdem Georgii. Ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις ἔμεγάλη καὶ εὐσεβεστάτη βασιλεία ἡμῶν Θεοδοσίᾳ. Græce è MS. Ambrosiano, ibid. pag. XXXIX. De MS. Vindobonensi pleniore vide Lambecinum VIII. p. 355.

Aliud miraculum de imagine ejusdem Georgii. ibid. p. XLV. De visione Saraceni cujusdam in Georgii templo. ὁ στρατηγὸς Νικόλαος. Græce & Latine ex Fr. Ilidori editione, ibid. pag. XLII.

In memoriam magni προπαγοφῶρος (h. e. Georgii) tertia Paschatos die celebratum. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Auctor Joannes Evchaitensium Metropolitā.

Ἡ μὲν ἔσῳθῃ ἡμῶν ἰησοῦς χριστὸς προαγώνιστος. Incerti. MS. Bibl. Coislin. p. 196.

ὡς ἀποτυχῆς καὶ πάντα μακάριος. Auctor idem Metropolitā. Conferenda etiam qvæ de Georgio Martyre exhibet Combefisius T. VI. Bibliothecæ Concionatorię p. 437. seq.

Georgii Cyprii Patriarchæ CPol. vita ab ipsomet scripta, citatur ab Allatio p. 613. contra Greyghtonum.

Vita Georgii Cyprii qui fuit in Choziba. Γεώργιος τῷ μὲν γένει Κύριος ὑπῆρχε. MS. Bibl. Coislin. p. 446.

Georgii Limniotæ Monachi sub Leone Isauro, 24. August. ἔτος ὁ

ὁσι. Γεώργι. breve Martyrium ab auctore suppare scriptum quod integrum Græce dat Lambecius VIII. p. 213.

In Gerusalem Patriarcham CPol. Ἐγκαίνεται μὴ ἡ σκηνή. Auctor Alanus. MS. Cod. Barocc. 131.

Germani Hegumeni Monasterii Cosinitres in confiniis Thraciæ. μέγιστον εἰς Ὁσίων βίβλιν. Græce è MS. Florentino in Actis Sanctior ad XII. Maji ad calcem Tomi 3. p. 7. & Latine ex versione Dan. Cardoni S. I. p. 162.

* Gervasii. Vide infra, Nazarii.

Glyceriæ, sub M. Antonino. Ἐπὶ πρώτῃ βασιλείουτος Ἀντωνίνου. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctiorum ad 13. Maji, in calce T. 3. pag. 12. & Latine p. 189. Latine etiam apud Surium 10. Maj. Exigua fide digna. Vide Tillemont. T. 2. memor. p. 311. 623.

Gordii Martyris. Νόμος ἐπὶ φύσεως. Latine apud Surium 3. Januar. Auctor Basilius Cæsariensis. Græce & Lat. inter ejus Opera T. 1. p. 515. Meminit Svidas, in βασιλείου.

Gregorii Agrigentini. Σοφὸν καὶ ἀκατάληπτον χρέμα. 23. Nov. Auctor Marcus Monachus & Hegumenus S. Sabæ.

φοβερόν καὶ ἀκατάληπτον θάυμα. Auctor Leontius Presbyter & Hegumenus Monasterii S. Sabæ Romanæ urbis.

* Κάλλιστόν τι χρέμα ἡ δευτὴ καὶ δόξαν ὁσίων. citat Allatius p. 538. sq. de consensu. Latine apud Surium 23. Nov. & Lipomannum Tomo V.

ὁυτος ὁ μακάριος καὶ μέγας Γρηγόριος. MS. Lambec. VIII. p. 281. seq.

* Gregorii magnæ Armeniæ, & sociorum. Τῆς τῶν Περσῶν δεξιᾶς εἰς Πάρθους ἀπελευθέρωσης. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 30. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 246.

Gregorii Decapolitæ. Ἄπαν μὴ τῶν πάντων εἶδεν ἄτω πέφυκε. Auctore incerto. MS. Bibl. Cotsliniana p. 211. in Codice Gr. de gestis Sanctiorum Novembris.

Gregorii Dialogi vita refertur à Photio Cod. 252.

Gregorii Thaumaturgi. XVI. Nov. μὴ θαυμάσης ὁ ἐμὸς μισηγέτης Auctor Mich. Psellus ad Protosyncellum.

Ὁ μὴ σκοπὸς αἷς εἰν. Auctor Gregorius Nyssenus. MS. Lambec.

bec. VIII. p. 278. 281. Latine apud Surium 3. Jul. Prodiit Græce & Lat. sæpius inter opera Nysseni & Thavmaturgi.

ἱερὰ καὶ ὑπερλαμπρῶς. Græce in Actis Sanctior, ad IX. Maji, T. 2. pag. 766. & Latine pag. 448.

Gregorii Theologi, a) Nazianzeni. Ὅσα μὲν τῷ παρόντι λόγῳ. Auctor Theodorus Metochita, generalis Logotheta.

Συγκαλῆ μὲν ἡμᾶς, ὡς ἄνδρες, Γρηγόριῳ ὁ πᾶν. Auctor Gregorius Presbyter, Nazianzeni, ut in MS. Codice notatur, discipulus. Latine ex Billii vers. apud Surium 9. Maj. Græce cum Billii versione præmittitur Græcolatinis Nazianzeni editionibus. Primus verterat sed fere Barbare, post annum Christi 900. Anastasius quidam.

Aliam à Niceta Paphlagone scriptam addet Franciscus Louvard sive quisquis è docto Monachorum Benedictinorum cœtu novam Nazianzeni editionem est adornaturus.

* Guriz, Samonæ & Abibi, & de eorum miraculo in puellam Euphemiam. Ἐστὶ μὲν γὰρ τῆς Ἀλεξάνδρου ὁ Μακεδόνος δὲ γῆς ἐξακοσιῶς ἔην. Latine apud Surium 1. Nov. & apud Lipomannum.

Quomodo vester animus se habet, sacer grex. Auctor Arethas Archiepisc. Cæsariensis. Latine apud Surium 15. Nov. & in T. 3. Lipomanni τοῦτος μὲν δὴ καὶ ὁ μάρτυς. Cod. Barocc. 147.

Ἔως ἐξακοσιῶς Ἀλεξάνδρου ὁ τῶν Μακεδόνων, ἐννάτῳ δὲ Διοκλητιανῷ MS. Lambec. VIII. p. 275.

* Aliud eorundem Martyrium. ὁ δὲ θεὸς λόγῳ αἰδιδῶ συνὼν τῷ Πατρί.

Miracula Confessorum Samonæ & Guriz, auctore incerto qui se non diu post scripsisse profitemur. Νῦν καμρὸς εὐκαμρῶς μὲν δὲ πνευματοφόρος Δαυίδ. MS. Lambec. VIII. p. 276. seq. 281. Bibl. Coislin. p. 195.

Hæmorrhousæ Encomium ab S. Asterio scriptum memorat Nicephorus CPol. in antirrheticis, apud Combefis, T. 1. auctarii novi p. 277. 278.

Heliconidis circa A. C. 244. Λακκιανὸς καὶ Παῦλῳ πᾶσι τῆς κατ' Ἀσίαν καὶ Φρυγίαν. Græce è MS. Florentino cum Dan. Cardoni versione in Actis Sanctior, ad XXVIII. Maji. T. 6. pag. 738. Acta fabulosa.

a) Confer quæ exhibet Combefisius T. 6. Bibl. Concionatoriz p. 525-532;

Her-

Hermiaz sub M. Aurelio. Bollandus ad 31. Maj. adde Tillemont. T. 2. p. 316. & 625.

Hermæ, Serapionis & Polyæni. 19. August. ἔτοι οἱ ἅγιοι μάρτυρες γέγονασιν ἐν Ῥώμῃ. MS. Lambec. VIII. p. 201.

* Hermogenis. Vide infra, Menæ.

* Hermylī & Stratonici. *Impio imperante Licinio.* Latine apud Surium 13. Jan.

* Hieronis & sociorum qui in Melitene Martyrium passi sunt. ἱέραν τῷ θηναίῳ πατρίδι μὲν ἡ δευτέρα τῶν Καππαδόκων, πόλις δὲ Τύανα. Latine apud Surium 7. Novembr. & Lipomannum.

Hilarionis. τὰ μακαριωτάτη καὶ φίλη θεῶν ἱλαρίων. Auctor incertus. Vide Tillemont T. 7. memor. p. 564. sqq. 572.

ἱλαρίων τὰ θαυμασίη ὁ βίος ὑπόθεσις. MS. in Bibl. Coislina. an. p. 185.

* Ἐν Παλαιστίνῃ πόλις ἐστὶν οὕτως ἐλάττω ἢ πέντε καὶ τεσσαράκοντα σταδίαις ἀπέχουσα Γάζης. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 21. Octobr. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 211. Lambec. VIII. p. 252. 259. 262.

Hippolyti. Vide infra, Laurentii.

Hosii Episcopi Cordubensis 27. Aug. οὗτος ὁ ὄσιος ἐπίσκοπος Κερύβης. Lambec. VIII. p. 217.

Hyacinthi Amafrensis Martyris Agarenico mucrone sublati. ἔπρεπεν ἅρα πολλῶν καὶ τιμίων λίθων. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Lat. cum versione Francisci Combesii & notis, in Christi Martyrum lecta Triade p. 1. Paris. 1666. 8.

Hypatii Episcopi Gangrensis in Paphlagonia, 14. Nov. ὁ πᾶσι τοῖς πέρασιν τῆς γῆς γνωστόν ἐκ τῶν ἁγίων καὶ τῶν θαυμάτων γενναῖον προμαχόν τῆς εὐσεβείας Καλλίνικον. MS. Lambec. VIII. pag. 275.

Κατὰ τὰς καρὰς ἐκείνης βασιλεύοντι θελκιανῷ ἐν τῷ Βυζαντίῳ. id. p. 377.

Ὅκνην μὲν εἶδει προσβαίνειν τοῖς ὑπὲρ δυνάμιν. MS. in Bibl. Coislina p. 185.

ὡς γλυκῆς τῆς παρῆς ἡμέρας ἡ χάρις. MS. ibid.

Jæ. vide supra, Dofæ.

Jacobi Alphæi, Minoris Ἀδελφοθεῖς Apostoli: & Episcopi Hierosol.

(à quo perperam nonnulli distinguunt, ut Combefisius ad Hippolytum de XII. Apostolis) *χθρὲς καὶ πρῶτω ὁ μακάριώτατος*. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in auctario novissimo Combefisii T. 1. pag. 372. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 400.

* *Οὐχ ἔγω ἡδὺ τι τῷ φιλαρέτῳ*. Græce MS. Lambec. VIII. p. 253. 259. seq. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Græce & Latine Combefis. p. 519. & in Actis Sanctor. Calendis Maji T. 1. p. 735. 738. Græce ex Codice Regis Gall. & pag. 18. 34. Latine. Latine etiam apud Lipomannum T. 6. ad 23. Octobr. & Surium 1. Maj.

Hefychii Hierosol. in Jacobum memorat Photius Cod. 275.

Jacobi Majoris Zebedæi filii, Apostoli. *πρῶτω μὲν ἡμᾶς*. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 391. Græce & Latine in Auctario novissimo Combefisii T. 1. pag. 347. Vide etiam ejusdem Bibl. Concionatoriam T. 7. pag. 396. seq. Tillemont T. 1. p. 347. seq. & de Jacobo Minore p. 405. seq.

ἴλική μιν αἰσθησις ἡδεταί. Auctor Leo Centuripinus.

Jacobi Monachi Eremitæ. *πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ψυχωφελῶν διεργασιῶν τοῖς φιλοθέοις*. Auctor incertus. Latine apud Surium 28. Jan. sub Metaphrastæ nomine.

* Jacobi Persæ. *Ἀρκადίᾳ τὰ Ῥωμαίων διέποιτ' σκῆπτρα*. MS. Lambec. VIII. p. 284.

Ἐν τῷ κρητῷ ἔδιωγμῷ ἔκατὰ τῶν χριστιανῶν. Auctor incertus. *κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον ἦν ὁ μακάριος Ἰάκωβος οἰκῶν ἐν Βηλαβῇ τῇ πόλει*. Auctor idem incertus.

Jacobus Martyr cognominatus intercisus. Latine apud Surium 27. Nov. auctor incertus. Confer Nicephorum XIV. 20.

κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τῆ βασιλείως καὶ Ἀρκადίου καὶ Ὀνωρίου τῶν ἡνὶ αὐτῷ. Idem incertus Auctor.

τῆς τῶν Ῥωμαίων καταυγαδείας. Auctor incertus.

Jastefii, qui & Sozon dictus est, Martyrium. *μαξιμiani ἡγεμονεύοντος τῆς κλικίας*. Auctor incertus.

In Jejuniorum principium. *Εὐλογητὸς ὁ Θεός*. Leonis Imp.

ἰδὲ ἡμῖν ἡ καλὴ ἔχρανος ἐπέστη περίοδος. Ejusd.

αἰς ἡδὺ τι καὶ θῶν. Ejusdem.

Πατρ.

Παρακαλεῖτε, Φησὶν, ἱερεῖς τὸν λαόν μου. Basilii Cæsarensis. MS. Lambec. IV. p. 95. VIII. p. 231. Græce & Lat. T. 1. Opp. Basilii p. 333.

Πρέπυσαν τῆς τῶν νηστειῶν ἀρχῆς. Anastasii Simaitæ. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combesii, p. 907.

In Jejuniorum tertiam Dominicam. Vide mox, in JESU Crucis venerationem. Μεγάλη μὲν ἡ παρ᾽ ἡμῶν ἡμέρα καὶ περιφ. Macarii Chryscephali. MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.

Πάλα μὲν ἔν ἡ τῷ Μωυσεύς ῥάβδῳ. Jo. Xiphilini. Exstat Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri de Cruce pag. 330.

In Jejunii ultimam & magnam hebdomadam. Δηνύσαμεν λοιπὸν τῆς νηστίας τὸν πλῆν. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. p. 540.

I. In JESU CHRISTI Nativitatem.

Ἡ πάλα Παρθένου μὲν ὠδινόν. Joannis Chrysostomi. Edidit. Græce & Lat. Petrus Pantinus. Antwerp. 1601. 8. Hinc in editionibus Chrysostomi Græca Savil. & Græcolatinis, & nova Monfauconiana T. 2. pag. 354.

Ἀρχὴ τῆς ἑορτῆς Φιλανθρωπίας ὑπὲρ ἡμῶν. Isidori Archiepiscopi Thessalonicensis.

Εἰς βᾶθρον ἐκτιρωμένων ἐμπεσόν, Basilii Cæsarensis.

Ἢ πηγὴ τῶν Ευαγγελικῶν διδασκάλων. Jo. Chrysostomi. inter spuria T. 2. edit. novæ p. 809.

Θεὸς ἐν σαρκὶ δοξάζομεν ἡμεῖς. Leonis Imp.

Θεὸς Ἀπόστολος ποτὶ γραφῶν. Joannis Archiepiscopi Nicæni Epistola ad Zachariam Catholicum Armeniæ. Græce & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combesii, p. 298.

Καλὴ μὲν ἡ τῶν ψαλμῶν λύρα θεόπνευστος ἢ ἡ Πνεύματος. Procli Patriarchæ CPol. in ejus Orationibus Græce & Latine à Riccardo editis, etiam Combesii Auctar. novo T. 1. p. 314.

Λαμπρὰ καὶ ὡραία τῆς παρεσχῆς εὐρυτῆς ἢ ὑπερβολῆς. Ejusdem. Prodiit Græce inter Procli opuscula p. 148. edente Ger. Elmenhorstio & additæ p. 180. Meursii emendationes. Deinde Græce & Latine in editionibus Riccardi & Combesii p. 331.

Μυστήριον ξένον βλέπω. Athanasii Alex. T. 3. Opp. pag. 410. cum Monfauconi versione. Et in Chrysostomo Ducæi T. 6. p. 413.

Ὁ θεὸς τῶν πατέρων Ἰπλάμψοι μοι τὸ πολυπόρθητον Φῶς. Helix Monachi.

Ὁ μὲν πνευματικός. Amphilocheii, Græce & Lat. in Amphilocheio Combefisii p. 1.

Ὁ γὰρ ἐπιφάνη ἡμῖν ἡ εὖ χρεῖς χάρις. Chrysostomi. T. V. Savil. pag. 851.

Ὁ πόταν ἐκ χειμῶν. Chrysost. T. 7. Savilianæ edit. p. 400.

Ὁ τῆς δικαιοσύνης ἡλιος. id. VII. 367.

Ὁ πόταν τὸ εἶρ ἐπέλθῃ τὰ τῶν σωμάτων τρυχέα. Joannis Episcopi Euboeæ.

Ὁ εὖ θεὸς προαῶνι καὶ ἀπερίληπτι καὶ παντοκράτωρ λόγι. Gregorii Palamæ, Episcopi Thessalonicensis.

Οὐδ' ἂν ἐν ἡπείρῳ γένοιτο χεῖρον. Manuelis Palæologi.

Παραγενομένης τῆς εὖ χρεῖς εὐρυίας. Eusebii Alex.

Παρθενικὴ πανηγυρίς σήμερον. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus opuscula à Gev. Elmenhorstio edita. Lugd. B. 1617. 8. pag. 53. cum versione Theodori Peltani. Prodiert ante Romæ: atque iterum deinde in Riccardi & Combefisii Proclo præla subiit.

Πολλὰ καὶ ἀφόροι πανηγύρεις. Procli Patriarchæ CPol. Inter ejus Oratt. Græce Lat. editas à Vinc. Riccardo, & T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 327.

πολλοῖς καὶ ἀφόροις ὁπλοῖς. Timothei presb. Antiocheni.

Τὸ κατελθεῖν κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Eusebii Alexandrini.

Χρεῖς γέννησις ἡ μὲν οἰκία α) Basilii M. T. 1. p. 584.

Χρεῖς ἡ γυνῆται, δοξάσατε. Gregorii Naz. Orat. XXXVIII.

II. In JESU Circumcisionem.

In Circumcisionem & Simeonem. Ὁ μόνον φορεῖ σάρκα. Dubium an Chrysostomi cui in quibusdam Codc. tribuitur, Vide Lambecium VIII. p. 52. seq. & eruditiss. Montfauconii edit. novam Chrysostomi T. 2. pag. 812.

In

- a) Utraque Basilii & Nazianzeni Homilia sæpius Græce & Latine in Basilii & Nazianzeni Operibus prodiit. Utraque etiam Græce & Latine præmissa est pluribus aliis Latinorum Patrum in festum Nativitatis Homiliis junctim peculiari volumine editis à B. Christiano Daumio, Cygneæ 1670. 8. Confer Combefisium T. 1. Bibl. Concionatorum Patrum,

In Circumcisionem & S. Basilium. Σκιαὴν μὲν τῶν μελλόντων. Amphilo-
lochii. Græce & Latine in Amphilochio Combefisii. p. 10. La-
tine apud Surium 1. Januar. sub Metaphrastæ nomine.

In Circumcisionem : Πάντα τὰ ὑπὲρ ἡμῶν θεανδρικῶς. Andreæ Creten-
sis. Græce & Lat. in Combefisii edit. p. 28.

Τῷ κυρίῳ ἐκείνῳ ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι. Manuelis Calecæ.

III. In JESU. Præsentationem in Templo, Hypa- panthem five occursum Domini, & de Anna ac Simeone.

Ἡ μὲν εὐρὴ λέγεται καθαρσιῶν. Hefychii presbyteri Hierosol.
Ἰδὲ πάλιν ἐτέρᾳ πανήγυρις. Germani Patriarchæ CPol. MS. Lam-
bec. VIII. p. 52. & 387.

Μόνον ἐν ἀνθρώποις τέλεις ἄνθρωπος. Hefychii, live ut alii, Ti-
mothei presbyteri Hierosol.

Οὐ μόνον φορεῖ σάρκα ὁ κύριος ἡμῶν. Chrysostomi. Lambec. IV.
pag. III. VIII. p. 73. inter spuria Chrysost. T. 2. edit. novæ p. 812.
ἔχ' ἔτι τῶν ἑρηνῶν οἱ φωστῆρες ὡς τὰς. Jo. Chrysostomi, Bibl. Cois-
lin. p. 181.

Ὁ τῇ φρονήσει τῶν ἑρηνῶν μετέωρος. Nysseni Gr. Lat. T. 2. p. 876.
Latine apud Surium 2. Febr.

Πάλαι ἱκανῶς. Methodii, Patarensis Episcopi.

Πάλαι Συμεὼν ἐν ἀγκάλας. Anastasii Antiocheni.

Πάλιν τοῖς ὁμοβίοσι πανήγυρις. Jo. Zonarz.

Πολλὴ μὲν λίαν ἡ σύνοδος. Cyrilli Alex. Bibl. Coisliniana p. 388.

Πολλοὶ τῶν μεγάλων ἀνθρώπων τὴν παρθενίαν θυμαζῶσι. Amphi-
lochii Episcopi Iconiensis. Latine apud Lipomannum T. 7. &
Surium 2. Febr. & Græce cum versione Laur. Sifanii in T. 2.
austarii Duczani Bibl. Patrum & cum nova versione in Amphi-
lochio Combefisii p. 23.

προφητικῶς ἡμᾶς καὶ τήμερον. Ejusdem Amphiloerii, Græce & Lat.
ibid. p. 36.

Τὰ τῆς παρθενίας ἱερὰς παιηγύρεως. Athanasii Alex. Græce & Lat. in
Austario novo Combefis. T. 1. p. 498. & T. 3. Athanas. p. 416. Sub
Georgii Nicomediensis nomine MS. in Bibl. Coisliniana p. 388.

θαυδρὰ τῆς εὐχῆς τὰ προκύματα καὶ φεικία. Macarii Chrysoce-
phali, Philadelphienus. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

φέρει

Φέρε ἀγάπῃ τὸν ἡλεϋαῖον δίκαιον. Timothei presbyteri Hierosol. MS. Lambec. VIII. p. 74. Græce & Latine cum Laur. Sifani versione T. 2. auctarii Ducæani Bibl. Patrum. p. 844. ex edit. Colon. 1568. fol. ad calcem Theophylacti in Acta.

Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιών. Cyrilli Hierosol. (in aliis Cyrilli Alex. vide Lambec. IV. p. 134. VIII. p. 174.) Latine apud Surium 2. Febr. Græce & Lat. cum ejusdem Sifani versione in auctario Ducæano T. 2. p. 849. & in Cyrillo Hierosol. edit. Thomæ Milles p. 318.

Χρῆς ἐρετὴν τιμῶμεν. Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctarii novo Combefisii. T. 1. p. 1639.

IV. In JESU Baptismum, ἐπιφάνεια, τὰ ἅγια Φῶτα.

Ἀγαπήτοι, ἐορτάσαι θέλω, καὶ πανηγυρίσαι βέλομαι. Jo. Chrysostomi. memorat Gerh. Vossius p. 115. ad Thaumaturg.

Ἄνδρες φιλόξενοι καὶ φιλόχριστοι καὶ φιλάδελφοι. Gregorii Neocaesarensis. p. 101. edit. Gerh. Vossii

Ἐπειδὴ χθὺς τῆς Γενέσεως κυρίου. Auctor Eusebius Alex.

Ἡ πηγὴ τῶν εὐαγγελικῶν διδαγμάτων. Jo. Chrysostomi. T. VII. Savil. p. 350. MS. Lambec. VIII. 383. inter spuria T. 2. edit. novæ p. 809.

Νῦν ἡμεῖς, φωτογυῖς καὶ σωτήριον. Isidori Archiepiscopi Thesalonicensis.

Νῦν γνωρίζω τὴν ἐμὴν αἰδέαν. Gregorii Nysseni.

Πάλιν ἰησὺς ὁ ἐμός. Gregorii Naz. Oratio XXXIX.

Πάντα μὲν καλὰ καὶ καλὰ λίαν. S. Hippolyti Episcopi, T. 1. Opp. p. 261. cum mea versione.

Πρώτην μὲν ὡς παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp.

Χρῆς τὸ κόσμῳ ἐπεφάνη. Procli CPolitani. Græce & Latine in ejus Oratt. à Riccardo editis & T. 1. auctarii novi Combefisiani. pag. 380.

V. In JESU Transfigurationem.

Ἀντὶς μὲν ἐωθινὴ φαιδὸς προηγύμενη. Pantaleonis Diaconi CPol. Græce & Lat. in Combefisii Auctario novo T. 1. p. 1767.

Δεῦτε πανηγυρίσωμεν σήμερον. Jo. Damasceni, licet Codices quidam Joanni Antiocheno tribuant. Vide editiones Damasceni Billianas Græcolatinas & novissimam V. C. Michaëlis le Quien T. 2.

T. 2. p. 791. ubi legitur Græce & Latine. Etiam Græce MS. sub Damasceni nomine in Bibl. Coisliniana p. 182.

Δεῦτε φίλοι καὶ τήμερον. ab Allatio tribuitur Proclo Patriarchæ CPol. & inter Procli opuscula prodiit Græce & Lat. edita à Gev. Elmenhorstio Lugd. Bat. 1617. 8. p. 81. & in Riccardi editione Romana, & T. 1. Auctar. Novi Combesii. p. 390. Sed. in Codice noni sæculi cujus pag. 647. meminit Bandurius, & in MS. Casareo de quo Lambec. VIII. p. 53. refertur ad Chrysostomum. T. 7. Savil. p. 332.

Ἐκ τῆς χώρας θείας χαρμονή. Ephraimi Syri. Exstat Latine T. 6. Lipomanni p. 164. & apud Surium ad 6. Augusti. & Græcè in edit. Ephraimi Oxoniensi p. 247. Latine vertit Gerh. Vossius.

Ἐπανέμην καὶ ἡμῖς καὶ θαυμάζομεν. Gregorii Palamæ. Græce & Lat. T. 2. auctar. noviss. Combesii. p. 106. & Latine T. 26. Bibl. Patrum Lugd. p. 209.

Ἐπιδὴ πολλὰ πρὸς κινδύνων διελέχθη. Io. Chrysostomi. Lambec. VIII. p. 116.

Ἐπιδὴ Φαιδρά καὶ θεία πανήγυρις. Leonis Imp.

Ἦκουσας δέξιναι ἀγαπῆς ἔ' διοπότου χριστὸν λέγουσι. Io. Chrysostomi. T. 7. Savil. p. 339. Lambec. IV. p. 134. VIII. p. 117.

Ἦλιος ἄρτι κατὰ γῆν ἐπαφίει τὰς ἀκτῖνας. Sol in terram modo emittens radios. Basilii Seleuciensis. Latine in Tomo VI. Lipomanni p. 157. & apud Surium ad 6. Augusti. Græce MS. Lambec. VIII. pag. 116. Græce & Lat. in Basilii Seleuciensis Operibus, Orat. XL.

Ἦλιος ἀνίσχων τὰς οἰκείας ἀκτῖνας. Chrysost. T. 7. Savil. p. 345.

Ἠσάκας ὁ προφήτης πρὸς τὴν εὐαγγελίαν. Gregorii Palamæ. Græce & Lat. T. 2. auctarii noviss. Combesii. p. 112. & Latine T. 26. Bibl. Patrum Lugd. p. 211.

Θεὸς Κύριος ἐπ' ὄρους ἐπέφανεν. Macarii Chrysocephali. MS. in Bibl. Coisliniana, p. 181.

Οἱ μὲν εὐεδότες ἀθλεῖν. Cyrilli Alex. Latine apud Surium ad 6. Augusti, & Lipomannum T. 6. pag. 106. b. Sub Pantaleonis Diaconi CPol. nomine edit. Græce & Latine Combesiius T. 1. Auctar. novi p. 1759.

ὅσοι τῇ κανώσει ἔ' λόγῳ. Andreae Cretenfis. Latine apud Lipomannum T. 6. p. 159. & apud Surium ad 6. Augusti. Et Græce ac Lat. in Andrea Cretenfi Combesifius p. 38.

Ὁ Φιλάνθρωπος Ἰησῦς. Anastasii ArchiEp. Antiocheni. E MS. Regio Paris, Græce cum versione sua edidit Combesifius T. 1. Auctarii novi p. 866. Mutilam in fine supplet Lambecius VIII. p. 117. è MS. Cæsareo.

Πᾶσα μὲν σωτήριον ἐστί. Leonis Imp.

Τίς ἂν με πρὸς ὑψὺ τῶν Ἰησὺ μυσηρίων ἄγοι; Leonis Imp.

ὡς φοβερός ἐστίν. Anastasii Monachi Sinaitæ.

Videnda etiam quæ de hoc argumento exhibet Combesifius T. 7. Bibl. Concionatoriæ pag. 583-626.

VI. In JESU Proditionem.

Δεῦρο λοιπὸν οὐκ ἐμὲ. Eulēbii Alexandrini.

Ὡς περ κανόνου πατριάρχης. Leontii Presbyteri CPol.

VII. In JESU Passionem.

Ἄκου ἑρηνὴ, καὶ ὁ τῶν ἀγγέλων ἅπας κύκλος. Nic. Cābasilæ.

Ἦκει ὃ λοιπὸν πρὸς αὐτῷ τῷ ἀκμῇ τῶν ἀθλῶν, ὁ λόγος. Joannis Geometræ.

Loqui timeo et narrationem plenam horroris. Ephraimi Syri. Latine apud Surium T. VII. ad 25. Martii

Μέγα μὲν ἔρανος δημιούργημα. Athanasii Alex. T. 3. Opp. p. 447. & apud Gretserum de Cruce T. 2. p. 400.

Μεγάλα τῆς προσευχῆς τὰ χαρίσματα. Leontii presbyteri CPol. Σήμερον ὁ Κόριος ἡμῶν. Gregorii Mytilenæi, edidit Græce & Lat. post opus de Cruce, Gretserus.

Συμφυῆς τῷ κόσμῳ καὶ σύγχρονος. Josephi Bryennii.

Τὸν ἔ' σαυρὲς λόγον ὁ μὲν Θεὸς Ἀποστολες. Mich. Pselli.

Φοβερά τῆς σημερινῆς πατριάρχης τὰ μυστήρια. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus Orationes à Riccardo Romæ, & in Auctario novo Combesif. p. 411. Gr. & Lat.

VIII. In Crucem JESU.

Ἐορτὴν ἄγομεν σήμερον καὶ πανήγυριν. Ejusdem Chrysostomi, id. p. 438. & Chrysost. Savillii T. 5. p. 567.

Ἐπι-

Ἐπιδήμησεν ὁ ὡς ἔχει. Methodii Episcopi, Gretser, T. 2. de Cruce p. 500.

Καλῶς ἡμῖν καὶ σοφῶς. Chrysof. Savilii T. 5. p. 898.

Μέγα μὲν ἔρανος δημῳγῆμα. Athanasii Alexandrini, Gretser, a) p. 420.

Πᾶσα ἑορτὴ καὶ πράξις ἔχει κύριον ἡμῶν ἰησοῦν Χριστόν. Ephraemi Syri.

Græce & Latine in Gretseri T. 2. de Cruce p. 472.

πεπληρωται ἡμῖν λοιπὸν. Sub nomine Chrysof. edidit Hæschelius.

A. 1587. & Gretser, pag. 460. & T. 5. Savilius p. 906. Sed est

potius Jo. Damasceni, T. 2. Opp. edit, Michaëlis le Quien pag.

810. Exstat & latine in Bibl. Concionatoria Combefis, & inter

spuria Chrysof. T. 2. novæ edit, p. 816.

πολλὰς ἐζήτησα πρὸς ἑμαυτόν Jo. Chrysof. Gretser, p. 428.

& T. 5. Savil. p. 563. T. 2. edit. novæ p. 397.

πολλὰς καὶ διαφορὰς ἔπαις ὁ γεγυμνασμένος. Timothei presb.

Antiocheni, apud Gretser, p. 408.

Σταυρὸν ἑορτὴν πρόκειται σήμερον. Josephi ArchiEpiscopi Thessalo-

nicensis. Chrysof. T. 5. Savil. p. 819.

τί ἔγω, ἢ τί λαλήσω; Chrysof. Gretser, p. 492. & T. 7.

Savil. pag. 502. & inter spuria T. 2. edit. novæ p. 820.

Τῶτο ἔστι ἀδελφοὶ τὸ σημεῖον. Ejusdem Chrysof. Gretser, p.

482. & T. 7. Savil. p. 864. Lambec. IV. p. 106. VIII. p. 232.

In Crucis b) venerationem.

Ἀγαλλιάσεις καὶ ὁφροσύνης ἡμέρα. Theodori Studitz. Græce &

Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce pag. 287.

Ἄσμα καινὸν ἄσωμιν λαοί. Incerti. Gretser, p. 190.

Ἦκαν ἡμῖν ἐν αὐτοῖς ἡμέρα. Jo. Chrysof. id. p. 270. & T. 5.

Savil. p. 877.

Ἦστο μέ τις πρέβλημα. Jo. Zonara.

Ἰδὲ ἡ κλίνη Σολομῶν. Germani Patriarchæ CPol. id, pag. 294.

Græce & Latine.

καὶ οἱ ἱερεῖς μὲν. Sophronii Patriarchæ Hierosol. Gretser, p. 283;

sed Latine tantum.

πρὸ ἑσπερίας σταυρῶ. Incerti. apud Gretser, p. 376.

πρωτοπῶν καὶ προδιαγράφων ὁ μακάριος Μωυσῆς. Philothei Patri-

archæ CPol. Græce & Latine apud Gretser, p. 360. sed in Co-

M 2

dice

a) Jac. Gretseri S. Lopus de Cruce prodiit Ingolstadt. 1600. 4. & 1616. fol.

b) Vide *Fejmiorum Dominicam tertiam sive μεσσηνίσμιον*, & Combefisium T. 2. Bibl. Concionatoria.

dice Bibl. Coislinianæ p. 402. Igitur inter Homilias Joannis Calecæ ArchiEp. CPol.

Σταυρὸν πρόκειται σήμερον ἑορτή. Josephi ArchiEp. Theſſalonicenſis. MS. in Bibl. Coislin. p. 401.

Τί δαί ἡμεῖς ὅτι τῷ προκειμένῳ σιγήσομεν θαύματι. Theophylacti Bulgar. ArchiEpiscopi. Gretſer. p. 384.

Φωτίζε, Φωτίζε Ἱερουσαλήμ. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Latine apud Gretſerum pag. 308.

In Crucis c) exaltationem 14. Sept. Δεσπομένη τινὰ ἡ μακαρωτάτη ἔλκε-
νη ναόν. Narratio Anonymi MS. Lambec. VIII. p. 361.

Εἶπεν ὁ κύριος, ἔδεξέ ἀναβέβηκε. Jo. Calecæ, Patriarchæ CPol.

Ἐμοὶ μὲν τὸ χαρίεσταιν ἀπάντων καὶ μάλιστα. Macarii Chryſoccephali, ArchiEpiscopi Philadelphiensis. Græce & Latine apud Gretſerum T. 2. de Cruce p. 210. MS. in Bibl. Coisliniana p. 181.

Ἐπιδὴ τῆς πρώτης καὶ θείας. Philothei Patriarchæ CPol. Gretſ. pag. 174.

Μνήσομεν ἀγαπητοὶ σήμερον. Andreæ Cretensis. Gretſer. p. 108. & in Andreæ Cretensis Combessii p. 103. Hanc secundam partem esse orationis quæ incipit σταυρὸν πανήγυριν ἄγομεν, observat Lambecius VIII. p. 288. & 380.

Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τὸ κυρίως ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Callisti Patriarchæ CPol. edidit Gretſerus Græce & lat. 4.

Ἐρῶ σήμερον τὸ μεγαλεῖ τῶδε ναῦ. Theophanis Ceramei. idem Gretſerus T. 2. de Cruce p. 132. & inter Homilias à Francisco Scorſo utraque Lingva editas, quarta.

Πάλιν ἑορτῆς μυστήριον. Germani Patriarchæ CPol. Gretſer. p. 156.

Πάλιν ὑψέται σταυρός. Pantaleonis Presbyteri Byz. id. pag. 150. Chryſost. edit. Savilii T. 7. p. 661.

Πᾶσα μὲν ἡ ἀπὸ τῶν χειρῶν. Chryſost. T. V. Savil. p. 823.

Πρώτον ἐν ἱερᾷ ἀπεργάζων ἀνθρώπων ἀγαλλιάσαι. Leonis Imp. Gretſer. pag. 142.

Πρὸ τῆς σωτηρίας σταυρῷ. Incerti. Gretſer. p. 184.

Σταυρὸν πανήγυριν ἄγομεν. Andreæ Cretensis. id. Græce & Latine pag.

c) Confer quæ congeſſit Combessii, Tom. 2. pag. 123, seq. Bibl. Concionatoria.

pag. 94. & Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 14. Sept. Græce & Lat. etiam in Andrea Cretenfi Combesii p. 96.

Σταυρὸν πατήγυρις καὶ τίς ἔσκηρτήσαν; Sophronii Patriarchæ Hierosol. Gretser. p. 89.

Σταυρὸν πρόκειται σήμερον ἐσθή. Iosephi Patriarchæ Thessalonicensis. id. pag. 116.

Τὸν σταυρὸν τιμῶν, ὁμολογούμενος σταυρωθέντα τιμῶν. Nicetæ Paphlagonis. Græce & Latine in auctario novissimo Combesiano T. 1. p. 440. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 424.

Τὸν τῷ σταυρῷ λόγον. Mich. Pselli. MS. Cod. Barocc. 131.

Φέρε σήμερον, ὃ θεοφιλέστατον ἄθροισμα. Theophanis Ceramei, Tauromeniæ Episcopi. Græce & Latine apud Gretserum T. 2. de Cruce p. 124. & inter Homilias Theophanis à Francisco Scorfo Paris. 1644. fol. editas, tertia.

In Crucis d) inventionem.

Ἐν ἑκτῇ ἐβδόμῃ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου. Incerti, apud Gretserum Græce p. 540. Integriorem Codicem MS. memorat Lambecius VIII. p. 381. & 393. quinque foliis in folio. In Codice Bibl. Coislinianæ p. 402. Menandro Protectori tribuitur.

Ἐκτεὶς Διᾱκοσίους ἔσσωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ ζήτησις καὶ ἀνέυρεσις γέγονε. Auctoris incerti.

Ἐκτεὶς Διᾱκοσίους τριακοῦς τρίτη. Incerti, Græce apud Gretserum p. 541-546.

Ἐτῷ ἡνύετο τριακοσίους τρίτον ἔσπαθας. Incerti apud Gretserum. p. 526. Græce & Latine.

Πλὴν κέλῳσιν τῆς ἡμετέρας οσιότητος δεξιὰ μὲν. Alexandri Monachi. Edidit Gretserus T. 2. de Cruce p. 1.

IX. In JESU Sepulturam.

Ἀλλ' ἂν τις εἰκόση τεκμήριον. Maximi Planudæ. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 70. Latine Joach. Axenio, Graviasso interprete, T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 486.

M 3

Ανα-

3) Combesii, T. 6. pag. 530. seq.

- Ἀναβάλλεται μὲν ὁ ἰησοῦς. Theodori, Alaniz Episcopi.
 Ἐπαμετὸς καὶ ἔτι τῆς Ἐκκλησίας ὁ νόμος. Gregorii Episcopi Antioch. MS. Græce Bibl. Coisl. p. 182. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combesif. p. 827.
 Σάββατον μὲν ἐστὶ σήμερον. Germani Patriarchæ CPol. T. 1. Auctarii novi Combesif. p. 1469. Græce & Lat.
 Τί ἔστο σήμερον, σιγὴ πολλή ἐν τῇ γῇ. Epiphani Cyprii. T. 2. p. 159. Confer, Sabbato magno.
 Ὁ Φρικτὸς μυστήριον πάσης τῇ κρίσει. Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combesif. T. 1. p. 1675.

X. In JESU resurrectionem.

- Ἀναστάσις ἡμέρα. Greg. Nazianzeni Orat. XLL
 Ἀνάστασις ἔτι μὲν ἰησοῦ καὶ Θεοῦ. Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combesif. T. 1. p. 1691.
 Ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὁ Κύριος. Eusebii Alex.
 Ἀπεδέμεθα τῆς νηστείας τὸ Φορβιον. Jo. Chrysostom. T. 5. Savil. pag. 581. & T. 2. edit. novæ p. 437.
 Εἰ ταῖς Ἀγγέλων ἐνν. Athanasii Alex. Græce & Lat. in Combesif. Auctario Nov. T. 1. p. 531. & in Athanasio Montfauconi T. 3. p. 455.
 Εἰ τις εὐσεβὴς καὶ φιλόθεος. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 916. MS. Lambec. VIII. p. 364.
 Εἰ τις Πατριαρχῶν εὐλογία. Nysseni T. 2. p. 814.
 Ἐπὶ τῆς Φυλακῆς μετήσομαι. Nazianzen. Orat. XLII.
 Ἐυπαιρον καὶ παναρμόνιον. Leontii presbyteri CPol.
 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, εὐφημῶσά μιν. Nysseni T. 2. pag. 869.
 Ἡ μὲν ἀληθινή ἔσθλα βατὰ κατὰ παύσεις. Id. pag. 866.
 Καθὼς ἐνεχώρει δις ἀφήσά μιν. Joannis Thessalonicensis de consonantia Evangelistarum. Græce & Lat. T. 1. auctarii Novi Combesif. p. 791.
 Δαμπρὰ μὲν ἡ ἔσθλα πανήγυρις. Procli Patriarchæ CPol. Græce & Latine inter ejus Orationes à Riccardo Romæ, & Combesio T. 1, Auctarii novi editas p. 427.

Μεγ.

Μεγάλη τῆς ἡμέρας ἡ δύναμις. Macarii Chrysocephali.

Νικᾶτω καὶ λόγων ἄριστοι. Procli CPolitani Patriarchæ, post Riccardum edidit Combesis, p. 422.

Οἱ μὲν ἄλλοι Εὐαγγελισαί. Ejusdem, Riccardus & p. 431. Combesis.

Οἱ πένητες τῶν ἀνθρώπων φιλέοιτο. Nysseni. Bibl. Coisliniana p. 182.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ. Joannis Metropolitæ Evchaitorum.

Πάντες μὲν, ἀγαπήσοι. Hesychii presb. Hierosol. T. 1. Auctarii novi Combesis, p. 743. Græce & Lat. & in Nysseni Operibus T. 2. pag. 832.

Περὶ δογμάτων ὑμῶν ἔμπροσθεν. Chrysoft. T. 2. edit. novæ p. 422.

Συμβολα τῆς δασυποτικῆς Λιασάσεως. Leontii presb. CPol.

Σφόδρα μοι καὶ νῦν. Chrysoft. T. VII. Savil. p. 500.

Τῆς παρέσης ἡμέρας τὰ δαγγέλια. Macarii Chrysocephali.

Φαιδρὰ τοιγαρὺν ἔτρημέρεα τάφη τὰ ἀνθρ. Procli Patriarchæ CPol. Edidit Riccardus & p. 416. Combesis.

Χαρεῖς ὑποθέσεις ἡ παρέσα ὑπόθεσις. Macarii Chrysocephali.

Χριστὸς ἐγενθῆς ἐκ νεκρῶν. Athanasii Alex. T. 1. Auctarii novi Combesis. id. p. 539. & T. 3. Athanasii edit. Montfauconi p. 458.

Etiā Nili λόγος β' ἐς Πάχα, memorat Photius Cod. 276.

XI. In JESU assumptionem, quæ Cappadocibus

ἡ ἐπισωζομένη. a)

Ἄι χάριτες μὲν ὅτι τῶν πρότερον χρόνων. Auctor Nicolaus Cabasilas.

Ἐπειδὴ χάριτι ἔκυρξεν ἡμῶν. Auctor Eusebius Alexandrinus.

Εὐλογητὸς ὁ θεός. Εὐκαίρον σήμερον. Jo. Chrysostomi, T. VI. Ducæi p. 378.

Ἡ μὲν τῆς ἀναστάσεως μνήμη. Athanasii Alex. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combesis. p. 554. & T. 3. Athanasii edit. Montfauconianæ p. 551. Alii tribuunt Basilio Seleuciensi, Cæsariensi Codex Bibl. Coislinianæ p. 182.

Καὶ ὅτε ἔσαντες μείαν. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. p. 595. & edit. novæ Montfauconianæ T. II. p. 447.

Τῇ μὲν ἀναστάσει τὸ θνητὸν κατεπόθη. Leonis Imp. Græce & Lat. in Combesis Auctario novo T. 1. p. 1711.

Τρίαι

a) Vide Cangii glossar. & Montfauconi Bibl. Coislin. p. 182.

Τρία πρῶδοξα θαυμαῖα. Jo. Chrysostomi. T. VI. Ducæi p. 375.

Φαιδρά μὲν πᾶσα ἑορτή. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 970.

Φαιδρόν μοι τὸ τῆς ἐκκλησίας θέατρον. Chrysostomi. T. 7. Savil. pag. 426.

Φέρε μοι νῦν τὰς ἱερατικὰς. Diadochi Episcopi Photices Epiri.

ὡς γλυκὺς συνέμπορος. Greg. Nysseni T. 2. p. 873.

Nili λόγους τρεῖς εἰς τὴν ἀνάληψιν, memorat Photius Cod. 276.

XII. In JESU adventum secundum.

Ἀδελφοί μὲν Φιλόχρηστοι; ἀκούσατε. Ephraimi Syri. Exstat Græce in edit. Oxon. p. 247.

Ἀγαπητοὶ, μηδὲν προτιμησώμεθα. Ejusdem. ibid. p. 455.

Ἐνέμζον μεγάλα τιὰ καὶ ὑπερφυῆ. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. pag. 782.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν ἔ Κυρίμ. Eusebii Alexandrini.

Πῶς ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος. Ephraimi Syri, edit. Græcæ Oxon. p. 359.

Plura Combefisius Tomo I. Bibliothecæ Patrum Concionatorix, sed ut in opere illo solet, Latine tantum.

XIII. In JESU imaginem.

In Christi imaginem ad Abgarum missam, οὐκ ἄρα μόνον ἀκατάληπτον ἦν. Constantini Porphyrogeniti. Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 490. Latine exstat in Tomo sexto Lipomanni pag. 190. seq. atqve inde apud Surium ad 16. Augusti, Græce & Latine in Combefisii fasciculo rerum CPol.

Παράδοξον ἢ πανήγυρις. Gregorii Archidiaconi & Referendarii Magnæ Ecclesiæ. Vide Allatum de Simeonibus p. 105.

De miraculo imaginis Christi in puteo ad magnam Ecclesiam CPol.

Δεσπολικῶν καὶ πρῶδοξων θαυμάτων. MS. Lambec. VIII. p. 350. Auctor incertus.

Οὐδὲν ἄτως εὐφραίνην διδόν. Auctor incertus. Græce & Lat. T. 2. auctarii Novi Combefis. p. 647.

In Imaginem in Chalcopratis. Δεσπολικῶν θαυμάτων ἀνάμνησις πάρεστι ἡμερον. Auctor incertus, Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combefis. p. 611.

Ima-

Imaginis Christi Berytensis A. C. 765. Ἄρατε τὰς ὀφθαλμούς. Athana-
sii T. 3. Opp. p. 344. junioris.

In Imaginem translata à Germano Patriarcha CPol. τῷ ἀγιοτάτῃ
καὶ οἰκουμενικῷ πατριάρχει Γερμανῷ. MS. Coislin. p. 414.

* Ignatii & θεοφύρου Antiocheni. Ἄρτι τραυὰρ τὰ τῆς Ῥωμαίων βασιλείας.
Latine apud Surium & cum notis apud Bollandum i. Febr. Græce
MS. in Bibl. Coislin. p. 213. Græce & Latine in Patribus Apo-
stolicis Coreleri. Vide & Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI.
pag. 168. seq.

οἱ πολυτελεῖς καὶ φιλότιμοι. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 498.
& T. II. edit. novæ Montfauconianæ p. 592.

Antiquiora Acta incipiunt Ἄρτι λαδεδξαμένῃ. Hæc Latine edidit in Ig-
natiana appendice Usserius. Græce & Latine Ruinartus ac deinde
alii ut dixi lib. 3. cap. 1. pag. 42.

Ignatii CPol. Patriarchæ vita scripta à Niceta Paphlagone. πάντων μὲν
ἀγίων τὰς βίβλ. Ex Matthæi Raderi edit. Ingolstadt. 1614. 4. Ex-
stat Græce & Lat. T. 3. Concilior. Binli edit. 1618. parte 2. p. 692-
724. T. VIII. Labbei p. 1180. T. V. Harduin. p. 943.

Ejusdem Encomium à Michaële Monacho presb. & Syncello. ὁ νέος
ἐστὶ καὶ μέγας θεοφύρος ἰγνάτιος. Id. Bin. p. 725. Lab. p. 1259.
Harduin. pag. 1010.

In Imaginum restitutionem Dominica ὀρθοδοξίας. Τίς ὁ ἦχος τῶν εὐρε-
ταζόντων; Macarii Chrysocephali. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

τῷ βασιλεῷ θεοφίλῳ. Auctor incertus. Græce, & Lat. T. 2. Au-
starii Novi Combefisii p. 716. MS. Lambec. IV. p. 171. VIII. pag.
349. seq.

πρὸς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματα σου κύριε. Germani Patriarchæ CPol.
Græce & Latine in Tomo 2. Gretseri, de Cruce p. 549.

* Indæ, Domnæ & viginti millium Martyrum Nicomedie. Ἄρτι Μα-
ξιμιανῷ δεύτερον ἐστὶ ἀγοντὶ ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ. Latine apud
Surium, 26. Dec. & T. V. Lipomanni. Græce MS. in Bibl. Cois-
liniana p. 213.

Innocentium Martyrum Bethleemiticorum. Πάλιν ὁ τάλας ἐγὼ τὸν
νῦν. Auctor Joannes Monachus & presbyter Euboeæ.
Πάλιν ὁ γέρον ἐγὼ πρὸς τὸν λόγον ἀγομαι. Basilii Seleucienfis. Latine
apud Surium 28. Dec. Lipomannum T. V. Græce & Lat. XXXVII.
inter Homilias Basilii Seleuc.

Τίς θεὸς πλὴν ἔ θεὸς ἡμῶν. Cyri Germani CPol.

In Incorporaeos. (Angelos) καὶ πάλιν τῷ θεῷ Δαβὶδ πρὸς ἡμῶν. Georgii Hagiopolitæ.

Joachim & Annæ, parentum S. Mariæ. Ἡ χθρὲς θεοτόκος γενεθλιακὴ πα-
νήγυρις Auctor Cosmas Vestitor.

Joannæ in puteo. Ἡν ἵε γυνή. Cod. 148. Barocc. Infra, Joannis.

Joannicii, τὰ ψυχωφελῆ καὶ θεάρεστα τῶν ἁγίων πατέρων ἀνδραγαθή-
ματα. MS. Lambec. T. 8. p. 266. Auctor Sabas Monachus. Ex
Vita Joannicii MS. loca multa. Græce producit Cangius in appen-
dice Glossarii Græci & notis ad Zonaram.

* Τὴν πρὸς ἀρετὴν ὁδὸν φέρουσαν τραχιάν εἶναι: Latine apud Surium
4. Nov. & Lipomannum.

* In Joannem b) Apostolum & Evangelistam. ὅτι μὴ πολὺ τῶν Ἀγγέλων
ἀφῆσκειν ἄνθρωπον. Latine apud Surium 27. Dec. Græce vero
MS. Lambec. VIII. p. 244. & Latine ad calcem Oecumenii in E-
pistolas, & Arethæ in Apocalypsin. Paris. 1631. fol. Græce ad
calcem commentariorum Oecumenii excusorum Veronæ 1532.
fol.

Ἀποστολικὴν ἐπιδημίαν ἐνφημῆσαι. Auctor Macarius Chrysocephalus,
ArchiEpiscopus Philadelphiensis. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

Ἀπόστολ. ὁ τὴν Φαιδράν ταύτην συγκροτήσας πανήγυριν. Auctor
Procopius Chartophylax.

Βασιλεύοντος τῶν ἱερέων Ἀγρίππæ. Narratio Apocrypha MS. Lambec.
VIII. p. 375. Nessel. V. p. 175. n. 4.

Ἐζήτησαν ἂν οἱ παρόντες τὴν αἰτίαν. Narratio Apocrypha Græco-
barbara incerti de actis & visionibus quas vidit Joannes Aposto-
lus cum primum Christus Petro & Apostolo apparuit. MS.
Lambec. VIII. p. 361. Nessel. V. p. 127. n. 8.

Εὐαγγελιστῇ Θεολόγῳ προσήκει ἂν αἶν. Auctor Nicephorus Blem-
midas.

Ὁ τὸν μέγαν τῆς βροντῆς γόνον πρόβρομόμ. Inter inserta ab Al-
latio rejicitur pag. 123. de Simeonibus: sed Auctor est Nicetas
Paphlago. Existat Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 393. Græce
& Latine in Combessii Auctario noviss. T. 1. p. 354.

Πάλιν ὁ ἡμέτερος Ἰωάννης Chrylost. T. 7. Savil. p. 344.

Σαλπίσσατε, φησὶν, ἐν νεομηνία. σάλπιγγ. Prochori Diaconi
Apo-

b) Vide Tillemont. T. 1. memor. p. 358. 370. seq.

Apocrypha de Joanne Evangelista narratio, cujus pars Græce & Latine prodit in Orthodoxographis A. 1569. integrior longe in Bibliothecis Patrum Latine. T. 2. edit. Lugd. p. 46-67.

Joannis Baptistæ c) & Prodrōmi sive Præcursoris.

Ἀλλ' ἐμοίγε τοῖς σοῖς ὀπιβαλεῖν ἐγκωμίοις. Auctor Theodulus Abbas. Ἀρχὴ τῷ κόσμῳ χάρις τὰ πρὸς τὸν Ζαχαρίαν. Georgii Nicomediensis. MS. Lambec. VIII. p. 222.

Δίδα ἡμῖν ἡ Φωνὴ τῆς λόγῃ Φωίῃ. Auctor Sophronius, Archiepiscopus Hierosol.

Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ἔδης ἰωάννης μέζων. Auctor Antipater Episcopus Bostrensis. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 24. Junii.

Ἦχ' ὁ σάλπιγγ' ὁ, λύρα πνευματικῇ. Auctor Chrysippus Presbyter Hierosol.

Δύει καὶ μοὶ τὴν γλῶσσαν ὁ βασιλεὺς. Auctor incertus. T. 1. Auctarii novi Combesii. p. 1371. Græce & Lat.

Historia Apocrypha de Johanne Baptista. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις γεννηθεὶς ὁ ἰωάννης. MS. Bibl. Coisliniana p. 413.

ἰωάννης ὁ βασιλεὺς πανήγυριν ἀγορεύ. Jo. Chrysostom. T. 2. edit. novæ inter spuria p. 805. Primum ediderat Hoefchelius 1587. 8.

Οἱ ἀνθρώποι λειμῶνες. Joanne Chrysostomo, ut fert inscriptio, auctore edidit Græce & Lat. Pantinus Antw. 1601. 8.

* Joannem Baptistam magnum illud decus orbis terrarum, laudare desiderare quidem licet omnibus, ut pro dignitate autem laudet. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 29. Augusti.

Hefychii presb. Hierosol. in conceptionem Prodrōmi. MS. in Bibl. Coislin. p. 196. initio mutila.

In Joannis Baptistæ conceptionem. Μαυσιῆς ὁ μέγας ὁ ὁ θεῷ. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 831. & inter spuria T. 2. edit. novæ p. 793.

Πολλοὶ μὲν ἤδη πολλὰ κίς. Auctor Leontius Presb. CPolitanus.

Vita & obitus Joannis Baptistæ. 29. Augusti. Πληρωθεὶς τῶν πεντακισχιλίων. Lambec. VIII. p. 219.

Τὴν ἴης πανηγύρεως χάριν. Pantaleonis Diaconi CPol. T. 2. auctarii

N 2

Ducea-

e) Confer quæ exhibet Combesius T. 7. Bibl. Concionatoriz pag. 52. seq. & 90. seq. & quæ de Joannis Baptistæ capite & ejus reliquiis Tillemont. T. 1. memor. p. 108. seq. 119. seq.

Duczani p. 442. Grace & Lat. & T. 12. Bibl. Patrum Paris. 1644
1654. p. 686.

In Joannis Baptiste natalem.

Ἀγῶνι τινὶ πολυφώνῳ. Auctor Theodorus Studita. Latine in T. 6.
Lipomanni & apud Surium ad 24. Iunii.

Ἀρχὴ τῷ κόσμῳ. Auctor Leo Imperator.

Εἰ μὴ ὁ ἔ λόγῳ κήρυξ καὶ πρόδρομος. Auctor Theodorus Daph-
nopates, licet in Codice Vaticano 1074, ut Allatius notat, refer-
tur ad Theodoritum Cyri Episcopum, atque in auctario operum
Theodoriti Garneriano prodit Grace & Lat.

Εὐκαίρος ἡμέρα ἑορτῆς. Chrysostomi T. 7. Savil. p. 389. Latine apud
Surium 24. Iunii.

Benedictus Deus. Ecce enim rebus ipsis ostensa sunt salutationes Johannis.
Jo. Chrysostomi, Latine apud Surium 24. Maji.

Ἰωάννη τῇ Φωνῇ ἔ λόγους λόγους. Auctor Macarius Chrysocephalus,
MS. in Bibl. Coislinian. p. 181.

Χῶραν μὴ ἀποχερσωθεῖσαν. Athanasii Alex. T. 3. Opp. p. 387. cum
Montfauconii versione.

In Joannis decollationem 29. Augusti. Ὅσπερ τις ἀνὴρ φιλέημι. Anatoli-
lii Episcopi Thessalonicensis, notante Allatio. At Chrysostomo d)
T. 7. Savil. p. 549. tribuitur & in Codice noni sæculi, de quo Bandu-
rius p. 649. ad Antiquitates CPOI. Chrysostomi sermonem de hoc ar-
gumento memorat Photius Cod. 274.

Ἐτι μὲν τῇ μνήμῃ τὰ βαπτιστῶν κρατεῖ. Ejusdem Anatolii.

Ἐως τεσσαρῆκιστ' δευτέρῃ τῆς βασιλείας Αυγύστου. Auctor se profic-
tur Euripum; Johannis Baptiste discipulum. Confer Tillemont.
T. 1. memor. p. 518. edit. Paris.

Iterum furit Herodias. Joannis Chrysostomi, Latine apud Surium
29. Augusti; & in T. 6. Lipomanni pag. 203. b. Πάλιν Ἡρωδίας
μαίνεσθαι T. 7. Savil. p. 745.

Αἶμα καὶ μοῖ τὴν γλῶσσαν ὁ βαπτιστῆς. Mich. Pselli. MS. Lambet. VIII.
p. 218. sq. V. p. 18.

Ὁ λόγος τῆς ἀληθείας φέρεται μὴ τινὲς καὶ τοῖς κατὰ γ. Jo. Chrysosto-
mi ex commentar. in Matthæum. Bibl. Coislinian. p. 183.

Πάλιν ἡμᾶς ἡ μεγαλόφωνος Φωνή. Anatolii Thessalonic.

Πάλιν

d) Sub Chrysostomi nomine primus edidit Hesychius A. 1587, 2.

Πάλιν Ἰωάννης ὁ μέγας ὁ πρόδρομος. Macarii Chrysocephali. MS. in Bibl. Coislinian. p. 181.

Πηδᾶ καὶ γῆρας ὡς τὰ πολλά, Andreae Cretenfis. MS. Græce Lamb. VIII. p. 218. Latine in T. 6. Lipomanni p. 205. b. & apud Surium 29.

Augusti, at Græce & Lat. in Auctario novo Combefisi. T. 1. p. 1327. Τὴν τῆς Ἡρώδιαδ^{ος} ἀρχήσιν. Basilii Seleuciensis p. 160. edit. Combelin. MS. Lambec. VIII. p. 219.

Τίς δώσει λαβίδι προφητικῇ διεσπομῶσθαι. Leonis Imp. Alia collegit Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriae p. 780-818.

Hefychii Sophistæ Byz. in Joannem Baptistam sermo desideratur in Codice Coislin. p. 183.

In Johannis descensum ad Inferos. α) Αναγκαῖον εἰς πάλιν σήμερον. Auctor Eusebius Alexandrinus.

Incapitis Johannis inventionem in urbe Emesena b) A.C. 453. 24. Febr. Μιαχοὶ δύο ἐκ τῆς εἰσας. Marcelli Archimandritæ. MS. Lambec. VIII. p. 89. Latine vertit Dionysius Exiguus.

* De tribus inventoribus capitis S. Joannis Baptistæ. Πάλιν ἡμῖν ὁ Θεὸς ὑφείσθηκε Πρόδρομ^{ον}.

In Johannis manum allatam Antiochiā. Ἰδὲ καὶ πάλιν ἡμῖν ὁ ἱερεὺς ὁ Χρῆς^{τος} ἐπεδήμησε πρόδρομ^{ον}. Theodori Daphnopatæ. Latine sine auctoris nomine apud Lipomannum T. 6. p. 211. & Surium 29. Augusti.

Johannis Acatii, (qui male Aratzius apud Allatium p. 123. de Simeonum scriptis) Οὗτ^{ος} ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης ὠρμάτω μὲν ἀπὸ τῆς Κωνσταντίνης. Auctor incertus. Allegatur ab Allatio ad Acropolitam p. 201. 202.

Alia ejusdem vita, Τὸς δοξάζοντάς με δοξάσω. Auctor incertus.

Joannis Galybetæ sub Theodosio juniore. Βίον καλὸν, ἀδελφοί μου. Βέλομαι διηγῆσθαι. Auctor incertus qui se Synchronum proficitur. In alio Codice incipit: Βίον καὶ ἀγῶν καὶ ἀμύλωντον καὶ ἐνάρξτον ἀνδρὸς δικαίης βέλομαι διηγῆσθαι. MS. Lambec. VIII. p. 228. 395. Latine apud Surium 15. Januar. sub Metaphrastæ nomine. Βίον καλὸν καὶ ἐνάρξτον καὶ ἀμωμον. MS. in Bibl. Coislin. p. 196.

N 3

Res

α) Titulus sermonis est: περὶ τῆς παραστάς Ἰωάννη εἰς τὸν ἄδην. Crediderunt enim aliqui Johannem Christi præcursorem fuisse etiam apud inferos. Vide Allatium de libris Ecclesiæ Græcor. pag. 303. seq.

b) Vide Sozom. VIII. 21.

Res est sane tyrannica parentum amor Latine ex Græco Codice Vaticano apud Bollandum. 15. Jan. confer. Tillemont T. 16. p. 57. seq.

Joannis Chrysostomi. Vide supra, Chrysostomi.

Joannis Climaci. Vide paullo post Joannis Sinaitæ.

Joannis Damasceni. Τοῖς τετρηκόσι τὸ κατ' εἰκόνα Θεῷ ἀρρῦπτον, Auctor Joannes Patriarcha Hierosol. Græce & Latine in nova Damasceni editione & apud Henschenium 6. Maji. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 212. Latine ex Billii versione apud Surium 6. Maji.

τῷ Ἰωάννῃ τὸν λόγον τῷ ἐκ Δαμασκῆ τα ἐγκώμια. Auctor Constantinus Acropolita Logotheta. Apud Henschenium T. 2. Maji p. 731.

* Joannis Eleemonis, Patriarchæ Alex. τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀναγράφης τίθεσθαι πράξεις. Bibl. Coisliniana p. 584. Latine Gentiano Herveto interprete apud Surium & cum notis apud Bollandum ad 23. Januar. Græce MS. Lambec. VIII. p. 337.

Ex vita ejus scripta à Leontio Neapoleos Cypri Episcopo narratio de Petro publicano. Lambec. IV. p. 104. & VIII. p. 231. sq.

Ejusdem Vita Paralipomena à Leontio Episcopo Neapolitano Cypriorum Insulæ. Ὁ μὲν σκοπὸς εἰς ἐστὶν ἡμῶν. MS. Lambec. VIII. p. 271. Latina Anastasii Bibliothecarii versio in Rosweidi Vitis Patrum & apud Bollandum T. 2. Januar.

Joannis Eleemonis Vita auctore incerto : οἱ τὰς ἀγαθὰς καὶ συνεδαίμεις ἀνδρας ἐγκωμιάζοντες. Allatio de Simeonibus pag. 123. hic Johannes per errorem calami dicitur Imperator.

Joannis Eleemosynarii vitam à Metaphraste scriptam Græce habuit Rosweidus. Vide Gudii Epistolas pag. 278. Citatur etiam ab Allatio de purgatorio p. 73.

Johannis Gothi Episcopi vita. Οὗτος ὁ ὅσι πατὴρ Ἰωάννης ἐπίσκοπος ἦν τοῦ θίως. Auctor incertus.

Joannis Episcopi & Hefychastæ Abbatis Lauræ S. Sabæ vita auctore incerto : πρῶτον, τίθῃμι τῷ λόγῳ τὸν Αββαὶν Ἰωάννην. Latine in T. 6. Lippomanni, ad 13. Maji. & apud Surium 13. Maj. sub nomine Cyrilli Scythopolitani.

Joannis Martyris. Vide supra, Cyri.

Johannis Monachi qui se in puteum injecerat. Ἦν τις γυνὴ φιλόχρηστος ὀνόματι Ἰελία. Auctor incertus. Exstat Græce, & MS. Vaticano ad

ad calcem T. 3. Act. Sanctior, ad 30. Martii pag. 43. & Latine p. 832.
ex versione Sirleti.

De Johanne Moscho narratio, præmissa ejus prætato spiritali à nescio quo.
Συνεγραφή ἡ βίβλος αὐτοῦ. T. 2. auctarii Ducæi p. 1053.

* Joannis propter Christum pauperis. Τυραννικόν τι χρέμα τεκόντων
σοργή. Supra, Joannis Calyberæ.

Joannis Scholastici, Abbatis, *Sinaite* qui vulgo Climacus: τὸ μὲν τίς ἡ
ἐνεγκαμένη τὸν θανάδα. Auctor Daniel Monachus Ruthenus. Latine
apud Lipomannum T. 2. p. 401. & Surium 30. Mart. Græce &
Lat. ante Jo. Climacum Matthæi Raderi, Paris. 1631. fol.

Brevis de Joanne Climaco narratio Anonymi. Ἐλθόντων ποτὶ τῆς Αἰβ-
βᾶ. Græce & Lat. in Climaco Raderi.

Epitome vitæ ejus in Menæis 30. Mart. ἑτὶ ἐκκαίδεκα χρόνων ὑπάρ-
χων. ibid.

Joannis Theologi. Vide supra, Joannis Apostoli.

* Joannis, Xenophontis F. Infra, in Xenophonte.

* Joannitii. Vide supra, Joannicii.

Jobi. Ἄγε δὴ καὶ σήμερον φίλε γνησιώτερον τῆς θυματώτατος ἰώβ. Au-
ctor Leontius presbyter CPol.

Εὐκαίρως ἐν τῷ παρόντι τὸν ἀτήτητον ἰώβ. Auctor idem Leontius.
ὥσπερ οἱ κατὰ γῆν βασιλεύοντες. Basilii Seleuciensis.

Jo. Chrysostomi sermones IV. in Jobum.

Ἐκεν ἡμῖν ἐνιάυσι. T. V. Savil. p. 877.

Τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων. id. p. 953.

Φέρε καὶ ἡμῖς ἀψώμεθα. id. p. 956.

Πάνταχθ μὲν καὶ ἐπὶ πάντων. id. p. 963.

Ejusdem de patientia Jobi, βάλωθε προθυώμεν. T. VI. Ducæi p. 710.

In Jonam Danielelem & tres priores. Φωδρὰ σήμερον ἡμῖν ἡ πανήγυρις.
Jo. Chrysostomi. T. VI. Savil. p. 824. & T. 2. edit. novæ Montfauco-
nianaæ p. 309.

Jonæ & Barachisii Martyrum. *Saborius Persarum Rex XVIII. anno regni sui.*
Latine apud Surium 29. Mart. Auctor Esaias Adami F. auditor &
spectator.

In Josephum Patriarcham. Ὁ Θεὸς τῆς Αἰβραάμ. Ephraimi Syri. Exstat
Græce in Ephræmi editione Oxon. p. 234. Latine vertit Gerhardus
Vossius,

Vossius, & Ambrosius Camaldulensis, ex cujus versione legitur apud Surium XI. Dec.

In Iosephum & descriptionem Mariæ. Ὡς περ οἱ τὸν χρυσίτην. Athanasii Alex. T. 3. Opp. p. 404. cum versione Holstenii, Et Latine T. 7. Lipomanni & apud Surium 25. Dec. De hoc Iosepho Tillemont T. 1. p. 83. memor. H. E.

Iosephi Hymnographi. καὶ ἅπας μὲν βίβλιν τῶν ἐναρέτων. Auctor Ioannes Diaconus magnæ Ecclesiæ & Rhetor.

Irenæi, Sirmii Episc. sub Diocletiano. ὅταν τρέποις ἀγαθοῖς Lambec. VIII. p. 206. Auctor incertus, Metaphrastæ antiquior, MS. in Codice noni sæculi sanctos Augusti mensis complexo, cuius meminit Bandurius p. 648. ad Antiquitates CPol.

Ὁ μὲν δ' ἅγιος ἱερημάρτυς. Epitome quam Græce exhibet Lambecius VIII. p. 208. sq. ubi etiam brevis laus Irenæi Lugdunensis.

Irenes Martyrium, V. Maji. κατὰ τὰς προλαβόντας χρόνας ὑπῆρχεν βασιλεὺς ἐνόματι Δικίνου. MS. Lambec. VIII. pag. 286. Vide & supra, in Agape.

Isaaci Confessoris Abbatis CPol. Μετὰ τὴν προσκύνησιν ἔ' παναγίῃ καὶ προσκυνητῇ σαυρῇ. Græce cum Dan. Cardoni versione in Actis Sanctoꝝ, ad XXX. Maji T. 7. p. 247. Eadem ni fallor quam veluti ineditam è MS. Colbert. allegat Bandurius p. 690.

Ifaccius qui & Theophanes. infra in Theophane.

Isidoræ σαλῆς, Tabennesioididis in Thebaide. ἐν τῷ τῷ μοναστηρίῳ. Auctor Ephraim Syrus. Exstat in editione Oxon. pag. 419.

Isidori Martyris Alex. Ἰσίδωρον τὸν ἡγῶνιον λόγον ἐγκωμιάσαι. Auctor Nicolaus Pepagomenus.

Κατὰ τὴν τιμίαν καὶ ἐνθεον διδασκαλίαν. MS. Lambec. VIII. p. 81. Latine ad Surium 5. Febr. ubi Metaphrastæ tribuitur.

Ἔγως πρῶτον τῆς βασιλείας Φλαβίου Δεκίου. Græcè è MS. Vaticano in calce T. 3. Maji pag. 72. & Latine Dan. Cardono interprete pag. 449.

Ismaëlis, Sabelis & Manuelis Martyrum. Κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον βασιλεύοντι τῷ ἀσεβεστάτῳ Ἰσλιανῷ. Auctor coævum se profitetur.

* Persecutores quidem alii & tyranni. Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium ad 17. Junii.

14.

- Judæ Thaddæi Apostoli. ὁ μὲν μακάριος ἰανὼβ. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combesii Auctario noviss. T. 1. p. 415. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 415.
- * Julianæ in urbe Nicomediæ Martyrium. καὶ ἡ καλλιγὴ τῶν πόλεων ἡ Νικομήδους Φημι Μαξιμιανὸς τῷ διοσεβῆς ἀρξάντῃ. Latine apud Surium 16. Febr. Græce MS. in Bibl. Coislin. p. 213.
- Julianæ & Pauli, Ptolemaide. Ἀυρηλιανὸς ὁ βασιλεὺς δόγμα ἐθετο. Auctor Metaphraste antiquior. MS. in Codice noni sæculi, teste Bandurio. Latine apud Surium 17. Augusti.
- In Julianum Martyrem. Εἰ ἐν τῇ γῇ τοιαύται. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 621. & T. 2. edit. novæ p. 671.
- Juliani Martyris & Basilissæ & sociorum. ταῦτα δὲ τὰ πάθη τῶν μαρτύρων. Auctor quisque est coævum se profitetur. Vide Allatium de Simeonibus p. 110. Latine apud Surium 9. Januar. & plus dimidia parte integrior quidem quam dederat Lipomannus Tomo VII. mutilo usus Codice.
- In Julittam Martyrem. Ἡ μὲν ὑπόθεσις τῆς ἐκκλησίας. Basilii M. Homilia inter ejus Opera T. 1. p. 367. Græce & Lat. Meminit Svidas in βασιλ. Vide & supra, Ceryci.
- * Justinæ. Vide supra, Cypriani.
- Justini Martyris. Quo tempore nefarii superstitionis idolorum propugnatores. Vide quæ supra lib. V. c. 1. p. 52.
- Justini ejusdem, Charitonis & sociorum. Εἰ τῷ καιρῷ τῶν ἀνόμων ὑπερμάχων εἰδωλολατρίας. Auctor incertus. Latine apud Surium 12. Jun.
- In Juventinum & Maximinum Martyres. ὁ μακάριος βαβύλας. Joannis Chrysostomi Græce T. V. Savil. p. 533. & Græce Lat. T. 1. Duczi p. 483. T. 2. Montfaucon. p. 578. Latine apud Surium 25. Januar.
- Latomi Eulogii. Γέγονεν κατὰ τὴν Θηβαΐδα. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium p. 649. ad Antiquitates CPol.
- In S. Laurentium. Οἱ σώφρονες τῶν ἐρατῶν. Demegrii Cydonii. Cod. Baroccian. 90.
- Laurentii Diaconi, Xysti Papæ & Hippolyti Tribuni. τὰς μεγάλας τῶν μαρτύρων. MS. in eodem Codice noni sæculi. 8. August. & in Casareo de quo Lambecius VIII. p. 124.
- ὅυτοι οἱ ἅγιοι γεγονόασιν ἐπὶ Δεκίῳ βασιλείᾳ. MS. Lambec. VIII. p. 121.
- Lauri & Flori in Urbe Ulpiana Dardaniæ, sub Hadriano. 18. August. Καλῶς διδάσκει ἡμᾶς. MS. in eodem Codice noni sæculi apud Bandurium. Auctor igitur Metaphraste Antiquior.

οἱ ἅγιοι *Χρῖστὸν Λάζαρον καὶ Φλωρὸν*. MS. Lambec. VIII. p. 100.
 Lazari in Monte Galefino. ὁ τῶν κατὰ Θεὸν πολυτμάτων. Auctor
 Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. Vide Allatium de Georgiis
 p. 425.

In Lazarum quadriduanum. Δεῖπνον ἡμῖν πολυτελὲς Λάζαρον αὐθις. Hefychii presb. Hierosolymitani. MS. Lambec. VIII. p. 352.

Λάζαρον τὸν παρόντα συγκεκριτηκῶς σύλλογον. Andreae Cretenfis.
 Græce & Lat. in Combefisii edit. p. 56,

Οὐδὲν, ὡς εἶκε, τῆς ἀγάπης ἐστὶν ἰσχυρότερον. Leontii Episcopi Arabissi, Meminit. Photius Cod. 272.

Φερε πάλιν εἰς μέσον τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην. Amphilocheii Episcopi Iconiensis. Græce & Lat. in editione Combefis. p. 57.

φιλῶ τὸ τῇ Ἐκκλησίᾳ χαρίον. Hefychii Presbyteri Hierosol.

In divitem & Lazarum. Οὐ τοῖς ἀποφαιτικοῖς καὶ δογματικοῖς. Asterii Amaseni, Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 1. & T. 2. auctar. Ducxani p. 563. cum Phil. Rubenii versione, qui ediderat Antwerpæ. 1615. 4.

Plures Chrysostomi homiliz. Οὐ τὰ τυχόντα ὑμᾶς ᾤησεν. MS. Lambec. IV. p. 121. VIII. p. 324. Savil. T. V. p. 242. & T. I. edit. nov. p. 736.

Τῆς *ἔ* Λαζάρου *ω*ρθροβόλῃς τὸ τέλ^{ος}. MS. id. & T. I. edit. nov. p. 751.
 Μέγιστόν ἐστι διδασκάλιον id. IV. p. 104. 128. VIII. p. 232. T. V. Savil. p. 728.

Leonis & Pargorii, Pataris in Lycia Martyrum. Ποικίλαι μὲν *ἔ* διαβόλου αἱ μηχαναί. Auctor incertus Græce MS. Lambec. VIII. p. 86.
 & Latine apud Sur. & Bollandum 18. Febr.

Leontii & sociorum. *Quo tempore Vespasianus*. Latine apud Surium 18. Junii è Sim. Metaphraste.

* Leucii, Vide infra, Thyrsi.

Longini Centurionis. Ὅτι τῆς ἀθλήσεως νικηταί, ἑράνιοι ᾗ πολῦται, οἱ *ἔ* *Χρῖστὸν* *σερατιῶται*. Auctor horum Actorum præsentem se & videntem Martyrio Longini interfuisse profitetur. Sed illa ut fabulis refertissima Bollandus describere noluit, qui de aliis Longini Actis ab Hefychio Presb. Hierosol. compositis videndus T. 2. Martii p. 382. ad diem XV. cui adde Tillemontium ad Vitam JESU CHRISTI, nota 38. T. 1. memor. p. 477. seq. edit. Paris.

* Ejusdem Martyrium. Τὸ θεῖον λόγον διὰ τοῦ ἐκ *ω*ρθροβόλῃς. Græce MS. Lam-

Lambec. VIII. p. 224. 251. 259. 262. Bibl. Coisliniana p. 211. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 16. Octobr. & Surium 15. Martii.

* Lucæ Evangelistæ. *Εἰ καὶ δικαίῳ μνήμῃ.* Græce MS. Lambec. VIII. p. 224. 252. 259. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Græce & Latine in Combesfilii Auctario novissimo T. 1. pag. 513. & ad calcem Arethæ in Apocalypsin Oecumenianis Commentariis subjuncti T. 2. p. 853. Parisi, 1631. fol. Græce ad calcem commentar. Oecumenii p. 1009. Veronæ 1532. fol. Latine apud Lipomannum T. 1. & Surium 18. Octobr.

Μεγάλη τῆς ἀποστολικῆς εὐκλείας ἡ δύναμις. MS. Bibl. Coisliniana. pag. 185.

Ὁ λαμπρότης, ὃ ἅπτοισι, ὃ σήμερον. MS. ibid.

Οἱ ἅγιοι ἔθυσ ἀπόστολοι καὶ εὐαγγελισταί Auctor incertus. Vide etiam quæ in Lucam Combesfilius T. 8. Bibl. Concionatoriz pag. 276. seq.

Οἱ μὲν ἅγιοι ἔθυσ μάρτυρες. MS. Bibl. Coisliniana p. 195.

Περίξεν καὶ λογαν ἀμιλλαν ὁρῶ. MS. ibid.

Lucæ junioris. Anachoretæ. *Ὁ καλὸς τὰ πάντα καὶ μέγας Λυκάς.* Auctore incerto. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combesfil. pag. 970. confer Dallæum VII. 12. de cultibus religiosiis Latinorum.

* Luciani. *Σαμόσατα πόλις τῆς Συρίας ἐστίν.* Citat Svidas in τοῦτο. Logothetam laudans. Græce MS. Lambec. VIII. p. 225. 251. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 211. Prodiit Latine apud Lipomannum T. 6. 15. Oct. & apud Surium 7. Ianuar. & cum notis apud Bollandum ad 7. Jan. ὃ περ χθὲς ἐδεδόκει. Jo. Chrysostomi, T. 2. edit. novæ p. 524.

Lucii. *Ὁ ἅγιος μάρτυς Λύκιος γέγονεν διὰ τὴν Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην.* 22. August. MS. Lambec. VIII. p. 206.

Lucilliani Hieromartyris. *Πάλα μὲν ἐγκωμιάζεν.* Auctor Photius scevophylax SS. Apostolorum & Logotheta. Græce Lat. cum Contr. Janningi versione T. 1. Act. Sanctior. Junii p. 276. - 286.

Ejusdem & Sociorum. *Βασιλεύοντι Ἀνθελιανὸν ἦν ἀφροισμὸς μέγας τῶν χριστιανῶν ἐν τῇ Νικομηδείᾳ πόλει.* Auctor incertus. Hoc Martyrium consequi se non potuisse dolet Papebrochius quem vide T. 1. Act. Junii p. 276.

* Macarii. Vide supra, Eudoxii.

Macarii Egyptii. Μικρὸ Μακάριον διέφυγεν ὁ Αἰγύπτῳ. Auctor Johannes Hagiopolita sive Hierosol.

Macarii Eremitæ. Παρακαλῶμεν οἱ ταπεινοί. Cod. Barocc. 147.

Macariorum duorum Egyptii & Alexandrini Marcique Monachi, auctore Palladio Episcopo Cappadociæ. *Ille que de predicabilibus & beatis referuntur viris.* Latine apud Surium 2. Jan. ex Palladii Hist. Lausiaca.

Macarii Patriarchæ Antiocheni vita scripta A. C. 1067. *Gemma regalis quam artificii manus.* Auctor Anonymus. Latine apud Surium 10. April.

In Maccabæos. 1. August.

Ἀπαίτας μὲν ἔν ἐγκωμιάσαι. Jo. Chrysostomi T. 2. Edit. novæ p. 628.

Ἐν τοῖς Μακκαβαϊκοῖς βίβλοις ἀναγ. Gregorii Naz.

Καὶ τοῖς μάρτυσιν ἑρῶν τὴν τῶν ἔργων εὐφημίαν. Chrysost. T. 2. edit. nov. pag. 631.

Τί δα οἱ Μακκαβαῖοι; Gregorii Nazianzeni Orat. XXII. Latine apud Surium 1. August.

φιλοσοφώτατον λόγον ἐπιδείκνυσθαι μέλλον. Flav. Josephi.

Ὡς φαίδρα καὶ περὶ χαρῆς. Jo. Chrysostomi. MS. Lambec. VIII. p. 100.

Latine apud Surium 1. August. Græce & Lat. T. 2. nov. p. 612.

Ex Chrysostomi homilia diversa ab iis quæ exstant locum producit Damascenus 2. de imaginibus T. 1. p. 384.

Macrinæ sororis suæ vitam scripsit Gregorius Nyssenus. τὸ μὲν εἶδος τῆς βιβλίου. Latine ex Zini versione apud Surium 19. Julii. Græce & Latine inter Nysseni opera in appendice.

Mamantis Martyris. 2. Sept.

Ἐγκαίρια τιμᾶσθε. Greg. Nazianzeni Orat. XLIII.

Κατὰ τὴν καμρὸν ἐκένετο ἢ τις ἀνὴρ ἐν τῇ Παφλαγονίᾳ χώρᾳ. Auctor incertus.

Μάμας ὁ μέγας ἑστὶ καὶ καλεῖται μάρτυς καὶ περὶ βόητος. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 2. Sept. & Surium 17. Augusti. Græce MS. Lambec. VIII. p. 234.

Ὅσα ἀγνώω τὸ μέγεθος. Auctor Basilii Magnus T. 1. Opp. p. 595.

Τὴν τῶν μαρτύρων πόνησιν. Lambec. VIII. p. 221.

Manuelis Martyris. Vide Ismaëlis.

Marcelli Episcopi Apameæ Syriæ. 14. August. Νέοις πολλὰς καὶ τοῖς ἀπὸ

ἀπὸ γῆς. MS. Lambec. VIII. p. 128. Auctor Metaphraste antiquior.
Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 647.

* Marcelli Archimandritæ Monasterii Acoemetarum. Ἐννοιά μοι πολ-
λάκις γέγονε, τί δή ποτε μέγιστοι ποιητὰ οἱ μὴ πολέμους καὶ ἐχθράς.
Græce in MS. Bibl. Coislinianæ p. 213. Latine apud Surium 29. Dec.
Lipomannum T. V. Logothetam h. e. Simeonem Metaphrastem
in Marcelli vita laudat Svidas in ἀλκαία. Vide de hoc Marcello Til-
lemontium T. 16. memor. p. 51, seq.

Papæ Marcelli. *Tempore illo quo Maximianus rediit de partibus Africa.* Latine apud Surium 16. Jan. ubi tribuitur Notariis Ecclesiæ Romanæ.

* Marcellini & Marci. Vide infra in Sebastiano.

Marci Evangelistæ a) Ὡσπερ ἔχ' ὁμοίαν τῶν σωμάτων πάντων. Auctor
Nicetas Rhetor Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combefisii
Auctario Noviss. T. 1. p. 429. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd.
pag. 419.

Ὁ Κύριος ἡμῶν ἰησοῦς Χριστὸς ὁ προαγώνιος ὁ Πατὴρ τοῦ λόγου. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctor. T. 3. April. pag. XLVI.

Πάλιν Ἀποστολικὴ κατασεσίφη πατήγου. Auctor Procopius Diaconus & Chartophylax. Latine in Bibl. Concionatoria Combefisii T. VI. & apud Surium 25. April. & Græce è MS. Vaticanum Latina versione Jo. Francisci Albani, Urbinatis in Actis Sanctor. T. 3. Aprilis p. XLVIII. & Latine p. 350. Græce & Latine ante catenam in Marcum editam à Possino Rom. 1673. fol.

Tempore illo, cum Apostoli per omnem orbem. Latine apud Surium 25. April, sub Metaphrastæ nomine.

Marci Monachi, supra in Macariis duobus.

Marci Atheniensis, qui in eremo Thraciæ se exercuit : Δηγήσατό τις
Ἀββὰς Σαραπῖον, ὑπάρχων ἐν τῇ ἰσχυτέρᾳ ἐρήμῳ. Auctor incertus.
Exstat Græce è MS. Divionensi ad calcem T. 3. Act. Sanctor. ad
29. Martii pag. 40. & Latine p. 779.

* Martyrium SS. Marciani & Martyrii, Notariorum, sub Constantio.

Ἐπεχωρίσθαι μὴ καὶ πρότερον ἤδη τὸ τῶν Ἀρειανῶν δόγμα τῇ θαμί-
O 3 ων

a) Longeplura de Marco Henschenius, ad V. Aprilis, Combefisius in Bibl. Concionatoria Tom. VI. pag. 448. seq. & D. Jo. Georgius Dorsheus noster in *sclectomachia Pontificia*.

ων ἐπικρατία. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 25. Octobr. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 211. Lambec. VIII. p. 254. 260. 262. & in Cod. Colbert. 1081. Reg. 2459. vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 628. 633. 634. 636. De iisdem Martyribus Sozomenus IV. 2.

Ἀγώνων ἱερῶν ἀθληταὶ καὶ λαμπραῖς. MS. in Bibl. Coisliniana. pag. 185.

Marciani. Vide infra, Nicandri.

Marciani Egyptii & Sociorum Martyrum. Καλῶς ἐν ἀγαπητοῖ καὶ ὁ χορὸς ὁ ἐν Αἰγύπτῳ μαρτυρήσας Θεῷ. Auctor incertus.

Marciani Martyris, Episcopi Syracusani. Φέρε τοίνυν ὁ ἀγαπημένε. Auctore incerto circa A. C. 700. scriptum elogium exstat Græce cum Sirmondi versione in Actis Sanctor. ad 14. Junii Tom. 2. pag. 788.

* Marciani Presb. & Oeconomi Ecclesiæ CPol. *Sunt quidem multa quoque alia quæ hanc regiam exornant.* Latine apud Surium X. Januar. Confer Tillemont. T. 16. p. 161. seq. Bollandum ad X. Januar. p. 609.

B. Mariæ Virginis vita scripta ab Epiphanio Monacho & Presbytero. Περὶ τῆς κυρίας καὶ ἀληθῶς Θεοτόκης καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Non admodum probat quæ de B. Virgine scripserint incerta fide Jacobus Hebræus, Aphrodisianus Persa, aut de ejus dormitione Joannes Thessalonicensis & alius Joannes qui Theologum se venditavit. Andreæ vero Hierosolymitanum, Cretensem Episcopum pro Vita, laudationem edidisse. Vide Allatium de Simeonibus pag. 106. seq.

B. Mariæ Virginis a) laudatio.

Θεῷ ἔ παροδυνάμει πλάσιον ἡμῶν λόγον χορηγᾷ. Auctor Josephus Bryennius.

Κλέπει τὰς πόλεις τῶν ἐμπόρων. Auctor Proclus Patriarcha CPol. Græce & Lat. in ejus Oratt. à Riccardo editis & T. I. Auctarii novi Combefis. p. 346.

Παρ-

a) Confer Hippolyti Marræcii Bibliothecam Marianam Rom. 1648. 8. & Marialia ab eodem (sed Latine tantum) edita cum notis, ibid. 1650. & 1651. 8. in quibus Homilia S. Germani, Patriarchæ CPol. Leonis Imp. Isidori Archiepiscopi Thessalonis & Josephi Hymnographi,

Περὶ τῆς πανηγύρεως. Auctor Proclus CPol. edidit post laudatum Riccardum, Combefis. p. 302. T. I. auctar. novi.

Πᾶσαι μὲν αἱ μαρτυρίαι καὶ πανηγύρεως. Idem Proclus. Edidit post Riccardum, Combefis p. 339.

Πᾶσα μὲν ἐν γινώσκων γλώσσα. Hefychii presb. Hierosol. edidit Ducæus T. 2. auctar. p. 421. & T. 12. Bibl. Patrum A. 1644. 1654. pag. 665.

Πᾶσα μὲν μνήμη δικαίων. Hefychii ejusdem Hierosol. edidit Ducæus T. 2. auctar. p. 417. cum Jo. Pici versione recusam T. 12. Bibl. Patrum Paris. 1644. 1654. p. 661.

Τὰς ἐκλαμπέσας μαρμαρυγὰς. Epiphanius Episcopus Cypri, Græce & Lat. T. 2. Opp. p. 291. & Latine ex Io. Pici versione apud Surium 8. Decembr.

Τὰς ἀπὸ τῆς ἐξέβδου ἰερωσύνης. Chrysippi presb. Hierosol. Exstat Græce & Lat. in auctario Ducæano T. 2. p. 424. & T. 12. Bibl. Patrum Paris. 1644. 1654. p. 668.

In Conceptionem S. Deiparæ Virginis 8. Dec.

Ἡδὴ αὖ μὲν ἡ τῆς παρύσεως ἐν φροσύνης προσήγορία. Georgii Nicomediensis.

Ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος. Ioannis Monachi & Presbyteri Euboeæ, clari circa A. C. 744. Vide Allatium de Io. Damasceni scriptis §. 68.

Ὁ νεανὸς καὶ γῆ τῆς χάριτος μαρμαρυγῆς ὑπερφαιδρύνειαι σήμερον. Georgii Nicomediensis vel Iacobi Monachi ex monasterio Coccinobaphi.

Leonis Sapientis Orationem servatam in Bibl. Sfortiana memorat Baronius.

Plura Combefisius in Bibliotheca Concionatoria T. IV. p. 90. seq.

In B. Mariæ Nativitatem 8. Sept. : vide supra, in Joachimo & Anna &c. Ἀγαλλιόσεως ἡμέρα. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Auctario Noviss. Combefisiano T. 1. p. 437. & Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 422.

Ἀκὴν Μουσέαν τὸν μέγαν τὸ ξένον ἐκείνου θαῦμα & βάτης. MS. Lambec. VIII. p. 64. Auctor Nicephorus Gregoras.

Ἄλλοι μὲν ἄλλας ἑρμηνείων ὑποθέσεις. Andreæ Cretensis. MS. Bibl. Coisliniana p. 388.

Ἀπὸ

Ἀρχὴ μὲν ἡμῖν ἑρτῶν ἡ παρῶσα πανήγυρις. Andreæ Cretensis. Græce & Lat. in Auctario novo Combesii. T. 1. pag. 1289. & in ejus Andrea Cret. p. 1.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίῃ. Auctor Leo Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combesii. T. 1. p. 1605.

Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη. Joh. Damasceni. Græce & Lat. A. 1577. edidit Jac. Billius & emendatus Mich. le Qvien T. 2. Opp. Damasceni pag. 841. Latine etiam Combesius. Notæ Petri Pantini exstant ad calcem concionum Græcorum Patrum Antiw. 1601. 8. pag. 380.

* Oportebat revera Virginem, sicut ipsa DEI ad homines venturi. Latine apud Lipoimannum T. 6. & Surium ad 15. Augusti.

Εἰ μετρήται γῆ σπιθαμῇ, Georgii Nicomediensis. Sive potius Andreæ Cretensis, sub cujus nomine Græce & Lat. edidit Combesius T. 1. Auctarii novi p. 1305. Illi tribuitur in MS. Lambec. IV. p. 88. VIII. pag. 379. 380. Bibl. Coisliniana p. 388. At sub Germani CPol. nomine cum versione Andreæ Schotti prodit T. 2. auctar. Ducæi p. 450. & T. 12. Bibl. Patrum Parisi. 1644. 1654. p. 694.

Ἐν ταῖς ἱστορίαις τῶν δώδεκα φυλῶν. Protevangelium tributum Jacobo Apostolo, quod post Neandrum edidi Græce & Latine, notisque illustravi in Codice Apocrypho Novi Testamenti. MS. Lambec. VIII. p. 52. 376. 379. 386.

Καὶ πρῶτα μὲν τὸν Θεόν. Nicolai Cabasilæ.

Λαμπρὰ μὲν καὶ πεφωτισμένη. Georgii Metropolitæ T. 2. Auctar. novi Combesii. p. 995.

Λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κτίσις σήμερον. Theodori junioris Homologetæ, Monachi Studitæ. Sub Damasceni nomine cum versione Allatii edidit V. C. Mich. le Qvien T. 2. p. 849. Eidem tribuitur in Bibl. Coisliniana p. 388.

Μουσῆς ἐκὼν. ὃ θάλασσα. Isidori Thessalonicensis.

Οὐδὲν ἡδύτερον ἢ χαριέστερον. Georgii Metropolitæ Nicomed. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combesii. p. 1015.

Ὁσπερ ἡ γῆ ταῖς τῆς χάριτος μαρμαρυγαῖς. Ejusdem. ibid. p. 1043. Πάλιν ἑρτῇ, καὶ πάλιν πανήγυρις. Andreæ Cretensis. Bibl. Coislin. pag. 388.

Παρθενικὴ πανήγυρις σήμερον. Procli CPol. Bibl. Coislin. p. 388.

Πασῶ

Πᾶσα μὲν ἑορτὴ καὶ πᾶσα πανήγυρις. Photii Patriarchæ CPol. Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. p. 1583.

Συγκαλῆ πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν οἰκίαν ἐξίασιν. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi. Græce & Lat. ibid. p. 1247. Plura collegit Combefisius T. 8. Bibl. Concionatoriz p. 1-124.

Τὰς ἐκλαμπύσας τῆς θεοῦ ἀκτῖνας. Epiphanii Cyprii. Bibl. Coislin. p. 388. confer T. 2. Epiphan. p. 291.

Φαιδρὸς ἡμῖν ὁ λόγος καὶ χάρις. Cyrilli Alex. MS. Bibl. Coislin. p. 388. In præsentationem sive εἰς τὰ εἰσόδια in ingressum in templum, quando B. Maria triennis templo reddita est. 21. Nov.

Αἱ τῶν θείων πανηγύρεων ἐκλάμψεις. Bibl. Coisliniana p. 388.

Ἰδὲ καὶ πάλιν ἑτέρα ἑορτὴ. Germani Patriarchæ CPol. MS. Lambec. IV. p. 129. VIII. p. 52. & Græce ac Latine inter Homilias veterum Patrum à Petro Pantino Antwerp. 1601. 8. p. 386. & T. 2. auctarii Duczani p. 445. & T. 12. Bibl. Patrum A. 1644. 1654. p. 689. Et ex Combefisii recognitione in ejus auctario novo T. 1. p. 1411. Et Latine ex versione Herveri apud Surium 21. Nov. & Lippomanum. In MS. Godd. Bibl. Coislinianæ pag. 195. & 385. incipit: Ἰδὲ πάλιν ἑτέρα πανήγυρις καὶ Φαιδρὰ.

Καλὰς ἡμῖν ὑποδέσεων ἀρχάς. Georgii Chartophylacis. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 1091. sub nomine Georgii Metropolitæ & ArchiEp. Nicomediensis. ita & Latine Surius ad 21. Nov. & Lippomanus & in MS. Græco Bibl. Coislin. p. 212. 388.

Πολλοὶ πολλαῖς τὴν πῆρεν τῶν καλυτίμοις. Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

Τίς αὕτη ἡ ἀνατέλλουσα ὡς κρῖνον; Leonis Imp. Græce & Lat. in Auctario novo Combefis. T. 1. p. 1619.

Φαιδρὰ καὶ παρέδοξεν ἡ παῖσα Πανήγυρις. MS. Bibl. Coislin. pag. 27. Tarasii Patriarchæ CPol.

Φαιδρὸν τὸ τῆς παρέσεως ἑορτῆς τὸ σύνθημα. Georgii Monachi & Chartophylacis Magnæ Ecclesiæ CPol. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefis. p. 1070.

In descriptionem sive censum S. Mariæ.

Ποσὶς οἱ τὴν χρονοῖται γῆν. Athanasii Alex. inter spuria edidit Clariss. Montfauconius T. 3. p. 404. Vide & Supra, in Josepho.

In Iosephi dubitationem & cum Maria colloquium, *Καλὸς μὲν ὁ τῆς
εὐκωδίας νόμος.* Georgii Nicomediensis.

In Salutationem a) ab Angelo factam.

Ἀρχὴ μὲν τῶν ὄντων Θεός. Mich. Pselli.

Βασιλικῶν μυσηρίων ἐορτὴν ἐορτάσομεν σήμερον. Jo. Chrysostomi. MS. memorat Gerh. Vossius p. 62. ad Thavmaturgum, atque se vidisse etiam ejusdem argumenti Orationes sive homilias unam ineditam Chrysostomi, tres Absolonis Abbatis, singulasque Theodori Studitæ, Amphilochoi Iconiensis, Hefychii presb.

Εἰ ποτε δεῖ χαίρειν ἄνθρωπον ἐ σκιρτᾶν. Nic. Cabasilæ.

Εἰς δόξαν τῆς πανταγίης Τριάδος. Iosephi Bryennii.

Ἐμοὶ δὲ τῶν ζωγράφων ἐκάνεες. Nicephori Gregoræ : MS. Lambec. VIII. p. 64.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀγγέλου. Anonymi. MS. in Bibl. Coislin. p. 181.

Ἐορτὰς μὲν ἀπάσας καὶ ὑμνωδίας. Gregorii Episcopi Neocæsariensis, p. 66. edit. Gerh. Vossii.

Ἐπέση σήμερον ἡ πάντων χαρά. Andreæ Cretensis. Martino Hoppero interprete Latine apud Surium 25. Mart. Græce & Lat. in Orthodoxographis & in edit. Combefis. p. 11.

Ἐπ' ἑορτῇ ὑψηλὸν ἀνάβηθι. Germani Archiepiscopi CPol.

Ἐυαγγέλια, ἀδελφοί, Ἐυαγγέλια. Sophronii Hierosol. MS. Bibl. Coislinian. p. 389.

Ἐυφρανέσθωσαν οἱ ἕταροί. Isidori Archiepiscopi Thessalonicensis.

Ἡ βασιλεύσα τῶν Ἀγγέλων. Iosephi Bryennii.

Θεὸς ὁ τὰ πάντα πρὶν γενέσεως. Ejusdem.

Μεγάλας τῶν ἐγκωμίων. Basilii Seleuciensis, inter cujus sermones sæpius prodiit Græce & Latine. Emendatior T. 1. Auctarii novi Combefis. p. 170.

Νῦν ἡ τῆς βασιλίδος βασιλική. Joannis Damasceni. Græce & Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 835.

Jam tempus est, fratres Dilectissimi. Joh. Damasceni. Latine ex Arabico T. 2. edit. Michaëlis le Quien p. 833.

Ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος. Joannis Monachi & presb. Euboeæ circa A. C. 744. clarus. MS. Lambec. V. p. 23. sq. VIII. p. 386.

a) Confer Combefisii Bibl. Concionatoriam Patrum T. VI. p. 313. seq.

Ὁαι

Ὅσαι τῶν πόλεων βύλονται. Demetrii Cydonii. Cod. Barocc. 90.
Ὅταν ἔυρωσιν οἱ φιλοπέται διὰ δαψιλείαν. Gregorii Nysseni.
Ὁ τῶν παρθενικῶν λαγόνων. Leonis Imp. Græce & Lat. in Combe-
fisi Auctario novo T. 1. p. 1632.

Ὅου πολὺς ὁ ἐν μέσῳ χρόνος. Joannis Geometrae.

Πάλιν χαρῆς Ἐυαγγελία. Gregorii Episcopi Neocæsariensis, cui
tribuit Gerardus Vossius p. 90. sive Joannis Chrysostomi, sub
cujus nomine exstat MS. Bibl. Coislinian. p. 389. & 181. Lambec.
VIII. p. 384. & 51. Græce inter supposititia T. 7. Savil. p. 537. post
Hæschelii editionem: Latine apud Lipomann. & Surium 25. Mart.
Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefisi. p. 602. & T. 2. edit.
novæ Chrysostomi Montfauconianæ inter spuria T. 2. p. 797.

Σήμερον ἀγγελικῇ ᾠδῇ ᾠδῶμεν. Bibl. Coisliniana pag. 389. Gregorii
Thaumaturgi. vide Gerh. Vossii edit. p. 50.

Σήμερον ἡμῖν ὁ ἄριστος παῖς. Anastasii Antiocheni Archiepiscopi.
T. 1. Auctarii novi Combefisi. p. 850.

Σήμερον χαρῆς Ἐυαγγελία. Andreae Cretensis. T. 1. Auctarii novi
Combefisi. p. 1363. Græce & Lat.

Τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ. Chrysostomi T. 7. Savil. p. 515.

Τῇ παρώσης τιμίας καὶ βασιλικῆς συναγωγῆς. Germani Patriarchæ
CPol. in auctario novo Combefisi. T. 1. p. 1424. Græce & Lat.
Leontio CPol. tribuitur in MS. Bibl. Coislin. p. 196.

Τί πάλιν ὅτι γῆς ὁ μέγας βύλεται Γαβριὴλ ἡμῖν. Anastasii Antio-
cheni Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefisi. pag. 862.

Τὸς θύς ἱεροκήρυκας. Athanasii Alex. T. 3. Opp. p. 393.

Χαίρετε τὴν τοῦ μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα &c. Jo. Geometrae, MS. in Bibl.
Coisliniana p. 181.

Χαίρω σήμερον τὴν ἐμὴν πανηγυρίζων χαρὰν. Jacobi Monachi ex
Monasterio Coccinobaphi.

In S. Mariæ purificationem. Vide supra præsentationem JESU, &
Bibl. Concionatoriam Combefisi T. VI. p. 173. seq.

Modestii Hierosol. in ὑπαπαντὴν memorat Photius Cod. 276.

In Visitationem Mariæ videnda quæ collegit idem Combefisius T. VIII.
pag. 308-320.

In assistentiam B. Mariæ ad Crucem & sepulchrum: ἡ τότε τὸ πᾶν ἀνθρώ-
ποις λόγους ἀρμονίας ἀρμολογία. Josephi Bryennii.

Πρὸς ὑψηλοτάτην περὶ ἡμῶν ὁ λόγος. Georgii Nicomediensis. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combefisii. p. 1136.

Stans apud Crucem purissima Virgo. Ephraemi Syri. Latine apud Surium T. 7. ad 25. Mart.

Gratulatoria ad B. Mariam de Filii resurrectione. Φωνὴ ἀγαλλιόσεως προοιμιαζέτω σήμερον. Auctor Georgius Nicomediensis. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combefisii. p. 1175.

Χαίρετε. Τῆτο μοι τὸ βραχὺ καὶ μέγα ἔ' λόγος προοίμιον. Auctor Joannes Geometra.

Antiquissimum eorum cuius in *dormitionem* sive *assumptionem* S. Mariæ Homiliæ exstant, fuisse Modestum Patriarcham Hierosol. Photio Cod. 276. memoratum, & post septimi sæculi initia clarum, notat Mich. le Quien ad Damasceni T. 2. p. 857. ubi testatur se illam Modesti Homiliam descripsisse è MS. Codice Ségvieriano. Citat iterum p. 820. Incipit: ἄφατος ἡ πανήρ' γνώσας τῶν σει-
τῶν. Bibl. Coisliniana p. 389.

De Juvenalis Hierosolymitani oratione vide Nicephorum XV. 14. Hist. VII. ἔθ' ἐστὶ τοῖς ἐρωτικῶς. MS. Lambec. VIII. p. 132. Joannis Damasceni, Latine edidit Combefisius è versione Allatii. Græce & Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 882.

Ἐ δὲ βραχὺ κάλλος καὶ αὐγὴν ἡλίας. Isidori Archiepiscopi Thessalonicensis.

Ἐπὶ τῷ μητέρῳ ἔ' λόγος μὲν τὸν λόγον ὁ λόγος. Joannis Metropolitæ Evchaitorium.

VI. ἔστιν μὲν ἀνθρώπων εὐδίας. Jo. Damasceni. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 186. & apud Surium 15. August. Græce & Lat. Tom. 2. edit. Mich. le Quien p. 868. MS. Lambec. VIII. p. 132. Verterunt Raph. Volaterranus, Jac. Billius, Franciscus Combefisius.

Θαρρῆν μὲν τὸν λόγον ἐπ' ὀλίγον. Joannis Geometra, qui etiam ex Apocryphis collegisse quædam se haud diffitetur.

Μητρὸς Θεᾶς ἐρωτικῶν τιμῶν. Leonis Imp. Græce & Lat. T. 1. auctar. Bibl. Patrum nov. p. 1733. Alia collegit Combefisius T. 7. Bibl. Concionatoriarum p. 643. seq.

IV. Καλὴ πάλιν ἡμᾶς τὸ εὐσεβές. Andreae Cretensis, MS. Lambec.

bec. VIII. p. 130. Latine in T. 6. Lipomanni pag. 182. b. & apud Surium 15. August. Græce & Lat. in Andrea Cretenſi Combeſilii p. 143.

V. *Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων*. MS. Lambec. VIII. p. 13. Joannis Damasceni. inter ejus opera Gr. Lat. T. 2. edit. Mich. le Quien p. 867. Latine verterunt Raph. Volaterranus, Jac. Billius, Combeſilius.

II. *Μυστήριον ἡ παρῶσα πανήγυρις*. Andrea Cretenſis. MS. Lambec. VIII. p. 129. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 15. Augusti. Græce & Lat. in Combeſilii Andrea Cretenſi p. 131.

* *Οἱ κατὰ καιρὸν Πεντηκοστῆς*. Simeonis Metaphraſtæ.

Οἱ τὴν ἐν πνεύματι θεωρίαν τῷ αὐτῷ. Andrea Cretenſis. MS. Bibl. Coislinian. p. 389.

VIII. *Ὅσα τὸ σεπτόν ἔτα*. Andrea Cretenſis. MS. Lambec. VIII. p. 130. Græce & Lat. in Combeſilii Andrea Cretenſi p. 115. Homilias quibus numeros Romanos præfixos vides, illas eo ordine in Codice MS. noni sæculi reperit Bandurius, quem vide p. 647. seq. ad Antiquitates CPol.

III. *Ὁ χρεώων πάντοτε τοῦ ἰδίου*. Germani CPol. Græce & Latine T. 1. auctarii novi Combeſil. p. 1446. MS. Lambec. VIII. p. 53. & 130. ubi lacunam ſupplet.

Παυτάδωσαν τῶν αἰρετικῶν οἱ ἀμαθεῖς. Germani Patriarchæ CPol. Græce & Lat. T. 1. auctarii novi: & cum Andrea Schotti versione T. 12. Bibl. PP. Paris. 1644. 1654. p. 703. & T. 2. auctar. Ducæi p. 459. MS. Lambec. VIII. p. 130.

Περὶ τῆς ἐν χρίνῳ μὲν γενομένης ἀκρεαίως διαλύσεως, αἰωνίᾳ δὲ τῆς ἁγίας ἀναλήψεως. Auctor incertus.

I. *τῆς ἀγίας ἐδόξε θεοτόκου*. Narratio Apocrypha S. Johanni Apōstolō tributa, de quā dixi in Codice Apocrypho Novi Test. Multa etiam de eadem Lambecius in itinere Cellensi, quod prælo ſubjici iterum A. 1710. curavi, & lib. VIII. de Bibl. Cæsarea p. 132-198. In MS. Bibl. Coislinianæ p. 196. incipit: *ἦ θανμαστὴ καὶ ὑπερενδόξω καὶ ὄντως μεγ.*

ἦ μὴ καλὴ καὶ ἀγαθὴ λατρεύει κατὰ τὸ γεγραμμένον, ἔσται. Ejusdem Germani. MS. Lambec. VIII. p. 131. Edidit Græce & Lat. Combeſilius ad calcem Theodoti Ancyran. Paris. 1675. 8.

ἢ Θεῷ μήτερ, καλὸν γὰρ οἶμαι. Manuelis Palæologi.

In B. Mariæ ingressum in SanctaSanctorum. Ἐπὶ τῶν μεζόνων ἢ κατὰ ἀνθρακίνην δύναμιν. Gregorii Palamæ, Archiepiscopi Thessalonicensis. MS. Bibl. Coisliniæ p. 153.

Εἰ ἐκ τῷ καρπῷ τὸ δένδρον γινώσκειται. Ejusdem Palamæ. id.

Θυμηδίας μὲν πᾶσα θειοτάτη πανήγυρις. Germani Patriarchæ CPol.

Ὁ χρεωστὴν πάντοτε τὸν ἴδιον ἀεργέτην ἀνυμνεῖ. Ejusdem.

Τῇ θαυμαστῇ καὶ ὑπερενδόξῃ παναγίᾳ. Joannis, Thessalonicensis Episcopi.

Τῇ προτέρᾳ Κυριακῇ πλὴν ὁρθόδοξον ταύτῃ ἐκκλησίᾳ. Joannis Discipuli.

In templum S. Mariæ ad perennem fontem & de Miraculis ibi factis.

Εἶτα πηγῆς μὲν ἡδύ. Nicephori Callisti.

In templi S. Mariæ dedicationem, & reliquiarum venerationem, Zonæ & fasciarum. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη παρὰ τοῦ ἡ πόλις Ἰ Θεῷ. Auctor Germanus, Patriarcha CPol. Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 31. Augusti. Græce & Lat. Combesius in Manipulo rerum CPol. p. 232.

In venerationem ejus & encaenia novi loculi in Chalcoopratis. b) πρόκειται σήμερον ἡμῖν εἰς περισκώησιν. Euthymii Monachi. Latine apud Lipomannum T. 6. p. 217. & Surium 31. Augusti.

In Zonam B. Mariæ, τίς ὁ φανερὸς σύλλογος εἶναι; Germani Patriarchæ CPol. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combesii. p. 789. qui Andreæ Cretensi malit tribuere.

In depositionem pretiosæ vestis S. Deiparæ in Blachernis. Θῆα τινα καὶ μεγάλα μυστήρια. Georgii Metropolitæ Nicomediensis. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combesii. p. 752. A Possevino tribuitur Theodoro Presbytero & Syncello Magnæ Ecclesiæ.

Narratio de miraculosa restitutione ectypæ imaginis Deiparæ mariæ Romanæ quam ex archetypo picto ut ajunt à S. Luca Germanus Patriarcha fieri curaverat. Καὶ πάντα μὲν ὁ χρόνος Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 325. seq.

Miracula Deiparæ in Choziba, Ἀλλ' Ἰπὶ τὰ θαύματα τῆς ἐνδόξης. MS. Bibl. Coislin. p. 416. Mariæ

b) De templo CPol. in Chalcoopratis vide Tillemont T. 15. p. 182. & Cangii CPol. Christianam.

Mariæ Egyptiacæ & Zosimæ. *Μυσήριον βασιλέως κρύπτην καλόν.* Bibl. Coisliniana p. 126. 196. 401. Lambec. VIII. p. 231. Græcè è MS. Mediceo & Bavar. in calce Actorum Sancti T. 1. Aprilis pag. XIII. & Latine pag. 76. Allatius Auctorem hujus vitæ ait esse Sophronium Patriarcham Hierosolymitanum, sub cujus nomine bis in Bibl. Coisliniana exstat & allegatur etiam in glossario Græco-barbaro Meurfii. & Latine ex versione Pauli Diaconi Neapolitani apud Surium ad 9. April. Id vero negat Papebrochius, qui Mariam illam ad A. C. 421. revocat. Oratio Manuelis Palæologi Imp. quæ post vitam Mariæ hujus subjici consuevit, incipit: ὁ λόγος ἐστὶν ὁ τῆς ὁσίας ἡμῶν τὸν βίον ἀρετῶν διαζωγραφήσας. Vitam Mariæ Egyptiacæ à Metaphraste scriptam Græcè habuit Rosweidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

In S. Mariam Egyptiacam: *Ἀποστολικῆς ἐνδεῆς γραφῆς πέρας φθάνει.* Maximi Holoboli Syncelli. MS. Bibl. Coislinian. p. 245.

Mariæ Antiochenæ & Anthemii. *Τὸ γεγονός πρᾶγμα κατὰ τὴν μεγάλαν Ἀντιοχείαν.* Græcè & Latine, interprete Antonio Francisco Destiene S. I. in Actis Sanctor. ad 29. Maji T. 7. p. 50.

Mariæ junioris sub Basilio Macedone. *Ἐπὶ μὲν τῶν ἔχωντων ἀγώνων.* Auctor scripsit, cum Romanus esset Imperator & Euthymius Patriarcha CPol.

* **Mariæ Eugenii filiz quæ Marini sub nomine Monachum simulavit.** Supra, in Eugenip.

* **Marinæ sive Margarete Martyris:** *Nilil æque latificat & exhilarat animam bonam.* Latine in Tom. 6. Lipomanni & apud Surium. ad 17. Julii. Vide de hac si lubet Tillemonium T. 16. p. 167.

Τῆς ἀναστάσεως ἡ Κυρία ἡμῶν ἡσὺ Χριστῷ. Auctor incertus. MS. in Bibl. Coislin. p. 196.

Ἐμοὶ ὃ καὶ ἀεὶ εἶναι δοκῇ τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἑσώμα. Auctor Theodorus Metochita, magnus Logotheta.

Καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἀρετῶν, ἥς ὁ Χριστὸς κεφαλὴ. Auctor Gregorius Cyprius Patriarcha CPol. MS. in Bibl. Vindobonensi. Lambec. VIII. pag. 71.

Marini vita per Theotimum. *Τῆς ἀναστάσεως τῆς κυρίας ἡμῶν.* Cod. Barocc. 148.

Marini

Marini Senis Anazarbei Cilicis sub Diocletiano. 8. August. ὁ ἅγιος
μάρτυς Μαρῖνος ὁ γέρον. MS. Lambec. VIII. p. 121.

Marthæ Hegumenæ Monasterii Deiparæ in Monembasio. ἐπὶ τῶν ἡμε-
τέρων προγόνων ἐν τῷ κατὰ μοναστηρίῳ. auctor Paulus Episcopus
Monembasiz. MS. in Bibl. Coisliniana p. 586.

Martini Episcopi Franciæ. Κατὰ τῆς καμρᾶς Γεατιανῆς καὶ Οὐαλεντινιανῆς
τῶν αυτοκρατόρων συνέβη σωμαθροισθῆναι. 10. Nov. Auctor incer-
tus. MS. Lambec. VIII. p. 268.

Martiniani Monachi & Eremitæ in Palæstina sub Arcadio & Honorio
de quo Tillemontius T. 12. pag. 37. seq. Ἐγλίσα τῆς πόλεως κα-
σαρείας τῆς Παλαιστίνης. Auctor σύγχρονος (e Martiniani proficitur.
MS. Græce Lambec. VIII. p. 84. & Cod. Barocc. 147. Latine
apud Surium & Bollandum 13. Febr.

* Ὁν τρόπον αἱ τῶν προλαβόντων νόσων σωματικῆς. Sim. Metaphrastæ.

In omnes SS. Martyres.

Αἱ μὲν χεῖρες παηγύρεις ὅσαι τὸ Φῶς. Auctor Constantinus Dia-
conus magnæ Ecclesiæ CPol. & Chartophylax, diversus, ut
notat Allatius, à Constantino Acropolita & Tio. Meminit Sep-
tima Synodus Actiōne V.

Αἱ τῶν μαρτύρων ὁρταί. Jo. Chrysostomi. T. 2. edit. novæ p. 667.
Inspiciens, rudis, imperitus pictor. Ephraimi Syri. Latine apud Surium
1. Nov. Ambrosio Camaldulensi interprete.

Ἐξ ἑ τὴν ἱερὰν πανήγυριν. Jo. Chrysostomi. T. 2. edit. novæ p. 711.

Ἔστιν ὡς εἶκος καὶ ὡς τῶν σφόδρα δυσμῶν. Asterii Episcopi Ama-
seæ. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combesis. p. 182. Lo-
ca duæ MS. Vindob. emendat Lambecius VIII. p. 373.

Πάλιν μαρτύρων μνήμη. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 984.

Φαῖδρα καὶ ἐπέρας. ὡς ἀρχαί. Ephraimi Syri. Exstat Græce in
editione Oxon. pag. 411.

* In Decem Martyres Cretenses sub Decio.

Ἄλλο μὴ ἄλλο τι τῆς θρυλούμενης διεξίετο Κρήτης. Latine apud
Surium 23. Dec. & Lipomann. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 213.

In Decem Martyres sub Leonē Lauro, Gregorium protospatharium, Ju-
lianum, Marcianum, Joannem, Jacobum Alexium, Demetri-
um, Leontium, Photium, Petrum & Mariam Patriciam, pro-
pter imaginem Christi CPoli in porta ænea. Τὴ τῆς πανμνήτης
καὶ

καὶ πανουργὸς ζωοχηρῆς Τριάδ^{ου}. ἐνὸς Χριστῦ. 8. Augusti. MS. Lambec. VIII. pag. 118.

XL. Martyrum Sebastenorum.

Ἐκόντα μαρτυρικὴν ἀλκιμύειαν βύλομαι. Ephraimi Syri.

Ἐχ^{ον} μὲν τὰ ῥωμαίων σκηπτε^{ρα} Λικίν^{ου}. Latine apud Surium 9. Martii.

Joannis Chrysostomi sermonem memorat Photius Cod. 274.

Κατὰ σὺν κειρὺς Λικίν^{ου}. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 348. IV. p. 74. & 101. Bibl. Coisliniana p. 196.

Μαρτυρῶν μνήμης τίς αὖ γένοιτο κόρ^{ου}. Basilii M. inter ejus Opera T. 1. p. 526. Græce & Lat. Meminit Svid. in βασιλεί^{ου}. Latine apud Surium 9. Marti. Græce cum Gerh. Vossii versione & notis ad calcem Gregorii Thaumaturgi Mogunt. 1604. p. 75.

Οἱ μὲν ὀπλῆται ῥωμαίων κατὰ νόμον. Gregorii Nysseni. T. 2. p. 93. Eorum testamentum Græce MS. Lambec. IV. p. 97. Latine V. p. 410. De reliquiis inventis Sozomenus IX. 2.

In XLII. Martyres Amorienfes. Ἐπὶ τὰ μαρτυρικά ἑπαθ^{λα}. Sophronii ArchiEpiscopi Hierosol.

Φαιδ^{ου} μὲν τῆς παρῆσης ἑορτῆς. Evodii.

In Martyres Egyptios. Ἐυλογητὸς ὁ θεός, ἔτι καὶ ἐξ Αἰγύπτου μάρτυρες. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 519. & T. 2. edit. novæ pag. 699.

De Martyribus XLIV. quos Saraceni interfecerunt in Laura S. Sabæ. ἄξιον ἐστὶ τὴς μνήμης τῆς τῶν ἀμαρτημάτων. MS. in Bibl. Coislin. p. 416. Edidit Gombefisius. Græci eorum memoriam celebrant XV. Maj. Vide Epistolam ad Eustathium, Antiochi homilias præmissam in Tomo I. auctarii Ducxani p. 1021-1024.

De Martyribus Lugdunensibus A.C. 117. Epistola Ecclesiæ Lugd. & Viennensis apud Eusebium V. 1. seq. Hist. Οἱ ἐν Βιέννῃ καὶ Λυγδύνῃ τῆς Γαλλίας παροικῶντες δῦλοι Χριστῦ. Latine apud Surium 2. Junii. & in Ruinarti Actis Selectis Martyrum p. 61.

Plures in SS. Martyrum Confessorumque plurium memoriam homilias exhibet Combesisius T. 8. Bibl. Concionatoriz pag. 618. seq. sed ut in eo Opere semper facit, Latine tantum.

* **Vita Matronæ Martyris Chienfis. Τὰς σώφρονας τὸν βίον καὶ φιλαρίτας. Latine apud Surium, 8. Nov. & Lipomannum, Græce habuit Rosweidus.**

Ejusdem Encomium. Οὐ ξένα τῆς παρύσης ἡμῶν πανηγύρεως. Auctor Nilus, Metropolita Rhodi.

Matthæi Apostoli & Evangelistæ. Ματθαίος δὲ μνήμης τί ἂν γένοιτο χαλεπότερον. XVI. Nov. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Latine ex Combefisii versione T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 410. Græce & Latine in auctario novissimo Combefisii T. 1. pag. 401. Vide etiam ejus Bibl. Concionatoriam T. VIII. pag. 161. 186. & Tillemont. T. 1. memor. p. 386. 19.

Ἔδει μὲν ἡμᾶς μηδὲ δεῖσθαι. Jo. Chrysostomi Homilia I. in Matthæum. MS. Lambec. VIII. p. 281.

Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἦν ἐν τῷ ὄρει κατὰ μόνας, ἡσυχάζων. MS. Lambec. VIII. p. 278.

Ejusdem Apostoli Acta, incerto auctore: Ματθαῖος Ἀπόστολος καὶ Ἐυαγγελιστὴς ἦν μὲν ἐκ πόλεως κερσαλήμ.

* Ἦδη μὲν τὴν αἰσῶν πλάσαντι ἡμᾶς δοθεῖσαν φυλάττοντες ἐπιτολήν. Latine apud Surium 21. Sept.

Matthæi Apostoli, 9. August. Πῶς δαί ἄρα τὸν ἱερόν Ματθαίον. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in auctario Combefisiano noviss. T. 1. p. 422 Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 417. Vide & ejusdem Combefisii Bibl. Concionatoriam T. VI. pag. 282. seq. Lambec. VIII. p. 124. Tillemont T. 1. p. 431. seq. & 685.

* *Mauricii & LXX. cum eo militum, Apameæ in Syria.* Μαρτύριον μνήμη φιλοθείας κατέστηκεν ἐνδοξ. MS. Lambec. VIII. pag. 87. Latine apud Surium 18. Jul. Vide Bollandum ad 21. Febr.

In Maximum presbyterum. ὅτι μὲν ἀπελείφθημεν ὑμῶν τὴν παρελθῶσαν. Jo. Chrysostomi T. VIII. Savil. p. 80.

Maximi Homologetæ A. C. 662, defuncti vita citatur ab Allatio de purgatorio pag. 730. XIII. Augusti. Incipit: Καὶ πάλας (leg. πάντων) μὲν τῶν κατὰ Θεὸν πολιτῶν αἰώνων ὁ βίος λυσιτελῆς καὶ ὠφέλιμος. Auctor intertus. Lacinias produxerat Baronius è MS. Vaticanis & versione Petri Morini, Auctor Anastasius Apocrysiarius Maximi discipulus. Prodiit Græce & Latine in Tomo I. Operum S. Maximi ex edit. Combefisii, qui Latine vertit. p. 1-28. Paris. 1675. fol.

Acta & collationes sive relatio motionis factæ inter S. Maximum & socium ejus atque Principes in secretario. Incipit: Τῇ ἡμέρᾳ ἣ προσ-
αφ-

μεμίσθῃσαν. ante T. 1. Operum S. Maximi p. 29-86. Græce & Lat. nisi quod nonnulla tantum Latine ex Anastasii Bibl. versione.

Officium SS. Maximi a) & Anastasii ex Menæis XIII. August. p. 87-106.

Epitome certaminis. ὁ ὅσιⓈ καὶ τρισμακάριςⓈ Πατὴρ ἡμῶν ΜάξιμⓈ. MS. Lambec. VIII. p. 127.

Maximi, Dadæ & Quintiliani. βασιλεύοντων τῶν ἀσεβεισάτων Διοκλητιανῷ καὶ Μαξιμιανῷ. Latine apud Surium 28. April. sub Metaphrastæ nomine. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctior. T. 2. Aprilis p. 974. & Latine Papebrochio interprete p. 126.

Maximi. Vide supra in Cæcilia.

Maximini, Vide supra in Juventino.

* Maximini. Vide Faustæ.

Melanes sive Melaniæ Romanæ. εὐλογητὸς ὁ θεὸς ὁ διαγέγραψεν πῶς σὺν τιμῇ καὶ κεφαλῇ, ἱερῷ ὅσιε. Auctor coævum illi se profitetur.

* Ἦν ἀρχὴ καὶ τὸ τοῦ μεγίστου πάλαι καὶ πεφανεστάτης. Latine apud Surium, 31. Januar. Græce habuit Rosweidus. Exstat & MS. in Bibl. Coisliniana p. 213.

Melchisedeci. Ἐν τῷ κηρῷ. Auctor fertur Athanasius Alex. T. 3. Opp. p. 239. videatur Codex Apocryphus V. T. p. 311. seq.

De Melchisedeco & Lotho. οὗτⓈ ὁ μελχισεδὲκ λέγειται ἀπάτωρ. MS. Lambec. VIII. p. 262. Nessel. V. p. 128.

Meletii Ducis & CCLII. Martyrum acta fabulosa. Κατ' ἐκείνον καιρὸν διώκοντο οἱ χριστιανοὶ ὑπὸ βασιλέως Ἀντωνίνου. Græce è MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctior. ad 24. Maji T. 5. p. 436.

Meletii Episcopi Antiocheni. A. C. 381. defuncti 12. Febr. ἤυξῃσαν ἡμῖν τὸν δεῖθμόν τῶν ἀποστόλων. Licet in quibusdam Codd. Basilio tribuitur, Auctor Gregorius Nyssenus. T. 2. Opp. p. 1019.

Παταχὲ τῆς τιμίας καὶ ἱερᾶς ταύτης ἀγγέλης. Auctor Jo. Chrysostomus, Latine apud Surium 12. Februar. Græce & Lat. T. 2. edit. novæ p. 367. citatur à Damasceno 2. de imag. & in Synodo 2. Nic. act. 4.

Memnonis, infra in Severo.

* Menæ, Hermogenis & Eugraphii Martyrium in Ægypto, Imperante Maximino. μετὰ πῶς Ἰππὶ γῆς Ἰ ΣωτῆρⓈ Χριστὸς παρυσίαν. Latine apud Surium ad X. Decembr. & apud Lipomannum: & Græce MS. Lambec. VIII. p. 227. Bibl. Coislin. p. 212.

Q 2

Τῆς

a) Coofex Volum. VIII. hujus Bibl. p. 729. seq.

- τῆς ἑ' Χριστῷ χάριτι ἀνταναμίνης. MS. Lambec. VIII. p. 309. sub Athanasii nomine. Bibl. Coisliniana p. 565.
- Menz' five Mennæ Patriarchæ CPol. sub Justiniano 27. August. οὐτῷ ἐ αἰοίδιμῳ Μηνάς. MS. Lambec. VIII. p. 216.
- * Menæ Martyris Ægyptii in urbe Coryæi. βασιλεύοντι Διοκλητιανῷ καὶ Μαξιμιανῷ. Latine apud Surium, XI. Nov. & Lipomannum.
- Ἐγένετο κατὰ τὴν πελοπίων ἑ' ἀσεβείας. Auctor Timotheus, ArchiEpiscopus Alex. Cod. Barocc. 147. Latine apud Surium 10. Nov.
- Ἐπὶ δούτερος τῆς βασιλείας Διοκλητιανῷ καὶ ἑπὶ πρώτῃ Γαίῃ Οὐαλερίῃ Μαξιμιανῷ. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. pag. 269. Cod. Barocc. 147.
- * Menodoræ. Vide infra, Metrodoræ.
- Mercurii Martyris Cæsareæ Cappadociæ. καὶ κυβερνητῆς μὲν πρὸς ἀνεμον. Auctor Nicephorus Gregoras.
- Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ βασιλεύοντι Δεκίῳ καὶ Βαλεριανῷ. Auctor incertus. Latine sub Metaphrastæ nomine apud Lipomannum Tomo V. & Surium ad 24. Nov.
- Methodii Patriarchæ CPol. Vita & res gestæ. ἱεράρχην καὶ ἀσκητὴν ἅμα καὶ Χριστῷ μάρτυρα. Auctor incertus.
- * Metrodoræ, Nymphodoræ & Menodoræ. οὐδὲ γυναῖξιν ἔδὲ κόρας τὸ τῆς μαρτυρίας δοσκέκλεισαι χάδιον. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 10. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 238.
- Metrophanis & Alexandri Episcoporum Byz. ἐν σακαυδεκάτῳ ἔτει τῆς Διοκλητιανῷ βασιλείας. Scriptor cœvum se proficitur. Confess. Photium Cod. 256. sed & Tillemontium T. 7. memor. p. 657.
- Michaëlis Archangeli, vide supra, Archangeli.
- De Apocalypsi Archangeli Michaëlis. τῶν θαυμάτων καὶ δυνάμεων. Auctor Archippus Prosimonarius.
- Michaëlis Cerularii elogium scripsit Mich. Psellus, cuius editionem promissit Combefisius T. 1. auctar. noviss. p. 13.
- Michaëlis Syngelli. νόμῳ ἔτῳ ἦν θῆσε πάλαι παρ' Ἑλλήσι. Auctor Nicephorus Gregoras.
- Monachorum cædes in Sina & Raithur. Ἀπὸ μὲν ἐγὼ κατὰ τὴν ἑφοδὸν τῶν βαρβάρων. Nili Monachii narratio edita Latine apud Surium & Bollandum 14. Januar. Græce & Latine à Petro Possino. Paris. 1632.

1639. 4. Vide quæ ad Allatium de Niliæ p. 26. seq. editionis à me curatæ.

Alia narratio ejusdem argumenti. *Ἐγένετό μοι ποτε καθελομένη.* Auctor Ammonius Monachus. Græcæ & Latine cum notis in Combesii triumphis selectis Martyrum p. 88--132. Paris, 1660. 8. adde Tillemont. T. 7. memor. p. 574. & 782.

Vita Moysis, servi DEI, libris tribus. *Μωϋσέως τῷ κατὰ μὲν τῆς.* Auctor Philo Judæus Græcæ & Lat. inter Philonis opera. Latine ex Zini versione apud Surium 4. Sept.

Ὅσῳ τι πάχυσιν οἱ τῶν ἱππικῶν, Auctor Gregorius Nyssenus T. I. p. 167-256.

In Moylis serpentem. *Χθρὲς ἡμῖν ὁ λόγος πρὸς τὴν αἰρετικὴν πάλιν.* Severiani Gabalensis.

Moylis Æthiopis ex latrone anachoretæ. *ἔτι ὁ μακάριος μωυσῆς τῷ μὴ γενεῇ ἦν Αἰθίοψ.* 28. August. MS. Lambec. VIII. p. 218. ex Palladii Historia Lausiaca.

In mulierem peccatricem. *Ἰκανὸς ἡμᾶς πρῶην.* Amphilochii. Græcæ & Lat. in edit. Combesiana p. 64.

In mulieres unguentiferas. Vide in Jesu sepulturam. Sermonem Modesti Hierosol. memorat Photius Cod. 276.

Myronis sub Decio, Presbyteri Achajæ. 17. Aug. *ἔτις τελεῖται αὐθυπατεύοντος Ἀντιπάτρου.* Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 647.

ὁ ἅγιος μάρτυς ἔχει τὴν Μύρον. MS. Lambec. VIII. p. 200.

Myronis Rhæciæ in Creta Episcopi. 9. Augusti *ὁ ἅγιος καὶ θαυματουργὸς καὶ ἔχει τὴν ἱεράρχης Μύρον.* MS. Lambec. VIII. p. 122. & 200.

Myronis Ephesi Metropolitæ. *καθάρπευ ὅτι τῶν διὰ χρείας ἐκάστοις.* Auctor Neophytus Hieromonachus. Lambec. V. p. 198.

*Nazarii, Gervasil, Protasil & Celli. *Νέρωνος ἀνδρὶς (ἄρτι) τὰ ῥωμαίων σκῆπτρα διέποντος.* Latine apud Lipomannum Tom. 6. ad 14. Octobr. Surium 19. Junii. Græcæ MS. Lambec. VIII. p. 250. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 211.

Neophyti Martyris. *κατὰ τὴν καιρὸν τῆς παρὰ νόμον αὐτοκρατορίας τῶν τυραννικῶν βασιλέων Διοκλητιανῶ καὶ Μαξιμιανῶ.* MS. Lambec. VIII. p. 338. Auctores se coævos & à Neophyto ab Ethnicismo conversos profitentur.

Νεόφυτος τις δὲ αὐτῷ Θεῷ ὁ Κυρίως ἡμῶν ἰησοῦ Χριστῷ ὅτι γένος Χριστι-
ανῶν ὑπέρχεν. Auctor corævum se profitetur.

Aliud. Παροδόξων πραγμάτων δυσωδῶδες ἡ διήγησις. Auctor Con-
stantinus Acropolita, magnus Logotheta.

Nerei & Achillei. *Nisi studia Catholicorum.* Velut è Græco versa ab
Anonymo exhibet Surius 12. Maj.

In Nicænos c) Patres. Πάτριω τῷ ἡγαμένοισι ὅτι τῆς Ἀποστολικῆς
ὑπηρεσίας παραινέσεως, ὡς Θεοφιλε. Auctor Gregorius Cæsareæ
Cappadociæ presbyter. Exstat Latine in Tom. 6. Lipomanni &
apud Surium ad 10. Julii. Græce & Latine in Auctario novo Com-
besii. T. 2. p. 547.

In Nicænum Symbolum. Τὸ μὲν ἐστὶ τῇ πίστει τερρὸν π καὶ βέβαιον.
Theodoti Episcopi Ancyranæ circa A. C. 430. quem Latine post
Hollstenium (cujus editio Græcolatina postuma lucem vidit Romæ
1669. 8.) vertit & notis illustratum utraque lingua edidit Combe-
sius. Parisi. 1675. 8.

Nicandri & Marciani. Ἐκον δὲ τὰ νικητήρια. Auctor incertus.

Nicephori Martyris Antiocheni A. C. 260. Ἦν τις πρεσβύτερος ὀνόματι
Σαπρίκιος. Græce & Latine in Actis selectis Martyrum Theodo-
rici Ruinarti pag. 239-245. editionis Werstenianæ Amst. Quod
Simeoni Metaphrasti tribuit Lambectus VIII. p. 82. 380. incipit:
κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἦν τις πρεσβύτερος. Latine apud Surium
9. Febr. Gallice in Honorati à S. Maria reflex. sur les regles & l'
usage de la Critique T. 1. diff. 2. p. 225. 199.

Nicephori Patriarchæ CPol. vitam scriptam ab Ignatio diacono memo-
rat Svidas in ἰνδατι. prodiit Græce ad 13. Mart. T. 2. Act. San-
ctor. p. 704. Latine p. 294.

Plurima profecto diversis occasionibus atque temporibus. Oratio Theophanis
presb. & præpositi in ejus exilium & translationem reliquiarum.
Latine apud Surium 13. Mart.

Nicetæ filii Imp. Maximiani. 15. Sept. Ἐγένετο ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις.
MS. Lambec. VIII. p. 221.

Nicæ-

c) Vide & supra in Constantino. Et quæ in Tomo sexto Aloysii Lipomanni p. 118. b. &
apud Surium 10. Jul. Latine legitur Oratio de iis quæ Nicææ gesta sunt, Incipit; No-
vo decimo anno Imperii Diocletiani.

Nicetæ Casareensis Bithyni Confessoris, sub Constantino Copronymo. Πρόκειται ἡμῖν μεγίστης ὠφελείας ὑπόθεσις. Auctor Theodericus Monachus, Nicetæ discipulus. Latine apud Surium 3. Apr.

* Nicetæ Gothi. Νικητικὸς ἀγὼνας ἔμαρτυρε. Νικήτα. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 15. Sept. & Surium 15. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 240. 289. 380. IV. p. 62.

Nicolai. Ἐν τοῖς καιροῖς Κωνσταντίνου ἔ βασιλέως ἀκαταστασία ἐγένετο ἐν τῇ Φρυγίᾳ. Auctor incertus.

Nicolai. Ἐπιδήμιον χαίρει Θεός. Auctor Leo Imp.

* Nicolai Myroblyti, Thaumaturgi Myrensis in Lycia Episcopi.

16. Dec. Σοφὸν τι χρῆμα ζωγράφου χεῖρ. MS. Bibl. Coislin. p. 212. Lambec. VIII. p. 288.

Leonis Imp. Oratio Gr. L. prodit Tolosæ 1644. 4.

In eundem. Ἀνδρῶπις ἔθει. Andreæ Cretensis inter cujus orationes Græce & Latine edidit Combefisius pag. 188. 196.

Ἐυλογητὸς εἰ κύριε ἡμῶν ἰησοῦ χριστέ. MS. Lambec. VIII. p. 376. Auctor incertus.

Ὁ μὲν Θεοπάτωρ Δαυὶδ. Nicetæ Rhetoris Paphlagonis.

* Ὁρθεῖ ἡμῖν Φαεινότατος, Michaëlis Archimandritæ. MS. sine nomine scriptoris Lambec. VIII. p. 308. Plura Combefisius in Bibl. Concionatoria T. VI. p. 68. seq. Vide & Tillemont. T. 6. memor. p. 688. 823. seq. mentio hujus Nicolai in Historia Miscella XXIV. 8.

Narratio miraculi à Nic. Myrensi editi, 6. Dec. quo tres Stratopedarchæ Constantiniani M. Nepotianus, Ursus & Erpylio (i. Erpelio) ab injusto supplicio liberati sunt. Ἐν τοῖς καιροῖς Κωνσταντίνου. MS. Lambec. IV. p. 122. VIII. p. 308. 376.

Nicolai Myrensis vita è Metaphrasæ & aliis collecta à Leonardo Justiniano, T. 1. Lipomanni & apud Surium 6. Dec. incipit: *Palaram scriptores tradunt.* Edità ab Aldo Venet 1502. 4. cum Juvenco, Aratore & aliis.

Translatio ex Myra Lyciæ ad Apuliæ opidum Barum jubente Ursone ArchiEp. A. C. 1088. Surius ad 9. Maji. *Universis Christi Ecclesiis.*

Nicolai Studitæ. Οἱ τὰς Ὀλυμπίας ἀγῶνας. Auctor Monachus Studita, sed à Nicolai & Photii ætate remotior. Græce & Lat. in T. 2. Auctarii novi Combefis. p. 890.

Nico-

Niconis Episcopi & XCIX. cum eo Martyrum sub Decio, in Sicilia Qvintiano Praefecto. *Κατὰ τὰς καιρὺς ἐκείνας ἡγεμονέουσιν* Κυρτιανὸν & ἀσθισάτην. Auctor Charemonius Syracusanus, Niconis Discipulus. Exstat Græcè è MSS. Vaticano & Ambrosiano in calce T. 3. Act. Sanctor. ad 23. Martii pag. 18. & Latine cum notis pag. 444.

Niconis Thymaturgi, cognomento pœnitentiam agite. *Εἰ μὲν πόνη ἢ χρόνῳ, γνώμῃ δὲ μάλλον σέβει.* Auctor incertus.

* Nicostrati. Vide infra in Sebastiano.

Nili Rossanenſis Calabri. *Ἡ χάρις τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἰησοῦ χριστῷ.* Prodiit cum versione Jo. Matthæi Caryophili Rom. 1624. 4. Auctor contubernalis & discipulus.

Nili Monachi, πολλοῖς μὲν MS. in Codice Barocciano 65. Auctor Petrus Lambardus.

Niphontis Armenopuli. *Μυστήριον μὲν βασιλείας κρύπτειν καλόν.* MS. Bibl. Coislinian. p. 416.

* Nymphodoræ. Vide supra, Metrodoræ.

In Oeconomum iniquitatis. *Πολλάκις ὑμῖν ἔπον διαλεγόμενος.* Asteriæ Amaseni. Græcè & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combesis. pag. 22.

Onesimi, Paulo Apostolo discipuli, *καὶρε καὶ γένεσιν* ἱεστικοί. MS. Græcè Lambec. VIII, p. 85, & Latine apud Surium 16. Febr. acta incertæ fidei. Vide Tillemont T. 1. memor. p. 607. edit. Paris.

Onuphrii & aliorum Eremitarum. *Ἐν μὲν μὲν ἡμερῶν σπευδὴν ἐποιή-σάμενοι ὁ ἐλάχις* Παφνύτι. Auctor fertur Paphnutius Anachoreta. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, ad 1. Junii. & apud Surium 11. Junii. Græcè MS. Lambec. VIII. p. 359. Aliam vitam Onuphrii à Metaphraste scriptam Græcè habuit Rolweidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

Orestæ Martyris. supra, Drestæ & Arestæ, & Eustratii.

In Origenem. *Καλόν τι χεῖμα ἢ σιωπὴ.* Gregorii Thymaturgi pag. 169. edit. Gerh. Vossii.

Dominica ὁρθοδοξίας. Vide supra, Imaginum restitutio.

Pachomii. *Ὁ λόγος ταῦτα πάντα κτήσαντος* Θεοῦ ἀλήθεια. Græcè è MSS. Florentino, Vaticano & Ambrosiano, in Actis Sanctor. appendice ad T. 3. Maji pag. 25. * & Latine Dan. Cardono S. I. interprete pag. 295. ad 14. Maji. Laudat Allatius de purgatorio p. 929. seq. confer Tillemont. T. VII. memor. pag. 167. sqq. 469. sqq. 674. sqq. 692.

Alia

Alia ejus vita, junioris auctore: Αυταρκώς μὲν τὰ χαρίεστα πρὸς τὸ ἁγία.
Græce in eadem appendice p. 51. * & Latine pag. 334.

*Alia, incerto auctore memorata apud Allatium: ὁ κύριος ἡμῶν Ἰη-
σοῦς Χριστὸς ἡ πηγὴ τῆς σοφίας.* Latine in Tom. 6. Lipomanni &
apud Surium ad 14. Maji.

In Palmarum Dominicam.

Βασιλικὴν οἱ πῖσι δι' σήμερον. Eulogii Archi-Episcopi Alex. (licet Co-
dices quidam ut Bibl. Coislin, p. 402. Alex. Cyrillo tribuant)
Græce & Lat. in Auctario novo Combefisi. T. 1. p. 651.

Ἐκ θαυμάτων τοῦ θαυμαστα. Jo. Chrysostomi, Savil. T. 5. p. 882. vi-
de & Lambec. IV. p. 128. VIII. p. 353.

Ἐνεπαύησεν ἔθνη ἐν ἀλαφροῦ. Jo. Chrysostomi, T. 2. Savil. p. 830.
Ἐπῆλθε καὶ ἄλλο τέ ποτε βασιλέως γλῶσσα τῷ παρῆσαι πανηγυρί.
Leonis Imp. Græce & Lat. T. 1. Bib. Patrum Auctar. novi Com-
befisi. p. 1657.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός. Methodii. Græce & Lat. in Combefisii Metho-
dio p. 430.

Ἡδὴ τῆς δεσποτικῆς πανηγύρεως ὡρμήκεται τὰ χαρίεσμα. Leontii
Neapolitani, in aliis CPolitani presb.

Ἡδὴ τῆς πνευματικῆς ἀκολουθίας προλαμπει. Jo. Chrysostomi. MS.
p. 197. Bibl. Coislin. T. VII. Savil. p. 334.

Ὁ μὲν γὰρ τῶν προκειμένων. Georgii Nicomediensis. Cod. Barocc. 40.
Σπουδαίοντες ὡς φίλοι καιρὸς. Procli Patriarchæ CPol. inter ejus
Orationes à Vinc. Riccardo editas Romæ, & in Combefisii Au-
ctario novo T. 1. p. 399.

Τὸς τῆς δόξης καδῆκει μύσας μὴ τῷ χάρι μόνον ἀσπάζεσθαι.
Leontii presbyteri CPol.

Θρησκὸν ἀγαπήτοι μυστήριον σήμερον. Athanasii Alex. In nova Colle-
ctione Patrum Montfauconiana Paris. 1706. fol. T. 2. p. 63.

Καὶ εἰς σφόδρα θύγατερ Σιών, κήρυττε. Macarii Chrysocephali, MS.
in Bibl. Coisliniana p. 181.

Καὶ εἰς σφόδρα κεχαριτωμένη θύγατερ Σιών. Epiphanii Archi
Episcopi.

Χθὲς ἡμῖν τῷ κυνὶ ἀνάστασις λαλᾷ. Josephi ArchiEpisco
Thessal.

Χρὶς ἡμᾶς μὲν ἔδωκεν Λάζαρον. *Andreas Cretensis. Græce & Lat. p. 75. in Combesii edit.*

Ὡς περὶ ἡμέτρητον ἄβυσσον. *Titi Bostrensis. Græce & Lat. T. 2. Auctarii novi Combesii. p. 638.*

Pamphili Cæsar, Valentis, Pauli, Seleuci, Porphyrii, Theoduli, Juliani & sociorum. *Καὶ δὴ καλῶς πρὸς ἅπασιν τὸ μέγα καὶ ἀεικόνητον. Auctor Sim. Metaphrastes ex Eusebio. MS. Lambec. VII, p. 85. Græce, & apud Surium 1. Junii Latine. Græce & Lat. T. 1. Act. Sancto. Junii p. 64-74. Vide Volum V. hujus Bibl. p. 101.*

Pancratii Martyris qui Petri Apostoli ut ajunt discipulus, Tauromenii in Sicilia Episcopus fuit. *Ἐγένετο μὲν τὸ ἀντὶ τὸν Κύριον. Auctor fabulosus Evagrius Monachus laudatus Theophani Cerameo homil. 57. qui se Pancratii discipulum & comitem proficitur. Græce MS. Lambec. VIII. p. 94. Latine vertit Sirmondus, sed non prodiit.*

Pantaleonis Martyris elogium à Niceta scriptum Græce & Latine edidit cum notis Fed. Morellus Paris. 1608, 8.

* Panteleemonis. *βασιλεύοντι ἔδωκεν αἰσιν καὶ πνεύματι.*

Θαυμαστός δ' αὖ τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ. Auctor Nicetas Rhetor.

τῆς εἰδωλικῆς ἀλφειᾶς κατὰ πάσης ἀποχέουσης τῆς οἰκουμένης. Auctor incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni & apud Surium ad 27. Julii.

Paphnutii, supra, Euphrosynes.

* Paphnutii Anachoretæ & DXLVI. Martyrum. *Fuit imperatore Diocletiano. Adrianus quidam præses. Latine apud Surium 18. April.*

Papyli Diaconi, Carpi Episcopi Thyatirensis & Agathopodis Martyrium. *Ἐπὶ βασιλείας Δεκίου. Auctor incertus.*

● * Μεμνησθαι τῶν ὑπὲρ χρεῖν παθόντων MS. Lambec. VIII. p. 249. 258, 262. supra in Carpo.

In parabolam de eo qui in latrones incidit. *Ἡκάστην ἀδελφοὶ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Leontii Hierosolymitani.*

Parasceves Virginis Martyrium. 14. Octobr. *Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔδωκεν αὐτῇ. MS. Lambec. VIII. p. 363. Nessel. V. p. 128.*

Ἡ ἀρχὴ τῶν ἱαμάτων χρεῖν. MS. Bibl. Coislin. p. 169.

Pare-

2) In Indice ad Allatium non Panteleemonis sed Pantaleonis hoc esse elogium innuitur. Ita & latina Martyrologia Pantaleonem nominant pro Panteleemone.

Paregoridis, vide supra, Leonis.

Parthenii Episcopi Lampfaceni sub Constantino M. clari Vita. πῶς καὶ ἀγάπῃ κινῆμεν. ἐγὼ δ' ἀμαρτωλὸς κρυσπῖνος. Auctor Parthenii discipulum se proficitur, nomine Crispinum, MS. Lambec. VIII. p. 82. Latine apud Surium & Bollandum 7. Febr.

Patapii Thebani Ægyptii, Abbatis Eremitæ. ὡς λαμπρὰν καὶ πνευματικὴν. & alia oratio quæ incipit πάντα πιστεύει ἄξιον. Utraque auctore Andrea Cretensi, inter cujus orationes Græce & Latine editæ à Combesio, p. 196. & 216.

* Vitæ ejusdem. Οὐ πολλὰς Αἰγυπτίῳ ἐπ' αὐτὸν δὲ τέκῃ. Latine apud Surium 8. Decembr. & apud Lipomannum, Græce MS. in Bibl. Coisliniana p. 212.

In SS. Patres & Prophetas. Ἡ ποδηγῶσα πίστις εἰς τὴν δόξαν. Athanasii Alex. Græce Lat. cum Holstenii vers. T. 3. Athanas. p. 450.

Patricii Episcopi Prusæi. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἡγεμονεῦοντι. ἱερεῖς ἀνθυπάτοι. Græce in Actis Sanctior. ad calcem T. 3. Aprilis pag. LXV. & Latine ad 28. April. pag. 576. ex versione Jo. Ravensteinii, S. I.

In Paulum Apostolum Jo. Chrysostomi septem homiliz de laudibus Pauli quas vertit Anianus.

1. Οὐκ ἂν τις ἀμάρτοι. T. VIII. Savil. p. 33. T. II. edit. nov. p. 477.

2. τί πόσι ἐσιν ἀνθρώποι. ibid. p. 137. & 482.

3. Ὁ μακάριος Πάυλος τῆς ἀνθρωπίνης. id. 40. 486.

4. Ὁ μακάριος Πάυλος ὁ τήμερον. id. p. 42. 490.

5. Πᾶς οὖν εἰσιν οἱ τὸν θάνατον αὐτιώμενοι. id. p. 49. 500.

6. Βλέπετε τήμερον, ἀγαπήσοι. id. p. 53. 506.

7. Ὅταν αἱ τὰ σημεῖα βασάζοντες. id. p. 57. 512.

Τὰς τῶν ἀγίων βίβας T. 7. Savil. p. 839.

Ἀπας μὲν ἐγκωμίων λόγος. Auctor Theodorus Daphnopates, qui à Chrysostomo collegisse se quæ de Paulo scripsit non diffitetur. Latine apud Surium 29. Junii. Ex Chrysostomo in Paulum confer quæ Photius Cod. 270.

Οὐδὲς ἀδυνάει Πάυλῳ ἀθλῶντι. Auctor Proclus CPol. Græce & Lat. in Proclo Vinc. Riccardi, & T. 1. Autharii novi Combesii, p. 454.

Πάυλος ὁ ἀποστόλος ἐβραῖος μὲν ἦν τ' γίνεσθαι. Auctor Theodorus Scutariota.

Τῆς μὲν Πηγαφῆς τῶν ἀποστολικῶν πράξεων. Auctor Theodorus Magister, (an Daphnopates?) quæ à Chrysostomo pleraque

collegisse se scribit. Græce T. 7. Savil. p. 829. Videnda etiam quæ in Paulum Apostolum concessit Combefisius T. VII. Bibl. Concionatoriz.

Pauli Corinthii, supra in Codrato.

Pauli Homologetæ five Confessoris, Patriarchæ CPol. Κωνσταντίνου ὁ ὡμομνηστὴς δὲ χην, εἴτα τῆς ἀνατολῆς ἐγχερίζετο σκήπτρα. Auctor incertus. Allegat Allatius contra Creyghtonum pag. 336. & Cangiused Zonaram pag. 72. Vide Photium Cod. 257.

* Ηνίκα Κωνσταντίνου ὁ ἔμμεγας Κωνσταντίνος τρέτῃ ἡμέρᾳ. Græcè habuit Rosweidus. Latine apud Surium 7. Junii.

Pauli & Julianæ, Ptolemaide. *Aurelianus Imperator per totum orbem terrarum contra Christianos edictum proposuit.* Latine apud Surium 17. Augusti. Vide supra in Juliana.

Pauli Latrensis. Μάττιοι οἱ πολλοὶ τὸν χρόνον αἰτίαν ἀγῶνι εἶναι. Auctor Nicephorus Blemmidas. MS. in Bibl. Coislinitiana p. 213. De monasterio S. Pauli Latris, Montfauconus lib. 2. Palæograph. Εἴμα γὰρ λαν ἡδὺ καὶ τὸ πρὸς λόγους ποιεῖν. Auctor incertus. citat Allatius p. 420 contra Creyghtonum.

Pauli Thebani, primi Eremitæ. *Inter multos sæpe dubitatum est.* Græcæ versio incipit: Ἐν πολλοῖς πολλαῖς κινήσει. Latine apud Surium & Bollandum ad X. Januar. Auctor Hieronymus Monachus.

Alia Pauli Thebani vita è Græco Bavarico Codice versa Latine exhibetur in Actis Sanctis. ad X. Januar. incipit: *Vixit Beatus Paulus Decii & Valeriani Gr.* Auctor sibi à S. Antonio quædam narrata memorat. De hoc Paulo Tillemont T. VII. memor. pag. 144. seq.

Vitam Pauli Thebani à Metaphraste scriptam Græcè habuit Rosweidus. Vide Gudii Epistolas p. 278.

καὶ ζωγράφους μὲν ἀρχαῖων ἐκείνα πρὸς μίμησιν. MS. Lambec. VIII. p. 340. seq. ubi prologus & cap. 1. Auctor non diu post vixisse se testatur.

Pegasi Martyris. Vide supra, in Agyndino.

* Pelagiæ Virginis Antiochenæ sub Diocletiano passæ. Γουκεκίαν δέχτην τῆς τῶν ἀνδρῶν. Gr. MS. Lambec. VIII. pag. 223. 249. 258. 262. Bibl. Coislinitan. p. 210. Latine apud Lipomannum (Surius enim omisit) Tom. 6. ad 8. Octobr. Jacobum Diaconum in vita MS. S. Pelagiæ laudat Meursius in glossario Græcobarbaro. Ex illo

illo Latine quædam affert Surius ad 8. Octobr. Diaconum Helio-
poleos appellans. Vide & Tillemont. Tomo. XII. memor. pag.
377. sequ.

In Pelagiam Martyrem. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ γυναῖκες θανάτου λου-
πτοὶ καταπαύζουσι. Jo. Chrysostomi. Latine apud Surium & Junii.
ubi etiam alter Chrysostomi sermo. *Majore quidem theatro sancta*
Virgo. T. 2. edit. Montfauconi p. 591. & prior Gr. Lat. p. 585.

Pelagia Tarfensis, in *cento Auctori*: Τὴ πρώτῃ διωγμῷ ἀνανεώθις. πᾶ-
ρα τῷ Διοκλητιανῷ. Græcæ & MS. Palatino, in Actis Sanctior. ad
4. Maji T. 1. pag. 747. & Latine pag. 747. atque apud Surium
4. Maji.

In Pentecostes Festum.

Ἐπίπερ καὶ νῦν θεία ἐπέση πανήγυρις. Leonis Imp. Græcæ & Lat.
in Combesii Auctar. novo p. 179. T. 1.

Ἡδὴ δὲ τῆς ἑορτῆς μετέσσης ἀνέβη. Jo. Chrysostomi ex commentar.
in Johannem.

Μεγάλα ἀγαπήτοι καὶ πάντα λογισμὸν. Chrysostomi T. V. Savil. pag.
610. T. 2. edit. nov. p. 468.

Ὁ μὲν τῆς ἡμετέρας ἀγωνισίας. Demetrii Cydonii.

Nullum est tam clarum celebritatis argumentum. Greg. Nysseni T. 1.
p. 976.

Θεοῦ δὲ ἡμῖν γέγονε σήμερον ἡ γῆ. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil.
p. 976.

Πάλιν ἑορτὴ καὶ πάλιν πανήγυρις. id. T. V. Savil. p. 602. & T. 2. edit.
nov. pag. 457.

Πᾶσαν ἑορτὴν ὑπόθεσις θαυματούργων ὁ Δαυὶδ. MS. Bibl. Coisl. p. 182.

Πᾶσα μὲν ἡμερα. Chrysostomi. T. VII. Savil. p. 582.

Περὶ τῆς ἑορτῆς βραχέα φιλοσοφούμεν. Greg. Naz. Orat. XLIV.

Πικρὰ μὲν ἡμῖν ἀλλ' ἐπωφελῆ. Basilii Episcopi Seleuciensis.

Σήμερον ἀγαπήτοι ἐπεφύετο. Proeli CPol. Græcæ & Lat. inter ora-
tiones ejus Romæ à Vinc. Riccardo editas & T. 1. auctar. novi
Combesii. p. 439.

Ἦν μὲν ἐν χθρὶς ἐποίησεν πανήγυριν Πιπιδμῶν Παράκλητος. Leonis
Imp. Plura Combesii T. IV. Bibl. Patrum Concionatoriz.

In mediam Pentecosten. Πάντα τὰ ὑπὸ τῷ Δεσπότῃ. Leontii Episcopi
Neapoleos Cypri. Græcæ & Lat. in Auctario novo Combesii. T. 1.
pag. 702.

Ὡςπερ ἡ Φαειφόρος σελήνη. Chrysostomi T. 7. Savil. p. 272.

Ὅπως δ' αὖ ὁ δεσπότης. Chrysost. T. 7. Savil. p. 372.

Τοῖς Φιλῶσι τὸν Κύριον, ἐορτῆς ἢ λήπην καμῶς. Leontii ArchiEpiscopi Neapolitani, licet in Codice Vaticano 564: male refertur ad Leontium presbyterum CPol. ut notat Allatius p. 112. de Simeonibus. CPolitano tribuit etiam Combesius qui Græce & Lat. edidit T. 1. Auctarii Novi p. 719.

Gesta in Perside. βασιλεύοντι Ἀρηνάτω τῇ Παρσικῇ χώρῃ γέγονε φιλόνοικία. Auctor Anastasius Episcopus Theopolitanus sive Antiochenus. Quamquam tempore Anastasii nullum fuisse regem Persarum Arenatum, sed Chosroën per annos XLVIII. ac deinde Hormisdam per annos XV. notat Henschenius T. 2. April. pag. 854.

* In Petrum & Paulum Apostolos. Petrum & Paulum discipulos Domini laudare quidem est laudabile. Latine in Tom. 6. Lipomanni, & apud Surium ad 29. Junii.

Ἐγένετο μὲν τ' ἐξελθῶν τὸν ἅγιον Πᾶυλον. MS. Lambec. VIII. p. 376. Bibl. Coislin, p. 196. Cod. Barocc. 147. Auctor incertus.

* Non eos solum, qui fuerunt ab initio Patres artium. ibid.

Καλὸν μὲν τὸ ῥόdon τῆς ἐαρινῆς. Auctor Hesychius Presbyter Hierosol. Post multimoda & multifaria vitæ. libri II. de passione Petri & Pauli sub nomine Lini Episcopi Rom. è Græco ut feruntur Latine T. 2. Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. pag. 67-73.

Πᾶσαι μὲν αἱ συνήθεις. Asterii Amaseæ Episcopi. Græce & Lat. T. 1. Auctarii novi Combesii. p. 122.

Ἐδόκει μοι λέγειν τι περὶ τῶν Ἀποστόλων. Maximi Planudæ. Lambec. IV. pag. 54. VIII. pag. 71. licet sub Nysseni nomine Gretserus edidit.

Ὁρανεὶ καὶ γῆς ἀμύλλαν. Jo. Chrysostomi, Græce T. V. Savil. p. 992. Latine apud Surium 29. Junii.

Χαίρειτε Χριστῷ βασιλεῖς ἅγιοι ἀπόστολοι. Ephraim Syri. MS. Bibl. Coislin, p. 414.

Τίς ὁ τερπνὸς ἄνθρωπος ἡχῶς; Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combesii Auctario noviss. p. 327. T. 1. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 384.

Πάλιν

Πάλιν ἡμῶν δυὰς ἀδιάλειπτος. Hierosol.

Auctor Sophronius ArchiEpiscopus

In Petrum Apostolum & Eliam Prophetam. *Pauci hodierno die nostra concioni.* Jo. Chrysostomi. Latine apud Surium 1. August. T. 2. edit. novæ Chrysost. inter dubia p. 730.

De Petro Apostolo Narrationem MS. initio mutilam memorat Lambec. VIII. p. 351. Vide & Tillemont T. 1. memor. p. 189. seqq. ac Bibliothecam Concionariam Combessii T. VII. p. 156. 190. 308. 411.

In venerationem Catenæ S. Petri. Ὅσοι τῷ ἁγίῳ Κορυθαίῳ τῶν Ἀποστόλων θείῳ ἱερῶν ἑνὸς. Auctoris incerti. Latine sub Chrysostomi nomine apud Surium 1. August.

* Petri ArchiEpiscopi Alexandrini. Εἰς τὴν ἡμέραν τῆς Νικομήδεως. Græce & Lat. cum notis Combessii, in triumphis selectis Martyrum p. 189. Paris. 1660. 8. Vide Vales. ad Euseb. VII. 32. in addendis. *Ad corroboranda corda credentium.* Latine ex Anastasii Bibl. versione apud Surium 25. Nov.

Petri Aulani, *In illo tempore Petrus qui & Bassamus.* Latine ex Anastasii Bibliothecarii versione apud Surium 3. Januar.

Phanurii Martyris miracula ab Auctore qui Sec. VIII. vixit descripta.

Οὗτος ὁ μέγας τῆς ἀληθείας μάρτυς ἔχει τὴν Φανήριος. Græce & Latine in Actis Sanctorum ad 27. Maji T. 6. p. 693.

Pherbutæ Virginis. Τὴν καὶ τῶν διαγμῶν. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctorum ad calcem T. 3. Aprilis & Latine ad 22. April. pag. 21.

Phileæ. infra, Philoromi.

* Philemonis. Vide infra, Thyrsi.

Philemonis, Apolloniæ, Ariami. Ἐν ἑκτῇ τῇ τῆς βασιλείας Διοκλητιανῆς. Græce è MS. Regis Galliæ in Actis Sanctor. ad 8. Martii T. 1. pag. 895. & Latine p. 732.

Philexari & Eubioti sub eodem Diocletiano Martyrium passionum. Πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ πάντα καὶ. Græce è MS. Regis Galliæ, in Actis Sanctor. ad 19. Maji T. 4. pag. 313. cum latina Dan. Cardoni versione.

* Philippi a) Apostoli. Ὁ ἁγίος τοῦ λόγου αἰδώς συνὼν τῷ Πατρὶ. Latine apud Surium 1. Maji.

a) Confer quæ exhibet Combessius Bibl. Concionariorum T. 6. p. 464. seq. Vide & Tillemont. T. 1. p. 379. 39. & 647. ubi de Actis Philippi Apocryphis.

Ἀποστολικῶς μαθητὴν ἡγιώμενον χάριτος. MS. in Bibl. Coislinian. pag. 195.

Alind: Ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' ἑαυτοῦ. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Auctario novissimo Combesii T. I. p. 379. qui etiam p. 387. narrationem de Philippi miraculis ex Græcorum Menæis adjunxit. Incipit: οὗτος ὁ φανεύεται ἀσκή. Latine utraque in Bibl. Patrum Lugd. T. 27. p. 401. 405.

Πᾶσα μὲν μαρτύρων Χριστοῦ πλεθὴ. Auctor Michael Monachus. Martyrium & Acta Philippi Apostoli, 14. Nov. incerto Auctore: Κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν τραϊανὸς ὁ βασιλεὺς περικληφίτην τὴν ἑωμαίαν δέχθη. MS. Lambec. VIII. p. 275.

Philippi Nicomediensis, supra in Eutychiano.

Philippi presbyteri vita ab Eusebio Monacho descripta. Κατὰ τὰς καιροὺς Ἀρπαδίου ὁ βασιλεὺς. Græce in addendis ad Tom. 3. Act. Sanctor. Maji pag. 1. & Latine ex Jac. Sirmondi versione ad 12. Maji p. 28.

In Philogonium, ex causarum patrono Episcopum Antiochenum. Ἐγὼ μὲν καὶ τήμαρον παροικουζόμενος. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. pag. 505. & edit. novæ T. I. pag. 492. MS. Bibl. Coislin. p. 213. Lambec. IV. pag. 114. V. pag. 19. VIII. pag. 128. Latine apud Surium 20. Dec. Vide & Tillemont. T. 6. memor. p. 201.

Philotheci & Eubiothi. Vide Philetari.

Phocæ Martyris. Ἐπιδέηται πολλὰς. Auctor præsentem se fuisse proficetur.

Λαμπρὰ γέγονεν ἡμῶν. Jo. Chrysostomi. T. 2. edit. nov. p. 704.

Καλὴ καὶ συμφέρουσα τοῖς ἀσκημένοις. Asterii Amaseni Græce & Lat. inter Asterii Homilias à Combesio editas pag. 170. T. I. Auctarii Novi. Idem sermo in aliis Cod. incipit à verbis p. 171. Γερὸς μὲν καὶ θεοπεφύκει ἄνθρωπος ὁ τῶν ἡγιασμένων μαρτύρων καταλογος. Gr. MS. Lambec. VIII. pag. 243. Latine in Lipomanni Tom. 6. & apud Surium ad 22. Sept. vide supra Volum. VIII. p. 609.

Ἐν τοῖς καιροῖς τῷ εἰκοστῷ πέμπτῳ ἔτους ἐν τῇ ἀκαταστασίᾳ τῶν ἀσθενῶν καίρων. Auctor incertus.

Photii, (al. Photini) Aniceti & sociorum, 12. August. Ἐπεὶ δὲ τὸν Διοκλητιανόν. Auctor Metaphraste antiquior. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. pag. 647.

Διοκλη-

- Διοκλητιανῷ ὁ βασιλεὺς ἐν Νικομηδείᾳ. Lambec. VIII. pag. 127.
- Pionii, Patricius Prusensis Episcopus Glycæ pag. 17. laudatus.
- Apostolus monet ut Sanctorum memoriam celebremus.* Latine apud Surium ἐ Metaphraste 1. Febr. vide quæ supra lib. V. cap. 1. p. 51.
- Platonis Hegumeni Studitæ. ῥήτορι μὲν καὶ σοφισταίς. Auctor Theodorus Studites, qui Platonem illum spiritalem suum parentem appellat. Græce & Lat. in Actis Sanctor. 4. April. Latine apud Lipomann. T. 7. & Surium 16. Dec.
- *Platonis Martyrium. XVIII. Nov. Ὁ ξίνα Γαλατῶν τα παρὲντα, καὶ ὁμολογητὴ τῆς ἀληθείας ἀλλότρια. Latine apud Surium 22. Jul. Græce MS. Lambec. VIII. p. 278. seq. 281.
- Pæmenis Abbatis in Thebaide 27. August. Ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ποιμὴν Αἰγυπτίου ἦν τῷ γένει. Lambec. VIII. p. 217. seq. de illo Pæmene Tillemont T. 15. p. 147. seq.
- Polyxeni, supra in Herma.
- Polycarpi Smyrnenfis Episcopi. 26. Jan. Ἡ ἐκκλησία ὁ Θεὸς ἡ παροικίᾳ Σμύρναν. MS. memorat Lambecius VIII. pag. 88. Epistola Ecclesie Smyrnenfis apud Euseb. IV. 15. Hist. & in Ruinartii Actis Martyrum pag. 28. seq.
- Superiora repetam dicendo*, sub Pionii nomine edita à Bollando 26. Jan. Latine, & recusa in Tentzelii diff. selectis part. 1. pag. 76. seq. Vide Tillemont T. 2. pag. 341. seq. & quæ supra lib. V. capite 1. pag. 50.
- *Polyeycti militis. A. C. 254. Ἐπερ τις ἄλλη καλλις τῶν διηγήσεων. MS. Lambec. IV. pag. 62. VIII. pag. 336. Latine apud Surium ad IX. Januarii.
- Polyxenæ Martyris. Vide in Xanthippe.
- Pontiani martyris Spoletini sub M. Aurelio. Latine apud Bollandum 14. Jan. adde Tillemont T. 2. p. 628.
- Porphyrî qui passus est martyrium Cæsareæ Cappadociæ. βασιλεύοντος ὁ πρῶτος καὶ ἀσβεστος Ἀνθηλιανῷ. Auctor incertus. Julium Metaphrastem in Porphyrii vita citat Meursius, glossar. in ῥαβδύς.
- Porphyrî Gazæ Episcopi circa A. 421. τῶν ἁγίων ἀνδρῶν τὸς ἄθλως. Auctor
S Marcus

Marcus Diaconus Porphyrii discipulus. Latine apud Surium & Bollandum 26. Febr. Græce MS. Lambec. VIII, p. 93.

In Priscillam & Aquilam. Ἀρχὴ ἐπαθδένθητι μηδὲν εἶναι νομιζέτω. Jo. Chrysostomi T. V. Savil, p. 321.

Probi (male Prothi apud Lipomannum) Tarachi (male *Taradi* apud Allatium p. 125, de Simeonibus & Caveum ad A. 901.) & Andronici Martyrum Tarfi Ciliciæ A. C. 287. Ἐν ὑπατείᾳ Διοκλητιανῆς σεβαστῇ τὸ πρῶτον. Scripta feruntur hæc Acta à Marcione sive Marcio, Felice & Barnaba sive Barba aliisque presentibus & videntibus quæ Pamphilo, Marcianus, Lysius, Agathocles, Parmeno, Diodorus sive Dioclerus, Felix, Gemellus, Athenion, Tarachus & Orosius redemerunt à quodam spiculatore nomine Sebasto. Hæc acta Græce cum veteri Latina versione quam Rosweidus primum Antwerp. 1607. 8. ediderat, vulgavit Emericus Bigotius ad calcem Palladii de vita Chrysostomi Paris. 1680. 4. p. 245-309. & post eum Theodoricus Ruinartus in Actis selectis Martyrum p. 423. seq.

* Eorundem trium Martyrum acta à Simeone Metaphraste descripta incipiunt : Διοκλητιανὸς ὁ Ῥωμαίων αυτοκράτωρ ἀναξίως. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 12. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII, p. 249. 258. 262. Bibl. Coislin. p. 210.

Procopii Martyris. Κατὰ τῆς καρῆς ἐκείνης ἐβασίλευε Διοκλητιανὸς ὁ τύραννος. Auctor incertus. Meminit septima Synodus Actione IV. ut Allatio jam notatum.

Κατὰ τῆς καρῆς ἐκείνης βασιλεύοντος Διοκλητιανῆ. MS. in Bibl. Coislin. p. 196.

Προκοπίῳ πλὴν θυσίαν ὁ Χριστὸς ἐξεφάνωσεν ταύρον αὐτὸν ἰδών. Auctor Hefychius Presbyter Hierosol.

Διοκλητιανῇ καὶ Μαξιμιανῇ πλὴν αυτοκράτορα Ῥωμαίους διέπόντων δεχθῆναι. Auctor incertus. Exstat Latine in T. 6. Lipomanni, 8. Julii. & apud Surium 8. Jul. sub Metaphrastæ nomine.

Τέσπερ μὴ καὶ λαιμῶν πολυανδρῆς. Auctor incertus.

Τῶν ἁγίων προπατόρων. α) (Dominica ante Nativitatis Christi festum.) ἀποικίζει ὁ Θεὸς τὸν δίκαιον Ἀβραάμ. MS. Bibl. Coislin. p. 195.

* Protasii. Vide supra, Nazarii.

In

α) Vide Cangii glossar. in προπάτορες, & Continuatores Theophanis Byz. p. 244.

In purpuram Sacerdotibus redditam. *Οἱ σφόδρα τῶν ἐρωμένων αὐτοῖς ἐφύμνοι.* Jacobi Monachi ex Monasterio Coccinobaphi.

In sacram Quintam. *Ἐπέση τῶν ἱερῶν μυσηρίων ἡ πανήγυρις.* Procli Patriarchæ CPol. Inter ejus Orationes-Græce & Lat. à Riceardo editas & in Combessii Auctario novo T. 1. p. 406.

Τῷ Σωτήρος τὰ πάθη πένθος μὲν Ἰουδαίων. Athanasii Alex. T. 3. p. 444. cum Hollstienii versione.

Quintiliani, supra in Maximo.

Quizici, Supra in Ceryco.

Rebeccæ Martyris. Vide in Xanthippe.

In Romanum Martyrem. *Πάλιν μαρτύρων μνήμη.* Jo. Chrysostomi. T. 2. edit. novæ p. 611. Latine apud Surium 18. Nov. & apud Lipomannum è Metaphraste.

Παλαίσεαι μὲν σώμασιν. Ejusdem, T. 2. edit. novæ p. 617.

* Romuli. Vide supra, Eudoxi.

Sabaitarum Patrum viginti, à Saracenis interfectorum A. C. 788. in Laura S. Sabæ. *Ἄξιον ἐστὶ τῆς μηδέπως τῆς τῶν ἀμαρτημάτων ἰλύθης.* Auctor Stephanus Monachus Sabaita, qui coævum se & jussu Abbatis Basilii scripsisse profitetur. Acta hæc exstant apud Henschenium Græce è MS. Petri Segvierii ad calcem T. 3. ad 20. Martii p. 2. & Latine p. 176. sq. cum notis.

Sabæ Gothi A. C. 372. *Ἡ ἐκκλησία τῷ Θεῷ ἡ παροικῶσα ἐν Γοτθία.* Græce è MS. Vaticano in Actis Sanctior. T. 2. Aprilis p. 966. & Latine pag. 87. Exstat & Latine apud Surium 12. April. & Metaphrastæ tribuitur.

Sabæ Hagiopolitæ sive Hierosolymitani Abbatis & Confessoris A. C. 531. defuncti vita à Cyrillo Scythopolitano circa A. C. 553. monacho Monasterii S. Euthymii ad Georgium a) Abbatem Lauræ Novæ descripta. *Εὐλογητός ὁ Θεός.* Græce & Latine in Cotelerii monumentis Ecclesiæ Græcæ, T. 3. p. 220 -- 376. Latine apud Bollandum 20. Januar.

* *Ἄξιον ἔστω νικῆσαι ψυχὴν εἰς ἀρετῆς ἐπιθυμίαν.* MS. Bibl. Coisl. p. 212. Lambec. VIII. p. 302. seq. & Latine T. 5. Lipomanni, & apud Surium ad 5. Decembr.

* Sabbatii. Vide infra in Trophimo.

S 2

Sabba

a) Diversus hic à Georgio Lauræ ejusdem præposito ab Origenis filio intruso, Lambec. VIII. pag. 306.

Sabbato magno. Ἐπιτάφιον εὐρετὴν τῷ Σωτῆρι. Amphilochii Iconiensis Episcopi. Græce & Lat. in editione Combesiana p. 86. cum versione Petri Pantini, qui prior ediderat.

Τὴς λαλήσει τὰς δυναστείας 3 κυρίως. Jo. Damasceni. Gr. Lat. edidit Petrus Pantinus. Antwerp. 1601. 8. inde prodiit in editt. Damasceni A. 1603. 1609. & in novissima Mich. le Quien. T. 2. p. 815. Paris. 1712. fol. Latine vero in Bibl. Concionatoria Combesii.

Ὁ Φρακτὸς μυστήριον πάσῃ τῇ κτίσει. Leonis Imp.

Sabellii Martyris. Vide in Ismaële.

* Sabini martyrium. Imperante Diocletiano edictum. Latine apud Surium 13. Martii.

Sadoth Episcopi & CXXVIII. ejus sociorum in Persia, Latine apud Surium 20. Febr. μὲν τὸ πλεονάζον. MS. Lambec. VIII. p. 87.

* Samonæ. Vide supra, Gurizæ.

* Sampsonis ξενόδοχος. Partim quidem magno Sampsoni. Latine apud Lipomannum T. 6. & apud Surium ad 27. Junii. de hoc Sampsonē Bandurius p. 609. 610.

Samuelis Prophetæ. οὗτος ὁ μακάριος Σαμὴλ. MS. Lambec. VIII. p. 202. In Sanctorum omnium Dominicam : καὶ τὸ λόγους μὲν ἄλλως τὰ τῶν ἁγίων ἐκείνης διεξίναται. Philothei Patriarchæ CPol.

Πρότερον ἢ τῷ παναγίῳ Πνεύματι ἐπαγγελίζετο πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημία. Leonis Imp. Plura Combesius T. 8. Bibl. Concionatoria p. 312. 400.

In Sancta Sanctorum. καθάπερ τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ. Isidori Thessalonicensis Archi Episcopi.

* Sebastiani & sociorum, Zoës, Tranquillini, Nicostrati, Claudii, Castoris, Tiburtii, Castalli, (Castuli) Marcellini & Marci. πολλῶν κατὰ διαφόρους καιροὺς κατὰ χρεῖσιν καὶ τῶν ἐκείνης μενόντων θεραπειῶν. Διοκλητιανός. MS. in Bibl. Coislin. p. 283.

Senatoris, Viatoris, Cassiodoræ & matris ejus Dominatæ Martyrium. ἐν τοῖς καιροῖς Ἀντωνίνῃ τῇ βασιλεύσῃ. Auctor se profitetur Florentium, Martyrum famulum.

Septem dormientium b) Ephesi. βασιλεύοντες Ἀσκή. MS. Lambec. VIII. p. 375. Vide Photium Cod. 253. Latine apud Surium 27. Jul.

Sera-

b) De his Storus p. 448. ad Theophrastum Cerameum.

Serapionis. supra in Herma.

* Sergii & Bacchi Martyrum. Μαξιμιανῶ βασιλεύοντες τῷ τυραννί.
Græce MS. Lambec. VIII. p. 248. 258. 262. Bibl. Coislinian. p. 210.
Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium ad 7. Octobr.

* Severiani militis. 9. Nov. vel Sept. Λικινίῳ δουραβῆς βασιλεύοντι, Λυσίας τὸ τηνικαῦτα δὲξ ὤν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 9. Sept. Græce MS. Lambec. T. 8. p. 267. 238.

Severi & Memnonis. ὁ ἄγιος Σεβήρης ἦν ἐπὶ Σίδης. MS. Lambec. VIII. pag. 210.

Silvestri Episcopi Rom. ὁ μὲν σεπτοὶ καὶ θείονται Ἀπόστολοι. Auctor Joannes Zonaras, licet sub Simeonis Metaphrastæ nomine exstat Latine apud Lipomannum T. 5. & Surium 31. Dec.

Εὐσέβιος ὁ Παμφίλος τὴν ἐκκλησιαστικὴν συγγραφήν. Græce ex MSS. Mediceo & Mazarino cum versione & notis edidit Combesius Paris. 1659. 8. in lectis Christi Martyrum triumphis.

ὁ ἡμέτερος ἰσορρογῆς Εὐσέβιος ἡνίκα τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἐξαφέν ἰσορίαν. Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 321. quem vide sis etiam V. p. 408. Florentinium ad Martyrologium Hieronymi p. 67. 35. Schellstrateni Antiquit. illustrat. p. 477. D. Dorshei tunicam Christi inconfutilem n. 40-59. supra Volum. VI. p. 103.

Simeonis Justī Θεοδόχου. τῷ περὶ τὰς ἀγαθὰς τῶν ὁμοδόλων. Auctor Simeon qui se ταπεινὸν sive humilem a) appellat.

Εὐφραίνειδωσαν οἱ υἱοὶ. Leontio Neapoleos Cypri Episcopo auctore. Græce & Lat. T. 1. Auctarii Novi Combesii. p. 682.

S 3

Simeo-

a) Combesius T. 1. Bibliothecæ Concionatoriz hunc putat diversum à Metaphraste, illum nimirum quem Græci νέον Θεολόγον vocant, quique Abbas fuit S. Mamantis ad Xylocercum seu in Xerocero ut mavult Allatius, cujus Orationes XXXIII de fide & moribus Christianis atque Monasticis Latinas fecit Jacobus Pontanus S. J. exstantque Græce in Codice MSto Cardinalis Mazarini. & in Bibl. Coisliniana p. 406. una cum aliis viginti. id p. 407. & libro Moralium atque Catechæsi ad eos qui mundo nuper renunciarunt : nec non capitibus 3a id. p. 410. sq. Male Gretserus. c. 19. libri de imaginibus non manufactis eum cum Simeone Metaphraste confundit, cujus & ætas diversa, & Monachus prorsus ignotus sit. Nec refert τῷ νέῳ Θεολόγῳ nuncupatio, qua etiam insignitus Simeon Metaphrastes. In ea quippe liberales Græci paullo recentiores. Sic namque etiam Hesychium nominatum ex Regio Codice tractatu de Dominica resurrectione Combesius representavit.

Simeonis Metaphrastæ. Τὸν μέγαν ἐν βίῃ καὶ λόγῳ Συμεών. Auctor Mich. Psellus. Græce cum versione sua edidit Allatius ad calcem libri de Simeonibus p. 221-235. addita ejusdem ἀκολουθία, sive officio sancto, memoriz ejusdem Simeonis consecrato pag. 236-244. Latine apud Surium 27. Novembr. & Lipomannum.

Simeonis σαλῶ. οἱ τ' διδασκαλικὸν πρὸς ἄλλας σπένδοντες. Auctor Leontius Neapolitanus Cyprius. Exstat Latine T. 6. Lipomanni ad 1. Julii. & apud Surium, 1. Julii. sed Græce MS. memorat Lambecius VIII. pag. 99.

Simeonis Theologi, Abbatis S. Mamantis in Xerocercro vita scripta à Niceta Stethato, cujus epitomen vide in Combesisii notis ad Calecam T. 2. Auctarii noviss. p. 119. seq. usque ad 129. Nicetam illum Simeonis fuisse discipulum notat p. 133. Vita Simeonis junioris qui tempore Basilii & Constantini Prophyrogenitorum scripsit, incipit: Χρῆμα θερμὸν ἀρετῇ καὶ δεινὸν μὲν ἐμφυσῆσαι. MS. Bibl. Coislinian. pag. 410.

* **Simeonis Stylitz, b) 1. Septembr.** Locum Græce producit Allatius pag. 47. de Simeonibus. Habuit etiam Græcè Rosweidus. Meminit Nicephorus XIV. § 1. Hist. Prodiit Latine ex Guil. Gratii versione cum Jo. Bollandi notis in Actis Sanctor. ad V. Januar. Usus fuit Gratius MS. Regis Galliz. Aliud sed mutilum Lambecius VIII. pag. 384.

Ejusdem vita scripta ab Antonio Monacho: ζῆλον καὶ ὀρθόδοξον μυστήριον ἐγένετο.

Eadem scripta à Theodoro Episcopo Cyri: c. 26. Philothei. Συμεώνην τὸν πᾶν, τ' ἰσχυρὸν θαῦμα τῆς οἰκουμενῆς. Mentio in septima Synodo, actione IV. ut Allatio jam notatum. Latine apud Surium V. Januar. & in Actis Sanctor. ad V. Januarii: Sed in his ex nova versione Gvil. Gratii Brugensis S. I. MS. Græce Lambec. VIII. p. 233. 221.

Simonis Zelotæ, Apostoli, τὶ Φαδρὰ σήμερον ἢ ἡμέρα. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Græce & Latine in Combesisii Auctario noviss. T. 1. pag. 408. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 412. Adde quæ in Simeonem & Judam Apostolos idem Combesisius

b) **Simeon Stylita Senior A. C. 460.** defunctus centenario major (cui discipulus Daniel Stylita) colitur à Græcis
 Junior sub Justino Imp. clarus
 partius

1. Sept. & Latinis 5. Januar.
 24. Maj. 3. Sept. Scorsus p. 448. ad
 26. Jul. Theophanem Cerameum.

filius Tomo 8. Bibl. Concionatoria pag. 290. seq. Tillemont T. I. p. 423. sqq. 426. sqq.

Sinaitarum Monachorum. *Cum post incurfionem Barbarorum.* auctor Nilus Monachus, Latine apud Surium 14. Jan. De aliis Latinis & Græco Latinis editionibus vide quæ dixi ad Allatium de Nilis p. 26. sq. Supra in Monachorum.

Siræ virginis in Persia A. C. 558. Auctore coarvo. Πολλὰ τῆς σωτηρίας ἀφ' ἑμαί. Græce è MS. Florentino cum versione Conradi Janningi in Actis Sauctor. ad 18. Maji, T. 4. p. 172-183.

Smaragdi. supra, Euphrosynes.

* Martyrium S. Sophiæ Italæ & illius filiarum Pisteos, Elpidis & Agathæ. Μετὰ τὸ ἀγαγεῖσθαι πανταχῇ τὸ σωτήριον κήρυγμα. Græce MS. Lambec. VIII. p. 241. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 17. Sept. & Surium 1. Augusti.

Sophronii Hierosolymorum Antistitis. οἱ τοῦς θείοις καὶ μακαρίοις πατέρας. Auctor Johannes Zonaras.

* Solontis five Sozontis Martyrium : Μαξιμιανὸς τῆς βασιλείας (Κιλικίας legit interpretes Latinus. ita & MS. Cæsareum) ἡγεμονεύοντι. MS. Græce, Lambec. VIII. p. 237. seq. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium 7. Sept. Vide supra in Jattessio.

Spiridonis ArchiEpiscopi Trimithuntis in Cypro. 14. Dec. ἐν δεξιῇ αὐτοῦ ὁ λόγος. MS. Lambec. VIII. p. 310. Auctor Theodorus Paphi Episcopus 14. Dec. qui meminit alterius vitæ Spiridonis scriptæ Jambis & Triphyllio Episcopo tributæ de qua Svidas in τριφυλλίῳ. Tillemont. T. 7. 242. & Rev. Urbanus Godfridus Siberus in diatriba de hoc Spiridione, edita Lips. 1718. 4.

* Vita Spiridonis ejusdem Thaumaturgī, Trimithuntis in Cypro Episcopi, Constantino imperante clari : Μέγιστον εἰς ψυχῆς ἀφέλειαν. Latine apud Surium 12. Dec. & apud Lipomannum. Græce MS. Bibl. Coislinian. p. 20.

Martyrium S. Stephani. Ἐγένετο κατὰ τὸ κοινὸν ἐκάνον μὲν ἐπ' αὐτοῦς χρόνῳ. Auctor incertus.

Stephani Protomartyris elogium. εἰς ἱερὸς, ἀληθῶς καὶ καλὸς. Sub Procli Cpol. nomine Vinc. Riccardus, sub Asterii Amaseni rectius Combesfius edidit T. 1. Anastarii novi p. 283, ex testimonio Photii Cod. 276.

οἱ μὲν ἐξαθεν Chrysoſt. T. VII. Savil. p. 581.

Πολλὰ καὶ θαυμασά. id.

Σεμνὴν μὲν τὰς εὐδοκίμους. id. p. 579.

Νομῶ ἀνωθεν ἀθλητικός. Auctor Leo Imp.

Στέψωμεν ἀνδρῶν ἐγκωμίων Στέφανον. Jo. Chrysoſtomi T. 5. Savil. p. 864.

Πάντες μὲν οἱ τῶν μαρτύρων. id. p. 871.

ὥσπερ ὁ ἡλιῶ παῶχῃ μὲν. Auctor Manuel Caloca.

Ὁ μὲν αἰσθητὸς ἡλιῶ ὑπὲρ γῆς ἀνατέλλων. Auctor Proclus CPol.

T. 1. Auctarii novi Combefil. p. 443. Græce & Lat. & in Proclo Vinc. Riccardi.

ὡς καλὴ τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀκολουθία. Latine ex Zini versione apud

Surium 26. Dec. Auctor Gregorius Nyſſenus. T. 2. Opp. p. 786.

Narratio deportationis reliquiarum Stephani Protomartyris. Ἐγένετο

μετὰ τὸ ἐπισκοποῦναι. Auctor profitetur se vixisse ætate Cyrilli

Hierosol. & Eusebii CPolitani Episcopi.

Alia narratio de ἀποκαλύψει sive detectione earundem reliquiarum,

Luciano Presbytero Hierosol. auctore : τοῖς κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ

χωρὶν ἀγιοτάτοις. Latine apud Baron. ad A. 415. & Surium 2.

Augusti & in appendice ad Augustinum T. VII. Opp. edit. Bene-

dictin. ubi & alia, & T. X. Lovan. Vide Gennadium de S. E. c.

46. & 47. atque ibi Mirzum. Etiam Combefilii Bibl. Conciona-

tariam T. 7. pag. 573. seq.

In eadem Protomartyris reliquias, Ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς Χριστὸς ὁ σωτὴρ

πάντων. Nicetæ Rhetoris, Exstat Latine T. 6. Lipomanni ad XI. Augusti.

Ὁ κύριος ἡμῶν ἰησοῦς Χριστὸς ὁ πατὴρ (σωτὴρ MS. Lambec. VIII.

p. 101.) πάντων τῶν ἐλπίζοντων. Mich. Pielli.

Stephani Papæ & sociorum. Κατὰ τὰς καιρὺς Ὀυαλεριανῶ. MS. in Co-

dice noni sæculi. Vide Bandurium p. 646. 647. ad Antiquitates

CPol. Latine apud Surium 2. Augusti.

Epitome. Οὗτος ὁ ἀγιῶ καὶ ἐνδοξος ἔχριστος ἱερομάρτυς. MS. Lam-

bec. VII. p. 228.

Stephani junioris c) Martyris. sub Constantino Copronymo A. C.

767. 28. Novembr. ἀγαθὸν καὶ δίκαιον καὶ πᾶσι τοῖς εὐσεβῶν. Au-

ctor Stephanus quidam Byzantinus, Martyr non multo junior. Vi-

de Allatium de Simeonibus pag. 81, & adversus Creightonum

pag. 336.

Θεοφ

6) De hoc Historia Miscella XXII. 39.

* *Θεῖον τι χρῆμα ἡ ἀρετὴ καὶ πολλῶν ἀξία.* MS. Lambec. VIII. p. 226. 285. locum allegat Allatius p. 336. contra Greghthonum Latine apud Surium 28. Novembr. & Billio interprete inter Damasceni opera cuius esse non posse Billius docet.

Stephanidis, Vide, Victoris.

Stratonici, supra in Hermilo.

Stratonis, in Eutychno.

De Susanna, *αὕτη μὲν ἐν ἡ ἱστορία.* Hippolyti Episcopi Romæ, Græce & Lat. in Auctario noviss. Combess. T. I. p. 51. atque S. Hippolyti operibus T. I. p. 273.

Vide & supra in Danielelem & Susannam. *Ἡκομὲν ὑμῖν εὐαγγέλιον.* Chrysostomi T. 5. Savil. p. 703.

Susannæ a) Martyrium, filia Artemii sacerdotis idolorum. *Κατὰ τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας Μαξίμου ἦν τις ἱερεὺς τῶν ἐλλήνων.* Auctor incertus. MS. Lambec. VIII. p. 376. Cod. Barocc. 148.

Syncreticæ, *Ἐδεῖ πάντας ἀνθρώπους τῶν καλῶν μὴ ἀμυητὰς ὑπάρχειν.* Auctor Polycarpus Asceta vel Arsenius Pegadenis cui tribuitur etiam in MS. Coislino p. 200. Græce cum versione sua, sine nomine auctoris edidit Cotelerius Tom. I. monument. Ecclesiæ Græcæ p. 201-277. testatus pag. 754. In codice Vaticano tribui S. Athanasio. Latine ex Dav. Colvilli versione edidit Bollandus T. I. Act. Sanctior. ad V. Januar. Græce & Latine etiam Montfauconus T. 3. Athanasii p. 681.

* Tarachi Martyris, Vide supra, Probi.

Tarasii Patriarchæ CPol. A. 806. *Μέλλων ἀπέρω μέγιστα.* Auctor Ignatius Diaconus, Svidæ etiam laudatus. Latine apud Surium & Bollandum 25. Febr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 92.

In Templi consecrationem. *Οἶδ' ὅτι ἀγαπητὸν ἡμῖν.* Leonis Imp.

Terentii, Africani, & aliorum. Ex Latina Francisci Zini versione apud Lipomannum, Surium 10. April. qui Metaphrastæ tribuit; & in Actis Sanctior. T. I. p. 861. Incipit: *Decius Romanorum Imperator.*

Thaddæi Apostoli. *Ὁ μακάριος Λεββαῖος ὁ καὶ θαδδαῖος.* 21. August. MS. Lambec. VIII. p. 202.

Thaisæ live Thaisæ meretricis conversio. *Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί.* MS. Lambec. VIII. p. 348. Auctor incertus.

T

Tha-

a) alia Susanna Galiniæ filia sub Dioclet. & Maximiano, de qua Surius ad XI. August.

Thalelæi Medici. Ἐν ὑπατάξῃ τῷ Νημεριανῷ. Græce è MS. Danielis Florentino, cum versione Papebrochii, ad XX. Maji T. 5. p. 180. * & alia acta minus fide digna è MS. Vaticano Græce cum versione Dan. Cardoni pag. 183. * Incipiunt: Κατὰ τὰς καρπὲς Νημεριανῷ.

* Theclæ Martyris. 24. Sept. Ἄρτι τῷ μεγάλῃ τῆς ἀληθείας Εὐαγγελιστῷ π καὶ κήρυκ. Græce & Latine edidit Petrus Pantinus. Antwerp. 1608. 4. Citat Svidas in ἀβαξί, ἀναίμονες, παγορεῖσαι. Græce MS. Lambec. VIII. p. 243.

Ἰστορία μὲν τὸ πονηθὲν περὶ σύγγραμμα. Auctor Basilus Seleniensis. Exstat Græce & Latine editum à Petro Pantino. ibid. Idem Basilus, à quo gesta Theclæ etiam metro scripta testatus est Photius Cod. 168.

Ἀναβαίνοντ. Πάυλῃ εἰς ἰκόνιον. Antiquiora Theclæ acta nescio quo auctore scripta & lecta Tertulliano, quæ primus Græce & Latine edidit Jo. Ernestus Grabe in spicilegio Patrum Tom. 1. p. 95. Oxon. 1698. 8. recuf. A. 1714. 8. Locum ab illo omissum vulgavit Thomas Hearne in appendice ad Jo. Lelandi collectanea T. VI. p. 68. 69. Oxon. 1715. 8.

Καλὰς ἡμῖν ἡ τῷ πνεύματι. Χάρις. Johannes Chrysostomus. T. 2. novæ edit. p. 749. inter spuria.

Ἐπαγγελτὸς ὁ τῆς ἐκκλησίας θεσμός. Auctor Nicetas Paphlago. Græce & Latine in Auctario novissimo Combesii T. 1. p. 445. Latine T. 27. Bibl. Patrum Lugd. p. 426.

* Theodistis Lesbiz Vita, prima ex illis quas Simeon Metaphrastes scripsit. Εἰκόνες καὶ πάλας καὶ ἀνδριάντες. Loca Græce profert Allatius de Simeonum scriptis pag. 49. seq. Latina quæ exstat apud Surium 10. Nov. & Lipomannum, incipit: Ταῦτα οὐδὲν ὡς εἶναι sunt bona.

Theodoræ poenitentis Alexandrinæ. 2) Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ζήνων. τῷ βασιλείῳ καὶ Γρηγορίῳ ἐπάρχῃ ὄντων ἐν Ἀλεξανδρίᾳ. Auctor incertus.

* Ζήνων ἡδὴ πρὸ αὐτοκράτορος Ῥωμαίων διαπὼν ἀρχὴν. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium XI. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 239. 320. seq.

2) Aliam Theodoram Antiochenam celebrat S. Ambrosius lib. 2. de virginibus. Alia Theodora Alexandrina de qua Surius ad V. Aprilis. De illa Theodora poenitente vide Tillmont. T. 16. mem. p. 165. seq.

Theodoræ Theſſalonicenſis. Ἐμὸς δὲ πολλῶν τὰ σα̅ θανατοζόντων, Auct̃or Nicolaus Cabaſilas.

Ἐπὶ βασιλείας Διοκλητιανῆς καὶ Μαξιμιανῆς. Græce è MS. Vaticano in Actis Sanct̃or. ad XXVIII. Aprilis T. 3. in appendice pag. LXIII. & Latine p. 573.

* Theodoræ & Didymi Martyris. Diocletiano & Maximiano Imperatoribus, præſide Alexandrina civitatis Euſtrathio. Latine apud Surium V. April.

* Theodori Grapti & Theophanis ejus fratris. τῶν ὑπὲρ Χρ̃εστῆ τὴν ἀθ̃-λησιν ἐλομένων. Latine apud Surium 26. Dec. & Lipomannum T. V. Græce vero etiam cum Combeſii versione & notis in ejus manipulo rerum CPol. p. 191, Pariſ. 1664. 4. MS. in Bibl. Coislinian. p. 213.

In Theodorum lapſum. Εἰ καὶ δάκρυα καὶ στεναγμός. Jo. Chryſoſtomi, T. I. edit. novæ p. 35.

Theodori Martyris. τίς δώσει τῇ κεφαλῇ μου ὕδωρ. Ejusdem. p. 1. Auct̃or Joannes Evchaitorum Metropolit̃a.

Theodori ᾗ περὶ (ejusdem cum priore) Παρ' ἡμῶν δ' ἐν ᾗ σπάνια τὰ κα-λά. Auct̃or idem.

Theodori Militum præfecti. Sive Theodori Tyronis, Martyris, Heracleæ sub Imp. Licinio. primo Sabbato jejunii. Ἡμεῖς δ' ἔχρ̃εστῆ λαός. Gregorii Nyſſeni. T. 2. p. 1002. MS. Lambec. IV. p. 26. 114. VIII. pag. 86. Latine ex Zini versione apud Surium IX. Nov. Heracleæ sub Imp. Licinio.

Ἐσπερ φαῖναι ὃ ἤλυσεν τοῖς ἐρωσιν, ἔτω ὃ περὶ τῶν μακάρων λογῶ τοῖς ἀκέραις. Latine apud Surium 7. Febr. Auct̃or profitetur se præsentem Martyrio illi adfuisse, nomenque adscribit ὃ ταχυ-γεγέφυρ. οὐάρ. (alii Codices Αυγαρ.) Νοτάρι. καὶ ἀπο-κοδικάλλων. Vide Allatium de Simeonibus p. 115. MS. Lambec. VIII. p. 81. 376. IV. p. 124. sq. Cod. Barocc. 147.

Μαξιμιανὸς καὶ Μαξιμῖν. Βασιλεῖς ἐξαπέστειλαν διατάγματα. Auct̃or illo tempore vixisse se profitetur. Vide Allatium pag. 99. de Simeonibus. MS. Lambec. VIII. p. 86. 384. IV. p. 64. seq. 96. sq. Cod. Barocc. 147.

* Μαξιμιανῆς καὶ Μαξιμῖν. τοῖς βασιλεῦσι. Latine apud Surium IX. Novembris, & Lipomannum.

μαρτυρικῇ πανήγυρις σήμερον. Joannis Metropolitæ Evchaiten-
sium.

Σὺ μὲν ὦ ἀγαθὲ, ἔ' υπεργάθως δέλε θειᾷ. Auctor b) Constan-
tinus Acropolita.

εἰς πολὺ τὸ πληθύνει τῆς χρηστότητος σου κύριε. Inter Chrysostomi
homilias prodiit Parisi 1554. 8. Sed Auctor Nectarius Archi-
Episcopus CPol. Latine apud Lipomannum T. 5. & Surium 9.
Novembr. Græce MS. Lambec. VIII. p. 231. 349. & 86. & IV.
p. 97. 124. seq. Bibl. Coislin. p. 401.

De miraculo circa Theodori Tyronis matrem captivātam à Dracone.
"Ὅσοι μὲν εἰς τὸν Φιλάνθρωπον θούν. MS. Lambecius VIII. p. 376.
Miraculum martyris Theodori, ἥν τις ἀνὴρ πίσει πολλὴν ἔχων. MS. Bibl.
Coislinian. p. 196.

Theodori Studitæ. πολλοὶ μὲν τῶν ἀγίων κατὰ διαφορὰς χώρας. Auctor
synchronus Michaël Monachus. MS. Græce in Bibl. Vaticana un-
de habuit quæ Latine Baronius ad A. 795. usque ad 826.

Ἔως μὲν ἔ' παρόντων, ἀδελφοί μου. Auctor Naucratius Confessor.
Græce & Lat. T. 2. Auctarii Novi Combefis. p. 855.

Theodori Syciotæ, Archimandritæ. Ἐυλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ ἔ'
κυρίως ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Auctor incertus. Citatur hæc vita in
Septima Synodo Actione IV. ut notat Allatius. Latine existat apud
Surium 22. April. sub nomine Georgii presbyteri & ejusdem man-
sionis præfecti ac discipuli.

Theodosiæ Martyris. Γυνῆκα μὲν ἀνδρείαν πᾶς τις ἀν. Auctor Constan-
tinus Acropolita & magnus Logotheta. MS. Lambec. IV. p. 63.
VIII. p. 372.

Theodosii Archimandritæ eremi prope Hierosolymam. Ἡ τρισυπόστα-
τος καὶ ἀδιάρητος μία ἔσσις. Auctor Theodorus Episcopus Pe-
trarum.

* Inter tempora per quidem est jucundissimum. Latine apud Surium XI.
Januarii.

Θεοδοσιῶν ὁ ἀξιωμακάρις. Auctor Cyrillus Monachus & Presby-
ter Scythopolitanus.

Theodotæ & liberorum ejus. ὅσην οἱ Νικαῖς εἰς τὴν. Auctor incer-
tus ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol.
pag. 648.

b) Hic Constantinus etiam dictus novus Metaphrastes. Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 447.

Theodoti Ancyрани Martyris. ἔδει μὲν ἡμᾶς πρὸς πᾶσαν πολλῶν ἐκκλησιῶν. Auctor Nilus in Martyrio comes. Latine ex Sirleti versione edidit Lipomannus Tomo VII. & Surius 18. Maji. Græce & Codice MS. Vaticano cum Papebrochii versione & notis exstat in Actis Sanctor. ad 18. Maji T. 4. p. 147-165.

Theodoti sive Theoduli Lectoris & Agathopodis Theſſalonicenſis, Sæculo IV. Αἱ μὲν ἐπανθῆσαν. Græce & MS. Vaticano in Actis Sanctor. appendice ad T. I. Aprilis p. XLII. & Latine p. 320. Latine sub Metaphraſtis nomine apud Surium ad diem quartum Aprilis.

Theoduli Styliæ. Ἐν ταῖς ἡμέραις Θεοδοσίου τῆς μεγάλης. Græce & MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni S. I. in Actis Sanctor. ad XX. Maji, Tomo 6. p. 756.

* **Theophanis Grapti.** Vide supra, Theodori Grapti.

* **Theophanis Sigriani sive Siagreni** circa A. C. 818. Ὡς περ λαιμὸν ἐν αὐθιᾷ. Græce & Latine cum notis in Actis Sanctor. ad 12. Martii Tom. 2.

* **Theophanis qui & Isaacius dictus est.** *Quæ mercatoribus mundi pelagus & longinqua maria.* Latine apud Surium 12. Martii.

Theophanus sive Theophanonis Imperatricis. Πολλοὶ μὲν πολλάκις τῶν ἀρετῶν καὶ συνέσει. Auctor Nicephorus Gregoras. Citatur à Meursio in glossario Græcobarbaro in πατερικῷ.

Theophili Adanensis Oeconomi pœnitentia & conversio A. C. 835. scripta ab Eutychiano ejus famulo & Clerico Adanensi. Ἐγένετο κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον. MS. Lambec. VIII. p. 75. Latine apud Surium 4. Febr. & ex Pauli Diaconi Neapolitani versione & Marbodi Episcopi Redonensis Metaphraſi metrica apud Bollandum 4. Febr. quam habes etiam in Marbodi operibus Paril. 1708. fol. cum Hildemberto editis p. 1507.

* **Theopistes & Theopisti.** Vide supra, Eustathii.

Therapontis Presbyteri. Πολλοὶ μοι τῶν λόγων ἡ πανήγυρις. Græce & MS. Florentino cum versione Dan. Cardoni in Actis Sanctor.

In Thomam Apostolum. c) Ἐπαρητός ὁ ὑπὲρ τῶν ἀγίων πόσις. Auctor Nicetas Paphlago. Exstat Latine p. 397. Bibl. Patrum Lugd. T. 27. Græce & Latine in auctario novissimo Combessii T. I. p. 364.

Εὐλογητός ὁ θεός. Jo. Chrysostomi T. V. Savil. p. 837.

Χριστός ἐγενεθῆς ὡς νεκρῶν τὴν. Basilii Seleuc.

T 3

*) De S. Thoma Apostolo Tillemont T. I. p. 324. 199.

ὁ μὲν παλαιὸς ἀνθρώπων βίβλ. Auctor Basilii Seleucienſis.

Ἐγένετο μὲν τὸ ἀναστῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, συνήθροισε. Auctor incertus.

Τὸ μὲν νόμος τῆς ἐκκλησίας. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 486. Citatur in Synodo VI. actione 10.

Ἐκὼς τὸ περληφθῆναι ὁφλημα. Chrysost. T. VII. Savil. p. 575.

* Πάλαι μὲν τὰς κατὰ γῆν ἀγερτὰς ἀνύοντες οἱ Ἀπόστολοι. Latine apud Lipomannum T. 6. ad 6. Octobr. & Surium 20. Dec. Græce MS. Lambec. VIII. p. 248. 381. 257. 262. Bibl. Coislin. p. 210. respicit Theophanes Cerameus homil. XXV. 164.

Hefychii Presb. in Thomam encomium memorat Photius Cod. 269.

Periodi Apocryhæ Apostolo S. Thomæ tributæ. κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἡμεῖς πάντες οἱ Ἀπόστολοι ἐν ἱεροσολύμοις. Exhis nonnulla Græce & Latine dedit in Codice Apocrypho Novi Test. p. 719. seq.

Plura in Thomam Apostolum vide Tom. VI. Bibl. Concionatoriz Combessianæ p. 96. seq.

* Thyrsi, Leucii, (Lucii) Philemonis, Callinici & Apollonii Martyrum in Bithynia sub Decio Imp. τὰ Κυρίῳ ἡμῶν ἰησοῦ Χριστῷ κοινωνία σαρκός. Græce MS. Bibl. Coislin. p. 212. Latine apud Surium 14. Dec. & Lipomannum, Meminit Svidas, Logothetam laudans in καταπέλτης.

* Tiburtii. Vide supra in Sebastiano, & Cæcilia.

* Timothei Apostoli Vita. Τιμόθεον τὸν μέγαν ἤνεγκε μὲν ἡ Λυκαόνων. Latine apud Surium 22. & Bollandum 24. Januar. T. 2.

Martyrium Timothei Apostoli Auctore Polycrate, (ad calcem Codicis Canonum Ecclesiæ Rom. cum notis Petri Pithoei, Paris. 1687. fol. p. 366.) Incipit latina versio: *Mulci multas historias & vitas.* Vide Photium Cod. 254. & quæ scripsi in Codice Apocrypho N. T. p. 812. seq.

* Martyrium ejusdem Timothei. Ἰσμεν πολλὰς ἱστορίας τε καὶ βίβας. Vide Photium Cod. 254.

In eundem sermo. Τί δὲ Τιμόθεος; τῷτον γὰρ μετὰ τὰς Ἀποστόλους. Nicetæ Rhetoris & Philosophi.

Timothei Lectoris & Mauræ A. C. 286. Ἐν τῷ καιρῷ τῷ διαγμῷ. Græce è MS. Palatino in Actis Sanctor Tom. 1. Maji pag. 741. & Latine pag. 375.

Titi

Titī Apostoli. 4. Januar. vel 25. Augusti. Ἀποστολικῶν ἐγκυρίων ἐφ' ἀπ' αὐτοῦ.
MS. Lambec. VIII. p. 214. Auctor Andreas Cretensis, inter cu-
jus Orationes Græce & Latine edidit Combefisius. p. 155. Paris.
1644. fol.

Epitome vitæ Titī à Zena νομικῷ, discipulo ejus ut ajunt scriptæ. Τῆς δ'
ἀγίας τῆς ἐκ Μίνω τῆς βασιλέως Κρήτης κατ' ἡγε τὸ γένος. MS. Lam-
bec. VII. p. 213. seq.

Titionis Claudiopropolitani. 24. August. sub Diocletiano. ὁ ἅγιος μάρτυς
Τιτίων ἦν ἐκ τῆς Μαλμυρίας. MS. Lambec. VIII. p. 212.

* **Tranquillini.** Vide supra in Sebastiano.

In tres pueros. καὶ τὸν αἰσθητῶς. Jo. Chrysostomi. T. V. Savil. p. 698.

* **Trophimi, Sabbatii & Dorymedontis.** πρὸς τὸ δυσσεβῆς τὸ βασιλεῖον
σκηπτοῦ τῶν Ῥωμαίων διέποντο. Latine apud Lipomannum T. 6.
& Surium 19. Sept. Græce MS. Lambec. VIII. p. 241.

Tryphonis Campfadensis Martyris, sub Decio. κείνα ἐξ ἀγῶν καὶ βί-
ματα ἐκ πηγῆς. Auctor Theodorus Lascaris Ducas.

* Τῶ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος. MS. Lambec. VII. p. 72. La-
tine apud Surium 2. Febr.

ὁ βίος τῆς ἀγίας καὶ ἐνδόξης μάρτυρος. Auctor Anonymus. MS. Lam-
bec. VIII. p. 72.

Μάρτυρος παρεγγύωνι μνήμη. Auctor Leo Imp.

De Tzangariensibus duobus clericis narratio. Δύο Κληρικῶν. Cod. 146.
Barocc.

* **Valeriani.** vide Cæciliæ.

* **Vari & sociorum Martyrium.** Μαξιμιανὸς τῷ Τυράντῃ τὸ δυσσεβῆς ἀνὰ
πάντα σχεδὸν τὴν οὐκ ἐκμενῆν ἐκδόντο. διάταγμα. Latine apud Lipo-
mannum T. 6. & Surium ad 19. Octobr. Græce MS. Lambec. VIII.
p. 252. 259. 262. Bibl. Coisl. p. 111.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανὸς τῷ δυσσεβῆς. MS. Bibl. Coisl. p. 111.
pag. 185.

Viatoris βιάτωρ. Martyris. Vide supra in Senatoris.

Victoris & Stephanidis. XI. Nov. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ὅτε αἱ
ἐδωκοντο οἱ Χριστιανοὶ ὑπὸ τῷ τότε βασιλεῶς τῆς Ῥωμαίων Ἀρτανίου
ἐθελῶς τυγχάνοντο, καὶ Σεβαστιανὸς τῷ τότε Δεσπότη. MS. Lambec
VIII. pag. 269. Latine sub Metaphrastæ nomine apud Surium
24. Maj.

Vid.

Vincentii Archidiaconi Cæsaraugustani. XI. Nov. Ἰκανὸν καὶ ἔτος δοκιμῆς τῶ ἀγιοτάτῳ μάρτυρι Βικετίῳ. MS. Lambec. VIII. p. 270. Latine apud Surium 22. Jan. sub Metaphrastæ nomine.

Ursicii sive Ursicini XI. August. Μαξιμῷ καὶ Μαξιμιανόν. Auctor incertus ante Metaphrasten. Vide Bandurium ad Antiquitates CPol. p. 648. Lambecium VIII. p. 125.

Xanthippes Martyris, Polyxenæ & Rebecca. τῇ μακαρῇ Πάυλῃ ὄντῃ ἐν τῇ εἰρήνῃ διὰ τὸν λόγον ἔ Κυρίῃ. Auctor fertur Onesimus Pauli Apostoli discipulus.

* Xenes. Vide supra, Eusebiæ.

Xenophontis. Ἡ περὶ τῶν μακαρίων ἀνδρῶν βίῳ ἀναγεγραφή. Auctor incertus.

* Xenophontis & filiorum ejus, Arcadii & Joannis. Ξενοφῶν ὁ θαυμάσιος ἐφύ μόν.

Alia vita S. Xenophontis & sociorum, Auctore incerto: Δηγήσατό τις γέρον μέγας, ἔτοι Ξενοφῶν τις συγκλητικός ὑπὲρ πάντων εὐπρέπειαν ὑπάρχων.

Xyfti. Vide supra, Laurentii.

In Zaccharum: οἱ τῶν καλῶν ἐργῶντες. Jo. Chrysostomi. T. VII. Savil. p. 403. Zachariæ Pontificis & Prophetæ, qui pater Johannis Baptistæ 5. Sept.

Μύσα τῶν ἀρρήτων ἱεραρχημάτων Ζαχαρία. Auctor Cosmas Vestitor. ὡς χρυσῶν θυματήριον. Anonymi. MS. Lambec. VIII. p. 236.

* Zenobii & Zenobiæ ejus sororis. Αἰγὰι πόλις ἐπὶ κάλπῃ μὲν τῷ Ἰωνίῳ καμένη. Græce MS. Lambec. VIII. p. 256. 260. 262, Bibl. Coisl. p. 211. Latine apud Lipomannum T. 6. & Surium, 30. Octobris.

Πόλις διάκειται ὡς τῷ κάλπῃ τῇς Κιλίκων. MS. Bibl. Coisl. pag. 185.

* Zenonis. Vide supra, Eudoxi.

Zoës. Αὕτη ἡ μακαρία μάρτυς. Græcè ē MS. Vaticano in Actis Sanctior. ad 2. Maji. T. 1. p. 739. & Latine p. 178.

* Vide & supra in Sebastiano.

Zosimi Martyrium. Κατὰ τὰς καὶ ἐκείνης ἐπὶ αὐτοκαταγοῦ τραῖα καὶ ἦν πολλὰ μαρτύρια. Auctor incertus. Latine apud Surium 19. Junii.

Ἐπιβάτη καὶ Δομετιανῷ καὶ Κόμητῷ. MS. Cod. Barocc. 148.

CAP.

CAPUT XXXIII.

De THEODORO Mopsvesteno, ejusque
fratre Polychronio : & de aliis Theodoris, centum
amplius, qui Græce scripserunt.

Theodori Mopsvesteni ætas & vita. 1. de ejus scriptis. 2. De Polychronio. 3. De aliis Theodoris qui Græce scripserunt ordine Alphabetico : ubi speciatim uberior de scriptis Theodori Abucara, Theodori Balsamonis, Theodori Grapti, atque integrum insertum Theodori Meliteniota Proœmium Astronomia Græce & Latine. Nec non dictum de scriptis Theodori Metochita, Theodori Raithuensis, Theodori Studite &c.

I.

THEODORUS Mopsvestenus, cujus perpauca licet (quod erunt qui doleant) hodie supersunt, plurima tamen olim extitere scripta ac monumenta, præcipue quibus sacras litteras fuit interpretatus, promeretur ut à nobis nequitquam indictus prætermittatur. Hic parentibus illustribus & opulentis natus Antiochiæ, a) frater Polychronii b) Apameensis postea Episcopi: Joannis Chrysostomi amicus, cum ipso & Maximo, c) Episcopo postea Seleuciensi, frequentavit in patria Libanium Rhetorices Magistrum, & postea Philosophiæ sub Andragasbo, d) operam dedit. Cumque familiaris sui Chrysostomi exemplo Monasticam vitam amplexus fuisset admodum juvenis, etiam in illa confirmatus & à consilio quod habuerat uxorem Hermionem ducendi revocatus est per eundem Chrysostomum circa A. C. 369. Epistolis ad Theodorum ἀσκητικὰ ἐκπαιδεία scriptis fortasse compluribus, quarum duæ insignes adhuc existant, * atque in luculenta quam nuper dare
U
cœpit

a) Tillemont. T. XII. memor. Eccles. p. 433. seq. H. Noris lib. I. histor. Pelagian. cap. 9.

b) Theodoret. V. 40. Hist.

c) Sozom. VIII. 2. Socrates VI. 3.

d) Tillemont. p. 434. hoc colligens ex eodem Sozomeno.

* Nec plures lætæ sunt a præfatis scriptoribus, è quibus Leontius Hierosol. libro III. contra Nestor. & Eutychem p. 696. F. de Theodoro ; hunc enim asinus esse illum quem magnus Joannes utpote ex proposito monastici instituti lapsum, & qui promissionem abjuraverat, duobus finibus fortibus & praelongis, lapsum in profundum intemperantia extrahere studuit.

cæpit eruditiss. Montfauconus, e) Chrysostomi nova operum editione, tomo primo ducunt familiam. Postea cum Chrysostomo sacris litteris assidue operatus est, profecitque in ἀσκήσει egregie, Magistris cum eo communibus Flaviano Antiocheno, ** Diodoro Tarsensi & Craterio usus, f) Presbyterum Antiochena Ecclesiæ vocat Gennadius cap. 12. de Script. Eccles. & Sacras literas in Antiochena Ecclesia explanasse Leontius Hierosol. testatur. Hesychius vero Hierosol. in Ecclesiastica Historia g) Theodorum ait Clericatum Antiocheno à prima ætate connumeratum, postea ad sæculares reversum libidines, hinc iterum in clericatu esse cæpisse, & Antiochia relictæ in Tarsum transmigrasse, ex qua in Mopsuestiam transferit. Meletius qui Theodoro in Episcopatu Mopsuesteno successit, Epistolâ ad Titum vicarium Dionysii magistri militiæ per orientem, h) de Antiochena loquens Ecclesia, cujus inquit, Theodorus exstitit doctor commissus. Facundus lib. X. cap. 1. Beatus quippe Joannes Antiochenus & orientale Concilium dicunt, quod in expositionibus quas in omnibus Ecclesiis orientalibus faciebat (Theodorus) & quibus in regia Civitate (CPoli ***) valde esse comprobatus apparet, in conspectu Sacerdotum & Imperatorum & populorum rectus inventus est. Photius Cod. IV. Θεόδωρος Ἀντιοχείας libros pro Basilio contra Eunomium commemorans, subjungit: ὁ δὲ μάλιστα ἐστὶν ὑποστάσει ἐπίσκοπος τοῦ ἁγίου ὁμοῦ. Similiter Cod. XXXVIII. Et Cod. CLXXVII. Θεόδωρος Ἀντιοχείας, ὁ Μοψουεστίας δὲ ἐστίν, ὡς διὰ τινῶν ἐπιστολῶν ἐμαρτορῶμεν. Igitur nec Theodorum Antiochenum, cujus toties in Catenis mentio occurrit, à Mopsuesteno distingvere ausim, licet id facere videam Combesium in Bibliotheca Concionatoria. In Tarsensi Episcopatu quo minus Diodoro succederet, prohibitus à Theophilo Alexi †) saltem in Episcopatu Mopsuestia i) Civi-

e) Paris. 1718. Confutat etiam Montfauconus Tillemontii sententiam, qui alteram parænesin Chrysostomi ad Theodorum lapsum non ad Mopsuestenum, sed ad alterum ætate provectiorem Theodorum scriptam esse opinabatur. Cæterum quæ fertur sub Theodori lapsi nomine responsio ad Chrysostomum atque incipit: πάντες οἱ ἐκ εὐδοκίας λιμέσιν, tanquam Theodoro Mopsuesteno supposita & otiosi Græculi commentum inter spuria ab eodem laudato Montfaucono T. I. p. 801. relata est.

** Facundus Theodorum amantissimum magni Flaviani discipulum vocat II. 2. VIII. 3. &c.

f) Sozom. VIII. 2. Socrates VI. 3.

g) Citatur in Actis Concilii quinti CPol. A. C.

553. habiti collatione V. T. 3. edit. Harduini p. 103. seq.

h) Apud Baluzium in nova collectione Concilior. p. 875.

*** auditus à magno Theodosio. Vide Facundum lib. 2. cap. 2.

† Leonius Hierosol. lib. 3. contra Nestor. p. 696. T. IX. Bibl. Patrum edit. Lugd.

i) Μόψα Ἐστία, Mopsocus sive Lares, Mopsuestia Ciceroni III. 8. Epist. eadem Pli-

Civitatibus in Cilicia secunda successit Theodorus *Olympio* circa A. C. 394. k) atque Concilio CPol. illo anno celebrato, aliisque postea pluribus interfuit, donec A. 429. defunctus successorem habuit illum quem jam memorabam *Meletium*. l) Episcopatum ipse gessisse cognoscitur per annos XXXVI. scriptisque & voce præclarum in Ecclesia nomen sibi parasse per annos fere quinquaginta, Arianorum & Apollinaristarum sive Synusiarum m) aliorumque hæreticorum strenuus debellator, ita tamen ut ipse Nestorii n) & Pelagii hæresi o) aliquando visus sit accedere, sed quas maculas statim retractatione publica p) iterum eluit, atque non modo vivus mansit in communione Ecclesiæ, in pacis ejus & honore defunctus: * sed etiam diu post obitum cum è sacris diptychis ejus nomen eradi q) & à Patribus Concilii quinti A. 553. r) Propter Nestorianos ad eum pro-

ll 2

voca-

nio V. 27. *Mopfes.*, ad Pyramum fluvium. Nomen habet à Mopso-vate, Apollinis filio, perinde ut *Mopsofia* quæ deinde Pamphylia, & *Mopsorene* sive Mopsi fontes. Mopsum divinis honoribus mactatum à Cilicibus auctor Tertullianus c. 46. de anima.

- K) Olympius ille interfuit Concilio CPol. A 381. De anno Episcopatus suscepti ad Theodoro vide Pagium ad A. 423. n. 16. De anno obitus Rigberium sive Gerberonium ad Mar. Meccator. p. 214. 215.
- l) Hujus Meletii aliquot exstant Epistolæ in collectione illa sive Synodico Cassinensi quod illustrandis Ephesini Concilii Actis post Christianum Lupum edidit Baluzius in nova collectione Concilior. & Garnerius in auctario ad Opera Theodoret.
- m) Theodoretus lib. V. Hist. cap. 40. Facundus VIII. 4. Jo. Christophorus Meisnerus, Schmiedegensis diss. de Theodoro Mopsvesteno §. 9: Witeberg. 1714.
- n) Sirmondus ad Facund. lib. IX. cap. I. Petavius lib. 1. de incarnatione cap. II. Tillemont. T. XIV. p. 627. seq. T. XII. p. 451. seq. Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem T. I. p. 95. seq. 166. T. 2. p. 321. Acta Synod. V. collatione IV. Vigilius Papa in constituto A. C. 554. scripto, apud Baluzium in nova collectione Concilior. p. 1579.
- o) H. Noris lib. 1. Hist. Pelag. c. 9. Garnerius T. 2. p. 250. seq. 319. &c. D. Thomas Ittigius appendice diss. de hæresiarchis, p. 473. seq. Samuel Basnage T. 3. Annal. ad A. 428. 7. Rigberius ad Marium Mercatorem p. 103. 221. seq.
- p) Tillemont T. XII. memor. p. 439. seq. * Facundus X. 1.
- q) Vide Acta Synodi V. Collatione V. & VIII. Henrici Noris diss. de quinta Synodo cap. §. Sam. Basnage ad A. 550. 7.
- r) Inter celebrata illa *tria capitula* de quibus in Synodo quinta disceptatum, primum erat de condemnatione Theodori Mopsvesteni. Itaque collatione quarta illius Synodi colliguntur ex Theodori libris quæ à doctrina Ecclesiastica abhorrent: collatione quinta, sinistra Rabulæ Edesseni, Cyrilli Alex. Procli CPol. & aliorum de illo judicia afferuntur, & denique Collatione octava Theodorus scriptaque ejus damnantur, quod facit etiam Vigilius Papa in constituto cap. 27. De Basilii diaconi CPol.

vocantes ipsum & scripta ejus condemnari contingeret, reperti paullo ante illud tempus sunt, qui causam ejus tanquam innocentis agerent acerrime, s) atque magnis potius mactandum encomiis quam immiti anathemate ferendum censerent. A Syris qui plurima ejus in suam linguam translata habent, *mare sapientia* t) dicitur, & quoniam alienior ab allegoriis, diligentius litteram sacrae Scripturae inquit, *interpretas κατ' ἐξοχήν.* u) A Nestorianis autem x) feria VI. hebdomadis V. post Epiphania, in festo-commemorationis Doctorum Graecorum, recolitur memoria Diodori Tarsensis, Theodori Mopsvesteni & Nestorii. Et jam olim Diodori Tarsensis ac Theodori Mopsvesteni volumina contra Eunomium & Apollinarem à Nestorianis translata in *Syrorum* linguam * & *Armeniorum* atque *Persarum*, testis Liberatus capite X. breviarum. Et Leontius lib. 3. contra Nestor. & Eutychem p. 697. c. 22. T. IX. Bibl. Patrum edit. Lugd *Libros suos* (Theodore) ii, qui tua secta sunt, in sermonem Chaldaicum & Armenicum verterunt, qui haeresin Ariana peiorem ac magis impiam gentibus tradiderunt. Inter discipulos

libello quo disputavit *Theodori libros vitandos sicut Arii & Eunomii blasphemias*, vide Liberatum c. 10. breviarum. Scripta Theodori non ipsum Theodorum anathemati subjiciendum maluit Cyrillus Alex. Epist. ad Proclum CPol. p. 200. T. V. Opp. parte 2. Prolixus etiam in Theodoro reprehendendo Leontius Hierosol. libro 3. contra Nestor. & Eutychem: uti in eo defendendo Facundus.

† Vide Vigilii Papae constitutum apud Baluz. p. 1578. & Liberatum c. 10. breviarum.

s) Consule *Theodorum* libro & capite ultimo Historiae. & Epistola 16. *Joannis Antiocheni* Epistolae tres pro Theodoro Mopsvesteno memorantur apud Liberatum p. 49. edit. Garnerianae. De *Andrea Samosatensi* contra Rabulum Edessenum defensione pro Theodoro, Synodicon Cassinense cap. 43. cui adde Pagium ad A. C. 435. n. 18. seq. Sed praeter ceteris proluxus in Theodori innocentia vindicanda & meritis ejus & laudibus extollendis est *Facundus* in duodecim libris pro defensione trium Capitulum Concilii Chalcedonensis, & in libro contra Mucianum Scholasticum & alios Necrodioctas sive mortuorum persecutores, Facundi scripta notis bene illustrata exstant in tomo secundo operum Jacobi Sirmondi, Paris. 1696. fol. Ex elogiis Theodoro tributis juvat adscribere haec Johannis Antiocheni (non Cyrilli ut Pagius ad A. 423. n. 17.) in Epistola ad Proclum CPol. scripta & relata à Facundo II. 2. *Sed & qui bene de vita profectus est B. Theodorus, & quinque & quadraginta annis clare in doctrina praevaluit, & omnem haeresin expugnavit, nullam alicubi detractio-nem ab Orthodoxis in vita suscipiens, post longi temporis hinc discessum & post multa certamina, & post decem millia libros adversus haereses conscriptos, & postea quam in conspectu sacerdotum & Imperatorum & populorum probatus est, periclitatur qua haeticorum sunt sustinere, & illis proximus predicari.*

t) Jo. Morinus de sacris Ordinationibus p. 501.

u) Eusebius Renaudot, T. 2. liturgiæ Oriental. p. 622.

* Arabicam quoque, ex Syriaca, id. p. 622.

x) Id. p. 639.

los y) illius celebres idem Nestorius CPol. Ioannes Antiochenus, Andreas Samosatensis, Maris Persa, Theodoretus Cyrensis, Rufinus Syrus Palæstinæ provinciae presbyter z) Barsumas Persa. a)

II. Theodori Mopsvesteni scripta.

Innumeros ei libros tribuit Facundus X. 4. & II. 2. affert verba modo commemorata Joannis Antiocheni, quibus ait cum decem millia libros b) adversus hæreses conscripsisse: sive decem millia per hyperbolem dixit de plurimis, unde apud auctorem appendicis ad Isidorum & Ildefonsum de Script. Eccles. cap. 4. legas, ut predicaretur, si referretur, mille voluminum summam in Græco conscripsisse adversus omnium hæreticorum errores: sive numerum σίχων non voluminum habebat in mente atque decem millia computavit, quæ Gennadio sunt quindecim millia, cum libro de viris illustribus c. 12. narrat Theodorum Antiochenæ Ecclesiæ presbyterum virum scientia caurum & lingua disertum scripsisse adversus Apollinaristas & Ennomianos de incarnatione Domini libros XV. ad quindecim millia versuum continentes. Non enim de Theodoro Raithuensi, qui diu post Gennadium vixit, sed de Theodoro Mopsvesteno hæc esse intelligenda pulchre observavit Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2. p. 260. ex Facundi X. 1. qui ex alio Theodori scripto cui titulum dedit de Apollinario & ejus hæresi, hæc verba affert: Ante triginta jam hos annos (circa A. C. 385.) de Incarnatione Domini Codicem conscripsimus usque ad quindecim millia versuum pertinentem, in quo Arii & Eunomii de hac re delicta, nec non etiam Apollinarii vanam præsumptionem per totum illud opus examinavimus. Ex hoc opere fragmenta colligere licet ex eodem Facundo, ex Leontio Hierosol. contra Nestor. & Eutychem, ex Actis Synodi quintæ & ex Mario Mercatore qui libros quos Theodorus inscripserat

U 3

y) Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2. p. 319. De Nestorio speciatim confer H. Noris historiam Pelagianam lib. 2. cap. 4. & Petavium lib. I. de incarnat. c. 7. De Mari Persa Lud. Doucinum Historia Nestorianismi Gallicæ edit. p. 275. &c.

z) Garnerius T. I. ad Mercatorem p. 286. 366. &c.

a) Leontius lib. 3. in Eutychem cap. 21.

b) Hæc Jo. Antiocheni verba perstringens Pelagius II. Papa Epist. 3. ad Eliam & Episcopos Istriz T. 3. Concilior. edit. Harduini p. 430. ubi ex Theodoti scriptis quædam hæreticis suffragantia excerpserat, Ecce, inquit, quales plus quam decem millia libros Theodorus scripsisse perhibetur. Pensate quæso, si non tanto acriora tormenta promeruit, quanto plura conscripsit.

παρὰ ἐνανθραπήσεως ἔμονογενῆς, non dubitat vocare T. 2. p. 259. *adversus Dominum Jesum Christum & ejus incarnationem*. Ab hoc opere diversus, ut videtur fuit Codex quem *Mysticum* appellavit, ex cujus libro XIII. quædam affert Facundus III. 2. ubi Paulus Samosatenus, *angelus Diaboli* dictus est à Theodoro. Nam & Facundus scriptum satis innuit diversum, dum titulo distinguit, & Hesychius Hierosol. citatus in Synodo V. collatione V. innuit *senectute jam cana debilitatum* Theodorum *mysticos* illos composuisse *sermones* quos *adversus Domini DEI apparitionem* appellat: at libros de incarnatione florenti ætate adhuc presbyter scripserat, unde à Garnerii sententia, qui pro eodem opere habet, recte recedit Tillemontius T. XII. memor. p. 446. Neque libros *Contra Eunomium pro S. Basilio* (sive XXV. ut apud Photium Cod. 4. sive XXVIII. ut Cod. 177. legitur) eosdem cum libris contra Apollinarium habuerim: licet ita suspicari placuit Eruditissimo Caveo, sed in inscriptione & numero librorum non minus quam argumento duxerim fuisse diversos.

Βιβλιδάριον sive parvum volumen in tres libellos distinctum de *Magia Persarum* & quantum illi præstet Christiana pietas, ad Mastubium ex Armenia Chorepiscopum, memorat Photius Cod. 81. *Deliramenta contra Maguseos* vocat Leontius omnia Theodori deprimens p. 698. D. Meminit iterum p. 699. G. Hebed Jesu vocat *duos tomos adversus magiam*.

Non amplius quam decem & octo annos natus *interpretationes in S. Scriptura* libros scribere cœpisse ab eodem Leontio Theodorus proditur, licet illi pro suo in illum odio non interpretatus sacros libros sed in eos insolenter debacchatus fuerit vilis. Hunc ajunt non amplius quam decem & octo annos natum in *Scripturas* debacchatum esse, non enim nisi debacchationes *scripturarum*, *interpretationes* quas in eas composuit, appellare possum. Leontius lib. 3. contra Nestor. & Eutychen p. 696. E. Eodem loco in ejus *Commentariis* reprehendit, quod, *labores sanctorum Doctorum* qui in eis laborant, nunquam irridere & illudere desiit. Deinde quod ausus est contra gloriam Spiritus S. cum omnes quidem *Scripturas* alias, quas sancti asslatu ejus tradiderunt, humiliter & demisse interpretans (qui litteralem sensum scilicet loco mystici eruere volebat) tum vero à numero sacrarum *Scripturarum* divine præscripto & indicato eas separans. Speciatim arguit librum Jobi & Epistolam Jacobi & alias deinceps aliorum Catholicas (secundam & tertiam Joannis, & Epistolam Judæ) ab illo rejecta. *Magnum DEI servum* Job, *columnam fortitudinis animatam & spirantem*, duobus fere millibus versuum perscriptam convitiose arguebat, & *Scripturam Spiritus S. de eo*
abro-

abrogabat, quam Jacobus frater Domini in Epistola sua Catholica confirmans agebat (V. 11.) Patientiam Job audivistis, & finem Domini vidistis. Non enim aliunde neque patientiam audivimus, neque finem ejus spectavimus, nisi ex Scriptura de eo. Ob quam causam, ut arbitror, ipsam Epistolam Jacobi, & alias deinceps aliorum Catholicas abrogat & antiquat: Non enim satis illi fuit bellum contra veterem Scripturam suscipere ad imitationem impietatis Marcionis, sed oportuit etiam contra Scripturam novam pugnare, ut pugna ejus contra Spiritum Sanctum clarior & illustrior esset. Plura deinde subjungit neutiquam minus gravia: Inscriptiones Hymnorum & Psalmorum & Canticorum penitus ejecit, & omnes Psalmos Judaice ad Zorobabelem & Ezechiam reulit, tribus tantum ad Dominum rejeclis. Immo & sanctorum sanctissimum Canticum Canticorum ab omnibus divinarum rerum peritis & ab omnibus Christianis laudatum, omnibus Ecclesiis cuncti orbis notum & à Judæis inimicis Crucis Christi in admiratione habitum, libidinoſe pro sua & mente & lingua mætriciâ interpretans, sua supra modum incredibili audacia ex libris sacris abscidit. Et quid non erat acturus, qui in eo agebat impietatis inventor & pater? Duos igitur libros Paralipomenon, primum & secundum similiter, malum malo addens, & insuper Esdram repudavit.

In Hexæmeron sive ἑξαήμερον τῆς κτίσεως, commentarium septem τόμοις distributum memorat Photius Cod. 38. Ex quo aliqua in suos in Hexæm, commentarios tranſtulit, sed & Theodorum passim oppugnat Joannes Philoponus, ut statim lib. 1. cap. 8. & 11. seq. Etiam in collatione IV. Concilii V. A. 553. habiti plura afferuntur loca Latine ex Theodori libro quarto & quinto commentii de creatura. Tom. 3. Concil. p. 85. seq. edit. Harduini.

Theodori Mopsvesteni fragmenta plurima occurrere in Catena Patrum Græcorum ad Pentateuchum Latine versa à Francisco Zephyro, scribit præstantissimus Caveus. Sed Theodori Heracleensis aliqua, plura etiam Theodoret, * Theodori vero Mopsvesteni sive Antiocheni nulla ibi reperire potui. Theodori tamen Mopsvesteni nomen occurrit inter eos ex quibus collectæ Catenæ quæ exstant in Bibl. Coisl. MStæ in Leviticum: nec non in Josuam, Judicum, Ruth & quatuor Regum libros. Et in Catena Patrum in Genesin quam Latine vulgavit Aloysius Lipomannus. Hebedjesu in Catalogo librorum Chaldæorum p. 20. notat Theodorum commentatorem scripsisse commentarium in librum Genesios tribus tomis ad magnum Alphæam, ingenti concinnatum methodo & labore. Davidem quinque libris explicasse ad Cerdonem ** & fratrem ejus.

Duo-

*) Theodoro Mopsvesteno assentivi more suo Theodoretum, notavit Petavius dogm. Theol. de Angelis p. 69.

** Confirmat Facundus LX. 1.

Duodecim Prophetas exposuisse duobus tomis ad Turim. In *Samuelem* uno commentatum esse tomo ad Maminum. In *Jobum* duobus tomis ad Cyrillum Alexandrinum. *Ecclesiasten* uno libro exposuisse, deprecante Porphyrio. In *Isaiam*, *Ezechielem*, *Jeremiam* & *Danielem* singulos singulis tomis commentatum esse atque per hos finem imposuisse suis lucubrationibus in Vetus Testamentum. *Matthaeum* uno tomo explicavisse ad Julium, *Lucam* & *Joannem* duobus tomis ad Eusebium. In *Acta Apostolorum* ad Basilium uno commentatum esse tomo. *Epistolam* quoque ad Romanos explicasse ad Eusebium: & *Duas Epistolas ad Corinthios* duobus tomis elucidasse deprecante Diodoro. Ad *Galatas*, *Ephes.* *Philipp.* & *Coloss.* Petro: ad *Titum*, *Philemonem* & *Hebraeos* Cyrino cuidam dedicasse, tomis quinque.

Fragmenta Theodori reprobantis librum *Job*, & docentis quod pagana sapientem ille habeat auctorem, extant in collatione IV. Concilii V. T. 3. Harduin. p. 86. seq. In Catena ad *Jobum* edita nullam Theodori mentionem reperi.

Ex Commentariis ejus in *Psalms* fragmenta plurima in Catenis à Dan. Barbaro & Balthasare Corderio editis. Nonnulla etiam apud Facundum IX. 1. & in Actis Concilii V. collatione IV. & V. atque in Vigilii Papæ constituto, cap. 20. sqq. apud Baron. ad A. C. 553. num. 97. seq. Quando porro Theodoritus præf. in *Psalms* ait quosdam *Prophetiam* ita historiis adaptasse, ut *Judeis* potius interpretatio suffragaretur quàm *fidei* alumni, videtur Theodorum perstringere, de quo Hefychius presbyter Hierosol. in *Historia Eccles.* a) *Prima autem elementa sua doctrina ex Judaico vaniloquio incipiens codicem in Prophetiam Psalmorum conscripsit, omnes de Domino predicationes abnegantem. Culpatus vero & periclitatus, contraria sibi dixit, non ex voluntate sed compulsus omnium querimoniis, & codicem ipsum delere pollicitus, latenter conservabat Judaica impietatis viaticum. Igni enim sua commentaria simulans tradere, malitiose abscondere illecebram conabatur.* Eum itaque licet aliquando secutus est idem quem dixi Theodoritus, deserit tamen ut plurimum (Jo. Garnerii verba sunt in auctario Operum Theodoriti p. 184.) idque justis de causis. Nam primo multa in *Psalms*.

a) In Actis Synodi V. Collatione V. T. 3. edit. Harduin. p. 104.

Psalmis de Christo dicta detorquet alio : deinde adolescens duodeviginti annorum Davidem interpretatus est , cum plus haberet audacia quam eruditionis. Postea ejusmodi expositione invidiam multorum sibi confluxit quasi Judeis faderet : denique ipse suum juvenile opus non admodum probabat, ut infectum mallet. Ingenue tamen fatendum quod res est , ea nonnunquam in Catenis legi ex Theodoro in Psalmos , quæ ostendant ab ipso literalem sensum feliciter expositum fuisse , ut mirabile sit in adolescente tantam Scripturae intelligentiam existere potuisse. Ideoque dolent viri docti b) quod eruditi hujus Scriptoris, qui sub egregio Magistro , Diodoro Tarsensi una cum S. Chrysostomo condiscipulo sensum literalem S. Scripturae adeo studiose scrutari didicit, nihil amplius ex commentariis illis ad nos pervenit quam quæ à Catenarum collectoribus sunt excerpta ac servata. Quod autem non evacuaverit omnes in Christum factas Prophetias, nec Judaicæ impietati aut Manichæorum errori voluerit suffragari, qui Judæos etiam diserte in Commentario ad Psalmos oppugnavit, docere instituit Facundus loco citato. Apud V. Cl. Tho. Galeum fuit MS. argumentum prolixum Theodori Mopsvesti in Psalmum XLV. in quo teste Caveo breviter percurrit Historiam Judæorum à tempore captivitatis usque ad Antiochum & Oniæ fugam in Ægyptum. Idem Cavens ex Catena MS. in Psalmos, in qua sæpe idem Theodorus vocatur ad partes, notat illum valde diligentem fuisse in conferendis veteribus versionibus & exemplaribus, utilemque valde fuisse ejus operam. Locum ex commentario in Psalmum octavum affert Leontius lib. 3. contra Nestor. p. 704.

Ex commentario in Canticum Canticorum fragmenta leguntur in Collatione IV. quintæ Synodi T. 3. p. 88. seq. edit. Harduini, ex quibus confirmatur quod præter Leontium, cujus verba superius adduxi, Pelagius II. Papa sive qui illius nomine Epistolam tertiam ad Eliam & Episcopos Istriz scripsit Gregorius Magnus, cum Theodorus, inquit, Canticum Canticorum vellet exponere, Salomonem per hunc librum Æthiopissæ Reginae blanditum esse professus est, quod Theodoritus reprehendens, nomen quidem Theodori

X

sup.

b) Rich. Simon lib. 3. Hist. Criticæ Novi Test. cap. 31. p. 446. *il est facheux que nous n'ayons rien aujourd'hui des Commentaires de ce savant homme , qui avoit étudié sous un si bon maître avec S. Chrysostome le sens literal de l' Ecriture , que ce que nous en ont laissé les Compilateurs des Chaines Grecques dans leurs recueils. Vide sis etiam Villalpandum ad Ezechielem , T. 1. p. 3. seq. & Rich. Simonem lib. 1. Hist. Criticæ Novi Test. c. 22. p. 270. seq. & reposte à la defense des sentimens de quelques Theolog. de Hollande p. 56.*

suppreſſis, ſed tamen uſaniam pateſcit. Et Georgius Pachymeres ad Dionyſii Arcopag. Epistolam IX. p. 169. ait Mopſveſtenum *αφείρας τὸ πρῶμα διαβεβληκέναι imprudenter Canticum calamitatum eſſe.*

In duodecim Prophetas commentarius Theodori Antiocheni integer foliorum 223. ſervatur Græce MS. in Bibl. Czſarea teſte Lambecio T. 4. p. 160. Θεόδωρος Ἀντιοχείως ἐρμηνεία εἰς τὰς προφῆτας. Ἐρμηνεία ὡς προφῆτα. Εἰς ἐλεγχὸν τῶν ἀβασανίως ἐπιβάλλον τὰς προφητικὰς ἐπὶ χερσίων φωναῖς, καὶ μὲν καὶ πρὸς κατασκευὴν τῶν ὑψὲς ἀρετῶν καὶ τῶν προφητικῶν σαφηνείας Θεὸν δίδοντι, ἀπὸ τῆς ὡς τὴν ἀρχὴν ποιησάμενοι, ὃν καὶ πρῶτον ἐναι τῷ χρόνῳ συμβέβηκε τῶν λοιπῶν προφητῶν. Τὸ γὰρ μακαρίη Δαυὶδ &c. In Malachiam deſinit his verbis: *ὡς ἂν μὴ μὲνόντες ὅτι τῆς αἰσεβείας φειδῶς ἀντὶ τῆς παρουσίας πνευμάτων ὅτι ἀφανισμὸς παρῆλθαι τῶν μοχθηρῶν γινόμενης.* Habuit eundem in ſua gazza etiam Rev. Abbas Geraſinus Blachus, & Venetiſ vidiffe ſe teſtatur illuſtris vir Scipio Maſſei in Epistoſa ad eruditiffimum Blanchinum. Exſtat etiam in Bibl. Medicea atque jam ante aliquot annos editionem ejus ſperare juſſit Anſelmus Bandurius Magliabecahi ſucceſſor digniſſimus. Vide Diarium Italicum celeberrimi Montſaucconi pag. 39. ſeq. & 46.

In Matthæum liber *quartus* citatur in collat. quarta Synodi quintæ p. 84. edit. Harduin. Alia ex eodem opere fragmenta p. 79. 82. 85. & in Vigiliſi Conſtituto apud Baron. ad A. 553. & apud Facundum III. 4. & IX. 2. Plura etiam in Catenis ad Matthæum ineditis, etiam in editis Poſſiniana præcipue, in qua etiam Theodorus Antiochenus Epistoſa ad Amataſium Conſulem citatur ad Matthæi XV. 28.

In Marcum Catena Poſſiniana Theodorum Mopſveſtenum laudat p. 62. 91. & 279. fortalle ex iis quæ ad Matthæum ſcripſerat aliqua excerptens.

In Lucam, Catena Corderiana ad cap. XI. ſect. 60. Acta Synodi quintæ collat. IV. p. 77. edit. Harduin. & eundem locum notans Vigiliſus in Conſtituto apud Baron. ad A. C. 553.

In Joannem plurima exſtant Theodori fragmenta in Catena Corderiana, quorum nonnulla etiam examinat Rich. Simon lib. 3. Hiſt. Criticæ Novi Teſt c. 31. p. 446. ſeq. Nonnulla etiam ex libro ſexto & ſeptimo afferuntur in actis quintæ Synodi p. 75. 76. 81. & à Vigilio: Vide etiam Facundum IX. 3.

De miraculis CHRISTI, εἰς τὰ θαύματα λόγου quorum ſecundus citatur à S. Maximo T. 2. Opp. p. 91. & in Concilio Lateranenſi A. 649. actione V. T. 3. edit. Harduin, p. 895.

In *Acta Apostolorum* ex libro primo Commentarior. Theodori locus affertur in Actis Synodi V. p. 76. & apud Vigilium. In Catenis ineditis ad Acta & Epistolas Catholicas inter eos è quibus collectæ illæ sunt Theodori Ancyran, Theodori Heraclæotæ & Theodori presbyteri ac Monachi nomen reperio, non Theodori Antiocheni sive Mopsuesteni.

In *Epistolas Pauli*, Catenæ ineditæ Patrum Græcorum, nomen Theodori Mopsuesteni laudant. Vide eruditiss. Montfaucon Catalogum Bibl. Coislin. p. 273. 274. Atque nominatim ex Commentario in Epistolam ad Romanos quædam afferuntur à Facundo III. 6. & Vigilio: in I. ad Corinthios, & I. ad Timotheum ab eodem Vigilio: In Epistolam ad Hebræos, in Vigili constituto & in Actis Synodi V. p. 81. & 83. T. 3. Concilior. edit. Harduini. Quod vero Epistolas Pauli omnes fusc explicatas à Theodoro scripserit Theodoritus, in ejus præfatione commentarii in Epistolam Apostoli, quam laudat eruditissimus Caveus, non reperio, licet Rich. Simoni c) assentior, qui Theodori Commentarios ab eo consultos perindeut Chrysostomi non dubitat. Memorat etiam Leontius libro 3. contra Nestor. ejus interpretationem in Epist. ad Galatas, loco illo quo in alia etiam Theodori scripta invehitur p. 699. *Si quis vero non adhibuerit fidem & ei vacat & est animus, querat quæ vane elaboravit in Genesim, & in librum contra Job, & pravam interpretationem in Epistolam ad Hebræos, & in Epistolam ad Corinthios & ad Galatas & quæ contra Maguseos scripsit & præmeditationem excæcantem in sacros Psalmos & quæ pro Eunomio contra Basilium scripsit, sic ego voco totam ejus apologiam omni accusatione plenam. Item enarrationes turbidas & blasphemias in Evangelium Matthæi, Joannis & Luca & ipsorum sanctorum Apostolorum & Evangelistarum superbas quas ausus est reprehensiones & alia ejus opera, ne singula enumerem.*

Ex interpretatione Symboli (Nican) CCCXVIII. sanctorum Patrum locus affertur in Actis Synodi V. collat. IV. p. 81. & in Vigili constituto. Leontius vero arguit eum fidem Synodi Nicænæ non solum mutasse, sed omnem penitus destruxisse & aliam præter illam tradidisse pag. 697. B.

Ad Baptizandos liber, è quo plura fragmenta in Actis Synodi V. collat. IV. p. 81. seq. Vide etiam Facundum IX. 3. qui ad baptizatos vocat, & Garnetium ad Maritum Mercatorem T. 2. p. 261.

X 2

Sym-

c) Lib. 3. Hist. Crit. N. T. c. 22. p. 314.

Symbolum sive *expositio fidei*, exstat in *Actione sexta Concilii Ephesini* T. 1. edit. Harduin. p. 1515. & *Actione 1. Concilii Chalced.* T. 2. pag. 247. & collatione quarta *Synodi V.* T. 3. p. 89. & cum *Marii Mercatoris* versione T. 2. edit. Garnerianæ p. 251. adde 284. & T. 1. p. 95. Theodori esse, negavit *Facundus III.* 2. & *Nestorio* tribuit *Manuel Caleca* lib. 2. contra *Græcos*, *Bellarminus III.* 5. de *Christo* & *Petavius* lib. X. de incarnat. c. 9. §. 4. Sed *Theodorum* auctorem faciunt præter *Marium Mercatorem* *Leontius* & c. & *Justinianus Imp.* libro pro *Acephalis* apud *Facundum III.* 5. Confer *Garnerium* T. 2. p. 256. seq. & *Leonem Allatum* in *Vindictis Synodi Ephesinæ* & *S. Cyrilli* c. 17. p. 66. lqq.

Tomi V. contra allegoricos ab *Ebed Jesu Metropolitæ Sobensi* in *Catalogo* librorum *Chaldæorum* memorantur, atque ad eosdem respicere videtur *Liberatus* quando c. 24. breviori ait *Theodorum multa opuscula* edidisse contra *Origenem*, exolumque inde & accusabilem habitum ab *Origenistis*. Vide *Tho. Itigii* appendicem diss. de *hæresiarchis* p. 471. *Librum ad Cerdonem de allegoria & historia contra Origenem*, vocat *Facundus III.* 6. in odium inde *Origenianorum* incurrisse similiter testatus. Nec dubium est *Theodorum* in commentariis etiam suis ad libros sacros, sensui litterali adeo studiose adhzrentem, *Origenis* allegoricas explicationes passim repudiassse ac rejecisse.

Missæ sive *Liturgiæ* ex *Syriaco* versa *Latine* exhibetur ab *Eusebio Renaudoto* T. 2. collectionis *Liturgiarum Orientalium* * p. 616--621. Etiam *Leontius Theodorum* reprehendit eo nomine lib. 3. contra *Nestor.* & *Eutychen* p. 697. C. quod *aliam Missam effudit præter illam quæ à Patribus tradita est Ecclesiis, neque reperitur illam Apostolorum, nec illam inquit Basilii, in eodem Spiritu conscriptam.* Sed si non *aliam* vidit *Liturgiam Theodori* *Leontius*, quam *qualem Renaudotus* edidit, certe falsum est, quod illi impingit, *blasphemiis non precationibus mysterium sacra Eucharistia opplevisse.* Hunc puto esse *librum de Sacramentis*, ab *Ebed Jesu* memoratum.

Cætera quorum *Ebed Jesu* meminit, sunt; *romæ de sacerdotio*, duo de *Spiritu S.* unus ad monachos, unus de obscura locutione, unus de perfectione virginis. alius de assumptione & assumpto, item *liber margaritarum* qui continet ejus *Epistolas*, demum *tractatus de ratione Legis*, quo finem suis lucubrationibus imposuit. Εἰς τῆς πρὸς Δόμνον Ἐπιστολῆς nonnulla assert *Anastasius* in ecloge *Χρησίων δαγματικῶν*, & ex illa *Sirmondus* ad *Facundi IX.* 3. Ex *Epistola ad Artemium presbyterum Alexandrinum*, *Facundus III.* 5.

Super

* Prædiit *Pacif.* 1716. 4.

Restat ut pauca dicam de opere in *quinque libros* distributo, quo Hieronymum (illum enim sub nomine *Ἀρχιμ.* d) velut Syrum Orientalem ex Occidente licet oriundum, at in Syria adversus Pelagianos commentatum perstringit) Augustinum aliosque peccati originalis defensores Theodoruse) oppugnavit. *Πρὸς τὰς λέγοντας φύσει καὶ γνώμῃ πλῆναι τὰς ἀνθρώπους. adversus eos qui natura non voluntate peccare homines affirmant.* De hoc opere videndus Photius Cod. 177. cujus verba magnus Salmasius p. 177. libri de Hellenistica perperam ita accepit, ac si Theodorus Mopvestenus aliam versionem Bibliorum Græcam post veteres interpretes molitus fuisset. Sed de Hieronymo ibi sermo, cujus versionem Bibliorum Latinam Theodorus apud Photium perstringit. Fragmenta ex hoc opere occurrunt apud Marium Mercatorem T. 1. p. 97. sq. T. 2. p. 257. Hebed Jesu *duos libros* memorat, *adversus eos qui asserunt peccatum situm esse in natura.*

III. Theodori Mopvesteni Frater POLYCHRONIUS, Antiochiæ natus atque Ascetæ Cyrensis, S. Zebini discipulus æmulusque f) Ecclesiam dehinc Apameensem in Syria Episcopus g) egregie administravit, emendatæ vitæ splendorem eum doctrinæ gratia & sermonis venustate conjungens. Defunctus est ante Concilium Ephesinum A. C. 431. habitum, cui successor Polychronii Alexander Episcopus Apameensis subscripsit. Non plane certum videtur hunc esse Polychronium cujus commentarii in *Jobum* multa ac præclara fragmenta servata exstant in Catena Patrum Græcorum in *Jobum* Græce & Latine vulgata à Patricio Junio Lond. 1637. fol. Meminit & Codex Græcus MS. de quo Lambecius III. pag. 188. Polychronii in illud Jobi XXXVIII. 7. *ὅτε ἐγενήθησαν ἄστροι, ἦνσαν με μεγάλη φωνὴ πάντες ἄγγελοι με.*

In *Proverbia* passim Polychronii expositiones occurrunt in Catena Patrum Græcorum ad Proverbiorum librum, quæ Latine ex Theodori Peltani versione prodit Antwerp. 1614. 8.

d) Vide H. Noris lib. 1. hist. Pelagian. cap. 9. Tillemont. T. XII. p. 443. seq. Gauthierum ad Marium Mercatorem T. 1. p. 99. Guil. Caveum in historia literaria Script. Eccles. ubi de Theodoro. Tho. Itigium appendice de hæresiarch. p. 469. 476. seq. & Rich. Simonem lib. 3. Hist. Critic. Novi Test. p. 444. seq.

e) *Θεόδωρος Ἀντισσηῶν, ὁ Μοψουστίας δι' ἐστὶν αὐτὸς τοῖς τινὼν ἐπιστολῶν ἰμαρτομῶν.* Phot. Cod. 177.

f) Theodorus Hist. religios. cap. 24.

g) Theodorus Hist. Eccles. lib. V. cap. ult. Nicephorus XIV. 305.

In *Ecclesiastem* Polychronius Diaconus Græcè MS. in Bibl. Bavarica teste Joanne Meursio. Fuit etiam in Escurialensi, teste Labbeo p. 177. & 386. Bibl. novæ MSS. Exstant & Polychronii fragmenta quædam in Catenâ ad Ecclesiastem Græca inedita quam Oxoniæ Bibliotheca servat Bodlejana.

In *Canticum Canticorum* cum Eusebii & Pselli expositionibus Polychronianam Græce edidit Jo. Meursius Lugd. Bat. 1617. 4. Inscriptur: *Ἐξηγήσεις Διαφόρων εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων ὑπὸ Πολυχρονίου.*

De Polychronii *Ἐξηγήσεις* in *Jeremiam*, *Ezechielem* & *Danielem* non repetam quæ dixi Volumine VII. hujus Bibl. p. 753. ubi etiam de Polychronio presbytero CPol. apud Sozom. IX. 2. Polychronio *Hierosol. Episcopo* cujus meminit Petrus Damiani Opusc. VI. cap. 17. T. 3. p. 46. & de Polychronio *Monothelita* &c. Hisce ex Actis Conciliorum addi possunt Polychronius Episcopus *Antipatridis* in Palæstina qui Synodo Chalcedonenſi A. 451. interfuit, Polychronius *Arcopolitanus* itidem Palæstinæ Episcopus qui A. 536. subscripsit Epistolæ missæ ad Joannem CPol. Polychronius *Dablis* Episcopus in Hellade, qui interfuit Concilio Rom. A. C. 503. Polychronius *Epiphanienſis* in Cilicia, qui Concilio Chalcedonenſi subscripsit A. 451. Polychronius *Heraclie* Cariz qui interfuit Concilio Ephesino A. 431. Polychronius Episcopus *Pruse* in Bithynia qui interfuit sextæ Synodo A. C. 681. Polychronis denique presbyter ac prior monasterii *Esbrii* qui subscripsit Concilio sub Mena A. 536.

IV. THEODORI VARII

Scriptis Græcis clari, plures quàm centum, quibus alii etiam nonnulli in veterum scriptis memorati adjiciuntur, asterisco distincti.

Theodorus *Abbas*, ex cujus ore Leontius Byz. testatur se excepisse quæ libro de sectis tradiſit, is enim inscribitur *σχόλια ἀπὸ Φωτῆς Θεοδοίου* c) τῆ Θεοδοίου ἀββᾶ, καὶ σοφιστῆς φιλοσόφου, τῆς τοῦ Θεοδοίου καὶ

e) Ejusmodi *σχόλια* de hæresi Arii, ex ore hujus Theodori, MStæ Græce extant in Codicibus Bibl. Vindob. de quo Lambecius III. p. 63. Sed explicatio τῶν Θεοδοίου καὶ δεσποτικῶν κανόνων sive sacrorum hymnorum, cujus pars in isthoc Codice occurrit, non auctorem agnoscit eundem Theodorum, ut scripsit Clarissimus Caveus, sed longe juniorem Cyrum Theodorum Prodrumum, qui circa duodecimi sæculi initia floruit, de cujus scriptis dixi Volum. VI. hujus Bibl. p. 84. seq. Diversus ab utroque Theodorus

καὶ ἐξωτικὴν φιλοσοφῆσαντας γεαφὴν. *scholia ex ore Theodori, religiosissimi Abbat, doctissimi Philoſophi, Divinis pariter externisque litteris eruditae.* De Leontio ipſo qui poſt A. C. 610. ſcripſit, ejusque lucubrationibus dixi Volum. VII. hujus Bibl. p. 451. hoc loco itaque juvat tantum cum lectore communicare indicem ſcriptorum in illo de ſectis libro lectu haud indigno memoratorum.

Index Scriptorum & Hæreticorum

Quorum apud Leontium Byz. libro de Sectis mentio.

ad paginas edit. Græcolatina Basil. 1578. 8.

Acephali qui cum Patriarcha ſuo Petro Moggo Alex. non communicabant. pag. 468. 508.

Agnoſcia ab ignoratione dicti quam Chriſto tribuerunt 474. 544.

Alexander Alexandrinus. 436.

Alexander CPolitanus. 436.

Ambroſius Mediolanenſis. 498.

Amphithedius Iconienſis. 438. 448.

Anaſtaſius Imp. ex illis qui οὐ διακρίνομεν dicti. 468.

Anatolius Patriarcha CPol. 480. 482.

Antiochus Ptolemaidis Phœnicia. 438.

Apollinaris preſbyter. 444. 446. ſeq. 448. 454. 456. 524.

Apollinaris Episcopus Alex. 474.

Arius 396. 438. ſeq. 444. preſbyter Alex. 442.

Ariani. 448. 454. illis Origenem præviſſe. 548.

Aristoteles. 476. 498. 502.

Aſclepiades ſidei definitionem prælegit in Synodo Chalcedonenſi. 480.

Athanafius Alex. 426. libro contra Apollinarem. 540. locus in τῷ περὶ σαρκώσεως λόγῳ. 530. ubi negatur eſſe Athanaſii, quia ſermo ille tantum duorum ſit foliorum, δις φύλλον. nam ſcripta Athanaſii omnia prolixa eſſe. δῆλον πάντῃ ὅτι πάντα τὰ ſυγγραμματα τῷ ἁγίῳ Ἀθανασίῳ πάντῃ μεγάλα εἰσὶ. 530.

Athanafius junior, Episcopus Alex. 468.

Atticus CPol. 438.

Auguſt.

ὁ κανὼν ποιητῆς apud Codinum in Originibus CPol. num. 104. intelligitur eſſe Theodorus Studita de quo infra, & cuſus Theodori Monachi Canonem ſive hynum catanycicum ad Chriſtum memorat MS. Lambecius V. p. 268.

- Augustinus Hipponensis.** 438.
Basilius Cæsareensis Episcopus. 438. 448.
Clemens Episcopus Romæ. 430.
Cyrus presbyter Timothei Apollinarista 534.
Cyrillus Alexandrinus. 438. 448. 450. 452. sq. 482. 496. 520. 522. 524.
 540. 545. tres ad Nestorium Epistolæ & XII. capitula tertiæ addita
 452. Theodorus contra illa XII. capitula 454. 484. Cyrillus cum Jo.
 Antiocheno reconciliatur. 456. & cum Theodoro, à quo non postu-
 lavit librum contra XII. capitula anathemati subijci. 484. ad Pro-
 clum CPol. scripsit, Theodorum Mopsvestenum non esse anathe-
 mati subijciendum. 486. Secunda ad Succensum Epistola. 522.
Commentarius in Zachariam 536. ab Orientalibus pro Apollinarista
 habitus cum is non esset. 526. Cyrilli liber contra Theodorum
 Mopsv. à Dioscoro interpolatus. 530. seq. Dialogus quo unum es-
 se Christum probat. 540.
οἱ Διακρινόμενοι. 460. 476. seq. 482. 488. 490. ex illis Anastasius Imp.
 468. objectiones suas Nestorianis suffragantur. 502.
Diodorus Tarsensis. 448. ejus commentarii in S. Scripturam 450.
Dionysius Areopagita. 430.
Dioscorus Alex. 456. 460. 462. 464. 466. 478. 480. successor Cyrilli
 ejus scripta interpolavit. 530. seq.
Dioscorus junior. 468.
Domnus Antiochenus Episc. 456.
Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία pro libris Canonicis S. Scripturæ. 402.
Epiphanius Cypri Episcopus. 400. 438.
Erechthius inter Patres ab Apollinaristis citatus. 534.
Eldras post captivitatem libros sacros è memoria restituit. 428.
Eulogius Episcopus Alex. 474.
Eusebius Dorylæorum Episc. 458.
Eusebius Pamphili. 430.
Eustathius Antiochenus. 436.
Eutyches. 398. 400. 478. 482. 484. 508. 520. presbyter & archiman-
 drita. 456. seq.
Flavianus CPol. 438. 456. 458. 460. 462. 478. Epistola ad Leonem
 Rom. 460.
Gajanus ex Archidiacono Episcopus Alex. 472. *οἱ ἀπὸ Γαϊανῶ* pro iis
 qui Chalcedonensem Synodum rejiciunt. 504. 506. 508. & corpus
 Chri-

- Christi post unionem statuant incorruptibile. *Γαλιῆται*. 538. 544.
 Gelasius Cæsareæ Palæstinæ. 438.
 Gregorius (Naz.) 400. 438. 446. 448. 502. 540.
 Gregorius Nyssenus. 438. 446. 449. *ἐν τῇ πρὸς Ἀπολινάριον πραγμα-
 τείᾳ*. 528. Oratio in funete Gregorii Thaumaturgi, id.
 Gregorius Thaumaturgus. 430. dubium an ejus *ἡ κατὰ μέρος πίστις*. 528.
 sola illius fides quam in visione vidit, à Nysseno memoratur. 530.
 Hæreses LXXXIV. 400.
 Hebræorum *δύγματα*. 410. seq.
 Hilarius Pictaviensis. 436.
 Hippolytus Episcopus Romæ. 430.
 Historici libri Vet. Test. XII. 402.
Ὁρῶντες ἱστοροῦντες. 422.
ὁ ἔω. 554.
 Ibas Epistola ad Marin Perlam. 484. recepta cum Ibas Nestorium damna-
 set. 486. licet Theodorum Mopsvestenum laudet, id, à Justiniano
 anathemati subiectus. 488.
 Ignatius *ὁ θεοφόρος*. 430.
 Johannes Ægeates, presbyter Nestorianus. 534. 536.
 Johannes Alex. tres hoc nomine 466. 468. 474.
 Joannes Antiochenus Episcopus. 450. 452.
 Epistola contra Nestorium scripta ante Synodum Ephesinam. 454.
 Epistola ad Cyrillum reconciliatoria. 456.
 Joannes (Chrysostomus) CPpl. 438. 448.
 Jobi liber (primus è quatuor Paræneticis) hunc quidam existimarunt
Ἰωσήφ (Josephi Patriarchæ) *ἔχει σύνγραμμα*. 408.
 Irenæus. 430.
 Julianus Halicarnassensis. 470.
 Julius Romæ Episcopus. 436. Epistola ad Dionysium Corinthi Episcopum
 Julio supposita cum sit Apollinarii. 526. seq. Julii nihil fertur,
 sed septem Epistolæ sub ejus nomine Apollinarium habent aucto-
 rem. 526. Julii nomine actis Synodi Ephesinæ à Cyrillo inserta
 Epistola quæ Timotheum Apollinaristam auctorem habet. 528.
 Justinianus Imp. *συνεδότης*. 470. ut *τὰς διακρινόμενους* ad Synodum Chal-
 cedonensem reduceret, Theodoretum & Ibas anathemati subje-
 cit. 488.
 Justinus Philosophus & Martyr. 430.

- Juvenalis Hierosol. Episcopus Synodo Ephesina *Ἀγσεία* & deinde Chalcedonenſi interfuit. 488.
 Leo Rom. 456. 462. 480. ejus Epistola ſive tomus ad Flavianum. 460.
 Macedonius Episcopus CPol. 444. ſeq. 448.
 Manichæorum ſecta. 432. ſeq.
 Methodius Patarenſis Episcopus. 430.
Μορταίων ſecta. 430.
 Narſes à Juſtiniano Imp. miſſus Alexandriam. 472.
 Nectarius CPol. 438.
 Neſtorius 398. 400. 448. CPol. Episcopus 450. ſeq. 490. 510. 535.
 Neſtorianis objectiones ſuas ſuffragantur *οἱ διακρινόμενοι*. 502.
 Origenes. 546. ſeq. locus ex Epistola ejus de Filio DEI, minore quam Pater. 548. opinio de præexiſtencia animarum & ſalute ac reſtitutione dæmonum confutatur. 548. ſeq.
 Paulus Alexandrinus Epiſc. 474.
 Paulus Emefeſus Epiſc. 456.
 Pauli Samofateni ſecta. 434. ſeq.
 Petrus Alex. Episcopus & martyr. 430.
 Petrus (Moggus) Episcopus Alex. 466. 468.
 Petrus fullo, Episcopus Antioch. 466.
 Philippi Evangelium à Manichæis jaſtatum. 432.
 Philoponus princeps Tritheitarum. 474. 476.
 Platonici, brutorum animas præexiſtere docent. 552.
 Proclus CPol. 438. ad eum Cyrilli Epistola. 486.
 Sabellius. 396. 398. 436.
 Samaritanorum dogmata. 418. 422. ſeq. ubi eos confundere cum Sadducæis videtur.
 Septuaginta hebdomades Danielis ab anno XXIV. Artaxerxis Longimani computandæ. 412.
 Severianus Gabalorum Episcopus. 438.
 Severus Antiochenus Epiſc. 468. 470. 472.
ὁ ἀπὸ Σεβήρου. 506.
 Sylveſter Episcopus Rom. 436.
Δωδὶκται qui Synodum probant Chalcedonenſem. 470. 474. 510.
 Synodus *Νίκαια* CCCXVIII. Patrum. 442. illi interfuere VII. *ἀφαιρέτες* qui etiam poſtea in ſententia ſua perfeverarunt. 488. *Chalcedonenſis* 430. 436. 456. mandante Marciano Patrum DCXXX. 462. 478. 480.

480. Synoditæ qui illam Synodum recipiunt. 470. 474. Διακρινόμενοι qui dubitant eam recipere. 460. 476. seq. ejus verba deferuntur. 534. seq. Cyrillianam dixit Johannes Ægeates. 536.
CPolitana Patrum CL. 448.
Ephesina. 452. cum Orientalibus dissensio. ibid. seq. de Epistola quæ sub Julii Rom. nomine legitur ἐν τοῖς περὶ χαλκιδον ἐν ἐφῆσῳ ἐπὶ ἑκαταρῶν κυρίλλου. 528.
Ephesina secunda λεγερικὴ in causa Eutychis. 460. 478.
Theodoretī Historia. 430. Ejus contra XII. capitula. 454. 484. Theodoretī & Nestorii nomine confictæ Epistolæ, quibus se invicem recipiunt. 454.
Theodoretus in libro de sectis Nestorium detestatur. 456. non prius à Synodo Chalced. receptus quam Nestorium anathemate percussisset. 484. cogente Cyrillo 486.
Theodoretum anathemati subjicit Justinianus Imp. 488.
Theodorus Mopsvestenus. 448. ejus commentarij in S. Scripturam. 450. laudatur in Ibæ Epistola ad Marim Persam. 484. Cyrillus noluit eum anathemati subjici quia ab Orientalibus omnibus pro magno Doctore habitus. 486. Pro Theodoro contra Cyrillum scripsit Theodoretus. 532.
Theodosii Imp. Epistola ad Cyrillum. 456. idem Imp. Concilium secundum Ephesinum indixit. 460. ad Valentinianum scripsit pro Dioscore. 462.
Theodosius λεγομενος tempore Justiniani Imp. factus Episc. Alex. 472. depositus. ibid. Agnoetatum adversarius. 474.
Theodosiani. 506. 508. 510. 512. 544.
Theophilus Alexandrinus. 438.
Thomæ Evangelium à Manichæis jactatum. 432.
Timotheus (Ælurus Monophysita) scripsit contra Synodum Chalced. 534.
Timothei Apollinaristæ est Epistola quæ sub Julii Rom. nomine legitur in Actis Synodi Ephesinæ. 528.
Timothei duo Episcopi Alex. eodem tempore. 464. Timotheus tertius. 468. 470.
Tritheitæ. 474.
Valentiniani Imp. Epistola ad Theodosium. 462.
Zenonis Imp. henoticum. 466.
Zoilus Episcopus Alex. 474.

Index Scriptorum & Hæreticorum, in libris Leontii adversus Nestorium & Eutychem,

ad paginas T. IX, Bibliothecæ Patrum edit, Lugd. 1677. fol.

Agapius Apollinarista. 709. H.

Ambrosius Mediol. de fide ad Gratianum lib. III. 683. H. 694. G. lib.

IX. contra Apollinarium 684. A. 694. F. lib. ad Sabinum Episcopum. 684. A. in Symbolum. 684. B.

Amphilochius Episcopus Iconū, lib. contra Arianos. 684. C. Epistola ad Seleucum. 684. C.

Antiochus Episc. Ptolemaidis à Cyrillo Alex. allegatus. 685. A.

Aphthartodocetæ oppugnantur p. 688. sq.

Apollinariis sermo cuius init. *Bonum fidei servemus.* 711. H. *Non voluptas vescendi carne apud DEum* p. 710. F. *Lnudamus decenter Dom. nostrum JESUM CHRISTUM.* 710. G. *Care & quod præst. carni una persona.* 710. D. Laudatio Mariæ & de incarnatione. 710. E. De fide. 712. C. Dialogus qui incipit: *DEum vel Hominem dicis CHRISTUM.* 711. H. liber in traditionem renunciationis & fidei. p. 712. F. Epistola ad Senapionem. p. 708. A. 710. A. ad Episcopos Diocæsareæ. p. 712. A. ad Dionysium p. 708. B. 710. E. liber ad Flavianum 711. B. Oratio disputatoria. 711. G. Syllogismi. p. 708. E. 710. H. 711. A. libro I. contra Diodorum 711. C. libro II. 711. E.

Apollinarii scripta dolose interpretantes. 709. D. E. Vide infra in Timotheo.

Apollinaristæ sub falsis celebrium Doctorum nominibus scriptastantes p. 707. G. 712. G. inter se non consentiunt. 712. G. H. Apollinaris hæresis. 699. C. D.

Missæ Apostolorum. 697. C.

Arius. 675. G. 699. C.

Ariani 714. C. contra eos promittere opus videtur Leontius p. 717. F.

Magnus Athanasius. 689. G. clarissimum lumen. 696. B. Epist. ad Epictetum p. 707. H. 709. G. 694. B. Athanasius citatur 714. G. defendit Dionysium. 715. H. liber de Trinitate. 682. F. lib. contra Apollinarium. 682. G. citatur libro II. 693. H. de incarnatione 694. A. lib. contra Idola. 694. C.

Athanasii nomine venditæ Apollinarii de incarnatione orationes sive expositiones. 707. G. Athanasij ad Apollinarium Epistola. 712. B.

Augu-

Augustinus Episc. Hipponensis Epist. ad Volusianum, 684. E.
 Barsumas Theodori Mopvesteni discipulus, 697. D.
 Magnus Basilius. 692. A. 696. G. 698. H. Epistola ad Amphilo-
 chium 681. D. ad Sozopolitanos. 694. D. ad Terentium p. 708. C. 681. C.
 ad Diodorum Tarsensem scripsit & quædam ejus de SS. Trinitate
 approbavit 698. F. Epistola Synodica cui subscripsit Eustathius
 Armenius 681. E. contra Eunomium lib. I. & III, 682. H. Orat. de
 actione gratiarum 694. C.

Cappadociæ duo magna lumina (Basilius & Nyssenus) 696. B.

Cataphronius Apollinarista p. 708. H.

Cathari. 687. G.

Cyriaci Episcopi Paphi & Confessoris, qui Concilio Nicæno interfuit,
 homilia in Theophania. 682. E.

Cyprius senex. 698. C.

Cyrillus Hierosol. Episcopus quarta Catechesi, 684. H.

Cyrillus (Alex.) 714. G. 715. G. H. 716. A. E. 677. H. 685. A. D. 698. H.
 699. E. in Synodo sua 681. F. 683. H. Ephesina. 683. F. Epist. ad Mo-
 nachos. 682. F. ad Valerianum. 687. A. ad Orientales. 687. A. primus
 tomus de Trinitate. 685. E. lib. ad Acacium. 685. F. secundo tomo
 contra Nestorium 685. F. tertio 686. C. Epist. ad Succensum. 685. G.
 695. C. dialogi de Trinitate quod unus est Christus. 685. H. interpre-
 tatio Epistolæ ad Hebræos. 685. H. 686. D. 695. C. ex secundo tomo
 in Hebr. 686. G. Synodica Epistola ad Nestorium. 706. D. Scholia
 686. A. 687. A. Scholia per capita. 686. H. de Paulo Emeseño testi-
 monia 686. B. Apologeticus ad Alexandrinos. 686. F. in Iohannem
 Evangelistam lib. primo. 686. G. in Leviticum. 686. C. primo libro
 de adoratione in Spiritu, tomo II. 686. D. secundo libro tomo IX.
 686. E. in Esaiam. 695. A. thesaurus. 695. B. in illud: omnia mihi
 tradita sunt à Patre meo. 686. E. in Matthæum 695. B.

Dialectici 716. H.

Diodorus. 708. H. 698. E. F. H. supra in Basilio.

Diodoro Tarsensi in Episcopatu Ciliciæ succedere voluit Theodorus Mop-
 vest. sed prohibitus est à Theophilo Alex. 696. F.

Dionysius (Alexandrinus) ab Athanasio defensus. 715. H.

Magnus Dionysius (Areopag.) 677. G. 680. E. atatis Apostolorum, libro
 de Divinis nominibus 693. G.

Enantiocetæ. 675. F. 717. A.

Encratetæ. 687. G.

S. Ephræm homilia in margaritam. 684. G. 706. C. contra Marcionem. id. de Charitate 695. A.

Eunomii impietas. 697. D.

Eutyches 715. H. oppugnatur 675. seq.

Flavianus Episcopus Antiochiæ in assumptionem. 684. H. homilia in Evangel. Ioannis. 685. A.

Gelasius Episc. Cæsareæ Palæstinæ & Confessor qvi Patrum CL Synodo CPol. (A. 381.) interfuit, in interpretatione Symboli 684. D. sq.

Gregorii Nysseni lib. II. & IV. contra Eunomium. 683. C. D. 694. F. contra Apollinarium 683. D. Catecheticus. 706. B. Gregorii duo. 698. H.

Gregorii Theologi (Naz.) Epistola ad Nectarium 712. H. divinus Gregorius 714. D. 717. G. 718. A. magnus 714. F. 676. H. 677. H. *Ἐκ τῆ συντακτικῆς.* 681. F. Epistola ad Cledonium. 681. F. secunda. 683. B. Apologeticus 683. A. orat. in Natalem Domini. 683. A. 694. E. Orat. II. de Filio. 683. A. in novam Dominicam. 694. E. in Lumina. 695. D.

Gregorio Thaumaturgo supposita Apollinari *ἡ κατὰ μέγεθος πίσις.* p. 707. G. Origenem laudavit singulari Oratione. 698. G.

Hilarius Pictav. qvi Synodo Nicænæ interfuit, lib. VII. & IX. de fide. 683. F. G.

Hippolytus Episcopus & Martyr in benedictionibus Balaam. 682. D.

Homonius Episcopus Apollinarista. 709. H. 710. A.

Ioannes Episcopus CPol. magnus Ecclesiæ oculus 696. B. (Chrysostomus) in Joannem Evangelist. 694. H. in Epistolam ad Philipenses. 684. F. in Epistolam ad Timotheum. 684. G. in assumptionem. 684. G. in illud: glorifica me Pater apud te ipsum. 694. G. duæ Epistolæ ad Theodorum lapsum. 696. E.

Jobius Episcopus Apollinarista. 708. G. H.

Irenæus. 682. D.

Isidori Epist. ad Theonem 681. H. ad Theodosium Diaconum. 685. B. ad Timotheum lectorem. 685. C. ad Cyrillum Episc. Alex. ibid. ad Leandrum. ibid. Isidori Eremitæ ad Archibium presbyterum contra Nestorium. 706. D.

Julianus (Acephalus) 678. D.

Julii Episcopi Rom. locus a Cyrillo allegatus in Synodo Ephesina. 683. F.

Julii Romani nomine venditæ Apollinari Epistolæ 707. G.

- Justinus Philosophus & Martyr libro III. de Trinitate, 682. A, B, C. Orat.
contra gentes. 693. G.
- Leo contra Eutychen. 699. C.
- Macédonius 699. G.
- Manichæi. 687. G. 699. H. eorum electi & indifferentes. 696. D. sententia de tenebris substantialibus. 697. F.
- Marcellus hæreticus. 699. B.
- Marcion 699. G. multa in Scripturis rejiciens p. 715. G. speciatim bellum
et contra Veteris Test. libros 696. H.
- Nestorius. 680. A. 687. G. 698. E. 699. B. 715. H. 716. G. 718. E. idololatria humanitatis Christi ei objicitur. 675. F. anathemate percussus. 699. D.
- Contra Nestorium & Eutychen libros suos citat Leontius in limine libri
contra solutiones Severi 713. B. eosdem intelligit contra *enantiadoctas*
hoc est adversarios suos, pugnantes inter se, contrariæ fictionis
assertores disseruisse testatus. 717. A. confer 675. F. Idem Nestorio
& Eutychi circa incarnationem quod circa SS. Trinitatem Sabellio &
Eutychi contigit. 675. G. Nestorium simulate anathematizantes
& valere jubentes. 696. D.
- Nestoriani divisionis patroni. 676. E. 677. A.
- Origenes laudatus à Gregorio Thaumaturgo. 698. G.
- Paregorius Apollinarista. 708. H.
- Paulus Emefenus Episc. homiliam habuit in Ecclesia Alex. sedente Cyrillo
& laudante. 686. A. homilia secunda. 686. B.
- Paulus Samofatenus. 698. E. 699. B.
- Petri Alex. Episc. & martyris homilia de adventu Salvatoris. 682. E.
- Philomarianitz qui panes offerunt in nomine Mariæ. 696. F.
- Photinus hæreticus. 699. B.
- Posemius Apollinarista. 708. H. 709. B. G.
- Proclus CPol. in illud, *Puer natus est nobis* 681. H. 685. A. in Nativitatem
Christi 685. B. Epistola ad Armenios. 699. E.
- Rabula Edessenus. 699. D.
- Sabellius. 675. G.
- Severum Acephalum oppugnat Leontius 713. seq. 687. D. E. longiores
libros adversus eum promittit. 687. F.
- Synodorum judicium, solutio dubiorum. 716. A.

Synodus

Synodus Nicæna. vide Cyriac. & Hilar.

Ad Synodum Chalcedonensem fraudulentè provocantes hæretici. 696. A. omnium priorum Synodorum sigillum & obsignatio. 699. C.

In Theodorum Mopsvestenum invectiva 696. E. seq. librum Job & Epistola Jacobi repudiât. 696. H. 699. G. Psalmos Judaice interpretatur. 697. A. Inscriptiones Psalmorum rejicit. ibid. Paralipomenon libros & Esdras respuit. 697. A. Symbolum Nicænum corrumpit, novum condit. 697. B. Missa ejus. 697. C. prava opinioniones. 697. E. seq. deliramenta contra Magistros. 698. D. 699. G. Commentarii in varios S. Scripturæ libros. 699. G.

Theodori Mopsvest. scripta Chaldaice & Armenice versa. 697. E. Ex ejus de incarnatione lib. VII. 700. A. VIII. 701. D. X. 701. H. XII. 702. B. XIII. 702. G. XIV. 703. B. XV. 703. C. III. contra Apollinarium 703. G. IV. 703. D. F. H.

Theologi Psalmorum inscript. & verba mystice de Christo interpretantes. 691. A.

Theophilus Alex. supra, in Diodoro.

Timotheus discipulus Polemii. 708. H. 709. B. G. Apollinarista, Episcopus Beryti ad Homonium Episcopum Apollinaristam 709. H. ejus tomus ex variis libris Apollinarii, ibid. Ecclesiastica Historia, in commendationem Apollinarii scripta. 698. G.

Valentini Apollinaristæ Apologia p. 707. H. 708. H. seq. 712. G.

Valentinus antiquior hæreticus. 699. G.

Uranus Apollinarista. 708. H.

THEODORUS ABUCARA, h. e. pater. sive Episcopus Cara

a) (incertum an Cara in Palaestina b) an vero Kaḡḡar sive Charan c) in

a) Cotelierus ad homil. V. Clementin. T. I. Patrum Apostol. p. 662. *Videntur dictum Kaḡḡar*

napā nomine Arabico, quod significat Patrem, hoc est Episcopum urbis Cara.

b) *Gualtherus Tyrinus narrat urbem, qua Cara vocaretur, existisse in Palaestina trans Jordanem, qua Metropoli Rabbaſha subiecta esset. Quidni hujus civitatis praeful Theodorus noster fuerit, qui ut ex capite IV. operum ipsius discimus, ab Epistolis Arabicis fuit Thoma Patriarcha Hierosolymitano, ut Epistolam ejus ad Armenios Arabico scriberet, uti Grace Michaël, Patriarcha hujus Presbyter & Syncellus. Hæc V. C. Michaël le Quien ad Damascenum T. I. p. 391. cui in eo non audeo assentiri quod Theodorum facit ab Epistolis Thomæ, qui Patriarchatum haud obtinuit ante A. C. 802. Atque ex inscriptione Opusculi quarti Abucaræ potius suspiceris illud scriptum jam ante aliquod temporis fuisse compositum ab Theodoro, lingua Arabica, deinde vero ob solidam succinctamque perspicuitatem jussu Thomæ fuisse Græce versum à Michaële Syncello, & ad Armenios transmissum.*

c) in Mesopotamia) Johannis Damasceni circa A. C. 756, defuncti d) discipulus : Theologiæ ac Philosophiæ * Arabicæque peritus lingvæ , & Scriptis adversus Judæos, Muhumedanos, Nestorianos & Jacobitas Severianos & Origenistas clarus fuit circa A. C. 770. adeoque à Theodoro Cariz e) in Thracia & Laodiceæ postea Episcopo , Photii amico primum f) deinde desertore & in Synodo octava A. C. 869. Ignatii secuto partes , haud dubie distinguendus , perinde ut à Theodoro Raituensi , g) qui circa A. 660, clauit , & à Theodoro Hagiopolitano sive Antiocheno h) sub cujus nomine opuscula quædam Abucaræ Canisius publicavit.

Z

Edita

e) Hoc placuit Cotelerio , & ante Cotelarium Turriano , atque longe præferendum illorum sententiæ qui Theodorum nostrum cum Cariz Episcopo confundunt. De hac Charan sive Carris Mesopotamiæ , erudite B. Tho. Ittigius diss. ad Theodori Abucaræ opusculum XVII. §. V. & VI.

d) De Damasceno dictum superiore volumine VIII. p. 772. seq. Abucara autem in titulo opusculi XVIII. profitetur se illud accepisse *διὰ Φωτῆς Ἰωάννου Δαμασκηνῆς*. Neque hoc solum sed alia quoque ut XXXV. & XXXVII. quemadmodum palam est illa conferenti cum Damasceni scriptis , & disceptatione cum Saraceno T. I. edit. clarissimi Lequinii p. 467. seq.

* Inscriptio opusculi XXVII. *Θεοδῶρος Φιλοσόφος Ἐπισκόπος Καρῶν &c.* Opusculi XXXIV. *Ἐ Θεολόγου περὶ χρόνου , Ἐ κατὰ Ἀβυκαρᾶ.*

e) Cum hoc Theodoro nostrum confundere primum docuit Gretserus ad opuscula Abucaræ à se edita , quem secuti sunt Duceus in Auctario Bibl. Patrum , Lambec. V. p. 77. & 358. Nesselius part. I. p. 254. IV. p. 153. VI. p. 113. Caveus in Historia literaria scriptorum Ecclesiast. ad A. 867. Hendreichius in Pandectis Brandenburg. pag. 24. aliique.

f) Vide Nicetam in vita Ignatii T. V. Concil. edit. Harduini p. 980. seq. & Concilium A. 869. CPoli celebratum Actione II. p. 1035. & IV. p. 1050.

g) Cum hoc confunditur ab Antonio Possævino in apparatu sacro , ubi de Theodoro Abucara dicere cum cepisset , *vide autem* inquit , *in verbo Theodorus in Canobio Raituensi , est enim idem.* Dubius etiam hærebat Gretserus in nota ad Opusculum XXVI. quod in altero Codice Bavarico tribuitur Theodoro Raituensi. Hæc sententia etiam placuit viro docto de quo Andreas Arnoldus præf. ad S. Athanasii syntagma Doctrinæ : *Redit in memoriam virum doctum in Anglia ad sæculum septimum reculisse Abucaræ &c.*

h) Ut Theodorus Hagiopolitanns non diversus est ab Antiocheno (Antiochia enim passim *αἰγίοπολις* vel *θεόπολις*) ita Antiochenus idem cum Mopsvesteno , de quo supra abunde dictum. Quæ vero sub Theodori Hagiopolitani nomine Latine exhibuit Henricus Canisius T. IV. Antiquæ Lect. part. I. p. 281. sqq. tria opuscula , à Turriano è Græcis translata atque sub eodem nomine recula in Bibliothecis Patrum ,

Edita Theodori Abucara opuscula.

Majores numeri premissi Gretserianam, minores editionem Genebrardi respiciunt.

15. I. ὅτι πέντε ἐχθροὶ ἐχόμεν ἐξ ὧν ἡμᾶς ὁ Σωτὴρ ἐλυτρώσατο. *Dialogus de quinque inimicis, morte, Diabolo, maledicto Legis, peccato & inferno à quibus nos CHRISTUS liberavit.* Edit. Ingolstadt. p. 376. Vertit præter Genebrardum Franciscus Turrianus. Incipit : Πέντε θανάτηφόροι ἐχθροὶ ἐχόμεν.

II. Διάκρισις τε καὶ ἀποσάφισις τῶν περὶ αἵ οἱ φιλόσοφοι κατὰ γινώσκου φωνῶν, καὶ ἐλεγχῶν τῆς τῶν Ἀλεφάλων, Σευριανῶν ἢ τῶν Ἰακωβιτῶν ψευδοφύρου αἰρέσεως. *Explanatio vocum * quibus Philosophi utuntur, & confutatio hæresis Acephalorum, Severianorum, id est Jacobitarum.* p. 386. Incipit : Τοῖς τῶν ἀληθινῶν δογματικῶν ἐρεσάμεν καὶ προσπισάμεν. Vertit Turrianus.

I. III. Διάλογος γινόμενος πρὸς τὸν Ἰδρόμου Ἐμέσης (λογωδέτην) αἰτησόμενον ἀποδοθῆναι αὐτῷ διαλογισμῷ ὃν ἔστι θεός. *Dialogus cum profecto censuræ publici Emeseno qui petierat ut rationatione demonstraret DEUM esse.* p. 414. Incipit : Λαλῶ, ὡς ἔστι, διαδοξίην. Veterunt Genebrardus & Turrianus. De MS. Cæsareo vide Lambecium V. p. 78.

IV. Ἐπιστολὴ περὶ ἐλέγχου τὴν ὁρθὴν καὶ ἀμώμητον πίσιν. *Epistola continens de Christo fidem orthodoxam Chalcedonenfis Concilii, missa à B. Thoma Patriarcha Hierosolymitano ad hæreticos in Armenia, Arabice vero dictata (ἀπαγορευθῆσα Ἀραβισί) à Theodoro Abucara, & in græcum sermonem translata à Michaële Presbytero & Syncello Ecclesiæ Hierosolymitana.* p. 428. Incipit : Χριστός

Parisi. 1654. Tomo IV. & Colon. 1622. in supplemento, sive Tomo XV. illa inter Theodori Abucara scripta num. XXVII. XXVIII. XXIX. fide MSS. Codicum edere non dubitarunt Gretserus ac Ducæus, primum de *Nomine DEI*, alterum de *DEO & Deitate*, & tertium *contra Nestorianos*. Fefellit memoria Jo. Mollerum V. C. qui in homonymosopia p. 521. illa tria opuscula sub Theodori Raithuensis nomine à Canisio publicata fuisse affirmat.

* Distinguit Theodorus inter vocabula Philosophice accepta & Logice. Φιλοσοφικὰ ὀνόματα appellat quæ rem ipsam denotant, ut sunt, Petrus, homo, animal; λογικὰ quæ conceptionem Logicam, ut individuum, persona, species, genus, natura &c. Sic. Opusc. XXVIII. p. 514. distinguit inter κατηγορέματα ὑποκειμένα & ἐκυσινωμένα.

Χριστός ὁ Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν. De MS. Cæsareo vide Lambecium V. p. 13. Vertit Turrianus.

V. Responso brevis ad quæstionem, ἀλλὰ τί λεγομένη ὅτι δεσ. Quare sicut dicimus humanitas Christi est ipsa humanitas Petri & Pauli, & uniuscujusque hominis, non sic dicimus, corpus Christi quod suminus & participamus, idem est Petri & Pauli & cuiusvis corpus? p. 451. Etiam hoc memorat MS. Lambec. V. p. 78. Vertit Turrianus.

VI. Παράδειγμα Exemplum quo ostenditur quomodo macula peccati Adam, & per incarnationem Salvatoris nostri, expiatio ad univcrsum genus humanum pervaserit. Vertit Turrianus. p. 452. Incipit: πάντες οἱ γηγενεῖς, sive ut in MS. Cæsareo apud Lambecium: οἱ γεωργικοί.

4. VII. Περὶ τῆς πάλης τοῦ Χριστοῦ μετὰ διαβόλου. Dialogus De luctatione Christi cum diabolo. Incipit p. 452. Χριστὸς Θεὸς ὦν καὶ πρὸς τὸν διαβόλον παλάσας. Verterunt Turrianus & Genebrardus. MS. Græca Lambec. V. p. 78.

3. VIII. Ερώτησις Ἀράβων πρὸς Χριστιανόν. Interrogatio Arabum contra Christianum. p. 458. Incipit. Εἰπέ μοι, Χριστὸς Θεὸς σὺ εἶσιν. Vertit Turrianus, itemque Genebrardus.

7. IX. Ερώτησις Ἀγαρηνοῦ πρὸς τὸν αὐτόν; Quæstio, ab Agareno, eidem Christiano propoſita. p. 460. Incipit: Εἰπέ μοι οἱ Ἰουδαῖοι τὸν Χριστόν. Verterunt Turrianus & Genebrardus.

8. X. Πρὸς Ἰουδαῖον, adversus Judæum dissertatio. p. 462. Incipit: Ὁ Ἰουδαῖος, ἐγὼ σοί, φησὶν. Vertit præter Genebrardum Turrianus.

9. XI. Πρὸς Νεστοριανόν. adversus Nestorianum, de eo, Math. XXVIII. 18. Data est tibi omnis potestas. p. 466. Vertit Turrianus & Genebrardus.

XII. Ερώτησις πρὸς Νεστοριανόν, Interrogatio contra Nestorianum. p. 468. incipit: Τίς τὸ κατ' ἡμῶν Χυρόγραφοι. Vertit Turrianus

II. XIII. Ερώτησις Interrogatio altera adversus Nestorianum, Incipit: Τίναρά εἰσιν τὰ τῷ Χριστῷ. Verterunt Turrianus, & Genebrardus.

12. XIV. Διάλογος πρὸς Νεστοριανόν. Dialogus cum Nestoriano. Incipit: Διὰ τί θεολόγον τὴν Μαρίαν ὀνομάζετε; Vertit Turrianus. p. 470. itemque Genebrardus.

XV. Πρὸς Νεστοριανόν. Ad Nestorianum. p. 472. Incipit: Διὰ τί λέγεται ὁ Χριστὸς Χριστός; Vertit Turrianus.

2. XVI. Ερώτησις ἀπίστου. Quæstio ab infideli Abucara propoſita.

p. 474. Incipit ἡ χί, Φησι. ἐν πᾶσι καὶ πανταχὺ τὸ θεοῦ ἔναί λέγεται. Vertit Turrianus, & Genebrardus.

XVII. Ἡρώδη τοῦ Πιλάτου, ** πῶς ἔχει τὸν τρανὸς ἀποφραγμένον δεξ. *Quæstio à fidei proposita, quomodo cum Christus clare pronunciet (Joh. III. 5.) qui non est natus ex aqua & Spiritu S. non intrabit in regnum cœlorum: fieri potest, ut qui ante adventum ejus fuerunt justī, non baptizati in id ingrediantur?* Vertit Turrianus. Incipit: ὁ χριστὸς ὑπερὶ ἐκόντων ἐβαπτίσθη. p. 476. Abucara respondet Christum pro illis baptizatum esse, & aquam ἐκ latere Christi fluentem eos sanctificasse. *Quam ipsius responsionem singulari diatriba ad examen revocavit B. D. Thomas Ittigius de baptismo fidelium ante Christi adventum defunctorum per aquam qua ex ejus latere fluxit. Lipsæ 1698. 4. atque in Enneade ejus dissertationum ibid. 1702. 8.*

XVIII. Ἐκ τῶν πρὸς τὸς Σαρρακηνὺς ἀντιρρήσεων, διὰ Φωτῆς Ἰωάννου Δαμασκηνῶ. *Ex concertationibus cum Sarracenis, ex ore Johannis Damasceni.* Hoc opusculum Græce & Latine primus edidit Michaël le Quien Parif. 1712. T. 1. Operum Jo. Damasceni p. 472. Nam Gretserus tantum ediderat p. 478. ex versione Turriani cum Græcum in Codicibus Bavariensis non reperisset. Incipit: Εἰπέ μοι ὁ Ἐπίσκοπε.

XIX. ὅτι ὁ Μαῶμεθ οὐκ ἐστὶ ἐκ τοῦ Θεοῦ. *Mahometem non esse ex DEO.* p. 480. Incipit: Εἰς τοὺς τοῦ Σαρρακηνῶν ὑποκριτὰς. Vertit Jacobus Gretserus.

XX. ὅτι ὁ Μαῶμεθ ἐχθρὸς ἦν τοῦ Θεοῦ καὶ ὑπὸ δαίμονος ἡτοχλῆτο. *Quod Mahometus fuerit hostis DEI & à Demone obsessus,* p. 482. Incipit: ἐν πάσῃ τῇ ὑπ' ἀγανὸν κήσῳ, Vertit Gretserus.

XXI. Ἐρωτήσεις ὅτι καὶ ἐκ τῶν ἐλαττόνων κηρύγματι βαβαῖται τὸ Χριστιανῶν δόγμα. *Dogma ad confirmationem Christianismi ex vocibus humilibus & abjectis predicationis Evangelii.* p. 484. Vertit Turrianus. Incipit: Τῶν ἐιδογύμων Σαρρακηνῶν.

XXII. Τὸν εὐλογούμενον ἄρτον εἶναι σῶμα Χριστοῦ. *Dialogus cum Sarraceno, ostendens Panem mystica benedictione fieri corpus Christi.* p. 490. Vertit Turrianus. Incipit: Διὰ τί, Ἐπίσκοπε, ἐμπάλλῃς ὑμῖς.

IO. XXIII. ὅτι ὁ Χριστὸς γεγὼνὸς ἄνθρωπος, Θεὸς ἀληθινὸς ἐστὶ. *Quod Christus homo factus sit simul verus Deus.* p. 492. Vertit Genebrardus. Incipit: Ὁ Χριστὸς εἶπεν ὅτι ἔδυναται ὁ υἱός.

XXIV.

** In Codex Bavaricus, Gretsero itella. Al. πᾶσι ἀπὸ τοῦ

XXIV. Περὶ μονογαμίας. *De una uxore ducenda.* p. 492. Incipit : Πόθεν ὑμῖν ὡς Ἐπίσκοπε Φάνεσαι ἡ μονογαμία. Vertit Turrianus.

5. XXV. Ἀποδείξις ὅτι ἔχει ὁ Θεὸς υἱὸν ὁμοούσιον, συνάναρχόν τε καὶ συναΐδιον. *Demonstratio quod DEUS habeat Filium consubstantialē, ut ipse e-
ventem principio & coeternum.* Hoc opusculum primus Græce & Latine edidit Jo. Baptista Cotelerius ad lib. V. Constitutionum Apostol. cap. 7. T. I. Patrum Apostol. p. 307. Nam Gretſerus tantum Latine p. 497. ex Turriani versione dederat. Incipit : τῶν ἀγαθῶν τὸ Φρόνημα. Vertit et- iam Genebrardus.

XXVI. Διάλεξις ἀποδεικνύσα ὅτι ὁ Πατὴρ ἀνὰ γεννᾷ, ὁ δὲ υἱὸς αἰὶν γεννᾷται. *Dialogus demonstrans quod Pater semper generat, Filius autem semper generatur.* p. 500. In altero Codice Bavarico perperam tribuitur Theodoro presbytero τῆς Παρθ. Incipit : πότερόν σοι δοκῇ; Vertit Tur- rianus.

XXVII. Περὶ Θεῶν ὀνομάτων. *De nominibus DEI.* p. 502. cum Tur- riani versione, quam perinde ut duorum quæ sequuntur opusculorum vul- gaverat H. Canisius Tomo IV. Antiquæ Lect. retuleratque ad Theodo- rum Hagiopolitanum. Incipit : τὸ Θεὸς ἔνομα ἀπὸ τίνος ἐνεργίας ἔρχεται;

XXVIII. Διάλεξις αἱρετικῶν πρὸς ὀρθόδοξον περὶ θεῶν καὶ θεότητος. *Di-
alogus hæretici & Orthodoxi de DEO & Deitate.* p. 506. Incipit : πότερόν σοι δο- κῇ; ταυτὸν ἐστὶ Θεός. Vertit Turrianus, sed ita ut postremam partem, quam ex Codice Bavarico addidit vertitque Gretſerus, ignoraret.

XXIX. Διάλεξις πρὸς Νεστοριανόν. *Cum Nestoriano disputatio.* p. 514. In- cipit : ἰδὲ πάρεσιν ἀγῶν. Vertit Turrianus.

XXX. Διάλεξις πρὸς Ἰακωβίτην. *Disputatio cum Jacobita* p. 518. In- cipit : Πότερόν σοι δοκῇ, ὁ Χριστὸς Θεός. Vertit Turrianus.

14. XXXI. Εἰρώτησις Ὀριγενιστῶν πρὸς πικρόν. p. 520. *Quæstio quante
Origenista Fidei proponit.* Vertit Genebrardus. Incipit : Ποία δικαιοσύνη, δέ- κα ἢ πεντηκόντα χρόναι ἀμαρτήσαντός Ἰνός.

6. XXXII. Contra Sarracenos Theopaschitas p. 522, ex Genebrar- di versione, Græca enim Gretſerus non reperit. Incipit : *Aliq in conventu
Sarraceni.*

13. XXXIII. Διάλογος πρὸς Νεστοριανόν. p. 524. *Dialogus cum Nesto-
riano.* Incipit : Εἰπέ μοι, τὸ Χριστὸς ὄνομα. Vertit Genebrardus.

XXXIV. Περὶ χρόνου. *Tempus an sit in tempore?* p. 524. Incipit : ὁ χρό- νος ἐν χρόνῳ ἢ ἐκ ἐν χρόνῳ. Vertit Jacobus Gretſerus.

XXXV. Ερώτησις, *Disceptatio cum Sarraceno de auctore boni & mali.* p. 526. Incipit: Τίνα λόγους αἰτίον καλῶ τε καὶ κακῶ; Vertit Gretserus.

XXXVI. Ερώτησις, *Verbum DEI num creatum an increatum?* p. 532. Incipit: Τὰ λόγια Κυρίου κτίσά εἰσιν ἢ ἀκτίστα. Vertit Gretserus. Idem in controversiam vocatum nostra ætate. Vide Rev. Georgii Nisibii *Beantwortung der Frage/ ob die Heilige Schrifti & On selbst sey.* Gothæ 1714. 4.

XXXVII. Ερώτησις, *questio duplex, una de Maria θεοτόκῳ, vivante an mortua sit: altera num DEUS etiamnum creet?* p. 534. Incipit: ἢ λέγετα θεοτόκον, ὁ πάλαι ἦ ἔτι; Vertit Gretserus.

XXXVIII. Ερώτησις, *uter major, sanctificans (Johannes baptista) an sanctificatus?* p. 534. τίς ἐστὶ ὡς τοῖς μοῖζων. Vertit Gretserus.

XXXIX. Πρὸς ἴνα ἐρωτήσωμεν αὐτόν. *Ad aliquem qui personatus fuerat de distinctione mundorum & immundorum esculentorum, quatenus illa in Novo Testamento observaretur?* Incipit: Εἰ ἀποχὴν καὶ μεταλήψιν ἀκαθάρτων. Vertit Gretserus. Subjicitur p. 538. Scholion Arethæ de eodem argumento, ἄλλως, Ἀρεθᾶ. notatque Gretserus se in altero Bavarico Codice aliquoties dissertatiunculis Abucaræ hoc pacto subnotata quædam reperisse. Et adscripsisse quoque ad oram suæ versionis, aliquot hujusmodi Scholia Arethæ Episcopi Turrianum, illius ut videtur Arethæ seculo decimo clari, de quo dixi Volumine VII. p. 791. seq.

XL. ἐκ τῶ αὐτοῦ Θεοδώρου Ἐπισκόπου Καρῶν περὶ Ἰ. Ἀδάμ. Φωτίου. Photii excerptum ex eodem Theodoro Episcopo Carrarum, *de Adami corpore an passibili?* p. 541. Incipit: καὶ εἰδέναι. Vertit Gretserus.

XLI. Τί ἐστὶ θάνατος; καὶ πῶς θανατῶται ὁ θάνατος; (δοξάζει γὰρ καὶ ἔτο ἡ ἐκκλησία) καὶ ἰδὲ ἀποθνήσκει. *Quid sit mors, & quomodo mors morti dedatur (nam & hoc docet Ecclesia) &, ecce morimur,* p. 540. Incipit: θάνατος ἔτε ὕστα ἐστίν. Vertit Gretserus.

XLII. Σύντομος διδασκαλία περὶ θείων ὀνομάτων, τῶν τε κοινῶν Τριάδος, καὶ τῶν ἰδικῶν ἐκάστης τῆς Τριάδος. *Brevis doctrina de Divinis nominibus, tam communibus sanctissima Trinitatis, quam propriis cujusque Persona.* p. 542-547. Incipit: ἐστὶ ὀνόματα κοινὰ διὰ τῆς ἀγίας Τριάδος διήκοντα. Vertit Gretserus.

Hæc opuscula XLII. ad calcem Hodegi Anastasiani utraque lingua primus Ingolstadii edidit Jacobus Gretserus S.I. 1606. 4. unde recusa sunt Latine quidem in Bibliotheca Patrum edit. Colonienfis A. 1618. Tomo IX. & Lugdunensis A. 1677. Tomo XVI. Græce & Latine vero in auctario Duczano Paris. 1624. Tomo I. & in Bibliotheca Patrum Paris. 1644. & 1654. Tomo XI. Ex illis XLII. opusculis Gilbertus Gene-

ba.

bardus Latine verterat hæc quindecim, quæ cum Gretseriana editione sic licebit conferre:

Genebr. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.
Gretser. III. XVI. VII. VII. XXV. XXXII. IX. X. XLXXIII. XIII. XIV. XXXIII. XXXI. I.
Exstant ex Genebrardi versione in Bibliotheca Patrum Parisiensi A. 1575. Tomo V. & A. 1579. Tomo IV. Etiam tria ex his opusculis Latine, *Francisco Turriano* interprete, in lucem emiserat H. Canisius Tomo IV. Antiquæ Lectionis, nimirum XXVII. XXVIII. & XXIX. Ingolstadt. 1603. 4. recusa in Bibliothecæ Patrum Coloniensis supplemento sive Tomo XV. A. 1622. vulgato, & in Parisiensi A. 1654. Tomo IV. His denique accedit

XLIII. Περὶ ἐνώσεως καὶ σαρκώσεως, καὶ ὅτι ἡμῶν ὑπόστασις ἐσαρκώθη, ἡ δὲ φύσις τῆς Θεότητος ἠνώθη τῇ ἀνθρώπινῃ φύσει ἐν ὑποστάσει & οὐ λόγῳ. De unione & incarnatione, quodque Persona fueris incarnata, Divina autem Natura Humana unita in Persona DEI Verbi. Hoc opusculum ex MS. Bodlejano primus edidit Latinamque versionem adjunxit *Arnoldus Norimbergensis*, Paris. 1685. 8. ad calcem Syntagmatis doctrinæ ad clericos & Laicos sub S. Athanasii nomine, & Valensiniani ac Marciani Impp. Epistolarum binarum ad Leonem M. Incipit: ἡ, ἡμετέρα σαρκώσις ἐστὶν ἐνανθρώπησις. Idem Opusculum MS. in Bibl. Cæsarea memoratur à Lambecio V. p. 78.

* Theodorus *Egyptius* Episcopus, Martyr sub Diocletiano. Eusebius VIII. 13. p. 308.

Theodorus *Alaniensis* sive *Alaniæ* Episcopus, cujus sermo in Christi sepulturam, qui incipit: ἀναβαλλεται μὲν ὁ Ἰησῦς. Allatio memoratur, libro de Simeonibus. p. 82.

Theodorus *Alexandrinus* Monachus post sæculi sexti claræ initia (non demum A. 601. ut clariss. Caveo visum) & Severianorum addictus partibus, cujus ἐλεγχοῦ sive confutationem Themistii Agnoëtarum Patroni, & adversus ejus responsionem Vindicias tribus libris scriptas memorat Photius Cod. 108. De hoc Theodoro Alexandrino Facundus II. 3. Alius Theodorus Alexandrinus Episcopus cui A. 610. Joannes Eleemosynarius successit.

Theodorus *Anagnostes* sive Lector, scriptor Historiæ Eccles. de quo dixi Volumine VI. p. 128. seq.

Theodorus Anagnostes Jctus, cujus Græcam Synopsin Canonum citat Nic. Comnenus Papadopoli prænot. Myſtagog. p. 398. &c.

* Theo-

*Theodorus *Amathuntius* Cypri Episcopus, apud Baron. ad A. C. 614. n. 15.
Vide, *Trimithuntis*.

*Theodorus *Antecessor*, in Pandectarum proœmio laudatus inter ceteros
JGtōs. De hoc Corippus: *hinc Theodorus adest patria gravitate Magister.*

Theodorus *Antidensis* sive Antidorum Episcopus, cujus expositionem
Græcam Missæ laudat Allatius de purgator. p. 108. & contra Greygh-
torum p. 159. & contra Hottingerum p. II. 87. sq. 120. 132. & de con-
sensu p. 1185. Ejusdem ad Basilium Phytia Episcopum p. 1142.

Theodorus *Antiochenus*, idem cum Mopsvesteno, de quo supra.

Theodorus *Antiochenus Episcopus*, vide in *Hagiopolitano*.

*Theodorus M. Antonii liberorum pædagogus perfidus. Plutarch. in
Antonii vita p. 953.

Theodorus *Asinarius* è Porphyrii schola, teste Photio, Cod. 242. p. 563.
Platonici Nemesio c. 2. ubi citatur ejus liber *ὅτι ἡ ψυχὴ πάντα τὰ
αἰδῇ*. Hunc Proclus laudat passim Commentariis in Platonis Timæ-
um & alibi. Vide supra T. VIII. p. 551.

*Theodorus *Arbeniensis* pictor, de quo Laërtius II. 104. meminit ex
Menodoto.

Theodorus *Arbeniensis* Episcopus, qui post Marcum Ephesium primus
classicum in Florentinam Synodum cecinit.

Theodorus ἄλλος aliis *θεός*, Aristippi *μηλοδιδάκτης* & Anniceridis, Diony-
sique Dialectici discipulus, ut narrat Laërtius: Zenonis quoque
Citiei, Brysonis & Pyrrhonis teste Svida in *θεόδ.* Philosophus cujus
sectatores *θεοδώρειοι*. Vide Laërtium II. 86. 97. seq. IV. 23. VI. 97.
& de scripto *περὶ θεῶν* quod ad hunc Theodorum referebatur, id II.
97. & quæ notavi ad Sextum Empiricum lib. IX. sect. 51. Quidam
nihil à Theodoro scriptum affirmarunt, ut patet ex Laërtii I. 19.
At Svidæ si credimus, *ἔγραψε πολλά, multa scripsit.*

THEODORUS BALSAMON (à Georgio a) & Michaële b) Balsa-
mone

a) *Georgii* Balsamonis Græci qui in Cardinalis Salviati familia vixit, Carmina & soluta ora-
tione quædam exstare scripsit Lilius Gyraldus de Poëtis sui temporis, dialogo II. Salviatus
ille obiit Ravennæ A. 1553. Ex scriptis hujus Balsamonis nec ego quicquam vidi, nec à
Gyraldo, aut diatriba de Georgiis p. 383. ab Allatio quicquam commemoratur.

b) *Michaël* Balsamo magnæ Ecclesiæ CPol. Chartophylax & Archidiaconus, Synodo Floren-
tinæ A. C. 1438. subscripsit sed invitus ut ipse postea professus est in *anaphora cleri CPolitani*
quam reversus CPolim composuit & ex qua loca afferat Allatius de consensu utriusque
Ecclesiæ III. 2. & 3. Inter alia p. 922. legas Balsamonem hunc conqverentem minas contra

Vixisse adhuc, & ad Marci Patriarchæ Alexandrini quæstiones i) respondisse traditur A. C. 1203, paullo ante scilicet quàm CPolis à Latinis caperetur: sed Allatius k) quidem numerum illum non dubitat corruptum esse, ut sane est necesse, cum Georgius cujus Patriarchæ tempore Marcus Alex. Balsamonem consuluisse eodem loco traditur, jam diem obierit A. 1198. l) Idem Allatius non uno in loco m) in Balsamonem ut Latinæ Ecclesiæ infamatorem & schismatis Græcorum defensorem fervidum acriter ut solet, Baronii exemplo invehitur.

Septuaginta circiter annis post Jo. Zonaram Canonibus Ecclesiasticis illustrandis animum appulit Balsamon, qui passim libenter ejus verbis & sententiis n) utitur, & semel laudat etiam de nomine, in scholiis ad Epistolam Canonicam S. Athanasii T. 2. Synodici Beveregiani p. 37. ὑπερφύεσσι τοῖς ἐκ τῆς Ζωνάρης σοφίᾳ καὶ ὑπερδείξις καὶ ὡς ἐκ αὐτοῦ κρείττω ἡμῶν. Unde falluntur qui cum Natali Alexandro o) Balsamonem ante Zonaræ tempora floruisse, verisimilius putant: atque si ætatis rationem quæ ipsi probe erat cognita habere voluisset Eruditiss. Beveregius, Zonaræ scholiis Balsamoniana, ut fit in MS. Basil. non hæc illis in præclaro illo suo Synodico præmisisset. Sed auctoritati & eruditioni Balsamonis primum locum concedere maluit. Itaque idem Balsamoni & Zonaræ scholiis subjecit scholia Alexii Aristeni, magni Oeconomii; licet & ille (post Zonaram quidem sed) ante Balsamonem scripserit, & ab eo laudetur ad Can. VI. Apostolicum & ad Trullanum XXXVII.

Theodori Balsamonis Scripta.

I. *Scholia in Canones Conciliorum Patrumque, & hisce præmissum Photii Patriarchæ Nomocanonem, sive Legum Imperatoriarum & Ecclesiasticorum Canonum Concordiam.* Hoc præcipuum opus, jussu Imperatoris

- i) lib. V. juris Græco Rom. p. 362.
- k) lib. 2. de consensu utriusque Ecclesiæ cap. 13. §. 4. Idem monuit Beveregius in prolegom. ad T. 1. magni Synodici pag. XI.
- l) Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 736.
- m) de consensu utriusque Ecclesiæ p. 703. & de interstitiis ordinum apud Græcos p. 128. seq.
- n) *Corrector & plagiarium Zonara* dicitur Balsamon à Nortono Knatchbull in notis ad Actor. XIV. 23. Confer W. E. Tentzelii diss. de duplici baptismo Constantini Magni §. 16.
- o) Natalis Alex. Hist. Ecclesiæ Sec. XI. & XII. p. 517. T. VI. edit. in fol. *Balsamonem ex Zonara mutatum, falso conjicere videmur eruditi viri: immo postquam hunc ex Balsamone habuisse duxerim, quem ante ipsum floruisse verisimilius est.*

toris Manuelis Comneni, qui A. 1180. obiit, & Patriarchæ CPol. Michaëlis Anchiali A. 1177. defuncti susceptum à Balsamone adhuc Diacono, quod Patriarcha jam Antiochenus ad umbilicum perduxit & Georgio Xiphilino (ab A. 1192.) Patriarchæ CPol. dedicavit. Totum primus Latine ex Jo. Tili Codicē versum edidit *Gentianus Hervetus* Paris. 1561. fol. Græce & Latine cum Herveti versione Fronto Ducæus ibid. 1620. fol. Integriore Codice in *Nomocanone* usus est *Henricus Agylæus*, cum cujus versione (eam A. 1562. fol. Basileæ excuderat Oporinus) emendata hinc inde ac suppleta Nomocanonem Photii, Balsamonis scholiis illustratum Græce ex Cod. Bibl. Palatinæ vulgavit *Henricus Justellus* Paris. 1615. 4: atqve secundis curis collata editione Anni 1620. & Mazariniano Codice, nec non Photii præfatione ex MS. Bibl. Bodlej. præmissa, Paris. 1661. fol. in Bibliothecæ Canonice Tomo secundo p. 785. Scholia vero in *Canones Conciliorum ac Patrum* longe integriora ex Codicibus Bodlejano, Atonensi & Basileensi Amerbachiano habemus Græce & Latine vulgata in laudato *Gvil. Beveregii* Synodico Oxon. 1672. fol. duobus Volum. una cum scholiis Jo. Zonaræ & Alexii Aristeni in eisdem canones & Matthæi Blastaris syntagmate Canonum Legum, Alphabetico. De Codice insigni Cæsareo hujus operis vide Lambecium VI. p. 51. seq.

II. Τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀγαθῶν συλλογὴ. *Constitutionum Imperatoriarum de rebus Ecclesiasticis libri III.* 1.) ex Codice, 2) ex Digestis & Instituti, atqve 3) ex Novellis. Sub *Paratitolorum* nomine edidit Jo. Leunclavius Latine Francof. A. 1593. 8. Sed Græce cum Leunclavii versione & duobus notatorum libris, *Caroli* qve *Annibalis Fabrotii*, qui versionem cum Græcis MSS. contulit, notis prodierunt in H. Justelli Bibl. Canonica T. 2. p. 1223. Paris. 1661. fol. Vide & Fabrotium ad Constantinum Manassem p. 193. ubi de Codice MS.

III. Responſa varia & Imperatoria edicta causas Ecclesiasticas spectantia, quæ exstat in libro secundo Juris Græco Romani à Marqv. Frehero Græce & Lat. editi Francof. 1596. fol. ubi Balsamonis nomen occurrit:

1) Παρὰ τῶ ἐφευμένον εἶναι τῷ βασιλεῖ, ἀνάγειν τὰς ἐπισκοπὰς εἰς μητροπόλεις. p) *Quod Imperatori permittum sit Episcopatus in metropoles erigere.* p. 130.

2. Παρὰ γὰρ τοῦ θείου καὶ ἀνεψιῶς μετὰ τοῦ θείου καὶ ἀνεψιῶ. q) *De nuptiis amita & fratris filia legitime cum filio fratris & patris incestu.* p. 138.

A a 2

3. Παρὰ

p) Cum versione Latina *Enimundi Bonifidii* exstat in ejus Jure Orientali lib. 1. Gr. p. 64. Lat. p. 46. Paris. 1573. apud Henr. Stephanum, 8.

q) id. Gr. p. 40. Lat. p. 29.

3. Περὶ τῶν ψηφισθέντων εἰς τὰς ἀνατολικὰς ἐκκλησίας. γ) *De electis ad orientales Ecclesias* p. 138.

4. Περὶ δικαστηρίων τῶν κληρικῶν δ) *de foro clericorum*. p. 139.

5. Περὶ τῆς πατριαρχικῆς δικαίᾳ ἐπὶ τὰ μοναστήρια. ε) *De jure Patriarchico in Monasteria*. p. 140.

6. Περὶ διδασκάλων. ς) *De Doctoribus* p. 143.

7. Περὶ δικαιωμάτων τῶν ἀπανταχῶς ἐκκλησιῶν ἐπὶ τῇ κατοχῇ τῶν ἀκινήτων. ζ) *De instrumentis omnium quæ ubique Ecclesiarum ob possessionem immobilium*. p. 149.

8. Περὶ ἡμερῶν ἀπεργαζέων η) *de feriis* p. 160.

IV. *Responsa ad quæstiones LXIV. canonicas*, sive de jure Ecclesiastico, propositas à Marco Alexandrino Patriarcha. Prodierunt in jure Orientali cum versione Enimundi Bonifidii edito A. 1573. 8. apud Henricum Stephanum, libro tertio, Græce p. 237-300. & Latine p. 263-309. Et in Jure Græco Romano Marquardi Freheri libro quinto p. 362-394. (Francof. 1596. fol.) ubi p. 388. lacuna supplenda κυρίως Νικολάου, ut ex Balsamonis Canonum collectione observavit Cotelerius T. 1. ad Patres Apostolicos p. 326.

V. Μελέται ἤτοι δοκρίσεις *Meditationes sive Responsa* 1) χάριν τῶν Πατριαρχικῶν προνομίων *de Patriarcharum Privilegiis*. T. VII. juris Græco Rom. P. 442.

2) Χάριν τῶν δύο ὀφφικίων, ἔτε χαρτοφύλακ^ο καὶ ἔτε πρωτεκδικ^ς, *de duobus officiis, Chartularii ac Primi Defensoris*. p. 453.

3) Χάριν ἑὺ λαληθέντ^ο συνοδικῶς ζητήματ^ο, περὶ ἑὺ χρῆ τὸν αὐτὸν καὶ ἕνα δυσὶ δισεξιδέλφαις συνάπτεται, *de disceptata in Synodo quæstione*, num unus ἑὺ idem duabus sobrinis jungi debeat p. 463.

4) Ἐπιστολὴ χάριν τῶν δεδομένων θυμιαμάτων ὡσαύτ^η Πατριάρχῃ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατήχησης. *Epistola de incensis quæ à Patriarcha dari solent eo die quo Catechesis habetur*. p. 470.

5) Μελέτη χάριν τῆς εἰς τὰς θείας ναὺς τῶν μοναστηρίων γινομένης μετακλήσε^ο Διὰ σημαντηρίων τριῶν. *Meditatum de convocatione quæ fit ad sacras Monasteriorum edes per tria signa*. p. 476.

6) Ἐπιστολὴ χάριν τῶν ὀφειλῶν τελεῖται νηστειῶν ἐκάστ^η ἔτει, πεμφθεῖσα πρὸς τὰς Ἀντιοχείας. *Epistola de jeuniis quæ peragi debent per singulos annos, missa ad Antiochenes*, & primum Græce ac Latine edita à Jo. Baptista Cotelerio T. 2. monument. Ecclesiæ Græcæ p. 492-514. Paris. 1681. 4. *Totum Synodicum*

γ) Gr. Bonifidius p. 62. Lat. p. 45.

δ) id. Gr. p. 75. Lat. p. 54.

ε) id. Gr. p. 71. Lat. p. 51.

ς) id. Gr. p. 61. Lat. p. 44.

ζ) id. Gr. p. 109. Lat. p. 79.

η) id. Gr. p. 80. Lat. p. 58.

dicum appellat Balsamon ad interrogata Marci Alex. quæst. 55. & paucis mutatis etiam ad *Theodosium Sarpejotem*, Monachum in valle S. Auxentii missum à se testatur in *responsio Synodi CPol. sub Nicolao Patriarcha ad quæstionem 3. Monachorum quorundam*, cujus partem Latine tantum ad Herveto editam Græcè è MSS. Regis Christianiss. dedit idem Cotelierius in notis ad Constitutiones Apostol. lib. V. cap. 20.

7) Ἐπιστολὴ χάριν τῶν ῥασκοφόρων *Epistola de rasophoria* * sive Monachis ad *Theodosium* Monachum καὶ ἀγγηγὴ τῶν κατὰ Παπικίον μοναστηρίων πρæpositum Papicii Monasteriorum. Edita ad eodem Cotelierio T. 3. monument. P. 473-494. Paris. 1686. 4.

Nicolaus Comnenus Papadopoli in prænotionibus Mystagogicis p. 3. citat. Athenagoræ testimonium ex Balsamonis *respons. ad Epist. Cypri*, quo monet Ordinationis negotium negotiorum omnium in Ecclesia maximum ac divinissimum ab ipsis fuisse habitum Apostolis.

Theodorus Byzantius λογοδαΐδαλ @ sive Rhetor, cujus apud Platonem & alios multos mentio. ὁ δὲ λόγων πολιτικῶν. Laërt. II. 104. ὅτε ἐν ταῖς τέχναις ἀρετῆς ὅτε ἐξέτασιν ἱκανὴν ἐν τοῖς ἐναγωνίοις δεδοκῶς λόγοις iudice Dionysio Halic. ubi de Isæo. Ejus contra Thrasybulum & Andocidem Svidas commemorat.

Alius Theodorus Byzantius Rhetor, idem Diaconus & sectæ Monothelita, cujus dubitationes confutantur à S. Maximo Confessore T. 2. Opp. p. 116. seq.

* *Theodorus Campedomenfis*, monachus S. Galli qui Latine vitam S. Magni Præceptoris sui scripsit, editam ab Henr. Canisio T. V. Lect. Antiq. p. 911. & Goldasto T. I. rerum Alemann. Vide Sandii notas ad Wossium de Historicis Latinis.

* *Theodorus Cancellarius* apud S. Maximum Confessorem T. 2. p. 259.

* *Theodorus Cantuariensis* Archiepiscopus A. C. 690. defunctus, cujus *Penitential* cum notis Jacobi Petiti prodit Paris. 1679. 4. duobus Vol. Non integrum tamen sed ex prolixiore opere tantum excerpta edidisse notat Caveus in Hist. litteraria. Integrum MS. in Vaticana

A a 3

Bibl.

* ῥασκοφόροι etiam ῥασκώδυται, rasō sive viliori panno induti, Vide Cangii glossar. & Cotelierum III. monument. p. 659.

Bibl. evolvit Baronius, a) & in Angliæ Bibliothecis Speelmannus, qui summaria Capitum LXXVIII. edidit Conciliorum Angliæ Tomo I. *Capitula CXX. de variis ritibus Ecclesiæ Græcæ & Latinæ, in quorum calce legas : expliciunt judicia Theodori Græci & Episcopi Saxonum, edita à Luca Dacherio T. XI. Spicilegii, & in Tomis Concilior. editionis Labbeanæ T. VI. p. 1875. atqve Harduinianæ T. 3. p. 1771. Brevis Epistola ad Æthelredum Merciorum Regem apud Wilhelmum Malmesbur. lib. 3. de gestis Pontificum Anglor. & in T. 6. Concil. edit. Labbean. p. 1383. & Harduin. T. 3. p. 1821.*

Theodorus Chius Stoicus. Laërt. II. 104.

Theodorus Colophonius cujus poëma ἀλῆτις citatur à Polluce IV. 55. Theodori sive Philonis ἡ ἔνθεο ποίησις. id. X. 188.

Theodorus κριθινός, iconomachus, condemnatus in Synodo octava Actione VIII. A. C. 869. vide infra, in Galatia.

Theodorus Comicus. Hesychius in πελεθόβασις. θεόδωρος ὁ κωμικός ὁ ὑποκριτής ἔτιωσ ἐπεκαλεῖτο. Τινὲς δὲ ποιητὴν αὐτὸν φασιν γεγονέναι.

Theodorus Constantini Porphyrogeniti pædagogus, sub decimi sæculi clarus initia, cui Lambecius IV. p. 11. seqq. tribuendas esse observat quæ in Bibl. Vindobonensi MStæ exstant, hæc Orationes quinque:

1. Πρὸς τὸν μέγαν οἰκονόμον τὸν ἔ πατριάρχῃ ἀδελφόν. Incipit: μικρόν μοι πρὸς σε τὸν μέγαν, τὸ ἔ λόγῃ δῶρον ἔ θεῷ ἀνδρωπε.

2. Πρὸς τὰς αὐτῶ μαθητὰς ἀτακτήσαντας. Incipit: πᾶ ποτέ εἰσιν οἱ τὸ αὐστηρὸν ἡμῖν ὀνειδίζοντες.

3. ὑπὲρ Εὐνύχων. Pro evnuchis in gratiam fratris, evnuchi. Incipit: εὐρηκά σοι τῆς εὐνυχίας συνήγορον ἄμισθον. Præmissa duplici προεωρεῖα.

4. Πρὸς τὸν Πορφυρογέννητον Κωνσταντῖνον. Incipit: Δῶρόν τι καὶ ἐγὼ, βασιλεῦ, ἔτο δίδωμι.

5. Πρὸς τὰς μαθητάς. Incipit: ἔδοι μὲν με λέγειν ὦ παῖδες.

*Theodori CPolitani Patriarchæ tres: unus è presbytero, A. C. 676-678. & 683-686. alter Spatharocandidati F. 821. & tertius Theodorus Copas Irenicus, A. 1215.

Theo-

a) ad A. LI. n. 24. & alibi. Hadr. Baillet jugemens des Savans T. 2. part. 2. p. 568. le present que Mr. Petir a fait au public, seroit plus complet, s' il nous avoit donné sur quelque Manuscrit qui en est été entier, tel qu' est celui de la Bibliotheque du Vatican, qui a été lu & loué par Baronius, & deux autres qui sont en Angleterre, dont parle Speelmann.

Theodorus *Cronus* dicitur quibusdam, qui rectius Diodorus. Vide quæ lib. 3. cap. 31. ubi de variis Diodoris.

Theodorus *Curopolita*, Smyrnæus. infra in Smyrnæo.

Theodorus *Cusula* Theſſalonicenſis, æqualis Nicephori Gregoræ defuncti A. 1359. ad quem Epistolæ ſcriptæ, ex quibus eſt quæ Græce & Lat. dat V. Cl. Joannes Boivinus ante Tomum I. Hiſtoriæ Byz. à Gregora ſcriptæ Pariſ. 1702. fol.

Theodorus *Cynulcus* ſive Cynicus, quem Athenæus loquentem inducit in Dipnoſophiſt.

Theodorus *Cynopolita* Ægyptius Rhetor; cujus Ethopœiam ſub Severi Alex. nomine editam habemus. vide quæ dixi lib. IV. c. 30. p. 412.

Theodorus *Cypri* Epicoſopus citatur in Catena MS. Patrum Græc. ad Matth. X. Vide infra, *Trimithuntiu*.

Theodorus *Cyrenæus* Geometra quem audivit Plato. Laërt. II. 103. III. 6.

Alius Theodorus Cyrenæicus qui Atheis vulgo ad ſcribitur de quo ſupra, in atheo. Videndus etiam Allatius, ad Socratis Epistolæ p. 226. ſeq. Hic eſt quem conqueſtum narrat Plutarchus, dicta ſua quæ dextræ porrigeret, ab auditoribus ſuis ſiniſtra accipi. p. 468. de animi tranquillitate.

Theodorus *Cyzicenus*, ſive Cyzici Metropolita, cujus ſermo in S. Blaſium incipit: *βλάσιον τὸν μέγαν ἐν ἱεροεργαῖς*. Allatius de Simeonibus p. 84.

Theodorus *Daphnopates* ſive *Daphnopata* in Hiſtoria Byz. citatur à Jo. Scylitze & Cedreno. Ei vitam Theodori Studitæ tribuunt quidam Codices, quæ edita eſt velut auctore Michaële Monacho,

Theodorus *Diaconus* Byz. vide in Byzantio.

Theodorus *Diaconus* Alex. qui in Concilio Chalcedonenſi A. C. 451. libellum obtulit adverſus Dioſcorum Epicoſpum Alex. in Actione tertia jam dicti concilii T. IV. edit. Labbei p. 395. & Harduin. T. 2. p. 321.

Theodorus *Diaconus* Rom. cujus mentio apud Palladium in S. Chryſoſtomii Vita.

Theodorus Archidiaconus, *Edeſſenus* ſub Sæculi XII. initia clarus, cujus *capitula CII.* Græce & Latine in theſauro ſuo aſcetico vulgavit Petrus Poſſinus Pariſ. 1684. 4. Quinquaginta tantum Latine ante lucem viderant in Bibliothecis Patrum.

* Theodorus *Ephreſius* pictor, cujus Laërtius II. 104. meminit ex Theophanis libro de pictura.

Theodorus *Epigrammatum* Poëta, Laërt. II, 104. Theodori Epigrammata duo in Anthologia.

* Theo.

* Theodorús *Erechsbiensis*, pater Isocratis Rhetoris teste Plutarcho & Photio, apud quos Ἐρεχθίδης pro δεχμαρίας legendum ex Stephano in Ἐρεχθίδης notat Menagius p. 119, ad Laërt.

Theodorus *Gadareus* Rhetor, cujus auditor Rhodi fuit Tiberius Imp. vide supra lib. IV. c. 32. p. 488. citatur à Quintiliano, Theone in progymnasm. Longino, Fortunatiano aliisque. Vide Grangæum ad Juvenal. VII. 177. Calaubonum ad Sveton. Tiber. c. 57. Ab hoc fuit etiam Theodorea sceta, Straboni & aliis memorata. Scripta ejus apud Svidam: libri tres περὶ τῶν ἐν Φωνάῳ ζητημένων. Περί ἰστορίας α. Περί θέσεως α. Περί ἀγρίων ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β. Περί πολιτείας β. Περί κόλης Συρίας α. Περί ῥήτορος δυνάμεως α.

Theodorus *Gaza* iconomachus, qui cum Theodoro Crithino subjicitur anathemati in Concilio CPol. A. 869.

Theodorus *Galata* cujus testimonium contra imagines affert & oppugnat Nicephorus CPol. in antirrheticis MSS. Hic est Theodorus qui à quibusdam dictus a) *crithinus* sive *bordeaceus*, per contemptum, ut Dinarchum appellabant Demosthenem κριθινόν, teste Hermogene.

THEODORUS GAZA *Thessalonica* honesto loco natus, *Amurathe* Graciam omnem victricibus armis quærente in Italiam aa) venit, acumine fertilitateque ingenii nemini secundus, quum Græcos omnes lingua peritia eruditoque judicio superaret. Victorino autem Feltrense b) magistro usus, usque adeo copiose & diligenter Latinas litteras didicit, ut longe omnium Latinissime scriberet, nec plane dignosci posset, an exactius & certius ab eo Latina Græce, an ipsa Græca Latine verterentur. Historias enim Aristotelis de Animalibus c) & Theophrasti de Plantis ita Latinas fecit, ut Romana Lingua facultatem, quum nova vocabula sollerter effingeret, audaci sed generosa translatione locupletavit. Tanta porro felicitate librum Marci Tullii de senectute Græcum reddiderit, ut peritissimi præter adequatos sensus ipsam quoque Ciceronis eloquentia Majestatem scire & graviter representantem admirentur. Transtulit etiam Problemata Aristotelis & Hippocratis Aphorismos,

a) Vide Acta Concilii CPol. A. C. 869. habiti T. V. edit. Harduini p. 878. 881. 915.

aa) Circa A. 1430. Vide Rev. Christiani Frid. Boernerii diff. 2. de exulibus Græcæ iisdemque litterarum in Italia inflauratoribus Lips. 1705. 4.

b) Hujus Victorini Feltrensis non memini me scriptum aliquod typis editum videre. Atque in monumentis illorum temporum altum de eo silentium.

c) Ipse quidem Gaza proficitur libros scillos non minus eleganter Latine expressisse quam Aristoteles Græce scripsit. Cæterum Gvil. Rondeletio judice (p. 124. libri de insectis & Zoophytis 4. 18.) dum Latinam linguam locupletiore reddere studet, & Græca maxime fugiens

rimos, ut praestantissimis auctoribus ad perspicuam fidem, nec obscure ad salutem humani generis sua dignitas redderetur. His vigiliis sacerdotium in magna Gracia, commendante Bessarione d) promeruit, quod certe satis esset moderato frugique homini & adversus omni luxuria voluptates invicto, nisi neglecta ratione totius redditus rapacibus Graculis & Brutius rei familiaris curam demandasset. Novissime quum nobilissimas lucubrationes in membranis accurate perscriptas Xybo e) Pontifici detulisset, nec pecunia vel ipsius librarii premio digna redderetur, f) indignatus sub-agresse iudicium, Effugere hinc lubet, inquit, postquam optima segetes in olfactu praepingvibus asinis sordescunt: atque ita in Brutios g) ad Sacerdotii sacram sedem contendis. Nec multo post plane senex fato functus est, nec iniqua qui-

B b

dem

Latinis omnia exprimere voluit, aliquando tenebras rebus ipsis offundit, ita ut de ipsis difficile ancepsque iudicium reliquerit. Alia in eo reprehendit Jul. Caesar Scaliger ad Aristotelem de Plantis lib. 2. p. 411. cujus locum dedi lib. III. cap. XI. p. 313.

d) Lepidus error Jo. Christophori Rudigeri, qui sub Adolphi Clarmundi nomine vitas clarorum Virorum Germanice edidit parte IV. p. 56. in Gaza vita: *So wohl der Patriarch in Constantinopel Bessarion, als auch der Cardinal Nicenus waren seine bekandten und guten Freunde/ durch deren recommendation er in magna Gracia ein sacerdotium bekommen; Bessario in Epitaphio suo audit Episcopus Tusculanus S. R. E. Cardinalis Nicenus, Patriarcha CPolitanus. Adeoque Cardinalis Nicenus neutiqvam diversus à Bessarione qui titulum Patriarchæ CPol. & Archiep. Niceni tenebat, rem aliis reliquerat. Clarmundum deceperunt Boissardi verba male intellecta lib. I. imaginum p. 141. Bessarioni Patriarcha CPol. & Cardinali Niceno familiaris fuit & amicus.*

e) Sixto IV. A. 1476. cum ante id tempus Nicolao V. A. 1455. defuncto opus idem, interpretationem suam librorum Aristotelis de animalibus, ipsius susceptam iussu destinasset & Epistola praefixa consecrasset.

f) Quinquaginta aureos tulisse narrat Jo. Pierius Valerianus lib. 2. de infolicitate litteratorum p. 159. cum se totum inanratum iri à Pontifice sperasset. Studiū itaque indignatus suis quod tam parca sibi laborum & vigiliarum suarum merces tributa esset, nummos eod. primum in Tiberim abiecit, mox ipse huius indignitate rei exulceratus, insolabili contabuit agriitudine. Tho. de Pinedo ad Stephanum Byz. p. 306. *Thessalonica, hodie vulgo Italia Golfo di Salonichi fuit patria Theodori Gaza, Graeci & Latini litteris eruditissimi, qui libros Aristotelis de historia animalium Latii jure donatos Sixto summo Pontifici dedicavit, ac ei auro & holoserico pulcre ornatos obtulit, quos cum Pontifex vidisset, interrogavit quanti constaret ornatus ille? Gaza quadraginta coronatis constare dixit: quos ei Sixtus reddi iussit, ac praeterea nihil, cum vir ille in tanta paupertate vixisset, ut missum Dux Ferrariensis ad se vocasset, fame ipsi moriendum fuisset. Haec iisdem verbis Leonhardus Cozzandus lib. 1. de magisterio antiquorum Philosophorum p. 119.*

g) Romæ mortuum esse scribit Matthaeus Palmerius in Chron. & in iconibus Boissardus: sed in Calabriam secessisse atque ibi obiisse praemoerore tradit etiam Jos. Scaliger in secundis Scaligeranis. Isaac Bullart, *Academ. des sciences T. 1. p. 274. Et Iovio quam Palmerio*

dem sorte, quum in Gracia natus & educatus in Italia, tanquam de utraque lingua bene meritus in magna Gracia tumularetur. Hæc de Gaza Paulus Jovius in Elogiis. Annum quo obiit, ex Mathæi Palmerii aliorumque Chronicis constat fuisse 1478.

Theodori Gaze scripta Græcæ.

I. *Grammatica Græca* * libri IV. Venet. 1495. fol. Græcæ una cum Apollonio Dyscolo & aliis Grammaticis (de quibus dixi Volum. VII. hujus Bibl. p. 13.) & Florentiæ 1515. 8. in ædibus Philippi Iuntæ una cum Georgio Lecapeno de constructione verborum, & 1526. 8. Item Venetiis 1525. 8. cum aliis Grammaticis (de quibus Volum. VII. p. 15.) & Paris. 1529. 8. 1540. 8. Basil. 1549. 8.

Latine Liber primus & secundus Erasmo interprete Colon. 1525. 8.

Græcæ & Latine libri IV. cum interpretatione Latina ab Erasmo, Contr. Heresbachio, Jac. Tusano & Cornel. Croco, Basil. 1522. 4. 1529. 4. 1540. 8. & Liber IV. cum versione & explanationibus Eliæ Andreæ Paris. 1551. 4.

2. *Liber de Mensibus Atticis*, Græcæ cum Grammatica editus Venet. 1495. fol. Florent. 1515. 8. 1526. 8. Venet. 1525. 8. Basil. 1540. 4. Paris. 1550. 8.

Græcæ & Latine cum versione Joannis Perelli Basil. apud Rob. Winterum, 1536. 8. & in Uranologio Petaviano Paris. 1630. fol. Amst. 1703. fol.

Latine Perello interprete Paris. 1535. 8. atque in thesauro antiquitatum Græcarum Jacobi Gronovii Amst. 1699. fol. Tomo IX. Vide si placet quæ de hoc argumento & Gaze sententia notavi in Menologio sive libello de mensibus centum circiter populorum edito Hamburgi 1712. 8. pag. 52. seq.

3. *Epistola* ad Franciscum Philelsum *de Origine Turcarum*, cum Leonis Allatii versione in ejus *συμπληρωσις* T. 2. p. 382-392. Colon. 1653. 8. Verterat etiam Seb. Castalio Basil. 1556. quam editionem in Catalogo memoratam Bodlejano non vidi. Plures Gaze Epistolas atque in his unam vel alteram ad Demetrium Sguropulum memorat Allatius contra Creyghton. p. 18.

Græcæ

maluit assentiri Lambecius VI. p. 278. Apud eundem Gaze imagini ære descriptæ subjectum legitur hoc distichon:

*Alexis Roma, parens cui Gracia, Gracia magna
Fit stimulus, lingua gazæ utrimque vocor.*

* Simlerus scribit Sambonem Gaze Grammaticam aliam ab edita habuisse, Videtur Gaze citari in scholiis Græcis ad Euripidis Orestem v. 1325.

Græcè versa è Latinis.

4. *Ciceronis liber de Senectute*, in editione Ciceronis Aldina 1523. 8.
edente Jo. Baptista Egnatio, & in editione Sturmiana Argentoratensi,
aliisque. Sed & separatim Græcè & Latine Ingolstadii 1596. 8.

5. *Ciceronis de Somnio Scipionis*, in iisdem operum M. Tullii editionibus. Et separatim Basil. 1528. 4.

E Græcis versa Latine.

6. *Aristotelis libri IX. Historia animalium. De partibus animalium libri IV. & de generatione animalium libri V.* Venet. 1476. fol. atque Basil. 1533. fol. & in Græcolatinis, ac quibusdam Latinis operum Aristotelis editionibus.

7. *Aristotelis problemata*, Venet. 1493. fol. Basil. 1537. fol. & in Latinis quibusdam & in Græco latinis Philosophi editionibus.

8. *Theophrasti Historia plantarum libri X.* Venet. 1504. fol. Basil. 1533. fol. & Paris. 1529. 8. apud Wechelium, & in Græcolatina Theophrasti operum editione Lugd. Bat. 1613. fol. & in Theophrasti Historia plantarum vulgata Græcè & Lat. cum commentariis Jo. Bodæi à Stapel. Amst. 1644. fol. Ambo Heinſius & Bodæus Gazæ versionem ad Græca subinde caſtigarunt. Nam Gazam dum Plinii veſtigiiſ preſſius inſiſtit etiam errores ejus quandoque ſecutum potius quam Theophrasti fidem, notatum Jo. Matthiolo lib. IV. Epistol. Medicinar. f. 147.

9. *Alexandri (dubium an Aphrodisei) problematum libri II.* Venet. 1501. fol. ac deinde ſæpius. Vide Volum. IV. hujus Bibl. cap. 25. p. 74.

10. *Æliani liber de inſtruendis aciebus*, Latine Colon. 1524. 8. Paris. 1532. & ſæpius cum ſcriptoribus rei militaris Latinis Vegetio, Frontino &c. & in Græcolatina libri hujus editione Franc. Robortelli, qui & ipſe versionem ſuam adjunxit, Venet. 1552. 4. & in operibus Æliani, utraqve lingua editis à Conrado Geſnero, Tiguri 1556. fol.

II. *Jo. Chryſoſtomi Homilia V. de incomprehenſibili DEI natura*, leguntur in Latinis mellitiſſimi Doctoris editionibus, & in Græcolatina Duczi T. 1. p. 291. Nam erudiſſ. Montſauconus in ſua edit. T. 1. p. 444. ut *ὁ ἁγίωνων* adornatam & verbis ac quandoque ſententiis redundantem omiſit novamque versionem adornavit.

Inedita.

12. *Dionyſii Halicarnaſſei de compoſitione orationis & elocutione*, quomodo ſiant epithalamia, epitaphia & panegyrica, Gazam Latine verſiſſe teſtatur Volaterranus lib. XV. commentar. Urban. f. 157. & ex eo

B b 2

Geſne-

Gefnerus : Sed neminem vidi qui illam interpretationem editam memorasset. Uti nec versionem *Aphorismorum Hippocratis*, laudatam Paulo Jovio in elog. Vel quod refert Labbeus in Bibl. nova MSS. p. 115. *Theodori Gaza in illud, omnia a natura fieri, in Codice Regio 56. cum prolegomenis Rhetorica.*

13. *Mauritii libri de re militari.* De his Gaza præf. ad Alphonsum Regem, præmissa homiliis Chrysostomi jam memoratis : *Quam ob rem post Mauritii illos de re militari libros quos anno superiori obtuli tibi, ut judici peritissimo eorum quæ Imperator ille & gessit & scripsit, has quinque Orationes Joannis Chrysostomi converti &c.*

Theodorus *Geometra*, & aliarum Mathematicarum disciplinarum peritus, quem loquentem inducit Plato in Theæteto. Vide supra in Theodoro Cyrenzo.

Theodorus *Grammaticus* cujus Ἀττικὴ γλῶσσαι citantur ab Athenæo.

Theodorus *Graptus*, a) Theophanis Grapti frater, quorum cum aliis γεγραπτοῖς διαμυρίοις à Græca Ecclesia 27. Dec. quotannis celebratur memoria, scripsit *Epistolam ad Jo. Cyzicenum Episc.* quam dat Allatius contra Creyghtonum p. 709-715. Occurrit & in Theodori hujus vita (de qua dixi supra p. 147.) p. 204. Nam quæ sub ejus nomine de *Imaginum cultu* exstat disputatio in Combessii Originibus CPol. p. 159 182. revera Nicephorum CPol. auctorem habet. Vide V. Cl. Jo. Boivinii notas ad Niceph. Gregoram p. 793. seq. & 796. Ex oratione Theodori de dormientibus nonnulla affert Allatius de purgatorio p. 211, servata à Gregorio Hieromonacho in Synopsi dogmatum. *Vita & Nicephori CPol.* à Theodoro composita MS. in Bibl. Regis Christianissimi teste Montfaucono palæographiæ Græcæ p. 72.

Theodorus primum dictus qui deinde notus sub nomine *Gregorii Thaumaturgi*, de quo dixi lib. V. cap. I. §. 28. p. 247.

Theodorus *Hagiopolites*, idem cum Antiocheno qui postea fuit Episcopus Mopsestæ de quo supra. Sed fuit etiam alius quidam Theodorus Antiochenus Archiepiscopus, ex cujus Synodico pro cultu imaginum quædam

a) *Grapti, γεγραπτοῖς* live *inscripti* nomen tulit Theodorus ac similiter ejus frater Theophanes, quoniam Theophilus Imperator (qui A. C. 944. obiit) ipsorum frontibus, quod pro imaginum cultu cum tanta animorum contentione pugnaverant, jussit punctum cæsa cute ad carnem & insperso atramento, inscribi jambos ignominiosos *Christoduli*, qui tum alibi tum in Combessii fasciculo rerum CPol. p. 206. leguntur. Vide Cangii glossar. in γεγραπτοῖς, & Nio, Rayzum diff. præliminar. ad Acta Sanctor. T. 2. Junii p. XXI.

qvædam affert Theodorus Studita antirrhetico secundo T. V. Opp. Sermondi p. 124.

Theodorus *Heraclensis* in Thracia Episcopus qvi Synodo Antiochenæ A. 341. interfuit, & de cujus scriptis dixi supra T. VIII. p. 412.

Theodorus *Hermopolites*, Græcus Jctus, cujus scholia in Leges laudat Nic. Comnenus Papadopoli prænot. Mystagog. p. 402.

Theodorus *Hexapterygus*, mathematicus de qvo Georgius Acropolita c. 32. Hïstor. Byz.

Theodorus *Hierapolites*, qvi περὶ ἀγώνων scripserat (teste Athenæo) de certaminibus Gymnicis an Musicis? vide Jonsium lib. 1. cap. 16.

Theodorus *Hierosolymitanus* Patriarcha, cujus Synodica exhibetur in Actis Synodi secundæ Nicænæ T. 3. edit. Binianæ Concil. p. 332.

Theodorus *Iconiensis* Episcopus, cujus Epistola de Martyrio SS. Cyrici ejusque matris Justitæ Græce & Lat. cum notis publicata à Combesio in lectis triumphis Martyrum CHRISTI, Paris 1660. 8. p. 231-241.

Theodorus Iconomachus. Vide supra, in *Galata*, & *Gæsus*.

Theodorus *Ilensis* ἐν β' τερωκῶν. Svid. in παλαίφατ @ Ἀβυδηνός.

Theodorus *Imperator*, vide infra, *Lascaris*.

* Theodorus *Lalius* Episcopus Feltrensis sive Tarvisinus, defunctus Romæ A. 1464. cujus *replicam* seu *confutationem* *appellationis* Gregorii de Heimburg à Pii II. bulla contra se emissa ad Concilium generale exhibet Goldastus in Monarchia Imperii T. 2. p. 1595. Francof. 1614. fol. Appellatio illa Heimburgi una cum Theodori replica, illique opposita apologia habentur inter Gregorii de Heimburg scripta junctim edita Francof. 1608. 4.

Theodorus *LeBor* CPoli, Justino & Justiniano imperantibus clarus, de cujus scriptis dixi volumine VI. hujus Bibl. p. 128. seq.

Theodorus lapsus, ad quem Jo. Chrysostomus scripsit, idem cum Theodoro Mopvesteno.

Theodorus *Lascaris* Imperator ab A. C. 1205. ad 1222. Orationes ejus duas, laudes Patris Joannis Ducæ & Nicææ urbis complexas promissit Joannes Boivin V. C. Orationem in S. Tryphonem Martyrem memorat Allatius quæ incipit: κρίνα ἐξ ἀγρῶ καὶ ῥεύματα ἐκ πηγῆς.

* Theodorus *Lascaris*, Imperator junior ab A. 1255-1259.

Theodorus *Logotheta*. Vide infra in Metochita & Muzalone.

* *Fl. Mallius* sive *Manlius* Theodorus doctus & Christianus Vir, cui S. Augustinus dedicavit librum de vita beata, & cujus consulatum A. C. 399.

- diserto carmine celebravit Poëta Claudianus. Illius Theodori vitam ab Alberto Rubenio scriptam edidit Jo. Georgius Grævius Ultrajecti 1694. 12. Ejusdem librum Latine scriptum & adhuc ineditum *de verum natura* memorat Salmasius præf. ad Ampelium, atque edere voluit Mauffacus; Huic Mallio Gevartius præter rem tribuebat Astro-
nomicon libros Manilii Poëtæ, de quo dixi in Bibl. Latina.
- Theodorus *Mathematicus*, vide in Solensi, in Asinæo & Cyrenæo.
- Theodorus *Mazarenfis* presbyter in Sicilia ad quem scribit S. Maximus Confessor T. 2. p. 134. Sive hic sive alter ille Rhaitu, fuit Theodorus presbyter, cujus librum pro *γρηγορίου* scriptorum quæ sub Dionysii Areopagitæ nomine feruntur, memorat Photius Cod. I.
- Theodorus *Mechanicus* cui Proclus inscripsit librum de providentia & fato, quem dedi Volum. VIII. p. 465.
- Theodorus *Mechanicus* junior sub Justiniano cui librum suum de sphaera dicavit Leontius (de quo dixi lib. III. 18. 4.)
- Theodorus *Medicus*, Athenæi Pnevmatici discipulus. Laërt. II. 104. idem forsan cujus aliquot locis meminit Aëtius.
- Theodorus *Medicus* junior, ad quem Libanii & Chrysostomi Epistolæ.
- Theodorus *Medicus* ad quem scribit Synesius Epist. 115. & fortasse 7.
- Theodorus Moschion sive Muscienus Medicus qui citatur ab Alexandro Tralliano p. 81. De hoc infra in Medicis libro VI.
- * Theodorus Priscianus, cujus Medica scripta Latina exstant, Gratiano & Valentiniano II. imperitantibus clarus de quo dixi in Bibl. Latina. IV. 12.
- Theodorus a) *Meliteniotes*, magnus Sacellarius magnæ Ecclesiæ CPol. scripsit tribiblon Astronomicam Syntaxin adhuc ineditam, cujus proœmium & caput primum ex Bibl. II. Vossii edidit ac latine vertit IC. Bullialdus ad calcem Ptolemæi de judicandi facultate & animi principatu. Paris. 1663. 4. Illud cum breve sit raroque obvium, lectu dignum tamen, & de Ptolemæo singularia quædam doceat, hoc loco integrum subicere volui.

ΘΕΟΔΩΡ-

- a) Suspicio Theodorum hunc ætate non multum distare à *Constansino Meliteniote* Joannis Becci sive Vecchi Patriarchæ CPolitani *Λαριώφρωνος* Archidiacono, qui cum præsule suo post A. 1184. exul obiit. De illo vide Allatium de consensu utriusque Ecclesiæ p. 773. seq. Ejus de unione Latinorum & Græcorum, & de processione Spiritus S. librum Græce & Latine dedit idem Allatius in Græcia Orthodoxa T. 2. p. 642. & 765-921. Rom. 1659. 4. Vide & Allatium de Nilis p. 26. de purgatorio p. 626, 684. &c.

ΘΕΟΔΩΡΟΥ
ΜΕΛΙΤΗΝΙΩΤΟΥ,
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας
ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΡΟ-
ΝΟΜΙΑΝ.

ΘΕΟΣ ἡγείσθω πάντος ἔργου π
καὶ λόγου, Φησί τις τῶν πα-
λαιῶν σοφῶν, καὶ γὰρ μετ' αὐτῷ
νυνί, τῆς παρούσης συντάξεως, καὶ
συνεξαγαγέτω μοι θεία τῶν λόγων
ἀναθεῖν ὀλιγονόα, καὶ ἡρα προτείνων
π καὶ ὀλιγονόα ἐς παντὶ τῷ ὄντι
ἐσάντι θεός. Θεός ὁ θεὸς τῷ ὄντι
δῶρον, καὶ οἷον ὅθ' ἦκεν, ὅθ' ἦξε
πρὸς αὐτῷ τοῖς καθ' ἡμᾶς, κατε-
πέμφθη φιλοσοφία, ἐνέργεια τοῦ
μακαρία γε ὕστα καὶ ἀρχολία, τὰς
περὶ σῶμα πάσας ὅσας ὅθ' ἐς ἡπῶν
λόγῳ λαμπρῶς ὑπεραίρουσα. τῶν
μὲν ἐρχομένων χαμαὶ καθάπαξ
ἀπαυξάσα, τῶν ὄρομένων δ' ὑπε-
ράνω ἡδύσα, καὶ κοινωνοὺς τῶν
εὐδύμπου πραγμάτων τοὺς αὐτῆς
τροφίμους ποιούσα πρὸς γῆν εὐεφο-
ρμούς ἐτι, καὶ τὸ δὴ μέγιστον ἐς μέ-
μησιν ἡκοντας, ὅσον ἐφικτόν, ὁ
θεὸς. καὶ ὕμνοισι μὲν οἱ πρὸς φημοί
ταύτης, καὶ ὅσοι περὶ ἀπὸ τῆς θωινάου
ταύτης ποιητικῆς. ὕμνοισι δ' λογο-
ποιοί π, καὶ οἷς τὸ πῶν γλῶτταν
ἐλκνίζον σπουδῇ, πλὴν ἢ μὴ που
τῆς μανίαν ἀπορροήσας μαίνεται,
ἄτω μέγα καὶ θεὸς τι χεῖμα,

THEODORI
MELITENIOTÆ,
& Magni Sacellarii magnæ Ecclesiæ
PROOEMIUM IN ASTRONO-
MIAM.

Isaaco Bullialdo interprete

A veterum sapientum quodam di-
ctum, *Omnis operis & sermonis dux
sit Deus*; quem ego imitatus dico,
hujus, quam aggredior, constructio-
nis, cœlestibus desuper sermonibus
inspiratis dux sit, operantemque co-
mitetur & adiuvet, qui manum suam
auxiliatricem & confortantem in
omnibus adversis porrigit Deus.
Deus, inquam, qui donum revera
divinum, quale nunquam largitus
ipse est, aut largietur, Philosophiam
nostris hominibus dedit: quæ beata
mentis operatio cum sit ac quies,
omnes corporeas actiones & opera-
tiones splendore suo, præterquam
quod dici queat, superat & vincit.
supra quidem terrestria erigendo,
supraqve visibilia collocando alum-
nos suos, terram adhuc incolentes
rerum cœlestium participes reddit,
& ad Deum, quantum assequi id
licet, imitandum promovet. Quam
cum ipsius alumnis quotquot Poëti-
cam, cum ea templum commune
habentem, colunt, hymnis cele-
brant. Oratores, quiqve Græcè
loqui ambiunt, nisi insania intura-
bili agantur vexenturqve, laudes

ejus

σοφία. καὶ ὅτως ὑπερφυῶς ἐννοῆσαι,
ὡς μηδὲ ἔχῃν εἰπεῖν μήτε τι τῶν
παρ' ἡμῶν ἕτερον πᾶμπληθες ὑπερέ-
χῃν τῶν ἄλλων, ἕκου ἔδὲ γέγο-
νεν, ἔδ' ἄλλω τῇ μηδὲν τὸ πρόσθημα
τῆτ' ἐπενεγκῶν, * ὅτ' ἄλλου μᾶλλον
σοφίας ἀνθρώπου πρόσθηκεν. Οὐκ οὐκ
ἔδ' ἔστιν ἄλλως, μὴ σοφίας ὑπόσεως,
τῷ ὄντι καταφανῆναι κάλλιστον καὶ
ἀνθρώπου ἀληθῶς λόγῳ τι χρωμένον,
καὶ τοῦτ' αὖ τῶν λοιπῶν μετεχόντων
ἔστιν ἀμφέροντα.

II. Τῆς τοίνυν σέμνοτάτης
Φιλοσοφίας τὰ περὶ τὸν ἕρανόν
θεωρήματα ἔστι θεολογικοῦ διχα
πάντων ὑπερανθρώπου, τὸ κράτι-
στον καὶ κεφάλαιον καὶ πάρεστι τὸ
τῆς ὑπερνεφούς ἀστρονομίας ὑπερέβαλ-
λον ὄραν. ἢ τῶν ἄλλων ὅσα καθά-
παξ ἐπίπερσεν, ὅλλω μὲν ὑπο-
βέβληται κατὰ τὸν εἰπόντα τὸ μα-
κάριον ἕρανου σῶμα, παρίχῃ ὅ
πῶς τι αἰτίαν τῇ λοιπῇ μαθηματικῇ
θεωρίᾳ, καὶ ὅπως πῶς γίνεσιν, ἀριθ-
μὸν τε ἥδη κόσμῳ γυνῶσα τὸν σύσει-
χον, καὶ ἀρμονικοὺς λόγους καὶ μουσι-
κῇ. Τὰ τε τῶν γραμμῶν ἑστιῶσα
πάσθῃ, καὶ ὡς ἐκⓈ εἰπεῖν, δημα-

ejus canunt & prædicant, adeo magna
divinaque res est sapientia. Tamque
eximie ac excelsè de ea sentiendum,
ut aliud quicquam eorum, quæ apud
nos mortales valde multa sunt, cate-
ris præstare quisquam dicere neque-
at. Neque contigit, ut ullus alia de
re qualibet hoc elogium protulerit,
*nullam scilicet homini rem magis quam
sapientiam convenire.* Nullo itaque
alio modo, quam si sapientia subsit,
hominem pulcherrimum, & ratio-
ne vera utentem, ob eamque ceteris
animantibus viventibus præstantio-
rem excellentioremque ostendere
possibile est.

II. Philophiæ igitur summo
cultu ac veneratione prosequen-
dæ Theoremata, quæ ad rerum
cœlestium contemplationem perti-
nent, Theologiæ scientia supra cate-
ras seorsimque ab iis sedes sublimio-
res interim occupante, præcipua
inter alia sunt, principatumque
obtinent; inque illis nubes, &
cuncta meteora superantis Astrono-
miæ excellentiam speculari licet.
Quæ cum ceteras omnes scientias
antecellat; materiam quidem, seu
objectum in quo versatur, cœli cor-
pus, beatum cuidam dictum, propo-
nit; ipsaque causa est & omnino ge-
nitrix contemplationum, quæ in
ceteris Matheseos partibus sunt;
cum & numerum ejusdem cum mun-
do ordinis & naturæ, rationes Har-
monicas

* ἔδὲν ἄλλο.

γαγούς ἄραγίους καὶ σοφιστὰς ἐν αἰθέρι τοὺς ἀνθρώπους ποιούσα·
Μὴ * κατ' Ὀπίσθου γαίης ποσὶ δοκουῦτας, ὅταν ἄστρον κατὰ κοῦν ἀμφιδρόμους ἰχιδύωσι ἑλίκας·

III. Ἐἶπω τὸ μᾶλλον καὶ τελειότερον, οἱ ἄραγοὶ διηγουῦται δοῦναι Θεοῦ, ποιῶσιν ὃ χειρὶν αὐτῶν ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. Καὶ ὅτε ἐβλήθησαν ἄστροι, φησὶ πρὸς ὧν ὁ δεξιῶν πλῆθι ἄστρον, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν, ἤησαν με φωνῇ μεγάλη πάντες ἄγγελοι μου καὶ ὑμνητῶν. Ἰὶ τ' ἄλλα; Ἄρα οὐκ ὁ μακάριος τῶν Αστυρίων ἐκφυγὼς τῇ πολυδίῳ καθάπαξ ἐπισημῶν πλάνη, πρῶτον, εἴη δὲ εἰπῶν καὶ μόνον, τὸν τῶν ὅλων ἐγὼ ποιητὴν καὶ Θεὸν πολυτίμων ὦν καὶ πανσυνετον, φησὶ ἴς ἀνὴρ ἱερός, ὁποῦντος ποιοῦντος μὲν τὸ τῶν Αστυρίων ἐγκλημα, τὴν δὲ τῆς ἀληθείας κατάληψιν δεκτὴν ἡγούμενος ἑαυτῷ πρὸς πᾶσαν ἀσέτειαν, εἰπὼν καὶ μόνον αἰδῶν ἑδαιμονίαν ** φιλοσοφία τὴν τῆς ψυχῆς διεξίαν· καὶ ἑαυτοὶ καὶ τὴν ἀληθὴν περὶ Θεοῦ κτησαμένη γνῶσιν, τοῖς κατ' ἄραγον θεάμασι τὸν ἡγεμόνα νουν ἀκρίτως ὀπτήσας·

monicas & Musicam producat generetque; linearumque proprietates & affectiones stabiliat, atque, ut ita dicam, Oratores cœlestes & Sophistas æthereos homines reddat; qui, cum circumvertentes se astrorum revolutiones mente investigarint, pedibus terram calcare amplius se non putant.

III. Quod maximum verò perfectissimumque est dicam, Cœli enarrant gloriam Dei, & opus manuum ejus annunciat firmamentum; quo autem momento alia creata sunt, qui eorum multitudines numerat, & omnibus iis nomina vocat, Deus ad Jobum dicit, magna voce omnes Angeli mei laudaverunt me hymnisque celebrarunt. Quid plura? Abraham ille beatus in Assyria natus, Deorumque plurimorum falso cultu & errore implicitus, primus, liceat etiam dicere solus, universorum creatorem & Deum agnovit; cum ipse multificius, utque vir quidam facer ait, omnium intelligens esset; abdicatoque Assyriorum instituto, ad felicitatis abundantiam copiamque rerum omnium, veritatis comprehensionem sibi sufficere existimavit; solam siquidem unicamque beatitudinem Philosophiam, qui animæ bonus rectusque habitus est, ipse novat. Veram siquidem de Deo scientiam & cognitionem fuit adsequutus, ubi mentis, quæ pars in

C c

homine

* ποτ'

** φιλοσοφίαν

† Psalm XIX. 1.

Job. XXXVIII. 7.

κράτιςⓈ ὡν ἡ τοιαῦτα, καὶ
ξύμπασαν ἀστρονομίαν ἔχων τὴν
ἐπιτήρησιν.

IV. ἔχω καὶ τόδε προσθήσασθαι,
καὶ ὅντως ἐπὶ καιρὸν· Πολιτεύεται
μὲν γὰρ τῇ καθ' ἡμᾶς φύσει δι'
ἡμᾶς ὁ Σωτὴρ· μυρίων δὲ ὅσων
θαυμάτων χρησάμενος ἐπιδείξει,
τέλος δὲ τῶν Ἰουδαίων ἐπιδημίου
τούτῳ φθόνου κακῶς, ἐκὼν ἐπὶ τὸν
σαυρὸν αἰάγεται, καὶ πάσῃ σαρκί·
τότε ἴσμεν πρὸς γε τοῖς ἄλλοις
ἐξ ὁράσεως γενησιμύσι καὶ σκότος
ἡλίου καταχεομένην ἦν τοῖς ἡγε-
μονίοις ἀκρωτῶς ἡ ἕρση, πάν-
των μάλιστα παρέχον μανθάνειν
θεῖον εἶναι τὸν ξύλον μετεωρισθέντα
τῆς καταδίκης· τὴν μὲν γὰρ ἐκά-
στη γιγνομένην ἐκλειπικὴν φαν-
τασίαν τῇ τῆς ἡμέρας ἐφθαλμοῦ
λαμπρεστάτου, ἐκ τῶν περὶ τὴν
συνδικὴν συζυγίαν τῆς σελήνης
ἐπιπροσθήσεων εἶναι ὁρᾶν ἡ τῆς
φύσεως ἀποτελουμένην ὅρα, καὶ
μὲν κεκτημένη χρόνον ἔδεσσε.
ἢ γε μὴν καὶ τὸ πρῶτον ἐκλειπον
μέρος, τὸ αὐτὸ καὶ πρῶτως
ἀναπληρούμεν, ὥστε αὐτὸ τε-
λευτάως ἐπισκοτούμενον, ἀνακα-
θαρσθέντων ὕδατων· ἀλλὰ καὶ ἄλλοι
ἢ ἄλλοις αἰθράων ἐπὶ ἀσφύρων
μερῶν φανταζόμενον τῆς γῆς. τὴν
δὲ ἐν τῷ Σωτῆρι πάσαι γενη-
σόμεναι, ἐν τῇ πανσελήνῃ τῷ καθε-
στικῷ θυσιῶν φάσμα, * τελε-

* Πάσχα

homine principalis est, accurata di-
ligentique applicatione theoremati-
bus cœlestibus perfectissimè perce-
ptis universæ Astronomiæ peritiam
acquisivit.

IV. Hoc etiam addere, idque
opportune possum. Salvator equi-
dem naturam nostram propter nos
induit; infinitis verò editis miracu-
lis, Judæorum ipsi insidiantium ma-
litia & invidia tandem comprehen-
sus in crucem volens sponteque sua
agitur, & in carne patitur. Præter
cætera autem quæ inopinato insoli-
toque more contigerunt, tenebras
Soli superfundi, iis etiam, qui rerum
cœlestium apprime periti erant,
discernentibus, accidit; quod omni-
um maxime ad illum, qui in ligno
condemnationis sublatus erat, co-
gnoscendum, quod Deus ipse esset,
causas præbuit. Solis enim, qui dici
oculus est splendidissimus, eclipsim
per Lunæ in Synodicis conjunctioni-
bus interpositionem juxta naturæ
leges factam, at sine mora in tene-
bris semper, cernere quandoque
datur; quæ insuper prior deficit pars,
prima quoque lumini restituitur;
vicissimque quæ ultimo obscuratur
loco, postrema etiam emergit: atque
etiam diversis in terræ climatibus,
aliis aliisque hominibus varia & inæ-
quali magnitudine eclipsis apparet.
Quæ verò sub passionis tempus,
quando Legale Pascha mactabatur,
in plenilunio Luna Soli ex diametro oppo-

σθῆναι σὺν θαύματι τῆς σελήνης
 ὕψους ἐκ ἀφαιέτρου, καὶ κείθεν δρα-
 μούσης ἀχρόνως πρὸς σωήδον·
 καὶ αὖθις αὖ τῆς κρετέρας τυ-
 χούσης ἐκτόπως γάσεως, καὶ τοῖς
 ὅλοις ἐπὶ τρεσὶν ὅλαις ὥραις ἔτω
 ἀφαιέναι μὲν τὸν τὸ πρῶτον ἐκλεί-
 ποντῶ χρόνον, τὴ δὲ αὖ ὑστερον
 πρῶτον πρὸς ἧ καὶ λοφον πάσαι
 κατὰ ταῦτον τὴν ὑφ' ἡλίου ἀνί-
 σχοντῶ ἀχρὲ καὶ δυσωπῶ μεγά-
 λως ἐκπλήττοντα, καὶ τὸ πλεόν
 δεικνύοντα τῆς τῶ θαυμάσιου
 ἰσχυρῶς, μόνῳ δὲ εἰδῆ σαφῶς
 ὃ γ' εἰς τοῦσχατον ἀστρονομίας ἰών
 ἔνθεν τρι καὶ γνοῖ μάλα ἀκριβῶς,
 ἢ μὴ σωτῆσθαι ἐδελοκακῇν, χρώ-
 μιν· * ὡς περὶ παροτρύνῃ, τῇ
 τῶν ὑφαντῶν ὁπτημοικῇ θεωρίᾳ,
 τάλανθες ἤδη προαγγελλούση μὴ
 ψυλὸν ἀνθρώπον εἶναι, θεάνθρω-
 πον δὲ ἐπὶ ξύλου κρεμάρμενον. Εἰ
 δὲ καὶ τὸ νυκτερινὸν τότε σκοτῶ
 ἐν μεσημβρίᾳ, μὴ συμβῶν, ἢ περ
 δοκῇ τῇ τέχνῃ, φύτεως πάντως
 ἀκλυθία, Θεοῦ δὲ θαυμασίως
 πρὸς ἀγμάτι.

V. Ὡς εἴητι μὴν ὄντως ὡς
 θεοπρεσίον τι χρῆμα καὶ κάλλιστον,
 πῶς ἐν ἀνθρώποις τιμιωτάτῳ ἢ θεο-
 τάτῳ τῆς λοιπῆς θεωρίας ἔχουσα
 τάξιν, πῶς ὑπερσεμνον ἀστρονομίαν
 καὶ αὖθις βαίνουσιν προσοπῆν, ἀλλὰ
 καὶ τρόπον κήρυκῶ σιθασμιωτάτου
 παρ' ἡμᾶς ἦκεν πρὸς τὴν Θεοῦ, πᾶσι,
 δεικνύσαν τοῖς καλῶς ζυνοῦσι τὸ

* ὡς περὶ.

opposita, & illinc ad conjunctionem
 incessanter currente, incidit, con-
 juncta miraculo fuit visa. Statum
 rursus, qui in principio fuit, hæc
 eclipsis mirabiliter retinuit; ita ut
 ab initio & post solidas per tres horas
 deficiens & obscuratus totus Sol per-
 manserit. Tenebras porro, quæ
 terrarum orbem ab Oriente ad occa-
 sum protensum terruerunt, quæque
 virium ac potentia crucifixi magni-
 tudinem ostendere, solus incon-
 fectus fuisse noverit, qui ad Astrono-
 miam intimos penitissimosque rece-
 sus penetrarit. Ex quibus, nisi data
 opera malignus esse quis velit, cœle-
 stium contemplatione scientifica,
 quæ non hominem simplicem, sed
 Deum hominem in ligno penden-
 tem declarat & prædicat, tanquam
 præceptore usus veritatem hanc cer-
 tē admodum cognoverit. Tenebræ
 siquidem nocturnæ, quæ meridiano
 tempore contigerunt, secundum
 Astronomicæ artis dogmata naturæ
 leges non secutæ, sed jubente ac præ-
 cipiente Deo sunt portentose obortæ.

V. Tanquam ergo rem ali-
 quam revera admirabilem ac pul-
 cherrimam, quæ inter homines sci-
 entiaque cæteras locum maximè
 sublimem & divinis proximum oc-
 cupat, Astronomiam supra modum
 venerandam, adque superiora scan-
 dentem appellare, quin etiam præ-
 conis vices adorandi obeuntem à

Cc 2

Deo

δόν, καὶ λαμπρῶς ἀπαγγέλλουσιν
ὑπὲρ ἀνθρώπων αὐτὸν ἡνόμενον ἄν-
θρωπον Θεὸν αὐτοῖς ἡμόντα, καὶ τῷ
τῆς σαρκὸς προσλήμματι πᾶσαν ὀπί-
σταιρου τὴν φύσιν ἀνανεούμενον.
Ἀστρονομίαν καὶ γὰρ πρὸς Θεοῦ δι-
ἀγγέλου παλαιὸς λόγος, καὶ ἀλη-
θῶς ἔχων διδόνθαι τοῖς ἐκ τῆς Σηθ,
εἶναι δὴ.

VI. Τὸ μὲν οὖν τοὺς γινομένους
ἐκαστοτε σχηματισμούς τῶν κινήσεων
ἡλίου τε καὶ σελήνης, καὶ τῶν λοιπῶν
ἀστέρων πρὸς τε ἀλλήλους καὶ τῷ γῆν
θεωρεῖν, τό, τε δι' ἀστρονομίας προ-
γνωστικόν, τὸτο δὴ * ἵαίς ἀληθεί-
ας εἰδέναι τέλει. Περὶ ὧν ἡ
σπουδὴ τῷ Πτολεμαίῳ ἐν τοῖς τρισὶ
πρὸς τοῖς δέκα βιβλίοις τῆς μεγάλης
συντάξεως, καὶ γνῶσιν ἡγεῖσθαι
ταῦτα διὰ φιλοσοφίας ὀπισθημονι-
κῇ περὶ τινῶν ὑπὸ Θεοῦ παρεγ-
μένων φύσεων ὅπῃ τε ἔχῃ, καὶ
ὅπως ταῦτα φέρεται, θείκοις πε-
δάρχοντα πάντως ὅροις τε καὶ προς-
τάγμασι, μέγα δεδωκεται πολλα-
χόθεν, καὶ ὡς ἀληθῶς ὑπερμέγα τε
καὶ ὑπερσπουδάσον.

VII. Τό γε μὲν τὰς δραστικὰς
τούτων ποιότητας, καὶ τὴν φυσικὴν
τῶν συσχηματισμῶν αὐτῶν ἰδιότρο-
πίαν, αἰτίαν τῶν περὶ ἡμᾶς συμπτω-
μάτων τίθεται, καταψύδδόμενος

Deo ad nos profectam dicere possu-
mus, omnibus rectè considerantibus
quod oportet monstrantem, ac clarè
annuntiantem, ipsum pro homini-
bus hominem factum, Deumque
rursus manentem carnis etiam ad-
sumptione omnem in cruce natu-
ram renovare. Astronomiam enim-
verò vetus veraque narratio est à
Deo per Angelum *serbi* posteris tra-
ditam esse quod pro comperto qui-
dem habeatur.

VI. Occurrentium igitur sub-
inde motus Solis & Lunæ cæterarum-
que stellarum inter se & ad terram
configurationes, contemplari &
quæ per Astronomiam habetur, præ-
notionem; qui veritatum noscen-
darum finis est, in quibus assequen-
dis tredecim Magnæ constructionis
libris compositis operam suam *Ptole-
mæ* locavit; eaque scientificam
Philosophiæ regulis existimare de
quorundam à Deo productorum
naturis notionem, quomodo ipsa se
habeant, & qua ratione divinis præ-
ceptis & decretis prorsus obsequen-
do ferantur, magna & ardua multis
argumentis demonstrata res est, ut-
que verum dicam, supra modum
magna & summo cultu veneranda.

VII. Qualitates autem ipsorum
activas, & naturalem configuratio-
num peculiarem modum, causam
eorum, quæ hominibus accidunt,
cælestibus corporibus falsa tribuen-
do

* τὰς ἀληθείας.

τῶν ἑρμηνείων, καὶ τῆς τούτων κινήσεως τὰς ἡμέρας πλέκειν, καὶ τὰ ζυμωμάτων, καὶ τεύχειν θεῶν τῶν μελλόντων ἔχειν εἶδεναι πρόγνωσιν, ὃ δὴ τῆς ἀστρολογικῆς, τῆς δὲ αὐτῆς καὶ μαθηματικῆς λαχρύσεως ἐξαίρετως κεκλησθαι, πολυασχόλου ματαιότητός ἐστι, τῇ τῶν ἀστρον. κινήσει τὰ ἡμέτερα συμπερούσης. Τῆτο τοῖνυν πρὸς τὸ μηδὲν ὑγιὲς πεκτῆσθαι καὶ ἀληθείας ἐχρόμουν, καὶ πρὸς πλάνην φέρεται καὶ βυθὸν ἀπωλείας τοῖς εὐσεβέσι. ἐδέλουσι πάντες τοὶ λυμαγρόμενοι. Ταῦτ' ἄρα καὶ νόμοι θεοὶ, καὶ θεοποιῶν καὶ θεοπρεσβῶν θεοπίσματα διδασκάλων σύγγε τῶς τὴν μαγικὴν κακοτεχνίαν, καὶ Θεοῦ πόρρω βάλλουσιν, κακῶς καὶ ἀδίκως * ἐξησκημένοι, καὶ μαθηματικούς, ἔτσιον Ἀστρολόγους ὡς ἐκὸς ἀποτροπιάζονται. ἅτα δὲ πρὸς τὰ ἅνα κακῆν ὄντας γε μάστιγι, καὶ τῇ τούτων κινήσει τὴν ἡμετέραν προζαρκυνίαν ζῶν, θεομαχοῦντας ἀντικρυς, καὶ βαρύνοντας ὄντως ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, ὅτι κακῶ δῆπου τῆς σφῶν αὐτῶν κεφαλῆς, ἐν ἑσθ' δὲ ἐπ' αὐτῶν καὶ ψυχῆς.

VIII. Ἀλλ' ἐκάνους μὲν ἔστω πάντας δὲ ἀξίως τῆς ἡμετέρας ἐξουσίας αὐλῆς οἱ καλῶς αὐτῆς προΐσταμενοι. ἐγὼ δὲ τοιούτως ὅσα καὶ

* ἐξησκημένοις

do statuere; exque illorum motu genethliaca themata contexere; & accidentia deducere, indeque prænotionem futurorum haberi posse, quod ad Astrologiam, Mathematicæ singulari eximioque nomine insignitam, pertinet, existimare, otiosæ stultitiæ ad astrorum motus, tanquam ad causas, humanas actiones referentis opus est. Illius igitur artis, quæ ad quicquam boni sanique nihil confert, quæque nullam cum veritate affinitatem habet, cognitio in errorem, corruptionis perditionisque abyssum, pie agere volentibus valde perniciosum, abducit. Talia igitur, unâ cum Magiæ pravam artem, quæ hominem à Deo longè projicit, improbe & spreto Numine exercentibus, Mathematicisque, videlicet Astrologis, & leges divinæ, & magistrorum Dei cultorum, divinoque spiritu afflatorum oracula jure merito aversantur abominanturque. Illi quippe ad corpora superiora oscitante ore frustra respicientes, ab eorum motu vitam nostram pendere, Deum adverbo vultu impugnando, positosque terminos transfiliendo, statuunt; unde tandem in caput suum perniciem animamque pariter suam accersunt.

VIII. Sic itaque omnes illos ex nostris caulis, qui rectè illis præsumt pastores, merito expellunt. Horum etiam ego, utpotè filius Patrum nu-

Cc 3

tricio-

παῖς πατέρα ἐπόμει· τοῖς ἱεροῖς
 τροφεῦσι καὶ παιδαῖς, καὶ παρ
 ἑαυτοῦ μὴ ἄγων, καὶ ἀπαύσαντος
 τῶν τῆς ἀσραδείας σοφίας
 αἰδῶν τὸ δεύτερον, ὡς ἐπιβουλον τε
 καὶ σφαλερον, καὶ ὡς τῶν ἐμ-
 πειχομένων μεθολας ἀπὸ τῶν
 τῶν ἀσέων συσχηματισμῶν ἀπο-
 τελευτίας οἱ περὶ ταῦτα κομψοὶ
 πινάκας φασὶν ὑποκρίσθαι,
 καὶ λίαν ὑπικινδύνως. τὸ πρότε-
 ρον δὲ τῇ τάξει τε καὶ ὁσμῇ,
 καὶ φέρεται γὰρ τὰ πρῶτα κατὰ
 τῶν αἰδῶν, πρὸς μεγίστην ὁρῶν
 φέρει, καὶ περὶ τῶν ἀσέων
 μόνον κινήσεις ἔχον ἐν λόγῳ ἡδέ-
 ια·, ἔδοξα πρὸς εὐχρηστον τῆς
 θεωρίας ὑπομνηματισμοὶ ἑμαυτῶ
 τε χάριν καὶ τῶν γε προτρέψαν-
 των ἐκ παλαιότατων συνηθῶν, ἐν
 μὴ τῇ πρώτῃ βίβλῳ τὴ παροῦσῃ
 συντάγματι, ὡς ἐν κεφαλαίοις,
 ψηφοφορίων εἰσαγωγὴν παρεκτε-
 σθαι, καὶ ὑποτυπώσασθαι, πρὸς
 τὴν πρῶτον καὶ τὴν τρίτην
 μάλα συντίνουσαι· ἥς περὶ πλεί-
 οντα συγγραμμάτων διεξοδικώτερον
 ἔργασαι τῇ φιλοσοφῇ συμμαχῶ,
 θεῶν τε καὶ πάντων τοῖς μαθη-
 ματικοῖς, καὶ ἰωάννῃ Γραμματικῷ
 τῷ τῆς Ἀλεξάνδρου πολίτῃ. Ἔστι
 δὲ ἡ ταύτης καὶ παρ' ἡμῶν προσ-
 εχέμεται. Κατὰ δὲ τὴν δευτέ-
 ρην ὡς τῆς μεγάλης συντάξεως
 ψηφοφορίας τῶν τε πλατωνικῶν

triciorum & paedagogorum velligiis
 insistenti, duarum, quæ circa astra
 versantur, scientiarum alteram nullo
 in pretio habeo, utque deceptricem
 ac fallacem intutamque averso:
 quatenus quæ in mundo mutationes
 accidunt, ab astrorum positu & con-
 figuratione immitti asserunt, qui
 eam præcipuè jactant, ac maximo
 cum periculo profitentur. Ordine
 verò & facultate primam, primas
 enim partes hæc adversus alias sibi
 vindicat, utilissimam ac maximè
 conducibilem, in astrorum motibus
 rimandis solummodo versantem
 plurimi faciens, in primo hujus ope-
 ris libro, ut Theoriæ explicationem
 & in illam commentarium, tam mei,
 quam hortatorum mihi ab antiquo
 familiarium causa faciliorem exhi-
 berem, calculi absolvendi isagogen
 præmittere, & compendiose decla-
 rare decrevi, quæ ad ea, quæ secundo
 ac tertio libro continentur, perci-
 pienda valde conducant. Quæ de
 calculo in diffusioribus amplioribus-
 que commentariis Philosophus Syria-
 nus, Theon & Pappus, & Johannes Gram-
 maticus civis Alexandrin' tractarunt;
 cui calculi subducendi methodo à
 nobis reperta quædam adjecta sunt.
 In secundo verò libro calculi in Plane-
 tis ac fixis instituendi Magnæ con-
 structionis modum planiori metho-
 do tractare exemplisque faciliorem
 reddere; simplicque numerandi ra-

tiones

καὶ ἀπλανῶν, μεθοδικώτερον ἐφο-
δεῦσαι καὶ ὑποδείγμασιν εὐχερῶς
εργάσασθαι, ἀναγεγράφασθαι ἀμα
καὶ τὰς τῶν προχείρων κανόνων ψη-
φοφορίας ὡς ἐν ὑποδείγμασι, καὶ
ἀείξαι τὴν ἀμφοτέρων ἐν ἅπασι
συμφωνίαν. Ἔτα καὶ τὴν τρίτην τὰς
τῶν Περσικῶν προχείρων κανόνων
ψηφοφορίας περιέχουσιν συμπερά-
ναι τῆς παρούσης συντάξεως, ἥπερ
ἀστρονομικὴ τριβίβλος τοῦνομα τοῖς
μὴν ἄλλοις πάντας ἀρχαῖα καὶ παρο-
ράσθαι δικαία. Ἀλλὰ τοῖς γε πρὸς
τὸν λόγον κεκνηκῶσιν ἡμᾶς ἐταίροις
χρησίμῳ, καὶ τῆς ταύτης θεωρίας
ὑπόμνησις, καὶ μὴ τῷ ἡνσησάμην
θεωδώρα τῷ μελιτινιώτῃ, ἐκφύντι μὲν
ἤδη τῆς Κωνσταντίνου καὶ νέας Ρώμης,
τελευτῇ δ' εἰς τὴν ἐν Χερσὶν Ἀλεξαν-
δρίαν, * καὶ τῆς ἀξίας συγκλήτου τῆς
ἐκείνης μεγάλῃ Σακελλαρείῳ καὶ δι-
δασκάλῳ τῶν διδασκάλων τῆς
ἀγιοτάτης μεγάλης Ἐκκλη-
σίας, καὶ Ἀρχιεπισκόπῳ τῷ εὐαγούς βα-
σιλικῷ κλήρῳ. Καὶ δὲ τῆς ἀστρονο-
μικῆς τριβίβλου ταύτης ἡ πρώτη, ἡ
ψηφοφορίων εἰσαγωγή περιέχει ταύτη.

Τοῦ αὐτοῦ κεφάλαιον α'.

Τί ἐστιν ἀστρονομία, καὶ πόθεν τινων εὐ-
ρηθείσα τὸ ἐξ ἀρχῆς ἦλθεν εἰς
ἐλλήνας ὕστερον. Τίς τὸ σκοπὸς
τῆς μαθηματικῆς καὶ μεγάλης
συντάξεως.

IX. Ἀστρονομία ἐστὶ τίχνη περὶ τὰ
ἐξ ἡμῶν σώματα καὶ ἀγνοούμενη, πάλιν

tiones in canonibus manualibus ex-
hibitas per exemplorum modum in
eo describere, amborumq; in omni-
bus consensum ostendere statui.
Hujus verò nostræ constructionis
libro tertio, *Perfiscarum Tabularum* ma-
nualium numeros & calculum inclu-
demus, opusque nostrum *Astronomi-
cam Tribiblum* appellabimus; cæteris
quidem aliis inutilis erit & jure de-
spectui prorsus habenda. In hanc
tamen theoriam commentarius non
solum sociis amicisque, qui ad scri-
bendum hortatores impulsoresque
fuerunt, utilis erit; sed & mihi ejus
authori *Theodoro Meliteniore*, qui Con-
stantinopoli, seu novæ Romæ olim
natus, sū inter ministrantes in Chri-
sto relatus, & Senatorii ordinis sacri
honoribus adeptis Sacellarius ma-
gnus factus; & sanctissimæ Magnæ
Dei Ecclesiæ Doctor Doctorum, ac
sancti Imperatorii Cleri Archidia-
conus. Hujus itaque Astronomicæ
Tribibli primus Liber, qui & ad
computationes introductio est, hæc
ce continet:

EJUSDEM CAPUT I.

*Quid sit Astronomia, & à quibus primum
inventæ ad Græcos posita devenit.
Quæ etiam Mathematica & magnæ
constructionis sit scopus.*

IX. Astronomia ars est, quæ cir-
ca cœlestia corpora occupatur &
versatur

ἔχουσα τὸ γνῶναι τὰς κινήτας αὐτῶν. Ἐτι δὲ ἀστρονομία ἐστὶ γνῶσις ποσὸν συνεχοῦς αἰκινήτου. Σφαιρικὴ δὲ καὶ ἀστρονομία καλεῖται, ὡς ἀνομασθεῖσα ἐκ τῆς πρώτης καὶ ἡμιωτέρας σφαιρικῆς θεωρίας, τῆς περὶ τῆς πάντα περιελούσης ὁρατῆς σφαίρας, καὶ ἐκ τῶν ἐν αὐτῇ ἀστέρων θείων τῶ ὅτι καὶ κάλλιστον ὕδα μάθημα. ἄτε δὴ καὶ περὶ τὰ θεία κατανομήσῃ καὶ τὰ ὁρατὰ καὶ μόνῃ, καθὰ Φησι Πτολεμαῖος. Ἐν τῷ δ' πρώτῳ πρώτῳ τῆς μεγάλης συντάξεως, περὶ τὴν τῶν αἰὲ καὶ ὡσαύτως ἐχόντων ἐπίσκεψιν ἀνασχεφόμενῃ, διὰ τῆς ὕδα δυνατὴ καὶ αὐτὴ περὶ τῶν οἰκίαν κατάληψιν, ἔτε ἀδελφον ἔτε ἄτακτον ὕσαν, αἰὲ καὶ ὡσαύτως ἔχειν, ὅπερ ἔστιν ἴδιον ὀπίσθης. Εὐρηταὶ γὰρ μὲν τὸ τοιῶτον ὑπερσεμνον ὄντως μάθημα ὡς τῶν δ' Σηθ' ἐνὸς τῶν υἱῶν Ἀδάμ διπορόντων· ὡς ὁ, τε παλαιὸς ἐκ πατρῶν λόγος ἔχει, καὶ ἀληθῶς ἔχει. Καὶ μὲν τοὶ καὶ Ἰώσηπος φιλαλήθης αἰνέει ἐν τῇ πρώτῃ τῶν ἰσορῶν δεχαστολογία συγγράφεται.

Χ. Μιμηταὶ γὰρ ἔσται δ' αὐτῶν γεγονότες θνητότερος, σοφίαν μὲν τὴν περὶ τὰ ὁρατὰ καὶ τὴν τούτων διακόσμησιν ἐπενόησαν, πρώτοι γραμμάτων ἐφευρόντες τύπους καὶ τὰ σημεῖα τῆς ὁρατοῦ καὶ τὰς ἱεροῦ τῆς ἐξ αὐτῆς,

versatur, cujus finis est eorum motus cognoscere. Astronomia etiam continuæ quantitatis semper motæ cognitio est. Astronomia quoque Sphærica vocatur à prima, eaque digniore, Sphærica doctrina denominata, quæ Sphæram cœlestem omnia ambitu suo complectentem contemplatur; A stellis quoque in ea existentibus (*Græco nomine*) appellata, divina revera & pulcherrima est disciplina. De divinis quippe cœlestibusque rebus cogitando, circa contemplationem eorum, quæ eodem semper se modo habent, ut libri I. magnæ constructionis cap. 1. *Ptolemaeus* asserit, sola etiam versatur; quæ de causa in proprii objecti comprehensione, quæ nec obscura nec confusa est, tantum pollet, ut sibi semper similis & immutabilis permaneat, quod scientiæ proprium est. A *Scribi* quidem Adami liberorum unius posteris hæc est omni veneratione major inventa disciplina; quod quidem veterum patrum monumenta veritati consona docent: idque *Josephus* veritatis studiosus profecto & amans antiquitatum Judaicarum lib. I. scripsit.

X. Enimvero cum hi sui parentis imitatores essent, de cœlestibus eorumque ordine & ornatu philosophari cogitarunt: primique literarum typos, cœli signa, anni partium conversiones & septimanas invenerunt, fixisque stellis ac Planetis nomina

καὶ τὰς ἐδομαδας, καὶ τοὺς ἀπλανέσι
τῶν ἀστέρων ὀπιδέντες ὀνόματα καὶ τοὺς
πλανωμένους. ἵνα ἴδῃ μὴ διὰ
φυγῆν τοὺς ἀνθρώπους τὰ εὐρημένα,
μηδὲ πρὶν εἰς γνῶσιν εἰλθεῖν φθα-
ρῆναι, προσηκόντων Ἀδάμ ἀφανισ-
μὸν εἶσεσθαι τῶν ὅλων, τὸν μὲν κατ'
ἐκτὴν πυρὸς τὸν δ' ἕτερον κατὰ
βίαν καὶ πλῆθος ὕδατος, σήλας
ποιήσαντες δύο· τῷ μὲν ἐκ πλιν-
θου τῷ ἑτέρῳ ἐκ λίθου, ἀμφο-
τέρους τὰ εὐρημένα προσέγραψαν, ἵνα
τῆς πλινθίνης ὑπο τῆς ἐπομβρίας
ἀφανισθείης, ἡ λιθὴν μέινουσα ἀ-
παύσει δόξῃ μαθεῖν τοῖς ἀνθρώποις τὰ
ἐγγεγραμμένα· δηλοῦσα καὶ πλιν-
θίναν ὑπὸ αὐτῶν ἀνατεθῆναι· ἣν
δὲ καὶ μὲν κατὰ τὴν Συρίαν γῆν
ἄλλως ἐκείνου φησὶ, λέγων δὲ τὴν
λιθίνην τῆς δ' γῆς ἐπομβρία κατὰ-
κλυδίσσης, καὶ μόνου Νοῦ περιλω-
θέντος, δέχοντος τε καταστάντος
δευτέρου κόσμου· καὶ δὲ τῶν ἀπ'
ἐκείνου διὰ τὴν ἣν ἐπέμνησαν τόλμαν
οἰκοδομούντων τὸν πύργον, συγχυ-
θέντων τὴν γλῶτταν, ἀτε δὲ κακῶς
καὶ ἀθέως ὁμοφωνούντων, μόνον
ἀρφαζὰδ τὴν οἰκίαν διειρησας,
καλδαίων προγονόν· οἱ δὲ φύσεως
ἀγαθῆς γεγονότες, καὶ τὰ πρὶ
λιθίνης σήλας εὐρόντες ἐγγεγραμμέ-
να, τὴν τῶν ἑραινῶν συνεγράψαντο
πιστήμην. Ἰσοῦτον θαυμάζοντες
καὶ πᾶσιν πρὶ σοφίᾳ, ὥς τε καὶ τοὺς
ἀστρονομίαν περὶ ἀστρονομίαν

mina imposuere. Ne verò illa in-
venta hominibus perirent, & ante-
quam forent cognita evanescerent,
cum universi deletionem ruinam-
que duplicem, vi ignis alteram, alte-
ram infinita aquarum copia futuram
prædixisset Adamus, columnis dua-
bus exstructis erectisque, una qui-
dem lateritia, lapidea altera, inventa
sua utrique inscripserunt; ut, si la-
teritia ab ingentibus profusisque im-
bribus corrumpereetur, lapidea super-
esset, ex qua possent homines cuncta
inscripta addiscere, atque lateritiam
ab ipsis quoque fuisse erectam & con-
secratam: quam etiam, lapideam
dico, ad illa usque tempora in Syria
stare ac permanere ait. At cum di-
ludio terra cooperta fuisset, ac solus
Noë, secundi mundi Princeps factus,
servatus fuisset, ejusque posterì auda-
cia, quam animo præsumperant,
turrim ædificassent, ipsorumque lin-
guæ confusæ perturbatæque fuissent,
quod inique spretoque Deo in ipsum
conjurassent, propriam nativamque
arphaxadum retinuit, & Chaldaorum
nationis parens authorque fuit. Hi
verò indolem bonam ingeniumque
nacti, quæ lapideæ columnæ in-
scripta erant, inventis, cœlestium
scientiam conscribere. Quorum
tam eximia fuit sapientia, ut eos
omnes homines sint admirati, adeo
ut ipsorum Philosophi in rebus Astro-
nomicis ut plurimum occupati, ex-

D d

que

τὸ πλέον ἔχοντας, καὶ ἡμεθυσιοῦν
ἤδη προζωονομῶν, Χαλδαίους
προζαγορεύεται.

XI. Στράβων γεωγραφῶν Φησὶ,
τῷ κοινῷ ἔθνει ὀνόματι κατ' ἐξο-
χὴν ὀνομαζομένους οἰκοῦντας μὲν τῆς
Βαβυλωνίας χώραν αὐτοῖς εἰς κατοι-
κίαν ἀφωρισμένην πληθύνοντες
τοῖς περὶ Ἰερσιν, καὶ τῇ κατὰ Πέρσας
λεγομένη θαλάσῃ. Εἰς πλείω δὲ
ἔθνη διηρημένους. καὶ τοὺς μὲν Ορ-
χηνούς, τοὺς δὲ καλουμένους Βορσίπ-
πινούς, καὶ ἄλλους ἄλλως, ὡς αὖ κατ'
αἰρέσεις ἄλλα καὶ ἄλλα περὶ τῶν αὐτῶν
ἔχοντας δογματά. ἐν οἷς ἄλλοι πε-
παισμένοι γεγόνασιν ἀξιόλογοι ἄνδρες,
καὶ μάλιστα Ζωροάστρης καὶ μετ' ἐκείνον
Ὀτάνης. ὁ, τε Κιθναῖος καὶ Ναβουρμα-
νός, καὶ ζῶν αὐτοῖς ὁ Σουδιῶν. ἄλλοι
καὶ Σέλευκος ὁπότε Σελευκίας Χαλδαῖος
καὶ ἑὸς ὄντος. ἐκ τούτων τὸ παλαιὸν
ὁ μέγας ἡρώμενος Ἀβραάμ, καὶ
πρῶτος Θεὸν τῶν ὅλων δημιουργὸν
ἐγνώκως τοῖς τε τῆς γῆς καὶ θα-
λάσσης παθήμασι, καὶ * τῆς πρὸς
τὴν Ἡλίαν καὶ Σελήνην, καὶ πᾶσι
τοῖς κατ' ἔρανον συμβαίνουσι λο-
γισάμενος. καὶ τούτῳ δὴ προσθε-
μένων ἐτοίμως καλοῦντι, καὶ εἰς
Αἴγυπτον ἀκολουθήσας καταγόντι
καὶ κατὰ τοῖς λογιστάτοις Αἴγυπτιῶν
ἀναφόροις ἐθεσιν ὁρροκμήτοις, καὶ
τα παρ' ἀλλήλοις ἐκφαυλίζουσι νό-
μιμα καὶ ἀπὸ τῆς δυσμῶς πρὸς
ἀλλήλους ἔχουσι, σιωπηλῶν ἐκείνοις

que figuris natalitiis cœlique thema-
tibus prædicendi artem professi,
Chaldæi sint etiam appellati.

XI. Strabo in libris suis Geo-
graphicis scribit, communi gentis
nomine per excellentiam appellari
incolas Babylonicæ Arabibus & mari
Persico vicinæ regionis, quæ ipsis in
plures classes divisas ad habitandum
fuit attributa & seposita; eorumque
alios Orchenos, alios Borsippenos,
alios diversis nominibus vocatos
fuisse; quatenus variis sectis addicti
de rebus nisdem diversimodè sentie-
bant. In quibus plurimi alii cele-
bres & laude digni floruerunt viri
quorum præcipuus Zoroaster, & qui
illum sequutus est Otanes claruere;
Cidenas deinceps & Naburianus, qui-
bus Sardinus accensetur; verum etiam
Seleucus Seleucia oriundus est quoque
Chaldæus. Ex ea gente magnus
Abraham olim ortus Deum universi
creatorem; ex variis, quæ in terra &
mari cernuntur affectionibus & pro-
prietatibus, exque omnibus, quæ cir-
ca Solem & Lunam & cœlum acci-
dunt, rationinando primus cognov-
it, ad quem, cum vocaret ipsum,
celeri cursu accessit, & in Ægy-
ptum deducentem sequutus est. Ubi
cum Ægyptiorum, qui consuetudi-
nibus diversis studentes, invicem-
que alii aliorum leges despectui ha-
bentes, mutuis inter se odiis & ini-
micitiis certabant, fuisset sapientissi-

mis

* τῆς

αὐτῶν διὰ τὴν μὲν οὖς ἐποιοῦντο
λόγους περὶ τῶν ἰδίων κενούς, καὶ
μηδὲν ἔχοντας ἀληθεῖς διαφαίνων
θαυμάσις ἢ παρ' αὐτῶν ἐν ταῖς
συνομιαῖς ὡς σιωπεῖται· καὶ δι-
νὸς αἰνὸς ἐνοῆσαι μόνον ἀλλὰ καὶ πεί-
σαι, λέγων περὶ ὧν ἂν διαχειρήσει
διδάσκων, τὴν τε δευμνητικὴν αὐτοῖς
χρηρίζεται, καὶ περὶ ἀστρονομίας
ἐκδιδόντι.

XII. ἔτι δ' ὑπομνήσεται διὰ
σοφίαν ἐν πᾶσι γινώσκειν, καὶ τὸν
ἔργον, ὃν δὴ καὶ τελομένους ὠνο-
μασθαι φησὶ, ἀνδρῶν τὸν ἐν αὐτοῖς
ἀκρον ἐν μαθηματικῇ, πολλοὺς τε
ἐν ἐκείνῃ καὶ ἄλλους διγύπριον παῖ-
δας, τοὺς καλεῖσθαι παρ' ἐκείνους
προφήτας ἔσθαι. ὅτι ἀδύνατον
εἶναι πᾶσιν ὅτι πᾶσιν λαχόντας
ἔσθαι, οἱ τὸ πρῶτον Ἀβραάμ τῷ
πρεσβυτέρῳ καὶ Χαλδαῖν τῷ ὄντι
σοφῷ μαθηταῖν αὐτοῦ, πρὸ γὰρ τῆς
ἐκείνῃ παρουσίας αἰς διγύπριον τούτων
ἀμαθῶς εἶχον φησὶ, * καὶ Χαλδαῖον
τούτ' ἐφάτησαν αἰς διγύπριον, ὅθεν
ἦλθε καὶ αἰς τοὺς Ἕλληνας. Πυθα-
γόρας γὰρ ὁ Μιλήσιος ὁ Σάμιος
καὶ Φερεκύδης ὁ Σικελῶν, καὶ Ἀναξα-
γόρας ὁ Μιγασιέου ὁ Κλαζομήνιος
ἐπὶ τῇ Θάλῃς ὁ Μιλήσιος, καὶ Σόλων
ὁ τῶν Ἀθηνῶν νόμον ἐφύρατος, καὶ
μὲν καὶ Πλάτων ὁ Ἀκρίσιος, ἀχελ
τῆς διγύπριον φιλομαθίας χρεῖαν
παρελθόντες, καὶ παρ' αὐτῶν δι-

mis congressus; averfatusque, quos
de propriis unusquisque suis opinio-
nibus fecerunt, sermones, nihil veri
in se habere eos ostendit. In collo-
quiis itaque virum admirati, utpote
prudentissimum, & intelligendi fa-
cultate non solum, sed etiam persua-
dendi vi, quandocumque verbo do-
cere inciperet, pollentem, Arith-
meticam & Astronomiam ab ipso
benigne tradente acceperunt.

XII. Hi verò apud omnes gentes
cum ob sapientiam celebritate
nominis inclaruissent, *Hermocem*,
quæ ter maximum appellari dicit,
virum inter ipsos summum Mathe-
maticum, multosque simul alios
Ægypti indigenas, prophetas dictos
apud se habuerunt. Neque mirum
famam eruditionis consecutos esse,
qui Patriarchæ *Abraha* Chaldæi reveræ
sapientis discipuli primo fuerant, ab
eoque edocti. Antequam enim in
Ægyptum fuisset ipse profectus, Ma-
thematicas disciplinas, *Josepho* teste,
nesciebat gens illa; quæ ex Chaldæa
in Ægyptum delata, ad Græcos postea
pervenerunt. *Pythagoras* siquidem
Samius *Mnesarchi* *F. Pherecydes* Syrus,
Anaxagoras *Clazomenius* *Hegesibuli*
F. Thales præterea Milesius, *Solon*
quoque, qui Atheniensibus leges
condidit & scripsit, quin etiam *Plato*
Aristonis *F.* addiscendi cupiditate
ducti ad Ægyptios abierunt, & ab
ipsis in scientiis Mathematicis erudi-

Dd 2

ti,

* καὶ ἐκ

δαχθέντες τῷ μαθηματικῇ τοῖς
ἄλλοις ὡς δαδωκεσαν ὅπως μὴν.
καὶ δὴ πολλοὶ μὲν ἐν Ἑλλήσει καὶ
ἄλλαι γεγόνασι τὴν ταύτην εἰς
ἄκρον ἐξησκῆσαντες θεωρίαν, καὶ
Χαλδαίους πολλὰ τῷ μέσῳ καὶ Αἰγυ-
πτίους ὑπερβάλλοντες· καὶ μάλιστα
πάντων ὁ πάντων μάλιστα φιλόπονος
τε καὶ φιλαλήθης ἀνὴρ Ἰππαρχος,
ὡς φησι Πτολεμαῖος. καὶ μάλιστα
Πάππος τε καὶ Θέων οἱ Πτολεμαί-
κοι * Φάναγ Διάδοχοι.

XIII. Ὁ δὲ δὴ Κλαύδιος ἔτος
Πτολεμαῖος, καὶ Πτολεμαῖος μὲν
ἐκφυῖς τῆς ἐν Θηβαΐδι καλιμαῖης
Εἰρήνης, Αἰλίου δὲ ** Αντωνίου βασιλεῖ
Ρωμαίων συγχρονος γεγονώς κατὰ
πάντων τὰ πρῶτα φέρεται, πάσης
μὲν, ὡς αὐτὸς γεγράφων ἐν πρώτοις
ὡς δαδωκεσαν, μαθηματικῆς ὅτι μελε-
θῆναι θεωρίας, ἐξαίρετως δὲ καὶ τῆς
περὶ τὰ θεῖα κατανοουμένης, καὶ τὰ
ἐργία. καὶ ταύτην ἐν τεσσάρων καὶ δέκα
τοῖς τῆς μαθηματικῆς καὶ μεγάλης
συντάξεως κάλλος τε καὶ ὑψηλότητα
ὡς δαδωκεσαν βιβλίοις, καὶ μὴν μετὰ
τοσούτων τῶν ὀνομάτων εὐχρησίας καὶ
χάρους καὶ ῥυθμοῦ καὶ τόνου, ὡς
ὑπερβάλλει σχεδὸν τοὺς ὁρμωμένους
ἐν τούτῳ καὶ γλατῆς μόνης ἀπικριζού-
σης δοκεῖν φροντίζειν· ἡ δὲ καὶ μεγάλη
καλεῖται μὲν τῶν ἀπασῶν ἐκπερ-
σάτο, ἀλλὰ τε τὴν σεμνότητα καὶ τὴν
ἀξιώματα τῶν ὑψηλῶν καὶ μεγάλων
λόγων τῶν ἐν αὐτῇ, περὶ τῷ κατὰ
ἐργον θεωρίαν ἔχουσιν τὸν σκοπόν.

ti, aliis postea eas tradiderunt. Multi
præterea alii Græci in ejusmodi theo-
retica scientia summè exercitati cla-
ruerunt, & longo intervallo post se
relictos Chaldaeos & Ægyptios supe-
rarunt. Præcipuus verò omnium
tum veritatis amantissimus Hippar-
chus à Ptolemæo laudatus. Pappus
equidem & Theon Ptolemæi successo-
res clari fuerunt.

XIII. Claudius verò hic Ptolemæus
in Thebaidis urbe Ptolemæide Her-
mii appellata natus, Ælio Antonino
Romano Imperatori cœvus, primas
in omnibus partes obtrinet: cum, ut
ipse in primis libris ostendit, in
omnibus Mathematicæ partibus ad-
discendis, ea præcipuè quæ res divi-
nas cœlestesque contemplatur, sedu-
lus ac diligens fuerit. Quam trede-
cim Mathematicæ & Magnæ con-
structionis libris accuratissimè, &
demonstrationibus maximè subli-
mibus, tanta cum nominum aptitu-
dine, ornatu, gratia, rythmo ac tono
tradidit, ut etiam illos superet, qui
hisce ducti & impulsu solius Attici
leporis curam habere, cumque secta-
ri videntur. Quæ etiam propter
majestatem dignitatemque sublimi-
um & grandium, qui ea comprehen-
duntur, quique cœlestium rerum
contemplationem scopum habent,
sermonum Magna nomen inter
omnes una sortita est.

XIV.

* Bullialdus leg. Φανὴ

** Αντωνίῳ

XIV. Περιέχει μὲν γὰρ ἐν μὲν τοῖς πρώτοις δυοῖ βιβλίοις τὴν τε καθ' ἑαυτὴν τῆς γῆς ὅλης σχέσιν πρὸς ὅλον τὸν ὕπερνον, καὶ τὸν λόγον τὴν περὶ τῆς ἑλίου κύκλου θέσεως, καὶ τὸν τόπον τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. ἔτι τε τῆς πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν καθέκαστον ὁρμῶντα ὡς αἱ ἐγκλίσεις ἡμετέρας ὡς αἱ τὰς τάξεις Διαφορᾶς. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ βιβλίῳ τὴν ἡλιακὴν κίνησιν· ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ καὶ πέμπτῳ τὴν σεληνιακὴν. ἐν δὲ τῷ ἕκτῳ τὰ ταύτας ὁπισμωκόμενα. Σιωδικὰς τε Φημὶ καὶ πανσεληνιακὰς συζυγίας, καὶ τοὺς ἄλλους οὓς πρὸς τὸν ἥλιον ἢ σελήνην παύται σχηματισμοί. ἔτι γε μὲν καὶ τὰς ἐκλειπτικὰς φαινομένης καὶ τὰ παθήματα· ἐν δὲ τῷ ἑβδόμῳ καὶ ὀγδόῳ τὰ περὶ τῶν ἀπλανῶν καλουμένων σφαίρας. ἐν δὲ τοῖς λοιποῖς πέντε βιβλίοις τὰ περὶ τῶν πέντε πλανητῶν προσαγορευομένων. ἕκαστα δὲ τούτων, ὡς Φησιν ἐν τῷ ἑκτονῷ δόξῃ, διέκρινεν ὁ σοφὸς Πτολεμαῖος, ἀρχὰς μὲν καὶ ὥστε θεμελίους εἰς τὴν ἀνέγερσιν χρωόμενος τοῖς ἐναργέσι φαινομένοις, καὶ ταῖς ἀδιείκτους τῶν τε πρὸ ἐκείνου καὶ τῶν κατ' ἐκείνου τηρήσεων. τὰς δὲ ἐφεξῆς τῶν καταλήψεων ἐφαρμόζων ἀπὸ τῶν ἐκ ταῖς γεωμετρικαῖς ἐφευρεθῆναι ἀποδείξεων.

XIV. Primis autem duobus libris, totius orbis terrarum ad universum cœlum habitudinem universalem; rationem porro positionis obliqui circuli zodiaci, locorumque & situm terræ nostræ habitabilis; differentiam præterea in ordinandis illis per singulos horizontes ex inclinationibus variis ortam explicat & ostendit. Tertio libro Solis motum, ut & quarto & quinto Lunarem expendit & determinat. Sexto quæ utrisque simul contingunt, Synodicas nempe syzygias & plenilunia; aliasque Solis & Lunæ ad invicem habitudines & configurationes à se observatas. Eclipses præterea, easque concomitantia accidentia & circumstantias declarat. Septimo & octavo quæ ad sphaeram fixarum pertinet stellarum exequitur. Postremis tandem quinque libris, quinque Planetarum appellatorum motus examinat & contemplatur. Unumquodque verò eorum, ut cap. 2. libri 1. ipse scribit doctus Ptolemæus, manifestis clarisque phenomenis, certisque & nulli dubio obnoxiiis, quæ ab anterioribus præciseque Astronomis, quæque sua ætate factæ fuerant, observationibus, pro principiis ac veluti fundamentis adhibitis, ostendit. Quæ verò ex illis colliguntur & comprehenduntur, linearibus demonstrationibus aptè accommodata explanat.

Dd 3

THEO-

* τῶν τόπων

THEODORUS METOCHITA cum paullo antiqviores Georgio Metochita a) non confundendus, sub Andronico Palæologo seniore amplissima magni Logothetæ dignitate functus est ab A. C. 1314. & filiam suam Irenem b) Joanni Palæologo panhypersebasto, Constantini Palæologi, qvi Andronici Imp. frater erat, filio nuptui collocavit: Postea cum Andronicus junior, senioris ex Michaële filio nepos avum imperio exposuisset A. 1327. Theodorus quoque dignitate imminutus & exul, mox liberatus iterum exilio, CPoli in monasterio Choræ qvò ipse instauravit vixit atqve extinctus est A. C. 1332, die decimo tertio Martii, post Andronicum seniore, cui fidelis & amicus fuerat, defunctum trigesimo c). Nicephorus Gregoras qvi virtutem illius atqve eruditionem Patroni ac Doctoris sui encomiis mactat in Historiarum opere, lib. VII. VIII. IX. X. & funebri illum oratione decoravit, hoc quoque ei posuit epitaphium: d)

ὅς παρά τ' ἐν σοφίᾳ μέγα κῦδ' ἦν γε θνητῶν
 βασιλῶν ὡδὶ λᾶας τῶν γε κέκυρθε νέκυν.
 ἄη σπηλιῶν μυσάων ὀλολύξατε πᾶσαι,
 ὅλιστα κύν' ἀνὴρ, ὅλεσε πανσοφίᾳ.

Magno

a) Hic Georgius Metochites Jo. Vecchi Archidiaconus, *Λατινὸφρων* & ideo cum eodem Becco atqve Joanne Meliteniota ejectus in exilium circa A. C. 1283. ab Andronico Palæologo. Becco Pachymates & ē recentioribus Allatius de Georgiis p. 346. qvem vide sis etiam de Consensu p. 769. seq. p. 773. & adversus Greyghionum p. 617. 625. & Michaëlem Nau in *Ecclésiæ Romanæ Græcæque vera effigie* p. 82. qvi Theodorum Metochitam Georgii filium fuisse scribit. Confundit utrumque Vossius de Hist. Græcis II. 29. de Hist. Græc. Meursium præf. ad Metochitam secutus. Ex Georgii Metochitæ scriptis pro Latinis adversus Græcos partem Allatius vulgavit, ut *refutationem trium capitulum Maximi Planudis*, in *Græcia Orthodoxa* T. 2. p. 922-958. *Refutationem Manuëlis Cretensis, Nepotis*, id. p. 959-1074. Ex *Oratione de unione Ecclesiarum*, fragmentum p. 429. contra Hottinger. Ex *Oratione de dissidio Ecclesiarum* id. p. 458. 462. Ex *libro IV. de processione Spiritus S. Combesii*, T. 2. auctarii novi Bibl. Patrum p. 1018-1026. (ubi de S. Maximi loco Epist. ad Marinum Cypri presb. disputatur.) Ex *libro V.* Allatius libro de purgatorio p. 668-677. & contra Hottinger. p. 511. De illis quinque libris sive Orationibus Allatius de Consensu p. 771. Citantur etiam plura à Nic. Comneno in *Mythagogicis prænotionibus ut explicatio regularum S. Nicephori* CPol. Patriarchæ p. 20. *Oratio de sacris mysteriis* p. 396. *Ecclésiæ Historiarum & Orationes contra Georgium Cyprium*, p. 410. Argumentum Trium Orationum contra Cyprium exponit Allatius de Consensu p. 772.

b) Joannes Cantacuzenus lib. 1. cap. 43. Nicephorus Gregoras lib. 7. cap. II.

c) Nicephorus Gregoras lib. X. cap. 2. ubi etiam Monodia ejus in Metochitam inserta legitur quam cum Hieron. Wolfii versione Meursius Metochitæ suo præfixit.

d) Jo. Boivin ad Gregoram p. 773. & Bandurius *Antiquitat.* CPol. lib. VII. p. 184.

*Magno hominum decori cuius sapientia nuper
Certe erat, huncce levu jam lapsu ecce regis.
Musarum veneranda cohors, complangite cuncta,
Ille vir interit ! Panfobia ipsa jacet !*

Laudibus illis præter Gregoram & Jo. Cantacuzenum fidem facit etiam Thomas Magister in *προσφωνητικῷ* ad Metochitam, & in Epistola ad eum scripta, ubi vocat *μετῶν ἰλικίων, λόγων ἐσίαν, φιλοσοφίας γέφυραν, ῥητορικῆς ὄφελος*, καὶ *συμμάχης ἀλλης λογικῆς πολιτείας*, εἰ δὲ *κατασκευαστῶν, πρῶτων*. *Holiconem Musarum, Vestam positionum litterarum, Philosophia templum* (al. *μετῶν* rebus ac spiritum) *Artu oratoria columnem, & cætera liberalis doctrina univèrse, ut verbo dicam, publicum prytaneum*, p. 204. Inter alia etiam exquisitam Astronomiæ peritiâ in illo celebrat, quâ disciplinam ex se hausisse se proficitur Gregoras VIII. 7. & ex tenuibus quæ à Bryennio edoctus fuerat principiis ad summum fastigium produxisse Metochitam scribit Jo. Cantacuzenus lib. I. c. 11. p. 37. Illa vero Thomæ Magistri Epistola una cum *προσφωνητικῷ* Græce & Latine vulgata est à Laurentio Normanno V. C. inter alias ejus orationes & Epistolas Upsal. 1603. 4. p. 178. & 202. Hunc Metochitam falso tradi à Margunio in Ecclesiastico dogmate sensisse cum Latinis, observat Nicolaus Comnenus Papadopoli in prænotionibus Myſtagogicis p. 9. & falsus, in testimonio Græciæ.

Quamquam in summa dignitate constitutus multos annos negotia publica curandâ habuit, curavitque ex Andronici Imp. voto diligentissime, tamē multa & præclara scripsit, semper lucubrationes interponens diurnis Reip. curis : e) Ex his multa penitus intercidunt, paucissima viderunt lucem, pleraque adhuc latent inedita in Bibliothecis,

-) Gregoras lib. VII. cap. 11. Historiæ de Metochita : *βιβλιοθήκη γὰρ ἦν ἐμφυ-
χθῆ ἔτθ καὶ τῶν ζητῶντων πρόχειρος. εὐπορία - - ἔστι δὲ καὶ
πασὶ τοῖς βυλομένοις τεκμηριῶσθαι τὴν ἑ ἀνδρὸς ἐν τοῖς λόγοις δύ-
ταμιν ἐξ ὧν συνεστίασεν πολλῶν τι καὶ πολλῆς καὶ ποικίλης γαρόν-
των τῆς ὠφελείας βιβλίων &c.* Erat enim *βίβλιος* Bibliotheca, & eorum qua
scire velles, *παρὰ τὰς* - - verum qua dicendi facilius prædictum fuerit, cui
libet affirmare promptum est ex plurimis libris quæ multa & varia frugis plene com-
posuit. Jam quod in eo viro maxime mirari, cum tanta molestia premeretur, tan-
tum negotiorum publicorum assus incumberet, cum curâ aliâs alia animam effu-
deret, innotarent, nihil unquam fuit quod eum à lectibus & scriptibus detraheret.
Sed ea dexteritate in utrisque versabatur, ut à mane usque ad vesperam in pa-

cis, sive carmine sive prosa : in quibus versūs duriōres , f) & prosam asperam g) auresque radentem notavit paullo delicatius lectorum iudicium.

Edita Theodori Metochitæ Scripta.

Thæophrasti Paraphrasis in Aristotelis libros VIII. Physicorum, libros III. de anima, libros IV. de celo, libros II. de ortu & interitu, cæteraque quæ parvorum naturalium nomine veniunt, librum de memoria & reminiscencia, de somno & vigilia, de insomniis, de divinatione per somnum, de motu animalium, de brevitæ & longitudine vite, de senectute & iuventute, vita & morte : & Librum IV. meteorologicum. Hæc Paraphrasis Græce necdum lucem vidit, Latine autem versam à *Ginsiano Herveto* Aurelio, *Simon Schardius* primum excudi curavit Basilæ 1559. 4. apud *Nicolaum Brylingium* cum præfatione *Philippi Boetii Medici*. Deinde recusa Latine est Ravennæ 1614. 4. Nam *Pacifius priærius* vulgatam fuisse, nescio unde accepit *Labbeus* * qui nec annum nec formam dicere potuit, & à se primum in lucem editam *Brylingius* in fronte sui libri diserte profiteatur.

Historiam Romanam à Julio Casare ad Constantinum Magnum, quam ab *Andrea Schotto* acceperat sub Theodori Metochitæ nomine, Græcè addita versione sua & brevibus ad calcem libri notis vulgavit *Joannes Meursius* Lugd. Bat. 1618. 4. Sed ab eodem *Labbeo* ** & *Theop. Raynando* † atque *Vincentio Richardo* †† observatum fuit illam non esse Metochitæ, sed librum tertium *Annalium Michaëlis Glycæ* à pag. 204. edit. regie usque ad 245. ubi *Galerii Maximiani* infelix obitus describitur.

Scripta.

Latè Rom. administraret, & uni huic rei ita sedulo igit acri studio vacaret, quasi à litteris prorsus alienus esset. Sero inde digressus, adeo totus in litteris erat, ὥστε πρὸς αὐτὸν οὐδὲν ἔτι ἔργον, quasi scholasticus esset, neque cum Rep. negotiū quicquam haberet.

f) Io. Boivin ad Grégoram p. 773.

g) Gregoras lib. VII. c. 11. p. 168.

* *Labbeus* in conspectu *Platonis & Aristotelis* interpretum, p. 15.

** *Labbeus* ad *Glycæ annales* Paris, 1660. fol. p. 364.

† *Raynaudus* de bonis & malis libris Lugd. 1653. 4. p. 156.

†† *Richardus* ad *Marthæum Cantacuzen*, in *Cantium Canticerum*. Rom. 1624. fol. p. 630.

Scripta Theodori Metochita inedita.

I. Περὶ νεωτέρων κακῶν θείων. De mala recentiorum consuetudine. De hoc libro adscribam testimonium Græci hominis doctissimi Nicolai Comneni Papadopoli pag. 9. prænotionum Myſtagog. *Inter plurima monumenta tum sapientia tum eruditionis, quæ vir hic plane doctus Græciam nostram jam pane ad extremam paupertatem Scientiarum redactam auxit atque dicavit, potissime laudandus est aureus libellus περὶ νεωτέρων κακῶν θείων, quem nostra ætate Latinum fecit Arcudius. Ibi enim ita de sacris institutis recentiorum more corruptis facundissime queritur, ut trecenta vulnera h) Ecclesie à corruptioribus illata demonstret.* Loca passim ex hoc libro idem Comnenus utraque lingua affert ut p. 403. & alibi, sed integrum vel Græce prodidisse vel versionem Petri Arcudii vidisse lucem, mihi hæcenus incompertum.

II. *Historia sacra libros duos, & Constantinopolitana unum habuit Joannes Meursius & publici juris facturum se promisit in præf. ad suum Metochitam. Videntur autem hi tres fuisse ex illis λόγοις Theodori Metochitæ decem & octo de variis materiis, sed præcipue ad Historiam de vitis Sanctorum & ad Historiam Imperii CPol. & ipsius urbis CPol. pertinentibus, qui servantur in Bibl. Cæsarea, ipso illius ævo (ut testatur Lambecius VII. pag. 154.) pereleganter exarata in membrana, & ex quibus loca affert Reinoldus Dehnius S. I. in notis ad Martyria Cosmæ & Damiani pag. XVIII. ex oratione de laudibus Nicææ urbis, & altera de Marina Martyre: & pag. XLVIII. ex oratione de Greg. Nazianzeni laudibus. Promittit eodem loco Lambecius se accuratius illos λόγους descripturum libro octavo, sed aliorum Codicum copia & multitudine prohibitus id præstare non potuit.*

III. *Capita Philosophica & Historica Miscellanea CXX. MSS. Græce in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VII. pag. 149. seq. & inter Codices MStos Bibl. Augustæ Vindelicor. memorantur ab Hoeschelio pag. 52. & B. D. Reifero nostro pag. 74. & inter Codices Bibl. Coislinianæ p. 222. seq. ab Eruditiss. Montfaucono: lectuque dignissima judicantur à Tho. Reinesio in Epistolis ad Nesteros pag. 19. qui Nesteri codice usus narrat illa continere Philosophica è Physicis, Ethicis & Politicis desumpta plurima, historica nonnulla. Num. CXXI. Historiarum cognitionem cuius litterato maxime necessariam & rem in communi vita utilissimam esse docet. Criticæ exercet cum*

Ec

de

h) postremum est de garrulitate.

de Xenophonte cap. XIX. De Platone & Aristotele cap. XII. II, V, X, XXI, XXV. & alibi : de Plutarcho c. LXXI. de Philone cap. XV. de Josepho cap. XIV. de Diono Prusænsi cap. XVII. de Synesio cap. XVII. differis. Ad Oratoriam pertinent Θρηνοί, quos adpellas, super statu Imp. Romani infelice c. XXXVII. -- XL, super humana vita miseris c. XXVII. & instabilitate fortuna c. CXVII, de qua ipse optime dicere potuit, qui de summo bonorum fastigio (erat enim magnus Logotheta, ab Imperatore secundus) in extremam egestatem decidit -- vir plane summus & major sæculo suo. Ut ad opus integrum vel excerpta ex eo in lucem proferenda lectorum si possim aliquem excitem, adscribam titulos capitum integros, (quos Græce tantummodo Lambecius dedit,) cum Latina versione.

Πίναξ τῆς παρὰ τῆς βίβλου ἔσοφω-
τάτης καὶ λογιωτάτης μεγάλης λο-
γοθέτης κυρίου ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ
ΜΕΤΟΧΙΤΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'. Προοίμιον, ὃ ἔστι
καὶ ὅτι ἐκ ἑσῶν νῦν λέγειν.

Β'. Περὶ μνήμης, καὶ ὅτι ἀναγκά-
στον.

Γ'. Περὶ τῆς ἀσαφείας τῶν ἀρι-
στοτέλους συνταγμάτων.

Δ'. ὅτι πάντες ἡττήθηται δοξασοφίας.

Ε'. Περὶ ἀριστοτέλους δοξασοφίας καὶ
πρὸς τῶν μαθηματικῶν.

ΣΤ'. ὅτι πολὺ πάντες ἡδονταὶ οἷς ἀν-
τιτεθίσθωσιν.

Ζ'. Περὶ τῆς εἰς τὸν Πυθαγόρου πάν-
των τῶν σοφῶν ἐνλαβείας, καὶ
πρὸς ἔστω μαθηματικῶν.

Η'. ὅτι πᾶσι σύνθετος τοῖς σοφοῖς ἐι-
ρωνεία καὶ τὸ χαλεπεντίζεσθαι, καὶ
Πλάτωνι μάλιστα καὶ Σωκράτει.

*Index presentis libri à sapi-
entissimo & eruditissimo compositi
magno Logotheta*

Domino THEODORO METOCHITA.

CAP. I. Proœmium, ubi etiam de
eo, quod nunc non licet loqui
quæ sentias. confer c. 9.

2. De memoria & quam necessaria
illa sit.

3. De scriptorum Aristotelis obscu-
ritate.

4. Quod omnes gloriæ studio du-
cuntur.

5. De Aristotelis gloriæ studio & de
Mathematicis.

6. Quod omnes multum delectan-
tur iis quibus adfuerunt. Con-
fer c. 32.

7. De veneratione qua omnes sapi-
entes Pythagoram persecuti sunt,
& de Mathematica ejus peritia.

8. Quod omnibus Sapientibus in
more positum ironia & facetiis
uti, Platoni maxime ac Socrati.]

9, Quod

9. ὅτι ἐκ ἑστίν, ὡς νοῦι τις, λέ-
γων.
1. ὅτι ἀνευκαθῶς ἀπαίτες δι σοφοὶ
πρὸς τὰς πρὸ αὐτῶν ἐχρήσαντο, ἐν
ᾧ καὶ περὶ Πλάτωνος καὶ Ἀρι-
στοτέλους.
- 1α. Περὶ Ἀριστοτέλους, καὶ τῆς ἐκ τὸ
Φυσικὸν καὶ λογικὸν εὐδοκίμησης
ἑ ἀνδρός.
- 1β. Ἐτι περὶ ἑ Ἀριστοτέλους καὶ πε-
ρὶ ἑ Φυσικῆ καὶ αὐτῶν καὶ λογικῆ.
- 1γ. Περὶ Πλάτωνος καὶ ἑ μαθη-
ματικῆ τῆς σοφίας, καὶ μάλιστα
περὶ ἑ ἀρμονικῆ.
- 1δ. ὅτι ἐκ ἑ ἀρχῆς τέλει κατέστη τὸ
τῆς μαθηματικῆς ἐπιστήμης.
- 1ε. Περὶ ἰωσήφου.
- 1ς. Περὶ Φίλωνος.
- 1ζ. ὅτι πάντες, ὅσοι ἐν Αἰγύπτῳ
ἐπαυδαῖν ἔσται, τραχύτερον τῷ λέ-
γων χρόνῳ.
- 1η. Περὶ Συναίσθη.
- 1θ. Περὶ Διόνου.
- 1ι. Περὶ Ξενοφώντος.
- 1α. Περὶ τῶν Ἀριστοτελικῶν βιβλί-
ων τῶν μὲν τὰ Φυσικὰ, καὶ πε-
ρὶ ἑ βιβλίου ἑρμογένους ἑ περὶ
μεθόδου δεινότητος.
- 1β. Περὶ ἑ ἐν τῇ μαθηματικῇ ἐπι-
στήμῃ ἀσασίας.
- 1γ. Περὶ ἑ ἐν τῇ Φυσικῇ θεωρίᾳ
ἀβεβαίης.
- 1δ. ὅτι διὰ τὸν πρὸς ῥητορικὴν πό-
λεμον αἱ διαλόγοις ὁ Πλάτων
χρηταί.
- 1ε. ὅτι διὰ τὴν πρὸς Πλάτωνα μά-
9. Quod loqui quæ sentias, non li-
cet.
10. Quod omnes sapientes sine ver-
condia auctoritatem priorum ne-
glexerint, ubi & de Platone atque
Aristotele.
11. De Aristotele, & laude Viri in
naturali atque rationali disciplina.
12. Adhuc de Aristotele ejusque
Physica ac Logica.
13. De Platone & Mathematica Phi-
losophiæ parte & maximo de Har-
monica.
14. Quod non ab initio statim per-
fecta fuit Mathematica Scientia.
15. De Josepho.
16. De Philone.
17. Quod omnes qui in Ægypto in-
stituti fuere, asperiore dicendi ge-
nere usi sunt.
18. De Synesio.
19. De Dione.
20. De Xenophonte.
21. De libris Metaphysicorum Aristo-
telis, & Hermogenis libro de vi
dicendi comparanda.
22. De certo & stabili in scientia
Mathematica.
23. De incerto in Physica specula-
tione.
24. Quod Plato dialogis semper uti-
tur propter bellum quod Rheto-
rica indixit.
25. Quod Aristoteles singulare stu-
dium

κην σπυδάζων ἡξίωσαν Ἀριστοτέ-
λης περὶ τὴν ῥητορικὴν.

κβ'. Ὅτι τῶν ἀπλῶ καὶ ἀτημελήτων
τῆς φωνῆς φιλοσοφία εἰκασίαι εἰσιν.

κγ'. Ὁ ἥνοι ἐπὶ τῶ τῶν ἀνθρώπων βίῳ.

κδ'. Περὶ τῆς ῥῆθ' ε' λέγοντος, ὅτι ἐστὶν
εὐρεῖν βίαν ἀλοποιεῖν ἐν ὕδατι, καὶ
περὶ τῶν κατὰ βίον μεταβολῶν,
καὶ περὶ τῶν κατ' αὐτὸν τὸν συγ-
γραφέων.

κε'. Περὶ τῆς ἐν μεταβολῇ πάντων τῶν
κατ' ἀνθρώπους.

κς'. Περὶ τῆς κατ' ἀνθρώπους ἀμα-
θίας τῶν βελτίων.

κα'. Ὅτι ἐκ ἐστὶ τοῖς ἐν τῷ σώματι
πλεία κατὰληψις τοῦ τῶν ὄντων,
καὶ ὑπόδηγμα πρὸς τὸ ὅτι τῶν
τῇ μέθῃ μὴ πλείως καὶ βαπτισ-
θέντων.

λβ'. Ὅτι ἡδὺ κατ' ἀνθρώπους ὃ τις
ἐν χρόνῳ συνεισίδῃ.

λγ'. Ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀη-
δῶς σὺντις τῷ κατ' ἐθ' μακρὸν
ὄντων βίῳ.

λδ'. Ὅτι τινὲς τῶν φάουλων καὶ ἀνο-
ήτων ὕδεν ἤτιον ἢ κατὰ τῆς πε-
παυμένους ἡδίστα βίῃσι, μεγά-
λα τοῦ ἐαυτῶν οἰόμενοι.

λε'. Ὅτι πολλοὶ διὰ φιλαυτίας ὅτι
μικροῖς οἷς ἔχουσιν, ἀπειροκάλως
ἐπιδεκνυται.

λς'. Ὅτι καὶ ἐν μικροῖς τινὲς ἀγα-
θοῖς εὐγνώμονες εἰσιν, καὶ περὶ τῆς
Βασιλέως ἐνταῦθα.

dium impendit Rhetoricæ, ut Pla-
toni adversaretur.

26. Quod Philosophia congruens
vel maxime est dictio simplex &
incuriosa.

27. Deplorationes vitæ humanæ.

28. De dicto quod ait : *vitam lucius
experiem nusquam reperiam*. Et de
vitæ mutationibus, & illis quæ
scriptori ipsi acciderunt.

29. Quod omnia humana facile al-
terationi obnoxia sint.

30. De ignorance rerum optima-
rum quæ est in hominibus.

31. Quod animæ, dum in corpori-
bus versantur, non perfecte pos-
sunt res percipere, idque decla-
ratum à similitudine hominum
ebrietate non funditus demerso-
rum.

32. Quod sive sit hominibus cui-
cunque aliquis per aliquod tempus
ad sivevit.

33. Quod multos homines tædium
vitæ generis cujuscunque post
longum usum capit.

34. Quod nonnulli ineptorum &
stultorum non minus quam sapi-
entes vivunt siveviter, magnâ si-
bi de seipsis imaginantes.

35. Quod multi ex falso sui amore,
in parvis quæ habent inepte se
jactant.

36. Quod in parvis etiam bonis qui-
dam recte se gerunt : Et de præ-
senti Imperatore,

λζ. Θρηνοὶ ὅτι τῇ τῶν Ῥωμαϊκῶν πραγμάτων ἐλαττώσει καὶ μεταβολῇ τῆς μεγάλης ἐκείνης εὐδαιμονίας.

λη. Θρηνοὶ τῶν κατὰ τὴν ἑω τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς κακῶς πράξαντων.

λθ. Θρηνοὶ ἐπὶ περὶ τῶν αὐτῶν, καὶ ὅτι οὐκ ἐν παραβάλλειν τὰ ἐκεῖ πάντα ταῖς ἀλλοτρίαις Ῥωμαϊκαῖς.

μ. Θρηνοὶ ἐπὶ περὶ τῶν αὐτῶν καὶ ὅτι καὶ τὰ τῶν μοναχῶν ἐκείσε βέλτιον ἔχον ἢ ἀλλοτρίῃ.

μα. ὅτι ὅσος ἀνθρώπου τὰ παρελθόντα ἔβρισκε ποθεῖν, καὶ κινῶν ἡδύσσεια μεμνηθῆναι.

μβ. ὅτι σφόδρα ἡδὺ τοῖς ἀνθρώποις ἡ ἐπιπείρα τῆς κτήσεως.

μγ. ὅτι ἡδίστην ἢ ἔχοντα καὶ τῶν κατὰ ἑαυτὸν ἐπιπείρα.

μδ. ὅτι ἡδίστην θάλασσαν ἢ θάλασσαν.

με. ὅτι εἰκάζειν ἂν εἴη-τὸς ἐν τῷ ἱλαρῷ συνόντας σεμνότητι τῇ τῆς θαλάσσης ἐν γαλήνῃ θάλασσῃ.

μς. ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ποθεῖν τὸ ἀπρηγμον εἶναι.

μζ. ὅτι πλείοσι περισπᾶσθαι ἢ περὶ τὸ πράττειν ἀρχολία.

μη. ὅτι πλείοτα δυσχερῆ καὶ ἀναισθηταῖς μετὰ ἔργα πράττειν βίῃσι, καὶ ἐν δοκῶσιν εὖ πράττειν.

37. Lessus super rerum Romanarum imminutione & mutatione magnæ illius felicitatis,

38. Comploratio de rebus in Orientali Romanorum imperio infelicitè gestis.

39. Lessus alius ejusdem argumenti, & quod omnia illa (Orientalis Imperii) non possint pristinis Romanis conferri aut æquiparari.

40. Lessus alius ejusdem argumenti, & quod Monachorum quoque res ibi melius se habuere quam aliis in locis.

41. In more esse mortalibus præterita vitæ desiderare, illorumque libentissime meminisse.

42. Quod valde jucunda est hominibus rerum creaturarum consideratio.

43. Quod jucundissima contemplatio sit cœli rerumque cœlestium.

44. Quod jucundissimum sit spectaculum mare.

45. Quod honesta hilaritate vitæ utentes conferre licet spectaculo tranquillæ maris.

46. Multis hominibus desiderabilem videri vitam non negotiosam ac desidem.

47. Quod plures procul desidia dant operam negotiis.

48. Quod plurima molesta obveniunt & gravissima iis qui vitam multis negotiis implicatam ducunt, etiam si bene rem gerere videantur.

Ec 3

49.

μθ. Ὅτι ἐνίοι διὰ μικρογνωμοσύνην
τινὰ καὶ ἑ λογισμάτων κελσὶν ἀπο-
τρέπονται τὰ πράγματα, καὶ ὅτο
πάντως εὐδ' ἐπαίνα τινὸς ἀξίον.

ν. Ὅτι ἐστὶν ὁμοίως ἡδεῖσθαι καὶ δοκεῖν
εὐπραγεῖν καὶ ἐν μεγίσταις ὑποθέ-
σεσι καὶ ἐν ἡττοσι, καὶ διαφοροῖς
πολιτεύμασι, εὐπράττοντας.

να. Ὅτι μέγας ἐπιταχισμὸς τῇ ψυ-
χῇ πρὸς τὴν οἰκίαν νοεῖν ἐνεργεῖν
τὸ σῶμα καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ.

νβ. Περὶ τῆς ἐν ἀνθρώποις πᾶσι φι-
λαυτίας, καὶ ὅπως ἐπιγίγνεται πάν-
τως τοῦ πλέον δοκεῖν ἢ εἶναι.

νγ. Ὅτι ἀπορεῖν ἐστὶν ὅπως αἱ μὲν τῶν
ἀνθρώπων εὐ ζυνέλαχον ἐξ ἀρχῆς
τῷ βίῳ εἰς τέλος, οἱ δὲ τεναν-
τίον.

νδ. Ὅτι πολὺ τὸ ἐναντιολογεῖν ἀνθρώ-
ποις ἢ μόνον πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ
καὶ πρὸς ἑαυτοὺς.

νε. Ὅτι οὐκ ἐστὶ παρ' ἀνθρώποις ἀπλά-
νους σχεδὸν κελσις εὐδ' ἀπάθης.

νς. Ὅτι ἐστὶν ἀνέπαυτος ποτὲ τις πρῶ-
τοι παρρησιαὴ γνώμης εὐλόγως
ἀνταντιτὴν ἑαυτὸν ταῖς μεγάλαις
εὐπραγίαις.

νζ. Ὅτι ἐνίοι τῶν ἀνθρώπων πλατ-
ταίτη φιλοσοφοῦν πρόαγμα καὶ
παρρησιάζονται τῶν τυχερῶν καὶ

49. Quod aliqui ex animi abjecti vi-
tio, noni iudicio mentis negotia re-
fugium, idque omnino neutiquam
dignum laude esse.

50. Quod similiter homines possunt
lati esse ac felices sibi videri in
maximis rebus & parvis, variisque
vitæ civilis generibus, si bene ac
feliciter rem gerant.

51. Magnum esse munimentum
animæ ad intellectuales operatio-
nes corpus & quæ ad illud perti-
nent.

52. De falso amore sui qui est in om-
nibus hominibus, & quomodo om-
nes adduci se patiuntur ut majoris
sibi videantur esse quam vere sint.

53. Quod non satis constat quare
aliqui homines vitam commodam
sortiti sunt ab initio ad finem us-
que, alii contraria omnia.

54. Quod in multis adverfantur ho-
mines non modo aliis hominibus
sed etiam sibi met ipsis.

55. Quod nullum propemodum est
in homine certum ac sine affecti-
bus iudicium.

56. Quod semper est aliquid, etiam
si maxima quis fortunæ felicitate
utatur, si modo mentis iudicium
sanum adhibuerit, quod æquabi-
litem animi in eo possit conser-
vare.

57. Quod nonnulli simulant speci-
em Philosophi & contemptum bo-
norum fortunæ, rebusque secun-

dis

* ita lege pro περιφρόνησιν.

- τῶν κατὰ τὸν βίον εὐπραγάντων, αἰσυχνέες αὐτοὶ τινὲς εὐετηρίας καὶ βασκαίνοντες.
- ηῡ. Πότερον ἀμεινον ἀνθρώπῳ τὸ γενέσθαι ἢ τὸ μὴ γενέσθαι, καὶ ὅτι ἀμεινον τὸ γενέσθαι.
- θ'. Ὅτι πολὺ παρ' ἀνθρώποις τὸ περιουτολογεῖν.
- ζ'. Ὅτι ἄπορον, εἴ ἐστι τις ἀνθρώποις καθάπαξ γαλήνη κατὰ τὰς λογισμὰς.
- ζα'. Ὅτι ἐκ ἔξω λόγῳ παντάπασι δόξῃεν ἂν, ἵνα τὰ τῶν Ἐφεκτικῶν ἐναντιωμένων πρὸς πᾶσαν κατάληψιν, καὶ ὅτι καὶ Πλάτων καὶ Σωκράτης ἀρχὰς εἰς ταῦτ' ἔδωκαν.
- zb'. Περὶ τῶν ἐμπιπτόντων πράγμασι, τῶν μὲν διὰ Φιλόπραγμον ἢ Φᾶλλον, τῶν δὲ διὰ ἀμαθίαν καὶ ἀπρονοήτον τὴν τύχην.
- zg'. Περὶ τῶν ἐλπίδων, καὶ ὅτι τρόπον μὲν τινα βιωφελέστατον ἀνθρώποις τὸ κατ' αὐτὰς χρῆμα, τρόπον δὲ τιν' αὐτοῖς καθάπαξ νουθετητὸν καὶ κατεγνωσμένον.
- zd'. Ὅτι ἡδιστον ἀνθρώποις ἐν τοῖς αἰσίοις καὶ συνήθει διαλεβῇ ὅτι ἂν πράττειν εὖ καὶ τιμᾶσθαι.
- ze'. Ὅτι πολλὰκις ἐνίοι συμπίπτουσι τοῖς ἐαυτῶν δόγμασι καὶ κρίσει, καὶ ὀλλυνται δικῆς σφέτερας.
- ze'. Ὅτι τινὲς εἰσι ταχέως πεισύνειν
- dis in vita affluentium, cum ipsi illis invident atque aliqua felicitatis parte exciderunt.
58. Meliusne sit homini esse quam non esse? & quod præstet esse.
59. Quod frequens sit apud homines ut libenter de se & rebus suis loquantur.
60. Dubium esse an unquam serenitas mentis plena hominibus obtineat.
61. Quod non usquequaque videatur a ratione alienum admittendas Scepticorum objectiones quas omni perceptioni opponunt, & quod Plato ac Socrates principia ad hoc suppeditaverunt.
62. De iis quæ negotiis se objiciunt sive propter vitiosum morem hominum alienis se admiscendum, sive ob illorum inscitiam, sive inopinatam fortunam.
63. De spe, & quod jam sit res hominibus utilissima, jam iterum noxia & rejicienda.
64. Quod jucundissimum sit homini in suis negotiis & consueti vitæ genere, quæcunque etiam illud sit, bene & cum honore rem gerere.
65. Sæpenumero aliquos adversari suis ipsorum opinionibus ac judiciis, & propria jura intervertere.
66. Quod aliqui facile credant providen-

μθ. "Οτι ἐνιοι διὰ μικρογνώμοσύνην
τινά καὶ ἔ λογισμῶν κρίσιν ἀπο-
τρέπονται τὰ πράγματα, καὶ ἔτο
πάντως ἔδ' ἐπ' αὐτῶν τινὸς ἄξιον.

ν. "Οτι ἐστὶ ὁμοίως ἡδεῖσθαι καὶ δοκεῖν
εὐπραγεῖν καὶ ἐν μεγίσταις ὑποθέ-
σεσι καὶ ἐν ἡττοσι, καὶ διαφόροις
πολιτεύμασι, εὐπραττοντας.

να. "Οτι μέγας ἐπιταχισμὸς τῇ ψυ-
χῇ πρὸς τὴν οἰκίαν νοεράν ἐνεργεῖται
τὸ σῶμα καὶ τὰ ἐξ αὐτοῦ.

νβ. Περὶ τῆς ἐν ἀνθρώποις πᾶσι φρι-
λαυτίας, καὶ ὅπως ἐπιγίγνεται πάν-
τως το πλεον δοκεῖν ἢ εἶσιν.

νγ. "Οτι ἀπορεῖν ἐστὶν ὅπως αἱ μὲν τῶν
ἀνθρώπων εὐξυνέλαχον ἐξ ἀρχῆς
τῷ βίῳ εἰς τέλος, οἱ δὲ τανα-
τίον.

νδ. "Οτι πολὺ τὸ ἐναντιολογεῖν ἀνθρώ-
ποις ἢ μόνον πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ
καὶ πρὸς αὐτοὺς.

νε. "Οτι ἔκ ἐστι παρ' ἀνθρώποις ἀπλά-
νῆς χαδὸν κρίσις ἔδ' ἀπαθῆς.

νς. "Οτι ἐστὶν αἰετῶς ποτὲ τις πρᾶτ-
τοι παρὰσκευῇ γνώμης εὐλογως
ἀνταντῶν αὐτοῦ ταῖς μεγάλαις
εὐπρεγίαις.

νζ. "Οτι ἐνιοι τῶν ἀνθρώπων πλατ-
ταῖται φιλοσοφῶν πρόσημα καὶ
παρὰφρένησιν * τῶν τυχηρῶν καὶ

* ita lege pro περιφρένησιν.

49. Quod aliqui ex animi abjecti vi-
tio, non iudicio mentis negotia re-
fugiant, idque omnino neuti quam
dignum laude esse.

50. Quod similiter homines possunt
læti esse ac felices sibi videri in
maximis rebus & parvis, variisque
vitæ civilis generibus, si bene ac
felicitè rem gerant.

51. Magnum esse munimentum
animæ ad intellectuales operatio-
nes corpus & quæ ad illud perti-
nent.

52. De falso amore sui qui est in om-
nibus hominibus, & quomodo om-
nes adduci se patiuntur ut majoris
sibi videantur esse quam vere sint.

53. Quod non satis constat quare
aliqui homines vitam commodam
sortiti sunt ab initio ad finem us-
que, alii contraria omnia.

54. Quod in multis adversantur ho-
mines non modo aliis hominibus
sed etiam sibi met ipsis.

55. Quod nullum propemodum est
in homine certum ac sine affecti-
bus iudicium.

56. Quod semper est aliquid, etiam
si maxima quis fortunæ felicitate
utatur, si modo mentis iudicium
sanum adhibuerit, quod æquabi-
litem animi in eo possit conser-
vare.

57. Quod nonnulli simulant speci-
em Philosophi & contemptum bo-
norum fortunæ, rebusque secun-

dis

τῶν κατὰ τὸν βίον εὐπρεγάντων,
ἀτακτοῦντες αὐτοὶ τὴν εὐετηρίας
καὶ βασκαίνοντες.

ἡ. Πότῃρον ἀμεινον ἀνθρώπῳ τὸ γε-
νέσθαι ἢ τὸ μὴ γενέσθαι, καὶ ὅτι
ἀμεινον τὸ γενέσθαι.

ἡθ. Ὅτι πολὺ παρ' ἀνθρώποις τὸ
περιματολογεῖν.

ξ. Ὅτι ἄπορον, εἰ ἔστι τις ἀνθρώποις
καθάπαξ γαλήνη κατὰ τὰς λο-
γισμὰς.

ξά. Ὅτι ἐκ ἑξῶ λόγῳ παντάπασι
δόξῃεν ἂν, ἂν αὖ τὰ τῶν Ἐφεκτι-
κῶν ἐναστιγμῆων πρὸς πᾶσαι κα-
τάληψιν, καὶ ὅτι καὶ Πλάτων καὶ
Σωκράτης ἀρχὰς εἰς ταῦτ' ἔδω-
καν.

ξβ. Περὶ τῶν ἐμπιπτόντων πράγ-
μασι, τῶν μὲν διὰ Φιλόστραχμον
ἡθ. Φάυλον, τῶν δὲ διὰ ἀμα-
δίαν καὶ ἀπρονοήτον τὴν τύχην.

ξγ. Περὶ τῶν ἐλπίδων, καὶ ὅτι τρέ-
πον μὲν τινα βιωφελέςατον ἀνθρώ-
ποις τὸ κατ' αὐτὰς χρῆμα, τρέ-
πον δὲ τιν' αὐτοῖς καθάπαξ νεμε-
σητὸν καὶ καταγνωσμένον.

ξδ. Ὅτι ἡδίστον ἀνθρώποις ἐν τοῖς
οἰκέοις καὶ συνήθει διαλεμβῇ ὅτι-
ν' πράττειν ἐν καὶ τιμᾶσθαι.

ξε. Ὅτι πολλὰ καὶ ἔνιοι συμπίστασι
τοῖς ἄλλοις, ὅλως καὶ κρίσει,
καὶ σφέτερον.

ξς. Ὅτι ταχὺς πείθειν

dis in vita affluentium, cum ipsi
illis invident atque aliqua felicitatis
parte exciderunt.

58. Meliusne sit homini esse quam
non esse? & quod praestet esse.

59. Quod frequens sit apud homi-
nes ut libenter de se & rebus suis
loquantur.

60. Dubium esse an unquam sereni-
tas mentis plena hominibus obtin-
gat.

61. Quod non usquequaque videatur
a ratione alienum admittendas
Scepticorum objectiones quas
omni perceptioni opponunt, &
quod Plato ac Socrates principia
ad hoc suppeditaverunt.

62. De his quae negotiis se obijciunt
sive propter vitiosum morem ho-
minum alienis se admiscendum,
sive ob illorum inscitiam, sive in-
opinatam fortunam.

63. De spe, & quod jam sit res ho-
minibus utilissima, jam iterum
noxia & rejicienda.

64. Quod jucundissimum sit homi-
ni in suis negotiis & consueti vi-
tae genere, qualecunque etiam illud
sit, bene & cum honore rem ge-
rere.

65. Saepenumero aliquos adversari
suis ipsorum opinionibus ac judi-
ciis, & propria jura intervertere.

66. Quod aliqui facile credant pro-

τῇ προνοίᾳ διὰ τὰ Φαινόμενα κατὰ
λόγον ἀπαιτῶν τοῖς χρηστοῖς τε καὶ
πονηροῖς ἐκ τῆ προχέου, καὶ αὐ-
τοῖς ἀπίσιν τῇ προνοίᾳ διὰ τὰναν-
τία τῆτοις.

ξζ'. Ὅτι θαυμασίως πολλάκις εἶωθε
ταῖς μεγίσταις πράξεσι καὶ εὐτυ-
χίαις ταχίστα ἀκολουθεῖν δυσπρα-
γήματα χαλεπὰ καὶ μηδὲν ἥττον
ἀνυπονοητὰ.

ξη'. Ὅτι ἐκ ἑσιν ὅλως ἐν ἀνθρώποις
ὁμοφροσύνη.

ξθ'. Ὅτι πολὺ ἰσχυρὸν ταῖς προσ-
παθείαις ἀνθρώπων, καὶ ἐκ ὁ-
ρῶν ὁρῶσιν.

ο. Ὅτι χρησιμὰ τὰ ἐκ τῆ μαθημα-
τικῆ καὶ γεωμετρικῆ τῆς φιλοσο-
φίας εἶδεν διὰ τὰ τε ἄλλα πλεί-
στα τῷ βίῳ καὶ διὰ τὰ τῶν μη-
χανικῶν ἔργα.

οα'. περὶ Πλατάρχου.

οβ'. θεωρία εἰς τὸ ἔπος, ἡ δὲ λάθῃ
βιάσας.

ογ'. εἰ προσίσταται ἡ χριστιανικὴ
ζῆν ἡ μὴ πολλῶν ζῆν καὶ ἐν πολ-
λοῖς πράγμασι ζῆν.

οδ'. Ὅτι ἡ μὴ μὴ πολλῶν βίῳ
πραγμάτων ἐπιβάλλει φέρει εἰς
τὴν ἡγεσίαν τῶν τῆς Χριστιανικῆς ἐν-
συναγωγῆς νομίμων.

οε'. Ὅτι καὶ τοῖς ἐνκοινοπολιτευομένοις
ἔχει καλῶς βίῳ ἢ ἀρετῇ καὶ
τοῖς τῆς θεοσεβείας νομίμοις.

videntiam cum vident in præsentī
bonis & malis ita fieri ut meren-
tur : Alii vicissim non credant ob
hisce contraria.

67. Quod sapius solent post maxi-
mas res gestas & fortunam pul-
cherrimam mira mutatione cele-
riter sequi infortunia gravissima &
non minus insperata.

68. Quod omnino non est inter ho-
mines animorum & opinionum
concordia.

69. Quod plurimum laborant hō-
mines affectibus, nec satis recte vi-
dent.

70. Quod ex Mathematica & Geo-
metrica parte Philosophiæ utilira-
tes plurimæ redundant in vitam
humanam, tam aliæ tam quæ in
operibus mechanicis conspiciuntur.

71. De Plutarcho.

72. Disputatio de dicto : *qui bene lo-
ruit bene vixit* :

73. Num Christianæ vitæ repugnet
vivere inter multos & multis im-
plicatum negotiis.

74. Quod non multis impeditum vi-
vere negotiis, faciliorem reddat
Christianæ pietatis præceptorum
observationem.

75. Quod etiam Remp. gerentibus
& negotia vitæ curantibus inte-
grum est probam vitam ducere
Virtutemque ac Pietatis colere
præcepta.

α'. ἡ γὰρ πρὸς τὸν ἡμῶν, τὰς
ἐπιμύληται ἔχει τὴν φρεσίναν τῆς
κατ' ἀρετὴν ζωῆς.

β'. Ὅτι παρὶ τούτου τὸ πῦρ αὐτῶν
ἐστὶν αὐτῶν τῆς ἀρετῆς.

γ'. Ὅτι ἐπὶ πρὸς τὸ πῦρ αὐτῶν πα-
ρασκευάζονται τὸ πῦρ αὐτῶν.

δ'. Ὅτι μὴ δὲ τὰς ἀρετὰς τῶν αὐτῶν
καὶ τὰς ἀρετὰς τῶν αὐτῶν αὐτῶν
τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν.

ε'. Ὅτι τὸ πῦρ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
ἡ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν

στ'. Ὅτι τὸ πῦρ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν

ζ'. Ὅτι τὸ πῦρ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν

η'. Ὅτι τὸ πῦρ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν

θ'. Ὅτι τὸ πῦρ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν

ι'. Ὅτι τὸ πῦρ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν

κ'. Ὅτι τὸ πῦρ αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν

76. Num cor, quod est in nobis, sit,
nec ne, ut quidem cum est, sit,
et locum, quod est in nobis, sit,
vixit.

77. Quod est in nobis, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,

78. Quod est in nobis, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,

79. Quod est in nobis, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,

80. Quod est in nobis, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,

81. Quod est in nobis, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,

82. Quod est in nobis, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,

83. Quod est in nobis, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,

84. Quod est in nobis, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,

85. Quod est in nobis, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,

86. Quod est in nobis, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,
sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit, sit,

πζ'. θεωρία ἐξ ὑποδείγματ' ὡς
 εἰ τῆς κατὰ τὰ ἀνθρώπινα ἀνα-
 σίας.

πη. θεωρία ἐξ ὑποδείγματ' ὡς
 τῆς τῶν λογικῶν χρήσεως.

πθ'. θεωρία ἐξ ὑποδείγματ' ὡς
 εἰ τῶν αἰσθησεων καὶ τῆς κυρό-
 τητ' τῶν νοῶς.

vi. θεωρία ἐξ ὑποδείγματων περὶ
 τῆς κατὰ τὴν ζωῆς.

viá. θεωρία ἐξ ὑποδείγματ' ὡς
 τῆς κατὰ τὴν ὕλην τῇ γεννητῇ φύ-
 σεϊ ἐναυτοπραγείας.

viβ'. Ὅτι διὰ τοῦ ἀπρόσκοπον τῆς Χρι-
 στῆ πίστεως εἰκεν ἐκονομήθη τοῦ τῆς
 μοναρχίας κρατ' Αὐγύστου τοῦ
 Καίσαρος καὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταν-
 τίνου.

viγ'. Ἐπισημασία ὅπως ἡμῶν ἐν μνη-
 μῇ καὶ λόγῳ τοῦ περὶ τῶν Ἑλλήνων
 πάντα καὶ μέγιστα καὶ ὅσα βρα-
 χύ' ἀξία λόγου.

viδ'. Ὅτι χρήσιμοι τοῖς πεπαιδευμέ-
 νοις ἡ ἀποχώρησις καὶ ἀποστροφὴ
 τῶν πραγμάτων, ἐξ ὑποδείγμα-
 τ'.

vié. θεωρία ἐξ ὑποδείγματων περὶ τῶν
 νοῶς καὶ τῆς τῶν αἰσθησεων χρήσεως.

viς'. Περὶ δημοκρατίας.

viζ'. Περὶ αἰριστοκρατίας.

viη. περὶ βασιλείας.

viθ'. Περὶ τῆς Ἀθηναίων πολιτείας.

ε'. Περὶ τῆς Λακεδαιμονίων πολι-
 τείας.

εα'. Ὅπως ἡ μόνον Ἕλληνες ἀλλὰ καὶ
 πολλὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν κοινοπο-
 λιτείαις ἐχρήσαντο.

87. Consideratio, ab exemplo repe-
 tita, de inconstantia rerum huma-
 narum.

88. Consideratio ab exemplo, de usu
 facultatis rationabilis.

89. Consideratio ab exemplo, de
 sensibus & mentis in illos domi-
 nio.

90. Consideratio ab exemplo de vi-
 ta secundum mentem.

91. Consideratio ab exemplo, de
 contraria genitæ naturæ in mate-
 ria operatione.

92. Augusto Cæsari & magno Con-
 stantino Monarchiam & Imperium
 traditum esse divinitus, ut Christi
 fides sine offensione posset propa-
 gari. *Confer infra cap. 109.*

93. Annotatio, ut memoriæ & ani-
 mo se offerunt res Græcorum
 omnes maximæ & minoris mo-
 menti.

94. Quod utile sit bene institutis,
 negotiorum se molibus subducere
 ac subtrahere, exemplo monstra-
 tum.

95. Consideratio ab exemplis repe-
 tita, de mente & sensuum usu.

96. De Democratia.

97. De Aristocratia.

98. De Regno.

99. De Republica Atheniensium.

100. De Lacedæmoniorum Repu-
 blica.

101. Quod non modo apud Græcos
 sed & multas alias Gentes fuerint
 æqui juris Respublicæ.

εβ'. Ὅτι τὸ ἐξ ἀρχῆς ἅπαντα σχι-
δόν τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν εἶδη καὶ κοι-
νοπολίτῃς, ἀλλ' ὑπὸ δεσποτῶν
ἦγοντο.

εγ'. Ὅτι τὸ ἐξ ἀρχῆς Κυρήνη Ἑλληνὶς
ἐν Λιβύῃ.

εδ'. Περὶ Καρχηδόνος καὶ τῆς κατ'
αὐτὴν πολιτείας.

εε'. Περὶ Καρχηδόνος εἰς, καὶ ὅπως
διὰ τὰ μέγιστα εὐπρεπῆσαι καθά-
πας ἐγένεον ἡ πόλις αὐτὴ ὡλεῖτο.

ες'. Περὶ τῆς Ῥώμης, καὶ ὅπως ἐκ μι-
κρῶν ἀρχῶν ἵστατο κράτος καὶ
μέγας ἀρχῆς κατ' αὐτὴν συνέστη.

εζ'. Περὶ Νύμα Πομπηλίου δευτέρου
βασιλέως τῆς Ῥώμης, καὶ ὅπως
τηνικαῦτα κατὰ κρητὸν βασιλεύειν
ἤρξατο.

εη'. Ὅπως Ῥωμαῖοι ἐκ μικρῶν τὴν
ἀρχὴν πραγμάτων μετὰ τὰ πρὸς
Πύρρον καὶ Καρχηδόνιους ἐξῆς παλ-
μα εἰς μέγα προήλθον ἀρχῆς
κράτος καὶ Φρόνημα σχεδὸν παγ-
κόσμιον.

εθ'. Ὅτι ἡ Ῥωμαϊκὴ μεγίστη μοναρ-
χία ἐπὶ τῆς οὐκαμμένης εὐκριν ὑπὸ
τῆς Θεῆς Προνοίας γενέσθαι εἰς
εὐδωρίαν τὰ σωτηριώδεις χρησ-
τικὰ δόγματα.

ρ. Περὶ Σκυθῶν.

ρβ'. Ὅτι χρησίμουν τοῖς περὶ λόγους
σπαράξουσιν ἡ περὶ τοῦ ἰσραελι-
κοῦ ἐπιδόματα.

ργ'. Περὶ τῶ ἀνιδρύει καὶ μὴ διαρ-
κῶς εἰς τέλος τῶν ἀνθρωπίνων
πραγμάτων, ἐξ ὑποδυγμάτων.

102. Quod ab initio usque omnes
ferme Gentes in Asia non habue-
runt Republicas, sed Dominis pa-
ruerint.

103. Quod urbs Græca Cyrene in Li-
bya ab initio (Regem habuerit.)

104. De Carthagine & Rep. Cartha-
ginienſi.

105. De Carthagine iterum, & quo-
modo per maximas res secundas
urbs illa simul semelque periit.

106. De Roma, & ut ex parvis initiis
in tantam potentiam & Imperii
magnitudinem evaserit.

107. De Numa Pompilio, secundo
Rege Romæ, & quod ex tempo-
ris illius usu electus tunc Rex fu-
erit.

108. Quomodo Romani ex parvis
initio rebus deinde post bella cum
Pyrrho & Carthaginienſibus gesta
maximum consecuti sint Imperi-
um potentiamque maximam, ut
totius fere orbis terrarum princi-
patum jam conciperent animo.

109. Quod maxima Romana Monar-
chia in Orbe videatur constituta
Divinæ Providentiæ consilio, ut
salutare Christianum dogma tanto
faciliores progressus haberet.

110. De Scythiis.

111. Quod eloquentiæ studiosis utile
sit Historiarum studium.

112. De rebus humanis neutiquam fir-
mis neque in perpetuum constan-
tibus, documentum ab exemplo.

F f 2.

113.

ργ. Περὶ Ἑλλήνων, καὶ ὅτι ἐκ ὄγκου
πράξαν ἡ ψυχὴ περιφανὴς ἦσαν
τὸ εἶναι ἀρχῆς, ἀλλ' ἀσειστέῃ φύσει
ὡς καὶ ἡδύς καὶ γνῶμης εὐγυνείας.

ριδ'. Ὅπως κατὰ καιρὸν Ἐπαμεινών-
δας καὶ Πελοπίδας ἀνίσταντο ἄνδρες καὶ
σεβήγησαν, κατὰ τοῦτον γεγενῆσιν
τῇ πατρίδι.

ριε'. Ἐλεγχθῆναι ἐκ τὸ ἀνιδρυτὸν καὶ
εὐμετάβλητον τῶν ἀνθρώπων, καὶ
ὅτι, εἰ δὲ τι ἄλλο, καὶ τὰ κατὰ
τὴν Ἀλκιβιάδου βίωσιν ἔτο παρεστη-
σιν, ὡσαύτως καὶ τὰ κατὰ τὸν
Πολυορκητὴν ἐπικληθέντα Δημή-
τριον, ἐπὶ δὲ καὶ τὸν Εὐμεσῆ.

ρις'. Εἰς τὰ ἀσάτων τῆς τύχης, εἶ
ὑποδείγματι.

ριζ'. Θεωρία εἰς ὑποδείγματα, ὅπως
τινὲς ἀπὸ μεγάλων πρᾶξεων καὶ
μεγάλης τύχης ἀλλοτρίωσιν εἰς
ἀπρεξίαν ἢ τὸ πρᾶττον ταπεινῶς.

ρη'. Ὅτι τῶν ἐπιμελῶν κτηθέντων
ἀποβολὴ καὶ ἀλάστωσις εἶναι ἐπι-
βασυμένη.

ριθ'. Ὅτι ἐκ ἑσπ. ἐς ἀνθρώποις εἰς
ἀρχῆς εἰς τέλος τῇ βίᾳ ἀκρατῆ
αἰμαρῇ τῇ εὐδαιμονίᾳ, καὶ ὅτι
δὴ τὰς τῶν μεγάλων ἐπιτυχῶν ὑπο-
βλέπειται μεταβολὰς.

ρις'. Ὅπως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνε-
πιστήμονες * εἰσιν ὡς ἀληθῶς τῆς
τῇ βίᾳ χρήσεως, εἰς ὑποδείγματα.

113. De Gracis, & quod initio non
magnitudine rerum gestarum aut
fortuna celebres existerunt, sed
elegantia ingenii morumque &
animorum nobilitate.

114. Quod oportune eodem tempo-
re Patriæ suæ exorti fuerint duces
virique duo fortissimi Epaminon-
das & Pelopidas.

115. Documentum inconstantiae &
vicissitudinis rerum humanarum,
si quod aliud, suppeditari in vita
Alcibiadis, similiter in vita Deme-
trii cognomento Poliorcetae & Eu-
menis.

116. In fortunæ instabilitatem, ab
exemplo.

117. Consideratio ab exemplis repe-
tita, quomodo aliqui à magnis
rebus gestis magnaque fortuna
pervenerunt ad vitam plane desi-
dem vel humilia negotia.

118. Quod bonorum quæ cum eura
comparavimus iactura nec misera
nec ignavia semper tribuenda sit.

119. Quod non contingit hominibus
ab exordio ad finem usque vitæ
sincera sine omni luctu felicitas,
& quod magnarum rerum secun-
darum vicissitudines ac mutatio-
nes oportet suspicari.

120. Quod multi hominum veri vi-
tæ usus ignari & imperiti sint, ex-
emplorum documentis demon-
stratum.

IV.

* ita leg. pro ἐπιστήμονες-

IV. Ineditæ etiam dicuntur exstare Theodori Metochitz *ὑπομνήματα* ac V. Mathematica & VI. Commentarii in *Ptolemai* magnam Syntaxim, quæ asservari in Hispania commemorantur: VII. Paraphrasis in *Aristotelis* libros de partibus animalium, MS. in Italiæ Bibliothecis, ut ex Gesnero notavit Meursius.

Theodorus *Milesius*, Stoicus. Laërt. II. 104.

Theodorus *Modenus* cujus Epistolas quasdam Græcè MStas in Bibl. Cæsarea memorat Nesselius parte IV. p. 118.

Theodorus *Monachus* sibiinde allegatur in Catena Græcorum Patrum ad Matthæum T. 1. p. 35. 63. 215.

Theodorus *Monachus* ad quem scribunt S. Nilus & Isidorus Pelusiota. Alius S. Antonii discipulus Athanasio memoratus. Alius S. Pachomii successor de cujus scriptis dixi Volumine VIII. p. 412. Alius ad quem S. Maximus T. 2. p. 151. infra, in Rhaythueni.

Theodorus *Monachus* alius de quo supra in Edesseno. Cæterum scholion five hypomnesticon de Epistola prælagiente tempus obitus S. Maximi & Anastasii, quod auctores habet Theodorum & Theodosium monachos orientales B. Maximi familiares, non à Combesio in Actis S. Maximi p. LXXX. editum fuit Græcè & Latine ut tradit ad A. 668. præstantiss. Caveus, sed Latine tantummodo, perinde ut à Sirmondo inter Anastasii Collectanea p. 251. Paris. 1620. 8. & in Sirmondi Operibus 1696. fol. T. 3. p. 601. In illo p. 608. legas hæc verba: Data vero est nobis vere minimis, Theodosio scilicet & Theodoro, germanis & sine dolo fratribus humilibus & peccatoribus, Monachis per Gregorium Monachum & Abbatem Monasterii S. Joannis Baptiste regionis Albanorum, quod appellatur Batararu, mensis Augusti die XX. Indictionis XI. quæ præterit nos qui revertebamur à regione sæpe dicta Lazorum.,

Theodorus *Monachus* cujus Canon five hymnus catanycticus inter alia cantica Ecclesiastica Græcè MS. exstat in Bibl. Cæsarea teste Lambecio V. p. 268. non diversus à Theodoro Studita, de quo infra, hoc capite.

Theodorus *Monothelita*. Vide in Byzantio & Pharanita.

Theodorus *Mopsuestenus*, de quo supra.

Theodorus *Moschian* five *Musiennus*. Vide supra in Medico.

Theodorus *Muzalo*, post Georgium Acropolitam magnus Logotheta sub Mich. & Audronico Palæologis, cujus Epistolæ quædam ad Gregorium Cyprium Patriarcham CPol. MStæ exstant in Bibl. Cæsarea.

Theodorus *notarius* Romanus, *νοτάριος βιβλιοθήκης* της Ἀποστολικῆς κα-
θέδρας in Concilio Lateranensi A. C. 649.

Theodorus *pedagogus* Constantini Porphyrogeniti. supra in Theodoro
Constantini.

Theodorus ὁ Πανάγιος ἐν τῷ πρώτῳ περὶ κηρύκων γένους. de familia Attica
quæ à Ceryce * Mercurii F. genus ducebat. Etymolog. Magnum in
ἡμεροκαλλῆς.

Theodorus I. *Papa* Theodori Episcopi Hierosol. filius ab A. 642. 3. Nov.
ad 20. April. 649. cujus Latine exstant nonnulla in causa Pyrrhi Mo-
nothelitæ, inter Anastasii Rom. collectanea à Sirmondo edita Paris.
1620. 8. in Conciliis Labbei T. V. p. 1777. & Harduini T. 3. p. 614. &
T. 3. Opp. Sirmondi p. 493. Vide & Eutychiei Annales T. 2. p. 336.

* Theodorus II. *Papa* ab A. 898. 12. Febr. ad 3. Mart. ejusdem anni.

Theodorus *Paphensis* sive Paphi in Cypro Episcopus, qui scripsit vitam S.
Spyridonis. Vide supra, p. 143.

* Theodorus pathicus. Helychius: Θεόδωρος ἔλεγαν οἱ κωμικοὶ τὰς εὐρυπράκ-
τας ὡς Θεόδωρος τινὸς ἐκ ἐν τῆς ἑαυτῶν ὥρας προσησαμένα.

Theodori *Pediasimi* Encomium in Josephum Hymnographum, Descriptio
Ecclesiæ Serrarum (σερρών) & descriptio Martyrum Theodororum,
MS. in Bibl. Cæsarea.

S. Theodorus *Pentapolitanus* Episcopus, citatus à S. Damasceno de imagi-
nibus T. I. edit. Lequiniæ p. 382. sq.

Theodorus *Petrensis* sive Petrarum Galileæ Episcopus, cujus Canonicon
sive scriptum quo Canonibus Synodicis lucem attulit, citat Nic. Com-
nenus Papadopoli p. 398. prænot. Mystagog. Vitam Theodosii
Archimandritæ Palæstini quæ incipit : ἡ τρισυνπόσιος καὶ ἀδιώρε-
τος μία ἐστὶν, Allatius de libris Eccles. Græcor. p. 24. & de Simeo-
nibus p. 7. & 95.

Theodorus *Pharanites* Episcopus Monothelita cujus περὶ ὑσίας καὶ φύσεως
ὑποστάσεως τε καὶ προσώπου memoratur apud S. Maximum Confesso-
rem T. 2. p. 71. Sergii Arsenoitarum in Ægypto Episcopi ad eum
literæ. id. p. 183. λόγος πρὸς Σέργιον, & alius εἰς τὰς ἐρμηνείας τῶν
πατερικῶν χρήσεων. ex quibus fragmenta in Concilio Lateranensi A.
649. T. VI. Labbei p. 163. seq. & T. 3. Harduin. p. 766. seq. Alia ex
Epistola dogmatica ad Paulum hæreticum cujus initium : ὅταν μὲν τὸν
κηρὸν, in Actione X. Concil. CPol. A. 680. T. VI. Labbei p. 840. &
T. 3.

* vide Vossium de Hist. Græcis, lib. III. p. 418.

T. 3. Harduin. p. 1246. ubi suscipit henoticam Zenonis & anathematizat Synodum Chalcedonensem, & tomum Leonis Papæ.

Theodorus *Phocæus* quem de tholo qui fuit in Delphis scripsisse testatur Vitruvius lib. VII. cap. I.

Theodorus *Phonascius*, cujus *Φωνασικὸν βιβλίον* memorat Laërtius II. 103.

* Theodorus *Pislor*, cujus ex Ptolemone meminit Laërtius II. 104. Alii tres de quibus supra, in Ephesio & Atheniensi & mos in Samio.

Theodorus Platonicus Galen. T. 3. edit. Græcolat. Paris. p. 232. Vide in Solensi. Alius supra, in Afingæ.

Theodorus poëta quem Svidas ait scripsisse *Ἀλέφορε Ἀέπων, καὶ εἰς Κλεοπάτρην δι' ἐπῶν.*

* Theodorus malus Poëta quem perstringit Martialis XI. 94.

Theodori *Potatii* Monodia in Imp. Andronicum Palæologum, MS. in Bibl. Cæsarea.

* Theodorus *præfatus* Augustalis ad quem scribit Isidorus Pelusiota.

Theodorus *Presbyter*, Asceta, de quo dixi volumine VIII. p. 412. Idem fortasse ad quem scribit S. Nilus.

Theodorus *Presbyter ἐν Μαζαρίῳ* Siciliæ, ad quem scribit S. Maximus T. 2. p. 134. Alius Theodorus presbyter & Abbas, Martini I. Papæ apocrisiarius. Baron. ad A. 649. n. 65.

Theodorus *Priscianus*, supra in Medico.

Theodorus Prodromus cujus *ἐξηγησιὶν Canonum Conciliorum* (adhuc, quod sciam, ineditam) passim citat Nic. Comnenus Papadopoli in prænotionibus Mystagogicis, eum ante nongentos annos scripsisse opinatur p. 409. adeoque diu ante Balsamonem, Zonaram, Aristenum: Hunc antiqvissimum Canonum interpretem vocat p. 18. & p. 345. laudans ejus testimonium vocat *virum juris consultissimum, sapientissimum, quo Magistro Nicetas Paphlago a) gloriatur, cujus dicta summis laudibus effere Nicephorus Blemmydes b) unius sententias omnium probatissimas palam affirmat cum Balsamone c) Aristenus, d) Blasarius, e) Harmenopolus, f) ceterique omnes qui Canones interpretati sunt nostros, quem Theologum maximum, & simpliciter κατ' ἐξοχὴν Magistrum ipse appellat Margunius g).*

Theo-

a) in explicat. Psalmi IV. in fine. b) in explic. Psalmi 2. c) in Epist. ad Episcopos Cypri. d) in proœmio nomocanonis ad Manuelem Imp. e) in compendio Syntagmatis, elementi γ. f) in ecthesi Canonum 20, hoc est, Nicænorum. g) in proœmio notarum ad Canones & alibi sæpe.

Theodorus Prodromus junior, circa duodecimi sæculi clarus initia, de cuius scriptis editis & ineditis dixi Volum. VI. hujus Bibl. p. 815. seq.

* *Theodorus* protosecretarius prætorii præfecti CPol, cuius mentio in hypomnestico de obitu S. Maximi & Anastasii T. 3. Opp. Sirmondi p. 402.

Theodorus ψάλτης apud *Ælian.* VII. 40. de animal.

Theodorus protospatharius in *Actione* IX. Concilii VIII. A. C. 869.

Theodorus Protoprodromus idem cum *Prodromo* juniore.

Theodorus Quæstor cuius orationem in S. Georgium Martyrem *Allatius* memorat. Incipit : προτρέψαι με πρὸς εὐφημίαν τὴν γλῶσσαν.

THEODORUS *Rhaithuensis*, δ τῆς Ῥαιθῆς a) in *Laura* sive monasterio *Rhaithu* ad *Elim* sive *LXX* fontes in *Palæstina* medio seculo septimo b) Presbyter, cuius *Svidas* meminit in *Μάνης*, composuit libellum, sive ut *Allatius* c) appellat, *Orationem* dogmaticam, quæ inscribitur προ-
παρασκευὴ ἡς καὶ γυμνασία τῇ βελομένῃ μαθεῖν τίς ὁ τρόπος τῆς θείας
ἐνανθρωπήσεως καὶ οἰκονομίας, καὶ ὃν πείραται καὶ τίνα τὰ πρὸς
τὰς ταύτην μὴ ὀρθῶς νοῦντας λεγόμενα πρὸς τὴν τῆς ἐκκλησίας τροφίμω.
Preparatio & meditatio in ejus gratiam qui discere cupit quomodo facta sit
incarnatio Divina, & quæ ab Ecclesia alumnis contra eos qui non recte de ea
senferunt dicta sint. In hac diserte rejicit falsas opiniones *Manetis*,
Pauli Samosatani, *Apolinarii*, *Theodori Mopvesteni*, *Nestorii*,
Eutychis, illisque Ecclesiæ opponit definitionem, quam ubi porro
explicat, *Severi Antiocheni* etiam & *Juliani Halicarnassei Eutychia-*
nas explodit. *Combesius* idem hic visus est *Theodorus Monachus*
ad cuius quæstiones responderet *S. Maximus confessor* T. 2. Opp. p. 151.
Et apud *Baronium* ad A. C. 657. in indice operum *S. Maximi* diserte
memoratur *Epistola scripta Theodoro presbytero Laura Raithu de Essentia*
& Natura, et si in *Combesii* editione hoc non reperio. Incertum
idemne *Theodorus presbyter* de cuius scripto, quo *Dionysio Areo-*
pagita vindicare scripta quæ sub ejus nomine ambulant voluit, ἡ
γνησία ἢ ἡ ἀγία Διονυσίου βιβλ. videndus *Photius* Cod. I.

Editio-

a) Ῥαιθῶ in Codice *Leiden* S. *Climaci*. Alibi Ῥαιθῆς, ut etiam in narratione de *Mon-*
achis Sinaitis in *Combesii* lectis triumphis Christi martyrum p. 88. Perperam vero qui
presbyterum *Rhætum* sive *Rhætensem* appellant, velut ex *Rætia Germaniæ*. De *Joanne*
& *Daniele Rhaithuensi* dictum Volum. VIII. p. 616. 617.

b) non circa A. 460. ut *Bellarminus*, c) *Allatius* de processione Spiritus S. p. 251. 502. &c.

Editiones libelli Theodori Raithuensis, de incarnatione Verbi.

Latina ex Godfridi Tilmanni versione, sub titulo: Ifagoge in V. libros Amastasi Antiocheni, sive exercitatio seu corollarium de incarnatione Domini. Paris. 1556. 8. & in Bibliotheca Patrum Paris. 1589. Tomo I. & 1609, nec non Colon. 1618 T. V. & Lugd. 1677. T. VIII. p. 334.

Græco Latina, cum Theodori Beza versione Genève. 1576. & 1580. 4. & inter Beza opera Theologica junctim edita ibid. 1582. fol. T. 3. p. 390-398.

Cum Rob. Balforei Scoti versione & castigationibus è MS. Codice Petri Stellæ, ad calcem Gelasii Cyziceni Historiæ Concilii Nicæni Paris. 1599. 8. sed in editione Gelasii Commeliniana Theodorus est omissus. Notandum porro in Balforei editione primum Græce lucem vidisse extremam partem à Beza omissam, quæ clausulæ loco male assuta legitur Gregorii Nysseni magnæ Orationi Catechetiæ, ut jam notavi Volum. VIII. p. 153. Eandem agnoscunt cæteri duo interpretes Tilemannus ac Turrianus.

Cum versione Francisci Turriani S. I. in auctario Bibl. Patrum Ducæno Paris. 1624. fol. T. I. p. 319. & in Bibliotheca Patrum Paris. A. 1644. & 1654. Tomo XL

Theodorus Rhetor cujus meminit Aristoteles in Epitome Rhetorum apud Laërtium II. 104. De aliis Theodori Rhetoribus supra in Byzantio, Cynopolita, & Gadareno qui *Rhodium* dici maluit, quod Tiberium Imp. Rhodi docuisset.

Theodorus Rhodiorum strategus ἐν τοῖς ἱστορίαις. Svid. in *παλαιῇ ἱστορίᾳ*.

Theodorus ὁ τὰ περὶ τῶν αἰσθητικῶν πραγμάτων. Laërt. II. 104.

Theodorus Sabbaita, cujus capita ascetica centum, MSS. in Bibl. Coislianæ.

* **Theodorus Samius** Nicosthenis discipulus, pictor. Plin. XXXV. 11.

Theodorus Samius architectus, qui svasit carbones fundamentis Ephesi templi subterni, teste Laërtio II. 107. de illo Rheeci an Teleclis filio plura Menagius ad laudatum Laërtii locum. Videndum, idemne Theodorus cujus volumen de æde Dianæ, quæ erat Ephesi, laudat Vitruvius lib. VII. cap. 1.

Theodorus Samosatensis subdiaconus, cujus mentio in S. Basilii Epist. 280. incertum idemne Theodorus ad quem Epistola 328.

Theodorus Samothrax ex quo Ptolemæus Hephæstion libro VII. apud Phot. cod.

Gg

cod. 190. narrat Jovem natum, septem continuos dies risisse, indeque septenarium numerum pro perfecto assumatum.

Theodorus ὁ Σαλαβαρηὸς dictus à Niceta in Vita Ignatii patriarchæ CPol. T. V. Concil. edit. Harduinianæ p. 1005. Photii amicus & ab eo in exilio ordinatus metropolita Patrarum. Ab aliis dictus ἀφαινωτάτος Episcopus, civitatis quæ nusquam existeret. Neque enim ad Patrarum sedem occupandam, celebris in Achaja Civitatis Theodorus ille tunc admittebatur.

Theodorus Scholasticus, ad quem Isidori Pelusiota Epistolæ.

Theodorus Scythopolitanus Episcopus, cujus libellum oblatum Imperatori Justiniano & SS. Patriarchis Eutychio, Apollinario, Domnino & Eustachio Græce & Latine vulgavit eruditissimus Montfauconus in Catalogo Bibl. Segvierianæ sive Coislinianæ. p. 94-96. Paris. 1715. fol.

Theodorus Sebastenus citatur à Joanne Scylitze & Georgio Cedreno in Hist. Byz.

Theodorus Side Episcopus in Historia Byz. citatur ab eodem Scylitze & Cedreno.

Theodorus Smyrnenus, Curopalata & ὑπατὶ φιλοσόφων, cujus excerpta pro Græcorum doctrina contra Latinos, & Περὶ τῶν ὅσων περὶ φύσεως καὶ τῶν φυσικῶν δεχῶν τοῖς παλαιῶς διέληται, MS. in Bibl. Cæsarea.

Theodorus Solensis, ἐξηγῆμα τὰ μανθηνεῖα & Πλάτων. Photach. de oraculorum defectu p. 427.

Theodori Stoisij Chini, Mulesius & tertius sine patriæ notatione, apud Laërtium II. 104.

***Theodorus Stratelates** sive militum præfectus martyr sub Licinio. Supra p. 147.

THEODORUS Studites, Studii, sive monasterii à Studio a) quòdam Romano CPoli conditi Abbas, natus in eadem urbe est A. C. 759. & in avunculi sui *Platonis* adhuc superstitis b) locum archimandrita primum Saccudiensis monasterii in suburbano patrio factus A. 794. Hinc Tarasio patriarcha non auso Imperatori Constantino VI. resistere, quum repudiata Coniuge sua Maria Theodoten ille duxisset, Theodorus & Constantinum & Tarasium communione Christianorum indignos esse palam pronunciavit, atque inde Thessalonicam exulabire iussus A. 796. sed mox anno proximo post Constantini mortem magno cum honore revocatus ab Irene & Abbas Studio præfectus fuit. Post id tempus gravissime

ferens

a). Vide Michaëlem Monachum in Theodori Studitæ vita p. 22. seq.

b) Plato Theoctista, Theodori matris frater diem obiit A. 812. ætatis 97.

ferens Nicephorum è Laico Patriarcha CPol. A. 806. factum & Iosephum Oeconomum restitutum, novam à Patriarcha secessionem fecit : unde Synodo adversus ipsum coacta A. 809. c) iterato exilio afficitur, restitutus post biennium à Michaële Rancabe A. 811. Denique Leonis Armeni edicto adversus imaginum cultum publicato A. 814. ad certamen pro imaginibus accenditur, quod maxima animi contentione acerrime gessit, omnem ingenii & doctrinae vim in hoc profundens, nec dubitans pro hac causa novae exilii varii ac longioris, carcerisque durissimi ærumnas per plures annos tolerare, donec à Michaële Balbo restitutus est A. 821. Hinc cum Thomæ rebelli adversus Michaëlem favere visus esset, urbe iterum excessit A. 823. & in vicina Acrizæ promontorio peninsula S. Tryphonis obiit A. 826. d) XI. Novembr. quo die Græci memoriam ejus celebrant. Successorem habuit in Abbacia Studii, *Naucratiæ*, cujus Epistola Encyclica de Theodori obitu Græce & Latine * edita est à Combesio T. I. auctarii novi Bibl. Patrum p. 855-882. additis etiam notis. Græcis *ὁμολογητής*, Labbeo præter rem Martyr : à Creyghtono e) male etiam cum Theodoro Grapto confunditur. Ex Vita ejus à Johanne vel alio quodam Græce scripta locum affert Allatius de interstitiis ordinum apud Græcos p. 181. & de libris Eccles. Græcor. p. 138. atque alibi. Ea ipsa porro est quam Latine versam à Jac. Sirmondo habuit Baronius, ac pleraque ex eadem adduxit Tomo nono Annalium : integram vero Græce & Latine ex Codice Bibl. Collegii Jesuitarum Paris, sub *Michaëli* Monachi nomine edidit Jacobus de la Baume S. I. in tomo quinto operum Sirmondi Paris. 1596. fol. pag. 1-88. testatus in alio Codice Theodoro Daphnopata tribui. Idem vir doctissimus monet de Theodori rebus præterea in Sanctorum Actis consulendas vitam S. Platonis 4. April. S. Nicolai Studite 4. Febr. S. Nicephori Patriarchæ CPol. 13. Mart. Niceta Hegumeni Medicensis auctore Theostericto ejus discipulo 3. April. S. Tarasii Patriarchæ 25. Febr. & S. Theophanis Sygriensis Abbatis 12. Mart. Idem de scriptis Theodori editis atque ineditis non indiligenter egit, cujus observationibus meas adjunxi.

Gg 2

Scripta

e) Vide Chronicam synopsis S. Theodori Studitæ Actorum, scriptis illius Tomo V. Operum Sirmondi præmissam à Jacobo de la Baume S. I.

f) Vide Pagium ad A. 826. n. 17. & T. 5. Opp. Sirmondi p. 88.

* Latine exstat etiam in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XIV. p. 908.

c) Vide Allatium adversus Creyghtonum p. 707.

Scripta Theodori Studitæ edita.

In eodem Tomo quinto Operum Sirmondi, luculentis typis atque emendate excusa, atque locuplete instructa indice exhibentur Græce & Latine hæc Theodori Studitæ scripta:

1. *Oratio pro sacris Imaginibus*, habita coram Leone Armeno, quam auctor vitæ Theodori integram exhibet p. 42 - 46. cum versione *Sirmondi*.

2. *Διαθήκη, Testamentum*. p. 80 - 88. cum versione ejusdem *Sirmondi* quam ediderat *Baronius* ad A. 826. n. 51. seq. Exstat etiam ex versione *Joannis Livineji*, (qui Sirleti Card. codice usus fuerat,) una cum Theodori sermonibus Catecheticis Latine versis Antwerp. 1602. 8. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. T. XIV. p. 895. Edidit præterea Latine *Christ. Woldenbergius* una cum libro suo de testamentis veterum, Rostoch. 1651. 4. Græce etiam *Jacobus Tollius* in insignibus Itineris Italici, Trajecti ad Rhen. 1696. 4. ex Codice Lipsiensis Bibl. Paulinæ, quam præfectus ejus dignissimus *Joachimus Fellerus* ὁ μακαρίτης cum ipso communicaverat. Sed Latinam versionem quam addidit p. 179. male tribuit Sirmondo, nihil illa putidius esse, nihil puerilius p. 191. professus: nam Livineji esse, non Sirmondi, qui conferet reperiet.

3. *Βίβλος δογματική ἐν ᾗ τὰ πρὸς λόγους καὶ αἰνέσεις. Liber dogmaticus continens disputationes tres refutatorias adversus Iconomachos, pro cultu Imaginum*. p. 89, 106, 132. - 168. Memorat auctor Vitæ p. 28. Primum & secundum vertit *Sirmondus*, tertium *Jacobus de la Baune*.

4. *Ἐλεγχος καὶ ἀνατροπή τῶν αἰσεθῶν ποιημάτων, Refutatio & subversio carminum acrostichon Jambicorum compositorum ab Iconomachis Joanne, Ignacio, Sergio & Stephano*, quæ ipsa præmittuntur partim, partim subjiciuntur p. 169 - 199. Vertit *Jacobus de la Baune*.

5. *Προβλήματα ἅντι πρὸς εἰκονομάχους. Problemata quædam adversus Iconomachos* p. 200 - 205. Vertit idem *Baunius*.

6. *Κατὰ εἰκονομάχων κεφάλαια ἑπτὰ. Capita septem contra Iconomachos*. p. 206 - 215. Eodem *Baunio* interprete.

7. *Ἐπιστολή πρὸς Πλάτωνα περὶ τῆς προσκυνήσεως τῶν σικτῶν εἰκόνων. Epistola ad Platonem Archiepiscopum de cultu sacrarum imaginum* p. 215 - 220. Interprete eodem *Baunio*.

8. *Ἐπὶ*

8. *Epistolarum libri duo*, quorum prior LVII. posterior CCXIX. *complectitur. p. 221. 370-753. Ex his sparsim quasdam exhibuerat Baronius à Sirmondo Latine versas, Libri prioris quidē XXXVIII. & LIII. ad A. 787. n. 58. 59. IV. & V. ad A. 795. I. II. III. ad A. 796. VII. ad 801. XVI. XXVI. XXX. ad 806. XXI. XXII. XXIII. XXIV. XXV. XXVI. XXVIII. XXXI. ad A. 808. XXXII. usque ad XXXVI. nec non XXXVIII. XXXIX. XLIII. XLVIII. LI. LIII. ad A. 809. & LVI. ad A. 811. Libri posterioris vero CCXVII. ad A. 787. n. 63. I. II. V. VIII. XVIII. ad A. 814. IX. X. ad A. 815. IV. XI. XXI. XXII. XXIII. XXV. XXVI. XXXI. XXXII. XXXIV. XL. XLI. XLV. L. LV. LIX. LXX. LXXXVII. CLXXXI. ad A. 816. XII. XIV. XV. XVI. XVII. ad A. 817. XIII. XXX. XXXV. XXXVII. XLIV. LV. LVIII. LXI. LXVI. LXVIII. XCIV. C. ad A. 818. XXXVIII. LXII. LXIII. ad A. 819. LXXI. ad A. 820. LXXIII. LXXIV. LXXIX. LXXX. LXXXVI. XC. XCII. CVI. CXXI. ad A. 821. CXXVII. CXXIX. CXCIX. CCIV. ad A. 823. CXVI. CXXXVIII. CLXVII. ad A. 825. Quas non ex Sirmondi versione apud Baronium reperit, illarum interpretationem ipsemet adjunxit editor *Jacobus de la Baume*. Libri secundi Epistolam CCXV. responsiones ad XVII. interrogata complexam ad Methodium Monachum, sub *Nicephori CPol.* nomine vulgavit Græce & Latine Cotelierius T. 2. monument. Ecclesiæ Græcæ p. 453. Sed Theodoro etiam tribuitur in Codice Bibl. Coislinianæ, de quo illustri Montfauconus p. 325.

9. *ἱάμβοι εἰς Διαφόρους ὑποδείσεις.* p. 753-776. Carmina brevia & Epigrammata jambica varii argumenti CCXIII. Sirmondo magnam partem Interpretē. Horum prima XXIX. videntur in vita Theodori Studitæ p. 25. signari *ᾠδὴ ἀγγελίας ἐγγράφει Διδ. εἰχων ἱάμβων.* Ultimo loco alterius nescio cujus auctoris in Theodorum Epigramma Græcum subicitur versibus Hexametris, in quo inter alia laudatur quod Studitas Monachos docuit sacros hymnos concinere *ὑμνοπόλων θεότακτον ἀγῆτορα ὡσαν αἰδῆν.* Ex carmine CXV. constat Theodorum antequam Monachus fieri eligeret uxorem fuisse *Annam*, quæ cum marito deinde in voluntarium coelibatum consensit, & liberos ex illo susceptos monasticæ vitæ mancipavit.

Gg 3

Index

- * Multa in his Epistolis emendari & lacunas suppleri posse è Codice MS. Bibl. Segvierianæ sive Coislinianæ, CCLXXII. insuper ineditas exhibente, notat Brudinif. Montfauconus p. 344. Quamquam vero titulus illius Codicis tantum promittit Epistolas à Theodoro scriptas tempore primi & secundi exilii *τῆς πρώτης καὶ δευτέρας ἐξορίας*: tamen in eo reperiuntur etiam quæ in alio Codice inscribuntur *ἐξορίας τῆς τρίτης exilii*, apud eundem Montfaucon. p. 314. seq.

Index eorum ad qvos

scriptæ sunt

THEODORI STUDITÆ EPISTOLÆ.

numeri minores, denotant paginas editarum : majores numerum
ineditarum Epistolarum in Codice MS. Bibl. Coislianæ
DXLVIII. Epistolas complectante.

A.

Ἀντὶφωτῶν. CCC. CCCCVII.
Abolio & Joanni monachis, 704.
Abrahamio Hospitalario, 537.
Agathon ceterisque filiis, 588.
Albenecz Protospathariæ, 472.
Alexandriæ Papæ, 399.
Amico, τῷ φίλῳ ὁ Φίλῳ CCCLIX.
Amonæ filio. CCCXXII, DXIX.
Ammoni filio, 523.
Anastasio Episcopo Cnossæ, 249.
Anastasio Protospathario, 479.
Anatolio filio CCCLXIII, CCCXCII.
& Sabbatio filiis, CCLXXXI.
Annæ monachæ, 331, CCXCVI.
CCCCLXXIV.
Annæ Præpositæ, 337, 364, CCCXCIII
in chæ ob Christum. CCLXXXV.
Annæ patriciæ & moniali,
CCCLXXXIX.
Anthimo filio, 544.
Antho filio. DVIII, CCCCLVIII.
Antiocho silentiario. CCGXLVIII.
Antifarchensis populi communi,
265.
Antonio Dyrrachii, 631.
Antonio Episcopo, 725.
Antonio Præposito S. Petri, &c, 366.
CCCXCVIII.

Aphrodisio filio CCCCXL, DXVII.
Arcadio monacho, 464, CCCXCIX.
Archimandritæ Gotthiæ, 656.
Arsenio filio, 317.
Arsenio monacho CCCCLXVII *infra*
in Isaïco
Athanasio filio, 337, 453, 520.
CCLXXIX, CCCXIV, CCCXCI, DVII.
Athanasio Præposito. CCCCXIII,
CCCXCVII.
Auxentio Præposito, 683, CCCLXVIII.
B.
Basiano filio CCCXXV, CCCXCVI,
CCCXXIX.
Basilio Præposito & Archimandritæ
Romæ, 307, CCCCLXIII.
Basilio Christi confessori, 517.
Basilio filio spiritali, 535.
Basilio monacho, 286, 697.
CCCCXCVIII, DXXXII.
Basilio Patricio, 476.
Basilio Præposito, 427, 463, 533,
602, 603.
Bessarioni filio CCCXXVIII, CCCCXVII,
CCCXLIV.
Bryenæ Stratego, 669.
C.
Calæ forori. *infra*, Irenæ.
Callisto filio. CCCCXII, D.

Ad

Ad Canonicas, 482. CCCXLI. DXLVI.
Ad Canonicas Principenses, 574.
Cassia DXLI. Candidatissa, 721.
CCCCXII.

Κερσαίος, cerario. CXCIII.
S. Charitonis Lauræ Moderatori,
408.

Cizarensum fraternitati, 584.
Cledonio five Clydonio filio.
CCCLXXXIV. DI. CCCLVI.

Comiti. CCCC.
Ad Cyzicenos, 600.
Confessoribus patribus & fratribus,
489. 510. 517.

Constantino DXI. curatori CCCCXV.
Constantino Laico CCCLXXXIII. DXL.
Constantino Præposito DXXIV.

D.

Demetrio Consuli, 612. 745.
Demochari Logothetæ generali, 516.
Demochari uxori, 550.
Diogeni a secretis, 658.
Dionysio monacho, 727.
Discipulis suis, 552. 573. 585. 610.
Domitiano filio CCCLXXVIII.
Dorotheo filio, 703. CCCXIV.
CCCLXXXV. CCCCXXI. DXXIV.
alteri Dorotheo filio. CCCCXXII.

E.

Eliz filio, 549.
Eliz presbytero, 681.
Ephraim & Agathoni, &c. 588.
Ephrazm filio. CCCLXXIII. DXVI.
Epiphanio filio 437 DXLVII. seq.
Epiphanio præposito CCCLXXIV.
Episcopis exulibus, 522.

Episcopis exulibus in Chersone, 531.
Evarelto filio, 540.
Evcharisto filio CCCXCIII. DIX.
Eudociæ Candidatissæ, 701.
Eudocimo Spathario, 672. 685. 696.
Eudoconi sacre virginis, 532.
Evodio CCCCXLVI. & Joanni filius.

CCCCXX. CCCCXE. DXXXVIII.
Euphemiz inclasæ, 498.
Euphemio Sardenfi, 790.
Irena & Euphrosynæ monialibus,
543.

Euphrosynæ Præpositæ, 554. 558.
563. 571. 590. 615. 671. 701.
Euprepiano filio DIV. & iis qui cum
eo sunt, 309.

Sibano & Euprepiano filiis, 329.
Eusehemoni Lampfaceno CCLXXXIX.
Eusebio filio CCCXIX.

Eustratio archiatro. CCCCXVI.
Eustratio Præposito, 546.
Euthymio Sardenfi. CCLXXIV. CCCXII.
Euthymio & reliquis fratribus.
CCCLXXIX.

Euthymio filio. CCCCX. CCCCXXXVIII.
DAY.

F.

Fraternitati Cizarensum, 584.
Fraternitati Pelecetes, 609.
Fraternitatibus dispersis, 446. 451.
466.

Fratribus absentibus, 380. 420.
446. 451. 468. dispersis, 585.
Fratribus qui cum Patricio filio
sunt, 628. in Saccudione, 294.
Studianis, 480, in urbe degenti-
bus, 547.

Gelasio

G.			
Gelasio discipulo,	245.	Ignatio Præposito,	257.
Gennadio filio, cccclxxx. ccccliv.		Ignorum Præpositæ,	587.
cccxcix.		Inclusæ,	461.
Georgio Xenodocho cccv.		Joanni, Michaeli, &c.	517.
Georgio Isaur. cccclii.		Joanni Abbati Chalces	
Gordienensis monasterii Præpositæ,		Joanni Chalcedonenſi cccclxxvii.	
532.		cccxcii.	
Grammaticis duobus fratribus, ccccl.		Joanni clerico,	743.
Gregoræ laico, 477. cclxxxv.		Joanni Episcopo Sardenſi cccclvi.	
ccclxxxvi. cccclxxviii.		Joanni Episcopo Monembasizæ &	
Gregorio clerico cccclxii.		Methodio præposito. cccclxiv.	
Gregorio, Ezechiel, &c. in Græcia.		Joanni eremita,	560.
535.		Joanni filio, 379. ccccxv. cccclv.	
Gregorio cccclxxx. filio, 637. 653.		supra in Evodio.	
cccxl. cccclxi.		Joanni Grammatico, 659. 697. 732.	
Gregorio Consuli,	666.	Joanni Logothetæ,	513.
Gregorio Præposito,	542.	Joanni monacho, 704. orientis	
H.		cccxxxviii.	
Hegesimo filio cclxxi. dxxii.		Joanni præposito cccxciv. cccclx.	
Helychio Protonotario,	664.	cccxciv. cccclxxx. cccxcvi.	
Hierosolymorum Patriarchæ,	401.	præposito Chalcedon, in exilium	
Hilarioni Archimandritæ, ccc.		misso. cclxxvi.	
Hilarioni filio. cccv.		Joanni Sardenſi,	548.
Hypacoë moniali,	712. 735.	Joanni Spathario,	261. 633.
Hypatio cccix. filio, 538. cccclxxviii.		Josepho Præposito Cerameorum,	
Hypatissæ ccccliii. cccclxi.		718. cclxxxii.	
Hyperechio filio cccclxxx. dxxiii.		Josepho fratri & Archiepiscopo	
I.		Thessalon. 315. 333. 387. 431.	
Jacobo filio. cclclxxxvi. dxxx.		cclxii. cclxxiii. cccxi. cccxcii.	
Jacobo monacho,	565.	ccccvi. dxxvii. cccclvii.	
Iconomachicæ Synodo,	370.	Irenæ & Calæ sororibus. cclx.	
Ignatio Episcopo Miletæ cclxxv.		cccxcvii. ccccviii.	
cccclix.		Irenæ Augustæ,	239.
Ignatio filio, 423. cccxxx. cccxxxi.		Irenæ & Euphrosynæ monialib⁹, 543.	
ccclxxxii. ccccxv in, cccclxxxviii.		Irenæ Patriciæ, 365. 497. 668. 694.	
ccclxxv.		cclxxvii. ccllv. dxxlii. domo	
		ob fidem ejectæ cclxxxvii.	

Irenæ

Irenæ Præpositæ, 718.
 Isaac & Arsenio Monachis cccclxv.
 Isidoro Byzantio, cccx.
 Isidoro Laico, cccclxxxv.
 Juliano Vestitori, 557.

L.

Laurentio filio, 621. cccclxvii.
 Laurentio, Simeoni, &c. filiis spiri-
 tualibus, 528.
 Leoni dx. amico, ccxcviii.
 Leoni ἀρωματοπράτῃ aromatario
 ccxciv.

Leoni Orphanotropho, 291.
 Leoni Papæ Romæ, 300. 302.
 Leoni Patricio cclxxxvi, cccclxxvii.
 & Sacellario, 478. 580. 688.
 Letoio filio, cccxxvii, ccccliii, seq.
 Dxxviii. Dxlvi.
 Logothetissæ, cccxl.
 Luciano filio, 472. lapso, ccccl.
 Lycasto Consuli, 614.

M.

Macario Præposito, 414. Dxlxi.
 Dxxxiii. cccclxxii, cccclviii.
 Mariæ moniali, 428. 474. Dvi.
 Mariæ Augustæ 678. cccclxxix.
 cccclxxxix.
 Mariæ Spathariæ, 717.
 Mariæ virgini sacræ, 579.
 Mariano Spathario, 561.
 Megaloni & Mariæ monialibus, 428.
 Meletio filio, cccclxiv. Dii.
 Methodio monacho, 737.
 Methodio præposito, cccclxiv.
 Michaëli Imperatori, 505. 511.
 Michaëli & Theophilo Imp. 705.

Michaëli Synadeni dxxxv.
 Michaëli, supra, Joanni.
 Michaëli Syncello Hagiopolitano,
 733.

Monasticam vitam agentibus, 373.
 Monachis Myelenisibus, 551.
 Monachis Photinidii, 576.
 Moniali, 475.
 Monialibus, 412. 481.
 Moscho Laico, cclxxxviii.
 Myroni, ccccli.

N.

Naucratio filio, 323. 337. *ibid.*
 347. 352. 356. 376. 388. 391. 435.
 438. 456. 483. 486. 490. 495. 500.
 504. ccciii. -- cccx. cccxv. --
 cccxxi. cccxxxii -- cccclxxvii.
 cccclix - ccccli. cccclxxv. ccccl.
 cccclxxvii. cccclxxix - cccclxxii.
 cccclxxix, dxxx.

Nicæ Præpositæ, 529.
 Nicephoro Imperatori, 260.
 Nicephoro Patriarchæ, 279. 292.
 411. 512.
 Nicephoro Præposito, 233.
 Nicetæ Curatori, 534.
 Nicetæ Locum - tenenti, 566.
 Nicetæ Mandatori cccclxxix,
 Nicetæ monacho, 663.
 Nicetæ Patricio, 284.
 Nicetæ Præposito, & Md. 511. 623.
 cccclxcv. cccclxvi. cccclxvii.
 Nicetæ Spathario, 639. 686.
 Nicolao Chartulario, 298. 688.
 Nicolao discipulo, 246.
 Nicolao filio, 502.
 Nicolao

Hh

- Nicolao mancipi ccccxiv. cccclxxii.
 Nilo filio. ccccv.
 O.
 Oeconomus cccclxxvi. τῆς συμβόλης.
 Dxxvi.
 Olbiano Patricio, 724.
 P.
 Panagri Præposito cccclix.
 Pantoleoniti Logotheta, 514. 690.
 Pardo ἰδανῆ, cccclii.
 Parthenio filio. ccclxx. Dxxii.
 Palarioni filio cccclxvi.
 Paschali Papæ Romæ, 395. 397.
 Patriarchæ Hierosolymortm, 462.
 567. infra, Thomæ.
 Patribus spiritualibus, exulibus, 468.
 Patribus ac fratribus Christi confessoribus, 489. 510. 517.
 Patricio cccxiii.
 Fratribus qui cum Patricio filio sunt, 628.
 Patriciæ, ccccxiii, alii ccccxiv.
 Paulo filio Dxliv.
 Fraternitati Pelecetes, 609.
 Petro filio. ccccxii. Dxxv.
 Petro Nicæ, 424. 540. 577. 714.
 cc xxxii. ccclvii.
 Philippo diacono, 559.
 Philippo Monacho, ccccxiv.
 Philoni filio, infra, Tito.
 Philotheo Possessori, 667. 693. 716.
 Photinidii monachis, 576.
 Pinusio & Mari filius, 266.
 Platoni patri spirituali, 221. 224. 228.
 368.
 Politiano domestico, ccxcv.
 Præposito, 374. 421. 465. 602.
 panagri cccclix.
 Præpositæ, cccclii, cccxvii.
 ccccxvvi.
 Presbytero Dxxii. qui subscripserat, 378.
 Ad Principenses Canonicas, 574.
 Procopio monacho, 595.
 Proterio filio cccclxxviii. cccclxxxiv.
 Protospathariæ, cccclxii.
 S.
 Ad Lauram S. Sabæ, 405.
 Sabbatio filio. supra, Anatolio.
 Sergio Hypato τῆς Ἀσίας * & fratris filio, 336. ccccliv. seq. ccclxi. cccclxviii.
 Sergio notario cccclxxxiii.
 Sergio Præposito, 675.
 Severiano filio spirituali, 617.
 Silvano cccclxxiii. Dxxvii. &
 Euprepiano filiis, 329.
 Simeoni filio, 462. ccccliv. Dxxi. Dxiv. cccclxi. Dxxix.
 Simeoni monacho, 267. 269. 274. 430.
 Simeoni Præposito, 242. 281.
 Sifon Episcopo cccclxxviii.
 Spathariæ Flaviani, 688. cccxc.
 ccccx. Dv.
 Stauracio Spathario, 263.
 Stephano consobрино. ccxii.
 Stephano filio, 676. cccclxxix.
 Dxx.
 Stephano Lectori, 360.
 Stephano Magistro, 509.
 Stephano Præposito, 599.
 Stephano a secretis, 235. 307.
 Thad.

* Vide Cangii appendic. ad Glossarium Græc. p. 7.

T.			
Thaddæo filio & confessori	ccc-xxxi.	Theophani præposito	τῷ Ἀγῶ.
eccxxvi.		ccccxi & confessori.	ccccLxxvi.
Thalæzo filio,	431. 459.	Michæli & Theophilo Impp.	705.
Theoctista matri suæ.	237.	Theophilo Ephesi.	438. 499. 625.
Theoctisto eremita,	597. 655.	Theophilo filio	cccLxv.
Theoctisto filio	cccxxii.	Theophilo Præposito,	320. 525.
Theoctisto Magistro,	276.	Theophylacto Nicomedia,	375. 425.
Theodoro diacono,	661.	Theophylacto præbytero	ccccxliii.
Theodoro Hospitalario,	569.	Thoma Chartulario,	636.
Theodoro monacho,	518. 619. 641.	Thoma Disypato,	253.
Theodoro Patricio,	605. 648.	Thoma Patriarchæ Hierosolymo-	rum,
Theodoro spathario.	cccxlviii.		567.
Theodoro Stratego, (MS. Theo-		Thomaidi virgini sacra,	744.
doro)	594.	Timotheo filio,	426. cclxxx. cccxcv.
Theodosia Augusta & Basilio ejus		Timotheo,	ccccLxxxvii.
filio,	719.	Tithoe filio.	dkxxvi. cccLxxvi.
Theodulo Cionita,	259.	Tito & Philoni filiis	ccccxxxiii.
Theodulo filio	ccclxxxvii. dxxix.	Turmarchissa Græciæ,	607.
dxxiii.			Z.
Theophani monacho,	691.	Zacharia præp.	cclxxviii. ccxcvii.
			ccclxxxv.

Scripta edita Theodori Studitæ, quæ cum operibus
Sirmondi non prodire.

IO. Δογματικὴ περὶ τιμῆς καὶ προσκυνήσεως τῶν ἁγίων εἰκότων. *Oratio dogmatica de bonore atque adoratione sanctorum Imaginum.* Græce cum Jo. Damasceni Orationibus de imaginibus Rom. 1553. 8. & Latine Godfrido Tilmanno interprete Antwerp. 1556. 12. Atque utraqve Lingva inter Damasceni opera Basil. 1575. fol. p. 674. Et Latine iterum in Bibliotheca Patrum Paris. 1589. & 1644. 1654. Tomo III. altero interprete, ibique notatur, illius Orationis locum citari à Gennadio, qui antea Georgius Scholarius, in expositione quilibet capitum Synodi Florentinæ contra Græcos cap. 5. sect. 12.

II. Ἐπιτάφιος εἰς Πλάτωνα τὸν αὐτὸ πνευματικὸν πατέρα. *Oratio funebria in S. Platonem Patrem suum spiritalem.* Hanc à Gvil. Sirleco, postea Cardinale redditum Latine vulgavit Aloisius Lipomannus tom. VII. de vitis
Hh 2 Sancto

Sanctorum Patrum p. 275. & ex Lipomanno Laur. Surium ad XVI. Decembr. nec non alter *Laurentium*, de la Barre in Historia Christiana Patrum p. 118. Paris. 1583. fol. Denique Græce ex Bibl. Regis Christianissimi & Vaticana dedere *Henschenius* & *Papebrochius* ad calcem Act. Sanctor. T. 1. April. p. XLVI. & Latine ex nova interpretatione p. 366.

12. Λόγος εἰς τὴν προσκύνησιν τῆς Τιμῆς καὶ ζωοποιῆς σταυροῦ ἐν τῇ μετῴχῃ σήμερον. *Oratio in adorationem pretiosa & vivifica Crucis in media Quadragesima.* Prodiit Græce cum *Jacobi Grefseri* versione, in hujus opere de Cruce T. 2. p. 287. Ingolstadt. 1600. 4. (edit. in fol. p. 1405.) Incipit : ἀγαλλιάσεις καὶ εὐφροσύνης ἡμέρα. Latine T. XIV. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 900.

13. Κανὼν εἰς τὴν σταυροπροσκύνησιν. *Canon sive Hymnus in adorationem Crucis*, sub Theodori Studitæ nomine editus Græce & Latine ab eodem *Grefsero* T. 3. p. 487.

14. Κακὰν ψαλλόμενος εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων ἐκόνων, ποίημα ἔς ἁγίους πατέρας Θεόδωρον τὸν Στουδίτην. *Canon sive hymnus Odis octo constans qui canitur in erectione sanctæ ecclesiæ imaginum*, opus S. P. Theodori Studitæ. Exstat Græce & Latine, *Federico Mezio* interprete apud *Baronium* ad A. 842. Et Latine in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XIV. p. 898. Sed monet doctissimus Cardinalis, Theodori nostri non esse hymnum hunc, utpote quem non ante restitutas imagines sacras ad redditam Ecclesiæ pacem, proindeque pluribus post Theodori mortem annis scriptum fuisse apparet. Itaque *Combesius* putat junioris esse Theodori, qui post Naucraticum Studio præfuit.

15. Ἡ μικρὰ λεγομένη Κατήχησις, *Catechesis quæ dicitur parva*, CXXXIV. sermonibus brevibus & extemporaliibus distincta. Memoratur in Theodori Studitæ vita p. 27. & Græce MS. exstat in variis Bibliothecis, Cæsarea Lambec. VIII. p. 295. Bodlejana Oxoniensi, Segvieriana sive Goisliniana & Lipsiensi Paulina. Fuit etiam apud *Raphaëlem Trichetum* du Fresne; Latine prodiit ex *Joannis Lipineji* Canonici Antwerpensis versione, Antwerp. 1602. 8. & in Bibliothecis Patrum edit. Colon. Tomo IX. & Paris. 1644. 1654. Tomo II. atque Lugd. T. XIV. Hujus κατήχησης lectio Monachis commendatur in Triodio & Menæis Græcorum & in Typico Irenæ Augustinæ in Analectis Græcis Monachorum Benedictin. p. 210.

16. Ἐγκώμιον περὶ τῆς ἁγίας Βαρθολομαῖς, *Encomium S. Bartholomæi Apostoli*, quod Græce exstat MS. in Codice Colbertino 340. Latine ex veteri *Anastassi* versione edidit *Lucas Dacherius* Tomo tertio spicilegii Paris. 1659. 4. & *Franciscus Combesius* in Bibliotheca Concionatoria T. VII. p. 749. Paris. 1662. fol.

18.

18. Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον Ἀπόστολον καὶ Ἐυαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον. *Encomium S. Apostoli & Evangelistæ Joannis Theologi.* Latine à se verſum vulgavit idem Combeſiſius in jam laudata Bibliotheca.

19. *Sermo brevis in Dominicam quartam Quadrageſima ſive Jejunii.* Latine ex Joannis Livineji verſione prodiit ſæpius cum Theodori Studitæ Catecheſi, de qua jam dixi. Incipit: *Fratres, Patresque; S. Spiritus nos benignitas.* Livinejus in Codice MS. hunc ſermonem reperit notatum numero octavum & ſexageſimum.

20. *Capitula quatuor de vita aſcetica,* quæ Græce & Latine vulgata ſunt à Petro Poſſino S. I. in theſauro Aſcetico Pariſ. 1684. 4. Capita quinque MSta in Bibl. Cæſarea memorat Lambecius IV. p. 146.

21. Ἐγκώμιον εἰς τὴν τρίτην ἔκδοσιν τῆς ἱερίας καὶ Παλῆς ἡ ἀγία προδρόμη. *Encomium in tertiam inventionem venerandi capituli * ſancti præcurſoris Joannis Baptiſta.* Cum verſione Franciſci Combeſiſi edidit Carolus du Freſne, ſive Cangius, in libro cui titulus: *traité Hiſtorique du chef de S. Baptiſte.* Paris 1666. 4.

22. Τροπάρια, κανόνες &c. *Troparia, Canones ſive hymni &c.* Com-
plura generis huius, Studitæ inſcripta nomine, in Octoëcho, Menæis
& aliis Græcorum libris Græce edita ſunt. Itaque noſtrum intellige;
Theodorum Monachum, cujus Canon catanycticus ſive hymnus de nocte
decanandus ad Chriſtum Servatorem memoratur MS. apud Lambecium
V. p. 268. Ποιητὰς τῶν κανόνων Theodorum Studitam & Joſephum (Epiſco-
pum Theſſalonicenſem) ejus fratrem laudat Codinus Origg. CPol. c. 104.
p. 50. Nicephorus Calliſtus in Synaxario: Πρῶτος δὲ πάντων &c.
Primus autem omnium illud, tres odas inquam, in typum, ut arbitror, ſanctæ &
viviſicæ Trinitatis excogitavit magnus Poëta Coſmas in magna ſanctæque Paſſionis
Domini & Dei & Servatoris noſtri JEſu Chriſti hebdomade - - ex q̃: & reliqui
Patres & inter eos præcipue Theodorus & Joſephus Studita eum amulati, in aliis
ſanctæ magna Quadrageſima hebdomadibus componentes, proprio Studiorum mona-
ſterio tradiderunt, odas iſtas magis ac magis producentes ac concinnantes. Clari
etiā apud Græcos hymnorum & cantionum auctores Theodorus Ducas
Laſcaris Imperator, cujus κανὼν ὀρθολογικὸς εἰς τὴν ὑπεραγίαν θεοτόκον
deſcribitur in Paracletico p. 181. Theodorus item Cætonita, Theodorus
Santabarenuſ &c. ne dicam de Theodoro Prodromo, qui hymnos Coſmæ

Hh 3

&

* De inventionem capituli S. Joannis Baptiſtæ confer Cangii CPol in Chriſtianam lib. IV. p. 101.
Eliz du Pin Bibl. ſcriptor. Eccleſ. T. XVIII. p. 142. edit. Amſt. & memorias Trevulcianas
A. 1708. p. 418. ſeq.

& Damasceni commentario illustravit. Sed de Theodori Studitæ scriptis dicere pergamus, cui nonnulli viri docti tribuunt etiam vitam *Theophaniæ* Confessoris, quam Latine ediderunt Lipomannus, Surius, Henschenius ad 12. Martii, & Combesius è Barberino codice descriptum Græce cum Latina versione præmisit Chronico Theophanis edito Paris. 1655. fol. Tribuitur illi etiam in Codicibus quibusdam *Oratio in natalem S. Deipara*, quæ incipit : λαμπρῶς πανηγυρίζει ἡ κλῆσις σήμερον. Sed plurium Codicum auctoritate asseritur Joanni Damasceno, inter cujus opera prodit Græce & Latine cum versione Allatii T. 2. edit. novæ p. 849.

Scripta Theodori Studitæ inedita,

quæ à Jacobo Baunio in elencho operum ejus commemorantur.

23. Ἡ μεγάλη καλουμένη κατηχητικὴ &c. *Magna catechesis* * tribus membris seu partibus comprehensa : liber comprehensens catecheses collectas ex omnibus catechesibus sancti Patris nostri confessoris Theodori Studitæ, quæ & recitari debent diebus Dominicis ; quarta & sexta feria, & in majoribus festis totius anni, sicut & compositæ sunt. meminit auctor vitæ p. 27. d. Extat hæc in Regio Græco codice Paris. 2340. Ibi autem post illas catecheses, ita legitur : Θεοῦ τὸ δῶρον ἡ γραφὴ δὲ Ἀρσενίου ἐτελειώθη μηνὶ Ιουλίῳ, δωδεκάτῃ, Ἰνδικτ. ιδ. ἔτους σϭιδϭ. βασιλευσιντῷ Ιωάννου ἔ Πορφυρογενήτου. Donum Dei istud scripsit Arsenii manus, absolutum mense Junio, die duodecima, Indictione XIV. anni VIMDC. XXXXIV. regnante Joanne Porphyrogeneta : qui annus incidit, ex supputatione Græcorum, in annum Christi MCXXXVI. quo Calo-Joannes Alexii Comneni F. Isaaci N. decimum nonum Imperii annum agebat.

24. Πανηγυρικὴ βίβλος &c. *Panegyricum volumen in dies festos Domini, necnon Deipara, & S. Joannis Baptista*. ita Auctor Vitæ p. 27. e. Huc referri possunt fortasse, Λόγῳ κατηχητικὸς τῇ ἀγίᾳ καὶ μεγάλῃ κυριακῇ ἔ πάσχα. *Sermo catecheticus magna Dominica die Pascha* : qui extat in Vaticano Græco codice 1587, unde ab Arcudio descriptum habuimus, II. Εὐχαί-

* Fuit etiam in Bibl. Scorialensi, in Mediceam autem venit ex Gerasini Blachi apparatu librario de quo Combesius in Bibl. Concionator. Rev. Abb. Gerasinus Blachus duplo fere plures (quam ediderat Livenejus) sermones Theodori Catecheticos extare ad me scribebat, in quibus majores illos fuisse nullus dubito. At spretum nostris tantum ἔργον, hoc solum arente munificentia Gallica, sic aliis effusa : Magno interim Duce totam Viri Græcorum suppellectilem sibi addicente. In Bibl. Coisliniana sive Segvieriana sermones Catechetici qui Theodoro Studitæ tribuuntur exstant ad CLXX. Vide Eruditiss. Montfauconi Catalogum illius Bibl. p. 376. 386, seq.

Εγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν τῆς ἁγίας δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου. *Encomium in dormitionem sanctæ dominæ nostræ Deiparæ* : quod extat in Vaticano Græco codice 1671. unde Arcudii manu pariter descriptum vidimus. III. Λόγος εἰς τὸ θνήσκειν τῆς ἁγίου προφῆτου, προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. *Sermo in Natalem sancti prophete, præcursoris et Baptiste Joannis*. Extat in Sfortiano codice 86. unde ab Arcudio transcriptus. Eundem sermonem Sirmon-di quoque manu Græce descriptum habemus. IV. Εγκώμιον εἰς τὴν ἀποτομήν τῆς ἱεῖρας κεφαλῆς τῆς μεγάλου Βαπτιστοῦ &c. *Encomium in Decollationem magni Baptiste ac præcursoris Christi* : quod extat in Vaticano Græco codice 1671. unde descriptum ab Arcudio. Sirmondi etiam manu exaratum habemus. V. *De Inventione capituli S. Joannis Baptiste*, in codd. Regiis 66. & 1045. VI. Εγκώμιον εἰς τὴν τρίτην εὑρεσιν τῆς τιμίας κεφαλῆς τῆς ἁγίου προδρόμου. *Encomium in tertiam inventionem venerandi capituli sancti Præcursoris* : quod extat in Regio codice 273. & in Sirmondi apographo. Editum est, ut dixi, Græce & Latine, Francisco Combesio interprete, in libro Gallico V. CL. Du Cangii, de S. Joannis Baptiste capite. VII. Εγκώμιον εἰς τὴν ἁγίαν Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην τὸν Θεολόγον. *Encomium in S. Apostolum et Evangelistam Joannem Theologum* : extat in Regio codice 273. unde a Sirmondo descriptum habemus. VIII. *De Veneratione crucis*. in codd. Regiis, 143. & 276.

25. Ὁ πρὸς τὴν μητέρα Θεοτόκῃ. *Theotokis matris laudatio funebri*. In Vita Theodori pag. 4. b. Extat in Metaphrastæ codice MS. Colbertino 450. in mense Decembri.

26. Ἐπιτίμια κοινὰ τῆς ὅλης ἀδελφότητος. *Pœnitentia communes universæ fraternitati*. meminit Auctor vitæ p. 25. c. Extant autem in Vaticano Græco codice 430. tum in apographis Sirmondi & Arcudii.

27. Σχόλιον εἰς τὰ μερικὰ ἀσκητικά τῆς μεγάλου Βασιλείου. *Scholium in particularia ascetica magni Basilii*. Græce descriptum habemus manu Sirmondi. Descripsit etiam Arcudius ex Vaticano Græco codice 431.

28. Ἐκ τῆς ὁδοῦ * περὶ τῆς εβδομάδος τῆς τυροφάγου. *Ex Regula de hebdomade Tyrophagii*. Græce descripsit Sirmondus ex Canonario Bibliothecæ Cardinalis Columnæ.

29. Σύντομος διδασκαλία τῆς Στουδίτου Θεοδώρου. *Brevi institutio Theodori*

* Apud Lambecium VIII. p. 451. Ἐκ τῶν ὁρῶν τῶν ὁσίων πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου καὶ ὁμολογητῶν, & Στεφάνου, περὶ τῆς εβδομάδος τῆς τυροφάγου, ὅτι ἐν ταύτῃ οἱ μὴ μετέχοντες τυρῶν, ἀναθέματι καθυποβάλλονται.

dori Studite. Extat in Græco libro MS. 32. Collegii Jesuitarum Parisiensis, cui titulus : Διδασκαλία πάντων ἀφ' ἑλίου ὀκτωθῆσα ὡρὰ τῶν ἁγίων πατέρων. *Institutio valde utilis exposita a SS. Patribus.*

30. Ὑποτύπωσις τῆς καταστάσεως τῆς μονῆς τῶν Στουδίου. *Constitutiones monasterii Studitarum.* Græcum viri docti apographum habemus.

31. Περαγματεία περὶ τῆς καθόλου οἰκονομίας. *Opus de Dispensatione in univrsam.* Contra Mœchianos * haud dubie. Meminit ipse Theodorus Lib. I. Epist. XLIX. pag. 349.

32. Τετράδις sive Σύνταγμα, μηδὲν ἐξ ἑαυτῆ &c. *Quaterniones* sive *Syntagma* (adversus Mœchianos) in quo nullam prorsus sententiam propriam, sed duntaxat divinorum Patrum documenta & præcepta profert contextitqve Theodorus, sicut ipse ait Lib. I. Epist. XLIII. pag. 333.

33. Τετράδια. &c. *Quaterniones, in quibus impia Iconomachorum dogmata exponuntur confutanturque* : missa Theodoro ad Patriarchas Alexandrinum, Antiochenum & Hierosolymitanum, atqve ad varia monasteria : sicut liquet ex Theodori Lib. II. Epist. XIV. pag. 401. d. 404. e. 407. d. 411. b.

34. Σηλυτευτικός &c. *Invektiva adversus Iconomachos.* Meminit hujus operis sui Theodorus ipse initio Antirrhethici primi, pag. 89. b.

35. Βιβλιαδίκιον καὶ τετράδις δεκατίσσαι, ἐφ' οἷς εἰσι λόγοι καὶ βίαι τῶν ἀδελφῶν, ἐμμέτροις εἴχοις. *Libellus & quaterniones quatuordecim, quibus continentur Sermones & Vita Fratrum, versibus metricis.* Memorat Theodorus Lib. II. Epist. LXI. pag. 484. d.

36. Τριώδια τῇ ἁγίᾳ τεσσαρεσθῇ &c. *Triodia in sanctam Quadragesimam.* Mentio fit in vita. pag. 69. a.

37. Βιβλίον Διὰ εἴχων ἱάμβων, πλὴν τι πλάσιν ἔχοντάς τε &c. *Liber versibus jambicis, de primi hominis creatione & lapsu, deque Caino, Enocho, Noemio &c. & de universa Iconomachorum heresi.* Auctor Vitæ, pag. 28. a.

38. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου ἔκτου Στουδίτου, περὶ τῆς τῶν ἐν βρώμασι ποσότητος καὶ ποιότητος. *S. Patris nostri Theodori Studite de quantitate & qualitate ciborum.* in Cod. XLVI. Græc. Hist. Eccl. Mss. Bibliothecæ Cæsareæ Vindobonensis. Vide Lambecium lib. VIII. p. 456.

39. *Hymnus de vita & solitudine S. Joannis Baptista.* meminit Michael in Theodori vita pag. 28. a.

40. *Peri-*

* Mœchianos appellat Theodorus eos qui adulterio copulatas Constantini VI. Imperatoris nuptias dispensatione factas legitimas affirmabant.

40. *Peritopa* quaedam breviores : una, De pœnis quibus parentes mulcandi sunt, si infans intra septimum, aut si intra quadragesimum diem, mortuus sit absque baptismo. In Canonario Collegii Jesuitarum Parisiensis. Aliæ duæ, in veteri collectione Græci cujusdam de *Processione Spiritus sancti contra Latinos*, quæ in cod. Reg. inscribitur *Confessio de Trinitate*. Hæc duo fragmenta Græce Simonidus descripsit ex codice Vallicellano.

His addi potest doctiss. Baunio præterita

41. *Oratio de vita & laudibus magni Arsenii*, ex qua locum affert Allatius libro de purgatorio p. 733.

Theodorus *Syceota* sive Syceonis archimandrita, cujus vita citatur in actis Synodi secundæ Nicænæ p. 574. T. 3. Concil. edit. Binianæ. Vide supra, p. 148.

* Theodorus Laicus, *Synnada* in Phrygia concionatus, ut narrat Eusebius VI. 19. Hist.

Theodorus *Syracusanus*, scriptor ταξιχῶν. Laërt. II. 104. Incertum an idem de quo Livius XXIV. 5. & Valerius Max. III. 3. in Theodoro, viro gravissimo, Hieronymus Tyrannus frustra tortorum manus fatigavit.

Theodorus *Syracusius* cognomine κερδιστός, in Actis Synodi secundæ Nicænæ T. 3. edit. Binianæ p. 693.

De Theodoro *Tabennensi* monacho & Abbate in Ægypto, Tillemontius T. 7. memor. Eccles. p. 469-499. Idem de pluribus Theodoris solitariis videndus T. 12. p. 364. 369. 370.

Theodorus *Tarseus*, Episcopus, frequentius Diodorus, de cujus scriptis supra Volum. VIII. p. 358. seq.

* Theodorus *Thebanus*, ἀνδραγαθοποιός sculptor apud Laërtium II. 104.

Theodorus ποιητὴς *Τεργυθίας* apud Laërtium II. 104. *Τεργυθός* Pausan. p. 90. edit. Lipsiensis. Idem *Τεργυθιῶν ἱστορικῆς* apud Aristotelem VII. ult. Politicor. & Plutarchum. Vide Perizonium ad Ælian. XIV. Var. Histor.

* Theodorus *Tribunus* ad quem scribit S. Nilus.

* Theodorus *Trichinas* ab aspero cilicio quo tegebatur appellatus idemque thavmaturgus, de quo martyrologia & menologia 20. April.

Theodorus *Trimituntis* Cypri Episcopus, cujus Homilia in laudem Jo. Chrysostomi memoratur ab Allatio, quæ incipit : ἀγαπητοὶ, ἀψευδὴς Θεός.

Theodorus *Tripolites* Sphæricorum scriptor vocatur à Ménagio p. 119. ad Laërt. qui alii rectius Theodosius.

* Theodorus *Tyanensis* in Cappadocia metropolitanus ad quem videntur datae Nazianzeni Epistolæ. Vide Tillemontium memor. T. XII. p. 437.

* Theodorus *Tyro* Martyr sub Licinio. Vide supra p. 147. seq.

* Theodorus *Visarius* ad quem Epistola Theodoretæ quadragesima.

His porro accedunt Theodori *incerti*, ut quem *περὶ νομοποιῶν*, de Terpan-dro & aliorum nomorum Musicorum scriptoribus : & alius quem *περὶ ποιητῶν* scripsisse testatur Laërtius II. 104. alius denique quem *ἐν τῇ περὶ αἱρέσεων* laudat II. 65.

Theodorus *ἐν τῇ εἰκοστῇ δευτέρᾳ* citatur à Scholiaste Aristoph. in Nubes v. 397. & *ἐν εἰκοστῇ ὀγνάτῃ* à Scholiaste Apollonii lib. IV. v. 264. fortasse Theodorus Samothrax intelligitur.

Theodorus citatus ab Eustathio ad Odyssæa θ', p. 1602. 23.

Theodorus laudatus à Stobæo p. 149. & 403. florileg. & p. 429. *pro Elpidi-phoriana*.

Theodorum *ἐν ταῖς μεταμορφώσεσιν* allegat Plutarchus in parallelis minoribus p. 311.

Denique Theodoros vocant nonnulli, qui aliis rectius sunt *Diodori*, vel *Theodosi*, ut supra in Crono & Tripolite jam monui : vel *Theodoti*, ut Theodotus Ancyranus Gennadio, Honorio & Possevino est Theodorus : vel denique *Theoduli*, ut Theodulum presbyterum in Cœlesyria (cujus *de consonantia S. Scriptura* Gennadius c. 91. de S. E. memorat) Honorius Augustod. lib. 2. c. 90. vocat Theodorum, Trithemius autem confundit cum longe juniore Theodulo de cujus *Ecloga*. versibus scripta Latinis Hexametris Sigebertus c. 134. ut ad Trithemii cap. 185. annotavi. At Possevinus duos ex uno illo Gennadii facit Theodoros presbyteros. Cæterum Catena in *Epist. ad Romanos* quæ Latine ex Jo. Lonicæri versione exstat in Orthodoxographis utrisque & in Patrum Bibliothecis sub Theoduli nomine, & Græce in Codice Bibl. Coislinianæ p. 267. neutiquam diversa est ab illa quam sub *Occumenii* titulo Græce & Latine habemus.

CAPUT

CAPUT XXXIV.

De PHILONE Carpasio, ISIDORO

Pelusiota, Nestorio, Eutyche

& aliis Sæculi V. Scriptoribus atque Hæreticis.

Scriptores Sæculi V. de quibus jam dictum in hac Bibl. 1. De Philone Carpasio. 2. de Isidoro Pelusiota, variisque Isidoris. 3. de Antiocho Ptolemaei Episcopo, variisque Antiochiis. 4. De Severiano Gabalensi & Severianis aliis. 5. De Theodoro Ancyrano, variisque Theodotis. 6. De Antipatro Bostrensi, Candido Isauro &c. 7. De Simcone Stelise. 8. De Joanne Hierosolymitano. 9. De Nestorio ejusque sectatoribus & oppugnantibus. 10. De Eutyche. 11. Index scriptorum & Epistolarum quæ in Actis Concilii Ephesini & Chalcedonenſi atque in Synodico adversus tragediam Irenæi occurrunt. 12.

I.

Um de quam plurimis scriptoribus Græcis, qui sæculum à natō
CHRISTO quintum ingenio & doctrina sua illustrarunt, in hac
Bibliotheca alibi dixerim, de *Adriano* quidem hoc ipso Volu-
mine IX. p. 381. de *Andrea* Cæsariensi VII. p. 791. *Aniano*
Chronologo VI. p. 135. *Asterio* Amaseno VIII. p. 607. *Basilio* Cilice VI.
p. 114. & Seleuciensi VIII. p. 130. *Jo. Cassiani* Græca Epitome, VII. p. 551.
Cyrillo Alexandrino VIII. p. 553. *Diadocho* VIII. p. 348. *Eudocia* I. p. 357.
Eustathio Epiphaniensi VIII. p. 189. *Euthalio* Sulcensi id. p. 367. *Eutberio* Tya-
nensi VII. p. 446. *Firmo* VII. p. 442. *Gelasio* Cyziceno VIII. p. 371. *Gregentio* IX.
p. 14. *Heliodoro* Emeseno & Antiocheno VI. p. 784. 798. *Heraclide* IX. p. 16.
Joanne Aegæate VI. p. 113. *Malcho* Philadelphienſi VI. p. 236. *Marco* Asceta VIII.
p. 349. De *Nilo*, ad Allatii librum de Nilis, Volumine V. hujus Bibl. De
Palladio IX. p. 1. *Panodoro* Chronologo VI. p. 135. *Philippo* Sidete VI. p. 112.
Philosorgio VI. p. 114. *Polybio* S. Epiphaniis discipulo VII. p. 415. *Poly-*
chronio VII. p. 753. & IX. p. 165. *Proclo* CPol. VIII. p. 600. *Socrate* & *Sozo-*
meno VI. p. 117. 121. *Syneſio* VIII. p. 221. *Theodoreto* VII. p. 430. *Theodoro*
Mopsvesteno IX. p. 153. *Victore* Antiocheno VII. p. 769. & *Zosimo* Histo-
rico VI. p. 605. Labet jam præſenti capite succincte complecti eos, qui
ad idem sæculum quintum pertinent, sed indicti hætenus à me præteriti
fuere.

II. PHILONIS *Carpasii* his verbis mentio fit apud Svidam : Φίλων Καρπασίῳ. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὸ ἄσμα τῶν ἁσμάτων. *Philo Carpathius*; *Scriptis commentarium in Canticum Canticorum*. Qui autem S. Epiphanius discipulus, circa quinti sæculi initia floruit Philo, non *Carpasii* in Cycladibus sed *Carpasii* sive *Carpasia* a) Cypri civitatis ab eodem ordinatus Episcopus fuit. Polybius Rhinocurorum Ægypti Episcopus in vita S. Epiphanius c. 49. b) Ἦν δὲ τις κληρικὸς ἀπὸ ῥητόρων, τὸν ὄνομα Φίλων, ἀνὴρ ὁσίῳ. Χρεία δὲ ἦν ὅτι τῆς πόλεως & Καρπασίᾳ καθίσταται ἐπίσκοπον ὅτι & θρόνον. Ἦν δὲ ἄτος Διάκονος. Τῆτον ἐν ἀπὸ ἀποκαλύψεως Θεοῦ χηροτονεῖ ὅτι τῷ θρόνῳ τῆς πόλεως καὶ τῆς ἐκκλησίας & Καρπασίᾳ. *Erat quidam ex Oratoribus clericus, Philo nomine, vir sanctus. Opus autem erat, in civitate Carpasii in sede collocare Episcopum. Eratque is Diaconus. Hunc ergo ex DEI revelatione Episcopum ordinat Epiphanius in sede civitatis & Ecclesia Carpasii.* Sub ejus nomine fertur *Commentarius in Canticum Canticorum*, ad Eustathium presbyterum & Eusebium Diaconum, qui Latine dumtaxat lucem hactenus vidit è latina versione *Stephani Salvatoris* sive *Salvatoris*, Piscienfis, Paris. 1537. 8. apud Robertum Stephanum, atque inde insertus est Bibliothecis Patrum Parisiensibus, Colonienfi ac denique Tomo V. edit. Lugdunensis. Recte monent viri docti hunc Philonis fortum, si genuinum, ex parte saltim minus sincerum, valdeque interpolatum à Salvatore fuisse editum, quia multa illi inserta ex commentario Gregorii I. nec satis cum cæteris coherentia, ut jam Bellarmino observatum. Genuinum Philonis Commentarium Græce è Codice Bigotiano editurum pridem in se recepit vir doctissimus Anselmus Bandurinus Monachus Benedictinus & post Magliabecium hodie præfectus dignissimus thesauri librarii Medicei. Fragmenta complura Philonis hujus occurrunt in expositione Cantici Canticorum quam Eusebii Cæsar. nomine (cum longe junioris c) scriptoris sit) Græce edidit Joannes Meursius Lugd. Bat. 1617. 4. Nusquam autem Philo Carpathius sed tantum Philo ibi appellatur. Fragmentum Philonis in illud Matth. V. 13. *Vos estis sal terra* è Catena MS. Mazariniana dedit Combefisius in Bibl. Concionatoria. Citatur etiam Philo Episcopus aliquoties in Catena Patrum ad Pentateuchum, Latine versa à Francisco Zephyro p. 77. 82. b. 83. Hæc de scripto-

a) Καρπασίᾳ Stephano & alijs, Plinio *Carpasium*, in Notitia Græca Episcopatum *Καρπασίῳ*. Vide Meursium in Cypro p. 28. Harduinum ad Plin. V. sect. 35. T. 1. p. 614. & Hollstenium ad Stephanum Byz. p. 162. Olympius, Carpasia Episcopus Philonis successor interfuit concilio Ephesino A. C. 431.

b) T. 2. Operum Epiphanius p. 360. c) Vide Volum. VI. hujus Bibl. p. 95. & VII. p. 753.

Scriptore isthœc paullo explicatius præsentī loco tradere volui, licet illius jam meminerim lib. IV. cap. 4. cum Philones varios recenserem.

III. Præclarissimis Ecclesiæ luminibus & utilioribus scriptoribus merito accensendus venit ISIDORUS *Pelusiota*, Monachorum in Pelusiq; Ægypti monte degentium Abbas d) constantiæ, sanctimoniz & doctrinæ laude pariter conspicuus, & non modo tempore e) Concilii Ephesini A. 431. celebrati adhuc superstes, sed circa A. 449. demum * vel 450. provec̃tæ ætate, cum Ægyptum jam Entychis turbasset hæresis, defunctus: de cuius vita & laudibus agunt Græci in Menæis 4. Febr. Acta Sanctorum T. I, Febr. p. 468. seq. & cuius industriæ non habeo quod addam, Tillemontius T. XV. memor. p. 97. seq. *Jo. Chrysostomi* Doctoris sui A. 407. defuncti us strenuus adversus Cyrillum Alex. aliosque defensor extitit & lib. 2. Epist. 42. laudator, ita dicta ejus & sententias libenter suas ipsum facere & passim imitari notavit Conradus Rittershusius tam in notis ad Isidorum, quam in sacrarum lectionum libris, IV. 16. seqq. V. 13. VI. 13. VII. 7. De eo Svidas: *Ἰσίδωρος* Ⓢ *πρεσβύτερος ὁ Πηλυσιαῖος, ἀπὸ τοῦ ἁγιωτάτου* Ⓢ *Φιλόσοφος* Ⓢ *καὶ ῥήτωρ. Ἐπιστολάς ἐμνηνεύσας τὴν θείαν γραφὴν γ' γέγραφε καὶ ἑτέρας ζ', καὶ ἄλλα τινά. Isidorus presbyter, Pelusiota, vir eruditissimus, Philosophus & Orator. Scripsit Epistolas ter mille quibus sacram Scripturam interpretatur, & alias septies mille, nec non alia quædam. Sic habere codices enumeratos testatur Sirmondus f) ad Facundi II. 4. cui pulchre convenit quod in Menologiis & apud Nicephorum X. 54. legas Isidorum multa scripsisse ἀφελείας ἀπάσης ἐμπλεῖα, omnigenæ utilitatē plena, μάλιστα δ' ἑπιστολάς χάριτος Ⓢ παυτοίας μετὰς, θείας τε ἅμα καὶ ἀνθρωπίνης ὥστε χιλιάδας δικά, δι' ὧν πᾶσαν τι γραφὴν σαφηνίζει, καὶ σύμπαν ἡδ Ⓢ παιδεύει, διδασκαλίᾳ πᾶσι πρῶτον ποιῶμεν Ⓢ τὴν ὑπογραφήν. potissimum autem Epistolarum omniū generis divina sumat & humana gratia referantur prope millia decem, in quibus Scripturam omnem clarius exponit, & hominum mores instituit, quippe qui dicendi genere ad docendum accomodat in eis utatur. Facundus vero bis mille tantum habuisse in suo Codice se innuit lib. 2. cap. 4. Nam vir etiam sanctissimus & magnæ in Ecclesia gloriæ Isidorus presbyter Ægyptius Pelusiota, quem duo millia Epistolarum ad adificationem Ecclesiæ multi scripsisse noverunt, qui etiam pro vita ac sapientiæ suæ meritis ut pater ab ipso Cyrillo & honoratus est & vocatus, sic ei scribit g) &c.*

II 3

ANNO

d) *Ἰσίδωρος* Ⓢ *ὁ Ἐπὶ Πηλυσίᾳ ὄντων καὶ θεογενησάμενος* Ⓢ *Niceph. XIV. 53.*

e) Concilii Ephesini tempore scriptæ sunt lib. I. Epist. 310. ad Cyrillum Alex. & 311. ad Theodosium.

* Tillemont. T. 19. memor. p. 116. seq.

f) T. 2. Opp. Sirmondi p. 458.

g) Facundus deinde producit Latine quæ inter Isidori Epistolas exstant lib. I. 370. & 380.

Annotatque Sirmondus Facundo fuisse ejusmodi Codicem, qvalem vetus interpres Epistolarum Isidori ineditus commemorat his verbis : *Hæc omnes B. Isidori præbyteri & Abbatis Pelusiotæ recensui & transuli ex Epistolis ejus duobus millibus quæ sunt per quingentas distributa in Acemetensis monasterii (CPoli) codicibus vetustissimis quatuor.* Similem Codicem Epistolarum Isidori bis millenarum *χιλιάδων δύο* Græcum in Bibl. Cæsarea Vindobohensi exstare testatur Lambecius T. I. p. 149. Neque dubito assentiri præclaro Tillemontio, h) qui in illa Monachorum Acemetarum collectione non alias extitisse Epistolas putat, qvam qvas libris qvinque digestas & utraqve lingua editas habemus, in illis etiam primus liber quingentis absolvitur, & universæ sunt bis millenæ ac duodecim. Hæ duodecim autem plures numerantur, qvia interdum una in duas discripta est ut lib. I. 271. 272. qvæ iterum repetita 303. nec non lib. IV. Epist. 206. 207. Nonnullæ etiam positæ bis ut lib. I. 29. & IV. 188. Idem Lambecius T. V. p. 245. Codicem alium Epistolarum mille Isidori de interpretatione S. Scripturæ commemorat, earundem cum editis. Sed aliam collectionem Epistolarum MCXLVIII. Venetiis in Bibliotheca S. Marci vidisse se refert Sixtus Senensis libro IV. Bibl. Sanctæ, qvem eundem Codicem sæculo decimo quarto exaratum memorans eruditiss. Montfauconus in Diario Italicop. 42. testatur continere Epistolas MCC ad interpretationem S. Scripturæ facientes & digestas esse secundum ordinem librorum Veteris & Novi Test. qvorum loca interpretatur. Addit Cardinalem Barbadicum morte præventum edendi hujus Codicis provinciam alii reliquisse, qvam à viro aliquo docto occupari tanto magis videtur exoptandum, qvo magis est credibile plures in hoc Codice latere Epistolas Isidori adhuc ineditas, cum primæ etiam initium à Sixto Senensi proditum *ἐπειδὴ κυλικὸν δὲ χρόνον τὸ σχῆμα*, nulli ex editis congruat, ut doctissimo Caveo in Historia literaria scriptorum Eccles. jam notatum. Aliam collectionem Epistolarum Isidori MDC in Codice Bibliothecæ Cryptoferratæ A. C. 986. scripto, idem Montfauconus reperit, ut p. 336. narrat. Isidori Epistolas plures laudat Leontius Byz. ut supra p. 174. annotavi. In illis unam ad Theonem qvam in editis diu incassum qværas. Michael quoque Glycas Epistola LXXXIV. ad Joannicium i) citat Isidorum Pelus. *ἔτις ἐν ἑπιστολαῖς λέγοντα* qui ad hunc modum in Epistolis loquutus sit : *ὥσπερ τὸ σῶμα ἔκ Κυρίου ὑπακούει τοῖς ὀφθαλμοῖς ἔκ αὐτοῦ, φθορὰν μὲν τηλικαῦτα ἐδέξατο, ἀλλὰ φθορὰν δὲ ἐκ αὐτοῦ, ἔτι καὶ νῦν αὐτὸ τὸ σῶμα ἔκ Κυρίου τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπακούει* τοῖς ἡμετέ-

ροῖς.

b) T. XV. memor. p. 347.

i) Mich. le Qrien ad Damascenum p. 654.

ροῖς, φθορὰν μὲν ὁμοίως ὑφίσταται, ἀλλὰ φθορὰν δὲ ἐκ ὄντα, ἀλλ' ἐνθάδε
 ἀφθαρτιζόμενον τῇ τῆς ψυχῆς ἐσὶα δίδεται μένον, ἀλλὰ καὶ εἰς αἰῶνα συμπα-
 ραμένον ταῖς τῶν δικαίων ψυχαῖς. *Quemadmodum Domini corpus, cum in inferi dentes cecidisset, corruptionem quidem admisit, non tamen omnigenam vidit: sic & in presenti ipsum corpus Domini dum dentibus nostris subjicitur, pari modo atque corpora nostra corruptionem subit, sed non absolutam. Quin potius deposita statim corruptela, anima substantia traditur: sed & non solum traditur, verum perpetuo perstat cum animis iustorum.* Frequenter etiam loca ex Isidori Epistolis afferuntur in Catenis ad libros S. Scripturæ non editis modo sed & illis quæ ineditæ in Cæsarea, Bodlejana Coisliniana & alijs Bibliothecis adservantur, nec non in Niconis aliorumque Græcorum scriptorum Collectaneis & inter Apophthegmata Patrum apud Coteler. T. I. monument. p. 488. Epistolarum editarum Isidori præstantissima editio est Græcolatina Parisiensis A. 1638. fol. quinque digesta libris, quorum *primus* Epistolas 500, *secundus* 380, *tertius* 413 complectitur. Hos tres Græce vulgarunt cum *Jacobi Billii* versione & sacrarum observationum libris duobus Paris. 1585. fol. Billii versio recusa in Bibliotheca Patrum edit. Colon. Tom. V. parte 2. *Quartus* liber habet Epistolas 230. cum tribus prioribus editus primum à *Conrado Rittershusio*, qui versionem quarto huic libro, & universis quatuor, notas, indices, singularumque Epistolarum argumenta adjunxit. *Quintum* librum Epistolas 570. complexum debemus *Andrea Schotto* S. I. qui cum ex MSS. Bibl. Vaticanæ Græce cum notis edidit Antwerp. 1623. 8. argumentaque Epistolarum addidit & Latine à se versum vulgavit Rom. 1624. 8. Græce etiam & Latine ut Rittershusianæ editioni adjungi posset recusum Francof. 1629. fol. Hinc ut dixi Parisiensis librorum quinque *Græcolatina* indolis vidit lucem A. 1630. fol. quæ Rittershusii & Schotti notas ad voluminis calcem subjectas, & argumenta operi præmissa exhibet. Libri quinque etiam ex Billii, Rittershusii & Schotti versione una cum argumentis recusi sunt in Tom. VII. Bibliothecæ Patrum Lugd. 1677. sed notæ prætermittæ. Aliquot locis Epistolarum Isidori, libri primi maximo lucem affert Bonaventura Vulcanius notis ad Cyrillum Alex. adversus Anthropomorphitas editum Lugd. Bat. 1605. 4. testatus Billium doctissimum virum extremam versionem suam manum non adhibuisse, & postumum ipsius foetum adeo male habitum à lucripeta typographo in lucem extrusum esse. Longe plura autem adhuc emendanda supersunt in libri quinti versione, in quo Schottus interpres passim a sententia Isidori recedit & aberrat. Cæterum si nova adornanda harum Epistolarum editio fuerit, non

non parum nitoris & ornamenti ad eam accedet ex labore *Francisci Arcudii* Græci Calabri, postea Episcopi Nuscani, qvi ab Emin. *Francisci* Cardinalis *Barberini* liberalitate ad hoc invitatus universos qvinque libros cum MSS. contulit, sex antiqvis Codicibus usus: duobus Vaticanis, totidem Altaëm-sibus, quinto Sfortiano & sexto Barberino. Collationes illas Isidorianas à Carolo Morono, præfecto Bibliothecæ Barberinæ secum communicatas è marginibus Parisiensis editionis, qvibus illas Arcudius adscripserat; enotavit, & singulari volumine edidit *Petrus Passinus* S. I. Rom. 1670. 8. Excerpta insignia ex Isidori Epistolis exhibet Lud. Elias du Pin Tomo IV. Bibliothecæ scriptor. Eccles. Indicem eorum ad qvos Isidorus scripsit, dedi Volumine V. ad calcem libri Allatiani de Nilis. Ex scriptis Isidori deperditis fuit ὁ πρὸς Ἑλλήνας λόγος liber adversus Græcos sive Gentiles, cujus meminit libro 2. Epist. 137. & 228. priore loco testatus in illo se solvisse quæstionem, cur bonis vivis mala fiant: in altero divinandi artem apud illos jactatam confutasse. Unde verisimile est diversum ab hoc scripto, non ut doctissimo du Pinio videbatur unum idemqve fuisse λόγος, sive, ut ipse ait, potius appellandum λογίδιον, lib. 3. Epist. 233. commemoratum περὶ τῆς μὴ ἀναγείμαρμένης. quod fatum non sit. Quæ vero Evagrius lib. 1. cap. 15. memorat scripta ad Cyrillum Alex. non alia quam Epistolas ejus quas scripsit Cyrillo, interpretor, à Facundo etiam II. 4. & Nicephoro XIV. 53. laudatas. Neque aliud quicquam ex illis inferre vult Evagrius, quam Isidorum & Cyrillum uno tempore vixisse. γέγραπται δὲ πρὸς Κύριλλον τὸν ἀσκήμον, ἐξ οὗ μάλιστα δέκνεται ὅτι θεοπετίᾳ συνακμάσας τοῖς χρόνιοις. Illud vero Evagrii de Isidoro ὅτι κλέος ἐνὺ κατὰ τὴν ποίησιν, cum Joanne Lango non accipiendum de poetica illius laude, ac si poemata composuisset Isidorus: sed ut à Billio jam annotatum, verba ὅτι κλέος ἐνὺ cujus decus ingens, ex Homeri poetæ mutuatus Evagrius est ad Isidori virtutem celebrandam.

Isidori alii.

S. Isidorus *Agricola*, quem patronum colunt Hispani Madritenses, & cujus encomium scripsit Antonius Sanderus, editum Antwerp. 1623. 8.

Isidorus *Egeates* cujus Epigramma legitur in Anthologia p. 327. edit. Wechel.

Isidorus monachus & presbyter *Alexandrinus* A. C. 404. de quo Bollandus XV. Januar. qvi alios etiam Isidoros *Aegyptios* sanctitate conspicuos commemorat T. 1. p. 83. 84. & 1015. Tillemont, T. VIII. memor. p. 787. seq.

Isido-

- Isidorus Anazarbi** Episcopus, qvi Synodo Trullanæ interfuit A. C. 706.
Isidorus Asturicensis qvi subscripsit Concilio Bracarenſi A. 675.
Isidorus Balneoregiensis in Italia, interfuit Concilio Romano A. 1059.
Isidorus Basilidis hæretici filius, de cujus libro *ὡς πρὸς Φυλῆς ψυχῆς*, Salmaſius p. 166. ad Simplicium. De aliis hujus Gnoſtici ſcriptis dixi lib. V. cap. 1. p. 200.
Isidorus Buchiras, infra in CPolitano;
Isidorus Caſarauguſtanus à Joſepho Pellizerio confectus. Vide infra in Hiſpalenſi juniore.
Isidorus Chatacenus, de cujus ſtathmis Parthiſis dixi lib. IV. cap. 2. p. 34. ſeq.
Isidorus Chronographus nugivendulus qvem citat Damascenus Orat. 3. de imaginibus.
Isidoros Cordubenses Episcopos duos, unum ad A. C. 384. auctorem Chronici, & commentarii in Lucam: alterum ad A. 423. & 430. qvi allegoriarum librum ad Oroſium ſcripſerit, comminiſcitur pseudo Dexter in Chronico. Sed allegoriarum liber Iſidori Hiſpalenſis eſt, & per commentarium in libros Regum qvem Iſidoro Cordubeniſi tribuit Aliebertus duodecimi ſæculi ſcriptor c. 51. de Script. Ecceſ. videtur quæſtiones ejusdem Iſidori Hiſpal. in libros Regum intellexiſſe, ita ut ne unum quidem nedum duos illds Iſidoros Cordubeniſes extitiſſe unquam putet Nic. Antonius lib. 3. Bibl. Vet. Hiſpaniæ c. 2. p. 188. ſeq. & lib. 6. c. 4. p. 330.
Isidorus Buchiras, CPolitanus Patriarcha ab A. 1341. qvo Synodo * interfuit Palamiciæ, ad 1349. Alius, Iſidorus Hieromonachus A. 1460. Alius titulo tantum Patriarchæ uſus circa A. 1473.
Isidorus Cynicus, Syeton, Nerone c. 99.
Isidorus Cyrrbenſis ſubſcripsit Concilio CPol. A. 381. Hiſiſte eſt cui A. 423. ſucceſſit Theodoretus. Vide Tillemont. T. XV. p. 217. ſeq.
Isidorus Edessenus interfuit Synodo Trullanæ A. C. 706.
Isidorus Gazaus, Procli & Marini diſcipulus, Platonici cujus vitam ſcripſit Damascius apud Photium Cod. CCXLII. De eodem Svidas in *Εὐεργετός, Ἰσίδωρος, Μαρίνος, Σαργάνιος* &c.
Isidorus Gnoſticus hæreticus. Supra in Baſilid.
Isidorus Gordoservorum in Bithynia Episcopus qvi interfuit Synodo Trullanæ A. 706.
Isidorus Hiſpalenſis Episcopus ab A. C. 595. ad 636. cujus vitam ſcripſit

K k

Lucas

* Vide Harduini Concilia T. VII. p. 1640. & Jo. Bolvinum in Nicephori Oregoræ vita,

Lucas Tudenſis apud Henſchenium ad 3. Aprilis, T. I. p. 327. ſeq. Vide & p. 900. ſeq. & Jo. Mabillonium in Seculo ſecundo Benedictin. De hujus Iſidori vita & ſcriptis accurate Nicolaus Antonius in Bibl. vetere Hiſpana lib. V. cap. 3. ſeqq.

Iſidorus *Hiſpalenſis* junior; qvi ſimul Caſarauguſtanus Epiſcopus fuerit, conſectus à Joſeph Pellizerio, Chronicon & hiftoriam Alanorum illi tribuente, quam Iſidoro illi veteri unicoqve quam Eccleſia Hiſpalenſis novit, vindicat Nic. Antonius lib. V. cap. 4. & lib. VI. cap. 3.

Iſidorus *de Iſolanis* Ord. Prædicator. auctor vitæ S. Veronicæ, editæ Mediolani A. 1518. & reſuæ in actis Sanctor. 13. Januar. T. 1. p. 887. ſeq. De aliis ejus ſcriptis conſules Poſſevinum,

Iſidorus *Kiovienſis* & totius Ruſſiæ Epiſcopus qvi vicem Patriarchæ Antiocheni geſſit in Synodo Ferrarienſi & Florentina A. 1438. & 1439. de qvo Allatius contra Creyghtonum p. 266. ſeq. & Henricus Warthon appendice ad Hiſt. literariam Cavei ad A. 1438. Ejus *Epiftola lugubris de capta à Turcis CPoli*, A. 1453. ſcripta & inter Epiftolas Turcicas ab Nicolao Reuſnero edita Francof. 1598. 4. lib. IV. p. 104.

Iſidorus *Mercator*, Eulogii Cordubenſis frater, circa A. C. 830. qm collectionem Epiftolarum decretalium Epiſcopis Romanis primorum ſæculorum ſuppoſitarum (Iſidoro Hiſpalenſi à nonnullis falſo adſcriptam) tribuit David Blondellus in Pſeudo Iſidoro ſive cenſura jam diſtarum Epiftolarum Genev. 1628. 4. De eadem collectione videndus Petrus de Marca lib. VII. Concordiæ Sacerdotii & Imperii cap. 20. & lib. III. cap. 5. Idem obſervat eam allegari in Synodo Rhemenſi A. 992. Iſidorum Setubenſem ſive Setubitanum Epiſcopum ejus auctorem facit Chronicon Juliani Toletani & Luitprandi ad A. C. 681.

Iſidori duo *Mileſii*, architecti ſub Juſtiniano Imp. laudati Procopio de ædificiis Juſtiniani lib. I. cap. 1. & lib. 2. c. 2. & 3.

Iſidorus *Pacenſis* in Luſitania (Paciſ Juliz; hodie * *Beja*;) Epiſcopus cujus continuatio Chronici Iſidori Hiſpalenſis ab A. C. 610. ad 754. prodiit curante Prudentio Sandovalio Pamplonenſi Epiſcopo una cum Chronicis Idatii, Sebaſtiani, Sampiri & Pelagii: Pamplonæ 1615. 1624. fol. Epitoma Imperatorum, vel Arabum Ephemeridis una cum Hiſpaniæ Chronico. Vide Nic. Antonii Bibl. Hiſpanam veterem lib. VI. cap. 3. & novam T. 2. p. 206. & Cardinalem d' Agvirre qvi

accura-

* non *Antiochia*, ut in Catalogo Bibl. Baſilienſis p. 378.

accuratiorem editionem promisit è Codicibus MSS. notit. Concil. Hispaniæ p. 163.

Isidorus *Peccator*, supra, in Mercatore.

Isidorus *Pergamenus* Rhetor, cujus mentio apud Laërtium in Zenone VII. 34.

Isidorus *præfatus* Orientis A. C. 416, de quo Jac. Godofredus in prosopographia Codicis Theodosiani.

Isidorus *Rhodus* Episcopus, subscripsit Synodo CPol. A. 681.

Isidorus *Ruthenus* supra in Kioviensi.

Isidorus *Samius* Episcopus, interfuit Synodo Trullanæ A. 706.

Isidorus *Scetenfis* in Ægypto Monachus. Supra in Alexandrino.

Isidorus *Scetabienfis* sive *Scetabianus* qui Synodis Toletanis interfuit A. C. 681 & 688.

Isidorus *Scholasticus*, cujus Epigramma legitur in Anthologia p. 553. edit. Wechel.

Isidorus *Setbroiti* in Ægypto Episcopus qui subscripsit Concilio Chalcedonensi A. C. 451.

Isidorus *statararius* cujus Herculem laudat Plinius XXXIV. 8.

Isidorus *Thessalonicensis* Metropolita circa A. 1461. clarus, qui celebratur in Triodio Græcorum Dominica Orthodoxiæ sive 1. Quadragesimæ; & in Synodico Thessalonicensi apud Allatium p. 187. libri de Simeonibus. Ejus homilias quatuor in *Deiparam* vulgavit sed Latine tantum cum notis Hippolytus Maraccius in Mariali S. Isidori, Rom. 1651. 8. Unam ex illis in *festum præsentationis* (Allatio p. 97. de Simeonibus, *eis τὰ ἅγια τῶν ἁγίων*) itidem Latine Combefisius in Bibl. Concionatoria, notans paullo verbosiores esse. Cæteras tres, 1. in *annunciationem*, 2. *nativitatem* & 3. *dormitionem* S. Mariæ memorat idem Allatius de Simeon. p. 94. 100. & 87. apud quem etiam aliarum ineditarum mentio ut p. 83. *Εἰς τὴν σωτήριον κατὰ σὰρκα καὶ θείαν γέννησιν τῆς Χριστοῦ*, & p. 100. *Εἰς τὴν ἰσορροπὴν τῶν φωτῶν. Commentarios in Evangelium Luca* in Bibl. Vaticana MSS. exstare pridem tradidit Sixtus Senensis lib. IV. Bibl. sanctæ.

Isidorus *Zoarens* in Palæstina Episcopus, qui subscripsit Concilio CPol. sub Mena A. C. 536.

IV. ANTIOCHUS Syrus, Ptolemaidis in Palæstina Episcopus ob eoque Chrysofostomus k) appellatus, sed præcipuis Joannis Chrysofostomi

K k 2

k) Sozom. VIII. 10, Niceph. XII. 9.

Iostomi inimicis accensus à Palladio, l) inter fuit Synodo ad Overtum A. C. 403. contra Jo. Chrysoftomum congregatz de qua Photius Cod. 59. & Jus Græco Romanum lib. IX. p. 554. Obiit adhuc sub Arcadio hoc est non post A. 408. Scripsit, ut ait Gennadius c. 20. de Scriptoribus Eccles. *adversus avaritiam* unum & longum volumen, & in *oratione* cæci qui à Salvatore illuminatus est, homiliam compunctione timoris DEI & humilitatis plenam. Ex his, & ex aliis quos habuit plures sermonibus nihil ad nos pervenit. Apud Theodorum dialogo II. p. 200. & in Concilio Chalcedonenſi part. 3. cap. 1. (T. 2. Harduin. p. 651.) citatur hoc ejus dictum: *μη συγχέεις τὰς φύσεις, καὶ ἔχει ναρκήσεις πρὸς τὴν εὐσεβείαν. Ἄνε confundas (in CHRISTO) Naturas, & non attonitus hærebis circa dispensationem.* Expositionem in Psalmum XLI. quæ inter Joannis Chrysoctomi opera legitur, huic Antiocho, vel alicui seqvioris ævi tribuendam suspicatur Thomas Bruno in diff. de Therapevtis Philonis p. 201. In Catena ad Matthæum T. I. p. 239. affertur locus Antiochi de resurrectionis veritate per Moysis & Eliæ apparitionem confirmata. Et in catena ad Johannem p. 444. de latere Christi lancea perſoſſo, ut gladius districtus paradisi aditu nos prohibens removeretur. Alia loca Gelasius servavit libro de duabus Naturis citans sermones in *Nativitatem* Christi & in *Pascha*: alia Ephræm apud Photium Cod. 288. alia Leonius contra Nestorium & Eutychem: alia denique Cyrillus Alex. libro ad Reginas T. 6. p. 49. & inserto part. 1. Actorum Concilii Ephesini T. 3. Labbei p. 118.

Ab hoc Antiocho distinguendus ANTIOCHUS τῷ μὲν γένει Γαλάτης ἀπὸ ἡμῶν λεγομένης Μεδωσαγᾶ, ἀλαχειμῶν ἐς τοὺς μέρεσι τῆς αὐτῆς πόλεως Ἀγκύρας οἷς ἀπὸ σημείων ἔκασι * *gente Galata, ex nico Medosaga, viceſimo ab Anigra civitate lapide*: MONACHUS Lauræ sive Monasterii S. Sabæ. quod stadiis octoginta versus meridiem ab Hierosolytīs distabat, qui scripsit non diu post cladem urbi illatam, & ἐμπαρησμένῃ τῆς ἁγίας πόλεως ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν τῷ ἁγίῳ σωτῆρι Χριστῷ & Θεῷ ἡμῶν μετὰ σπασιν ἐν Περσίδι m) *conflagrationem sanctæ urbis Hierosolyta & crucis (ante) Christi DEI nostri translationem in Persidem* A. C. 614. n) Rege Persarum Chosroë belligerante adversus Heraclium Imp. De eadem calamitate meminuit in exomologesi his verbis p. 1248. Ἡλθον ὡς ἐν τῇ

h) Palladius de vita Jo. Chrysoctomi p. 49. adde Socratem VI. 11. & Hist. tripartitam X. 10.

* Lambec. III. p. 140. ex nota Codicis MS. Cæsarei.

m) Antiochus capite CVII. Idem χαλδαϊκὸν χειμῶνα tempestatem Chaldaicam adhuc vigentem commemorat in præfat. & παραστάς τῶν χαλδαίων capite XVIII.

n) Vide Baronium & Pagium ad illum annum.

εις τὴν κληρονομίαν σου καὶ ἐμίαναν &c. *Venerunt gentes in hereditatem tuam & polluerunt templum tuum, in quo mysterium perfectum est dispensationis unigeniti tui, & sacellarium tuum igni succenderunt : quia & Hierusalem posuerunt in pomorum custodiam. Morticina servorum tuorum in medio iuxta ac in circumitu Hierusalem passim dijecta sunt, nec erat qui sepeliret. Fortitudinem nostram ornamentum ac decus, salutis inquam nostrae spes, nempe crucem Christi, tradidisti fidei adversariis, & p. 1250. ἡ πόλις τῆς ἀγίας σου ἐγενήθη ἐρημος &c. Civitas Sancti tui in solitudinem redacta est, & gloria Sion incendio conflagravit, simulque monumenta gloriae nostrae universa considerunt. Hujus Antiochi extat opus dignissimum lectione & refertum monitis saluberrimis quod inscribitur: Πανδέκτης τῆς ἀγίας γραφῆς, *Pandectes S. Scriptura distinctus capitibus* sive ut Latinus interpres contra Auctoris mentem appellat, *homiliis* CXXX. o) Antiochus ipse in Epistola praemissa operi ad Eustasium Abbatem monasterii Atalinx, civitatis Ancyrae Galatiae testatur epitomen se hanc divinarum Scripturarum concinnasse *digestam* εἰς ἑκατὸν τεράκοντα κεφάλαια ἡνωμένα τε καὶ διχα κεκερμένα ἀπ' ἀλλήλων ὥς μὴ σύγχυσιν καὶ θυμὸν ὑπομένειν τὸν ἀναγινώσκοντα, in capita centum & triginta, coherentia inter se & distincta ne lectioni confusionem afferant. Alludens ad dictum Bartholomaei p) Apostoli, qui Theologiam ἡνωμένην τε καὶ διχα κεκερμένην esse pronunciavit, cujus dicti etiam mentionem facit Antiochus capite 1. p. 1029. auctore non nominato, quem nominatim appellat Dionysius sub Arcopagitae ambulans nomine lib. de mystica Theolog. capite 1. Idem Antiochus in clausula libri quam Graece edidit Lambecius III. p. 139. τὸ χρέος τῆς παρ' ὑμῶν διαποταγῆς διαποληρῶσαι, τίμιε πάτερ Εὐστάθιε, τὸν πανδέκτην τῆς θεοπνεύστου γραφῆς εἵλεα τῇ ὑμετέρᾳ θεοφιλίᾳ περιλήσας εἰς σωτήρια κεφάλαια, ὃν δεχόμενος, ἀδιχαλείπτως πρέσβευε πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον Θεὸν ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ἐλευθέρωσίν σου, ἵνα εὐρω ἔλεον ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ Φιλανθρώπου Θεοῦ. *Ut debitum quod jussu tuo mihi imposuit implerem, honorande Pater Eustathie, hunc pandectem inspirata divinitus Scriptura misi vestrae DEum amanti dignitati, salutaribus cum capitibus comprehendens. Eum igitur a me quæso accipe, & indefinenter pro me misero apud DEum hominum amatorem intercede, ut in adventu boni hominumque amatoris DEI misericordiam inveniam.* Capita singula materiam aliquam moralem pertractant, ita ut totum opus pulchrum systema Theologiae moralis absolvat contextum ex meris dictis sacrorum scriptorum & veterum*

Kk 3

storum

o) male 190. in Eliz du Pinii Bibl. scriptor. Ecclef. T. VI. p. 13 male etiam centum quinquaginta in Latina versione prædicationis ad Pandectem.

p) vide Codicem Apocryphum Nōvi Test. p. 341. *

storum Ecclesiæ doctorum Hermæ aliorumque, licet hi de nomine vix usquam laudentur. Prodiit primum cum subiuncta *Exomologesi* Latine ex *Godfridi Tilmanni* Carthusiani Monachi interpretatione Paris. 1543. 8. atque inde in Bibliothecis Patrum, Paris. 1579. Tomo II. & Colon. 1618. Tomo VII. & Lugd. 1677. Tomo XII. At Græce primus dedit *Fronto Ducæus* addita Tilmanni versione in Tomo 1. q) Auctarii Bibl. Patrum Paris. 1624. unde utraqve lingua recusus Antiochi Pandectes est in Bibliotheca Patrum Morelliana Paris. 1644. 1654. Tomo XII. Quam vero inter Conciones Græcorum Patrum Antwerp. 1601. 8. cum versione sua p. 148-167. Petrus Pantinus vulgavit homiliam S. Antiochi ad Eustathium *περὶ λογισμῶν de cogitationibus*, & in Colonienſi ac Lugdunenſi Bibl. Patrum editioni Pandecti Antiochi ex Pantini editione subjicitur, nihil aliud est quam ejusdem Pandectis caput LXXXI. Ex capite CXXX. adscribam elenchum hæresium, quas rejicere se ac detestari Antiochus profitetur.

Οὕτως καὶ ἡμεῖς, ἥτοι ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, πιστευομένη, ὡς καὶ οἱ μεγάλοι φωστῆρες, καὶ διδάσκαλοι τῆς ἀληθείας, Ἀθανάσιος, Βασίλειος, Γρηγόριος, Ἰωάννης, καὶ Κύριλλος, ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας μεγαλοπόλεως, καὶ τοὺς μὴ οὕτως φρονούντας ὁποσὺν φέρεται καὶ ἀναθεματίζομεν, μὲν τῶν ὑπογεγραμμένων αἵρεσεων, τῶν μὲν πρῶτον παρυσίων τῷ Κυρίου, κατὰ Διαφόρους κληρὺς ὡς φέρεται, ὧν τὰ ὀνόματά ἐστιν ταῦτα· Σιμωνιανοὶ, Μενανδριανοὶ, Σατορνιανοὶ, γ) Βασιλιδιανοὶ, Νικολαῖται, Γνωστικοὶ, Καρποκρατιανοὶ, Κηλενδιανοὶ, Ναζωραῖοι, Ἀβιωναῖοι, δ) Οὐαλεντιανοὶ, Σεκουλιδανοὶ, Πολεμαῖοι, ε) Μαρκώσιοι, Κολορβάτιοι, Ηρακλεωνῖται, Οφίται, Καϊανοὶ, Σαθιανοὶ, υ) Αρχονῖται, Κερδονιανοὶ, Μαρκιωνῖται, Λουκιανῖται, Ἀπελιανοὶ, Σάθηριανοὶ, Τατιανοὶ,

Sic nos sive Catholica Ecclesia credimus, quemadmodum & magna illa Ecclesiæ luminaria ac doctores veritatis, Athanasius, Basilus, Gregorius, Joannes, Cyrillus magnæ Alexandrinorum civitatis Episcopus. Quare illos qui præter horum dogmata senserunt, averſamur, repudiamus, & execramur, cum subscriptis hæresibus quæ succedaneis temporibus adnatæ sunt post Domini adventum. Ejusmodi hæreticorum nomina sunt hæc 1. Simoniani. 2. Menandriani. 3. Saturniliani. 4. Basilidiani. 5. Nicolaitæ. 6. Gnostici. 7. Carpocratiani. 8. Nazaræi. 9. Hebionæi. 10. Valentiniani. 11. Secundiani. 12. Ptolemæi. 13. Marcosii. 14. Colorbasiani. 15. Heracleonitæ. 16. Ophitæ. 17. Caiani. 18. Sethiani.

q) male T. II. in Hendreichii pandect. Brandenb. p. 208.

γ) Σατυρνιλιανοὶ ut apud Epiphan. & Damascen.

δ) Ἐβιωναῖοι, Οὐαλεντινιανοὶ,

ε) Πτολεμαῖοι.

υ) Σαθιανοί.

Εγκρατισαί, κατὰ φευγασῶν, x) καὶ
Μοντανισῶν, καὶ Ασποδρουγιτῶν, Πεπου-
ζιανοί, ἢ Περισκιλλιανοί, οἱ Κεκεντιλιανοί,
y) οἷς συνάπτονται Ἀρτοτυρίται, Τεσσα-
ρεσκηδεκατίται, Ἀλογοί, Ἀδαμμιανοί,
Σαμφαῖοι, οἱ καὶ Ἐλκεσαῖοι, καὶ Θεοδο-
τιανοί, Μελχτεδεκιανοί, Σαρδισιανοί, z)
Νοητιανοί, Οὐαλήσιοι, Καθαροί οἱ καὶ
Ἀνάβιτοι, a) Ἀγγελικοί, Ἀποσολικοί,
οἱ καὶ Ἀποτακτικοί, Σαβαλλιανοί, Ωρι-
γνιανοί, οἱ καὶ Λίσχροποιοί, Ωριγνιανοί
ἄλλοι π, καὶ Ἀδαμαντιανοί, Παῦλ^ο
Σαμοσατέως, b) Μανιχαῖοι, Βρακῆται,
c) Μελιτιανοί, Ἀρξανοί, οἱ καὶ Ἀρφομα-
νῖται, Αὐδαῖοι, Φωτινιανοί, Μαρκελλια-
νοί, Εἰμιάρφοι, d) Πνδματαμάχοι, Λερε-
ανοί, Ἀστιανοί, οἱ καὶ Ἀνομοί, Εὐνομια-
νοί, Εὐδοξίανοί, Διμοιρῖται, οἱ καὶ Ἀπο-
λυαῖται, Ἀντιδικωμαριανῖται, οἱ εἰς
ὄνομα τῆς αὐτῆς Μαρίας κορυλλίδας
ποιοῦντες· Μεσαλιανοί, οἱ καὶ Εὐχῖται.
ἕως τῶν ὧδε ὁ ἅγιος Ἐπιφάνιος ἐξέ-
θετο. - μὲν δὲ τούτους γεγόνασιν, Εὐά-
γγελ^ο, καὶ Δίδυμος, τὰ Ωριγνίους
φρονοῦντες πρὸς ὑπαρξίν, * καὶ δόκα-
ταςσιν, Θεόδωρ^ο ὁ Μομφουεσίας,
καὶ Διόδωρ^ο, καὶ ὁ Νεφέρι^ο ἐν Φρο-
νήματι δύο ἡοὺς λέγοντες. τούτοις
συμφωνῇ Μαρίας ὁ Πέρσης· καὶ ἡ λεγο-
μένη Ἡβα e) Πιστολί. μὲν τούτους

Sethiani. 19. Archontici. 20. Ger-
doniani. 21. Marcionistæ. 22. Lu-
cianistæ. 23. Apelliani. 24. Seve-
riani. 25. Tatiani. 26. Encratitæ.
27. Cataphrygastæ & Montanistæ,
Ascodrugitæ. 28. Pepusiani. 29.
Priscilliani, Qvintilliani, qvos
consequuntur Artotyritæ. 30.
Tessares - kai - decatitæ. 31. Alogi.
32. Adamiani. 33. Sampsaï, qvi &
Elcesæi. 34. Theodotiani. 35. Mel-
chisedechiani. 36. Bardesiani. 37.
Noëtiani. 38. Valesii. 39. Kathari,
qvi & Anabiti. 40. Angelici. 41. Apo-
stolici, qvi & Apotactiotæ. 42. Sa-
belliani. 43. Origenarii : qvi &
Æschropœi. 44. Origeniani alii qvi
& Adamantii. 45. Paulus Samosa-
tensis. 46. Manichæi. 47. Hiera-
citæ. 48. Meletiani. 49. Ariani, qvi
& Ariomanitæ. 50. Audiani. 51.
Photiniani. 52. Marcelliani. 53. Se-
mianiani. 54. Pneumatomachi. 55.
Aëriani. 56. Aëtiani, qvi & Ano-
mœi, & Eunomiani, & Eudoxiani.
57. Dimœritæ, qvi & Apollinaritæ.
58. Antidicomarianitæ : Isti faciunt
ad invidiam nominis, inter placen-
tulas qvas vocant, collyridas Mariæ.
59. Meffaliani. 60. Euchitæ. Huc-
usqve Sanctus Epiphanius exposuit,
Posthæc hæreseôn portenta fuerunt
hi, Evagrius & Didymus qvi secun-
dum dogmata Origenis, puta præ-
existenti-

x) lege οἱ Καταφρυγασῶν. y) Κυντιλλιανοί. z) Βαρδησιανοί

a) Ναβαῖοι Novatiani. vide Coteler. 1. monument. p. 776.

b) Παυλιανταί ὡς Πάυλος ὁ Σαμοσατέως.

c) Ἰερακῖται, Μελετιανοί. d) Ἡμιάρμοι. * πρὸς ὑπαρξίν. e) Ἰβα.

Εὐτυχῆς, Φανλασίαν, καὶ δόκησιν, καὶ
 σύγχυσιν φρονῶν ὃ τινι ἐπεταὶ Διόσ-
 κωρ, Θεοδοσί, Γαῖνός, Τιμόθε^ο,
 ὁ Εὐλε^ο*, Πέτρος, ὁ τὸ, ὁ σαυρωθεῖς,
 εἰς τρισάγιον ἡπιοήσας, Πέτρος ὁ
 Μουγγός, Σαῦη^ο ὁ Ακέφαλ^ο,
 Σωτήριχ^ο, ἐκ Σαμαρίας Καππαδο-
 κίας, Φιλόξεν^ο ἱερεὺς πόλεως, Αμφι-
 λόχι^ο ὁ Πισίδης, Ἰάκωβ^ο ὁ Σῦρ^ο,
 καὶ Ἰουλιανός, καὶ ἢ τις κατ' αὐτοὺς
 τοιοῦτ^ο.

* Αὐλε^ο.

existentiam atque restitutionem
 senserunt. Theodorus Mopse-
 stenus, Diodorus & Nestorius qui
 suo sensu duos astruunt esse filios.
 His concinit Mares vir Perla, &
 Epistola quæ dicitur, Iba. Secun-
 dum hos, Eutyches imaginationem,
 opinionem & confusionem sen-
 tiens : quem quidem sequuntur
 Dioscorus, Theodosius, Cajanus,
 Timotheus qui & Ælurus, Petrus
 qui & illud commentus est : nempe,
 ut trishagio hymno accederet quar-
 tus σαυρωθεῖς id est, crucifixus. Petrus
 Mungus, Severus ille Acephalus,
 Soterichus ex Cæsarea Cappodocia,
 Philoxenus Hierapolitanus, Amphi-
 lochius Pisidia, Jacobus Syrus, &
 Julianus : & si quis secundum hos
 talis fuerit.

Si quis novam editionem hujus pandectis curare velit ; operæ præ-
 tium fuerit conferre Codices MStos ut Cæsareum de quo Lambecius III.
 p. 138. seq. & Coislinianos quorum meminit Montfauconus p. 189. 190.
 (ubi etiam prologum ab alio auctore præmissum exhibet Græce & Latine)
 & p. 297. &c. Lambecius in Cæsareo illo Codice etiam reperit Pandecti
 præfixam βίον σύντομον Εὐφροσύνης μαγάρης narrationem compendariam vite
 S. Euphrosyni, cogni cænobialis, incertum quo auctore, & necdum editam,
 & aliam περὶ Εὐχαρίστιας κοσµικῆς de Eucharisto, Ægyptiaci cujusdam vici acco-
 la, quam Latine dedit Herib. Rosweidus in libro sexto de Vitis Patrum
 p. 496. Duo quidam Patrum rogabant DEum ut ostenderet eis &c. quem totum
 sextum librum Antiocho nostro velut auctori Lambecius tribuendum
 incerta conjectura conjicit.

Alius ab his Antiochus ad quem varia opuscula feruntur sub S. Atha-
 nassi nomine, ut quæstiones ad Antiochum quas Athanasio qui ab A. 302.
 ad 313. Patriarcha Alex. fuit, scriptas affirmabat Oudin in triade disserta-
 tionum diff. II. p. 83. seq. 97. 100. & diff. III. p. 50. seq. in eo haud dubie
 falsus, cum quæstiones ad Antiochum à Mich. Glyca qui ante A. 1150. scri-
 psit,

psit, p. 91. & 97. *Annalium memorentur.* Διδασκαλία ad Antiochum edita primum Græce & Latine ab Eruditiss. Montfaucono T. 3 Opp. Athanasii p. 252. & scriptum *de panis inferni* p. 264. inscribitur πρὸς Ἀντίοχον Δαμάσκην.

Alii Antiochi.

Antiochus Ægeus sive *Ægeates*. infra, in Sophista.

Antiochus Alexandrinus cujus περὶ τῶν ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδία κωμωδουμένων ποιητῶν laudat Athenæus XIII. p. 482. idem fortasse auctor libri περὶ τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν, cujus librum secundum laudat Ptolemæus Hephæst. apud Photium Cod. 190.

Antiochus Arca, Ἀρχαίων in Phœnicia Episcopus interfuit Concilio Chalcedonensi A. 451. Interdum vitiose Aloenensis pro Arcensi scribitur ut Harduino notatum.

Antiochus Ascalonita cognomento *cygnus*, quem secum habuit Lucullus, audire Cicero, Varro, M. Brutus : quintæ auctorem Academiz in quam Stoicorum placita transtulit teste Sexto Empirico lib. 1. Pyrrhon. c. 33. unde Stoicis à quibusdam accensetur, ab aliis rectius Academicis. De illo dixi lib. 3. cap. 3. & 15. & ad Empiricum qui etiam laudat ejus libros τῶν Κανονικῶν.

Antiochus Astrologus cui Isagogen in Ptolemæi tetrabiblum Græce & Lat. cum Hieronymi Wolfii versione Basil. 1559. fol. sub Porphyrii nomine editam tribuit Thomas Gale p. 304. ad Jamblichum de mysteriis Ægyptiorum, allegans MS. illius isagoges Codicem, *ex qua corruptissima*, inquit, *multa in editis emendare licet.* In illa isagoge p. 194. Antiochus de nomine laudatur. Antiochi apotelesmatica sive thesaurus apotelesmatum MS. in variis Bibliothecis. Vide Lambecium VII. p. 257. Labbeum Bibl. non MSS. p. 121. 385. &c.

Antiochus Aureliopolitanus in Lydia Episcopus qui cum Antiocho Episcopo *Capitolianos* Palæstinæ & Antiocho *Memphite* interfuit Concilio Nicæno A. C. 325.

Antiochus Bostrensis in conciliabulo Ephesino A. 431.

Antiochus Cilix, infra, in Sophista.

Antiochus Cynicus. infra, in Sophista.

Antiochi nescio cujus *Epigrammata* Græca unum in Sophistam ostentatorem lib. 1. Anthologiæ p. 186. alterum in hominem animo & corpore turpissimum lib. 2. p. 244. & tertium ibidem, in Galatia nihil non exitiosum hominibus nasci.

Antiochus Historicus. Vide in Sophista & Syracusano.

Antiochus Laodicenus, Scepticus qui Zeuxidem audivit, Laërt. IX. 106. 116.

Antiochus Macra in Lydia Episcopus qui interfuit Synodo Photii A. 879.

Antiochi Medici dictam quæ octogesimum ætatis annum integris sensibus viribusque superavit, laudat Galenus libro V. *ὕγιων* T. 4. edit. Basil. p. 269. seq. Citatur Antiochus sæpius ab Aëtio, Ægineta & eodem Galeno.

Antiochus Memphites Episcopus interfuit Concilio Nicæno A. C. 325.

Antiochus Pacius Ophthalmicus Galeno memoratus.

Antiochus Rhesanus in Mesopotamia Episcopus qui interfuit Concilio Nicæno A. C. 325. & Antiocheno A. 341.

Antiochus Samosatenus qui interfuit Concilio CPol. A. 381.

Antiochus Scepticus. supra in Laodiceno.

Ad Antiochum Scholasticum exstant Isidori Pelusiotæ Epistolæ.

Antiochi Sophista βιβλίον, ἀγορὰ Πιπυραφόμενον citatur à Phrynicho p. 32. Ejusdem ut videtur Antiochi mentio apud Pollucem VI. 99. & in Græcis ad Hermogenem scholiis p. 13. De hoc Ægeate Cilice Sophista & Cynico videndi Philostratus lib. 2. de Sophist. p. 568. seq. qui præter declamationes alia ejus *φροντισματα* & (quam laudat in primis) *Historiam* commemorat, tum Dio Cassius lib. LXXVII. p. 878. & ex eo Svidas in *Ἀντίοχῳ αὐτόμολῳ*.

Antiochus Syracusanus Xenophanis F. scriptor *πάνυ δὲ χαῖν* & Timæo antiquior qui rerum Sicularum historiam libris IX. à Cocalo ad Olympiadem LXXXIX. & *σύγγραμμα περὶ ἰταλίας* composuit. De eo Vossius lib. IV. Hist. Græc. p. 456. seq. Ejus nonus historiarum citatur etiam à Clemente Alex. p. 22. protreptici, & Theodorito in curatione Græcar. affect. p. 115. In Bibl. Græca doctissimi Meursii Antiochus Xenophanis à Syracusano male distinguitur, quod ipse haud dubie si librum vivus potuisset edere, emendasset.

Antiochi Syria Reges fuere duodecim, de quibus Jo. Vaillantius in Seleucidarum Imperio ex numismatibus illustrato, ut Usserium aliosque Annalium V. T. scriptores & interpretes librorum Maccabaicorum præteream. I. *Soter*, Seleuci F. ante Christum natum ab A. 283. ad 262. II. *Θεός* ab A. 262. ad 247. Magnus qui etiam *Philometor* Seleuci secundi frater ab A. 224. ad 187. IV. *Epiphanes* ab A. 176. ad 164. V. *Eupator* ab A. 164. ad 162. VI. *Bala* F. ab A. 145. ad 143. VII. **Antiochus Sidetes** ab A. 138. ad 131. VIII. *Grypus* ab A. 123. ad 97. IX.

IX. *Cyzicenus* ab A. 114. ad 97. X. *Pius* A. 95. XI. Seleuci sexti frater A. 94. XII. *Dionysus* A. 87. seq. ante Christum natum. Ex his tertius, cujus theriacam laudant ex Eudemo Galenus lib. 2. de antidotis c. 14. Plinius lib. XX. cap. ult. & Plinius Valerianus de re Medica IV. 18.

Antiochiani Corinthi Hieronica Apollinis τῶν ἐν Ἀρμενίᾳ καὶ Μεσοποταμίᾳ καὶ ἐν Μηδίᾳ Ῥωμαίοις πρᾶχθέντων ἀφήγησιν narrationem de rebus ipsius ætate in Armenia, Mesopotamia & Media à Romanis gestarum ut ineptam perstringit Lucianus libro de scribenda historia T. 2. p. 623. seq. edit. Amst.

V. SEVERIANUS Gabalorum in Syria Episcopus, Johannis Chrysostomi amicus primum, mox æmulus & inimicus, r) quo ipso non levem maculam adpersit nomini suo, laudisque haud parum amisit, licet ob eloquentiam & ipse à quibusdam Chrysostomus s) appelletur. Obiit Theodosii junioris, quem sacro baptismo tinxerat, temporibus, t) adeoque post A. C. 408.

Hujus Severiani Homilias XIV. in *Genesin* MStas se habere testatus est Alexander Brassicanus præf. in Salvianum. Ex illis *sermones* VI. *Εἰς κόσμον ποίησαν* de Mundi creatione Græce edidit *Henricus Savilius* inter S. Chrysostomi scripta T. VII. p. 587. Græce & Latine *Franciscus Combefis* in auctario novissimo Bibl. Patrum T. 1. p. 211. Paris. 1672. fol. Ex his desumpta fragmenta observat Caveus quæ in Catena Patrum in Pentateuchum, à Francisco Zephyro vulgata latine, ad Historiam creationis adducuntur. Nam cætera pleraq; ad reliquos Moysis libros Severi potius sunt quam Severiani.

Homilias LXXXVIII. Severiani in homiliario quodam MS. Bibl. Ambrosianæ exstare testatur Mabillonius T. 1. Musæi Italici p. 13. alias etiam in Codice Bibl. Casinensis de quo idem p. 124. Apud Oecumenium in 1. ad Corinth. VI. p. 416. edit. Veronens. citatur ὁ ἐν ἁγίοις Σαυηριανὸς τῷ χαι ιζ. λόγῳ γ. κεφαλαίῳ ιθ. Idem in cap. VII. p. 423. ὁ Σαυηριανὸς ἔστι ἐν ἁγίοις.

Εἰς τὸν ὄφιν τὸν χαλκῆν, in serpentem aneunt, homilia incipit: ὁ τῷ Θεῷ λόγῳ ἀδελφοί, & Græce edita inter tributas Chrysostomo T. VII. Savil.

LI 2

P. 448.

r) Socrates VI. II. & 24. Sozom. VIII. 10. Niceph. XIII. 9. Palladius in vita Chrysost. E recentioribus Tillemont, T. XI. memor. p. 171. seq. Godfridus Hermantius in Jo. Chrysostomi Vita &c.

s) Rich. Montacutius T. 1. Orig. Ecclesiast. p. 112.

t) Gennadius c. 21. de script. Eccles. in Codice vetustissimo Corbejensi: *Severianus Gabalitanus Ecclesie Episcopus* - - moritur minore Theodosio, filio suo in baptismo, imperante.

p. 448. Oratio secunda è decem quas Chrysostomi nomine in lucem dederat Card. Sirletus. Sed Severiano asserunt Jo. Damascenus, Hadrianus Papa cum Synodo Parisiensi, ut notatum Sirmondo ad Ennodium Ticinensem p. 88.

Εἰς τὰς σφραγίδας τῶν βιβλίων *de sigillis librorum* homilia quæ incipit: μέγα τῆς ψυχῆς ἐφόδιον, & legitur T. VI. Ducæi p. 138. cum versione Jo. Jac. Beureri, & Græce T. V. Savil. p. 689. Severiano vindicatur Theodoretus & Hadriani Papæ auctoritate.

Sermo *de pace*, in Ecclesia CPol. habitus A. 401. cum à Jo. Chrysostomo susceptus est, tantum Latine exstat T. VII. Savil. p. 948. Incipit: *In adventu Domini & Salvatoris nostri.*

Εἰς τὴν ἐνανθρώπησιν, *In incarnationem Christi* Homilia quæ incipit: ἐμνήσθην τὰ θεῶν, edita Græce T. VII. Savil. p. 307. videtur Severianum auctorem habere & sub ejus nomine Latine exhibetur à Combefisio in Bibl. Concionatoria. Severiano etiam tribuunt viri docti homiliam *de Nativitate Christi* quæ occurrit Græce T. V. edit. Savil. p. 846. & incipit: μυστήριον ξένον καὶ ὁσιόδοξον. In neutra harum leguntur quæ ex Severiani homilia in Nativitatem affert Theodorus dialogo secundo.

De Cruce Homiliam & in illud, *tu es qui venturus es* vulgavit Græce Savilius inter dubia Chrysostomi T. V. p. 898. Incipit: καλῶς ἡμῶν καὶ σοφῶς. Eam MS. Mazariniano usus idem Combefisius ex Damasceni auctoritate Severiano vindicavit & Latine à se versam edidit T. I. Bibl. Concionariæ p. 36. qui utraqve etiam lingua vulgavit Paris. 1656. 4. cum aliis quibusdam Chrysostomi. Idem testatus est homiliam *in dedicationem Crucis* ex qua fragmentum produxit Gretserus, integrum extitisse in Bibl. Scorialensi. Quartum Severiani λόγον εἰς τὸν σταυρὸν citat Damascenus 3. de imagg. T. I. p. 385. & εἰς τὰ ἐγκαίρια τῷ σταυρῷ p. 327. 343. 365.

Ex styli similitudine Homilias longe plures Severiano sed non satis certa conjectura tribuunt viri docti, ut videre licet apud Eliam du Pin T. 3. Bibl. Eccles. & Tillemontium T. XI. memor. p. 587. seq. Illam vero *de morte innocentium* homiliam quæ incipit: *Zelus quo sentas, quo profiliat livor,* & inter sermones Petri Chrysologi legitur CLII. atque inter Patrum homilias ab Alcuino collectas, neutriquam Severiani esse sed Latini scriptoris, ex ipso filo orationis arguit Combefisius, qui tamen homiliam *de SS. Trinitate* quæ incipit: οἱ κατὰ τῆς ἀγίας & inter suppositas Chrysostomo extat T. I. edit. novæ p. 832. (Savil. T. VI. p. 955. & Ducæi VI. p. 160.) nec non alias plures tomo sexto Ducæi obvias, Severiano potius quam Joanni Hierosolymitano tribuendas contendit.

Seve-

Severiani κατὰ τῶν αἰρετικῶν citat Damascenus in parallelis sacris T. 2. p. 385. seq. 789. *Contra Novatum* Gelasius lib. de duabus Christi naturis. At Gennadius c. 21. de script. Eccles. *Legi*, inquit, *ejus* expositionem in Epistolam ad Galatas, & de baptismo & epiphaniæ solennitate libellum *gratissimum*. Citatur etiam Severianus apud Oecumenium in caput 1. Epist. ad Galatas. Et in Anastasii Sinaitæ hodego cap. 16. p. 302. affertur, locus Severiani in Coloss. II. 2. Alia ex Catenis in V. T. libros fragmenta illius Græce & Latine dedit Combefius Auctar. noviss. p. 291-297. poteratque longe plura afferre nisi jure metuisset pleraque quæ in Catenis sub Σαβῶν. Ἀπτοχ. nomine exstant, ut in illa ad Jobum, Severi potius esse quam Severiani.

Severiani alii.

Severianus in Africa Episcopus & confessor sub Genferico. Vide Prosperi Chronicon p. 746. Aëtio II. & Sigisvulto COSS. (A. C. 437.) Alius Severianus in Africa Episcopus qui interfuit Concilio Sardicensi A. 347. Nec non Ceramussensis item Africa, qui interfuit Collationi Carthag. A. 411.

Severianus Aphrodisiadis in Caria Episcopus, qui interfuit Concilio CPol. A. 553.

Severianus Arethusius in Syria Episcopus qui subscripsit Epistolæ missæ ad Concilium CPol. sub Mena A. 536.

Severianus eruditione & Critica laude insignis, cujus è Damascio meminit Svidas in Νόμῳ.

Severianus Gabalensis in Gallia Episcopus quem ajunt fuisse ante medium Sæculi III. & celebrari in quibusdam Martyrologiis 25. Januar. Ei sunt qui tribuunt sermonem *de paralytico*, qui est inter Petri Chrysologi sermones quinquagesimus. Incipit: *Christum in humanis artibus*. Alius Severianus in Gallia Episcopus subscripsit Concilio Regensi A. 439.

Severianus Pelagianus Episcopus cujus filius Agricola in Angliam hæresin illam intulit, ut narrat Prosper ad A. 429. Florentio & Dionysio COSS.

VI. THEODOTUS in Gennadii & Honorii Codicibus atque inde apud Possevinum male *Theodorus*, Sophronio Hierosol. Patriarchæ apud Photium Cod. 231. ὁ ἐν αἰγίοις Θεόδοτος, ubi Photius addit, ne de alio Theodoto accipias, Ἀγκύρας ἔτι ἐπεσάτης, *Ancyra* (Galatiæ urbe) ille *presuit*. S. Cyrilli Alex. συναγωγῆς dicitur in Actis septimæ synodi Act.

VI. Certe inter fortes Nestorii adversarios strenue decertavit A. 431. in Synodo Ephesina, in cujus Actis parte IV. habentur Græce & Latine hæ tres ejus homiliæ :

I. *In die Nativitatis Christi*, Incipit : λαμπρὰ καὶ θαυμάσια. T. 3. Labbei p. 988. & T. 1. Harduin. p. 1644.

II. *In Natalem Salvatoris*. Incipit : λαμπρὰ τῆς παρέσης ἐορτῆς. T. 3. Labbei p. 1008. & T. 1. Harduin. p. 1654, memoratur in Actis Synodi septimæ actione 6.

III. *Contra Nestorium*, in die S. Joannis Evangelistæ. Incipit : ὅπερ ἐστὶ τοῖς σώμασι ἡμῶν ἱατρός. T. 3. Labbei p. 1024. & T. 1. Harduin. p. 1665. Huic homiliæ quadrat quod Gennadius c. 55. de Script. Eccles. ait Theodotum cum adhuc Ephesi versaretur scripsisse adversus Nestorium *librum reargutionis & refutationis dialectica quidem arte ordinatum sed auctoritate sacrarum scripturarum destitutum*. Multis enim adersionibus usus est antequam Scripturarum testimonia poneret. Præterea ex illius scriptis exstant :

IV. Εἰς τὸ Σύμβολον τῶν ἁγίων ἐν Νικαίᾳ πατέρων τῶν τιῆ. *Expositio Symboli sanctorum CCCXVIII. Patrum Concilii Nicani*. Hic titulus est in Codice MS. ex quo primum Latina versione donatum à Luca Holstenio, utraque lingua vulgavit & Clementi IX. Pontifici Max. dicavit Franciscus Cardinalis Barberinus. Rom. 1669. 8. Franciscus vero Combefis, qui cum nova versione & notis suis, subjuncta S. Germani Patriarchæ CPol. homilia in Mariæ dormitionem, iterum edidit Paris. 1675. 8. maluit inscribere *librum adversus Nestorium sive Nestorii ex Scriptura & fide Concilii Nicani confutationem*. Scriptus est ad Lausum ut suspicor qui ipsi p. 90. Φιλὴ κεφαλῇ. Ex hoc libro locus qui exstat p. 11. edit. Rom. citatur in Catena MS. Bibl. Barberinæ ad Actor. III. 15. Etiam in Actis Synodi VII. actione 6. inter Theodoti hujus scripta memoratur ἐρμηνεία εἰς τὸ σύμβολον τῶν ἐν Νικαίᾳ ἁγίων πατέρων.

V. Εἰς ἁγίους Θεόδοκον καὶ εἰς τὸν Σιμεῶνα. *In S. Deiparam & Simeonem*. Incipit : προφητικὸς ἡμᾶς καὶ τήμερον. Edita ab eodem Combefisio Græce & Lat. inter S. Amphilochoi Iconiensis opera p. 36. At neque hujus est, neque ut Sirmondo & Labbeo visum Amphilochoi Sidetæ, sed ut ex Nicephori CPol. antirrheticis adhuc ineditis viri docti observavere, Theodoti Ancyran, sub cujus nomine eandem Latine ad MS. Mazarinianum recensitam exhibet idem Combefisius in Bibl. Concionatoria.

Scripta

Scripta Theodoti deperdita vel certe inedita.

VI. *De Spiritu S. Deitate libri III.* Theodotus ipse in Symbolum Nicæ-
num pag. ult. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὕτως ἐπαρέργη τὴν εἰρησθῶ περὶ τῷ Πνεύματι
αἰγ. α., ἐπελέγερτον ἡμῶν περὶ τῆς θεϊκῆς δισποσίᾳς αὐτοῦ δηλαγμένων ἐν τρισὶν
ἑτέροις βιβλίαις, οἷς ἐντυχὼν ξυδοξαζόμενον Πατρί καὶ τῷ τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον ὡς τῆς θείας διδασκαλίας γραφῆς. Verum illud obiter nunc dictum sit
de Spiritu S. de cuius divina Majestate plenius in aliis tribus libris disputavimus: quos
si legeris, Spiritum S. pari bonore cum Patre & Filio conglorificatum in sacris litteris,
disces.

VII. Οἱ πρὸς Λαύσον λόγοι κατὰ Νεστορίαν, ἐν τόμοις εἴξ. *Contra Nestorium*
libri sex ad Lausum. memorantur in Actis septimæ Synodi actione VI.
Tomo IV. edit. Harduin. p. 405.

VIII. Λόγοι sive *Homilia* sex in iisdē Actis septimæ Synodi, sive secundæ
Nicænæ A. C. 787. celebratæ memorantur, 1) εἰς τὰ Φῶτα in *sacra lumina*.
Hanc una cum aliis tribus ineditis habuit ex membranis antiquis & proba-
tis descriptum Combefisius, ut ipse in notis ad Theodotum p. 77. testatur.

2) Εἰς τὸν Ἠλίαν καὶ τὴν χήραν, in *Eliam & viduam*.

3) Εἰς τὸν ἅγιον Πέτρον καὶ Ἰωάννην. In *S. Petrum & Joannem*.

4) Εἰς τὸν χαλὸν τὸν καθήμενον πρὸς τὴν ἀραϊάν πύλην. In *claudum se-
dentem ad speciosam portam*.

5) Εἰς τὰς τὰ τάλαντα λαβόντας, in *eos qui talenta acceperant*.

6) Εἰς τὰς δύο τυφλὰς. in *duos caecos*.

Iconoclastæ adversus Iconomachos hoc Theodoti Ancyrani laudabant
testimonium: τὰς τῶν ἁγίων ιδέας ἢ ἐν εἰκόσιν ἢ ὑλικῶν χρωμάτων ἀνα-
μορφῇ παρελήφμεν, ἀλλὰ τὰς τῶν δευτέρων διὰ τῶν ἐν γραφαῖς περὶ
αὐτῶν δηλαγμένων εἶναι τινὰς ἐμψύχας εἰκόνας ἀναμάττεσθαι διδιδάγμεθα, ἐκ
τῶν πρὸς τὸν ὅμοιον αὐτοῖς διαγεγόμενοι ζῆλον. Ἐπεὶ ἐπάτασαν οἱ τὰς τοιαύτας
ἀναστηλῆναι μορφὰς, ποίας ἐκ τῶν ἀρὰ καταπολάουσιν ἀφελείας, ἢ ἐν ποίᾳ
διὰ τῆς τῶν ἀναμνήσεως ἀνάγκῃ πνευματικῇ θεωρία, ἀλλ' εὐδαμον αἰς μα-
ταία ἢ τοιαύτη ἐπίνοια καὶ ἀσβολικῆς μεθοδείας ἔκρημα. Postrema verba
etiam esse Theodoti, non ut Dallæus II. 5. de imaginibus p. 227. suspica-
batur, Patrum CPolitanorum, patet ex Nicephori CPol. antirrheticis &
Theodori Studitæ Epistola II. 36. ad Naucratiū T. 5. Opp. Sirmondī
p. 442. ubi ad eundem Theodoti locum conantur respondere, non ut
Synodi septimæ patres, negare illum esse Theodoti.

Alii Theodoti.

Theodotus *Alabandensis* in Caria Episcopus qui cum Theodoro Claudio-politano A. 451. interfuit Concilio Chalcedonensi.

Theodotus ab A. C. 421. *Antiochenus* Episcopus, quem Apollinaristas non paucos ad Ecclesiam reduxisse testatur Theodoritus V. 38. Hist. De illo videndus Henricus Noris in Historia Pelag. lib. 2. cap. 4.

Theodotus *Cassiteras*, Flavianus Melissenus, Patriarcha CPol. ab A. 815. ad 821.

Theodotus *Gbius*, Rhetor qui Ptolemæum ultimum Ægypti Regem docuit, ei que fuit auctor ut Pompejum nec reciperet apud se nec dimitteret sed interficeret, caputque Pompeji Cæsari hoc averfanti obtulit ipse postea interfectus iussu Bruti. Vide Plutarchum Pompejo p. 660. Cæsare p. 730. & Bruto p. 999.

Theodotus *Claudiopolitanus* in Ponto Episcopus : supra in Alabandensi.

Theodotus *Coriarius* patria Byzantinus, auctor Theodotianorum, qui sæculo secundo hæresin suam sparsit, de qua appendix Tertulliani de præscriptione adversus hæret. cap. ult. Hippolytus contra Noëtum, Eusebius V. 28. Hist. Hieronymus contra Helvid. Epiphanius & Damascenus hæresius 54. Philastrius c. 50. Augustin' & auctor prædestinati c. 33. &c. E recentioribus Jo. Pearsonius Vindic. Ignatii parte 2. p. 23. Sirmondus T. 2. Opp. p. 474. seq. D. Mich. Waltherus diss. *Jesus ante Mariam*, §. 10. seq. & Thom. Ittigius *ὁ μακαρίτης* de hæresiarchis Apostolicæ & Apostolis proximæ ætatis p. 259. seq.

Theodotus *Euroea* in Epiro Episcopus qui interfuit Concilio CPolitano sub Mena A. 536.

Theodotus *Gordenorum* Episcopus in Lydia qui subscripsit Synodico Sarden-sis Concilii misse ad Leonem Imp. post A. 451.

Theodotus *Grammaticus* citatur in Etymologico magno, voce *ἐπὶ γὰρ*.

Theodotus *Hierapolitanus* in Syria Episcopus qui interfuit Concilio CPol. A. 381.

Theodotus *Medicus* Atheniensis cujus apud Aristidem Rhetorem mentio T. 1. p. 485. 502. 515. &c.

Theodotus *Montanista* apud Eusebium V. 3. & 16. Hist. Pacianum Epist. 2.

Theodotus *Philosophus*, cujus quartus adversus Epicurum liber citatur à Laërtio X. 5. Alius Philosophus hoc nomine cujus vitam tribus libris scripsit Tribonianus Sidetes, Triboniani Jcti Justiniano impe-ritante æqualis, de quo Svidas in *τελευτῶν*.

Theo-

Theodotus *Phenicius* Historicus, cujus scripta in Græcam linguam trans-
tulit *Latus* scriptor *Φοινικικῶν* teste Tatiano p. 171. Clemente Alex. I.
Strom. p. 326. & Eusebio XI. II. præparat. Evangel. et si in Tatiani
codicibus pro *Lato* est *χαῖτο*, in Eusebii *ἄσιν*. Hujus Theodoti
mentionem facit Josephus I. contra Apionem p. 1051.

Theodotus pictor, de quo Nævius apud Festum in *penum*.

Theodotus *poëta* Græcus quem *ἐο τῷ περὶ Ἰουδαίων* laudat Eusebius IX. 22.
præparat. & ex eo novem Hexametros affert de urbe Sicima, qui
emendatius leguntur apud Grotium ad Johann. IV. 5.

Alius Theodotus *poëta* de quo vetus interpres ad Ovidii Ibin v. 467. *Theo-*
dotus poëta fuit, qui cum liberius in Mnesarchum Regem scripssisset, ab eo crudeliter
in Apollinis ade casus est. Alii dicunt Tyrrhenos, cum cepissent Liparium castrum,
fortissimum illorum de castro, Phæbo mactasse, unde Gallus:

Theodotus in belli Phæbo datur hostis, quannvæ

Nequaquam sit homo viçtima grata Dei.

Verba Ovidii sunt:

Viçtima vel Phæbo sacras mactetur ad aras

Quem tulit à sevo Theodotus hoste necem.

ubi Domitius Calderinus annotat se reperisse Theodotum Bactrianorum
regem ab Arsace Rege Parthorum fuisse mactatum. Sed Justinus XLI. 4.
Theodotum illum (qui Straboni *Διόδωτος* lib. XI. p. 515.) mortuum scri-
bit, ab Arsace fuisse mactatum non scribit.

Theodotus *Palænsium* Cypri Episcopus, interfuit Synodo Nicænæ secundæ
A. 787.

Theodotus *Pythagoreus*, qui ne conscios conjunctionis proderet, linguam
dentibus demorsam in tyranni faciem inspuat, ut ex Timothei Per-
gameni libro de Philosophorum fortitudine narrant Clemens Alex.
IV. Strom. p. 496. & Theodoritus VIII. de curat. Græcar. affect.
p. 120.

Theodotus *Seleuciensis* in Isauria Episcopus, interfuit Concilio CPol. A. C. 553.

Theodotus *Sidonius* (Straboni XVI. p. 757. *Διόδωτος*) frater Boëthi Peri-
paterici Philosophi, Philosophus & ipse.

Theodotus *Sophista* qui Lolliani & Herodis Attici pridem auditor deinde
amulus, primus Athenis docuit stipendio ab Imperatore Marco An-
tonino accepto decem mille drachmarum, ab eodem celebratus
ἀγωνιστὴς τῶν πολιτικῶν λόγων καὶ ῥητορικῆς ὀφελ. Vide Philo-
stratum lib. 2. de Sophist. c. 2. p. 566. seq.

Mm

Theo-

Theodotus *Tarentinus*, inter Pythagoricos memoratur à Jamblichō.

Theodotus *Trapezita*, auctor Melchisedecianorum de quo B. Doctor meus Thom. Ittigius diff. de hæresiarchis p. 261. Huic utpote Valentini sectæ faventi non Coriario ejus æquali tribuendas esse *eclogas* quæ ad calcem operum Clementis Alex. leguntur, & cum Combefisii versione à me exhibitæ sunt lib. V. hujus Bibl. cap. 1. sententia est clarissimi Turneminii, in memoriis Trivultianis A. 1717. p. 389. seq.

Theodotæ Atheniensis, cum Socrate colloquium refert Xenophon 3. *Ἰστορικῶν* p. 782. seq. Alia ni fallor de qua Soranus Epistola ad Cleopatram: *Dabo tibi commentarios Theodotæ & aliorum de vitiis & de curatione mulierum &c.*

VII. ANTIPATER. Bostrensem in Arabia Ecclesiam rexit statim post Constantinum Episcopum qui Concilio Chalcedonensi A. 451. interfuit, siquidem paucis post Concilium annis ad Antipatrum jam Episcopum literas dedit Leo Imperator T. 2. Concilior. Harduini p. 690. Ad eundem scripsisse S. Euthymius traditur ab auctore vitæ Euthymii in T. 2. p. 281. monument. Cotelerii, cujus adde sis notas p. 636. seq. & Acta Sanctor. Junii T. 2. p. 685.

1. Præcipuum ac celeberrimum ejus opus fuit ἀντίρρησις contra Pamphilum Apologiam pro Origene. Incepit à verbis: ἐγὼ μὲν δὲκνώντας ἐνόμιζον γεγραφεῖν, ut noratur in Actis Synodi Nicænæ secundæ A. 787. celebratæ, Actione V. Tom. VII. Labbei p. 367. (Harduin. T. 4. p. 304.) ubi fragmenta quædam è libro primo exstant. Longe plura & ampliora ἐκ τῆς κατὰ τῶν βλασφημιῶν διελγένης πραγματικῆς κεφαλ. iε', ις', servavit Jo. Damascenus in parallelis sacris T. 2. edit. novæ p. 764. ad 772. Vide etiam Cyrillum Scythopolitanum in vita S. Sabæ, T. 3. monument. Cotelerii p. 362. ubi narrat Gelasium præpositum ut succrescenti Origenianismo occurreret, Antipatri opus in Ecclesia publice legendum ordinasse. τὸ σύγγραμμά τ' ἐς ἁγίους ἐπισκόπους Βόσρων Ἀντιπάτρως, τὸ κατὰ τῶν διελγένης δογμάτων ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσκειν παρσκευάσεν. Mentio iterum p. 364.

2. Εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν καὶ εἰς τὴν σιγὴν Ζαχαρίαν, καὶ εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου: Homilia in S. Johannem Baptistam, sanctum Zachariam & salutationem sanctissima Deiparæ. Incipit: Ἐν γεννητοῖς γυναικῶν. MS. in Bibl. Cæsarea. Lambec. V. p. 18. Vidit etiam in Italiz Bibliothecis Allatius qui ejus meminit p. 89, libri de Simeonibus. Habuit

&

& Tho. Galeus. Si recte memini, (neque enim liber jam ad manus,) Latine eam dedit Combesius in Bibl. Concionatoria.

3. Εἰς τὰ ἄγία Θεοφάνεια. MS. apud eundem Galeum.

4. Εἰς τὴν αἱμορρᾶν, in mulierem sanguinis profluvio laborantem. Incipit. ὅτι μὲν πρώτη ἡ Ἰσδαίων κλήσις. Locus ex illa affertur in Actis Synod. Nicenæ secundæ actione IV. Tom. VII. Labbei p. 108. (Harduin. T. 41 p. 169.)

Citatur quoque Antipater ab Andrea Casariensi in Apocalypsin serm. 22. p. 124. Maximo ad cap. 7. Dionysii de Eccles. Hierarchia &c. Sunt etiam qvi ejus Homiliam in annunciationem B. Virginis & in Nativitatem Christi commemorant.

Antipatri alii.

Antipater *Acantius*, Grammaticus ut videtur, qvem citat Ptolemæus He-phæstion lib. 1. apud Photium Cod. 190.

Antipater Mathematicus sive *Astrologus* Vitruvio IX. 7. memoratus.

L. *Calius* Antipater Romanam historiam scripsit ad L. Ælium Stilonem Varronis Magistrum in compendium missam à M. Bruto. De illa Vossius lib. 1. de Hist. latinis cap. 8. Pauca quædam ejus λήψαται in fragmentis veterum Historicum Latinor.

Antipater *Cauni* in Lycia Episcopus interfuit Concilio Chalcedonenſi A. 451. alius ut videtur Antipater Caunenus in Concilio Rom. A. 503.

Antipater sive Antipas *Aſcalonita* pater Herodis Magni Judæorum Regis, de quo multa Flav. Josephus.

Gallus Antipater qvi scripsit vitam Aureoli Tyranni. Vide Trebellium Pollionem in Claudii vita c. 5. qvi eum ob adulationem ancillam bonorum & historicorum debonestamentum appellat.

Antipater *Grammaticus*. Schol. Aristoph. ad aves. Vide Jonſium lib. 1. c. 13.

Antipater *Hierapolitanus* audivit Sophistas Adrianum & Pollucem, Zenonemque Atheniensem. Imp. Severi ab Epistolis fuit in quibus scribendis excelluisse eum Philostratus testatur, qvi narrat etiam æmulum fuisse & inimicum Heraclidis Lydii, & liberos Imperatoris instituendos ipsi datos fuisse, lib. 2. de Sophist. p. 606. seq. Idem Philostratus hæc de ejus scriptis : Ὀλυμπιακὸς πῆ μὲν διήκει καὶ Παναθηναϊκὸς λόγος. Καὶ ἐς ἱστορίαν ἔλαβε τὰ Σεβήρεως βασιλείως ἔργα. In numo Fulviæ Plautillæ Augustæ, quæ uxor Caracallæ fuit, ex altera

Mm 2

parte

parte legas *ἡντιν ἑστῆντι Ἀντιπάτρου Ἰερουσαλῆταιν*. Vide Harduini numos urbium illustratos p. 212.

Antipater *Jolai*, Rex Macedoniae, de cujus scriptis dixi inter Aristotelis discipulos lib. 3. cap. 11.

Antipater *Macedo junior*, cujus Epigrammata leguntur in Anthologia.

Antipater *Medicos* inter methodicos memoratus Galeno lib. 1. methodi medendi c. 7. citatur & alibi ab eodem Galeno, Coelio Aureliano, Aëtio &c.

Antipater *ὀνειροκρίτικὸν* scriptor laudatur ab Artemidoro IV. 67.

Antipater *Paliurensis* de quo Meursius in Bibl. Græca, non diversus est ab Antipatri Jolai, Rege Macedoniae. Paliura Antipatri patria, Macedoniae civitas.

Antipater Plutarchi æqualis ab eo memoratus in Convivialibus quaestionibus.

Antipatri *Præsidii & ἡγεμόν* Epistola ad S. Basilium & Basilii ad Antipatrum 203. seq.

Antipater libro tertio *ἐν τῷ τρίτῳ*, citatur à Stephano Byz. in *Ἀρμενίᾳ*. Confer. Vossium de Historicis Græcis lib. 3. p. 324.

Antipater *Rhosi* in Cilicia Episcopus, qui Concilio Antiocheno interfuit, A. C. 363.

De Antipatris Stoicis *Sidonio*, *Tarsensi*, & *Tyrii* duobus dixi lib. 3. cap. 15.

Antipatri *στράτηγον* Sotigenem memorat Alexander Aphrodisæus libro de mixtione p. 142.

Antipater *Thessalonicensis* cujus, quemadmodum Sidonii Epigrammata exstant in Anthologia. Citat & Etymolog. magnum in *καυσία*, Stobæus &c.

Antipater *Trapezuntinus* qui subscripsit relationi in Synodo CPol. sub Mena A. C. 518.

CANDIDI Isauri, Christiani scriptoris & Concilio Chalcedonensi faventis *libros tres Historiarum* ab tempore Leonis in Imperatorem evecti A. C. 457. usque ad Zenonem A. 491. defunctum, desideramus præter excerpta servata à Photio Cod. 79. quæ tomo primo Scriptorum Historiæ Byz. post excerpta delegationibus cum notis suis dedit Philippus Labbeus, Paris. 1648. fol. Vide si placet quæ de hoc Candido notavi Volumine VI. p. 239.

Alius Candidus qui temporibus Imp. Commodi & Severi clarus scripserat in *Hexæmeron*, teste Eusebio V. 27. Hist. Ejusdem meminit Hieronymus de Script. Eccles. c. 48.

Candidus

Candidus Valentinianus, Origenis æqualis, cujus meminit idem Hieronymus libro secundo adversus Rufinum.

Candidus Arianus qui post medium sæculi quarti vixit, & Latine scripsit *libellum de generatione divina* ad Marium Victorinum, qui addita Victorini confutatione lucem vidit ad calcem commentariorum Bernhardi Ziegleri in Genesin Basil. 1548. fol. & cum reliquiis Victorini editis junctum ab Andrea Rivino Lips. 1652. 8. Fragmentum Epistolæ Candidi ad Victorinum unicum Victorini responsione exstat apud Jo. Mabillonium Tomo IV. Analect. p. 155. Alia Candidi Epistola, qua Victorino scribendorum librorum quatuor contra Arianos ansa data fuit, legitur in hæresiologia Jo. Heroldi p. 171.

Candidus Fuldenfis, qui præter Chronicon Fuldense scripsit vitas Bungolfi & Ægilis Abbatum Fuldensium, ex quibus hæc edita est à Christophoro Browero in sideribus illustrium & sanctorum virorum Germaniæ, Mogunt. 1616. 4. & à Jo. Mabillonio Sæcul. Benedictino quarto part. 1. p. 226. Vide Vossium de Hist. Lat. Claruit hic Candidus circa A.C. 820.

VII. SIMEON a) Stylites five anachoreta columnaris & cionita dictus à *κίονι, στήλη* five columna, in Syria prope Antiochiam, in quam ascendit A.C. 419. & in ea vixit usque ad A. 460. b) longævitate c) non minus quam singulari sanctimonix laude insignis: cujus memoriam celebrant Græci 1. Septembr. d) & de cujus vita & rebus consulere juvabit Jo. Bollandum in Actis Sanctor. ad V. Januarii, Tomo I. p. 161. seqq. qui p. 264. Latinam exhibet versionem vitæ ab Antonio Monacho, Simeonis discipulo scriptæ, (quæ etiam occurrit in Herib. Rosweïdi vitis Patrum lib. I. p. 81.)

Mm 3

nec

a) Simeonem Stylitem cum Simone Petro Apostolo in scite confundit blasphemus liber *שם שם שם* p. 23. edit. Wagenfeilianæ.

b) Jo. Garnerius auctario Opp. Theodoriti p. 197. seq.

c) Franciscus Baco Verulamius in historia vitæ & mortis: *Vita religiosa & in sacris occupata videtur ad longævitatē facere. Sunt in hoc genere vita otium, admiratio & contemplatio rerum divinarum, gaudia non sensualia, spes nobiles, metus salubres, merores dulces, denique renovationes continua per penitentias & expiationes: qua omnia ad diuturnitatem vitæ potenter faciunt. Quibus si accedat diata illa austera qua massam corporis indures, spiritum humilior, nihil mirum si sequatur longævitas insignis, qualis fuit Pauli Eremita, Simeonis Stylita & complurimum aliorum monachorum ex eremo & anachoretarum.*

d) Vide Lambecium VIII. p. 229. & 232.

nec non p. 274 - 285, aliam Nicephoro XIV. §1. laudatam auctore *Simeone Metaphraste* iidem Latine ex versione *Gvil. Gratii Brugenfis* S. I. qvæ Græce exstat MS. in Bibl. Cæsarea, teste Lambecio VIII. p. 233. De eodem Strylite Theodoritus in Philotheo c. 26. Evagrius lib. 1. c. 13. seq. Theodorus Lector, auctores vitæ, S. Euthymii, S. Theodosii, S. Auxentii, S. Danielis Stylitæ &c. è recentioribus Tillemontius T. XV. memor. p. 347- 391. Leo Allatius libro de Simeonibus p. 10. seqq. D. Theoph. Spizelius in veteri Academia Jesu Christi p. 121. Jo. Henricus Ursinus T. 2. Agalector. p. 177. &c.

Multa, inquit Allatius, hunc virum scripsisse certum est. Nonnullæ ejus pro Concilio Chalcedonensi, aliisque negotiis Ecclesiasticis Epistolæ à Scriptoribus memorantur. 1) *Prima* sit ea, qvæ ad Imperatorem Theodosium ob Judæis Synagogas à Christianis antea ablatas, & tunc redditas, adedò acriter scripsit, ut Theodosius & mandata revocaverit, & auctorem consilii de restituendis Synagogis magistratu abdicaverit. Meminit Evagrius Histor. lib. 1. cap. 13. & Nicephorus Callistus lib. 14. cap. 51. 2) *Secunda* pro Synodo Chalcedonensi ad Leonem Imperatorem. Evagr. lib. 2. c. 10. & Nicephor. Histor. lib. 15. cap. 19. 3) *Tertia*, pro eadem Synodo ad Basilium Episcopum Antiochenum, qvæ integra apud Evagrium & Niceph. exstat. 4) *Quarta* ad Eudociam Imperatricem in eodem argumento. Nicephor. lib. 15. cap. 13. qvæ vel solâ Eudocia ab Eutychiano errore ad rectam fidem reducit. 5) Professio Catholicæ Fidei (nisi eadem sit cum Epistola 2. ut bene conjicit doctiss. Caveus,) Meminit Eulogius Alexandrinus Episcopus apud Photium. Cod. 230. Ἀλλὰ καὶ τοὺς ὅσοι ἐν τῷ μοναδικῷ διάλαμπον βίῳ τὸ φρόνημα αὐτῶν ἐγγράφως ἀνομολογήσαι ὁ Λέων διατάξατο, ὁ καὶ προθύμως πεπεραχασί τῶν δεξιερῶν τὸν δεῖθμόν ἐς χ' ὅππ'ι χιλίοις συγκαταλάμψοντες μνηστὴς ἐπερογνωμονήσαντες, μεθ' ὧν καὶ ὁ μέγας Συμεὼν, ὁ ἐν τῷ σύλῳ τῶν ἀγγελικῶν ἐκείνῳ βίῳ ἀλαυσάμενος. Nec non ita, qui in religiosa, & monastica vita celebres habebantur, præcepit Leo, uti sententiam suam scripto profiterentur, quod Episcopi numero mille sexcenti promptè sane excoesi sunt, nemine, qui aliter sentiret, deprehensio: à quibus stetit & Simeon, qui in columna cælitum vitam emulabatur.

Præter hæc Allatio memorata, exstat Latina versio brevis sermonis de morte assidue cogitanda qvæ incipit: *Animadvertite, fratres mei.* T. VII. Bibliothecæ Patrum edit. Lugd. p. 1228. Eadem occurrit & in aliis Bibl. Patrum editionibus, ut Coloniensi Tom. V. parte 2. & Parisiensi A. 1589. 1644. 1654. Tomo II, & in appendice ad edit. 1675,

Fuit

Fuit & *Simeon Stylites Junior* Thavmastorites, qvi vixit ab Anno quarto Justiniani senioris (CHRISTI 521.) ad annum decimum quintum Mauricii (CHRISTI 596.) per annos 75. de quo Conradus Janningus in Actis Sanctor. ad 24. Maj. Tomo V. p. 307. sq. ubi exhibetur Græce cum Janningi versione vita hujus Simeonis laudata Nicephoro Callisto XVIII. 24. & scripta à *Nicephoro* Magistro sive Rhetore Antiocheno, cognomite *Ὀυγενῆς*, descripta vero ex MS. Bibl. Vallicellanae. Composuit & vitam hujus Simeonius *Arcadius* quidam Cypri Archiepiscopus, quæ intercidit. Vide Tomum V. Maji p. 306. In eodem p. 403 - 431. habes etiam Græce è MS. Florentino cum Janningi versione vitam corævo auctore scriptam *B. Martha*, quæ hujus Simeonis mater fuit. In ea p. 426. seq. occurrit Simeonis *Epistola ad Scavrophylacem*. Memoratur & *quod* pro terra motu sistendo p. 348. ne de aliis precum formulis dicam p. 423. *Epistola ad Justinum Juniores*, p. 378. Moriturus commendat *Canonem* suum sive *regulam*, p. 401. De *Epistola ad Evagrium* vide p. 396. seq. & *Evagrium* VI. 23. Hist. De *Epistola ad Justinianum* contra Nestorianos & Eutychianos, atque alia pro imaginibus, Allatum libro de Simeonum scriptis p. 18. seq. ubi etiam de *tropariis* ejus sive *hymnis* & *precibus*.

Simeon denique *Stylites* tertius, presbyter & Archimandrita, cujus memoriam Græci recolunt die 26. Jul. de quo Allatius laudati libri p. 22. Omitto alios Stylitas veterum celebratos scriptis, ut *Theodorum Stylitem* de quo Acta Sanctor. ad 28. Maji T. VI. p. 755. seq. *Joannem Scilitem* de quo vita Simeonis Stylitæ junioris T. V. Maji p. 311. *Nicetam Stylitem*, de quo Ephemerides Moscorum, iconibus illustratæ 24. Maj. ante Acta Sanctor. T. 3. Maji p. 28. *Danielem Stylitem* de quo supra p. 71. *Lambecius* VIII. p. 233. & *Nic. Comnenus* Papadopoli prænot. Myltagog. p. 60. b. & *Petrum Stylitem* à Constantino Copronymo male habitum de quo Theophanes & Cedrenus ad A. C. 770. De horum Stylitarum ἀσκήσει quædam non protrita Jacobus Gretserus libro primo rerum variarum. Columnam ipsam in qua Simeon Senior tot annos exegit, his verbis describit Johannes Phocas in Allatii συμμίχτοις p. 5. *Χερσὶ λαξευτῶν &c. Lapidarum opera, summitate montis admirandi (inter urbem Antiochiam & mare) altæ exλαυατα, monasterium ex uno conflatum compaginatūque lapide exstruxit: in media Monasterii Ἡς μέσον αὐτοφῶν λαξεύσας κίονα ἐν αὐτῇ ταῖς βάσεσι ἔθετο inter excisos lapides sua sponte nata columnā gradus fixit, super petram, ut sacro eloquio traditur, pedibus firmatis, versus exorientem solem templum pulcherrimum DEO erexit, in quod discipulos convocabas: atque ita sub dia ipse*

ipse commorans, illi tota nocte in templo stantes, ut decebat sanctos, debitum DEO culeum offerebant.

IX. JOHANNES Hierosolymitanus, S. Cyrilli in Episcopatu Hierosolymitano successor a) ab A. C. 386. usque ad A. 416. quo diem obiit. Hic pro Origenis causa, cujus mortui famæ patrocinari studebat, gravissimas cum Epiphanio & Hieronymo inimicitias suscepit, & modo Ario, modo Pelagio b) favere fuit visus obtreſtatoribus studii sui: adversus quos teste Gennadio cap. 30. de Script. Eccles. scripsit *librum* c) *quo ostendit Origenis se ingenium, non fidem secutum.* Sed illo pridem deperdito, ecce tibi hominem lepidum, Petrum Wastelium, Aloſtanum Carmelitam, qui sub nomine *Joannis Nepotis Sylvani, Hierosol. Episcopi XLIV.* quem Carmelitam fuisse pejerat, Carmelitis suis gratificaturus promit veluti verſum è Græco magnum volumen, alio non sane minore vindictiarum comitatum, Bruxellis 1643. fol. in quo hæc Joannis scripta venditantur, quæ illius esse nemo veterum scripsit, nullus fide dignus Codex MS. docuit:

I. *Liber de institutione primorum Monachorum in Lege veteri exortorum & in nova perseverantium ad Caprasium Monachum, interprete Aymerico Patriarcha Antiocheno.* T. I. p. 1 - 32. Idem hoc est cum illo quod Tritheimius vocat volumen insigne *de principio & profectu Ordinis Carmelitici*, tribuitq; Joanni Patriarchæ Hierosol. & Carmelitæ, qui vixerit circa A. C. 770. Habetur etiam in Bibliothecis Patrum Paris. 1589. & 1644. 1654. Tomo IX. & Colonienſi T. IV. & Lugd. T. V. nec non in Operibus Thomæ à Jesu, Carmelitæ Colon. 1684. fol. T. I. p. 416. Prolixam pro illo libro Apologiam, Baronio & Bignæo oppositam, post Petrum Wastelium d) T. 2. p. 1 - 210, scripsit M. Antonius Alegre in paradiso Carmelitici decoris

- a) Vide Episcoporum Hierosolymitanorum seriem in Riccioli T. 3. Chronologiæ reformatæ p. 19. & in Actis Sanctor. T. 3. Maji, & T. 7. p. 969. seq.
- b) Vide Orosii librum de arbitrii libertate, quem Petrus Wastelius in vindictis sive Tomo II. Operum Joannis Hierosol. p. 568. ait rectius inscribendum: *adversus Joannem Episcopum Hierosol. affirmantem sensu Catholico dici, quod cum adjutorio & gratia DEI possit homo esse sine peccato*, & Orosio prorsus abjudicat Nestorianique esse hominis contendit. Sane Pelagium oppugnasse Joannes Hierosol. diserte traditur ab Augustino Epist. 186. edit. novæ (vet. 106.) cap. X. & ab Arianismo ipse cum absolvit Hieronymus (denique Joanni reconciliatus) Epist. 61.
- c) Ad Theophilum Alex. vide Wastelii vindictas Joannis Hierosol. p. 530. seq. & qui de Joannis illius vita accurate agit, Tillemontium T. 12. memor. Eccles. p. 186. & 197. De Hieronymi scripto contra Joannem p. 197.
- d) Wastelii Apologeticus pro Joannis Hierosol. Monachismo in Carmelo, & pro libro de institutione primorum Monachorum prodierat separatim Bruxell. 1611. 8.

ris p. 576. sqq. Lugd. 1639. fol. & Daniel à Virgine Maria in Vineâ Carmeli p. 671 - 685. Antwerp. 1662. 4. At non Johannis Hierosol. sed Latini & longe recentioris esse scriptoris, præter Carmelitas vix quivisquam eruditorum dubitat. Vide Papebrochium ad T. 1. April. p. 780. seq. & tractatu præliminar. ad T. 3. Maji p. XX. seq. & Conradi Janningi Apologiam pro Papebrochio contra Sebastianum à S. Paulo, præmissam Actis Sanctor. T. 1. Junii §. 49. seq. p. XL.

II. *In Strategemata Beati Job*, sive in prima tria capita libri Jobi, commentariorum libri III. T. 1. p. 33 - 106. Non diversi sunt à libris tribus in Jobum qui inter *Origenis* scripta sæpius Latine prodierunt, quos neque *Origenis* neque *Ioannis Hierosolymitani*, sed Latini scriptoris esse existimavit præter *Erasmum*, *Rob. Cocum* & *Albertinum Is. Casaubonus* in *Casaubonianis* p. 143. Vide tamen quæ *Huetius* p. 273. *Origenianor.* ubi conjicit auctorem esse *Arianum* aliquem ex iis qui *Luciani* martyris discipulos se ferebant.

III. *In S. Matthæum* ab initio Evangelii ad cap. XIII. 14. & à capite XIX. ad finem capitis XXV. commentarius. T. 1. p. 107 - 324. Opus imperfectum in *Matthæum*, inter *S. Chrysostomi* scripta toties editum, de quo dixi Volum. VII. hujus Bibl. p. 646. Illud ut *Joanni Hierosolymitano* vindicaret multa sed non satis clare aut solide disputat *Wastelius* T. 2. p. 212 - 342.

IV. Fragmenta ex commentario ad prima capita undecim *S. Marci*, à *B. Thoma Aquinate* sub *S. Chrysostomi* nomine laudata (in *Catena aurea* ad *Evangelistas*.) T. 1. p. 325 - 339. Hæc quoque sola pæne conjectura ductus *Hierosolymitano* suo tribuit *Wastelius*, quem primum *Joannis Chrysostomi* breviatorem fuisse hariolatur T. 2. p. 373.

V. Fragmenta ex commentario in *Lucam*, quæ sub ejusdem *Chrysostomi* titulo extant partim in ejus operibus, partim in *Catena Græca Corderiana* LX. Patrum, & *S. Thoma Aquinate* (in continuo Evangelico sive *Catena aurea* quam vocant, super eundem *Lucam*.) T. 1. p. 340 - 380.

VI. *Homiliae LXII.* fere omnes inter *Chrysostomi* Opera sæpius editæ. I. in *Iosephum de castitate*, ex *Frontonis Ducæi* versione p. 381. Græce prima verba si quis requirat, nam *Wastelius* ut dixi omnia latine tantum dedit hæc sunt : οἱ ἐκ πελάγους μεγάλα. *Chrysost.* T. VI. *Ducæi* p. 115.

2. 6. in *Jobum*, ex versione *Lælii Tifernatis*. p. 383. Ἦκεν ἡμῖν ἐνιάνθρωπος. T. VI. *Ducæi* p. 67.

7. fragmentum præmij in *Psalmos*, interprete *Gentiano Herveto*. p. 399.

8 - 10. In *Psalmum* II. III. XIV, interprete eodem *Herveto*, p. 400.

402. 405.

11. 12. *In Psalm. L. ex veteri interpretatione.* p. 409. 416.
 13. *in Psalm. XCV. ex versione Erasmi.* p. 423.
 14. 15. 16. *in Psal. C. Godfrido Tilmanno & CXVIII. ac CXIX. Herveto interprete.* p. 428. Hæc Chrysoſtomi in Psalmos Græce & Latine leguntur tomo Ducæi tertio.
 17. *de tribus pueris & fornace Babylonica, ex versione Ducæi.* p. 444. καὶ ὡς αἰληθῶς, Chrysoſt. T. VI. Ducæi. p. 126.
 18. *de Susanna, interprete eodem Ducæo.* p. 447. ἔκομεν ὑμῖν ἐν γνῶμε-
 ρες. Chrysoſt. T. VI. Ducæi p. 120.
 19. *in decollationem S. Joannis Baptista, ex veteri versione* p. 450.
 20. *de vitandis scandalis.* T. I. p. 453.
 21. *de divite & paupere & de elemosyna facienda.* p. 454.
 22-34. *In Marcum homiliæ quatuordecim, sub Jo. Chrysoſtomi nomine incerto interprete pridem vulgatæ à Godfrido Tilmanno.* p. 455. Has in Latinis Chrysoſtomi editionibus licet reperire.
 35. 36. 37. 38. *in Lucam homiliæ quatuor.* p. 475. itidem in Latinis Chrysoſtomi editionibus obviæ.
 39. 40. *in Johannem dux, incerto interprete.* p. 486.
 41. *tertia in Johannem, interprete Ducæo.* p. 489.
 42. *In laudem Græci, ex versione Godfridi Tilmanni.* p. 496. τί ἔπω, ἢ τί λαλήσω, T. VI. Ducæi p. 241.
 43. *de Eucharistia in encæniis, incerto interprete* p. 496.
 44. *In ascensionem Christi, interprete Gerh. Vossio* p. 498. φαιδρόν μοι τὸ τῆς ἐκκλησίας. T. VI. Ducæi p. 383.
 45. *de Pentecoste* p. 499. ὕδατος ἡμῖν γέγονε σήμερον ἡ γῆ. T. VI. Ducæi p. 192.
 46. 47. *de Spiritu S. incerto interprete.* p. 502. & 506. χθρὲς ἡμῖν, ὦ φιλόχριστοι T. VI. Ducæi p. 173.
 48. *de Christi divinitate & Ecclesia.* p. 514.
 49. *de fide & lege natura* p. 516. πᾶσα γὰρ φηθεόπνευστος. T. VI. Ducæi p. 149.
 50. *In praesentem Domini.* p. 522. ex Petri Pantini versione. οἱ ἀνθηρότατοι λειμῶνες. T. VI. Ducæi p. 261.
 51. *De Ecclesia sive curia.* p. 524. Ἡ τρυγὼν ἡ φιλέρημος. T. VI. Ducæi p. 104.
 52. *In principes Apostolorum Petrum & Paulum, interprete Gerhardo Vossio.* p. 526. Ὁνεανὲ καὶ γῆς. T. VI. Ducæi p. 264.

53. In

53. *In S. Thomam Apostolum*, interprete Ducæo. p. 528. τῷ μὲν νόμῳ τῆς ἐκκλησίας. T. VI. Ducæi p. 271.
 54. *in sanctis XII. Apostolos*, ex versione Gerh. Vossii. p. 529. ἑκότες καὶ σήμερον. T. VI. Ducæi p. 268.
 55. *in S. protomartyrem Stephanum*, ex versione Ducæi. p. 530. εἰψάμεν ἀνδρῶν. T. VI. Ducæi p. 274.
 56. 57. 58. *de penitencia*, interprete Lælio Tifernate. p. 535. 538. 542.
 59. *de David*, eodem interprete. p. 549.
 60. *de persecutione* quam passus erat Episcopus à Novatianis. Incerto interprete p. 551. πολὺς ὁ χεμὼν. T. VI. p. 248.
 61. *de vanitate hujus sæculi*. Joachimo Perionio interprete. p. 552. προτρέπεται καὶ κόλπῳ. T. VI. Ducæi p. 98.
 62. *In cæcum à Christo sanatum*, interprete Ducæo. p. 557. πολλὰ καὶ ἀφύφοροι. T. VI. Ducæi p. 482.
 63. *de pseudopphetis & falsis doctoribus*, ex versione Gerh. Vossii. p. 563. ὁδὴν ὁ λόγῳ. T. VII. Savil. p. 211. & VI. Ducæi p. 396.

X. NESTORIUS Germaniciensis Syrus, Diodoro Tarsensi & Theodoro Mopsuestenousus Magistris est, de quorum scriptis dixi Volum. VIII. p. 358. & IX. p. 157. seq. Ex presbytero hinc Antiocheno factus A. C. 428. Sifinnii successor Episcopus CPolitanus, nec diu post maximis in Ecclesia motibus imprudenti pertinacia sua, & eloquentiæ suæ præfidens, materiam præbuit, ac qui restiterat magno Zelo Arianis, Quartadecimanis, Macedonianis & Manichæis, ipse hæreseos reus actus in Synodo Ephesina atque exanthoratus est A. C. 431. successore dato Maximiano: obiitque in exilio non ante A. 439.

Scripta ejus celebri edicto * Theodosii junioris cremari flammis jussa, & servari prohibita sunt, unde non mirum, licet *infinitos tractatus diversarum hypotheseon*, hoc est ut ego interpretor sermones sive homilias

Nn 2

com-

* In Actis Concilii Ephesini T. 3. edit. Labbei p. 1209. (T. I. Harduin. p. 1716.) καὶ μηδὲνα ἰσχυρῶς τὰς αὐτῶν Νεστορίου & Θεοδοίου καὶ ἱεροσύλης ἀσεβείας βιβλίας &c. *Decernimus præterea ne quis impios nefarii sacrilegique Nestorii libros, quos de sacra orthodoxorum religione & adversus dogmata Episcoporum, qui in sacra Ephesina Synodo convenerunt, edidit, habeat, aut legat aut transcribat: ceteris deinde scriptis quæ ζητήσαντας δημοσίᾳ ἐμπιμπροσθῶν* quos etiam omni studio ac diligentia undecunque conquistos publice concremari volumus. Plures ejusmodi sanctiones Imperatorum, præsidumque in Provinciis adversus Nestorii. & Nestorianorum scripta concessit Jacobus Grotius lib. 1. de jure prohibendi libros malos cap. 9.

composuerit teste Gennadio c. 53. de S. E. nihil fere quicquam ejus etatem tulisse, præter pauca illa quæ scriptis adversariorum & Conciliorum Actis inserta ad nos pervenere. Illæ sive *Epistola sive Homilia* maximam partem infra in Indice, quem sub extremum hujus capituli exhibeo, scriptorum in Actis Concilii Ephesini & Chalcedonenſis occurrentium à me commemorabuntur. Ex Catena inedita ad Psalm. XXXIV. hunc nuper locum non contemnendum produxit Vir illustris Scipio Maffeus, ** quem cum versione mea adscribam : ΝΕΣΤΟΡΙΩΣ. Τὸ καλέυχεσθαι τῶν ἐχθρῶν δι' ἐξ αἰτίας Φασι - - - - - ἀναβελτιωθῆναι τὰς ἐχθρὰς βεβλόμενοι· τύπῃ γὰρ ἀδόκιμον χρυσίον καὶ καθαροῦσθαι. δεύτερον, ἵνα ὡς μαζικόμενοι καὶ πολεμῆται καφότερον περὶθῶσι τῆς αἰωνίας. Τρίτον ἵνα ταῖς τέτων μαζικῇ ἄλλως ἀρεθῇ σωφρονίζων. Πανῶν γὰρ ἰδὼν ἀφρονα μαζικόμενον, κραταιῶς αὐτὸς παιδύεται. Τέταρτον, τὸν βίον λοιμῇ καὶ νόσῃ ἀπαλλάττων. Πέμπτον ἵνα μὴ καὶ ἄλλοι αὐτῶν μαθητευώσι, τὰς ἐπενεχθείσας πληγὰς φραβηθέντες· ἕκτον ἵνα μὴ ἑπασί τινες, πᾶς ἐτιν ὁ Θεὸς ὁ Δαβὶδ, μὴ αὐτὸν ἐκδικῇ καὶ σώζῃ ; ἔκ ἑστὶ γὰρ σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτῷ. Πολεμηθῆναι δὲ τὰς πολεμῆτας εὐχεται ἔχ' ὡς μισάνθρωπον, ἀλλ' ὡς μισοπόνηρον. NESTORII. Imprecationes adversus inimicos ajunt fieri à Davide ob sex causas. Prima, quo meliores illi redantur. Nam & aurum impurum percussiendo purgatur. 2) ut in hac vita puniri & affligi, leniora aeterna experiantur. 3) ut horum castigatione alios erudire sibi contingat. Nam prudens si viderit stultum puniri, insigne exinde capit documentum sibi. 4) ut vitam hanc malis & calamitatibus liberet. 5) ne alii malos imitentur, sed penas illis inflictas timeant. 6) ne sint qui dicant : ubi est DEUS Davidis, numquid illum vindicat servatque? non est illi salus in DEO suo. Optat vero adversariis suis adversa evenire, non tanquam inimicus hominum sed malicia.

Nestorii liber περὶ ἀνθρώπων ὁμοιωσεως, de incarnatione Domini, quem sexaginta duobus divinæ Scripturæ testimoniis pravo sensu suo constructum Gennadius testatus est cap. 53. de Scriptoribus Eccles. Garnerio † videtur idem esse quem oppugnat Cyrillus Alex. in libris contradictionum T. VII. Opp. varia ex illis loca ad verbum repetens, quæ etiam exstant in Actis Synodi Ephesinæ. Testatur autem in præfat. libri primi Cyrillus in Volumen illum Nestorii multos fuisse congestos sermones, per elementa litterarum ordine dispositos. Nestorii libros duos ab Hesychio Hierosol. flammis traditos memorat Jo. Moschus in prato cap. 46.

Symbolum non Nestorii ipsius sed Theodori potius est Mopsvesteni. Vide quæ supra p. 164.

** Giornale de letterati d'Italia T. 26. p. 64.

† Garnerius ad Marium Mercatorem T. 2. p. 322.

In Ebed Jesu Catalogo librorum Chaldaeorum n. 29. *Nestorius composuit plures libros, qui autem remanserunt ex illis, sunt isti: Liber tragœdia*, liber Heraclidis & epistola ad Cosmam qui translati sunt tempore Pauli: Ejus prelixa Liturgia quam traduxerunt Thomas & Maraba, & liber unus Epistolarum, item ille alter variarum interpretationum ac sermonum.* Ex his Liturgia illa Syriace adhuc exstat edita una cum aliorum aliis tredecim in Missali Chaldaico ad usum Ecclesiæ Maronitarum excuso Rom. 1592. Loca ex illa afferuntur à Rich. Simone in notis ad Gabrielem Philadelphiensem; Latine versam ex Syriaco dedit vir præclarissimus Eusebius Renaudotus in Tomo I. collectionis Liturgiarum Orientalium Paris. 1716. 4. qui etiam eruditam de Liturgiis Nestorianorum dissertationem subnexuit. Vide & Bibliothecum selectam Rich. Simónis editam Gallice T. 2. p. 284. seq. & Io. Bonam lib. 1. rer. liturgic. cap. 9.

Joannes Garnerius T. 2. ad Marium Mercatorem p. 324. notat duos sermones quos Combefisius T. 1. auctarii novi Bibl. Patrum S. *Arbanasio* adjudicat, de resurrectione & unum de ascensione Christi, caractere Nestorii se prodere, florido nempe ac interdum poëtico, metaphoris efferente sese & apostrophis quasi animato: Scripturæ testimoniis iisque literalis sensu acceptis, nisi quando ad hæresin detorquuntur, subinde distincto. *Habent, inquit, hunc ipsum characterem sermones alii, opinione forsan plures, sive qui Asterio, Amphilochio, Basilioque Seleuciæ tribuuntur, sive qui rejecti inter spuria Chrysostomi, nullum præferunt parentis nomen; sive tandem qui genuinos inter Chrysostomi tractatus fraude facta ipsis quoque doctis operum Chrysostomi censoribus, latent. Neque vero id mirum, cum Nestorius Chrysostomi stylum imitari summo studio conatus sit, eaque se imitatione commendabiliorem populo fecerit.* Perquam tamen lubricum est, sine MStorum codicum vel dignorum testium fide homilias, vel scripta quævis alia, certis auctoribus ex sola quam tibi persvaleris characteris nota assignare.

Sermo in illud Matth. IV. 6. *si filius DEI es, dejice te ipsum*, qui incipit: *ἡλὺ μὲν ὑπὲρ γῆς ἐξουσίᾳς*, inter Chrysostomi dubia Græce editus à Savilio T. VII. p. 301. Nestorio vindicatur ex testimonio Marii Mercatoris, inter cujus opera post partem ex Latina Mercatoris interpretatione, integrum Græce cum nova versione vulgavit Garnerius T. 1. p. 85. Nonnulla ejus loca illustrat Combefisius notis ad S. Maximum T. 2. p. 485. seq. Idem Asterii esse conjiciens vulgaverat Latine in Bibliotheca Concionatoria ad Dominicam I. Quadragesimæ. Codices quidam *Ephraïmo* Syro tribuunt. Vide Tillemont. T. VIII. memor. p. 758.

Nn 3

De

* Irenæi Nestoriani.

De Nestorio, ejusque hæresi scriptores veteres

Græci.

Acta Synodi Ephesina præcipue, in qua primum damnatus Nestorius A. 431. tum etiam *Chalcedonensis*. A. 451. & CPol. A. 553. & sub Mena A. 536. &c. Codex Encyclicus, Synodicon Casinense &c.

Cyrilli Alex. scripta varia tomo præsertim sexto & septimo de quibus Volum. VIII. hujus Bibl. cap. 27. p. 567. seq.

Theodorus libro IV. hæreticar. fab. cap. 12. & Epistola ad Sporacium contra Nestorium, aliaque scripta * quibus etiam Cyrillum oppugnavit, Oppugnatus contra non modo à Cyrillo sed & à *Rabula* Edesseno : ut pro Theodoreto vicissim scripsit *Andreas* Samosatenus. Sed *Rabula* & *Andreas* lucubrationes, quemadmodum & quæ contra Nestorianos & Eutychianos Syro sermone scripserat *Isaac* Antiochenus & *Samuel* Edessenus presbyteri, memorata Gennadio c. 66. & 82. de script. Eccles. pridem interciderunt.

Proclus CPol. de cujus scriptis dixi Volum. VIII. cap. 28. p. 601. seq.

Theodorus Ancyranus de cujus scriptis dictum supra, p. 270. seq.

Evagrius, *Theodorus Lector*, &c. in Hist. Eccles.

Theodorus Raithuensis libro de incarnatione Christi, de quo supra p. 232.

Anastasius Antiochenus in Hodego, de quo dicturus sum capite 35.

Johannus Maxentii circa A. C. 520. clari capitula sive anathematismi contra Nestorianos, dialogi contra eosdem, aliaque scripta, quorum Latina tantum versio tulit ætatem, edita in Orthodoxographis Basil. 1555. & 1569. fol. & in Josæ Simleri scriptis veterum Latinis de una persona & duabus naturis Domini Tigur. 1571. fol. & in Bibliothecis Patrum Paris. 1575. Tom. V. & 1589. Tom. IV. & 1644. 1654. Tomo III. & Colon. 1618. Tomo VI. & Lugd. 1672. Tom. IX. Hunc cum Joanne Scythopolitano plerique eundem faciunt. Ejus stylum laudat Photius Cod. 95. pro Synodo Chalcedonensi bene scripisse testatus Cod. 231.

Leontius Byz. libro de sectis, qui Græce & Latine exstat, & *Leontius* Hierosol. libris adversus Nestorium & Eutychen, quorum Latinam tantum versionem editam habemus, Græca in variis Bibliothecis occurrunt

MSta,

* vide Volum. VII. hujus Bibl. cap. II. p. 438. seq. Nestorio præluserant Theodorus Mopsvest. & Diodorus Tarsensis. Eidem favere videbantur præter Theodorum Jo. Antiochenus, Andreas Samosatensis, Euthérius Tyænsis, Ibas Edessenus &c. Nestoriani postea dicti Tetraditæ, Timotheani à Timotheo Æluro : & Feliciana hæresis (à Felice Urgellensi. Sec. VIII.)

MSta, ut dixi Volum. VII. p. 453. Indicem scriptorum in utroque opere laudatorum habes supra p. 167. & 172.

Iustiniani Imp. adversus tria capitula edictum A. 545. & Epistola ad Synodum CPol. A. 553. Concil. Labei T. V. p. 454. & 684. & Harduini T. 3. p. 268. 311.

Jo. Damascenus hæresi 81. & libro contra Nestorianos. T. 1. Opp. p. 555. edit. novæ.

Euthymii Zigabeni, sub sæculi duodecimi initia clari panoplia part. 2. tit. 14. edit. Latina, (Græcæ *κατάλ.* 16.) Vide Volum. VII. p. 463.

Niceta Choniata thesaurus orthodoxæ fidei tomo octavo, adhuc inedito.

Nicephorus Callistus Hist. Eccles. lib. 14. seq.

Ex scriptoribus Arabibus *Eutychius* Tomo secundo Annalium, qui singularem librum suum contra Nestorianos memorat p. 79.

Latini.

Marii Mercatoris opuscula, illustrata à Rigberio sive Gabr. Gerberonio, Bruxell. 1673. 12. & T. 27. Bibl. Patrum Lugd. Et à Steph. Baluzio Paris. 1684. 8. & copiosissime à Jo. Garnerio, ibid. 1673. fol.

Leonis ab A. 440. ad 461. Papæ Rom. Epistolæ ad Flavianum CPol. ad Leonem Imp. &c. quæ Latine sæpius editæ (inter Leonis opera ac postremum curante Paschasio Quesnello, Paris. 1675. 4. & Lugd. 1700. fol.) occurrunt etiam cum Græca versione in Actis Concilii Ephesini & Chalcedonensis.

Auctor prædestinati, hæresi 89.

Auctor appendicis ad *Augustinum* de hæresibus c. 90. de *Timotheanis*, à Timotheo Æluro.

Johannis Cassiani de incarnatione Christi libri VII. contra Nestorium, ad Leonem Episc. Rom, eo hortante scripti circa A. 430. quod opus multis adhuc locis medicam manum desiderare monuit Vossius Epist. 404.

Prosperi Aquitani Elegia, quam inscripsit epitaphium Nestorianæ & Pelagianæ hæreseos, exstat in nova editione operum Prosperi, Paris. 1711. fol. p. 198.

Vincentius Lerinensis in Commonitorio.

Capreoli Episcopi Carthag. Epistola ad Constantium & Vitalem Hispanos edita à Sirmondo T. 1. Var. Opusc. Paris. 1630. 8. & T. 1. Opp. Sirmondi p. 361.

Fausa

Fausti Rejenſis Epiſtola ad Gratum Diaconum ſcripta ante A. C. 449. & edita primum à Petro Pithoeo A. 1586. & recuſa cum aliis Fausti in Tomo VIII. Bibl. Patrum Lugd. Vide Tillemontium T. XVI. memor. p. 412.

Gelaſii Papæ Rom. ab A. C. 492. ad 496. de duabus in Chriſto naturis adverſus Eutychem & Neſtorium *μονόβιβλον* Photio laudatum qvi ejus Græcam verſionem legiſſe ſe innuit Cod. 102. *Præclarum volumen* vocat Gennadius c. 94. de S. E. Latine exſtat diviſus in capita XXIX. & in eo adducuntur teſtimonia Doctorem Eccleſiæ *Ignatii* ex Epiſt. ad Ephēſios, *Eufſtachii* Antiocheni confeſſoris contra Arianos, *Hippolyti* Epiſc. & Martyris in memoria hæreſium, *Athanaſii* e libris contra Arianos & Epiſt. ad Epictetum, & ex libris adverſus hæreticos. *Eufebii* Epiſcopi Palæſtinenſis cognomento Pamphili in expoſitione Pſalmi XVII. *Gregorii* Naz. in natalem Domini & Epiſt. ad Cledonium & ad Nectarium. *Baſilii* Cæſar. ex lib. contra Eunomium & de gratiarum actione. *Gregorii* Nyſſeni contra Eunomium, *Amphilochii* Iconii Epiſc. ex libro ubi exponit, Pater meus major eſt me. *Antiochi* Epiſcopi Ptolemaidis, *Severiani* Epiſc. Gabalorum contra Novatum, *Ambroſii* Epiſcopi Mediol. *Joannis* Epiſcopi CPol. in Evangelium ſecundum Joannem, & in Crucem : & *Damaſi* Epiſcopi Rom. contra Arianos. Prodiit in Jo. Sichardi antidoto adverſus hæreſes, Baſil. 1528. fol. & in Jo. Heroldi hæreſiologia, ibid. 1556. fol. & in Joſiæ Simleri ſcriptis veteribus Latinis de una perſona & duabus naturis Domini & Servatoris noſtri Jeſu Chriſti, Tiguri 1571. fol. nec non in Bibliothecis Patrum, Pariſ. A. 1589. & 1644. 1654. Tomo IV. & Colon. A. 1618. T. V. parte 3. & Lugd. A. 1672. Tomo VIII.

Vigili Tapſitani in Africa Epiſcopi qvi circa A. C. 484. * claruit, adverſus Neſtorium & Eutychem libri V. prodiere primum Tiguri 1539. 8. Deinde in hæreſiologia Heroldi, & in Joſiæ Simleri collectione jam laudata, nec non in Bibliothecis Patrum Pariſ. & Colon. Hinc cura Georgii Caſſandri Colon. 1575. 8. & inter Caſſandri opéra junctim edita Pariſ. 1616. fol. p. 514. ſubjunctis Variis Lectionibus ex codice veteri Petri Pithoei. Denique ex Petri Franciſci Chiſletii recenſione, una cum aliis Vigili ſcriptis, Divione 1664. 4. & Tomo VIII. Bibl. Patrum edit. Lugdun.

Fulgentius Ruſpenſis in Africa Epiſcopus A. C. 533. defunctus in libris tribus ad Traſimundum Vandalorum Rêgem, qvos cum aliis Fulgentii ſcriptis

* Vide Tillemont. T. XVI. memor. p. 614. ſeq. & Sirmondi Opera T. 3. p. 1013.

scriptis post Jo. Molanum, Jac. Sirmundum & Theophilum Raynaudum recensuit vir doctus cui præclaram editionem Paris, 1684. 4. debemus. Vide Acta Erud. A. 1685. p. 543. seq.

Boëthii liber de duabus Naturis & una persona Christi adversus Eutychen & Nestorin, compositus occasione Epistolæ quam Episcopi Orientales A. C. 512. scripserunt ad Symmachum Episcopum Romæ de Eutychianis motibus, & dicatus Johanni qui deinde Episcopus Romanus primus hoc nomine & martyr. Laudat hunc librum Hincmarus Remensis T. 1. p. 521. & una cum aliis quibusdam Boëthii scriptis edidit Renatus Vallinus Lugd. Bat. 1656. 8. recusum ad calcem Consolationis Philosophiæ variorum notis illustratæ ibid. 1671. 8.

Facundus Episcopus Hermianensis Provinciæ Africanæ in libris XII. quos circa A. 547. scripsit pro defensione trium Capitulorum Concilii Chalcedonensis ad Justinianum Imp. cum notis editos à Sirmondo Paris. 1629. 8. & reculos in ejus operibus Tomo II. Paris. 1696. fol. atque ibidem Philippo Priorio curante ad calcem Optati, 1675. fol. & in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. Tomo 10.

Liberati Archi-Diaconi Carthaginienensis, & trium Capitulorum promachi *breviarium* sive circa A. C. 553. scripto consignata Historia certaminis Nestoriani & Eutychiani, quam notis illustratam edidit Jo. Garnerius Paris. 1675. 8. In utraque editione Conciliorum Petri Crabbe, Colon. 1538. T. 2. p. LXII. b. ad LXVI. & Colon. 1551. T. 2. p. 121-128. subjiciuntur Liberato appendicis loco quædam Epistolæ & loca veterum, quæ à Garnerio & in aliis Conciliorum editionibus sunt omissa. Quæ non alibi in actis Concilior. Ephesini & Chalcedonensis reperi, illa infra in indice scriptorum, quem in illa acta composui, suis locis à me annotantur.

De Nestorio ejusque hæresi scriptores recentiores.

Ephesinam Synodum improbantes.

Godfridus Arnoldus in Historia hæresium, Germanice vulgata & Belgice.

Auctor libri Arausione A. 1645. editi *de supposito*, in quo Nestorium contra Ephesinam Synodum & Cyrillum Alex. defendit, est *David de Rodon*, licet alii scriptum illud tribuerunt *Ægidio Gaillardo*.

Petrus Belius, tomo tertio dictionarii Historici in *Nestorius & Rodon*.

00

Elias

Elias Saurin in libro contra Petrum Jurieum edito Trajecti ad Rhen. 1697. 8.
Justification de la doctrine du Sieur Elie Saurin parte 2. capite 13. seq.

Ephesinam Synodum probantes,

Natalis Alexander Seculo V. diss. 23. vide etiam p. 63. seq. 219. seq. edit. in folio. Paris. 1699.

Baronius & ceteri Annalium & Historiarum Ecclesiarum scriptores Seculo V.

Guil. Beveregius ad Synodiceum p. 103. seq. 216. &c.

Georgii Calixti dissertatio de hæresi Nestoriana, eique opposito Concilio Ephesino Helmstad. 1640. 4.

Abraham Calovii Exercitatio de Nestorianismo antiquo & novo. Witeb. 1681. 4.
 respondente *Simone Frid. Wolfharro* qui ejusdem Exercitationis defensionem A. 1683. edidit adversus *Jo. Simonis* diss. de hæresi Nestoriana vulgata Francofurti ad Viadrum 1683. 4.

Centuria Magdeburgenses Centur. V. capite V. & IX.

Histoire du Nestorianisme en VI. livres, avec des remarques sur les Auteurs anciens & modernes qui en ont traité, par le P. *Louis Doucin*, S. I. à Rotterdam 1698. & à Utrecht 1716. 4. pag. 558. Ludolphi Neocori Bibl. novorum libror. A. 1698. p. 129. Acta Erud. A. 1699. p. 166.

Jo. Fabricius Theologus tunc Altdorfinus hodie Helmstadiensis celeberrimus in *scylla Theologica* capite XII.

Jo. Forbessius Instruct. Historico Theol. lib. 2. cap. 6.

Jo. Simonis Franci de Nestorio disputationes III. Witeberg. 1670. 4.

Wolfgang. Franzii Oratio de initiis & progressu certaminum Nestorianorum & Eutychianorum Witeb. 1605. 4.

Jo. Garnerius ad Marium Mercatorem Tomo secundo, Paris. 1673. fol. & ad Liberatum, ibid. 1675. 8. nec non in auctario ad opera Theodoret. Paris. 1684. fol.

Jo. Frid. Kenigii Historia Nestorianismi. Gryphiswald. 1653. 4. Stralsund. 1655. 4.

Christiani Kortbolts diss. de Nestorianismo, præside D. *Gaspere Mauricio* nostro τῷ μακαρίῳ habita Rostochii 1662.

Jo. Christiani Lesschii historia Nestorianismi. Witeb. 1688.

Samuel Maresius in senione dissertationum Theologicarum, auctorem libri de supposito oppugnans: quod factum etiam à *Georgio Stannario* Theologo Marpurgeni in fasciculo diss. p. 156. sqq.

Henricus Noris in Historia Pelagiana libro II. atque in diss. de uno à Trinitate, carne passo, & apologia Monachorum Scythiarum ab Anonymi scrupulis vindicata.

Jo.

- Jo. Pearsonius* ad Symbolum Apostolicum p. 291. edit. Latinæ.
Dionysius Petavius libro I. dogmat. Theol. de incarnatione Verbi cap. 7. seqq.
 & III. 3. seqq. IV. 3. 11. V. 7. 10. 14. seqq. ad 19. & XV. 3. p. 514. seqq.
 & libro VI. quo auctorem libri de supposito peculiariter confutat.
Lud. Elias du Pin Tomo IV. Bibliothecæ scriptorum Eccles.
Petrus Pratorius in brevi historia certaminum Nestorio atque Eutyche
 ducibus mysterium Incarnationis Filii DEI oppugnantium.
D. Frid. Rappolti opera Theolog. p. 1289. seq.
Justus Wesselus Rumpens in diss. de DEO bimestri contra Nestorium ejusque
 assecclas. Gryphiswald. 1704. 4.
Cass. Sagittarius introductione in Hist. Eccles. T. 1. p. 1086-1097. T. 2.
 p. 693.
D. Jo. Adami Scherzeri parallelismus Calvinio Nestorianus Lips. 1679. 4.
Frid. Petri Nestorianismus Calvinianorum. Francof. 1612. 4. &c.
Jo. Schraderus de Nestorianismo & Eutychianismo Witeb. 1594. Francof.
 1603. Gieß. 1612. 8. contra *Josephum Grabium*, cum præfat. D. *Egidii*
Hunnii, cujus etiam videnda præfatio in Epistolam ad Ephesios.
Theophilus Spizelius in veteri Academia Jesu Christi p. 182. sqq. & alii vitant
 S. Cyrilli Alex. tradentes.
Tillemontius Tomo XIV. memor. Historiæ Eccles.

Nestoriani adhuc plurimi hodie sunt qui Nestorii colunt memoriam; licet hæreseos ipsi impactæ minus fortasse rei, Christiani in oriente cis & ultra Euphratem, in Persia, India, Tartaria: de quibus consulere juvabit Abrahamum Bzovium ad A. C. 1330. n. 21. sqq. 52. seqq. Faustum Naironum * in Evoplia fidei Catholicæ Romanæ Historico dogmatica, Rom. 1694. 8. Aub. Miræum ad Gennadii de scriptoribus Eccles. cap. 53. ex Leonardo Abele: Rich. Simonem in Historia Critica fidei & rituum Oriental. Gallicè edita capite VII. Joannem Morinum præf. ad ritum Ordinationis Nestorianorum in Opere de sacris Ecclesiæ Ordinationibus p. 364. sqq. (434. sqq.) Eusebium Renaudotum in Collectione Liturgiarum Orientalium & in tomo quarto operis quod inscribitur *la perpétuité de la foi de l' Eglise Catholique touchant l' Eucharistie*, ** excuso Paris. 1711. 4.

* Acta Eruditor. T. 2. supplement. p. 554.

** Memoir. de Trevoux. 1712. p. 746. sqq.

XI. Index Scriptorum & Epistolarum,

In Actis Concilii Ephesini A. 431. & Chalcedonensis A. 451. celebrati, nec non in Codice Encyclico* & in Synodico Casinensi adversus tragœdiam Irenæi Tyrii Nestoriani.

E. paginas Tomi I. at C. paginas Tomi II. Conciliorum Harduini denotat, S. paginas collectionis Concilior. Baluziana.

Abbibi Episc. Dolichii ad Alexandrum, Theodoretum, Marcum, Davidem, Acilinum. *Pervenit ad me.* S. pag. 837.

Acacii Berrhoënsis propositiones de pace facienda. E. p. 1634. S. 756.

Epistola ad Alexandrum Hierapolitanum. *Sicut pridem.* S. 746.

Rediit ab Alexandria. S. 757. Confessio fidei. *Credo in unum DEum.* S. 930.

Acacii Melitenes Episcopi Homilia Ephesi habita. ὁρῶντες μοι ἀγαπητοί.

E. 1640. Epistola ad Cyrillum Alex. *Quoniam didici.* S. 785. 918.

Ægyptiorum Episcoporum ad Impp. Valentinianum & Marcianum. τὴν

εἰς δεξιὰς ἐξεδόθεισαν. C. 416. ad Leonem Imp. *à superna gratia.*

C. 691. ad Anatolium CPol. *Sicut paterni pontificatus.* C. 696. ad

Leonem Imp. pro Timotheo Meluro. *Scriptum est, omni poscenti.*

C. 700.

Agapiti, Episcopi Rhodi ad Leonem Imp. *De super regna sceptri.* C. 736.

Alexandri, Andreæ & Theodoreti ad Helladium Tarfi Episc. *Scientes quan-*

tam curam. E. 1635. S. 756. Vide infra, Orientalium.

Alexandri Apameensis Episc. ad Alexandrum Hierapol. *Volebam tua*

colloqui sanctitati. S. 834. Alexandri ad Joannem Antioch. *Sapientissimo*

Salomoni. S. 838.

Alexandri, Theodoreti, Heliadæ, Abbibi, Maræ, Davidis & Acilini pro-

vinciæ Euphratesiæ Episcoporum ad Episcopos Syriæ, Ciliciæ &

Cappadociæ. *Propheta quidem Jeremias.* S. 831. Ad Augustas. *DEus*

pietate ornavit vestrum Imperium. S. 837.

Alexandri Hierapol. ad Acacium Berrhoënssem. *Arbitror Dominum CHRi-*

stum. S. 762. ad Andream Samosatensem. *Credat mihi religiositas tua.*

S. 764. *Legens quæ nuper.* S. 768. *Venit finis.* S. 799. *De hoc Ecclesia-*

stis.

* De hoc Codice dixi Volum. VII. p. 416. & de Synodico p. 442. Acta Concilii Ephesini habentur in Tomo I. Concil. Harduini: & Chalcedonensis Tomo II. Codex Encyclicus incipit in eodem Tomo p. 689. Synodicon Casinense in collectione Baluziana.

fisco. S. 808. Gratiarum quidem tue admonitioni. S. 809. ad Acilinum Barbalissi Episc. Ille eadem scribam. S. 854. ad Dionysium magistrum militiarum. Benevolentiam quidem. S. 880. ad Helladium Tarsensem. Iudicium quidem. S. 863. In presentis consensione. S. 771. ad Joannem Germaniciarum. Epistolam mihi. S. 830. ad Meletium Episc. Quin Ciliciorum. S. 855. Si esset mihi desiderium. S. 878. ad Theodoretum. Vix tandem quae parturiebant. S. 800. Memor sum quia. 804. Et tua religiositas. S. 806. Tua quidem sanctitas. S. 848. Non ignorat sanctitas tua. S. 850. Dum sepe tua. S. 852. Arbitror quod. S. 865. Ab initio ego. S. 867.

Alypii ad Cyrillum Alex. μακάριος ἄνθρωπος. E. 1613.

Ambrosii Mediol. ἐκ τῆς ἐρμηνείας περὶ πίστεως πρὸς Γεωργιανόν. E. 1405. C. 302. 652. ἐκ τῆς δευτέρας περὶ πίστεως. E. 1405. C. 243. 302. seq. ἐκ τῆς λόγος περὶ ἐνανθρωπήσεως ἔκ Κυρίου κατὰ Ἀπολλινάριων. C. 304.

Amphilochii Episcopi Iconienensis fragmenta duo. E. 1409. C. 245. ἐκ τῆς κατὰ Ἰωάννην. C. 652.

Anastasio Papæ Rom. ad Ursinum fragmenta tria in appendice ad Liberati breviarium T. 2. Concilior. Petri Grabbe p. 124. seq. edic. Colon. 1551. fol.

Anatolii CPol. ad Leonem Imp. Orationi siquidem nostra. C. 703.

Anazarbensis Synodi (A. C. 431.) interlocutum. E. 1581. S. 814.

Andreas Samosatensis ad Alexandrum Hierapolitanum, de Rabbula Edeseno. Hi qui pro recta fide laborant. E. 1634. S. 748. Relegens ea quae Cyrillus. S. 765. Multi & per literas. S. 796. Gratiarum ego DEO. S. 805. Ab hac tua sanctitati rescribo. S. 807. Multum contristor. S. 809. Eorum quae ad me Dominus meus sanctissimus Theodoretus. S. 767. Praecolligit quidem sanctitas tua. S. 784. ad Theodoretum. Alexandrini literas legi. S. 767. Qua hora suscepi sanctitatis tuae literas. S. 768. Ad Oeconomus Episcopi Alexandri. Audio quod valde irascatur. S. 810.

Antiochi Episcopi Ptolemaidis dictum C. 652.

Antiocheni Concilii Canon. C. 426. 434.

Aphthonii presbyteri sermo memoratur. S. 740.

Archimandritarum ad Marcianum Imp. Αἰ τὸ Παλαιῶν βασιλεῖον. C. 424. ἡ φιλόχρηστος ὑμῶν. C. 429. ad Synodum Chalcedonensem. κατὰ τὴν πρώτην κλήσιν. C. 426.

Armeniarum primæ Episcoporum ad Leonem Imp. DEUM verus Dominus noster Iesus Christus. C. 741.

- Armeniae secundae : *DEus qui glorificantes se glorificat*. C. 743.
 S. Athanasii ἐκ τῶν Ἀρειανῶν βιβλίων E. 1401. C. 241. ἐκ τῆς πρὸς Ἐπίκτι-
 τον Ἐπιστολῆς. E. 1401. C. 242. ἐκ τῆς κατὰ ἀρέσκειαν λόγου. C. 652.
 Athanasii presbyteri Alex. libellus contra Dioscorum. ὁ τῆς ἀγίας καὶ
 μακαρίας μνήμης Κύριλλου. C. 332.
 Attici Episcopi CPol. fragmenta E. 1408. 1409. C. 245. ἐκ τῆς πρὸς Εὐψύχιον
 Ἐπιστολῆς. C. 653.
 Augustini ἐκ τῆς Ἐπιστολῆς πρὸς Βολυστιανόν. C. 304. ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῆς Εὐαγ-
 γελίας τῆς κατὰ τὸν ἅγιον Ἰωάννην. ibid. ἐκ τῆς λόγου τῆς περὶ τῆς ἐκθέσεως
 τῆς πίστεως. C. 305.
 Basilii Caesarensis fragmentum (ex lib. de Spiritu S.) E. 1408. C. 244. ex
 lib. contra Eunomium. C. 652.
 Basilii diaconi, Thalassii & aliorum Monachorum supplicatio ad Imp-
 peratorem Theodosium & Valentinianum. ἡ Φίλανθρωπος & Θεῶν. E. 1336.
 Bassiani Episcopi ad Valentinianum & Marcianum Imp-
 peratorem πᾶσα ἡ σωτηρία. C. 548.
 Berytensis Synodus habita in causa Ibae Episcopi Edesseni. C. 511.
 Caelestini Episcopi Rom. ad Nestorium. ἐφ' ἡμέρας τινάς. E. 1300. Ad
 Joannem Antiochenum εὐχόμεθα μὲν. E. 1324. Ad clerum & po-
 pulum CPol. πρὸς τέτταρες μοι ἀφελχθησομένῳ. E. 1312. Ad Cyrillum
 Alex. τῇ ἡμετέρᾳ συγνώμῃ. E. 1321. *Intelligo sententiam sapientissimi Salo-*
monis. E. 1474. Ad Maximianum CPol. *Exultatio matris est congregatio*
filiorum. E. 1677. Ad Synodum Ephesinam. τὸ ἅγιον Πνεῦμα τῷ ἐμ-
 φανίσει. E. 1468. *Tandem malorum sine gaudendum est*. E. 1671. Ad
 Theodosium Imp. *Sufficiat licet quod*. E. 1473. *Causis suis divinam*
Providentiam. E. 1674.
 Commonitorium, cum DEO nostro sicut credimus. E. 1347. Defensio
 fidei, *Invisā pariter veritate defendimus*. (in appendice ad Liberati bre-
 viarium T. 2. Concilior. Petri Crabbe, p. 123. Colon. 1551.)
 Flav. Candidiani Comitis domesticorum contestatio ad Cyrillum Alex.
 E. 1351. S. 701. alia post Synodum Ephesinam. E. 1448. S. 702.
 Edictum E. 1448. S. 703.
 Cappadociae primae Episcoporum ad Leonem Imp. *Maximus omnium Domi-*
ni. C. 747.
 Cappadociae secundae. *Intentio pia & studium*. C. 749.
 Capreoli Episcopi Epistola ad Synodum Ephesinam. ἡυχόμεν ἐν λαβέστοις
 ἀδελφοί. E. 1420.

Caroli

Carosi & Dorothei libellus supplex ad Marcianum Imp. memoratur. C. 431.

Chalcedonenſis Synodi ad Dioſcorum Alex. πρώην ἑδοξε τοῖς κρατῦσι τῶν ὁλῶν. C. 317. τὰ ὡς τῆς σῆς εὐσεβείας. C. 340. Ad Charmoſynum presb. & Euthalium archidiaconum. γνωσκέτω ὁμῶν ἡ εὐλάβεια. C. 378. Ad Valentinianum & Marcianum Impp. *Magna agritudines & medicamine forti.* C. 379. Ad Pulcheriam Augustam. *Multa Tibi dona praestentur.* C. 380. Decretum contra Nestorium & Eutychen. C. 453. 455. Canones tres. C. 490. Canones triginta. C. 602. seq. Allocutio ad Marcianum Imp. C. 644. Relatio ad Leonem Episc. Rom. ἐπλήσθη χάριτος. C. 656.

Charisii presb. & æconomi Philadelphiz ad Synodum Ephesinam. ἐν ᾗ μὲν ἅπασιν. E. 1513. C. 246.

Ciliciæ primæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Cognoscentes sanctionem vestram.* C. 724.

Claudiani presb. CPol. *Præsumentes de sanctitate tua.* S. 907.

CPolitanæ Synodi A. 381. Symbolum. C. 287. 453. Synodicum. τὰς ὡραῖαν οἱ ἐν Κωνσταντινὺ πόλει. C. 638.

CPolitani cleri ad Synodum Ephesinam. αἱ καὶ ἐκ νέας ἡλικίας. E. 1589. ἑδὲ μὲν ἡμᾶς μὴ. E. 1604. Pro Synodo obtestatio & supplex libellus. Εἰδότες τὴν ἡμετέραν. E. 1608. Episcoporum CPolitanorum commonitorium contra Nestorium. συναχθεῖσα ἡ ἀγία σύνοδος. E. 1585. Epistola Synodalis CPolitanorum missa post depositum Nestorium. εἰδότες τὴν τῶν ῥοσχισάντων. E. 1670.

CPolitanæ Synodi Epistola ad Eutychen. καὶ νῦν δευτέρῃ σε κλήσει ταύτη. C. 144. ἐκ ἀγνοῆς. C. 148.

Corinthus metropolis Episcoporum ad Leonem Imp. *In omnibus quidem.* C. 760.

Cretæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Tempus nobis est.* C. 767.

Cypriani Episcopi & Martyris fragmentum ἐν τῷ περὶ ἐλεημοσύνης λόγῳ. E. 1404. C. 243.

Cyrilli facta probare noluerunt Abbibus Dolichii, Alexander Hierap. Anastasius Tenedi, Aquilinus Barbalissi Euphratesiæ, Basilus Larissæ Thessal. Dorotheus Marcianopolitanus Mœsiæ Metropolitanus, Eudocius Mœsiæ, Eutherus Tyanensis, Iulianus Metropolitanus Sardicensis, Maximinus Demetriadis Thessaliæ, Meletius Mopsuestenus, Pausanias Hypatz, Theosebius Chii, Valcanius Mœsiæ, & Zenobius Zephyrii in Cilicia, S. 885. seq.

Cyrilli

Cyrilli Alex. Homilia in die Joannis Evangelistæ, τῆς μὲν τῶν ἁγίων ἐκκλησίας. E. 1664. Homilia habita die mensis Pharmuthi XXVIII. (Idibus Maj.) *Eos qui pietate firmi sunt.* E. 1689. De Paulo Emeseno : ὁ μακάριος Προφήτης Ἠσαΐας. E. 1700. Ex sermone de fide. *Ego contemptum non recipio.* S. 927. Ex interpretatione Epistolæ ad Hebræos. *Sed non in nobis.* S. 928.

Δοτὸ τῶν σχολίων περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως ὁ μονογενῆς. C. 305.

Commonitorium Posidonio datum, ἡ Νεστορίου πίσις. E. 1310.

Contestatio, ὁρκίζω τὸν λαμβάνοντα. E. 1272.

Epistola ad Acacium Berrhoënsē. *Decentem se etiam nunc curam.* S. 758.

ad clerum & populum CPol. ὅψε' μὲν μάλις. E. 1296. ἐταράχθη λίαν. E. 1593. ad Acacium Melitensem. *Reverentissimus & religiosiss.* S. 911.

Latere tuam. S. 917. ad Aristolaum tribunum. *Dominus meus religiosissimus Episcopus* (Tyri) *Beronicianus.* S. 889. *Piarum sanctissimum.* S. 915.

Ad Comarium & Potamionem Episcopos, Dalmatium Archimandritam, Timotheum & Eulogium presbyteros, προσδοκῶμεν ἐλθόντα. E. 1433.

Ad Domnum Antiochenum, συναλγύν ἡμεῖς. C. 576. ad Donatum Nicopolitanum Episc. *Convenit & omnino.* S. 909.

Ad Ephesini Concilii legatos CPolin missos. *Satisfactum nobis est iterum.* E. 1671. Ad Joannem Antiochenum, ἐυφρανέσθωσαν εἰ υἱοί. E. 1701. C. 120. *Pacem quidem.* S. 890. *Litteras à tua perfectione.* S. 914. *Ego quidem absterxisse.* S. 916.

ad Lamponem presb. & clericos. *Degente me in Elia.* S. 913. ad Maximum, Joannem, Thalassium presbyteros & archimandritas. *Egregius quidem Zelus.* S. 914. ad Mosceum Antaradi Episc. *Ego quidem semper.* S. 917.

Ad Monachos CPol. τῆς Θεοσεβείας υἱῶν. E. 1297. Ad Nestorium. καταφλουαῖσι μὲν. E. 1273. C. 116. τῷ Σωτῆρι ἡμῶν λέγοντι. E. 1284. S. 679.

Ex Epistolis ad Nestorium, Joannem Antiochenum & Successum Diocæsarensē. C. 653. ex Epistola II. ad Successum Diocæsariensem in Isauria Episcopum. S. 786.

Epistola prima ad Successum : *Perlegi quidem.* S. 918. secunda : *Claram quidem.* S. 923.

ad Rabulam Edessenum. *Piussimo & amatore Christi.* S. 812.

Ad Theopemptum, Daniele & Potamonem. Πολλὰ κατ' ἡμῶν γεγόνασι. E. 1601. ad Theognostum & Charmosynum Presbyteros & Leontium Diaconum. *De omnibus rebus.* S. 792.

Ad Imperatorem Theodof. *Aeternam vitam.* S. 894.

Cyrilli & Memnonis ad Synodum Ephesinam. Εὐσεβὲς θεόπισμα ἐν τῇδε. E. 1485.

Cyrilli

Cyrylli Cœlensis Episc. Vide infra, Euprepîi.

Cyzicenæ Synodi Episcoporum ad Leonem Imp. *Quantum ad fidem tuam.*
C. 739.

Dalmatîi Epistola ad Synodum Ephesinam. *Τὴν Ἐπιστολὴν τὴν πεμφθεῖσάν μοι.* E. 1445. S. 653. Apologia. E. 1588.

Damasio tribuno & notario pratorianorum datum commonitorium.
Εἰδότες τὴν προθεσίαν. C. 510.

Dardanîæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Et agnovimus & invenimus.* C. 759.

Dionysii magistri militiæ per orientem, rescriptum ad Comitem & vicarium Titum. S. 844. ad Episcopos. S. 845. ad iudicem secundæ Ciliciæ. S. 879. ad Alex. Hierapolitanum. *Divina & immortalis.* S. 880.

Fl. Dionysii Procol. mandata Synodo Ephesinæ oblata. E. 1618.

Dioscori Alex. vocatio prima in Synodum Chalcedonensem C. 313. secunda C. 317. tertia C. 340. damnatio C. 378.

Pro Dömno Antiocheno. C. 544. seq.

Dorothei metropolitæ Mœsiæ ad Joannem Antiochenum Patriarcham.
Benedictus Deus. S. 781. ad populum CPol. *revertente reverentissimo Martino.* S. 750. *Qui naufragaverunt à pia fide.* S. 816. ad Alexandrum Euphratesiæ Episc. & Theodoretum. *Pactionem quæ.* S. 840.

Edessenorum presbyterorum ad Photium Tyri, Eustathium Beryti & Uranium : *ἡμεῖς μὲν ἠυξάμεθα.* C. 516. *ὡς πολλῶν καὶ διαφορῶν.*
C. 532.

Elpidio comiti sacri Consistorii datum Commonitorium. *τῆς μὲν ἤδη γενομένης.* C. 76.

Ephesinæ Synodi Canones, sex vel septem, contra Orientales. S. 929. seq.

E. 1621. paraphrasis eorum Arabica. E. 1629. sententia depositionis in Nestorium lata. E. 1421. 1433. definitio post relationem Charisii presb. E. 1525. decretum de Episcopis Cypri. E. 1620. contra Messalianitas. E. 1627. Epistola ad Cælestium Episcopum Rom. *τῆς μὲν σῆς οὐσιότητος.* E. 1504. Subscriptiones antea ineditæ. S. 651. seq.

Ad clerum populumque CPol. *ἔδεις τολμήσας.* E. 1444. *Πρὶ τὸ πολυσένακτον ἡλθομεν μῆνυμα.* E. 1484. Ad clerum CPol. *τοῖς ἐν τούτῃ τελευτήσας.* E. 1600. ad Episcopos CPoli versantes. *τὰς ἑταῖρας διακρίσεις.*

E. 1605. Mandatum ad eosdem : *Ἀπὸ πᾶντων ὡς τῶν εὐαγγελιστῶν.* E. 1609. Epistola ad Dalmatium : *ἡ ἀγία καὶ οἰκουμένη σύνοδος.* E. 1448. S. 653. ad Eucharium : *γνωσκέτω ἡ ἡμετέρα εὐλάβεια.*

E. 1433. Ad Synodum in Pamphylia de Eustathio ipsorum metropolitæ.

Pp

polita.

polita. μετὰ βελῆς πάντα ποίει. E. 1625. *Commonitorium : Nec amur affibus.* E. 1601. *Epistola tractoria, Nobis secundum prias literas congregatis.* E. 1623. *Relatio ad Imp. Theodosium & Valentinianum : ἐκ προγόνων τὴν ἀληθὴ πίσιν.* E. 1440. *Alia missa per Euty-chen Diaconum, τὴν περὶ τὴν εὐσεβίαν ὑμῶν Φρονίδα.* E. 1481. *Alia per Palladium Magistrianum, τὸ μὲν ὑμέτερον κατὰ τὴν εὐσεβίαν.* E. 1581. *Alia : ἡ μὲν Φιλόχρηστος.* E. 1592. *τὸ μὲν ὑμέτερον κατὰ τὴν εὐσεβίαν.* E. 1597. *Πάντα μὲν τὰ τῆς ὑμέτερας.* E. 1612. *τὸ μὲν προσελαγμένα τῇ ἀγία συνόδῳ.* E. 1501.

Ephesini Conciliabuli Orientalium Episcoporum, S. 703. seq. sententia depositionis in Cyrillum Alex. & Memnonem Ephesinum. E. 1434. *Epistola ad eosdem, δεινὸν μὲν ὡς ἀληθῶς τὸ πλημμελεῖν.* E. 1458. *Ad Imp. Theodosium, τοῖς εὐσεβέσιν ὑμῶν κελευθέντες γεγραμμένη.* E. 1458. *Consequenter quis eos.* E. 1557. S. 710. *Ad eundem petitio sive contestatio I. Orandum erat ne.* E. 1563. S. 730. *II. Septenarius pietatem vestram.* E. 1565. S. 733. *III. Non hunc eventum sortiitum.* E. 1565. S. 736. *Relatio ad Imp. ὁρῶντων ὡς ἀληθῶς.* E. 1534. *Ad Reginas, ἑστέρῃ γνωρίζον.* E. 1464. *Ad Theodosium & Valentinianum. Edicti ex sanctissimorum.* E. 1579. S. 726. *Epistola ad Acacium. Et olim quidem perdocuimus.* E. 1560. S. 714. *Ad clerum & populum Antiochenum, Nobiscum DEU.* E. 1559. S. 713. *Ad clerum CPol. ἐγνω περ πάντως.* E. 1460. *Ad Senatum CPol. λίαν ἀλγῦμεν.* ibid. *ad populum CPol. νόμος ἐστὶν ἀγαφός.* E. 1461. *Ad fratres CPoli versantes. Quoniam didicimus.* E. 1577. S. 724. *Ad suos in Epheso. Postquam in Chalcedonem.* E. 1568. S. 722. *Precibus sanctitatis vestre.* E. 1572. S. 723. *Quinto accessus nobis contigit.* E. 1579. S. 729. *Ad Hierapolitanos Euphratesis. Quoniam consequens videtur existere.* E. 1532. S. 704. *Ad Rufum Episcopum. λίαν βεβλάσθαι.* E. 1572. *Mandatum Episcopis Orientalibus datum. Ἐπειδὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς.* E. 1561. S. 720.

Epiphani Archidiaconi & syncelli Cyrilli Alex. ad Maximianum CPoli quem patrem patrum & Archiepiscopum appellat. Qua nobis scripsit. S. 907.

Epiri veteris Episcoporum ad Leonem Imp. Nos equidem humillimi. C. 764.

Epiri novæ. Relegentes ea quæ. C. 766.

Liciniæ Eudoxiæ ad Theodosium jun. Imperatorem. πᾶσιν ἐγνωσθαι τὴν σὴν. C. 37.

Eunomii

Eunomii Nicomediensis ad Valentinianum & Marcianum Imp. *Θεὸς τὸ βασιλεύειν.* C. 564.

Eupreprii Episcopi Byzes & Arcadiopolis, & Cyrilli Cœlensis Episcopi libellus supplex Synodo Ephesinæ oblat. *Vetus mos viget.* E. 1628.

Europæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Pietatis vestra & Christianitatis.* C. 705.

Eusebii Dorylæi in Phrygia Salutari Episcopi ad Imp. Valentinianum & Marcianum. *σκοπὶς τῶ ὑμετέρῳ κράτει.* C. 69. Ad Flavianum CPol. *ἡυχέμην μὲν μὴ ἔτω ὡδὸρ πληξὶς ἀλῶναι.* C. 109. Libellus Synodo Chalcedonenſi oblat. *τὸ φιλόθεον καὶ μισοπόνηρον ἡθῶς.* C. 312.

Eustathii Berytenſis. Vide infra, Photii Tyrii.

Eutherii Tyanensis & Helladii Tarsensis ad Episcopum Rom. Xystum. *Multa providentia humani generis.* E. 1635. S. 817.

Eutherii Tyanensis ad Joannem Antiochenum. *Magnos patres atque doctores.* S. 775. ad Helladium Tarsensem. *Quantum nos vulneraverunt.* S. 778. ad Alexandrum Hierap. & Theodoretum. *Divinum sanctitatis vestra.* S. 817. ad Alexandrum Hierap. contra pacem inter Cyrillum & Joannem Antioch. *Movet me ad scribendum consuectæ à Deopassianis.* S. 898 - 907.

Eutychis archimandritæ expositio fidei. *ἐυχαισῶ τῷ παναγίῳ Θεῷ.* C. 98 & 101 - 105. Epistola ad Imp. Theodosium & Valentinianum. *πάντων μοι μετὰ τὸν Θεόν.* C. 177. ad eosdem supplicatio. *ἡ ὑμετέρη εὐσέβεια.* C. 212. ad Leonem Rom. *De mea in Dominum & Donum omnium Christi spe.* S. 932. *Testor vos coram DEO.* S. 934. Monachorum sub Eutychē ad Synodum Ephesin. *τὰς ἐπαγγελμένους ὡδῶς.* C. 233. De Eutychis sententia, Epistola Anonymi ad senem quendam. *Misit mihi nobilitas tua exemplum libelli de nova fidei expositione Eutychetis.* S. 936 - 940.

Felici Episcopi Rom. & Martyris fragmentum ex Epistola ad Maximum Episcopum & clerum Alex. E. 1404. C. 242.

Flaviani Antiocheni *ἐκ τῆς εἰς τὰ Θεοφάνεια.* C. 652.

Flaviani CPol. ad Leonem Episc. Rom. *Εὐσεβείας καὶ τὸ ὀρθοτομεῖσθαι.* C. 43 *ἂν δὲν ἔχουσιν ἄρα τὴν τῆς ἀληθείας.* C. 8. Fides ad Theodosium Imp. *ἂν δὲν ἔτω πρεπῆ.* C. 8.

Galatiæ primæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Quis sermo sufficiat ad laudem Domini Christi.* C. 761.

Gallæ Placidie ad Theodosium jun. *Ὅπῃκα ἐς αὐτῇ τῇ ἐπιστόφ.* C. p. 36. *ad*
Pp 2

- ad Eliam Pulcheriam. C. p. 37. *Ut Romam frequentibus concursibus.*
Græcam versionem edidit Cotelierius monument. T. 1. p. 62.
- Gelasii Papæ Epistola ad Episcopos per Dardaniam constitutos. *Hic ita incitati.* (In appendice Liberati T. 2. Concilior. Petri Crabbe p. 125. Colon. 1551.)
- Gregorii Naz. fragmentum [ex Epist. 1. ad Cleodonium.] E. 1406. C. 244. 652. ex homilia de Epiphania C. 302. *ἐκ τῆς περὶ τῆς, συνίξεως λόγου.* C. 652. ad Theodorum Mopsvestenum Epistolæ 1) *tempus mihi est,* 2) *dilectionis indicium,* 3) *qui assumpsit David famulum,* 4) *habuit quiddam & apud nos livor* (in appendice ad Liberati breviarium in T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 122.)
- Gregorii Nysseni fragmentum (ex Orat. 1. de beatitud.) E. 1407. C. 245.
- Helenoponti provinciar Episcoporum ad Leonem Imp. *Digna sanctiones ælium vestrorum.* C. 755.
- Helladii, Matroniani, Cyrilli, Zenobii ad Alexandrum, Theodoretum, Heliadem, Abbibum, Maram, Davidem, Acitinium. *Dolenda & intolerabilia.* S. 833.
- Helladii, Cyrilli, Valentini, Minodori, Tariani Episcoporum Ciliciæ primæ ad Theodosium & Valentinianum Imp. *Scienter o amici DEI.* S. 887.
- Helladii Tarsensis ad Alexandrum Hierapol. *Conveniensia quidem.* S. 862. *In omnibus gratias agimus.* S. 814. *Pex omnes literas.* S. 770. *Quoniam quidem Synodus.* E. 1582. S. 815. Synodica ad Theodosium & Valentinianum Imp. *Scientes o amici DEI.* E. 1721. Ad Meletium Episc. *Sunt vero.* S. 845. ad Nestorium. *Est ab initio.* S. 888.
- Hermogenis, Meletii, Hesychii, Heliodori ad Alexandrum, Theodoretum, Heliadem, Abbibum, Maram, Davidem, Acitinium. *Nos quidem ex quo.* S. 833.
- Hesychii Castabalensis Episc. ad Meletium Mopsvestenū. *Sicne illic de.* S. 856.
- Hilarii Episcopi ex libro IX. de fide. C. 300. fq.
- Hilarii Diaconi ad Pulcheriam Augustam. *Studium mihi fuisse.* C. p. 34. Græcam versionem dedit Cotelierius 1. Monument. p. 60.
- Hypatiæ Alexandrinæ ad Cyrillum Alex. *Legens historias temporum.* S. 926.
- Ex Ibz Edeffeni Episcopi Epistola ad Marinum Persam. C. 528. seq. Epistola illa negata Ibz esse. S. 860. damnata in quinta Synodo A. 536. Vide Facundum.
- Joannis Antiocheni Episc. ad Cyrillum Alex. *ἐδὲ ἐμὲ μετρίως.* E. 1348. *πρὸς τὴν ἐκ θεοπίας τῶν εὐσεβείων.* E. 1692. *ἀλλὰ αἰκίφαλος.* Nunc

Nunc autem iidem ipsi velut ex somno. E. 1714. *Ipsē Salvator & Dominus nosse.* S. 782. Ad præfectum & Magistrum. *Ἐξ ἰσχυρῶν κακῶν.* E. 1544.

ad Præpositum & Scholasticum. *ἄδεν ὑπονοίας.* E. 1544. ad præfectum Antiochum. *Insatiabile quiddam nequitia est.* E. 1632. S. 740.

ad Firmum Cæsareæ Episc. *Affectus quidem qui secundum DEum est.* E. 1347. S. 691.

ad Nestorium. *τὰ ἐμαυτῶ σκοπόν.* E. 1338. Ad Proclum CPol. *Et prius & nunc.* S. 892.

Ad Theodoretum. *Quis loquetur potentias.* S. 793. *Quoniam quæ inter nos.* S. 826. Ad Taurum patricium. *Literas magnificencia.* S. 827.

Hypomnesticum ad clerum Hierapol. *Audivi supplicationem vestram.* S. 883. Relatio ad Imp. per Palladium Magistriarium. *Τὸτο, ἐντεβῆς βασιλεῖς, τὸτο.* E. 1540. alia: *ἡ ἀγαλάμπυσα ὑμῶν ἐν σέβει.* E. 1545.

alia Comiti Irenæo exhibita. *μόγισ μοι νῦν ἔγένετο.* E. 1548. Epistola ad Sixtum Rom. Cyrillum Alex. & Maximianum CPol. *καὶ σπουδῇ καὶ σκοπὸς πᾶσι.* E. 1688. ad Orientales Episcopos. *Obtinuit pietas.* S. 686. ad Imp. Theodosium. *Scientes quia vestrum pietate ornatur Imperium.* E. 1633. S. 741. ad Theodosium & Valentinianum. *Gracie vestrae pietatis.* S. 876. *Opportunum nunc.* S. 797. ad Orosiæ provincie Episcopos. *A multis & dignis fide.* S. 749. ad Helladium

Tarsi Episc. *condelector tua religiofirati.* S. 752. ad clerum & populum Tarsensem. *Fama quædam novelli facti.* S. 753. ad Alexandrum Hierapol. *Qui me vocavit ad CPolm.* S. 753. *Literas tue religiofirati.* S. 779.

Arbitratus summe. S. 780. *Placuit piissimum.* S. 830. homilia Chalcedone dicta. E. 1571. S. 740. *Sancta lex est et quæ.* Synodicum decretum contra Rabbulam Edessenum. E. 1633. Vide & supra, Ephesinum Conciliabulum.

Joannis CPolitani (Chrysostomi) ἐκ τῆς ὁμιλίας πρὸς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Κυρίου καὶ C. 304. ἐκ 8 κατὰ Ἰωάννην. C. 652. ἐκ τῆς ἐκρηγνύσεως κατὰ Μαρθάρου

Εὐαγγελίου. C. 653. ad Theodorum Mopsuestenum. *Si esset quidem demire possibile* (in appendice ad Liberati breviarium, T. 2, Concilior.

Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 121.)

Joannis Comitis Sacrensis ad Imperatores. *Cum sciam conducibile pietati.* E. 1555. S. 708.

Irenæi Comitis Epistola ad Orientales. *μόγισ μοι νῦν ἔγένετο.* E. 1548. S. 716.

idem Irenæus post Cysum & Beronicianum Tyri Episcopus, contra

PP. 2. quem

quem Theodosii jun. & praefectorum Orientis edicta. E. 1720. Nestorii sequacissimus, hostiliter se habet ad ea quae in Epistola Iba ad Marim. S. 821. 860. Sacra de ejus exilio. *Damnato principe portenta*. S. 884. (A. 448. vide ibid. & 890.)

Isauriae Episcoporum ad Leonem Imp. *Quem alterum decebat*. C. 710.

Ischyronis Diaconi Alex. libellus contra Dioscorum. *Νῦν οἷς Φωτὴς ἀλευθε-
ρας*. C. 325.

Isidori Pelusiota ad Cyrillum Alex. *Terrens me divinarum scripturarum exempla*. S. 692. alia : *Compassio quidem non acute videt*. S. 693. alia : *Multa equidem testimonia*. ibid. alia : *Oporet te admirabili*. ibid. Sunt in Isidori editis Epistolis lib. 1. Epist. 370. 310. 323. 324. additque auctor Synodici se eas excephisse & transtulisse ex epistola ejus 2000. quae sint per quin-
gentas distributa in quatuordecim manuscris Codicibus vetustiss. quatuor. Vide
supra, p. 254.

Juliani Coënsis ad Leonem Imp. *Ego, Domine, Christo*. C. 738.

Julii Episcopi Rom. fragmentum ἐκ τῆς πρὸς Δόκιμον ἐπιστολῆς. E. 1401. C. 242. ad Dionysium Episc. *Miror audiens*. S. 935.

Juvenalis Episcopi Hierosol. ad presbyteros, archimandritas & monachos Palæstinæ. *Cum summus & primus Apostolorum Petrus*. C. 689.

Leonis Rom. ad Ephesinam Synodum. ἡ ἡμετέρας βασιλείας. C. p. 20.

Ad Faustum presbyterum. *καταλαβόντων ἐσίν*. C. p. 21.

Ad Faustum Marcianum (al. Martinum vel Marcellium.) & reliquos Archimandritas *ἐπειδὴ ἀπὸ τὴν αἰτίας*. C. p. 16.

Ad Eurychen. *οἷς γινώσκω ἡμετέρας*. C. p. 1.

Ad Flavianum CPol. *ὅτι οἱ ἐχθροὶ καὶ καὶ τῶν ἐκκλησιῶν*. C. p. 1. alia Synodica

Ad eundem : *ἀγαθόντες καὶ γράμματα*. C. 290. clero CPol. *En noti-
tiam vestram*. C. p. 30. Græcam versionem dedit Cotelerius T. 1.
monument. p. 57. alia : *Licet de his quae in concilio*. C. p. 31.

Ad Julianum Coënsen Episc. *αὶ καὶ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων*. C. p. 12.

Ad Synodum Chalcedonensem. *ἐμὴ μὲν ἦν ευλαβὴν*. C. p. 48. *Omne
quidem fraternitatem vestram posse non ambigo*. C. 687.

Ad Pulcheriam Augustam. *ὅσην παπαθῆσεν*. C. p. 17. alia : *Si Epistola
qua pro fide*. C. p. 29. Græcam versionem edidit Cotelerius T. 1. mo-
nument. p. 54.

Ad Theodosium jun. Imp. *ὅσην τῶν ἀνδράπων πραγμάτων*. C. p. 16.

Alia Synodi Rom. nomine. *τῆς γράμματος τῆς νῦν τῆς φιλανθρωπίας*.
C. p. 24. alia : *ἀναθῆναι καὶ ἐξ ὧν*. C. p. 28. ad Leonem Imp. *Litte-
ras clementiae tuae*. C. 701.

Leoni

Leonis Imp. ad Anatolium CPol. *Quam quidem mea pietas fuit.* C. 689.

Libiani Euphratesiæ judicis ad Vicarium Titum. S. 882. Relatio post Alex. Hierapolitani obitum. S. 882.

Luciani Episcopi Byzenfis ad Leonem Imp. *Datum mibi piis.* C. 707.

Marciani Imp. ad Leonem Rom. *περὶ τῆς σπαρῆς καὶ τῆς εὐχῆς τῆς ὑμετέρας.* C. p. 41. allocutio ad Synodum Chalcedonensem. *ἐν προοίμῳ τῆς ἡμετέρας βασιλείας.* C. 463. edictum pro confirmatione Synodi Chalced. *τὴν εὐαγγ. τῆς καθολικῆς.* C. 661. ad Monachos Alexandrinos. *τὸ μηδὲν μηδαμῶς ἀμαρτῆν.* C. 664. pro Juvenali ad Macarium Episcopum & Sinaitas monachos. *παρ' ἐκείνῳ παρεφθῆς.* C. 665. ad archimandritas. *ἐντυχὸν τὸ ἡμέτερον κατ'.* C. 668. ad Synodum in Palæstina congregatam. *τὸ περὶ τὴν πίσιν θερμόν.* C. 684. Vide infra, Valentini.

Maximini ; Anazarbi Episc. secundæ Ciliciæ ad Alexandrum Hierapol. *Quoniam nihil eorum.* E. 1580. S. 814. *Suscipientes tua sanctitatis.* S. 858. *Litteras suscepi.* S. 770. *Valde confusus sum.* S. 812.

Maximi Apollinariæ mentio. S. 891. idem de quo S. 911.

Meletii Mopsvesteni Episc. ad Alexandrum Episc. *Et cui prius grām tua.* S. 877. *Clare Deus tua.* S. 855. *Reverā nisi Dominus Sabaoth.* S. 862. *Gratias Domino Deo.* S. 870. ad Alexandrum Hierap. contra Paulum Emeſenū. *Non delectabamur quidem.* S. 798. Ad Alexandrum, Theodoretum, Abbibum, Heliadem, Marim, Davidem & Acilium. *Dignum & gratum est.* S. 822. ad Helladium. *Gratias quidem tua.* S. 846. Ad Maximinum Anazarbi Episc. *Antequam tristia dicam.* S. 828. anagnosticum ad eundem. *Hi quidem qui scripserunt.* S. 856. Ad Neotorium Comitem. *Ignorare videtur admirabilitas tua.* S. 841. ad Titum Comitem Domesticorum. *Quoniam quidem.* S. 872.

Memnonis Ephesii, vide supra in Cyrillo. Epistola ad clerum CPol. *ὅτι ἀπὸ τὴν ἀληθῆ.* E. 1596.

Mesopotamiæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Omnium Christi atque Salvator.* C. 715.

Mæsiæ secundæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Tranquillissimè Principum.* C. 710.

Myrensis Synodi ad Leonem Imp. *Litteras tranquillitatis vestre.* C. 733.

Nestorii anathematismi XII. Cyrillianis oppositi. E. 1297. adde Marium Mercatorem Garperii T. 2. p. 116. seq.

Ex

Nestorii ex Epistola ad Alexandrum Hierapolitanum fragmenta in Actis

Synodi V. CPoli A. 553. habitæ.

Epistola ad Antiochum præfectum prætorianorum. *Suscepimus tue magnitudinis literas.* E. 1631. S. 721.

ad Cælestium Romanum. *Fraternas nobis invicem debemus colloquutiones.* E. 1907. & in Mercatore Garnerii T. 1. p. 66. *Sape scripsi beatitudini tue propter Julianum, Orontium &c.* E. 1309. & in Garnerii Mercatore T. 1. p. 69. *Didici honestissimum Cyrillum.* in Garnerii Mercatore T. 2. p. 80.

ad Cælestium Pelagianum presb. *Noli agere ferre.* In Mercatore Garnerii T. 1. p. 71.

ad Cyrillum Alex. ἔδὲν ἑπικλείας Χρυσιανικῆς βιαστότερον (inter Cyrilli Epistolas tertia T. VI. p. 21. & in Garnerii Mercatore T. 2. p. 44.) τὰς μὲν καὶ ἡμῶν ὕβρεις. E. 1277. (inter Cyrilli Epistolas quinta T. VI. p. 25. & in Garnerii Mercatore T. 2. p. 57.)

ad Joannem Antiochenum. *Omnem rem facilius.* E. 1331. S. 688.

ad Scholasticum, Eunuchum Theodosii Imp. *Admiror amatricem DEI.* E. 1552. S. 706. Alias tres Nestorii Epistolas habuit Evagrius & ex illis quædam affert lib. 1. cap. 7. Confer Garnerium ad Mercatorem T. 2. p. 324. seq.

Sermo, *Cum diversis diversa expediant.* E. 1333. S. 689.

Apud Marium Mercatorem hi sermones Nestorii occurrunt Latine:

- I. *Doctrina pietatis est sensarum* T. 2. edit. Garnerianæ p. 5.
- II. *Non clamoribus probo erga me studium nostrum.* p. 8. ἡ τῶν κραυγῶν κρίσις. Græce apud Cyrillum.
- III. *Ampliores in Christum injurias.* id. p. 11. πλείονα τὴν εἰς αὐτὸν κατασκευάζοντες ὕβριν. Græce apud Cyrillum.
- IV. *Amatores Christi populos.* id. p. 16. contra Proclum CPol. de cujus sermone dixi Volumine VIII. hujus Bibl. p. 601.
- V. *Sape illos rogavi.* id. p. 29. ἡρώτησα πολλὰς αὐτοὺς. Græce apud Cyrillum.
- VI. *Apostoli nomen in Christo audientes.* id. p. 31. Ἀποστόλων γὰρ ἀκούοντες. Græce apud Cyrillum.
- VII. *Contumelias quidem in me hæreticorum.* id. p. 34. Fragmenta Græce apud Cyrillum.
- VIII. *Libenter hic ab illis hæreticis.* id. p. 65. Ἡδέως ἂν ἐβλαῖνα. Græce apud Cyrillum.
- IX. *Audite dictis intenti.* id. p. 66. Ἀκούετε Ἰησοῦ προσέχοντες. Græce in Actis Concil. Ephesin. E. 1417.

X.

X. *Communes sunt Trinitatis operationes.* id. p. 67. *Κοινὰ γὰρ αἱ τῆς Τριάδος ἐνέργειαι.* E. 1416.

XI. *Mignum sane tanti doni sacramentum.* id. p. 68. *μέγα ἔστι δῶρον τὸ μυστήριον.*

XII. *Dulcem nobis precedens doctor mensam charitatis apposuit.* id. p. 85.

XIII. *Aliu in terris sicut est aliarum utilitas rerum.* id. p. 93.

Adversus Pelagium & Cælestium: I. *Multa & frequenter angorum imbribus.* T. I. edit. Garnerianæ p. 76.

II. *Et auditorum me qui expectant doctrinam.* id. p. 80.

III. *Sol quidem terras altior factus.* id. p. 80. *Ἡλιὸς μὲν ὑπὲρ γῆς ἀδρακάμψας.*
Græce inter dubia Chrysostomi T. VII. Savil. p. 301.

IV. *In alium sermonem lingua perurgente.* id. p. 84.

Nestorii fragmenta XXI. *τετράδια εἰς δόγμα.* E. 1409 -- 1420. C. 250 - 254.
Confer Garnerii Mercatorem T. 2. p. 103. seq. 110. seq. & Cyrillum
in libris *ἀντὶρρήσεων* contra Nestorium T. VI. Opp.

Relatio de Synodo Ephesina ad Imperatores, *Εἰς τὴν ἐφεσίαν πέλω συγκαληθέντες.* E. 1437. S. 699.

Ex Nestorii libro, de historia (eorum quæ sibi contigerunt) ubi negat
sua esse quæ ab Ephesinis & Cyrillo velut ex scriptis ejus objecta fue-
rant. S. 694. seq. *Ha quidem contra Aegyptiacum* (Cyrillum.) adde S. 774.

Sententia depositionis in Nestorium lata à Synodo Ephesina. E. 1421.
1433. Decretum Imperatorum de ejus exilio. E. 1668. 1669. contra

Nestorii asseclas & de scriptis ejus comburendis & abolendis. E. 1716.

Præfectorum edictum de non legendis Nestorii libris. E. 1717. alia
Theodosii & præfectorum contra Porphyrium, Nestorium & Irenæ-
um Tyri Episcopum. E. 1720. C. 673.

Nestorianum Symbolum. (Theodori Mopsvest.) E. 1516. C. 247.

Nicænum Symbolum. S. 893. E. 1512. C. 240. 286. 453. 645. defini-
tiones de incarnatione Verbi contra Paulum Samosatenum. E. 1639.
Canon quartus. C. 441. 567. sextus. C. 638. Pro Nicæno canone
citatur Sardicenis. C. p. 26.

Ad Nicænam Synodum quæ Chalcedonem deinde translata est, Epistola
Valentiniani & Marciani Imp. C. p. 47.

Orientalium Episcoporum Tranquillini, Alexandri, Helladii &c. vide
S. 885. seq. contestatio ad Cyrillum Alex. & Juvenalem Hierosol.
Nota quidem recte glorificationis. S. 696. Interlocutum ad Episcopos
Ephesi congregatos ex Bithynia, Pisidia &c. *Propter hæc quæ nuper
emerferunt Ecclesiasticas quæstiones.* S. 718.

Qq

Orien-

Orientalis Concilii ad Proclum CPol. pro Theodoro Mopsuest. & Diodoro Tarsensi Episcopis. *Siquidem sobrie.* S. 892. ad Imp. Theodosium pro iisdem. S. 897.

Ostroënae provinciae Episcoporum ad Leonem Imp. *Non est mirabile.* C. 714.

Pamphyliae regionis Episcoporum ad Leonem Imp. *Decet quidem DEum omnis humana laus.* C. 731.

Paphlagoniae regionis. *Exequis equidem.* C. 757.

Parthenii presb. & archimandritae ad Alexandrum Episc. *Scripte mihi sanctitas tua.* S. 853.

Pauli Emeseni libellus Cyrillo Alex. oblat. οἱ εὐλαβεῖσθαι καὶ καλῶναι. E. 1689. homilia dicta Alexandriae, εὐλογητός ὁ Θεός. E. 1693. S. 661.

alia : *εὐκαιρόν σήμερον.* ibid. alia : *πρώην πρὸς τὴν ὑμετέραν.* E. 1696.

Epistola ad Anatolium Consulē. *Clare scitis quod magnificencia vestra.* S. 811.

Petri Episcopi & Martyris fragmentum ἐκ τῆς Θεότητος τοῦ Βιβλίου. E. 1400. C. 241.

Petri Ravennatis ad Eutychen archimandritem. *συγγνώμῃ ἀνέγνω τὰς συγγνώμης ἐπιστολάς.* C. p. 21. S. 721.

Phoeniciae maritimae Episcoporum ad Leonem Imp. *Glorificat quidem.* C. 717.

Phoeniciae secundae. *Vere cor Regis in manu DEI.* C. 719.

Photii Tyrionum Episcopi ad Marcianum Imp. πάντες ὅσοι τῶν κατὰ γνώμην. C. 436. **Ejusdem & Eustathii Berytensis judicatum pro Iba.** μετὰ τὴν ὑπατέλειαν Φλαυίου Ζήνωνος καὶ Ποσειδωνίου. C. 504. hic Photius videtur respici S. 884.

Ponti provinciae Episcoporum ad Leonem Imp. *Vos equidem inviolabilissimos.* C. 751.

Præfectorum ad Nestorium. *Ea quae per Synodi visa sunt geri.* E. 1631. S. 721.

Præfectorum Fl. Anthemii Isidori, Flesbassi (Flavii Bassi) & Fl.

Simplicii Rhegini de non legendis Nestorii libris. E. 1717. contra Porphyrium, Nestorium & Irenaeum Tyri. E. 1720.

Procli CPol. ad Armenios. ἡ μετερίως, ἀδελφοί. E. 1724. ad Domnum Antiochen. τὸ Φιλάλληλον. C. 576. ἐξ ὁμιλίας τῆς εἰς τὰ παῖδων ἐγγραφῆς ἡμῶν. C. 653.

Initium Synodicae de Proclo factae. *Non minus quam quandolibet.* S. 851.

Pulcheriae ad Hilarium Diaconum. σπεῖδὲν μοι γεγενῆσθαι. Coteler. i. monument. p. 60. Ad Leonem Rom. τὰ γεράματα τῆς σῆς μακαριότητος.

C. p. 44. ad Bassam præfectam monasterii in Aelia, τὴν τῆς ἡμετέρας γαλακ-

γαληνότητ. C. p. 680. ad archimandritas & monachos in Ælia.

αἱ μὲν δεήσεις. C. p. 681.

Quæstoris ad Helladium Tarsi Episc. *Omnem bonorum affluentiam.* S. 829.

S. Quintiani, Episcopi Eculani ad Petrum Antiochenum fides. *Omnis itaque qui dicit.* in appendice Liberati T. 2. Concilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 127.

Rabbulæ Edesseni Episcopi pars Epistolæ scripta ad Ægyptium (Cyrillum Alex.) *Episcopus enim quidam provincia Cihium.* S. 896.

Rhegini, Cypri Episcopi homilia. ἑμοὶ μὲν ἐδόκει σπράγν. E. 1444. Rhegini, Zenonis & Evagrii, Episcoporum Cypri libellus Synodo Ephesinæ oblatas, E. 1617.

Sabiniani Episcopi supplicatio ad Imp. Valentinianum & Marcianum C. 572. & ad Concilium Chalced. C. 573.

Sardiana Synodi in Lydia Episcoporum ad Leonem Imp. *Primitus vestra pietatis.* C. 729.

Sebastiani Episcopi ad Leonem Imp. *Tuum quidem, piissime Imperator.* C. 708.

Sixti Rom. ad Cyrillum Alex. *Magna sumus letitia alacritatis impleri.* E. 1707. alia: ἡσθην ἐπὶ τοῖς δηλωθεῖσιν μοι. E. 1708. S. 657. χάρις ὁμοθυμαῦντες. E. 1709. S. 657. ad Joannem Antiochenum: *Si Ecclesiasticæ corporis gloriam.* E. 1711.

Sophronii Christiani libellus contra Dioscorum, ad Leonem Patriarcham Romæ & Concilium Chalcedon. εὐχῆς ἔργον μοι γεγένηται. C. 336.

Syriæ primæ Episcoporum ad Leonem Imp. *Omnibus eadem, sicut lux.* C. 711.

Syriæ secundæ. *Ostendit, piissime principum.* C. 713.

Thalassii, vide supra Basilii.

Theodori diaconi Alex. libellus contra Dioscorum, Chalcedonenſi Synodo exhibitus. τὰ ὄντα ἔειλαβεσθαι Διοσκору. C. 322.

Theodori Mopſuesteni Symbolum. E. 1516. C. 247.

Theodoreti scripta igni tradenda. C. 674.

Epistola ad Acacium Berrhoensensem, *Ego quidem non solum vocatus.* S. 766.

ad Alex. Hierapolitanum, *Nullum humanitatis.* E. 1568. S. 728. Scie

sanctitatis tua. S. 806. Puto plus omnibus nosse. S. 769. Tua factum sum

sanctitati. S. 775. Culpari & ipse. S. 804. Multos per hos dies sustinui.

S. 847. Legens tua sanctitatis Epistolam. S. 849. Praestitit gratia DEL.

S. 852. Ego etiam si me tua. S. 865. Sen suscipias. S. 867.

Ad Cyrillum Adanenſem. Tempus pugna & tempus pacis. S. 859.

Theodoretū Hypomnesticum ad Alexandrum Metropolitanum Euphratensis provinciae. *Venientibus quibusdam*, S. 749. *Murmurando nos aliqui persans*, S. 784.

ad Andream Samosatensem, *Ab Epbeso scribens*, S. 715. *Mirandissimum Aristolanus*, S. 766.

ad Candidianum. *Propter multa*, S. 747. ad Helladium Tarsensem. *Taciturnitatem presenti tempore*, S. 772. *Quando precipue*, S. 833. *Et literas quas*, S. 859. ad Himerium Nicomediensem. *Et cui decet ne sciret omnibus bonis*, S. 773. ad Joannem Antiochenum. *Optima magistrorum militia*, S. 794. *Ὁ πάντα σοφῶς προσαύγων Θεός*, S. 662. 801.

Ad Meletium Neocasar. *Memor sum*, S. 830. Ad Mocimum Hierapol. Ecclēs. Oeconomum. *Qui facit omnia*, S. 861. ad Theosebium Episcopum. *Ex quo quidem*, S. 795. ad Magistrum militum. *Quanticumque digne*, S. 834. *Non per neglectum*, 871.

Ad Nestorium. *Quod habitare in villa non metuum*, S. 822. *Vel si veram quis pater vel si filiam Egyptii (Cyrilli) praesentiam*, S. 823. *Pessime quidem agrotavi*, S. 868.

ad populum CPol. *Quale quiddam patiuntur & faciunt*, S. 742. *Quae nautica artem*, S. 841. *Quantum nos anxios facit error eorum*, S. 751. Ad Dorotheum Mæciae Metropolitanam. *Audientes vestram*, S. 840.

pars sermonis Chalcedone habiti. *Christus nobis dux sit sermonis*, E. 1569. S. 787.

De S. Trinitate. *Salm autem est scientia*. (in appendice ad Liberati breviarium T. 2. Conpilior. Petri Crabbe, Colon. 1551. p. 125.)

Contra Sabellium. *Arguitur itaque insensatus Sabellius*. (ibid.) De Epistolis sub Theodoretū nomine laudatis ambigit auctor Synodici, num ejus sint, S. 860. 884. 869. 849. 801. 888. 895. &c.

Theodosii Imp. ad Acacium Berrhoensem, Hypomnesticum. *Hoc fuit a principio*, S. 754.

ad Eudoxiam *αὐτὴ μὲν ἐν τῇς ὁγδωκοντα*, C. 41.

Lex pro Eutyche, contra Flavianum & socios, quam a Chrysaphio seductor tulit. C. 674.

Sacra a Joanne Antiochia impetrata. *Ecclesiarum pacem*, S. 842. de exilio Irenzi. *Damnata principe portentosa cultura*, S. 884.

ad Placidiam, *ἐκ τῶν γεγραμμένων τῆς οὐς ἡμερότης ἢ ἡμετέρας ἔγνω*, C. 40.

ad Valentianum. *καὶ ἐν τῇ ἐρίῳ ἀδελφότητος*, C. 40.

Theodosii & Valentiani Imp. ad Acacium Berrhoensem, *ἐὼν παντελῶς ἡμῶν*, E. 1688.

ad Barsumam Archimandritam, ἐκ ἑλᾶθε τὴν ἡμετέραν εὐσεβείαν. C. 76.

Sacra ad Cælestium, Rufum &c. ὅσον πρὸς τὴν εὐσεβείαν. E. 1553.

Commonitorium Elpidio Comiti sacri Consistorii datum, τῆς μὲν ἡδὴ γενομένης. C. 76.

ad Cyrillum Alex. μέλει πλεῖστον Θεοσεβείας ἡμῖν. E. 1341. ἤρτηται τῆς εἰς Θεὸν εὐσεβείας. E. 1344.

ad Dioscorum. ἀπασι δὴλον καθ' ἑσῆκεν. C. 72. ἦλθεν εἰς αἰκοάς. C. 76. πρῶτον μὲν Θεοδώρητον. C. 80.

ad Synodum Ephesinam. πάντων μὲν τῶν κοινῇ. E. 1345. ἐβεβλόμεθα μὲν ἐκ ταραχῆς. C. 77. ἡμῖς τὴν τῶν Ἐκκλησιῶν εἰρήνην. E. 1616.

S. 733. 655. *Intentionem quidem nostram*. E. 1551. S. 727. Per Palladium Magistrarium : *Magnificentissimi Candidiani*. E. 1538. Ad Palladium præfectum Prætorij. *μαγίστας τῷ παντοκράτορι Θεῷ*. C. 676.

ad Joannem Antiochenum de pace Ecclesiarum. σκοπὸς ἡμῖν τῆς εἰρήνης. E. 1684.

ad Joannem & Synodum Antiochenam. *Perturbationem & tumultum*. S. 928.

decretum de Nestorii exilio E. 1668. 1669. contra Nestorii assecclas, & de ejus scriptis comburendis abolendisque E. 1716. contra Porphyrium, Nestorianos, & Irenæum Tyri Episcopum. E. 1720. S. 886.

ad Proclum Asiæ Pro COS. 77.

ad Simeonem Stylitem (al. ad Acacium Berrh.) ὅλον τὸν τῆς σῆς εὐσεβείας βίον. E. 1685. S. 755.

ad præfectos Valentinianum, Tatianum, Vincomalum. *ἐδέποτε δόξα*. C. 676.

Edictum quo prohibentur disputationes de fide coram vulgo. *μόλις ποτὶ τὸ διᾶ*. C. 660.

Theodoti Ancyranī homilia in festo Nativitatis Christi. *λαμπρὰ καὶ παρὰ δόξας*. E. 1644. ἄλῃ *λαμπρὰ τῆς παρόσης ἐορτῆς*. E. 1654. alia in die Joannis Evangelistæ, ὅπερ εἰς τοῖς σώμασιν. E. 1665. pars Epistolæ ad S. Vitalem Monachum in Cappadocia. *Esse enim Cilicum*. S. 896.

Theophili Episcopi Alex. fragmenta ἐκ τῆς πέμπτης, ἐκ τῆς ἑκτῆς ἐορταστικῆς ἐπιστολῆς. E. 1404. C. 243.

Theotimi Episcopi Scythiæ ad Leonem Imp. *Decet tuam pietatem* C. 709.

Titī Comitīs domesticorū ad Meletium Mopsvestenum. *Multa & diversa*. S. 872. ad Alexandrum. *Quemadmodum sanctitatem tuam*. S. 879. ad Libianum Euphratensē judicem. S. 881.

Tranquillini, Alexandri, Helladii & aliorum Episcoporum contestatio ad Cyrillum Alex. E. 1349.

Valentini Episcopi Philippopolis ad Leonem Imp. *Cum & ante imperium*. C. 707.

Valentiniani ad Theodosium de Concilio celebrando. *Ἐξαγενομένη με ἐν τῇ πόλει Ῥώμῃ*. C. p. 36.

Valentiniani & Marciani ad Leonem Rom. *ὡς τῷ τὸ μέγιστον βασιλεῖον*. C. p. 41. Ad omnes Episcopos: *τῶν πραγμάτων πάντων*. C. p. 45. ad Anatholium CPol. ibid. ad Nicēnam Synodum quæ translata deinde Chalcedonem est: *Studii nostri est*. C. p. 47. ut Chalcedonem se conferat. *ἐπὶ εὐδορίας ἡμᾶς*. C. p. 50. alia: *ἡδὴ μὲν καὶ δι' ἑτέρων*. C. p. 52. alia *Βασσιανὸς, ὃ εὐλαβίστατον*. C. 546.

Valentiniani & Valentis ad Nicēnos. *οἱ καὶ ἡ σπουδή*. C. 568.

Valentiniani ad Nicomedienſes: *ἡ περὶ τὰ περιβλήγρια*. C. 569.

Varadati Monachi ad Leonem Imp. *Terribiles literas Imperii vestri suscipiens*. C. 768.

Zenobii, Zephyriensis in prima Cilicia Episcopi ad Alexandrū Hierapolitanum. *Personali quidem praesentia*. S. 876.

XII. Ex EUTYCHIS a) Presbyteri & Archimandritæ CPolitani scriptis, nihil ad nos pervenit præter ea quæ in indice præcedente p. 199. à me memorata, in Actis Concilii Ephesini & Chalcedonensis & in Synodico Casinenſi leguntur. Ipse quidem Eutyches jam senex, dum Nestorio nimis fervide adversatur, Cyrilli Alex. dictis b) præcipue incautius abreptus, *de impericia magis* ut ait S. Leo, *quam de versutia* in contrariam incidit hæresim, quæ damnata est c) in Concilio CPol. A. 449. & Chalcedonensi A. C.

a) Hic Eutyches hæreticus (licet Cyrillo etiam ipse notus atque amatus) non confundendus cum Eutychē Diacono, quo usus Cyrillus Alex. in Concilio Ephesino. Vide Tillemont. T. XV. memor. p. 487. Fuit & Eutyches Grammaticus, discipulus Prisciani, de quo dixi in Bibl. Latina. Alius Eutyches Philosophus memoratur Marco Antonino X. 31. Alius Miletopolitarum Strategus Eutyches Alexandri F. in numo Commodi & in veteri lucerna apud Clariss. Bellorij in notis ad numismata apibus insignita.

b) Cyrillum Eutychi errandi occasionem præbuisse notat Petavius dogmat. Theolog. de incarnat. p. 73. edit. Paris. & lib. IV. cap. 6. qui Cyrilli dicta exponit IV. 7. seq.

c) Vide Natalem Alex. Sec. V. p. 74. seq. edit. in fol.

A. C. 451. De eadem, illorum Acta Conciliorum, & plerique scriptores supra in Nestorio a me laudati consuli poterunt, & præter eos Leonis Magni scripta ac Petri Chrysologi ad Eutychen Epistola, Rusticus diaconus disputatione adversus Acephalos inter alia adversus hæreses veterum scripta & in Bibliothecis Patrum sæpius edita: Eustathius Berytensis qui Concilio Chalcedonensi interfuit, in Apologia pro tomo Leonis Rom. adversus Timotheum Ælurum, ex quo breve fragmentum dat Possevinus Tomo 1. Apparatus sacri, & Henric. Canisius Tom. IV. Lect. Antiqv. Joannes Scythopolita contra *ἡμιουσιανιστὰς* sive Eutychianistas apud Photium Cod. 95. Eusebius Thessalonicensis Episcopus adversus Andream inclusum, id. Cod. 162. Joannes Damascenus libro de Trisagio & in institutione adversus Acephalos, & de natura composita adversus eosdem, & de duabus in Christo voluntatibus & operationibus: S. Maximus & Theodorus Abucara in variis scriptis: Auctor breviculi historię Eutychianistarum apud Sirmondum T. 1. Var. Opusc. E recentioribus D. Jo. Hulfemanni Exercitatio ad Concilium Chalcedonense Lips. 1651. 4. *Theophili Alerhusii* sive qui sub eo latet nomine D. *Marthia Zimmermanni* Superintendentis Misenenensis historia Eutychiana, Lips. 1659. 4. quā inter alia calumniam Eutychianæ hæreseos ab Ecclesia nostra Lutherana removet, quod facit etiam B. D. *Abraham Calovius* in diss. de Eutychianismo Lutheranis impacto Witteb. 1680. 4. *Joach. Meißneri* Oratio de Eutyche & ejus erroris sectatoribus, Gorlic. 1583. 4. &c.

Eutychi suffragatus DIOSCORUS, à quo *Dioscoriani* ac *Dioscorita* dicti & *Ægyptii*. Hic in Episcopatu Alexandrino A. 444. successit Cyrillo, depositus postea in Concilio Chalced. A. 451. præcipue quod excommunicationem adversus Leonem Papam Rom. dictare præsumserat. Vide Sirmondum ad Facundi V. 3. & scripta in Concilio Chalced. adversus Dioscorum exhibita à Sophronio, Theodoro & Athanasio presb. Alex.

Ad Eutychianam quoque hæresim postea prolapsi Anthimus CPol. Severus Antiochenus, à quo *Severiani*, sive *Severita* & *Corrupticola*: & Theodosius Alex. à quo *Theodosiani*, aliis nominibus etiam *Διαχρονόμενοι* sive *hæresantes* item *Acephali*, *Monophysita*, *Schematici*. Nec ab his alieni qui dicuntur *Jacobita*, *Julianista* à Juliano Halicarnassensi, *Cajanita* à Cajo sive Cajano, *Semidalita*, *Phantasia*, *Aphibartodoceta*, *Angelita*, *Contobabolita*, * *Nagrinita*, *Tetradita*, *Agnoëta*, *Damianista*, *Petrita*, *Cononita*, *Monothelita* &c.

* Apud Niceph. XVIII. 49. *Κορτοβαβδίται*.

CAPUT

CAPUT XXXV.

De ANASTASIO Sinaita & aliis Anastasiis.

Anastasius monachus Sinaita, à duobus Episcopis Antiochenis Anastasiis distinguendus.
 1. ejus hodegus. 2. Index scriptorum & hereticorum in hodego memoratorum.
 3. quaestiones & alia scripta. 4. Index scriptorum laudatorum in quaestionibus.
 5. Scripta Anastasii prioris Antiocheni edita, 6. inedita & deperdita, 7. alii
 Anastasii. 8.

I.

ANASTASIUS presbyter & Monachus Palæstinus in monte
 Sina, a) apud Nicephorum b) & in Martyrolog. Rom. 21. April.
 atque alios inde recentiores quam plurimos idem habetur cum
 Anastasio, qui post Dominum ab A. 561. Episcopus Theopoli-
 tanus sive Antiochenus fuit, & Justiniani Imp. edicto c) pro Aphthartodoce-
 tarum Juliani Halicarnassei & Cajani sententia edito, qui Christi corpus
 ante resurrectionem incorruptibile fuisse statuebant, constanter restitit, ac
 postea à Justino juniore d) A. 570. affectus XXIII. annorum exilio, resti-
 tutus demum anno undecimo Mauritii e) post Gregorii Antiocheni mor-
 tem A. C. 593. f) & diem obiit A. 599. altero Anastasio in Episcopatu succe-
 dente, g) qui à Judæis postea in tumultu interfectus & exultus fuit A. 609.
 h) de quo Martyrologia 21. Dec. Sed rectius ab utroque horum distinguitur
 Anastasius.

a) Anastas. hodego p. 78. *Ἀναστασίῳ ἐλαχίστῳ πρεσβυτέρῳ ὃ ἀγίῳ ὄρει
 Σινᾷ. p. 72. Ἀναστασίῳ ἐλαχίστῳ μοναχῷ. & p. 202. Ἐγὼ Ἀναστασίῳ μονα-
 χῷ ἀγίῳ ὄρει Σινᾷ ὁμολογῶ &c.* Nicephorus XVIII. 44. *Ἰστῶ δὴ τῷ
 Ἀναστασίῳ ὡς τὸ ἐν Σιναίῳ φιλοσοφῆσαι, καὶ Σιναίτης ἔστιν ἐπώνυμος.*

b) Nicephorus XVII. 29. *καὶ τῇ θεοπολιτῶν μετὰ Δομνινῶν Ἀναστασίῳ ὃ
 ἐκ Συναίης χειροτονήσεν &c.* adde XVIII. 44.

c) Evagrius IV. 40. Niceph. XVII. 30.

d) Evagrius V. 5. Nicoph. XVII. 36:

e) Evagrius VI. 24. Niceph. XVIII. 26. & 44.

f) Lambecius VII. p. 169.

g) Nicephorus XVIII. 44. & 56.

h) priorem Anastasium Episcopum exultum à Judæis scribit Nicephorus XVIII. 44. quod
 refellit Baronius ad Martyrolog. Rom. 21. April. & ad A. 599. n. 10. & A. 609. n. 3.

Anastasius Sinaita, ὁ ὁμοῦς ῥεός * à Græcis recentioribus dictus, qvi aliquo tempore post scripsisse se Hodegum clare indicat, ubi p. 198. refert narrata sibi ab Alexandrinis quæ gesta sint post tempora beati Eulogii Papæ Alexandrini, qvi A. C. 608. i) obiit. Deinde p. 296. testatur Patriarcham Alexandrinum Theodosianorum eo, qvo scribebar, tempore fuisse Johannem, qvem constat Patriarchatum illum tenuisse ab A. 677. ad 686. k) Itaque recte diversum faciunt Sinaitam ab Antiocheno utroq; David Blondellus libro de Eucharistia veteris Ecclesiæ, qvi Rothomagi Claudio Sarravio curante A. 1640. lucem vidit: Edmundus Aubergerius de sacramento Eucharistiæ p. 893. & 930. Jo. Dallæus lib. 1. de scriptis Dionysii c. 33. p. 188. Allatius lib. de Simeonibus, Henschenius ad 21. April. T. 2. p. 852. Matthæus Larroqvanus Hist. de l'Evcharistie part. 2. c. 11. p. 531. Antonius Arnaldus lib. 1. de transubstantiatione à Græcis sæculi VII. VIII. IX. & X. credita contra Jo. Claudium cap. 7. p. 282. (Perpetuité de la foy T. IV.) Rich. Simon lib. 2. Bibl. selectæ Gallicæ editæ cap. 2. & Jo. Baptista Solerius in appendice de institutis Copto Jacobiticis, post tractatum de Patriarchis Alexandrinis, T. V. Junii. ut Antonium Pagi, aliosqve jam præteream.

II. Anastasii Sinaita scripta.

Ὁ ὁμοῦς Dux viæ adversus Acēphalos, Severianos & Theodosianos unam in Christo naturam tantum admittentes, qvos omni genere argumentorum & sacræ Scripturæ ac veterum Patrum testimoniis oppugnat, & objectiones ipsorum l) dissolvit, cum illis coram in Syria & Ægypto, præsertim Alexandriæ testatus se plus simplici vice disceptasse. Patrum dicta pleraque è memoria adscripsisse se, scriptis eorum in cremo destitutum, non diffitetur. m) Primus hunc librum ex Codice Augustano edidit, latina versione donavit & Marcò Vellero, cujus beneficio Codicem MS. utendum acceperat, Græce & Latine vulgatam consecravit Jacobus Gregerius S. I. Ingolstadii 1606. 4. Latine recusus est in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. 1677. Tomo IX. p. 810. At Græce ab primæ tempore editionis nunquam iterum prodiit, unde operæ pretium esset novam illius ἐκδοσιν

R r

concin-

* Richard. Simon T. 2. Bibl. choisie p. 29.

i) Vide Baron. ad A. 608. n. 9.

k) Euseb. Repaudor historia Patriarcharum Alex. p. 177.

l) Anastas. hodego p. 96. 152. 156. &c.

m) Id. p. 166. ἵσταν ὅτι ἐν ἑσσην καὶ ἡμεῖς καὶ ἀποκρίσεις τῶν διδασκαλῶν βιβλῶν, ὅσοι ἐν τῇς τὰς χροῖσις ἐφραψαμεν.

concinnari ab aliquo erudito Viro, qui opus novo studio recenseret ad Codices MSS. qui mirum inter se diversi existant in variis Bibliothecis, ut Cæsarea * & Regis Christianissimi, Colbertina aliisque: Nam Gresserus unico usus Codice nec semper sensum est assecutus, & in Græcis multa emendanda reliquit meliusque digerenda, quæ de re nemo dubitabit qui Richardi Simonis novam Bibliothecam selectam Gallice editam Tomo 2. cap. 2. legerit. Idem narrat se ad MSSos quosdam libros, Gresseri editionem contulisse, multaque in illa emendasse, & studio suo recensitam in lucem iterum dare voluisse. Sed huic ejus proposito fata intercesserunt. Quamquam autem aliena quædam huic libro affuta non negaverim, ut ἐκείνου περὶ πίστεως, quæ p. 10. legitur, & in duobus Hodegi MSSis, ut Regio uno Parif. & Colbertino non existat, in aliis Codd. existat sub nomine Jo. Damasceni, quemadmodum & definitiones p. 22. seq. & 48. obvias: (Vide Mich. le Quien ad Damascenum T. I. p. 661. 662.) Tamen præfationem & scholia non Collectori nescio cui cum Simone, sed Anastasio ipsi libenter tribuerim.

* Vide Lambecium III. p. 64. & IV. p. 204. Aubertinum & Rich. Simonem locis citatis.

INDEX SCRIPTORUM

& Hæreticorum quorum mentio in Anastasii Hodego.

Ad paginas editionis Ingolstadtensis.

- Acephali. 128. 220. 226. 230. 300. 314. 318. 358. 366.
 Acoluthus Judæus Antinopolitanus, cum quo discepcionem suam memorat Anastasius (sive Ammonius Alex. pothus) 186.
 τῶν θ' ὁλανόμων καὶ Αἰγυπτιακῶν Χωρῶν. ita legendum p. 118. pro τῶν θελονόντων.
 πᾶσα δὲ ἡ Αἰγυπτίω, καὶ Ἀλεξανδρίαν μάλιστα συνήθια, φυσικὰ τάλανθῃ τῶν πραγμάτων ὀνομάζει. 134. Ἀλεξανδρίαν ἰδιωτικῇ ἀφύλακῃ. 168.
 Ἀφρων, καὶ βωμάων καὶ θυτικῶν γλώσσα κατὰ τὰς δεκάτους χρόνους ἔπει δόγματικῶν λέξεων καὶ βάρους πῦρρον ἔχουσα. 210.
 Ambrosius. 78. 92. 106. 110. 148. 150. 158. πρὸς Τετρατάρων τὸν βασιλέα. 148. locus à Severianis corruptus. 200.
 Ammonium presb. Alex. contra (Julianum) Heliarnasseum. 10. 266. 278. (ubi vocat τὸν περὶ πάντα πολυπρόσωτον τὸν ἐξηγητὴν) 186. Hujus Ammonii etiam mentio apud Anastasium in Hexameron.
 Amph-

- Amphilochius 78. 106. 196. πρὸς Σέλευκον τὸν υἱὸν Τραϊνῶ. 148. ἔγγονοι
Τραϊανῶ 162. ἐκ τῆς λόγῃ εἰς τὸ, ὅτι ὁ πατήρ μὴ μείζων μὴ ἐστίν. 164.
- Andreas (Samosatenus) Nestorianus contra Cyrillum Alex. 342. 344.
- Antiochi Episcopi Ptolemaidis dictum, μὴ συγχύσῃς τὰς φύσεις, καὶ τὰς
κρίσεις περὶ τὴν οἰκονομίαν. 166.
- Apollinaris. 82.
- Ἀποστατῶν τῆς Ἐκκλησίας (ita Severianos vocat) objectiones contra libros
Mosis. 334.
- Νόμος γὰρ ὅτι ἐκ Ἀποστολικῶν κανόνων, ὁ θιπτρέπων τῆς τῶν πλοίωνων μαρτυ-
ριῶν ἢ χρηστῶν εἶναι τὴν ψήφον ὅτι πάντι ζητηματικῇ δόγματι συνταίνοντι
εἰς Χριστόν. 272. 366.
- Aquila, testimonia de Christo, perversa interpretatione corrumpit. 92.
ejus δαυτέρωσις, versionis LXX. Interpretum ἀνάγρεσις. 94. 192. ubi
Severum νέον Ἀκύλαν appellat.
- Πρὸς Ἀρσένιον μέγαντες ἀπολογεῖσθαι. 8. Arabum, Judæorum & Ethni-
corum doctoribus obsecutus Severus. 112. infra, Sarraceni.
- Aristoteles. 30. 96. 98. 138. ἐκ Ἀριστοτελικῶς ἀλλὰ Θεολογικῶς. 116.
ἐκ Ἀριστοτελικῶς καὶ ἑλληνικῶς. 138. 150. ταύταις τῇς δυσσεβείαις
περιπίπτουσιν οἱ αἱρετικοὶ ἐκ τῆς Ἀριστοτελικῶς αὐτὰς νοεῖν τὴν φύσιν καὶ τὴν
ὑπόστασιν. 308. Aristotelis Categoria. 90.
- Arius. 12. 82. 84. 86. 96. 102. 134. 136. 138. 140. 144. 148. 150. 306.
330. ubi ejus interpretatio primorum verborum Evangelii Johannis:
ὅτι καλῶς εἶπεν ὁ Ἰωάννης, ἐν δέχῃ ἦν ὁ λόγος, τὸ δὲ τὸ ῥῆμα τῆς Θεᾶς.
ἢ γὰρ εἶπεν, ἐν δέχῃ ἦν ὁ Ἰῶδς, ἀλλ' ὁ λόγος ὁ προφορικὸς τῆς Θεᾶς.
- Ariani. 90. 92. 94. 108. 258. Ἀρειανικῶς. 342. Severus εἰς Ἀρειανὸν τῆς
τριθεΐας βάρβαρον praecepitatus. 358.
- ἑδραμὴ σήμερον Ἀρειανῶν, ἢ Μακεδονιανῶν ἢ Εὐνομιανῶν μνήμη ἐν τῇ
κόσμῳ. 82.
- Ἀρμασίται, περὶ θειανδρικῆς ἐπεργείας. 252. putem legendum Ὀμασίται,
quia p. 250. dixerat ὀμαδικῶς (utraqve natura) τῶν ἐστὶ θειανδρικῶς.
- Artemon. 108. 326. primus Christum in duos divisit, ducentis ante
Synodum Nicenamannis. 322. ejus hæresis renovata à Paulo Samo-
sateno. 324.
- Athanasius. 78. 92. 94. 108. 150. 176. 212. 230. 234. 352. αὐτὴν ὑπερφυσίαν
τὰ θεῖα ἐμβαλεῖντας. 162. υἱὸς εἰρήνης Θεῷ, γεγράφων πρὸς τὰς Ἀφρῆας. 212.
ejus certamina. 106. ἐν τοῖς κατὰ Ἀρειανῶν. 184. ἐν τῇ περὶ ἐνανθρε-
πῆσεως. 184. πρὸς Ἰβηριανὸν τὸν βασιλέα, 230.

Athanasius notarius. 96. Babylone rogatus à Cyrillo. 156. ubi male interpretes putat Athanasium illum dici ἐν βαβυλωνίῳ Babylonium, quafi confusaneum, quod duas in CHristo confudisset naturas.

Atticus. 186.

Augustalis quidam Severianus Alexandriæ post tempora Eulogii Patriarchæ aluit XIV. calligraphos, qui falsarent scripta Patrum dogmatica, præcipue Cyrilli Alex. 198. διηγῆτο ἡμῖν οἱ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ὅτι μετὰ τὴν χρόνον & μακαρίῳ Εὐλογίῳ & Πατρὶ γεγονένῃ τῷ Αὐγουστάλῳ ἐν ταῦτα Σαυριανὸς, καὶ ὅτι ἱκανὸς χρόνος ἔσχε ἰδὲ καλλιγράφως σύμψροναι αὐτὰ, κατ' ὁπτροπὴν αὐτῶν καθ' ἐξομῆν καὶ φασίνοντας τὰς βίβλους τῶν δογμάτων τῶν πατέρων καὶ μάλιστα τὰς & ἀγίας κυρίας. Alterius Augustalis mentio 200.

Augustinus Martyr. legendum Justinus 106.

Barfanuphius. 98. 104.

Basilus 40. 78. 94. 108. 186. ὁ τῆς ὑφαντῆ βασιλείας καὶ συνάντησιν καὶ συνεμίσει 330. ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἐκκλησίας. 340.

ἐν τῷ περὶ κησίας. 184. ἐν τῇ πρὸς Οὐλύμπιον Σχολαστικὸν ὁμιλίᾳ Ἀρειανὸν ὑπάρχοντα. 326. 328.

ad Amphirochium. 20. 148. Basilii πολιτεία ἦν κακοδαίμονος ἐφ' ἧν. 106.

ὁ Βασιανός τῆς ὁδοῦ 206. velut alter Porphyrius, ab Anastasio perstrigitur Julianus Flalicarnassus.

ἐν τῷ σημειογραφίᾳ & Κασαρίᾳ. in scrinio notarii, Casarii Alexandriæ. 204.

Cajanitz Γαῖται. 253. 348. 350. 354. 76. 150. 152. 154. 168. 204. 216. 292. 342.

Cajus. 210. 218. Cajanus. 98. 104. 226. 260. à Severo, quod ille corpus CHristi corruptibile ante resurrectionem fuisset confessus, secessionem fecit 346. adde seq. ubi Cajanitz & Catholici disceptatio Alexandriæ habita.

Cerinthus. 82.

Chalcedonenſis Synodus. 8. 78. 88. 90. 98. 102. 122. 150. 156. 168. 170. 176. 178. 182. 188. 190. 194. 204. 284. 322. 346. ὁ χαλκηδόνιται. 200. ἡ εὐσέβεια χαλκηδόνι. 212. vide Joannes Casarensis, & Timotheus.

De CHristo iactata παφλα θάμματα, rejiciuntur. 260.

Clemens (Alex.) 78. τὸ & Χρῆμα κλήμα. 106. ἐφ' ἐκκλησιαστικῶν δογμάτων. 22.

CPoli

CPolitani cleri Διαμαρτυρία in Synodo Ephesina proposita, qua probatur eandem Pauli Samosatēni & Nestorii esse hæresin. 324. incipit : ὁρχίζω τὸν λαμβάνοντα.

CPolitana Synodus Oecumenica II. 78. 86.

alia τοπικῇ contra Eutychēn. 88. alia contra Origenem, Oecumenica V. 88.

Crucifixi imago p. 116. aliam è MS. Anastasii Codice dat Lambecius III. p. 164. ubi quatuor clavis affixus Servator conspicitur, addita adjuratione: ἐξορκίζομεν εἰς τὸν υἱὸν ἔθ' θεῶν, τὸν μεταγράφεον τὸ βιβλίον, ἵνα τὸν αὐτὸν τυπὸν ποιῇ τῆς σφυρώσεως.

Cynopolitanus Episcopus. 102.

Cyrillus Hierosolym. 196.

Cyrillus Alex. 40. 76. 78. 88. 92. 94. 102. 104. 108. 112. 148. 168. 170.

174. 176. 186. 188. 192. 204. 206. 212. 230. 284. 322. 365. ὁ Θεοφύλακτος 190. ὁ Θεόδοτος 210. 250. 344. 358. ἐν σμ γένητο Φωστὴρ καὶ πυρσε καὶ σὺς τῆς ἀληθείας Κύριλλος. 188. σφραγὶς τῶν πατέρων. 106. Ἡ ἔθ' Θεολόγος Κυρίλλος γλώσσα. 164. 178. ὁ Φωστὴρ καὶ ἔθ' Χορὲ τῶν πατέρων ὁ αἰσδιμ. 134. 184. 346. ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ πρὸς Ἑβραίους. 188. ἐν ἐκτῇ ἰσχυρῇ αὐτῆς ἐρμηνείᾳ. 188. ἐν πρώτῳ λόγῳ τῷ εἰς τὴν ἁγίαν Τριάδα. 196.

Cyrilli dicta frequenter laudant & objectant Eutychianistæ, Theodosiani, Cajanitæ, 342. Andreas Nestorianus ipsi objicit ἐκ προοιμίων τὸ τέταρτον κεφάλαιον. 342. ἐν τῷ τρίτῳ κεφαλαίῳ τῶν δώδεκα. 344. ἐν τοῖς πρὸς Ἑρμιαν. 148. 344. ἐν τοῖς ἀπηγγελαιμένοις σχολίοις. 344. ibidem mentio Apologiæ Cyrilli contra Theodoretum pro XII. anathematismis.

ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ ἔθ' συμβόλῃ. 110. homilia εὐφραμένηθωσαν οἱ ἄρχιερεῖς 112.

ἐν τῷ θησαυρῷ. 118. ἐκ τῶν σχολίων. 156. 178.

διπλογύμιον ᾧ ὑπὲρ τῶν ἀναθολικῶν πρὸς Εὐλόγιον ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔγγραφα. 118. 148. 166. 184. πρὸς Εὐλόγιον τὸν οἰκείον αὐτῷ τοποποιόν. 234. πρὸς τὴν ἀναθολικὴν. 146. 148. 154. ὁ Θεόφρατος Κυρίλλος ᾧ ἐν ταῖς διπλογύμῃς τῶν δώδεκα ἀναθεματισμῶν. 134. 170. ἐκ τῆς πρὸς Σέκκενσον Ἐπιστολῆς. 156. 178. 184. 188. 196. 198. 200. 206. πρὸς Βασιλίδας. 158. 188. κατὰ Νεστορίαν. 158. 216. εἰς τὸ λύσατε τὸν κῆν. 164. 188. εἰς τὸ, ὅτι πατὴρ ἐγενήθη ἡμῖν. 166. ἐν τῷ τέταρτῳ ἀναθεματισμῷ τῶν δώδεκα (ita legendum pro δέκα) 172.

Cyrilli scripta corrupta ab hæreticis. 152. Supra, in Augustali. ἡ Χρῆσις διαφραμένη ἐν πᾶσι ταῖς βίβλοις Ἀλεξανδρείας. 156. Cyrillus semper in ore habent Severiani. 192.

R. 3.

Τὸ

Τὸ δεκανέσθιον ἔ ἀνιχέισα. 364. sunt Eutyches, Dioscorus, Petrus Fullo, Timotheus Aelurus, Theodosius, Julianus Halicarnass. Gajanus, Barfanuphius, Jacobus & Severus. vide infra, in Severo.

Didymus. 88.

Diodorus, 12. 108. 324. 326. Tarfensis. 84.

Dionysius Areopagita ὁ θεῖος Διονύσιος. 36. 54. 248. Πάυλος γινόμενος μαθητής. 242. ὁ ἅγιος Διονύσιος. 304. ὁ Ἀποστολικός. 106. 340. Διονύσιος ὁ Πάυλος Φοιητής ἐν τῇ πρὸς Γαλατῶν ἐπιστολῇ 182. πρὸς Γάλιον ἐπιστάλων. 240. ὁ Ἀποστολικὸς πατήρ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης. 240. Ἐν θεολογικαῖς αὐτῷ στοιχειώσεσι ὡς ἐξ ἐροδῶς ἔ ἀγιωτάτης. 240. Ἐν κεφαλῇ ἐπιγεγραμμένη περὶ μεγάλης καὶ μικρῆς. 338. locus ab haeretico Manichæo interpolatus. 340. ἐκ τῆς κεφαλῆς ἔ περὶ ἡνωμένης καὶ διακεκριμένης θεολογίας. 360. 362. 364.

Dionysius Alexandrinus, * Scholiis ad Dionysium Areopag. ὁ μέγας Διονύσιος ὁ Ἀλεξανδρινὸς Ἐπίσκοπος. ὁ ἀπὸ Ῥητόρων, ἐν τοῖς σχολείοις αὐτοῦ ποιήκεν εἰς τὸν μακάριον συνάνυμον αὐτῷ Διονύσιον. 340.

Dioscorus Alex. 88. 90. 94. 98. 104. 114. 144. 152. 210. 226. 292. 346. 364. Episcopatu dejectus. 192. Διοσκορίται. 348.

Οἱ δυτικοί. 212.

Ephesina Synodus Oecumenica. CC. Patrum. 164. 78. 84. 88. 108. 148. 170. 172. 324. 364. contra Nestorium. 110. 158. 212. ἔ πανσόφης Κυρίλλης. 364. ὁ θεοφανὴς Κύριλλος ἐν ἐφέσῃ κατὰ Νεστορίου ἔ ἀσκήσας. 148. 322.

Synodus λησερχή. 88.

Ephraim, 78. 106. 186. ὁ θεοφόρος Ἐφραίμ εἰς τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας. 163. 196.

Epiphanius. 78. 106. ὁ θεόσοφος. 236.

Evagrius 88.

Evangelium διαδοθὲν καὶ γραφὴν ἐν τοῖς γράμμασι τῶν ἑβδομήκοντα δύο γλωσσῶν καὶ ἐθνῶν, consignatum LXXII. linguarum & gentium litteris, neque detractatione neque additione à sceleratis corrumpi potuit. 338.

Ἐξ εὐαγγελικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀλλ' ἐκ ἐλληνικῆς παραδόσεως. 126.

Eulogius Papa (Alexandrinus) 198. εἰς τὸν τόμον Λεοντῶν. 212.

Eunomius. 82. contra Eunomium Gregorius Nyss. 160. 184.

Eusebii historia Ecclesiastica. 108.

Eustathius. 78. 94. 106.

Eutyches archimandrita CPol. 88. 90. 98. 104. 114. 196. 226. 364. Εὐτύχιος. 292. Ἐφυσχανιστής. 342.

* Fugit hic locus B, Dorischæum in Indice iniquitatis p. 52.

Θι. ἔξω. 52. ἡ ἔξω Φιλοσοφία. 340.

Flavianus CPol. Episcopus. 88. 198. à Dioscoro interfectus. Sub ejus nomine Anastasius Sinaita τόμον δογματικόν ad Leonem Papam Romæ composuit 192, cujus tomi facit etiam mentionem 2, & ex eo quædam affert 194.

Georgius presbyter, λογογράφος Ecclesiæ Severianorum, ὁ λεγόμενος κλειδοποιός. 204. Alexandria.

Gregorius. 70. 78. 92. 94. 150. 228. 254. 340. Ἐν τῷ λόγῳ τῶν θεοφανίων. 118. 184. 196. 340. οὐθολόγος Γρηγόριος. 160. 216. 234. 298. εἰς τὸν ἐπιτάφιον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. 212.

Gregorius Nyssenus. 42. 340. 354. Γρηγόριος καὶ Γρηγόριος (Naz. & Nyssen.) 78. ὁ Γρηγόριος ἐτίμησεν ὡς ἡγουμένησαν Ἕλληνες. 106. σύγχρονοι τῶν μακαρίων Γρηγορίων. 108. τὰ ἡδυνάτα Φωστῆρος Γρηγόριος ἐκ τῶν κατ' εὐνοίας. 160. 196. 240. εἰς τὸ μακάριοι οἱ περὶ αὐτοὺς καὶ διψῶντες. 160. ὁ Νυσσένος. 184. ὁ θεόσοφος Νυσσένος. 234. 236. 238. Origenistæ pro sua sententia adduxere ejus dicta ἐκ τῶν περὶ ἀρετῆς, καὶ τῶν εἰς τὴν γέννησιν, καὶ εἰς τὰς μακαρισμῶν, καὶ εἰς τὰ ἄσματα, καὶ εἰς ἑτέρας λόγους. 340.

Gregorius ὁ θαυματοποιός. 106.

Gregorius ὁ νηστάρχων, ὁ Συρμαγυπὶς, τὸν νῦν. 168. πρὸς Ἰωάννην καὶ Γρηγόριον τὸν νηστάρχοντα. ita legendum 180, ut 186. 192. 198.

Hippolyti Episc. Rom. locus ἐκ τῶν περὶ ἀναστάσεως καὶ ἀφθαρσίας, λόγος. 356. Σμηρικοί ὄροι. 98. Σμηρικῶς. 116.

Ὁ τῷ θεῷ ἀδελφὸς Ἰάκωβος ἐν τῇ καθολικῇ αὐτοῦ Ἐπιστολῇ. 116. 1

Jacobus à quo Jacobitz. 86. 95. 98. 104. 124. 364. Jacobitz. 252. in una Christi natura duas agnoscunt ιδιότητας, Divinam & Humanam. 348.

Jeremiæ Prophetæ variis consultis exemplaribus, ἔχοντες ὅλους ἐν αὐτοῖς τὰ τριάκοντα ἀργύρια τῆς τιμῆς τοῦ Χριστοῦ, ὅτε τὴν περὶ αὐτοῦ ἀγρὺν ἔκαστος. 214.

Ignatii Episc. Antiocheni dictum. 216. 222.

Johannis Casarencis Grammatici Apologia pro Synodo Chalcedonenſi contra Timotheum. 90. 96.

Joannes Monachus 174. 178. 180. 186. 188. 192. 198. ὁ λεγόμενος τῶν Ζυγῶν. 168. 176. μέγας ὡς περὶ τις πρόμαχος τῶν Δαναῶν, ὁ τῶν ὀκτωκαίδεκάτῃ. 168. ex decimooctavo Alexandriæ vicō. 346. Ex Johannis Theodosianorum Alexandriæ Episcopi Epistola sexta Heortastica. 296. Epistolæ duæ heortasticæ. 298.

Johannes (Chrylost.) 78. 92. 94. 196.

Joannes

- Joannes Chrysoft. ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὴν ἀνάληψιν. 160. 182. 186. ἐν τῷ πρώτῳ βιβλίῳ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον. 160. ὁ Χρυσόστομος Ἰωάννης ἐν τῇ εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον ἐρμηνείᾳ. 263.
- Irenæus. 78. ὁ Ἀποστολικὸς σχεδὸν συνόμιλος. 182. ὁ τῶν αἰρέσεων πέλυξ. 106. ἐκ λόγῳ τῷ κατὰ Οὐαλεντίνων. 166.
- Isidorus ὁ βιβλοφύλαξ Ἐπαρχίας Alexandriæ. 200.
- Isidorus 78. 187. Pelusiota. 148. à Cyrillo Alex. pro Patre celebratus. ibid. ὁ τῶν Πηλυσιωτῶν καλακοσμήσας Ἰσιδώρος ἐκκλησίαν ἐπισέλλει διδάσκων ὡς πατὴρ υἱὸν τὸν πάνσοφον Κύριλλον. 182.
- Julianus (Halicarnassensis) 98. 104. 210. 292. ὁ Βατανεὸς τῆς ὀνείρας. 266. contra eum scripsit Ammonius Alex. 10. 266. 278. 280. Ἰουλιανὸς αἰ. 348.
- Julius (Episc. Rom.) 78. 216.
- Justinus Martyr. 106. ἡγήσεν αὐτὸς Ἰουστίνος ὁ τῷ οἰκίῳ αἵματι ἔμαρτυρεῖ ἐγχαίρας Χριστὸν τὰς φύσεις. ita legendum pro ἡγήσεν Ἀνγυστίνος.
- Leonis Papæ Rom. τόμος. 90. 176. 192. 194. Βυλόγος εἰς τὸν τόμον Λεόντος. 212.
- Lucæ ex Evangelio XXII. 44. aliqui ἐπεχείρησαν παρῆραι τὰς θρόμβους τῷ αἵματι τῷ ἰδρωτί Χριστοῦ, locum de grumis sanguinis & sudoris delere tentarunt, sed incassum. 338. (Armenios hoc nomine accusat Isaacus Catholicus de duabus Naturis capite V. p. 337. 341. T. 2. auctarii novi Combesii.)
- Macedonius p. 82. Archiepisc. CPol. p. 86. Macedoniani. 82.
- Manes 290. 292. Manichæorum ἀρχηγός. 82. 94. 226. οἰκονομικὸς dixit pro φανταστικῶς. 244. Manetis βιβλίων mentio. 292.
- Manichæi. 90. 258. 294. 356. non totam S. Scripturam recipiunt. 114. Μανιχαίων μύθοι. 208. carnis modo umbram ac speciem à Christo susceptam. 232. Μανιχαϊκῶς. 292. Manetis novi discipuli Theodosiani. 296. Manichæus quidam scripta Dionysii Areopag. interpolasse arguitur, ut probaret Angelos animam & aquas increata esse. 340.
- Marcion. 82. 226. 236. à Melitone oppugnatus. 258. 260. Ponticus. 260.
- Maron Nestorianus, Μάρωνι ὁ μιὰρος, Νέστορος ἀπόγονος, συντάττων κατὰ τῶν ὁμολογούντων Θεὸν τὸν Χριστόν. 284. Edessenus, γράφων κατὰ Σεύρη. 346.
- Melitonis Ἐπισκόπου Σάρδεων, ἐκ τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὸ πάθος. 216. ὁ Θεὸς καὶ πάνσοφος ἐν διδασκαλίᾳ Μελίτων ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως Χριστοῦ λόγῳ τρίτῳ. 258. κατὰ Μαρκίωνος συντάττων ὁ Θεόσοφος Μελίτων. 258. 260. ubi fragmentum insigne, in quo Christum agnoscit Θεὸν ἀληθὴν πνεύματι.

Mna-

Minafon vir Apostolicus & Philonis Judæi adversus eum ἀντίρρησις, infra, in Philone.

Monophysitæ, 8. 16. 90. 308. 320. 360.

vinum ἀκρετον in S. cœna adhibent. 10.

Montanus ὁ ἀπ' Ἀρδαβᾶν τῆς κώμης. 82.

Contra Mosis libros, objectiones Severianorum. 334.

Ναγοενίται. 348.

Nephalius, infra in Severo.

Nestorius, 16. 76. 100. 102. 104. 106. 108. 110. 114. 122. 132. 136. 138. 150.

176. 190. 192. 206. 210. 306. 314. 316. 320. 322. 324. 326. 328.

CPol. Episc. 88. 94. ὁ χαλδᾶνⓈ χοῖρⓈ ὁ ΛαύριⓈ ΝεστορίⓈ. 84. ὁ ἰουδαϊφρων. 84. ejus καθ' ἡγήτης sive Magister, Theodorus Antiochenus. 324.

Anastasio Sinaitæ opus contra Nestorium memoratur, 84.

Nestorii & Pauli Samosatani dogmata inter se convenire. 108.

324. seq. Ἀπὸ τῆς Ἀριστοτέλους παρέλαβε λέγειν τὰς φύσεις ὑποστάσεις. 150. 308.

ὁ τῆς Νεστορίᾳ τὴν καθάραισιν ποιήσας κύριλλⓈ. 170.

Aut Patres fatendum est fuisse Nestorianos, aut Chalcedonenſis Synodus probanda. 168. 182. 323. Severiani pro Nestorianis habent eos qui duos in Christo naturas admittunt. 176.

Nestoris ἀπόγονⓈ sive Nestorii discipulus Maro Edessenus. 284.

Nicæna Synodus CCCXVIII. Patrum. 78. 86. 108. 140. 144. 150. 164. 174. 342. 364.

Nicolaus hæreticus. 82.

Novatus. 82.

Olympius Scholasticus Arianus ad quem scripsit Basilus. 326.

Origenes, 88. Christum ψιλὸν ἄνθρωπον docuisse arguitur ab Anastasio 322. Περὶ γενιᾶς αἱ. 340.

Patrum dicta διασείροντες καὶ παρερμηνεύσαντες. 332. furantes δύο λεξείδια ἢ τρία χρησάδια καὶ κληϊύδεια πατρικὰ συλήσαντες, 74. 348. ὁ χορὸς τῶν σοιδιμῶν πατέρων. 312. οἱ μακάριοι ἅγιοι πατέρες 350. 358. 314. 322. 308. &c. Patrum scripta dogmatica, hæreticorum corrupti-
onibus obnoxia. 338.

Paulus Apostolus, ὁ Θεὸς ῥήτωρ τῆς οἰκυμένης ΠαῦλⓈ τὴν πρὸς Ῥωμαίους Φέρον ἐπιστολήν. 120.

Paulus Emefenus. 112. Ἐκ τῆς προσηνητικῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τῆς ἁγίας Κυρίλλ-
λῆ, 196. S; Pau-

Paulus Samofatenus, 8. 108. 222. 278. 280. 326. octoginta annis ante Synodum Nicænam, Artemonis hæresim renovavit, 324. eadem hæresis Nestorii. 108. 324. seq. Paulianistæ adversus Severianum con-
certatio. 312.

Petrus Fullo, 98. 104. additamentum ad trisagium, 216. 220. 224.

Petrus Martyr & Episcopus (Alex.) 86. 134.

Philo Judæus, ἰδὲ οἰκῶμαι καὶ ἀναλαμβάνω πρόσωπον (Πάυλ) ὃ Σαμω-
σατέως ἢ μᾶλλον ἀπίστῃ Ἰουδαίᾳ Φίλων ὃ Φιλοσόφῃ. καὶ ἔτι γὰρ πρὸς
Μνάσωνα τὸν Ἀποστολικὸν μαθητὴν, ἀντίρρῃσιν τότε πρὸς τῆς Χρῆστος ποιε-
μεν θεότητῃ, δικρῶτα (bicipitem, duos admittentem Deos) τὸν
Μνάσωνα λέγων. 280. 284.

Photinus, 86.

Plato, 20.

Proclus (CPol.) 78. 92. 106. 108. 148. 186. 196. εἰς τὸ παῖδιον ἐγεννήθη
ἡμῖν. 110. ἐν τῷ λόγῳ τῷ εἰς τὴν Θεοτόκον. 160.

Cyrilli Alex. σύγχρονος, ab eodem laudatus. 110. locus ejus corrup-
tus à Cajanitis. 200.

ἐκ ἐν περὶ οἷς Πυθαγορικῆς σοφίας λόγοις. 138.

Καινοὶ ῥήτορες. 150. **Severus**. οἱ δυσυχῆες ῥήτορες. 298.

Sabellius Libycus, 86. 98. 136. 138. 140. 144. 150. 300. 304. 306.

Salomo ὁ πάνσοφος, ἐν τῇ παρ' αὐτῆς συνπείσει Σοφία, 118.

Σαρακηνοὶ μαθηταὺς αὐτοῦ Severiani. 180.

Semidalitæ, 154.

Severiani Gabalorum Episcopi (in Coloss. II. 9.) 302.

Severus, 30. 90. 94. 96. 98. 102. 110. 112. 126. 134. 136. 138. 140. 144.
146. 182. 186. 190. 204. 210. 216. 226. 258. 260. 292. 298. 300. 312. 314.
318. 320. 322. 326. 328. 346. 359. 364. ἐξαρχῶς τῆς δεκάκρωτος ὁρ-
χῆρας. 104. 106. 122. 132. 142. 186. 210. 364. ὁ σεμνὸς δεκάκρωτος. 108.
νέος τις Ἀκύλας. 192. **Philosophus**, 108. 124.

Rhetor, 106. 110. 122. 150. Antiochia pulsus. 90. Alexandria versat-
us cum Cajano ἐν τῷ ὀκτωκαίδεκάτῳ Ἀλεξανδρείας. 346. vide supra

in Joanne Monacho. Contra Joannem Cælareensem scripsit. 92.

Et ad Nephaliū. 92. 100. 322. 326. ejus βιβλος Φιλαληθῆς. 94. 96.

Ej. ad Simplicium. 322. corpus Christi ante resurrectionem corrup-
tibile fuisse confessus est. 346. οἱ ἀπὸ Σευήρης. 150. 152. 172. 180.
σημεῖοι παρὰ τοὺς ἀρρήτους τῶν ἁγίων Πατέρων. 124. οἱ Σευήρης. 322. Σευή-
ριανοί, 252. 304. 312. 314. 348. οἱ Σευήρης σύμφρονες. 308.

Save

Severianorum *διάλεξις ἐν τῇ Φαυρικῇ τῇ δημοσίᾳ.* in officina live fabrica publica. 168. *σκηνῆς ἀπάσης καὶ ὀρχήσεως καὶ θυμελικῶν ἐταρείδων καταγελασώμενα τὰ καθ' ὑμᾶς.* 174. *κατὰ τὴν ἀνατολὴν οἱ νῦν τὸ Χριστιανισμῷ ἀποσώτες.* 332.

Simon magus. 80.

Simplicius. *supra* in Severo.

Σοφός τις. 74. *ejus dictum : πρῶτον καθαρτέον , καὶ τότε τῷ καθαρῷ προσμιλητέον.* *ibid.*

Theodoretus. 134. *ἐν ταῖς κατηγορίαις αἷς ἐπαύσατο κατὰ τῶν δώδεκα ἀναθεμάτων τῷ ἁγίῳ Κυρίλλῳ.* 170. 344.

Theodorus Antiochenus (*idem cum Mopsvesteno*) 84. 108. Nestorii καθηγητής. 324. 326.

Theodosius. 86. 94. 98. 104. 114. 144. 210. 216. 226. 346. 364.

Theodosiani 76. 146. 150. 152. 154. 168. 192. 200. 202. 216. 342. 348. *νέον Μάκεντος μαθηταί* 296. Theodosianorum Alexandriae Episcopus Joannes. 296. 298.

Theologus (Johannes Evangel.) 330.

Θεολόγος τις. 74. *ejus dictum : Ἡνίκα περὶ Θεοῦ λαλῶ , φερίτω καὶ αἰκὴν καὶ διανοίαν.* *ibid.*

Οἱ κατὰ Θεολόγοι. 46.

Theopaschitz. 202. 214.

Theophilus. 78.

Timotheus. 94. 98. 104. 232. 234. 258. 292. 318. 364. Alexandrinus, scripsit contra Leonem Papam & Synodum Chalced. 88. 252. *γνησίως μαθητεύσας τοῖς Μανιχαίοις.* 232. *ἀρνούμενος ὡς περὶ Ἰουδαίους τὴν θύσαν.* *ibid.*

Tragœdia Severianorum. 298.

Valentiniani. 90. Valens (pro Valentino) 226. 292. Valentinus primus negavit Christum carnem nostræ similem assumpsisse 290. Valentinii βιβλίων mentio 292.

2. Memorat Anastasius in Hodego *δογματικὸν τόμον* p. 2. sub Flaviani CPol. nomine à se editum p. 192. 194. nec non *τόμον ἀπολογητικὸν* ad populum p. 118. & *σύνταγμα adversus Nestorium*, hæresim ejus fuisse & *διὰ πλάτης* oppugnans. Sed ex his omnibus nihil lucem vidit ; nescio an alicubi adhuc delitescant MSta, certe Possinus Henschenio scripsit solius Anastasii Sinaitæ operum Catalogum in Bibl. Vaticana servatorum implere quatuor magnas paginas. Quanquam Antiocheni Anastasii scripta cum scriptis Sinaitæ & aliorum fortasse Anastasiorum communiter à librariis & Catalogorum auctoribus confunduntur,

St 2.

3. Sub

3. Sub Anastasii Sinaitæ & Patriarchæ Antiocheni nomine etiam ἑρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις περὶ ἀμφόρων κεφαλαίων *Quæstiones & responsiones CLIV. de variis argumentis* Græce & Latine ex tribus Codd. Vaticanis editæ sunt ab eodem Jacobo Gretsero, Ingolstad. 1617. 4. Latine recusæ in Bibl. Patrum edit. Lugd. T. IX. p. 957. Sed Patriarcham Antiochenum à Sinaita Monacho, Hodegi auctore diversum esse jam notavi, & sub Sinaitæ nomine quæstiones diserte laudantur à Philippo solitario qui A. C. 1105. scripsit, in dioptra fidei Christianæ ad Callinicum Monachum libro IV. p. 150. Producturus enim quæstionem quæ in hisce est numero XCV. *fidelem*, inquit, & *DEo afflatum testem dabo nomine Anastasium, cognomento Sinaitem, docentem & scribentem clare super his quæ interrogatus fuerat.* Viderit itaque *Gentianus Hervetus* qui XCIII. quæstiones ex his Latine vertit, ediditque, in Bibliothecis Patrum sæpe recusas, sub nomine Anastasii Nicæni: haud dubie MStum Codicem suum secutus, cui præter Philippi testimonium tot alii refragantur, qui Anastasio Sinaitæ has quæstiones tribuunt, ut videre licet apud Lambecium III. p. 197. ubi memorat Codicem ex quo suppleri possunt quæstiones sex quæ post XLII. in Gretseriana desiderantur, & in Hervetiana Latine tantummodo exstant: & in Montfauconi Bibl. Segvieriana sive Coisliniana p. 188. & 189. ubi CLVI. quæstiones numerantur & p. 193. ubi male *Athanasii quæstiones* excusum pro *Anastasii*: & p. 304. 305. ubi notatur Anastasium Sinaitam in quæstionibus illis citari, quod in editis non reperio. Memorat tamen quæst. 95. se scripsisse librum singularem *de diversis hominum inclinationibus, & DEum illarum, quatenus ad vitia vergunt, auctorem non esse.* Περὶ τέττα ἔρηται μὲν ἡμῖν ἐν ἰδίῳ ποιήματι ἐν ᾧ ἀρχάμενοι ἀπ' αὐτῆς τῆς τῆ ἡλίας ἀνατολῆς τὰς χώρας μέχρι τῆς δύσεως, καὶ πάλιν ἀπ' αὐτῆς δὴ κύκλῳ μέχρι τῆ βορρᾶ καὶ καθεξῆς καὶ εὖς αὐτὴν τὴν ἀνατολὴν, ἐδήξαμεν ὡς οἱ ἔχ' ὁ Θεός ἐστιν ὁ ποιῶν τοῖς ἀνθρώποις σάφονα, ἔπρον δὲ πάλιν πόνον &c. Collectæ sunt hæc quæstiones à Sinaita ex variis scriptoribus, quibus deinde à nescio quo ex aliis * junioribus nonnulla volunt esse addita: quemadmodum plura etiam scriptorum variorum aliorum fragmenta illis subjiciuntur in Codice Barocciano & in uno Regis Christianissimi, quæ in editis non Herveti modo sed quoque Gretseri desiderantur. In quæstione 117. numerum ἐπ' αἰόσι-οι χρόνοι corruptum arbitror pro ἐπ' τὰ καὶ ἑκαοσι. Quæstionem 42 ex Hippolyto in Canticum Canticor. & quæstionem 52. ex Isidoro Pelusi. petitam.

* Ita præter alios Allat. de libris Eccles. Græcor. p. 274. Nullus tamen in editis quæstionibus citatur junior Anno 680, quem Anastasius Sinaita potuit attingere.

ritam notat Lambecius III. p. 197. Qvæstionem 153. ex Hesychio presbytero, observat præter Lambecium Cotelerius ad T. 3. monument. p. 531. & qvæstionem 144. ex Irenæo, id. p. 542. Fragmenta qvæ in his Anastasianis qvæstionibus servata occurrunt, Eusebii, Hippolyti, Severi Antioch. Cyrilli Alex. Basilii, Epiphani, & Chrysostomi Græce ex Bibl. Medicea Regina Matris in usum Academiae Mussipontanae edita separatim cum notis sunt A. 1592. 4. *Nic. Alemanni* breves sed eruditas notas ad qvædam Qvæstionum loca exhibet Gretserus in præfat. Gretseri animadversiones in Bibl. Patrum edit. Lugd. T. IX. mala confusione non raro verbis Anastasii permixtæ sunt.

V. Index Scriptorum & Hæreticorum qvi in Anastasii Sinaitæ qvæstionibus memorantur.

Apollonius Tyaneus Magus qv. 20.

Apulejus Magus qv. 20.

Arabum fabula, dæmonem excidisse qvod noluerit adorare hominem qv. 126. Arabes solivagi. qv. 127.

Arianorum qvadragesima. qv. 64.

Arsenius. qv. 60.

Astrologi. qv. 95.

Athanasius qv. 62. ejus responsa qv. 8. qvæstiones qv. 9.

Barfanuphiami. qv. 117.

Basilii Magnus qv. 61. 66. 67. Ascetica. qv. 1. 6. 9. 14. 15. 37. 60. 63. 64. 147. in Esaiam qv. 2. 53. regulæ Monasticæ qv. 18. 25. Orat. contra ebrios qv. 3. Dialogicus. qv. 48. in illud, attende tibi ipsi qv. 4. de jejuniō qv. 64. Epist. ad Cæsarium Patricium qv. 7. lib. de Spiritu S. qv. 128. 154. in I. Psalmum qv. 8. in XXXIII. Psalmum qv. 57. in principium Proverbior. qv. 9. 65. in divites qv. 11. 12. in Hexæmeron qv. 11. Regulæ diffusius explicatæ qv. 12. 17. in Evangelium secundum Lucam qv. 12. de virginitate qv. 66. ad Eubulum. qv. 154. ad Evagrium Monachum. qv. 154. de illo qvod DEUS non sit auctor malorum qv. 17. 18.

Cajanitz qv. 117.

Chalcedonensis Synodus. Vide Synodus.

Clementis Alex. Stromata qv. 14. ex primo sermone de providentia & justo judicio DEI. qv. 96.

Clemens Romanus Constitut. Apostol. qv. 1. 6. 12. 14. 15. 16. 20. 22. 35. 46. 52. 60. 64. 65.

S 3

Cyrillus

- Cyrillus Alex. contra Julian, qv. 2. de adoratione in Spiritu qv. 20. 39. 57. commentar. in Jobum. qv. 30.
- Cyrilli Hierosol. *ἐκ τῆς κατηχητικῆς*. qv. 1. Catechetica capita qv. 3.
- Diadochi Ascetica capita qv. 2. Ascetici sermones qv. 9. de perfectione spirituali qv. 21.
- Dionysius Alexandrinus contra Origenem. qv. 23.
- Dionysius Areopag. qv. 6. 21. 22. 100.
- S. Ephraem de iudicio. qv. 72.
- Epiphani Panarium qv. 21. 28. 57. 66. 153. Ancoratus qv. 23. 28. de XII. lapidibus qv. 40. ad Diodorum qv. 45. Ecclesia S. Epiphani in Cypro. qv. 94.
- Evchologium. qv. 141.
- Eusebius Pamphili ad Marinum qv. 9. 148. 153. de prisca Historia qv. 41. 65. Eustathiani qv. 64.
- Gregorius Nyssenus in Orat. Dominicam qv. 1. 11. ad Olympium Monachum qv. 1. de iis qui rapiuntur ante tempus qv. 16. de fato qv. 19.
- Gregorius Theol. in novam Dominicam. qv. 4. in lumina qv. 6. in exqvatore qv. 11. contra Julianum qv. 12. 65. in plagam grandinis qv. 17. 65. de amore in pauperes qv. 18. 19.
in Basilium qv. 66.
in Athanasium qv. 63.
in Caesarium fratrem suum. qv. 21. 73.
- Hefychius presbyter. qv. 153. confer Lambecium III. p. 197. & Corelerium III. monument. p. 531.
- Hippolytus in Canticum Canticor. qv. 41. & 42. (confer Lambecium III. p. 197.) in Daniele. qv. 48.
- Joannes Chrysostomus, qv. 16. 66. in *Mattheum*, qv. 1. 3. 4. 10. 12. 13. 14. 17. 21. 22. 32. 61. 63. 64. 70. de *jejunio*. qv. 1. in *Job*. qv. 1. 3. 6. 12. 18. de gradibus ascensionum qv. 2. sermo in Chanaanam qv. 2. in parabolam ficus qv. 5. ad *Hebraeos* qv. 3. 7. in 1. ad *Corinth.* qv. 6. 9. 10. 11. 56. in *Ephef.* qv. 6. 7. 12. ad Stagirium. qv. 9. 18. 29. in Acta Apostolor. qv. 10. de resurrectione qv. 11. in Epist. ad Roman. qv. 12.
in VI. Psalmum. qv. 5. 8. 9.
in L. Ps. qv. 6.
in Psalmos graduum qv. 6. 9. 17.
in Ps. CXLV. qv. 20.

in

in Herodiadem qv. 14. 59. in Epist. ad Philippens. qv. 14.
 in terræ motum qv. 18. in 2. ad Timoth. qv. 18.
 in indumentum sacerdotis. qv. 40. in Saulem qv. 53.
 in illud, qv. aspexerit mulierem qv. 59.

Joannes Climacus. qv. 6. 8. 15.

Josephus de Maccabæis qv. 8. Antiquitatum Judaicarum postremum opus. qv. 146.

Krenaus adversus hæreses qv. 74. & 144. confer Cotelæ. III. monument. p. 542.

Isidorus Pelusiota qv. 5. 65. 66. & 52. confer Lambecium III. p. 197. Ascetica qv. 2. Epistolæ qv. 8. 16. 17. 154. ad Eusebium Episc. qv. 12.

Julianus Magus. qv. 20.

Julianus Apostata. qv. 125.

Lampetiani qv. 64.

Manethonis magica Opera qv. 26.

Manichæi qv. 96.

Manichæum dogma qv. 88.

Marcionistæ qv. 64.

Marcus Monachus qv. 1.

Massaliani qv. aliquando apparuerunt in Paphlagonia. qv. 64.

Maximus Monachus qv. 154. ejus Capita qv. 8. 9. 18. Monastica qv. 1. Ascetica qv. 3. 4. 5. 6. 65. Dubitationes qv. 6. disp. cum Pyrrho qv. 8.

(Moschi) Limonarum sive pratum spirituale qv. 60.

Necromantici qv. 39.

Nemesius Episc. Emesenus de providentia qv. 18. de natura hominis. qv. 24.

Nicephorus Episcopus CPol. contra Iconomachos qv. 2. 57.

Nilus Monachus ad Agathium Monachum qv. 2. II. 21. ad Evcarpium Monachum qv. 3.

Olympiodorus in Jobum qv. 16.

Origenes. qv. 23. 94. dialogus cum Megethio Marcionista qv. 48.

Palladii Hist. Lausiaca qv. 2. Vita Chrysostomi qv. 11.

Patres qv. 8. &c.

Philosophus quidam (Democritus) qv. 127. externi Philosophi qv. 154.

Scholasticus probra in Platonem jaciens & à Platone per somnium monitus. qv. 111.

Samaritam. qv. 45.

Sardana

Sinaiticus Pentateuchus qv. 8.

Sinaiticus Mosaicus qv. 8.

Sinaiticus Antichenus qv. 152. addē Lambec. VIII. p. 389. sq.

Sinaiticus qv. 117.

Simon Magus qv. 20.

(Saphronii vel Moschi) pratum spirituale, limonarium qv. 60.

Synodus VI. (Trullana) qv. 64. Chalcedonensis. 117. Synodale capitulum ex Concilio Carthag. qv. 143.

Theodoretī curationes Gr. affect. qv. 8. 16. 46. 57. quaestiones. qv. 14. 20. 24. de providentia qv. 16. in Prophetas qv. 17. in illud Exodi, nomen meum non indicavi eis. qv. 40. in Hoseam. qv. 60.

Trisagii hymnus. qv. 154.

Valens Palæstinus qv. 2. ex Palladii Lausiaca.

4. Εἰς τὴν πρὸς μαθητὰς ἀναγωγὴν τῆς ἑξαήμερου κλίσεως, λέγει B. *Anagogica* sum contemplationum in Hexaëmeron libri XII. ad Theophilū, quem carissimum filium suum appellat. Ex hoc opere, quod Sinaitæ diserte tribuit & sæpius laudat Annales scriptor Michael Glycas, solus liber ultimus Græce hactenus editus est Lond. 1682. 4. cum versione & castigationibus Andrea Dacerii, & præmissa editoris Petri Alexii expostulatione de suppressa incassum Jo. Chrysostomi ad Cæsarium Monachum Epistola a Theologis aliquot Parisiensibus. Priores undecim libri tantum Latine incerto interprete exstant in Patrum Bibliothecæ Appendice Paris. 1579. & in aliis edit. Paris. ac Colon. & in novissima Lugdunensi T. IX. p. 858. Græca passim asservantur in Bibliothecis ut in Regia Paris. in Bavarica, in Bibl. Collegii novi Oxon. aliisque: & in quibusdam Codicibus male referuntur ad Cyrillum Alex. ut in Cæsario de quo Lambecius IV. pag. 198. seq. Loca Græca ex illis producere Ducus notis ad Basilium in Hexaëmeron, Allatius contra Hottingerum p. 158. ad Eustathium Antiochen. p. 136. &c. alique, novissime Viri Clarissimi Monifaucous in Hexaplis Origenianis ad Genesin, Michael le Qvien ad Damascenum T. I. p. 174. & Jo. Ernestus Grabe in Spicilegio Patrum, T. 2. p. 195. 243. qui Græcos hosce libros editurum etiam se recepit p. 245. sed male hoc opus refert ad Anastasium Patriarcham Antiochenum. Laudat Anastasius Commentarios in Hexaëmeron, Ambrosii, Ammonii quem probatissimum ἡγεγνητὴν Ecclesiæ Alexandrinæ appellat, & laudaverat etiam in Hodego p. 272.

p. 278. *Basilii*, Christi fluvii *Joannis Chrysoستي*, *Cyrilli Alex. Epiphani*, *Eusebii Emeseni*, p. 895. E. *Eustasii* Antiocheni quem doctorem Synodi Nicæne & Martyrem appellat p. 903. H. (male *Epistathio* pro *Eustathio* p. 860. F. in edit. Latina Lugd. T. IX. Bibl. Patrum). *Gregorii Nysseni* & *Iustini Martyris* atque *Philosophi*. p. 887. D. 893. G. 895. A. *Severiani Gabaleotæ* (ita legendum p. 895. E. pro Severo,) *Theodori* vere mirabilis Antiocheni ibid. & p. 896. F. & *Theophili*. Præterea citat *Clementem Stromateum* p. 893. G. *Dionysium Apostolicum* mystam in sua Theologia p. 891. A. *Gregorios* duos Cappadoces, (*Nysseum* & *Theologum Nazianzenum*) *Irenæum* Lugdunensem, p. 910. B. *Olympiodorum* Diaconum Alexandrinum quam urbem scriptis suis illustrasse cum notat p. 884. H. *Pantanum* Alexandrinum, *Papiam* Hierapolitanum *Joannis Evangelistæ* discipulum, *Philonem* Philosophum & tempore æqualem Apostolis p. 893. G. 892. B. & cum qui *Hexapla* composuit, (*Origenem*) ibid. & lib. XII. p. 7. incursum *Origenem* anagigis & spiritalibus contemplationibus usum inexplēbiliter reprehendit p. 895. D. seq. & jure Synodicā damnatum sententia statuit. adde p. 901. E. 917. G. 920. E. H. *Theodoretum* Cyrensem laudat p. 896. F. atque ibidem infelicem pronunciat *Origenem* quod cum multos & utiles labores emisit in Ecclesia, & omnem veterem & novam Scripturam ad verbum sit interpretatus, postea tamen, sicut etiam *Eusebius Palæstinæ*, a veritate exciderit. De *Methodio* Origenem oppugnante vide p. 920. E. H. Per priscum Judæum p. 894. E. *Philonem* videtur intelligere, eundemque significare p. 898. E. Memorat & Deum ab *Orpheo* dictum *μωάδα* p. 864. D. Frequentes cum Judæis disceptationes extemporales sibi intercessisse refert lib. 6. p. 884. A. & secundum suum adversus *Judeos* librum commemorat p. 884. F. Facit & mentionem variorum hæreticorum, quos verbis *Mosis* de DEO & Paradiso minus recte intellectis ait emeruisse lib. VII. p. 894. B. Aliis quidem statuens Deum habere formam corporis, Aliis autem serpenti magnas offerens gratiarum actiones, quod peregrini consilium & factam pravaricationem, ex muliere sit generatum totum genus humanum, qui quidem merito etiam appellantur *Ophitæ*, id est *Serpentini*. adde 910. B. 912. G. *Manichæi* autem simul & viri & mulieres nudi congregantur in suis Ecclesiis ad imitationem *Adami* & *Eve*, Alii autem ut increatam ignis adorant naturam, propterea quod nulla inferatur ignis mentio in universa sex dierum creatione. Alii aquam coluerunt tanquam increatam, quoniam non scriptum est, Et dixit DEUS fiat aqua. Alii, ex quibus sunt *Perse*, cum sororibus & matribus contraxerunt matrimonium, propterea quod nostri primi parentes conjungerentur cum suis matribus & sororibus. Sunt etiam quædam

Ti

hæreses

hæreses quæ Deum accusant, quod non prohibueris ne malignis. Evam seduceres per serpentem. Alia autem rursus hæresis decrevit bestiarum, quoque animas esse ratione pradias, quæ possunt orationem audire & excolere, cum audissent Deum benedicentem volucribus & piscibus, & execrantem serpentem, & adducentem ad Adamum bestias & volucres & jumenta, ut sciat quidnam ea nominet. Manichæorum errorem, mendacem Deum qui locutus est Vetus Testamentum, blasphemantium, perstringit p. 900. A. 902. H. 917. G. Simonis Magi lib. XII. p. 19. Hæresin Encratarum p. 917. G. Præterea p. 895. D. citatur Hebræorum liber non redactus in Canonem qui dicitur *Testamentum protoplastorum*, in qua traditum fuit quadragesima die Adamum positum in Paradiso, sicut etiam, inquit, videtur cuidam bistorico Chronographo Pyrrhoni, & quibusdam expostitoribus. Hujus Pyrrhonis Chronographi ex Anastasio etiam mentionem facit Glycas p. 82. Annalium. Matthæi Evangelium ex sermone Hebraico à Luca & Paulo in linguam Græcam translatum ait Anastasius p. 900. D. Aquilæ interpretationem Genes. II. 18. Ποιήσομαι αἰὲς βοῦν καὶ ἄνθρωπον κτλ perstringit p. 901. H. acerbius quam ille quidem promeruerat, ut ad illum Geneseos locum notavit in Hexaplis suis eruditissimus Montfauconus. Iterum Symmachus & Aquila advocantur p. 909. F. ad Genes. III. 1. & 5. p. 909. F. 913. E.

5. In Psalmum sextum Homiliæ duæ, lectu dignæ quarum prior incipit: πρέπυσαν τῆς τῶν νησιῶν ἀρχῆς. Posterior: πρέπυστα διδασκαλία μετανόιας. Prior cum versione Philippi Szevenzelii S. I. vulgavit Henricus Canisius T. 3. Lect. Antiquar. p. 87 - 122. Utramque Franciscus Combesius in Tomo I. auctarii novi Paris. 1648. fol. p. 907. 943 - 976. qui posteriorem eruit è MS. Regis Christianissimi versionemque suam adjunxit. Anastasii Sinaitæ liber in Psalmum sextum laudatur à Nicephoro XVIII. 44. ὁ εἰς τὸν ἔκτον ψάλλον λόγος ταῖς εἰσβάσεσι τῶν νησιῶν ἐκδοθείς.

6. In Dominica quinta jejuniorum, περὶ τῆς ἀγίας συνάξεως καὶ περὶ τῆς μὴ κλίνειν καὶ μητι κακίαν. De sacra Synaxi, & de non judicando, deqve oblivione injuriarum. Incipit: αἰὲν μὲν ἡ ἁγία Πνεύματος χάρις. Ex Bavarico Codice cum versione Achillis Statii Lusitani edidit Henricus Canisius Antiqu. Lect. T. 3. p. 60 - 86. deinde recensitum ad Regios Codices cum nova versione suo Franciscus Combesius auctar. nov. T. 1. p. 881. Combesii versio recusa T. IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 943. Fragmenta ex Statii versione adhuc tum inedita produxerat Baronius ad A. 599. n. 9. seq. Porturegalenses in perpetuitate fidei Catholicæ de transubstantiatione, hoc scriptum malunt tribuere juniori nescio cui *Anastasio Nicanoro* quod
ex

ex Joanne Climaco quædam de judicio temerario repetit. Sed merito Combesius illa ratione parum passus est se moveri, ut non potius fidem haberet consensui Codicum MSS. illud Sinaitæ constanter tribuentium. Vide Lambecium IV. p. 135. 168. & Montfauconi Bibl. Coislinianam p. 419. Accedit quod Anastasium Sinaitam non est dubium post Jo. Climacum scripsisse.

7. Περὶ τῆς εἰκόνα, de homine ad imaginem DEI condito. Græce & Latine prodit sub nomine Anastasii presbyteri Sinaitæ, ad calcem Philocaliæ Origenis Græce & Latine, cura Joannis Tarini. Paris. 1618. 4. Idem sermo etiam inter Gregorii Nysseni opera lucem vidit T. 1. Opp. Paris. A. 1615. p. 854 - 866. & A. 1638. T. 2. p. 22. cum Frontonis Ducæ versione, cum qua lucem viderat Ingolstadt. 1596. Incipit: οἱ τὴν ἑαυτῶν ἀπλάνως ἔπροσώπῃ. Sane auctorem Nysseno juniorem vix quicquam svadeat. Licet Anastasio alii maluerunt tribuere. Vide Tillemontii T. IX. memor. p. 741. & 605. ubi hoc scriptum putat esse particulam majoris operis quo difficilia S. Scripturæ loca auctor illustrabat, quod mihi neutiquam verisimile videtur.

8. Ἐκ μεταμόρφωσιν Ἐ σωτῆρος. In Christi transfigurationem sermo diversus à duobus quos de hoc argumento habemus Anastasii Antiocheni. Incipit: ὡς φησὶς ὁ τόπος. Meminit Allatius lib. de Simeonibus p. 116. & citat Joannes Cyprisfiota.

9. Εἰς τὰς κοιμηθέντας ἐν Κυρίῳ. In eos qui in Domino obdormiverunt. Incipit: τί ἔστο σῆμαρον ἀγαπητοί. Meminit Allatius p. III. libri laudati de Simeonibus & MS. in Bibl. Cæsarea Lambecius IV. p. 136.

10. In novam Dominicam & Thomam Apost. & de S. Theodori Ducæ (de quo Henfchenius ad VII. Febr.) imagine laudatur à Joh. Damasceno de imaginibus.

11. Περὶ ἀναστάσεως de resurrectione citantur à Mich. Glyca in Annalibus p. 86. 89. 94. 102. diversa à sermone de resurrectione qui exstat Anastasii Antiocheni.

12. Capita Ascetica MSS. in Bibl. Coisliniana p. 574. Incip: θαί σοι ψυχή.

13. De anima, Incipit: *ὅτι μὲν ἔδωκεν ὁ θεὸς τὰ σεσωπημένα τῇ θείᾳ γραφῇ. id. p. 585. Etiam Anastasio Sinaitæ tribuunt nonnulli ἐκλογὴν sive scriptum distributum in capita XXXV. quod Græce & Latine cum Philocalia Origenis edidit Joannes Tarinus Paris. 1618. 4. sub titulo incerti Philosophi Christiani Græci de anima celebriores opiniones. Vide Casparem Barthium ad Claudia-

T t 2

num

* Est inter editas quæstiones LXXXIX.

num Mamertum p. 137. qvi idem scriptum Latine ex Tarini versione Claudiano subiunxit p. 472 - 532. Incipit : τῶν τῆς ψυχῆς δυνάμεων ἄλλαι ἄλογοι , ἄλλαι λογικαί.

14. Sermonem de diversis modis Salutis & penitentia servari MS. in Bibl. Vaticana, notavit ante Oudinum Possevinus in apparatu, sed puto eum vidisse quod habemus inter Anastasii quaestiones quaestione CIV.

15. Περὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς αἰρέσεων καὶ τῶν συνόδων γενομένων κατ' αὐτῶν, quod MS. memorat Lambecius VIII. p. 443. non videtur diversum ab iis quae edita leguntur capite IV. & V. Hodegi.

16. Demonem excidisse, quod voluerit adorare hominem. Est inter editas quaestio CXXVI.

17. Labbeus Bibl. nova MSS. p. 82. memorat in Bibl. Regis Christianissimi servari Anastasii Sinaitae de fide redemptionis, ad Ecclesiam quae est in Babylone, (exstat p. 78. seq. Hodegi) nec non in spiritum blasphemiae : & de vera adoratione & an quotidie communicandum corpori Christi. Et quaestiones duas 1. si forte rerum potirentur Iudaei, infideles, haeretici, an pro eis orandum in Ecclesia. (haec inter editas est quaestio CX.) 2. de Iudaei vita functis ante adventum Christi, an sint anathematizandi. (inter editas quaest. CXI.) Licet sunt qui has quaestiones habent pro duobus libris adversus Iudaeos, tamen non dubito diversum ab his fuisse opus quod scripsisse se testatur Anastasius Sinaita libro VI. in Hexaëmeron p. 884. F. allegans quae secundo adversus Iudaeos libro scripserat.

18. Video etiam ab aliis memorari ejus βίαι πατέρων ἁγίων * Hic Patrum qui in monasteriis montis Sinae & vicinis locis sunt versati : nec non Euclymum Aegypti, & de officio hominis libros duas. - Contemplationem mysticam passionum Christi. & in Psalmum XIII. & Quaestionem adversus eos qui dicunt tres essentias in divinis. Haec qualia sint dicent quibus ea vidisse licuerit.

VI. Anastasii Antiocheni Episcopi ** A. 599.

defuncti scripta edita.

1. Περὶ τῶν κατ' ἡμᾶς ὁρθῶν τῆς ἀληθείας δογμάτων λέγει ἐν ᾧ ὁ Ὀρθόδοξα fide sermones V.

α. Περὶ τῆς ἁγίας Τριᾶδος. de S. Trinitate. Incipit : τῶν θεῶν τῆς ὑπὸς ἡμῶν πίστεως καὶ τῶν ἀληθῶν.

β. Περὶ τῶν διηγήσεων διαφόρων περὶ τῶν ἐν Σινᾷ ἁγίων πατέρων. MS. in codice Colbertino 4726. Cangius glossar. Græcobarb.

** de illo supra p. 312.

β'. Περὶ ἀπειρογράφου. *de incircumscripto. πάντα τοῦ μὲν γλῶσσαι δολία.*

γ'. Περὶ θείας οἰκονομίας. *de Divina Incarnatione. ἱκανῶς ἡμῖν τῶν ὀβελισμάτων θεολογίας.*

δ'. Περὶ πάθος καὶ ἀπαθείας χριστοῦ. *de passione & impassibilitate Christi. διδάσκει εὐαγγέλιον διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ.*

ε'. Περὶ ἀναστάσεως. *de Resurrectione. Ἀλλὰ γὰρ ἔστι περὶ τούτων μόνον.*

Hi quinque sermones Græcè MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VII. p. 167. seq. Etiam in Vaticana, aliisque. Latinam Francisci Turriani S. I. versionem vulgavit Petrus Stevartius in suo auctario Lectionum Antiquarum Henr. Canisii, Ingolstæd. 1616. 4. pag. 460-916. unde recusa est in Tomo IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. p. 923. Alia Godfridi Tilmanii interpretatio prodierat Parisi, 1556. 8. atque inde in Bibliothecis Patrum Parisiensibus.

2. Εἰς τὸν εὐαγγελισμόν in Annuntiationem B. Mariæ Virginis sermones II. prior incipit: σήμερον ὑμῖν ὡς ἄριστοι παῖδες. Posterior: τί πάλιν ἐπὶ γῆς ὁ μέγας βύλεται Γαβριὴλ ἡμῖν. Græce vulgavit Johannes Meursius in Variis divinis p. 19: & 33. Lugd. Bat. 1619. 4. Latine exstant in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. Tomo IX. pag. 939. 940. & in tomo sexto Bibl. Concionatoriarum Combesii. Græce & Latine in Tomo primo Auctarii novi ejusdem Combesii p. 850. Parisi. 1648 fol.

3. Εἰς τὴν μεταμόρφωσιν Ἰ. Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. *Sermo in transfigurationem Domini nostri Jesu Christi.* Incipit: ὁ Φιλάνθρωπος Ἰησοῦς. Latine in Tomo IX. Bibl. Patrum edit. Lugd. pag. 941. & in Bibliotheca Concionatoria Combesii. Tomo VII. Græce & Latine in Tomo primo auctarii novi Combesii pag. 866. sed extrema parte mutila pag. 881. quæ sic suppleri debet, ἀναγκαίως ἐν ἐνέτατο τοῖς μαθηταῖς σιωπῆσαι τὰ ἰσχυρότατα, μέχρις ἂν φθάσας αὐτοὺς καταπαλάσσει τὸν θάνατον, ἵνα μὴ γένωνται ἐν ἰδεῖν ἡ ἀπιστεῖν τοῖς παρ' αὐτῶν λεγομένοις οἱ ἀκούοντες. Μετὰ γὰρ τὴν ἀνάστασιν τὴν πρωτόκην συνπαρήσσια τὴν πάντων ἐδημοσίουν ἀνάστασιν, καὶ εἰς τὴν δόξαν τῶν παχυτέρων ὅτι ἡ πνευματικὰ σώματα μετασχηματίζονται, ἐξελθόμενοι ἀπασιν ὅτι ὡς περὶ ὁ Χριστὸς ἀνάσας ἐκ νεκρῶν, ἐκ ἐτι δόξῃ δίδωσκει, καὶ θάνατον αὐτῶν ἐκκυρτίζει, ἕως καὶ ἡμᾶς συμμέροφθαι ποιήσει τῆς δόξης αὐτοῦ, καὶ μετασχηματίσει ἡμῶν ὅτι ἡ πνευματικὴ καὶ ἀφθαρτον. Καὶ εἰ ἐν κινήσει ζωῆς περιπατήσωμεν, ἀρετὰν ὁμοίαν

μεθ' αὐτὴν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν ἔκυρται εἰς αἶρα, καὶ ἄνω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα, ἥ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν. Lambec. VIII. p. 117.

4. Ἐκθεσις σύνοψις τῆς ὁρθοδόξου πίστεως. * *Expositio compendiarie orthodoxyæ fidei per quaestiones & responsiones.* Incipit : ποίας θεησεύσεως οἱ ἄνθρωποι ; Χριστιανός εἰμι. Καὶ τί ἐστὶ Χριστιανός ; ὁ κατὰ Θεὸν ζῶν Græce edidit versionemque Latinam addidit Theodorus Beza Genev. 1570. 8. una cum libris V. Athanasii de Trinitate, Basilio contra Eunomium & Phœbadio. Ex Anastasii Antiocheni & Cyrilli Alex. scriptis ab aliquo conflata hanc ἐκθεσιν non dubitat Henschenius T. 2. April. p. 854. Edita quoque separatim curante Jo. Fuchtenio est Helmstad. 1613. 8. & MS. memorat Lambecius VIII. p. 471.
5. Περὶ τῶν ἀγίων τετῶν τισσαρακοσῶν *de sanctis tribus quadragenis.* Incipit : ἰδοὺ μὲν ἡμᾶς. Græce & Latine edidit Cotelierius T. 3. monument. p. 425 - 431. Paris. 1686. 4. MSto Codice Regio usus.

VII. Anastasii Antiocheni scripta inedita vel deperdita.

6. *Relatio ad Justinianum Imp.* contra Aphthartodocetas. Evagr. IV. 40.
7. *Ad Monachos primæ & secundæ Syriæ,* de eodem argumento. id.
8. Λόγος συντακτικὸς sive *sermo valedictorius ad Antiochenos* cum à Justiniano in exilium mittendus esset. id.
9. Alius εἰσιτηρικός sive *auspicatorius* quando ad eos anno XI. Mauricii, Christi 593. ab exilio rediit, quam legisse se testatur Nicephorus XVIII. 44. Labbeus in Bibl. nova MSS. p. 82. testatur in Bibl. Regis Galliarum existare MS. Anastasii sermonem cum ad suam rediret sedem.
10. Alius εἰρηνικός *de pace*, habitus circa idem tempus feria quarta sanctæ hebdomadis & eidem memoratus Nicephoro : Hic adhuc servatur MS. in Bibl. Cæsareâ teste Lambecio VII. p. 168. qui ad eam alludere putat Gregorium Magnum lib. IV. Epistola 37. Incipit : Εἰρήνην καὶ πάλιν εἰρήνην, καὶ τρίτον εἰρήνην.
11. *Epistola ad Scholasticum* qua ad objectum sibi dubium (δοσολογία) respondet, citatur in Actione quarta Synodi septimæ T. VII. Labbei p. 247. (Harduin. T. IV. p. 202.) Incipit : Εἰ τῷ μόνου ἐρωτήσαντι.

12. Περὶ

* Oudinus p. 151. de script. Eccles. suspicatur idem esse opusculum Anastasii quod existat in Bibl. Florentina sub titulo *de recte veritatis placitis.*

12. *Περὶ σαββάτου καὶ πρὸς Συμεὼν ἐπισκοπὸν Βόστρης.* *De Sabbato & ad Simeonem Episc. Bostrensem* citatur à Jo. Damasceno Orat. 2. & 3. de imaginibus T. 1. edit. novæ p. 344. 386. & in Synodo Nicæna secunda Actiōne IV. T. VII. Labbei p. 249. (Harduin. T. IV. p. 203.) incipit : *Εἰς πατέρας δὲ κατὰ τὸ λόγιον.*
13. *Adversus Joannem Philoroni διατητὴν* sive librum *περὶ ἐνώσεως* quem arbitrum inscripserat, ex qvo Anastasii opere fragmentum Latine ex Turriani versione vulgavit Gretserus præf. ad Hodegum. Laudat & S. Maximus T. 2. p. 124. 125. 126.
14. *Εἰς ὑπαπαντὴν, In Visitationem Maria.* Πάλαυ Συμεὼν ἐν ἀγκάλας βασιλεὺς τὸν Συμεὼν. Meminit Allatius libro de Simeonibus p. 104.
15. *Græca versio Epistolarum Gregorii Magni*, quem vide sis lib. X. Epist. 22. & plures ad eundem Gregorium & alios *Epistola*.
16. *Pro Leonis Magni, Episcopi Rom. Epistola, ὑπὲρ τῆς ὁπισθοῦς Λέοντος.* Πάπα & τῆς Αποστολικῆς μνήμης. Citatur in Synodo Lateranensi A. 649. actione V. Male ὁπισκοπῆς pro ὁπισθοῦς excusum T. VI. Labbei p. 308. qvōd apud Harduinum T. III. p. 885. emendatum.
17. *Διήγησις περὶ τοῦ πάπα Ρώμης Γρηγορίου & Διαλόγου καὶ θαυματουργῆς.* *Narratio de Papa Gregorio.* Incipit : *Διηγῆσατο ἡμῖν ἱς Πρεσβύτερος ὀνόματι Πέτρος.* MS. Lambec. VIII. p. 425.
18. *Ἀποδείξεις ὅτι μέγα καὶ ἀγγελικὸν τὸ δεσποτικὸν αξίωμα.* *Demonstratio historica, magnam & Angelicam esse summi Sacerdotis dignitatem, nec Sacerdotem judicari posse à Laico, sed tantum à majori Sacerdote.* MS. Lambec. III. p. 196. IV. p. 65. & 169. VIII. p. 425. Bibl. Coisliniana p. 295. & Labbei Bibl. nova MSS. p. 82. Incipit : *Ἐν ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ φίλων & φιλοσόφῳ εὖρον τι τοιῶτον.* Philonis hujus mentio etiam apud Glycam in Annalibus, qvi ex ejus Historia Ecclesiastica profert nonnulla p. 282. seq.
19. *Sermones varii, in Dominicam Palmarum, in decollationem Johannis, & eucōmion S. Nicolai Episcopi,* MSS. in Bibl. Regis Christianissimi, teste Labbeo p. 82. Bibl. novæ MSS.
20. *Ἐξήγησις περὶ τῶν ἐν Περσίδι παραχθέντων.* *Narratio de disceptatione Christianorum præsulum cum Ethnicis sive Græcis & Judæis, judice Aphrodisiano Regis Persarum Archimagiro, cui etiam & Anastasius interfuisse dicit, & qvidem solum ex Romani Imperii Episcopis.* Incipit : *Βασιλευντὶ Ἀρηνάτῃ τῆς Περσικῆς χώρας.* Memorat Allatius p. 83. de Simeonibus, & Gretserus reperit in eodem Codice Augu-

Augustano ex quo Anastasii Sinaitæ Hodegum edidit : exstat etiam in Codice Regis Gall. 1370. teste Labbeo, sed Gretserus hanc narrationem ait olere nescio quid fabularum, ut difficile creditu sit ex Anastasii Antiocheni officina prodiisse. Monuit etiam Henschenius T. 2. April. p. 854. illius tempore nullum fuisse Regem Persarum Arenatum sed post Chosroën qui annis duodequingvagina præfuit, Hormisdam regnasse annis quindecim.

21. Anastasii, Damasceni & aliorum *ἐρωτήσεις περὶ πίστεως* MSS. Lambec. VIII. p. 356. Incipit : *τί πίστευσις Χριστιανῶν καὶ πῶς;*

22. *κεφάλαια* sive capita centum ad Sergium Scholasticum citantur in Joannis Antiocheni eclogis asceticis MSS. apud Lambecium V. p. 105.

23. Definitiones; *κεφάλαια ἐμφιλόσοφα* rub. CLXII. *ἄτινα ἐν τοῖς θείοις δόγμασι διαπαντὸς ἐμφέρεται.* MSS. in Bibl. Cæsarea. Incipit *ἐπεὶ περὶ χωρὶς ὁρθοδόξου.* Vide Nesselium parte IV. p. 45. n. 14.

VIII. Alii Anastasii, ultra quingvagina.

Anastasius Abbas Scythopoleos in secunda Palæstina metropolis, de quo Jo. Moschus in prato cap. 50.

Anastasius Abbas monasterii S. Euthymii in Palæstina, de quo Jo. Damascenus * initio libelli de Trifagio T. 1. p. 481. & Baronius ad A. C. 749. Hujus esse videtur *liber contra Judæos* quem Latine ex Turriani versione edidit H. Canisius T. 3. Antiquar. Lect. p. 123 - 186. Ait ille scriptor annum octingentesimum & amplius agi ex quo Judæos dispersit DEUS, & Titum atque Vespasianum ad vastandam urbem vocavit. Oracula Christi ante 800 annos prædicta compleri & perfici. Turrianus hunc citans lib. 1. de Ecclesia & ordinatione Ministrorum : *Atbanasius*, inquit, *in sermone de nativitate & cum secutus Anastasius Abbas qui postea fuit Patriarcha Antiochenus in libro contra Judæos.* Sed utroque Patriarcha Antiocheno junior fuit, quemadmodum & Anastasio Sinaita, quem & ipsum contra Judæos scripsisse notavi p. 329. & 332.

Anasta-

* Verba Damasceni sunt : *γράφμασιν ἡμῶν κατεμήνυσεν ὁ Θεοσεβέστατος ἡμῶν ἀδελφὸς ὁ Ἀββᾶς Σέργιος ὁ αἰσὸς καὶ συνήθης καὶ φίλος διὰ τῆς γνησίας ἀδελφῆς ὁ Ἀββᾶς ἰωάννης, ὡς ὁ ἱερώτατος ἡμῶν πατὴρ ὁ Ἀββᾶς Ἀναστάσιος ὁ κλεινὸς τῆς ἐναγῆς μονῆς Εὐθυμίου ὁ μακάριος καθηγεμὼν, χρηστὸς ἱναὶς τῶν ἁγίων Πατέρων προκεκομικὲς δῶκεν εἰς τὸν τῶν μόνων ἀναφύσας τὸν τρισαγιὸν ὕμνον.*

Anastasius *Æsinus* sive *Esinus* in Marchia Anconitana Episcopus interfuit Concilio Rom. A. 853.

Anastasius Episcopus *Ancyranus* in Galatia scripsit ad Leonem Imp. & interfuit Concilio CPol. A. 460.

Anastasius *Apolloniadis* sive Theotocianorum in Asia minore Episcopus, qui subscripsit synodo CPol. A. 680.

Anastasius *Aqua Nobensis* in Numidia Episcopus interfuit Conventui Africano A. C. 484.

Anastasius *Arachlenorum*, infra, *Rachlenorum*.

Anastasius *Arcopolitanus* in Palæstina Episcopus, Ephesinæ interfuit Synodo celebratæ A. 449.

Anastasius *Beneventanus* in regno Neapolitano Episcopus interfuit Concilio Arelatenfi A. 314.

Anastasius *Bibliothecarius* Romanus, Abbas & presbyter, clarus temporibus Pontificum Nicolai I. (qui ab A. 858. ad 867.) Hadriani II. (qui fuit & A. C. 867. ad 872.) Joanne VIII. (qui ab A. 872. ad 882.) & fortasse etiam sequutorum. Multa ex Græcis Latio reddidit rudiori plerumque stylo & semihæbaro, quamquam ut Combefisius in Bibl. Concionatoria recte judicat, nec ipso inædili, plexique in modis illius, uti auctoribus Græcis nobis fuerit perobscuris nisi lucem illæscantia quam sermone peritior velis a nobis reddens affudisset. Præterea scripsisse ipse traditur *viæ* quorundam Pontificum usque ad Nicolaum I. ut Moguntinæ editionis curatores annotant: additas veteri ut est credibile Pontificali, & deinde à Gvilelmo Bibliothecario aliisque continuatis. Vide Lambecium de Bibl. Vindob. T. 2. p. 924. seq. Jo. Ciampinum examine libri Pontificalis & Frid. Spanhemium de Johanna Papissa cap. VII. §. 3. T. 2. Opp. p. 650. Prodiit Moguntia: 1802. 4. & cum Historia Ecclesiastica Anastasii Paris. 1649. fol. Antonii Dadini Alteserræ notæ & observationes ad Anastasium de Vitis Pontificum Paris. 1680. 4. Locum de Johanna Papissa in recentioribus duntaxat Anastasii Codicibus reperiri & ex Martino Polono (qui A. 1270. obiit) tantum non ad verbum insertum viri docti annotant. Vide Launojum parte IV. Epist. 8. p. 355. edit. in fol. & Gvil. Beneventum in diss. de nummo Johannis VIII. apud Jo. Clericum T. XXIII. Bibl. selectæ p. 59.

Ex Græcis versa ab Anastasio Bibliothecario.

Chronologia Nicephori CPolitani A. 828. defuncti, ab orbe condito ad suam usque ætatem, in Bibliothecis Patrum sæpius edita & ab Antonio

Uu

Conio

Contio illustrata ut dixi Volum. VI. p. 153. In hujus calce legitur *Stichometria* librorum sacre Scripturæ & Apocryphorum quæ etiam occurrit in *Operibus Petri Pithœi*, Paris. 1609. 4.

Historia Ecclesiastica ex eodem *Nicophoro*, *Georgio Syncello* & *Theophane* Confessore contracta ad Joannem urbis Romæ Diaconum (qui deinde A. 872. Papa Joannes VIII.) Cum notis Caroli Annibalis Fabrotti prodit inter scriptores Historiæ Byzantinæ, Paris. 1649. fol.

Acta Synodi sextæ CPoli in Trullo habitæ A. 680. in Concilior. Tom. III. Binii, & VI. Labbei & III. Harduini. Auctorem veteris versionis esse Anastasium notavit Labbetus de S. E. T. I. p. 63.

Acta Synodi septimæ, sive *Nicana secunda*, A. 787. celebratæ ad eundem Joannem, jam Pontificem. in Concilior. Tom. III. Binii & T. VII. Labbei, & Harduin. T. IV.

Acta Synodi octavæ A. 869. habitæ CPoli, cui ipse interfuit, ad Hadrianum II. Pontificem. in iisdem Concilior. Tom. III. Binii & T. VIII. Labbei & Harduini T. V.

Collectanea ad controversiam & Historiam Monothelitarum spectantia, quæ prodierunt Jacobo Sirmondo curante in ejus variis Opusculis T. I. Paris. 1620. 8. deinde recusa in Bibliotheca Patrum edit. Lugd. T. XII. p. 83. & in *Operibus Sirmondi* T. 3. ex parte etiam ante Tomum primum Operum S. Maximi junctim editorum à Franc. Combessio.

S. Maximi & Joannis Scythopolitani scholia in Dionysium, quem Areopagitam appellant. Versio Anastasii necdum edita est quod sciam, sed Epistolam A. 875. illi præfixam ad Carolum Calvum, vulgavit Jac. Usserius in *Epistolis Hibernicis* p. 45. qui Joannis scholia alibi *observat illa ipsa esse quæ Dionysio Alex. ab quibusdam tribuuntur, atque in editis permixta legi cum scholiis S. Maximi.

Vita Dionysii ejusdem, scripta à Methodio. Etiam hæc nusquam vulgata mihi occurrit, sed tantum Epistola quam ad eundem Carolum Anastasius præmiserat, contra eorum sententiam qui Dionysium primum Parisiorum Episcopum ab Areopagita distinguunt. Hæc edita est à Surio ad VIII. Octobr. Petro Francisco Chifletio in diss. de uno Dionysio, aliisq. Passio S. Dionysii Areopagitæ per Anastasium Bibliothecarium MS. fuit in Bibl. Caroli de Montchal, teste Labbeo p. 207.

Encomium S. Bartholomæi Apostoli scriptum à Theodoro Studita, ex Anastasii versione dederunt Lucas Dacherius T. 3. spicilegii & Franciscus Combessius in Bibl. Concionatoria Tomo VII.

Passio

* in Bibl. Theologica MS. Vide Caveum in Joanne Maxentio ad A. 520.

Passio S. Demetrii Martyris, incerto auctore, apud Jo. Mabillonium T. I. Analect. p. 65.

Vita Petri Alexandrini & *Passio S. Acacii* sociorumque ejus, quarum in vita Johannis VIII. à Papebrochio edita mentio, & *Vita Joannis Elcemofnarii* scripta à Leontio quam jussu Nicolai Pontificis vertisse Anastasium testatur Sigebertus c. 103. de Script. Eccles.

Epistola S. Cyrilli Alex. ad Gennadium, quam ab Anastasio versam notat Henderichius in pandectis Brandenburg. p. 163. sicut & *narrationem miraculi Berytensis* de imagine Christi à Judæis transfixa A. C. 765.

Historiam de Josaphat & Barlaam quæ ex Græco versa legitur in scriptis Joannis Damasceni, Anastasio velut interpreti, incerta conjectura tribuit Caspar Barthius notis ad Hermæ Pastorem p. 910.

Alius Anastasius Bibliothecarius, & Cardinalis S. Marcelli circa A. 848. sed deinde quod quinque annos ab Ecclesia sua abfuisset, semel iterumque exauctoratus condemnatusque: ut ab altero Anastasio in vitis Pontificum traditur, quem cum hoc multi confundunt. De tertio Anastasio Bibliothecario infra, in Cardinali.

Anastasio Episcopi *Cæsarea* Palæstinæ, qui sub extremum sæculi undecimi floruit, *περὶ τῆς νηστείας τῆς ὑπερβολῆς Θεολογίας de jejuniis Deipara* (MS. Lambec. VI. p. 60. & VIII. p. 450.) Græce & Lat. T. 3. monumentor. Cotelerii, p. 432 - 437. Ejusdem *de arziburio* *adversus Armenios Græcè ad calcem Typici S. Sabæ. Ejusdem *περὶ τῶν ἐν τῇ ἐβραϊστικῇ τῶν νηστειῶν*, MS. Lambec. VIII. p. 450.

Anastasios *Cardinales* invenio septem, in his duos præ ceteris memorandos, unum quem eundem nonnulli faciunt cum Anastasio Bibliothecario, de quo supra dictum: & alterum Monachum ut ajunt *Cassinensem* & Bibliothecarium Stephani II. (aliis III. ut Clarissimo Caveo in Hist. literaria) qui fuit Papa ab A. 752. ad 757. Huic Anastasio tribuunt historiam an fabulam de translatione partis reliquiarum S. Benedicti & sororis ejus Scholasticæ.

Anastasius *Gnossia* Episcopus, Vide Gnossi.

Anastasius *Comnenus* recentis ætatis Archimandrita, cujus mentio apud Allatum de purgatorio p. 865. seq. 881. 883.

Anastasius ex Ecclesiæ CPol. Syncello in locum Germani Patriarcha CPolitani ab A. 730. ad 754. Ejus Synodica ad Gregorium II. rejecta, & ipse velut Iconoclasta excommunicatus teste Theophane, & in Hist.

Uu 2

Eccles.

* Ita Armenii appellant jejunium suum. Vide Gangii glossas, in *ἡγούμενον*.

- Eccles. Anastasio Bibliothecario. Confer Allatium de consensu II. I. p. 475. Synodicum Pappi c. 138.
- Anastasius Consul A. C. 517. diversus fuit ab Imperatore, nec Imperator Anastasius Consulatum gessit antequam Imperii fasces capesseret. Vide Pagium ad A. 517. num. 2.
- Ad Anastasium *Diaconum* quemadmodum & Anastasiam Diaconissam & ad Anastasiam *παλίσσαν* sive Consulis conjugem exstant Severi Antiocheni Epistolæ MSS. in Bibl. Coisliniana. Vide ejus Catalogum p. 56.
- Anastasius *Eleutheropolitanus* in Palæstina Episcopus subscripsit Synodo Hierosolymitanæ A. 536.
- Anastasius Episcopus in Palæstina Gabenus interfuit eidem Synodo Hierosolymitanæ A. 536. celebratæ.
- Anastasius Gnosii in Creta Episcopus interfuit Synodo Nicænæ secundæ A. 787. Ad hunc Theodori Studitæ Epistolæ.
- Anastasius *Hierosolymitanus* interfuit Synodo CPol. in trullo habitæ A. C. 680. allegatur a Manuele Caleca de essentia & operatione T. 2. auctar. noviss. Combesii. p. 26. *κατὰ γὰρ τὸν θῆτον Ἀναστάσιον ἱεροσολύμων, τευχὸς λέγειται ἡ ἐνέργεια.* Combesius p. 131. mendum esse putat pro *Σινάϊω*, sive Sinaita, sine gravi causa, ut existimo.
- Anastasius *Iconoclasta*, supra in CPolitano.
- Flavius Valerius Anastasius Dyrhachenus, cognomento Dicorus *Imperator* Orientis ab 7. April. A. C. 491. ad 10. Jul. 518. de cujus laudibus Procopius c. 19. Anecd. Hic Professionem fidei misit ad Constantinum Episcopum urbis Romæ per Scholasticum Patritium exarchum. Vide Anastasium Bibliothecarium in vita Constantini Papæ.
- Flavius Artemius sive Anastasius II. *Imperator* Orientis à festo Pentecostes A. 713. ad A. 715. qvo captus à Theodosio III. Adramytteno Thessalonicamque relegatus, & deinde ab Imp. Leone III. capite minutus est. Vide Nicephori CPol. breviar.
- Anastasius *Jorapensis* in Isauria Episcopus interfuit Synodo Hierosol. A. 536. & CPol. sub Menna eodem anno celebratæ.
- Anastasius *Linoæ* in Bithynia & alter Anastasius *Maonia* in Lydia Episcopus interfuere Synodo CPol. A. 680.
- Anastasius *Martyr*, cujus Encomium scriptum à Georgio Piside tradunt quidam Svidæ Codices in *τεώργιος*. Vide supra, p. 53. & Volum. VIII. p. 787. infra, in Persa.
- Anastasi duo, S. Maximi Confessoris discipuli Lambec. VIII. p. 444. Horum alter Anastasius Rom. Eccles. *Apocrifarius* de obitu S. Maximi scripsit

scripsit ad Theodosium Gangrensem presb. & vitam atqve Acta hujus Magistri sui Maximi composuit. vide eundem Lambec. VIII. p. 127. Sirmond. T. 3. Opp. p. 573. 602. & in tomo primo Operum S. Maximi edit. Combefisiana, & quæ notavi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 729. nec non Baronium ad A. 656. ubi eadem Acta Maximi ab Anastasio prodita exhibet Latine ex versione Petri Morini, qui ea transtulit ex tribus Codicibus Vaticanis. Anastasii *Monachi* ad commune Monachorum collegium Calaritanum, legitur T. 1. Opp. S. Maximi p. XLIII.

Anastasius *Monachus* circa A. 520. cujus mentio in appendice ad vitam S. Jo. Climaci.

Anastasius *Narniensis* in Umbria Episcopus interfuit Concilio Romano Lateranensi A. 649.

Anastasius Episcopus *Nicaensium* metropolitanus subscripsit A. 520. relationi Synodi CPol. de ordinatione Epiphani Episcopi & Concilio interfuit sub Menna habito CPoli A. 536. In Bibl. Coisliniana p. 389. exstat MS. ὑπόθεσις καὶ ἐρμηνεία τῶν ψαλμῶν τῶν ἐκατὸν πενήκοντα ψαλμῶν τοῦ Φωτῆς Αναστασίου μητροπολίτη Νικαίας. Et p. 244. Catena MS. in Psalmos collectatum ex aliis tum ex Anastasio Nicæno. Sub Anastasii Nicæni nomine quæstiones varias & responsiones edidit Hervetus, quæ in aliis Codicibus & in editione Gretseri rectius referuntur ad Anastasium Sinaitam. Sed de his supra p. 324.

Anastasius *Nicopoleos* in Epiro Episcopus interfuit Synodo sextæ sive Trullanæ CPol. A. 680.

Anastasius notarius *ῥομανός* Romanus in Synodo Lateranensi A. 649.

S. Anastasius *Persa*, monachus in monasterio S. Abbatis Anastasii non procul Hierosolymis, occisus A. 628. de quo Surius & Bollandus ad 22. Jan. Vide supra in Martyre.

Anastasius *Polemoniensis* in Ponto Episcopus qui interfuit Concilio CPol. A. 680.

Anastasius *professus* magni montis Antonii, de quo in vita S. Joannis Eleemosynarii.

Anastasius *presbyter* qui Romæ causam Honorii Papæ sciscitatus est, de quo S. Maximus Confessor T. 2. p. 132.

Anastasius presbyter de quo Jo. Moschus in prato c. 48. 49.

Anastasius presbyter tunc Anastasiz qui interfuit Concilio Rom. A. 495. 499.

Anastasius *prior* monasterii Romanorum CPoli, subscripsit Synodo sub Menna A. 536.

Uu 3

Ana-

Anastasius *Protopatharius*, ad quem Theodori Studitæ Epistola.

Anastasius *Rachlenorum* sive *Arachlenorum* in Phœnicia maritima Episcopus interfuit Concilio CPol. generali quinto, A. 553.

Anastasius I. Episcopus Romanus ab A. 398. ad 401. de quo Henschenius ad 27. April. T. 3. p. 491. sqq. & Tillemontius T. XII. memor. Ex Epistolis tribus quæ sub ejus nomine in Conciliorum tomis leguntur genuina est illa ad *Joannem Hierosol.* quam habes etiam inter Hieronymi Epistolas & Jo. Garnerii notis illustratam T. 1. Opp. Marii Mercatoris p. 109. seq. De suppositis ei Epistolis Blondellus in pseudo Isidoro p. 557. seq.

Anastasius II. Episcopus Rom. ab A. 496. ad 498. cujus fragmenta Epistolæ ad Ursicinum dat Baluzius in nova collect. Concilior. p. 1457. & Harduinus T. 2. Concil. p. 951. apud quem p. 947. etiam legitur Epistola Anastasii Papæ ad *Anastasium* Imp. Non alteram ad *Clodoveum* Francorum Regem quæ ei Christianam fidem exordio Pontificatus sui susceptam gratulatus est, omisit. Eam dedere Daehlerius T. V. spicileg. p. 582. & Labbeus T. IV. Concil. p. 1282. Carolus le Cointe T. I. Annal. Ecclesiast. Francor. &c. *Libros de Trinitate*, & alios quos Platina è Gvilelmo Bibliothecario commemorat, nemo hactenus in lucem protulit.

Anastasius III. Episcopus Rom. ab A. 912. ad 914. cujus Epitaphium habet Baronius ad A. 912. 1. *Vatis Anastasii requiescant membra sepulchro* &c.

Anastasius IV. Episcopus Rom. A. 1153. & 1154. cujus Epistolæ IX. in Conciliis Labbei T. X. p. 1132. & decima ad Episcopos & abbates provinciarum Burdegalensis (quam Baluzius ad Marcam de concordia sacerdotii & imperii vulgaverat) p. 1851. Eadem Epistolæ decem apud Harduinum T. VI. parte 2. p. 1323. qui alias duas, alteram ad Archiepiscopum Bracarensem, & alteram ad Hyacinthum Cardinalem querere jussit apud Odoricum Raynaldum ad A. M CCXXXIX. n. 54. seq. ubi male in margine Raynaldi notatur Anastasius II. pro IV.

Anastasius *Senogallienfis* in Ducatu Urbinate Episcopus subscripsit Pauli I. Papæ constituto A. 761.

Anastasius *Tabienfis* sive *Tavienfis*, *Taßiac* in Galatia Episcopus, vicem gerens Metropolitanæ Dorothei Ancyrae, adfuit Concilio CPol. A. 553.

Anastasius *Tenedi* insulæ in Cycladibus Episcopus interfuit Concilio Ephesino A. 431. & Conciliabulo A. 449.

Anastasius *Theococianorum* Episcopus, supra, Apolloniadis.

Anastasius *Tiberiopolitanus* in Phrygia Pacatiana Episcopus interfuit Synodo CPol. A. 680.

Anasta-

Anastasius Tiburtinus (Tivoli) in Campania Romana Episcopus interfuit Concilio Romano A. 595. & alius A. 721.

Anastasius Ticini in ducatu Mediolanensi Episcopus interfuit Romano Concilio celebrato A. 680.

Anastasius Triū Tabernarū in Latio Episcopus interfuit Concilio Rom. A. 853.

Anastasius Trispolcos in Lydia Episcopus interfuit Synodo generali septimæ sive Nicænæ secundæ A. 787.

Anastasius Tudenfis in Gallæcia Hispaniæ provincia Episcopus Toletanæ interfuit Synodo A. 633.

Anastasius Tyrai in Pisidia Episcopus interfuit Synodo Photianæ A. 879.

Anastasius Ungarorum sive Hungarorum Archiepiscopus A. 1007. subscripsit diplomati Johannis Papæ XVII. quod in vita S. Henrici edidit Gretserus & è Gretsero Harduinus T. VI. Concil. p. 770.

De S. Anastasia utraqve Romana dixi supra p. 53. Et de Anastasia Diaconissa & Anastasia Consulis conjuge p. 340. in Anastasio Diacono.

CAP. XXXVI.

De SEVERO Antiocheno, OLYMPIODORO Alex. & Zacharia Scholastico.

Severus Antiochenus 1. *Ejus scripta.* 2. *alii Severi.* 3. *Olympiodorus Alex.* 4. *Olympiodori alii.* 5. *Index scriptorum in Olympiodori commentariis ad Meteoræ laudatorum.* 6. *Zacharias Scholasticus.* 7.

I.

SEVERUS Sozopolitanus in Pisidia, ex caufidico Berytensi Monachus ac post Flavianum A. C. 513. Episcopus *Antiochenus*, sed quoniam Synodo Chalcedonensi adversabatur ob Eutychianam hæresin depositus primo anno Justinii Imp. (CHRISTI 519. Antiocheno 567.) successorem nactus Paulum & hoc defuncto Euphrasium. Deinde edicto Justiniani iterum condemnatus, contra Aphthartodocetas ita depugnavit, ut caput daret contrariæ hæresi quæ ab ipso dicta est Severianorum sive corrupticolarum de qua videndus Damascenus c. 84. & è recentioribus Natalis Alex. Sec. VI. p. 400. & Garnerius ad Liberatū p. 140. Vita Severi hujus quam olim legit Evagrius III.

33. & Liberatus cap. 19. brevianii, intercidit. Interciderunt & Acta Synodi adversus eum celebrata CPoli A. 518. sub Joanne Patriarcha, de qua mentio in Actione V. Concilii sub Menna A. 536. Ex scriptis Severi ipsius quæ olim extitere quam plurima, sola fere ad nos fragmenta pervenerunt.

II. Severi Antiocheni scripta.

Commentarii in Jobum, Mattheum, Lucam, Joannem, & alios S. Scripturæ libros, è quibus plura fragmenta passim in Catenis Græcorum Patrum editis atque ineditis leguntur jam sub Severi, jam sub Antiocheni, jam ut apud Thomam Aquinatem sub Graci, jam sub Severiani nomine. Etiam in Catena Corderiana ad Lucæ VII. 38. pro Servio ex MS. Mazariniano Severum reponendum monet Combefisius in Bibl. Concionatoria, in qua ex iisdem plura produxit Latine, nihil in illis hæretici observasse se testatus, quoniam nimirum Catenarum collectores heterodoxa de industria omiserunt, ut Catena in Joannem auctor fecisse se disertis verbis professus fuit, quam eandem cautionem etiam adhibuere in aliis, ut Apolinario, Theodoro Mopsvesteno, & Origene, Eusebio, Theodoro Heracleensi, Diodoro Tarsensi &c.

Severi Πῶς νοητέον τὴν Ἐκκλησίαν τελευτήσαντα τὴν. *de concordantia Evangelistarum circa ea quæ in sepulchro Domini contigerunt*, MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio III. p. 44. Integrum Græce & Latine ex Codice Bibl. Coislinianæ exhibit celeberrimus Montfauconus in Catalogo Codicum illius Bibl. p. 68 - 75. Confer Anastasii Sinaitæ quæstionem 152.

Λόγοι sive sermones quam plurimi, ex quibus fragmenta in MSS. Bibl. Coislinianæ ἀπὸ λόγου ἰδ. 16. &c. usque ad 160. Etiam in Catena Ghisleriana ad Jeremiam T. I. p. 438. ἀπὸ λόγου 16. Vide Eruditiss. Montfauconi Bibl. Coislinianam, p. 53. & p. 61. ubi ἐκ τοῦ λόγου εἰς τὸ Φωτισθέν, in Baptismum, εἰρημένον.

Ἐκ τῶν ἐνθρονιστικῶν αὐτοῦ λόγων εἰς τὴν τῶν ἡσυχῶν ἡσυχαστικὴν. *Ex ejus inauguralibus sermonibus, in S. Quadragesima, dictus in parasceve eam præcedente, in Cassiani Ecclesia. Incipit: Νόμος ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῶν σωματικῶν παλασμάτων.* Fragmentum in Damasceno V, C. Mich. Lequien T. I. p. 504.

Ἐκ τοῦ λόγου εἰς τὸ τρισάγιον καὶ τὸν εὐαγγελισμὸν, fragmentum MS. apud eundem virum doctissimum.

Απο-

Ἀπολογητικὰ plures in Codicibus Coislinianis memorantur, nisi, ut eruditiss. Montfauconus verisimiliter conjicit, pro ἀπολογητικῶν βιβλίων γένος ἀπὸ λόγου κ'β, & sic ρησ'. ο. ρ'β. Apologeticum Severi etiam citari in Catena Regia Paris. ad Cantica S. Scripturæ, testatur Combesius.

Προσφωνητικὸς λεχθεὶς ἐν Δάφνῃ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς αἰτίας Εὐφημίας. citatur in Actis Synodi Lateranensis A. 649. T. VI. Labbei p. 46.

Κατὰ τὸν Ἰωάννην τὸν Γραμματικὸν τὸν Καπσαρείου. *Contra Joannem Casareensem, Grammaticum* citatur λόγος γ. κεφάλ. 17. Hujus Joannis Apologia Synodi Chalcedonensis contra Timotheum memoratur in Anastasii Hodego p. 90. & 96. Severi contra Johannem, in Catena ad Cantica S. Scripturæ, & in Actis Synodi Lateranensis A. 649. habitæ. Joannis Scythopolitani Episcopi ἐν τῷ λόγῳ ἡ κατὰ Σεβηριανὸν αἰρετικὸν κεφ. γ. citatur in Synodo Lateranensi A. 649. T. VI. Labbei p. 308. Nicias Monachus contra Severum apud Photium Cod. 50. Eulogius Alex. contra Timotheum, Severum & Theodosium, id. Cod. 225. seq.

Κατὰ κωδικίων Ἀλεξάνδρου συντάγματα. *Libri adversus codicillos Alexandri.* citatur in Catena inedita Bibl. Coislinianæ ad Octateuchum.

Περὶ τῶν δύο φύσεων *de duabus naturis* liber octavus citatur in collectione testimoniorum sub Joannis Damasceni nomine.

Φιλαληθῆς *contra Synodum Chalcedonensem*, citatur ab Anastasio in Hodego p. 94. 96.

Ἀπολογία τὸν Φιλαληθῆς. Vide Montfauconi Bibl. Coislinianam p. 54. & Labbei conspectum Operum Jo. Damasceni p. 54.

Ἀποκρίσεις πρὸς Εὐπράξιον κυβικυλάριον. *Ad Eupraxium Cubicularium responsiones.* Montfaucon, p. 68. & Lambec. III, p. 43.

Σύνταγμα κατὰ τῆς διαθήκης Λαμπετίου. *adversus Lampetii Massaliani testamentum.* Photius Cod. 62.

Κατὰ τῶν προσθηκῶν Ἰουλιανῶν σύγγραμμα, *scriptum adversus Juliani (Halicarnassei) additamenta.* in Catena ad Jeremiam Ghisleriana T. 2. p. 759. Plura etiam fragmenta in Codicibus Coislinianis ἐκ τῶν πρὸς Ἰουλιανὸν συγγραμμάτων.

Κατὰ Φιλικισμῶν *contra Felicissimum* citatur λόγος δ', κεφάλ. 7.

Ὅτι ἀπαθὴς ὁ λόγος. MS. apud V. C. Michaëlem le Quien.

Ἰσακοὴ εἰς τὰς μάρτυρας. *in martyres.* Vide Montfauconi Bibl. Coislin. p. 44. & 54.

Σύνταγμα εἰς τὸν ἄγιον θεόν, *in illud: Sanctus DEus.*

XX

Διάλο-

Διάλογος πρὸς Ἀναστάσιον. *Adversus Anastasium dialogus.*

Βιβλίον τῶν υποσημειωθέντων ἰσοχρήως ἀλφάβητον κεφαλαίων. Ὑποσημαίνω τις δευτέρα, in Damasceno novæ edit. T. I. p. 505. Incipit: ὅτι δὲ τὰς τωσαυτοῖς ἡμέρας ἀλφάβητος ἤσται.

Epistolas Severi Synodicas quibus Chalcedonensi Synodo anathema dixit, memorat Evagrius III. 33. 34. nec minus ἐκθρονιστικὰς sive sub auspici-um Episcopatus sui scriptas, nec non rescriptas singulis Patriarchis responsorias IV. 4. & Liberatus c. 19. breviori. Quamplurimum aliarum Epistolarum fragmenta in Codicibus MSS. Coislinianis, ut docet Eruditiss. Montfauconus p. 55. seq. & 44.

ad Ammonium. Ad Ammonium Presbyterum. Ad Ammonium Scholasticum. Ad Ammonium & Petrum.

ad Anastasiam ὑπάτισσαν Sive Consulis uxorem. Ad Anastasiam Diaconissam.

ad Anastasium Consulem (A. C. 517.) Ad Anastasium Diaconum.

ad Andronicum Cœnobiarcham.

ad Photium & Andream.

ad Anthimum (CPol. Episcopum, hæreticum Monophysitam) Synodica Epistola Incipit: τῶν πρὸς τὴν σὴν Θεοφιλίαν. Citatur in Actis Synodi Lateranensis A. 649. Actione V. & in Synodo CPol. A. 680. Actione X. Hujus Anthimi ad Theodosium, & Theodosii ad Anthimum & Severum memorat Evagrius IV. II,

Ad Cives Antiochenos. Evagr. IV. 4.

ad Antonium Episcopum.

ad Archimandritas.

ad Auxonem.

ad Bericianum, πρὸς Βερικιανόν.

ad Bostrenos.

ad Cæsariam.

ad Cæsarium.

ad Comites, Vide Montfauconi Bibl. Coislinianam pag. 56. & 138.

ad Constantinum. Ad Constantinum Episcopum. Ad Constantinum ἀποῦπάταν, sive exconsulem.

ad Didymum ἐρωτήσαντα εἰ χρὴ τῶν γεγενησάντων πρεσβυτέρων περικοπήσαι τὰς σιτήσεις καὶ παραχεθῆναι ἄλλοις τοῖς δυναμένοις αὐτὰν λειτουργεῖν. num oporteat presbyteris senibus annonas adimere & conferre aliis qui munia sacra obire possunt.

ad

ad Edeſſenos. πρὸς Αἰδεσηνούς. al. πρὸς Ἑδηνούς.

ad Eleusinium citatur in Actis Synodi Lateranensis A. 649. Meminit & Liberatus c. 19. brevii.

Ad Episcopos. Ad Episcopos ἑορταστική, δέκνυσιν ὅτι τύπῳ ἦν τῶν μελλόντων κατὰ ἑορτήν ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων γίνεσθαι, τὰ ὑπὸ δ' Δαβὶδ πεπραγμένα, *Epistola festalis, ostendens ea quae à Davide gesta sunt, figuram esse eorum quae summi Sacerdotes in festis facturi erant.*

ad Euphemium Consulem.

ad Eutychium Episcopum, Liberatus c. 19. brevii;

ad Flavianum Episcopum, id,

ad Heraclianum,

ad Joannem Ducem (ἡγούμενον) Epistolæ III. Ad Joannem tribu-
um citatur in Catena ad Cantica S. Scripturæ. Ad Joannem mi-
litem,

ad Joannem Episcopum Alexandrinum, (hæreticum Monophysitam.)
Citatur in Concilio Lateranensi A. 649. actione V. T. VI. Labbei
pag. 319.

ad Isidorum Comitem.

ad Julianum Episcopum (Bostrensem.)

ad Justinianum Imp. & Theodoram Augustam. Evagr. IV. II. Nicephor.
XVII. 8.

ad Leontium Chartularium.

ad Magnam citatur in Catena Regia Paris. ad Cantica S. Scripturæ &
in Codicibus Coislinianis,

ad Marinum Episcopum. Ad Sergium & Marinum. πρὸς Σέργιον καὶ
Μαρίωνα Ἐπισκόπους in Catena Ghisleriana ad Jeremiam T. I. p. 414.

ad Maronem Episcopum. Ad Maronam Liberat. cap. 19. brevii;

ad Metram πρωτεύοντα,

ad Misælem Diaconum. Ad Misælem cubicularium.

ad Monachos. πρὸς μονάζοντας. in Catena ad Jeremiam T. 3. p. 20, 21.

Ad Monachos qui in monasterio Isaaci. πρὸς τὰς ἐν τῇ μονῇ δ' Ἰσαάκ.

ad Nephaliū. Anastasius in Hodego p. 92. 100. 322. 326. De hoc Ne-
phalio vide Evagrium III. 33.

ad Niciam Episcopum.

ad Oecumenium, Citatur in Actis Synodi Lateranensis A. 649. T. VI.
Labbei p. 316. Ad Oecumenium Comitem Epistola II. quæ inci-
pit: ἔσσι καὶ ἡμῖν ἐκ τῆς Θουπένου γεγενημένη.

in Actis Synodi CPol.

- A. 680. Tomo VI. Labbei p. 834. Ad Oecumenium Scholasticum Iſauriz. Liberatus c. 19.
- ad Orthodoxos Constantinopolitanos.
- ad Paulum diaconum Perſam (hæreticum Neſtorianum) citatur in actis Synodi Lateranensis A. 649. in quibus etiam ejusdem Pauli fragmenta, & in Actis Synodi CPol. A. 680. Incipit : τὸν μὲν Ἀπέστολον Παύλον.
- ad Ammonium & Petrum. Ad Petrum Monachum.
- ad Phream & Eupraxium Cubicularium.
- ad Photium. Ad Photium & Andream. Ad Photium. πρωτεύοντα.
- ad Probum.
- ad Proldocium Medicum.
- ad Sergium, in Catena ad Jeremiam T. 2. p. 477. ad Sergium Patriarcham. ad Sergium Episcopum. ad Sergium & Marinum.
- ad Sergium Grammaticum tres Epistolæ. Ex una fragmentum in Actis Synodi Lateranens. A. 649.
- ad Simplicium. Anastasius in Hodego p. 322.
- ad Solonem Episcopum, contra Evchitas. Incipit : ἡλθον εἰς τὴν ἐμὴν μιστριότητα.
- ad Soterichum Episcopum. Evagr. III. 44.
- ad Theodorum Archiepiscopum, in Catena ad Jeremiam T. 1. p. 83.
- ad Theodosium Alexandrinum. Citatur in Actis Synodi Lateranens. A. 649. & CPol. A. 680. meminit & Evagrius IV. II.
- ad Thomam Episcopum Germaniciæ. Vide Montfaucon. Bibl. Coislin. p. 68.
- ad Timotheum Archiepiscopum Alexandrinum.
- Si Abulpharajum audimus, Severus non longe jussit à Catholica Synodi Chalcedonenſis ſententia. Ita enim ille p. 148. Historiæ Dynaſtiar. Hoc tempore (Anastasii Imp.) innotuit Severus Patriarcha Antiochenus, qui libros multos composuit ad adſtruendum ſententiam de natura una è naturis duabus divina & humana ſine mixtione, confuſione aut corruptione, verum ita ut eo quo fuerant modo manerent, ſicut natura hominis duabus naturis anima & corporis conſtat, & corpus duabus naturis materia & forma, ita ut nec anima in corpus mutetur, nec materia in formam vel contra.
- Librum de ritibus Baptismi & ſacra Synaxis apud Syros Chriſtianos receptis, è Syriaco Latine vertit & utraque lingua vulgavit Guido Fabricius Boderianus, Antwerp. 1572. 4. tributum D. Severo, Alexandrino quondam

dam Patriarcha. Sed in Codice Guidonis Syriaco auctor tantum Mar Severus Patriarcha nuncupatur. Et Male, inquit Rich. Simon ad Gabrielem Philadelphiensem p. 290. vix ille in editis exemplaribus tribuitur Severo Patriarcha Alexandrino. Codex MSus quem consului, praefert nomen Severi Patriarcha Antiocheni, & in multis ab editis discrepat. Afferatur in Bibliotheca C. V. Claudii Hardy.

III. Severi alii.

Severus Alexandrinus, Jacobita, saeculo decimo declinante Asmonazorum Episcopus cujus meminit Elmacinus III. Hist. Saracen. p. 306. Ejus historia Patriarcharum Alexandrinorum Arabice scripta & adhuc inedita afferunt plura Abraham Ecchellensis parte 1. Eutychii vindicati, Bartholomaeus Herbelotus in Bibl. Orientali & Eusebius Renaudotus in Historia Patriarcharum Alexandrinorum. Scripsit & adversus Eutychii, cujus aequalis fuit, agnales teste eodem Ecchellensi, qui narrat opus illud Severi MS. existere in Vaticana Bibl.

Sub Severi Alexandrini Patriarchae nomine Gvido Fabricius Boderianus Antwerp. 1572. 4. Syriace & Latine vulgavit librum de ritibus baptismi & sacrae Synaxis apud Syros receptis: verum is, ut jam notavi, Antiochenum potius quam Alexandrinum Episcopum habet auctorem.

Arrianus Severus JCtus, auctor librorum de interdictis.

Severus Cabulensis in Thracia Episcopus Arianus, qui subscripsit decreto Synodi Sardicensis Orientalium A. 347. Omitto alios Severos Episcopos quorum in subscriptionibus Conciliorum mentio occurrit.

Severus praeor. Asiae, temporibus Imp. Antonini philosophi, memoratus Aristidi Rhetori T. 1. p. 572. 600. &c.

Severus ad quem duo Epistolarum volumina scripserat Lactantius teste Hieronymo c. LXXX. de Script. Eccles. & cap. CXI. *Aquilinus Severus* (alii legunt *Attilius*) in Hispania, de genere illius Severi, ad quem Lactantii duo Epistolarum scribuntur libri.

Severus Balearis insulae (hodie Minorcae) Episcopus, cujus Epistolam de Judaeorum in illa insula conversione & miraculis per S. Stephani protomartyris reliquias factis vulgavit Baronius ad A. C. 418. n. 49. Vide Nic. Antonii Bibl. veterem Hispan. T. 1. p. 188.

Cacilius Severus.

C. Cassius Severus Parmensis, cujus leguntur nonnulla in catalectis veterum Poetarum.

Catilius Severus J Ctus Hadriani Imp. temporibus

Gabriel Severus, Metropolitæ Philadelphienſis A. 1577. qvi diu Venetiis vixit & plura ſcripſit pro Græcorum ritu & doctrina, quæ infra commemorandi dabitur locus.

Imperator L. Septimius Severus Pertinax ab A. C. 193. ad 211. & Alexander Severus ab A. 222. ad 235. & Severus Lucanus poſt Majorianum ab A. 461. ad 465. ne dicam de Severo Cæſare qvem Galerius contra Maxentium miſit A. 309. occiſo Ravennæ A. 307.

Severo *Malacitanus* in Hiſpania Epicoſo & A. 584. à Leuvigildo rege Ariano miſſo in exilium & defuncto A. 589. tribuunt nonnulli ſermonem LXXIV. & LXXV. Petri Chryſologi de reſurrectione. Nam quæ memorat Iſidorus Hiſp. c. 30. de Scriptoribus Eccleſ. liber contra Vincentium Epicoſ. Cæſarauguſtanum Ariarium, nec non Annulus ſive libellus de virginitate ad ſororem, nuſquam edita ſunt, quod ſciam.

Severus *Milevitanus* in Africa Epicoſus cujus exſtat Epiſtola ad S. Auguſtinum.

Severus *preſbyter* qvi interfuit Conciliis Rom. A. 495. & 499.

Severus Epicoſus *Ravenna*, de qvo Martyrologia & Sanctorum Vitæ 1. Febr. & Tillemontius T. VII. memor. p. 708. ſeq. Omitto alios Severos Martyres, ut Romanum de qvo ad 8. Novembr.

Severum virum eruditum ſibi familiarem laudat Martialis XI. 58.

A. *Septimius Severus* Lyricus poëta, Veſpaſiani clarus temporibus, qvem auctorem *Moreti*, inter Virgilii Catalecta ſæpius editi habent Joſeph. Scaliger, Caſpar Barthius, & qvi cum notis ad calcem Copæ edidit Jo. Weitzius Francof. 1642. 8.

Severus *Sanctus Endeſchius* Aquitanicus Grator & Poëta Chriſtianus, Romæ clarus circa A. C. 376. qvo tempore graſſabatur illa lues hominum pariter & boum cujus meminit S. Ambroſius X. in Lucam T. 1. p. 1506. & quam Severus ſingulari carmine choriambico *de mortibus boum* deſcripſit, quod poſt alias editiones, noviffime Jac. Gronovio curante cum Jo. Weitzii & Wolffgangi Seberi notis editum eſt ſeparatim Lugd. Bat. 1715. 8.

Severus *Sophiſta* Romanus tempore Anthemii Imp. de qvo Damascius apud Photium Cod. 242. & Svidas in *Σελήνη*.

Severus *Sulpicius* inſignis ſcriptor, de qvo dixi in Bibliotheca Latina.

Valerius Severus J Ctus temporibus Antonini Pii.

IV. OLYMPIODORUS Diaconus Alexandrinus laudatur ab Anastasio Sinaita libro VII. in Hexaëmeron, ὁ πολὺς τὰ θεία Ὀλυμπιόδωρος, * in rebus divinis præclarus Olympiodorus : mox eidem dicitur Φιλόσοφος ὁ τὴν Ἀλεξανδρίαν τοῖς λόγοις καταφώσας, ὡς Γάβρις Διάκονος, Philosophus qui Alexandriam suis illustravit libris, ut qui esset ejus Diaconus. ** In ejusdem Anastasii quaestionibus, quaestione XVI. p. 186. affertur locus Ὀλυμπιόδωρος ἐκ τῶν 3 ἰσθ, ex Olympiodori commentario in Jobum. Hinc non infra sæculi septimi medium detrudendam Olympiodori ætatem recte colligas, cum Anastasius Sinaita scripserit circa A. 680, ut supra p. 313, & 324. annotavi. Hujus Commentarii in Jobum magna pars servata est in Catena Græcorum Patrum ad Jobum de qua non repetam quæ dixi Volum. VII. p. 737. seq. Olympiodori scholia lectu digna in Ecclesiastem Latine ex versione Latina Zenobii Acciajoli Florentini videntur lucem Paris. 1511. 4. Basil. 1536. 1551. 8. atque in Orthodoxographis & in Bibliothecis Patrum. Eadem Græce & Latine primum edita sunt in auctario Bibl. Patrum Ducenano Paris. 1624. fol. T. II. p. 602. & inde in Bibl. Patrum Morelliana Paris. 1644. 1654. Tomo XIII. In librum Esdra scripsisse se innuit p. 630. ὡς ἐν τῷ ἔσδρας ἐσημειώσαμεθα. Ex pluribus scriptoribus collecta esse, vel illud ἄλλως, ἄλλως subinde repetitum docet. Nominatenus tamen scriptor in illis nullus allegatur nisi Symmachus ad cap. 7. & 9. & in margine ad cap. 4. Cyrillus, quod postremum suspicor esse ab interprete. In Jeremia, Prophetiam & Threnos quam plurima etiam Olympiodori in Catena Patrum ad Jeremiam Ghisleriana habemus, de qua itidem dicere me memini Volumine VII. p. 760. seq.

V. Olympiodori alii.

Olympiodoro usum se testatur Plinius indice libri XII. Historiæ Nat. Jonsius putat fuisse Medicum : Harduinus rerum Alexandri magni scriptorem.

Olympiodorum τὸν τῶν Ἀθηναίων προσητάσαντα citat Laërtius in Diogene Cynico VI. 23.

Olympiodorus Atheniensis insignis ductor militum cujus meminit Plutarchus in Aristide p. 327. Inter Alexidis Comœdias fuit Olympiodorus laudata Laërtio III. 28.

Olympiodorus Theophrasti discipulus. Laërt. V. 57.

Olym-

* Græce produxit I. E. Grabe T. 2. spicilegii Patrum p. 245.

** Diaconus dicitur etiam in Catena Ghisleriana ad Jeremiam T. I. p. 277.

Olympiodorus Alexandrinus scriptor Chemicus, quem cum Thebano Historico eundem plerique faciunt. Vide Lambecium VI. p. 181. seq. Chemicum ejus scriptū integrum producere animus est infra libro VI. **Olympiodorus Alexandrinus Philosophus Peripateticus** quem audivit Proclus teste Marino in Procli vita cap. 9. καὶ φαίνεται μὲν Πρὶ λόγους Ἀριστοτελικούς παρ' Ὀλυμπιόδωρον φιλόσοφον ἔχειν ἐκείνου. Eodem loco Marinus & ē Marino Svidas in Ὀλυμπιόδωρῳ filia meminit quam Proclo nuptui collocare voluit. **Olympiodorus Pater.** Obiit Proclus A. C. 485.

Olympiodorus junior idem Alexandrinus, prioris fortasse nepos, cuius sunt commentarii quos habemus in *Aristotelis quatuor libros Meteorologicorum*, distributos in *περίξες* sive lectiones (τά) LI. editosque Græce cum Fed. Turrifani præfatione ad Cardinalem Herculem Gonzagam, Venet. apud Aldi filios. 1551. fol. ante Jo. Philoponum in 1. Meteorologicon. Et Latine Jo. Baptista Camotio interprete Venet. 1551. 1567. fol. Cometæ ætate sua conspecti anno Diocletiani σκᾶ. 2813. (CHRISTI 565.) meminit lib. I. p. 12. b. Alexandriæ suæ p. 37. v. ὥσπερ ἡ ἡμετέρα πόλις, ἡ Ἀλεξάνδρεια λέγεται, καὶ ὀνομάζεται. Cæterum in Latina versione p. 10. post v. 25. ante verba *Ad hunc igitur modum*, desideratur Græcæ editionis totum folium sextum & multa alia turbata, ut praxis sexta & septima (quæ incipit à verbis p. 22. b. *Postea quam de rebus istis*) confusa in unum, pro octavâ septima numerata. *Περίξες* XI. XII. XIII. etiam in Græco desunt, & cum *περίξες* XXII. numeri etiam in Græcis confusi & omissi usque ad XXXIII.

VI. Index scriptorum in Olympiodori Commentariis ad Meteorol. memoratorum.

Numeri, περίξες sive lectiones denotant.

Ægyptii observarunt Planetarum conjunctiones. 6.

Ælopi fabula de Charybdi, quæ reducto spiritu ex mari fecerit eminere primum montium juga, deinde insulas. 18.

Alexander Aphrodiseus. 1. 3. 4. 6. 7. 22. 34. 35. 38. 40. 41. ὁ ἐξηγητής. 39. 40. 46. narrat in Cyllenie montem altissimum, in quo litteræ inscriptæ cineribus sacrificiorum indeletæ manent. 3.

Ammonius 1. 7. 37. magnus Philosophus. 6. 9. 18. 37. 38. 39. 46. 48.

Anaxagoras solem appellavit μύθρον ignitum, ab Atheniensibus multatus exilio, restitutus Oratione Periclis. 2. Cometam putavit congressum errantium siderum, 6. opinio de via lactea. 7. de grandine. 14.

ὁ Ἀφρο-

- Ὁ Ἀφροδισίους. (Alexander) 40. 46.
 Apollonius 16. vide infra in Democrito.
 Apollonius Tyaneus, τί πῶς ἐστὶ λόγῳ, ἔφη, ὃ ἔστι θεός, τὸν δακτύλον
 κατὰ λίθου παραγαγόν, καί τοι λίθον πρὸς τὴν ἀφῆν ἔδρακτύλου ὑπο-
 χωρήσαντ. 46.
 Arati Poëtæ Sphæra. 9.
 Archimedes 34. ubi de ratione iridis.
 Aristoteles Mathematicarum disciplinarum & γεωμετρικῆς διδασκαλίας sive
 Geometriæ neυτινῶν imperitus. 34. ἐν τῇ φυσικῇ. 46. Physica
 ἀκρόασις. 1. de cœlo. 1. 2. 18. de generatione & corruptione. 1. 41.
 46. 48. μονόβιβλος περὶ μετάλλων. 1. ἐν τῷ περὶ βροτῆς καὶ ἀσραπῆς
 λόγῳ. & ἐν τῷ περὶ ἡλίου λόγῳ 34. respiciuntur libri Meteorolog.
 Varia lectio in lib. Meteor. annotata. 15.
 Asclepiodotus ὁ μέγας Ἀσκληπιοδότος Φιλόσοφος ἐν τῷ ὑπὸ αὐτοῦ γεγραμ-
 μένῳ εἰς Τίμαχον ὑπομνήματι. 49.
 In Astronomica disciplina demonstratum est septuagies centies solem
 terra, terram undeqvadrages lunā esse maiorem. 2. Apud veteres
 Astronomia & Astrologia promiscuè usurpatæ. ibid.
 Callimachus in ἐκάλῃ. 6. ita legendum πρὸς αἰκάλλῃ.
 Chaldæi. 1.
 Anaxagoras Clazomenius & Democritus Abderites, Cometem congres-
 sum quinque planetarum esse existimarunt. 6. De via lactea opi-
 nio. 8. Democritus. 21. Diocles. 3.
 Dionysius Geographus. 16.
 Empedocles. 3. 15. 46. tanquam Poëtæ est ignoscendum, ut Physico non
 est condonandum quod mare terræ sudorem dixit. 22. ejus versus, 51.
 Euclidis καὶ θεωρήματα & ἀ βιβλίας τῆς στοιχειώσεως. 35. ἐν ἡτάρτῳ θεωρηματι
 & ἀ βιβλίας. 36.
 οἱ ἐξηγηταί. 39. (Alexander Aphrodis.)
 Herodotus. 17.
 Heraclitus. 18. 20. 22. 22.
 Hesiodi ἔργα καὶ ἡμέραι in quo libro præcepta rustica. 17. Hesiodus Theo-
 logus. 19.
 Hippocrates Medicus. 6. 9. 22. 41. lib. περὶ φουσῶν de flatibus, 15. de mor-
 bis acutis. 41.
 Hippocrates (non Cous sed) Ghius pridem mercator qui paralogismum de
 quadratura circuli reperit, dixit Cometem esse sextum planetam,
 Υ γ ισόδρα-

ισόδρομον Mercurii. 6. refellitur, ibid. lacteam viam ex repercussione ad solem fieri putavit. 8.

Historici quidam narrant mare Hyrcanum olim & Caspium inter se juncta. 9. Historiarum confirmant maxima flumina à montibus oriri. 16.

Homerus. 1. 15. Poëta 2. bis. 6. bis. 15. bis. 16. 17. bis. 20. bis. 33. 51.

Οἱ ὑδροφάνται loca aqvosa exploraturi, vasis vacui os pronum terræ infodiunt, ibique esse sinunt : deinde defossam in lucem proferunt. Quod si circa ima vasis humescentem vaporem invenerint, ibi aqvam latere non dubitant. 15.

Ο παμάνειος (Demosthenes) πᾶς ὁ λέγει, ἀν' αὐτῇ τὰ ἔργα, μάταιόν γ' ὡφεύται καὶ κενὸν κατὰ τὸν Παμανέα. 46.

Οἱ παλαοί. 2. Veteres diviserunt terram in Asiam & Europam. Aristoteles in tres, Asiam, Africam & Europam. 16.

Magnus Philosophus. Vide, Ammonius.

Physici 22. à Theologis distinguuntur. 19.

Plato, 6. in 18. 21. 41. 46. Timæo 4. 5. 7. 10. 40. Physiologiam Astronomiam appellat nomine. 2. in Phædone. 21. in Gorgia. 21. de Rep. 21.

Platonica fabula moraliter & Physice exposita. 21.

Poëta. vide supra Homer. ἰρις ὑπερμαλὴς ἀδρὰ τοῖς ποιηταῖς. 37.

Porphyrus. 46.

Ptolemæus Astronomus. 9. 40. ejus Geographia respicitur. 16.

Proclus ὁ θεῖος προκλήσιος ἐν τοῖς εἰς Τιμαίον ὑπομνημασιν ἀνάγει τὰ μέταλλα εἰς τρεῖς ἐπὶ τὰ πλανωμένους. 40.

Pythagoræ de Cometa opinio. 6.

Pythagoricorum de via lactea. 8.

Theologi. 19.

Theophrastus. 2. 6. 22. ἐν τοῖς οἰκείοις μετεωροῖς. 15. ἐγγράψεν ἰδίᾳ περὶ ἑκάστης μετέλλης. 40. Haßenus Index in Olympiodor. ad Meteora.

Olympiodorus Platonis admirator ad quem scribit Isidorus Pelusiota II. 256. Epist.

Diversus ut videtur ab his omnibus est Olympiodorus Platonicus, cujus existant commentaria in varios Platonis libros, sed adhuc inedita omnia, in Alcibiadem priorem, in Gorgiam, in Phædonem & Philebum, quæ omnia Græce supersunt MStæ vel in unica Bibl. Cæsarea. Pleraque etiam ex legato Holsteniano in Bibl. publica hujus Urbis Hamburgensis, ne de aliis Italiæ, Angliæ, Galliæ & Germaniæ etiam nostræ dicam. Sola ex præterea prima in Alcibiadem priorem excerpta lucem vidit

vidit *Vita Platonis*, quæ (lecta pridem Bessarioni lib. 1. contra calumniatorem Platonis c. 3.) cum *Jacobi Winderi* versione & notis subjicitur notis virorum doctorum in Laërtium, Tomo secundo editionis Wetstenianæ p. 582. 588. sed ibi male tribuitur Olympiodoro quem Thebanum Photius appellat, quique Historiam suam Theodoro juniore inscripsit, defuncto A. 450. Nam in hac Vita citatur Proclus, in commentariis vero ad Platonem ex quibus ut dixi excerpta est ista vita, etiam longe junior Damascius qui Procli discipulos auscultavit. Commentarii in *Phædonem* *Διόγ γε Φων* Græcum nactus sum & sectione Bibliothecæ Gudianæ, in quo ab Olympiodori discipulis ex ejus lectionibus adnotata sunt quæ Platoni à variis Philosophis objectantur, cum singulorum resolutione & ad ea responsione. Titulus est: *περὶ τῶν ἀπὸ τῶν ἐναντίων λόγων ἀλλάξις τῶν ἡμετέρων καὶ διηγεμένων Ὀλυμπιόδωρου*. In illo præter Plotinum, Jamblichum, Syrianum, sæpius etiam laudatur Proclus, & ὁ ἐξηγητής atque Olympiodorus ipse, ὁ ἡμέτερος καὶ διηγεμένων. Memorabilia in primis in hoc commentario quæ afferuntur ex *Χαιρώνειος* sive ex Plutarcho, & Stratonis Lampfaceni dubia quæ Platonice de reminiscencia animarum sententiæ, & aliis quibusdam ejus dogmatibus opposuit. Olympiodorus in *Phædonem* Platonis citatur à Casaubono contra Baron. & in notis ad Persium atque alibi.

Olympiodorus, Hippodromi Sophistæ pater, quem alehdis equis Thessalos omnes anteivisse scribit Philostratus II. 27. de Sophistis.

Olympiodorus Ægyptius Thebanus, Ethnicus librorum XXII. Historiæ ad Theodosium juniorem (ab A. C. 407. ad 425.) scriptor, quorum argumenta refert Photius Cod. 80. ipsum enim opus intercidit. Hunc ipsum putabat Jonsius lib. 3. c. 18. de scriptoribus Hist. Philosoph. esse Olympiodorum cui Hierocles librum de Providentia & fato dicaverat, judicemque eum constituerat disceptationis suæ, καὶ αὐτὸν ἔχοντα *τὸ φιλοσοφεῖν ἐρωτᾶ, ὃ μὴν ἔδωκε τῆς πολιτικῆς σοφίας ἀπειρον*. Idem Phot. Cod. 214.

Olympiodorus tibicen, Epaminondæ magister, teste Aristoxeno apud Athenæum lib. IV.

VII. ZACHARIAS Scholasticus, (non diversus fortassis à Zacharia Rhetore, cujus *Historiam Ecclesiasticam* ab auspiciis Imperii Marciani usque ad Anastasium sive ab A. C. 450. ad 491. sed *ἐκμαθὼς* nec sine partium Yy. 2. Nesto-

Nestorianorum studio scriptum memorant Evagrius atque Nicephorus : †) Philosophiæ operam dedit Alexandria, atque deinde Beryti jus Civile excoluit, factus interjecto tempore Episcopus Mytilenes, Lesbi insulæ metropolis, sicut habetur in titulo libri ejus : Ζαχαρίας σχολαστικὸς Χρυσιανὸς ὁ γενόμενος μετὰ ταῦτα ἐπίσκοπος Μυτιλήνης. Non interfuit Concilio quinto CPol. A. 553. ut post Canisium, & Possevinum tradunt Aubertus Miræus in auctario de scriptoribus Eccles. p. 28. Oudinus p. 127. Tillemontius T. IV. memor. p. 408. Elias du Pin, aliique : nam in illo Concilio jam successoris ejus Palladii, Episcopi Metropolitanæ mentionis vicem agebat Joannes Episcopus Cæsariensium Civitatis. * Sed præsens adfuit in Concilio CPol. quod celebratum est sub Menna A. 536. in cujus Actis plus simplici vice hic Zacharias, metropolita Mytilenæus memoratur. Ex ejus scriptis ad nos pervenere :

I. Ἀμμωνίου ὁ Ἀμμωνίου sive Dialogus cum quodam Ammonio Alexandrini Philosophi discipulo, qui studii Legum causa Berytium se contulerat, & Ammonio sententiam de mundi æternitate propugnabat. Ὅτι ὁ συνῆλθε τῷ θεῷ ὁ κόσμος, ἀλλὰ δημιουργία αὐτῷ τὸ γένεσθαι. Quod mandatis non sit DEO coæternus, sed ejus opificium. In hoc dialogo exponit Zacharias quæ de eodem argumento disputaverat Alexandria cum Ammonio illo Procli discipulo, & Cassio Jatrosophisista sive Medicæ artis doctore. ** Mentio etiam in hoc dialogo p. 333. Eusebii Episcopi Beryti, qui Synodo Ephesinæ A. 449. & Chalcedonensi A. 451. interfuit. Pythagoram & Platonem p. 341. notat fabulam de metempsychosi accepisse ab Ægyptiis. Mundum hunc visibilem, post res invisibiles μετὰ τὴν τῶν ὄντων δημιουργίαν productum contendit p. 362. Hujus Dialogi Latina versio à Gentiano Herveto conscripta, mihi quæ nunquam visa, traditur in Catalogo Bibl. Barberinæ vidisse lucem Venetiis A. 1556. Alia Gilberto Genebrardo auctore sæpius prodit in Bibliothecis Patrum, etiam in novissima Lugdunensi T. IX. p. 759. Sed & idem libellus editus fuit Græce & Latine cum versione & notis

† Evagrius II. 2. III. 5. 6. 7. 18. Niceph. XVI. 5. 6. 9. &c. Hujus Zachariæ Rhetoris historiam adhuc recentibus temporibus servatam CPoli ex Constanti Varini & Joannis Suzi Catalogis librorum MSS. annotavit Antonius Verderius. Nemo tamen quod sciam fuit hactenus qui eam viderit, nedum in lucem protulerit.

* Europe Savante. A. 1728. Aout p. 233. 234.

** p. 330. τῶν φωνητῶν (ὁ Ἀμμωνίος) ὁ κοροφαγίατος γέσσι, ὃς νῦν ἀπὸ τῆς ἐπαρρησίας καὶ γαλήνης ἐκ πειράματι σοφίαν, καὶ τῶν μαθητῶν φιλοσοφῶντων διδάσκαλος ὡς τὸν ἑαυτοῦ προκαθηται.

notis *Joannis Tarini* ad calcem *Philocaliæ Origenis*, Paris. 1619. 4. Cum ejusdem *Tarini* (non *Turriani*, ut in *Cavei Hist. litteraria scriptor. Eccles. excusum*) versione notisque & notis *Casp. Barthii Lipsiæ* 1654. 4. post *Æneæ Gazæ Theophrastum*, sive dialogum de animarum immortalitate: Fallitur enim *Gesnerus*, *Simlerus*que qui *Zachariæ Theophrastum* tribuunt. Exstat præterea *Zachariæ Ammonius* Græce & Latine cum versione *Genebrardi* & *Frontonis Ducæi* notis in Tomo priore auctarii *Bibl. Patrum* Paris. 1624. p. 331. & in *Bibliotheca Patrum Morelliana* A. 1644. 1654. Tomo XI. (notis *Ducæi* rejectis ad calcem Tomi XIII.)

2. *Disputatio contra ea quæ de duobus principis à Manichæo quodam scripta & projecta in viam publicam reperit, Justiniano Imperatore.* Scriptum breve unius paginæ, quod exstat Latine ex *Francisci Turriani* versione in *Henrici Canisii Antiquis Lect.* T. V. p. 143. Ingolstadt. 1604. 4. & in *Bibliothecis Patrum* Colon. 1618. T. VI. & Paris. 1644. 1654. T. IV. parte 2. & Lugd. T. IX. p. 794. Græce MS. Romæ in Collegio Jesuitarum.

3. Inter eos qui *Aristotelem* commentariis illustrarunt, *Zacharias* refertur in *Codice Bibl. Coislinianæ* de quo *Clariss. Montfauconus* p. 598.

Zachariæ quidam alii.

Zacharias Hierosolymitanus Patriarcha cujus *Epistola de abductione sua in Persidem* (A. C. 614.) Latine versa exstat in *Bibliotheca Patrum* T. XII. edit. Lugd. p. 984.

Zacharias Papa Romanus ab A. 741. ad 752. de quo *Acta Sanctorum* XV. Martii, T. 2. p. 406. seq. Exstat ejus *Græca versio dialogorum Gregorii Magni*, in editione *Operum Gregorii Rom.* 1590. & (supplevis ex *Canisii Antiquar. Lect.* T. 3. p. 24. sex & dimidio quæ in priorè decrane libri tertii capitibus) Paris. 1640. & in novissima, quæ *Benedictinorum* cum lucem vidit, ibid. 1705. Tomo II. Aliorum *Gregorii scriptorum* versiones Græcæ ab eadem *Zacharia* concinnatæ (quas olim legit *Photius Cod.* 252.) interciderunt.

Zacharias Monachus Præmonstratensis * apud *S. Martinum Laudunensem* & *Chrysopolitanus Episcopus* circa A. 1157. clarus Latine scripsit *Commentarium* non contemnendum in *Concordiam Evangelicam* sive *Monotessarum* Græci scriptoris *Ammonii Alex.* libris IV. qui ex veteri editione *Coloniensi* 1535. fol. recusus exstat in *Bibliotheca Patrum* Colon. Tomo XII. parte 1. & Lugd. T. XIX.

Yy 3

Zacha-

* Vide *Alberici*, monachi trium fontium *Chronicon* in illustrat. *Leibnitii* accessionibus *Historicis* editum ad A. 1157. cujus locum *Caveus* ante me observavit.

Zacharias Scordilius *μαραφασῆς*, Cretenfis, Vicarius Patriarchæ CPol. cujus *περὶ τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν συνοπτικὴ συλλογὴ ἐκ ἀμφόρων*, *de gradibus cognationis synoptica collectio* lucem vidit Græce Venet. 1588. 8. Idem fortasse Zacharias sacerdos Cretenfis cujus responsiones duodecim pro Græcis ad interrogationes Claudii Gvifii, Cardinalis Lotharingiæ exstant Græce MS. in Btbl. Cæsarea. Vide Lambecium V. p. 239.

Zacharias Gerganus auctor *χρῆστιανικῆς κατηχήσεως* Romanis oppositæ & in decem libros distributæ, 'quam oppugnandam in se suscepit Jo. Matthæus Caryophilus, Archiepiscopus Iconiensis. Hic Urbano VIII. inscripsit & Græce ac Latine Rom. 1631. 4. edidit *ἐλεγχὸν τῆς ψευδο-χρῆστιανικῆς κατηχήσεως Ζαχαρίου ὁπὸ τὴν Ἀθην*, in quo Zachariam sexcentis onerat conviciis, & LXX. blasphemiarum reum peragere nititur, quod in quibusdam D. Luthero nostro accedere potius (hoc est ipsi p. 325. *ἀπερολόγητος* esse) quam Pontificiis placitis assentiri maluit.

CAP. XXXVII.

De JOHANNE PHILOPONO

Grammatico.

Joannis Philoponi ætas & vita. 1. alii Joannes Grammatici. 2. Ejus libri VII. in Hexæmeron. 3. Index scriptorum in illis laudatorum, ibid. Diffusatio de paschate. 4. Contra Proclum de eternitate Mundi. 5. in Porphyrii Isagogen & scripta varia Aristotelis, commentarii. 6. Scripta alia edita. 7. inedita & deperdita. 8.

JOANNES Alexandrinus, Christianus, à multitudine scriptorum miraque contentione laboris in studiis quibus animus ejus inqviēs pascebatur, PHILOPONI nomen tulit, GRAMMATICUM ipsemet se fuit professus a) fortasse quoniam Gram-

- a) Grammaticum passim vocat Simplicius in libris de Cælo, & τῆς Γραμματικῆς βίβλοις προσκείμενον. p. 12. & p. 17. Εἰ γραμματικὸς ἐστὶν ὡς περὶ ἑαυτὸν Πηγάζει. & p. 17. b. ὁ γραμματικὸν ἑαυτὸν λέγων. & p. 27. b. ὁ γραμματικὸν ἑαυτὸν Πηγάζων.

Grammaticam Alexandria publice docuit. In Philosophia praeceptorem habuit *Ammonium* Hermæ, cuius pleraque commentariis Philoponi permixta leguntur. * *Ætatem* quæ scripsit satis perspicue tradit Commentario in librum IV. Physicorum, ubi de tempore disputare incipit S. 2. *Φαμέν γὰρ ἐννεηκέναι νῦν καὶ ἐνιαυτὸν, καὶ μῆνα καὶ ἡμέραν. Ἐνιαυτὸν Διοκλητιανὸς εἶπεν, τλγ', μῆνα Παχῶν, ἡμέραν δεκάτην. dicimus presentem jam esse annum, mensem & diem. Annum quidem Diocletiani 333. b) Christi 617.) mensem Pachon (Majum) diem decimam.* Etiam libros in Hexæmeron dedicavit Sergio qvi A. 610. Thomæ in Archiepiscopatu CPol. successit, defunctus A. 639. Cumque A. 641. Amrus c) Saracenorum dux cepisset Alexandriam, Joannes Philoponus ab eo rogavit ut libros Philosophicos qvi in Gazophylaciis sive Bibliothecis regis reperirentur, sibi concederet, tulit vero responsum hoc injussu Caliphæ Omari fieri non posse. At Omanus ab Amro consultus respondit : d) *Quod ad libros quorum mentionem fecisti & si in illis contineatur quodcum libro Dei (Alcorano) conveniat, in libro Dei est quod sufficiat absque illis : quod si in illis fuerit, quod libro Dei repugnet, neutiquam est illis opus, jube igitur e medio tolli.* Jussit ergo Amrus dispergi eos per balnea Alexandria, quibus calefaciendis per spatium semestrem consumiti sunt. Propter placita varia à Catholicis doctrinis abhorrentia male passim audit Philoponus, Chalcedonensis synodi dogmatisque de resurrectione eorundem corporum oppugnator, e) auctorque sectæ Tritheitarum, f) confutatus à Georgio Piside, g) Nicia, h) aliisque, & in Concilio CPol. A. 681. i) inter alios hæreticos condemnatus.

II. Alii

* Vide quæ de hoc Ammonio dicta sunt libro IV. cap. 26.

b) Petrus Petitus Miscell. Observatt. III. 18. p. 191. male ponit annum Diocletiani 233, & Christi 576.

c) Vide Simonis Ockely librum Anglice editum : *conquest of Syria, Persia and Egypt by the Saracens*, Lond. 1708. 8.

d) Abulpharajus Historia Dynastiar. p. 114.

e) Phot. Bibl. cod. 21. 22. 23. 55. 75. &c.

f) Nicetas Byz. in Allath Græcia Orthodoxa T. 1. p. 715.

g) vide Nicephorum XVIII. 48. & Nicetam lib. 10. thesauri Orthodoxæ fidei.

h) de hoc infra, p. 390. De Theodosio contra Philopontum Photius Cod. 28.

i) Actione XI. T. 3. Harduin. p. 1288. *Ἰωάννης ὁ Γραμματικὸς ὁ τὴν ἑπὶ-
τύμιαν Φιλόπονος, μάλλον δὲ μαλαγόπονός, κένωτε καὶ Εὐγενίου οἱ τρεῖς
τῆς τριθείας τρικαθέρατι πρόμαχοι.*

II. Alii Joannes Grammatici.

Joannem Grammaticum à Philopono male distinguit V. C. Melchior Leydeckerus diff. 2. de Archæologia sacra §. II. p. 25. ad calcem Tomi I. de Rep. Hebræorum, notatus eo nomine in memoriis litterariis Trevoltianis A. 1708. p. 620. Fuit tamen præter Philoponum etiam Joannes Grammaticus, *Cæsarensis* cujus Apologiam pro Synodo Chalcedonenſi contra Timotheum memorat Anastasius in Hodego p. 90. & 96. & contra quem scripsit Severus Antiochenus, ut p. 345. annotavi: nec non Joannes Grammaticus cujus manu descriptum A. C. 925. commentarium Hieroclis in carmina Pythagoræ servari in Bibl. Cæsarea testatur Lambecius VII. p. 132. Ne dicam de Joanne *Charace*, cujus de Græcis encliticiſis vocibus scriptum exstat, de Joanne *Galeno* sive *Pediaſmo*, de Joanne *Tzetza* &c.

Scripta Joannis Philoponi edita.

III. Τῶν εἰς τὴν Μοῦσεως κοσμογονίαν ἐξηγητικῶν λόγοι ζ'. *Commentariorum in Mosaicam Mundi creationem libri VII.* ad Sergium CPol. patriarcham quem τῶν ἐν δὲ χειρῶσι τοῦ Τελόντων μέγιστον ἐγκαλῶπισμα appellat, ejusque hortatu suscepisse se hoc opus testatur. Prodierunt Græce & Latine cum versione *Balhisarius Corderii* S. I. qvi Codicem Bibl. Cæsareæ à Seb. Tegnagelio nactus, illos vulgavit Viennæ Austriæ 1630. 4. Non satis diligenter ubique in Græcis describendis versatum esse editorem testatus est Lambecius, qvi ex eodem Codice novam hujus operis editionem datum se promisit cum notis in supplemento quod meditabatur Bibliothecæ Patrum. Vide Lambecium lib. 1. p. 138. seq. & III. p. 75. Statim in proœmio pro ἡκ ἀν ἐκτῶς quod Corderius vertit *cum ab externis illis*, legendum ἡκ ἀνεκτῶς, *intolerabili more*: Ut alia doctissimo Cotelerio in notis ad monumenta Ecclesiæ Græcæ, aliisque viris eruditis notata omittam. Insigne hoc Philoponi opus est, Photio pridem lectum & laudatum Cod. 43. & 240. atque ex solo hoc propemodum integram versionē Aquilæ, Symmachi & Theodotionis ad primum Geneseos caput datur colligere, ut videre licet lib. 3. hujus Bibl. cap. 12. atque in eruditiss. Montfauconi Hexaplis Origenianis, incredibili & solertissimo studio ex omni antiquitate editorum atque ineditorum monumentorum erutis & concinnatis. Passim in his Philoponi libris laudatur Basilus k) & adversus Theodorum Mopsuestenum defenditur, quem lib. 1. c. 12. αἰτ. πλῆττα μὴ δολογεῖν ἐν τοῖς εἰς τὴν Γένε-

σιν καὶ τοῖς ἄλλοις αὐτῷ συγγράμμασι. Theodoretum Theodori argumen-
tis libenter uti notat lib. 1. c. 14. & Theodori ὑπερασπίην nuncupat
lib. 1. c. 18. & lib. 2. c. 15. citatque ibidem & lib. 1. c. 16. ejus solutiones εἰς
τὰ τῆς παλαιᾶς γραφῆς ὑπερέμμενα, quæ adhuc supersunt. De Moy-
sif fide & auctoritate insignis locus lib. 2. cap. 13. τὸ ἀξιοπίστον δὲ ἔ-
προφήτε καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς τῶν Ἑλλήνων σοφοῖς καὶ τοῖς ἰμνωμένοις ὑπ' αὐτῶν Χρηστέ-
λοις διαμολογῆται, καὶ γὰρ αὐτὸν ἡλικύτων τερασίων ἐργάτην ἐπαῖησεν ὁ Θεός, καὶ
τῆς ἐπιφάνειας ἤξιώσαί τιν αὐτῶν, ὑποφάνην γέ· θείων νόμων γινώσκειν, καὶ τῆς τῶν
μελλόντων ἐπαγγελίας πληροῦσθαι τὰ τῶν ὑποσχάσων καλέσθαι, ὡς τοῖς αὐτῷ
προπάτορσι περὶ ἑ παυλὸς εἰδὼς κατέπηγγείλατο, Διὰ τῶν πιστῶν τοῖς ἀν-
θρώποις συνέστη, τῶν κατὰ θείαν ἐπίνοιαν ὑπ' αὐτῷ λαχθῆναι μελλόν-
των περὶ τῆς ἑ κόσμου γένεως. Quin & auctoritas fidesque Propheta ab ipsis
quoque Græcorum sapientibus, celeberrimisque illorum anaculis celebrata fuit. Etenim
DEI ipsam eorum prodigiorum patratorem reddidit, & sui conspectu dignatus est,
nec non Legum Divinarum & prædicationis futurorum interpretem & executorem
constituit promissionum quæ progenitoribus ejus de universa gente promissa fuerant,
quibus rebus etiam sibi apud homines fidem conciliavit quoad ea quæ ex mente DEI de
Mundi origine dicturus erat. De Salomonis Ecclesiaste lib. 3. c. 10. ἡδυνώτερον
πῶ Σολομώνι τὰ βιβλία, & φυσικῶς δισκέουσαι, liber iste magis ad mortum quam
ad naturæ rerum vanitatem arguendam comparatus est. Plura in eandem senten-
tiam lib. 7. cap. 3. Aspidis pro patrio Deo ab Ægyptiis cultæ mentio lib.
4. c. 1.

Z z

IV.

*) Basilium laudat pag. 2. 6. 7. 14. 15. 24. 28. 29. 75. 108. 111. 134. 162. 170. 176. Theo-
dorus Mopsycellensis oppugnatur p. 15. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 33. 35. 39. 40. 44.
45. 47. 50. 74. 77. 78. 80. 84. 85. 90. 91. 95. 113. 119. 123. 223. 225. 226. 227. 229. 232.
233. 236. 237. 240. 241. 242. 243. Citantur præterea Anaxagoras. 72. Aristoteles 17. 55.
73. 106. 142. 145. 152. 153. 168. 177. 254. ὁ φυσικώτατος. 58. (Physici 72. 164. 253.)
ἐς τὴν λαμβάνειν τῆς μετὰ τὰ φυσικὰ πραγμάτων 102. 104. Athanasius. 134.
Democritus. 72. Dionysius Areopagita ὁ μετὰ φιλοσοφίαν ἀκρῶν τῇ εὐσεβείᾳ
τὸν Ἀθήνησι τῆς ἐκκλησίας θρόνον κοσμήσας. 134. Epistolæ ad Polycarpum Episc.
89. 117. Eusebius. 72. Eusebii Hist. Ecclesiastica. 89. SS. Gregorii (Nazianzenus &
Nysenus) 134. Hipparchus Astronomus. 14. 102. Hippocrates 55. Josephi δὲ χαλκολογία.
89. Judæorum expositio. 214. Manichæi 61. 75. 276. Origenis & Basilii disputata adver-
sus Genethliacos. 177. 178. Oracula 71. 182. 183. Pappus & Ptolemæus accuratior Geo-
graphi. 153. Phlegon ἐν ταῖς Ὀλυμπιάσιν. 88. 89. 90. 117. 169. Findarus. 184.
Plato 5. 7. 71. 106. 107. 108. 122. 143. 172. 186. 249. 263. 282. Porphyrius libro secundo
περὶ τῆς ἐκ νεοτῶν φιλοσοφίας. 181. libro tercio. 182. 183. Ptolemæus 14. 102.
103. 104. 105. 153. 154. 155. Theodoretus 29. 32. 35. 39. 76.

IV. *Disputatio de Paschate*, ὅτι τῇ τρεσκαιδεκάτῃ τῆς σελήνης, πρὸ μιᾶς ἔνομικῆς πάσχα τὸ μυστικὸν ἔκυρξεν γέγονε δαίπνον, καὶ ὡς ἔτὸν αἰμιὸν τότε μετὰ τῶν μαθητῶν ἐφαγεν ὁ Χρῆστος. *Decima tertia Luna, pridie Legalis Pascha, mysticam Domini cenam contigisse, neque Christum tunc cum discipulis agnum comeditisse.* Libris in Hexaëmeron Græce & Latine à Corderio subiectum legitur hoc scriptum p. 283 - 300. Incipit : Ἐζητήται περὶ τοῦ δαίπνου ἡ διαπορικὴ πολλοῖς. Depromptum ex eodem Codice Græco Cæsareo. Vide Lambecium lib. 1. p. 138. 143. & lib. 3. p. 75. Sub titulo *Joannis Damasceni de agnis* exstat in Codice MS. Bibl. Coislinianæ teste Montfaucono p. 585.

V. Κατὰ Πράκλειον περὶ αἰδιότητος κόσμου, λύσεως λόγων κ. *Adversus Procli Diadochi pro aeternitate Mundi argumenta duodeviginti, solutives, initio l)* & sine mutila, & Græce primum edita à *Villore Tricorvello Medico*, Venetiis in ædibus Bartholomæi Cisterzagenis, 1535. fol. & Latine ex versione eleganti *Joannis Mabonii Argentinæ*, qui eam Francisco à Turnont, Cardinali dedicavit. Lugd. 1557. fol. Etiam alteram Latinam versionem *Cæsarii Mancelli* Labbeus commemorat, vulgatam Venetiis 1551. fol. quam non vidi, nec Mahotium ejus meminisse observavi. Non dubium est hoc opus intelligi à Svida in Πράκλειον, m) ubi ait Proclum fuisse alterum qui post Porphyrium adversus Christianos bellum moverit, & Philoponum ejus XVIII. Παρηγήματα egtegie confutasse. Non æque exploratum videtur, hoc opere contineri commemorata Simplicio n) Philoponi quinque πολύτιμα βιβλία contra æternitatem Mundi, & librum sextum contra æternū mundi motum. Nam neque librorum numerus congruit, neque adeo prolixum opus hoc contra Proclum est, ut βιβλία πολύτιμα dici mereantur. Et præter pauca ea quæ adversus Aristotelem disputat Philoponus ad argumentum Procli XI. cap. 9, seq. disertè etiam promissit se Aristotelis de mundi æternitate sententiam singulari opere oppugnaturum VII. 6. X. 5. XIII. 1. Quod vero ait suo tempore accidisse, quod anno Diocletiani 245. contigit, XVI. 4. καὶ κινῶν γὰρ ἐφ' ἡμῶν κατὰ τὸ Διόκλησιον τεσσα-

l) initio deest libri primi caput 1. Integrum & pars secundi capitis. Incipit Græca editio & Mahotii versio à verbis : αἰωνίως αὖ ἐς ταυτὸν αἶων, adeoque paullo locupletior est MSto Codice quem evolvit Lambinus, qui incipiebat à verbis : τῇ γὰρ πεπερασμένῃ δυνάμει,

m) Confer quæ dixi Volum. VIII. cap. 26. p. 522, seq.

n) Vide ibid. p. 631. & 653. seq. ubi annotata reperies loca varia quibus Philoponum acerrime Simplicius perfringit, & oppugnat.

τεσσαρσχοκὸν πέμπτον αἰκλημῶν ἐπὶ ἐν τῷ αὐτῷ ζωδιῷ τῷ Ταύρῳ γεγονό-
σιν οἱ ἐπὶ πλανώμενοι, εἰ καὶ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ μοίρᾳ ἀπαιήσῃς. id paullo laxius
accipiendum, vertendumque sic: *nam & non longe a nostris temporibus anno 245.*
Diocletiani, in uno eodemque signo capri, licet non in eodem gradu omnes septem plane-
tae fuerint. Nam annus Diocletiani 245. respondet anno Christi 529. &
supra demonstratum est Philoponum centum annis post vixisse.

VII. Commentarii Jo. Philoponi in Aristotelis libros.

1. *Vita Aristotelis* quæ Ammonii Hermæ nomine Græcæ & Latine
plus simplici vice edita exstat, in Codice Cæsareo, refertur ad Joannem
Philoponum, præmittiturque *Commentario in Categorias*, qui similiter in
Codice Coisliniano de quo Cl. Montfauconus p. 220. & in jam dicto Cæsa-
reo MSto tribuitur non Ammonio, sub cujus nomine lucem vidit; sed Phi-
lopono, qui illum ex lectionibus Ammonii collegerit ac digesserit.
Titulus ibi est: *Ἰωάννης Γραμματικὸς Ἀλεξανδρεὺς & Φιλοπόνος ἐκ τῶν συνα-*
σιασίων Ἀμμωνίου & Ἑρμείου σχολικαὶ διερμηνεύσεις εἰς τὰς Ἀριστοτέλους δέκα κατὰ
γορίας. Vide Nesselii Catalogum MSS. Bibl. Vindob. parte IV. p. 7. seq.
qui Philoponi observationes ab Ammonianis in illo Codice distinctas, quæ
in editis confusim leguntur, existare notat. De Ammonii commentariis
dixi lib. IV. c. 26. p. 163. seqq. ubi etiam de illis quæ in prædicabilibus sive
quinque Voces Porphyrii exstant, atque ex ore Ammonii quidem similiter,
sed à Philopono digesta monet Gesnerus in Bibl. & confirmat Codex Cæ-
sareus de quo Nesselius parte IV. p. 79.

2. *In Analytica priora σχολικαὶ διερμηνεύσεις ἐκ τῶν συνασιασίων Ἀμμωνίου*
& Ἑρμείου, μετὰ τινων ἰδίων διερμηνύσεων. *Commentaria annotationes ex scholis Ammonii*
Hermæ cum quibusdam propriis meditationibus, adjuncti Leonis Magentini (n) circa
A. 1300. Metropolitæ Mytilenæ commentariis in eadem, & Anonymi o)
libello de syllogismis prodierunt Græcæ Venetiis in ædibus Barthol. Zanetti
Cisterzagenensis 1536. fol. præmissa Victoris Trincavelli ad Herculem Gon-
zagam Epistola. Latinas versiones tres Labbeus annotavit, unam Gvil.
Dorothæi, Venet. 1541. fol. alteram Lucilli Philalæi, ibid. 1544. 1548.
1553. 1555. & tertiam Alexandri Justiniani, Chii, Venet. apud Valgrisiū
1560. fol.

Z z 2

3. In

a) De hoc dixi Volum. VI. p. 383. seqq.

b) hanc Synopsin dicatam Andreæ Wilckii, separatim cum versione & notis edidit Mich.
Wolfius, Professor in Academia Jenensi, Jen. 1621. 8. Dedit etiam Latine Gesnerus Basil.
1542. 8. & Balchæus Baumbach. Neapoli 1605. 12.

3. In *Analytica posteriora*, una cum *Anonymi* Græci p) in librum posteriorem commentario, Venet. apud Aldum 1504. fol. & cum Variis Lect. aliorum Codicum, additoque *Eustratii* q) Episcopi Nicæni commentario in eundem posteriorem librum, Venet. in ædibus hæredum Aldi & Andreæ Asulani soceri, 1534. fol. Labbeus etiam editionem Græcam A. 1554. memorat. Latine *Andrea Gratiolo* interprete, prodiiit Venet. 1542. fol. Paris. 1543. fol. & Martiani Rotæ cura, Venet. 1559. 1568. fol.

4. In *quatuor primores libros Physicorum, sive auscultationis Physica*, Græce cum præfatione Victoris Trincavelli ad Casparem Contarenum Cardinalem. Venetiis in ædibus Barthol. Zanetti, 1535. fol. & Latine *Guilelmo Daresheo* interprete Venet. 1539. 1541. fol. & ex meliore *Jo. Baptista Rasarii* versione ibid. 1558. 1569. 1581. fol. Etiam *quatuor posteriores Physicorum* libros à Philopono illustratos non est dubium, nam ipse suas σχολαίς in librum octavum memorat t. 6. Atque sunt qui illas in Bibl. Vaticana MSas exstare testantur. Sed lucem hætenus non viderunt. In *Coisliniano* Codice de quo *Eruditiſſ. Montfauconus* p. 224. commentariis Philoponi in *quatuor priores Physicorum* libros, subjiciuntur commentaria *Simplicii* in posteriores *quatuor*: non Philoponi, nisi in quintum fortasse librum.

5. In *librum primum Meteororum*, libri III. Græce prodierunt ad calcem *Olympiodori* in *metœra*, (de quo supra, p. 351.) Venetiis apud Aldi filios, expensis nobilis viri Federici de Turrifanis, eorum avunculi, 1551. fol. & Latine interprete *Joanne Baptista Camotio*, Venet. 1551. & 1567. fol.

6. In *libros tres de anima*, Commentarii, ubi libri singuli in τμήματα, commentarii ipsi in *ῥωγίας* sive fusiores disputationes, & *πρὸς ἑκαστὴν* sive lectiones verba Philosophi brevi explicatione illustrantes a Philopono divisi fuerunt, sed distinctionis hujus vix in libro tertio aliqua supersunt vestigia. Prodiit hoc opus eximium Græce cum Victoris Trincavelli Epistola ad Nicolaum Rodolphum Cardinalem, Venet. in ædibus Barthol. Zanetti 1533. fol. Latine versiones à Labbeo laudantur duæ, una *Gentilii Hervæii*, Lugd. 1544. 1558. & Venetiis 1554. 1568. fol. altera *Mascardi* Veronenſis, Venet. 1544. 1568. fol.

p) à pag. 102. ad 114. In succincto hoc *Anonymi* commentario scriptores nullos memorari observavi p. 113. Theophrasti *συγχαρῶν πρὸς βλημάτων* & p. 112. b. *Αριστοτέλους πρὸς τὰ φυσικὰ βιβλία*.

q) de hoc *Eustratio*, qui circa A. C. 1177. floruit, v. *lib. III. cap. 37.*

7. *In libros duos de generatione & interitu*, Græce cum præfatione Francisci Asulani ad Jac. Sadolerum Episcopum Carpentorastensem, Venetiis in ædibus Aldi & Andreæ Asulani socii, 1527. fol. ante *Alexandrum Aphrodisenum* 1) in *Meteorologica & de mixtione*. Et Latine interprete Hieronymo Bagolino Venet. 1540. 1543. 1548. 1559. fol.

8. *In libros quinque de generatione animalium* scholia Philoponi (an s) *Michaëlis Ephesii*) prodierunt Græce cum *Nicolai Petri Corcyraei* Epistola Græca ad Andreæ Matthæum Aquavivam, Ducem Adriensem. Venetiis per Joannem Antonium & fratres de Sabio 1526. fol. Latina ejusdem Nicolai Petri interpretatio, addito Latino textu Aristotelis ex Theodori Gazæ versione, ibid. anno eodem, mense Octobri, per Joannem Antonium & Stephanum ac fratres de Sabio, fol. litteris Gothicis.

9. *In libros XIV. Metaphysicorum* scholia Latine, *Francisco Patricio* interprete, Ferraria * 1583. fol. nam Græce nunquam prodierunt. Patricius autem qui Codice Græco monasterii Basilianorum Monachorum quod Flattribi dicebatur, in insula Cypri, usus fuit, dubitavit an auctor Philoponus esset, quoniam contra illius morem paullo succinctiore commentandi ratione & à theorematibus ac digressionibus libero utitur. Ammonii tamen discipulum atque adeo Philoponum facile agnoscas. In Codice Cæsareo inscribitur: *ἐξηγήσεις τῶν μετὰ τὰ Φυσικὰ Ἀριστοτέλους διὰ τὸν Φιλοπόνου Ἰωάννην*. Vide Nesselium parte IV. p. 107.

VIII. Alia Philoponi scripta edita.

Συναγωγή τῶν πρὸς Διάφορον σημασίαν Διαφόρων ὀνομαζομένων λέξεων collectio vocatur quæ pro diversa significatione accentuum diversum accipiunt, ordine litterarum digesta. Sæpius prodit Græcis subiecta Lexicis. Sed separatim & quintuplo à se auctam (ita tamen ut additamenta sua à primi auctoris

Z z 3

ris

1) de hoc dictum est lib. IV. cap. 25.

a) Conradus Gesnerus p. 424. Bibl. *Nicolai Petri Corcyraei* Philopono hoste commentarios tribuit, à Sergio Sriso præceptore suo in Mesappia in se donatum scribens. Verum ego ab erudito quodam viro in Italia accepi, eos nequaquam Philoponi esse sed Michaëlis Ephesii, si bene memini, quod etiam ipse facile credo. Nam & multo breviores hi commentarii sunt, & paraphrasticam brevitatem Michaëlis præ se ferunt, & non inscribuntur ut reliqui commentarii Philoponi ex synopsi Ammonii Mermea &c.

* Non Venetiis, ut legas in Patinianis p. 46.

ris observatis distinxerit) usibus studiosorum Græcæ Lingvæ obtulit vir multis aliis majoribus nominibus de illa meritissimus *Erasmus Schmidius Witeb.* 1615. 8. Titulus est : *Cyrilli, vel ut alii volunt Joannis Philoponi* (hujus esse non dubitabat H. Stephanus) *opusculum utilissimum de differentiis vocum Græcarum quoad tonum, spiritum, genus &c.* Accessit Schmidii dissertatio de pronuntiatione Græca antiqua.

Περὶ Διαλέκτων de quinque dialectis Græcæ lingua, ἐκ τῶν ἰωάννου ὁ Γραμματικῆς ἱεχνικῶν sive ex *Arte Grammatica* Joannis Philoponi (an Joannis Characis ? ut suspicatur Gesnerus) prodiit Græce cum aliis Grammaticis scriptis in Varini Camertis thesauro, cornu copiæ & hortis Adonidis apud Aldum 1496. fol. & minoribus typis 1504. fol. nec non ad calcem Lexici Græcolatini Venet. 1523. fol. & deinde sæpius: etiam Latine in Appendice thesauri Græcæ Lingvæ quæm H. Stephano debemus, & ad calcem Lexici Joannis Scapulæ.

Scholia in Hesiodum quæ se habere testatus est Jo. Alexander Brassicanus præf. ad Salvianum, puto fuisse edita illa vel in Opera & dies quæ Johannem Tzetzem auctorem habent, vel in Theogoniam sed quæ non Joannis Philoponi sunt sed Johannis Galeni sive Pediasimi. Vide si placet quæ dixi lib. 2. hujus Bibl. c. 8. §. 16.

IX. Scripta Philoponi inedita vel deperdita.

In *Platonem* aliquas scripsisse colligas è Nicephori XVIII. 47. ubi cum Philoponum Platonis & Aristotelis Philosophiæ peritissimum laudasset, subjungit, *οἷς καὶ πλείω, μάλιστα δὲ τῶν Ἀριστοτέλους ἀπορήτων λαμπροτάτας ἐξηγήσεις κατέλιπεν.* Atque in Codice Bibl. Coislinianæ cujus meminit Cl. Montfauconus p. 598. inter τὰς πλάτωνα ὑπομνηματίζοντας memoratur *ἰωάννης ὁ φιλόπονος, ὅς τις καὶ κατὰ Πλάτωνα τ) ἠγωνίσαστο, πολλάκις δὲ καὶ κατὰ Ἀριστοτέλους.*

In *Ptolemai magnam Syntaxin.* Meminit Theodorus Meliteniota, supra p. 206.

In *Nicomachi Geraseni Arithmeticam.* Exstat MS. in variis Bibliothecis, etiam in Johannea, hujus Urbis Hamb. ex legato viri summi, Lucæ Holsternii. Vide quæ dixi lib. IV. cap. 22. §. 3. Svidas etiam inter Philoponi scripta memorat *συγγράμματα γραμματικὰ, φιλόσοφα, δειδμητικά.*

De

c) contra Priscianum Lydum Philosophum de quo lib. III. c. 9. §. 16.

De usu astrolabii, MS. habuit Thomas Reinesius. Exstat etiam in Bibl. Casarea, & (Gesneroteste) in Italiz Bibliothecis.

De orthographia liber & alius περὶ λέξεως MSS. in Bibl. Casarea. Vide Nesselium parte IV. p. 130. & 141.

De Atticis particulis opusculum Gesnerus memorat in Bibl.

Ἑητορικά συγγράμματα Svidas in Ἰωάννης.

Βιβλιδάριον, libellus περὶ τῶν δογματισθέντων περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος adversus ea quæ de SS. Trinitate docuit in sermone Catechetico Joannes Scholasticus Patriarcha CPol. (defunctus A. C. 577.) Vide Photium Cod. 75.

Contra Synodum Chalcedonensem. Meminit Photius Cod. 55.

Περὶ ἀναστάσεως de resurrectione opus in plures τόμους distinctum, quorum numerus apud Photium Cod. 21. excidit. In illo sententiam Origenis de corporibus resuscitatorum spiritualibus defensavit, ut constat ex illius verbis quæ adducit Nicephorus XVIII. 47. Oppugnarunt Philoponum Theodosius Monachus de quo Photius Cod. 22. nec non Conon, Eugenius, Themistius, de quibus Cod. 23.

Διαλήτης sive Arbitr sententiarum περὶ ἐνώσεως, de unione naturarum in Christo, compositus Sergio CPol. Patriarcha suadente, si credimus Nicephoro XVIII. 47. & hæresi Monophysitarum defendendæ destinatus. Fragmenta ex eo leguntur in Damasceno de hæresibus apud Coteler. T. 1. monumentor. p. 309. ubi legas ἐκ τῶν Διαλόγων τῶν Διατητῶν. Sed in nova edit. Damasceni T. 1. p. 101. V. C. Michaël le Quien Possevinum secutus edidit: ἐκ τῶν δ' λόγων, atque ita etiam fuit in Codice desideratissimi nostri Godfr. Olcarii, cujus mentio in Actis Erud. T. 2. suppl. p. 477. Certe dialogorum moris nullum in illis fragmentis satis licet longis vestigium. Κεφαλαίων decem Nicephorus: septem Photius Cod. 50. meminit, narrans Niciam Monachum scripsisse κατὰ τὴν τῶν τῶν Φιλοπένε κεφαλαίων ἧς ἂν διμνημόνευσεν ἐκ τῶν καλεσμένων αὐτὸν λόγων διατητῶν. Αναστάσις Antiocheni λόγον κατὰ τὴν Διατητῶν, μᾶλλον δὲ διαρετῶν, laudat S. Maximus confessor T. 2. Opp. p. 124. Ex Georgii Piside jambis adversus Philoponum quædam affert Nicephorus XVIII. 48. ubi etiam Leontii Monachi librum capitum triginta, Philopono oppositum celebrat.

Πρὸς Ἕλληνας συγγράμματα eidem Nicephoro c. 47. memorata haud diversa puto à libris contra Ethnicorum Philosophorum dogma de Μονοθεϊστικῇ ἀθανάτητι, de quibus supra p. 360. & ab opere adversus Jamblichum,

κατὰ

κατὰ τῆς σπαθῆς Ἰαμβλίχῃ ἢ ἐπέγραψε περὶ ἀγαλμάτων, *Imagines*
 five *idola numine casta esse*, contra *Jamblicum* Philosopherum. De hoc
 scripto Photius Cod. 215.

Adversus haereses. πρὸς λοιπὰς τῶν αἵρέσεων. Niceph. XVIII. 47.

Κατὰ Σεβήρου, contra *Severum* Antiochenum, Svid. in Ἰωάννης. Ex hoc
 opere puto esse κεφάλαια ἑξ πρὸς τὰς Ἀκεφάλους *Capita XVII. adversus*
Acephalos, MSS. in Bibl. Caesarea teste Lambecio IV. p. 215. Incipit:
 Εἰ ὁ λέγων τὸν Θεὸν μόνον, τὸν Χριστὸν, μανιχαῖζει, καὶ ὁ λέγων μόνον
 ἄνθρωπον τὸν Χριστὸν, παυλιανίζει, καὶ ὁ λέγων Θεὸν τέλειον τὸν Χριστὸν,
 ἄνθρωπον δὲ ἀτέλειον, διπολιναρίζει.

Διαιρέσις τῶν τριῶν ψυχικῶν δυνάμεων πρὸς τὰς τέσσαρας γενικωτάτας δεξιὰς,
 πῶς ἐν ταῖς τρισὶν εἰσιν αἱ τέσσαρες. *quomodo virtutes quatuor cardinales*
sint in tribus facultatibus anima. MS. ibid. p. 216. Incip. Φασί τινες, τί
 δήποτε.

Liber Philoponi de pulsibus, quem Gesnerus in Bibl. commemorat & in Italiae
 Bibliothecis MS. extare testatur, fuit etiam MS. apud Cl. V. Tho-
 mam Reinesium. Sed puto alium habuit auctorem Medicum hoc
 nomine, aut non diversus fuit à libro de pulsibus quem habemus
 sub nomine *Philaresi*, Latine editum ex versione Albani Torini Vito-
 duensis, ad calcem Aëtii Latine vulgati Basil. 1533. 8. & inter Medi-
 cos principes H. Stephani 1567. fol. post Aëtium. Philoponum
 Medicum ex Paulo Aegineta memorat Andreas Tiraqvellus lib. de
 Nobilitate p. 389.

*Indices scriptorum in Philopono contra Proclum & in Commentariis ad Aristote-
 lem laudatorum dare animus est infra, capite XXXIX.*

CAP.

CAP. XXXVIII.

De PHOTIO Patriarcha CPol.

Photii ætas & vita. 1. Synodi in causa Photiana celebrata. 2. Scriptores de causa Photiana Photio infestii. 3. Photio equiores. 4. Photii alii circiter viginti. 5. De Photii Bibliotheca. 6. Editiones Bibliothecæ Photianæ. 7. Versiones affectæ aut ineditæ, vel editiones promissæ. 8. Index scriptorum de quibus Photius differit, variis illustratus observationibus. 9. Epistola Photii. 10. Index eorum ad quos Photius scripsit. 11. Libri quatuor contra Manichæos. 12. Nomocanon. 13. Alia ejus scripta edita. 14. Scripta adversus Latinos. 15. Amphilochia. 16. alia Photii scripta inedita. 17. & deperdita. 18. Photii scripta per odium à Latinis exusta, vel suppressa aut interpolata. 19.

I.

PHOTIUS Tarasii patricii, cui Bibliothecam inscripsit, frater, ex nobilissima prosapia, Tarasium A. C. 806. defunctum Patriarcham habuit πατρός, a) quod propatrum interpretor. Omnibus ingenii dotibus illustris maximisque negotiis aulicis primum ac civilibus, b) deinde ab A. C. 858. Ecclesiasticis c) admotus, A a a maxi-

a) Photius ipse Epist. Encyclica p. 60. ubi male Montacutius πατρός interpretatur patrem. Allatio p. 316. contra Creyghtonum πατρός est ὁ πρὸς πατρός, sive patruus. Sed temporis ratio svadet potius intelligi τὸν πατρός, propatrum, quem ab aliis proavunculum appellari video.

b) Functus est Photius munere protospatharii sive præfecti satellitum Imperatoriorum & protosecretarii ac Senatoris præcipui, & ab Michaële Imp. CPolitano missus legatus ad Assyrios. Vide Hancium de Byz. rerum scriptor. p. 273. seq. & de legatione in Assyriam Photium ipsum præf. ad Bibliothec. Pro Πρωτοπατάριον apud Constantinum Porphyroge-

mitum de administrando Imperio c. 47. & alibi est in Photii Epistolis subinde scribitur πρωτοπατάριον, quod Mearsium Constantini & Montacutium Photii Epistolarum interpretem fugit, sed ab eo tempore notatum à multis, ut Harduino in numis urbium illustratis p. 167. Cango in glossar. in πρωτοπατάριον.

c) In locum Ignatii, Bardæ Imperatoris avunculo & Curopalata, sive aulæ Magistro potissimum impellente dejecti coactique se abdicare A. 858. creatus est Patriarcha Photius 25. Dec. ita non improbe inhians illi dignitati, ut in Epist. VI. ad Bardam p. 69. scribat se mortem potius præoptasse. διὰ το γὰρ αἰγόμενος καὶ ἐλκόμενος &c. eamque ob causam ætius & attractus modeste eam rem ferebam. Atque utinam me mors primò invadisset, antequam huc violens, intolerabili potius electione arriperet. Nequaquam tot & tantorum malorum fluxus animam meam quotidie &c.

maximorum in Ecclesia motuum materia & occasio fuit, quos multis & magnis voluminibus ex diversarum partium studio, prout amor vel odium scribentibus vsavit, diversimode narratos ac traditos non licet legere sine indignatione, scissasque in hunc usque diem exinde Ecclesias non sine dolore intueri. Fabulam de spadone Photio, persvasam multis à Baronio atque ut Canonibus adversam docerent ejus ordinationem, identidem ingestam refellit Martinus Hankius qui Photii vitam accurate & diligenter scripsit libro de Byzantinorum rerum scriptoribus Lips. 1677. 4. parte 1. cap. 18. §. 3. seq. & Frid. Spanhemius filius libro de Papa foemina T. 2. Operum p. 627. 634. Antonius Pagi ad A. C. 868. num. VIII. Quod ex Laico ordinatus sit Episcopus ac Patriarcha, negari non potest, sed hoc Tarasii, Nicephori, Nectarii, Georgii Cyprii, & Georgii Scholarii Patriarcharum CPol. Thalassii item Caesareensis, Cypriani Carthaginiensis, Ambrosii Mediolanensis, Epiphanii Salaminiae in Cypro & multorum aliorum exemplis defenditur. d) Patriarchali sede bis possessus est Photius, semel à Basilio Macedone A. 867. 25. Sept. quod ipsum super interfecto Michaële Imp. graviter reprehensum sacris interdixisset e): atque iterum à Leone sapiente Basilio F. A. 886. quod jure an injuria infidiamum conscius argueretur cum Theodoro Santabareno, cui etiam effossi sunt oculi. f) Ex priore illa depositione restitutus fuit jussu ejusdem Basilio omniumque consensu g) cum Ignatius Photii decessor diem obiisset 23. Octobr. A. 877. Sed post alteram, obiit in exilio in monasterio Armeniacorum Bordi dicto, h) circa A. 891. i) cum ipsi A. 886. successor datus esset vix sedecim natus annos. Stephanus Porphyrogenitus Leonis Sapientis frater, de quo Acta Sanctor. 17. Maj. T. IV. p. 36. seq.

II. Synodi in caussa Photiana celebrata CPoli.

Pro Photio.

A. 861. contra Ignatium, duplici congressu Episcoporum 318. unde η πρώτη και δεύτερα λεγόμενη in templo SS. Apostolorum celebrata. Ejus

d) Vide Allatium de consensu Ecclesiae Graecae & Lat. p. 594. & libro de aetate & interstitiis in collatione ordinum p. 165. seq. Nic. Comnenum praenotionibus Myllagog. p. 130. seq.

e) Hankius libro laudato §. CVII. seq. p. 336.

f) Idem §. CLXXVII. seq. p. 384.

g) Vide Harduini Concilia T. VI. p. 254.

h) Anselmus Bandurius in serie Chronologica Antiquitatibus CPol. praemissa p. XLVI. ex Zonarae Annal. T. 3. p. 141.

i) Anton. Pagi ad A. C. 886. num. V.

Ejus Canones XVII. exstant T. V. Harduin. p. 1195. Eosdem agnoscunt & illustrant Jo. Zonaras, Theod. Balsamon & alii Græci Canonum interpretes. Acta periere. Latrocinalem vocat Nicolaus I. Papa, Stylianus Neocaesariensis *συνέδριον ληστεϊκόν*. Invehuntur in eam una cum aliis Ignatiana partis Nicetas in Ignatii vita p. 966. seq. T. V. Concilior. edit. Harduini. Alii Græci amplectuntur.

Post hanc alia tria Photiana Concilia celebrata Allatius p. 278. contra Creightonum & libro de octava Synodo Photiana p. 8, notat: unum contra Nicolaum Papam, & alterum iterum contra Ignatium, tertium iterum contra Papam, de quibus Synodis nihil præterea constat, quemadmodum nec de illa quam habuit Photius apud Blachernas sub initium Patriarchatus sui A. 859.

A. 879. Episcoporum 383. in æde S. Sophiæ post Ignatium A. 877. jam defunctum, præsentibus & Photium agnoscentibus Ioannis VIII. Papæ legatis. Acta hujus Concilii, quod octavi generalis nomine Græcis Photianarum partium, ut sunt plerique, venit, diu delituere in Bibl. Vaticana & Columbarum, ex quibus excerpta quædam Latine dedit Baronius ad A. 879, n. 63. seq. testatus ea integra se possidere ex versione Frederici Metii: Atque inde Binius T. 3. Conciliorum parte 2. p. 100. Labbeus T. IX. p. 324. Harduin. T. VI. p. 210. Confer Eliam du Pin T. 7. Bibl. Eccles. p. 99. seq. Alia ex Ioannis Becci sive Vecchi Patriarchæ CPol. *λόγος* de pace Ecclesiæ Beveregius T. 2. magni Synodici p. 273. Græce & Lat. Oxon. 1672. fol. Ex his & aliis quæ evoluisse se testatur excerptis Actionum VII. numero divisus historiam hujus concilii tradit Gvil. Caveus in parte altera Hist. literaria scriptorum Eccles. ad A. 879. Denique Acta integra Græce & Latine vulgavit ex Vaticano Codice Io. Harduinus T. VI. Concil. p. 214-343. Hujus acta servantur etiam in Bibl. Bavarica Raderi teste, atque in Cæsarea, ut notat Nesselius p. 154. una cum Epistola Ioannis VIII. ad Photium.

Contra Photium.

A. 869. pro Ignatio Episcoporum 102. præside per vicarios suos Hadriano II. Papa. k) Acta hujus Synodi decem *πράξεις*, sive Actionibus divisa, quæ Romanæ Ecclesiæ sociis & Græcis quibusdam *λατινόφρονσι* Oecumenica octava Synodus est, ex Anastasii Bibliothecarii passim locupletiore versione, & Græce cum nova interpretatione Matthæi Raderi S. L. (qui illa primum utraqve lingua edidit Ingolstadt. 1604. 4.) occurrunt in Concilio Binii T. III. part. 1. & Labbei T. VIII. atque Harduini T. V.

A a a 2

III.

k) Confer Launojum VIII. 10. Epist. p. 734. seq. edit. Lond. Franciscum Joverium in relatione de octava Synodo.

III. *Scriptores de causa Photiana, Photio infesti.*

Nicolaus I. Hadrianus II. & alii Pontifices Photium damnantes. Vide Io. Veccum lib. 3. de process. Spiritus S. apud Allat. de purgatorio p. 829. seq.

Nicetas Paphlago in vita Ignatii Patriarchæ, & alia Styliani Mapæ, Neocæsar. Episcopi, Theognosti Monachi & aliorum scripta cum Synodo Anni 869. edita, & Anastasius Bibliothecarius Synodi illius interpres, tum præfat. ad Synodum tum in Vitis Pontificum.

Auctor libelli Synodici à Io. Pappo editi.

Auctor vitæ S. Nicolai Studitæ, in Actis Sanctior. T. I. Februar. p. 548. Casar Baronius & Henr. Spondanus ad A. 858. seq. Antonius Pagi in censura Baroniana.

Andreas Schottus præfat. ad Photii Bibliothecam.

Leo Allatinus libro de Synodo octava Photiana Rom. 1662. 8. & contra Creyghthonum Exerc. XVI. seq. p. 272. seq. & de consensu utriusque Ecclesiæ lib. 2. cap. 4. 5. 6. 7. ac de libris Ecclesiasticis Græcor. p. 147. seq.

Lud. Maimburgius in Historia schismatis Græcorum, edita Gallice Paris 1677. 4. Amstelod. 1682. 12. Et è Maimburgio auctor supplementi ad Lexicon Historicum Morerianum.

Natalis Alexander Historiæ Ecclesiæ Seculi IX. & X. dissertatione IV. quæ est de schismate Photiano.

Elias du Pin Tomo VII. Bibliothecæ Ecclesiæ, & alii scriptores Historiæ Ecclesiæ, Romanis sacris addicti, ut Nic. Vignier, Anton. Godeau, Claud. Fleury &c.

IV. *Photio acquiores.*

Joannes VIII. Epistolâ ad Photium & alii in Synodo A. 879.

Joannes Zonaras Tomo III. Annal. Ioannes Scylitzes Curopalata, Cedrenus & alii Historiarum illius temporis scriptores Græci.

Magdeburgenses Centuria IX. & alii Historiæ Ecclesiæ scriptores è Protestantibus.

Richardus Montacutus notis ad Photii Epistolas editas Lond. 1651. fol.

Robertus Creyghbron prolegom. ad Sylvestri Sguropuli Historiam Synodi Florentinæ Hagæ 1660. fol.

Martinus Henckius libro de Hist. Byz. scriptoribus part. I. cap. 18. Lips. 1677. 4.

Sylh

Gvil. Cave in Historia litteraria scriptorum Eccles. ad A. C. 850. & in conspectu sæculi noni quod ipse appellat Photianum.

Phil. Mornau in Myserio iniquitatis sive Historia Papatus p. 165. sq. 182. &c. *Jean le Sneur* Hist. del' Eglise &c.

Hunfredus Hody in libro Anglice edito de sedibus vacantibus, *seats of seess vacans* capite XIV. p. 139 - 169.

V. Photii alii circiter viginti.

Photius *Babylonis* Episcopus qui interfuit Concilio CPol. A. C. 460.

Photius *Belisarii* ex Antonina privignus, memoratus Procopio in Hist. arcana p. 5. & lib. I. de bello Gothico c. 5. aliisque in locis.

Photius Episcopus *Clerorum* κλήρων in Phrygia Salutari, interfuit Synodo Photianæ A. 879.

Photius presbyter CPol. cum Nestorio condemnatus A. C. 435.

Vide Christianum Lupum ad Epistolas à se editas p. 557. & Tillemontium T. 14. memor. p. 607-787. seq.

Photius *Corinthi* Episcopus qui interfuit Concilio CPol. sub Menna A. C. 556. & in quibusdam Codicibus appellatur Photinus.

Photius *Cypri*, in Synodo Sardicensi A. 347.

Photius *Iborensis* sive Ibororum in Helleponto, qui interfuit Synodo Trullianæ A. 687.

Photius Episcopus *Nicola* in Phrygia Salutari, interfuit Concilio CPol. A. 869.

Photius navis præfectus ἀνὴρ πολυμυθὴς καὶ δεξιότης & tempore Basilii Macedonis atque adeo Photii Patriarchæ. Vide Cedrenum p. 478.

Photius *Nicae* in Bithynia Episcopus qui interfuit Concilio sexto generali celebrato CPoli A. 680.

Photius *Nicopolis* in Armenia Episcopus qui Synodo Trullianæ A. 687. interfuit.

Photius interfector Phocæ Imperatoris A. C. 610. de quo Nicephorus CPol. in breviario p. 4.

Photius *πρωτεύων* ad quem Epistolæ Severi Antiocheni.

Photius *Russia* Metropoliis cuius meminit Sguropulus in Historia Synodi Florentinæ habitæ A. 1438. p. 14.

Photius *scerophylax* & Logotheta CPol. qui scripsit vitam Lucilliani hieromartyris quam cum Conradi Janningi versione habes in Actis san-

Cor. T. I. Junii p. 276 - 286. Laudavit Allatius p. 753. libri de purgatorio. Incipit: *πάσαι μὲν ἐγκωμιάζουσιν.*

Photius *Scherapoleos* in Armenia prima Episcopus, qui interfuit Synodo Trullanae A. C. 687.

Photius *Sophista*, Magister Nicobuli, cujus mentio in Epistolis Gregorii Naz. 61. 91. & 118. Vide Tillemontii memorias Hist. Eccles. T. IX. p. 544.

Photius *Theodori* Studitæ, de quo supra cap. 33. pater.

Photius *Tyrius* Metropoli- tana qvi A. 449. Synodo Ephesine interfuit & cujus libellus supplex ad Marcianum Imp. exstat in actis Concilii Chalced. A. 451. actione IV. T. 2. Bini p. 243. & T. 4. Labber p. 541. & T. 2. Harduin. p. 435. Iterum mentio p. 503. & 531. Huic *συναγωγὴν καὶ ἐκδόσιν τῶν ἁγίων πασῶν συνόδων* tribuit Stephanus le Moine notis ad Varia sacra p. 783. Hic est Photius qvi Theodosii junioris Imp. jussu cum Eustathio Beryti Episcopo cognovit de causa hujus Episcopi, scriptaque ab eo ad Marin Persam Epistola, & etiam absolvit. Vide Vigilius Papæ constitutum A. C. 554. In Baluzii nova collectione Concil. p. 1554. seq.

Denique in Catena Corderiana ad Lucam pro *Phoetio* Photio nomen reponendum haud dubitat Combefisius in Bibl. Concionatoria. Sed iste Photius haud alius à Patriarcha CPol. de cujus scriptis deinceps dicendum.

VI. Photii Bibliotheca.

Insignis thesaurus non liber, qvi ab auctore inscribitur *ἀπογραφὴ καὶ συναρμόγιος τῶν ἀπὸ τῶν ἁγίων ἡμῶν βιβλίων ὧν τις κεφαλαιώδη ἀνέγνωσιν ἢ παρατηρήσιν ἡμῶν ἀδελφὸς Ταρασιος ἀξίωσεν τοιαῦτα εἰσελθεῖν δεύσαν ἐφ' οὗ τελευτοῖα.* Descriptio atque enumeratio librorum à nobis librorum, quorum argumenta cognoscere desideravit dilectus frater noster Tarasius, sumique viginti & uno demum iracenti. Hoc opus Photius composuit antequam crearetur Patriarcha, cum obiret legationem in Assyriam, ut ipse in Epistola ad Tarasium 1) testatur. Dedit autem in illo specimen pulcherrimum Historiæ librorum Criticæ, quod mirum est per tot annorum sæculas non plures imitatores habuisse, donec nostra ætate jam à quinquaginta annis tanto illud cum fructu frequentatur per varias Europæ lingvas ab Ephemeridum literarum & Actorum eruditorum clarissimis scriptoribus, quibus

1) Hæc in edit. Græca legitur ad calcem operis p. 892. in aliis rectius præmittitur.

quibus omnibus prævisse Photius exemplo suo, m) & quomodo cum laude in illo genere versari deberent, præclare demonstrasse utiq; videtur. Certe siue varietatem & copiam librorum spectes, omnis generis insignes in hac Bibliotheca reperies, Theologos ac Doctores Ecclesiæ, Conciliorum acta & juris Ecclesiastici commentarios, Medicos, Philosophos, Historicos, Oratores, Grammaticos, sed poëma vix ullum præter unas sacrorum librorum Metaphrases ab Eudocia Augusta Homericis versibus concinnatas. Si diligentiam requiras, experieris eum jam de scriptoribus ipsis jam de scriptis quæ scitu digna sunt annotare, argumentum & ordinem ac scopum libri cuiusque exponere plerumque, perspicue & accurate jam pluribus jam paucioribus verbis, & non raro selecta ex illis loca & quæ in primis digna notatu visa ipsi sunt, excerpere. Si denique iudicium respicias Critici, videbis eum censuram ferre de stylo scriptorum, de tractandi ratione, de doctrina ipsa, idque sinceritate & acumine tanto, tanta libertate etiam in antiquioribus Ecclesiæ scriptoribus, ut hoc doctos quosdam viros male habuerit, n) tam eruditam autem ferre censuram & acrem, ut facile appareat eum rerum de quibus loquitur peritissimum fuisse. Itaque veritas ipsa inimico Photiani nominis Nicetæ Paphlagoni extorsit, ut in vita Ignatii o) scriberet Photium τῶν εὐγενῶν κατὰ σάρκα καὶ περὶ φανῶν σοφία τε κοσμικὴ καὶ συνέσει τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ σφερόμενων ἐνδοκιματάων πάντων νομιζόμενον, γραμματικῆς μὲν γὰρ καὶ ποιήσεως ῥητορικῆς τε καὶ φιλοσοφίας, καὶ δὴ καὶ ἱατρικῆς p) καὶ πάσης ὀλίγῃ δὲ ἐπιστήμῃ τῶν θύραθεν τοσούτων αὐτῷ τὸ πλεονὸς ὡς μὴ μόνον σχεδὸν φάναι τῶν κατὰ τὴν αὐτῆς γενεᾶν πάντων διενεγκῆν, ἤδη δὲ καὶ πρὸς τὰς παλαιὰς αὐτὸν Διαιρητικὰς πάντα γὰρ συνέβρεχεν ἐπ' αὐτῷ, ἡ δὲ Πιττιδεΐτης τῆς φύσεως, ἡ σπερδὴ, ὁ πλεῖς, δι' ὃν καὶ βιβλ. ἐπ' αὐτὸν ἔρρει πάντα. πλέον δὲ πάντων ὁ τῆς δόξης ἔρως, δι' ὃν αὐτῷ καὶ νύκτες ἄνθρωποι περὶ τὴν ἀνάγνωσιν ἐμμελῶς ἐσχολάζον. Claris & illustribus oriundum natalibus rerumque civilium & politicarum usu prudentiaque & scientia clarissimum. Grammatica enim literatura & carminis pangendi dicendique laude, quin & Philosophia & Medicina p) & omnium prope liberalium disciplinarum studio

cogni-

m) Confer Christianum Junckerum τὸν μακαρίτην in schediasmate Historico de Diariis eruditorum edito Lipsiæ 1692. 12. p. 71. & Constantinum Wolsium in diss. de Photio Ephemeridum eruditorum inventore Witeb. 1688.

n) H. Dodvællus diss. ad Irenæum p. 409. Ita sæpe severum vetustissimorum Patrum censor est Photius, propterea à Bullo nostro merito castigatus.

o) in Conciliis Harduini T. V. p. 959.

p) De medica Photii peritia confer ipsius Epist. 169.

cognitioneque tantopere florebat, ut avi sui facile princeps haberetur, imo & cum ceteris jam ceterare posset. Omnia quippe in illo concurrerant, aptitudo quaedam & natura vis ac felicitas, studium, opes, quibus sibi librorum maximam copiam quæ comparabat: & quod præ cunctis, gloria laudisque cupido, qua incensus totas noctes, ut lectioni assidue vacaret, ducebat insomnes. Post hoc inimici hominis testimonium non opus est aliorum de Photio ejusque βιβλιοπαυσυλλέκτῃ ἀνθολογία τ) live μυροβιβλῳ elogia allegare, ut Dan. Heinssii prolegom. ad Aristarchum factum, & aliorum quæ apud Hanckium s) & Thomam Pope Blount t) collecta, & facile aliis augenda u) prostant. Potius notare juvat quæ in pulcherrimo hoc opere à viris doctis desiderantur. De Bibliotheca Photii miror, inquit Casaubonus, x) quod vir tantus omnem adeo γὰρ insuper habuerit, nam ut ecce, quod auctores non distinguat sed confundit in unum, ut non dicam artium & scientiarum auctores misceri & Historicos diversissimorum temporum, ut illud sane quædam mixtum ejusdem scriptoris scripta ejusdem saepe argumenti locis adeo diversis commemorari, ut Arriani, Jo. Philoponi & aliorum. Quid quodd ejusdem libri y) eadem excerpta vix paucissimis mutatis verbis proponitis, ut p. 27. & 278. Apparet virum doctum, ut quæcumque librum fors ei obtulisset, solitum deponere, ac statim in codicem suorum excerptorum aliquid sibi ex eo annotasse. Hoc mihi videtur verisimilius, quam quod viro doctissimo Henrico Valesio z) persuasum, Bibliothecam Photianam plurimis in locis inter-

q) Librorum usum in exilio ademptum sibi esse queritur Epist. 97. ad Basilium Macedonem.

r) Gregorius Patriarcha CPol. ad Imperatorem Trapezuntium in Allatii Græcia Orthodoxa T. I. p. 449. ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς βιβλιοπαυσυλλέκτῃ ἀνθολογίας Φωτίου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸ τῷ Εὐλογίῳ Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας προκειμένον λίσαν ἀρμόζειν δεῖ.

s) Hanckius de Byz. rerum scriptor. p. 393. seq.

t) Tho. Pope Blount in Censura scriptorum p. 351. seq. Essais de literature T. I. p. 94.

u) Casaubonus in Casaubonianis p. 12. Solet Phosius ita res excerptæ, ut verborum elegantiam aut proprietatem non negligat. Solet etiam, ubi rerum summam, quam auctores tractarunt, exposuit, de genere scribendi & charactere aliquid notare. Atque id maxime cum auctorem nobis commendare debet, est enim in ea parte eximius, ut non parum profectum videatur qui ejus elogio comparavit cum similibus judicii Dionysii Halicarnassensis & aliorum. Franciscus Vavassor de ludicra distione p. 143. quæ prudentia vir fuit Photius, quo acuminis, quam sincerus & elegans in omni judicio.

x) Casauboniana p. 11.

y) Dionysii Egei Διαβασκῶν Cod. 185. & 211: Sic Damascii Cod. 181. & 244.

z) Valesius in calce notarum ad excerpta de legationibus: Huius operi idem videtur contigisse quod Bibliotheca Photii, cui altera ejusdem argumenti adjecta est, ut patet ex indolem

interpolatam nec unius esse auctoris, immo quartam partem & amplius ab alio esse scriptore. (*) Quamquam verum est in MSS. Codicibus aliquando reperiri excerpta ejusmodi sine nomine Photii, ut constat ex Lambecii lib. VII. p. 141. & Valesio assentiens Ludolphus Kusterus ad Svidam in *Heglon* cum notasset verba quædam è Damascio adducta à Svida legi etiam apud Photium Cód. 242. sed absque ulla connexionem cum iis quæ ibi præcedunt, ut vel dicendum sit incuria librariorum quædam ibi omissa esse, vel excerptorem loci istius, quisquis ille sit, officio suo negligerenter functum esse, *sunt enim, inquit, non pauca in Collectaneis Photiæ que non crediderim ab ipso Photio profecta esse sed ab interpolatoribus ejus, qui temerè & absque ullo judicio quadam auctorum loca, mutilato prorsus sensu operi illi inseruerunt. Neque enim Bibliothecam Photii ab uno auctore compilatam esse, vel eo argumento satis probari posse puto, quod non solum integra interdum opera bis in ea recensentur, sed etiam in unius libri epitome eadem sæpe quævis, eademque auctorum loca diversis in locis repetantur, id quod pluribus exemplis bis probare possem, si id nunc agerem. Sed hac de re alibi forte plura.* Attamen hæc omnia potuerunt ab auctoris jam otiosi jam properantis & pluribus intenti distractione proficisci, quo etiam retulerim diversum acumen quod in hoc opere arguit Vignolius Marvilius T. 1. miscellaneorum Historico Crit. p. 310. diversumque stylum. Potuit etiam fieri, ut quæ Dupinii suspicio est T. 7. Bibl. Eccles. p. 103. idem scriptor eundem librum jam perstringat brevius, jam ex eo prolixiora annotet excerpta: jam accuratum ferat de singulis judicium, jam procedente opere levius censurâ defungatur. Josephus Scaliger Epist. 401. ad Laur. Rhodomannum, *utinam, inquit, tam diligens Photius in librorum Diodori deperditorum argumentis fuisset, quam in futilibus amatoris libri Jamblichi & aliorum fuit.* Hinc Huetius demonstrat. Evangel. proposit. 3. p. 58. *jam pridem ait doluisse virum eruditum, frivola quadam diligenter excerptisse aliquando Photium ex futilibus scriptoribus, cum optimos auctores & peritiles satis leviter delibaret.* Casaubono Exerc. 1. ad Baron. c. 3. p. 33. plane inter falsarios videtur nomen Photii deferendum propter verba Josephi adducta contra Josephi mentem. *Vides, inquit, quam mala fide & verba Josephi & sententiam Photii recitet. Atque hoc non semel diligens lector in eo præstantissimo scriptore, si attendat, observabit. Solet enim nonnunquam pugnantes invicem sententias diversorum auctorum uni alicui tribuere, & integras narrationes*

B b b

hoc

auctorum qui bis in illa Bibliotheca descripti reperiuntur. Ejusdem Valesii sententiaem meminit Menagius in *Historia mulierum Philosopharum* p. 74. & Colomæsius *paralipomenis* descript. Eccles. p. 168. (*) Colomæsius in *opusc.* p. 97.

hoc *passo confunderetur*. Iniquius iudicium est Scipionis Tettii in commentario de Apollodori, qui Photium trecentorum & viginti amplius * auctorum opera per infinita diffusa volumina pessimo publico in arctum collegisse arguit.

In quibusdam Codicibus Photii Bibliotheca distinguitur in tomos duos, ita ut posterior incipiat à Codice CCXXXII, ut Hoeschelius p. 967. annotavit. Ad calcem operis Photius fratri suo ait se de longe pluribus fortasse libris similiter deinceps ad eum scripturum, ** ubi ex legatione domum fuerit reversus. Verum necessariis negotiis impeditus facere id nequiquam potuit. Caterum longe copiosiora quam exstant in Bibliotheca Cod. 40. habemus Photii excerpta è *Philosophie*, de quibus dixi lib. V. cap. 4. p. 116. & *S. Athanasii* elogium in fronte Græcolatinarum Doctoris illius editionum vulgatum primum à Nannio ex Codice S. Athanasii Basilicensi *Φωτίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν ἰδιον ἀδελφὸν Ταράσιον*.

In versione Schotti ad Bibliothecæ calcem, de numero librorum legas hæc sane inter se pugnantia : *Producitur hoc opus ad trecentos & quindecim auctores, prohiberi tamen sumus ad trecentos pervenire.* Εἰς τοσαῦτον διμασιν ἀνάγειν πλὴθὺς τετρακοσίων τῷ πεντεκαδικαίῳ μέρει προελθὲν ἀρχαίων τετρακοσίων καλυόμενον. Ita legendus hic locus, & vertendus erat sic : Ita colligitur, opinor, numerus librorum trecentessimus, parte tantummodo quinquagesima quoniam trecenti sint deficiente. Viginti, sunt pars decima quinta ex trecentis. Photii autem Bibliotheca libros habet CCLXXX hoc est trecentos minus viginti, (five) ut in Epistola ad Tarasium CCLXXIX, trecentos minus viginti & uno, ταῦτα δὲ δὴ πεντεκαδικαίῳ μέρει τῶν τετρακοσίων

* immo, *minimo*.

** Σὺ δ' ὡς τῶν ἐμῶν κεκοινωτηκότων μελετῶν ὠδίων ἐρασμιώτα, εἰ μὲν ταύτην τὴν προσβίαν ἀγαθῶν τὸ κοινὸν καὶ ἀνθρώπινον καταλάβει τέλος, ἔχῃς τὴν αἴησιν τῆς ἐλπίδος ὡς ἀγαπητὴν, φιλίας τε ἅμα καὶ ὀφθαλμίας ὑποδεσιν καὶ ἀνάμνησιν, καὶ δὴ καὶ ἀπαρχὴν καὶ μελετὴν ἀφοσιώμενην τῶν σῶν κατὰ λογικὴν θεωρίαν αἰτησέων τῇ ἐκπλήρωσιν. Εἰ δ' ἐκπῶν ἡμᾶς ἀνασώσασμεν τὸ θεῖον τε καὶ φιλεῖν θρωπὸν νῦμα εἰς τὴν ἀλήθειαν θείαν καὶ προτέραν ἀπλάσσειν ἀπακαταστήσει, τάχα ἂν ἑτέρων ἐκδόσεων οὐκ ἐλαττόνων δεχὴ ταῦτα εἴη, ὡς ἀπλησίῳ τύπῳ παρεχόμενων σοι τὴν ὠφέλειαν. Primitis verbis Photius Tarasium fratrem blando alloquio, omnium quos eadem enixa est mater, dilectissimum appellat : prorsus enim aliena à Photii sensu est Schotti interpretatio : *dilectissime omnium quibuscumque factus meos communico*.

τίαν ἐφ' ἑνὶ καὶ πλεονότοις ἀπολείποντα. ea sunt uno nec amplius supra decimam
quintam summa partem decimo, volumina recentia.

VII. Editiones Bibliotheca Photiana.

Græce primus ex MSS. a) vulgavit emendate & luculentis typis b) David Hæschelius Augustæ Vindelicor. 1604. fol. additis ad calcem voluminis notis suis, quibus & Josephi Scaligeri castigationes & varia adpersit ut solet veterum inedita ante ἀποσπασμάτια c) & ex Maximi Margunii Codice Photianarū Epistolarum, præmisit Græce Epistolas Photii selectas XXXV. & unam in notis p. 948.

Latine vertit & scholiis haud contemnendis passim illustravit vir magnis in litteras meritis Andreas Schottus S. I. Augustæ Vindel. 1606. fol. Schottum in interpretatione illa adiutum ajunt à Philippo Svevezelio d) Brugensi S. I. cujus versionem Anastasii Sinaitæ in Psalmum VI. vulgavit Canisius T. III. Lctionum Antiquarum. Cæterum licet cum Thoma Gatakero e) nolim negare Schottum esse qui Photium fuit interpretatus, tamen negari nequit *hunc virum profecto doctissimum non doctissime Photium* Bbb 2 *verfisse,*

a) Codices quibus usus Hæschelius, fuisse 1) A. Schotti ex Codice Sirkeni, collato cum MS. Vaticano qui è Veneto Bessarionis autographo descriptus fuerat. 2) Bavaricus. 3) Maximæ Margunii Cytherorum Episcopi. 4) Rob. Stephani apographum cum alio veteri Codice comparatum quod H. Casaubonus H. Stephani gener suppeditavit.

b) ad invidiam usque elegantes vocat Lipsius Epist. ad Hæschelium. notis hujus inserta p. 929.

c) *Ἀποσπασμάτια* præcipua sunt p. 923. *Ἰωσήφ. ἐκ τῆς πρὸς Ἑλλήνας λέξης* de quo dixi lib. 4. c. 6. §. 8. Nota Grammatici Græci de Jamblichio Babilonicorum scriptore p. 937. de quo lib. 5. cap. 6. p. 822. seq. Isocratis Epistola ad Archidamum p. 942. de qua lib. 2. c. 10. §. 7. Adjicienda scholiis Theodoretī in librum Judicum & Ruth. p. 952. seq. de quibus libro V. c. II. p. 432. Epistola Nazianzeni ad Theodorum Tyanensem præfixa Philo- talix Origenis p. 968.

d) Prolixam Schotto navasse operam Svevezelium in edenda Photii Bibliotheca testatur Ale- gambe Bibliotheca Jesuitica p. 405.

e) Gatakerus Adversar. Miscell. p. 2. *Nam Photii interpretæ qui profecto Andreas Schottus esse non potest.* Sed non magis forsitan à Schotto Photium quam à Morello Libanum versum inficiari voluit, quem Libanii interpretem negat p. 467. quod nempe illa non semper digna illo viro sit interpretatio. Certe non modo Schottus se Photii interpretem professus est in litteris ad Vossium cujus se autographum servare affirmavit Colomelius p. 52. Opusce. *Salvatus te tenebris, qui Photium dedit Latine.* Sed etiam ipse in præfat. quanto labore sibi confiterit illa interpretatio, exponit. Idem Gatakerus p. 463. *dilute nimis V. G. Andreas Schottus.*

versisse quod Alexandri Mori iudicium est præf. ad Eusebii Chron. atque ut omittam quod ex Jac. Gillotii ad Josephum Scaligerum Epistola observat Colomesius f), passim fere se prodere vel Ignatianum vel Baronianum. Idem Colomesius : *Hanc Photii Bibliothecam personæ huiusmodi admodum in Latinum sermonem convertit vir alias doctissimus Andreas Schottus*. Freqventer inde reprehenditur versio illa à viris doctis, Gatakero eodem pluribus locis, Reinesio in Var. Lect. Lambecio in commentar. de Bibl. Vindob. Jo. Pearsonio parte 2. Vindiciar. Ignatii p. 120. seq. 204. & prolegomenis ad Hieroclem, Joanne Oweno p. 216. Theologumenon, Edmundo Albertino de S. Evcharistia p. 262. Cotelerio ad Patres Apostol. T. 1. p. 263. ubi Photii interpretem *plane calpam* appellat. Versionem, etsi A. Schotti nomen præferat, pravam, fallacem & Schotti nomine prorsus indignam appellat Caveus. Vide etiam Theophili Spizelii templum honoris p. 331. & D. Elie Veielii & *maxacitz* commentarium, de variis Oeconomiz sacre, potissimum Ecclesiasticæ generibus p. 19. seq. In sola Epistola Photii ad Tarasium Bibliothecæ præmissa plures interpretis hallucinationes notat editio Amstelodamensis Memoriarum literarum Trevoltin. A. 1701. p. 289. sq.

Græce latine quæ ex his duabus coaluere editiones, nec emendationes sunt nec quicquam novi ad illustrandum Photium afferunt, nisi quod versio Schotti e regione Græcis posita, & notæ Hoeschellii Schottique adjectæ. Genev. 1613. fol. Rothomagi 1653. fol.

VIII. *Versiones affectæ aut ineditæ, vel editiones promissæ.*

Andreas Schottus in præf. *Inaudieram pridem unum & item alterum in Iberia Græcarum literarum peritissimum Photii Bibliothecam e Græco in Latinum sermonem commodo publico convertere capisse, sed capisse tantum, ac vix dimidia operis parte superfecisse, sive Græci exemplarum mendis deterritos, seu laboris fuga in tanta voluminis cum mole tum varietate, seu denique utraque de causa cessisse. Roma quoque tertium perfecisse quidem narrabant, sed ad edendum adduci non potuisse.*

Johannes Mariana S. I. Bibliothecam Photii in Epitomen redegit sed nunquam edidit, ut ex Philippo Alegambe notat Colomesius, qui etiam testatur versiones alias ejusdem Bibliothecæ adornasse *Fredericum Metium* Thermularum Episcopum & *Cosmam Fontejum*, similiter nunquam editas.

A. 1701.

f) Colomesius, diff. de Photii scriptis sub init.

A. 1701. novam editionem hujus operis promittebant Bibliopola Belgæ cum versione *Claudii Capperonierii*, Doctoris Sorbonici & notis *Lud. Elia Dupinii*: quo de instituto videre licet *Memorias litterarias Trevol-tinas* editas Gallice Anni 1701. p. 288. seq. & Anni 1702. p. 474. edit. Amstelod.

Denique optandum est ut doctissimus Vir *D. Christianus Fridericus Boernerus*, qui Græcas litteras nuper, ut hodie Theologiam, cum multa laude docebat in Academia Lipsiensis, promisso quam primū suo se exolvat & rempubl. litterariam beneficio maximo hocce, nova præclara Bibliothecæ Photianæ editione donet. De ejus instituto vide sis *memorias litterarias Michaelis de la Roche*, Anglice editas Londini, *Memoirs of literature* T. I. (A. 1711.) p. 172.

IX. *Index scriptorum, de quibus Photius differit, variis illustratus observationibus.*

I. *Theodori Presbyteri*, ὅτι γνῶσις ἡ ἐκ αἰγίου Διονυσίου βιβλ. 6., scriptum quo genuinā esse quæ Dionysio Areopagitæ tribuuntur scripta pugnavit & quatuor præcipua quæ illis possant opponi argumenta dissolvere est conatus. Theodorus hic mihi videtur fuisse sive ille Rhaitu presbyter, ut Pearsonius conjiciebat in *Vindiciis Ignatii* parte 1. p. 18. sive Mazaren-sis presbyter in Sicilia ad quorum utrumque scribit S. Maximus Confessor T. 2. p. 151. 134. qui Maximus Dionysij scripta defendit etiam ipse & scho-lis insuper, quæ exstant illustravit. At Theodori liber periit, cujus re-sponsionibus non videtur adeo multum tribuisse Photius. Vide Joannem Dallzum lib. 1. de scriptis Dionysio suppositis cap. 34.

II. ADRIANI *Isagoge in Scripturam sacram*, ἡσαγωγὴ τῆς γεαφῆς, libellus utilis & lectu dignus de locutionibus sacrorum scriptorum, quem primus ex MS. Augustano Græce vulgavit *David Hoeschelius*, Augustæ Vin-del. 1602. 4. Deinde Joannes Pearsonius præfigi curavit: tom. octavo Criticorum sacrorū ipsius auspiciis excusorū Lond. 1660. fol. atque ab eo tempore Amstelodami & Francofurti prælis iterum subjectorum. Latine vertit notisque illustravit amicus noster *Christophorus Woltereck*, Glücksta-diensis, cujus lucubrationem istam MS. prelo paratam evolvi ante plures annos, atque opto ut in lucem prodeat. Adrianum hunc laudat Cassiodo-rus c. 10. *Institutionum Divinarum*, suspicorque illum ipsam esse Adria-num Monachum ad quem est S. Nili Epistola 60, libri 2. edit. Allatianæ,

ubi eum laudat à diligenti sacrarum Scripturarum lectione. *Andronicum* vocat Turrianus, perperam, qui Adrianus etiam appellatur in membranis Bibliothecæ Joannæ Hamburgensis in quibus exstat ante opuscula duo Hieronymi Græci Theologi, quæ exhibui superiore volumine cap. 24. Hoc Adriani opusculum latina versione donatum edere voluit pridem Conradus Rittershusius, uti Argumenta duodecim Prophetarum (Hesychio Hierosol. auctore) quæ cum Adriano Hoeschelius Græce vulgaverat, utraqvè lingua edidit ad calcem assis fatidici, sive duodecim Prophetarum à Thuano & Rittershusio metaphrasi Latina donatorum, Ambergæ 1614. 8. p. 290. seq.

III. *Nonnosi* Christiani scriptoris *Historia* legationum tum avi sui Nonnosi & patris Abrami tum maxime suarum quas Justiniani Imp. nomine ad Æthiopum Auxumitarum Regem & alios Orientis populos obiit. Hoc opus præter pauca Photii ex illo excerpta jamdiu fuit perditum, nihilque ejus scriptoris hodie exstat, nisi vera sit conjectura Lambecii qui lib. V. p. 131. illi tribuit *Gregentii* disputationem cum Herbano Judæo (de quo dixi supra c. 32. p. 14. seq.) & lib. VIII. p. 387. Martyrium Arethæ & Sociorum quorum memoriam recolit Ecclesia Græca 24. Octobr. Incipit : ἔτις πέμπτης τῆς βασιλείας Ἰουλιανῆς.

IV. *Theodori* Antiocheni presbyteri, ejusdem Photii judice qui postea Episcopus Mopsvestenus fuit, *libri XXV. pro Basilio Cæsareensi adversus Eunomium*. De hoc & aliis Theodori Mopsvesteni scriptis deperditis supra cap. 33.

V. *Sophranii* pro Basilio contra eundem *Eunomium*, quem licet longè breviorẽ Theodoro præferre Photius non dubitat. Caveus nescio quo argumento hunc Sophronium ad extrema sæculi sexti rejicit, cum mihi videatur hand diversus esse a Sophronio amico S. Hieronymi. Quisquis porro fuit auctor, scriptum sane ejus ætatem non tulit.

VI. GREGORII Nysseni opus *adversus Eunomium* sive libri duodecim qui exstant,

& VII. ἑτέρα πεντηκοντάρια illius, eidem Eunomio opposita, sive liber decimus tertius. Vide si lubet quæ supra, Volum. VIII. cap. 20.

VIII. ORIGENIS *libri quatuor πρὸς δεξιῶν* qui Latine solum supersunt atque inter Origenis & Hieronymi opera leguntur ex versione Rufini. In illis è Platonis schola mutuatum pleraque, vere notavit Marcellus Ancyranus apud Eusebium 1. contra Marcellum p. 23. De Origenis scriptis dixi lib. V. cap. 1. quibus adde quod ex Origenis libris πρὸς δεξιῶν collecti

collecti libri duo de incarnatione Verbi ad Januarium, qui exstant in appendice ad Tomum VIII. Operum S. Augustini, edit. novæ Benedicti-
nor. p. 48. seq. edit. Amstelod.

IX. EUSEBII *Præparationis Evangelicæ* libri XV. qui exstant.

X. Ejusdem *Demonstrationis Evangelicæ* libri XX. ex quibus decem posteriores interciderunt.

XI. *Ecclesiastica Præparationis* libri (numerus excidit) in quibus *Eclogæ*, sive selecta loca ex scriptoribus Ecclesiasticis. Hoc opus, quod dolendum, nusquam hodie reperitur.

XII. *Ecclesiastica Demonstrationis* libri. (numerus similiter excidit.) Allegatur Eusebii *ἐκκλησιαστικὴ δεικνύς* in jure Græco Romano lib. IV. p. 295. Opus ipsum desideramus.

XIII. *Ελέγχος καὶ ἀπολογία* *Confutationis & Apologia* pro Christiana religione adversus Ethnicorum objectiones libri II. & alii ejusdem argu-
menti & propemodum iidem, priorum fortasse altera *ἐκδοσις*. De his aliisque Eusebii scriptis deperditis, nec non etiam de iis quæ habemus dixi volumine sexto, lib. V. cap. 4.

XIV. *Apollinarius* Hierapolitani Episcopi, qui Marci Antonini tem-
poribus vixit, *liber adversus Græcos sive Græcos, & de pietate ac de veritate*. Laudant hæc etiam Eusebius IV. 27. Hieronymus c. 26. Catalogi & Nicephorus IV. 11. Testaturque Photius alia præterea celebrari præclari hujus viri *συγγράμματα ἀριστομηθέυς*, in quæ necdum ipse incidit. Sed ex universis insignis hujus Viri scriptis, lector mecum dolebit, nihil quicquam ad nos pervenisse.

XV. GELASII (Cæsarensis in Bithynia Episcopi incertæ ætatis) *περικλήρος* sive *Acta Concilii Nicæni* A. C. 325. habiti *libris III.* scriptis & separatim utraque lingua & in Tomis Conciliorum edita, de quibus dixi Volumine VIII. c. 24. p. 371. seq. Uberius de hoc opere Photius infra Cod. LXXXIX. Et de Synodo Nicæna alias referens narrationes Cod. LXXXVIII. & CCLVI.

XVI. ACTA SYNODI TERTIÆ sive Ephesinæ A. 431. celebra-
ta tota fere constantia Epistolis Cyrilli ad Nestorium mutuisque Nestorii, de quibus etiam meminit Cod. CLXIX. Prodierunt Acta ista Latine ex veteri versione Paris. 1574. 8. edente Antonio Contio, atque inde in Baluzii & Harduini Conciliis. Sed Græce primum e Typographia Com-
meliana 1591. fol. & Theodori Peltanij versio 1604. fol. Denique utraque lingua in editionibus Conciliorum Romani, Biniani A. 1618. Labbeana & Harduiniana.

XVII

XVII. ACTA SYNODI QUARTÆ sive Chalcedonenſis adverſus Eutychen & Dioſcorum celebratæ A. 451. Similiter editæ ſunt Græce & Latine in Tomis Conciliorum & noviffimè Tomo ſecundo editionis Harduinianæ.

XVIII. ACTA SYNODI QUINTÆ de tribus capitulis celebratæ CPoli A. 553. Hæc Græce nondum viderunt lucem, Latine edita poſt Surium à Labbeo T. V. & Harduino T. III.

XIX. ACTA SEXTÆ SYNODI contra Monotheletas habitæ CPoli intrullo ſacri palatii A. 680. Acta Græce & Latine ſæpius edita in Conciliorum Tomis poſt Romanos & Binium à Labbeo T. VI. & ab Harduino T. V.

XX. ACTA SEPTIMÆ SYNODI ſive Nicænæ ſecundæ adverſus Iconoclaſtas celebratæ A. 787. Acta habemus Græce & Latine in editione Romana Concilior. & apud Binium T. III. & Labbeum T. VII. Harduinum T. VI. Exhibetur etiam ab iisdem vetus eorundem Actorum Latina verſio, ab Anaſtaſio Sinaita concinnata. Et altera Giſberti Longolii edita primum Colon. 1540. & falſo pro antiqua habita à viris quibusdam doctis, ut Harduino obſervatum.

XXI. *Johannis Philoponi λόγος* ſive liber de reſurrectione in plures diviſus τόμοις quorum numerus excidit, atque opus ipſum hodie nuſquam exſtat. Quod addit Photius eundem hæc in lucubratione naſo ſuſpendiſſe adunco ſanctos Patres, *ἐπιχλευάζων καὶ τὰς μακαρίας καὶ ἁγίας παſίρας ἡμῶν*, de Patribus Chalcedonenſis Synodi intellige, ut Photius ipſe Cod. XXIII. perſpicue docet. Vide & Cod. LV.

XXII. *Theodoſii* Monachi ἀντιρροπή ſive conſutatio argumentorum quæ reſurrectioni corporum Philoponus oppoſuerat. Etiam hoc Theodoſii ſcriptum, iisdem ut videtur temporibus quibus Philoponus ſub ſæculi ſeptimi initia clari, hodie deſideratur. Theodoſius incertum ſitne idem cujus infra Cod. XXIV. mentio.

XXIII. *Cononis, Eugenii & Themiftii* de reſurrectione corporum adverſus eundem Philoponum, ſcripta ſimiliter deperdita. Cononem, Eugenium & Themiftium Photius teſtatur in hoc cum Philopono conſenſiſſe, quod & ipſi Synodum Chalcedonenſem repudiaverint. Themiftium ſuſpicio illum Diaconum Alexandrinum qui Agnoſtarum ſignifer memoratur infra Cod. CVIII. & de quo dixi volumine ſuperiore VIII. cap. 18. p. 5. ſeq. De Conone & Eugenio Trithemitiſ mox plura Photius Cod. XXIV.

XXIV. *Alia* temporibus Juſtini Imp. circa A. C. 576. coram Joanne Schola-

Scholastico, Episcopo CPol. *inter Canonem & Eugenium* Tritheitas, Philoponum Trithesimi accusatum anathemati subicere recusantes, & *Paulum atque Stephanum* quos & ipsos *ἀσχετηνομένων* hæresi addictos, hoc est Chalcedonensis Synodi adversarios Photius testatur. Etiam hæc Acta intercederunt.

XXV. JO. CHRYSOSTOMI *σχόλια* * *εἰς τὸν θάνατον*, ** graves sententiæ de morte CHRISI brevibus sermonibus viginti duobus. Et sermones similes totidem de *CHRISTI assumptione* & septendecim de *Pentecoste*. Licet de tribus hisce argumentis editæ exstant nonnullæ Chrysostomi homiliæ, tamen plerosque ex illis sermonibus Photio inspectis perditos vel ineditos saltem adhuc esse existimo.

XXVI. SYNESII Cyrenensis de Providentia, de Regno & alia quædam non nominata à Photio, sed ut videtur haud diversa ab illis quæ hodie habemus & de quibus dixi volumine superiore VIII, capite 22.

XXVII. EUSEBII *Historia Ecclesiastica* libri X.

XXVIII. SOCRATIS *Historia Ecclesiastica* annorum centum & triginta, libris septem.

XXIX. EVAGRII Scholastici *Historia Ecclesiastica* ab eo tempore ubi desint Socrates & Theodorus, ad duodecimum Mauricii annum, libri VI.

XXX. SOZOMENI *Ecclesiastica Historia* libris IX. quam à Socrate diversa tradere quandoque & dictionis illum elegantia vincere observat.

XXXI. THEODORITI *Historia Ecclesiastica*, quem præ omnibus dictionem Historico dignam attulisse, & res secundæ Synodi diligentius cæteris narrasse observat. De quinque hisce scriptoribus H. E. notissimis sæpiusque editis dixi Volumine sexto cap. 4.

XXXII. ATHANASII *Epistola* varix, incertum an plures & diversæ ab illis quas hodie habemus, in quibus exstat quoque *Apologia* pro fuga, T. I. edit. Montfauconianæ p. 320.

XXXIII. *Iusti* Tiberienfis Judæi, qui tempore excidii Hierosolymorum vixit, *Chronicon de Regibus Judæorum* *Ἰουδαίων βασιλείων τῶν ἐν εὐμασίῳ*, à Moyse ad Regem ultimum Agrippam secundum. Hoc opus Iusti, perinde ut alterum Flavio Iosepho memoratum de bello Judaico, intercidit. Vide si placet quæ notavi ad Hieronymum de scriptoribus Eccles. cap. 14.

C c c

XXXIV.

* Vide quæ de Scholiis S. Cyrilli Alex. de incarnatione unigeniti dixi volumine superiore VIII, cap. 27. p. 365.

** Mox apud Photium sequitur *εἰς τὴν ἀνάληψιν Κυρίου*, itaque Schottus recte illud *Κυρίου* hos etiam loco post *θανάτου* subintellexit.

XXXIV. (Julii) *Africani* ἱστορικὸν sive Chronicon libris quinque ab orbe condito usque ad Macrinum Imp. qui regnare cœpit A. C. 217. Etiam hoc opus, ex quo multa in Chronico suo Eusebius, hodie desideratur. Caput istud Photianæ Bibliothecæ primus vulgavit Garcias Loaisa ad Chronicon Isidori Hisp. p. 260. Memorat Photius etiam *ceffos* Africani, libris XIV. distinctos, quorum fragmenta ampla habemus, & scriptum ad Origenem (quod exstat cum Origenis responsione integrum) *de Susanna*, nec non aliud ad Aristidem *de concordia Matthæi & Luca circa genealogiam CHRISTI*, cujus argumentum servavit Eusebius lib. 1. Hist. Eccles. cap. 7. Vide quæ de Africani scriptis supra lib. V. c. 1. p. 268. seq.

XXXV. *Philippi Sidesæ* (presbyteri) *Historia Christiana*, *χριστιανικὴ ἱστορία*, sive farrago potius variarum rerum ad Historiam pertinentium & non pertinentium, ab orbe condito ad suam ætatem: voluminosum opus cujus XXXIV tantum libros Photius vidit, quorum singuli iterum λόγους quatuor & viginti distincti erant: Sed Socrates VII. 27. & ex eo Nicephorus XIV. 29. testatur à Philippo compositos fuisse libros XXXVI. Vixit Philippus iste Sisinnii temporibus & Procli, Patriarcharum CPolitanorum quorum ille fuit ab A. C. 425. ad 428. hic ab A. 434 ad 446. Historia Philippi exceptis paucissimis fragmentis intercidit, de quibus dixi lib. V. cap. 4. p. 112. seq.

XXXVI. ANONYMI qui Justino imperitante vixit *χριστιανὸν βιβλος*, *ἐρμηνεία εἰς τὴν ἐκλάτευχον*, *Christianorum liber* sive *Dei τευχὸς ἐκφασίς*, ad Pamphilum. Hoc ipsum in libros XII. distinctum opus est quod exstat sub *Cosma Indoplevste* nomine editum non ita pridem Græce & Latine ab eruditissimo Montfaucono. Vide quæ notavi lib. 3. cap. 25. ubi hoc caput Photii exhibui integrum cum versione mea & notis.

XXXVII. *Anonymi* *Dialogus* περὶ πολιτικῆς inter Menan Patricium & Thomam Referendarium sive Legatum de optimo statu Reip. quem *δικαιοκρατικὸν principatum juris* appellat, & (qui Polybio * etiam jam pridem præstantissimus omnium fuit visus,) ex Monarchia, Aristocratia & Democratia mixtum esse contendit. Hic dialogus hodie non exstat quod sciam.

XXXVIII. *Theodori* Antiocheni (ejusdem de quo Cod. IV.) *ἐρμηνεία τῆς κτίσεως*, *interpretatio Historia creationis*, ἐν τόμοις ἐπὶ τῇ βίβλῳ ἐπεραινέσθῃ, ita suspicor legendam pro τῇ πρώτῃ βίβλῳ. Commentarius hic Theodori intercidit. Eum frequenter reprehendit Philoponus in opere de quo infra, Cod. 43.

XXXIX.

* libro VI. Confer Machiavellum lib. 1. ad Livium c. 2.

XXXIX. EUSEBII *contra Hieroslem ἀνασκαυστικὸν βιβλιδάριον* πρὸς τοὺς ὑπὲρ Ἀπολλωνίου Ἑτυανέως ἱεροκλέους λόγους, exstat, sapiusque lucem vidit ut dixi lib. V. cap. 4. p. 91.

XL. *Philostorgii* Historiæ Ecclesiasticæ libri XII. ipsi quidem deperditi, sed ex quibus ampla excerpta Photio debemus, quæ separatim edita atque à Jac. Godofredo & Henrico Valesio illustrata habemus. Vide supra lib. V. cap. 4. p. 115. seq.

XLI. *Johannis Ægeate* presbyteri Entychiani sive Διακεκομμένου *Historia Ecclesiastica* ab depositione Nestorii (A. C. 431.) usque ad depositionem Petri Fullonis A. 483. libri quinque, pridem perditi, una cum aliis quinque libris posterioribus quos Photius vidisse se negat. Meminit Johannis hujus noster iterum Cod. LV.

XLII. Ex *Basilii Ciliciæ*, Nestoriani *Historia Ecclesiastica* libris secundus, quorum tres auctor scripserat. Primum à Marciano Imp. (A. C. 450) ad Zenonem: Secundum ab obitu Simplicii Papæ (A. 483.) usque ad A. 518. & Tertium ab initiis Justinii Thracis. Dolendum est hoc opus intercidiſſe, quoniam illi plura monumenta ad fidem faciendam & Episcoporum Epistolæ Basilii inferuerat. De Basilio hoc & Ioanne Ægeate dixi lib. V. cap. 4. p. 113. seq. Basilii meminit Photius iterum Cod. XCV. & CVII.

XLIII. JOANNIS PHILOPONI *ἑξαμερὴς τῆς κτίσεως*, sive in *Hexæmetron* opus præclarum, quod in septem distinctum libris exstat cum versione Balthazaris Corderii S. I. Viennæ Austriæ 1630. 4. Sed distinctionis in libros Photius non meminit, tantum monet cum Basilio Cæsariensi Philoponum in multis eadem scribere & passim confutare Theodorum Mopsvestenum, de cujus Opere ejusdem argumenti dictum Cod. XXXVIII. De Theodori & Philoponi scriptis supra hoc ipso Volumine cap. 33. & 35.

XLIV. PHILOSTRATI, quem Lemnium alii, Photius nescio an memoriæ lapsu Tyrium appellat, de Vita Apollonii Tyanei libri VIII. qui etiamnum exstant, novis Godfridi Olearii nostri, ἡ μακαρίτης expoliti lucubrationibus ut dixi lib. V. cap. 24. Ex eodem Philostrati opere multa & proluxa excerpta dat Photius infra, Cod. CCXLI.

XLV. *Androniciani* adversus Eunomianos libri duo, pridem deperditi. Ad sexti sæculi extrema à præstantissimo Caveo rejicitur hic scriptor, quem putem quinto ac fortasse quarto jam floruisse, cum Eunomii hæresis plus negotii adhuc Ecclesiæ CHRISTI faceretur.

XLVI. THEODORETI libri XXVII. de Christi natura & incarnatione adversus varios errores. Ex his primi sex, exceptis paucis fragmentis
C c c 2 inter-

interciderunt, & non diverſi fuerunt ab illo pentalogio *ἐνανθροπήσεως* quod adverſus Concilium Ephelinum Theodoretus ſcripſerat, & cujus librum quintum in duos diſtractum legit Photius, ut Jo. Garnerio in auſtario Theodoretu probe obſervatum. Libri cæteri à *ſeptimo ad vigefimum ſeptimum* ſæpius ſunt editi ſub *Athanaſii* nomine, * quos Photii teſtimonio fretus Theodoretu tribuit Jo. Dallæus in diſp. de fidei ex Scripturis demonſtratione p. 48. & 146. Sed Garnerius ſeptimum quidem & octavum Theodoriti eſſe non dubitat, at cæteros XVIII. (ad Marium Mercatorem provocans teſtem) *Eutherio* Neſtoriano, Epifcopo Tyanenſi vindicat in auſtario Theodoriti p. 254. 701. & ad Marium Mercatorem T. 2. p. 277. Edidit etiam ſub Eutherii nomine ad calcem ejusdem auſtarii Græce & Latine. Combefiſius illos *S. Maximi* Confefſoris eſſe ſuſpicatus eſt, parum certa conjectura. *Vigefimus ſeptimus* liber Photio memoratus *περὶ τῆς κατὰ τὸν κοινὸν ἀνθρώπων ὑποδείγματός*, de exemplo quod à communium hominum aliquo (ad Chriſtum) petitur, intercidiſ. Exſtant autem quos in eodem *τέλει* ſive volumine legit Photius libri tres dialogorum Theodoretu, qui una cum *demonſtratione per ſyllogiſmos* ſæpius utraqve lingua prodire ſeparatim atqve Tomo quarto ejus operum, ſub titulo *ἐργασίας ἢ πολύμορφου*.

XLVII. JOSEPHI Judæi τὴ κατὰ Ἰουδαίους πάθη de calamitatibus Judæorum libri VII. opus de bello Judaico ſæpius editum, de quo dixi lib. IV. cap. 6. §. 2.

XLVIII. Libelli ſive *λογίαι* duo de univerſo, *περὶ τῆς παντός*, ſive *περὶ τῆς τῆς παντός αἰτίας*, de cauſa univerſi, aut *περὶ τῆς τῆς παντός ὁσίας* de univerſi eſſentia, adverſus Platonem & Alcinoum Platonicum, auctore non *Joſepho*, licet ſub ejus nomine Photius reperit, ſed Chriſtiano ſcriptore, ſive iſ *Juſtinus* fuerit, ſive *Irenæus* quibus in Codicibus quibusdam fuere tributi, ſive potius Artemonis ac Montaniſtæ Procli adverſarius *Cajus* Presbyter Romanus, ſub extremum ſæculi ſecundi à nato Chriſto clarus, qui in ſine parvæ Labirynthi Origeni in quibusdam Codd. male tributæ ſe auctorem libri de univerſi eſſentia eſſe diſerte teſtatus fuit. Ex his duobus libellis *δοκτοπασμάιον* ſive fragmentum à Maximo Margunio acceptum Græce in notis ad Photium vulgavit Hœſchelius, quod in MS. Codice inſcribatur *Ἰωσήφ εκ τῆς πρὸς ἑλλήνας λόγου τῆς ἐπιγυρομένης κατὰ Πλάτωνα περὶ τῆς τῆς παντός αἰτίας*. Agnoſcit tamen ipſe Chriſtiano homini adſcribendum.

* Vide quæ ſupra lib. V. cap. 2. p. 312. ubi de S. Athanaſii & cap. 11. p. 438. 440. 446. ubi de Theodoretu ſcriptis.

bendum. Atque hoc idem fragmentum sub *S. Hippolyti* nomine tum versione vulgavit V. C. Stephanus le Moyne in Variis sacris, Lugd. Bat. 1694. 4. Quoniam nimirum in laterculo marmoreo Canonis paschali adjuncto inter scripta Hippolyti diserte memoratur : *περὶ τῆς παντὸς πρὸς τὸν Πλάτωνα*. In parallelis Sacris Jo. Damasceni T. 2. edit. novæ p. 755. locus inde allatus *Meletio* Antiocheno tribuitur : Sed p. 789. *Ἰωσήφ*, ἐκ τῶν λόγων τῶν ἀναγεγραμμένων κατὰ Πλάτωνα. Certum tamen est scriptorem fuisse Christianum, adeoque Hippolytus auctor etiam videtur Clarissimo Damasceni editori Lequinio, qui librariorum nomen Ἰππολ. cum ἰωσήφῳ per hallucinationem permutasse suspicatur. Itaque idem fragmentum etiam ego inter *S. Hippolyti* opera Hamburg 1716. fol. iterum Græce & Latine vulgavi T. 1. p. 220. Sed ab eo tempore observavi apud Damascenum nonnulla rectius legi, quæ præsentis loco annotabo. Pag. 220. statim initio pro ὁ περὶ δαμνίων τὸ πᾶν, rectius apud Damascenum p. 789. est λόγος. Ut infra, ἔστι ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος. V. 2. συνέχονται αἱ ψυχαί. V. 10. ἐκάστῃ πράξει. V. 11. τὰς τῶν τόπων προτρόπων. V. 13. λίμνης πυρὸς ἀσβέστη. V. 14. ἐσκεύασθαι. V. 15. ὡς θεῶν. V. 16. προσεσχεθῆ. V. 34. ἀγαθῶν θεωρίας. V. 35. καρῶν ὁρωμένων προσδοκίᾳ ἡδόμενοι. Pag. 221. V. 10. ἀγγελοὶ ἐπιγελῶντες ἀποπέμπονται ἐποικιλιζοῦσι. V. 12. εἰς τὰ κατωτέρω μέρη ὡθύντες ὡς ἀγομένους. V. 14. ἐπακύνει. V. 17. ὑπερβαλλόντως ξανθὴν θάλασσαν τῶν πυρὸς ὁρῶντες καταπεπλήγασιν. V. 18. ἤδη κολαζέμενοι. ἀλλὰ καὶ ἔτι τὸν τῶν δικαίων χρόνον. V. 24. ἐν ᾧ αἱ ψυχαί. V. 28. εἰ ἀπίστητε Ἕλληνες. Pag. 222. post verba, V. 5. ὃν χρεῖστον προσαγορεύομεν, apud Damascenum additur : θεὸν ἐκείνον θεωρήσαντα. V. 10. τὸ ἴδιον ὡς ἀσκήσασθαι τὸ δίκαιον, ὡς τῇ κρίσει. V. 12. μίαν διπλοφύλον αὐτῶν φωνήν. V. 15. τοῖς μὲν εὐπράξασιν καὶ δικαίως τὴν αἰδίον τῶν ἀγαθῶν διπλοαυσίαν ὡς ἀσχοῦντο τοῖς δὲ τῶν φάουλων ἐργαταῖς. V. 20. ἐκ σώματος ἀναβραβεύσει. Denique V. 27. pro ἐκ ὑπὸ apud Damascenum p. 755. est ἐκ πύθου. Nunc ad Photium revertamur.

XLIX. CYRILLI Alex. κατὰ τῶν Νεστορίων βλασφημιῶν, ἐν λόγοις πέντε *adversus blasphemias Nestorii, libri V.* de quibus prolixius Photius infra Cod. 169. Exstant Græce & Latine post editionem Rom. 1608. fol. vulgati tomo ultimo editionis Græcolatinæ Paris. Vide quæ dixi Volum. VIII. hujus Bibl. c. 27. p. 569. Notat Photius Cyrilli dictionem in hoc opere luculentiorē esse & magis perspicuam quàm in altero *de cultu in Spiritu*, & similem solutæ quodammodo ac neglectiori poësi. ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ

αὐτῷ πεποιημένῳ καὶ εἰς ἰδιόχυσαν ἰδίαν ἐκβασιασμένῳ, καὶ οἷον λαλυμένη καὶ τὸ μέτρον ὑπεροῶσα ποίησις.

L. *Nicia Monachi ἀντιβήσις κατὰ τῶν τῷ Φιλοπόμῳ κεφαλαίων ζ'. contra septem capita in libro Joannis Philoponi* quæm διατητῆν * ille inscripserat proposita. Liber alius κατὰ τῷ δυσσεβῆς Σεβήρη contra Severum Eutychianum. Nec non κατὰ Ἑλλήνων λόγοι δύο, libri duo contra Ethnicos. Scripta *Niciae* hujus interiere omnia, perinde ut Philoponi διατητῆς de quo dixi supra in Philopono. *Nicias* iste sæculi septimi scriptor longe diversus à *Nicea* Episcopo Romacianæ sive Aquilegiæ civitatis, qui & ipse sed Latine sæculo quinto scripsit *de Gentilitatis erroribus*, in libris *sex instructionis compendium ad baptismum* itidem deperditis, de quibus ex Gennadii c. 22. Honorius II. 22. & Trithemius c. 118. Libellus alius hujus *Niceæ* sive Epistola *ad virginem lapsam* sæpius editus sub nominibus Ambrosii, Hieronymi, Augustini ut monuit Cotelærius ad Constitut. Apostol. II. 57. p. 265. In Ambrosii operibus incipit: *Audite me nunc qui prope estis & qui longe.* In Hieronymi inscribitur *ad Susannam lapsam objuratio*, & præmittuntur aliqua: *Puto levius esse crimen ubi homo peccatum suum confitetur &c.*

LI. *Hesychii Presbyteri* CPol. εἰς τὸν χαλκὸν ἔφιν, λόγοι δ'. libri quatuor *de aneo serpente.* Idem hic videtur Hesychius CPol. presbyter à quo Eunomium ob hæresin delatum scribit Philostorgius VI. 1. Sed libri illi nunquam hodie exstant, quod sciam.

LII. *Acta Synodi Sidenfis* sive Sidæ, Pamphiliæ metropoli habitæ A. C. 383. contra Massalianos sive Evchitas Adelphianos præside *Amphilochio* Iconiensi una cum aliis Episcopis XXV. Hujus Synodi Acta perinde ut *Amphilochii* adversus Massalianos scripta, quos omnium optime confutasse ille à Theodorito IV. 11. de hæreticis fab. traditur, interciderunt, Massalianorum hæreseos ab *Amphilochio* expulsæ meminit etiam Theodoribus lib. IV. cap. undecimo Hist. Eccles. Et Synodi adversus Massalianos habitæ, pseudo Synodus Palamitica A. 1350. in Conciliis Harduini T. XI. p. 327. Photius autem cum illis Actis Synodi Sidenfis legisse se etiam testatur *Epistolam Synodicam ad Flavianum Antiochenum*, additque Synodos insuper alias adversus hæreticos illos celebratas: ut Antiochiæ à Flaviano (circa A. C. 390. ut notat Tillemontius T. VIII. p. 534.) præsentibus tribus Episcopis, *Bizo* Seleuciæ (cujus etiam in Synodo CPol. A. 394. mentio)

Marutha

* Gvil. Caveus in Chartoplylae διατητῆν, *Niciae* non Philopono tribuit. Sed hoc recte emendavit vir doctissimus in Historia literaria scriptorum Eccles.

Martha Supharenorum & *Samo*, (quod Episcopi nomen est, non ut Blondello visum urbis) presbyterisque & diaconis circiter triginta. Sed cum longe plura adversus Massalianos scripta eodem loco apud Photium commemorentur, juvabit illa ordine literarum digesta, cum observationibus quibusdam hic subjicere.

Alypii Cappadociæ Archiepiscopi, Epistola ad Hormizen (Ὁρμιζην; al. Ὁρμιζην) Comanensem Ponti Episcopum.

Archelai Cæsareæ Cappadociæ Episcopi anathematismi XXIII. capitum Massalianorum. Confer, si placet anathematismos Massalianis oppositos in Jacobi Tollii insignibus Itineris Italici p. 114. seq. Lambecium III. p. 171.

Attici CPolitani ad Episcopos Pamphyliae & ad Amphiloichium de ejciendis Massalianis, sive Massalianitis.

Ephesine Synodi œcumenicæ tertiæ decretum contra Massalianos & capita libri Massalianorum *Asctiel*, ex quo capita dogmatum excerpta apud Damascenum hæresi LXXX. non diversa ut opinor de quibus Acta Eruditorum A. 1696. p. 299. & A. 1699. p. 157. Synodi Ephesinæ decretum hodie exstat actione VII. actorum illius Concilii. Apud Photium autem pro *ἡτοιμασμένα αὐτῶν* legendum *αὐτῶν*, ut in Codice Regio Paris, reperit Cotelierius T. I. monument. p. 785.

Flaviani Antiocheni ad Osrhoēnos (τὰς ἐν Οὐρὀην leg. pro τὰς ἐν ἰούην) & ad Letoium Armeniæ Episcopum de gestis in Synodo Antiochena.

Gerontii presbyteri & Abbatis Monachorum Glitidensium ad Alypium Cappadociæ Archiepiscopum, contra Lampetium Massalianum.

Heracida Nysseni Episcopi Epistolæ duæ contra Massalianos.

Johannis Antiocheni ad Nestorium Epistola de Massalianis.

Letoii Armeniæ Episcopi Epistolæ ad Flavianum.

Ptolemai Rhinocurorum in limite Ægypti & Palæstinæ Episcopi *ἀναφορά* sive relatio ad Timotheum Alexandrinum de Alpheo Massaliano, quem ille presbyterum ordinaverat.

Severi Antiocheni (adhuc presbyteri) refutatio libri à Lampetio Massaliano scripti sub titulo *Ἀπερρηκτῆς*.

Sisinnii CPolitani & *Theodoti* Antiocheni ad Verinianum (Βερινιανόν, al. καλινιανόν) & Amphiloichium Sidæ, cæterosque Pamphyliae Episcopos, scripta nomine Synodi ad ordinandum Sisinnium Attici successorem CPolitani sub Theodosio Imp. (A. C. 425.) Illi Synodo etiam *Neon* (Νέων) quidam Episcopus interfuit : Sed tunc non amplius in vivis erat Amphiloichius Iconien-

cœnienſis, ante annum 400 jam defunctus : fuit autem Amphilochius Sidæ Episcopus qvi Concilio Ephesino A. 431. interfuit & cujus meminit Photius etiam Cod. 230.

Maſſaliani * qvos idem Photius memorat ſunt *Adelphius*, *Agapius* auctor βιβλίου ἀσκητικῆς, *Alpheus* Rhinocurorum Episcopus, qvi in libro ſuo hæreſin quidem non docuit, at Lampetium defendit, *Alpheus* alter presbyter, *Dadoës* : (Δαδοῆς, al. Δαδῶης) *Eustathius*, *Lampetius* auctor libri qvem inſcripſit Διδόθηκην, *Sabbas* monachus δούλοπⓈ sive eiviratus, *Sabbas* alter, *Semesones* Σημεσώνης, (rectius Συμεώνης, apud Lambec. III. p. 171. Συμεών.) Hiſ ex Theodoroto IV. II. Hiſt. Eccl. & ex anathemiſmis adverſus Maſſalianos apud eundem Lambecium, & Tollium p. 114. inſignium Itineris Italici, addes *Hermam*, & ex iisdem anathematīſmis *Petrum*, Lycopetrum poſtea appellatum, & *Tychicum*. Præterea *Marcianum* Trapezitam à qvo Marcianitas dictos (non ut quidam legunt Marcionitas) ſicut à Lampetio Lampetianos, notat Michael le Qvien ad Damascenum T. 1. p. 96.

LIII. *SYNODUS contra Pelagium & Celeſtium* celebrata Carthagine Kalendis Majis (A. C. 418.) in magna Eccleſia Fauſti, † Honorio Occidentis Imperii clavum tenente. Præſedit in ea Aurelius (Auguſtinus) Episcopus, & Donatianus Teleptenſis ** primæ ſedis Byzacenæ provinciæ, qvibus adſuerunt variis è Provinciis (Africæ & Hispaniæ) Episcopī CCXXIV. Canones IX. hujus Concilii exſtant Latine, Vide Appendicem ad

* Maſſaliani, à ἡλῶ orare, Græcis Εὐχῆται, Latinis *Psalliani* de qvibus Epiphanius & Damascenus hæreſi ult. Auguſtinus hæreſi 57. & auctor prædeſtinati hæreſi 57. qvi ab *Ephraim* Syro oppugnatos ſcribit : & Theodoritus IV. II. Hiſt. & hæret. fabul. IV. II. Libellus Synodicus Pappi, cap. 71. Jo. Zonaras apud Cotelierum III. monument. p. 469. Nicetas IV. 36. theſauri Orthodoxæ fidei T. 25. Bibl. Patrum p. 138. ſeq. Euthymius panopliæ tit. 22. in eadem Bibl. Patrum T. 19. p. 217. ſeq. edit. Lugd. Harmenopolus de ſectis c. 18. E recentioribus conſulendi Jac. Tollius in inſignibus itineris Italici anathematīſmos Maſſalianis oppoſitos illuſtrans, Jo. Forbeſius lib. 2. Inſtruct. Hiſtorico Theol. cap. 8. præcipue Tillemontius T. VIII. memor. Hiſt. Eccleſ. p. 527-536. Cæterum fallitur auctor Græci ſchbllii in Can. CXII. Africanum apud Bevereg. in notis p. 208. qvi Maſſalianos à Maſſalia nescio qva regione dictos eſſe putat, & Donatiſtas cum illis confundit, ἐπεὶ καὶ ἡ Μασσαλία τῶν ἀντιπέρων ὅτι Λιβύης πρὸς τοῖς μέρεσι τῆς ἑώρας τῆς Πάρι θύμβραδι.

† in ſecretario baſilica Fauſti, ita legitur ante Canones hujus Concilii. Nam in Photio male editum : ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ Φάουſτι Ὀνορίου.

** Maſcia Photii Codicibus ΑἰβῆλιⓈ ἘπίσκοπⓈ καὶ Δολιανὸς τῷ τε πτωτοῦ.

ad Tomum sextum Operum S. Augustini p. 71, edit. Amstelod. ubi plura ad hoc Concilium spectantia, erudite observata reperies, quemadmodum & apud Paschasium Quesnellum diff. XIII. ad Leonem Magnum. Memorat præterea Photius *Theodosii & Honorii* Epistolam ad Aurelium a) Carthaginensem Episcopum, contra Pelagium: & *Constantii* b) decretum ad Volusianum S. Melaniæ patrum de Cælestio in exilium pellendo, nec non quæ *Leo* c) & *Celestinus* d) Episcopi Romani & *Hieronymus* e) adversus Pelagium scripsere.

LIV. Ἰσα πεπελεγμένων, *Exemplum Actorum ab Occidentis Episcopis adversus Nestoriana dogmata*. Hic liber intercidit, licet exstat (cujus ibidem meminit Photius) Epistola *CYRILLI* Alex. ad Theodosium Imp. in qua Nestorianam & Celestianā hæreses scripsit inter se conspirare. f) Quod porro ait Photius Pelagianam & Celestianam hæresin ejectam ab Orientis Episcopis temporibus Episcoporum *Theophili Alexandria & Innocentii urbis Rome*, idem etiam legas in Timothei presbyteri libro de hæreticis ad Ecclesiam redeuntibus, sed temporum rationibus congruentius esse observant Benedictini, g) si pro Theophilo Alexandrino, *Theodoti Antiocheni* nomen reponatur. Mox Photius mentionem facit *Synodi Palæstine* celebratæ Diospoli de qua Baronius ad A. 415. & H. Noris lib. 1. Hist. Pelagianæ cap. 8. Cæterum accusatorum Pelagii nomina apud Photium Νέπορος & Λάζαρος, Episcopi Gallicani: sed apud Augustinum in libro ad Aurelium Carthaginensem de gestis Pelagii, (illum ipsum ad quem Photius provocat) cap. 16. & 35. *Heros & Lazarus*. Deinde *Prædestinianos* à Photio perstringi notavit Sirmondus, sinistre sentientes de S. Augustino: quos *Celestinus* Rom. Episcopus ad Galliarum Episcopos repressit scripta post Augustini obitum A. 431. &

D d d

tum

- a) datam A. 417, mense Junio quæ exstat inter Epistolas Augustini edit. novæ 201.
- b) promulgatum A. 421. exstat in appendice ad Tom. X. Augustini p. 84. & apud Baron. ad A. C. 420. n. 2.
- c) Leo Magnus in Epistola 6. & 7. edit. novæ Paschasii Quesnelli (al. 86. & 85.)
- d) Celestinus Papa in Epistola ad Episcopos Gallie, quæ exstat Latine in Conciliis Labbei T. 2. p. 1611. & T. 1. Harduin. p. 1251. nec non in altera ad Nestorium quæ Græce & Lat. in Actis occurrit Concilii Ephesini.
- e) Hieronymus libro ad Crespionem, qui itidem ætatem tulit, perinde ut ejus libri tres dialogorum adversus Pelagium Photio non memorati.
- f) T. VII. Opp. Cyrilli p. 252. adde Paschas. Quesnellum ad Leonem Magnum p. 264. edit. primæ.
- g) ad Augustin. T. X. appendice p. 43. edit. Amst.

tum in tomis Concilior. tum in appendice ad Tomum X. Augustini Benedictinor. p. 88. edit. Amst. edita. Pro *Septimo* Episcopo, cujus Epistolam ad Leonem Rom. Photius porro commemorat, in Regio Codice Paris. legitur *Σεινπειμ*Ⓢ, ut ab iisdem Benedictinis est annotatum. Sed in Epistola 86. Leonis Magni (novæ edit. 6.) ad Aquilejensem Episcopum, *Septimius* ille appellatur, ubi Epistolæ ejus argumentum repetit. *Prosperi* adversus Pelagianos scripta Photio laudata etiamnum supersunt & novissime singulari expolita & illustrata studio viderunt lucem Paris. 1711. fol. supersunt etiam Acta *Ephefina Synodi* quibus Pelagius cum Nestorio condemnatus fuit A. 431. de quo conferre juvabit Henricum Norisium lib. 2. Hist. Pelag. cap. 9. Sed *Joannis Alexandrini* ad Gelasium Rom. Apologia quæ Pelagio, Celestio & Juliano (Eclanensi) anathema dixit, intercidit.

LV. *Joannis Philoponi*, (qui per ludibrium *ματαίωπον*Ⓢ Photio) liber contra Synodum Chalcedonensem, quam Nestorianæ hæresi suffragari contendit, distinctus in *τμήματα* quatuor : & alter liber *Joannis Ægeatæ* presbyteri eidem oppositus Synodo, qui ambo nusquam hodie extant. Mirum autem, Ægeatem hunc à Photio dici *τὴν Θεσσελίαν Νεστοριανόν*, si idem est de quo supra Cod. XLI. nam illum fuisse Eutychemum constat. Itaque olim suspicatus sum Photium calami lapsu Nestorianum pro Eutychemiano scripsisse : Sed cum Joannem Ægeatem Cilicem fecisse cum Nestorio constet etiam aliis veterum testimoniis quæ produxere Mich. le Quien diss. III. Damascenica p. 52. & Christoph. Matthæus Pfaffius in diss. de Evangeliiis sub Anastasio Imp. non corruptis, §. 7. omnino assentior iisdem viris eruditissimis existimantibus Photium Cod. XLI. errasse cum Historiam Ecclesiasticam hominis Eutychemiani, (sive Joannis Rhetoris sive alterius) ex sola conjectura Joanni Ægeatæ adscripsit.

LVI. THEODORITI *κατὰ τῶν διρρέσεων* de hæresibus à Simone Mago in suam usque ætatem *libri quinque*, ad Sporacium Domesticorum Comitum qui A. C. 453. Consul fuit. Exstant sæpius editi Græce & Latine ut dixi Volum. VII. p. 436. seq.

LVII. APPIANI *Ρωμαϊκὴ ἱστορία* *Historia Romanæ τέυχη γ'*, *λόγοι κ' δ'*, *partes tres, libri XXIV.* quorum pars exstat, pars desideratur, ut accuratius expofui lib. IV. cap. 12.

LVIII. *Arriani* Bithyni *παρθικά*, *Historia Parthorum libri XVII.* & *τὰ πάτρια τῆς Βιθυνίας* sive *Βιθυνικά* de rebus Bithyniæ (de quibus infra, Cod. XCIII.) nec non *τὰ κατὰ Ἀλανῆς* sive *Ἀλανικὴ* de rebus Alanorum. Hæc opera

opera nondum viderunt lucem, licet inter MSta Seipionis Tettii memorantur à Labbeo p. 385. Bibl. novæ MSS. Parthicorum Arriani meminit etiam Jo. Malala p. 358. Chronographiæ, & Simplicius in Aristotelis Categorias p. 56. De Arriano ipso quem *Ξενοφῶντα νέον juniorem Xenophontem* dictum esse testatur Photius, & de aliis ejus hoc loco memoratis scriptis τῶν Διατριβῶν Ἐπιστῆται & διδασκάλη *Dissertationum Epicteti, Præceptoris sui, libri octo*, e quibus soli quatuor hodie supersunt, & τῶν ὁμιλιῶν αὐτοῦ, *familiarium ejus sermonum libri duodecim*, qui omnes perierunt, dictum à me est lib. IV. cap. 8.

LIX. *Acta Synodi ad Ouericum adversus Joannem Chrysostomum & Heraclidem* Ephesi atque Palladium Helenopolis Episcopos A. 403. congregata, cui interfuere Theophilus Alex. Acacius Berrhoënsis, Antiochus Ptolemaidis, Severianus Gabalorum & Qvirinus Chalcedonensis & Macarius Magnetum sive Magnesiæ in Asia Episcopus, præcipuus accusator Heraclidæ, ut Joannes diaconus CPol. Chrysostomi. ἐν ὑπομνήμασι ἐπὶ ἑκάστη δέκα καὶ τελοσί. *tredecim actionibus transacta fuit. Meminere hujus synodi Chrysostomus ipse Epist. ad Cyriacum, Palladius in vita Chrysostomi, Socrates VI. 15. Sozom. VIII. 17. Vide & jus Græco Rom. lib. IX. p. 554. seq. Cæterum Actis illius deperditis, præcipuam ejus notitiam à Photio petere est necesse. Pro verbis ὑβρίζει τὸς Ἐπισκόπους καὶ ἐκπιγγάτας in jure Græco Rom. p. 556. legitur Πιγγάτας unde Cotelarius III. monument. p. 567. felici conjectura fecit Πιγγάτας notos ac familiares. De dicto Chrysostomi, quod reprehensum in eo inter alia Photius commemorat, εἰς πάλιν ἀμαρτίας, πάλιν μετανόησον sive ut alii efferunt, *millies peccasti, millies poenitentiam age, καὶ ὅσάκις ἀν ἀμαρτάνης, ἐλθὲ πρὸς με, καὶ ἐγὼ σε θεραπεύσω, & quoties peccaveris, veni ad me, (Christum Matth. XI. 28.) ego te sanabo*, meminit etiam Socrates VI. 21. & singulari scripto oppugnatum à Sisinnio Novatianorum Episcopo testatur, *χιλιάκις μετανόησας ἐπέλθῃ*. Apud Chrysostomum ipsum homilia 2. in Psalmum 50. T. 1. edit. Savil. p. 675. ita legitur: *μή μοι λέγε προφάσεις, μή μοι ὄκνον. ἡμαρτες, μετανόησον. μυριάκις ἡμαρτίες, μυριάκις μετανόησον*. Singulari diatriba hoc dictum defendit & illustravit D. Elias Veielius ὁ μακαρίτης, edita Ulmæ 1701. 4.*

LX. HERODOTI *libri novem Historiarum* adhuc superstites, de quibus dictum supra, lib. II. cap. 20.

LXI. ÆSCHINIS *Orationes tres*, velut totidem Charites: & *Epistola novem* velut tot. Musæ. Orationes non plures nec pauciores hodie habemus sed *Epistolas duodecim*. De illis dixi lib. 2. cap. 26. §. 9. De hisce, ejusdem libri

libri 2. capite 10. §. 6. Meminit iterum harum Æschinis lucubrationum Photius Cod. 264. & utroque loco notat *quartam orationem* quæ inscribatur *Δηλιακὸς νόμος* & hodie non exstat, fuisse Æschini suppositam, Cæciliique iudicio auctorem habere Æschinem alium (Socraticum opinor) nostri æqualem. *Cecilium* istum Rhetorem Calactianum Siculum intellige, de quo viri docti ad cap. I. Longini *περὶ ὕψους*. Lyſimachidis librum Cæcilio huic oppositum *περὶ τῶν ὡς τοῖς Ἀττικαῖς ῥητόρων* laudat Ammonius Grammaticus in *Θεωρῶς*. *Dionysium* sophistam singulariter Æschinis caractere fuisse delectatum, *Phrynichum* autem Æschini-Socratico * inter præcipuos Oratores Atticos locum tribuisse refert Photius. Sed cod. 264. præceptorem Æschinis alterius vocat *Leodamantem* ex Cæcilio, (cui etiam suffragantur Plutarchi Codices) non ut hic *Antalcidam*, pro quo *Alcidamantem* Eleatem habet Svidas in *Δισκρίνης*.

LXII. *Praxagora* Atheniensis τῆς κατὰ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον ἱστορίας βιβλία β', libri duo de rebus Constantini Magni, cui, Ethnicus licet, æquius præbuit testimonium quam hodie quidam Christiani, in criminationum mustaceo quærentes ingenii lauream. *Φησὶν γὰρ ὁ Περξαγόρας, καὶ τοὶ τῆς Θερησκείας Ἕλληνας, ὅτι πάση δόξει καὶ καλοκαγαθία καὶ παντὶ εὐτυχίᾳ πάντας τὰς πρὸ αὐτῶν βασιλευσάσας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπεκρύψατο*, Non modo hi duo libri sed & alii totidē illius *ἑξ ἑῶν Ἀθήνησι βασιλευσάντων, de iis qui Athenis regnarunt*, aliique sex eius τὸν τῶν Μακεδόνων βασιλέα Ἀλέξανδρον de *Alexandra Magno Rege Macedonum*, universi interciderunt. Scripsit dialecto Jonica, adeoque suo etiam exemplo refellit eos, qui longe antiquioribus temporibus cessasse jam dialecti huius usum sibi persuasere. Præcocibus ingeniis accensetur merito hic Praxagoras à Bailletto, ** nam illud de Athenarum rectoribus opus scripsit annos natus non plures quam undeviginti, historiam Constantini anno ætatis secundo & vicesimo, Alexandri res trigésimo primo. Hunc Praxagoram ætate antecesserunt Praxagoras Herodis Attici adversarius, cujus mentio apud Philostratum II. Sophist. p. 559. edit. novæ: nec non Praxagoras Medicus antiquissimus, laudatus à Celso, Plinio, Cælio Aureliano, Athenæo, & Scholiaste Nicandri, de cuius scriptis infra lib. VI.

LXIII. PROCOPII Cæsarensis ἱστορικὸν de rebus Justiniano imperante adversus Persas, Vandalos (*Βανδάλους*) & Gothos, Belisarii maxime ductu

* Æschinis huius Socratici dialogos tres post *Jo. Clericum* Amst. 1711. 8. illustravit egregie *Petrus Horreum*, versione, notis & indice Græco, Leovard. 1718. 8. quam editionem commendatam sibi habebunt Græcæ Lingvæ Studiosi.

** Baillet des Enfants devenus célèbres par leurs études p. 20. seq.

ductu gestis *libri octo*, etiamnum superstites, de quorum argumento & editionibus dixi Volum. VI. p. 250. seq. In Photio autem, licet octo libros memorat, ex duobus tantummodo primoribus libris excerpta leguntur.

LXIV. *Theophanis* Byzantii *ἱστορικῶν λόγοι δέκα libri decem historiarum* à secundo Justinii junioris anno (CHRISTI 567.) ad annum ejus duodecimum (CHRISTI 577.) Opus ipsum intercidit, nec excerpta Photii integra sunt, testati Theophanem in primo libro etiam suæ de rebus Justiniani historię meminisse, & post decem illos libros itidem alios illis continuandis subjunxisse. Theophanes hic non diu post res quas describit vixisse videtur, certe diversus est à Theophane Confessore auctore Chronici quod in A. 813. definit, & de quo dixi Volum. VI. p. 151. seq.

LXV. THEOPHYLACTI *Ægyptii* (Simocattæ) præfecti & tabularii, *Historiarum* de rebus Mauricii Imp. *libri VIII.* de quorum editionibus dixi Volum. VI. p. 282. seq. ubi simul repressi Jacobi Pontani parum credibilem censuram, qui putat Photium non ex ipsius Theophylacti lectiones, sed ex lemmatibus ab alio præmissis sapuisse, cum Pontanus ipse lemmata à Photio mutuatus sit quæ Theophylacto suo præmisit, & Photio non sit insolitum argumenta ejusmodi ex scriptis quæ recenset excerpere, certe quæ in lemmatibus illis Pontanus reprehendit, tam à Photio quàm ab alio nescio quo lemmatum scriptore proficisci potuerunt.

LXVI. NICEPHORI Patriarchæ CPol. *ἱστορικὸν σύντομον breviam Historicum* à Mauricii Imp. cæde (A. C. 602.) ad Leonis & Irenes nuptias (A. 770) quod præter editiones Græcolatinas de quibus dixi Volum. VI. p. 296. prodiit etiam Gallice Monterolio interprete Paris. 1618. 8. & ex versione nova Moreti * *ibid.* 1684. 12. additis notis Historicis.

LXVII. *Sergii* Confessoris Historia de rebus in rep. & Ecclesia gestis à Constantino Copronymo usque (qui ab A. 741. præfuit) in primis durante imperio Michaelis Rancabe, qui imperitavit ab A. C. 821. ad 829. Hanc historiam jam pridem desideramus.

LXVIII. *Cephaloni*, *κεφαλαίων* *σύντομον ἱστορικόν, compendium historicum libri novem*, ad Herodoti exemplum totidem Musarum nomina gentibus, dialecto iconica, à regno Nini & Semiramidis ad extrema Alexandri Magni usque. Etiam hoc opus intercidit, quod dolendum, cum fuerit compendium non Herodoti modi & Hellenici ac Græci, sed aliorum scriptorum mille amplius, quorum nomina auctor libris singulis præfixerat, quod jactantiam ** in illo Photius interpretatur, idem factum à Pli-

Ddd;

nio

* par le Sieur Moret, contrôleur en la Généralité de Montauban.

** confer Ruperti Epist. ad Reines, p. 583. & Fabrettum decolumna Trajana p. 4.

nio majore omnes laudamus. Svidas testatur Hadriani temporibus vixisse Cephalæonem in Sicilia, & præter hos novem libros *πανθοδαπῶν ιστοριῶν* scripsisse etiam *μελέτας ῥητορικάς*. Multum huic Cephalæoni tribuit Georgius Syncellus cul p. 167. dicitur *ἐπίσημος εἰς ἃς ὁ τυχῶν ἰνσὶνὲς scriptor nec de vulgo*. Sed diu ante Adriani tempora florere Strabo & Dionysius Halicarnasseus, à quibus *κεφαλῶν ὁ Γεργηθίου* laudatur, atque à Dionysio vocatur etiam *συγγραφεὺς παλαιὸς πάνυ*, ut unum ex duobus his sit necesse, Svidam vel errasse cum Cephalonem hunc cum Cephalæone Musarum scriptore confudit, quæ Scaligeri est sententia p. 415. ad Græca Eusebii Chron. & Vossii II. 12. de Hist. Græcis, & lib. 3. p. 340. vel unum quidem & eundem fuisse Cephalæonem Photii, Cephalionemque Syncelli cum Troicorum scriptore Cephalone Historico Gergethio Strabonis, Dionysii, Festi *Roman*, Parthenii, Stephani Byz. Etymologi, aliorumque : at errasse Svidam in eo, quod Hadriani temporibus illum vixisse tradidit, ut contendit Allatius libro de patria Homeri p. 17. seqq. Fortasse Hadriani tempore fuit Cephalæon Rhetor *μελετῶν ῥητορικῶν* scriptor, quem cum Historico Svidas perperam permiscuit. Quæ in Eusebii Chron. p. 32. & apud Syncellum ex Cephalæone Historico afferuntur, videntur fuisse principiū ejus libri primi, sive Chiūs, ut Meursius quoque in Bibl. Græca pulchre annotavit : *Ἀρχομαι γράφειν ἅψ' ὧν ἄλλοι πειρημένοι γεσαν καὶ τὰ πρῶτα Ἑλλάνικόν τε ὁ Δέσβιος καὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος, ἔπειτα Ἡρόδοτος ὁ Ἀλικαρνασσεύς, &c.* Liber decimus Eclogarum Sopatri apud Photium infra Cod. 161. fuit ex *τῆς κεφαλῶν* *Ἐρατῆς*, (lib. VIII.) *ἀγαλαμβανέσης τὰ κατ' Ἀλέξανδρον*.

LXIX. *Hesychii illustris Milesii ἱστορικὸν ὡς ἐν συνόψει κοσμικῆς ἱστορίας, synopsis Historia Mundi* annorum 1901. à Belo Rege Assyriorum usque ad Anastasium Imp. defunctum A. C. 518. divisa in sex partes sive *τμήματα*. Et *Commentarius de rebus Justiniani senioris, ἐτίετα βιβλόν ἐν ᾗ περιέχεται τὰ ἱεστὰ περὶ τὸν πόντον*. Utrumque opus intercidiť, excepta parte illa prioris ex sexto tmemate, quo *πάτρια* sive origines & Antiquitates CPolis exposuit. Vide quæ dixi Volum. VI. p. 240. seqq.

LXX. DIODORI SICULI *Ἱστοριῶν, libri quadraginta*, ex quibus extant libri primores quinque & undecimus usque ad vicesimi finem. Ex cæteris fragmenta. Vide quæ notavi libro III. cap. 31.

LXXI. DIONIS *Κασσιανῆς Κοκκιανῆς ἢ Κοκκίης Romana Historia* ab Æneæ adventu in Italiam usque ad Alexandri Severi consulatum tertium (A. C. 228.) *libri LXXX.*, è quibus ad libros LV. exceptis fragmentis

quibusdam & Joannis Xiphilini epitome, desideramus. Vide supra, lib. IV. cap. 10.

LXXII. *Ctesia Cindii Persicorum libri XXIII. & Indicorum liber dialecto Ionica.* Utrumque opus intercidit, quo majores gratias debemus Photio qui ampla ex illis excerpta servavit sæpius una cum aliis Ctesiae fragmentis Græce edita & Latine ad Herodoti calcem, etiam novissime in editione Herodoti quam curavit V. C. Jacobus Gronovius, Lugd. Bat. 1715. fol. Henr. Stephanus Photii excerpta ex Ctesiae Persicis Indicisque primus Græce separatim vulgaverat Paris. 1557. 8. Vide quæ supra, lib. II. cap. 25. §. 16.

LXXIII. HELIODORI Αἰθιοπικὰ, σύνταγμα δραματικὸν sive *fabula de amoribus Theagenis & Charicleæ*, libris decem, qui adhuc exstant, ut dixi lib. V. cap. 6. Meminit hujus Heliodori Photius iterum Cod. LXXXVII. XCIV. & CLXVI.

LXXIV. a. THEMISTIΟΥ λόγοι πολιτικοί, *Orationes civiles XXXVI.* quæ exceptis tribus exstant, nec non ὑπομνήματα & μεταφράσεις in scripta Aristotelis, quarum itidem pleraque ætatem tulere, & ἐξηγητικοί πόνοι εἰς τὰ πλατωνικά desiderantur. Vide Volum. VIII. hujus Bibl. lib. V. cap. 18.

LXXIV. b. LESBONACTIS λόγοι πολιτικοί *Orationes civiles XVI.* è quibus tantum exstant duæ, de quibus dixi lib. IV. c. 30. §. 14. & Photii etiam, quæ ex Orationibus illis excerpterat, unâ cum judicio quod de iis tulerat, perierunt.

LXXV. *Joannis Philoponi βιβλιδάριον sive libellus pro stabiliendo Trithismo contra κατηχητικὸν λόγον Ἀρχιεπ. CPol. Joannis Scholastici A. C. 66.* primo Justinii junioris anno habitum. In hoc libello qui (perinde ut Joannis catecheticus sermo) pridem intercidit, Philoponus præter subtiliores ex Philosophia petitas rationes pro se allegaverat sententias Gregorii Naz. Basilii Magni, Athanasii & Cyrilli Alex.

LXXVI. FL. JOSEPHI ἀρχαιολογίας sive *de Antiquitate Judaica libri XX.* adhuc superstites, de quibus dixi lib. VI. c. 6. Ex eodem opere excerpta de Herode & Agrippa infra, Cod. CCXXXVIII.

LXXVII. *Eunapii χρονικῆς ἱστορίας τῆς μετὰ Δέξιππον νῆας ἐκδόσεως, historia Chronica à regno Claudii II. (in quo Dexippus desiit) usque ad Honorii & Arcadii Imperium, libri XIV. novæ ἐκδόσεως sive recensitæ ab auctore editionis.* Hujus Eunapii descriptorem Zosimum notat Photius Cod. XCVIII. Opus ipsum, prioris & posterioris ἐκδόσεως, quas utraque evoluisse se Photius testatur, intercidit, exceptis fragmentis de legationibus. Vide quæ Volum. VI. p. 232. seq.

LXXVIII.

LXXVIII. *Malchi* Philadelphienſis Sophiſtæ Βολωνιακῆς de rebus Byzantinis à morte Leonis Thracis Imp. A. C. 474. ad Julium Nepotem A. 480. occiſum, *libri VII.* ſimiliter deperditi. Vide Volum. VI. p. 236.

LXXIX. *Candidi* Iſauri Hiſtoriarum libri III. ab initio Imperii Leonis A. 457. uſque ad Zenonis Iſauri mortem A. 491. Itidem hodie deſiderantur. Vide ibid. p. 239.

LXXX. *Olympiodori* Thebani Ὀλὺμπιόδωρος ſive Ὀλὺμπιὸς λόγος, *Hiſtoriarum libri XXII.* ab A. C. 407. ad 425. dicati Theodoſio juniori Imp. & pridem deperditi. Vide ibid. p. 237. ſeq. ubi inter alia notavi quod Photius Olympiodorum vocat ποιητὴν τὸ ἐπιτηδεύμα, hoc non eſſe interpretandum Poëtam, ſed operatorem Chymicum. Mentionem facit etiam ex Olympiodoro Photius ἀγᾶλματ^{ος} πτελεσμένων ſive talismanis magici, quod barbarorum tranſitum prohibuerit, atque iterum ἀνδραγμάτων ἀργυρῶν πτελεσμένων εἰς βαρβάρων ἀποκάλυψιν. Singulare itidem eſt quod περὶ τῆς τελευτῆς ἀξίας ſive de ritu pallii per Iudicrum aliquod balneum concedi ſcholasticis ſoliti refert, ubi memorat *Leontium* in ſophiſticum thronum Athenis evectum. Mentio ejusmodi λυτρεῖς * apud Eunapium in Protreſio p. 104. & 106. & Nazianzenum oratione XX, *Philarium* præterea Grammaticum laudat Photius Olympiodorū fratrem, qui artificium glutinandi libros egregie tenuit: & *Herodorum* auctorem hiſtoriæ de Orpheo & Muſæo. Olympiodorus acceſſit iis qui Homerum ex Thebaide Egypti ortum ducere ſibi perſuaſere. Memorat & Prophetas barbarorum Blemmyum, & plura narrat de Libanio Mago ſive τελεστῇ quem Placidia ſuaſu interfici juſſit hujus maritus Conſtantineſis Valentiani III. Pater. De vāgrandibus urbis Romæ palatiis pronunciatum: εἰς δὸμ^{ον} αὐτοῦ πάλαι, πόλις αὐτὰ μύρια κέντρα, geminum illi recentis Poëta in domum regiam Luparcam Pariſ.

Par urbi domus eſt, urbs urbi - -

Mœnia urbis Romæ, eo tempore quo Gothi eam primum oppugnarunt, ab *Ammone* Geometra inventa ſunt amplitudine miliarium XXI. Eodem loco λεγομένων καθεδρῶν ſive ſellas MDC. ex marmore in lavantium gratiam Romæ in publicis balneis politas ex Olympiodoro refert Photius, cujus generis eſſe ſuperſtitem famoſam illam Romæ ſellam perforatam, non dubitat Clariſſ. Montfauconus p. 137. Itineris Italiçi. Hujus Olympiodori, quemadmodum etiam trium ſuperiorum, Eunapii, Malchi, Candidique excerpta è Photio, Græce & Latine recensuit Labbeus

tomos

* Conſer Meurſium de ludis Græcorum p. 22. ſq.

tomo I. scriptorum Historiæ Byz. Olympiodori quædam illustrat Valeſius ad nonum Sozomeni librum, ubi inter alia notat Zoſimum (à quo etiam lib. V. p. 579. nominetenus laudatur) plura ex eo repetiſſe. Olympiodori excerpta Photiana ſed minus integra prodierant, antequam Photii Bibliotheca lucem adſpiceret, in Frid. Syllurgii tomo tertio Rom. Historiæ ſcriptorum. Francof. apud Wechel. 1590. fol. p. 853 - 855.

LXXXI. *Theodori Mopſueſteni βιβλιαρίον περὶ τῆς ἐν Περσίδι μαγικῆς de Magia Perſarum libellus* pridem deperditus, de quo ſupra, p. 158. Qui autem apud Photium auctor Perſici dogmatis traditur *Ζαωράδης*, hic Clementi Alex. eſt *Ναζάρατ*, Porphyrio *Ζάβρατ*, Plutarcho *Ζαράτας*, Theodoretō & Agathiæ *Ζαωράδης*. Vide Cotelierium ad recognitiones Clementis IV. 27. Summum Perſarum Numen *Ζαωράμ*, ejusque filii duo *ὀρμίσδας* bonus (Plutarcho in Alexandro p. 682. & in Artaxerxe p. 1026. & de Iſide & Oſiride p. 407. & Porphyrio p. 27. Vit. Pythag. *ὀρμιάδης* ſive *ὀρμάης*. Agathiæ lib. 2. p. 59. *ὀρμιςδάσης*.) malusque Photio *Σατανάς*, Plutarcho *Ἀρμιάνι*, Heſychio *Ἀρμάνης*. Vide Hadr. Relandi diſſ. Miſcell. parte 2. p. 131. 207. Qvod vero Theodorum Photius ait τὴν τῶν ἀμαρτωλῶν ἀποκατάſασιν *ἱερατεύειν*, huic geminum eſt quod infra Cod. 177. traditur τὴν *οἰριγίνεα* κατὰ τὸ *ἰέλ* *ἐπιφωνήν* τῆς *κολάſεως*. Et eodem ſpectat quod Leontius ſcribit Theodorum Mopſueſtenum *collere metum futurorum*. lib. 2. adverſus Eutychen & Neſtorium.

LXXXII. *Dexippi, τὰ μετὰ Ἀλέξανδρον, de rebus poſt Alexandrum Magnum geſtiſ libri IV.* Ejusdem *ſύντομον ἱſτορικὸν Compendium hiſtoricum uſque ad Claudium II. Imp.* præcipuas res regnaque præcipua perſtringens, & τὰ *Σκυθικὰ, de rebus Romanos inter & Scythas geſtiſ*. Hujus Dexippi, quem ἄλλον τινὰ μετὰ *ſαφηνείας* *Θουκυδίδην*, *alecrum ſed perſpicuum magis Thucydidem* Photius appellat, ſcripta iſta omnia interciderunt, paucis tantummodo fragmentis de legationibus, ex Scythicorum ejus, ut videtur opere ſervatis. Vide Volum. VI. p. 231. In multiscum Arriano hiſtorico conſpiraffe, Photio notatum.

LXXXIII. *DIONYSII Halicarnaſſei, Alexandri F. ἱſτορικὴν λόγον hiſtorie Romanæ ab Æneæ in Italiam adventu uſque ad Olympiadis CXXVIII. 3. libri XX.* ex quibus exſtant priores XI. deſinentes in Olymp. LXXXIV. 3. (Urbis CCCXII.) Vide quæ dicta lib. 3. hujus Biſl. cap. 32.

LXXXIV. *Dionyſii* ejusdem *ſύντομης* ſuperiorum viginti librorum, quinque libris contracta, & jam pridem deperdita.

LXXXV. *Heracliani* Epiſc. Chalcedonenſis ad Achillium *contra Manicheos libri XX.* ſimiliter deperdit, perinde ut quæ apud Photium ibidem

E e e

memo-

memorantur Manichæorum *vivum Evangelium* & γιγάντιον βιβλόν, nec non *Adda módios* aliaque illius scripta. Et quæ adversus Manichæos composuere *Hegemonius*, *Georgius* Laodiceus, & libris XXV. contra Evangelium vivum & *Addæ* modium depugnans *Diodorus* (Tarsensis.) Nam ARCHELAI, & TITI Bostrensis ac SERAPIONIS Thmuitani adversus Manichæos scripta habemus. Vide quæ dixi lib. V. p. 262. & 292. Titum *Addæ* potissimum scriptis suas opposuisse lucubrations à Photio discimus.

LXXXVI. JO· CHRYSOSTOMI Epistolæ ad Olympiadem XVII. & ad Innocentium Rom. aliaque quæ omnes exstant. Vide supra, Volum. VII. pag. 633. seq.

LXXXVII. ACHILLIS TATII Alexandrini fabula *de amoribus Leontippes & Clitophontis*, libris VIII. qui tulere ætatem & de quorum editionibus dixi Volum. VI. p. 812. Si Achilles Firmico laudatus, est Achilles Tatius auctor libri *περί σφαιρας* sive isagoges in Aratum, quam habemus, & hic idem cum scriptore *ἑρωτικῶν*, necesse sit eum ante Heliodorum scripsisse, & ante Heliodorum nominatur à Photio Cod. XCIV. & CLXVI. qui *αισχρολογία* & obscœnas narrationes in Tatîo ubique detestatur, unde non credediderim Photii esse decastichon jambicum, quod ex inedita Anthologia, Tatîi amoribus præmittitur, illosque castis lectoribus commendat. Jampridem etiam mihi visum est absurdum & incredibile, libro VIII. Tatîi p. 493. per *ἱερέα*, *εἰπεῖν ἐκ ἀδύνατον, μάλιστα δὲ τὴν Ἀριστοφάνους ἐξηλασκῶτα κωμωδίας*, Chrysostomum intelligi, licet Chrysostomum Aristophanis rudiosum & eloquentissimum fuisse, inter omnes constat.

LXXXVIII. Τὰ κατὰ τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον πραχθέντα, *Anonymi Acta Synodi Nicæna*, tomis tribus, inedita hæctenus, diversaque ab illis quæ sub Gelasii nomine habemus & de quibus mox Codice LXXXIX. licet in quibusdam Codicibus (talibus fortasse fuit, de quo supra Cod. XV.) ipsa quoque *Gelasii Casareensis* nomen prætulisse Photius testatur, memorans præterea illius *librum contra Anomæos* sive *Eunomianos* de quo infra Cod. CII. itidem deperditum. Conferenda etiam Acta Synodi Nicænæ de quibus infra Cod. CCLVI.

LXXXIX. GELASII Casareensis *ἱστορίας Ἐκκλησιαστικῆς* *Historie Ecclesiastica de gestis in Synodo Nicæna* ac deinceps usque ad Constantini Mortem, libri III. Exstant sub Gelasii Cyziceni nomine, nisi quod tertius Liber haud integer ad nos pervenit. Vide quæ notavi Volum. VIII. p.

371. seq. ubi etiam de *Rufini* Hist. Eccles., quam Græce à Latino vertisse à Photio dicuntur Gelasius Cæsariensis & Cyrillus Hierosol. ambo prius mortui quam Historia à Rufino scriberetur.

XC. LIBANII Rhetoris scripta, *τεύχεσι* sive Voluminibus duobus, cujus ait *γυμνασικὸς & πλασματικὸς λόγος* sive declamationes præstare ejus seriis & civilibus orationibus. Laudat & ejus Epistolas & *παντοδαπὰ συγγράμματα*, testatus eum esse *κανόνα & εἰς ἅθλην λόγος Ἀττικῷ, regulam & amissim Attici styli*. Libanii hujus scripta pleraque ad nos pervenire, de quibus dixi Volum. VII. (lib. V. cap. 10.) Alius Libanius ὁ τελευταῖος, Magus de quo Olympiodorus apud Photium Cod. LXXX. p. 112. Alius Libanius Palæopoleos in Pamphylia Episcopus, qui interfuit Concilio Ephesino A. C. 431. & Libanius Paralai Episcopus in Lycaonia, qui subscripsit Concilio Chalcedonenſi A. 451. & alius Concilio Rom. A. 503. alius denique Libanius Silvanectensis in Gallia Concilio Aurelianenſi A. 511. &c.

XCI. ARRIANI τὰ κατ' Ἀλέξανδρον, de rebus Alexandri M. libri VII, sæpius Græce & Latine editi, de quibus dixi lib. IV. c. 8. p. 272. seq. ibique dictis hæc addo. Prima illorum Græca editio curata est à *Vittore Trincavello* Venet. 1535. 8. Latinam *Petri Pauli Vergerii* versionem servari MS. in Bibl. Vaticana, didici ex Diario Veneto, Giornale de' letterati d'Italia T. X. p. 422. *Barthol. Facii* versio elegans Alphonsi II. Regi Neapolitano oblata, vidit etiam lucem Bernæ A. 1554. 7. Licet vero locis innumeris *Vulcanius* melius, tamen etiam *Facium* nonnulla rectius *Vulcanio* expressisse monuit *Jacobus Gronovius*, qui *Vulcanii* interpretationem hinc inde in sua editione emendavit. Post *Gronovium* vidi hos *Arriani* libros recensitos novo ac diligenti studio, divisos in minores sectiones, notisque eruditissimis & locupletissimo indice Græcarum vocum phrasiumque instructos à Rev. Viro *Georgio Raphaelio*, Ecclesiæ Lüneburgensis Pastore, quos in usus studioforum Græcæ lingvæ edi atque in lucem proferri quam primum, erit utique pretium operæ. Hujus Eruditissimi Viri annotationes Philologicæ in Novum Test., quibus dictionem scriptorum sacrorum ex *Polybio* & *Arriano* illustrat, prodierunt Hamburg. 1715. 8. Similes ex *Xenophonte* observationes ad Novum Test. vulgaverat ibid. 1719. 8. Testatur *Photius* libris *Arriani* de *Alexandro* subjunctam se reperisse τὴν Ἰνδικὴν librum de rebus gestis ab *Alexandro* in *India*, qui & ipse exstat; non ut illi Attica sed Ionica dialecto exaratus. Hunc *Germanice* à se translatus vulgavit idem *Raphaelius* Hamb. 1709. 8. Incidi etiam in versionem *Italicam* Jo. Baptistæ *Ramusii*, editam Venetijs A. 1558.

XCII. Ejusdem *Arriani τὰ μετ' Ἀλέξανδρον*, de rebus post *Alexandrum* gestis libri X. è quibus excerpta Photii tanto jucundius leguntur, quod opus ipsum hodie non extet, certe editum non sit. Dexippum in opere ejusdem argumenti Arriano *σύμφωνον κατὰ τὸ πλεῖστον* monuerat Photius supra Cod. LXXXIII. Meminit iterum Cod. XCIII.

XCIII. Ejusdem Arriani *Βιθυνικά* de rebus *Bithynicis* ab origine gentis usque ad ultimi regis Nicomedis exitum qui moriens regnum suum Populo Rom. legavit, *libri VIII.* Supra Photius Cod. LVIII. hoc opus vocat *τὰ πάτρια τῆς Βιθυνίας*. Nusquam autem exstat hodie, non magis quam quorum ipse in illo fecit mentionem, Arriani *τὰ κατὰ Τιμολέοντα τὸν κορίνθιον* de rebus à *Timoleonte Corinthio* in Sicilia adversus *Dionysium* gestis, vel *τὰ κατὰ Δίωνα Συρακῆσιον*. de rebus gestis *Dionis Syracusii* adversus eundem *Dionysium* secundum, *Dionysii F. tyrannum*.

XCIV. *Jamblichi*, qui *Commodi* ætate vixit & *Jamblichum Philosophum* ætate antecessit, *δραματικὸν* hætenus ineditum si non plane perditum de amoribus *Sinonidis* virginis & *Rhodani* sive *Rhodana*. Aliis hoc opus venit nomine *Ἰσοκλῶν Βαβυλωνιακῶν*. Photius excerpta dat ex libris XVI. cum *Svidæ* codices numerent libros XXXIX qui videtur etiam aliqua ex hoc opere producere in *ζηλοτυπία*, *ἥδη* &c. Vide si placet quæ notavi Volum. VI. p. 812. seq. *Maussacum* præter rem reprehendit *Tho. Crenius* parte VII. animadversion. p. 43. quod *Babylonica Jamblichi* vocavit *Milesiaca*. Notum enim est omnes fabulæ ejusmodi eroticas, *Milesias*, & sermones *Milesios* appellari, exemplo *Aristidis Μιλησιακῶν* quæ Latine vertit *Sisena* Vide quæ viri docti ad *Apulejum*. Sic *Βαβυλωνιακά* fabulam suam amatoriam *Jamblichi* exemplo inscripsit *Xenophon Antiochenus*, de quo *Svidas*.

XCV. *Joannis Scythopolitæ* Scholastici κατὰ τῶν ἀποχριστῶν τῆς ἐκκλησίας contra desertores *Eclesiæ*, *Eutychis* & *Dioscori* asseclas, Opus divisum in tomos duodecim & *Juliano* nescio quo Episcopo svadente susceptum oppositumque anonymo *Eutychiano* libri adversus *Nestorium* auctori, quem Photius *Basilium* Presb. Cilicem fuisse existimat, de cujus libro adversus *Joannem Scythopolitam* infra Cod. CVII. Hodie utriusque scripta desiderantur.

XCVI. *Georgii* Episcopi *Alexandrini* liber de vita *S. Jo Chrysostomi* ex *Palladio*, *Socrate*, (*Cyrillo Alex Theodoretō*, *Moscho*) pluribusque aliis collectus. Post annum Christi sexcentimum scripsisse viri docti colligunt. Vide *Allatium* de *Georgiis* p. 316 Exstat adhuc, Græce editus & Latine ut dixi Volum. VII. p. 56. Postquam plura ex illo excerptisset

fisset Photius, subjungit: *ἐκ ὀλίγα φαίνεται παρρησιῶν*, * quod cum Lambecio VIII. p. 273 seq. vertendum: *non pauca videntur tradere obiter, & præter institutum suum*, non ut Schottus reddit: *præter historia fidem*. Quanquam multa etiam præter historiæ fidem scripta ab hoc Georgio, demonstravit David Blondellus in libro Gallice edito de primatu in Ecclesia p. 1230-1244 qui etiam eodem loco persequitur errores & fabulas quas de vita Chrysostomi scribentes tradidere Anonymus Græcus p. 1244-1247 Socrates p. 1247, seq. Sozomenus & Moschus p. 1248, seq. Nicephorus Patriarcha & Zonaras p. 1250. Cedrenus & Glycas p. 1251. Nicephorus Callistus pag. 1252, seq. atque auctor Epitomes à Lipomanno editæ, p. 1253. quibus denique Blondellus vitam Chrysostomi accuratius à se digestam ac contractam subjungit p. 1254-1268.

XCVII. *Phlegontis* Tralliani Ὀλυμπιονικῶν καὶ χρονικῶν συνταγῇ à prima Olympiade ad ætatem Hadriani, qui imperare cœpit Olymp. CCXXIV. 1. defunctus CCXXIX. 1. Photius tantum quinque libros legit hujus operis, è quibus quintus desinebat in Olympiade CXCVII. Vehementer dolendum est hoc opus ad nos non pervenisse. licet enim nimiam & minutam in eo diligentiam reprehendit Photius, quæ etiam in causa fortasse fuit ut à paucioribus lectitaretur, atque adeo describeretur: tamen vel ex paucis quæ illius supersunt fragmentis facile apparet quam multa in veteri historia & ad temporum rationes constituendam nos fuisset docturus, quæ hodie nos fugiunt. Cæterum non repetam hoc loco quæ de isto & aliis Phlegontis sive quæ exstant sive quæ intercidere scriptis notavi lib. IV, cap. 13. Tantum addam hæc Hieronymi in Genes. X. *Legamus Varronis de antiquitatibus libros & Sisinnii Capitonis, & Græcum Phlegonta, ceterosque eruditissimos viros, & videbimus pene omnes insulas & totius orbis littora terrasque mari vicinas Græciæ accolis occupatas.*

XCVIII. *ZOSIMI* Cornitis ἱστορικόν, sive *Historiarum libri VI.* sapius excusi Græce & Latine de quibus dixi Volum. VI. p. 607, seq. atque editionibus p. 611. memoratis addo quod illos ex Leunclavii versione, præmissa ejusdem Apologia Latine recusos reperi in tomo tertio Historici operis quod XII. Voluminibus in folio dedit Jo. Philippus Vorburgius, Francof. 1650. De Zosimo ipso autem in gratiam eorum, qui, ubi de Constantini M. rebus agitur, illius unius testimonium sexcentis Christianis libenter præferunt, adscribo hanc censuram doctissimi Viri Richardi Bentleii, **

Eee 3

in

* Cicero ad Atticum VI. 1. *Hæc te volui παρρησιῶσαι, sumus enim ambo belle-curiosi.*

** Remarks upon a late discourse of freethinking part. 2. p. 21. *Zosimus a poor superstitious creature &c.*

in parte 2. observationum ad Antonii Collini librum de libertate cogitandi p. 21. *Zosimus misellus* & superstitioni penitus obnoxius scriptor, atque adeo auctor parum idoneus ad quem noster licenter cogitandi signifer provocet. Hic brevem suam historiam non minus Ethnica fraude & hypocrisi quam malitia adversus Christianos refertam dedit. Hic lectores suos pascit Palmyrenis & Sibyllinis oraculis & miraculisque Veneris solennibus aurum & argentum facientis aquis innatare : praesagium & somniis anilibus, fulminibusque ac terra motibus velut totidem prodigiis : cadavere hominis mortui inter medium exercitum evanescente, ominibus & praesagium aruspicum per pecudum exa : apparitione Palladis, capite Gorgoneo, spectro Achillis, idolis ligneis omnem ignis vim eludencibus & divina vindicta per ornatum collo simulacri Rhea detractum sollicitatâ. Hic denique est qui Romam ab Alarico captam omissioni paganorum sacrificiorum imputat, & Romani inclinationem Imperii à neglectu per Constantinum ludis secularibus suspendit.

XCIX. HERODIANI ἱστοριοὶ λόγοι ἢ *Historiarum libri VIII.* qui itidem exstant, de quibus dixi Volum. VII. p. 11. sqq. & nunc juvat addere quod tabulam chronologicam accuratam annorum sexaginta, quos insignis ille scriptor persequitur, ab A. C. 180. ad 239. exhibet Vir doctiss. *Joannes Vignolius* in diss. 2. Apologetica de anno primo Alexandri Severi Aug. capite 10. (Vide Opera S. Hippolyti T. 1. edit. à me curata p. 203.) Versionem Herodiani *Politianus* in Epistola ad Andream Magnanimum lucubrationi illi praefixa testatur dictatam à se pauculis diebus sic deambulante. Innocentii VIII. Epistolae binæ quibus & Politiano, & patrono ejus Laurentio Medici gratias pro Herodiano tam pulchre Latinis dato auribus, agit, leguntur inter Politiani Epistolas VIII. 2. 3. Novam *Germanicam* versionem ejusdem scriptoris perspicuam & elegantem nuper è Græco dedit vir doctus nescio quis excusam Halæ Sax. 1719. 8. cum praefatione Menantis, sive qui sub illo latet nomine D. Christiani Frid. Hunoldi. Nec minus elegans de Græco *Gallica* L. Mongaulti, (ejusdem à quo Epistolas Ciceronis erudite in Gallicum sermonem versas habemus) post priorem Anni 1700. editionem recusa est Paris. 1712. 8. At interpretres Germanicus in Bibliotheca novissima observationum & recensio quæ Halæ Saxonum Latine in 4. edi A. 1718. cœpit, sect. IV. p. 156. seq. nonnullos in Politiani interpretatione velut corporis pulcherrimi naevos, nimiamque omittendi licentiam reprehendere non dubitat. Castigaverat etiam simili nomine Politianum *H. Stephanus*. Nihilominus *Jo. Henr. Baclerus* A. 1644. 8. maluit Herodianum dare cum Politiani versione sincera, rejectis H. Stephani interpolationibus. *Cujus*, inquit, *censura quam non sit aqua & erudita,*

non uno specimine ostendimus suo loco. Tan. Fabri Epistola ad Jo. Frid. Gronovium, quā plurā Herodiani loca illustrantur & quæ in posterioribus Argentoratensibus editionibus 1662. 1672. 1694. 8. cum *Baltb. Scheidii* locupletissimo Græco indice adjuncta legitur, est inter Epistolas Tan. Fabri junctim editas Salmurii A. 1674. 4. Tomo I. Epistola 75. In editionibus Græcolatinis Oxoniensibus A. 1678. 1704. 8. itidem Latina Politiani hinc inde ad Græcum recognita deprehenduntur, adjunctis brevibus notis. Sine notis Græce & Latine vidit etiam lucem Herodianus Ingolstad. 1608. 8. Ab hoc scriptore (quem accuratioris curæ & exquisitæ artis nomine Curtio in Latinis Bœclerus comparabat, Wagenseilius Sallustio) diversus est Herodianus cujus mentionem facit Photius Cod. LXV. p. 46. ex libro septimo Theophylacti Simocattæ: alius item ad quem Rhetoris Libanii Epistolæ.

C. *Adriani Imperatoris μέγας διάφοροι, Declamationes varia*, pridem deperditæ, una cum multis aliis quæ utraque lingua Græca & Latina, prosa & versu scripsisse hunc Imperatorem testatur Dio lib. 69. Excerpt. Peiresc. p. 713. Svid. in *Ἀδρ.* Nempe cum Rhetoribus perinde ut cum Philosophis ac Poëtis, libris vel carminibus vel declamationibus invicem editis certasse Adrianum innuit Philostratus in vitis Sophistar. ubi de Favorino, Spartianus in vita Hadriani c. 15. atque idem Dio qui cum Sophistis Favorino Gallo & Dionysio Milesio invidisse scribit. Spartianus: *Et quantvis esset oratione & versu promissimus, & in omnibus artibus peritissimus, tamen professores omnium artium semper ut doctior videret, contempsit, obtrivit.* De Adriani Imp. ἀποφάσεις sive responsionibus Epistolisque editis Græce cum versione antiqua Dosithei Magistri, dixi Volum. VII. p. 59. Ab eo tempore vidi easdem cum Goldasti notis nitide recusas in nobilissimi atque eruditissimi viri Antonii Schultingii Jurisprudentia veteri antejustineanea Lugd. Bat. 1717. 4. p. 855. seq. Fuit etiam Adrianus Tyrius Rhetor, Herodis Attici discipulus, ex cujus declamationibus excerpta habemus Græce & Latine vulgata ab Allatio. De illis dixi lib. IV. cap. 30. p. 409. seq.

CI. *V. Etorini Lampadii Antiocheni λόγοι ὑπατικοὶ καὶ βασιλικοί, Orationes varia* Consulares & ad Imperatorem Zenonem habitæ, jampridem deperditæ. Zeno Imperator fuit ab A. C. 474. ad 491.

CII. *Gelasii Cæsarensis μονέβιβλος κατὰ ἁνομίαν, liber adversus Anomæos* sive Eunomianos, cujus etiam supra Cod. LXXXVIII. mentio, & *Diodori Tarsensis περὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος διάφορα ἐπιχειρήματα. De Spiritu S. varia argumenta.* Utrumque opus hodie desideramus. De Gelasii scriptis dixi Volum. VIII. p. 370. & de Diodori p. 358.

GII.

CIII. PHILONIS Judæi νόμων ιερῶν ἀλληγορία, *Legum sacrarum allegoria* & περὶ βίης πολιτικῆς *de vita Viri civilis* (Josephi Patriarchæ.)

CIV. EJUSDEM τῶν παρὰ Ἰουδαίους φιλοσοφούντων, τὴν τι θεωρητικὴν καὶ τὴν πρακτικὴν φιλοσοφίαν βίαι. *De Therapeutis & Essenis sive de practica & Theoretica Philosophia apud Judæos cultoribus.*

CV. EJUSDEM Γάιος ψεγόμενος *Caji Imp. vituperatio* & Φλάκκος ἢ Φλάκκων ψεγόμενος, *vituperatio Flacci*, Ægypto præfecti sub Cajo Imp. Omnia ista Philonis scripta hæcenus memorata adhuc supersunt, quemadmodum & alia quorum meminit Photius πολλὰ καὶ ποικίλα συντάγματα, περιέχοντα καὶ τῆς παλαῆς ὑπομνήματα, τὰ πλεῖστα πρὸς ἀλληγορίαν ἔχοντα γράμματα ἐκβαλλόμενα. De his omnibus dixi lib. IV. cap. 4. ubi etiam de eo, utrum Christo aliquando, ut ait Photius, nomen Philo dederit, quod neutiquam verisimile mihi videtur.

CVI. Theognosti Alexandrini, & sacrorum librorum interpretis, ἔμκαρξ θεογνώστῃς Ἀλεξανδρείας καὶ ἐξηγητῇ, ὑποτυπώσεως Ἱερογροσέων *sive Theologicarum institutionum libri VII.* pridem deperdit, in quibus cum Origene in plerisque sensisse & ex libris ejus περὶ ἀρχῶν non pauca mutuatum esse Photius innuit, quem tamen præ nimio in Origenem odio etiam Theognosto præbuisse se iniquiorem censura sua (licet quodammodo emollita) docet G. Bullus in defensione fidei Nicænæ sect. 2. c. 10. §. 7. seq. Certe ab Ario (quem ætate etiam præcessit) sententia fuisse alienum testis locuples S. Athanasius qvi ex secundo ὑποτυπώσεων Theognosti (quem ἄνδρα λόγιον appellat) hæc producit verba lib. de decretis Synodi Nicænæ T. I. p. 274. ἢ ἐκ θεοῦ τίς ἐστὶν ἐφωρεθεῖσα ἢ ἔτι ὕστα, ὅδε ἐκ μὴ ὄντων ἐπεισέχθη, *Non forinsecus Filii substantia constat, neque ex non entibus producit, sed ex tunc Patris substantia ἐφω ὡς ἔφωτος ἀπάντα, ὡς ὕδατος ἀτμός. sed ex Patri substantia ita progenitus est, ut à luce jubat, ut ex aqua vapor.* Ab eodem Athanasio in illud: quicunque dixerit verbum contra Filium hominis T. I. p. 971. laudantur παλαῖοι ἄνδρες, Σεργίης ὁ πολυμαθὴς καὶ Φιλόπονος, καὶ θεογνώστῃς ὁ θαυμασιῶς καὶ σπουδαῖος. A Philippo Sidete Theognostus inter Catechetas & præfectos scholæ Alexandrinæ celebratur post Pierium * qvi Dionysio Alex. ut Dionysius Heraclæ, Heraclas Origeni successit. Vide Dodwellum ad Irenæum p. 488. & 511. Quod autem Eusebium arguit Baronius ad A. 109. num. 59. ideo Theognosti non fecisse mentionem, atque ideo eum dolo malo involuisse silentio, quod ὁμοουσίως assertor fuisset, prorsus est ab omni verisimilitudine alienum, hæc enim ratio si valeat, omit-

tendi

* De hoc Pierio Pamphili martyris præceptore Photius infra, Cod. CXVIII, CXIX.

tendī ei fuissent tot alii, quinimo Patrum omnium vetustissimorum nomina oblivione prætereunda. Hypotyposeon libros ante Theognostum scripserat Clemens Alex. de quibus Photius infra Cod. CIX. CXI. Quod autem de Theognosti dictione iudicium ferens ait eum, καλλολεξία ὡς ἐν ἀττικῷ καὶ συνήθει χρώμενον λόγῳ, Salmasius pro ἐν ἀττικῷ recte monuit legendum ἀναττικῷ lib. de lingua Hellenistica p. 35. quod doctissimo viro Andreæ Schotto jam suboluit.

CVII. *Basilii Cilicis*, Nestoriani qvi Anastasio imperante Diodorī Tarf. & Theodori Mopsvesteni propugnator: & Flaviano Antiochiæ Episcopo presbyter Antiochenus fuit, *contra Joannem Scythopolitanum* (de quo Cod. XCV.) libri XVI. dialogorum more scripti inter Lampadium, qui Basilii partes tuetur, & Marinum, Tarasiumque, ac dicati cuidam Leontio. Inerciderunt perinde ut ejusdem Basilii Hystoria Ecclesiastica de qua Cod. XLII. & liber contra Archelaum presbyterum Coloniensem de quo Svid. in Ἀρχέλαῳ & Βασίλειῳ. Idem Svidas testatur hunc Basilium factum esse Irenopoleos in Cilicia Episcopum.

CVIII. *Theodori Alexandrini monachi Severiani & Theopaschitæ Ἐλεγχῶν κατὰ Θεμισίου. adversus Themistium* Agnoëtarum signiferum. Καλωνύμῳ (al. Μεγαλωνύμῳ) ἔκ καὶ Θεμισίου ἀπολογία ὑπὲρ ἑὲ ἀγίοις Θεοφοβίου. *Themistii Apologia pro S. Theophobio*. Ejusdem κατὰ Θεοδώρου μονάβι-βλῶν. *adversus Theodorum liber singularis. Theodori adversus Themistium libri III.* Hæc scripta omnia Photio olim lecta interciderunt. Fuit Themistius ille Diaconus Alex. sub initia sexti à Christo nato sæculi, de quo non repetam dicta Volum. VIII. p. 5. seq.

CIX. *Clementis Alex. ὑποτυπώσεις*, opus deperditum, de quo dixi lib. V. cap. I. p. III. seq. Fragmenta illius à se collecta dare voluit Tommo tertio quem parabat Spicilegii Patrum doctissimus vir Jo. Ernestus Græbe, singulorumque exponere argumenta librorum, & demonstrare quod Stromatum libris veluti continuandis ab Clemente juncti fuerint. Interpolatos etiam fuisse ab hæreticis, sive potius Hæreticorum fuisse à Clemente enarrata, non ipsius Clementis dogmata quæ Photius in ejus hypotyposis reprehendit, siquidem Clemens lib. IV. Strom. p. 475. opus illud promittens ait se auspiciū facturum ab enarratione opinionum pradoxarum quas sparserint hæretici in Geneseos librum. Confer Græbii librum Anglice editum, *Some instances*, p. 13. seq. Balthasar. Germanium de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus p. 263. seq. Jo. Clericum Epist. Critic. I. & Bibl. veteri & recenti, Gallice vul-

E f f

gata

gata T. 6. p. 245. seq. & Wilhelmi Cavei Epistolam Apologeticam ad-
versus Clericum editam Londini 1700. 8. p. 44. seq. In his Hypotypo-
sibus *Pantennus* præceptorem suum professus est Clemens, ut præter Pho-
tium testatur Philippus Sidetes in fragmento quod edidit Dodwellus ad
Irenæum p. 488.

CX. & CXI. Ejusdem CLEMENTIS *σρωμάτις* libris VII. in aliis
VIII. atque octavi loco jam ille qui in editis exstat & incipit : *Ἀλλ' ἔδὲ & παλαιότατοι τῶν φιλοσόφων*, jam alius *τίς ὁ σωζοµενος πλῆστι* *quis dives sal-*
vetur, cujus initium : *οἱ μὲν τὰς ἐγκωµατικὰς λόγους*. Ejusdem Clemen-
tis *παιδαγωγός*. De hisce scriptis quæ exstant adhuc omnia, dixi lib. V. cap. I.
p. 104. seq. Sed memorantur etiam Photio scripta Clementis deperdita
περὶ ἡσυχίας, περὶ κακολογίας, & περὶ κανόνων ἐκκλησιαστικῶν κατὰ τῶν ἀπολυσ-
θέντων τῇ τῶν ἱερῶν πλάνῃ ad Alexandrum Hierosol. Episcopum. Novis-
sime præclaram Operum Clementis Alex. editionem versione plurimis
castigata locis, locis S. Scripturæ annotatis diligenter & eruditis animad-
versionibus instructam vulgavit illustri Oxoniensium Episcopus *Joannes*
Porterius Oxon. 1715. fol. Nonnulla fragmenta ipsi præterita dedi Græce &
Latine tomoposteriori operum S. Hippolyti. Hamb. 1718. fol.

CXII. & CXIII. Clementis Romani *Διαταγὰι τῶν Ἀποστόλων*, *Consti-*
tutiones Apostolicæ, quæ Græce etiamnum exstant, & *ἀναγνωρίσιµες*, *Recogni-*
tiones, quas tantum Latine habemus ex Rufini versione. De utriusque
operis editionibus dixi lib. V. cap. I. p. 33. seq. Epistola præmissa utraqve
& *Clementis ad Jacobum* fratrem Christi, & ad eundem *Petri* Apostoli, edita
est à Cotelerio Græce & Latine ante Clementina sive homilias XIX. Cle-
menti tributas. In recognitionum autem opere obvix quas Photius me-
morat *αἱ λεγόμεναι ἑξ Ἀποστόλων Πέτρον πράξεις*, & *αἱ πρὸς Σίµωνα τὸν μάγον*
Διαλέξεις. Vide Grabium T. 1. *Spicilegii Patrum* p. 276. seq. & Cotele-
rium T. 1. *Patrum Apostol.* Meminit etiam Photius & hoc loco & infra
Cod. CXXVI. *Epistolarum ad Corinthios* quæ itidem exstant : tum prioris illius
quæ sola ex omnibus Clementis Rom. scriptis genuina habetur, tum poste-
rioris, quam perinde ut *Petri & Appionis πολυσύχρον διάλογον* rejectitiam esse
ipse Photius innuit. Hunc dialogum in recognitionum opere non con-
tineri, sed diversum ab illo opus esse, idque deperditum recte Grabius
annotavit, quem vide sis p. 271. seq.

CXIV. *Lucii Charini Marichæi αἱ λεγόμεναι Ἀποστόλων περίοδοι*,
Apocryphæ periodi Apostolorum Petri, Joannis, Andréæ, Thomæ, Pauli,
& quibus pridem deperditis dixi in Codice Apocrypho Novi Testamenti.

CXV,

CXV. *Anonymi liber contra Judeos & Quartadecimanos* de Paschate, quod CHristus feria quinta illud non obierit, neque praverterit, sed propriam mysticam celebraverit cœnam. Alius item *Metrodori* de computo XXVIII. enneadecaeteridum per annos 533. à tempore Diocletiani Imp. ad Paschatis rationes designandas. Neutrum scriptum hodie extat.

CXVI. *Anonymi περί τῆς αἰτίας τῆς πάσχα ἐορτῆς λόγος* τρίτος ἐν τόμοις ὀκτώ. *De sacro paschate* liber tertius in octo sectiones divisus, ad Theodorum. In sectione quarta Metrodorum (de quo Codice superiore) oppugnatum Photius testatur. Etiam hic scriptor (cujus neque tertius neque priores duo de isto argumento hodie extant) contendit CHristum proxime ante passionem suam Pascha Judaicum non celebrasse, quam sententiam negat Photius temere amplectendā esse, quoniam Chrysostomus & Ecclesia aliter sentiat. καὶ σκοπὴν ἔχει. ὁ γὰρ Χρυσόστομος καὶ ἡ Ἐκκλησία τότε φησὶν αὐτὸν ἠπτελέσαι τὸ νομικόν, πρὶν ἢ μυστικῶς θῆναι.

CXVII. *Anonymi Apologia pro Origene ejusque dogmatibus*, βιβλίον ὑπὲρ ὧν γένος καὶ τῶν αὐτῶν δογμάτων ἐν τόμοις πέντε, *libri V.* Testes pro Origene laudavit hic scriptor, cujus opus hodie desideramus, Dionysium & Demetrium Alexandrinos Episcopos & Clementem presbyterum Alexandr. præcipue vero, (de quibus mox Cod. CXVIII.) Pamphilum Martyrem & Eusebium.

CXVIII. PAMPHILI Martyris & EUSEBII Cæsarensis *Apologia pro Origene libri sex*, quorum quinque scriptos ab utrisque Pamphilo in carcere detento & Eusebio, sextū post Pamphili martyrismum, à solo Eusebio* suppletū Photius testatur. ὑπὲρ ὧν γένος, τόμοι δὲ τὸ βιβλίον ἔχει, ὧν οἱ μὲν πέντε Παμφίλῳ τῷ δεσμοτῆτι οἰκνῶντι, συμπαρόντι καὶ Εὐσεβίῳ ἐξεπονήθησαν, ὁ δὲ ἕκτος, ἐπὶ ὃ μάρτυς ἔειπεν ἔχον ἀπαχθεὶς ἀνέλυσε πρὸς ὃν ἐπόθει θεὸν Εὐσεβίῳ λοιπὸν ἀπαρτίζεται. Et aliquibus interjectis: τὴν δὲ ὑπὲρ ὧν γένος δόξαλογίαν, ὁ Πάμφιλος συν' Εὐσεβίῳ καθηργμένῳ τῷ ἀκήματι συνεγέγραφο. Addit opus ab iisdem transmissum ad Confessores pro CHristi nomine ad metalla damnatos horumque præcipuum Paternuthium. Ex illis sex libris solus primus exstat Latine è *Rufini* versione, ** cæteri perierunt, ut dixi Volum. VI. p. 102. Meminit hujus operis Auctor Synodici adversus tragœdiam Irenæi c. 198. (in Clariss. Baluzii Concil. p. 895.) *Eusebius in opere Apologetico pro Origene & dogmatibus ejus, id est pro præexistentia & resurrectione composito, quod Martyris (Pamphili) & ipsius Eusebii*

Fff 2

nominibus

* circa A. 308. vel 309. ut est credibile.

** De hac versione Tillemont. T. XII. memor. p. 205. seq. ut de opere ipso T. III.

nominiſus pranotatur, multis valde præcedentium Patrum teſtimoniis uſus eſt pro prædictis erroribus. Nec tamen idcirco ab Eccleſia DEl vel Origenes abſolvitur, quaſi non fuerit novitatis inventor, ſed illi pariter addicuntur. Malim tamen Photio & pluribus aliis veteribus, argumentisqve à Tillemontio T. 3. memor. productis habere fidē, qvā cum Balthaſare Germonio Hieronymi bilem citra examen admittente in libro de hæreticis Codicum Eccleſiaſticorum corruptoribus p. 305. ſeq. ſtatuerē in hoc opere nullas Pamphili fuiſſe partes, ſed meram illam Rufini fraudem, qvi libros Euſebii pro Martyris lucubratione venditare voluerit. Certe græcos etiam Codices Pamphili nomen prætuliffe ex græcorum ſcriptorum teſtimoniis liquet. Teſtatur autem Photius plures etiam alios magnæ auctoritatis in Eccleſia viros illa ætate apologias pro Origene compoſuiſſe, καὶ ἄλλοι δὲ πλείοι κατ' αὐτοῦ καὶ ἡ ἀξιολογώτατοι δοτολογίαὶ ὑπὲρ αὐτοῦ συνετάξαντο. Idem narrat Pamphili præceptorem fuiſſe Pierium preſb. & ſcholæ Alex. præfectum, poſtea una cum fratre Iſidoro coronatum martyrio, qvorum memoriz templa & oratoria dedicata ſunt, ut Pierii templum Alexandriz memorat Epiphanius hæreſi LXIX. 2. Pamphilū deniq; narrat Photius plures Origenis in ſacras litteras commentarios πολλὰ τῶν ἐξηγήσεων εἰς τὴν θείαν γραφὴν ſua manu deſcripſiſſe, qvod confirmant Euſebius VI. 36. Hiſt. & Hieronymus c. 75. de S. E. ad qvem notavi, in Bibl. Coiſliniana etiam nūm exſtare ſpographum Codicis Epiſtolarum Pauli, qvi manu S. Pamphili martyris exaratus fuit.

CXIX. Pierii preſbyteri Alex. (de qvo ſuperiore Codice dictum) λόγος διδάσκα, Libri duodecim de variis argumentis theologicis, ἐξηγήσεις καὶ ἀντιλέξεις vocat Euſebius VII. 32. Hiſt. ex qvibus duarum tantum inſcriptiones affert Photius: εἰς τὸ κατὰ Λαγῶν, & εἰς τὸ πάσχα καὶ τὸν ὠσηέ. De hoc poſtremo S. Hieronymus præf. in Oſeam: Pierii legi tractatum longiſſimum, quem in exordio huius propheta, die vigiliarum Dominica paſſionis extemporali & diſerſo ſermone profudit. Et c. 76. de ſcript. Eccleſ. ubi Origenem junio-rem appellatum illū eſſe teſtatur: 'Huius eſt longiſſimus tractatus de propheta Oſee, quem in vigilia Paſcha habitum ipſe ſermonē demonſtrat. Non dubito etiam ex his duodecim λόγους Pierii Photio lectis, fuiſſe tractatum in i. ad Corinthios, ex qvo idem Hieronymus Epiſt. ad Pammiachium: Origenes, Dionyſius, Pierius, Euſebius Caſarienſis, Didymus, Apollinaria latèſſime hanc Epiſtolam interpretati ſunt, qvorum Pierius, qvum ſenſum Apoſtoli ventilaret atqve ediſſeretur, & propoſuiſſet illud exponere, Volo autem omnes eſſe ſicut meipſum 1. Cor. VII. 7. adiecit: τὰντα λόγων Παύλου ἀντικρὺς ἀγαμίαν κηρυττῶσα. Huius Pierii ſcripta,

scripta, quem eruditissimis Ecclesiæ Doctoribus jungit Hieronymus Epistolâ ad Magnum Oratorem, nihil hodie exstat. Palladius in Lausiaca c. 12. narrat Ammonium plura potuisse citare memoriter ex scriptis Origenis, Didymi, Stephani ac Pierii.

CXX. IRENÆI Episcopi Lugdunensis ἐλέγχῃ καὶ ἀνατροπῇ τῆς ψευδώνυμης γνώσεως, *Redargutio atque everſio falso jactata* (rerum Divinarum) cognitionis, sive contra hæreses libri V. adhuc superstites ex veteri Latina versione cum Græcis quibusdam fragmentis, quæ post Franciscum Fevardentium & industriam singularem Jo. Ernesti Grabe, conquisita sunt novissime à Renato Massveto monacho Benedictino, cui præclaram hujus scriptoris editionem debemus vulgatam Paris. 1710. fol. Ipse Massvetus aliis pluribus egregiis lucubrationibus rem locupletaturus Ecclesiasticam discessit ex hac vita A. 1716. mense Januario. De aliis Irenæi editionibus dixi lib. V. c. 1. p. 67. seq.

CXXI. HIPPOLYTI, qui Irenæum modo memoratum habuit Magistrū, βιβλιδάριον, σύνταγμα κατὰ αἵρέσεων λβ'. libellus complexus digestum adversus hæreses XXXII. à Dositheanis usque ad Noëtum sive Noëtianos. Hoc opus intercidit solo capite postremo contra Noëtum excepto, quod Græce & Latine vulgavi in tomo posteriore operum Hippolyti, Hamburg. 1718. fol. Professus fuit Hippolytus hoc opusculo se in compendium misisse quæ ex ore Irenæi adversus hæreses disputantis acceperat. ταύτας δὲ Φησιν (αἵρέσεις) ἐλέγχῃς ὑποβληθῆναι ὁμιλῶντι Εἰρηναίῳ, ὡν σύνοψιν ὁ Ἱππόλυτος ποιῶμεν τὸδε τὸ βιβλίον Φησὶ συντεταχέναι. De aliis Hippolyti scriptis dixi lib. V. cap. 1. p. 203. & in jam memorata editione illius operum. Apud Photium autem, nisi ipse male intellexerit verba Eusèbii VI. 23. Hist. ante verba : λέγεται δὲ καὶ ἔχει προσομιλεῖν τῷ λαῷ κατὰ μίμησιν ὁμιλέντας, necesse est quædam excidisse de Ambrosio Alexandrino cui conveniunt illa omnia quæ deinceps sequuntur, & quod notarios septem Origeni aluerit & ejus fuerit ἐργοδιώκτης, & plura ipse in literas misit, quæ tamen omnia pridem interciderunt. Vide si placet quæ notavi ad Hieronymum de Script. Eccles. cap. 61.

CXXII. CXXIII. CXXIV. EPIPHANII τὰ παντὶ ἐναντία τῶν τευχῶν μου τρεῖς τόμοις δι' ἐπ' αὐτῶν Panaria contra hæreses LXXX. in tribus voluminibus, libris septem. Ejusdem Ἀγκυρωτὸς, *Ancoratus*, sive *ancora Fidei*, * velut synopsis
Fff 3. operis

* Epiphanius ipso hæresi LXIX. 27. γεγράφειν πρὸς πίστιν, ὃ λόγος ἀποδείμειν ὄνομα ἀγκυρωτὸν, καὶ γὰρ ἐκ πάσης γραφῆς συναγόντας

operis superioris, sed prius scripta, & catholica Christianorum doctrinae epitomen è sacris litteris collectam exhibens : & Opus tertium cuius titulus excidit, qvi si non alius est à libro *de mensuris & ponderibus*, ut Hæschelio videtur, nihil Epiphanii Photio lectum est quod hodie non habeamus. De illis scriptis eorumque editionibus dixi Volum. VII. (lib. V. c. II.)

CXXV. JUSTINI Martyris scripta varia, 1) *Apologia* ad Antoninum Pium ejusque filios & Senatū Rom. 2) *Apologia altera* ad Antonini Pii *Διδόχης* (M. Antoninum & L. Verum) 3) scriptum tertium adversus Ethnicos in quo *περί φύσεως δαιμόνων de natura demonum* Justinus disputaverat. 4) *Ἐλεγχοῦ πρὸς Ἑλλήνας*. 5) *περί τοῦ μοναρχίας*, de uno summo DEO. 6) *κατὰ Ἰουδαίων colloquium cum Tryphone* 7) contra dogmata quædam Aristotelis *κατὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως*, ἥτοι κατὰ ἰδίας καὶ ὕλης τερήσεως *Ἀπὸ μηχανιστικῶν καὶ βίαιων καὶ χειρώδους λόγων*, καὶ κατὰ τὴν πέμπτην σάματον, ὁμοίως καὶ κατὰ τῆς αἰδῆς κινήσεως ἢ Ἀριστοτέλης δυνάμει λογισμῶν ἀπαπέτεκεν. 8) *Solutiones succinctæ Ethnicorum quorundam dubiorum* *ἀπορῶν κατὰ τῆς ἀσθενείας, κεφαλαιώδους Ἀπλυσίας*. Hæc scripta Justinī omnia adhuc exstant, sæpiusque lucem videntur, nisi quod tertium non pervenit ad nos integrum, utpote in quo illa de demonibus disputatio desideratur. Cætera deperdita Justinī scripta, quæ Photius memorat sunt 9) *ὁ ψάλλτης*, 10) *λόγοι κατὰ Μαρκιῶν*, & 11) *ἡ κατὰ πασῶν αἰρέσεων περὶ μαθημάτων*. De singulis tam editis quam illis quæ intercederunt dixi lib. V. cap. I. p. 53. seq. Hodie novam præstantissimi Doctoris scriptorum *ἐκδοσιν* parant Parisiis *Prudentius Morenus* Benedictinus, & Cantabrigiæ *Styvens Thirlby*. Vidi etiam paratos ad prælum eruditos commentarios quibus Justinum illustravit egregie, cum Oxonii versaretur *Joannes Adolphus Hofmannus*, Germanus Plœnensis, quibus inter alia ex Hebræorum scriptis ostendit Justinum dialogo cum Tryphone *κυρίας* Judæorum *δόξας* illi opponendo, Judæum oppugnare.

CXXVI. CLEMENTIS Romani *Epistola duæ* ad Corinthios, & eodem Volumine, POLYGARPI *Epistola* ad Philippenses, quas universas hodie, licet alicubi mancās habemus, ut dixi lib. IV. c. V. §. 14. & lib. V. cap. I. p. 48. seq. Clementis *Epistolarum* mentionem fecerat Photius etiam

Coδ.

ἀγνοεῖν ὡς περ τὴν αἰγίαν πατέρων πίσι. Idem LXXIV. I. τὰ ἡδὲ μοι ἀρημένα ἐν τῷ μεγάλῳ λόγῳ τῷ περὶ πίστεως γραφέντι ὡς τὰ μέγα τῶν Παμφυλίων.

Cod. CXIII. & posteriorem tanquam spuriam rejici monuerat. Novissime Polycarpi Epistola cum Ignatii septem Epistolis, quas collectas suarumque subjectas ad Philippenses * olim misit, Græce & Latine emendate vulgata est Oxonii 1708. 8. à C. Aldrichio, Ignatianis novo & accuratissimo studio Eruditissimi viri *Antonii Mariae Salvini* in illustris H. Neutoni gratiam ad Codicem Medicum recensitis. Photius tamen Ignatii Epistolas in eodem cum Polycarpiana volumine neutiquam reperit.

CXXVII. EUSEBII Pamphili ἡ εἰς Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν βασιλέα ἐγκωμιαστικὴ τετραβιβλῶν libri IV. de *Constantini Magni laudibus*, editi sæpius ad calcem Historiæ Ecclesiasticæ, ut dixi Volum. VI. p. 100. Photius Eusebio vertit vitio quod de hæresi Arianæ, ejusque oppugnationibus Eustathio Antiocheno & Athanasio Alex. & de decreto Synodi Nicænæ, atque aliis Episcoporum super dogmate contentionibus rem omnem silentio involverit, vel leviter transierit, perinde ac si in Imperatoris vitæ atque encomio necesse sit ista omnia legi.

CXXVIII. LUCIANI ὑπὲρ Φαλάκρου pro *Phalaride*, & νεκροὶ καὶ ἑταίριοι Διάλογοι Διάφοροι, *dialogi mortuorum, metreticique & alia varii argumenti scripta*, ἑτεροὶ Διάφορων ὑποθέσεων λόγοι. Hæc omnia hodie manibus studiosorum teruntur, ut dixi lib. IV. cap. 16. Scepticum fuisse Lucianum Photio assentitur Morhofius ὁ μακαρίτης lib. I. Polyhistoris cap. VI. p. 28. sed derisor licet, atque Poëtæ Horatii exemplo nullius addictus jurare in verba Magistri ubique apparet, tamen Ecclesiastici potius in ois scriptis invenio vestigia, quam Pyrrhonii Philosophi. Neque scepticum fuisse probant hi versus, dubito an ipsius Luciani,

Ἀἰκιανὸς τὰδ' ἐγχαΐς, παλαμά τε μωρὰ τε ἰδίας

Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκῶντα σοφά·

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι Δακελδὸν † εἰς νόημα

Ἄλλ' ὃ σὺ θαυμάσῃς, τὰδ' ἑτέροις γέλως.

Hæc scripsit Syrus ille, antiquaque stultaque doctus,

Stulta etenim sunt huic, quæ sapere ille putat.

Communis fiat nulla homini sententia certa :

Quod cu miraris, videat aliter idem.

Gemmium

* Photius è Polytarmo : λέγει δὲ καὶ τὰς Ἐπιστολάς αὐτοῖς (τοῖς Φιλιππησίοις) Ἰγνατίῳ ἔθειφορ καὶ περὶ ἀλλήνων, καὶ αἰτεῖται ἀναδιδοῦναι παρ' αὐτῶν, εἴ τι περὶ ἐκείνων Διακρίσεις.

† Menagius legit Δακελτόν.

Geminum illud Plinii IX. 17. Epist. *Quam multos putas esse, quos aequè ea quibus ego & tu capimur & ducimur, partim ut inepta, partim ut molestissima offendant -- Demus igitur alienis oblectationibus veniam; ut nostris impetremus.*

CXXIX. *Lucii Patrensis* * μεταμορφώσεως λόγοι pridem deperditi, & quibus Lucianus Lucium suum, sive obiscœnam in alinum metamorphosin expressit, ut ipse non difficeretur T. 2. edit. Amst. p. 115, ubi ita auctorem primum scripti illius, quem secutus ipse est, prodit: Πατήρ μὲν ἐστὶ μοι Λέκιος, τῷ δὲ ἀδελφῷ τῷ ἐμῷ Γάϊος, ἀμφὶ δὲ τὰ λοιπὰ δύο ὀνόματα κοινὰ ἔχουμεν. Καί γὰρ μὲν Ἰσραελίων καὶ ἄλλων ἐμὴ τυγχέουσιν. ὁ δὲ, ποιητὴς ἰλαγγίων ἐστὶ καὶ μάντις ἀγαθός. Πατέρις δὲ ἡμῖν Πάτερσι τῆς Ἀχαΐας. Vide & p. 86. Freqvens quoque Lucii nomen in Milesiis Apuleji, quæ & ipsæ ex eo expressæ, & fortasse Lucii prænomen inde Apulejo inditum. Lucii illius jocos quosdam & falsæ ad Herodis Attici vita lib. 2. de Sophist. c. 1. n. 9. Idem fortasse Lucius Aristidæ Rhetoris amicus, cujus meminit in Orationibus sacris T. 1. p. 641. 642. Lucii hujus & Luciani iterum mentio inter scriptores eroticos apud Photium Cod. CLXVI.

CXXX. *Damascii* (Ethnici philosophi, quem patria Damascenum vocat Cod. CLXXXI. & regnante in Italia Theodorico scripsisse docet Cod. GCXLII. p. 553.) libri IV. quorum 1) περὶ παραδόξων ποιημάτων, de admirandis operibus capita CCCLIII. 2) παραδόξων δαιμονίων διηγημάτων admirandarum narrationum de demonibus capita LII. 3) περὶ τῶν μετὰ θάνατον ἐπιφανομένων ψυχῶν, παραδόξων διηγημάτων, de animarum apparitionibus post obitum, admirandarum narrationum capita CV. Libri quarti titulus in Photio non exstat, quemadmodum totum Damascii opus jam diu periit, quod si exstaret non leve fortasse credulitatis superstitionisque ethnicae documentum haberemus. Alios παραδόξων scriptores vide si placet supra lib. 1. cap. 22. §. 4. lib. 3. cap. 6. §. 21. b. & cap. 27. §. 8. & lib. 4. cap. 13. §. 2. & apud Jonsum lib. 2. de scriptoribus Hist. Philosoph. c. 12.

CXXXI. *Amyntiani* εἰς Ἀλέξανδρον, de rebus Alexandri M. ad Marcum Antoninum Imp. Ejusdem βίῃ παρὰλληλοι, vita parallela, Dionysii tyranni & Domitiani Imp. libris duobus: Philippi Macedonis & Augusti Imp. iidem libris II. & liber de Olympiade Alexandri M. matre. Hæc scripta omnia Amyntiani, de quibus admodum sinistre Photius, interciderunt.

CXXXII. CXXXIII. CXXXIV. CXXXV. *Palladii, Aphthonii, Eusebii & Maximi* Sophistarum μελέται διάφοροι; varia declamationes, inter quos

* Vide supra Volum. IV, p. 499. & Volum. VI, p. 328.

quos Palladio palmam eloquentiæ Photius tribuit. *Maximum* eundem esse non dubito Magistrum Imp. Juliani, Sophistam Byz. cujus * *περὶ ἀλύτων ἀντιθέσεων* Svidæ memoratum scriptum breve edidit Carolus Stephanus Græce ad calcem Dionysii Halicarnassæi Epistolæ ad Pompeium, Paris 1554. 8. quod donatum mihi ab eruditissimo Viro M. V. la Crose, non dubito infra cap. 39. cum mea versione tecum communicare. *Eusebium* suspicor Rhetorem illum Alexandrinum de quo Eunapius; *Palladium* vero Methonæum Sophistam Constantini Imp. clarum ætate, cujus *διαλέξεις* & *λόγος* varios Svidas laudat. De *Aphthonio* Antiocheno cujus progymnasmata sunt in omnium manibus, dixi lib. IV. cap. 31.

CXXXVI. CYRILLI Alex. *οἱ Θεσσαυροί*, thesauri de SS. Trinitate contra Arium & Eunomium. Exstant tomo quinto ejus operum, distributi in *λόγος* triginta quinque, ut notavi Volum. VIII. p. 562. seq. Apud Photium nulla numeri aut distinctionis in *λόγος* mentio, qui opus hoc *ἐπιχρηματικὸν βιβλίον* appellat.

CXXXVII. EUNOMII Hæretici *βιβλιδάριον*, quod *Basilius* Magnus ægre tandem nactus, libris V. adversus Eunomium scriptis confutavit. Hoc Eunomii scriptum primus Græce & Latine edidi Volum. VIII. p. 262-305. quemadmodum minorem illius *ἐκδοτὴν* (à Valesio jam & Baluzio publicatam) p. 253-260. Hæc posterior, quam Eunomius libris tribus adversus Basilium (de quibus mox) inseruerat, refellitur à *Greg. Nysseno* in libris, de quibus dixi VIII. p. 151. & 160. quemadmodum de Basilii p. 78. seq.

CXXXVIII. *Eunomii* ejusdem *libri III. adversus Basilium*, qui hodie non exstant: sicut nec quæ Eunomio opposuere *Theodorus* (Mopsestenus) & *Sophronius* (Hierosol.) Photio memorati tum hoc loco, tum supra Cod. IV. & V. Exstat vero *Gregorii Nysseni* opus adversus Eunomium (de quo Cod. VI.)

CXXXIX. *Athanasii Magni in Ecclesiastem & Cantica canticorum commentarii*, qui hodie desiderantur, sed supersunt ejus *Epistola* & *apologia de fuga* (confer Cod. XXXII.) quibus nihil elegantius inter Athanasii scripta se vidisse Photius testatur. *εἰς μὲν τοὶ τὴν χάριν καὶ τὸ κάλλος τῶν ἐπιστολῶν ὡς τὴν ἀπολογία αὐτῶ τῆς Φυγῆς καὶ τὰ περὶ αὐτὴν ἐξεργάζεσθαι, ἄλλο τι, ὅσα ἐμὲ τῶν αὐτῶ εἰδέναί, ἔδεν ἀναφέρειται.*

Ggg

CXL.

* Antequam illud vidissem, Astrologici argumenti esse malè suspicabar, quale est Poëma *Maximi περὶ καταρχῶν* eidem Svidæ memoratum, quod edidi Volum. VIII. p. 415. Itaque emendandum quod scripsi VIII. p. 769.

CXL. Ejusdem ATHANASII libri *quinque adversus Arium*, ἡ κατὰ Ἀρίου καὶ τῶν αὐτῶ δογμάτων πωτάβιβλος, Exstant T. I. operum Athanasii edit. novæ eruditiss. Montfauconi p. 405. seq. adversus Arianos libri quatuor, nam quinti loco Photius habuit Epistolam contra Arianos Encyclicam ad Episcopos Ægypti & Libyæ, quæ occurrit in eodem T. I. p. 270. Vide si placet quæ à me notata sunt lib. V. cap. 2. Photius notat Basilium & Gregorium Nazianzenum ex Athanasio velut ex uberissimo fonte derivasse partem argumentorum quibus illorum scripta adversus Arium exundant.

CXLI. CXLII. CXLIII. & CXLIV. BASILII Magni in *Hexæmeron*, 2) ἡθικὰὶ λόγοι sive *Homilia de moribus*, 3) *Epistola* tum canonicæ, tum aliæ plurimæ ad diversos, τὸ ἄλλο πληρὸν αἰς διαφοροῖς ἐπιστολαῖς & 4) *Asiatica*. Hæc omnia Basilii scripta ætatem tulere, læpius edita ut dixi Volum. VIII. (lib. V. cap. 19.)

CXLV. *Helladii* (ejusdem de quo infra, Cod. CLVIII. & CCLXXIX.) *Lexicon* vocabulorum phrasiumque Græcarum (non poeticarum ut *Diogeniani*, sed quarum in prosa maxime ulus) copiosissimum & πολυτεχέστατον, septem τέμχεσιν sive voluminibus.

CXLVI. *Anonymi Lexicon καθαροῦς ἰδέας, puri ac tergi sermonis*, itidem copiosum ac prolixum.

CXLVII. *Anonymi Lexicon σαμῆς ἰδέας*, styli gravis ac ponderosi.

CXLVIII. *Anonymi Lexicon ἰδίας λόγου πολιτικῆς orationis propriæ civilis.*

CXLIX. *Pollionis Lexicon*, in quo multæ fuere voces poetiæ, non tanta copia tamen quam in *Lexico Diogeniani* de quo Cod. CXLV. Pollio ille videtur idem cum *Valerio Pollione* Alexandrino quem Svidas in Πωλίῳ ait tempore Adriani Imp. vixisse, ac scripsisse *Lexicon* vocum Atticarum, quod & ipsum periit, συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ σοιχῶν.

CL. *Juliani* (Cappadocis Sophistæ, de quo Svid. & Eunapius) *Philostati* Tyrri (cujus opus de vita Apollonii Tyanensis memorat Photius Cod. XLIV. & CCXLI.) & *Diadori* (cui Valerius Pollio pater, Svida teste) *Lexica* in *Decem Atticos Rhetores*. Ex hisce novem Lexicis Photio hætenus memoratis, ne unum quidem ad nos pervenit.

CLI. TIMÆI (Sophistæ) πρὸς Γεμίανον, *ad Gentianum* (MS. Γαϊατιανὸν *Gajotianum*) *libellus de vocibus apud Platonem, περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι λέξεων*. Hunc ex Codice Bibl. Coislinianæ Græce primus magnam partem in lucem protulit eruditiss. Montfauconus, p. 477. seq. Catalogi MScorum illius Bibl. Paris. 1715. fol. 2 quo præfationem Timæi mutaturus hic in *Lectorum gratiam apponam* ; τίμας

ΤίμαιⓄ Γαλαλιανῷ ἐν πρᾶτῃν. Ἐπιτάμιος ἀκριβῶς σε τὴν γνώμην καὶ τὴν περὶ Πλάτωνα σκεδὴν, καὶ Φιλοκαλίαν, εἰωθῶς τε τῇ τῶν Κρονίων ἐορτῇ τῶν ἐμαυτῶ τοῖς Φίλοις ἀπέρχεσθαι, παιδεία τε ἅμα καὶ τῇ τῆς παιδείας ἀδελφῇ σκεδῇ χρῆσάμενⓄ ἐξέλεξα τὰ ὡρᾶ τῷ Φιλοσόφῳ γλωσσηματικῶς, ἢ κατὰ συνήθειαν ἀττικὴν εἰρημένα, ἢ μόνον τοῖς Ῥωμαίοις ὄντα ἀσαφῆ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῖς πλείστοις. Τάχως τε ταῦτα κατὰ σοιχεῖον, καὶ μελαφρέσας ἀπίσταλά σοι, νομίσας καὶ αὐτὴν εἶναι σε παιδείαν ἐκ ἅμαρτον. ἔφηστο.

Timaeus Galatiano salutem. Cum plane compertum habeam quo sis animo, quove studio & diligentia utaris erga Platonem, cumque soleam in festo Saturnalium amicis aliquid de meo offerre, institutione & institutionis sorore diligentia usus selegi ea quæ à Philosopho vel glossematico more, vel secundum consuetudinem Atticam dicta sunt, quæ non Romanis tantum sed etiam Græcorum plurimis obscura sunt. Hac porro alphabetico ordine digesta & explicata ad te misi, ratus te hinc institutionem non inordinatam consecuturum esse. Vale.

CLII. *Ælii Dionysii Halicarnassei* (qvi temporibus Hadriani vixit) *de vocibus Atticis ad Scymnum, libri quinque.* Duas hujus operis editiones Photius evoluit, quarum neutra hodie exstat. De Dionysio hoc dixi Volum VII. p. 57. seq.

CLIII. *Pausaniae* Lexicon Atticum, Dionysio in quibusdam etiam copiosius. Hunc Pausaniam, cujus Lexicon ἡγετορικὸν citatur ab Eustathio, & ἀττικῶν ὀνομάτων συναγωγὴ à Scholiaste Thucydidis, Clarissimus Kusterus * diversum putat à Pausania Cæsariensi, de cujus descriptione Græciæ dixi lib. IV. cap. 15. sed rationem non addit, neque ego fateor me videre.

CLIV. & CLV. *Boëthi* (illius ni fallor ad quem de anima scripsit Porphyrius,) *λέξεων πλατωνικῶν συναγωγὴ* ad Melantam, *Lexicon Platonicum*, Timæi illo de quo supra Cod. CLI. longe præstantius, & Ejusdem *Boëthi* alius liber περὶ τῶν παρὰ Πλάτωνι ἀπορριμμένων λέξεων, *de obscuris apud Platonem vocibus ad Athenagoram.*

CLVI. *Dorothei* περὶ τῶν ξένως εἰρημένων λέξεων, *Lexicon vocum novarum & peregrinarum.* Ex quinque scriptis hætenus commemoratis nullum hodie exstat: neque habeo jam quæ de Lexicis Græcis deperditis addam ad ea quæ differui lib. IV. cap. 34. seq. Cæterum Dorotheum hunc nihil vetat esse Ascalonitam illum Grammaticum, cujus meminit Stephanus Byz. in Ἀσκάλων & Etymologicum magnum in ἀμφιγνοῖν.

Ggg 2

CLVII.

* ad Svidam in πύνδαξ.

CLVII. MOERIDIS Ἀττικιστής, libellus de vocibus Atticis, qui non ita pridem ex Jo. Priczi apographo editus est Græce, notisque illustratus ab eruditissimo viro Joanne Hudsono, Oxoniæ 1712. 8. subjunctâ Gregorii Martini dissertatione pro vera ac veteri Græcæ lingvæ pronuntiatione contra Adolphum Mekerckum. In illo apographo, quod ex Codice Bibl. Casareæ Vindobonensis est expressum, scriptor vocatur *Eumaris*, unde Eumæridem appellant Ez. Spanhemius ad Aristophanis Plutum v. 12. & Colomæsius p. 120. Observationum sacrarum. Rectius alii Codices cum Photio conspirantes *Mæridem* vocant, ut Segvirianus sive Coislinianus; æquo excerpta dedit Clariss. Montfauconus in Catalogo MSS. Bibl. Coislinianæ p. 485 - 488. nec non Codices quos evolverunt Steph. le Moyné notis ad Varia sacra p. 479. Salmasius de Hellenistica p. 46. seq. Ussenius, H. Vossius, Valesius, Cangius, & Labbeus qui Mæridem *Sapristam* vocat p. 105 Bibl. novæ MSS. In Codice Antonii Eparchi apud Stephanum le Moyné T. 1. Var. sacr. p. 529. & Anselmum Bandurium p. 886. ad antiquitates CPol. Mæris *Atticista*, Μοιριδῶ Ἀττικιστῇ λέξαι Ἀττικῶν καὶ Ἑλληνῶν κατὰ σοιχαῖον. Sed apud Photium titulus libri est, non cognomen scriptoris, Ἀττικιστής. De ætate nihil liquido constat nisi post Phrynichum scripsisse, quem citat in ἰτελέῃς. Institutum autem ejus est annotare & inter se conferre voces quibus Attici, & quibus Græci in aliis dialectis, maxime ἡσὰ κοινῇ utebantur: interdum notat & κριτὸν vulgi, illudque diversum facit non modo ab Attico sed etiam ἑλληνικῷ, ut in ἐξίλαιν, ευφήμη, καθήσοι, λέμμα, οἰδίπην, οἴσι, σχάτον. Interdum quod commune est pluribus dialectis, ut vocem διαπάθειν communem esse Doribus & Jonibus. Est etiam ubi ἀτθίδα πρώτην καὶ δευτέραν distingvit, ut in πλυας, πλυνῆς, κατὰ τὴν πρώτην Ἀτθίδα, καθαφῆς κατὰ τὴν δευτέραν Ἀτθίδα.

Index Scriptorum à Mœride allegatorum.

Antiphon in λυθρυγῆς.

Aristophanes in ἐμπολαί, ἰχθὶ, λάνρας, σισύρα, ψίλαξ. Comicus in χείρων.

Βαθυλωνίους in θωμῆς.

Βατεράχοις in αἰκοτολόγον.

Θεομοφοριαζόσας in πομφόλυγας.

Λυσιστέτη in ἀλυκῷ.

Θενσι in ἀρχῇ, γνωσιμαχῆσαι, κυρβασία, λαμβάνει.

Πελαργῶς in βαλανεύς.

Πολυίδω in ἐκ ἀπέρκει.

Aristo-

missurum se pollicetur : sextum *Tiberino*, septimum & plures è posterioribus *Menophilo*, nonum *Rufino*, ceteros *Rbegino* (Grammatico fortassis illi cuius πολυμνήμονα Socrates III. 23. & Svidas commemorat) & *Basilidi* Milesio Sophistæ. In undecimo libro magnis extulit laudibus æqualem suum *Aristidem* Rhetorem, in cuius Orationes tunc incidit, & quem eloquentissimis præferri ab aliquibus non miratur, cum *Marcianus* τῶν κρητικῶν (Schottus κρητικῶν) συγγραφεύς, etiam præ Platone ac Demosthene genuinæ eloquentiæ normam (κανόνα τῆς ἐν λόγῳ ἀρετῆς) voluerit *Bruti* Itali Epistolas. Ipse autem εἰλικρινὲς καὶ καθαροὺς καὶ ἀττικὰς λόγους κανονας καὶ εἰς ἄλλας καὶ παράδειγμα sermonis terli & puri atque attici regulam amūssim & exemplum non dubitat esse præferendos omnibus, in quibus nec ipse *Momus* nec *corycæus* aliquis dæmon habeat quod possit reprehendere, *Platonem* & *Demosthenem*, *Æschinemque* *Lyfaniæ* F. Socraticum dialogorum septem scriptorem, quos *Socrati* aliqui velut auctori tribuerunt. His præterea subiungit cum ceterorum novem *Rhetorum* choro *Thucydidem*, *Xenophonem*, *Critiam* *Calæschri* Fil. & *Antisthenis* duas Orationes genuinas de *Cyro* & *Ulysse*, Ἀντισθένην μετὰ τῶν γνησίων αὐτοῦ δύο λόγων, ἑ περὶ κύρου καὶ ἑ περὶ Ὀδυσσεύς, *Aristophanem* cum reliquo Comicorum quatenus Attici sunt choro, & *Tragicos* Αἰσχύλον τὸν μεγάλον, Ἀριστοφάνη, καὶ Σοφοκλέα τὸν γλυκύν, καὶ τὸν πάνσοφον Εὐεπίδην. Hoc *Phrynichi* opus pridem intercidit præter pauca quædam ex illo excerpta quæ Græce vulgavit celeberrimus *Montfauconus* in Catalogo MSS. Bibl. Cœsolinianæ p. 465-469. De *Phrynichi* Ἀττικιστῇ sive scripto de vocibus Atticis, quod editum habemus, dicere me memini lib. IV. cap. 34.

CLIX. ISOCRATIS Orationes XXX & Epistola IX. quæ hodie omnes exstant, nam & ἡ πρὸς Εὐθύνην ὑπὲρ Νικίης est Oratio quæ inter editas ἀμάτην inscribitur. De orationibus Isocratis dixi lib. 2. c. 26; §. V. & de Epistolis Lib. 2. cap. 10. §. 7.

CLX. CHORICII Sophistæ *Gazæi* Christiani μελέται καὶ συντάξεις λόγων διάφοροι è quibus Volum. VIII. p. 841. seq. vulgavi memoratum nominatim Photio ἐπιτάφιον in Procopium *Gazzum* Choricii Magistrum, nec non Orationem in Σῆμνον στρατηλάτην, cætera illius vel interciderunt, vel adhuc latent in Bibliothecis manu exarata : fuisse autem varii generis multaque, πλασματικοὶ λόγοι sive declamationes, tum panegyrici, μονωδία sive orationes funebres & epithalamii

Iamii & ἀντιρρητικοί sive controversiæ, aliaque. Testatur Photius Choricium floruisse Justiniani ætate, discipulum Procopii Gazæ, ac postea Sophistæ alterius in eadem urbe, cui etiam seni defuncto in officio publici doctoris successit. De hoc altero potius Choricii Magistro quam de Procopio * videntur accipienda quæ apud Photium sequuntur : τὰ τε λόγοι πολλοὶ καὶ παιδαγωγοὶ φέρονται ἄξιον Ζήλου καὶ μιμήσεως χρέμα. & quod ait oratoriam ipsius facultatem potissimum eluxisse ex opere quod hodie nusquam exstat, & in quo Sophista ille versus quos voluit Homericos in prosam resolutos varia elocutus est metaphrasi, & multiplici orationis colore ac charactere expressit. Procopium Choricii Magistrum à Procopio Cæsariensi Historico (de quo Cod. LXIII.) distinguens Photius merita mactat laude, & commentarios illius in sacras litteras notos sibi fuisse haud obscure innuit his verbis : γέγονε δὲ μαθητὴς Προκοπίου ῥήτορος τοῦ εἰς τῶν ἀρίστων (ὃς ἔστι Καίσαρος δὲ) εἰς εἰς μέγα κτῆμα καὶ ὄφελος κατ' ἐκείνου καὶ τὰς γραφὰς συντάξας ἀήμητον αὐτῷ κλέος τοῖς σπουδαιότεροις καταλείπειν. Sed de ἐξηγητικαῖς ejus σχολαῖς speciatim infra Cod. CCVI.

CLXI. *Sopater* Sophistæ ἐκλογαὶ διάφοροι, varia electa, *libris XII*: quibus res quamplurimas memorabiles, veras, fabulosas, ex selectis scriptoribus jucunda varietate & copia explicaverat : opus quod cum non levī eruditæ antiquitatis jactura desideramus. Meminit illius etiam Svidas : Σώπατρος Ἀπαμεύς σοφιστὴς ἢ μάλλον Ἀλεξανδρεὺς. Πηλῆμας πλάσων τινὲς δὲ καὶ τὴν ἐκλογίαν τῶν ἰσορῶν τὰ τε ἑνὰ φασί. Hic Sopater Alexandrinus alius a Sopatro Paphio Comico eodemque Parodo (quem lib. 2. c. 22. Svidam secutus male à Comico distinxi) & à Sopatro cujus Epistolam ad Hemeterium fratrem de magistratu bene gerendo servavit magnam partem Stobæus sermon. 44. & à Sopatro Apameensi, scriptore libri de providentia, Jamblichi discipulo, quem Constantinus magnus interemit, de quo ad Eunapium. Nec non à Sopatro ad quem Libanii Epistolæ. Sed fortasse non diversus ab autore commentariorum Græcorum quos habemus in τὰς αἰσῆς Hermogenis, & ad quem Æneæ Gazæ Epistola nona, qui sub sæculi sexti initia scripsit,

Index

* Emendandum igitur quod scripsi Volum. VI. p. 259.

Index Scriptorum è quibus Sopater eclogas suas collegit.

Ælii (Dionysii) de Alexandria & rebus Ægyptiacis.

Anonymi Θαυμάτων συναγωγή.

Anonymi ἐκλογαὶ de illustribus fœminis, πρὸς τῶν εἰς μέγα δόξης καὶ ὄνομα
λαμπρὸν δεδουσῶν γυναικῶν.

Antimachus Poëta.

Apollodori Grammatici Atheniensis περὶ Θεῶν λόγος α', γ', δ', ε', θ', ιβ', ις,
ις', μέχρι κ' δ'.

Apollonii Stoici ὅσαι γυναῖκες ἐφιλοσόφησαν.

Aristophanis Grammatici περὶ Ζώων, βιβλίον α', β'.

Aristotelis πολιτεία Ἀχαιῶν, Θετταλῶν, Κίων, Λυκίων, Παρίων.

Ejusdem πολιτικά.

Aristoxeni σύμμικτα ὑπομνήματα.

Artemonis Magnetis sive Magnesii τῶν κατ' ἀρετὴν γυναιξὶ πεπεγμη-
μένων διηγήματα.

Athenæi Naucraticæ δαιτυσοφισαί.

Callixeni τῶν ζωγράφων τε καὶ ἀστρονομικῶν ἀναγραφῆς.

Cephalionis ἑρμῶν, ἀφ' ἀλαμβάνουσα κατ' Ἀλέξανδρον.

Demostriati ἀλευρικά.

Diogenis Cynici διαφθέρματα.

Diogenis Laërtii φιλοσόφων βίων βιβλίον α', ε', θ' καὶ ι'.

Favorini πανδοκπῆς ὕλης ἐκ τε ε' ι' καὶ ε' καὶ καθ' ἑξῆς πλὴν ε' ταῦ μέχρι ε' α'.

Hellanicus Historicus. Herodotus.

Hesiodus. Homerus.

Iuba (ἰωβᾶ) περὶ γεφυρῆς λόγος β'. ἰώβα ε' βασιλείας Θεατρικῆς ἱστο-
ρίας ιζ' λόγος.

Plutarchi vitæ Demetrii & Bruti Romani, Cratetis, Daiphanti, Pindari,
Nicias, Alcibiadis, Themistoclis, Thesei, Lycurgi, Solonis, Alexan-
dri Philippi F. Cimonis, Lyfandri, Demosthenis, Periclis, Pelopidæ,
Phocionis, Aristidis, Epaminondæ, Dionis, Agesilai, Agidis,
Cleomenis, Eumenis Cardiani, Philopœmenis, Timoleontis, Arati,
Pyrrhi Epirotæ.

Plutarchi πῶς δὴ τὸν νέον ἀκύνει ποιημάτων. Περί φύσεως καὶ πόνων, (ὅπως τε
πολλοὶ πολλάκις πόνῳ τὴν φύσιν ἐκ τοῦ φερομένην ὥρῳσαν, ἕτεροι δὲ καλῶς
ἔχουσιν ἐξ ἀμελείας διέφθαρσαν, ὅπως τε ἐνίοι ἐν μὲν νέοις βραδύς ἐνιωρῶντο
πᾶσι καὶ ἀσύνητοι, ἀκμασάντων δὲ εἰς τὸ ταχὺ καὶ σωτὴρ αὐτοῖς ἡ φύσις
ἐξέλαμπε.)

ἀξέλαμπι.) Περὶ δυσωπίας καὶ λόγου. Περὶ ἀδολοσχίας. Περὶ ὀργῆς. Πῶς ἂν τις ὑπὸ ἐχθρῶν ἀφελόητο. Περὶ εὐθυμίας. Πολιτικά ὁδοὶ καὶ βέλματα. Περὶ πλυσσῶ. Ὅπως ἂν τις συναισθόητο. ἑαυτὸν πρὸς δεξιὴν ὀπισθοσπῇ. Τυχεῖα καὶ ὁδοὶ καὶ βέλματα. Ταμικὰ ὁδοὶ καὶ βέλματα. Ὅτι βασιδίων θεοὶ τιμωρῶνται. Ἀνδρῶν εἰδέξαντο δοποφύγματα. Πῶς ἂν τις ἀσχερῆνε τὸν κόλακα & φίλα. Βασιλέων καὶ στρατηγῶν δοποφύγματα συμποσιακῶν βιβλία ἤ.

Plutarchi peri poiamōn

Rufi ῥωμαϊκῆς ἱστορίας βιβλία δ'. Ejusdem δραματικῆς ἱστορίας λόγος β', & μουσικῆς ἱστορίας βιβλίον α', β', γ', δ', ε'.

Sapphonis (Poëtriæ) liber VIII.

Pamphilæ quæ filia Soteridæ fuit, Σωτηρίδα Παμφίλης Πηλιομῶν λόγος ἀμέχει.

Theagenis μακεδονικὰ πάτρια.

CLXII. Eusebii Episcopi παραινέσις sive adhortatio adversus Andræa Monachi inclusi Epistolam cui titulum fecit παραινέσις, quasi dicas falsam ac perversam notionem. Et ejusdem Eusebii λόγοι δέκα, libri decem adversus Andræa illius ἀπόδειξιν παρηνέσι ὀπισθίαν. Utræque utriusque scripta interceiderunt. Andreas enim adversus Severum (Antioch.) & Julianum (Halicarnass.) scribere se profiteretur, revera ὁρθοδοξίας ἀποδοξασμῶν hæresin volebat stabilire, dictaque Patrum in suam sententiam detorquebat, atque propiam proferens fidei formulam, ἰδίαν τινὰ τολμηρῶς συνταξάμενος ἐκθεσιν πίστεως, Catholicos Phthartolatrarum nomine infamabat, quem cum Aëtio, Eunomio, Apolinario & Nestorio rejiciendum Eusebius convincit ex sacris litteris, testimoniisque τῶν λογάδων πατέρων, illustrium doctorum Ecclesiæ, Athanasii, trium Gregoriorum, Thavmaturgi, Theologi & Nysseni, Basilii Cæsarensis, Joannis Chrysostomi, Cyrilli Alex. Procli CPol, Methodii martyris. & Quadrati. Eusebium istum fuisse Episcopum Thessalonicensem patet ex Epistola Gregorii M. ad eum scripta Indiæ. IV. A. C. 601. quæ est lib. 11. Epist. 74. (in prioribus editionibus lib. 9. Epist. 69.) ubi etiam de eodem Andrea, quem monachum inclusum ad S. Paulum, Romæ fuisse testatur. Pro Thessalonicensi Episcopum Thessaliæ habent quidam Codices, sed illud alterum præplacet novæ editionis Operum Gregorii auctoribus, quibus alii viri docti assentiuntur ut Gvil. Caveus in historia literaria scriptorum Eccles. ad A. 601. Retrus. Halloix de viris Orientalium scriptorum Sa-

H h h

culi

culi I. & II. Tomo I. p. 701. & Balthasar Germon de hæreticis Codicum Ecclesiasticorum corruptoribus p. 341. seq.

CLXIII. *Vindanii Anatolii*, Berytii συναγωγή γεωργικῶν ἐπιτηδεύματων, de operibus rusticis collectanea libris XII. ex Democrito, Africano, Tarrantino, Apulejo, Florentino, Valente, Leone cujus autoritas aliis præfertur & Pamphilo, ac Diophanis paradoxis sive admirabilibus. Hoc Vindanii Anatolii opus ipsum quidem intercidit, magna tamen ejus pars inserta legitur viginti libris Geoponicorum, quæ habemus, centum amplius post Photium annis collecta jussu Constantini Porphyrogeniti, in quibus sæpe jam Anatolii, jam Vindanii jam Berytii nomine citatur, quibus tribus unum eundemque scriptorem denotari ex Photio jam constat. Vide si placet quæ de hoc Geoponicon opere notavi Volum. VI. p. 500. seqq.

CLXIV. *GALENI* περὶ αἰρέσεων, de sectis Medicorum, libris sæpius excusus, ut dixi lib. IV. c. 17. p. 528.

CLXV. *HIMERII* Sophistæ μελέται, καὶ ἄλλοι λόγοι διάφοροι, declamationes & orationes variae, ex quarum plerisque excerpta dat Photius infra Cod. CCXLIII. edita separatim ab Henr. Stephano Græce A. 1567. 4. De illis vide ubi libebit dicta à me lib. IV. cap. 30. Viginti declamationes Himerii ante non vulgatas editurum se promisit Allatius p. 177. Apud Urbanarum. Δαλφαι septem MSS. in Codice Barocciano 131. Bodlejanæ Bibliothecæ, quas descripsit, cum Oxoniæ versaretur, Rev. noster atque eruditissimus Jo. Christophorus Wolfius Pastor Ecclesiæ ad S. Catharinæ Hamb. meritiss. Ex illis, communicatis mecum benevole, apponam hoc loco unam, quam ex Augustano Codice expressam ad Usserium pridem misit Elias Ehingerus.

Ἰμερίη εἰς βασιλέα (Ἰελευανόν) Παναθηναίοις, ἀρχομένη ἑξ ἑαυτῆς.

Χαῖρε φίλον Φάει, χαρὲν ἡ μεδέειν προσάσωμαι. Μέλῃ γὰρ τι λαβὼν ἐκ τῆς λύρας εἰς τὴν σὴν ἐπιδημίαν προσάσωμαι. Ἡδέως μὲν ἂν πείσας καὶ αὐτὸς τὰς λόγους λύραν μοι γενέσθαι καὶ ποιήσιν, ἵνα τι κατὰ σὺ νεανίσσωμαι ὁποῖον Σιμωνίδης ἢ Πίνδαρος κατὰ Διονύσου καὶ Ἀπόλλωνος. Ἐπεὶ καὶ ἀχέρωχοί τε οἷτες καὶ ὑψαύχονες ἀφεται τε καὶ ὄξω μέτρων ἀθύρουν, ὀλίγα παρκαλέσας τὴν ποιήσιν δῶναι μοι τι μέλῃ τῶν, ταύτην γὰρ φιλῶ τὴν Μυρσαν ἐκ τῶν ἀποθέτων ἑξ Ἀνακρέοντος, ἔστιν σοι φέρων τὸν ὕμνον ἐρχομαι. καὶ τι καὶ αὐτὸς προσθεῖς τῷ ᾠσματι, ὡς Φάει ἐλλήνων καὶ τῆς οἰον Πάλλας ἡμεῖς, δάπτειν Μυρσαν τε ἀμφιένεομαι. Πιεθεῖς γὰρ ἴδῃ τὰς λόγους καὶ μέλῃ

μέλη φθέγγεσθαι ἐφάνης ἡμῖν, ἐφάνης οἷον Ὀμηρῷ μὲν τοῖς ἀπαρηκόσι ναυτίλοι Φησὶ τὸν ἕρπον, καὶ τοῖς Ἀφροδίτῃ χορεύειν μέλλουσι τὸν ἐσπέρην ὅποιον εἰκὸς Φαιήναι. Τινὲς μὲν ἔν τῳ καμνόντες εἰρηγῆς ἐπόθησαν ἀγγε-
λον, τινὲς δὲ χριμῶνας καὶ νεφέλας φεύγοντες λαμπρὸν ἡράδησαν ἰδὲν ἡ-
λιον. Νῦν ἔαρ, ὡ παῖδες, ὡς ἀληθῶς, νῦν ἐγὼ τῆς ὥρας αἰσθάνομαι. Νῦν
ἔδῃ μὲν ἔθρηνη ἐμοὶ τὰ τῶν ἀηδόνων ἄσματα, καὶ συγχωρῶ τοῖς λέγε-
σιν ἔκ ἐπὶ τῷ παιδί μέλῳ τῆς ὀρνίθας, ἀλλ' ἐφ' ὕμνῳ θεῶν ἀναβάλλ-
εσθαι. Ἀφίημι δὲ καὶ ταῖς χελιδόσι ταῖς Ἀττικαῖς τὸν μῦθον ἐκείνον τὸν θρά-
κιον, καὶ μετὰ τῶν ἀηδόνων καὶ ταύτας πείθομαι ἔγορσαν ἄδῃν ἀλλὰ μέλος
ἡελιὸν ἀναβάλλεσθαι. Νῦν πλῆσια μὲν Ἰλίσσῃ καὶ Διφφάνῃ ἴα νάματα·
καὶ ἴαχα δὴ σε μαλινεύειαι πάλιν ὁ ποταμὸς μυτιέρι. Κυκνοὶ δὲ εἰ μὲν ἀμφὲ
πᾶς ὀχθας Ἰλίσσῃ μετὰ Ζεφύρῳ πότῃ μέλος ἐργάσται ὥσπερ ἐπὶ Καῦστῳ τε καὶ
Εὐρῳ νῦν πλέον ἢ πρότερον μουσικῆς τὰς ὀχθας ἐμπλήσσειν. Εἰ δὲ ἔκ πᾶς
τις ἄλλοτε τέτῃς ὅττι τῷ ποταμῷ τῆς ὀρνίθας καὶ ἵετῆς ἤξαν τὴν μαλινίαν ὅττι
λειμῶνας Ἀττικὰς μαλινεύειαι. Ἄρα τις ὁμῶς τεθέλειαι, καὶ αὐτὸν τὴν γῆν ὅσον
εὐδαλῇ τε καὶ τεθλυῖαν καὶ κόμαιδον ὅττι σοὶ καὶ πρὸ ὥρας αὐτοῖς τὰ λήϊα
καὶ δέικνυσι σαχὺν ὥρην. Ὁ καὶ ἀνθος ἡελιὸν θαυμά τοῖς ἰδῶσιν ἐφάνειτο.
Στεφανῆται δὲ ἡ γῆ καὶ ἀγάλλεται ἔκ ἀνεμώναις καὶ ἴοις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀνθε-
σιν, ἀλλὰ τοῖς Διονύσῃ τε δώροισι καὶ τῷ γλαυκῷ τῆς ἰδέας ζέμματι. Ὅσπερ
ὄμμαι τῶν θεῶν διὰ σε ταῦτα χαριζομένων τοῖς Ἕλλησι. Λυδοὶ μὲν ἔν οἱ πᾶσι
χρυσῷ ποταμῷ τῷ Διονύσῳ βακχεύοντες (χρυσὴν γὰρ ὁ λυδίῳ λόγος ἐπονο-
μάζει τὸν Πακτωλὸν) μαῖνονται μὲν τῷ θεῷ καὶ χορεύουσιν, ἐπειδὰν αὐτοῖς ἔαρ
ἐσσηκῇαι ὥρας ἀμείβων ἡλῖος ἔκ ὀρνίθων ἰδῶς οἱ πολλοὶ τῇ εἰσι καὶ εὐσεβέουσιν
ἐν ἄλσεσι, ἔτε λειμῶσα ἡδύ τε καὶ ἀπαλὸν χλοάζουσιν. Ἀλλ' ἐπειδὰν αὐτοῖς ὁ
Διόνυσος Νύσαν καταλιπὼν καὶ Αἰδίῳπας ὅττι Τρωλὸν κομίζει καὶ Πακτωλὸν
καὶ τὰς βάκχας ὅττι τὸ σκίρημα σσιθίσας αἰδοῖται, τότε καὶ ἔαρ ἦκεν νο-
μίζεσι καὶ μετὰ ἔθ' εὖ καὶ τὴν ὥραν ἀσπάζονται. Λύδοις μὲν ἔν τῳ Διονύσῳ
ἀγει, καὶ τὰ Διονύσῃ βακχεύματα, σὺ δὲ ἡμῖν τε καὶ λόγοις. Εὐμαιῆς δὲ ἀντὶ
μὲν βάκχων τε καὶ Σατύρων τῆς Μουσῶν τε καὶ Εὐμῆ προφήτας. ἀντὶ δὲ ἔθ' βοᾶν
τὸν Εὐῖον, σαυτὸν ἡμῖν δίδως ἀνακαλεῖν τε καὶ ἀναφθέγγεσθαι μεμῶνας καὶ
χορείας σύνθημα, καὶ μηδὲς ὕμνων θαυμάση, εἰ θεοῖς τὸν ἄνδρα εἰκάζειν οἱ
λόγοι βέλονται. Εἰ γὰρ δὴ Ομήρῳ μὲν ἔξεσι καὶ τελσὶν εἰκάζειν θεοῖς τὸν βα-
σιλέα τῶν Ἀχαιῶν τὸν Ἀγαμέμνονα, ἡμῖν δ' ἔδαμῶς; μάλλον μὲν εἰκότως
ἡμᾶς τις ἔμέμψαίτο, ὅτι μὲν ποιητικὰ κομπάζομεν, μηδὲ πῶρῳ τῆς ἀληθείας
βαίνομεν, καὶ ταῦτα πλέον περὶ τῶδε ταῦτα ἔχοντες φθέγγεσθαι ἢ περὶ Ἀγα-
μέμνονος Ὀμηρῷ ἔρηκεν· ἃ θεῶς μὲν Φίλον, θεοῖς δὲ καὶ πρέπον εἰκάζεσθαι.
Δὲ μὲν οἶμαι τάχα μὲν καὶ αὐτῷ τῷ προσώπῳ κατ' Ὀμηρον, ὁμματα γὰρ

Hhh 2

ἑκελῷ

ἔκαλε^Θ τετραπικραύνῳ κατὰ σὲ μάλλον ἢν Ὀμηρίδαι φθέγγαντο. πολλῶ δὲ πλέον εἶμαι καὶ ὅτι ταῖς τῆς ψυχῆς κάλλεσι διὲ σε πρέπον ἐκάζεσθαι. ὁ γὰρ τε τῶν αἰτελεύτητον ὅτι κεν κεφαλῇ κατανέυσας. Τὸ δὲ τὸ δ' αὖτος ἐγκωμῶν ἔδε τις ἀνθρώπων τοῦτον αὐχῆσαι ποτόν, ὡς ἀπάτη κατὰ σὲ χρυσάμεν^Θ, ἔδε εἰ τὸν κευτὸν ἔχων δ' Ὀμηρεν, φθέγγεαιτο, ὃ καὶ αὐτὸν εἶχαι τὸν Δία φῆσθαι ἢ ποιήσεις. Σοὶ μὲν καὶ αὖτ' ἄλλων φίλ^Θ καὶ Διὶ τὸτο οἶμαι καὶ ὁμοίος μυσηγέτη ἐσὶν ἐκείνος, καὶ χορὸς Μουσῶν κατ' Ελικῶνα τὸν Βοιωτίου ἴσασιν, εἶδα δὴ καὶ τὸτο αὐτῷ σε τῷ θεῷ συνάπτει. Μουσικῆς μὲν γὰρ καὶ αὐτὸς τὴν Ἀττικὴν πεποίηκας ἡσυχέρων, ὥσπερ τὸν Ελικῶνα ὁ Απολλων. Μουσικὴν δὲ καὶ ἡμᾶς κελεύεις ἐργάζεσθαι, αὐτὸς ἐνδίδας τὸ σύνθημα, ὥσπερ ὁ θεὸς ταῖς Διὸς παρθέποις ταῖς Μύσαις. Ἰππίον Ποσειδῶνα ἱμῶσιν Ἑλληνες καὶ δύουσιν ὅππ' ἰσθμῇ τῷ θεῷ, δεικνύοντες αὐτὸν ἡνίοχον καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀγαλμασιν. Ἄρ' ἔν' ἂν τις πρὸ σὲ τῷδε δικαίως καὶ τῷ θεῷ ὠρθόβαλλοιτο ἢ μαθητὴν προσάγορεύων τῆς τέχνης, Διωματᾶνοι τῆς κλήτεως; Πῶς γὰρ ἔσοι μάλλον προσήκει Ποσειδῶν ἱππικῆς διδάσκαλ^Θ, ἢ τῷ παλαιῷ τῷ νεανίσκῳ; ὁ μὲν γὰρ βραδὺς τοῖς ἱπποῖς ὀχῶμεν^Θ δ' αὖτ' ἐν τῇ τέχνῃ ἤλεγκε. σὺ δὲ μοι δοκεῖς κἂν αὐτὸν βυκέφalon καὶ Πέγασον καὶ τὴν ἀθάνατον συνωρίδα τὴν Ἀχιλλέως. Ὀμηρ^Θ μὲν ἔν' τὸν Διὸς παῖδα τὸν Κάστωρα ὡς ἀγαθὸν ἱππέυν ὑμῖς τοῖς ἔπεσι καὶ τὸτο αὐτὸ κατ' αὐτὸ χαρίζεσθαι, ὡς δοκεῖν οἶμαι καὶ μόνον καὶ Διὸς ὄντα παῖδα κοσμήσαι τὸν Κάστωρα. Βελλεροφόντην τοι Ἐφύραϊον φῶδες τε καὶ μέλεις ἄξιον ἱππ^Θ ἐποίησε, καὶ Βασιλέα μὲν Δαρείον ἐν Πέρσαις, μέγαν δὲ ἐν Μακεδόσιν Ἀλέξανδρον. Σὺ δὲ οἶμαι ἀδύρματα τὰ τῶν μεγάλων βασιλέων ἐγκώμα. Βύλομαί σοι καὶ διήγημα τῆς τε πόλεως ὀππχωρεῖν καὶ τῆς πανηγύρεως, ἐφ' ᾧ ἦκας, διηγῆσασθαι πάντως ἡδὺ καὶ ἀξιάγασον ἔδεσσαι μόνον παναθηναῖα ἀλλὰ καὶ λέγων τι περὶ αὐτῶν ἐν Ἑλλήσιν, ὅταν ἐν τῇδε τῇ πανηγύρεϊ τὴν ἱερὰν Ἀθηναίων τελερῇ τῷ θεῷ πέμπωσιν. Ἀρχεται μὲν εὐδύς ἐκ πυλῶν, οἷον ἐκ τινος εὐδύς λιμέν^Θ τῆς ἀναγωγῆς ἢ ναὺς. Κινηθεῖσα δὲ ἐκείθεν ἤδη καθάπερ κατὰ τιν^Θ ἀκυμάντη θαλάσσης Διὶ μέσῃ δ' ὀρέμῃ κομίζεται, ὃς εὐδυνος τε καὶ λείος καταβάνων ἀνῶθεν χρίζει τὰς ἐκὰς ἐρωθεν αὐτῷ πεπιτεμέναις σοῖς, ἐφ' ᾧ ἀγορεύουσιν Ἀθηναῖοι τε καὶ οἱ λειποί. Τὸ μὲν ἔν' πλήρωμα τῆς νεῆς ἱερῆς τε καὶ ἱερῆς εὐπατερίδαι πάντες, χροῦτοῖς τε αἰθίνοις ἐσεφανωμένοι τοῖς σέμμασιν. Ἡστὴ δὲ ὑψηλὴ καὶ μετάρσιος οἷον ὑπὸ ἱγίων κυμάτων ὑπακαίμεναι κύκλῳ φέρεται, οἱ πολλοὺς τε καὶ ὀππικροτοῖς ἀνηρμοσμένοι τοῖς ἄξοσι ἀκωλύτως ἀγῶσιν ὅππ' τὸν κολωνὸν τῆς Πάλλαδος τὸ σκάφος. Ἔθεν ἢ θεὸς ἐποπτεῖται τὴν Πανήγυρ' οἶμα καὶ τὴν παρῶσαν ἱερομηνίαν. Λύσει δὲ ὡδὴ τῆς νεῆς τὰ πίσσιν, ἢ ἱερὸν προσάδοι Ἀθηναῖοι χορὸν λαλῶντες ὅππ' τὸ σκάφ^Θ τῷ ἀνέμῳ παρῆναι τὰ αὐτῶν καὶ τῷ θεῷ συνάπτεισθαι. Ὁ δὲ ὀππικρὸς οἶμαι τὴν Κεῖαν φ' ὅθ' ἢν

ἔσθ' ἢ Σιμωνίδης αὐτῷ προσήσσε μετὰ τὴν θάλασσαν ἀκολουθεῖ μὴν εὐθύς τοῖς μέλεσι, πολλὸς δὲ πνεύσας κατὰ πρύμνης ἔλκετο· ἐλάυνει τὴν ὀλκάδα τῷ πνεύματι. Νεῖλον μὲν δὴ λόγῳ τὸν ποταμὸν τὸν Αἰγυπλίον, ἐπειδὴν ἔραν ἐπὶ τὸ μέσον ἰππέων ἤλυθε ὥρας τὴν θερινὴν ἐργάζεσθαι, ὑπὲρ γῆν Αἰγυπτίων χῶμενον καὶ κρύπτοντα τὴν ἀρετὴν τῷ ρεύματι, πέλαγός τε ναυσιπλοῖον καὶ πλωτὸν ἐλκασὶν δοπεφαίνει τὴν Αἰγύπτου, ἱερὴ τελευτῆς ἢ τῆς παρθένου ἢ νεκρῶν τινὸς ὡς θάδεξαι δεηθεῖσα ρεύματι· Διὰ τῆς ἡπειρὸς συσέλλεσαι. Ἀλλὰ αὖραι λατὴν λιγυρὸν ὀππύχουσαι πέμπουσιν ἐξ αὐλῶν Ἀττικῶν πνέουσας, τὸ δὲ μάλιστα θαῦμα, αὐτὸς ἡλίου συνελαμπῶν Ἐσπεροῦ καὶ μόνος ἀσέρον τότε ἄλλων συμφωνέμενοι μετ' ἡμέραν καὶ συνάπτων ὑπὲρ τῆς νεῶς τῷ πατρὶ τὴν λαμπάδα. ἡφάνης τοῖνον ἔτι· ἐκείνος· σὲ γὰρ Ἀθηναῖοι καλῶσιν Ἐσπερον, καὶ δεξιὰν ἡγάγες τὴν ἡρεμίαν Ἑλλήσι. Χρηστὰ δὲ επαγγέλλη σύμβολα, αἴσιος τὰ μέλλοντα, ὡς ὁ δῆμος ἴε ὅδε εἴρηκε, καὶ γὰρ τοῖς ρηθεῖσι πεύδομαι.

CLXVI. *Antonii Diogenis* τῶν ὑπὲρ Θέλην ἀπίων, de *Dinix ac Dercyllidis* Tyriz amoribus & quæ ipsis *ultra ultimam Thulem* oberrantibus se obtulerunt mirarum & *incredibilium narrationum* ad *Isidoram* fororem eruditam & *φιλομαθῶς ἐχρσας libri XXIV.* ex quibus Photius putat hausisse *Lucium* metamorphoses suas, *Lucianum* narrationes fabulosas * quas sub veteræ historiæ titulo edidit, *Jamblichum*, *Achillem Tatium*, *Heliodorum* ac *Damascium* eroticas suas fabulas. Meminit & *Epistola ad Faustianam*, in qua *Antonius* ille *Diogenes*, quem ἢ *λίαν πόρρω* τῶν χρόνων ἔ βασιλέως Ἀλεξάνδρου, non diu post *Alexandri Magni* tempora ** vixisse Photius existimat, ait se esse ποιητὴν κωμωδίας παλαιάς, quod interpretor non veteris *Comædiæ* poetam qualis fuit *Aristophanes*.

H h h 3

stophas-

* Ex his est illa de profectio in *Lunam*, ὅτι πορευόμενοι πρὸς βορρᾶν ὅππ' σελήνην, ὡς ὅππ' τινα γῆν καθαρωτάτην πλησίον ἐγένοντο. Phot. ex *Antonio Diogene* p. 188.

** Non tam vetulum esse disputat *Franciscus Vavassor* p. 148. libri de ludicra dictione, cuius objectis nonnulla reponit *Bælius* in *Lexico* T. 1. p. 163. Sane quod gravissimum esse ait *Vavassor*, gentem *Antoniam* tum nondum natam aut factam vocem vel auditam, satis refellunt *T. Antonius Merenda* Decemvir anno U. C. 303. ejusque filius *Q. Antonius Merenda* qui ambo fuere ante *Alexandrum Magnum*. De *Antonia* gente diligentissime *Joannes Glandorp* in *Onomastico Romano* p. 65-103. Exstant & *Antonii Sanderi* libri tres de claris *Antoniiis*, editi Lovanii 1627. 4. quorum primus vitæ sanctimoniam notos, alter præfules & maximates, tertius litteris & eruditione præstantes *Antonios* complectitur: sed *Antonii* nostri *Diogenis* nec apud *Glandorpium* nec apud *Sanderum* mentionem reperi.

Stophanes, sed enarratorem dramatis sive fabulæ gestæ ante multa tempora, quoniam subjungit, ὅτι ἐὶ καὶ ἄπιστα καὶ ψευδῆ πλάττει, ἀλλ' ἔν ἔχει περὶ τῶν πλείων μυθολογηθέντων αὐτῷ, ἀρχαιότεραν μαρτυρίαν ἐξ ὧν συναθροίσαι: quod licet incredibilia & falsa videatur fingere, tamen habeat de plerisque testimonia vetustiorum scriptorum ex quibus cum labore ista collegerit, & quorum nomina etiam singulis præfixit libris. Προτάττει δὲ καὶ ἐκάστη βιβλίᾳ τὰς ἀνδρας οἱ τὰ τοιαῦτα προεπεφύνατο, ὡς μὴ δοκεῖν μαρτυρίας χρεῖσιν τὰ ἄπιστα. Hic Antonius Diogenes mentionem facit Sibyllæ quam ait artem vaticinandi à Carmano accepisse: Astræi item qui varia de Pythagora narraverit & Mnesarcho, nec non de Zamolxide quem Getæ pro Deo coluerint. Affert & Balagri Epistolam ad Philam uxorem filiam Antipatri. Hujus ni fallor Balagri Macedonicæ historiæ librum secundum laudat Stephanus Byz. in ἀμολβῶ & ὀλβηλῶ.

CLXVII. JOANNIS STOBÆI ἐκλογῶν, ἀποφθεγμάτων, ὑποθηκῶν, *electorum, apophthegmatum & sententiarum libri quatuor* in duobus τέυχῃσι sive voluminibus. De hoc opere eximio quod maximam partem adhuc exstat, accuratius dixi Volum. VIII. p. 666. seq. atque indicem etiam scriptorum, è quibus Stobæus collectanea sua congestit, adjunxi. De Stobis Macedoniæ secundæ civitate; à quo Stobæum sive Stobensem viri docti appellatum notant, consulendus Harduinus ad Plinii Hist. IV. 10. T. 1. p. 432. & in numis urbium illustratis p. 474. nec non Ezech. Spanhemius de usu numismatum edit. novæ T. 2. p. 601.

CLXVIII. BASILII Seleucienſis Episcopi λόγοι sive *sermones XV.* quos omnes hodie habemus, ut notavi Volum. VIII. p. 131. Sed intercidit quod versibus compositum ab eodem Basilio Photius narrat de *Thecla* protomartyris gestis & martyrio, licet aliud proſa à Basilio scriptum ejusdem argumenti tenemus, de quo ibid. p. 135. Incertum etiam & parum verisimile, hunc esse Basilium Seleuciensem, ut Photio visum est, quocum Jo. Chrysostomus in libris de sacerdotii colloquitur, licet in Basilii sermonibus vestigia sententiarum Chrysostomi invenisse se idem Photius est testatus. At cui libri illi de sacerdotio inscripti sunt, is fuerit potius Basilius Raphanæ in Syria Episcopus qui A. C. 381. Synodo CPolitanæ interfuit. Vide Montfauconi prolegomena T. 1. Chrysost. p. 361. & Sam. Basnagium ad A. C. 382. num. 6.

CLXIX. CYRILLI Alex. κατὰ τῶν Νεστορίᾳ δυσφημιῶν, *contra Nestorii blasphemias libri V.* qui exstant, & quorum jam meminit Cod. XLIX. Exstant.

Exstant etiam de quibus porro Photius, *Epistola* Cyrilli ad Nestorium, Valerium, Acacium Melitenensem Episc. aliosque, & de hirco emissario ad Acacium Episcopum Scythopolitanum: nec non Nestorii ad Cyrillum responsio. Præterea Cyrilli *λόγιον περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως ἡ μονογενῆς*, *Scholion de unigeniti incarnatione*. Vide quæ de Cyrilli scriptis dicta sunt Volum. VIII. (lib. V. cap. 27.)

CLXX. *Anonymi* opus quod intercidisse dolendum est, *libris XV.* quinque *τέμχες* sive voluminibus complexum *testimonia Eθνικorum* non Græcorum modo sed Persarum, Thracum, Ægyptiorum, Babyloniorum, Chaldæorum & Italarum eruditorum, *quibus Christiana doctrina suffragari videntur*. Inter alia auctor qui CPoli post Heraclii tempora scripsit, etiam attulit nonnulla *ἀπὸ τῶν χημευτικῶν ζωσίμων λόγων*, ex *Chemiciis Zofimi* Thebani Panopolitæ (de quo dixi Volum. VIII. p. 612. seq.) *scriptis*, (ita enim legendum, non *χημευτικῶν*, *frigidis libris*, ut Schottus.) Quæ autem apud Photium sequuntur, non de Zosimo accipi debent, sed de auctore horum collectaneorum, qui nominum Hebraicorum significationes etiam exposuit, & de Apostolis tradidit ubi terrarum quisque Evangelium docuisset, & quomodo mortem oppetiisset.

CLXXI. EUSTRATII Presbyteri magnæ Ecclesiæ CPol. (Euthymio Patriarchæ CPol. quem A. C. 582. pro funere laudavit, * *superstitis*) *liber de vita sanctorum statu*, in quo tria sibi proposuit probanda, 1) contra Psychopannychitarum sententiam, animas sanctorum statim atque corpore solutæ sunt, operari. 2) spectra mortuorum esse animas ipsas, non divinam virtutem in formam eorum traductam. 3) animabus prodesse preces, sacrificia, oblationes & eleemosynas pro iis tributas. Hunc librum primus Græce addita versione Latina vulgavit *Leo Allatius* ad calcem libri sui de purgatorio, Rom. 1655. 8. p. 319-380. qui doctum plane auctorem vocat p. 297. Latine ex versione Allatii recusus est in Bibliotheca Patrum Lugd. T. XXVII. p. 364. Nonnulla etiam Latine exhibet Combefisius in Bibl. Concionatoria, ad diem commemorationis defunctorum. Hujus libri capite 23. legitur quod Photius affert de Gamaliele Pauli Apostoli magistro, Gamalielisque filio Abibo, baptizatis per Joannem ac Petrum, nec non de baptismo & martyrio Nicodemi quem Gamalielis *ἀρεψίδον* vocat. Non autem hæc petiit Eustratius

* Eustratii laudatio in *Euthymium* edita Latine apud Surium ad 6. April. Græce vero è MS. Vaticano in Actis Sanctorum ad calcem Tomi I. April. p. LIX. & Latine ex Papebrochii versione p. 55C.

stratius ex Chrysippi † Hierosol. presb. laudatione in martyrem Theodorum, licet & ex illa quædam producit c. 22. sed ex Luciani presb. Hierosol. narratione fabulosa de ἀποκαλύψει reliquiarum S. Stephani, ** quæ ex versione antiqua Aviti, Gennadio c. 47. de Script. Eccles. memorata existat in tomo septimo operum S. Augustini edit. Benedictin. De aliis Eustratiis dixi lib. 3. cap. 6. §. 29. Certe fallitur Casimirus Quidinus qui huic nostro Eustratio CPol. tribuit commentarios in Aristotelem, cum sint Eustratii Metropolitæ Nicæni clari circa A. C. 1117.

Index scriptorum & virorum illustrium in Eustratii libro de vita functionum statu memoratorum.

Abibus. cap. 23.

Amus Nitriæ Monachus. c. 14.

Andreas Apostolus Sinopem pervenit. c. 20.

Athanasius

Orat. IV. contra Arianos. c. 14.

vita magni Antonii. c. 14. 27.

Orat. adversus Idola c. 14.

Basilci Amasæ Episcopi Martyrium. c. 20.

Basilius Magnus c. 4. 14. Cæsariensis Orat. in XL. Martyres. c. 15. de

Julitta Martyre. id. in Psal. CXIV. c. 6. & 15.

Orat. in baptismum, c. 27. ἐν τῷ περὶ συλλαβῶν λόγῳ περὶ τῶν αἰγίων πνεύματι c. 19. respicit lib. de Spiritu S. ad Amphiloichium c. XXIX.

Chrysippus Hierosol. de martyrio Theodori. c. 22.

Cyrillus Alex. Episcopus Orat. adversus eos qui audent dicere non esse offerendum pro iis qui in fide obdormierunt. c. 28.

Cyrillus Hierosol. in quinta mystagogica catechesi. c. 28.

Dionysius Areopagita de cœlesti Hierarchia. c. 24. Athenarum Episcopus & Martyr in Mystero synaxeos c. 28. capite de iis qui sancte obdormierunt. c. 28: Elpidi-

† De hoc *Chrysippo* qui medio sæculo V. vixit, plura Allatius p. 330. seq. præfat. ad Eustratium, ex vita S. Euthymii scripta à Cyrillo Scythopol. & Græce ac Lat. edita in *Analectis Græcis Monachor. Benedictinor. Laudatio Theodori à Chrysippo composita* intercedit. Sed existat Latine ejus *encomium in Joannem Baptistam* in Bibl. Combesii Concionatoria: & *Homilia in Deiparam*, Græce & Lat. in auctario Bibl. Patrum Duceano Paris. 1624. T. 2. p. 424. & in Bibl. Patrum Morelliana A. 1644. 1654. Tomo XII.

** De illa supra p. 144. & ad Gennadium cap. 46. de Script. Eccles.

Elpidiphorus c. 20.

Ephraemus inter Syros magnus eximiusque doctor, in Testamento suo, c. 28.

Eusebius Palæstinus c. 19.

Eustathius Antiochiæ Syriæ Episcopus & Confessor ἐν τῷ περὶ ψυχῆς δε
contra Arianos. c. 19.

Eutychius Episcopus CPol. ἡ τὰ πάντα ἐμοὶ τιμία καὶ ἱερὰ κεφαλὴ ἐν τῷ
λόγῳ τῷ θρυγεγραμμένῳ περὶ τῶν ἐν τόπῳ κατὰ δένδρεον λόγον ὑσιωδῶς
γινομένων λογικῶν καὶ νοερῶν, venerandum mihi in omnibus sacrum-
quod caput, Oratione de iis qui secundo modo natura sua fiunt in
loco, ratione videlicet & mente præditis. c. 14.

Eutychius filius Callistrati, Basileo in Episcopatu Amaseæ successit. c. 20.

Gamaliel Pauli Apostoli nutritius. c. 23.

Gregorius Nyssenus c. 25. 27.

vita Gregorii Thavmaturgi c. 13.

ἐν τῷ ὑπομνήματι τῶν μακαρισμῶν c. 17. ἐν τῷ λόγῳ τῷ θρυγεγραμ-
μένῳ πρὸς τὰς βραδύνοντας εἰς τὸ βασίλισμα, ἥ δὲ δέχη· οἱ τῆς ἀκαμήτης
ταύτης βασιλῆς. id. Dialogo cum sorore Macrina c. 17.

Gregorius Theologus Orat. funebri in Basilium. c. 16. in Patrem. id. in
Cæsarium fratrem. id. magnus Gregorius. c. 17. in Heronem Philo-
sum c. 24.

Visio Gregorio Thavmaturgo facta. c. 13. & 14.

Hippolytus in Daniele Prophetam Oratione secunda. c. 19.

Johannes Theologus Apocalypsin in Patmo scripsit. c. 11.

Johannes Hierosol. Episcopus. c. 23.

Johannes Episc. CPol. (Chrysostomus) ὁ θεοφόρος in Matthæum. c. 10.
in Matthæum homilia XVIII. c. 6. in caput XXVIII. c. 28. in Psalmum
CXIII. c. 17. in 1. ad Corinthios Homil. 1. c. 28. Orat. in Maccabæos,
c. 17. ad viduam juniorem, cum ipse exularet. c. 17. in memoriam
Apostolorum Petri, Jacobi & Johannis. c. 17. ejus os super aurum præ-
lucidum, & cujus sermones velut carbones coruscantes expurgant
& illuminant. c. 17. ὁ πάνσοφος διδάσκαλος - - τὸ εἶμα ὑπὲρ τὸ
χρυσίον ἐκλάμπων, ὃ καὶ οἱ λόγοι ὡς ἄνθρακες ἀπασφράγισον, πῇ μὲν
καθαίροντες, πῇ δὲ φωτίζοντες τὰς ὑποδεχομένους αὐτὰς.

Lucianus presbyter. c. 23.

Maccabæorum liber tertius & quartus. c. 9.

Methodius Episcopus & Martyr, ad Aglaophontem. c. 19. Origenem
redarguit. id.

Nepotianus c. 16.

Νικόλαος ὁ ἐπὶ τῶν ἐν ἑβδόμῳ

Νικόλαοι

Nicolai Lyciæ Episcopi Acta. c. 15.

Origenes. c. 19.

ἡ παροιμία. (Salomonis proverbialia) c. 1.

Parthenius Archidiaconus c. 20.

Stephani protomartyris reliquiæ Luciano Presbytero revelatæ. c. 23.

Thecla. c. 16.

Theodorus Martyr. c. 22.

CLXXII. CLXXIII. CLXXIV. JO. CHRYSOSTOMI λόγοι si-
ve potius *Homilia LXi. in Genesin*, tribus digestæ voluminibus, *In Acta*
Homilia E. Ἑρμηνεύει εἰς τὸν Ἀπόστολον, in *Epistolas Pauli*, & εἰς τὸν *Ψαλτή-*
ρα ὑπομνήματα in Psalmos. Exstant universa ista hodie, nisi quod ma-
jor pars in Psalmos desideratur, ex quibus tamen XXXI. adhuc ine-
ditas homilias ex MSS. Codicibus proxime in lucem prolatum iri
speramus ab eruditissimo Montfaucono. De cæteris vide si placet dictæ
Volum. VII. p. 644. seq.

CLXXV. *Pamphila Ægyptiæ*, quæ Neronis temporibus floruit;
συμμικτῶν ἱστορικῶν ὑπομνημάτων, *miscellaneorum commentariorum historicorum*
libri VIII. Hoc opus quod exstare eruditorum intererat, longe pluri-
bus constitit libris, nam undecimum laudat Gellius XV. 23. & undetri-
gesimum XV. 17. immo libros XXXIII. ὑπομνημάτων ejus ἱστορικῶν Svi-
das commemorat, à quo prætera discimus Epidauriam fuisse, Soteridis
Grammatici filiam, conjugem vero Socratidis itidem eruditi viri, ac
scripsisse etiam Epitomen Ctesis libris III. Ἐπιτομὰς ἱστοριῶν (quarum
librum primum laudat Sopater supra apud Photium Cod. 161.) aliorum-
que scriptorum quam plurimas, περὶ ἀμφισβητήσεων si-
ve de contro-
versis, & ἀφροδισίων, aliaque plurima quæ ad unum omnia interci-
derunt. Citatur Pamphila à Laërtio pluribus locis. In historicis Græcis
locum ei dedit Vossius, in mulieribus Philosophis Menagius.

CLXXVI. *Theopompi* (qui Philippi * Macedonis, Alexandri & succes-
sorum ætate vixit, Chius patria, Ilocratis Rhetoris inter discipulos cele-
bratissimus) ἱστορικοὶ λόγοι *historiarum* de rebus Græcorum Barbarorumque
libri LXVIII. tres & quinquaginta, cum jam Photii ætate non extaret liber
sextus, septimus, nonus, vigesimus & trigesimus. Hodie universos desi-
deramus quos Theopompus ipse quindecim εἰχῶν myriadibus compu-
tavit. *Menophanes* (Μηνόφάνης δὲ τις ὁ τὰ θεοπόμπῃ δαξίων, δαχάῳ δὲ καὶ ἐπὶ
ὁ ὑκατάφρονης ἀνὴρ) duodecimū Theopompi librum pridē scripsit excidisse
si-
ve

* Philippi munificentiam erga Theopompum memorat Sozomenus præfat. Historiæ.

sive periisse, quem tamen lectum à se Photius testatur, atque argumenta ejus exponit. De hoc Theopompo multa erudite Vossius lib. I. de Historicis Græcis capite 7. cui tantum addo quod *δανὸς μυθολόγος* appellatur ab Eliano III. 18. Var. & Clemens Alex. in limine Stromatum Theopompum ac Timæum ait *μύθος καὶ βλασφημίας συντάττειν*. Elatione atque altitudine orationis suæ officere Theopompum scripsit Cicero in Bruto c. 17. Res Græciæ inde ubi definit Thucydides cœpisse persequi, præter alios docet Polybius lib. VI. in excerptis Peiresc. p. 26. qui in eo reprehendit, quod ubi ad Leuctricæ pugnæ tempus pervenit, rebus Græciæ valere jussis sola Philippi regis gesta porro pertexuit. Idem Libri XLIX. initium apponit p. 21. ex quo scriptoris ἀτοπία, ἀδύρογλωσσία atque in Philippum acerbitatem perspicue cognoscere liceat, quam maledicentiâ Timæi solis inimicis asperioris longe majorem, & ratione omni destitutam arguit p. 25. sq. quod de Rege, cui in principio operis fuit adulatus, deinde in ipsius decursu & de ipso atque de ejus amicis propudiosissima quæque tradere non erubuit. De Theopompi plagiis Porphyrius apud Eusebium X. 3. præparat. Ipse Theopompus cum Isocratem Atheniensem, & Theodectem Phaselitem quos angustia rei familiaris orationes pretio vendidisse ait, Naucratemque Erythræum & se, principatum eloquentiæ in Græcia non modo longe supra priorum temporum, sed suæ quoque ætatis, homines tenuisse affirmasset, etiam tribus illis haud obscure se prætulit, magnamque laudem ubique per Græciam publice verba faciendo partem à se fuisse gloriatus. Photius tamen longe aliter judicat, statuitque eloquentia ipsum licet nullo discipulorum Isocratis cedere, tamen non modo antiquioribus Herodoto & Thucydide, quin & Hellanico ac Philisto, maxime vero Isocrate, cui plurima ipse & sodalis ejus Ephorus debent, longe esse inferioriorem. *Darius* quoque *Samius* licet nec ipse cum superioribus comparandus, Ephorus & Theopompum venustate carere præ antiquis illis scripsit. *Cleophanis Myrleani* (ita enim ex Strabone & aliis videtur legendum pro Cleochare Smyrleano) in συγγραφῇ Isocratis cum Demosthene hoc fuit judicium: τὰς μὲν Δημοσθενικὰς λόγους τοῖς τῶν στρατιωτῶν εὐκταῖα μάλιτα σάμασι, τὰς δὲ ἰσοκρατικὰς τοῖς τῶν ἀθλητῶν, hoc est Demosthenis eloquentiam nativa virtute, Isocraticam arte & studio præstare. Theopompi historias resecissis quibus abundabant digressionibus in libros sedecim *Φιλίππων* contraxit *Philippus* junior Rex Macedoniæ cui bellum illatum à Romanis Anno U. C. 532. (ante Christum 200) de quo multa Livius XXXI. 6. sqq. De Theocrito Chio Sophista, Theopompi adversario Valesius ad excerpta Peiresciana p. 4.

CLXXVII. *Theodori Antiocheni* & *Morpuestia* Episcopi, (ὁ Μορφεσίας δὲ ὄντων, ὡς ῥητὸν τῶν ἐπιστολῶν ἐμάθομεν) πρὸς τοὺς λέγοντας φύσιν ἢ γνῶμην πταῖναι τοὺς ἀνθρώπους, *adversus eos qui ajunt naturam vel opinionem homines pericere, libri V.* De hoc opere quod favit Pelagianis, Nestorianisque & Origenis sententia de finem habituris damnatorum suppliciis, hodie autem non exstat, quemadmodum & de *Aramo* sive Hieronymo, cujus versionem novam Bibliorum Theodorus perstringit, vide quæ supra, p. 165. De libris CLXXVIII. quibus pro Basilio adversus Eunomium egregie depugnasse Theodorum hic Photius scribit, dixerat jam Codice IV.

CLXXVIII. *Dioscoridis* *Pedani* *Anazarbenis* ὁδοῦ ὕλη, *de materia Medica* βιβλίον ἐπὶ λόγους διηρημένον opus septem libris digestum, qui etiamnum exstant, & de quibus supra lib. IV. cap. 3. Ait autem Photius eos qui post Dioscoridem de simplicibus medicamentis scripsere, ut *Alexandrum* (Trallianum) *Paulum* (Aeginetam) *Asclepium*, & *Galenum* aliosque, strenue ejus observatis esse usos & magnam illorum partem scriptis suis inseruisse.

CLXXIX. *Agarii* Manichæi liber, *λογύδρια* sive breves sermones XXIII. & alia capita CII. complexus, ad Uraniam ejusdem sectæ feminam & *συμφιλόσοφον*. Ex hoc deperdito hæretici hominis scriptorimurum est quæ monstra opinionum Photius recitat. Caterum in verbis: *ἡμελοῦται δὲ ὁ δῖος Θεὸς καὶ τὸν αἰετὸν, κτίοντα αὐτὸν καὶ ἀνθρώπων ἐκ τῶν αἰώνων*, pro *ἀνθρώπων* legendum *ἑαυτὸν*. nam in compendio scripturæ, quod frequens est in libris manu exaratis, hæc duo facile possunt inter se permutari ut *αὐτὸν* pro *ἑαυτὸν* legatur. Mox: *καὶ ταῖς λεγομέναις δὲ περὶ ἑσθίων τῶν δώδεκα ἀποστόλων καὶ πολλὰ ἀνδρῶν ἢ μόνον συντίθεται* (ita legendum pro *ἢ συντίθεται*) *ἀλλὰ καὶ ἐνδεὲς ἔχει τὸ φρόνημα ἡμεῶν*. Ethniconum etiam, Platonis maxime testimonio usum hunc Agarium & divinos illos ac sanctos celebrasse testatur Photius, Eunomium vero oppugnare videri, licet longe ipse indigniora de Christo protulit. *μάχεσθαι δὲ δοκεῖ πρὸς τὴν εὐνομίαν κακοδοξίαν, αὐτὸς, ὃς ἔστιν ἐπὶ αὐτῶν, ὅσον ἐκείνους ἀδελφώτερον βλασφημῶν*. Non dubito Agarium hunc esse Manetis discipulum memoratum in formula receptionis Manichæorum apud Jac. Tollerium p. 144. insignium itineris Italici, & cujus Heptalogum nominat Petrus Siculus in Historia Manichæorum p. 30. De supposititiis Actis XII. Apostolorum & maxime Andreæ, supra Cod. CXIV.

CLXXX. *JOANNIS LAURENTII* *Philadelphiensis* *Lydi*, incertum an Christiani, qui sub Anastasii, Justinii & Justiniani temporibus vixit, jam miles, jam juridici functus munere & matricularii, libri tres, 1) περὶ διοση

διοσημείων de prognosticis & tempestatibus (cujus pars edita à Jano Rutgersio Græce est in Variis Lect. p. 247-260.) 2) περὶ μηνῶν de mensibus, & 3) περὶ ἀρχῶν πολιτικῶν de magistratibus civilibus. Ex his libris fragmenta apud Svidam & Codinum. Et maxima pars adhuc manu exarata in variis Bibliothecis. Vide Lambecii notas ad Codinum p. 152. 153. 154. 155. 172. 208. Cangii glossarium Latin. in silentium. Salmasium ad Simplicium p. 255. Lud. Kusterum ad Svidam in Ἰωάννης Φιλαδέλφους & Joannem Boivinum ad Nicephorum Gregoram p. 786. Mentio hujus αὐτοῦ Justiniano imperante clari apud Theophylactum Simocattam VII. 16. Histor. ubi ad ejus διοσημεία respicit.

CLXXXI. Damascii Damasceni, (de quo Cod. CXXX.) εἰς τὸν Ἰσίδωρον ὁ Φιλοσόφος βίον de vita Isidori Philosophi, liber prolixus in capita LX. divisus, variaque refertus jucunda de aliis etiam illius ætatis Philosophis noticia sed jam pridem deperditus, ex quo liberiora excerpta dabit Photius infra Cod. CCXLII. Hoc scriptum Damascius superstitione Ethnica imbutus scriptor & Christiana sacra subinde laceffens dicavit Theodora eruditæ fœminæ, quam ipse & Isidorus instituerant, filiam Cyrinæ & Diogenis qui patre Eusebio, avo Flaviano natus (iisdem quos celebrat Macrobius) genus referebat ad Sampfigeramum, Monimumque à quibus & suam Jamblichus duxerat originem. Damascium in oratoria facultate per triennium instituerat Theon, in Mathematicis disciplinis Marinus, in Philosophia Athenis alter cum Marino Procli successor Zenodotus, & Alexandria Ammonius Hermæ, Platonem & Ptolemæi astronomica ipsi interpretatus: In dialecticis denique is ipse cujus vitam describendam suscepit, Isidorus.

CLXXXII. Eulogii Alexandrini Episcopi (defuncti A.C. 608.) κατὰ Νεῦατος καὶ περὶ οἰκονομίας, contra Novatum & de dispensatione * Ecclesiastica (in recipiendis lapsis) libri VI. de quibus brevius Cod. CCVIII. & excerpta ex iisdem ampliora, Codice CCLXXX. Libro quinto Eulogius differuit de honorandis reliquiis martyrum, & sexto oppugnavit τὰ περὶ τῆς Ναυατιανῆς λεγόμενα ὑπομνήματα καὶ τὴν Πευδεπίγραφον ἀδελφὴν Ναυάτη ἐπισκοπῆς. Novatianorum commentarios de falso Novati martyrio. Et commentarii illi, & libri Eulogii jam pridem interciderrunt.

CLXXXIII. Eudocia Augustæ, Leontii Philosophi filia quæ Imp. Theodosio juniori nubuit, μεταφράσις ὀκτατίκτων, Ὀκτατίκτιβι sive librorum quinque

Lii 3

* Vide B. D. Elze Vellii diff. de variis œconomiz generibus p. 23. seq.

que Moſis, Joſue, Judicum & Ruth, *metaphraſis carmine Græco Heroico*. In Metaphraſi Deuteronomii nomen ſuum ipſa profeſſa fuit hunc in modum;

Δευτέρῳ καὶ τῇδε θεῷ Θέμειδ' κάμει βέβλων
Εὐδοκίῃ βασιλῦσα Λεοντίας εὐπαιδεία.

CLXXXIV. Ejusdem *metaphraſis* ſimilis Heroica Prophetarum *Zacharie & Danielis*: nec non *martyrii SS Justine, & Cypriani* * à magicis artibus & idololatria ad Chriſtianam pietatem revocati, *libri III*. Hæc Eudociæ ſcripta omnia hodie deſideramus. De alijs illius itidem deperditis, & de Homerocentenis quos habemus, Eudociæ huic à nonnullis tributos cum potius ſint Patricii, vel Eudociæ junioris (Sæculo XI.) ſive Eudoxiæ quæ Zoes ſoror & Conſtanti (Imp. Baſilii Bulgaroctoni fratris) filia fuit, dixi lib. 2. cap. 7. §. 5.

CLXXXV. *Dionyſii Egei* ** ſive *Egienſis Diſſylabæ, βαλυδάριον δικτυακῆς capita centum*, de rebus ad Phyſicam & artem Medicam ſpectantibus, ita tractata ut binorum uno ſemper affirmetur aliquid, quod altero negatur & oppugnatur: v. g. capite *primo* diſputavit Dionyſius quod ex utroque parente ſemen ad vitalem generationem confertur, *ſecundo* quod non ex utroque: *tertio* quod à toto corpore ſemen ſecernitur, *quarto* quod non ex toto, atque ita in cæteris. Ejusdem operis, (pridem deperditi) verbis propemodum iisdem argumenta capitum traduntur infra, Codice CCXI. Auctor quis fuerit, aut quando vixerit, quæro qui me doceat: nec titulum libri ſatis capio, niſi voluit auctor contrariis ubique rationibus ſuis lectorem veluti irretire, atque inde à retibus nomen libro ſuo indere, licet & judicium ſuum ſubinde interpoſuit, *δικαί δὲ καὶ δικαίῳ τῆς δόξης, πλὴν ὅτι ἐν ἀπάσας ἀνφέρεται πρὸς τὸ πάλητον* (ita legendum pro *παναγίων*) καὶ ἀνένδυνον.

CLXXXVI. *Cononiis ἀμυγῆσας*, de rebus mythicis *narrationes quinquaginta* ad Archelaum Philopatorem Regem (Cappadociæ conſtitutum à M. Antonio, *** cui contra Auguſtum Archelaus favebat.) Harum narrationum argumenta ſatis perſpicue exponit Photius, quæ ſola exſtant, Græce & Latine etiam vulgata cum Hæſchelii & Schotti notis, inter Hiſtoriz Poëticz ſcriptores antiquos una cum Apollodori Bibliotheca, Ptoleæ

* Antiocheni ſub Diocletiano paſſi, cum Theocliſto. Vide citatos ſupra p. 69.

** In numis reperias *Αἰγυῖαν, Αἰγέων, Αἰγαίων, Αἰγυαίων, & Αἰγυαίων*. vide Holſtenium ad Stephanum Byz. & Harduinum in numis urbium illuſtratis.

*** Vide Uſſerii Annales ad A. 3968. T. 2. p. 440. ex Strabone ac Dionæ. De alijs Cononibus dixi lib. 3. cap. 5. §. 18.

Ptolemæo Hephæstionis F. Parthenio & Antonino Liberali, cūrante eruditiss. Viro Thomæ Gale, Paris. 1675. 8. Etiam Phonius testatur in *ἀντιτύχη*, in eodem volumine cūm Cononis narrationibus evoluisse se APOLLODORI Grammatici *Bibliothecam*, quæ etiamnum existat, & de qua dixi lib. 3. cap. 27. Epigramma in Apollodori librum quod legitur apud Photium, ita vertit Benedictus Aëgius Spoletinus:

Sæclorum spiram licet hic cognoscere paucis,

Si veterem hanc nostram perlegis historiam.

Mæonida ne volue volumina; neve elegiam,

Nè tragicam Musam; ne mælicos humeros.

Multiſonos cyclicum † versūs ne quere, quod in me

Invenies quicquid maximus orbis habet.

CLXXXVII. Nicomachi Geraseni; (Pythagorici Philosophi) *ἀριθμητικῶν θεολογημένων*, sive theologicarum & metaphysicarum speculationum de numeris libri II. qui intercederunt, perinde ut ejus *τέχνη ἀριθμητική*: licet existat ejusdem Nicomachi *ἀριθμητικὴ εἰσαγωγή* Photio itidem memorata. De singulis hisce dixi lib. IV. cap. 22. Excerptis autem insignibus Photii, quæ ex Theologumenis Arithmetice Nicomachi nobis exhibet, illustrandis conferendus præter Anonymi veteris (Jamblichi fortasse) Theologumena Arithmetice, Græce edita Paris. 1545. 4. viri doctissimi Joannis Meursii Denarius Pythagoricus, recens Tomo IX. thesauri Gronoviani.

CLXXXVIII. Alexandri (Cornelium Alexandrum Polyhistorum intelligunt viri docti, qui temporibus Syllæ claruit) *θauμασίων συναγωγή*, collectanea de mirabilibus & incredibilibus, quæ celebrium scriptorum testimoniis firmata digessit. Et in eodem volumine lecti à Photio *Προταγόρα γεωμετρίας τῆς οὐκαμένης* libri VI. quorum quinque priores Geographicam descriptionem orbis terrarum tunc cogniti continebant, Asia, Africa & Europæ: sextus τῶν κατὰ τὴν οὐκαμένην δοξολογημένων (videtur leg. παραδοξολογημένων) *ἱστορίαν*, narrationem de rebus per orbem terrarum mirabilibus, apud veteres partim, partim à se ipso observatis. Huic operi præfixisse stadium ἀναμέτρῃσιν Protagoram, cognoscimus ex Marciano Heracleota. Postremum autem librum respicit Tzetzes Protagoram cum Alexandro & aliis mirabilium scriptoribus laudans Chiliad. VII. v. 648. Protagoram illum Stoicum fuisse suspicor Philosophum, cujus mentionem facit Laërtius IX. 56. Utriusque, Alexandri & Protagoræ scripta hodie desideramus, quorum iterum meminit Photius Cod. CLXXXIX.

CLXXXIX.

† Cyclicorum poetarum sive illorum quibus constabat Cylus epicus, de quibus dixi lib. 2. c. 2. §. XXIV. n. 15.

CLXXXIX. SOTIONIS (qui Tiberii Imp. * ætate vixit,) βιβλιδάρον τῶν σποράδην περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν παραδοξολογούμενων. *liber de fluviiis, fontibus & lacubus mirabilibus*, ex quo excerpta de fontibus & lacubus exstant Græce edita ab Henrico Stephano A. 1557. 8. ad calcem nonnullorum opusculorum Aristotelis & Theophrasti, p. 138. 143. & à Frid. Sylburgio in præclara sua Aristotelis editione Græca, Francof. apud Andréæ Wecheli heredes 1587. 4. post Aristotelem de Xenophanis, Zenonis & Gorgiæ dogmatibus &c. Citat Sotion *Amometum* (Ἀμώμητον) *Aristotelem*, *Aristonem* peripateticum Philosophum, *Ctesiam*, *Epigrammata* vetera fontibus inscripta, *Hellanicum*, *Heraclidem Ponticum*, *Herodotum*, *Hieronymum* (Rhodium,) *Isigoni* secundum ἀπίστων sive incredibilium librum, *Phaëthontem* (Φαέθων Φησὶ τὸν ἐν βοσπόρῳ ποταμὸν ἕτως εἶναι ψυχρὸν &c.) *Pytherrum* & *Theopompum*. In eodem volumine, in quo Sotionis lucubratio continebatur, Photius legit etiam NICOLAI Damasceni, qui Augusti vixit ætate, librum Herodi Judæorum Regi dicatum, in quo παραδόξων ἑθῶν συναγωγή, de miris gentium moribus, ex quo itidem excerpta ampla habemus servata à Stobæo in florilegio, & Græce ac Latine edita etiam aliquoties ad calcem Politicorum Aristotelis, cum simili lucubratione Heraclidæ Pontici, & cum *Nic. Cragii* versione ad calcem ejus libri de Rep. Lacedæmon. 1593. 4. & Tomo VI. thesauri Gronoviani p. 3847. & 2821. Quam idem Photius *Ἀστυερμακὴν ἱστορίαν* obiter commemorat prolixum opus πολῦστιχον βιβλίον, non diversa videtur ab Nicolai Damasceni historia catholica sive universali, digesta in libros CXLIV. & pridem deperdita, de qua Athenæus VI. p. 249. & scriptores laudati à me libro 3. cap. 11. p. 306. Narrat autem Photius in eodem volumine post Sotionis & Nicolai παραδόξα, evoluisse se *Acestoridæ* librum τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν, (ita enim legendum, non σκυθικῶν) de fabulosis quæ per singulas civitates feruntur narrationibus, in quo ait varia legi quæ ante ipsum jam memorati scriptores, Alexander ac Protagoras, Nic. Damascenus, Apollodorus in Bibliotheca & Conon tradiderunt. *Acestoridæ* hujus, cujus liber periit, mentionem facit etiam Tzetzes Chiliad. VII. v. 649.

CXC. *Prolemæi*, (Chenni) *Hephæstionis*. Εἰς αἰῶνις εἰς πολυμαθεῖαν καὶ ἱστορίας, novæ ad variam eruditionem historiae libri VII. ad Terullam. Ex hoc opere, quod hodie desideramus, bene est quod ampla excerpta Photius nobis servavit, quæ Græce & Latine inter scriptores Historiæ Poëticæ cum Hoeschelii & Schotti notis edidit quæq; (supra ad Cod. CLXXXVI. laudatus mihi) Thomas Galeus Paris. 1675. 8. Cæterum Svidas, à quo opus

Photio

* Vide Vossium de Hist. Græc. II. 7. ubi etiam de Sotione altero antiquiore, scriptore παραδόξων.

Photio lectum, inscribitur *πρὸς τὸν δόξαν ἱστορίας*, etiam alia duo Ptolemæi hujus scripta commemorat, similiter deperdita utraqve: drama historicum quod inscripserat sphingem, atqve *ἀνθρόμηρον* * sive Poëma Homero æmulum, rhapsodiarum XXIV. Ab eodem Svida cognoscimus Trajani & Hadriani temporibus vixisse.

Index scriptorum à Ptolemæo Hephæstione laudatorum.

Numeri libros Ptolemæi denotant.

Abas. 5.

Æsopus Delphis interfectus vitam recepisse traditur. 6. ab Idmone hero suo θῆτα appellatus. 5. Sic ἀλφα dictus Moyses & Hercules: Galerius Crassius (& Eratosthenes) βῆτα. Antenor, Orpyllis fœmina & Pythagoras δέλτα, Apollonius Astronomus ἐψιλὸν, Satyrus Aristarchi Grammatici discipulus ζῆτα, Cypseli mater clauda, λάμδα. Vide qvæ notavi lib. 3. cap. 18. §. 12.

Alcmanis καλυμβῶσαι sub capite Titonychi Chalcidensis post obitum repertæ. 5.

Alexander Myndius. 2.

Alexander Magnus auctor epicedii. 2. versus ab eo prolatus πεντήτα, τῆ, πῖς αἶον. &c. ibid.

Antenor ὁ τὰς Κρητικὰς γεσίμους ἱστορίας, dictus δέλτα. 5.

Antiochus ὁ δευτέρου τῶν κατὰ πόλιν μυθικῶν. 5.

Anzipater Acanthus. 1.

Apollonius Astronomus dictus ἐψιλὸν. 5.

Archelaus Cyprius. 4.

Aristarchi (Grammatici) discipulus Satyrus, ζῆτα dictus. 5.

Aristonicus Tarentinus. 1. 2.

Aristoteles. 1.

Athenodorus Eretrienſis ὁ οὐδόου ὑπομνημάτων. 5.

Bacchylides. 7.

Botrys Myndius. 1.

Calchas vates. 5.

Callinachus. 5.

Cercidas Arcadum legislator tumulo suo inferri jussit lib. I. & II. Iliados. 5.

Charinus ὁ ἱαμβογεαφῶ. 7. ubi qvatuor ejus versus.

Chironis Medici præceptor Achilles. 6. discipulus Cocytus. 1.

Kkk

Cicero

* Sic anticleudianum scripsit Alanus Insulensis, velut æmulum Claudiano Poëtæ,

Cicero capite truncatus est in lectica Medeam evolvens Euripidis, 5.

Cocytus Chironis Medici discipulus, 1.

Cratini *Εὐρίδαι* repertæ sub Alexandri Magni pulvino, 5.

Κρήτες αἰὶ ψεύσαι, Medæ dictum, 5.

Crinagoræ epigramma, 5.

Dares *πρὸς Ὀμήρου γράψας τὴν Ἰλιάδα*, 1.

Demetrius Scepsius, infra, in Tellide.

Demodoci Poëma *Ἰλίου ἄλωσης*, decantatum ab Ulyssæ, 7.

Diognetus vates, tempore Philippi Macedonis, 3.

Diognetus alius Cretensis, 5.

Epicharmus poëta genus ducens ab Achille, Pelci F. 1.

Eubuli Comici *εἰς Διόνυσον Κωμῳδία*, 5.

Euphorion *ἐν ὑακίνθῳ*, 1.

Eupolidis *ὕβρις Ἰσοδόμου* repertæ sub capite defuncti Ephialti, 5.

Eupompus Samius, vates, 3.

Euripides, supra, in Cicerone.

Helena, Musæi Athenienfis filia, ἡ *πρὸς Ὀμήρου τὸν Ἰλιάδην συγγεγραμμένη πόλεμον*, 4.

In Herculem Hymnus Thebanorum, 3.

Herodotus 5. *ἐν πρώτῃ ἱστορίᾳ*, 1. & 4. exordium libri primi composuisse amicum ejus Plesirrhum Thessalum, 3.

Hesiodi *ἔργα & ἡμέραι* semper sub pulvino Seleuci Nicatoris, 5.

Homerus 1. 4. 7. ab Helena Musæi filia argumentum Iliadis petiit, 4. & à Phantasia Memphitide, 5.

ὁ ποιητής, 1. 2. 3. 6. 7. Pompejus in prælium iturus primum Iliados librum legi, 5. Vide & supra, in Cercida, Homeri famulus Scindapsus, 6.

Περὶ τῶν κατὰ πόλεις τῶν ὕμνων ποιησάντων disseruit Ptolemæus Hephest. lib. 3.

Hypermenes *ἐν τῷ περὶ χιῶ*, 6.

Ibyci poëta servus Heronles, vivus combustus quod in Domini necem conspirasset, 3.

Lycophron in Alexandra, 6.

Matris, Thebanus *ὑμνογράφος*, 3.

Nicostratus Comicus, 7.

Oraculum ad Artemisiam, 7.

Palæmon

Palamedes δολοφονούμενος. 1. *Græcorum pro Agamemnone imperator.* 5.
Παράδοσις, parodia versus Crinagoræ. 5. Oraculi parodia in Homeri
versum. 5.

Peliius filius Vulcani, Medicus. 6.

Phantasia Memphitis, Nicarehi F. ante Homerum scripsit Ἰλιακὸν πῶ-
λεμον καὶ περὶ Ὀδυσσεύος διήγησιν. 5. hæc scripta à *Phanisa* hiero-
grammateo Memphitico accepta secutus Homerus. id.

Phemonöes χρησμός. 4.

Philostephanus vates & poëta, veste nunquam usus. 3.

Plesirrhus. 5. Thessalus ὑμνογράφος, Herodoti amicus & heres. 3.

Scindapfus Eretrius, instrumenti Musici repertor. 6. alius, Homeri
famulus. id.

Sophoclis Poëtæ obitus. 1.

Stefichorus. 3. 4. carmen de Helena. id. falsam esse de Stefichori occu-
patione narrationem. id.

Tellidis liber inventus sub capite defuncti Demetrii Scepsii. 5.

Theodorus Samothrax citatur. 7.

Theophrasti Epistolæ. 3.

CXCI. BASILII Magni Ἀσκητικῶν, *Asceticorum libri duo una cum ὁροις*
five regulis LV. & aliis brevioribus CCCXIII. quæ omnia exstant in S.
Basilii operibus sæpius edita ut dixi supra, Volum. VIII. p. 80. seq. *Asceti-*
corum jam fecit mentionem Photius Cod. CXLIV.

CXCII. a. MAXIMI Monachi & Confessoris *ad Thalassium* presby-
terum & Abbatem γραφικῶν ἀπορημάτων ἔξδ (male excusum ἔξδ.) *dubio-*
tum è S. Scriptura solutiones LXIV. editæ Græce & Latine in Tomo priore
operum S. Maximi p. 1-300. Vide quæ notavi Volum. VIII. hujus Bibl.
p. 730. Meminit iterum Photius Cod. CXCIV.

CXCII. b. EJUSDEM *Epistola XXVII.* quæ itidem exstant Tomo
posteriore operum S. Maximi à Combesio vulgatorum. Epistola illa
πολύστιχος πρὸς Ἰωάννην Φιλόσοφον ἱωάννην obviam est T. 2. p. 259. atque ad
Joannem Cubicularum inscribitur. Vide quæ Volum. VIII. hujus Bibl.
p. 737.

CXIII. EJUSDEM λόγος ἀσκητικός, *liber Asceticus*, qui exstat T. 1.
Operum S. Maximi p. 367-393. & τετρακόντω κεφάλαια πρὸς Ἐλπίδιον, *ad*
Elpidium capita CCCC, quæ similiter occurrunt T. 1. p. 394-460. & quorum
infra etiam mentio Cod. CXCIV.

Kkk 2

CXCIV:

CXCIV. EJUSDEM MAXIMI *Epistola ad Georgium Eparchum*, quam habemus T. 2. p. 201. & *κεφάλαια Capita CC.* quæ exstant T. 1. p. 461 - 511. *Epistola ad Petrum Illustrum*, quæ legitur T. 2. p. 291. altera *ad Cosmam Diaconum Alex.* quæ occurrit T. 2. p. 313, tertia *ad Pyrrhæum presbyterum*, quæ exstat T. 2. p. 343. quarta *ad Thomam*, de locis quibusdam difficilibus *Gregorii Nazianzeni*, quæ inter opera S. Maximi quidem non legitur, sed Græce ac Latine edita est à Viro doctissimo Thoma Galeo ad calcem librorum Joannis Scoti Erigenæ de divisione Naturæ, p. 46-70. Oxon. 1681. fol. Vide quæ dixi Volum. VIII. p. 764. Quinta (*ad eundem Thomam altera*) cujus Photius facit mentionem, nondum lucem vidit, extat tamen manu exarata in Codice Gudiano, qui jam servatur in Bibl. Guelpherbytana. Vide ibid. p. 765.

CXCV. EJUSDEM *ad Marianum* (al. *Marinum*) presbyterum (Cypri) *Epistola* exstat T. 2. Opp. p. 1-17. Et *Dialogus cum Pyrrho*, obvius T. 2. p. 159 - 195. & de quo dixi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 736.

CXCVL S. EPHRAIM Syri λόγος, *sermo* XLIX. quos ex Syriaco Græce versos legit Photius. Ex his plerique exstant Latine ex versione Gerhardi Vossii Tungrensis, pars etiam Græce in editione luculenta Operum Ephraimi Græca quæ prodit curâ V.C. Eduardi Thwaites, Oxon. 1709. fol. In qua postremo loco apud Photium memoratus sermo ad Monachos Metebinos, ducit familiam, & cæteris omnibus præmittitur: hunc deinde excipit qui apud Photium omnium primus est. Addit ille, longe plura hujus Ephraimi συντάγματα ex Syro idiomate in Græcam linguam conversa ferri πλήρη χάριτος καὶ διδακτικῆς, plena suavitate & vi. Σύγγραμμά τε παῖδες φάσιν ὑπὲρ τὰς χιλιάδας λόγων αὐτοῦ ἀναγεῖναι, Syri ajunt ultra mille sermones eum scripsisse, eis καὶ ὁ θεὸς τὴν ἰσορρομίαν ἐκ ἀναγκῆς, si καὶ μὴ τὰ δογματὰ Εὐσεβίου, ὁ δὲ Παμφίλος ἐπάνυμον φέρων, Πηγμαρτύρεται, quibus etiam suffragatur Eusebius Pamphili, vir in historia non indignus fide, licet in doctrina minus probatus. Eusebius de Ephraïmo, utpote longe juniore, meminisse non potuit, itaque Photius memoriæ lapsu illi tribuit quod de multitudine scriptorum Ephraimi legerat in Sozomeni III. 16. Vide supra lib. V. hujus Bibl. cap. 2.

CXCVII. CASSIANI Monachi libri duo ad Castorem, & tertius ad Leontium sive Epitome ex Cassiani libris quatuor de institutis Cœnobiorum ad Castorem & ex libris octo ad eundem Castorem de totidem capitalibus vitiis: nec non ex Cassiani Collationibus Patrum ad Leontium, Epitome Græce versa. Ex his * exstat liber primus Græce & Latine editus inter scripta S. Athanasio supposita T. 3. edit. Montfauconianæ p. 366. Tertius MS.

* Vide Volum. VII. hujus Bibl. p. 552.

MS. in Bibl. Cæsareas Lambec. IV. p. 166. Epitomes illius auctorem *Eucherium* Lugdunensem viri docti suspicantur ex Gennadii c. 63. de Script. Eccles. Græcus interpres quis fuerit non constat. Ut vero Photius Cassianum scriberet Romanum patria fuisse, *ῥώμην λαχόντα πατρίδα*, exinde accidit, quod in Codice suo reperit *Ἀββὰ Κασσιάνῳ ὁ ῥωμαῖος*, quemadmodum & in Cæsareis MSS. invenit Lambecius, qui Cassianum hinc Romanum fuisse disputat lib. IV. p. 166. seq. Sed *ῥωμαῖον* dixerunt pro Latino, quoniam Cassianus Latine scripsit, alioqui patria Cassiani non magis Roma fuit quam Scythia, quod ab aliis viris doctis solum ei natale falso tribuitur: nam ex Galliarum provincia originem duxisse rectius observant Holstenius cap. 3. præfat. ad Codicem regularum, Norisius lib. 2. Hist. Pelag. cap. 1. & Antonius Pagi ad A. C. 404. n. 23. seq.

CXCVIII. ANONYMI *ἀνδρῶν ἀγίων βίβλα*, *Vita sanctorum Virorum*, anachoretarum & monachorum ab Antonio Monacho usque, ad Heraclii Imp. tempora & paullo ulterius. De hoc libro qui totus fore adhuc, non Græce quidem sed Latine ex veteri Latina versione exstat, & de subjectis eidem olim in Photii Codice HESYCHII *Hierosol.* presbyteri sententiis, Græce & Latine plus simplici vice editis, dixi supra hoc ipso Volumine p. 24. seq.

CXCIX. JOANNIS MOSCHI *λαμῶν* sive *νῶν ἀρχαῖσιον* *pratum* sive (cujus tituli etiam superiore Codice mentionem fecerat Photius) *notius paradysus*, ad Sophronium sive Sophroniam discipulum suum, capitibus CCCIV. exstat Græce & Latine, de quo supra, p. 22. seq. & de Sophronio p. 24.

CC. MARCI Monachi *Ascetorum libelli IX.* Ex his octo exstant una cum *Nicolaï* Monachi ad Marturum Epistola Græce editi nitide à Gvilelmo Morello Paris. 1563. 8. una etiam Hesychii Hierosol. capitibus (Cod. CXCVIII. à Photio memoratis) *ἀντὶ ῥήσεως καὶ εὐχολογίας*. Et separatim Latine ibid. eodem anno in 8. Joannē Pico interprete. Librorum in editis alius est ordo quam apud Photium, ut notavi Volum. VIII. hujus Bibl. p. 350. ubi etiam de aliis editionibus. De libro nono, qui nondum lucem vidit, & MS. fuit apud C. V. Thomam Galeum, ita Photius: *ὁ δὲ θ', κατὰ Μελχισεδεκῶν ἀγωνιζόμενος, ὃς δὲν ἑλαττον τὸν γέννησάμενος αὐτὸν* (scriptorem ipsum libri Marcum, ut pulchre observavit Vir eruditiss. M. V. la Croix) *ἀγρίως ἐνοχὸν ἔμελε πότερ' ἐξηλέσται*. Liber notius *deceatans adversus Melchisedecum*, non minus ipsum libri parentem baud levioris *hæresos* *reverti peragis*.

CCI. DIADOCHI Photices in veteri Epiro sive Illyrico Episcopi *Ascticon capita centum*, quæ exstant Latine ex *Francisci Turriani S. I.* versione, post editionem Florent: cum S. Nilo de præcatione A. 1570. 8. plus simplici vice deinde recusa tum separatim, tum in Patrum Bibliothecis ut in novissima Lugdunensi T. V. p. 884. Græce MSta in variis Bibliothecis, ut Cæsarea aliquoties, & eodem Turriano curante etiam edita Venet. 1578. 8. una cum duabus centuriis sententiarum S. NILI, cujus *capita CLIII de præcatione*, Diadocho subjecta legit Photius, testatus prætereā longe plures illius Nili ferri lectu dignas diatribas, & Epistolas, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα αὐτοῦ ἀξιόλογα ποικίλας ὑποβαλλόμενα εἰς τὴν ἐπιστολῶν τρόπον καὶ εἰς τὸν συγγραφικὸν ἀνηγμένα συντάγματα φέρεται. De illis dictum Volumine V. ad Allatii diatribam de Niliis, quemadmodum de Diadocho Volum. VIII. p. 349. Hunc non certa satis conjectura eundem cum Diadocho volunt viri docti, à quo Victor Vitenfis in præfat. Histor. de persecutione Vandolica ait eruditum fuisse amicum suum, à tantopontifice, totoq; laudis genere predicando beato Diadocho, cujus ut astra lucentia exstant quæ plurima catholici dogmatis monimenta distorum. Cum Marco, Nilo, & Diadocho Photius confert illisque postponit JOANNIS CARPATHII πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς Ἰνδίας προερέψαντας μοναχὸς παρακλητικὸν, *Consolationem ad monachos in India* qui hoc ab eo flagitaverant, *capitibus centum*, quam ex Codice Augustano Latine vertit ediditque *Jacobus Pontanus S. I.* ad calcem dioptræ Philippi solitarii, Ingolstadt. 1654. 4. Græca adhuc in Bibliothecis MSta delitescunt capita CCXVII. Ex his alia LXXXII. idem Pontanus adjunxit, quæ Latine jam vulgaverat cum Simeonis presbyteri Orationibus XXIII. aliisq; aliorum veterum lucubrationibus, ibid. 1603. 4. utraq; recusa in Bibliothecis Patrum, ut novissima Lugd. T. XII. pag. 535. 542. Hunc Joannem Carpathium, Carpathiorum (in Cycladibus) Episcopum facit Pontanus, nescio quo auctore, nam nec in MSS. Episcopus vocatur, nec Photius Episcopatum ejus commemorat: & Meletius Calligraphus in jambis Codici Coisliniano præfixis, & ab eruditiss. Montfaucono p. 305. editis eum vocat καρπάδιον ῥήτορα καὶ θεοφύρον, non Episcopum.

CCII. HIPPOLYTI Episcopi & Martyris ἐρμηνεία εἰς τὸν Δανιήλ, *Commentarius in Daniele*, ex quo fragmenta dedi T. I. Opp. S. Hippolyti p. 272. seq. & T. 2. p. 32. Theodoretum sua ad Danielelem enarratione Hippolyto subinde suffragari notat Cod. CCIII. Alter vero λόγος περὶ χριστοῦ καὶ ἀντιχριστοῦ, *Liber de Christo & antichristo*, quem deinde lectum ad se Photius commemorat, pervenit ad nos integer atque inter

inter scripta S. Martyris familiam ducit tomo I. De illius opere adversus hæreses, supra, Cod. CXXI.

CCIII. Beati THEODORETI Commentarius in Daniele, in quo Hippolytum subinde sequitur, cæterum longe illi est, Photio iudice præferendus. Exstat Græce & Latine tomo secundo operum Theodoretj, ut dixi supra, Volum. VII. p. 434.

CCIV. EJUSDEM *ἐξηγησις εἰς τὴν ὀκτάτευχον, expositio in Octateuchum*, opus potius inscribendum εἰς τὰ ἅπασα τῆς θείας γραφῆς κατ' ἐκλογὴν, in loca difficilia non modo Octateuchi, hoc est librorum Moïsis, Josue, Judicum & Ruth, sed etiam librorum Samuelis, Regum & Paralipomenon. Itaque apud Photium legendum: *ἐπιγραφὴν δ' ἔλαχε ἡ συμβαίνουσα τῷ ἔργῳ*, inscriptionem habet operi ipsi parum congruentem, pro *ἔλαχε συμβαίνουσαν*. Exstat & hoc præclarum Theodoretj opus Græce & Latine, tomo ejus operum primo, ut dixi Volum. VII. p. 432. Lepidus est Gvilelmus Eylengrænius qui in Catalogo testium veritatis p. 198. fingit B. Theodoretum monachum sacre paginæ doctorem qui A. 1543. scripserit volumen de quæstionibus Scripturæ divinæ ambiguis.

CCV. EJUSDEM Commentarius in duodecim Prophetas, itidem Græce & Latine editus Tomo Operum secundo, cum versione Petri Gyllii, Albiensis.

CCVI. PROCOPII Sophistæ *ἐξηγητικαὶ χολαὶ*, Commentarii expositionum εἰς τὴν ὀκτάτευχον τῶν παλαιῶν γραμμάτων, in Octateuchum scriptorum Veteris Test. nec non in quatuor Regum & in duos Paralipomenon libros. In his tum alios complures, tum Theodoretum maxime consuluit & in compendium misit Procopius, de cujus præclaris lucubrationibus non repetam quæ dixi Volum. VI. p. 259. tantum rogabo Lipsienses meos, ut Commentarios in Pentateuchum ante multos annos accurate descriptos è Græco Codice Augustano, & accuratiore versione quam est edita Conradi Clauseri donatos, notisque illustratos à desideratissimo nostro D. Godfrido Oleario, diutius nobis ne invideant, illisque addant commentarios in libros Regum & Paralipomenon, editos pridem lingua utraque à Joanne Meursio, nec non ineditas adhuc in Canticum Canticorum scholas, ex eodem Augustano codice ad editionem ab laudato Oleario τῷ μακαρίῳ paratas.

CCVII. EJUSDEM commentarius insignis in *Esaiam*, editus Græce & Latine à Joanne Curterio, Paris. 1580. fol.

CCVIII.

CCVIII. *Eulogii* ArchiEp. Alexandrini *contra Novatianos libri VI*, pridem deperditi, de quibus jam dictum Cod. CLXXXII.

CCIX. DIONIS CHRYSOSTOMI *dissertationes octoginta*, quæ omnes exstant, licet alio quo Photius eas legit ordine, de quibus dictum lib. IV. cap. 10. Federicus Morellus Græcolatinæ Dionis editioni Paris. 1604. fol. hoc Photii caput cum versione sua præfixit. Interpretationem Dionis Latinam adornavit Thomas Naegeorgus.

CCX. CÆSARII κεφάλαια ἐκκλησιαστικά, capita ecclesiastica & theologici argumenti CCXX. ex quibus editæ sunt Græce & Latine ab Elia Ehingero quæstiones sive capita LXXVIII. sed à Frontone Ducæo cum Jo. Leunclavii versione, capita CXCIV. quas duas editiones si quis velit inter se conferre, en tibi hanc tabellum :

E.	1-34.	35.	36.	37.	38.	39.	40.	41.	42.	43.	44.	45.	46.	47.	48.	49.	50.	51.	52.	53.
L.	1-34.	97.	98.	99.	100.	101.	102.	103.	104.	105.	106.	107.	108.	109.	110.	111.	112.	113.	114.	115.

E.	54.	55.	56.	57.	58.	59.	60.	61.	62.	63.	64.	65.	66.	67.	68.	69.	70.	71.
L.	116.	117.	118.	119.	120.	121.	122.	123.	124.	125.	126.	127.	128.	129.	130.	131.	132.	133.

E.	72.	73.	74.	75.	76.	77.	78.
L.	134.	135.	136.	137.	138.	139.	140.

Desiderantur itaque in Ehingeriana editione capita Leunclavianæ à 35. ad 96. & ab 141. ad 195. Dialogus primus desinit in capite centesimo, secundus in centesimo decimo quarto, tertius in centesimo duodecesimo, & quartus in centesimo nonagesimo quinto. In Codice Casareo inscribuntur Πύσις προσαχθῆσαι τῶν Κωνσταντίνου, Θεοχαρίτου, Ἀνδρέου, Γρηγορίου, Δόμνου, Ἰσιδώρου, Λεοντίου, Ἰππικρίτου Καίσαρος τῶν ἀδελφῶν ἔργα Γρηγορίου, Ἰπποκρίτου Ναζιανζίου, ὁπηνίκα ἐκράτηθη ἐν Κωνσταντινουπόλει διδασκῶν ἵνα ἔτι ἑκοσι. * Quæstiones à Constantino, Theoscharisto, Andrea, Gregorio, Domno, Isidoro & Leontio privatim ac familiariter propositæ Casario fratri S. Gregorii Episcopi Nazianzi, cum per viginti annos docens C. Poli commoraretur. At verba Photii postrema de hoc opere, εἰς ἐρωτήσεως δὲ καὶ ἀπακρίσεως μετὰ ὑπερβολῆς (ita videtur legendum pro ὑπερβολῆς) προσώπων τὸ ἔργον σχῆμα πεποιηται, εἶναι δὲ Φασὶ Γρηγορίου, καὶ τὸ Θεολόγον ἐπώνυμον τὸν συγγραφέα. ἀδελφὸν δηλοποιεῖ. Hæc post Ehingerum Rivetus, Labbeus & alii ita intellexerunt, ac si Gregorius Naz. verus auctor sit hujus libri, fratremque suum inclarescere cupiens, sub illius nomine eum emisit. Sed rectius Schottus, cui Lambecius IV. p. 36. assentitur, sensus enim illorum verborum non alius est, quam compositum esse per interrogationes & respon-

* pro κα Lambecius IV. p. 47. legit ς, hoc est sex, pro viginti.

responsiones, more dialogorum, suppositis personis colloquentibus, Gregorii ut ajunt, cujus cognomen Theologus scriptorem ipsius fratrem prodit. Plura de hoc Casario Nazianzeni fratre Tillemontius Tomo IX. memor. Superesse adhuc quæstiones CCXX. (qvot in suo Codice Photius reperit) in nonnullis Bibliothecis MStas, notavi Volum. VII. hujus Bibl. p. 542.

CCXI. *Dionysii Aegi Dissyaca*, de quibus pridem deperditis jam dictum ad Cod. CLXXXV.

CCXII. *Ænesidem* (Photio ὁ Αἰνισίδης ὁ ἐξ Αἰγῶν qvot de Dionysio verum, qui apud Photium præcesserat, non de Ænesidemo qvi Laërtio κινώσσι ex Cnossio Cretæ, IX. 116.) Πυρρώνιων λόγοι ἢ, *Pyrrhoniæ* sive Scepticarum *dissertationum* ad Lucium Neronem (al. Tuberonem) libri VIII. laudati etiam Laërtio IX. 116. qvos hodie desideramus. Ex his liber primus videtur fuisse qvi ab Aristocle apud Eusebium XIV. 18. præparat. Evangel. & apud Laërtium IX. 78. vocatur *ὑποτύπωσις εἰς τὰ Πυρρώνεια*, sane in libro illo primo Photius diserte testatur Ænesidemum universam Scepticorum doctrinam tradidisse *ὡς τύπων καὶ κεφαλαίων*. Docuit hic Alexandriæ Augusti tempore: itaqve Aristocles ait eum *χρθεὶς καὶ πρῶτον πύρρονιαν φιλοσοφίαν ἀναζωπυρεῖν* & instaurare conatum esse. De illo dixi lib. 3. cap. 33. p. 818, & ad Sextum Empiricum, qvi plura ex Ænesidemo in sua scripta transtulit.

CCXIII. *Agatharchidis* sive *Agatharchi Cnidii*, Grammatici & Rhetoris, qvi Heraclidæ Lembi anagnostes & amanuensis atqve Cinnæi alumnus fuit, (atqve adeo Ptolemæi Philometoris tempore & longe deinceps* vixit) *ἱστορικόν*, opus *Historicum* pridem deperditum, in cujus libro quinto memorari vidit Photius qvæ hodie itidem omnia desideramus scripta illius alia 1) τὰ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐγνώσμενα, *de rebus Asia, libros IX.* 2) τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην, *de rebus Europa, libros XLIX.* 3) τὰ περὶ ἐρυθρῆν θάλασσαν, *de mari rubro libros V.* Præter hæc ait Photius laudata ab aliis Agatharchidæ

LII

scripta,

* Vide H. Dodwelli diss. de ætate scripti de mari rubro, qvæ præfixa est Tomo primo Geographorum minorum celeberrimi Hudloni. Peripateticus dicitur Straboni lib. XIV. *Ἀγαθαρχίδης δὲ ἐκ περλεπάτων, συγγραφεύς.* Attice scripsisse notat Photius infra Cod. 250. ὅτι *κέχρηται ὁ συγγραφεύς, ἀττικιστὴς καὶ τοῖς ὦν τῇ τῆς καμάρας λέξει*, scriptor, licet attica dictionis observans, tamen *καμάρας* vocabulo (minus attico) utitur, ita enim vertendus ille locus, non, ut Schottus, *Camara* tamen (urbis in Cræta) *dialec[t]o utitur.* Confer Ez. Spanhemium, diss. IV. de usu numism., p. 309. edit. Amst.

scripta, sed quæ ipse numquam viderit, 4) *Librorum de mari rubro epitomen libri*. 5) *περί τρογλοδυτῶν, de Troglodytis, libros V.* 6) *Ἐπιτομήν Ἀντιμάχου λυδῆς, epitomen Poëmatis Antimachi, cui titulus Lyde.* ** 7) *Ἐπιτομήν τῶν συγγεγραφότων περί συναγωγῆς θαυμασίων, Epitomen eorum qui de mirabilibus scripserunt.* Confer Jonsium lib. 2. de scriptoribus Hist. Philosoph. cap. 12. ubi refellit eos qui apud Photium legunt *περί συναγωγῆς θαυμασίων ἀνέμων, vel θαυμασίων ἀνέμων.* 8) *περί ἀνέμων, de ventis.* 9) *ἐκλογαίς ἰσραηλίων, electa historica.* & 10) *περί προσφιλῆς ὁμιλίας, de amica consuetudine.* Ex libro II. & V. de mari rubro, nec non ex mirabilium epitome excerpta dat Photius infra Cod. CCL. De Agatharchide ipso non repetam quæ dixi lib. 3. cap. 8.

CCXIV. *Hieroclis* (Alexandrini Philosophi) *πρὸς πρόνοιαν καὶ εἰμαρμένης καὶ τῆς ἐφ' ἡμῶν πρὸς τὴν θεῖαν ἡγεμονίαν συντάξεως, de providentia & fato arbitriique nostri cum divina gubernatione congruentia*, ad Olympiodorum, libri VII. in quibus sententias Platonis, Aristotelis, Alexandri Aphrodisei, Plotini, Origenis, Porphyrii, Jamblichi, & magistrorum suorum Plutarchi Atheniensis & Ammonii (Hermæ) Alexandrini exposuit & Platonis dogma cum Aristotelis placitis conatus est conciliare. Ex hoc opere deperdito excerpta leguntur infra, Cod. CCLI. De Hierocle præter ea quæ de illius egregiis in aurea carmina commentariis dixi lib. 2. c. 12. §. 7. consuli possunt D. Godfridi Olearii *Ἡ μακαρίτης προλεγόμενα* ad Eusebii librum quem alteri ac vetustiori Hierocli opposuit. Olympiodorum ad quem Hierocles junior scripsit, illum intelligo cujus commentaria in varios Platonis libros supersunt adhuc inedita, de quibus supra p. 354. seq.

CCXV. *Joannis Philoponi* liber *κατὰ τῆς σπερδῆς Ἰαμβλίχου, ἣν ἐπέγραψε περὶ ἀγαλμάτων*, contra *Jamblichi* Philosophi scriptum, quo *idola* live *imagines* Deorum, numine *plenus* voluit evincere. Idem ante *Jamblichum* in libro *περὶ ἀγαλμάτων* probandum in se suscepit Porphyrius cujus vestigiis illum instituisse non dubitat Holstenius in vita Porphyrii cap. 9. Hodie universa ista & Porphyrii & Jamblichi & Philoponi scripta desideramus.

CCXIV.

** *Antimachi* poëta Colophonii antiquissimi qui ante Platonem fuit, poëma elegiacum consolationem de obitu *Lydes* uxoris suæ complexum memorat Plutarchus consolat. ad Apollon. p. 106. Athenæus XIII. cap. VII. & Suidas in *Ὀργεῶντι*. De aliis *Antimachi* scriptis Lud. Kusterus ad Suidam in *Ἀντίμαχῳ*.

CCXVI. CCXVII. CCXVIII. CCXIX. ORIBASII Medici 1) *libri γραμματικῆς ἱατρικῆς, commentariorum Medicorum ex Galeni scriptis contracti jussu Juliani Imp. & τῆς εὐσεβείας ἀποστόλῃ*, eique dedicati. Horum mentionem facit Oribasius in præfat. ad *ἰβδομηκοῦτα βιβλον*, sed ipsi quidem interciderunt, certe editi non sunt. 2) *ἰβδομηκοῦτα βιβλος, Synopsis* (non ex Galeno modo sed ex aliis etiam Medicis) *libri LXX.* ejusdem Juliani jussu, cum priorem lucubrationem probasset, compositi. Ex hoc opere quod libris LXXII. constituisse traditur apud Svidam in *ὀρεβάσιος* * existant *libri primores XV.* nec non *XXIV. & XXV.* Latine tantum editi hæcenus, ex versione Jo. Baptiste Rasarii Medici, Novariensis, una cum præfatione Oribasii ad Julianum Imp. 3) *Synopsis* prioris operis *ἰβδομηκοῦτα βιβλος*, ad filium *Eustathium* scripta post Juliani Imp. mortem & *libri IX.* contracta. Hæc quoque edita exstat sed itidem Latine tantum ex jam laudati Rasarii versione. Memorat etiam Svidas in *ὀρεβάσιος*. In Græco codice MS. apud Lambecium VI. p. 102. titulus est: *σύνοψις καὶ ἐκλογαὶ ὑγιεινῶν προφυλακτικῶν τε καὶ συνθετῶν, ἐπὶ δεσποτικῇ καὶ θεραπευτικῇ καὶ ἀνατομικῇ διὰ διαφορῶν ἀρχαίων.* Incipit: *Κελεύσαντο ὁ Ἰουλιανὸς ποτὶ ὁ Θεοτάτης αυτοκράτορος συναγαγεῖν μετῶν ἀρίστων ἱατρῶν τὰ ὅσα χρήσιμα καὶ ἀναγκαῖα πρὸς τὴν κτήσιν τῆς ὑγείας, προθύμως συνήγαγον ἐν ἰβδομηκοῦτα βιβλοῖς.* 4) *εὐπερίεως, de medicamentis facile parabilibus & facili atque expedita morbos vel vulnera curandi ratione ad Eunapium*, quem *λογιώτατον* sive eruditissimum celebrat, *libri IV.* Pro Eunapio quosdam codices habuisse *Eugenium* Photius testatur, sed Eunapii nomen prætulere etiam codices quibus usus interpretis uterque Latinus. Nam hi quoque quatuor libri exstant Latine ex *Anonymi* versione vulgata à Jo. Sichardo cum Cœlii Aureliani tardarum passionum libris, Basil. 1529. fol. (non in 8. ut in Merklini Lindenio renovato excusum:) & ex interpretatione nova laudati Rasarii, edita una cum ceteris Oribasii

LII 2

basii

* Svidas videtur LXXII. libros numerare pro LXX. quoniam una cum illis computavit libellos duos Oribasii chirurgicos *de laqueis* ex Heracla, & *de machinamentis* ex Heliodoro, quos habemus Latine versos à Vido Vidro Florentino, atque cum hujus Chirurgia editos Paris. 1544. fol. & deinde una cum aliis Oribasii scriptis reculos. Idem Svidas ait Oribasium scripsisse libros quatuor *πρὸς τὰς δισταγμένας τῶν ἱατρῶν, ad medicos dubitantes.* nec non *περὶ βασιλείας de regno, & περὶ παθῶν de Affectionibus.* Sed hi omnes interciderunt. Quod autem Sardonium vocat Svidas, quem Eunapius Pergamenum, in eo quis non malis Eunapio assentiri? Denique *Scholion in Aphorismos Hippocratis* quæ exstant Latine sub Oribasii nomine vulgata à Jo. Gvinterio Andernaco Basil. 1535. 8 & recusa Paris. ac Venet. 1553. & Patav. 1658. 8. alium habere auctorem viris doctis videntur.

basii scriptis Basil. 1557. 8. & inter Medicos principes Henrici Stephani, Paris. 1567. fol. Oribasii operum vetus interpretatio Latina multum diversa ab edita tum ratione ordinis librorum, tum rerum tractatarum. MSta fuit in Bibl. Renati Moreau, monente Labbeo Bibl. novæ MSS. p. 214. Testatur Oribasius se in his libris succincte complexum quæ apud Galenum, Dioscoridem, Apollonium, Rufumque Ephesium & alios reperisset, & quorum ipse periculum fecisset. In Oribasii amici sui laudem multa Eunapius in Sophistarum vitis, qui inter alia p. 140. testatur illum non parum contulisse ut Julianus, à quo Medicus adscitus fuerat, in Imperatoris dignitatem eveheretur, idque fusiùs innuit Eunapius se exposuisse in suis Annalibus quos hodie desideramus. Libro I. Anthologiæ hoc in Oribasii imaginem legitur Epigramma:

Δις Ὀρεβασίῃ τὸν, ἀθάνατον διὰ τέχνην
Πολλὰκι δαιμάνισα μίτῃς ἀνεβάλλετο μοῖρῃ.
*Divi Oribasii, quem divinam propter artem
Sæpius reverita vitas hominum remisit Parca.*

Ex Oribasii scriptis iterum Epitome Imp. Constantini Porphyrogeniti jussu composita est à quodam *Theophane*, quæ Græce MS. exstat aliquoties in Bibl. Cæsarea. Vide Lambecium VI. p. 114. 116. 157.

Index scriptorum ex quibus Oribasius libros ex

ἰβδομηκοῖα βιβλῶ superstites composuit.

Agathinus lib. X. cap. 7.

Antylli primus liber de præsidis extrinsecus incidentibus. IX. 3. 4. 9. 11. 13. 22. 23. 24. X. 2. 3. 12. 13. 19. 36. Secundus de præsidis evacuantibus. VII. 9. 10. 11. 12. 14. 16. 18. 21. VIII. 5. 10. 13. 17. tertius de auxiliis liber IV. 11. V. 28. 29. quartus liber VI. 1. 2. 3. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 21. 22. 23. 24. 26. 36.

Apollonius Medicus. VII. 19.

Archigenes VIII. 1. 2. 23. 46.

Athenæus Medicus I. 2. 9. 11. V. 5. liber nonus & vigesimus IX. 5. liber primus IX. 12.

Ehius. XXIV. 31.

Ctesius de elleboro. VII. 8.

Dieuchidas. IV. 5. 6. 7. VIII. 42.

Diocles. IV. 3. V. 4. 26. VIII. 22, 41. XXIV. 31.

Diosco-

Dioscorides V. 13. 25. libri XI. XII. XIII. integri ex Dioscoride excerpti.

Epicurus VI. 37.

Galenus I. 1. 12. 41. II. 59. 62. 64. III. 1. IV. 1. V. 1. 6. 8. 10. 14. 15. 16. 18. VI. 4. 11. 37. VII. 1. 13. 15. 22. VIII. 18. 11. 19. 20. 44. IX. 1. 6. 10. 21. X. 1. 6. 41. XIV. 1. seq. 46. 51. 53. 57. 59. 63. 66. XV. totus ex Galeno de medicamentor. facultat. XXIV. 1. XXIV. 8. ex libro Galeni περί Φαρμάκων qui intercidit. XXV. 2. seq. ex libro de ossibus. Galeni ad Potamonianum de vomitibus. VIII. 21.

Goras I. 40.

Herodotus Medicus. V. 27. 30. liber de auxiliis VI. 20. 25. de præfidiis evacuantibus VII. 8. 17. VIII. 3. 4. 7. de præfidiis extrinsecus occurrentibus. X. 4. 5. 8. 9. 10. 11. 17. 18. 37. 38. 39. 40.

Hippocrates VI. 38. VII. 23.

Historiæ rerum admirabilium in aquis. V. 3.

Iustus. VIII. 47. bis.

Lyci commentarii. VII. 25. 43. IX. 25.

Marinus XXV. 58.

Menemachus. VII. 21. X. 14.

Mnesitheus VIII. 9. 38. Atheniensis, de facultatibus alimentorum II. 67.

Mnesitheus Cyzicenus IV. 4.

Philagrius libro de pbtionibus svaibus V. 17. 19. 20. 21. 22. 23.

Philotimi de facultatibus alimentorum. II. 69. IV. 10. V. 32.

Philumenus VIII. 45.

Rufus I. 40. II. 61. IV. 2. V. 9. 11. 12. VI. 38. VII. 26. VIII. 24. 39. 47. secundus liber de diætâ V. 3. liber duodecimus V. 7. de nominibus partium humani corporis XXV. 1.

Sabinus. IX. 15.

Soranus de pudendo muliebri. XXIV. 31.

Xenocrates de alimento quod ex aquatilibus II. 58.

Zopyrus. XIV. 45. 50. 52. 56. 58. 61. 64.

Inter hos scriptores Oribasius lectos penultimo loco apparet *Xenocrates*, insignis & præclarus scriptor * Galeno sapientius laudatus nec non Aëtio, Clementi Alex. Artemidoro, aliisque; patria Aphrôdisiensis, clarus tempore Tiberii Imp. cujus lucubrationem de alimento ex aquatilibus Græce vix tertiam partem olim editam à Gesnero, cum ante aliquot annos ab illustri Paulo Vindingio τῷ παραδείτῃ nactus sim integram, iuvat illam hoc loco tecum, Lector beneyole, communicare.

LII 3

XENO-

* de eo dictum supra lib. 3. c. 3. p. 68. seq.

XENOCRATIS de alimento, quod ex aqua-
tilibus existit, judicium,

JO. BAPTISTA RASARIO
interprete.

ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ περὶ τῆς διὰ
ἐνύδρων τροφῆς.

I.

Natantium natura cibus existit,
qui in conviviis splendidis in
deliciis est habitus, & magnum
quoque ad salubrem victus ratio-
nem usum præstitit. Differunt ve-
ro pisces ex ipsa compage: liqui-
dem alii duræ, alii mollis carnis sunt.
Ac duræ quidem sunt carnis pha-
gri, synodontes, buglossi, & lati,
quales sunt phezæ,* & rhombi: mol-
lem vero carnem habent turdi, me-
rulæ, fucæ, & ejusmodi qui facile
digeruntur. Inter hos medii sunt
aselli, bacchi, umbellæ.

II. Præterea quidam saxatiles,
quidam pelagii sunt. Ac magis
alunt, qui prope litora, quam qui
aquæ ductuum meatibus mali suc-
ci, & ori ingrati feruntur. Jam
maria quoque in hac re differunt:
sunt nanque mediocres pisces qui
in Adriatico, sed qui in Tyrrheno
degunt, suavissimi.

III. Quinetiam verno tempo-
re quam plurimi, quod ova pari-
ant, sunt præstantiores, ut mulli:
æstate vero phagri, & synodontes.
autumno vero hepatus, qui cum
annum excedit, † mali succi est, mu-
giles & lupi, delicatiores sunt.

* Gesner. *psetta*, passerres. Sed *ὡς φῆσαι*, est ut ita dicam.

† *παραίητε*, improbandus.

** *κεφαλαίαι* de Ed. Wottonus libro VIII. de
differentiis animal. Paris. 1552. fol.

L

Πετοίηται μὲν ἡ νηχαλαίων φύσις
σιτίων ἀδυρματαῖς ἐντροπέζοις
ἀπαλύνουσι, μέγα δ' ὠφελῶ καὶ
ταῖς καθ' ὑγίαν διαίταις. Ἐξαλλὰ
σονται δὲ ὡρὰ συγκρίσεις ἰχθύες,
εἴπερ οἱ μὲν εἰσι σκληρόσαρκες, οἱ δὲ
ἀπαλόσαρκες. Σκληρόσαρκες μὲν
φάγροι, συνόδοντες, βύγλωσσοι, καὶ οἱ
πλαῖς ὡς φῆσαι ῥόμβοι. Ἀπαλό-
σαρκες δὲ, κίχλαι, κοσσυφοί, φοικίδες
καὶ ὅμοιοι ἐνδιὰφόρητοι καθεστῶτες,
μέσοι δὲ ὀίσκοι, βαλκχοί, σκιαδες.

II. Ἐτι οἱ μὲν πετραῖοι, οἱ δὲ πε-
λάγιοι, τροφιμώτεροι δὲ οἱ παρ' αἰγια-
λῶν ὄχθαις, ἢ ὑδροχίων ἐκροαῖς κακό-
χυλοι καὶ ἄστομοι. Καὶ τὰ πελάγη δὲ
διὰφέρει. Μέτεροι μὲν γὰρ οἱ κατὰ
τὸν ἀδριακόν, οἱ δὲ κατὰ τὸ τυρρηνικόν
ἡδύτατοι.

III. Καὶ ἐπὶ τὰς μὲν οἱ πλεῖστοι
διὰ τὸ ὠστοκαῖν αἰμίνες, ὡς τρίγλαι,
ῥέρες δὲ φάγροι καὶ συνόδοντες,
φθινοπώρῃ ἡπατῶ παραίητε κα-
κόχυμοι ὦν. Κεφαλαίαι* καὶ λαβρακαὶ
τροφιμώτεροι.

IV.

IV. Ex ætate vero parui & novi facile corrumpuntur. Ceta-
cei vero difficulter in succum com-
mutantur, duri sunt, ac stomacho
noxii. Qui vero medium locum
tenent, ii medio quoque modo ad
distributionem sunt affecti.

V. In partibus quoque diffe-
runt: nam in partibus quæ ad cau-
dam sunt, cum motu exercentur,
bonum alimentum afferunt, ac de-
licati sunt: In iis vero quæ ad ven-
trem pertinent, cum pingves sunt
tum fluitant, tum vero ad excreti-
ones rite sunt affecti. in dorso ve-
ro dura caro est. ac capita omnino
propter salum humorem, & pin-
gvedinem non nutriunt, & difficul-
ter distribuuntur. At facile ad-
modum excernuntur maraugiæ &
paguri: sed maxime omnium mulli.

VI. Ex apparatu, assis magis
nutriunt. sed difficiliter transeunt:
eliksi vero, parum nutriunt, sed fa-
cillime dejiciuntur: itemque mari-
ni ori svaves, apti stomacho, facil-
limi ad distribuendum, flaccidas ac
molles carnes faciunt. nam & co-
loratos faciunt & sanguinem cre-
ant, aluumque subducunt. At flu-
viatiles & qui in stagnis degunt, sto-
macho noxii sunt, crassam materi-
am faciunt, difficulter excernuntur.
& nonnulli non sunt marinæ mate-
riæ expertes, ut coracinus qui in
Nilo nascitur, & perca in Rheno:
& in Tyberi lupus, qui est subli-

IV. Παρὰ δὲ ἡλικίας οἱ μὲν βρα-
χῆς καὶ νέοι εὐφθαρτοί, οἱ δὲ κητώδεις
δύσχυμοι καὶ σκληροὶ καὶ κακόςμα-
χοι. οἱ δὲ μέσοι πᾶς εὐδιόνητοι.

V. Παρὰ δὲ τὰ μέρη διαλλάτ-
τουν. ὅπῃ τοῖς ἑστέροις κινῶνται γεγυμ-
νασμένοι εὐτροφὸι τρυφεροί, κατὰ τὴν
τῆν ἡδὺν αἰτε λιπώδεις ὀπιπολαστικοί
καὶ πρὸς ἐκκρίσεις εὐθετοί, κατὰ δὲ τὰ
ῥῶτα σκληρόσαρκοι. Κεφαλαὶ δὲ πάν-
τως διὰ τὸ ἀλμυρὸν καὶ λιπώδεις ἀτρό-
φοι καὶ δυσδιόνητοι. Πάνυ δὲ εὐέκ-
κριτοι μαυραυγαί * τέ καὶ πάγυροι
καὶ μάλιστα τεργῶν.

VI. Παρὰ δὲ σκευασίας ὅπῃ μὲν
τρεφιμώτεροι, δυσδιαχωρήτοι δὲ, εὐφθό-
οι λιγότεροφοι ῥᾶστα διαχωρῶντες. Καὶ
θαλάσσιοι μὲν εὐστομοί, εὐκάρδιοι,
πρὸς ἀναδόσεις ῥᾶστοι, πλαδαράς καὶ
μαλθακῆς σάρκος ποιητικοί. ποιῶσι
γὰρ εὐχρόες, αἷματ' ὀνομαζόμενα, ** λα-
παλτικοὶ γαστέρας. ποταμιοὶ δὲ καὶ
λιμναῖοι, κακόςμαχοι, παχυμερές
ὑλῆς δρατικοί, δυσδιακρίστοι: ὥς
τινὲς ἐκ ἀποδείξεσι τῆς θαλαττίας ὑλῆς,
καθ' ἅπασαν τὴν νεκρῶν κορυφὴν καὶ
ἐν ῥήνῳ πέρκῃ καὶ ἐν τύβερῳ λάβραζ
ὅς

* in margine MS. σμυλίδης.

** Gesner, γόνιμοι, scil. ῥισή.

gnatus. Itemque Annienis, palusque in Phaleris, ejusdem naturæ pisces gignunt, nam pabulum quod illic eis suppetit, & boni succi est, & valde accommodatum. Ex omnibus vero piscibus anteponendi sunt ii, qui virus non habent, & præpingves sunt, ac boni succi & moderati.

VII. Cæterum ex piscibus alii cartilaginei, alii molles, alii testa operti: quorum exponendæ sunt qualitates. Apua minimus est, gregarius, & in olla paratur. Alopeces, Hippuri, Thrissæ, Lerusque ex mari in flumen confugientia difficulter in succum mutantur, stomacho non conveniunt, difficiliter concoquuntur, & exiguum alimentum præbent. Acharnes vero duræ est naturæ, ægre corrumpitur, nec est stomacho accommodatus, nec probum succum gignit. Velonæ, quæ rostri cornei sunt, ineptæ stomacho, malique succi sunt, non nutriunt, facile corrumpuntur. Boczæ, Iulides, Trachuri, qui Sauri ab aliquibus nominantur, & channi, & cæteri omnes qui sartagini conveniunt, ori quidem comedendo apti sunt, sed tamen stomacho non sunt idonei, & facile corrumpuntur, fluitant, ventremque non alunt.

VIII. Erythrinus ori gratus alium sistit, duræ compagis est, ad nutriendum valet: & ad res

ὅς ἐστιν ἐπεσιγμένον †, καὶ ὁ ἀννίαν λίμνη τε κατὰ φαλερινὸν ὁμοφυῆς ἰχθύον. εὐχύλον γὰρ καὶ εὐπρόσφορον ἢ ἐκεί διδώσι διαίτα, πάντων δὲ προκρίτεον ἰχθύων τοὺς τε ἀβρόμους καὶ περιπιμέλεις, εὐχύλους τε καὶ συμμέτρους.

VII. Τῶν δὲ ἰχθύων ἃ μὲν ἐστὶν ἰηχαλαῖα, ἃ δὲ σελάχη, τὰ δὲ μαλαίκια, τὰ δὲ ὀστέακια, ὧν αἱ ποιότητες. ἄφουα βραχύτατον δὲ, συναγελαστικόν, λοπάσσει σκευαζόμενον. ἀλάπεκες, ἴππυροι, θρίσσαι, λέρους * ἐκ πελάγους φεύγουσιν εἰς ποταμόν. δύσχυλα ἢ ἐυστόμαχα, δύσπεπτα, ὀλιγότροφα. ἀχάρνης σκληροφυῆς δύσφθαρτος. ἢ ἐυστόμαχον, ἢ εὐχύλον, βελώναι, ράμφον κεραιώδες, ἢ ἐυστόμαχοι, κακόχυλα, ἄτροφοι. βῶκες, ἰαλίδες, τραχύροι φρός †† ἐνίων σαυροὶ καλύμενοι. Χάνιοι ** καὶ πᾶν τὸ τηγαίη ἀεμοζοῦν ἐυστόμαχον, εὐφθαρτον, ἐπιπολαστικόν, κοιλίας ἄτροφον.

VIII. Ἐρυθρίνος, εὐστόμος, σαρτικὸς κοιλίας, σκληροπαγῆς, τρέφιμος. ἐντατικὸς πρὸς συνείας. ἢ τις αὐτὸν ἐν

† varius, pictus. * in MS. margine σύλμας. †† id, πᾶρ ** id, χάναι

venereas excitandas, si quis cum vino suffocatum bibat, aptus est. Thranis, aut Xiphias cetaceus est piscis, & in frusta secatur: ori autem ingratus est, scaber, difficilis ad conficiendum, valenter nutriendus, grave olens: quamobrem & cum sinapi comeditur, & in olla paratur: ejusque præstantior pars est imus venter. Thynnus, & Thynnus, colias, horcynus, pelamis, scombrusque non apti stomacho sunt, mali succi sunt, flatum gignunt, scabri, difficiles ad excernendum, nutriunt: quorum valentissime nutrit pelamis: colias vero & ori ingratus est, & nullius succi: at thynnus ei subjicitur. Thynnus vero difficulter concoquitur.

IX. Siones, brachycephali, pectines, chelidones, uranoscopi, galei, canes, & quæ sunt generis ejusdem, mali succi, & gravis odoris sunt, segnem materiam trahunt & gignunt. Apti autem mensæ sunt sargi, melanuri, canthari, suntque stomacho idonei, boni succi, ac facile distribuuntur. Præterea vero alunt, & apti sunt ad excernendum. Salpæ autem pelagiæ acris sunt saporis: ori gratæ, difficulter corrumpuntur, difficulter separantur, alunt, facile excernuntur: at quæ in littoribus capiuntur, duræ sunt carnis & mali succi, & ori insaves. Buglossi vero, & passeris durā carnē habent,

ἐν ὕψι πνίξας πῶλοι. θρανὸς ἢ ξιφίας κητώδης ἐστὶ τεμαχίζεσθαι. ἄτομος δ' ἐστὶ, ψαφαρὸς, δυσκατέρχεται. πολύτροφος, βρομώδης. διὸ μετὰ σιγήπῳς ἐδίδται καὶ λοπαῶσι, κρεῖττον δὲ τὸ ὑπογάστρον. θύννος καὶ θύννης, κολίας, ορκύνος, πηλαμὶς, σκόμβρος. ἐκ εὐτόμαχοι, κακόχυλοι. φυσώδης, ψαφαροί. δυσέκκριτοι, τρέφιμοι, ὡν τρυφερώτερος * ἢ πηλαμὶς. ἄτομος δὲ καὶ ἄχυλος ὁ κολίας. ἡ δὲ θύννης ὑποτέτακται, δύσπεπτος δὲ ὁ θύννος.

* Rafarius legit τρεφίμωτέρα.

IX. Σιώνες βραχυκέφαλοι. πτείνες, χελιδῶνες, οὐρανοσκοποί. γαλέοι. κύνες, καὶ οἱ ὅμοιοι κακόχυλοι. βρομώδης δὲ γῆς ὀλκίμοι ὕλης γόνιμοι. εὐτρέφεοι δὲ, σαργοί, μελάνυροι. κανθαροί. εὐτόμαχοι, εὐχυλοι, εὐδιδόκητοι, τρεφώδης δὲ καὶ πρὸς τὰς ἐκκρίσεις εὖ ἔχουσι. σάλπαγαι αἱ πελάγαια, δελμῆαι, εὐτομοί, δύσφθαρτοι. εὐχυλοί. διαλγαχώρητοι, τρεφώδης, εὐέκκριτοι. αἱ δ' ἀπὸ ἀγνιῶν, σκληρόσαρκοι καὶ κακόχυλοι, ἄτομοι, βεγλωστοί. * ψῆσαι, σκληρόσαρκοι. δύσφθαρτοι εὐχυλοι, εὐέκκριτοι. γλαυκὸς μετὰ

M m m

λάβρα

* Gelfer, ψήτλαι.

ac difficiliter corrumpuntur : boni tamen succi sunt, & facile excernuntur. Glaucus, cum lupo (est enim in omnibus ei similis) minus.

X. Præstat autem sparos ellops, stomachoque est idoneus, succum dulcem gignit, alit, facileque excernitur. Hepatus : hemaxias medicocriter alit, delicatus, solutus ori gratus, difficulter vero concogitur, & alit, & facilis excretionis est. Mugil vero pelagius optimus, ori gratus, acer, lupo non cedens. Præterea hic quoque præterquam quod tener est, facile subducitur : in limpidis quidem ac puris fluminibus natans quidem ac puris fluminibus temperiei beneficio remittit : qui vero in turbidis, & stagnis, in quibus aqua stat, gravior odoris est, difficillime distribuitur, cumque ex limo pingvis sit redditus, admodum inertem carnem habet : cum vero in magnitudinem excrevit, indurescit, nonnulli vero mugilem, plotem vocant.

XI. Citharus & rhombus latissimi sunt : rhombusque solidus est, difficiliter corrumpitur, qui quidem si magnus sit, quoniam difficiliter conficitur, satis alit : & per unum diem affervatus coqui debet. at citharus mali succi est, & stomacho non idoneus : ægre corrumpitur, facile excernitur. Cichelæ, Cotypi, phycides, teneræ sunt carnes, boni succi, facile digeruntur;

λάβρακα, (ὅμοια γὰρ πάντα αὐτῇ) ἤττον.

κ. προσφέρει * δὲ σπάρη ἑλλωψ, εὐσμάχα, γλυκύχυλος, τρώφιμος. εὐέκκρετος, ἥπατος ἢ μαζίας τρυφερὸς μέσως. εὐθρυπτος, λελυμένος. εὐσμος, δύσπεπτος δὲ καὶ τρώφιμος καὶ εὐέκκρετος. κεσρεὺς πελάγιος αἰς, εὐσμος, δριμύς ἐκ δόπο-
λαίων λάβρακος, εὐδισχώρητος καὶ ἔτι πρὸς τὸ τρυφερὸν ποταμοῖς δια-
γέσι καὶ καθαροῖς ἠεζόμενος, ἀνα-
χαλᾶτην θαλάττιον σκληρότητα, δὲ τῆς ἑ γλυκίης ὑπεκρέσεως, ὃ δ' ἐν θολεραῖς καὶ σάσιμον ἐχέουσιν ὕδωρ λίμναις, βρομωδέστερος, δυσδισκί-
τος, πρὸς τῆς ἰλύος πικρυνόμενος πάνυ δόλην ἔχων τὴν σάρκα. μαγε-
θόμενος δὲ σκληρεῖται. καλεῖσι δὲ τῶες καὶ πλωτὰ τὸν κεσρέα.

XI. κίθαρος, καὶ ῥόμβος, πλατῆς εἰσιν. ὁ ῥόμβος σπρεῖς, δύσφθαρος. Χρηθεὶς τὸν μέγαν περιω-
λίσαντας ἡμέραν ἐψῆν δυσκατέργα-
σον ὄντα καὶ εὐτρεφον. ὁ δὲ κίθαρος, κακόχυλος, καὶ ἐκ εὐσμάχα, δύσφθαρος, εὐέκκρετος. κίχλαι, κόττυφοι, φοικίδες, ἀπαλόσαρκα
ἑυχυλαι,

* προσφέρει, ut infra c. 12.

non nutriunt, ad alui dejectionem accommodati.

XII. Coraxus duræ carnis est: & cum major est, atque audior, gravis odoris, difficilis distributionis, ori aptus: alienus tamen a malæ materie sobole: estque ceteris similibus svavior. Lupus vero variatur: nam quanto maior est, tanto durior efficitur. bimestris est optimus, stomacho idoneus, boni succi, tener.

XIII. Urfa dulcem succum facit, nutrit, facile distribuitur, & facile excernitur, atque ita quidem de pelagia censendum est. At quæ in piscinis degit, omnia habet contraria, quemadmodum in aliis quoque piscibus usu venit. Ori nanque insvaves sunt ii, qui conclusi vivunt. Quæ vero in fluminibus degit, eo quod ex mari frigidam aquam subit, ori grata, tenera quoque est: quæ vero in portus † transit, limosa, & coangustata, & pingvis reddita ori ingrata est.

XIV. Asellus non acris saporis est, boni succi, difficilis distributionis, facile subducitur, alit. Scorpene duræ carnis propter succos sunt, & ob eam causam apparatu indigent: & cum ad excretionem aptæ sint, ori quoque sunt grata. Umbellæ ori svaves, boni succi, facilis distributionis, non admodum nutriunt, facile excernuntur. Scarus ori gratus, difficulter digeritur: fa-

ύυχυλοι, ευδιαφύρητοι, άτρωφοι, προς διαχώρησιν διατιθησιν.

XII. κόραξ σκληρόσαρκος, καὶ μάλλον αὐχόμενος, βρωμώδης, δυσδοίκητος, εὐσμος. λωποδείων φάουλῃς γοίμῃς ὕλης, ὧν ὁμοίων ἡδυτέρη. λάβραξ ἐξαλλάσσεται ὅσον αὐξεται, σκληρότερος γεινόμενος αἰετός, ὁ μηνῶν δυεὶν εὐσμομαχός, ἔυχυλος, τρυφερός.

XIII. ἄρκος, * γλυκύχυλος, τρώφιμος, εὐδοίκητος, εὐέκκριτος. τὰ δὲ μὲν περὶ πελαγίῃς. ὁ δ' ἐν δεξιαιμέναις ἐναλίξις τέτοις, ὡς καὶ τῶν ἄλλων ἰχθύων συμβαίνει, ἄσποροι γὰρ οἱ σύγκληστοι. ὁ δὲ πόλαμις καὶ τὰ ψυχροῖς ὕδασι καυδύμιον ἐκ τῆς θαλάττης, εὐσμος, τρυφερός. ὁ δ' εἰς λίμνην μετισταμένως ἰλιώδης καὶ σπινθόγμηνος, πικρὸς, ἄσπομος.

* Wottonus urfæ non meminit, & omnia ista refert ad lupum, non male, cum crustaceis infra peculiaris sit locus.

XIV. ὀνίσκος δὲ ἔχει δερμὺς, ἔυχυμος, δυσδοίκητος, ευδιαχώρητος, τρώφιμος. σκόρπεναι σκληρόσαρκοι λαβρυμῶν, διὸ χαίρειν σκευαῖς, εὐσμοι πρὸς ἐκκρίσεις. σκιαδεὺς εὐσμος, ἔυχυλος, εὐδοίκητος, ἐκ ἁγαν τρώφιμος, εὐέκκριτος. (σκάρδος εὐσμος, δυσδοίκητος, εὐφθαρτος, εὐέκκριτος. *) ὁ δὲ δερτιάλωτος καὶ μὴ

Mmm 2

ζωτρίοις

† lacus;

* parenthesi inclusa desunt in MS.

cile corrumpitur, & dejicitur, qui vero nuper captus est, neque vivariis fuit inclusus, multa habet interiora, & ori gratus est, & fluitans, facile corrumpitur.

XV. Synodon: habet ille quidem carnem duram, sed tamen non est alimenti expers †: boni vero est succi, ac facile distribuitur, & mediocriter nutrit, & facile excernitur. Mullus obsoniorum præstantissimus est, & stomacho idoneus, & boni succi, & ori gratus, caro plana, difficilis ad corrumpendum, & mediocris ad excernendum. Differt autem pelagius à saxatili, quod rufus sit, cinnabarique atque auro similem aspectum habeat: itemque barbam fert: his autem inferiores sunt ii, qui in littoribus vivunt. Phagrus duræ carnis est, difficulter corrumpitur, non facile secernitur. Aurata candidæ carnis est, solida, condensa, boni succi, facilis distributionis, alitque & non difficulter excernitur. Congrus nec ori gratus, nec mali succi est, modice aptus ad concoquendum, & alendum, & ad excernendum vitio vacans.

XVI. Urticæ, quæ etiam aculephæ dicuntur, gratæ ori, & stomacho non mediocriter ineptæ: sed assatæ elixis sunt accommodatiores. Aluum cient, urinamque magis movent, quæ post purgationem exortæ juxta calculos, lotæ, & per-

ζωτρίαις ἐγκλεισμένοις, πολλοῖς ἐγκάτοις, ἔυστομος, θηλαστικός, εὐφθάρτος.

XV. Συνόδου, σκληρόσαρκος μὲν ἐκ ἀτρυφένος δὲ, εὐχυλος, εὐδιοίκητος, τροφώδης μέσως, καὶ εὐέκκριτος. * τρύγλα θηφανεστάτη ὄψων, εὐστόμαχος, εὐχυλος, ἔυστομος, πλακώδης σὰρξ, δύσφθαρτος, μετρία πρὸς ἐκκρίσεις, ἀφαιρῇ δὲ ἡ πελάγιος τῆς πετρείας, ἀξέπυρος ἕσα κινναβαίρει καὶ χρυσώτῃ, πωγωνοφόρος δ' ἐστὶ λείπονται δὲ τέτων αἱ πτερυγιάλαι. Φάγρος σκληρόσαρκος, δύσφθαρτος ἐκ εὐέκκριτος, χρυσόφρυς, λευκόσαρκος, σπέρδος, σύγκριτος, εὐχυλος, εὐδιοίκητος, τροφίμος, ὑδusέκκριτος, γόγγυρος, ἐκ ἔυστομος, ὑδὲ κακόχυμος, μετρίως δ' εὐπεπτός, τροφώδης, πρὸς ἐκκρίσεις δὲ ἄμεμπτος.

Περὶ κνίδος.

XVI. Κνίδαὶ ἢ ἀκαλῆφαί, ἔυστομοί, κακοστόμαχοι δὲ ὑδὲ μετρίως, ὥπται δὲ τῶν ἐφθῶν θητηδαιότεραι, λυτικῇ κοιλίας, ὑψητικώτεραι δὲ αἱ μετὰ τὴν κάθαρσιν αἱ φύσαι πρὸς ταῖς ψαίροις, πλεθθαῖσαι, καὶ συστρεφῆσαι

† non propter se non tener.

* Quæ sequuntur, in Gesneri editione desiderantur.

exiguo sali mixtæ, atqve ita parum asperæ sunt, ut mediocriter mandipossint, & assatione concretæ aut verubus aut surculis super carbonibus malux, aut sarmentorum, ut valenter solvant. Cum passo autem, aut vino mulso gustum excitantes facile coquuntur, facileqve excernuntur: quæ vero ex passo & oleo elixantur cum alio etiam condimento, id quidem servant ut lubricæ sint, atqve attrahant: sed & explent, & difficulter concoquuntur, & alvum magis relaxant.

De testâ operis.

XVII. Glandes optimæ sunt, quæ æstate capiuntur, aptæ, eis ut vescamur: quæ quidem exoriuntur, ubi aqua dulcis mari admiscetur. nam & alunt, & dulces sunt: plerumque autem in petris educantur. Snavissimæ enim sunt quæ alunt, friabilesque sunt, multumque succi faciunt ad alvum molliendam accommodatæ, & stomacho idoneæ, ori gratæ, teneræ & urinam eient. Succus earum simplex confici non potest: at ius decoctarum ad excretionem valet. quæ vero in petris vitam non degunt, acres sunt, & medicamenti facultatem præ se ferunt, & plus ventrem citant, quam urinas moveant.

XVIII. Glycymerides præstantiores sunt trachibus, inferiores autem peloridibus: hæ namque stomachum disgregant, earum caro dura est illa quidem, sed non expers

Φῆσαι πάντοτε ὀλίγοις ἀλσὶ παρῶσαι τε ὅπως ὀλίγον μετρίως εἶναι σιτηραὶ, τῇ δὲ ὁπτήσῃ παρῶσαι, δι' ὀβελῶν ἢ καρφῶν. Ὅτι ἀνθρώπων μαλάχης ἢ κλημαίνων, ὥστε ἐναργῶς ἀραδαί. μετὰ γλυκέος δὲ ἢ ὀνομέλιτος ποιεῖται ποιεῖται γαστρί, ἔπειτα τοὶ καὶ εὐκπεστοί. αἱ δ' ἐν γλυκείᾳ καὶ ἐλαίῳ εἴσθῃ μετὰ τῆς ἄλλης δρετύσεως τὸ μὲν ὀλιόθηρόν καὶ ὀλίγον Φυλάτῃσι, πλήσμοι δὲ ἔσθαι καὶ δύσπεστοι τὴν κοιλίαν ἀναχαλῶσι μάλλον.

Περὶ ἐσχαλίων.

XVII. Βαλάνων ἄρισται αἰθερίας λαμβανόμεναι, ὁπιτήδην πρὸς βρώσιν, αἱ γίνονται ὅσα ὁπιμίγνυται γλυκῇ ὕδαρ, τρέφιμοι δ' εἰσὶ καὶ γλυκαῖς, πλέον δ' εἰσὶν ἐντρεφόμεναι πέτραις, ἥδιστα γὰρ αἱ τροφώδεις εὐλέανται, πολυχυλοὶ, πρὸς κοιλίας μάλα ζῆν ἐπιτήδην, στομάχῳ προσήκοις, εὐστομοὶ, ἀπαλαὶ, κινητικῇ οὐρῳ. Τὸν χυλὸν αὐτῶν ἀπλὴν ἀμεταποίητον. τὸ δὲ ἀφείρημα αὐτῶν ἐστὶ ἀσχελετικόν. αἱ δὲ μὴ ἐν πέτραις δρμηταὶ καὶ φαρμακώδεις, δραστικῇ κοιλίας πλέον, ἐλάτῳ δὲ τῶν ἔρων.

XVIII. Γλυκυμερίδης προφέρουσαι τῶν τραχείων, μενοεικτοὶ δὲ πελωρίδων. εἰσὶ δὲ ἀσχελετικῇ στομάχῳ. σκληρόν δ' ἐστὶν αὐτῶν τὸ σαρκώδες, ἢ μὴν ἄτρο-

Mmm 3

Φσ.

alimenti: & urinam magis, quam pelorides cient: affatae autem, mea quidem sententia, indurescunt: elixatae vero & conditae ori sunt gratiae. Ex genere peloridum sunt hiattulae. diversae autem sunt atque variae, & longae, ut Dicæarchiae in Lucrino lacu: & Alexandriae in portu. sunt enim dulces: & boni succi: quæ vero sub Pharo, & Diolco, & Ponto, & insula, oblongae sunt, & asperae, glandibus quereinis similes. & æque ac phagi echinum producentes. albæ autem sunt duræ, atque acres.

XIX. Pectines optimi sunt, qui ad justam magnitudinem pervenerunt, cavi, colore nigriore: præstant autem vere ac æstate, siquidem eo tempore ad lunæ incrementum maxime augentur. Omnibus autem antecellunt Mitylenæi magnitudine, natura, humoris bonitate. His similes Jonium mare juxta Illyrida, Hetruriam, Salonas, & Latium producit. Jam vero & Chios, & vicinæ insulae, itemque Alexandria hujusmodi pisces ferunt. Pontus vero multos fert, sed minutos, & qui ægre augeantur, dulces sunt, ac facilius quam ostrea concoquuntur. Ex aceto sumpti ad excretionem accommodantur, & cum ex posca concoquuntur, dulcitudinis participes sunt, quam affando de-

φω, ἀρετικώτεροι δ' εἰσὶν μᾶλλον τῶν πελωρίδων, ὅπῃ δὲ καὶ ἐφθὰς σκληροποιούνται, ἐψηθεῖσαι δὲ καὶ δετυθεῖσαι, ἔυστομοὶ εἰσι. γίνονται δὲ καὶ γένη πελωρίδων τε καὶ χηνῶν, Διέφοροι δὲ ποικίλαι καὶ τρογγύλαι, ὥς ἐν δικαιομαρχίᾳ ἐν τῷ λεκρίνῃ λάκκῳ, καὶ αἱ ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λιμένι, γλυκῆαι γὰρ καὶ ἔυχυλοι: αἱ δ' ὑπὲρ Φάρου καὶ τὸν διόλκον τὴν τε γέφυραν καὶ τὴν νῆσον, Σπιμήκεις, τραχηῖαι, βαλάνοις εἰοικῆαι δρυῖνας ἐμφερῆς Φίγοις τὸν ἔχινον φερόμεναι, λευκῇ δ' εἰσὶ καὶ σκληραὶ καὶ δερμῖαι.

XIX. Κλίτες κράτιστοι οἱ εὐμενέστεροι, κοῖλοι, τὴν χροῖαν μελάντεροι, ἀκμᾶζοντες δ' ἦρος καὶ θέρους, τότε γὰρ αὖξονται, μάλιστα πρὸς σελήνην. Διέφοροι δ' οἱ ἐν μίλυτῃ πάντων μεγέθει, φύσει, εὐχυλῖαι. Φέρει δὲ ὁμοίως τέτοις ὁ ἰόνιος κόλπος κατ' Ἴλλυρίδα, καὶ σαλώνας, καὶ λάτιον, Φέρει δὲ καὶ χῖος καὶ συγχὰ τῶν νήσων καὶ ἀλεξανδρεῖαι. ὁ δὲ πόντος, Φέρει μὲν πολλὰς, βραχεῖς δὲ καὶ δυσαυξάνες, γλυκῆς δ' εἰσὶ καὶ εὐπεσιώτεροι τῶν ὀσρέων, ἀσχωρητικαὶ δ' εἰσὶ μετ' ὄξους καὶ ὅτῃ Διὰ τὸ πωσῆς γλυκύτητος μετέχουσιν, ἢ δισπαλάσσῃ ὁπλίμαται.

XX. Pari quoque modo contriti aluum solvunt. idque sive recentes, sive vetusti fuerint: parum autem urinam cient, qui buxei coloris sunt, sicut ostrea, non facile corrumpuntur. Elixi assatis ad aluum subducendam aptiores sunt: quique magis assati sunt, minus fucis habent, & difficulter excernuntur. Existimandum quoque est, eos qui in suis testis assantur, minus hujusce incommodi habere & facilius alere, & minus eos perturbare: valentiores autem assati sunt, quique expurgati plane pureque fuerint, ii grati ori sunt, & facile concoquuntur, & testaceis anteferendi sunt illi, qui sale conditi sunt nec admodum perturbant. nativam autem dulcedinem in muria conservant, & urinam movent: ac candidi quidem & lati, sunt dulciores. Atque albi sunt duri: rufi vero sunt virosi, & urinam cient: varii autem medii sunt, & eorum aliqui fucis sunt similes, qui per se dati, difficulter concoquuntur, & tamen urinam movent. Assumpti vero peccines remedio sunt iis, quorum vesica ulceribus sordidis, & crustam habentibus vexatur: siquidem ea expurgant.

XXI. Buccinae sunt duriores purpura, & magnitudine ac loco differunt: triplicesque vires habent testae, colli, & excrementi in testa contenti. Nam scabra substantia pis-

XX. Ομοίως δὲ καὶ λῦσι, λύσει κοιλίαν, καὶ ἂν παλαιὸν ᾧσιν ἢ νησὶ, ὀλίγον δ' εἰσὶ κινήτικοι τῶν ἔρων, ὡς εὐφθαρτοὶ οἱ πυξίζοντες, καθάπερ τὰ ὄστρεα, κρείττω δὲ οἱ ἐφθόι τῶν ἐπ' αὐτῶν πρὸς τὸ ὑπακτικὸν τῆς γαστρὸς. οἱ δ' ὀπλῶμενοὶ ἀχυμώτεροι, δυσέκκριτοι δὲ. ὑποληπίον δ' ἐλάττω εἶχεν τὸ ἄτεπον τάτοις ἐν τοῖς ἑαυτῶν ἐσθράκοις ὀπλόμενος ἐντροφώλερος καὶ ταρκακίως ἦττω. εὐσομώτεροι δὲ ὀπλοὶ. κατὰ ραθύντες ἀκράτως εὐσομοί, εὐπεπτοί, προκρίσει τῶν ὄστρεων, καὶ οἱ ταραχυσόμενοι δὲ κοιλίαν ὡς ταρασσάσι, τηρεῖσι δὲ τὴν φυσικὴν γλυκύτητα ἐν ἀλμυρῇ μένοντες, ἔρηλικοὶ δ' εἰσὶν, οἱ δὲ οἱ λευκοὶ καὶ πλατῆς γλυκύτεροι, σκληροὶ δὲ οἱ λευκοί, οἱ δὲ πυρροὶ βρωματώδεις καὶ ἔρηλικοί, οἱ δὲ ποικίλοι μέσοι, καὶ ποσὰ δὲ αὐτῶν ἐμφέρει φυκίαις. ἰδίᾳ δὲ δοθέντα, δύσπεπτα μὲν, ἔρων δὲ κινήτικα, ἐσθιόμενοι δὲ οἱ κλένες, ἐπαρκῶσι τοῖς ῥυπαροῖς καὶ ἐχαρῶμένας οὖν κύστιν ἐχέουσιν ἑλκὲς διακατασφύροντες.

XXI. Κήρυκες, σκληρότεροι μὲν εἰσὶ παρ' οὐράς, ὡς δὲ μεγέθει δὲ καὶ ἰσχύος, ἀσπέρουσι, περὶ τοῖς δ' ἔχουσιν δυνάμεις, ὡς τε ὄστρεα καὶ ταρακίως

καὶ

cis aluum sistit, ac præcipue si affec-
tur: contra magis facit elixa. Col-
lum earum aluum solvit, difficul-
terque concoquitur: idcirco ex fi-
teri vel aceto, aut liqvore, aut pi-
napi, vel aceto, aut liqvore, aut pi-
pere corrigere ipsum debent, qui
eodem corriguntur. Aqua denique
eodem ex eis emanat, calefacta ven-
tre subducit: cum eo vero excre-
mento quod testa continetur, coa-
cta, magis gilua fit, & piscis quali-
tatem præfert: si vero totæ deco-
quantur, maiorem sistendi vim ha-
bebunt: & sitim offerent: quidam
vero eas elixantes lavigant, & æque
ac urticas condiunt, fiuntque ori-
grata. Luna exoriente plenæ, &
æstate graces.

XXII. Purpuræ majores, du-
riores sunt: & earum coria medi-
ocriter corrumpuntur: colla diffi-
culter conficiuntur, ægre secedunt
ægreque corrumpuntur. Aptæ stoma-
cho, pauci humoris sunt, vix man-
dendo dissolutæ. fundum vero aut
earum excrementum; facile con-
ficitur, facile secedit, maiorem pis-
cis facultatem affert, urinam ciet,
sudorem movet, spiritum creat. Si
quis eo largius vescatur, bilem,
nauseamque facit, & atri humoris
copiam gignit: partes autem ad cau-
dam pertinentes, aut extremitates
earum, quæ ejusdem sunt generis,
quæ turbinate sunt, omnium sunt
aptissimæ, earumque usus elixando
& assando humorem ex se emittit

καὶ μήκαν. ἡ δὲ γὰρ ψαφάρῳ
ὄσιν ἰχθυῖδος, σαρκὴ καὶ καλίας, καὶ
πλεονεῖα πηθείη, αἰλιπράξιμα τέρη
δὲ ἡ ἐφθῆ, οἱ δὲ τραχηλοὶ αὐτῶν λυού-
σιν καὶ καλίας, δύσπατοι δ' εἰσὶ. καὶ
δὲ ἀλὰ νάπυος, ἡ ὄξυς, ἡ ὀπῆ,
ἡ πεπερεὺς ἐκαστοῦ ὁδοῦ αὐτὰς ἐδω-
μενα. τὸ δὲ ἀπ' αὐτῶν ὕδωρ,
ἀλκωρητικὸν καὶ καλίας θέρμον γενέ-
μανον, σὺν δὲ τῇ μήκωνι ἐψόμενον,
κινηρότερον καὶ ἰχθυῖδες. ὅλα δὲ καθάψη-
θῆναι, σαρκώτερον καὶ διψώδεις γί-
γνονται, ἐννοεῖ δὲ ἐψῆσαι αὐτὰς, λεά-
νασιν ἐμπερῶς ἀκαλύφους δέξιναι,
γίγνονται ἔυστοι, ἀναβολικῆς δὲ σε-
λήνης πλήρεις, λεπτοὶ δὲ θέρως
εἰσὶν.

XXII. Πορφύρεαι δὲ αἱ μίζες
σκληρότεραι, καὶ τοῖς ἐαυτῶν δερμασι
μείριαν ἀφαιρῶν ἔχουσαι. Τράχηλοι
μὲν γὰρ δυσκατέργαστοι, δυσἀλκω-
ρητοὶ καὶ δύσφατοι, εὐστόμαχοι,
ὀλιγόχυμοι, μόλις ἀλκωόμενοι τῇ
μαζήκει, οἱ δὲ πυθμένες ἢ μήκωνες
μαλακοὶ, ἰχθυώδεστεροι, διερρηκτοὶ
ιδρωτικοὶ, ζιελιοποιοὶ. πλεονάζοντες
δὲ, χολερῶδεις, ναυσιώδεις, μελάνων
δοσπλαυστικοὶ. τὰ δὲ κοιλία ἢ κορυφαί
τῶν ὁμογενῶν ὅποια εὐμβροδὴ πάλιν
εἰσὶν πηλιδειάτη ἢ προσφύρα αὐτῶν
ὡμῶν γε καὶ σκευαῶν, ἐψῆσαι καὶ
ἐπῆσαι. χυμὸν αἰετῆσι εὐστόμον, εὐστό-
μαχον,

ori gratum, ventriculo idoneum, alium subducentem, dulcium urinarum motorem, parum tamen carnis facit, ad cochlearum proportionem, sed & ori suavem odorem conciliat. Ad vini potum incommodæ: elixatæ nutriunt: assatæ vero duræ sunt: earum excrementum, quod testa continetur, sistit more buccinarum.

XXIII. Cochleæ duræ sunt, difficulter conficiuntur. harum species sunt hæ, teres, quæ tubæ modo sufflat: rotunda, quæ oleum effundit. harum quæ nimis magnæ sunt, ineptæ ad comedendum censentur, quia virosæ sunt, duræque ac bilim creant, & multa eis caro inest, cetaceæque sunt. Brevium usum nonnullis placet cum aceto mulso, aut cum foliis viridibus rutæ, cum oxypipere: quæ vero quinque digitorum sunt, & imam partem acutam habent, quæque helices, aut actinophori nominantur, minus quidem carnis, quam ceteræ cochleæ habent, sed tamen explent & superfluent: at præmadefactæ, & assatæ, atque ex aceto sumptæ, accommodatiores sunt. Ac cochleæ omnes incoctæ ventrē perturbant: marinæ vero vertices habent dulciores: suntque teneræ, boni succi, difficulter corrumpuntur, leves comparatione terrestrium: valentiores enim & molliores ad excretionem censentur, suaviorisque odoris, &

μαχον, κοιλιάς ἐπαγωγόν, γλυκύν, πινηλικόν ἔρων. μικρόσαρκοι ἀνάλογον κεχλίας, ἀπεργάζεσθαι δὲ καὶ σόμας ἐυωδίας, πρὸς οἰνοποσίαν δὲ ἄθροισμα ζεοθέντα τρέφειν, ὅσα δὲ σκληρὰ, ὁ δὲ μένων αὐτῶν σαλικοῖσιν, τρόπον κηρύκων.

XXIII. Κοχλίας σπληροὶ, δυσκατέργαστοι, τὰ δὲ τέτων εἶδη, τὸ μὲν ἐπίμηκες, οὕτω καὶ σάλπιγγος δίκην ἐμφυσῶσι, τὸ δὲ στρογγύλον ὃ τέτατον ἀναχέουσι. Τέτων δ' ἢ μὲν ὑπερμέγεις ἄβροτοι διὰ τὸ βρομῶδες καὶ σκληρὸν καὶ χολερικόν, πολὺσαρκόν τε καὶ κητώδες, τῶν δὲ βραχίων εἰς προσφοράς πείθει μετ' ὀξυμέλιτος ἢ χλωρῶν ἡγάνης τε μετ' ὀξυπτερίδος. οἱ δὲ πενταδάκτυλοι ὀξυπτερινοὶ τε τῶν ἄλλων κληζόμενοι. ἑλικες ἢ ἀκτινοφόροι ἀσαρκώτεροι μὲν εἰσι παρὰ τὰς ἄλλας κοχλίας, πλήσσιοι δὲ καὶ σπιτολαστικοί, προβραχόμενοι δὲ ὅσῳ καὶ ὅξει πρὸς βρώσιν σπιτηδεύτεροι, ἐκταράττειν κοιλίαν ἀνευθεὶ κοχλίαι, πάντες θαλάττιοι τὰς ἡραχίλους γλυκυτέρως ἔχουσιν, εἰς δὲ ψαφαροὶ, εὐχυλοι, δύσφθαρτοι, κῆφοι παρὰ τὰς χερσαίας, ἰσχυρότεροι γὰρ καὶ μαλακώτεροι πρὸς ἐκκρίσιν, ἐυωδέστεροι, εὐστέμαχοι,

Νηη

ima earum pars stomacho idonea. Cochleæ porro agre concoquuntur: cum aceto vero & succo aperiunt: ut qui eis vescuntur pingvescant: ac cum eruca etiam comeduntur.

XXIV. Lopades minutæ sunt: in quibusdam vero locis sunt magnæ, ut ab okreis non abssimiles videantur: maxime in India, sicut cætera omnia nascuntur. cæterum duræ, & pauci succi difficulter conficiuntur, & excernuntur. Coctæ autem & conditæ sunt gratæ ori.

XXV. Murices falsi, virosi: eis succurritur liqore cyrenaico, ruta & aceto: ventrem turbant, urinam cient, ori non grati, concocti difficiles, obstruunt crasso sanguine, pituitam gignunt, & magis adeo recentes, idcirco parandi sunt cum acribus, ut sinapi, erucæque: assii difficulter secedunt, magnam sitim invehunt, gravant. elixati, comriti, & conditi, minus virosi sunt. sed eadem quæ turbanti faciunt. Mures rotundiores quidem sunt muricibus, sed minores & hirsuti: testamque tenuem ferunt. caro magis tenera est, & dulcior: succi magis varii, minus etiam nutriunt, os mordicant, faucium deglutionem convellunt, vocem condensant, aut abscindunt: qui large eis vescuntur, tussis siccas, & raucitates eis excitant: areosi vero boni non sunt, vel qui in fictilibus figulorum, vel in pe-

* μυακω.

ευσόμαχοι, κατὰ τὰς πυθμένας, κοχλίας δύσπεπτοι, ὡραφρακτικοὶ ἔξει καὶ ὅτῳ ἵνα ποιῇ ἐαθιόμενοι ἔτι δὲ εὐζώμω.

XXIV. Λεπάδες βραχέαι εἰσὶν, ἐν γισι μείζους ὥς ὁσρέων δοκεῖν μὴ ἀναλλάττειν, μέγισται δὲ ἐν Ἰνδικῇ ὥς καὶ τὰ ἄλλα πάντα, σκληροὶ δ' ἄλλως καὶ ὀλιγόχυμοι, δυσκατέργαστοι δὲ καὶ δυσέκκριτοι, ἐφθαλμὸν δὲ συναρτίζομεναι, εὐσομοί.

XXV. Μύακες, ἀλμυροὶ βρομώδεις, βρηθάνιες δὲ ὅτῳ κυρηναϊκῷ, πηγάνω γε καὶ ὄξει, ταρακτικοὶ δὲ κοιλίας καὶ διαρηκτικοὶ, ἐκ εὐσομοί, δύσπεπτοι, ἐμφρακτικοὶ παχέῃ αἵματος, φλεγματικῷ δὲ γόνιμοι, καὶ μάλλον οἱ πρόσφατοι, διὸ κατεργασέον αὐτοὺς τοῖς δερμέσι νάπτει εὐζώμω: ὅπῃ τοῖς δυσδιαχωρήτοι, πολυδιψοί, βαρεῖς. οἱ δὲ εἰρηθένιες καὶ τραβένιες καὶ λελιθέντες, ἤττον τοὺς βρομώδεις τὰ ἴσα ποιῶσι τοῖς τρομμώδεσι. μῦς καὶ στρογγυλότεροι μὲν εἰσι μυῶν*, μικρότεροι δὲ καὶ δασύαι. τὰς σάρκας γε ἀπαλώτεροι καὶ γλυκύτεροι, ὅσρα καὶ λεπτὰ φέρουσαι, τὰς χυμὸς ἀσφραγίστῃ, οἱ αὐτοὶ ἀτροφώτεροι, δηκτικοὶ στόματικῷ καὶ φάρυγγι, ἀναδάκνοντες τὴν κατὰ πύσιν, καὶ τὴν φωνὴν δασύνοντες ἢ λαπαρόπληοντες τῶν πολλὰς φαγόντων, ξηρεῖτε κινητικοὶ βηχεῖς καὶ βροχῆς. ἐκ ἀγαθῶν δὲ οἱ ἀμμώδεις ἢ ὁσράκοισι κεραμίων, τὰς

11

tris, vel in alga nascuntur: sunt enim acres.

XXVI. Ostrea vero pelagia, rara, & inutilia sunt, quia ea sol non aspicit, & exiguae magnitudinis sunt, amaraque sunt, nec esculenta, quia ventrem mordicant. gaudent dulci temperamento immixta, quod carnes dulces auget: idcirco ad Nili ostia praecipue in Aegypto, & in Epheso ad Caistri ingressum inclusa, ut semina ponunt, & ita crescunt. Vere itaque crassescunt expleta albo humore & lacteo. Praeterea Brundusii, Tarracoe, Narbonae, Dicarchiae, in Lucrino lacu, Chelidonia, Leucade, Actio, & Libyco sinu idem fit. Polorides vero, aut Melanides optimae sunt, quae similes sunt ostreis in stagnis & limosis paludibus, ubi aqua dulcis immiscetur: Quae vero in fundo degunt, cum raras sunt, tum etiam insaviores. His accommodata utere ex jure conditis ad alui subductionem: adjuvant coactionem, mediocriter secedunt.

XXVII. Pinnae locorum causa aptae sunt, teneraeque bene alunt: ex lutulentis locis captae, & in quibus aqua dulcis & tranquilla miscetur, quia abundis non offenduntur, tenerae permanent. Pinnophylaces qui sunt ejusdem alimenti participes, titillantes, ac pinnae admonentur, ac potius in lapidosis & pin-

πὸ τῶν πετρῶν ἢ Φυκίων, δερμαῖς γὰρ οἶδε.

XXVI. Ὀστρεα γὰρ πελάγια σπάνια καὶ ἀχρεῖα διὰ τὸ μὴ θεωρεῖσθαι ὑπὸ ἡλίου, γίνεται δὲ καὶ μικρομέγεθς, πικρὰ δ' εἰσὶ καὶ ἐκ ἐδάδιμα, διὰ τὸ δηκτικὸν τῆς κοιλίας. χαίρει γὰρ ὀψακιστάμενον γλυκερῆς κρᾶσι. γλυκυχύλης προάδυσαν σάρκας. διὸ κάλλιστον κατὰ τὰς ἐκβολὰς ἔχει ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν Ἐφέσῳ κατὰ τὴν ἐκβολὴν ἔχει καὶ εἰς καταβόλῃς γινόμενους ὡς σπέρματα καὶ αὐξεται. ἔασι δὲ ἐμπύπλυνται παχυνόμενα λευκῷ χυμῷ γαλακτώδεϊ. πάλιν Βρενέσιον, Ταρράκωνα, Ναρβῶνα, Δικαρχίαν, Λοκρινὴν Λάκκῳ, Χελιδονίᾳς Λευκάδα, Ἄκτιον* πελωρίδες ἢ μελαίνιδες κάλλιστα αἱ ἐμφερῆς ὄστρεοις ἐν τέλμασι ἰλύσι τε βορβοράδεϊ ὅπου μίγνυται ὕδατος γλυκύ. αἱ δ' ἐν βυθῷ σπάνια καὶ ἀηδέστερα. ταύταις χρεῶ καὶ ἐξωμοπωιημέναις πρὸς λύσιν κοιλίας χρησίμως, πεπλικά δ' εἰσὶ διὰ χολητικὴν μετέλως.

XXVII. Αἱ δὲ πίνναι τόπων μὲν ἕνεκεν ὀπτιγῆσαι αἱ ἀπαλαί, εὐτρεφοί. ἐκ τῶν τεταγμένων λαμβανόμεναι. καὶ ὀπτῶν ὀπτικισμένων γλυκεῖ ὕδατι καὶ ἀκύμονι τῷ μὴ βλάπτεισθαι πρὸς τῶν κυμάτων ἀπαλαί μέναισιν. οἱ πιννοφύλακες κοινωνοῦντες τῆς τροφῆς ἐν τοῖς ληνιζομένοις εὐαγροῖσι τῇ

Nnn 2

πίννη

* hos loco aliquid in MS. desideratur quod legit interpretis.

nis affvetis locis morantur. magnitudinis autem causa Pinnæ minores sunt magis teneræ quam majores. Verno autem tempore atque æstivo captæ longe excellunt iis, quæ alio tempore capiuntur. nam præterquam quod bonam alimoniam dant, dulces etiam sunt, cum tunc oriantur, & magnitudinis ratione, quæ non magnæ sunt, aliis præstant. medix carnem habent mollem, albam, dulcem. Earum dura sunt colla, concoctæque difficilia, & quæ ægre dividuntur, & ægre corrumpuntur: sed earum corpus facilius, quam collum, corrumpitur. Elixantur oleo dulci, melle, similiter & vino: quæ vero ex aqua elixantur, iis præter naturam conchularum, ex sinapi vescimur. affæ duriores sunt elixis, & præsertim quæ vino parantur: præstat enim eas ex liqvo- re, aceto, & sinapi parare. At earum quæ in vino & aceto maduerunt, magis tenera est caro: sed flatum ciet.

XXVIII. Scombri vero duri sunt, conficiuntur ægre, ac magis etiam ii, qui auriculis majores sunt. cum sinapi vero & liqvo- re in aceto lævigati accommodati sunt. Solenes, aut auli, apudonaces, mares ac fœminæ sunt, quæ ungves nominantur, differunt autē: nam fœminæ mundæ sunt, & urinam cient, humectant. parantur vero aperta: recentes vero ac magni, quique ni-

πίννη καὶ μᾶλλον ὑπὸ τοῖς πετρώδεσι καὶ πιννώδεσι ὑπεσῆκασιν. μέγεις δ' ἔνεκα αἱ μικραὶ τῶν μείζονων ἀπαλώπειται. ὥρας δὲ ἐαρινῆς καὶ θέρης λεψθεῖσαι τῶν κατὰ τὰς ἄλλας παρὰ μέγα διαφέρουσι. πρὸς γὰρ τῇ εὐτροφίᾳ καὶ γλυκείᾳ εἰσὶ, τοιαυτὰ γὰρ γίνονται. μέγεις δ' ἔνεκα, αἱ μὴ μεγάλαι κρέττους. αἱ δὲ μέσαι, μαλακὴν λευκὴν γλυκίαν ἔχουσι σάρκα. τεράχηλοι μὲν γὰρ αὐτῶν, σκληροὶ, δύσπεπτοι. δυσδιαίρετοι, δύσφθαρτοι. τὸ πσῶμα τῶν τεράχηλων εὐφθαρτώτερον ἔχουσιν. ἐφῶντες δὲ, γλυκαλαίῳ μέλιτι καὶ οἴνῳ ὁμοίως. καὶ τῶν ἐξ ὑδάτος ἀνέλκυσμένων μετὰ νάπυος ἔξω τῶν κογχυλιωδῶν φύσεως ἡ χρησιμότης. ἐπ' αὐτῶν δὲ σκληρότεροι τῶν ἐφθῶν. καὶ μᾶλλον αἱ τῷ οἴνῳ ἐρραμέναι, ἄμεινον δὲ ὥπῃ καὶ ὄξος ἢ νάπυος. τῶν δὲ ἐν οἴνῳ καὶ ὄξει βραχυστῶν ἀπαλωτέρα ἡ σαρξ. Φυσώδης δὲ.

XXVIII. Στρώμβοι δὲ σκληροὶ δυσκαίεργαστοι, μᾶλλον δὲ τῶν ὠτίων μείζους. μετὰ νάπυος δὲ καὶ ὥπῃ πρόσφοροι. λεολεβηθέντες ἐν ὄξει σωλῆνες ἢ αὐλοὶ, ἢ δονακες ἀρρενῆς εἰσι καὶ θήλειαι, οἱ καλῶντες ὄνυχες. διαφορῶν δ' ἔχουσι, κατὰ μέρος γὰρ εἰσιν αἱ θήλειαι. ἔρων κινητικῇ, ὑγρασίῃ, σκευάζονται δὲ ἀναιγόμενοι. οἱ δὲ

gris quasi virgis distincti versicolores sunt, mares sunt: urinamque turbant. sed omni molestia vacantes redduntur sale & aceto parati. At vitiosi, & excrementorum pleni ex oleo & sale sumpti æque ac lolligines ad potum parantur. Optimi sunt majores & crassiores assati, minimi dulces sunt: ac dulciores quoque fœminæ unius coloris. Vere autem vigent, & florent: sale conditi, insuaves sunt.

XXIX. Tethea in limo nascuntur, & litoribus algæ feracibus: inveniunturque in musco, alga, & fucis: similiaque fungo sunt plantæ marinæ: præterea vero qualitatē manui indunt, quæ difficulter abstergeatur: maxime vero eorū coria non conficiuntur. auxiliantur autem renibus, aut quibus vitiatum est stomachus: & quos tinesmus exerceat: & coxendicis morbis laborantibus & ventri superiori una cum ruta. Secantur etiam, & lavantur, ac liquore cyrenaico, & ruta, muria, & aceto, vel ex aceto condiuntur, estque operæ prætium ea cum viridi mēta conficere: præstantissima vero in Smyrna insula Asiæ nascuntur. Ægyptus vero hæc non fert omnino.

XXX. Tellinæ, sive Xiphidria, alium subducunt: locis arenosis proveniunt, & portubus undis agitatis. Fluviatiles tellinæ majores sunt, & plus succi habent; quales Ægyptiæ sunt. Elixatæ sunt dulces,

δὲ πρόσφατοι καὶ μεγάλοι, μελανοράβδατοι κατὰ τὴν ἐτερόχρουν ἀρρενες. ταρακτικοὶ ἔσονται. ἀλυσπώτατοι δὲ μετὰ αἰλῶν καὶ ὄξους. μοχθηροὶ δὲ καὶ σπιπολαστικοὶ μετ' ἐλαίης καὶ αἰλῶν ληφθέντες, ἐμφερῶς ἰαυθίσι πρὸς πόσιμον * ἀποσφραδίζονται. κράτιστοι δ' οἱ μέγας καὶ παχύτεροι ἑσπτοί. εἰ δὲ ἐλάχιστοι γλυκεῖς, γλυκύτεραι δὲ θήλαιαι δὲ εἰσὶ μονόχρουναι. ἀκμάζουσι δὲ θέρους. ταρακτικοὶ δὲ ἀηδεῖς.

XXIX. Τηθεὰ γίνονται ἐν βράβρω καὶ φυκιόφοροις ἀκταῖς. εὐρίσκειται δ' ἐν βρύοις καὶ πράσις καὶ φυκίοις. ἔοικε φυτῷ θαλαττῶν μύκητι. δυσάρεστον δὲ ταῖς χερσὶν ἐναπολείπει ποιότητα. μάλιστα δ' αὐτὰ δερματῶδη ἀκατέργαστά ἐσιν, ἐξαρκῆ δὲ τοῖς νεφροῖς ἢ σάμαχον κακουργημένοις καὶ ἰκτεσμάδεσι καὶ ἰσχυαδικαῖς τε, τῆς αἵματος κοιλίας μετὰ πηγάνης δίδοται. πλύνειν δὲ καὶ δίδοται, ὅπως κυρηναϊκῶ καὶ πηγάνῳ. ἄλμη περὶ καὶ ἔχει συναρτύεται. ἢ μετ' ὄξους καὶ πρὸ τρέψης συνήδου μετ' ἡλωρῶ. κάλλιπαι δ' οἱ ἐν Σμύρνη τοῖς Ἀσίοις. Αἰγυπτῶ δ' ἐδόλωσεν φέρει.

XXX. Τελίνας ἢ ξιφιδρία, ἀσχωρητικὰ κοιλίας. γίνονται δὲ ἐν ἀμώδεσι χωρίοις, κυμαίναντιν αἰγιαλοῖς. αἱ δὲ ποσάμναι, μέγας καὶ πολυχυμότεραι, ὡς αἱ ἐν Αἰγύπτῳ. αἱ δὲ εἰψηθεῖ-

Nnb 3

σα

* MS. πρὸς ποσάμναι.

earumque ius aluum soluit : clausæ vero sale sparguntur , & per testas humorem trahunt : frigida lavantur aqua , & ex oleo & aceto , vel menta , vel ruta comeduntur . Qui aluum solvere voluerint , eas solubili apparatu cū oleribus condient : quæ florē ætatis agunt , si comedantur , verno tempore sunt optimæ .

XXXI. Ex chemis asperas nonnulli glycymanidas appellant : alii conchas vocant . quæ longiusculæ sunt sed minores , quam quæ in Ægypto visuntur , quæ in sectione asperitates habent glandium quercinarum asperitatibus non dissimiles : in longitudine vero virgatæ sunt , & eruptiones à cæteris differentes habent : quæ vero gustatui maris odorem repræsentant , durioris sunt carnis : danturque imbecillis . Aqua ab eis manans stomacho est idonea , & ventri in transitu : eadem sale conditæ trahere urinas possunt . os itidem juvant comedendo , & præsertim ex sinapi , aut aceto , & ruta . Leves autem chemæ maxime differunt ab asperis : habent enim latam testam , & pellucidam : ac facile concoquuntur , boni alimenti , bonique succi , ac dulces sunt , & non injucundæ stomacho . Ex liqore Cyrenaico , & sinapi eis elixis & assis vescimur : coctarum jufculum soluit ventrem .

XXXII. At glycymanides jucundiores sunt conchis , quæ laxi te-

σαι γλυκείαι . ὥν ὁ ζωμιός , λύει κοιλίαν . μεμυκνύαι δὲ ἀλλὶ πάσσειναι , καὶ διὰ τῶν ὀστέων ἐλκυσιν ἰκμάδα . πλύνονται ψυχρῷ καὶ μετ' ὀξελαΐς ἡδύοσμη ἢ καὶ πηγάνῃ ἐσθίουται . τοῖς δὲ βελόμενοις λύειν κοιλίαν , μετὰ λαχάνων λίῃ δρῆται σκευάζονται . ἀκμαΐαι δὲ βρωθῆσαι ἔαρⓈ κάλλιστα .

XXXI. τῶν δὲ χημῶν τὰς τεραχείας , γλυκυμαρίδας ἔνοι καλῶσιν : οἱ δὲ κόχλας . αἱ κατὰ μήκος ἔχουσιν , ἐλάττω δὲ τῶν κατ' αὐγαπτον γινομένων . αἱ κατὰ μὲν τὴν τμήσιν . τεραχύτητας ἔχουσαι προσεικνύας τῶν δρυΐνων βαλάνων πιελαΐς . κατὰ μήκⓈ τ' εἰσὶ ῥαβδωταὶ ἐπανασάσαις διὰ φόρας τῶν ἄλλων ἔχουσαι . αἱ θαλαττίζουσαι δὲ τὴν γένειν σκληρόσαρκοι καθεστῶσαι . δίδονται δὲ τοῖς ἀσθενέσι . τὸ δ' αὖτ' αὐτῶν ὕδαρ θηπτήθειν σωμαχῶ , κοιλίας δὲ ὑποβίβασμῳ , καὶ πρὸς ἕρεθ . αὐταὶ ταριχυθῆσαι ἐφελκύσαι δύνανται σῶμα κατὰ τὴν βρωσιν , καὶ μᾶλλον μετὰ νάπυος ὀξέος καὶ πηγάνῃς . αἱ δὲ λείαι χημαὶ , πρῶτον μὲν διὰ φόρας τῶν τεραχείων . αὐταὶ δ' εἰσὶν αἱ πλατὺ ὀστέων ἔχουσαι καὶ διαυγέαι . εὐπεπτοι . εὐτροφοὶ . εὐχυμοὶ . γλυκεῖαι . ἐκ ἀπηνέας σωμαχῶ , ὅπῃ δὲ καὶ νάπυι ἐσθίουται , καὶ λοπάδι καὶ ὁπταί . ἐφθῶν δὲ ὁ ζωμιός λύει κοιλίαν .

XXXII. αἱ δὲ γλυκυμαρίδες χαλεπότεραι τῶν λεῖων ὀστέων κόγχων .

ἦτις

Ita sunt: sed minus quam pelorides, differunt autem ex locorum situ: ut pelorides varietate, ac figura: nam quæ in portu Alexandria inveniuntur, optimæ sunt, quæ vero prope Diolcum & Pharum & Pontem teretes sunt atque asperæ: quæ vero auriculæ nominantur, prope petras nascuntur, duræque sunt, difficulter concoquuntur, ori invasives, & alienæ stomacho, & per alvum secedentes, cum ruta exhibentur, cum non alia ratione gratæ fiant: magnæ in Illyrica nascuntur in Jonio sinu. atque ex Cyrenaico liquore, & aceto & ruta comeduntur.

De piscibus cetaceis sale conditis.

XXXIII. Sale conditi pisces communiter quidem sunt ori grati: sed mali succi, & stomacho alieni: leniuntque ac turbant alvum. Ex sale vero conditis alii duræ carnis sunt, alii suapte natura humidæ compagis sunt: alii teneri, alii medii inter hos: alii carnosissimi, alii ex pingvedine constant: alii vetusti, alii medii, alii recentes, ex quibus pelagii extensi sunt, nuper capti cedentes: medii vero diuturni, medicos. atque alii quidem valde pingves sunt, & excrementorum pleni: minus illi nutriunt: de cæteris qui duræ sunt carnis, ii difficulter vitantur: qui magis teneri sunt, facile corrumpuntur.

XXXIV. Coliæ sunt ori grati, alvum movent. Iberici cæteris præstant omnibus, Pelamii exigua na-

ήττης δὲ πελωρίδων. Διαλλάττει δὲ κατὰ τόπους τοῖς ἔθνεσιν ὡς πελωρίδες καὶ χημαὶ ποικιλία καὶ σχηματισμῶν. αἱ μὲν γὰρ ἐν τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ λιμένι αἰεταί. αἱ δὲ περὶ τὸν διόλκον καὶ Φάρον καὶ γέφυραν, εἰσὶ μήκεις καὶ τρεχαίαι. τὰ δὲ καλεῖμένα ὠτία γίνονται πρὸς πέτερας. σκληρὰ δ' ἐστὶν, δύσπεπτα. ἄσωμα. κακοςόμαχα. Διαφορητικὰ. διὰ τὴν γὰρ δὲ προσφέρονται. ἔτι γὰρ ἄλλως ἡδύνονται. γίνονται δὲ μεγάλα ἐν Ἰλλυρία κατὰ τὸν ἰόνιον κόλπον. ἐοσίοντα δὲ ὅπῃ, ὅξει, πηγάνῳ.

Περὶ ἰχθυῶν ταρχηῶν κηιδῶν.

XXXIII. Οἱ δὲ τάρχοι κοινῶς μὲν εἰσὶν ἔυσομοι, κακόχυλοι δὲ καὶ κακοςόμαχοι. λεωπηλικοὶ καὶ ταρχηκοὶ κοιλίας. ταρχῶν δὲ οἱ μὲν σκληρόσαρκοι, οἱ δὲ φύσει ὑγροπαγεῖς. καὶ οἱ ἀπαλοὶ οἱ δὲ μέσως. καὶ οἱ μὲν σαρκώδεις, οἱ δ' ἐμπίμελοι. καὶ οἱ μὲν παλαοὶ. οἱ δὲ μέσοι, οἱ δὲ πρόσφατοι, ὧν οἱ πελάγιοι ὑπερβαλλόμενοι. οἱ δὲ νεαλεῖς ὑποβεβηκότες. οἱ δὲ μέσοι χρόνιοι σύμμετροι. καὶ οἱ μὲν ἄγαν πίονες, ὑπερπολαστικοὶ, ἡττοῖες. ἐκείνοι θρεπτικότεροι. τῶν δ' ἄλλων οἱ σκληρόσαρκοι, δύσφθαρτοι. οἱ ἀπαλωτέρω φθίρονται ῥαδίως.

XXXIV. Κωλιοὶ, ἔυσομοι, κηλητικοὶ κοιλίας, κηλητοὶ δὲ οἱ ἰβηρικοί. πηλαμύς, μικρὰ γίνεται ἐν μεσογαίαις, ἔυσομος.

scitur in Mæotide, ori grata, facile corrumpitur, facileqve excernitur. Cybium, hoc est concisa pelamis, quæ post quadraginta dies à Ponto in Mæotim revertitur, ori grata, & boni alimenti: quod vero Leoræum appellatur, svave est, boni alimenti, sitim non invehit. Triton sectū Cybium ægre vitiatur: solidius est Cybio, in cæteris par. Orycalus est pelamis magna, quæ in paludem non redit, tritoni similis: sed quia difficilius vitiatur, ideo insignem vetustatem fert: tritone friabilior, sed oris svavitate illi cedens. facile vero distribuitur, atqve concoquitur. Sarda, ita vocatur pelamis longa ex Oceano veniens, ori grata est, acrimonia Cybio præstans, appetitum excitans, facile ad excretionem lubricans. Scomber ori gratus, difficilis corruptu, sitim afferens. Laudatissimus est Parius.

XXXV. Salsamenta vero, quæ ex thynnīs fiunt, magnam inter se differentiam ostendunt: alia enim eorum facile distribuuntur: alia difficulter. Eorum ceruix fit salsamentum, quod ori gratum est, & ægre vitiatur, quia est pingvedine vacans, laudatissimum Cumis. Thynni vero venter cum recens est, aptus est ad comedendum: sed vetustatem non moratur: estqve stomacho idoneus, ut in genere sale conditorum: boni est succi, facileqve corrumpitur: sed propter pingvedinem ex-

ἔυσομ^Θ, ἔυφθαρτ^Θ, εὐέκκερτ^Θ. κυβινοπηλαμὺς μετὰ μὴ ἡμέρας ἑπτὰ μετὰ λίμνην ὑποσρέφουσα, ἔυσομ^Θ, εὐχλη^Θ. τὸ λεώραρον καλέμενον ἢ δὲ εὐτραφον, ἀδιψον. τρίτομον, κύβιον δύσφθαρτον, σερρώτερον ἢ κυβίον. τ' ἄλλα δὲ ἐμφερέες. ὀρκίαλ^Θ, πηλαμὺς ἐστὶ μεγάλη, ὑποσρέφουσα ὑπὸ τῇ λίμνῃ ὕγιος, ὁμοίη δὲ τῇ τὸ δὲ τεττόμῳ, πλὴν δυσφθαρτότερον. διὸ ὑπομένη παλαίωσιν. δολέκτος. ψαφωρότερον ἐστὶ ἢ τεττόμῳ, εὐσομίας λεπτόμενον, εὐδιοίκητον, πεταλικόν. σάρδα ἢ πηλαμὺς ἑπταμήκης ὠκεαίν^Θ, ἔυσομ^Θ, δελμύτητι κυβίον προφέρουσα, κινητικὴ ὀρέξεως, πρὸς ἐκκρίσεις εὐλυσθ^Θ. σκόμβρον ἔυσομ^Θ, δύσφθαρτ^Θ, διψους ποιητικὸς, κροστίζη δὲ ἐν παρίῳ.

XXXV. τὰ δὲ ἐκ θύνων γινόμενα ταρίχη συχνὴν πρὸς ἀλλήλα ἀσφορὰν ἐνδείκνυνται. ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶν εὐδιοίκητα. ἃ δὲ δυσκοινομήτα. αὐχὴν μὲν γὰρ αὐτῶν γίνεται ἀμωτάριχ^Θ ἐστὶ δ' ἔυσομ^Θ, δύσφθαρτ^Θ ἀσπιδὸς ἀπίμελον. κράτις^Θ δ' ὁ κυμαίν^Θ κοιλία δὲ ἢ θύνῃ, πρὸς φάτι^Θ μὲν ἐδωδμ^Θ. ἔχ^Θ ὑπομένει γὰρ πρὸς παλαίωσιν: εὐσόμαχ^Θ ὡς ἐν ταρίχη εὐχλη^Θ, ἐυδίαφθορ^Θ. ἑπταπολαστική δὲ ἀσπὶς τὸ περιμελῶδες. τὰ δὲ λοιπὰ μέρη μελάνδρου ἀσπιδὸς τὴν ἐμφέρεαν πρὸς

crementum parit: cæteræ partes melandryæ dicuntur propter similitudinem, quæ cum nigricantibus quereus radicibus habent: appetitum excitant sinapi adjuncto: & quia pinguedinis sunt expertes, ideo fit, ut difficilius, quam imus venter corrumpantur. Atque hæc quidem partes propriæ & usitato vocabulo τάρμαχα, hoc est, salsamenta nominantur. Nulli enim & phagri ex India duri existimantur: suntque cetacei, nec inter puriores marinos adnumerati.

De salsamentis fluviacilium & palustrium.

XXXVI. Ex fluviatilibus ac palustribus Nilus mures, & phagros producit: qui quoniam pingvissimi sunt, ideo elixi ex sinapi comeduntur: si major eorum copia assumatur, supernatant. De media materia ex mugilibus in salsamenta condiuntur ii, qui ad spinam dissecati sunt, & mendesii vocantur, eugies vero marini sunt, hiqve in fistilibus sale conditi cibo apti sunt, qui etiam crudi detracta pelle, & evulsa comeduntur. Ex mugilibus quoque qui acropasti vocantur, svaues sunt, & assi comeduntur, non secus quam marini, & mendesii. Ex eoracinis qui sale conditi sunt, hermineri dicuntur. ipsiqve assi assumpti vicem gerunt alicujus autumnalis fructus: hiqve non omni tempore, sed hyeme nascuntur. fiunt

πρὸς τὰς μελανύσας τῆς δρυὸς ρίζας. παρρημητικὰ ὀρέξαν τάρμαχα. τῶ δ' ἐπαυγασίᾳ δυσφάρα-
τοτέρα τῷ πικρῆς ἀπὸ ἀλλὰ χυμοῦ. τὰ δὲ μὲν κυρίως καὶ συνήθως, κληῖται γαρίχη. καὶ τοὶ σοχων καὶ πολυελεύθῳ ἰχθύων κατὰ τὰς νήσους ἀλιζόμενων. τείγλαι γὰρ καὶ φάγροι σκληροὶ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενοι εἰςὶ μὲν κητώ-
δους. ἔκ ἐκέρυθμοι δὲ τοῖς καθαρῶ-
τέροις θαλαττίοις.

Περὶ τῶν ποταμίων καὶ λιμναίων γαρίχων.

XXXVI. Τῶν δὲ ποταμίων καὶ λιμναίων ταρίχων φέρει μὲν οὐκ ἴσως κητώδε-
σίμους τε καὶ φάγρους. οἱ δὲ τὸ κακὰ πικρῆς ἀπὸ ἀλλὰ χυμοῦ. τῶ δ' ἐπαυγασίᾳ δυσφάρα-
τοτέρα τῷ πικρῆς ἀπὸ ἀλλὰ χυμοῦ. τὰ δὲ μὲν κυρίως καὶ συνήθως, κληῖται γαρίχη. καὶ τοὶ σοχων καὶ πολυελεύθῳ ἰχθύων κατὰ τὰς νήσους ἀλιζόμενων. τείγλαι γὰρ καὶ φάγροι σκληροὶ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς κομιζόμενοι εἰςὶ μὲν κητώ-
δους. ἔκ ἐκέρυθμοι δὲ τοῖς καθαρῶ-
τέροις θαλαττίοις.

Ο ο ο

ἄλλα

quoque alia minima salsamenta, quibus crudis vescimur. Auris proba quidem est, sed arvinam peculiarem quandam inducit. & idcirco cum acribus oleribus ea vescuntur: quorum, ut sit hæc perfecta tractatio, commemoratio facienda est nobis. Vocantur alia eorum coracidia, alia boridia, alia collia, alia typhlinidia, alia abramidia: quæ omnia stomacho aliena sunt, difficulterque corrumpuntur, & alium subducunt.

ἄλλα δὲ τινα ἐλάχισα γίνεται τὰ ἐλάχιστα ὁμόφαγα. ἡ σπυδαῖα μὲν. ἰδίαν δὲ ἴνα κῆσαν ἐπάγουσα. ἅπερ μετὰ λαχάνων δελμῶν ἐδίδουσα. ὡς πρὸς τὸ ἐντελές τῆς πρᾶγματός τῃς χρημνηστικῇ. καλεῖται δὲ ἃ μὲν, κορακίδια. ἃ δὲ βορίδια. ἃ δὲ κολίδια. ἃ δὲ τυφληνίδια. ἃ δὲ ἀβραμίδια. ἅπερ πάντα, κακιστάμαχα πικρὰ καὶ δύσφθαρα καὶ κοιλίας ἐπαγωγὰ.

CCXX. Theonis Archiatri Alexandrini ἀνθρώπου live Homo, liber medicus pridem deperditus, de curandis corporis humani morbis, ad Theocristum. Hic mihi videtur fuisse Theon Medicus, quem in Galatia magnam famam sua ætate consecutum esse scribit Eunapius in Jonico.

CCXXI. AETII Amideni βιβλίον ἱατρικὸν ὅπρι Medicum, libris XVI. quod totum existat Græce MStum in variis Bibliothecis, totum etiam Latine lucem vidit, priores libri VIII. solum Græce editi. Vide quæ de hoc scriptore Volum. VIII. hujus Bibl. p. 319. seq. ubi etiam habes indicem scriptorum è quibus Aëtius insigne opus suum collegit, quod Oribasiani synopsis præferre Photius non dubitat, nisi quod in ἀπομνημονεύσειβιβλῳ suâ Oribasius anatomica accuratius persecutus fuit.

CCXXII. Jobii Monachi, in oriente clari post Synodum Chalcedonensem ante Heracliana ac Monothelitarum tempora, adeoque circa sexti initia sæculi, * εἰκονομικὴ πρᾶγματία, Opus de variis œconomiam live incarnationem Christi & Ecclesiam Christianam spectantibus quæstionibus, ** divisum in libros IX. capita XLV. ex quibus proluxa excerpta

* Elegantis ingenii scriptorem non tamen antiquissimum, qui paullo ante tempora Photiana vixerit, appellat Rich. Montacutius p. 27. Analect.

** V. g. quare Filius DEI, & non Pater vel Spiritus S. incarnatus fuerit? quare Filius Dei? non angelus? Multas etiam de aliis argumentis quæstiones admiscet Jobius, ut, fuerit quare homo ita conditus ut posset labi? quare Moyses historiam creationis non cœperit ab angelis? quare in sacris, Veteris maxime Test. libris sint loca intellectu difficilia? p. 324. seq. & quomodo pro omnibus hominibus mortuus Christus p. 330. seq. non vero pro angelis, p. 334. & quomodo angeli in bono confirmati, non minimè? p. 338.

pra Photius servavit, ipsos hodie desideramus. Jacobum (majorem, Apostolum) propter virtutem dictum esse *ἰωβ λῆαν*, legas p. 332. pro quo *ἰωβ λῆαν* apud Nicetam & in Eusebii codicibus II. 23. Hist. *ωβ λῆας*, sed legendum *ωβ λῆάμ*, *ωβ λῆαν* *περιοχὴ λαῶν*. Vide Reinesii Var. Lect. III. 2. p. 356. atque alias de hac voce conjecturas apud Fullerum III. x. Miscell. sacr. & in Combefisii auctario novissimo Bibl. Patrum p. 541. Hæretici nominetenus ab Jobio notantur Manes p. 300. Arius & *κατὰ Μακεδόνιον* p. 311. Doctorem Ecclesiæ laudas nullum nisi *Θεοφόρον* Ignatium p. 321. & Gregorium Theologum p. 315. 316. ac Gregorium Nyssenum p. 326. Hujus Jobii *πραγματεῖαν* alteram *κατὰ Σεβήριον*, contra Severum Antiochenum p. 298. memorat, sed nihil ex ea profert Photius, auctorem p. 323. appellans *κλεινόν τι καὶ τῶν θείων μαθημάτων διάπυρον ἔρασιν*.

CCXXIII. *Theodori* sive *Diodori Tarsensis* *Ἐπισκοπικὰ κατὰ διμαρμένους* contra fatum libri VIII. capita LIII. opus Græce deperditum, certe nunquam editum, licet Syriace illud superesse referat Hebed Jesu in catalogo scriptorum Chaldaicorum. Non videtur aliud esse quod memorat Svidas in *Διόδωρος κατὰ ἀστρονόμων καὶ ἀστρολόγων καὶ διμαρμένους*. Speciatim Diodorus oppugnavit etiam Bardesanem, qui corpora fato subjecit, animos solos liberos ab illius vi esse statuit. Argumenta librorum singulorum copiose à Photio exponuntur, atque inter alia traditur Diodorus fuisse in illa sententia quod Magi de stella Christum designatura edocti fuerint à Chaldeis, qui id à Balaamo, usque Propheta acceperint. De aliis Diodori scriptis dictum Volum. VIII. hujus Bibl. pag. 358. seq.

CCXXIV. *Meminon* *ἰσοεάνδου*, *commentariorum historiarum de rebus Heraclea Pontica libri XVI.* pridem deperditi: ab originibus urbis usque ad mortem Brithagoræ, qui ad Julium Cæsarem missus legatus est. Photius primos octo libros hujus operis non legit, sed tantum cæteros octo qui hos sunt insecuti, è quibus ampla affert excerpta, à nono usque ad decimum sextum, hoc est à tempore quo tyrannidem occupavit Clearchus Platonis & Isocratis discipulus, vir non indoctus & Bibliotheca quam singulari studio congestit delectatus, sed qui insolenti arrogantia Jovis se ferens filium, cum per annos duodecim crudeliter imperasset, interfectus est à suis quondam apud Platonem condiscipulis, *Chione* Matreos sive Matridis E. illo ipso cujus Epistolas habemus de quibus dixi lib. 2. c. 10. §. 5. *Leonte* (qui Svidæ & Justino *Leonides*) & *Euxenone* (Antitheum addit

Svidas in κλέαρχῳ, qui Evopium præterea veterem ante Clearchi tempora, Heraclææ tyrannum memorat, cum Photius è Memnone scribat Clearchum ἐπιθίσθαι πρῶτον τυραννίδι κατὰ τῆς πόλεως) Excerpta Photii ex octo Memnonis libris primus Græcè edidit cum λειψάνοις quibusdam Ctesiae & Agatharchidis, Ibericisqve & Hannibalicis Appiani, *Henricus Stephanus* 1557. 8. recusa 1594. 8. Latine vertit *Laurentius Rhodomanus*, cujus versio ab Andrea Schotto quoque in Photio suo servata est, sed & prodiit separatim *Helmstadii* 1592. 4. & Græcè atqve Latine *Genev.* 1593. 81 & cum nova *Rich. Bretii* versione *Oxon.* 1597. 8. Nonnulla Memnonis loca illustrat *Jacobus Palmerius Grentæmefnilius* in exercitationibus ad optimos auctores Græcos, *Lugd. Bat.* 1668. 4: à pag. 168, ad 183: ubi inter alia fuscè differit de ordinibus remigum in veterum navigiis. Quoniam liber XVI. Memnonis in temporibus Julii Cæsaris desuit, hinc *Vossius* conjiciebat eum sub Augusto vixisse. Sed longe potest fuisse junior, nam *Photius* testatur post librum XVI. plures adhuc à Memnone scriptos, sed quos ipse nondum viderit. τὰς δὲ πρῶτας ἰσορίας καὶ τὰς μετὰ τὴν ἑκτὴν καὶ δεκάτην ἔπω ἐπὶ αἰεὶ εἰς θείαν ἡμῶν ἀφίγμιναν ἔχοντες.

CCXXV. *Eulogii* Papæ Alexandrini (de quo supra Cod. CLXXXII.) libri duo pridem deperditi ad *Dēmétrianum* Melitenses Episcopum pro Leonis Romani, Nestoriorum patrum & Eutychem averſantis tomō apologiam complexi adversus Acephalos Timotheum qui acutius, & Severum qui fusius illum oppugnaverat. In hoc Eulogii scripto præclare demonstratum est μὴ δύναιτο ἐκ μέγας τὰ συγγράμματα κρῖναι, μὴ δ' ἀποσπαράγματα τινα λαμβάνοντας διὰ τῶν τῶν ὅλην ἔχει γράφοντων ἐνδιαβάλλαν διανοῖαν. de scriptis vel scriptorum mente non esse ferendum judicium ex partibus & laciniis, neque hinc illos onerandos calumniâ. Laudat inter alia *Eustathii* Antiocheni librum sextum contra Arianos, ita enim legendum, ἐν ἑκτῷ λόγῳ κατὰ Ἀρειανῶν pro ἐν ἑξ λόγοις, siquidem octo libros adversus Arianos scripserat *Eustathius*, de quibus dixi Vol. VIII. p. 170. seq. Præterea *Basilii* Epistolam ad Sozopolitas, & ad Monachos. Memorat & *Severi* Epistolam ad Julianum Halicarnasensem. Nonnullos interpretis Schotti in hoc & proximo Photii capite lapsus & hallucinationes notavit *D. Elias Veielius ὁ μακαρίτης* in diatribe de sacris οἰκονομίαις, generibus p. 19. seq. *Ulm.* 1688. 4.

CCXXVI. *Ejardem* Eulogii, præbyteri primum Antiocheni & Abbatis S. Mariz Justinianeorum, ac denique Alexandrini Papæ sive Episcopi

scopi pro eodem Leonis Rom. Tomo liber adversus Theodosium & Severum Acephalos, in Leone reprehendentes quæ non modo Synodus Chalcedonenfis & Cyrillus, sed & SS. Doctores Athanasius, Gregorius, Basilus, Ambrosius & Amphilocheus suffragiis suis confirmarant. Hæc quoque Eulogii lucubratio intercidit.

CCXXVII. *Ejusdem sancti viri ἡγιοταυτικὸς sive investiva in Theodorianorum & Γελίντων, Caji (de quo supra, p. 316.) sectatorum* subitanæ ac mox iterum rescissam reconciliationem & concordiam. Per *οἰκονομίαν* in hoc capite non incarnatio intelligenda cum Schotto est, unde totam orationem obscuram reddi fuit necesse, sed dispensatio Ecclesiastica in servanda pace cum dissidentibus & vitandis turbis ac tumultibus, modo sana doctrina nihil inde detrimenti capiat. Quemadmodum Gregorius Naz. ait Athanasium in verbis cessisse ac fuisse facilem, ubi in rebus consensum animadvertisset: atque in Orat. de Pentecoste reprehendit τὰς ταῖς συλλαβαῖς δυσχεραίνοντας & προσπαύοντας τῇ φωνῇ, *infestos syllabis, & ad vocem offendentes.* Theophilus (Alex.) Gelasio (Cæsariensi) qui Eusebium Palæstinum (ita leg. pro παλατίνον) è sacris diptychis neutiquam eraserat: & Cyrillus (Alex.) Theodoro Mopsvesteno communicare non dubitavit. Hæc Eulogii investiva, quemadmodum & *Epistola ejusdem adhuc presbyteri ad Eutychium ArchiEpisc. CPolitanum (A. C. 582. defunctum)* quam ei adjunctam Photius legit, hodie perinde ut cætera illius pleraque omnia, desiderantur.

CCXXVIII. *S. Ephraimi, (junioris & diversi ab Ephraim Monacho Syro, de quo supra Cod. CXCVI.) Patriarchæ Theopolitani sive * Antiocheni (ante sæculi sexti medium) qui licet Syrus & ipse, Græce etiam plura scripsit, λόγοι διάφοροι, scripta varia pro defendenda Chalcedonenfis Synodi doctrina contra Nestorium, Eutychem, Severum & Acephalos, jam pridem deperdita omnia. Ex his tria evoluisse se Volumina Photius testatur, sed duorum tantum argumenta memorat. In primo continebatur 1) Epistola ad Zenobium, Scholasticum Emesenum, secta Acephalum, dicta Leonis Romani calumniantem, in qua Ephræmus Orientales negat peccasse, cum hymno trisagio addiderunt verba, qui crucifixus est pro nobis, quoniam ad Christum illa retulere: peccasse autem Byzantinos, qui illa intellexerunt de SS. Trinitate. Memorat & singularem*

O o o 3

larem

* De Episcopatu etiam intelligenda Photii verba, Cod. 229. ὅς τῶν ἱερῶν τῆς Ἀντιοχείας Θεσμῶν ἤρχετο. non ut Schottus: qui de sacra Antiochia legibus narrat. Vide quæ notavi Volum. V. p. 335.

larem collectionem Canonum Ecclesiasticorum (Syris illo tempore ut videtur usitatam) in qua Canon secundus Concilii secundæcumenici, CPoli A. 381. celebrati, fuit canon CLXVI. In eodem primo volumine erant 2) Epistolæ Ephræmi *ad Justinianum* Imp. 3) *ad Anthimum* Trapezuntis Episcopum de condemnando Eutyche, 4) *ad Domitianum* (nescio an ad illum Melitenenes Episcopum, ad quem Eulogius Alex. apud Photium Cod. CCXXV. & CCXXX. p. 459.) 5) *ad Syncleticum* Tarli metropolitam, contra Acephalos, 6) *ad Anthimum* iterum & 7) *ad Brazem* Persam 8) *ad monachos* in Nestorii hæresin propensos 9) *ad Callinici desertiores*, πρὸς τὰς ἀποσχίστας Καλλινίκου, ubi verba: ὅτι τὰ παρὰ ταύτην (τὴν Ἐκκλησίαν) συνακτῆρια, λεγῶν ἐστὶ σπήλαια, reddenda sunt, & quodq̃ extra eam (Ecclesiam DEI) conventus fiunt, sint spelunca latronum, non ut vertit Schottus: & qui ad eam labem conventus fiunt. 10) Synodica actio de libellis quibusdam Eutyichianis *Syncletico* Tarli Episcopo ejusque synkello, Stephano monacho oblatis. 11) Epistola *ad Megam* sive *Magnum*, Episcopum Berthōensem 12) *ad Eunonium* monachum. 13.) sermones panegyrici octo; a) in encænna templi SS. Prophetarum, b) in Natalem JESU, c) ante jejunia, d) catecheticus ad baptizandos, εἰς τὴν κατήχησιν τῶν νεοφωτιστῶν, e) In encænna templi Michaëlis Archangeli in Daphne, f) in sanctam Quadragesimam g) in unam Quadragesimæ nonam. h) in sancta feria quarta ad baptizandos.

CCXXIX. Ejusdem S. Ephræmi, alterum volumen in quatuor libros divisum, quorum primo, tertio & quarto maximam partem Cyrilli Alex. & Synodi Chalcedonenſis apologia adversus Nestorianorum, Eutychianorumque, speciatim monachorum Orientalium Severianorum ac Theopaschitarum calumnias: in secundo continebatur dissertatio de quinque quæstionibus ab Anatolio Scholastico propositis, 1) utrum nunc etiam secundum carnem Christus noſcatur 2. Cor. V. 16. 2) Si Adamus compositæ fuit substantiæ, quomodo conditus sit immortalis? 3) unde constet Joannem Evangelistam adhuc manere, Joh. XXI. 22. 4) Si Adam conditus fuit immortalis, quomodo ignoraverit quid ex re ipsius esset? 5) quis sensus verborum Genes. III. 22. *Ecce Adam quasi unus ex nobis factus est*. Liber tertius dicatus fuit *Domno & Joanni* Monachis in Cilicia secunda versantibus.

Index

Index scriptorum, quorum ex Ephræmo Photius meminisse;

numeri denotant paginas editionis Græcæ Hæschel.

Ambrosius. 425. ὁ μεθιολάνων, ἐν τῷ περὶ ἐνανθροπήσεως λόγῳ. 422. 423.
ὁ θαυμαστὸς ὁμολογητῆς. 413. ἐν τῷ λόγῳ ὃς ὑπεγράφετα περὶ
ἐρμηνείας τῆς πίστεως. ibid. contra Apolinarium. 413, 423. 429.
ἐν τῷ λόγῳ ὃν ἐπέγραψεν Γεσθιανῷ τῷ βασιλεῖ. 423.

Amphilochius. 405. Iconii Episc. 413. 414. 422, 425. Epistola ad Seleu-
cum 423. 434.

Antiochus Ptolemaidis. 411.

Apolinarius. 411. 413. 420. 423. 425. 436.

Arius. 428. Ariani. 413.

Athanasius. 405. 421. 424. 425. 426. 427. 429. 433. Epistola ad Epictetum.
413. ad Julianum Imp. 427. ad Virgines. 423. ad Maximum Phi-
losophum. 423. ἐκ τῆς κατὰ Ἀρειανῶν. 420. ἐν τῷ περὶ πίστεως λόγῳ.
424. ἐκ διὰφόρων λόγων. 420. 423.

Atticus CPolitanus in Epistola ad Euphychium. 424.

Baradatus. infra in Simeone. ejus Epistola ad Leonem Imp. 437. ad
Basilium Antiochenum Episcopum. 437.

Basilius Cæsariensis. 405. 423. 427. ὁ ἐκ τῆς Καππαδοκίας πᾶσαν φώτισας τὴν
οἰκυμένην. 414. ὁ λαμπρὸς τῆς ἐκκλησίας κήρυξ. 434.

ἐν τῷ περὶ πίστεως. 416. 424. Περὶ εὐχαριστίας. 420. ἐν τῷ κατὰ Εὐνομίου
λόγῳ. 430. 434. ἐν τῷ πρώτῳ κεφαλαίῳ. id.

Epistola ad Sozopolitanos. 420. 423. ad Apolinarium. 420.

Cyriacus Episcopus Paphi qui Patribus CCCXVIII. in Concilio Nicæno
interfuit. 423. 435. ἐν τῷ εἰς τὰ θεοφάνια λόγῳ. 435.

Cyrillus Hierosolymitanus. 422.

Cyrillus Alex. 404. 406. 411. 412. 419. 421. 437. 426. ὁ νικηφόρος. 429.
431. ἐν ταῖς ἀντιρρήσεσι. 414. Διηρησιάζει τὴν ἀναθεματισμῶν. 420.
ἐν τῷ κατὰ συνουσιαστῶν λόγῳ. 416. ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῆς διπομομαίης. 416.
420. ἐκ τῶν θησαυρῶν. 420. 423. 424. 425. 429. 430. 434.

Epistola prior ad Succensum. 411. 414. 423. 430. 431. posterior
410. 420. 423. 425. 426. 433. ad Eulogium presb. 412. 423. 430. ad
Reginas. 420. ad orientales. 431. 422. 423. ἐν τῷ κατὰ Νεστορίου 425.
429. 432. ad Nestorium. 413. 414. Epistola prima 432. 434. 420.
ad Acacium Episc. Scythopolitanum. 416. ad Acacium Melitenes.
423. 431. ἐν τῷ λόγῳ τῶν ὑποσημασμένων in Evangel. Joannis. 411.

412.

412. 418. 421. 424. 425. 431. ἐκ τῆς εἰς τὸν εὐαγγελιστὴν ἰωάννην ὑπομνή-
ματι βιβλίου β'. 420. 430. βιβλίου ζ'. ή. θ'. 420. in Leviticum. 432.
in Epist. ad Hebræos. 420. 423. 430. in Esaiam. 420. in Matthæum
431. 432. lib. I. 429. in Psalmum octavum. 420. in Prophetam Ma-
lachiam. 424. Zachariam. 430. ἐν τῷ περὶ πίστεως. 429. 430. ἐκ τῆς
περὶ ἀπαθείας λόγῳ. 420. περὶ πάθους. 420. ἐν τῷ κατὰ Ἀρχιμ. λόγῳ.
432. περὶ ἐνανθρωπήσεως. 420. 423. 430. 435. ἐν τῷ περὶ τῆς ἐν πνέυ-
ματι λατρείας ἑβδόμῳ. 431. ἐννάτῳ βιβλίῳ. 424. 432. ἐν τῷ τρίτῳ κεφα-
λαίῳ τῶν ἀναθεματισμῶν. 427. ἐκ τῶν σχολίων. 420. 423. 427.
431. 432.

Dionysius Areopagita. 420.

Domni perversa explicatio verborum Joannis I. 14. *ἔ* *habituavit in nobis*,
rejecitur. 421.

S. Ephraim ἐν τῷ περὶ ἐνανθρωπήσεως καὶ εἰς τὸν μαργαρίτην. 430.

Epiphanius. 424. ἐν τῷ περὶ αἱρέσεως πρώτῳ βιβλίῳ. 424.

Erechthius. 425. 426.

Eusebii Pamphili Historia Ecclesiastica. 418.

Eustathius ὁ μέγας ὁ τῆς Ἀντιοχείας ἐκέρυς. 411.

Eutyches. 406. 407. 415. 419. 423. 426. 428. 435. 436.

Flavianus. 419.

Gregorius Neocæsariensis. 425.

Gregorius Nyssenus. 404. 405. 424. 425. ejus catecheticus. 423. ἐν Ἀπο-
φόροις λόγοις. 424. contra Apolinarium. 421. 430. liber III. contra
Eunomium. 423.

Gregorius Theologus Naz. 433. 434. 425. 405. 406. 416. 420. 421. 424.
ἐν τῷ περὶ βαπτίσματος λόγῳ. 411. ἐν τοῖς γενεθλίοις, homilia in Na-
talem JESU. 423. ἐν τῷ περὶ τοῦ δευτέρου λόγῳ. id. ad Cledonium
Epistola secunda. 423. 424.

Hilarius ὁ ὁμολογητὴς, confessor. 423.

Jacobus. (infra in Simeone.) ejus Epistola ad Basilium Antiocheum
Episc. 437.

Ignatius ὁ θεοφόρος. 405. καὶ μάρτυς, Συμμεταίσις Ὀπισθίων. 424.

Joannis Evangelistæ πρῶτος καὶ βίβλος. 418.

Joannes Chrysostomus. 405. 421. 424. 425. τὸ κατὰ ἰωάννην ἀναπύσσω
εὐαγγέλιον. ἐν ἑνδεκάτῃ ὁμιλίᾳ. 422. in priorem ad Timotheum. 423.
homilia III. in Epist. ad Ephes. 424. ὁ σοφὸς ἰωάννης 430. ἐν τῷ περὶ
τῆς ἀναλήψεως λόγῳ. 435.

Hidori

Isidori monachi, genere Alexandrini Epistolæ. 406.

Julius Romæ Episc. 404. 405. 425. 426. 427. 436. ἐκ τῆς περὶ τῆς ἐν Χρυσῇ ἐνώσεως τῶ σώματος πρὸς τὴν θεότητα. 423. ἐν τῇ πρὸς Δόκιον Πιστολῇ. 424. πρὸς τὰς κατὰ τῆς Θείας τῆς λόγῃ σαρκώσεως ἀγωνιζομένας. 427. ἐν τῇ λόγῳ τῇ περὶ ὁμοουσίᾳ. 436.

S. Leo Papa Romanus 428. 405. 423. 424. 427. 433. 435. 436. Epistola ad S. Flavianum CPol. 404. 428. tomus 435. ad Leonem Imp. 404. 405. 407.

Macaronius. 428.

Mamas. 417. 423.

Marcion. 423. 436.

Nestorius. 404. 407. 413. 415. 422. 426. 428. 436.

Nestoriana hæresis Paulo Samosateno suffragata. 436.

Paulus Emefenus Episc. 422.

Paulus Samosatensis. 426. 436.

Petrus Apostolus, ὁ κορυφαῖος, τὸ εἶμα Ἀποστόλων. 423.

Petrus Alexandrinus, Martyr. 423.

Proclus CPolitanus. 405. 414. ἐν τῇ ἑσσαρακοστῇ, homilia in quadragesimam, 422. ἐν τῇ πρὸς τὸ γενέθλιον λόγῳ, καὶ ἐν ἄλλοις ἡγεθόροις. 423. ἐν πάλαι χειμαναῖς μετὰ τὸ γενέθλιον. 435.

Severianus ὁ Γαβάλων, ἐν τῇ δ' περὶ πίστεως λόγῳ. 423. ἐν τῇ περὶ ἡρώσεως. id.

Severiani, οἱ δύο Σειρήν. 404. 405. 410. 420. 422. 427. ἡ δ' Σειρήν αἰρεσις. 410.

Simeonis Stylitæ Epistola. 437. Simeon, Baradatus & Jacobus à probitate & concordiæ studio laudantur 408. & 419.

Synodus Nicæna, πρὶς ἣν ἡ τῇ ἁγίοι πατέρες ἐξέθεντο. 428. 436.

Chalcedonenlis. 403. 406. 407. 419. 421. 423. 426. 427. 428. 432. 433. 435. 436. 437.

ἡ κατὰ Νεστορίαν Κύριλλος ἐν Εὐφείῳ διαπραχάτο. 428. κατὰ τὴν ἰεράν τρίτην συνόδον παρηγάγε μαρτυρίας κατὰ Νεστορίαν. 435.

CPolitana. 404. τὴν τῶν ἐν συνόδῳ ἐκ', εἰ γέγονε, τῶν Αἰγυπτίων τῆς ἐκείνου ἡθελήσαν. 436.

Ephesina λευκεῖα. 419.

Theopaschita monachi quidam Orientales. 429. eorum Epistola quam Ephraemius Antiochenus confutavit; 436.

Valentinus. 423. 436.

CCXXX. *Eulogii Patriarchæ Alex.* (cujus adversus Novatium Cod. GLXXXII. CCVIII. CCLXXX, & alia scripta CCXXV. seqq.) τευχος

Ppp

τρίτον,

τρίτον, Volumen tertium, similiter ut superiora deperditum & in libros distinctum *undecim*, quorum *primus* continebat Apologiam pro litteris Synodicis ad Episcopum Rom. (Gregorium M.) missis, in quibus reprehendebatur quod nec quatuor Concilia œcumenica, nec Leonis Rom. Epistolam nominatenus probassent, nec anathema dixissent Eutychi, Dioscōro ac Severo. *secundus* expositionem fidei, *tertius*, *quartus* & *quintus* apologiam pro synodo Chalcedonenſi & Cyrillo Alex. adversus calumnias hæreticorum. *sextus* adversus eos qui putant humanis sive philosophicis conceptionibus veram Theologiam Christianam posse subjici. πρὸς τὰς οἰομένους ἀνθρώπιναις ἐπινοίαις δύνασθαι τὴν ἀληθῆ τῶν Χριστιανῶν υποβάλλειν Θεολογίαν. *septimus* ad Domitianum Melitenes (Armenia) Episcopum, quod recte dicatur μία φύσις ἡ λόγος σεσαρκωμένη. Οὐρανὸν ad Christophorum quendam de locis quibusdam S. Scripturæ solutiones, & ἐν τῷ 9^ῳ σημείῳ in nono capite, vitæ monasticæ encomium. *Nonus* parænesis ad eos qui ab Ecclesia discesserunt, ipsi inter se in varias iterum partes misere divisi. *Decimus* adversus Agnoëtis monachos, quod scriptum laudatur à Gregorio Magno in Epistola ad Eulogium Alex. A. C. 600. exarata lib. VIII, 42. *Undecimus* denique, gesta Synodi Anno septimo Mauricii (ita legendum pro Marciano) Christi 588. habitæ adversus Samaritanos Dositheanos, Dosithenum sive Dositheum quendam Simonis Magi æqualē (non ut alii Samaritani Josuam, nec JESUM nostrum) pro magno illo Propheta per Moysen Deut. XVIII. 15. prædicto habentes & resurrectionem mortuorum inficientes, quam ex Mosaicis scriptis Eulogius confirmavit.

Indiculus scriptorum & hæreticorum ab Eulogio in his libris memoratorum.

Ad paginas editionis Græcæ Photii Hæschelianæ.

Agnoëta contra quos scribit Eulogius. 464. seq.

Ambrosius ὁ θαυμαστός ἐν τῷ περὶ ἐνανθρώπησεως τετάρτῳ λόγῳ. 444. 452. ad Albinum. 445.

Amphilochius Sides Episc. 463.

Apollinarius ἀντὶς. 437. 438. 439. 440. 445. 447. 448. τὰ Ἀπολυταίᾳ νοῦντες. 451. νοσῶντες. 452. ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως λόγῳ. 447.

Arius. 448. ἡ τῶν Ἀρειανῶν μαρία. 466.

Athanasius. 438. 449. ἐν τῷ περὶ σαρκώσεως λόγῳ. 445.

Bara-

Baradatus. 463.

Basilii M. 449. 457. à Severianis perstringitur ἡ τῶν καππαδόκων κακότη-
μία καὶ Ἀθανασίῃς ἡ ὀήσις. 448. Basilii ἐν τῇ πρὸς τὸν Ἀνέμοιον ἀγῶνι
(libris contra Eunomium) 457.

Christophorus ad quem scribit Eulogius ὁσιώτατον eum appellans. 461.

Cyrillus Alex. 438. 444. 445. 446. 459. 463. 466. ὁ διδάσκαλος. 446.

447. 457. 458. ὁ θερμὸς τῆς ἀκρεβείας ἐρασιῆς, 441. τίς ἂν ἄλλος

μεγαλοφωνότερος ἢ ἀξιοπιοότερος; 442. πολὺς ἐν διανοίᾳ. ἐ τοῖς

ρήμασι καὶ τοῖς ονόμασιν αἰετὸν νῦν καταπιστεύων, τοῖς δὲ νοήμασι καὶ

ταῖς ῥήματι καὶ ταῖς ονόματι συμμεταφέρων τε καὶ μεταρροζόμενος. 446.

ὁ γνώμων τῆς ἀκρεβείας. 452. τῆς ἀκρεβείας διδάσκαλος. 454.

Epistolæ ad Succensum. 439. 446. 447. 449. 450. ad Valerianum

Iconii Episc. 442. 449. 452. 453. 462. ad Acacium Melitenes Episc.

442. seq. 452. ad Eulogium. 443. 447. ἐν τῷ Θησαυρῷ. 453.

ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Θησαυρῶν. 446. ἐν διαλόγῳ ὃς ἐπιγράφεται ὅτι εἰς

ὁ Χρυσός. 447. ἐν τῷ δευτέρῳ ἀναθεματισμῷ. 450.

ἐν τῷ πρὸς βασιλίδας πρὸς Φωνητικῷ. 450. ἐν τῷ λεγομένῳ πρώτῳ

τόμῳ. 451. ἐν τῇ πρὸς σέ δε * ἐπιστολῇ. 460. locus corruptus.

Dioscorus 437. 447. 450. 451.

Domitianus Melitenes Episcopus ad quem scribit Eulogius. 459. 461.

Dosthen sive Dositheus à quo Dositheani, contra quos scribit Eulogius. 466,
467, 468.

Eutyches 437. 438. 439. 440. 448. 451.

Flaviani (CPol.) libellus Theodosio Imp. oblati. 444. 460. lectus in
Concilio Chalcedonenfi. 451. 460.

Gregorius Neocæsariensis ἐν τῷ περὶ τῆς κατὰ μέρος πίστεως. 445.

Gregorius Theologus. 447. 457. 466. ἐν τῷ ἀπολογητικῷ. 452. οἱ θεολό-
γοι. 455.

Gregorii (Nazianzenus & Nyssenus) 448. 449.

Ioannes Antiochenus Episc. 441.

Julio Rom. tributa Epistola ad Dionysium suspectæ fidei. 445. 448. Ejus

Epistola ad Docium laudata à Cyrillo. in Synodo Ephesina.

445. 446.

Leo Papa. 463. ejus Epistola 437. 461. perstringitur à Severianis τῶν
ἐν Ἰταλίᾳ ὁ τύφος. 448.

Leonis Imp. ἐγκύκλια γράμματα quibus Chalcedonenfis Synodi decre-
ta firmantur. 462.

- Manes* 440. 448. *Manichæi Epistola ad Scythianum.* 447.
Μωυσική οκτάτευχος 466. octo libri Vet. Test. in quibus familiam ducunt *Moyfis* libri.
Nestorius. 440. 442. 443. 446. 452. 453.
Orientalium fides. 442. 444. 452. 453. 454.
Οι Θεόφοροι πατέρες. 459. πολλοίς των πατέρων 457. &c.
Paulus Episcopus Emelenus. 441. 442.
Paulus Samosatensis. 448.
ὁ Πνευματομαχῶς (*Macedonius*) in Synodo CPol. condemnatus. 450.
Palatinus Apollinariū discipulus. 447.
Samaritanæ contra quos scribit Eulogius. 466. seq.
Seyerus. 437. 444. 460. 463. δι' ἀπὸ Σεύρη, 447. seq. πρὸς τὸν γραμματικὸν Σεργίον γράφων. 464. ὁ καρὸς κομοθέτης. 457. τῆς Σεύρης διασπορᾶς. 462.
Simeon Stylites. 463. ὁ μέγας Συμεὼν ὁ ἐν τῷ σῦλῳ τὸν ἀγγελικὴν ἐκείνον βίον διμίων ἀρῶν.
Simon Magus. 466.
Synodi Alexandrinæ πέντε ἔγγραφα, missa à Cyrillo ad Nestorium ante Synodum Ephelin. 450.
Synodus Chalcedonensis. 444. 447. 448. 451. 460. 461. sub Marciano & Leone (Pithace) Imp. 463.
CPolitana 447. 450.
Nicæna. 448. 450. 457.
Theodoretus sanctus viri annumeratur 461.
ὁ Θεολόγος. (*Ioannes Evangelista*) 459.
Timotheus hæreticus. 463.
Theodorus Mosphestenus. 451. 452.
Valentinus hæreticus 448. Ejus verba: τῶν γαλιλαίων ἐπὶ χερσὶ δύο φύσεις λεγόντων, πλατὺν καταχέουσαν χέλυντα. ἡμῖς γὰρ εἶδεν καὶ ἀσάτην μίαν εἶναι τὴν φύσιν Φαμέν. 447.
ΣΚΚΧΜ. *SOPHRONII* Patriarchæ Hierosolymitani (A. C. 638. defuncti) *Synodica* missa ad *Honorium** quæ Episcopus Romanus fuit ab A. 626. ad 638. Eadem est haud dubie quæ missa ad *Sergium* CPol. Patriarcham (ab A. 610. ad 639.) servata existat integra in *Actione Undecima Synodi*

* Fugit hic locus Photii, Combesium in *Histor. Monothelitarum* p. 31. ubi sâmen recte coniecit hanc Synodicam à Sophronio missam ad Honorium, non ad Joannem Papam, uti tradunt Cedrenus & Zonaras, S.

Synodi sextæ CPoli in Trullo habitæ A. 680. T. III. edit. Binianæ, & Labbeanæ VI. & novissimæ Harduinianæ T. 3. p. 1257 - 1296. Nam in eadem leguntur quæ Photius in annotavit omnia, Magnus cum Apollinario percussus anathemate, Theodoreticontra Cyrillum scripta reprobata, duo distincti Origenes, vetustior alter & alter cognomine Adamantius: nec non Jacobus Syrus, à quo Acephali Jacobitæ dicti, cum aliis hæreticis condemnatus. Ex hac Synodica locum ubi hæreses & hæreticos anathemati Sophronius subjicit, exhibui Volum. VII. hujus Bibl. p. 483. seq. Satis autem constat vel ex ipsis Honorii & Sergii nominibus, recentius esse & subditiuum additamentum, quod post verba p. 488. v. 9. καὶ τὴν ἀσέβειαν σύσχοι exhibent Cotelierius T. I. monument. p. 790. & Mich. le Qvien ad Damascenum T. I. p. 528. πρὸς τούτοις ἀνάθεμα ἐσώσαν καὶ κατάθεμα Κύριος ὁ τῆς Ἀλεξανδρείας μοιχῶν, ἀθεσμοτατῶν, θεόδαρος Φαρανίτης, Σεργίῳ Κωνσταντινουπόλεως, Ὀνόριῳ Ῥώμης, οἱ τῆς τῶν Μονοθελητῶν αἵρέσεως δεχηγνοὶ καὶ συνηγοροὶ, Πύρρῳ, Παύλῳ, Πέτρῳ, οἱ τῆς βασιλίδος πρόεδροι, τῆς ἀσεβείας δὲ πρόβουλοι, ἑαυτοῖς καὶ τῇ ἀληθείᾳ μαχεσάμενοι. Μακάριῳ Ἀντιοχείας καὶ Στεφάνῳ ὁ τῆς μαθητῆς καὶ δόκονος διδασκαλῶν Πολυχρόνιῳ, νέῳ Σίμωνι Μαγῶν. καὶ ὁ κατὰ τὴν Ἀλεξανδρείαν μέχρ' ἐν τῇ ἀληθείᾳ μαχόμενος Ἄρμασι, τὸ κάταγμα, οἱ τε σὺν αὐτοῖς αἱρετικοὶ καὶ τῆς ὀρθοδοξίας πολέμιοι Σαρακενικῶν Φρυγάγμασι σεμνυνόμενοι. Præter hos anathema sit & catathema Cyrus Alexandrine Ecclesie scelestissimus adulter, Theodorus Pharanita, Sergius CPolitani, Honorius Romanus, Monorbelatarum hæresis duces & Patroni: Pyrrhus, Paulus, Petrus, regia quidem urbis antisites, verum impietatis propugnatores, secum & cum veritate pugnantes: Macarius Antiochenus, ejusq; discipulus simulque amentia magister Stephanus, Polychronius, novus Simon Magus; & qui Alexandria adhuc veritatem oppugnat Harmasius piacularis homo, quiqve cum illis hæretici atque orthodoxæ fidei hostes, Sarracenicofastu elati.

In eodem volumine cum Sophronii synodica Photius ait se evoluisse χρήσεις sive dicta sanctorum Patrum, qui vel ante vel post Chalcedonensem Synodum vel circa idem tempus florere, duas in Christo voluntates & duplicem operationem docentium. Collectio similis, diversa tamen legitur inter opera S. Maximi Confessoris, T. 2. p. 154. seq. Patrum nomina apud Photium sunt:

Ambrosius Mediol. ὁ τῆς ἐνθεῶν παρρησίας γνώμων ἀκίνητος καὶ τῆς εὐσεβείας.
Anastasius Episcopus Antiochenus.

Athanasius Alex. ὁ πολυάθλος.

Basilius Magnus, τῆς ἐκκλησίας ὁ κόσμος.

Ppp 3

Chal-

Chalcedonenſis Synodus.

Constantinus quæſtor in libro contra Theodoſium Acephalum.

Cyrillus Alex. ὁ νικηφόρος.

Diadochus Photices (in Epiro) Epiſc.

Dionyſius Areopag. ὁ πολὺς μὲν τὴν γλῶſſαν, πλεῖον δὲ τὴν θεωρίαν, ὁ μαθη-
τὴς Παύλου καὶ ὁ Χρῆſτῦ μάρτυς καὶ τῶν Ἀθηναίων Εἰſκοπος.

Ephraſmus Epiſcopus Antiochenus & Eulogius Alex. qvi multis ſcriptis
Acephalos oppugnavit.

Gennadius CPol.

Gregorius Naz. ὁ τῆς θεολογίας μωſαγωγός.

Gregorius Nyſſenus πρίσμος τῶν λόγων.

Heraclianus Chalcedonenſis Epiſc. qvi ſcripſit contra Manichæos.

Joannes CPol. ὁ χρυſτὴς τὴν γλῶſſαν.

Joannes Cappadox, Epiſcopus CPol. αἰτὴρ δέρετῆς οἰκητήριον.

Joannes Scythopolitanus Epiſc. qvi pro Synodo Chalcedonenſi egregie
pugnabit.

Juſtinus Martyr, ὁ μαρτυρηκοῖς αἵμασι βιβαιώσας τὸν Φιλόσοφον.

Juſtinianus Imp. in Epiſtola ad Zoilum patriarcham Alex.

Leo Romanus Epiſc.

Leontius Monachus.

Petrus Myrorum ſive Myrenſis (in Lycia) Epiſcopus.

Severianus Gabalorum (in Syria) Epiſcopus.

Simeon Monachus & preſbyter in Epiſtola ad Juſtinianum Imp. contra
Neſtorianos & Eutychanos.

Theodorus Epiſcopus Ancyranus (in Galatia.)

Theophilus calligraphus in libris contra Severum.

CCXXXII. *Stephani Gobari*, Tricheitæ & Eutychiani ſæculo ſexto, ut
videtur, clari liber pridem deperditus de Patrum repugnantibus ſententiis
circa capita varii Theologici argumenti duo & quinquaginta. In excerptis
Photianis è Gobaro citantur:

Alexander Hierapolitanus Epiſcopus & Martyr ad Origenem ſcribens eum-
que vehementer laudans. p. 477.

Athanafius ab Arianifmi criminatione defendit Dionyſium Alex. p. 476,
477. Origenem in pluribus locis laudat. ibid.

Attici & Cyrilli Alex. de Joanne Chryſoſtomo ſententia. p. 477.

Baſilius Cæſarienſis. p. 476.

Clemens

Clemens ὁ τρωματεὺς & πολλὸς ἄλλος τῶν θεοφόρων πατέρων ὁμιλοῦν, multi alii divini patres Epistolam ad Hebræos cæteris Pauli annuerant & à Clemente Romano versum ex Hebraico tradunt. p. 477. Nicolaitarum hæresin agnoscit, Nicolaum innocentem existimat. ibid.

Cyrillus Alex. p. 475. 476.

Dionysius Alex. p. 476. contra Sabellium pugnans visus ad Arianos inclinare, licet Ario neutiquam consensit, ut ab Athanasio etiam demonstratum. id. ejus ad Origenem Epistolæ, quibus plurimum ei tribuit. p. 477.

Epiphanius de Nicolao diacono, p. 477. Origeni iniquior. ibid.

Eusebius Pamphili, Nicolaitarum agnoscit hæresin. p. 477. Epistolam ad Hebræos cæteris Pauli accenset, p. 477.

Eustathius Antiochenus. p. 475.

Gregorius Nyssenus περὶ ἀποκαταστάσεως. p. 476. de Montanistis. p. 477. bene sentit de Origene. p. 477.

Gregorius Nazianzenus in Epistolis φιλόκαλον appellat Origenem. p. 477.

Hegesippus libro quinto τῶν ὑπομνημάτων. 472.

Hippolytus & Irenæus Epistolam ad Hebræos non putarunt esse Pauli. p. 477. de Montanistis scripsit (in opere adversus hæreses) ibid. de Nicolæ Diacono. ibid.

Ignatius ὁ θεοφόρος, Nicolaitarum agnoscens hæresin. p. 477.

Joannes Chrysostomus, Episcopus CPol. Vide in Attico, Isidoro & Theophilo.

Irenæus. p. 474. 476. 477.

Isidori Pelusiotæ sententia de Theophilo & Cyrillo Alexandrinis & de Joanne Chrysostomo. p. 477. Origenianismi a Severo postulatur. ibid.

Justinus Martyr Platonicum argumentum oppugnans. p. 475.

De Origene variaz Patrum sententiaz. p. 477.

Papias Hierapoleos Episc. & Martyr. p. 476.

Severianus Gabalorum Episcopus, p. 474.

Severus p. 475. 476. Isidoro Pelusiotæ notam Origenianismi voluit impingere. p. 477.

Theodoretus Cyri Episc. p. 477.

Theognostus ab Athanasio laudatus. p. 477.

Theophili Alex. & aliorum synodus contra Joannem Chrysostomum. p. 477. Theophilus iste Origeni iniquior. ibid.

Titus

Titus Bostrensis. p. 473. libro I. contra Manichæos. p. 472. laudat Origenem. p. 477.

CCXXXIII. *S. Germani* qui (ex Cyzici Metropolitâ) Patriarcha CPol. fuit ab A. C. 715. ad 730. ἀνταποδοτικὸς ἢ ἀνιδεὺς, retributorius* (pro criminationibus Gregorio Nysseno impactis) & incorruptus, (à corruptionibus quibus scripta Nysseni interpolata esse ab hæreticis arguit;) sive *Apologia pro scriptis Gregorii Nysseni*, præcipue *dialogo* ad Macrinam sororem, *Catechetico* & *de vita perfecta*, quod ab erroribus Origenis immunita sint: quo de argumento confer etiam, si placet, Allatii librum de purgatorio p. 171. seq. 177. 945. & Papebrochium in Actis Sanctorum Maji T. 3. 161. At Liber Germani intercidit.

CCXXXIV. Excerpta ex *S. Methodii*, Episcopi & Martyris (de quo lib. V. c. 1. p. 255. seq. dicere me memini) *Dialogo* pridem perduto: περὶ ἀναστάσεως de resurrectione, adversus Origenem. Laudatur hic Methodii liber ab Eustathio Antiocheno de engastrimytho p. 394. & alia ex eo fragmenta servata ab Epiphanio hæresi LXIV. quæ est Origenianorum, & à Joanne Damasceno in parallelis sacris atque Oratione 3. de imaginibus. Apud Photium autem p. 485. pro Ἀλαόφων recte alius Codex habet Ἀγλαόφων, inducunt enim Methodius & Auxentius colloquentes sive disputantes cum Origenianarum partium defensoribus Proclo & Aglaophonte. Citatur à Methodio præter Josephum Judæum p. 492. Iustinus Martyr. p. 488. Ἰουστίνῳ ὁ Νεαπολίτης ἀνὴρ ἐπὶ τῷ χρεὶν πῶρρω ὡν τῶν Ἀποστόλων, ἐπὶ τῇ ἀρετῇ, κληρονομῆσαι μὴ τὸ ἀποθνήσκειν, κληρονομῆσαι δὲ τὸ ζῶν λέγει. καὶ ἀποθνήσκειν μὴ σάρκα, ζῆν δὲ τὴν βασιλείαν τῶν ἁγίων. Qui locus haud dubio repetitus est ex Iustini libro, quem hodie desideramus, de resurrectione, ut Grabio jam T. 2. spicileg. p. 193. observatum.

CCXXXV. Excerpta ex ejusdem *Methodii* libro itidem pridem perduto περὶ τῶν γενητῶν, de creatis, quod in tempore illa DEUS, & non ab æterno condiderit, adversus eundem Origenem quem Centaurum appellat, atque μαργαρίτας & ζῆνῶν. Hoc est divina Ecclesiæ Christianæ dogmata Ethnicis commiscuisse erroribus indignatur.

CCXXXVI. Excerpta ex alio ejusdem *Methodii* libro περὶ αὐτοθεσίας καὶ πόθεν τὰ κακά, de libero arbitrio & unde mala, adversus Valentianum & Origenem. Hic quoque Methodii liber lucem integer habet.

* Sic Luitprandus Apologiæ suæ titulum fecit retributionem, Vide Trithemium de scriptor. Eccles. cap. 302.

stenus non vidit, fortasse tamen adhuc alicubi delitescit MS. cum ejus editionem olim promiserit Allatius, nisi illa tantum ampliora fragmenta intellexit quæ à Combesio deinde vulgata habemus.

CCXXXVII. Excerpta ex ejusdem METHODII dialogo *περὶ ἀγνίας, de castitate*, sive Convivio virginum quod editum Græce & triplici Latina versione donatum exstat à triumviris doctissimis Allatio, Possino & Combesio, ut dixi Volum. v. hujus Bibl. p. 255. Allatii dia- tribam de Methodiis & Methodiorum scriptis una cum notis ejusdem Allatii & Henr. Valesii ad Convivium virginum, quia raro obvia erant illius exempla, recudi curavi in spicilegio Patrum tertii seculi, quod tomo posteriori operum S. Hippolyti subjunxi Hamb. 1718. fol.

CCXXXVIII. Excerpta de rebus Herodis ex JOSEPHI ἀρχαιολογία sive Antiquitatum Judaicarum libris, de quibus jam fecerat mentionem Cod. LXXVI. Proxime præla Sheldoniana Oxoniæ evasit atque eruditorum jam manibus excipitur pulcherrima & accurato expolita studio editio insignis hujus scriptoris, curante eruditissimo viro Joanne Hudsono, de qua verius dicere liceat quam cum editionem Græcam Josephi Frobenianam & Turbenianam Philonis evoluisse vir optimus Michaël Neander, scripsit in præfatione Theologiæ Bernhardi & Tauleri præfixa: *Josephi & Philonis Judæorum græca luculentissima & eloquentissima scripta adeo pulchris typis & characteribus in Gallia & Germania excusa, ut si angelis tales litteræ pingenda essent, non sint picturi & effecturi pulchriores.* Quamquam vero typorum character tam est splendidus elegantissimusque, tamen majus huic novæ editioni decus ab Hudsoni ingenio & industria accessit.

CCXXXIX. Excerpta de caractere ac generibus carminum & de celebrioribus poetis ex Procli Philosophi libri duobus * *χρησμοδραίας γεγραμμένους* sive electorum Grammaticorum, quos hodie desideramus. Hæc ipsa excerpta primus Græce cum versione sua & suis ac Petri Joannis Nannæsi Valentini scholiis in Hispania separatim vulgavit & Antonio Augustino Tarraconensi Archiepiscopo dedicavit Andreas Schottus: dein ex apographo Henrici Stephani, Magistri sui, collato cum duobus MSS. Fridericus Sylburgius recensuit, additisque castigationibus suis cum Schotti versione vulgavit ad calcem syntaxeos Apollonii Grammatici, Francof.

Qq

apud

* Apud Sydam libri tres, & initio apud Photium libri quatuor numerantur. Sed ex duobus tantum excerpta afferre se testatur Photius. Vide quæ notavi Volum VIII. hujus Bibl. p. 521. seq.

apud Andrea Wecheli hæredes 1590. 4. & Hanov. 1615. 4. Titulus etiam Schotti & Nunnesii promittit scholia, quæ in libro ipso non reperio.

Index scriptorum in Procli chrestomathia laudatorum.

Ad paginas editionis Frid. Sylburgii.

- Antimachus Epicus poëta. p. 340.
 Archilochus Parius Jambicorum poëtarum princeps. p. 342. Gygis temporibus floruit. id.
 Arion Methymnæus poëta & citharædus, primus dithyrambi auctor & cyclii chori ductor, teste Aristotele. p. 344.
 Aristoteles p. 344.
 Callimachus Batti F. Cyrenæus, poëta elegiacus p. 341.
 Callinus Ephesius poëta elagiacus p. 341.
 Chrysothemis Cretensis qui primus νόμον Apollini cecinit. p. 344.
 Καμωδεῖσθαι à Comicis perstringi, ut ἱαμβίζειν conviciari jambis. p. 342.
 Curetes inventores ὑπορχήματ[⊙] sive carminis cum saltatione decantati p. 345.
 Cycli epici argumentum p. 340. seq.
 Demosthenes orator κατ' ἐξοχὴν p. 340.
 Hegesias Salaminus à quibusdam habitus auctor poëmatis, Κυπρία p. 341.
 Hesiodus p. 340.
 Hipponax Ephesius, Jamborum poëta. p. 342. Darii temporibus floruit. id.
 Homerus Poëta κατ' ἐξοχὴν. p. 340. à quibusdam habitus auctor poëmatis κυπρία, quod genero suo Stasino publicandum tradiderit. p. 341.
 Hymenæus Terpsichores F. p. 346. Alius Atticus Hymenæus. id.
 Jambe Thressa jambici carminis inventrix. p. 342.
 Mimnermus Colophonius poëta elegiacus. p. 341.
 Oracula p. 347. 349.
 Panyasis Epicus poëta. p. 340.
 Philetas Cous, Telephi F. poëta elegiacus. p. 341.
 Phemonoë Apollinis προφήτης, quæ hexametris consuevit reddere oracula, ἐπ[⊙] reperit. p. 340.
 Phrynes Mytilenæus. p. 344.
 Pindarus dithyrambum testatur repertum Corinthi. p. 344.
 Pisander Epicus poëta. p. 340.
 Pyrrhus Achillis F. à quo genus saltationis Pyrrhichium. p. 345.
 Simonides Amorginus, vel ut alii, Samius, Jamborum poëta. p. 342.
 Anania (leg. Amyntæ) Macedonis clarus temporibus. id. Sta-

Stafinus Cyprius Homeri gener ; à quibusdam habitus auctor poematis

Κυπρία, p. 341.

Terpander p. 344.

Timotheus dithyramborum poeta p. 344.

CCXL. Excerpta ex JOANNIS PHILOPONI commentario in Hexaëmeron, quem Sergii Patriarchæ CPol. svasu scripsit; illique dedicavit. Fuit Sergius Patriarcha ab A. C. 610. ad 639. De commentario illo jam mentionem fecit Photius Cod. XLIII. idemque est quem Græce & Latine editum habemus ut dixi supra p. 360. seq.

CCXLI. Excerpta ex PHILOSTRATI libris de vita Apollonii Philosophi, qui itidem exstant, & quorum jam supra Cod. XLIV. feceramus mentionem. Μυθολογίαν Philostratum vocat Photius p. 533.

CCXLII. Excerpta ex Damascii Damasceni libro de vita Magistri sui Ισίδωρι Philosophi, de quo jam dictum Cod. CLXXXI. & quem intercidisse dolendum est, licet plura ex eo præter Photium Svidas nobis servavit. De Damascio ipso dictum ad Cod. CXXX.

Index Philosophorum ac Sophistarum, aliorumque virorum clarorum, quorum in excerptis è Damascio mentio.

ad paginas editionis Græcæ Photii Hæschelianæ.

Abraam ὁ τῶν πάλαι Εβραίων πρόγονος in monte γὰρ ἐλζ (Garizim) Διὸς ὑψίστου ἀγιάσιον ἱερὸν καθιερωσάμενος. 562.

Ædesia Hermiæ uxor. 555.

Ægyptiorum ἱερογλυφικά γράμματα. 557. theologia de Sothi. 554. 558.

Agapius Rhetor & Grammaticus, CPoli & Alexandriæ. 572. seq.

Ammonius Hermæ F. 554. Aristotelem maxime secutus, φιλοπονώτατος. 555. πλείους ὠφέλησε τῶν πώποτε γεγενημένων ἐξηγητῶν. ibid. in Geometria & Astronomiā præstantior plerisque aliis, etiam vetustioribus. ibid.

Ammonius sive Ammonianus Criticus. 552. alius Ammonius de quo p. 572. ὁμολογίας τίθεσαι πρὸς τὸν ὀπισκοπῆσα τὴν κρατῦσαι δόξαν γεγραμμένη παλαιοτάτων βιβλίων.

Anatolius. 565.

Anthusia ex Ægis Ciliciæ, inventrix divinationis è nubibus, temporibus Leonis Imp. 554.

Archidas Hegiæ F. 568.

Aristoteles. 549. 550. 555.

Q. 99 *

Arme-

- Armerichus Asperis F. 572. ambo à Leone Imp. interfecti. 554.
 Asclepiades. 557. 558.
 Asclepiodotus. 571. Ilidori præceptor. 559. Procli discipulus. 561. Aphrodisiensis domo, 559. 561. patria Alexandrinus. 559. gener magni Asclepiodoti. 563. ejus os, οἰκητήριον τῶν χαλκῶν, id. plura de illo 560. 561. 562. in Medicis discipulus Jacobi. 560.
 Athanasius Juliani tempore Episcopus Christianus, Ἀθανασίου τῆν κρητῆσαν δόξαν. 564.
 Brachmanæ ad Severum venientes. 553.
 Brachmanum genera, ibid. precibus imbres eliciunt, averruncant famem, pestilentiam &c. ibid. seq.
 Chaldaica Philosophia. 560.
 Chrysippus. 550.
 Damascius Damascenus, de se. 566. 572. jussus scribere τὰ ὑπὸ τῶν δεξιῶν περιττόμενα. 550. Theodorico imperitante. 553.
 Damiane, Jacobi Medici uxor. 560.
 Demosthenes. infra, in Sallustio.
 Dionysus Lycurgum & Arabas vino debellans. 566.
 Dorus Philosophus, Damascii æqualis. 561.
 Emesion 565.
 Epidaurius. 548.
 Eunoius. 556. Rhetor σοβῶν ἐν λόγοις, turgidus. id.
 Evpithius Εὐπίθιος. 568.
 Eusebius Emesenus 566. 567.
 Firmus. 571.
 Galenus. 571.
 Gensericus Γεζέρικος. Carthaginienſium Rex. 557.
 Gessius medicus. 573. (idem de quo supra in hoc volumine p. 356.)
 Gregorius Hermiæ frater. 555.
 Hegias. 568.
 Heliodorus Hermiæ F. Ammonii frater. 554.
 Heraiscus Philosophus. 558. adde Svidam in Μεγνύμων & ἡρώδης.
 Hermias Ammonii & Heliodori pater. 554. Alexandrinus, auditor Syriani, Procli condiscipulus. id. uxor Hermiæ Aedesia. 555. filius præcociſ ingenii. ibid.
 Herodes Sophista. 556. imago Veneris ab eo consecrata. ibid.
 Hierax Alexandrinus, Ammonii æqualis. 555.
 Hierius Plutarchi Athenienſis F. 556.

Hiero-

Hierocles. 550. ὁ τὰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Διατριβὰς ὑψηλοφροσύνη καὶ μεγα-
ληγορία κοσμήσας &c. 551. ejus duo diversi commentarii in Plato-
nis Gorgiam. id.

Hilarius Philos. 570.

Hippocrates. 560.

Hypatia γυναικὸς περὶ τὴν Γεωμετρίαν. 563.

Jacobus Medicus, Medici F. Alexandrinus, 559. ejus uxor Damiane. 560.
Proclo ægrotanti commendat λάρνακα 560. Confer Rom. XIV. 2.
& Petrum Possinum ad Nili Epist. CXXXVI.

Jamblichus. 549. 562.

Jilus. 558. 564. 572.

Joannes. 565.

Isidori Alexandrini (cujus vitam Damascius scripsit) hymni, 552. uxor
Domna, filius Proclus, diversus à Philosopho, & junior. 573.
Isidoro à Marino persvasum ut Διαδοχὴν ψήφισμα in se susceperet,
ἐπ' αἰσώματι μᾶλλον ἢ πρᾶγματι τῆς πλατωνικῆς ἐξηγήσεως. 568.

Julianus Imp. 564. 572.

Lacharis Rhetoris συγγράμματα quæ auctorem testantur ἄνδρα ἰσθὺν καὶ
περὶ τὰ θῆα βακχεύοντα μεγαλοπρεπῶς. 556:

Leontius 550. 558.

Lucius Byzantinus hostis Christianorum. 572.

Marcellinus Dalmatiae Dominus, αὐτοδέσποτος ἡγεμὼν. 557.

Marinus Procli successor, Isidorum Aristotelis Philosophiam docuit. 550.
eique persvasit ut scholæ Atheniensis Διαδοχὴν susceperet. 568. πολύ-
σιχτος ejus commentarius in Philebum Platonis, flammis datus ab
auctore, cum is ab Isidoro intellexisset ἱκανὰ εἶναι τὰ διδασκάλου,
sufficere jam quæ Magister illius Proclus in Philebum scripsisset. ibid.
in Parmenidem. 571. Patria ejus Neapolis Palaestina 562. Sama-
ritanorum sacris desertis, Ethnicismum amplexus pauca scripsit non
adeo magnum ejus ingenium testantia. id. infirmus corpore. 563.
Athenis Epidaurum concessit. 574.

Marlus. 572.

Maximinus. 567.

Metrophanes Sophista, Lacharis ἐκγονὸς ἢ υἱὸς filius. 556.

Nomus Damascenus. 557.

ὁρφικὴ καὶ χαλδαϊκὴ ὑψηλότερα σεφία. 560.

Pamprepius Egyptius, Grammaticus Athenis. 558. 563. seq. 571.

Patricius. 561.

Qqq 3

Petrus

Petrus praefectus. 564.

Pindarus. 549.

Plato. 549. 568. 560. 562. admodum re tenui & pauper fuit. 563.

Platonicae scholae successioni, *περὶ τῇ Πλάτωνος χρυσῇ τῷ ὄντι σειρᾷ* metuens

Proclus. 563. ejus reditus non contemnendi, Procli tempore. 563.

Plutarchus. 562. Chæronensis, citatur. 553. (locus ut videtur petitus ex vita Tiberii Imp.)

Plutarchus Atheniensis. supra in Hierio.

Poëtarum fabulæ de aurea Saturni ætate &c. 548. versus. 548.

Porphyrus. 549. infra in Theodoro Asinæo.

Proclus. 549. 555. 558. 562. 563. 570. 572. 573. ejus commentarius in Philebum, supra in Marino. in Parmenidem. 571. Syriani discipulus. 554. præceptor Hierii. 556. Ad locum p. 564. de Isidoro: *ἀφίκετο μὲν Ἀθήνας τότε τῷ Πρόκλῳ ἑπὶ τῇ φήσῃ τὴν θυμιατρίδα φέρων*, conferendus Lambecius VII. p. 404. seq.

Proclus junior, Isidori F. 573.

Ptolemæus ὁ ἄρις *ἡγεμὼν τῆς ἀστροθεαμῶνος ἡπισταμένης*. 562.

Pythagoras. 549.

Pytheas Car. 562.

Qvirinus, *κυρῖν*, 556. (al. *Δωρῖν*)

Sallustius Cynicus. 556. 570. physiognomon. 557. Rhetor, qui omnes Demosthenis orationes civiles memoriae mandavit. 570.

Sapientis dictum, *πολυτέλεστον δαπάνημα ὁ χρόνος*. 567. *ἐν βυθῷ κεκρυμμένα ἱερὰ ἀλήθεια*. 569.

Severianus. 563. Damascenus. 574.

Severus Romanus (male de Imperatore, qui p. 565. Bostra Arabiae condidisse traditur, Schottus accipit) 546. Consul sub Anthemio. 553.

558. *ἀνὴρ πατρικίῳ*. 568. ejusdem mentio. 554.

Soranus Mallotes Cilix, Medicus antiquus. 560.

Stoica *συμπεριφορὰ*, sive obsequium. 564.

Superianus Sophista Athenis. 556.

Syrianus 549. ejus discipuli Hermias & Proclus. 554.

Syrianus junior. 568.

Theagenes philosophus. 563.

Theo in poëtis & oratoribus versatissimus. 553. (idem à quo Rhetoricam didicisse Damascium tradit Photius Cod. 181.)

Theodorus Asinæus sub Porphyrio *ἀνζόμενος κατὰ πῆχυν*, cubitalibus auctus profectibus. 563. Theodo-

Theodosius Imp. à scelere percussoris Lucii liberatus mirifice. 572.
 Theosebius Hieroclis auditor. 551. per Deum Hebræorum expellens
 dæmonium. ibid. Multa ex Epicteti scholis mutuatus. 552.
 ejus annulus castitatis pignus *σωφροσύνης δακτύλιον*. 552. 574.

Uranius Syrus Cæsareæ Palæstinæ princeps. 557.

Zeno 564. 558. magnus dux orientis. 574.

Zenodotus Philosophus Proclo dilectus. 563.

Fabula de Æsculapio sive Esmuno Sadyci filio, Dioscurorum sive Cabi-
 rum fratre, amato ab Astronoë matre Deum, Dea Phœnissa. 573.

CCXLIII. Excerpta ex *Himerii Sophistæ μελέταις* sive declamationi-
 bus, de quibus supra Cod. CLXV, edita primum Græce separatim una cum
 Polemonis nonnullis & fragmento Diodori Siculi, de Cleonide & Aristo-
 mene * ab *Henrico Stephano* Paris. 1567. 4. Declamationes ipsæ maximam
 partem deperditæ, pars in Bibliothecis adhuc inedita delitescit, ut dixi
 lib. IV. cap. 30. ubi etiam singularum titulos, è quibus excerpta dat Pho-
 tius, accurate annotatos reperies.

CCXLIV. Excerpta ex *Diodori Siculi* libris deperditis, 31. 32. 43. 36.
 37. 38. & 40. quorum partem H. Stephanus Græce vulgaverat, latineque
 verterat in sua Diodori editione Græca Paris. 1559. fol. Integra ut apud
 Photium leguntur vertit *Laurentius Rhodomannus*, cum cujus interpretatio-
 ne exstant in Diodori editione Græcolatina Wecheliana p. 892. seq.
 Schottus aliam versionem suam, non Rhodomanni in Photio repræsen-
 tat. Cantabrigiæ novam Diodori editionem expectare jubemur ab eru-
 ditissimo viro *Josephe Wasseo*, Parisiis ab acutissimo *Terrassono*. Præ cæteris
 Photii excerptis notatu digna sunt quæ de Mose & Judæorum populo, ex
Hecataeo Milesio Diodorus libro XL. scripserat.

CCXLV. Excerpta ex *PLUTARCHI* *Vitis parallelis*, Dionis & Bruti,
 Demosthenis & Ciceronis, Phocionis & Catonis minoris, Alexandri &
 Cæsaris, Eumenis & Sertorii, Demetrii & Antonii, Pyrrhi & Marii,
 Arati & Artaxerxis, Agidis & Titi, quæ omnes hodie exstant, ut dixi lib.
 IV. cap. 11.

CCXLVI. Excerpta ex *ARISTIDIS* Rhétoris *Panathenæico*, sive Ora-
 tione de laude Athenarum, quæ exstat, ut dixi lib. IV. cap. 30. p. 379. seq.

CCXLVII.

* Hoc fragmentum sine nomine editum ab H. Stephano, Is. Vossius in Codice Florentino repe-
 rit tributum Diodoro Siculo, sub cujus nomine Græce & Latine nuper cum V. C. Joannis
 Boivini versione prodiiit in *Memoriis Gallicis editis Academiæ litterarum elegantiorum* Paris
 1717. 4. Amst. 1718. 12. Tomo secundo.

CCXLVII. CCXLVIII. Excerpta ex ejusdem ARISTIDIS *orationibus* *quatuor* Platonici, quæ itidem exstant & ætatem tulerunt. vide ibid. p. 386.

CCXLIX. Excerpta ex *Anonymo de vita Pythagoræ*. Liber ipse Anonymi intercidit. Excerpta Photii cum versione sua *Lucas Holstenius* subjecit vitæ Pythagoræ scriptæ à Porphyrio, Rom. 1630. 8. & reculsæ Cantabrigiæ 1655. 8. Cum eadem versione subjiçuntur etiam Jamblichæ & Porphyrio de Pythagoræ vita editis à Ludolpho Kustero Amst. 1711. 4.

CCL. Excerpta ex libro primo & quinto operis deperditæ quod *Agatharchides* περὶ τῆς ἐρυθρῆς θαλάσσης, de mari rubro sive Arabico sinu & variis circa illius viciniam mirabilibus elucubraverat, legeruntque olim Diodorus Sic. Strabo, Plutarchus. De Agatharchidis scriptis jam dictum Codice CCXIII. Hæc vero de mari rubro excerpta Græce primus vulgavit *Henricus Stephanus* cum excertis Ctesia & Memnone quibus Apiani Iberica & Hannibalica subjecit 1557. 1594. 8. Sed cum Latina *Laurentii Rhodomanni* versione & notis V. C. J. *Hudsoni* recusa sunt in tomo primo Geographorum Græcorum minorum ab eodem viro clarissimo vulgatorum Oxonii 1698. 8. Rhodomanni versio, quam servavit etiam Schottus, lucem viderat separatim. Helmst. 1594. 8. prodierunt & eadem excerpta cum *Rich. Bretti* Angli versione Oxon. 1597. 8. Indicem scriptorum ab Agatharchide laudatorum habes supra lib. IV. cap. 11.

Post excerpta ex Agatharchide p. 746. in Hoeschelii editione Græca Photius memorat librum *Arriani*, his verbis, quorum in Latina Schotti nullum deprehenditur vestigium: Ἀριανὸς σύγγραμμα. ὅτι Ἀριανὸς περὶ κομητῶν φύσεως καὶ συστάσεως καὶ φασμάτων βιβλιοθήκην γεγραψας, πολλοῖς ἀγωνίσμασι περᾶται δακνύνας, ὅτι μηδὲν μὴ τῶν ἀγαθῶν μὴ τῶν φάουλων τὰ τοιαῦτα φάσματα ἀποσημαίναντιν. *Arriani liber. Arrianus de Cometarum natura & constitutione atque apparentiis librum scripsit quo multis argumentis conatur demonstrare, quod nihil neque boni neque mali, quando apparent, portentant.* Hic est Arrianus ille quem de metoris scripsisse testatur Jo. Philoponus in lib. 1. meteor. p. 79. Ἀριανὸς δὲ ἐν τῷ περὶ μετῶρων Φησὶν ὡς ἐξαποσθέντος ὁ Κυρηναῖος ἰσχυρίζεται ἕκοσι καὶ πέντε μυριάδας σταδίων ἔχειν τὴν περίμετρον & μέγιστον τῆς γῆς κύκλον. Illud vero argumentum, quod Cometæ malorum nuncii non sint, nostra memoria omnibus ingenii & ~~de~~ *Strinæ* viribus tuendum & illustrandum in se suscepit scriptis Gallice editis * Petrus Bælius. Diserte quoque & eleganter pro eodem disputavit, Joannes Georgius Grævius Oratione IV.

CCLI.

* pensées diverses A. 1683. Continuation des pensées diverses A. 1705. 12.

CCLI. Excerpta ex *Hieroclis* libro περί προνοίας, de providentia, memorato supra Cod. CCXIV. & pridem deperdito. Horum partem Latine vertit *Hugo Grotius* in sententiis Philosophorum de fato, editis Paris. 1624. 4. & Amst. 1648. 12. atque inter opera Grotii Theologica, Tomo III. ibid. 1679. fol. Exstant & cum *Fed. Morelli* partim, partim cum Schotti versione, adjuncta Hieroclis commentario in aurea carmina Pythagoræ Græce & Latine edito Lond. 1655. 8. cum Jo. Pearsonii prolegomenis. Denique cum meliore interpretatione *Petrus Needham* vir doctissimus illa exhibuit in præclara sua Hieroclis editione, Cantabrig. 1709. 8.

CCLII. Excerpta ex *Vita Gregorii I. Papæ Romani*. ἐκλογαὶ ἔθιμα εἰσαβίβας γεννηθεῖς. Exstat quidem vita hujus Gregorii scripta Latine à *Paulo Warnesfrido* Aquilejensi, editaque à Papebrochio in Actis Sanctor. T. 2. ad 12. Martii & in Mabillonii Actis Sanctorum Ordinis Benedicti T. 1. nec non altera itidem Latina, in IV. divisa libros, auctore *Joanne* Monacho Casinensi & postea Diacono Romano, quæ una cum priore occurrit in tomo quarto operum Gregorii editionis novissimæ, Dionysio Sammarthano curante adornatæ Paris. 1705. fol. Sed Græca antiquioris scriptoris, quam legit Photius, nondum lucem vidit, quod sciam. Addit idem Gregorium multas insignes lucubrationes Latina lingua composuisse, nominatim *Homilias in Evangelia*, & *vitas celebrium in Italia virorum utilibus narrationibus illustratas dialogis quatuor*: quæ utraqve commentationes inter S. Gregorii opera sæpius lucem viderunt. Denique monet Photius ZACHARIAM (qui Papa fuit ab A. C. 741. ad 752.) non modo Dialogos sed alia etiam Gregorii scripta in Latinam linguam vertisse post annos circiter CLXV. Ex his sola *Græca dialogorum versio* ætatem tulit, de cujus editionibus supra p. 357. In illis dialogis licet plura legantur fabulis simillima & prorsus incredibilia, tamen ita eorum lectione delectata fuit superiorum sæculorum ætas, ut in plures linguas translati etiamnum in Bibliothecis pluribus occurrant. Nam Anglofaxonicam versionem ab Ælfrico Rege adornatam memorat Georgius Hickesius In Catalogo MSS. Anglofaxon. p. 71. T. 2. thesauri septentrional. Arabica dicitur exstare in Bibl. Colbertina. Gallicam duplicem, unam prosa veteri, alteram rhythmis Gallicis expressam ante hos quingentos annos, nec non metaphrasin latinis versibus compositam asservant aliæ ut audio Gallorum Bibliothecæ.

CCLIII. ANONYMI *martyrium septem dormientium*, Ephesi imperante

Rrr

rante Decio. Græce hætenus ineditum, sed Latine vulgatum à Surio 27. Jul. Vide supra, p. 140. In hoc martyrio mentio fit *Theodori Aeginensium* Episcopi, qui resurrectionem corporum vocavit in dubium.

CCLIV. ANONYMI *martyrium Apostoli Timothei*, Græce similiter adhuc ineditum, Vide supra p. 150. sed Latine vulgatum sub *Polycratis* nomine, post Codicem Canonum Ecclesiæ Romanæ ex *Petri Pitheci* Bibliotheca Paris. 1687. fol. p. 366. 367. ubi pro *citagiurum*, ex Photio legendum *καταλογιον, καταγωγιον*.

CCLV. ANONYMI *Martyrium magni Martyris Demetrii*, etiam hoc ineditum hætenus, sed Latine ex *Anastasi* Bibliothecarii versione vulgatum à *Joanne Mabillonio* T. 1. Analect. p. 66. De hoc Demetrio qui Maximiano imperante Christum morte sua honoravit, vide supra pag. 71.

CCLVI. Excerpta ex Actis deperditis SS. *Metrophanis & Alexandri*, qui subire martyrium anno XIX. Diocletiani. Hæc excerpta in quibus de vita Constantini M. quædam alibi vix obvia leguntur, *Franciscus Combefisius* post Historiam Monotheletarum integriora exhibuit Græce recentita ex codice Segvieriano, cum nova versione sua & notis. p. 573. seq. Apud Photium titulus est: πολιτεία τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν Μητροφάνους καὶ Ἀλεξάνδρου. Sed apud Combefisium: τὰ προχθέντα ἐν Νικαίᾳ παρὰ τῆς συνόδου * Ἰπὶ καθ'αρχέρεσι Ἀρείου. Non coarvi ut vult videri Constantino, sed junioris scriptoris hæc Acta esse probat Tillemontius Tom. VII. memor. p. 657.

CCLVII. *Vita seu certamen*, βίη ἢ τοι ἄθλησις *Pauli Episcopi CPol.* (circa A. 337.) ab Arianis pulsi in exilium, & postea obruncati. In hac narratione, cujus sola excerpta à Photio servata habemus, plures errores notavit Valesius libro secundo observationum Ecclesiasticarum ad Socratem & Sozomenum. De Paulo videnda Acta Sanctor. T. 2. ad diem VII. Junii & Tillemontius tomo VII. memor.

CCLVIII. *Vita & certamen Magni Athanasii*. Etiam hæc intercidit, solis excerptis à Photio servatis, quæ Græce & Latine præmittuntur novæ editioni operum S. Athanasii in tres distinctæ tomos quam eruditissimo Montfaucono debemus Paris. 1698. fol. Scriptorem longe inferiorem esse sancti Doctoris, cujus vitam describit, ætate, & plenum indignis fide narrationibus, monet Godfridus Hermantius præfat. ad Vitam S. Athanasii scriptam Gallice: c' est l' ouvrage d'un Grec beaucoup postérieur.

* Alia Acta Synodi Nicænæ supra, Cod. LXXXVIII.

rieur à S. Athanase & plein de fautes, qv' il n'est capable que de faire tomber dans l'erreur ceux qui voudroient s'y arrêter.

CCLIX. ANTIPHONTIS Rhetoris λόγος διὰ Φοῦν, Orationes LX, ex quibus solas XXXV. genuinas esse notavit Cæcilius Siculus, qui etiam Thucydide historico usum magistro scripsit. De hoc Antiphonte & ejus arte Rhetorica qvæ intercidit, & Orationibus ex quibus XVI. hodie exstant qvemadmodum & de Rhetoribus quos deinceps commemorabit Photius universis dixi lib. 2. cap. 26. Quod vero Photius ait *tragédias* etiam illi à quibusdam tribui, credibile est cum Rhetore confundi Antiphontem Tragicum à Dionysio tyranno interfectum de quo dictum lib. 2. cap. 19. Proxime novam Orationum Antiphontis superstitum editionem expectamus Regiomonti adornandam à Clarissimo Viro Theophilo Siegfride Baiero, Bibliothecæ Senatoriæ præfecto.

CCLX. ISOCRATIS Orationes LX, ex quibus Dionysius (Halicanassæus) pro genuinis habuit XXV, Cæcilius XXVIII. Hodie exstant tantummodo XXI, illæ scilicet quas legisse Photius se testatus est supra Cod. CLIX. *Artem ejus Rhetoricam* quam memorat etiam Scholiastes Hermogenis p. 297. hodie desideramus. De *Epistolis* Isocratis dixi lib. 2. cap. 10. §. 7. Ad criminationem vero eorum, qui Isocratem * voluerunt plagii arguere ideo, quod in Panegyrico suo quædam similia haberet Archini, Thucydidis & Lysias epitaphiis orationibus, bene respondet Photius nihil prohibere quo minus circa idem argumentum tractandum pluribus eadem veniant in mentem quorum tamen nullus alterum exscripserit. ἀλλ' ἔδὲν καλῶς τῶν ἀπλησίων ἀνακυπτόντων πραγμάτων, ταῖς ὁμοίαις ἐξεργασίας χρηθῆαι καὶ τοῖς ἐνδυμήμασιν ἔχ' ὑποβαλλόμενοι τὰ ἀλλότρια, ἀλλὰ τῆς τῶν πραγμάτων ἀναβλασανήσης φύσεως τοιαῦτα οἷα καὶ τοῖς προλαβόνσι προβαλλομένη ὑπιδέκνεται. Duplicem Isocrati positam statuiam æream memorat Photius, unam Cleocharis sculptoris opus Eleusine ab amico Timotheo cum hac inscriptione,

Τιμόθεος Φιλίας π' χάρι, σύνεσιν π' προτιμῶν **

Ἰσοκράτης εἰκὼ τήνδ' ἀνέθηκε θεῷ.

Alteram in Olympii Jovis æde ab Aphareo Isocratis adoptivo filio,

Ἰσοκράτης Ἀφάρειος πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε

Ζηνί, θεῷ π' σέβων καὶ γονέων δρετῇ.

R r r 2

CCLXI.

* Addendus hic locus observatis Jac. Thomassii ὁ μακαρίτης in diss. de plagio literario §. 476. ubi de Isocrate.

** mireris Schottum qui vertit : *hæc æmicitia atque hospitalitatis Deorum*, cum verba

CCLXI. ANDOCIDÆ *Orationes quatuor*, hodie etiam superstites de quibus dixi lib. 2. cap. 26. Nonnulla Andocidæ loca illustrat Palmerius in *Exercitationibus ad scriptores Græcos* p. 667. seq. Oratio de pace cum Lacedæmoniis ineunda prodiit quoque ex versione A. Pulvæ, Paris. 1557. Valerii Theonis commentarii in Andocidem, Svidæ in *Θίων* memorati interciderunt. Idem Svidas in *Θείδωρ* refert contra Andocidem scripsisse olim Theodorum Byzantium. Apud Plutarchum in Alcibiade p. 201. seq. Hellanicus Andocidis genus refert ad Ulysssem. In veteri statua sed capite trunca apud Fulvium Ursinum p. 73. immag. legas: *Ἀνδοκίδης Λεωγόρου Ἀθηναῖος*.

CCLXII. LYSIÆ *Orationes CCCCXXV*. *λόγοι ἑκοσι πέντε καὶ τετρακίσιοι* quem numerum Plutarchi etiam codices confirmant, licet trecentas tantum & viginti quinque habeat Schottus. Ex illis genuinæ CCXXXIII. Hodie exstant non plures quam XXXIV. Cæterum Paulus ὁ ἐκ Μυσίας, cujus censura à Photio reprehenditur, fuit Paulus ille Germinus Sophista, cujus commentarios in Lysii orationes pridem deperditos Svidas in *Παύλος* commemorat.

CCLXIII. ISÆI, Lysiam magistrum suum feliciter imitati *Orationes LXIV*. ex quibus genuinæ quinquaginta. Hodie tantum exstant decem. Isæus hic Demosthenem decem millium drachmarum pretio hoc est mille ducentorum & quinquaginta Joachimicorum instituit, atque illi *λόγους ἐπιτροπικούς* contra Aphobum tutorem suum orationes (tres quæ etiam nunc exstant) elaborasse vel saltim emendasse & expoliuisse traditur etiam à Libanio in Demosthenis vita.

CCLXIV. ÆSCHINIS *Orationes III. & Epistola IX*. quæ omnes exstant, & de quibus jam meminerat Cod. Lt.

CCLXV. DEMOSTHENIS *Orationes*, quas germanas LXV. fuisse Photius testatur. Hodie exstant duæ & quadraginta. Ex illis quasdam Critici tribuerunt Hegesippo, Hyperidi, Dinarcho, vel Lysii. In hoc capite Photius facit mentionem Aristidis Rhetoris, Aspalii Rhetoris, Callimachi *ἐχίκανθ' ὄντ' καὶ νέον*, Demetrii Magnetis, Libanii, & Longini * Critici. Plura etiam de Demosthene narrat similia iis quæ apud Plutarchum

Græca nihil aliud tinniant, quam: *amicitia causa & ingenium admiratus, Isocratis imaginem hanc Deo dedicavit Timotheus*. Sed pro *σύνεσις* Schottus legit *ἐνέσις*, ut est apud Plutarchum, qui utramque inscriptionem itidem refert, & plura alia, quæ in hisce capitibus Photius eadem habet, in vitis decem Rhetorum.

* De Longino locus insignis p. 802. *Λογγῖνος ὁ Κεραυρὸς, τῆς Κλαυδίας*

chum de vitis decem Rhetorum. Notat & compositionem nullam prætermittere, sed periodis omnia complecti, Demostheni esse cum Isocrate æ Lysia commune. τὸ μὲν μηδένος φρίδεσθαι συνθέσεως, ἀλλὰ πάντα διαλῆφθαι περίοδοις, ὅτι μὲν ἰσοκράτης καὶ Λυσίας πρὸς Δημοσθένην κοινόν. p. 801.

CCLXVI. HYPERIDIS *Orationes LXXVII*, (non sexaginta septem ut Schottus) è quibus genuinæ LII. perierunt autem omnes præter unicam περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν, quæ inter Demosthenicas est decima septima, ut notavi lib. 2. cap. 26. §. 10.

CCLXVII. DINARCHI *Orationes LXIV*, quarum aliquas Aristogitoni Hyperidis æquali maluerunt nonnulli tribuere. Hodie non plures existant quàm tres, una Demostheni, Aristogitoni altera, tertia Philocli opposita.

CCLXVIII. LYCURGI *Orationes XV*, ex quibus exstat hodie unica adversus Leocratem, quam non modo Græce vulgavit *Philippus Melancthon*, Witeb. 1545. 8. apud Johannem Luft, recusam Lipsiæ 1568. 8. sed etiam latina versione donavit, quam evolvi editam Francof. 1548. 8. ex officina Petri Brubachi, ut adeo emendandum sit quod olim scripsi lib. 2. cap. 26. §. 7.

CCLXIX. *Variorum sanctorum virorum sermones XXI, diversi argumenti.* HESYCHII presb. *Hierosol.* ἐκ τῆς εἰς τὸν ἁγίον Θωμᾶν ἐγκωμίας, ex *Encomio in S. Thomam*. Sed quæ deinde affert Photius, docent legendum esse Ἀνδρέαν non Θωμᾶν, ut jam notavit Labbeus de Script. Eccles. T. I. p. 641. sunt enim repetita ex homilia Hesychii in Andream Apostolum quæ adhuc exstat, & sæpe prodiit Latine ex versione Caroli Fabiani Lugd. 1615. & in supplemento Bibl. Patrum, Paris. 1639. T. I. p. 821. atque in editione Bibliothecæ Paris. 1644. 1654. T. 15. p. 821. & Lugdunensi T. XII. p. 188. & in Bibliotheca Combesii Concionatoria Tomo VI. Græca nondum lucem vidit quod sciam. Incipit: σάλπιγξ ἡμᾶς ἀποστολικὴ πρὸς πανήγυριν ἡθροισε.

CCLXX. *Joannis Chrysostomi homilia in S. Paulum Apostolum.* Quæ ex illa affert Photius, non leguntur in septem homiliis laudi Pauli destinatis quas cum veteri Aniani versione nuper exhibuit eruditissimus Montfauconus Tomo II. Operum S. Chrysostomi.

Rrr 3

CCLXXI.

δὲ ἔτι ἤκμαζε, καὶ τὰ πολλὰ συνηγανίζετο Ζηροβία τῇ τῶν Ὀσροηνῶν βασιλίδι τὴν δεξὴν κατεχούσῃ ὀδυνάτε τῆς αὐτῆς τελευτηκοῦσας, ἣν καὶ μετὰβαλεῖν εἰς τὰ ἱεράων ἔδη ὁπότε τῆς ἐλληνικῆς δασιδαμμωνίας παλαγὸς ἀναγράφει λόγῳ.

CCLXXI. Excerpta ex ASTERII Amafeni Episcopi *Homiliis*, quas partim habemus editas, partim hodie desideramus: ut accuratius & distincte notavi Volum. VIII. hujus Bibl. (lib. V. cap. 28.) ubi etiam monui excerpta hæc Photii cum nova versione Combessii & notis recusa in novo ipsius Auctario Bibliothecæ Patrum T. I. p. 211. seq.

CCLXXII. Excerpta ex LEONTII, Episcopi Arabissii in Cappadocia *sermone* εἰς τὴν κτίσιν καὶ εἰς τὸν Λάζαρον, *de creatione & de Lazaro*. Noh memini editum esse, sed MStum habuit Allatius qui in libro de Simeonum scriptis hoc ejus memorat initium; ὁ δὲν ὡς εἰκα της ἀγάπης εἰς ἡμᾶς ἐκτρέφον.

CCLXXIII. Excerpta ex Theodoresi sermonibus V. *de laudibus Joannis Chrysostomi*, tot enim tantummodo evoluisse se Photius testatur, licet plures ab eo scriptos conjicit. Hodie sermones istos omnino desideramus. Confer Jo. Garnerii auctarium operum Theodoretī p. 30. seq. Inter alia Chrysostomus ab eo appellatur ἡ ἀπακλῶ σύνεσις, ὁ πολυόρματῶ νῦς, τῆς εὐαγγελικῆς ἐμπειρίας ἡ βίβλῶ, perinde ut à Proclo CPol. *Scriptura à DEO inspirata impolluta Bibliotheca, divina thesaurus intelligentia*.

CCLXXIV. Ex JOANNIS CHRYSOSTOMI *sermone* in quadraginta *Martyres* Sebastenos, passos sub Licinio: de quibus vide supra hoc volumine p. 121. Nec non ex ejusdem *sermonibus tribus in Joannis Baptista de-collationem*. Vide supra p. 100.

CCLXXV. Ex Hesychii presbyteri Hierosol. A.C. 343. defuncti homilia deperdita vel saltem hæctenus inedita in *Jacobum* Domini JESU fratrem & *Davidem* Regem τὸν Θεοπάτορα, ubi Jacobo videas tribui primatum Apostolorum, præ Petro, verbis disertissimis. πῶς ἐγκαμίῳ τὸν ἔχρατῶ δῦλον καὶ ἀδελφόν, τὸν τῆς νέας ἱερουσαλὴμ ἀρχιερατήγον, τὸν τῶν ἱερῶν ἡγεμόνα, τῶν Ἀποστόλων τὸν ἑξαρχον, τὸν ἐν κεφαλῇ κορυφῇ, τὸν ἐν λύχνῳι ὑπερλάμποντα, τὸν ἐν ἀστροῖς ὑπερφαινόντα. Πίτρεθῶ δημηγορεῖ, ἰάκωβῶ νομοθετῶ, καὶ ὀλίγα λέξεις τὸ ἔζητήματῶ συνέσειλαι μέγεθῶ. Act. XV. 13-22.

Ex Modesti, post septimi sæculi initia ArchiEpiscopi Hierosol. homilia nondum quod sciam edita εἰς τὰς μυροφόρας, in *mulieres unguenta ferentes*, ubi mentio *actorum Martyrii Mariæ Magdalene* quæ virgo & ipsa virgini Mariæ semper præfens ad obitum illius usque adfuerit, ἀρχηγὸς τῶν μαθητῶν *discipulatum præcipua*, deinde affecta martyrio Ephesi, ubi eam sepultam tradit quoque Gregorius Turonensis lib. I. de miraculis marty-

martyrum c. 3. ut aliorum testimonia Modesto suffragantia omittam quæ laudat Jo. Launojus in diff. de commentitio Lazari & Maximini, Mariæ Magdalenzæ & Marthæ in Provinciam Galliæ appulsu, Paris, 1660. 8. & B. Antonius Reiferus noster in Launojo confessore p. 778.

Ejusdem *MODESTI ἐγκώμιον εἰς τὴν κοίμησιν, in dormitionem Sanctiss. Deiparz* sermo πολὺς *χθ*, quem ex Codice Segvieriano integrum descriptum se habere testatur V. C. Michaël le Qvien ad Damasceni Orat. ejusdem argumenti T. 2. p. 857. notatque, licet Photius in illo *ἐδὲν ἀναγκάζον, nihil necessarii* occurrere declaraverit nihilque ex eo produxerit, hoc tamen in eo se observasse memorabile, quod testetur neminem ante se fuisse qui dormitionem Mariæ sermone solenni celebravit. Alium locū insignem duas voluntates & duas operationes *ἀσπυγχύτως & ἀδιαφρίτως* in CHRISTO agnoscentem affert ex eodem sermone p. 820. Alios de hoc argumento aliorum sermones memoravi supra p. 116.

Ex ejusdem *Modesti* sermone nondum quod sciam edito *εἰς τὴν ὑπαπαντήν, in occursum Domini*. Alios ejusdem argumenti sermones notavi supra p. 87.

CCLXXVI. Excerpta è *B. Nili* sermonibus duobus in Pascha, & tribus in CHRISTI ascensionem. Nilum hunc celebrem illum Ascetam, S. Chrysostomi discipulum intellige. Sermones ipsi hodie quod sciam non exstant, editi certe non sunt. De aliis Nili scriptis dictum Volum. V. ad Allatii librum de Nilis.

CCLXXVII. Excerpta ex JOANNIS CHRYSOSTOMI *Homilia I. in Spiritum S.* (quæ exstat T. VI. edit. Ducæi p. 173²) 2) quod CHRISTUS, oriens, & in illud: ascendit & descendit, & quod Spiritus S. omnipotens sit. 3) in CHRISTI incarnationem, & quod unicuique climati præfēti sint angeli. 4) de uno legulatore, & in vestes Sacerdotum & de pœnitentia. (T. VI. Ducæi p. 1.) 5) in illud, sufficit tibi gratia mea 2. Cor. XII. 9. (T. VI. Ducæi p. 284.) 6) in illud 2. Cor. V. 17. si quæ ergo in CHRISTO, nova creatura. 7) post Calendas & contra ebrios. 8) in illud 1. Thess. IV. 13. nolumus vos ignorare de dormientibus. (T. V. Ducæi p. 375.) 9) de pœnitentia. 10) in visionem Esaiæ quæm vidit contra Judæum & Jerusalem. 11) in prodigum, de pœnitentia, in lignum scientiæ boni & mali, & in latronem. 12) paranetico sermone de pœnitentia. 13) in terra motum, Lazarum & divitem. (T. V. Ducæi p. 87.) 14) in illud Luc. XVI. 24. mitte Lazarum. 15) non adeo descendos esse mortuos.

CCLXXVIII. Fragmenta ex THEOPHRASTI scriptis 1) περὶ τῶν μεταβαλλόντων τὰς χροίας, de animalibus colorem mutantibus, 2) περὶ ὁμογενείας,

λύσεως, de paralyysi sive nervorum resolutione. 3) περὶ λεπνοψυχίας, de deliquio animi. 4) περὶ ἰλλύγγων, de vertigine. 5) περὶ κόπων de lassitudine. 6) περὶ τῶν ἀθρόως Φαινομένων Ζώων, de animalibus qua confertim & multa simul videntur. 7) περὶ τῶν λεγομένων Ζώων Φθονεῖν, de animalibus qua dicuntur invidere. 8) περὶ ἰδρώτων de sudoribus. & 9. περὶ μελιττῶν, de aribus. Ex his scriptis Theophrasti hodie exstant de vertigine, de lassitudine & de sudoribus. Cætera omnia desiderantur. Excerpta Photiana Græce primum edita ab Henr. Stephano Parisi 1557. 8. deinde cum aliis illius philosophi præstantissimi scriptis Græce & Latine, curantè Daniele Heinsio, Lugd. Bat. 1613. fol. ut dixi supra lib. 3. cap. 9.

CCLXXIX. Excerpta ex *Helladii Besantinoi* * sive ex Antinoi urbe, Egyptii, χρησμοθεϊῶν *electorum* libris IV. quos versibus jambicis exaraverat scriptor hic Ethnicus, Licinii & Maximiani temporibus clarus, multarumque aliarum lucubrationem auctor, quarum hi tituli apud Phorium exstant, 1) Ἀθῆναι, 2) Αἰγύπτια, 3) προρεπτικός *adhortatorius*, 4) Φήμη *fama*, 5) νίκη *Victoria*, & 6) πόλις Ἀντινέως *urbs Antinoi*. Hæc Helladii scripta pridem interiere omnia, sed excerpta Photiana cum Schotti versione & Joannis Meursii notis excusa exstant ad calcem librorum Meursii postumorum de regno Laconico & Atheniensium Piræeo, Ultrajecti 1687. 4. recusa deinde tomo decimo thesauri Antiquitatum Græcarum Gronoviani. Lugd. Bat. 1701. fol.

Index scriptorum & virorum illustrium quorum in excerptis ex Helladio mentio,

ad paginas editionis Ultrajectinæ.

Æoles. 6. 11.

Æschines Rhetor. 21.

Agathocles filius figuli. 5.

Amphitruo vastator Cybni insula 15.

Androgeos Cretensis, Athenis interfectus. 19.

Aratus.

* Apud Etymologici magni auctorem aliquot locis citatur Βησαντιῶν ἐν τῇ vel ἐν ταῖς περὶ χρησμοθεΐας. Diverfus ab hoc Helladius auctor Lexicidae quo supra Cod. 145. & 158. & ex quo plurimum profecit Svidas, testatus eum fuisse Grammaticum Alex. Theodosii jun. temporibus clarum, cujus etiam *Laudes* scripsit, nec non ἐκφρασιν φιλοτιμίας *descriptionem ambitionis*, Διόνυσον ἢ Μῦσαν, *Dionysum sive Musam* & ἐκφρασιν τῶν λητρῶν Κωνσταντινῶν, *descriptionem balnei Constantiniani*.

Aratus. 10. 13.

Argivorum Scyalismus. 22.

Aristophanes. 18.

Aristoteles ὁ ἔ περιπάτε προσάτης à Platone ἑππῶ, equi pullus cognominatus, velut recalcitrans adversus suum præceptorem. 17.

Attici. 3. 14. 16. 17. 19. 24. eorum apophthegmata. 20. seq. quatuor judicia de cæde, Areopagiticum, Palladium, Delphinium & Phreaticum. 23.

Bradyllis ex Carbonario, dux Illyriorum. 5.

Callicles. 21.

Callimachus 13. ἐν ἑκάβῃ 8. (recte Meursius ἑκάβῃ, qui de Callimachi scriptis plura, sed de his dictum plenius supra lib. 3. cap. 19.)

Cercidas poëta. 17. patria Megapolitanus (aliis Cretensis ut apud Laërt. VI. 76.) μιμιάμβων sive μελιάμβων Poëta & legislator Arcadum, laudatus Ptolæmeo Hephæstioni apud Photium supra Cod. 190. Stephano Byz. in μεγάλη πόλις, Polluci, Athenæo, Stobæo, Galeo, Eliano. Vide Menagium ad Laërt. p. 254. qui alios præterea Cercidas commemorat.

Comici. 15. 25.

Corinthii. 19.

Demosthenes 20. 21. Orat. contra Midiam. 16.

Didymi XIII. libri proverbiorum 4. idem opus respicitur. 18.

Dionysius 3. Halicarnasseus. 12. (Meursius in notis de variis differit Dionysii, de quibus vide si placet supra lib. 3. c. 32.)

Dionysius Sicilia Rex, agasione F. 5.

Dionysii (junioris) tragœdiæ, in quibus multa improbanda. 14.

Epicharmus ὁ Δωριεὺς qui Dorice scripsit. 17. (ejus dramata & alia scripta enumerat Meursius in notis, de quibus dixi lib. 3. cap. 19.)

Euphorion 16. Chalcidensis patria, incola Atheniensis, vocibus parum Atticis utitur. 14. (de Euphorionis hujus, & alterius Atheniensis scriptis plura Meursius in notis. Vide etiam supra lib. 2. cap. 19.)

Galenus. 4.

Grammatici 18. interpretes Homeri 9. τεχνολογῶντες. 17. Grammaticorum ἀνιφεροίς. 22.

Hercules Olympia instituens. 18. de Eleusiniis, Isthmiis, Nemeis, Panathenais, Pythiis, ibid.

Sss

Hermæ

Hermias ex servo eunucho rex Aeterna in Thracia. 5.

Hesiodus. 26.

Hippocrates. 16.

Homerus. 4. 8. 9. 10. 13. 25.

Jones. 6. 13. 24.

Medici. 12.

Menander. 14.

Metalus Syracusius, ungenti Metalei repertor. 14. (Megalum & ungentum Megaleum vocant alii, ut docet Meursius in notis.)

Moses alpha dñus. 3. Mater (Cypseli) Regis Corinthi & uxor Amphionis claudicus, lambda. 10.

Nicander. 13.

Oēs Ως, * ē mari rubro editus, qui Astronomiam & literas homines docuerit. 24. (Διάνης apud Syncellum p. 18.)

Orthogoras ex eoquo princeps Sicyoni. 6.

Phercydes ὁ τῇ γένεαλογίᾳ συγγράψας. 15. phthiriasi obiit, petinde ut Acastus Pelia F. & Sylla. 15. (His Alcmanem, Callisthenem, Evnum & Mutium addit Plutarchus in Sylla. De Pherocydis scriptis plura Meursius in notis, de quibus etiam dixi lib. 2. cap. 23. §. 26.)

Philo. 3.

De Philomela, fabula. 8. seq.

Philonides Sophoclis versum παρὰ δῆας. 5.

Philoxenus ad latomias dari maluit, quam Dionysii tyranni laudare tragœdias. 14.

Plato. 17.

Polemo. 18.

Porus, Indotum Rex, consortis F.

Praxiteles Atheniensis, quod Aristem vivum exscississet. 22.

Pyrrhus Molossus. 5.

Sophocles. 5. Atticus. 17.

Sylla sapiens CQ. S. ab prospera fortuna in phthiriasi interiit. 15.

Theseus heros δεσπικώτατος. 16.

Xenophon in ελληνικοῖς. 12. homo bellis affectus, non satis certus τῇ ἀττικισμῷ. 18.

* Noachum Patriarcham sub hoc nomine latere multi notarunt. Vide quae dixi in Codice pseudepigrapho Veteris Test. p. 255. seq.

Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ πύχει τῷ αὐτῷ περὶ
χρῶ. μέτρον καὶ Ἑρμίου ἑρμοπολίτη πα-
τρὶα πρὸς ἑρμοπόλεως, καὶ ἑτέροι τι-
να, καὶ μὲν ἡ Σέρην γραμματικῆς
ἐν διαφόροις μέτροις δράματα διάφο-
ρα. Ἀνδρονίκου πολιτευομένης, καὶ αὐτῆς
ἑρμοπολίτης, πρὸς τὴν κέμητα φοιβάμη-
μονα τὸν κοινοπολίτην. καὶ ἕτεροι δὲ
δράματων ἐφ' ποιητῆς, διάφοροις με-
τροῖς τὰς λόγους ἐντέλλων. ἐπὶ δὲ καὶ ὁ ἄλλος

In eodem codice (inquit porro Pho-
tius,) *similis carminis genere* (Jambico)
*cominebantur patria instituta Her-
miaz a) Hermopolitani, & alia non-
nulla. Sereni b) quoque Gramma-
tici varia dramata vario carminis ge-
nere, & Andronici c) qui Remp. gessit,
Hermopolitani ad comitem Phœbam-
monem civem suum. Et hic drama-
tum auctor variis versibus libros com-
posuit.*

§§ 2

- a) *Hermias* a) in veterum scriptis memorantur ex quibus nonnullos retuli Volum. V. p. 96. seq. His addendi 1) *Hermias eunuchus* de quo Laërtius in Aristotele, & Photius hoc ipso capite ex Helladio. 2) *Hermias*, pater *Ammonii* philosophi, de quo Svidas ē Damascio. 3) *Hermias Geometra* de quo Plutarchus IX. 1. sympoſ. 4) *Hermias Medicus Ophthalmicus* Galeno laudatus. 5) *Hermias Meschymianus* Sicularum rerum scriptor, qui citatur à Diodoro Sic. & Atheno. 6) *Hermias bareticus*, à quo Hermiani. 7) *Hermias Ægyptius* in Concilio Sardicensi A. 347. 8) *Hermias Abydi* Episcopus qui Concilio Chalcedonenſi interfuit A. 451. atque alius ut videtur in Concilio Romano A. 503. 9) *Hermias Curiensis* ex Curio Cypri opido, cujus Jambi citantur ab Atheno & cui Philistionis *Φιλογέλων* tributum à nonnullis ē Svida discimus. Confer Reinesii Var. Lect. lib. 1. cap. 5. 9) De *Hermia Hermopolitano* Ægyptio qui prætor Photium meminisset, non reperi. Ille addendus Vossii Historiciis Græcis.
- b) *Ælium* intellige *Serenum Atheniensem*, cujus ex Svida feci mentionem Volum. VII. p. 79. Meminit & Etymologici magni scriptor in *Βυκέραις*. Alius *Serenus Antissensis* ex Antissa Lesbi civitate, cujus libri duo de sectione cylindri & coniper verticem, ad Cyrum amicū editi sunt Latine à Frid. Commandino ad calcem Apollonii Pergæi Bonon 1576. fol. & Græce ē tribus MSS. Bibl. Christianissimi cum Commandini versione ad calcem luculentæ editionis Apollonii Græcolatinæ, quam Oxonii ē theatro Sheldoniano curavit illustriſſis doctrinæ vir Edmundus Halleſus, 1710. fol. Apollonii Pergæi Conica commentariis illustrasse se innuit hic *Serenus* lib. 1. proposit. 10. itaque Archimede junior est, licet apud Marinum in *προδωρεία* ad data Euclidis p. 457. edit. Oxon. legas: πολλὰ τετραγμένα Φυσεῖ ὑπερον Αρχιμήδης & Σέρην ἐδωκεν ὅτι τέτανται, ubi Dav. Gregorius putat legendum ὑπερον Αρχιμήδης ὁ Σέρην ἐδωκεν. Alius *P. Serenus Sammonicus* nec non A. *Septimius Serenus*, de quibus in Bibl. Latina. Alius *Serenus Medicus*, cujus meminit Aëtius tetrab. 2. lib. 2. cap. 16.
- c) Schottus vertit *communem urbem conditorum*, sed pro *κοινοπολίτης* legendum *κοινοπολίτην* quod significat hominem ex communī civitate, nisi malis *κοινοπολίτην* ex Cynopolē Ægypti urbe. Phœbammonis Sophistæ in Thebaide Ægypti urbe clarientioſa Jo. Moschi præto c. 143. De Phœbammonē Rhetore dixi lib. IV. c. 31. p. 457.

πόλλων ὁ γραμματικὴν ἀπὸ τῶν πα-
τρίων ἀλεξανδρίαι. σιωπῶσιν ἢ καὶ
αὐτὲς δράματα τῷ ὁμαίω τύπῳ ἀλλὰ
καὶ Κυρὸν ἀντιπολίτην εἰς Μαυρικίον δὲ-
κα καὶ τὸν ἡγεμόνα παρόντα τῇ ἀκροά-
σει. ἐν ἰαμβικῇ δὲ μέτρῳ καὶ ἔτι τὴν
αὐτὴν σιωπῶσιν πόνον. εἰσὶ δὲ αὐτῶν
ἐπιστολαὶ διάφοροι, πρὸς διαφόρους,
γραφαῖς ποικιλλομέναι διαφόροις. καὶ
ἑτέροι τινες ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι.

posuit. Ad hac vero Horapollinis d)
Grammatici de patriis rebus Ale-
xandrinorum. Composuit & ille dra-
mata simili stylo. Sed & Cyri e) An-
tipolitani in Mauritium ducē, f) quē
recitationi interfuit, Jambis & ille la-
borem suum comprehendit. Sunt ejus
varia Epistolæ ad varios, pigmentis
adumbrata, & alia nonnullæ orationes
laudatorii generis.

CCLXXX. Excerpta ex libris V. Eulogii Alex. contra Novatia-
nos, de quo opere pridem perditum jam dictum Cod. CLXXXH. &
CCVIII.

Totam denique Photii Bibliothecam claudit Epistola ad Tarasi-
um fratrem, de qua jam feci mentionem supra p. 378.

Index

- d) De Horapolline Grammatico, quem Theodosii Imp. temporibus Alexandria docuisse Svidas
testis est, vide supra lib. 1. cap. 13. §. 3.
- e) Pro ἀντιπολίτης legem Ἀντιπολίτης ἀντιπολίτην. Diversus hic Cyros à Cyro
altero Poëta antiquiore Panopolitano qui temporibus Honorii & Arcadii floruit, & apud
Evagrium, Svidam atque alios laudatur: Nec non a Fl. Cyro qui Consul fuit A. C. 441.
& cujus aliquot Epigrammata leguntur in Anthologia, & à Cyro Floro, Pauli Silentarii,
(qui in aula Justiniani claruit & encenia templi Sôphiæ CPoli A. C. 462. pulcherrimo
carmine Jambico celebravit) parente: Confer Richesi Varias Lect. p. 1471. & 561.
Quæto Cyrum inceptum Sophistam, quem perstringit Philostratus in Damiano, & Cyrum
archiatrum Edessensem cujus meminit Aëtius retrahibi. II. lib. 2. c. 91. Interdum κυρ-
Græcis non nomen proprium est, sed honoris vocabulum pro κυρῶ, ut in Cyro
Theodoro Prodro mo notavi Volum. VI. p. 306. Confer Oreserum de cruce T. 2. p. 233 O.
2721. 2725. & Meursii, Canguique glossaria.
- f) Schottus in versione sua habet Imperatorem, quod in Græco non reperio. Maurinus im-
perator fuit ab A. C. 582. ad 602.

Index Alphabeticus Scriptorum de quibus Photius in Bibl.

Numeri majores Codicum denotant illos de quibus ex instituto dissayit, minores, quorum obiter mentio.

- Abas, 190.
Abibns Gamalielis F. 171.
 Abraam Ebræus. 242.
Acacius Berrboënsis. 59.
Acacius Melitensis. 169.
Acacius Scythopol. 169.
Acephali. 225. 226. 228.
 Acestorides, 189.
 Achilles Tattus LXXXVII, 94. 166.
Achillius. 85.
 Adda Manichæus, 85.
Adelphius Massaliannus. 52.
Adelphianus. id.
 Adrianus Imp. C.
Adrianus Christianus. II.
 Aedesia. 242.
 Aelius Dionysius Halic. CLII, 161.
 Aenesidemus. CCXII.
 Aeschines Orator, LXI. CCLXIV, 279.
 Aeschines Socraticus, 61. 158.
 Aeschylus, 158.
 Aesopus, 190.
 Aërius Amidenus, CCXXI, 178.
Aërius hereticus. 162.
Africanus XXXIV, 163.
 Agapius Rhetor, 242.
Agapius Massaliannus. 52.
Agapius Manichæus. CLXXIX.
 Agatharchides CCXIII, CCL.
 Aglaophon. 234.
 Agnoëtæ, 230.
 Alcman, 190.
 Alexander Dionysii Halic. pater. 83.
 Alexander Aphrodisæus. 214.
Alexander Hierapol. 232.
 Alexander Magnus, 190.
Alexandri & Metrophanis Martyrum Acta.
 CCLVI.
 Alexander Myndius, 190.
 Alexander (Polyhistor) CLXXXVIII, 189.
 Alexander Trallianus. 178.
Alpheus Massaliannus. 52.
Alypius Cappadocia Archiep. 52.
Ambrosius. 226. 229. 230. 231.
 Ammon Geometra. 80.
 Ammonius sive Ammonianus Criticus. 242.
 Ammonius (Hermæ) Alex, 181. 214. 242.
 Amometus, 189.
Amphilochius Iconiensis. 52. 226. 229.
Amphilochius Side Episc. 52. 230.
 Amyntianus CXXXI.
Anastasiu Antioch. 231.
 Vindanius Anatolius Berytiu.
 CLXIII.
 Anatolius, 242.
 Anaxagoras Athen. vide Praxagoras.
 Andocides CCLXI.
Andreas Monachus. 161.
Andronicianus. XLV.
 Andronicus Hierapol. 279.

- Anomai.* 101.
Anonymi XXIV. XXXVI. XXXVII.
 CXV. CXVI. CXVII. CXLVI.
 CXLVII. CXLVIII. CLXX.
 CXCVIII. CXXLIX. CCLIII.
 161.
Antalcidas. 61.
Antenor. 190.
Anthimus Trapezantius Episc. 228.
Anthusa. 242.
Antimachus Poëta 161. 213. 239.
Antiochus Mythographus. 190.
Antiochus Ptolemaidis. 229. 59.
Antipater Acanthius. 190.
Antipho CCLIX.
Antisthenes. 158.
Antonius Diogenes CLXVI.
Aphthonius Sophista CXXXIII.
Aphibartodoceta. 162.
Apollinaris Hierapolitanus. XIV.
Apollinaris hereticus. 230. 231. 229. 162.
Apollodorus CLXXXVI. 161. 189.
Apollonius Astronomus. 190.
Apollonius Stoicus. 161.
Apollonius Tyanensis. 39. 44. 241.
Apollonius Medicus. 216.
Apostolorum vitæ. 170. 114. 179.
Appianus LVII.
Apulejus. 163.
Aramus. 177.
Aratus. 279.
Archelaus (Mesopotam, Episc. 85.
Archelaus Casariensis 52.
Archelaus Cyprius. 190.
Archidas. 242.
Archilochus. 239.
Archinus Rhetor. 266.
Arion. 239.
Aristarchus Grammaticus. 190.
Aristides Rhetor. CCXLVI. CCXLVII.
 158. 265.
Aristides Christianus. 34.
Aristo Peripateticus. 189.
Aristocles. 158.
Aristogiton Rhetor. 267.
Aristonicus Tarentinus. 190.
Aristophanes Grammaticus. 161.
Aristophanes Comicus. 279.
Aristoteles. 189. 190. 239. 242. 279.
 214. 161.
Aristoxenus. 161.
Arius hereticus. 222. 229. 230. 127. 136.
 140.
Arrianus LVIII. XCI. XCII. XCIII. 82.
 de cometarū significatione. CCL.
Artemo Magnesi. 161.
Artemo hereticus. 48.
Afclepiades. 242.
Afclepiodotus. 242.
Alpasius Rhetor. 265.
Asterius Amasenus. CCLXXI.
Alstræus. 166.
Athanasius XXXII. CXXXIX. CXL.
 75. 127. 162. 226. 227. 229. 230.
 231. 232. 242. ejus vita CCLVIII.
Athenæus Naucratis. 161.
Athenagoras. 234.
Athenagoras Boëthiamicus. 155.
Athenodorus Eretriensis. 190.
Atticus CPol. 51. 229. 232.
Augustinus. 53.
Aurelius Carthag. Episc. 53.
Bacchylides. 190.
Balager. 266.

Balaamus

- Balaamus Propheta. 223.
 Baradatus. 229. 230.
 Bardeanes. 223.
 Basilides Sophista. 158.
 Basilus Casarienf. CXLII. CXLIII.
 CXLIV. CXCL. 4. 5. 43. 225. 226.
 229. 230. 231. 232. 75. 137. 138. 140.
 162.
 Basilus Cilix presb. XLII. CVII. 95.
 Basilus Seleuc. CLXVIII.
 Bizus Seleucia Episc. 52.
 Blemmyum Propheta 80.
 Boëthus. CLIV. CLV.
 Botrys Myndius. 190.
 Brachmanæ. 242.
 Bræzes Persæ. 228.
 Brutus. 158.
 Cæcilius Siculus 61. 259. 260.
 Casarius. CCX.
 Cæsius presb. XLVIII.
 Cæjanica. 227.
 Calchas vates. 190.
 Callicles. 279.
 Callimachus. 190. 239. 265. 279.
 Callinicus. 228.
 Callinus Ephesus. 239.
 Callixenus. 161.
 Candidus Isaurus. LXXIX.
 Canonum Ecclesiasticorum collectio Sy-
 ris usitata. 228.
 Carmanus vates 166.
 Cassianus. CXCVII.
 Cæstor 197.
 Celestius. 53. 54.
 Celestinus Rom. 53. 54.
 Cephaleon. LXVIII. 161.
 Cercidas. 190. 279.
 Chaldaica Philosophia. 242.
 Charinus jambographus. 190.
 Lucius Charinus, Manichæus. CXIV.
 Chio Matridis F. 224.
 Chiron Medicus. 190.
 Choricius. CLX.
 Christophorus. 230.
 Chrysippus Hierosol. 171.
 Chrysippus. 242.
 Chrysothemis Cretensis. 239.
 Cicero 190.
 Cinnæus. 213.
 Clearchus. 224.
 Clemens Alex. CIX. CX. CXI. 117. 132.
 Clemens Rom. CXII. CXIII. CXXVI.
 Cleophanes Myrleanus. 176.
 Cocytus. 190.
 Conon mythographus. CLXXXVI.
 189.
 Conon Tritheita. XXIII. XXIV.
 Constantinus quæstor. 231.
 Constantinus Magnus, Imp. 62. 256.
 Constantius Imp. 53.
 Cosmas Diac. Alex. 194.
 Cosmas Inoplevites XXXVI.
 Cratinus. 190.
 Crinagoras. 190.
 Critias. 158.
 Ctesias LXXII. 68. 189.
 Cyclus Epicus. 186. 239.
 Kureia, poemata. 239.
 Cypriani & Justine martyrium. CLXXXIV.
 Cyriacus Paphi Episc. 229.
 Cyrillus Alex. XLIX. LIV. CXXXVI.
 CLXIX. 226. 227. 229. 230. 231.
 232. 75. 162.
 Cyrillus Hierosol. 89. 229.

Cyrus

- Cyrus Antinopolitanus. 279.
Dadoes Massalianus. 52.
 Damascius. CXXX. CLXXXI.
 CCXLII. 166.
 Damostratus. 161.
 Daniel Propheta. 184.
 Dares. 190.
Demetrius Alex. 117.
 Demetrius Magnes. 265.
Demetrii martyrium. CCLV.
 Demetrius Scepius. 190.
 Democritus. 163.
 Demodocus. 190.
 Demosthenes CCLXV. 158. 176. 239.
 242. 279. 263.
 Dexippus. LXXXII. 77.
Diadochus Photices Episc. CCL. 131.
 Didymus. 279.
 Dinarchus. CCLXVII. 265.
 Dio Cassius. LXXI.
 Dio Chrysostomus Prusæus. CCIX.
 Diodorus, Valerii Pollionis F. CL.
 Diodorus Siculus LXX. CCXLIV.
Diodorus Tarsensis. CCXXIII. 85. 102.
 Antonius Diogenes. CLXVI.
 Diogenes Cynicus. 161.
 Diogenes Eusebii Philos. F. 181.
 Diogenes Laërtius. 161.
 Diogneti duo. 190.
 Dionysius Aegensis. CLXXXV.
 CCXI.
 Alius Dionysius. CLII.
Diomysius Alex. 117. 232.
Diomysius Arcopagita. 1. 229. 231.
 Dionysius Halicarnass. LXXXIII.
 LXXXIV. 279.
 Dionysius Sophista. 61.
 Dionysius Tyrannus. 259. 279.
 Diophanes. 163.
 Dioscorides CLXXVIII. 216.
Dioscorus. 91. 130.
Dionysius Monachus. 229.
Domitianus 228. *Melitenes Episc.* 225.
 229. 230.
Domitianus Teleptensis. 53.
 Dorotheus. CLVI.
 Dorus Philosophus. 242.
 Dositheani. 121. 230.
 Duris Samius. 176.
Elpidius. 193.
 Emeſion. 242.
 Ephorus. 176.
Ephrem Syrus, presb. CXCVI. 229.
Ephram Episc. Antioch. CCXXVIII.
 CCXXIX. 231.
 Epictetus. 58.
 Epicharmus. 190. 179.
 Epidaurius. 242.
 Epigrammata vetera. 189.
Epiphanius. CXXII. CXXIII. CXXIV.
 229. 232.
Erechtbius. 229.
Evagrius XXIX.
 Eubulus. 190.
Euchita. 52.
Eudocia. CLXXXIII.
 Eugenius ad quem scripsit Oribasius. 219.
Eugenius Trabeſita. XXIII. XXIV.
 Eulogius Alex. CLXXXII. CCVIII.
 CCXXV. CCXXVI. CCXXX.
 CCLXXVII. CCLXXX. 231.
 Eunapius. DXXVII. 98. 219.
 Evnoius. 242.

Eunoius

Evnoius Monachus. 228.
Eunomius hæreticus. CXXXVII.
 CXXXVIII. 4. 5. 6. 7. 45. 163. 179.
Euphorion. 190. 279.
Eupithius. 242.
Eupolis. 190.
Eupompus Samius. 190.
Euripides 158. 190.
Eusebius Casariensis. IX. X. XI. XII.
 XIII. XXVII. XXXIX. CXVIII. CXXVII.
 229. 117. 232. Palæstinus, 117.
 pro Sozomeno allegatur, 196.
Eusebius Emesenus. 242.
Eusebius Episc. Theſſalon. CLXII.
Eusebius Sophista CXXXIV.
Eustathius Antiochenus. 127. 225. 229.
 232.
Eustathius Massalianus 52.
Eustratius. CLXXI.
Eutyches. 95. 225. 228. 229. 230.
Eutychius CPol. 227.
Euxenon. 224.
Favorinus. 161.
Firmus. 242.
Flavianus Antiochenus. 52. 229.
Flavianus CPol. 230.
Flavianus Eusebii Philosophi pater.
 181.
Florentinus. 163.
Gajatianus. 151.
Galenus. CLXIV. 216-219. 242.
 279. 178.
Gamaliel 171.
Gelasius Casariensis. XV. LXXXIX. CII. 88.
 227.
Gelasius Rom. 54.
Gennadius CPol. 231.

Georgius Alexandrinus. XCVI.
Georgius Eparchus. 194.
Georgius Laodicens. 85.
Germanus CPol. CCXXXII.
Gerontius. 52.
Gessius Medicus. 242.
Gregorius Hermiæ frater. 242.
Gregorius Dialogus, Papa CCLII.
Gregorius Naz. 222. 227. 229. 75. 140.
 162. 194. 230. 231. 232.
Gregorius Nyſſenus VI. VII. 222. 229.
 138. 162. 230. 231. 232. 233.
Gregorius Thaumaturgus, Episcopus
Neocæſar. 229. 230. 162.
Hegemonius. 85.
Hegesias. 232.
Hegesippus. 232.
Hegesippus Rhetor. 265.
Hegias. 242.
Helena Mufæi filia. 190.
Heliodorus LXXIII. 87. 94. 166.
Heliodorus Hermiæ F. 242.
Helladius (Alex.) CXLV. 158.
Helladius Beſantinus. CCLXXIX.
Hellanicus. 68. 161. 176. 189.
Heraclianus Chalced. LXXXV. 231.
Heraclides Ephesi Episc. 59.
Heraclides Lembus. 213.
Heraclides Nyſſenus. 52.
Heraclides Ponticus. 189.
Heraiscus. 242.
Hermias Hermopolitanus. 279.
Hermias Ammonii pater. 242.
Herodes Sophista. 242.
Herodianus. XCIX.
Herodorus. 80.
Herodorus. LX. 68. 161. 176. 189. 190.

Ttt

Heros

- Heros Pelagii accusator.* 54.
Hesiodus 161. 190. 239. 279.
Hesychius illustris LXIX.
Hesychius presb. Hierosol. LI. CXCVIII.
 CCLIX, CCLXXV.
Hierax Alexandrinus. 242.
Hierius. 242.
Hierocles CCXIV, CGLI. 39. 242.
Hieronymus Rhodius. 189.
Hilarius confessor. 229.
Hilarius Philosophus. 242.
Himerius CLXV, CCXLIII.
Hippocrates. 242, 279.
Hippolytus XLVIII, CCI. 232.
Hipponax Ephesius. 239.
Homerus. 161. 190. 239. 279.
Honorius Imp. 53.
Horapollo Grammaticus. 279.
Hormizes Comanensis Episc. 52.
Hymenæus. 239.
Hymni. 190. 239.
Hypatia. 242.
Hyperides. CCLXVI, 265.
Hypermenes. 190.

Jacobus Apostolus. 275. 222.
Jacobus Medicus. 242.
Jacobus monachus. 229. 231.
Jambe Thressa. 239.
Jamblichus. 181. 242. 214. 215.
Jamblichus alius dramatis auctor.
 -XGIV. 166.
Ibycus Poëta. 190.
Ignatius. 222. 229. 232.
Illus. 242.
Innocentius Rom. 54. 86.
Joannis Evangelistæ vita. 229.
Joannes Egentes. XLI, LV,
Joannes Alexandrinus. 54.
Joannes Antiochenus. 52. 230.
Joannes Cappadox, Episc. CPol. 231.
Joannes Carpathius. CCI.
Joannes Chrysostomus. XXV. LXXXVI.
 CLXXII, CLXXIII, CLXXIV, CCLXX,
 CCLXXIV, CCLXXVII. 273. 229. 234.
 232. 59. 116. 162.
Joannas Diaconus CPol. 59.
Jo. Laurentius Philadelph. Lydus
 , CLXXX.
Joannes Moschus. XCIX.
Joannes Philoponus XXI, XLIII, LV, LXXXV,
 CCXIV, CCXL. 22. 23. 50.
Joannes Philosophus. 192. b. alius 242.
Joannes Scholasticus, Episc. CPol. 24. 75.
Joannes Syriopolita XCV, 107. 231,
Joannes Stobæus CLXVII,
Jobius Monachus. CCXXII,
Josephus Judæus. XLVII, XLVIII, LXXVI,
 CCXXXVIII. 234.
Irenæus. CXX. 121. 232.
Isæus CCLXII.
Isidorus Monachus Alexandrinus. 229.
 Pelusiota, 232.
Isidorus Philos. Alex. 181. 242.
Isigonus. 189.
Isocrates CLIX, CCLX. 176. 265.
Juba. 161.
Julianus Senator Rom. 158.
Julianus Imp. 242.
Julianus Sophista. CL.
Julianus Halicarnass. 225. 162.
Julianus (Eclanensis) 54.
Julius Rom. 229. 230.
Justinianus Imp. 228. 231.
Justinus Martyr. CCXV. 231, 232, 234.
Justus Tiberiensis, Judæus. xxxiii,
 Lampo

- Lampadius.* 107.
Victorinus Lampadius. CL
Lachares Rhetor. 242.
Lampetius Massalianus. 52.
Lazarus Pelagii accusator 54.
Leo Medicus. 163.
Leo Rom. 53. 54. 225. 226. 228. 229.
 230. 231.
Leo Imperator. 230.
Leodamas. 264.
Leon five Leonides. 224.
Leontius Sophista. 80.
Leontius Philosophus. 183. *alius*
Leontius 196. *alius* 242.
Leontius Monachus. 231.
Leontius Arabissi Episc. CCLXXII.
Lesbonax Rhetor. LXXIV. b.
Letoius Armenia Episc. 52.
Leucius Charinus Manichæus. CXIV.
Libanius Rhetor. xc. 265.
Libanius Magus. 80.
Longinus. 265.
Lucianus CXXVIII. 129. 166.
Lucius Patrensis CXXIX. 166.
Lucius Byz. 242.
Lycophron. 190.
Lycurgus Rhetor. CCLXVIII.
Lysias CCLXII. 260. 263. 265.
Macarius Magnesia Episc. 59.
Macedonius. 222. 230. *Macedoniani.*
 229.
Magnus Berrboënsis Episc. 228.
Magnus hereticus. 231.
Malchus Sophista. LXXVIII.
Manes hereticus. 222. 229. 230.
Manichæi. 85.
Marcianus. 158.
Marcion hereticus. 229.
Marcus Monachus. CC.
Marinus Philos. 242.
Marinus Christianus. 107.
Marsus. 242.
Maruthas Supharenorum Episc. 52.
Massaliani. 52.
Matris Thebanus. 190. *alius Chio-*
nis pater. 224.
Maximinus. 242.
Maximus Confessor CXCII. CXCIII. CXCIV.
 CXCV.
Maximus Sophista. Alex. CXXXV.
Melantas. 154.
Memnon historicus. CXXIV.
Menander. 279.
Menas Patricius XXXVII.
Menodorus. 158.
Menophanes 176.
Menophilus. 158.
Mesbodius CCXXXIV. CCXXXV. CCXXXVI.
 CCXXXVII. 162.
Metrodorus. CXV. 116.
Metrophanes Sophista. 242.
Metrophanes, supra in Alexandro.
Mimnermus Colophonius. 239.
Modestus Hierosol. CCLXXV.
Mœris. CLVII.
Monimus. 181.
Moses alpha dictus. 279.
Neon Episc. 52.
Neporus Pelagii accusator 54. *lege*
Heros.
Nestorius. 41. 52. 53. 95. 225. 228. 229.
 230. 162. 169.
Nicander 279.
Nicephorus GPol. LXVI.

- Nicias* Monachus. L.
Nicolaus Damascenus. CLXXXIX.
Nicolaus Monachus. 180.
Nicomachus Gerasenus. CLXXXVII.
Nicolstratus Comicus. 190.
Nilus. cci. cclxxvi.
Noëriani. 121.
Nomus Damascenus. 242.
Nonnosus III.
Novatus, *Novatiani*. 182. 208. 280.
Occidentis Episcoporum Acta contra Nesto-
rium. LIV.
Oēs (alijs *Oannes*) 279.
Olympiodorus Thebanus. LXXX.
 Alius 214.
Oracula. 190. 239.
Oribasius ccxvi - - ccxix. 221.
Orientales Episcopi. 54. 208. 230.
Origenes VIII. 34. 106. 117. 118. 121.
 234. 235. 236. *variæ Patrum de*
 Origene sententia. 232.
Origenes Adamantius diversus à prio-
 re. 231.
Origenes Platonius. 214.
Orphica Philosophia. 242.
Palladius Sophista. cxxxii.
Palladius Henopol. 59. 96.
Palamedes. 190.
Pamphila CLXXV. 161.
Pamphilus Martyr. CXVIII. 117.
Pamphilus Medicus. 163.
Pamprepius. 242.
Panyasis. 239.
Papias Hierap. 232.
Parodia. 190. 279.
Patricius. 242.
Paulus Aegineta. 178.
Pauli CPol. vita. CCLVII.
Paulus Confessor.
Paulus διακονόμενος. 24.
Paulus Emeſenus. 229.
Paulus Samosatenus. 229. 230.
Pausanias. CLIII.
Pelagius hæreticus. 53. 54.
Pelius Medicus. 190.
Petrus Fullo. 41.
Petrus Alexandrinus. 229.
Petrus illustris. 194.
Petrus præfectus. 242.
Petrus Myrensis. 231.
Petrus Apostolus. 229.
Phaëton scriptor. 189.
Phantasia Memphitis. 190.
Phemonoë. 190. 239.
Pherecydes. 279.
Philetas Cous. 239.
Philippus Rex. Maced. 279. junior.
 176.
Philippus Sidetes. XXXV.
Philitus. 176.
Philo Judæus. CIII. CIV. CV. 279.
Philonides. 279.
Philostephanus. 190.
Philostorgius. XL.
Philostratus. XLIV. CCXLI. CL.
 CCXLI.
Philoxenus. 279.
Philtatius Grammaticus. 80.
Phlegon Trallianus. XCVII.
Phœbammon. 279.
Phrynichus. CLVIII. 61.
Phartolara. 162.
Phrynes Mytilenæus. 239.
Pierius presb. CXIX. 118.

Pindo-

- Pindarus.** 239. 242.
Pisander. 239.
Plato. 48. 224. 214. 151. 154. 155.
 158. 179. 181. 242. 279.
Plesirrhus Thessalus. 190.
Plotinus 214.
Plutarchus Chæronensis. CCXLV.
 161. 242.
Plutarchus Atheniensis. 214. 242.
Pneumatomachus (Macedonius) 230.
Polemo. 279.
Polemius Apollinariï discip. 239.
Pollio. CXLIX.
Polycarpus. CXXVI.
Proclus CPol. 162. 229.
Porphyrius. 214. 242.
Praxagoras. LXII.
Proclus Philofopus. CCXXXIX. 242.
Proclus Montanista. 48.
Proclus junior. 242.
Procopius Cafarienf. LXIII. 160.
Procopius Gazaus. CCVI. CCVII. 160.
Prophetæ Blemmyum. 80.
Proſper. 54.
Protagoras. CLXXXVIII. 189.
Ptolemæus. 181. 242.
Ptolemæus Hephæſtion. CXC.
Ptolemæus Rhinocurorum Episc. 52.
Pyrrhus faltationis Pyrrhichia in-
 ventor. 239.
Pyrrhus preſb. 194. 195.
Pythagoras. 166. 242.
Pytheas Car. 242.
Pythermas. 189.
Qvadratus. 162.
Qvirinus. 242.
Qvirinus Chalcedonenſis. 59.
Rheginus. 158.
Rufinus. 89.
Rufus Ephēſius. 216.
Rufus hiftoricus. 161.
Sabbas monachus eviratus. 52.
Sabbas Maſſalianus. 52.
Saluſtius Cynicus. 242.
Samaritani. 230.
Sampligeramus. 181.
Samus Episc. 52.
Sanctorum vitæ. CXCVIII. ſeq.
Sappho. 161.
Scindapſus Eretrius. 190.
Septem dormientium Martyrium.
 CCLIII.
Septimius Episc. 54.
Serapion Thmuitanus. 85.
Serenus Grammaticus. 279.
Sergius Patriarcha. CCXL.
Sergius confeffor. LXVII.
Severianus Gabalenſis. 59. 229. 231.
 232. alius Severianus. 242.
Severus Conſul & Patricius. 242.
Severus Antiochenus. 50. 52. 222. 225.
 226. 228. 162. 229. 230. 232.
Sibylla. 166.
Simeon Maſſalianus. 52.
Simeon Stylites. 229. 230.
Simeon Monachus & preſb. 231.
Simon Magus. 230.
Simonides. 239.
Simplicius Papa. 42.
Sifinnius CPol. 52.
Socrates Philoſ. 158.
Socrates ſcholafiticus. XXVIII. 96.
Sopater Sophiſta. CLXI.
 Ttt 3 Sopho-

- Sophocles. 158. 190. 279.
Sopronius. V. 138. Hierosol. CCXXXI.
 Soranus Mallotes. 242.
 Soterides. 161. 175.
 Sotion. CLXXXIX.
Sozomenus. XXX.
 Stafinus Cyprius. 239.
Stephanus Gobarnus, *Tritheita*,
 CCXXXII.
Stephanus diaconus Ⓞ. 24.
Stephanus monachus, *Syncellus*. 228.
 Stefichorus. 190.
 Superianus Sophista. 242.
Synecleticus Tarsi Episc. 228.
Synesius XXVI.
Synodus Nicena. XV. LXXXVIII, LXXXIX.
 CCLVI. 127. 229. 230.
CPolitana. 228. 229. 230.
Ephesina. XVI. 52. 54. 229.
Ephesina Ἀνεστη. 229.
Chalcedonenfis. XVII. 21. 226. 228.
 55. 229. 230. 231.
quinta. XVIII.
sexta. XIX.
septima. XX.
ad Overcum. LIX.
Palastina Diospol. 54.
Alexandrina. 230.
Sidenfis & aliz contra Massalian. LII.
Carthag. contra Pelag. &c. LIII.
 Syrianus Philof. 242. alius junior.
 ibid.
 Tarantinus. 163.
 Tarasius Photii frater. 280.
 Tellis. 190.
 Terpander. 239.
 Tertulla. 190.
Tbalassius. 192.
 Theaganes. 161. 242.
 Themistius Euphrades. LXXIV.
Themistius Agnoëtarum promachus
 IXXIII. 108.
 Theo archiater. CCXX.
 Theo, rhetor. 181. 242.
 Theocritus Chius. 176.
 Theodora. 181.
Theodoretus. XXXI. XLVI. LVI. CCLXXIII.
 CCIII. CCIV. CCV. 206. 230. 231.
 232.
Theodorus Eginensis Episc. 253.
Theodorus Antiochenus (Mopseft.)
 IV. XXXVIII. LXXXI. CLXXVII. 227. 43.
 138. 230.
 Theodorus Asinæus. 242.
Theodorus monachus Alex. CVIII.
Theodorus presbyter. I.
Theodorus (Diodorus) Tars. CGXXIII.
 Theodorus Samothrax. 190.
Theodosius Magnus. 53.
Theodosius monachus. XXII.
Theodosius Acephalus. 226.
Theodosiani. 227.
Theodotus Ancyranus. 231.
Theodotus Antiochenus. 52. 53.
Theognostus Alexandrinus. CVI. 232.
Theopaschita. 229.
Theophanes Byz. LXIV.
Theophilus (Alex.) 227. 53. 56. 232.
Theophilus Calligraphus. 231.
Theophobius. 108.
 Theophrastus. CCLXXVIII. 190.
Theophylactus Simocatta. LXV.
 Theopompus. CLXXVI. 189.

Theo-

- Theosebius. 242.
Thomas referendarius, xxxvii. alius
 Thomas. 194:
 Thucydides. 158. 176. 259. 260.
 Tiberinus. 158.
 Timæus Sophista. cli. 154.
Timothei Apostoli Martyriam, ccliv.
Timotheus Alexandrinus. 52.
Timotheus Acephalus. 225. 230.
 Timotheus dithyramb. 239.
Tittus Bostrensis. 85. 232.
 Valens. 163.
Valentinus hereticus. 230.
Valentiniani. 236.
 Valerius. 169.
Verinianus. 52.
 Victorinus Lampadius. ci.
 Vindanonius Anatolius Berytus.
 clxiii.
Volusianus. 53.
 Uranius Syrus. 242.
Urania Manichea. 179.
 Xenophon. 158. 279.
 Zacharias Propheta. 184.
Zacharias Papa. cclii.
 Zamolxis. 166.
 Zafrades Persa. 81.
 Zeno. 242.
Zenobius Acephalus, Scholasticus
 Edessenus. 208.
 Zenodotus. 181. 242.
 Zosimus. xcviij.
 Zosimus Panopolit. 170.

De aliis Photii Scriptis.

IX. EPISTOLÆ Photii CCXLVIII. ex Codice Bodlejano descriptæ & cum *Richardi Montacutii* Episcopi Norvicensis (jam defuncti A. 1641. sub finem a) mensis Aprilis,) versione & notis vulgatæ sunt Lond. 1651. fol. quibus editor R. D. adjunxit alias *Epistolas V.* quas ex oriente secum attulerat Patricioque Junio donaverat Christianus Ravius.

Familiam ducit in hac editione prolixa illa & lectu digna Epistola de fide & septem Synodis & de boni Principis officio ad *Michaëlem Bulgaricæ principem* nuper baptizatum b) cujus partem ex *Francisci Turriani* versione ediderat Latine Henricus Canisius T. V. Antiquar. Lect. p. 183. sed omissa parte posteriore de Principis officio & *narratione de VII. Synodis*,
 dis,

a) Andreas Rivetus lib. 2. Critici sacri cap. 1.

b) Princeps iste sive Rex Bulgarorum Bogaris (vide Combesium ad S. Maximum T. 2. p. 693. seq.) in sacro baptisinate nomen Imperatoris Michaëlis adscivit, ut ex Jo. Curopalate narrat Baronius ad A. C. 845. n. 6. Confer Lambecium III. p. 161. seq.

dis, c) quæ in Londinensi edit. legitur à pag. 3. ad 18. atque sapius lucem vidit alias, & panopliæ Euthymii d) subjicitur, & post Nomocanonem Photii Græce & Latine à Christophoro Justello Paris. 1615. 4. & Tomo secundo Bibl. Canonice p. 1141. & in Concilii Harduini T. V. p. 1463. iterum edita est. Lacunam p. 1. edit. Lond. ita ex Codice Cæsareo supplet Lambecius III. p. 163. *αὕτη γὰρ τῆς πολυμύθου πλάτης τὸν ἄνθρωπον ἀπαλλάττει, καὶ τὰ τῆς καρδίας ὀμίματα τῆς καὶ τοῦ αἵματος ἀποκαθαίρει, καθαρὰ ψυχῆς θεωρεῖα τῷ καθαρῶταίῳ κοῦρει τῆς λατρείας καθαρῶς ἐκπνέειν παρέχεται. Hæc enim (fides Christiana) hominem variis erroribus liberat, & oculos cordis, pulsa inde caligine, repurgat, ut pura contemplatione animæ in purissimam pulchritudinem Divini cultus possit intueri. Turrian.*

Secunda Epistola non minus est memorabilis ac celebratissima, Encyclica nimirum illa sive circularis adversus Nicolaum Papam Rom. & Latinos, Episcopis per orientem missa de dogmatibus tum aliis tum præcipue processione ex solo Patre. Hæc ipsa est quam integris scriptis impugnaverunt *Æneas* Parisiensis e) ac *Ratnams*, f) & cujus lucubratio intercidit, *Odor* Bellovacensis. g) Hanc deinde à pluribus Patriarchis CPolitanis, h) sed omiſſis vel interpolatis hinc inde, prout res ferebat, aliis recoctam & suo sub nomine emissam notat Allatius contra Creyghtonum p. 194.

De

- e) Alia Synopsis VII. Conciliorum quæ Græce, subjuncta Abrahami Sculteti versione prodit ad calcem Gelasii de actis Synodi Nicenæ, Heidelberg. apud Commelin. 1604. fol. Alia item *Conciliorum Synopsis* quam *Phetio Tyrio* auctore attulit ex oriente Christianus Ravus communicavitque cum Jacobo Usserio qui ex illa locum producit diff. de Rom. Ecclesiæ Symbolo vetere p. 25. 26. Eandem MStam habuit Isaacus Vossius. Alia denique quam è MS. Bibl. Augustanæ productam vulgavit Græce, dicavitque Theodoro Cantero David Hoescheliuſ, Augustæ Vindel. 1595. 4. sed longe pleniorẽ integrẽque Græce & Latine dedit Stephanus le Moyne in variis sacris T. 1. p. 81 - 123. Lugd. Bat. 1685. 1694. 4. Ne dicam de auctoris incerti libello de sex Synodis, atque libello *Nili* metropolitæ Rhodii de Synodis novem, quos ambos, utraqve lingua dant Gvil. Voëllus & Henricus Justellus in Bibl. Canonice Tomo 2. (illum p. 1161. hunc p. 1155.) Ibidem p. 1166 - 1215. exstat Synodicon à *Johanne Pappo* primum editum Gr. Lat. Argentorat. 1601. 4. in quo brevis de Synodis CLIII. notitia occurrit, definens in Synodo octava CPoli A. 877. celebrata. Hæc tria scripta etiam recusa Tomo V. Concilior. Harduini: nam Labbeus in sua Concilior. collectione Synodicon Pappi non uno loco, sed per singula capita sparsim exhibet, ut caput 1. T. 1. p. 21. caput 3. p. 564. caput 2. & 5. sqq. p. 599. seq. &c.

d) T. XIX. Bibl. Patrum edit. Lugd. e) Dacher. spicileg. T. VII.

f) idem Tomo II.

g) Elias du Pin T. VII. Bibl. Eccles. p. 100.

h) Sic *Sisinnii* Patriarchæ nomine emissam notat Baronius ad A. C. 363. n. 33. & Allatius libro de consensu utriusque Ecclesiæ p. 606. Eandem Photii Epistolam Encyclicam Latine ex versione *Federici Memi* jam dicto loco Baronius exhibet.

De cæteris speciatim dicere nihil attinet, nisi quod auctore suo lectu-
que dignæ sint, variaque contineant egregia, quæ vel ad locos S. Scriptu-
ræ illustrandos, vel ad mores & jura Canonica Ecclesiæ Græcæ rectius in-
telligenda, vel ad alia capita non pœnitenda liberalis eruditionis Insigni-
ter faciunt. Epistolam CCVII, quæ de aliis Epistolarum scriptoribus fert
judicium, illustratam dedi supra lib. 2. c. 10. §. 48. Nonnullas harum
Epistolarum, (quinque & triginta) ex codice MS. Maximi Margunii
Cytherorum Episcopi vulgaverat Græce ad calcem Bibliothecæ Photia-
næ *David Haschelius*, unam ad Joannem Patricium quoque in notis p. 948.
Consolatoriam vero de sororis obitu ad Eusebiam monacham, (quæ
in Londinensi edit. est 245.) *Conradus Rittersbusius* A. 1601. 8. Augustæ
Vindel. una cum Hymnis Anacreonticis Margunii Latine versis. Non-
nullas quoque Latine in Annalibus suis Tomo decimo ex versione Pe-
tri Morini vel Federici Metii produxit *Cæsar Baronius*: in his etiam aliquas
quæ in Londinensi desiderantur, ut binas ad NICOLAUM Papam i) ad
A. 859. n. 61. & ad A. 861. n. 39. & unam ad Archiepiscopum AQVILEI-
ENSEM de processione Spiritus S. ad A. 883. n. 5. Fed. Metio interprete,
quam Græce cum nova versione sua vulgavit *Franc. Combefisius* in parte 1.
auctarii novissimi Bibl. Patrum p. 527. Paris. 1672. fol. Aliam ad THEO-
PHANEM Monachum (Cerameum) Græce cum versione Jacobi Sirmon-
di publicavit *Franciscus Scorsus* S. I. in prolegomenis ad Theophanis illius
homilias Græce & Latine editas Paris. 1644. fol. Aliam ad STAVRACIUM
spatharocandidatum, præfectum Insulæ Cypri, *Cotelerius* T. 2. monument.
p. 104. ibid. 1681. 4. Aliarum duarum adhuc ineditarum notitiam dat
Combefisius p. 549.

1) ad Nicolaum Papam, quæ incipit: ὅτε τῆς ἱεραρχίας κατὰ τὸν τὸ
μέγεθος ἀναλήψομαι, καὶ πολλὰ τὴν ἀνθρώπινον &c.

2) ad Occopontium & Syncellum Theopolitana (Antioch.) Ecclesiæ, μεγίστων
μυστηρίων θεν τετυχηκότας ἀγαθῶν.

Sed tertia ad Nicolaum, quæ incipit: ἀγάπης μὲν αἰσ ἀληθῶς εἰδὲν κτήμα
σεμνότερον, eadem est quæ Latine exstat apud Baronium ad A. 861. n. 34.

Uuu

Ex

- i) Græca allegat Allatius contra Hottingerum p. 12. & 66. & de purgatorio p. 595. seq. &
de ætate ordinum apud Græcos p. 165. è Joanne Vecco. Fragmentum aliquod Latine
versum affert etiam & oppugnat Hugo Etherianus, duodecimi scriptor sæculi, libro secundo
contra Græcos cap. 16. T. XXII. Biblioth. Patrum Lugd. p. 1230. seq. Ex alia Epistola
Encyclica (quam servavit Nicetas tomo XXI. thesauri Orthodoxæ fidei adhuc inedito)
locum producit Græce *Usserius* libro de Eccles. Rom. Symbolo vetere p. 20.

Ex Epistola Photii ad ZACHARIAM k) Armeniæ Patriarcham pro doctrina Concilii Chalcedonenfis, jam doctiff. Caveus notavit nonnulla afferri Latine ex Armenico verfa à Clemente Galano in Conciliatione Ecclesiæ Armeniæ cum Romana, A. 1650. fol. Romæ edita part. 2. p. 28. & 116.

Index eorum ad quos Photius scripsit.

ad paginas editionis Epistolarum Londinensis.

Acacio Monacho & Medico. pag. 162. 163.

Alexandro Comiti. 101. 213.

Amphilochio Cyzici Metropolitæ. 190. 215. 220. 165. 295. 304.

Anastasio tributi collectori. 106. 107.

Anastasio Presbytero & Bibliothecario Romano. 244.

Anonymo. 143.

Antonio Bospori Archiepiscopo. 136.

Aquilejensi Episcopo. Edita Latine à Baronio ad A. 883. n. 5. & Græce ac Latine à Combesio in Auctar. noviss.

Archiepiscopis Orientalibus. 47.

Arfaber protospathario. 335. 347.

Arzenio Monacho. 113. 271. 345. 357.

Athanasio Monacho & Anachoretæ. 81. 85. 86. 134. 313.

Baanæ Præposito & Patricio, & Curopalatæ. 65. 68. 69.

Eidem jam Cæsari creato. 71.

Bardæ Patricio, & Macedoniæ Duci. 119.

Barnabæ Monacho. 98.

Basilio Patricio urbis Præfecto. 74.

Basilio Prætori. 128.

Basilio Quæstori. 101. 209.

Basilio Imperatori. 136. 141.

Christophoro protospathario à secretis. 170. 275.

Constantino Notario. 244. 360.

Constan-

k) fuere & alii Zachariæ Photio familiares, ut Zacharias Cophus (*ὁ κωφὸς σурдus*) Chalcedonenfis Metropolitæ ab eo ordinatus, cujus in Synodis Photii causa celebratis non semel mentio, & Zacharias Tauromenii in Sicilia Episcopus in causa Photii Romam missus, quem à priore distingvendum docet Franciscus Scorsus prolegom. ad Theophanem Ceraumeum. Zacharias alius Paulicianus memoratur à Photio lib. i. contra Manichæos, infra, p. 558.

- Constantino Patricio. 201.
 Constantino Spathario. 127. 180. 268. 294. 309.
 Damiano Hospiti. 153. 155. 293.
 Dorotheo Monasterii Cedronorum Abbati. 344. 345.
 Monacho *ἐκπεσόντι*, lapsō. 74.
 Episcopis, ab exilio. 245. 286.
 Eulampio Archiepiscopo & Sceuophylaci. 122. 135. 167. 269. 270. 273.
 307.
 Eufchemoni Archiepiscopo Casareæ Cappadociæ, 124. 125. 166. 211. 245.
 274. 299. 313. 377. 378.
 Eusebiæ Monachæ. 372.
 Eustathio Patriarchæ Antiocheno. 73.
 Euthymio Catanensi Metropolitæ. 205.
 Euthymio Monacho. 119.
 Galatoni, à secretis. 110. 291. Vide Leonti, &c.
 Georgio Diacono & Hospitalario. 100. 114. 132. 133. 135. 189.
 Georgio Nicomediæ Metropolitæ. 84. 166. 210. 221. 224. 235. 243. 295.
 296. 318. 380.
 Gregorio Diacono & Chartulario. 141. 142. 155.
 Gregorio Spatharocandidato. 88.
 Gregorio Syracusæ Archiepiscopo. 154.
 Helix protospathario. 77. 163. 294.
 Ignatio Chrysopolitani Monasterii Abbati. 125.
 Ignatio Claudiopolis Metropolitæ. 156. 164.
 Ignatio Lophorum Episcopo. 84. 120.
 Joanni protospathario. 69. 94. 95. 96. 97. 98. 112. 127. 178. 206.
 Joanni Heracleæ Metropolitæ. 72. 87. 324.
 Joanni Nicomediæ Metropolitæ. 77.
 Joanni Patricio. 273.
 Joanni Patricio, & Pratori Græciæ 113. 134. 209.
 Joanni Patricio & Sacellario. 102.
 Joanni Patricio, & Sacellario per Angureos. 102. 122. 131. 171.
 Joanni Philosopho. 114. 115.
 Joanni Protospathario, & Drungario Ploimi, 206.
 Isacio Monacho. 169.
 Leoni protospathario. 306.
 Leoni & Galatoni, fratribus, à secretis. 150. 324. 346.

- Leoni Logothetæ Madiam. 99. 100. 112.
 Leoni Logothetæ, Monacho jam facto 128.
 Leoni Philosopho. 305.
 Leoni Spathario, cognominato Draconi. 87.
 Manuelli Patricio. 203. 334.
 Marco Monacho Siculo. 130.
 Mariano Patricio, & Domestico Scholarum. 287. 288.
 Metrophani Monacho & Anachoretæ Siculo. 118. 205.
 Michaëli Bulgarorum Principi. 1.
 Michaeli Imperatori. 78. 80.
 Michaeli Mytilenes Metropolitæ. 157. 334.
 Michaeli Patricio & Sacellario. 112.
 Michaeli Protospathario. 131. 153.
 Michaeli Spatharocandidato. 175.
 Nicephoro Philosopho, & Monacho. 307. 323. 356. 358. 359. 365. 371.
 Nicetæ Protospathario. 154.
 Nicolao S. Nicephori Monasterii Abbati 213.
 Nicolao Papæ vet. Romæ. Latine apud Baron. ad A. 859. n. 61. & A. 861. n. 39.
 Pantoleonti Spathario. 83. 243.
 Paulo Cæsareæ Archiepiscopo. 262.
 Paulo Laodiceæ Metropolitano. 242. 304. 317. 328. 332.
 Paulo Monacho apostatæ. 71.
 Sabæ Anachoretæ. 133. 262. 264.
 Sabæ Pissadorum Hegumeno. 76.
 Sergio, fratri. 103. 107. 121. 202. protospathario. 214. 295.
 Sergio Magistræ, & Dromi Logothetæ. 73. 75.
 Sophronio Monacho. 98.
 Spathario Spatharocandidato. Edidit Cotelierius T. 2. monument. p. 104.
 Stephano Orthodoxo. 315.
 Tarasio Patricio, fratri. 90. 126. 171. 207. 208. 214. 347. *
 Theoctisto Hegumeno. 94.
 Theodoro Abbati. 115. 199. 200. 300. 302.
 Theodoro, fratri. 193.
 Theodoro Laodiceæ Metropolitæ. 98. 120. 132. 194. 198. 199. 244. 293.
 Theodosio Monacho & Anachoretæ. 158. 159.

Theo-

* Hic adde Epistolam Photii ad Tarasium quæ in calce Bibliothecæ legitur.

Theodoto Spatharocandidato. 164. 204. 206.

Theophani μονάζοντι. edita à Scorso in prolegom. ad Theophanem Cera-
meum.

Theophani Diacono, & Protonotario, 129. 361.

Theophilo protospathario 164. & Sacellario, 292.

Theophilo Præposito. 163.

Theophylacto protospathario, 333.

Theophylacto Patricio, & Duci Armeniacorum, 82.

Zacharia Armeniæ Patriarchæ. Fragmenta edidit Clemens Galanus.

Zachariæ Antiocheno Metropolitæ, 289.

Zachariæ Chalcedonis Metropolitæ, 151. 152. 267. 329. 333.

Zosimo Monacho & Anachoretæ, 85.

XL. *Adversus recentes Manichæos (sive Paulicianos 1) libri quatuor*, quorum *primus* διήγησιν περὶ τῆς νεοφανῆς τῶν Μανιχαίων ἀναβλαστῆσεως, renascentis Manichæorum illa ætate hæreseos historiam complectitur. *Secundus* confutat illorum dogma, quod animæ quidem à bono Deo conditæ, corpora autem & mundus sensibilis à malo facta fuerint; ὅτι ὁ ἀγαθὸς τὴν ψυχὴν μὲν δημιουργεῖ, ὁ δὲ πονηρὸς τὸ σῶμα καὶ τὸν αἰσθητὸν κόσμον. *Tertius* disputat contra alium Manichæorum errorem, Vetus Testamentum & Legem Moysis ut à malo Deo profecta calumniantium. πρὸς τὰς ἐνυβρίζοντας τὴν παλαιὰν νομοθεσίαν ὡς ἔπληρη. *Quartus*, dicatus *Arsenio* Monacho, m) varias Manichæorum dubitationes & objectiones dissolvit ad eadem ipsorum dogmata pertinentes, declaratque ὡς ἡ χάρις τῇ μωσαϊκῇ κοσμογενείᾳ συμφθεγγέται, καὶ ὅσοις ἄλλοις ἄρτι ἡ πολυτέλεια Θεὸν γινώσκων καθισταμένη παιδαγωγεῖται καὶ κατεσθύνεται. quod *gratia Evangelii*, ἢ *quæcunque Christianam æconomiam ad DEUM recte cognoscendum perducunt ac dirigunt*, pulchre

Uuu 3

- 1) Ex Photio & aliis veteribus colliges *Paulum* Callinices filium, Joannis fratrem, à quo *Pauliciani* dicti & *Panloiohannita*, diu vixisse post Manichæum, adeoque longe diversum esse à Paulo Samosateno ab Antiochiæ Episcopatu circa A.C. 270. dejecto & Manichæi æquali, diversissimæque hæreseos auctore, & cujus sectatores *Παυλιανοὶ*, *Παυλιανισαί*, *Παυλιανίσαιτες*, *Σαμοσατίται*, Samosatensiani. De Paulicianis vero quos ἔμάνεντες κληρονομεῖ appellat Glycas p. 209. Annal. videndus præter Photium æqualis ipsius circa A. 870. *Petrus Siculus* in libro singulari de quo dixi Volum. V. p. 292. nec non *Cedrenus* p. 356 *Euthymius* loco laudato panopliz, & *Nicetas* thesauro Orthodoxæ fidei libro XVIII. R. recentioribus Petavius lib. XV. dogm. Theol. de incarnatione Verbi c. 7. Cangerius notis ad Alexiam Comnenam p. 412. & Beveregius notis ad Synodicum p. 87.

m) vocatur etiā presbyter & ἡγούμενος τῶν ἱερῶν.

pulchre conspirent cum Mosaica Mundi creatione. Καὶ ὅτι τὴν σωματικὴν καὶ ὁρα-
τὴν κτίσιν ἐκείνην ἐστὶν ὁ ἐκ μὴ ὄντων λόγος ὑποσησάμενος, ὃς καὶ τὴν νοεράν τε
καὶ ἀόρατον ὡς πλησίον σοφίας πλάτω παρήγαγεν, quod qui solo verbo corpora-
les & visibiles res ex nihilo condidit, DEUS idem etiam intelligibiles & invisibiles
simili sapientia abundantia produxit. ὅτι καὶ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα τῆς αὐτῆς ἐστὶν
Φιλανθρώπου καὶ ἀγαθῆς προνοίας, ὥσπερ καὶ ἡ ψυχὴ, Φωτοτέχνημα.
Quod corpus hominis, non minus sit benefica, & nos amantis providentia artificium quam
anima. Καὶ ὡς οἱ τῇ νομικῇ πελειῇ ἀπαρτίσαντες Θεὸν πρὸ τὸν ἀληθινὸν καὶ ἀγα-
θὸν ἐθεράπευον καὶ κατὰ τῆς ποιότητος παρελάττοντο. Quod sub veteri Lege
conspicui verum & bonum coluerunt DEUM, & malis omnibus viribus resistere. Hoc
Photii opus (maximam partem adhuc ineditum) in Bibliothecis deli-
tescit ut in Segvieriana, nec non in Vaticana, & ex illustribus Viri Lucæ
Holstenii legato in Bibliotheca Johannea hujus urbis, ex quo Codice edi-
tionem ejus parabat, & partem etiam Latine veterat B. D. Abrahamus
Hinckelmannus n) noster, Pastor ad S. Catharinæ ædem meritissimus,
sed cujus conatibus jam A. 1695. 11. Febr. fata intercessere. Ab eo tem-
pore idem facere constituit Clariss. amicus noster Sebastianus Godfridus
Starckius Berolini, & Romæ vir eruditissimus Laurentius Zaccagnius,
sed uterque obierunt citius* quam consilium hoc peragerent. Itaque pri-
mum duntaxat librum adhuc luci datum habemus, illumque quoniam
plura aliis indicata continet, luce dignissimum, quem ex Segvierianæ sive
Coislinianæ Bibl. Codice publicavit, Latinamque versionem addidit vir
supra laudes Bernhardus de Montfaucon in Catalogo MSS. Codicum
Græcorum illius Bibl. Paris. 1715. fol. p. 349-375. Compendium quod-
dam operis Photiani exstat in Euthymii panoplia edit. Latinæ parte 2. tit.
21. (T. XIX. Bibl. Patrum Lugd.) & edit. Græcæ (Tergobyssi 1710. fol.)
τίτλ. κδ'. Longe pleniora autem sunt quæ leguntur apud Photium, quàm
quæ ab Euthymio vel Petro Siculo, aut Cedreno aliisque, de Paulicianis
traduntur. Exstat Photius contra Manichæos MS. etiam in Codice Col-
bertino 444.

Scriptores qui Manichæos oppugnarunt, à Photio laudantur Alexander
Lycopoleos Archiep. p. 354. Archelaus Carcharorum Episc. p. 356.
358. Cyrillus Hierosol. Epiphanius, Heraclianus Chalcedonis Episc. libris
viginti: Serapion Thmuitanus & Titus Bostrenorum Episc. p. 354.
& Tryphon presbyter p. 358.

Præter hæreticos Basilidem pag. 359. & Valentinum pag. 350. 359.
Mani.

n) Vide ejus detectionem fundamenti Bohemiani p. 52. & 123.

* Zaccagnius A. 1712. 26. Jan. & Starckius A. 1710. 1. Jul.

- Manichaïcis erroribus imbuti eorumque propagatores memorantur:
 Adamantus & Adimantus, Manetis discipuli, p. 357.
 Aphthonius, p. 357.
 Aftati, Sergii discipuli, p. 372.
 Baanes p. 350. 351. 370. 371. Josephi F. p. 365. & discipulus. 371. Βαανί-
 ται, p. 371.
 Basilius Sergii discipulus, p. 372.
 Budes p. 359. idem qui ante Terebinthus, p. 355.
 Budas Manetis discipulus, p. 357.
 Callinice Samosatena Pauli & Joannis mater p. 349. 350. 358.
 Canacares Sergii discipulus p. 373.
 Carbæas, p. 374.
 Chrysocheres Carbææ gener. p. 375.
 Constantinus qui deinde *Sylvanus* p. 350. 351. 358. 359. 360. 361. lampas
 lucida dicitur à Sergio p. 369.
 Cubricus qui postea Manes, p. 355. 359.
 Cynechoritzæ, Sergii discipuli p. 372.
 Dryinus Anienfis, p. 365.
 Gauriabijs, p. 357.
 Gegnæsius Armenius qui deinde *Timothens* p. 350. 351. 361. 362, Pauli Ar-
 menii F. p. 361.
 Heraclides p. 357.
 Hermas Manetis discipulus, p. 357.
 Hierax, p. 357.
 Joannes Callinices F. Pauli frater, p. 349. 358. alius Joannes Sergii di-
 scipulus p. 373.
 Josephus qui deinde *Epaphroditus* p. 350. 351. 364. 365. 371.
 Justus Constantini discipulus, p. 360. 361.
 Manes p. 352. 370. antea Cubricus, Servus viduæ à Terebintho reli-
 ctæ, p. 355. de illo plura p. 356. 357. 358. à recentioribus Manichæis
 rejicitur & anathemate percutitur, Constantinum præ illo ample-
 ctentibus, p. 350. 359. Spiritum S. se venditavit, 356.
 Michaël Sergii discipulus, p. 373.
 Paulus Callinices F. à quo Pauliciani p. 349. 358. 361.
 Paulus alius Armenius Gegnæsii pater, à quo Paulicianos quidam di-
 ctos esse putant, p. 361.
 Scythianus Alexandrinus, p. 354. 359, ejus quatuor libri, *Εὐαγγέλιον*,
κατά

κεφάλαιον, μυσῆρμα, θησαυρός. p. 355. Patrem Deum se appellavit. p. 356.

Sergius qui deinde *Tychicus* p. 350. 351. p. 366. 367. 368. 369. 372. 373. Dryini F. p. 366. interfectus A. 6343. (CHRISTI 835.) p. 372.

ex ejus epistolis loca p. 369, ad Leonem Montanum. * p. 370.

Σεργιῶται. p. 371.

Simeon qui deinde *Titus*. p. 350. 360. 361.

Sifinnius Manetis discipulus. 357.

Terebinthus Scythiani discipulus. p. 355. Buden se cognominavit. p. 355.

Filium Dei, natum ex virgine. p. 356.

Theodorus Gegnæsii frater. p. 361. 362.

Theodorus. p. 371. Sergii discipulus. p. 372.

Thomas auctor Evangelii, Manetis discipulus. p. 357.

Zacharias p. 350. 351. Gegnæsii F. p. 363. 364.

Zaranes p. 357.

Zarvas. p. 357.

Zosimus Sergii discipulus. p. 373.

* ita malim, quam cum erudito interprete, Leonem Montanistam. πρὸς Λέοντά τινά Μοντανόν.

XII. Νομοκανὼν sive ut à Theod. Balsamone & aliis vocatur νομοκάνωνον * *Νομοκανον*, Legum Imperialium Corporis Justiniani & Canonum Ecclesiasticorum harmoniam, per titulos quatuordecim digestam exponens, præmissusque συντάγματι κανόνων è decem Synodis composito A. 6391. (CHRISTI 883.) Vide Lambecium VIII. p. 431. 432. & VI. p. 51 - 54. Canones autem non modo Apostolicos & Conciliorum decem quæ Græca suscipit Ecclesia, sed Patrum etiam scripta, Canonum in auctoritatem recepta annotat, Dionysii, Petri, Timothei, Theophili & Cyrilli quinque Episcoporum Alexandrinorum: Gregoriiqve Thaumaturgi, Basilii Cæsarensis, Gregorii Nysseni, & Gennadii CPol. Non sine causa hunc Nomocanonē cæteris ejusdē generis scriptis omnibus præferendum olim monuit Theod. Balsamon ad Canonem secundum Trullanum. παρεγγυῶμαι πᾶσι τοῖς μέλλουσιν ἀναγινώσκειν Νομοκάνωνον, μὴ προσχεῖν τοῖς παλαιότεροις βιβλίοις τῶν

* Vide Cotelierum T. 2. monument. p. 600. seq. & Cangii glossar. Græc. in νομοκανών. Interdum hoc vocabulo etiam Corpus sive Codex canonum denotatur, ut præter Cangium notavit Beveregius in Codice Canonum illustrato lib. 1. cap. 15.

τῶν νομοκανόνων, ἀλλὰ ἀναγινώσκειν τὸ πρῶτον τὸ πατριάρχου τὸ φωτίου πονηθεῖν, καὶ εἰς τὰς ἰδὲ τίτλους διαγινόμενον. *Monito omnes qui Nomocanonum lecturi sunt, ne antiquioribus Nomocanonorum libri mentem adhibeant, sed id quod à Patriarcha Photio est elaboratum, & in quatuordecim titulos divisum, legant.* Τὸ δὲ νομοκανόνον, τὸ συμποσῶσαν εἰς ἑπτὰ τίτλους τῶν νόμων καὶ τῶν κανόνων, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἔχοντα νεαράς τὴν ἑσθιανὴν ἀπαρκτησάσας καὶ μὴ δεχθείσας ἐν τοῖς βασιλικαῖς, καὶ ἄλλας ἑτέρας νόμους ἐκ τῶν κωδικῶν καὶ τῶν διγέσεων, καὶ δοκῶντα καταπληρῖζεσθαι ὑπὸ πολυλογίας, ἔδον γὰρ μυρία τοιαῦτα βιβλία πρῶτον πολλοῖς ἀξιολόγοις ἀνδράσι, μηδὲ λόγῳ ἀξίον, ὥς κινδυνότερα καὶ δυσπρόσιτα, ἀλλ' ὁππότερον τὴν τῶν ἀπώλειαν. *Nomocanonum autem quod in quinquaginta titulos rededit Leges & Canones (hoc est Joannis qui ex Scholastico & presb. Antiocheno patriarcha CPol. fuit ab A. C. 565. ad 577. & cujus Nomocanonem in quinquaginta tributum titulos Nicolaus Alemannus notis ad Procopii Hist. arcanam p. 110. testatur in Bibl. Vaticana MS. se evoluisse, Beveregius p. 128. notis ad Synodicum, in Bodlejanâ: Christophorus vero Justellus ex Codicibus Regis Galliarum, Vaticano & Bodlejano descriptum Latine vertit, illiusque filius Henricus Justellus Græce & Latine cum ejusdem Joannis collectione Canonum similiter titulis quinquaginta distincta, Græce & Latine edidit in tomo posteriore Bibliothecæ juris Canonici veteris Paris. 1661. fol.) itemque reliqua Nomocanona quibus Justiniani Novella abrogata nec in Basilicis recepta, & alie quedam Leges à Codice ac Digestis desumptæ continentur, quæque videntur multiloquio locupletari, (innumerabiles enim tales libros vidi apud multos non adspersandos homines) nibili faciant, ut quæ sint periculosa & refugienda, sed ea perire sinant.* Photii Nomocanon Canonibus ipsis præmissus, (unde & προκανὼν dictus est **) cum Theodori Balsamonis Commentariis Latine ex versione Gentiani Herveti, Paris. apud Gvil. Morellium 1561. fol. deinde ex Henrici Agylæi interpretatione Basil. 1562. fol. & Græce ac Latine deinde plus simpliciter vice editus fuit, ut jam dixi supra cum de Balsamonis scriptis differerem p. 187. Tantum addo lapsum Clarissimum du Pinium memoriâ, quando Photii nomocanonem in magno Beveregii synodico recusum scripsit. Compendium Nomocanonis à Michaële Psello versibus politicis adornatum adhuc in Bibliothecis delitescit manu exaratum. Versus ad Michaëlem Ducam quibus Psellus opus istud ei consecrat, publicavit Cangius in Glossario Græco p. 1002. Nomocanonem Photii cum notis Balsamonis & Zonaræ editum esse à Jac. Gothofredo & Beveregio, præter rem tradit ex memoriâ lapsu Morhofius ὁ μακαρίτης lib. 1. Polyhist. cap. 16. p. 177.

Xxx

XIII

** Vide Cangium in προκανών.

XIII. *Sex breves dissertationes Theologicae*, Latine, Francisco Turriano interprete vulgatæ ab Henr. Canisio Tomo V. Antiquæ Lectionis, Ingolstadt. 1604. 4. 1) *quomodo dicatur Deus esse in omni re, & quomodo respondendum ad objectiones*. p. 188. 2) *Hypotyposes Theologicae, capitibus X.* pag. 190. 3) *quare usque ad Trinitatem procedat Deus, nec citra nec ultra Personæ numerentur*. p. 192. 4) *quomodo dicamus unum & tria*. p. 195. 5) *quomodo cogitari possit DEum esse incarnatum?* p. 198. 6) *quare DEus carnem assumeret?* p. 198. 199. Turrianus usus est Græco Codice MS. Bavarico. Fortasse hæc breves lucubrations sunt particula ex Amphilochoiis Photii adhuc ineditis, de quibus infra.

De voluntatibus in Christo gnomici sive decretoriis diatriba, in qua negat locum habere in Christo deliberationem & electionem, quia omnia novit perfecte, prospicitque simul & semel: itaque licet quæ naturæ tot etiam sint in illo voluntates, tamen quia humanæ naturæ voluntas voluntati naturæ divinæ semper consentit, unam quoque esse voluntatem gnomicam. Prodiit Latine ex ejusdem Turriani interpretatione in Auctario Petri Stevartii, Ingolstadt. 1616. 4. p. 437 - 452. Græce servatur in Bibl. Cæsarea *περὶ γνωμικῶν θελημάτων Ππὶ χειρῶν*. Vide Lambecium V. p. 13. Subjunxit Stevartius dissertationem (Turriani ni fallor) qua Photii argumenta impugnantur. Vide etiam sis de hac materia Joannem Damascenum lib. 3. de orthodoxa fide cap. 14. & Joannis Forbesii instructiones Historico Theolog. lib. V. cap. 26.

Περὶ ἧς μὴ δεῖν πρὸς τὰ ἐν τῷ βίῳ λυπηρὰ Ππιστέφεισθαι, quod non oporteat ad presentes vitæ molestias attendere, & hoc unice omni studio curandum ut peccata fugiamus. Hoc scriptum breve Cotelerius Græce & Latine edidit T. 2. monument. p. 106 - 108. Paris. 1681. 4. Incipit: ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ βίῳ ἄλυσθαι.

Εἰς τὸ γενέσιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. *Homilia in sanctissima Dei Genitricis Natalium diem*. Incipit: πάντα μὲν ἑορτὴ καὶ πάντα πανήγυρις. Græce ex MS. Mazariniano descripsit & cum versione sua edidit Franciscus Combesius in auctario novo Bibl. Patrum T. 1. p. 1583 - 1604. Paris. 1648. fol. testatus in Segvieriani Codicis indice etiam aliam Photio tribui in sepulturam Domini. Hæc licet valde luculenta a Combesio omissa est, quia exordio mutilam exscribere noluit. Altera Latine extat etiam in ejus Bibl. Concionatoria.

Ὁμιλία ῥηθεῖσα ὡς ἐν ἐκφράσει ἔ ἐν τοῖς βασιλείς πεινωμένῃ ναὶ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ὑπὸ βασιλεῖς ἔ Μακεδόνῳ οἰκοδομηθέντῳ. *Homilia complexa descriptionem novi templi S. Marie Virginis in palatio conditi ab Imp. Basilio Mace-*

Macedone, & die ejus dedicationis habita. Hanc Græce primus publicavit *Petrus Lambecius* notis ad Codinum p. 187. Parisi. 1655. fol. Latine vertit *Combesius*, in cujus manipulo originum rerumque CPolitanarum legitur utraqve lingua p. 296-303. ibid. 1644. 4. Incipit: *Φαίδρον ὁρῶ τῆς παρῶσης ἡμέρας πὸν σύλλογον.*

In Gvil. Beveregii Synodico T. 2. ante Matthæi Blastaris syntagma, tituli paginarum præferunt *Balsamonem* in Photii XI. *interrogationes quorundam Monachorum.* Sed Photii nomen ibi delendum, nihil enim in illis interrogationibus, quod ad Photium ullo modo pertineat.

Ἐξηγησις in *Joannem Climacum* quæ in Codice Coisliniano refertur ad Photium, & cujus excerpta quædam dedit Raderus, non Photium sed Eliam Cretensem auctorem habet, ut dixi Volum. VIII. p. 617.

XIV. *Adversus Latinos, de processione Spiritus S.* κατὰ τῶν τῆς παλαιᾶς ῥώμης, ὅτι ἅ πατὴρὸς μόνον ἐκπορεύεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀλλ' ἐκ καὶ ἐκ τοῦ υἱοῦ. in *Euthymii* Panopliæ Latinis versionibus omissum, sed in Græca quæ Tergobyti in Walachia A. 1710. fol. lucem vidit, legitur, & tituli XIII. locum occupat, ut dixi Volum. VII. p. 463. Græca etiam obvia MSS. in variis Bibliothecis, ex quibus *ῥήσεις* varias produxere Usserius, Petavius, præcipue vero Allatius ut contra Creyghtonum p. 232. 244. & contra Hottingerum p. 417. &c. Nec credibile est quod p. 418. Allatius affirmat illa non à Photio ipso esse, sed assumpta & βασιολογήματα recentium Schismaticorum, itaque recte rejecta à Zino Euthymii interprete. Sane simillima in Photii scriptis jampridem lecta omnes agnoscunt atque etiam in illis passim reperiuntur, ut in Epistolis scriptis ad Nicolaum Papam, & ad Patriarcham Aquilejensem, nec non in Encyclica illa celebri, aliisque in lucubrationibus. Ad Photii objectiones respondet Jo. Veccus libro primo de unione Ecclesiarum veteris & novæ Romæ, in Allatii Græcia Orthodoxa T. 1. p. 154. &c.

XV. *Amphilochia, τὰ Ἀμφιλόχεια*, Responsiones ad quæstiones & dubia CCCVIII. * ab Amphilochio Cyzici Metropoli, ad quem Photii exstant Epistolæ, proposita de variis S. Scripturæ locis, aliisque capitibus Theologici variiqve argumenti. *Opus varium & multiplici eruditione plenum Theologia ac Scriptura expostitoribus maxime necessarium, eoqve magis amplectendum*, judice Allatio, quod non alibi quam in Vaticana Bibl. ex libris Lollianis sub Urbano VIII. inventum exstet. Sed non modo, ut idem mox refert Allatius, apographum ejus à Francisco Arcudio, Nuscano Episcopo descriptum, servatur in Bibl.

Xxx 2

una

* Apud Allatium p. 576. de consensu, numerantur CCCXIII. quod typographi errorem esse suspicor.

Barberina, verum etiam idem opus licet titulo, capite & cauda truncum una cum libris Photii contra Manichæos obvium est in Codice Colbertino 444. teste Cotelerio III. monument. p. 556. Alius pulcher Codex Amphilochiorum exstat in Bibl. Segviceriana sive Coisliniana, unde singulorum CCCVIII. capitum titulos & initia exhibet eruditiss. Montfauconus in Catalogo MSS. Græcorum illius Bibl. p. 326-345. Ab eodē p. 346. seq. Græce & Latine exhibentur quatuor Quæstiones: CXXV. (quam ab Allatio acceptam dederat quoque Combefisius ad calcem sui Asterii, T. I. auctar. novi Bibl. Patrum p. 276.) Πόσοι Ἀσέριοι γεγόνασι καὶ τίς ἡ δόξα αὐτῶν ; ποιοὶ Ἀστερίου fuerint, & quanam ipsorum opinio ? CXXIX. Διὰ τί τῷ τληπαθεῖ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας οἱ ποιηταὶ ἐγκλείουσιν ; *cur labrisio Herculi Poëta Amalthea cornu in manibus ponant ?* CLX. πόσαι σίβυλλαι γεγόνασι ; ποιοὶ fuerint Sibylla ? & CLXVI. ποίας αἰρέσεως ἦν Εὐσέβιος ὁ Πامφίλος ; *cujus hæresis erat Eusebium Pamphili ?* Pridem quoque quæstionem XXXVII. εἰ ἀπερίγραπτος ἡ ἐν τῷ Τίμῳ Θεότης, ἡ σὰρξ ἣν ἀνέλαβεν ἡ πανταχῶς ἡ περιγεγραφομένη τόπος ; *si incircumscripsea est in Filio Deitatis, num caro quæ assumpsi ubique est, an loco circumscripsea ?* publicaverat Græce & Latine Combefisius ad calcem sui Amphilochii Paris. 1644. fol. pag. 226. Locum ex quæstione LXXXIII. producit Allatius capite 2. syntagmatis de engastrimytho : alium ex quæstione CLVII. in libro de Simeombus p. 3. Alia loca laudat Franciscus Turrianus in defensione Epistolarum Pontificum, & in notis ad Constitutiones Apostolicas, nec non in libro de jure ordinandi Ministros Ecclesiæ p. 155. Quædam etiam capita Amphilochiorum inter Photii epistolas legi monet Allatius lib. 2. de consensu cap. 6. §. 4. Speciatim illas, ut præstantissimo Caveo notatum, quæ Amphilochio Cyziceno inscribuntur. Ubi integrum hoc opus, quod optandum est, lucem viderit, constabit tum hoc : tum illud præterea, an ex eo mutuati sint auctores Catenarum in Evangelistas, quæ ex Photio passim afferunt, an quod facilius mihi persvadeo, ex commentario ejus deperdito in Matthæum.

XVI. Scripta Photii alia inedita.

I. *De Patriarchis sede sua injuste pulsis*, quod orthodoxi successores communionem eorum non refugerint, ποσων ἐκβαληθέντων πατριαρχῶν τῇ τῶν κοστέτων πρὸς αὐτὰς βασιλέων ἀπεχθεΐα, οἱ μετ' αὐτὰς ὀρθόδοξοι ἀποδέχονται. MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio VIII. p. 458. Incipit : Ἀναστασίῳ ἐκβαληθέντι & θανάτῳ. Similibus argumenti scriptum

prope junioris auctoris qui circa A. C. 1267. vixit, editum habemus ab Humfredo Hody, de quo dixi Volum. VI. p. 134. Aliud Methodi Monachi memorat Allatius libro de Methodiis p. 383. 384. (edit. à me curatae T. 2. operum S. Hippolyti p. 95.)

2. συναγωγὰ καὶ ἀποδείξεις ἀκριβεῖς *Collectanea & demonstrationes* ἐ Synodicis & Historicis scriptis *de Episcopis & Metropolitibus* atque aliis Ecclesiasticis controversiis, quaestiones X. *adversus Latinos*. Incipit: *Ἰπὶ καὶ πάντων*. MSS. in Bibl. Bodlejana, Codice Barocciano 91. & 96, & in Caesarea, Lambec. III. p. 195. V. p. 46. Locum ex illo scripto produxit Humfredus Hody in libro edito Anglice qui inscribitur: *the case of sees vacant*, p. 89. Act. Eruditor. T. 2. supplementi p. 562.

3. Περὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος *μυσταγωγίας, καὶ ὅτι ὡς περὶ τῆς* ἐκ μόνου ἁγίου Πατρὸς *ἱερολογεῖται γενᾶσθαι, ἕως καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐκ μόνου καὶ ἁπλῆς αἰτίας θεολογεῖται ἐκπορεύεσθαι, λέγεται δὲ ἁγίου εἶναι ὡς ὁμοῦσιον καὶ ἀποσπασμένον δι' αὐτὸ.* De Spiritu S. disciplina arcana & quem *admodum Filius ex solo Patre, ita & Spiritus S. ex sola eademque causa procedit: dicitur tamen Filius esse, tanquam qui illi consubstantialis est, & ab eo mittitur.* Hunc tractatum sane luculentissimum appellat Allatius de consensu utriusque Ecclesiae p. 575. testatus in Codice Palatino referri ad Metrophanem * Episcopum Smyrnensem. Incipit: *ἐν πολλοῖς μὲν εἰσιν οἱ ἐλεγχμοὶ πολυσίτοις ἐσπασμένοι λόγοις δι' ὧν ἡ ὁφθαλμοὺς κατασπᾶται.*

4. Eodem loco alia apud Graecos sub Photii nomine opuscula legi Allatius monet, minoris illa quidem molis ac momenti. Κατὰ Λατίνων *περὶ τῆς ἁγίας Πνεύματος. Adversus Latinos de processione Spiritus S.* Incipit: *τίς ὁλως ἀνάσχοιτο τῶν ἐν χριστιανοῖς τελόντων Ἰπὶ τῆς ἁγίας τελευτῆς. δύο εἰσάγει αἰτία.* MS. in Bibl. Caesarea. Lambec. III. p. 117. Plura de eodem argumento scripserat Photius partim etiam edita in ejus Epistolis, & apud Euthymium. Ex Oratione prima Photii de processione Spiritus S. producit locum Allatius contra Hottingerum pag. 196.

5. Τὰ παρὰ τῆς Ἐκκλησίας τῶν Λατίνων αἰτιώματα *μερικᾶ. Adversus Latinorum Ecclesiam criminationes particulares.* Incipit: *ὅτι τὰ ἄζυμα προφέρουσι.*

6. Σύμβολον πίστεως πρὸς τὰς μέλλοντας χειροτονῆσθαι *Επισκόπους. Symbolum Fidei pro iis qui Episcopi ordinandi sunt.* MS. in Bibl. Caesarea teste Lambecio VIII. p. 453.

7. Homiliae XIV. quarum notitiam Nic. Heinssio communicavit GAZENSI Metropolitae D. Paisius Ligarides, & ab Emerico Bigotio accep-

Xxx 3

ptana

* Huic Metrophani (circa A. 858 claro) in codice MS. Palatino etiam tribuitur opus adversus Manichaeos Paulicianos ad Antonium Metropolitam Cyzicenum.

ptam prodidit Combefifius * ad calcem Tomi I. auctarii noviffimi Bibl. Patrum.

a) μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν κατηχήσεων, post expletas catecheses die sanctæ paralceves, dicta ex ambone templi sanctæ Irenæ. Incipit: ἀλλὰ τὰυτὰ μὴ προηγουμένω λόγῳ τοῖς ἤδη παρεσκευασμένοις πρὸς τὸ βάπτισμα ἔγω δὲ κατηχτισμένους τὴν τελειότητα, ἀλλ' ἐτι καὶ τῆς καθάρσεως ὀφειδόμενοις καὶ τῆς μουσικῆς τραπέζης ἀπειρογόμενοις.

b) altera ejusdem argumenti. Incipit: καὶ τὴν τῶν κατηχητικῶν λόγων ἀκούωνσιν ὧν ἡμεῖς ἐν προσοχῇ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ὀφειδκύνοντες κατὰ νύκτωρ ἐποίησθε τὴν ακρόασιν, καὶ ἡμᾶς τὸν παρόντα καιρὸν προσομιλεῖν ὑμῖν ἐγνώμεν ἀποδεῖν.

c) tertia καὶ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς κατὰ συνήθειαν κατηχήσεως. post lectionem ex more catechesin. Incipit: ὅτε δ' διαβόλες τὸ κράτος σκυλεύεται, ὅτε δ' θαλάσση τὸ κέντρον ἀμβλύνεται, ὅτε τὸ κατὰ δ' ἄδω τὸ τρίπαλον ἵσταται, τῶν συνθηκῶν ἡμῖν ὁ πίναξ ὑπαναγινώσκειται, τότε τῆς ἐμολογίας, τὸ χηρόγραφον προκομίζεται, τότε τῶν ὑποσχέσεων ἡ τηλογραφία διεσπείρεται, διὰ τί.

d) Eis τὴν ἐφοδὸν τῶν Γάσ, in introitum Russorum homiliz duæ, prior incipit: τί τὸτο τίς ἡ χαλεπή αὕτη καὶ βαθεῖα πληγὴ καὶ ὀργή; πόθεν ἡμῖν ὁ ὑπερβόρεος ἔτος καὶ φοβερός. ἐπέσκηψε κεραυνός.

e) Posterior: οἶδα μὲν, ἅπαντες συναπίσταντε, ὅσοι πε δεῖνοι συνεδρῶν δόποσροφὴν πρὸς ἀνθρώπους θεῶν, ὅσοι πε ἀμαθέστερον πῶς περὶ τὰ δ' κυρίως ἀνέκκαθε κτίματα.

f) eis τὸν εὐαγγελισμόν, in Annunciationem sanctissime Dei Genetricis Mariæ. Incipit: Φαίδρα τῆς παρθένου ἡμέρας καθέστηκεν ἡ πανήγυρις, καὶ λαμπρὰν τὴν χαρὰν τοῖς πέρασιν δόποφέρειαι. Χαρὰν χορηγεῖ, λύπην παλαμὰν ἀφαιρῶσα. Χαρὰν χορηγεῖ, κοσμικὴν δόξαν ἐξορίζουσα, καὶ δ' πεπρωκότος πάλας τὴν ἐγερσιν ἐγκαινίζουσα καὶ τὴν σωτηρίαν πᾶσιν ἡμῖν ὑπογράφουσα.

g) altera ejusdem argumenti presente Imperatore ** dicta, incipit: ὡς ἀγαπήλα τὰ σκηνώματα σε, Κύριε τῶν δυνάμεων, καιρὸν καλὸν μετὰ δ' προφῆτα βοήτομα Δαυὶδ, τῶν λογικῶν προβάτων τὰς τῆς ἐκκλησίας αὐλας ἐρῶν τῷ πλήθει σενοχωρημένας πελυανθεῖ τῇ πρεπνότητι καὶ ποικιλίᾳ τῶν συνελκυσμάτων.

h) eis

* Quod ait Combefifius cum ista scriberet (A. 1672.) in Anglia novum Photii opus procudi de Ecclesiæ CPolitanæ præcellentia, nescio an Beveregii intellexit Synodicum, in quo nonnulla Synodi pro Photio habitæ, de qua supra p. 371.

** Basilio Macedone.

h) εἰς τὰ βαΐα καὶ εἰς τὸν Λάζαρον. *in ramos palmarum & in Lazarum*, Incipit : ὅτε τῶν παίδων αἰσανά ἐν τοῖς ὑψίστοις ἀναβοῶντων ἡ ἐκκλησία σάλπιξι, καὶ τῆς λαμπρῆς ἐκείνης καὶ θεοπροπευατῆς φωνῆς ταῖς ἀκοαῖς τὸν ἦχον ἐλκύσῃ, μεταρσιϋ ὅλῃ γίνομαι τῇ προθυμίᾳ.

i) εἰς τὴν Θεοσωμον ταφήν, *in divini corporis sepulcrum Domini nostri Jesu Christi, sancto Sabbato*. Incipit : ἀφ' ἑκαστῆς μὲν τῶν ἑχρῆσθαι καὶ σωτῆρῶν ἡμῶν ἔργων καὶ πράξεων, τῆς περὶ ἡμᾶς φιλανθρωπίας τὸ μέγεθ' ἐμφανίζεται, καὶ τῆς σωτηρίας ἡμῶν λαμπρῶς αἱ χάριτες ἀναπύσσονται. Καὶ πολὺς ὁ τῆς εὐφροσύνης γλυκασμός ταῖς τῶν ἀνθρώπων ὑπηρετούμεν ψυχαῖς.

k) τῇ ᾠδωσκέυῃ τῆς πρώτης ἐβδομάδ' τῶν νηστῶν, *in parasceve prima hebdomadae jejuniorum*, dicta ex ambone templi S. Sophiae. Incipit : ἤκομεν ὑμῖν τὴν προθεσμίαν προφθασαίης, καὶ τῆς ἐφελῆς τὴν καταβολὴν προκαταθέσθαι σπευδάσαιης. Hæc ni fallor est homilia-Photii de hæresi, quæ in Barvoëtii catalogo MSS. Bibl. Scorialensis memoratur.

l) altera ex eodem ambone dicta, incipit : τῆς προλαβέσης ὁμιλίᾳς τὸ τέλος, εἴ τι μέμνησθε, τὸν Ἄρειον παρεδίδοι καθαρῶς, τῆς ἐκκλησίας ἐξωθέμενον, ἀναγκυρῶντα, πλατίζομενον, ὑποκρινόμενον τὴν εὐσεβείαν.

m) tertia, incipit : τῶν προμάχων τῆς ἐκκλησίας, οἷς καὶ πρόσθεν ἐφημεν, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας συσκευασθέντων, καὶ τῶν ἰδίων μὲννομέων τῶν ποιμνίων ἐρημαζέντων.

n) ὅτι τῆς Θεοτόκου ἐξεικονίσθη καὶ ἀνεκαλύφθη μορφή, *quando sanctæ Dei genitricis effigies expressa imagine est atque detecta*. dicta præsentente Imperatore ex eodem ambone magnæ Ecclesiæ, magno Sabbato. Incipit : σιγαὴν εἴ τις διὰ παντὸς μελετήσῃ βίβλιν, νῦν δὲ αὖτις τις εἶναι καὶ πρὸς ῥητόρων τέχνας παρεσκευασθαι τὴν γλῶσσαν, ἐπὶ ἄλλο τι διὰ σπουδῆς ἀνέστι μάλιστα ποιήσαιο.

o) ἡνίκα τοῖς ὀρθοδόξοις καὶ μεγάλοις ἡμῶν Μιχαὴλ καὶ - - - ὁ κατὰ πάσης ἀιρέσεως ἐσηλογραφηθῇ θρίαμβος. *Quando orthodoxis magnisque nostris Imperatoribus Michaëli & - - - adversus omnes hæreses publice monumentis consignatus est triumphus*. Incipit : ἦν ἄρα ἐκ πολλῶν γεγενησῶς ὁ χροῖος καὶ νίκαις ἐκ ἔχων αἰδῶνα, καθ' ἣν ἀκμάζων ἐθάρρει σφινδύεσθαι.

8. In Alexandri Barvoëtii Catalogo MSS. Bibl. Scorialensis inter undecim quas memorat Photii homilias duæ sunt hæctenus mihi indicatæ, una de ascensione, & altera εἰς τὴν ἐφοδὸν τῶν Φώτων live in festo Epiphaniæ.

9. Ἐπιτομὴ τῶν πρακτικῶν τῶν ἐπὶ τὰ ὁικουμενικὰ συνέδρια. *Epitome Actuum Conciliorum VII. Generalium*, Incipit : ἀναγκαῖον εἰς μέλλοντας ἡμᾶς

ΧΡΕΙ-

Χριστιανικῶν ἀγρέσεων ὀπτιμωμένηται. MS. in Bibl. Cæsarea teste Lambecio III. p. 46. & diversa à Photii & aliorum editis synopsis Conciliorum quas memoravi supra p. 520. Videbunt autem quibus MStos Codices evolvendi dabitur occasio, num diversa etiam sit ab inedita synopsi Photii Tyrii, quam laudavit Usserius de Symbol, p. 25. & quæ MS. fuit apud IC. Vossium.

Oda novem MSS. exstant Paris, in Bibliotheca Collegii Claromontani cum Theodori Prodrumi versibus de duodecim mensibus aliisque, teste Phil. Labbeo in Bibl. nova MSS. p. 139. *Ex hisce odia meridiana luce clarius liquere ait Paulus Colomesius Photium nostrum carminis laude floruisse, ut de eo Nicetas Paphlago.* * Photii συχρόν in Methodium CPol. ex octoëcho, T. 2. Agt. Sanctor. Junii p. 969. Anecdota quædam Photii epigrammata in Anthologia inedita Leonardi Philaræ quæ exstat MSS. in Bibl. Coisliniana. Alius Photius Monachus cujus explicationem tropariorum S. Stephani Sabaitæ citat Nic. Comnenus in prænotionibus Mystagigis p. 397.

In Psalmos Catena ex Athanasio, Basilio, Chrysostomo & Theodoro Heracleota, MS. in Bibl. Segvieriana sive Coisliniana. Vide Catalogum MSS. ejus Bibl. editum à celeberrimo Montfaucono p. 58. 59.

In Prophetas MS. in Bibl. Vaticana, ut ex Possævino Colomesius & Caveus.

In Epistolas Pauli MS. in Bibl. Cantabrigiensi. Ex hoc commentario idem Caveus notat plura desumxisse Oecumenium (à quo etiam nomine tenus non raro Photius laudatur) codicem vero istum esse mutilum initio & fine, & totum in Epistolam ad Romanos commentarium in illo desiderari.

In Categorias Aristotelis, MS. in Codice Regio Paris. 547. teste Labbeo p. 114. Bibl. novæ MSS.

Lexicon Photii, quod in Anglia servant viri docti, longe diversum est à Gudiano, longeqve brevius, atque Photium certius auctorem habet. Nam MS. quod ex Bibliotheca illustris Viri Marquardi Gudii pervenit in Principalem Gvelfherbytanam, duobus spissis crassisque constat voluminibus quadratis, nec auctoris gerit nomen præfixum, & in etymologiis enucleandis versatur atque incipit : *σὺν Θεῷ δεχὴ τῆς κατὰ σοιχῶν ἔτυμολογίας. δεχὴ δ' ἂ σοιχείαι. ἀάθην &c.* Itaque & Gisbertus Cuperus timide illud tribuit Photio lib. 2. Observationum cap. 8. MS. *Etymologicum penes Marquardum Gudiam, quod creditur Photii Patriarcha.*

Et

* supra p. 375.

Et ante Cuperum Ezechiel Spanhemius p. 358. de usu numismi. *Διότιον* *Etymologici MS. qui Photius Patriarcha existimatur, & apud antiquissimum Martianum Gudianum posstrum mihi inscriptus, κερᾶσαι, τὰ πάλαι γὰρ κέρῃ ἐκπον δεσ.* Citat iterum p. 368, 369. & H. Vossius Var. Observat. p. 126, 127. At Anglicanum illud Lexicon voces Oratoribus & Historicis, partem etiam Poëtis usitatas exponit brevissime, atque inscribitur: *Φωτίς ἔργων* *Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως λέξεων συναγωγή, αἱ μᾶλλον τῶν ἄλλων ῥήτορι καὶ λογογράφοις ἀνήκουσιν. ὅππῃ χρῆται. προσπεφώνηται δὲ ὁμαῖ τῷ πρωτοπαδάρῳ καὶ ἄρχοντι ἔλκυταμίς, οἰκίῃ μαθητῆς.*

Πρόλογος ἔστι λέξις, δι' ἧν ῥητόρων πῶτος καὶ συγγραφέων ἐκφαίνεται μάλιστα.

Αἱ τῶν λέξεων πλείους πρὸς αὐτὸ τοῦ πολιτικοῦ νέμεται ἐνθῶς, εἰς τὸ ὠφελέστατον τοῖς βολομένοις προσέχειν Διογενιανῶ συνέλεγεσαν. οἱ γὰρ καὶ πολλοὺς ἄλλους ὅππῃ ἔστιν ἤκειν τὴν ἴσιν καὶ ομοίαν πραγματείαν ἐπέστησάν, ἀλλ' ὅσα γὰρ ἐμὲ εἶδεναι ἐδὴς τῶν προτέρων ---- καὶ καχερήσθαι, συναγαγὼν τὴν ἀναγραφὴν κατὰ στοιχεῖον ἐποίησάμην, καὶ τῶν ποιητικῶν παντελῶς ἀποσας, ἐπὶ μὴδ' ὅσοι ταύτας συνιλόχασι, τῶν ἀρμυζόντων τῇ χωρὶς μέτρῃ φράσει παντελῶς ἀπέχοντο, δε.

Incipit: αὐτὸ ἀλφα περισπασθῆν, δηλοῖ τὸ εἶδος, ὅπως γὰρ καλλίμαχος κεχρηται. ὅπως μὲν εἰ μονοσύλλαβος ἡ λέξις ὅσα κατ' ἐαυτὴν αὐτοπλή παρὶς διάνοιαν. ὡς μέρος δὲ παραλαμβανομένη λέξεως, τὸ αὐτοπλή δὲ καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ ἀχανές πέλαγος. ἀλλὰ καὶ τὸ πολὺ, ὡς τὸ ἐν ἀξύλῳ ὕλη. καὶ τὸ ὅμῃ ὡς τὸ ἀδελφός, ὃ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύς ἦτοι μήτρας. καὶ τὸ κακόν, ὡς τὸ ἀμήχανον, αἱτὶ ἔστι κακομήχανον, καὶ ταῦτα ἕτερα.

αὐτὸ δὲ ὅππῃ ἔστι μέγας. ἐστὶ δὲ σχετλιαστικὸν ἀναφώνημα, δαυνθῆν δὲ γέλωτα δηλοῖ, ὡς φησι Διογενιανός.

αἶ. σύστημα ὕδατος.

ἀαπίον, ἰσχυρόν, βαρὺ, χαλεπὸν, οἱ δὲ ἀπληστον, καὶ χεῖρας ἀάπτως μεγάλας, ἀπροσπελάσους, ὧν ἔχ' αἴψατό τις. εἰ δὲ ψιλωθῇ, τὸς ἀπλοῦς. οἱ δὲ ἀάπτον ἀπειρον, ἀπέραντον.

ἀάπτως οἱ μὲν δαυνόντες τὸ δεύτερον α, ἀκύνειν ἀπρὸς πελάγους, ὧν ἔκ' ἂν τις αἴψατο. οἱ δὲ ψιλῶντες, ἀπράκτως. οἱ δὲ τὰς ἀνεκφύκτους καὶ χαλεπὰς. ἀππίων δὲ δαυνόν, βύλεται γὰρ ἀποδιδόναι ὧν ἔκ' ἂν τις αἴψατο, ἢ τὰς πολλοὺς ἀπροσπελάσους.

ἀγχιτέρμων, ὃ γένων. ὁμηρος.

Υγυ

ἀγωγή;

ἀγωγή, τῇ ἰμάντι ᾧ ἄγεται ὁ ἵππος, ὁ καὶ φυτὴρ καλεῖται,

ἀγωγεύς, ὁ ἰμάς τῶν κυνηγητικῶν κυῶν. ἕως Σοφοκλῆς.

ἀγωγήμων, φορτίων ἐμπορικῶν.

ἀγωγὸς, προπομπὴς.

ἀγωνία, ὁ ἀγωνισμὸς καὶ ἀγών. λέγεται δὲ ἕως καὶ ἀγωνιστικῇ. ἀγωνία, Ξενοφῶν ἀντὶ τῷ ἀγών.

ἀγῶνα καὶ τὴν πρὸς τὰς ἀγῶνας ἀσκησιν.

ἀγωνιῶ, κυδινεύω.

ἀγών ὄνομα κύριον δηλοῖ, ὡς Δῆρις ἰσορεῖ. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὸ ἄθροισμα καὶ τὸν ναὸν εἶθα ἀθροίζονται, καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ ἀθροίζεται τὸ πλῆθος. ἀγῶνα καὶ Ὀμηρεῖ τὸν τόπον αὐτὸν ἐν ᾧ ἀγωνίζεται. Θυκυδίδης ἑ, προσελθὼν εἰς ἀγῶνα, ἀνέδρασε τὸν ἡνίοχον.

ἀγὼν ἢ δέχεται σκήψας. τάττεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνησάμενων εἰς σκήψιν.

ἀγωνεῖ κατὰ σχηματισμὸν ἀντὶ τῷ ὁ ἀγών, διὰ δὲ γενικῆς ἐσχηματισμοῦ. ἕως Ἀλκαίῳ ὁ Λυρικός πολλάκις ἐχρήσατο.

ἀγῶνα τὴν συναγωγὴν, ἕως Ἀριστοφάνους.

ἀδαιγμός ὁ διεξέσιμος, ὅπερ ἐστὶ κνισμός. ἕως Σοφοκλῆς. &c.

Hoc Anglicanum puto lectum Josepho Scaligero, qui illud Richardo Thomsoni in Angliam remittens, Epistola CCXXXV. Remitto tibi nunc, inquit, Photium tuum, optimum sane librum & quem edi è re literaria est, quamquam omnia quæ in illo sunt, hodie in aliis, unde ipse hausit, exstant. Quia tamen laborem legentium levare possit, quod in eo omnia congesta sunt, quæ sparsim in aliis relegere labor est, non exiguam à studiosis gratiam iniveris, si tam utilem librum in publicum exire patiaris. Exstat hodie magno cum fructu legentium similis labor Varini Favorini &c. Photium in Lexico MS. apud Robertum Cottonum citat Henricus Valesius in notis ad Harpocratonem p. 4. Plura ex illo Richardus Bentleius in Epistola ad Jo. Millium, subiecta Chronico Joannis Malalæ, & nuper cum Bentleii observationibus ad Menandri reliquias recusa. Quod editionem Lexici Photiani viros doctos in Anglia moliri scripsit Mörhofius lib. 1. Polyhistoris cap. 16. puto cum inauduisse de conatu viri doctissimi Thomæ Galei, qui pro suo in Græcas litteras amore ac studio hunc in se laborem suscipere voluit, ut memorat etiam W. E. Tentzelius in dialogis mensuris Germanice editis A. 1692, p. 608.

XVII. Scripta Photii deperdita.

In Mattheum scripsisse Photium, auctores Catenarum dubitare nos non sinunt, fortasse etiam in alios libros sacri Codicis, licet illa hodie desiderentur.

Adversus Leontium. Svidas: Λεόντιος. καὶ ἔτι ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐγένετο ἀρετικὸς. ἔγραψε καὶ κατ' αὐτὸν Φώτιος ὁ Πατριάρχης.

De imaginum cultu scripsisse aliquid colligas ex Euthymio apud Lambec. III. p. 169. qvi adversus Iconomachos aliquid ex Photio attulit. Vide etiam librum IV. Lambecii p. 148.

Adversus Julianum Imp. aliqua composuisse colligas ex Epistola Photii CLXXXVII. ad Christophorum protospatharium.

XVIII. Hæc de Photio ejusque scriptis dicta sufficiant, ejus lucubrationes plures adversus Latinos ut olim exustas flammis, sic postea suppressas à Romanarū partium nimium studiosis, atque luci subductas docet Frid. Spanhemius, filius, libro de papa scæmina cap. 7. T. 2. Opp. p. 636. 637. Vide etiam Jac. Gretserum lib. I. de jure & more prohibendi, expurgandi & abolendi libros hæreticos & noxios cap. 14. p. 74. seq. Ingolstadt. 1603. 4.

CAPUT XXXIX.

MAXIMI Alexandrini Sophistæ de objectionibus insolubilibus. 1. ANONYME Prolegomena Rhetorica. 2. Indices scriptorum in libris JOANNIS Philoponi adversus Proclum, & in ejus commentariis ad Aristotelem allegatorum.

Lubet hoc capite cum Lectore communicare *Maximi Sophistæ* scriptum rhetoricum quod promisi supra p. 417. ei que deinceps subjungere aliam lucubrationē, alius veteris auctoris, varia continentem scitu jucunda, lectuque non indignam rhetorici itidem argumenti: & denique hoc caput concludere indicibus scriptorum laudatorum à *Joanne Philopono*, quem itidem daturum me pollicitus sum p. 368.

Yyy 2

MAXIMI

ΜΑΞΙΜΟΥ ΠΕΡΙ ΑΛΤΤΩΝ
ἀντιθέσεων.

ΑΙ ΑΛΤΤΟΙ ἀντιθέσεις ὅτι μὲν ἐκ
ἐπιδέχονται λύσιν ἐμφανῇ, πρόδη-
λον οὐ γὰρ ἂν εἶεν ἄλυτοι, εἰ ἐπιδέ-
χοντο λύσιν· ὅτι δὲ μεθόδου ἰσὺς πρὸς
αὐτὰς χρεῖα, ἐμφανές ἐστι. πῶθεν οὖν
αἱ μεθόδοι πρὸς τὰς ἀλύτους ἀντιθέσεις
ἐρῶμεν ἅς δὲ δὴ καμῶν.

α' Εἰν ἐμπύπλη ἄλυτος ἀντίθεσις,
ἢ ἐν προσημασίᾳ δοκεῖν λύνειν, ἀντικα-
τηγορεῖν δ' ἀντιδίκου.

β' Ἡ δὲ προσώπως μὴ ἔχοντα λύσαι,
ἀναβαλέσθαι εἰς ἕτερον χρόνον τῶν
λύσιν.

γ' Ἡ συνδεσμένη, οὕτως ἀντικα-
τηγορεῖν δ' ἀντιδίκου.

δ' Ἡ πάντιν συνδεσμένη, τῇ δικαίᾳ
ἀντιθεῖναι τὸ συμφέρον.

ε' Ἡ τὸν δικαστὴν ἀπάγειν μὲν ἀπὸ
τῆς ἀλύτου ἀντιθέσεως, εἰς ἕτερα δὲ
πράγματα κενόμηναι ἐμβριθῶς.

ς' Ἡ μὲν αἰτίας λύειν τῶν δοκούσων
ἄλυτον εἶναι.

ζ' Ἡ πολλὰς τὴν ἄλυτον ὑπομε-
θεῖσθαι, κατὰ μέρος εἰσάγουσα δικαῖν
λύνειν.

η' Ἡ μὴ τίθεντα, ἀλλὰ λόγου πρὸς
αὐτὴν βλέποντας λύνειν.

θ' Ἡ ὁμιλικῶς καὶ ὡς περ κηδύ-

MAXIMI Sophistæ

*De objectionibus insolubilibus ab Ora-
tore declinandis & eludendis.*

Objectiones insolubiles patet
non admittere evidentem solu-
tionem, hanc enim si admitterent,
insolubiles non essent: Hinc mani-
festum est methodo aliqua adver-
sus illas esse opus, Quibus igitur
viis ac rationibus adversus insolu-
biles objectiones utemur? Dicam
quas reperi.

1. Quando insolubilis incidit ob-
jectio, licebit cauſſando solutionem,
adversarium vicissim accusare.

2. Aut ubi non suppetit quo di-
recte solvatur, solutionem in aliud
tempus rejicere.

3. Aut concedendo, accusationem
hinc intorquere in adversarium.

4. Aut rursus concedentem, uti-
le justo opponere.

5. Aut judicem abducere ab in-
solubili objectione & ad alia, de
quibus contenditur, animum ejus
appellere.

6. Aut causa allata solvere ob-
jectionem quæ solvi non posse vide-
batur.

7. Aut insolubilem in plures sub-
dividere partes, atque ita solvere
videri.

8. Aut non diserte ponere, ora-
tione tamen ad eam respiciendo
solvere.

9. Aut adhortando ac veluti
adver-

πρὸς τὸ ἀντιδικόν, μεθεδύεν τὴν ἄλυσιν ἀντίθεσιν ἐν αὐτῇ τῇ ὡς αἰνέσει.

ἰ Πάλιν, εἰὰν ἄλυτον ἀντίθεσις, προστιθέται τι αὐτῇ ἄλυστον, ἵνα διὰ τὸ ἄλύτου ἀφορμὴ λύσεως γήνηται.

ια' Ἡ μὴδὲ μνησθῆναι τῆς ἀλύτου παραπάνω, εἰ ἔλπιε τὸν δικαστὴν αὐτῆς ἀπικληθῆναι.

ιβ' Ἡ συνδραμόντα, τὴν γνώμην ἀφβάλλειν τῇ ἀντιδικῇ.

ιγ' Ἡ μὴ τιθέντα παρῆσθαι λύειν, προσερίποντα τὴν λύσιν ὡς ἐν ἀφῆγησιν τρόπῳ, καὶ σπουδὴν ἔχον ἵνα μὴ τὸ κρινόμενον γήνηται.

ιδ' Ἡ ὄνομα αὐτ' ὀνόματι θεῖντα, οὕτως τῷ ἐνλύτῳ ὀνόματι συμπλεκόμενον δόξαι λύειν.

ιε' Ἡ ἐν προσχήματι τῇ δοκῇ πλάτους παρέχεσθαι λύσεις, ἀπάγειν μὲν διὰ τὸ ῥῆτὶ ὄντι αὐτοῦ τοὺς δικαστὰς, τὴν δὲ γνώμην ἐξετάζειν τὸ νομοθέτου, μὴδ' ἡς γέγραφε τὸν νόμον.

ις' Ἡ εἰὰν ἰσάζουσιν αἱ ἀντιθέσεις, ἐκ ἀφβολῆς τῇ ἀντιδικῇ καὶ ὁκείας συστάσεως ἀντερωτῶνται, οὕτως λύειν τὴν ἰσάζουσαν μὲν, ἄλυσιν δὲ εἶναι δοκίμωσαν.

Εἰπωμεν ἕν εκάστου γούτων τὰ ὡς ἀντιθέματα, ἀπὸ τῶν ἐν τῇ αἰνέσει

adversarii partes juvando, objectionem insolubilem in ipsa adhortatione evertere.

10. Rursus, si insolubilis sit objectio, illi aliquid quod solvi facile possit annectere, atque ita ab hoc quod solutu facile est ansam solutionis capere.

11. Aut omnino non facere insolubilis objectionis mentionem, si spes sit judicem illius oblitum esse.

12. Aut condescendendo, sententiam & intentionem perfringere adversarii.

13. Aut objectionem non proponere & tamen solvere tentare, solutione injecta per modum narrationis, dareque operam ne in controversiam res veniat.

14. Aut vocabulum ponere pro vocabulo, atque ita per vocabulum solutu facile adjectum, videri afferre solutionem.

15. Aut sub specie plurium afferendarum solutionum judices abducere ab argumento vere insolubili, & legislatoris, quia legem scripserit, sententiam inquirere.

16. Aut si objectiones pari utriusque pondere sint, ex adversarii criminatione suiisque commendatione vicissim interrogare, atque ita solvere æqualis ponderis quidem sed insolubilem visam objectionem.

Producamus igitur de singulis hisce, quæ jam ordine de insolubili

Yyy 3

comme-

ἀλύτῃ, ἀπ' αὐτῆς τῆς ῥήτορος τὰς με-
θόδους τῶν ἀλύτων ἀντιθέσεων λαμ-
βάνοντες.

α' Ἐν μὲν οὖν προαρχήματι ἔ' δοκῶν
λύειν ἄλυτον οὖσαν τὴν ἀντίθεσιν, ἀντι-
κατηγορεῖ ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου.
Κακῶς οἱ στρατηγοὶ ἐχρῶντο τῷ πολέμῳ,
καὶ διὰ τὸτο εἰρήνην ἐπαράξαμεν. Οὐ
δυνάμεθα λύσαι ταύτην ὁ ῥήτωρ, ἀν-
τικατηγορῶν φάσκει, Ἄν δὴ ταῦτα
λέγῃ, πρὸς θεῶν ἀντερωτήσατε αὐτὸν
μνημονεῖοι, πόπρον ἐξ ἐτέρας λινὸς
πόλεως ὥχρηο πρεσβέων, ἢ ταύτης
αὐτῆς. εἰ μὲν γὰρ ἐξ ἐτέρας, λὺ κα-
κωτεκέναι πὶ τῷ πολέμῳ φήσει, καὶ
χρηστούς ἔχειν στρατηγοῖς, εἰκότως χρή-
ματα εἰληφεν. αἱ δὲ ἐκ ταύτης αὐτῆς,
τίν' ἔνεκα ἐφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις
τῶν αὐτῆς ἐφίεσθαι, ὅτι τοῦτο αὐτὸς
δῶρα προσλαβὼν φαίνεται; Ἀδυνατῶν
γὰρ δεῖξαι ὅτι οὐ κακῶς οἱ στρατηγοὶ
ἐπολέμουν, διὰ τὸτο οὖν φησιν ἀντι-
κατηγορῶν, δῶρα εἰληφας.

β' Εἰ μὴ ἔχῃς λύσαι ἀντίθεσιν,
εὐπροσώπως ἀναβάλλῃ τὰς λύσεις τῶν
εἰρημῶν εἰς ἕτερον χρόνον παρέξομαι.
ἢ, νῦν διὰ τὸτο οὐ πεποίηκα. ἢ, ὅπως
τῶδε ποιήσω. αὐτῶς ὁ Δημοσθένης ἐν
τῷ κατὰ Ἀνδρότιον, Ἄν τοῖνυν λέγῃ
ὅτι ἔ' τῆς ἐταγήσεως νόμου, ὡς ὕβρι-
ζομεν ἡμῖς καὶ βλασφημίας οὐκ
προσηκούσας κατ' αὐτῆς ποιοῦμεθα,
δεῖον πρὸς τοῦς θεομοθέτας εἰλέγειν,

commemoravimus, exempla, ex
Demosthene ipso sumtis obiectio-
num insolubilium retundendarum
rationibus.

1. Caussando igitur solutionem
objectionis, quam solvere non po-
terat, vicissim accusat adversarium
Orator in Oratione adversus Æschin-
nem. *Duces male rem gesserunt in
bello, itaque pacem (cum Philippo)
fecimus.* Hoc cum non posset solve-
re Orator, vicissim accusans ait:
a) *Qua si dixerit, obiector vos, ut me-
mineritis eum vicissim interrogare,
utrum ex alia urbe legatus abierit, an
ex hac eadem. Nam si ex alia, quam
bello superiorem fuisse dicet, ac bonos du-
ces habuisse, merito pecuniam accepit.
Sin ex hac ipsa, qua gratia propter qua
urbs, a qua missus erat, suis bonis cessit,
ob ea ipse dona accepisse cernitur?* Cum
enim non posset ostendere quod
duces in bello rem male non ges-
sissent, ideo vicissim accusando eum
arguit dona accepisse.

2. Si non possis commode solve-
re objectionem, solutionem obje-
ctorum differ hunc in modum: alio
tempore respondebo. Vel: nunc
ideo a respondendo me abstinco.
vel: tunc huic objectioni satisfaciam.
Sic Demosthenes in Oratione
contra Androktionem: b) *Quod
si dixerit de impudicitia nos esse injurios,
et falsa in se maledicta jacere, apud Seviros
esse fidem faciendam accusationi, ut ibi*

ἢ αὐτῇ περὶ χιλίων ἐκκινδυνεύωμεν,
ὑπεβάλλετε αὐτῷ, ὅτι καὶ τὸτο ποιή-
σομεν ὑστερον, ἐπειδὴν νῦν περὶ ὧν εἰσῆ-
πται, δὴ λόγοι. Οὐτε γὰρ ἀδύνατον
εἶναι δοῦναι λύσαι τὴν ἀντιφασιν, καὶ
ἀναβολὴν μὲν ἀπολογίας ἐργασμένον
ἀξιοπίστως, ἀπαξὺς δὲ τῆς ἀκρίβει-
ας οὐσης αὐτοῦ τὸν δικαστήν.

γ' Σωδραμῇ δὲ τῇ αὐτῇ ἀντι-
θέσει, καὶ σωδραμῶν ἀντικατηγορή-
σεις ἔστιν ἀντιδικου. πάλιν γὰρ τὸτο ὅτι
τῶν αὐτῶν θεωρημάτων ὁμοχρῆτον
παράδειγμα, μικρὰς καὶ ἀδυνόους καὶ
γλίχρας τῆς ἀπεφορεῖς οὐσης ἐλαῦστα.
ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνην, εἰπε-
ροῖν μοί τις ἄξιον προσελθὼν πρὸς τὸ
δικαστήριον, χάρεται καὶ κατηγορεῖν αὐτὸν
παρεσκευάσθαι, καὶ ἀπὸ τοῦτου ἔτρο-
που καὶ τοῦτων τῶν λόγων ἐξαπατάσκειν
ὑμᾶς ἐλπίζειν. ἐγὼ δὲ ὅτι πάντα μὲν
ῥῆσιν κερνόμενον χάρεος εὐρεθίσαι
πιστῶς καὶ εὐνοϊκῶς ὅσον ἢ ἐπὶ ἐκείνῳ,
πράττειν ὑπὲρ ὑμῶν. ἀλλὰ δὲ τοῦτο ὅτι
χρήμασι, λυμαινομένοις τοῖς πράγμα-
σι, πολλῶν ὑστερῶν, οὐ σφόδρα διίσχυ-
ρίζομαι ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι.
ἔγω γὰρ, πάντα τὰ λήξαν περὶ
αὐτῶν τοῖσιν. καὶ οὕτω τοῖσιν κομιδὴ γέλωτος
ἐστὶν καὶ κατηγορεῖν ἐκείνους τοῖσιν. ἐγὼ γὰρ
Αἰσχίνην εὐδενὸς αἰτιώμαι τῶν ἐν τῷ
πολέμῳ πραχθέντων. τοῦτων γὰρ εἰσιν
ὑπερβύριοι οἱ στρατηγοί. οὐδὲ ἔτι ποιήσα-

*de mille drachmis (procalumnia pen-
dendis) periclitemur: monete ipsum
quod & hoc facturi sumus deinceps, post-
quam horum nunc quæ ingressi sumus
rationem reddiderimus. Ita enim non
videberis solvere objectionem
haud posse, & in dilatione te de-
fensurus fidem inuenies, adeoque
judicem ab objectione quam dissol-
vere non valebas, abduces.*

3. Concedendo objectionem quæ
solvi nequit, eiqve assentiendo ac-
cusabis vicissim adversarium. Nam
& istud exemplum in doctrina hac
de insolubilibus objectionibus
iterum adducere juvat, licet parva
sit levisque & vix notanda differen-
tia. Sic itaque Demosthenes Ora-
tione adversus Æschinē. c) Du-
dum autem ante curiam quidam venie-
re mihi rem dixit omnium absurdissimam:
instituisse eum Charem accusare, atque
eo modo & iis verbis decipi posse vos spe-
rare. Ego vero, si accusetur Chares,
inventum eum iri, fideliter & benevole
modis omnibus pro vobis egisse, quicquid
in ipso fuerit: propter eos autem qui suis
corruptelis negotia perderent, tanto fuis-
se inferiorem: non magnopere ista con-
tendo, sed nimium ipsi largiar. Ego,
vere Æschines de eo dicat omnia: eti-
am sic tamen admodum ridiculum erit
eum ab isto accusari. Ego enim nihil,
quod in bello gestum est, Æschini impu-
to, id enim à ducibus requirendum est:
neque pacem factam à Republica: sed

batienus

Θαι πῶς πόλιν εἰρήνην. ἀλλ' ἄχρα τοῦ
του πάντα ἀφίημι. ἴς οὖν λέγω, καὶ
πόθεν ἄρχομαι κατηγορεῖν ; ἔ, ποιη-
μένης τῆς πόλεως εἰρήνην, φιλοκράτει
ζυνοῦσιν, ἀλλὰ μὴ τοῖς τοῖς βέλιστα
γράφουσιν. ἔ δῶρα εἰληφέναι, ἔ ἐξα-
πατήσαι. Συνδραμῶν γὰρ ὅτι κακῶς
ἐπολέμηκε Χάρης, ὥτως κατηγορεῖν Αἰσχί-
νῃ προδοσίαν ὅτι τῷ συνοῦσιν Φιλο-
κράτει, ἀξιοῦσι εἶδοξεν εἶναι, ὅτι
καὶ δῶρα εἰληφε, λέγων.

δ) Συνδραμῶν δὲ πάλιν οἷς ὁ ἀντι-
δικῶ λέγει δικαίους οὖσι, τὸ συμφέρον
ἀντιτίθῃσιν οὕτως, ὡς ὁ Δημοσθένης
πάλιν ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνῃ. λέγοντ' ὅτι
γὰρ Αἰσχίνῃς ὅτι πονηροὶ Φωκῆς ἦσαν,
καὶ ἔχρην αὐτοὺς δαπολωλέναι, ἐκ ἀν-
τίτῃς μὲν, συνδραμῶν δὲ ἐφη. ἀλλὰ
συνέφερεν αὐτοὺς σώους εἶναι τῇ πόλει.
οὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους Διὰ τῷ δρε-
τὴν αὐτῶν ποτε ἐσωσατε, οὐδὲ τοὺς κατα-
ράτους Εὐβοέας, ἀλλ' ὅτι συνέφερε τῷτο
τῇ πόλει.

ε) Ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἀντιθέσεως ἢ
ὁ ἀντιδικῶ παρέχεται, μετὰ βλάβης
τὸν δικαστὴν ἐφ' ἑτέραν ἀντίθεσιν, πῶς
μὲν αὐτοῦ, μὴ συνεκτικὴν εἶναι λέγων
ἔ παρόντ' αἰγῶν, ἢ δὲ ἀντιστά-
γεις σύ. οὕτως ἐν τῷ κατὰ Τιμοκρά-
τους ὁ ῥήτωρ πεποιήκε λόγῳ. λέγοντ' ὅτι
γὰρ ἔ Τιμοκράτους ὅτι ἐκείνῃς τοῖς
χρηματὰ Ἀνδροτίωνι καὶ Γλαυκίτῃ καὶ
Μελανωπῷ, ὑπὲρ ὧν αἰτίαν ἔχω θῆναι
τὸν νόμον, ὡς ὁ φειλότων ἐτι τῇ πόλει,
φησὶν, ἀλλ' οὐ περὶ τούτων κρινέται

hactenus condono omnia. Quid igitur
dico? unde accusare incipio? Quid,
dum pacem Resp. faceret, Philocrati suf-
fragatus est, non iis qui suadebant optima:
quod munera accepit, quod fucum fe-
cit. Concesso enim quod male in
bello se gessisset Chares, ita dum
arguit Æschinem prodicionis quod
Philocrati esset suffragatus, fide
dignus etiam videtur quando mu-
nera eum accepisse affirmat.

4) Concessis iterum iis quæ ad-
versarius vera ac iusta objicit, uti-
litatem opponit: ita ut Demosthe-
nes iterum in Oratione adversus
Æschinem, d) Cum enim ille dixisset
malos fuisse Phocenses, atque
oportuisse illos perdere: non hoc
oppugnavit, sed concedens ait: at
Recip. intererat eos incolumes ser-
vari. Neque enim Lacedæmonios propter
virtutem eorum olim conservastis, neque
execrandos illos Eubœenses, sed quod eos
esse incolumes & Republica eras.

5) Ab objectione quam affert
adversarius, iudicem abduces ad ob-
jectionem aliam: illamque insolubilem
negabis facere cum maxime
ad præsentem controversiam, sed
hanc potius quam tu adduxeris. Sic
Demosthenes in Oratione adversus
Timocratem, e) cum ille dixisset
pecuniam solutam esse ab Androtione,
Glaucete & Melanopo, pro quibus
accusor legem tulisse, ut qui civi-
tati adhuc debuerint: respondet, non
de

νῦν, ἢ π' ἐκτίσται τὰ χρήματα τοῖς τοῖς, ἢτε μὴ· ἀλλ' εἰ παρὰ νομον ἔγραψε Τιμοκράτης ψήφισμα. Απαγωγὴν γὰρ τῆς αὐτοῦ ἀντιθέσεως, τῆς λεγούσης ὅτι ἐκτίσται τὰ χρήματα αὐτοῖς, οὐχ ὑπὲρ τούτων κρίνεται, λέγων, καὶ οὐχ ὑπὲρ τούτων ἔγραφα τὸ νόμον, τὸ παρὰ νομον ἐπήγαγν' εἰπὼν, ὡς παρὰ νόμου τῆς γραφῆς οὗσης ὑπὲρ ἧς ἡμεῖς κρίνομεντες.

5. Μετὰ αἰτίας δὲ τὸ πιστὸν τῶν προχθέντων παρίσχει, τὰς αὐτοῦ ἀντιθέσεις μεθοδεύων· ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ φορμίωνος, λέγων ὅς φορμίωνος, Ἡμήτρου δὲ ἡσὴ τὰς διαθήκας ἐμοὶ πεποιθήσα' ἐξέπλεξε, καὶ ἐρωτῶν τὸ· εἰδὲ καὶ ἀπίθανον εἶναι τὸ τὸν φορμίωντα προτιμῆσθαι ἐκ τῆς Ἀπολλοδώρου μητρὸς· ὅτι τῆς αἰτίας τὸν τὸ πιστὸν παρήγαγεν, ὅτι καὶ ἐκ τῆς αἰτίας, διέφθαρται γὰρ ἡ μετῆρ. καὶ οὐδοῦν ἦν φορμίων, ἀλλ' αἰετ· τὸ δὲ ἐπαχθὲς ἐφυγε, τῷ δὲ καὶ μητρεὶ κατηγοροῦν, προσετισημειώσαντος, ὅτι ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ οὐχ ἐκὼν λέγειν ταῦτα.

6. Ὅταν δὲ αὐτοῦ ἀντιθέσεως μέρος διαρρῆς, περὶ αὐτοῦ μεθοδεύων, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνην πεποιθήσας, λέγων τὸ· γὰρ Αἰσχίνης ὅτι καὶ Χερρόνησος· ὑμῖν δὲ τῆς εἰρήνης πεινέγονε, καὶ εἰρήνην ἔχετε ἀντὶ πολέμου, καὶ τρεῖς ῥεῖς τετακτοῦσας, καὶ σκευὴ ταῦτα καὶ χρήματα, οὐ δύνασθαι πρὸς ἅπαντα ταῦτα ὁ Δημοσθένης ἀφ' ὁμοῦ ἀνίστηναι, οὐδὲ ὡς ἐν τῇ ἀληθείᾳ δειχθῆναι, δεικνύει.

de eo quæri jam utrum pecunia ab illis soluta sit nec ne, sed utrum nefarium Timocrates decretum tulerit. Abducens itaque iudices ab insolubili objectione, quod pecunia soluta ab illis fuisset, non de hoc inquit contenditur, neque de his legem tuli: sed objicit de nefario, & legem ipsam de qua jam litigent, contra omnes leges esse.

6) Causa allata fidem robus facies, atque ita insolubiles objectiones declinabis. Sic Demosthenes in Oratione pro Phormione, cum Phormio diceret, f) mater tua, Apollodoro, ante perfunctat abula testamenti abolevit, & videretur incredibile Phormionem ab Apollodoro matrem præferri filio, causa allata fidem refacit, atque, nisi non credere, mater enim fuit corrupta, nec servus erat Phormio, sed vir. Illudque effugit quod erat maxime odiosum, ut videretur matrem accusare, significans coactum & neutiquam volentem hoc facere.

7) Insolubilem objectionem commode tentabis evadere, si eam divideris in partes, ut fecit Demosthenes in Oratione adversus Aeschinem. Cum enim hic objecisset, quod pacis beneficio Chersonesum Athenienses haberent, & pro bello restituta esset pax, & trecentæ illis forent naves, hisque instruendis apparatus & pecunie: hæc cum non posset

conjun-

τῶν ἀντιθέσιν εἰς τρία μέρη. καὶ καθὰ
 μέρος εἰσαγαγὼν, οὕτως τῇ διαρέσει
 μετέδωκε τῶν ἀλυτῶν ἀντιθέσεων, καὶ
 ταῖς λύσεσιν ἐσοφίσασθαι, αὐτῶν ὄντων
 καὶ τῶν μερῶν. ἐν μὲν γὰρ τῇ πρώτῃ,
 τῶν Χερρόνησον ἔχετε ἐξ ἧς οὐτὶς ἀ-
 φθονοῦν ὑμῖν κομίζεται, ἐν τῇ εἰσαγω-
 γῇ τῶν δοκοῦσας λύσιν διὰ τῆς ἀλικά-
 τηγερίας παρέστησεν, εἰπὼν οὕτως. Ἀν-
 τίουν ἀντὶ φακέων καὶ Πυλῶν Χερρόνη-
 σος ὥς πέλει τῇ πόλει, λέγει, πρὸς
 διός καὶ θεῶν μὴ ἀποδέξῃθε. ἐδύ-
 νασθε γὰρ ὦν εἰ μὴ διὰ τούτους, καὶ
 Χερρόνησον καὶ Πυλάς καὶ Φωκέας ἔχαιν.
 Εἰ μὲν γὰρ ἀληθὴς ἦν λύσις σκαιή, ὅτι
 οὐ περὶ γόνιμο Χερρόνησον. ἐπεὶ δὲ
 ψεύδῃ ἦν, τὸ σόφισμα ἐκείνο γίγο-
 κεν, ἀλλ' οὐκ ἀντὶ φακέων καὶ Πυλῶν.
 Πάλιν δὲ τὸ δεύτερον τῆς ἀντιθέσεως
 μέρος εἰσηγάγετο, λέγων, Οἷδα τίουν
 ὅτι τοὺς μὲν ὑπὲρ τῶν κατηγορημάτων
 αὐτῶν λόγους δισχίνας φεύξεσθαι. βελο-
 ροῦ δὲ ὑμᾶς ὥς πορρωτάτω τῶν πε-
 πραγμένων ἀπαγαγῇ διέσεις ἡλικα
 πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρή-
 νης γίνεσθαι, καὶ τίουναντιον ἐκ τῆς πολέ-
 μου κακῆς. καὶ ὅλως ἐγκώμια εἰρήνης
 εἰρεῖ. καὶ τοιαῦτα ἀπολογησεται. ἐπεὶ
 δὲ καὶ αὐτὰ ταῦτα, κατηγορημάτων
 τούτου. εἰ γὰρ ἡ τίς ἀλλοις ἀγαθὰ
 αἰτία, τοσούτων πραγμάτων καὶ τηλι-
 καύτης ταραχῆς ἡμῖν αἰτία γένοιτο, τί
 τίς εἶναι ἔτα φησὶ, πλὴν ἐπὶ δῶρα λαβόν-
 τες οὗτοι, καλὸν πρᾶγμα φησὶν, κα-
 κῶς διέδικαν; καὶ ὅρα τῇ τῇ δια-

conjunctim refellere Demosthenes,
 nec quod falsa essent demonstrare,
 divisit objectionem in tres partes,
 singulasque inducens, ita divisi-
 onis ope hanc indissolubilem obje-
 ctionem scite declinavit, & solutio-
 num specie elusit etiam partes, quæ
 dissolvi vix ac ne vix quidem pote-
 rant. Nam ad primam, Chersonesus
 vobis est, ex qua commensum abunde ad
 vos affertur, in inductione per recrim-
 inationem solvere objectionem
 videtur cum ait: g) Quod si pro
 Phocensibus & Pylis Chersonesum superesse
 Reip. dixerit, per Jovem & Deos vos ob-
 secro, ne admittatis, potuisset enim alia
 ratione & Chersonesum & Phocenses &
 Pylas habere. Licet enim vera solu-
 tio fuisset, dicere Chersonesum non esse
 reliquam Arbeniensibus, tamen quoniam
 falsum hoc erat, illo potius scite ex-
 cogitato usus est: at non pro Phocensi-
 bus Pylisque. Hinc ad alteram obje-
 ctionis partem progressus h) Equi-
 dem scio, inquit, Æschinem ad accusa-
 tionem nihil esse responsurum, sed quod vos
 quam longissime à causa abducas, commo-
 datorum quantum universi mortales
 commodorum ex pace percipiant, contra,
 quæ ex bello clades, ac denique luctatio-
 nem pacis, defensionis loco allaturum.
 Sunt autem ea omnia cum ejus crimina-
 tione conjuncta. Nam si pax, quæ ali-
 is tot bonorum causa est, tot negotiorum
 & tanta perturbationis causa nobis exti-
 tit, quid tandem dici conveniet, nisi

ιβς

g) p. 210.

h) p. 211.

ῥέσει ἐσοφίστατο. οὐ γὰρ ἔλυσεν, ὅτι καλὸν ἢ εἰρήνην ἢ, ἢ καὶ εἰρήνην ἄγαστε. ἀλλ' ἐξημιώθημεν ἐξ αὐτῆς, εἶπε. καὶ τὸ ἔπαρον ᾧ μέρεϊ τῆς ἀντιθέσεως ἔως ἡσυχάσῃ. Τί δὲ οὐ τελέους τελακοσίαι, καὶ σκῶν ταύταις καὶ χρημάτα ὑμῖν περισσεί, καὶ περιέσται διὰ τὴν εἰρήνην; ἔως ἂν εἴποι. πρὸς δὲ ταῦτα ἐκείνους ὑμᾶς ὑπολαμβάνειν δεῖ, ὅτι καὶ τὰ Φιλίππου πράγματα γέγονεν ὑποχώρημα ἐκ τῆς εἰρήνης πολλῶν, καὶ κατασκόπαις ὀπλων, καὶ χώραις, καὶ προσόδοις, αἱ γέγονασιν ἐκείνῳ μεγάλα· ἵνα ᾧ ἐκείνῳ οὐδὲς ἀπέδοτο, ὡς οὗτοι τὰ ἡμέτερα. οὐ δὲ δικαίον ἐκείνῳ μὲν ἀμφοτέρω πλεονέχου, καὶ τὰ τῆς χώρας καὶ τὰ τῶν συμμάχων. ἀ δὲ ἡμῖν δικαίως ἂν ὑπῆρχεν ἐκ τῆς εἰρήνης, ταῦτα αἰσθ' ἂν ἀπέδοτο οὗτοι, λογίζεσθαι· οὐ γὰρ ταῦτα αὐτ' ἐκείνων γέγονεν, οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἢ ἂν ὁμοίως ἡμῖν, ἐκείνα δὲ τοῖσις ἂν προσῇ, εἰ μὴ διὰ τοῦτους. τὸ εὐφροσύνη καὶ ταῦτα πρὸς τὸ μεμελεῖσθαι τὴν ἀντιθέσιν ἐκείνῳ, γέγονε, καὶ ἔμερος ὅτι τῆς ἀντιθέσεως ἀλύτου. μὴ δυνάμει γὰρ εἰπὼν ὅτι ἢ ἔχουσι τελέους τελακοσίας, ἀντιθέτως φήσας, ὅτι καὶ τὰ Φιλίππου πράγματα πολλὰ ὑποχώρημα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν, ἐκείνα δὲ οὐ προδίδονται, ὡς περ τὰ ἡμέτερα.

ἢ Δι' ὅλα δὲ ὁ λόγος μεθοδεύσεις τὴν ἀλύτον ἀντιθέσιν, οὐδέ ποτε προση-

istos muneribus acceptis, rem suapte natura bonam male corrupisse? Etiam in hac divisionis parte artificium adhibuit, non enim solvit objectionem negando pacem esse rem bonam, aut pacem non habere Athenienses, sed iacturam ex illa passos esse affirmavit. Sed & tertiam objectionis partem attingit hunc in modum: i) Quid vero? an non triremes trecenta & armamenta illarum & pecunia vobis supersunt & supererunt propter pacem? Fortasse, dicat. Vobis autem contra ita sentiendum est: etiam Philippo opes ea pace multo antiores esse scitis & apparatus armorum & provinciarum & redditibus quos ille natus est ingentes. At illius res nemo alienavit, nisi nostri tradiderunt. Non igitur equum est, illi utraqve esse antea per istos & provincias & societates: nobis ea quæ propter pacem merito teneremus, istorum traditione estimari. Non enim hac pro illis receperimus, neque multum verbi est opus, sed & hac, absque ista esset, accessissent. Artificium etiam hic in divisione objectionis adversarii apparet, circa partem etiam illius indissolubilem. Itaque cum non possit negare trecentas triremes esse Atheniensibus, objecit Philippo res ex pace vehementer auctas, quæ non ita proditæ sunt, ut nostræ Atheniensium.

8) Per totam orationem eludens indissolubilem objectionem, nus-

Zzz z

quam

γυμνάσιον παρέχοντο τὰς λύσεις.
οὕτως ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ
Ὀλυμπιόδωρον, ὅτι οὐ προσήκει σοι, τῶν
κόνων ὁ αἰεὶς. ἐγὼ γὰρ καὶ ἡμ-
φισβήτησα, καὶ εἰσελθὼν εἰς δικαστή-
ριον ἐνίκησα, καὶ δεσπότης εἰμί· σὺ
δὲ εἰ ἡμφισβήτηται, ὁ κλήρε, πρὸ τῆς
τῶν δικαστῶν ἀποφάσεως ἐχρὴν ἀντι-
ποιῆσαι. τὰς μὲν ἀντιθέσεις οὐδαμῶς
προηγουμένως ἔθηκε, λέγει δὲ δι' ὅλα
ὁ λόγος, ὅτι μοι πρὸς Ὀλυμπιόδωρον
συνθήκαι λίγες ἐγένοντο, καὶ κοινὴ πρὸς
τοὺς ἄλλους ἀγωνισώμεθα. τὸ μὲν ἡμι-
σὺ τῆσαν ἔχων ὁ κλήρε, τὸ δὲ ἡμισὺ
ἐμέ. καὶ ἀμφοτέρω κοινὴ πρὸς ἁπασίας
ἀγωνισθῆναι· παρέβη δὲ Ὀλυμπιόδωρος
τὰς συνθήκας. οὕτως γὰρ ἀμφοτέ-
ροις λεληθότως τὰς ἀντιθέσεις μεθο-
δεύει, μηδὲ ἥλινα συνθεῖς ἐκ προηγου-
μένων. λέγω δὲ ὅτι διὰ τὰς συνθήκας
καὶ ἡμφισβήτησα, νομίζων σε πιστὸν
ἵνα· ἐνίκησάς δὲ ἐμοῦ σιωπήσας ὁ
κατὰ τὰ δόξαντα.

θ) Παραγῶν δὲ τῷ ἀντιδίκῳ, καὶ ὡς
δοκῶν αὐτῷ πρόκηδεσθαι, ἄλυστον εἶναι
δοκοῦσαν μεθοδεύσεις ἀντιθέσιν, ὡς ὁ
Δημοσθένης πεποιήκει ἐν τῷ πρὸς Βοιω-
τὸν περὶ ὀνόματος. λέγοντο γὰρ
ὁ Βοιωτῆς, Μαντίθειος λέγομαι· δεύ-

quam ex instituto solutionem ejus
professus, ut Demosthenes in orati-
one contra Olympiodorum. Non
competit tibi Cononis piscatoris
hereditas. Nam ego qui dubius
hærebam forum adii, & causæ vi-
ctor recessi, itaque sum dominus
hæreditatis. Te vero cum de illa
hærescunda eras dubius, oportebat
ante judicium sententiam, heredi-
tatem tibi vindicare. Demosthe-
nes objectiones neutiquam ex insti-
tuto ponit, at per totam orationem
præ se fert cum Olympiodoro pa-
ctum initum ut communiter adver-
sus alios certaremus, & dimidiam
partem ferret hereditatis ipse, di-
midiam ego, & communinomine
adversus alios quoscunque juravi-
mus nos esse certaturos. i) Olym-
piodorus vero pactum hoc violavit.
Ita utramque simul objectionem
scite evertit Demosthenes, licet
neutram ex instituto proponit. Ad
nimirum me propter pactum neu-
tiqum dubitasse, cum te fidem ser-
vaturum crederem. Tu autem in
foro vicisti me propter illam opi-
nionem scilicet tacente.

9) Monendo adversarium, ac velut
ejus curam habendo objectionem
quæ videbatur insolubilis, discuties,
ut fecit Demosthenes in Oratione
adversus Bæotum, de nomine. k)
Cum enim Bæotus objiceret se
Mantitheum vocari, secundo loco
enim

πρὸν γὰρ ὁ πατὴρ εἰσῆγαλιν εἰς τοὺς
Φρεάτορας· τίμω μὲν ἀντιθέσει προη-
γουμένης ἢ ἐθῆκεν· ὁ Μανθίδης γὰρ
ὡς αὐτοῖς, ὡς προναύμην δὲ μεθο-
δεύει, ἐρατῶν, βούλει πρὸς θεῶν ἢ
Βωιωτῆ Μανθίδης λέγεσθαι; σὲ οὖν
εἰσῆγαγε δεύτερον ὁ πατὴρ εἰς τοὺς
Φρεάτορας, ὃν ἀναγκασθεὶς ἐποιήσατο
ὅτι δὲ τῆς ἐταμέας Πλαγγόνος.
Ἀδυνατῶν γὰρ καὶ ταῦτα λύσαι τίμω
ἀντιθέσει, ἐθῆκε προηγουμένης ὡς
παραινῶν τῷ ἀντιδίκῳ, καὶ καί σοφί-
σατο. καὶ λύσει ἔδοξε, μὴ δὲ καὶ ὀνει-
δίζει αὐτῷ τὰς πρότερας τύχας τῶν
πατέρων.

ἢ παρεμπλέκειν δὲ τὴν ἑλυτον τῇ
ἀλύτῳ ἀντιθέσει, δόξας παρέχεσθαι
λύσειν, τίμω ἀφορμὴν δὲ συμπλε-
κόμεν ἑλυτῶν λαμβάνων· ὡς Δημο-
σθένης ἐκ τῆς πρὸς Λεπτίνου πεποίηκεν.
ὁ δὲ δυνάμην γὰρ λύσαι ὡς ἢ πολλοὶ
ἀνάξιοι ἔχουσι τὰς ἀτελείας, ὥρα πλέ-
κει ἢ τούτῳ, καὶ λέγει, ὅτι Φησὶ Λεπ-
τίνης, ἐπὶ δὲ ἀνάξιοι ἔχουσι τὰς ἀτε-
λείας, διὰ τὸ τὰς δωρεὰς τοὺς εὐεργ-
γέτας ἀφελώμεθα. Ἀπὸ δὲ πεπε-
γμένον, ὅτι τὰς δωρεὰς τοὺς εὐεργέτας
ἀφελώμεθα, εὐπορεῖν ἔδοξε λύσεως,
πρὸς τὸ ὅτι πολλοὶ ἀνάξιοι τὰς ἀτελείας
ἔχουσιν.

ἢ εἰάν δὲ ἡ ἀντιθέσις ἄλυτος ἦ,
ἐλπίζει δὲ τοὺς δικαστὰς ὀπλήσεσθαι.

enim à patre introductum esse ad
Curiales : ille objectionem di-
serte non posuit, nam Mantitheus
ipse erat, sed velut curam gerens
adversarii, eam eludit, dum ro-
gat : Voles itaque, per Deos, o
Bœote, Mantitheus vocari, te quip-
pe secundo loco pater in curiales
introduxit, quem coactus adoptavit
susceptum ex amica Plangone. Cum
enim solvere hic objectionem non
posset, posuit cum maxime velut
moniturus adversarium, atque ita
eludit solvereque est visus, priorem
etiam parentum conditionem ex-
probrando.

I.) Insolubili objectioni aliquid,
facile solvi quod potest, admiscens
videberis solutionem asferre, si
argumentum ab illo quod solutum est
facile, sumseris, ut factum est à
Demosthene in Oratione adversus
Leptinem. l.) Cum enim non posset
dissolvere quod objiciebatur mul-
tos etiam indignos immunitatibus
frui, admiscet ei aliquid, & ait Lepti-
nem colligere ex eo quod indigni
gaudent immunitatibus, ideo etiam
bene promeritos præmiis esse spo-
liandos. Ex hoc enim quod affe-
rebatur de eripiendo bene meritis
præmio, visus est etiam alterū illud
de multis indignis immunitates ha-
bentibus posse diluere.

II.) Si dissolvi nequeat objectio,
& spes sit iudices ejus ob multitudi-
nem

Zzz 3

1) p. 362. sq.

αὐτῆς, ἀλλὰ τὸ πλῆθος τῶν Πιτηδείων ἐν τῷ λόγῳ συμπραχθέντων, μηκέτι μέμνησο ἐν τῷ λόγῳ αὐτῆς. ἔτο δὲ καὶ ὁ ῥήτωρ πεποίηκε. λέγουσι γὰρ Αἰσχίνῃ, ἀλλὰ πρὶν ἐμὲ ἐξελθεῖν, καὶ Κερσεבלέπης ἀπώλετο· ἐκ ἔθηκε τιμὴ ἀντίθεσιν ἐν τῷ λόγῳ, τῷ χρόνῳ δόξας πολλὴν ἀντιθέσεων ἀφ' ὧν ἴσως παρέχσθαι ἐτέρων, καὶ σύγχεσιν ἐργασάμενος, τιμὴ ἀνθυποφορὰν τὴν περὶ τῶν χρόνων, ἐκ ἐλπίσας τοὺς δικαστὰς ὡς περὶ ἔτο κρινέμενοι ἐνέησσεσθαι.

ἂν συντρέχων δὲ τῇ αὐτῷ αἰτι-
θείῃ, τίμω γνώμῃ ἀβιάλλαις ἔ-
τιδίου, ἵνα δοκῇ προσχρήματι ὡς λύσει
δὴ τινα τίμω κατηγορεῖται γνώμης παρεί-
χασθαι. ὡς ἐν τῷ κατὰ Λεισοκράτους
ὁ ῥήτωρ πεποίηκε, μὴ δυνάμει γὰρ
δειξάμεν ὅτι ἐκ ἔστι τὸ ψήφισμα τὸ γε-
φέν τῷ Λεισοκράτῃ προδούλευμα, τὴν
γνώμην ἔγραψαν γὰρ ἀβιάλλαι.
Εγὼ δὲ, φησὶν, οἶμαι δὴν ὑμᾶς ἐκείνο
ὑπολαμβάνειν, ὅτι τὸ ψήφισμα τὸ
ἔτι γέγραπεν, ἐκ ἵνα ὄντι ἀκύρη,
μηδὲν ἀηδὲς ὑμῖν συμβῇ (τὴν δεξιὴν
γὰρ εἶπεν αὐτῷ μὴ γράφειν, ὅτι τὸ τῇ
πόλει βέλτιστον σκοπεῖν εἰβάλετο) ἀλλ'
ἵνα ἐξαπατηθέντων ὑμῶν, ἀπαπα-
ξῶμεν τὸ ἵνες ἰσχυρὰ τοῖς ὑμῖν συμφέρου-
σιν. οἱ δὲ γεγραμμένοι καὶ χρόνος ἐμ-
ποίησαντες, καὶ δι' ἧς ἀκύρῳ εἶναι, ἡμᾶς
ἔσμεν. Εἰσηγαγὼς γὰρ οὐ δυνάμενος ὅτι
ἐκ ἔστι προδούλευμα, συνέδραμε, καὶ

nem rerum in oratione adversarii
allatarum oblituros, non facies
ejus in oratione tua mentionem.
Sic etiam Demosthenes cum ab
Æschine m) esset dictum quod an-
tequam ipse esset profectus, Cerse-
bleptes periisset, objectionem in
oratione sua non posuit, ratusque
magnam copiam aliarum objec-
tionum deinceps afferendam, & obje-
ctionem de tempore cum aliis con-
fundens speravit non fore ut judi-
ces huic controversiæ insisterent.

12.) Concessa insolubili objec-
tione, consilium accusabis adversarii,
ut isto obtentu videaris velut pro
solutione quadam, criminationem
consilii ingerere, ut fecit Demosthe-
nes in Oratione adversus Aristocra-
tem, n) Cum enim non posset
demonstrare quod decretum ab
Aristocrate scriptum non esset prae-
consultum à Senatu, consilium ejus
qui scripserat criminatur. Ego, vero
vobis illud contra hoc opponendum statuo:
decretum ab ipso esse scriptum, non ut eo
irrito nihil vos incommodi sentiretis (li-
cuisset enim omnino nihil scribere, si spe-
tasset quid esset à republica) sed ut vobis
deceptis, quidam ea, quae cum vestris
utilitatibus pugnant, consequerentur.
Qui autem accusarint, & rem distulerint,
& effecerint ne ratum esset decretum, bi
nos sumus. Cum enim instare non
posset quod non esset à Senatu prae-
consultum, hoc concessit, eoque con-
cesso,

m) Æschines de falsa legat. p. 258.

n) p. 442.

συμβαλῶν, τῆς γνώμης δὲ γράψαντος
καληγόρησεν.

ἰγ' Μὴ γινώσκεις δὲ ἀντίθεσιν, λήσεις
προσερίπῳ τὴν λύσιν, καὶ σπουδὴν
ἔξεις ἵνα μὴ περὶ τοῦ ὡς κενόμενον
ἔσῃαι ὁδίκας. ὡς ἐν τῷ κατ' Αἰσχίνου
ὁ ρήτωρ ἐποίησεν. οὐ δυνάμει. ὁ γὰρ
ἐξαρηθῆναι ὅτι ἐκ ἔδωκε χρήματα
Ολυθίοις καὶ Φωκεῦσιν ἵνα Αἰσχίνου
καταμαρτυρήσωσιν· ἐλέγχει γὰρ ταῦ-
τα Αἰσχίνης, αὐτῶν Ολυθίων παρε-
χόμενος μαρτυρίας, οἷς περὶ τοῦτου
ἀπαλαχθεὶς ὁ Δημοσθένης ἐφαίμετο. μὴ
δοῖς τῷ ἀντίθεσιν προηγουμένως ταύ-
την ὁ ρήτωρ περιᾶται λύειν, προσερίπῳ
τὴν λύσιν, καὶ λέγων, Φωκεῶν τῶν
ἐκπεπρωκότων, οἱ μὲν οἶμαι βέλῃσιν
καὶ μετρώταισι, Φυγάδες γενημένοι
καὶ ταῦτα πεποιθότες, ἡσυχίαν ἄγου-
σιν· οἱ δὲ μηδὲ τι οἶον ἀνδρὶ δαγυρίᾳ
πυλίσσονται, τὸν δάσονται οὐκ ἔχουσιν
αὐτοῖς, τὸ γὰρ ἔγωγε ἔδωκα ἀνδρὶ οὐδενὶ
οὐδέν, ὡς ἴε μοι ἑρπυσάνας ἐλάνθοι,
βοᾶν οἷα πεπόνθασιν. ἡ γὰρ ἀλήθεια
καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτὰ βοᾷ. Οὐτε
γὰρ ἔθηκεν αὐτῷ τὴν ἀνδυποφορέαν·
αὐτὸς γὰρ ἦγε Φωκεῶν αὐτῶν κατα-
μαρτυρούτων αὐτῷ καὶ δόξας παρέ-
χεσθαι τὴν λύσιν ἣν προσέβριψεν, ἐκ
ἐποίησε περὶ αὐτοῦ ἱσασθαι τὸν δικα-
σὴν, εἰπὼν αὐτὸ ἐν ἀφηγήσεως
τρόπῳ.

cesso, consilium ejus qui scripserat
accusavit.

13 Non posita objectione, solu-
tionem velut aliud agens & obiter
ingeres, dabisque operam ne illi
rei tanquam controversæ judex in-
sistat. Sic in Oratione adversus
Æschinem Demosthenes. o) Cum
enim non posset negare quod pecu-
nias non dedisset Olynthiis Phocen-
sibusque, ut contra Æschinē testimo-
nium dicerent, probat enim hoc
Æschines ipsoꝝ Olynthiorum al-
latis testimoniis, e quibus Demo-
sthenem hac de re collocutum cum
illis constabat: non ponit diserte
hanc objectionem Demosthenes,
sed instituit dissolvere, solutionem-
que obiter ingerit cum ait.: p) Pho-
censium optimi quique ut pato & mode-
stissimi extorres facti & talia perpeffi oti-
um nimirum agunt: qui vero nihil sine
pecunia facturi sunt, ii præbitorem non
habent. Neque enim ego cuiquam quic-
quam dederim, ut hic mihi assistentes
clamitarent qualia perpeffi essent. Ve-
ritas enim & res ipsa clamat. Hic non
posuit ipse objectionem, quod ip-
se fuisset qui Phocenses illos adver-
sus Æschinē dicentes testimo-
nium induxisset, sed dum videtur so-
lutionem afferre quam obiter at-
que per narrationis modum adjicit,
effecit ut illi rei à judice minus in-
sisteretur.

o) p. 210.

p) p. 210.

ιδίον ὄνομα δὲ ἀντὶ ὀνόματι
μεταθεῖς, πῶν ἄλλων μεθοδεύσεις
ἀντίθεσιν, ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ
ἔσπεφάνης πεποίηκεν. ἐν δυνάμενος γὰρ
ἀντισηῆναι πρὸς τὸ ὅτι οὐχ ὑπεύθυνον
οὔτε αὐτὸν ὁ Κτησιφῶν ἀνηγόρευσε (ὁ
περὶ ἀντικρυς καὶ διερρήδη ὁ νέμει
ἀπαγορεύει, μηδένα τῶν ὑπευθύνων
ἀναγορεύεσθαι κελεύων) ὀνόματι
μεταθεῖσαι πῶν μεθόδον παρέχετο, ἀντί
ἔσπεφάνης ἀνηγόρευσε, ἐπῆνεσεν, εἰπὼν, αὐτὸν
ὑπεύθυνον οὔτε. εἰ γὰρ νόμοι οὐ καλύ-
ουσιν ἐπαμειβῆσθαι, ἀλλ' ἀναγορεύεσθαι.
Ἀπὸ τοῦ ἔσπεφάνου μεθοδεύσεις πῶν ἄλ-
λων ἀντίθεσιν, σωτρεῖχων αὐτῇ τὸν
τρόπον τῆτον. κεχρηται δὲ αὐτῷ καὶ ὁ
ρήτωρ. ἐκείνου γὰρ οὐ διωάμενος
δείξαι ὅτι ἐκ τῷ ὑπεύθυνου, οὐδὲ αὐ-
τὸ, ὅτι οὐ καλύουσιν οἱ νόμοι τοὺς ὑπευ-
θύνους ἀναγορεύεσθαι, σωτρεῖχων
τῷ ὅτι ὑπεύθυνος ἦν, λέγει τὸ, ἄξιον
ἐκείνου μετ' ἐσπεφάνης Κτησιφῶν οὐ περὶ
τούτων οὐδένος ὡς ὑπεύθυνος ἦν, ἀλλ'
ἐφ' οἷς ἐπέδωκα, ὡς συκοφάντα. ἀλλὰ
καὶ τειχοποιὸς ἦν, καὶ Φησί. καὶ διὰ
τὸ γὰρ ὁρῶν ἐπηνούμην (οὐκ ἀνηγο-
ρευόμεν εἶπεν) ὅτι τὰ ἀνηλωμένα ἐπέ-
δωκα, καὶ ἐκ ἐλογιζόμεν. ὁ μὲν γὰρ
λογισμὸς ἐνθυῶν καὶ τῶν ἐξελζόντων
προσδίδται ἢ τῷ δωρεά, χάριτος καὶ
ἐπὶ δικαίᾳ τυγχάνει ἐστίν. Ἀδωα-
τῶν γὰρ ὅτι οὐχ ὑπεύθυνος ἦν, δείξαι
τὴν ἀντίθεσιν, συνδραμῶν καὶ τῇ το

14. Vocabulum ponendo pro
vocabulo, objectionem insolubilem
eludes, ut fecit Demosthenes in ora-
tione de Coronā, q) cum enim haud
posset refellere quod obnoxium ad
rationes reddendas ipsum Ctesiphon
præconio extulisset, quod di-
fertis verbis & aperte vetat lex, ne-
minem obnoxium præconio effe-
ri permittens, vocabuli mutatione
viam diluendæ objectionis reperit
& obnoxium laudatum à Ctesiphonte,
non præconio elatum dixit.
Non autem laudari leges, sed præ-
conio efferri prohibent. A defini-
tione etiam viam invenies diluen-
dæ insolubilis objectionis, si defi-
nitionem concesseris certo modo,
quæ ratione usus etiam est Orator.
Cum enim non posset ostendere
quod obnoxius non esset: neque il-
lud, quod leges non prohiberent
obnoxios efferre præconio, concessit
quod esset obnoxius, subjungit;
r) *αὐτοὶ μετ' ἐσπεφάνης Κτησιφῶν οὐ περὶ
τούτων οὐδένος ὡς ὑπεύθυνος ἦν, ἀλλ'
ἐφ' οἷς ἐπέδωκα, ὡς συκοφάντα.* Sed & mure-
num instaurator fuisti, inquit. Et ob hoc
recte laudabar (non ait, præconio effe-
rebar) quod impensas de meo sum largi-
tus, & non in expensis tabulas retuli. Ex-
pensis enim tabulae rationes & inquisitiones
requirunt, donatio autem gratiarum
actionem & laudationem merito consequi-
tur. Cum enim non posset, quod
obnoxius

q) p. 328. seq.

r) p. 329.

ὀρίσασθαι κατὰφυγῶν ὧν ἐκ τῆς ὑπεύ-
θυνος, τοῖς ἐν ἐφ' οἷς ἐπέδωκε, μεθε-
δύειν ἐδόξε τὴν ἀληθείαν.

16. Ἐν προαρχῇ δὲ ἔδοκῃν πλείους
μὲν ἔχειν παρεχέσθαι λύσεις ἔχοντος
νόμου, ὡς ὁ ἀντιδικῶν λέγει, οὐ βού-
λεσθαι δὲ ἀντίδικεσθαι αὐτῷ, τὴν γνώ-
μην δὲ ἐξέταλιν ἔφ' ἧν τὸν νόμον
μᾶλλον αἰρεῖσθαι τῶν συλλαβῶν τῶν ἐν
αὐτῷ τῷ νόμῳ ἐπιταγῆς ἐχουσῶνται
ὡς ὁ Δημοκράτης ἐν τῷ περὶ τῆς ἐπιταγῆς
πεποιήκει. οὐ διωκόμεν γὰρ δῶξαι
ὅτι ἔχει τοὺς ὑποδυνάμους ἀνακηρύττε-
σθαι ἐν τῷ θεάτρῳ, τοῦτο μὲν ἀφίσα-
ται, πῶς γνώμην δὲ ἔνομοθέτου ὑπὲρ
πάντων οὕτως ἐξέταλιν, μὲν ἔδοκῃν πλεί-
ους ἂν παρεχέσθαι λύσεις πρὸς τὸ ῥη-
τὸν, οἱ ἐβύλατο. Καὶ μὴν περὶ γὰρ ἔν
τῷ θεάτρῳ ἀνακηρύττεσθαι ὡς ἀλλότῃ,
καὶ τὸ πῶς αὐτὸς ἐπεφανώσθαι
πρότερον. ἀλλὰ πρὸς θεῶν, οὕτω
ἐκαίς ἐκ ἀναγκῆς Διόγῃ, ὡς
ἐν διωκόμεν λογίσασθαι ὅτι τῷ μὲν
ἐπεφανώμεν τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὅπου
ἂν ἀναρρήθῃ ὁ ἐπεφανῶν. τὰ δὲ τῶν ἐ-
πεφανούντων ἑκάστα συμφέρονται, ἐν τῷ
θεάτρῳ γίνεται τὸ κήρυγμα; οἱ γὰρ
ἀκούσαντες ἅπαντες, ὡς τὸ ποιεῖν ἐν
πῶς πόλιν προτρέπονται, καὶ τοὺς ἀπο-
διδόντας τὴν χάριν μᾶλλον ἐπαμύνει
ἔπεφανώμεν. Δόξας γὰρ πλείους

obnoxius non esset, contra id quod
objiciebatur ostendere, concedens
hoc & ad definitionem confugiens,
ostenso de quibus non esset ad ra-
tiones reddendas obnoxius, de iis
scilicet quæ esset largitus, objection-
em vilis est diluisset.

15. Causando plures esse in prom-
tu solutiones adversus legem quæ-
lem adversarius objicit, nolle au-
tem te adversus illam jam disputa-
re, sed intentionem potius & con-
siliū examinare ejus qui legem
rulit, illoque potius stare quam
syllabis & verbis legis quæ tibi ad-
versantur. Sic Demosthenes in Ora-
tione de Corona. Cum enim non
posset ostendere esse fas ut in the-
atro obnoxii efferrentur præconio,
illud quidem reliquit, sed consil-
ium legislatoris de illa re inquiri,
cum insinuasset plures sibi si vellet
etiam adversus legis verba respon-
siones haud deesse. 1) Jam quod ad
praconium in theatro attinet, quam plu-
rimos alios ante me coronatos prætereo,
sed per Deos immortales, itane vecors es
& stupidus Æschines, ut intelligere ne-
queas, ei qui coronatur, idem contingere
incitamentum virtutis, ubicunque corona
proclametur, sed propter utilitatem eorum
qui coronam donant, in theatro fieri præ-
conium? Nam quosque audiunt, hi ad
bene de Rep. merendum excitantur: &
eos qui gratiam referunt, magis laudant
quam eum qui coronatur. Cum enim

Aaaa

videri

ἔχαν ἀν' ἀπαρχῆς λύσεις εἰς οὐλο-
το, ἐκίνας μὲν παρῆλπε, τῶν γινώ-
μην δὲ ἐξετάσας καθ' ἣν συμφέρει
μᾶλλον ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνακηρύττεσθαι,
μετ' ὧδευσεν τὸν ὅμιλον, καὶ αὐτὰ μὲν
ἄλλα, ἔχουσα δὲ οὕτως.

15. Εἰάν δὲ ἰτάζωσιν αἱ ἀντιθέσεις,
ἐκ ἀσβολῆς μὲν τὰ ἀνιδίκου, συστά-
σως δὲ τῆς αὐτῆς, κεραιωμένης αἰεὶ σοὶ
συμφέρειν ὡς ὁ Δημοσθένης ἐν τῷ
κατὰ Κόνων πεποιήκεν ὄντ' ἄρα
τοῦτου & ζητήματ'. ὁμοῖον αὖ-
ποχὲ. ἀλλ' ἐγὼ ὁμῶς, καὶ τὰ κατὰ
παιδῶν ἰσάζοιτο, πόττερον ὁμῶς αἰ-
εῖν, ἀσβαλῶν τὸν ἐχθρὸν; καὶ εἰπὼν
ὅτι τὰ ἐκαταῖα κατήσθιε, καὶ ἡσέθει μὲν
περὶ τοὺς θεοὺς αἰεὶ, δ' ὅσῃς δὲ ἐγὼ
καὶ πλείων τῶν κραιπλοῦν ποιέμενος
λόγον. οὕτως τὴν ἰτάξασαν ἀντιθέσιν
ὡς ἔβητο συμφέρειν μὲν αὐτῇ, λυπεῖν δὲ
τὸν ἀνιδίκον, ἐκράττειν, εἰπὼν, ἐγὼ
τοῖσι ὁμῶς ὡς νόμιμον κατ' ἐξωλείας
αὐτῇ καὶ γένους καὶ οἰκίας, ἀξιοπιστότε-
ρος ὁ τῶν θεῶν πλείω ποιούμενος
λόγον.

Εἰ περὶ τῶν εὐλύτων καὶ τῶν
δυσλῦτων ἀντιθέσεων.

ΤΑΣ ἀντιθέσεις ὅσαι λύσεις ὀπιδέ-
χονται, εἰάν μὲν ὧς ἐν εὐλύτοις, προηγου-
μένως θείας, καὶ κατασκευάσας αὐτὰν ὁ
ανιδίκος εἴποι, ἀλλὰ τὴν ἀξιοπιστίαν καὶ

videri posset plures habere in
promptu solutiones, si veller illis uri,
his relictis consilium excussit, quare
magis ē res sit bene meritis praeconio
efferrī in theatro, atque ita le-
gem elusit ipsi quidem adversantem
sed eo datam consilio.

16. Si paria utrinque sint obje-
ctionum momenta, ex criminatione
adversarii, & tui ipsius commen-
datione confirmabis ea quæ causæ
tuæ prodesse duxeris, ut Demosthe-
nes fecit in oratione adversus Co-
nonem, 1) Cum enim hic esset quæ-
stionis status, juratu, non sed ego
jurabo; ac pariter hinc & inde exis-
tentibus uter jurare deberet, argu-
mentis, criminatus inimicum quod
Hecata comesset cœnas, & impium
semper adversus Deos lægessisset,
ego autem semper pius & Deorum
reverens. Sic argumenti paritati
robur addidit, ut putabat suæ causæ
conducere & adversario obesse, ait-
que: ego igitur jurabo solenne ius-
jurandum, mihi progeniei quæ
& domui exitum si fecerero impro-
catus, longe quæ fide dignior qui
Deos reverentius colui.

17. De facile & difficulter solubilibus
objectionibus.

Ex objectionibus solutionem ad-
mittentibus eas quæ facile possunt
solvi, diserte expone, & enarratis
perspicue iis quæ ab adversario di-
cuntur,

τὸ πιστεύειν τῷ πλήθει τῶν λυζέων, οὕτως ἔπαγε πρὸς τὴν ἀντίθεσιν. Εἰ δὲ ἢ δύσλητον, προδιαβαλὼν καὶ καθροίσαν πᾶν ἵστας τὰς διαβολὰς, οὕτω λύσεις πρόσφερε. εἰσάγαγε δὲ τὰς ἀνθυποφορὰς ποικίλως. ἢ γὰρ ὡς ἀκούσας ὅτι μέλλει λέγειν ὁ ἀντίδικος. ἢ, ὅτι πρὸς τοῦδε δὲ πρῶτον ἀπαντήσας. ἢ, ὅτι ἀκήκοας τόδε τι μέλλαν λέγειν αὐτόν. ἢ, ὅτι ἄπερ πέπεισαι, ἴαδε αὐτὸν λέγειν. ἢ, ὅτι αὐτὸν χρη τῶνδε τῶν λόγων ἀποκλείεσθαι. ἢ, ὅτι οὐχ ὅμοια τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις λέγει. οἱ μὲν γὰρ ἴαδε, οὗτος δὲ ἴαδε. ἢ οὕτως, πᾶς αὐτὸν ἴαδε λέγειν. ἢ, ὡς θαυμάζοντά σε ὅτι τόδε τι μέλλει λέγειν ὁ ἀντίδικος χρη εἰσάγειν. ἢ, ὡς ἀγανακτοῦντος ὁ ἀντίδικου, καὶ ταῦτα λέγοντος. οἶον, ποῦ δὲ ἄλλες; ποῦ δὲ τράπεζα; ποῦ παρισταί; ἢ, ὅτι τὰδε λέγονται οὐ χρη ἀποδέχασθαι. ἢ, ὅτι ἐκ ἑλαθέ τοῦδε μέλλον λέγειν. ἢ, ὅτι ὁμοίους ἰνὶ τῶν πρῶτων κεκαμμένων λέξει λόγους. ἢ, ὅτι ἰαχυκώτατος οὗτός ἐστιν αὐτοῖς ὁ λόγος. ἢ, ὅτι πρὸ μικρῆς αὐτοῦ ἀκούσας ὁ μέλλων λέγειν. ἢ ὅπως αὐτὸν ἴσθης.

Περὶ τῶν ὁπλολογικῶν ἀντιθέσεων.

Αἱ δὲ ὁπλολογικαὶ ἀντιθέσεις αὐξήσεως εἰνεκεν ὁρῶν λαμβάνονται, καὶ ὥστε τὸν δικαστὴν πρὸς ὃ βούλει ἐγκρατῆ ποιῆσαι. χρη δὲ αὐταῖς ἔσθ' ὅτι καὶ α-

cuntur, ut fide dignus videaris, atque ut multitudini solutionum tuarum credatur ita progredere ad confutationem. Si autem obiectio sit difficilis solutu, prius eam criminando & criminatione labefactando ita solutionem producat in medium. Poteris autem obiectiones variis modis adducere, vel, audisse te quid obiecturus sit adversarius. vel, prius occurrere oportet huic obiectioni, vel, intelligere te, hoc adversarium dicturum. Vel, ab his rationibus eum intercludendum imprimis. Vel, non similia eum aliis loqui hominibus, nam illos alia, hunc alia dicere. Vel sic: verisimile est hanc eum dicturum. Vel mirantem te induces si hanc dicturus sit adversarius. Vel indignantem dicturum adversarium v. g. *ubi sis, ubi mense, ubi tabula sederis?* vel quod hanc dicens audiendus non sit. Vel quod non fugit te hanc ab eo dici. Vel quod similia dicturus sit iis quæ nuper sunt condemnata. Vel quod hanc sit ratio adversariorum exquisitissima. Vel: ante exiguum tempus audivi obijci quod jam dicturus sum: vel quantumque rationem aliam placuerit tibi comminisci.

18. De obiectiōibus epilōgicis.

Epilogicæ obiectiōes ad exaggrandandum assumuntur, ut iudex in eo quod volumus confirmetur. Licet illas aliquando etiam pugnatō-

μιγνύναι καὶ ταῖς μαχίμοις. ἐπεὶ δὲ
καὶ ἔ' ἀγωνίζεσθαι ἰδοὶ ὅτι χρὴ καὶ τὸν
δικαστὴν ἐμπαδῇ ποιῆσαι, δεῖ οὖν ποι-
εῖν καὶ τὸν ἀντίδικον ὡς ἀντιθέσεως ἀν-
ματι λέγειν περὶ αὐτῶ, ὃ, ἡ αὖ ὁ ἡγή-
θεις εἶπεν. οἶον τὸ, Μὴ με Δημοσθένης
ἐπαδῶν, μηδὲ Διὰ Δημοσθένην ἀνά-
ληπ. Ἡ γὰρ ἀντίθεσις αὕτη ἐν μέσῃ
τῇ μάχῃ κειμένη τῇ λεγούσῃ ὅτι χρὴ σε
ιδιώμην πρὸς με ἐπαυχεῖσθαι δίκην,
τοὺς μὲν δικαστὰς ὑπὸ φθόνῳ ἔ' καθ'-
ἑαυτὸν Διὰ τὸ δημοσίας εἰληχέναι, εἰς
ὄργην ἐμβέβληκε πῶς κατὰ Μειδί-
τον ἀντίδικον δὲ ὡς προκαταγινώσκοντα
ἑαυτῷ ὑπερ' ἀμφισβητῆται, τοὺς λόγους
ἐποίησε τοὺς τοὺς λέγειν Διὰ τῆς φιλο-
γικῆς ἀντιθέσεως.

riis admiscere, quoniam inter de-
certandum opus est quandoque
commovere iudicem: oportet igitur
inducere adversarium objectionis
more dicere de se ipso, qualia dice-
ret jam victus & superatus, quale
est illud: u) *ne me Demostheni tradite,
ne me Demosthenis causa perdat.* Hæc
enim obiectio in media decertati-
one collocata, quæ fuerat de eo quod
privatam te oportet mihi intentare
litem, iudices per invidiam adver-
sus se, quod publicam ipsi movisset,
in iram adversus Midiam conjecit.
Adversarium itaque, velut præcon-
demnantem seipsum de quoad huc
litigabatur, hæc dicentem induxit
per objectionem epilographicam.

u) Orat. contra Midiam p. 400.

II. PROLEGOMENA RHETORICA

Incerti Scriptoris. *

*Præmissa Commentarii Græci ** in Hermogenem, Aphthonium &c.*

ΟΙ τὴν ῥητορικὴν ἀνακομήσαντες
τῆς τέχνης, εἰς δέκα ἰσὰ κεφάλαια
διῶλον τὰ προλεγόμενα αὐτῆς, πρῶτον

Qui rhetoricam artem exorna-
runt, in decem capita ejus
prolegomena diviserunt. Primum
caput

* Ex Codice Coisliniano edidit, versioneque Latinā donavit celeberrimus Montfauconius in
catalogo MSS. Græcorum illius Bibl. p. 590. seq. Paris. 1715. fol.

** In meo Codice MS. prolegomenis præmittitur hic titulus: *ὑπομνήματα τῶν ἀναγομένων ἁπάντων ἐξηγίσεων εἰς τὴν ῥητορικὴν, τῶν δοκούντων
ὑποτε χριστιανῶν ἐξηγητῶν καὶ ἑλλήνων. ὡς εἰσι χριστιανὸν μὲν, ἸΩΑΝ-
ΝΗΣ φιλοσόφῳ μεγάλῳ καὶ ὁρῶντι ἐξ ὁδοῦ, ὁ Σιμελιώτης, καὶ ἑτεροῦ
ἸΩΑΝΝΗΣ διδάσκαλῳ ὁ Γεωμέτρης, ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Μητροπολίτης Κορίν-
θου, ἑτεροῦ Μητροπολίτης ὁ Δοξαπάτρις, καὶ ἸΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΕΡΓΙΟΣ,
ὁ διαρετής λεγόμενος. Ἐλλήνων δὲ ΣΙΜΠΑΪΚΙΟΣ, ΔΟΥΤΙΝΟΣ, ΣΤΡΙΑ-
ΝΟΣ, ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ.*

μὲν δὲ κεφάλαιον, εἰ ἐκ θεῶν καὶ ἐν
θεοῖς ῥητορικῇ· ὅπερ ὀπλύνουσι ἔτι.
θεὸς ἢ πάντων ἀρχή, ἐξ ἧς τὸ εἶναι
τοῖς ὄντι πεπηγασαί. ὁ αὐτὸς οὖν καὶ
ταύτης ἐστὶ τῆς τέχνης ὁ δημιουργός.
καὶ πρῶτον μὲν συλλογισμῷ τινι χρη-
σόμεθα καὶ εἰπωμεν ἔτι. πάντα
τὰ ἀγαθὰ ἐκ θεοῦ. ἐν τι τῶν ὄντων
ἀγαθῶν καὶ ἡ ῥητορικῇ. ἀρα καὶ
αὕτη ἐκ θεοῦ ἐστὶ. ἔγω μὲν οὖν διὰ
συλλογισμοῦ τὴν γῆσιν αὐτῆς παρε-
στήσαμεν· ἀναγκαῖον δὲ καὶ ἰδικατέ-
ραν γῆσιν αὐτῆς διὰ τινος μυθικῆς
εἰπεῖν ἀναπλῆξεως. λέγεται ὡς βεβη-
θεὸς ὁ θεὸς τῶν πάντα κόσμον συστή-
σασθαι, ἐξ ἀνομοιομερῶν αὐτὸν καλλω-
πίσαι ἐσπούδασε, τὸτο γὰρ τι κόσμος,
τὸ ἐκ ἀσφύρων ἀλλήλων ἔχον τὴν
σύνθεσιν· καὶ προσέταξε ἅμφ' αὐτὸν
θείας διωάμεσι σιωπῆσθαι ἐκάστη
κατὰ τὸ ὀπλύνον αὐτῇ εἰς τὴν δημι-
γίαν τὸν κόσμον. ὅθεν Ἀθηνᾶ μὲν ἐλαί-
αν καὶ τὴν ὑφαντικὴν κομίζει, Διώνυσος
δὲ ἄμπελον, Δημήτηρ τοὺς καρπούς,
Ἀπόλλων ἰατρικὴν, τοξικὴν, μουσικὴν
καὶ μαντικὴν· Ἡφαιστὸς τὴν χαλ-
κουργικὴν, Ἀρης τὴν στρατηγικὴν. καὶ
ἁπλῶς ἄλλο ἄλλο τι προσεινεγκον-
τες τὸν κόσμον ἐτεκτῆσαντο. ὁ δὲ Ἑρμῆς
τὸ ποικίλον ἰδὼν τῶν δημιουργημάτων,
καὶ λογισάμενος ὡς γήσεται τις ἐρως
καὶ ἀμφισβήτησις καὶ ὀπλολογία ἐν τοῖς
ὄντι, δέδωκε τὴν ῥητορικὴν. καὶ ἔγω
μὲν οὖν ἐκ θεῶν ἡ ῥητορικῇ. ὅτι δὲ καὶ
ἐν θεοῖς, δι' ἐτέρου μύθου ὁρᾶσθαι
χρῆναι. λέγεται ὡς ἦν ἡ χάρις

caput est, utrum ex diis, vel in diis
sit rhetorica: quam illi quaestionem
ita solvunt. Deus est omnium
principium, ex quo existentibus
essentia oritur: ergo hujus quoque
artis ipse conditor est. Ac primum
quodam utamur syllogismo, & sic
dicamus: omnia bona sunt ex Deo;
atque Rhetorica vere ex numero
bonorum est; ergo & hæc ex Deo
est. Sic itaque ex syllogismo ortum
ejus declaravimus: operæ autem
pretium erit ejus ortum ex fabulosa
quodam-explicatione magis proprie
indicare. Dicitur Deum cum uni-
versum mundum constituere velle,
ex dissimilibus partibus ipsum orna-
re studuisse: illud enim vere mun-
dus fuerit, quod ex diversis mutuo
copulatis compositionem habet;
præcepisseque divinis adstantibus
sibi virtutibus, ut unaquæque quod
sibi competeat ad mundi opifi-
cium adferret: quare Minerva
oleam & textoriam artem attulit;
Bacchus vineam, Ceres fructus,
Apollo medicinam, sagittandi ar-
tem, musicam, & divinationem;
Vulcanus fabrilem artem, Mars
militiam. Utque summam dicam,
alius aliud adferentes, mundum
condiderunt. Mercurius vero con-
specta opificiorum varietate, secum
reputans aliquam fore litem, alter-
cationem & simultatem in rebus
existentibus, rhetoricam dedit.
Hoc itaque modo rhetorica ex diis

δοπολλυμύς, τὸ φῶς τοῖς ὕσιν ἐξέ-
λαμψεν, ἐκ γῆς Ἀθῆναι πρῶται ἐφά-
νησαν, καὶ Ἀθρὶ τῆτο πολλοὺς μὲ καὶ
ἄλλους ἐχόντων θεῶν ἐρᾶσθαι. τὸ γὰρ
πρῶτον φανέν καλὸν ἐρωίῳ γίνεται
πρόξενον. ἐξαίρετως δὲ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσει-
δῶν ταύτης ἡρώων τῆς πόλεως, καὶ διηρο-
φισβήτου περὶ ταύτης, ἐκάτερῳ
αὐτῶν οἰκισμῶν. ἔδοξεν οὖν ἐπὶ
κοινὸν καὶ ἔπον ἀκροατήριον ἐρχομαι τὰ
τῆς ἀμφισβήτησεως, καὶ ἐπελέχθη-
σαν ἀμφοτέροις δικαστῶν οἱ ἐρώμωροι
Ἀθηναῖοι. ἐδικάσαντο οὖν ἐν Ἀρείῳ
πάγῳ, καὶ ἐξῆλθε ὡς τῶν Ἀθηναίων
ψήφῳ τὸν πρότερον τῶν αὐτῶ ἰδιω-
μάτων τι ἀναδόντα τῇ Ἀττικῇ, δεσπό-
τῳ εἶναι αὐτῆς. καὶ ἐπεὶ ἡ Ἀθηνᾶ
προτέρη τὴν ἐλαίαν ἐν τῇ ἀκροπόλει
ἀνῆκεν, ὕτως ἔχει καὶ τὴν Ἀττικὴν. εἰ
οὖν ἐδικάσαντο οἱ θεοὶ, ῥητορικὸν ἦ τὸ
δικάσασθαι. ἄρα καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητο-
ρική. πολλοὺς ἦ καὶ ἄλλους εὖροι τις ἀν-
δικασαμένους· οἷον τοὺς Εὐμήνιδας, τὸν
Ἀπόλλω καὶ τὸν Εὐρῆν. ἔστι δὲ καὶ ἐκ
ποιητικοῦ ἔστο ἔπος πιστώσασθαι λέ-
γοντῶ

οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι ὕγο-
ροῦντο.

Τὸ δὲ ἀγορεύειν ἔδειν ἄλλο ἔστιν ἢ
ἐν βουλῇ καὶ λόγῳ ἔχον τὰ ἔθνη
περάγματα. ἄρα οὖν καὶ ἐν θεοῖς ἡ ῥητο-
ρική. καὶ τὸ μὲν πρῶτον κεφαλαιῶν
ἔτις.

est. Quod autem illa in diis quo-
que sit, per aliam fabulam declarare
opus est. Narratur postquam de-
structo chaos lux rebus naturalibus
effulsit, Athenas priores apparuisse,
ideoque plerosque alios ex diis ipsas
amavisse; nam quod primum pul-
chrum se exhibet, amorem sibi con-
ciliat. Præcipue autem Minerva
atque Neptunus hanc urbem ama-
verunt, & pro ipsa disceptarunt,
quod uterque eam sibi vendicaret.
Visum itaque est ad communem &
æquum auditorum cœtum litem
evocandam esse, dilectique ab utro-
que Athenienses in Iudices delecti
sunt. Jus itaque in Areopago dictum
est: exiit porro ab Atheniensibus
decretum, ut is qui prior aliquam
ex proprietatibus suis Atheniensibus
inderet, ejus Dominus esset.
Quia vero Minerva prior olivam in
Acropoli dimisit, ideo Atticam ob-
tinuit. Si autem dii litigaverint;
litigare vero ad rhetoricam perti-
net; ergo in diis quoque rhetorica
est. Multos autem alios litigantes
invenire est, ut Eumenidas, Apo-
linem & Mercurium; cui etiam
rei fidem facit hoc carmen:

*Dii autem apud Jovem sedentes
consultabant.*

Consultare autem nihil est aliud,
quam consilium inire & colloqui de
populi negotiis; ergo & in diis
est rhetorica. Et ita se habet caput
primum,

Secun-

II. Δεύτερον δὲ εἶναι, ἢ καὶ ἐν ἥρωσιν ἡ
ῥητορικὴ. εἶδει γὰρ καὶ καλῶς εἶδει, τὰ
τῶν θεῶν δημιουργήματα τοὺς ἐκ θεῶν
πρώτους Φανείας καρπώσσομαι. καὶ
τοῦτο μάρτυς ὁ θεοπέσις Ὀμηρος,
ὃς εἰσαίνει τὸν Νέστορα σύμβουλον ὄντα,
λέγων,

τοῖσι δὲ Νέστωρ

Ἡδυπέης ἀτόρυσε, λιγυρὸν Πυλίων ἀγο-
ρητής.

Καὶ τὸ μὲν γλυκὺ τῆς ῥητορικῆς τοῦ-
του εἰδήλωσε· τὸ δὲ σύντονον καὶ Πί-
καρον, Διὶ δὲ Μενελάω. Φησὶ γάρ.
Ἀλλ' ἤτοι Μενέλαος Πητροχάδην
ἀγούρευε

Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγύως.
τὸ δὲ τροχαλὸν καὶ ὀξύ καὶ σφοδρὸν
αὐτῆς Διὶ δὲ Ὀδυσσεύς, λέγει γάρ·
Ἀλλ' ὅτα δὴ (sic) ὅπα τε μεγάλην
ἐκ σήθεος ἔειπε

Καὶ ἔπειτα νιφάδεσσιν εὐκρότα χαμέ-
αιρον·
οὐκ ἂν ἔπειτα Ὀδυσσῆϊ γ' ἐρίσσει
ἢ βροτὸς ἄλλος.

ὅτι δὲ καὶ τὸ ὄνομα τῆς ῥητορικῆς
ἢ ἐγνωσμένοι τοῖς ἥρωσι, φέρει τὸν
Φησὶ καὶ πρὸς Ἀχιλλεὺς λέγοντα.

II Πάντα μὲν προέειπε διδασκόμενα
παθεῖν πάντα,

III Μύθων γὰρ ῥητῶν ἔμμεναι προκλήσει
τε ἀργῶν.

Ὅτι δὲ καὶ θείας ὀπτιμότητος χρῆσι-
μιότης, ἐξ αὐτοῦ τὸ Ὀμηρὸς εἰς πίστι-
σιν εἰσαίνει, φησὶ γάρ.

Secundum autem est, num & in
Heroibus fuerit rhetorica. Opor-
tebat autem, consentaneum quæ-
erat, ut ii qui priores ex diis orti
sunt, deorum opificiis potirentur.
Cujus rei testis est divinus Homerus,
qui Nestorem consiliarium indu-
cit his verbis:

hic autem Nestor

*Suaviloquus surrexit, argutus
Pyliorum Orator.*

Et hujus quidem suavitatem rhe-
toricæ declarat; nervos autem &
gratiam ejus per Menelaum indi-
cat cum ait:

*Sed Menelaus quidem succinctè
concionabatur:*

Pauca quidem, sed valde acute.

Ejus autem volubilitatem, acu-
men & vehementiam per Ulyssem,
ait quippe,

*Sed quando vocem magnam ex
pectore emittebat,*

*Es verba imbrisbus nivaliibus similis
hybernis,*

*non adeo cum Ulyssæ contendisset
homo alius.*

Quod autem rhetoricæ nomen
Heroibus notum esset, Phœnicem
refert de Achille dixisse,

*Præterea me misit ut docerem te
ipsa omnia,*

*Sermonumque rhetor ut esses, alior-
que operum.*

Quod autem divino afflatu rhetor
egeat, ex ipso Homero comproba-
tur, ait enim:

Sic

Ἀλλὰ θεὸς μορφῇ ἔσσι εἶφα.
οἱ δὲ τ' αἰς αὐτὸν
Τετρόμοι· αἰ λούσαντο, ὅς' ἀσφα-
λείας ἀγαθήαι.
Ἀλλὰ περὶ μὲν ἔδωκεν κεφαλαίῳ
αὐτοῖς.

III. Τρίτοι δὲ πρὸς θεοὺς τοῖς, πῶς
οἱ ἀνθρώποις ἦλθεν ἡ ῥητορικὴ. καὶ
γὰρ ἔπειτα καὶ τοῖς θεοῖς, τοῖς ἡρώεσσιν
ἑαυτῶν διδάσκει, ἅτα καὶ τὴν συγ-
γνῆν καὶ λογικὴν ἀπασαν φύσιν. αἰσε-
δοῦντο τῶν πρὸ πάντων ἡ Συρακούσων
πόλεως Συρακίας· ἡ νῆσός ἐστι μεγίστη
περὶ τὰ ἑσπέρεια κακμένη. αὕτη ἡ Συ-
ρακούσα Κορινθίων μὲν καὶ Λακεδαι-
μονίων ἀποικίῳ γέγονεν, ὑστέρῳ δὲ
χρόνῳ ὑπὸ Γέλωνος καὶ Ἱέρατος ἐτυ-
ραννίσθη· οἱ τοσούτων κατὰ τὴν Συρα-
κούσων οἰκίαν ἐχρήσαντο τῇ τυραννίδι,
ὥστε προσέχαι αὐτοῖς μηδὲ φθίγγεσθαι
τὸ πρῶτον, ἀλλὰ, ἀλλὰ νευμάτων
χειρῶν καὶ ποδῶν καὶ ὀφθαλμῶν σημαί-
νον τὰ πρόσφορα, καὶ ὧν ἂν τις ἐν
χρείᾳ ᾔηται. εἶδαν φασὶ καὶ τὴν ὀρ-
καστικὴν λαθεῖν τὰς δεξιὰς, τῇ γὰρ
δοτοκεκλήσθαι λόγου, ἐμμεχανῶντο
σχήματι δεικνύον τὰ πρᾶγματα. ἅτα
Ζεὺς ἐλδιδέμενος προσώλετο τοῖς τυράν-
νοισι πεποικίως ἡλδιδέμενος Συρακου-
σίους. οἱ δὲ δειδότες μὴ καὶ αὐτοῖς ἐν
οἰκίᾳ ἐμπέσοιεν τυραννίδα, ἑαυτοῖς
πῶν πάντων δεσπότης ἐπέστησαν.
Κόραξ δὲ τις ὄνομα, Συρακούσι· τὸ
ἦν, συσκοπήσας ὁ δῆμος ἀσάθμη-
τόν τι πέφυκε πρᾶγμα, καὶ νόησας ὅτι
λόγῳ εἰς ὃ βυθίζεται ἀνθρώπων

*Sed Deus formam cum coronam verbis
indit; illi vero in ipsum
Delectati respicunt; Ipse vero
firmiter concionatur.*

*Sed de secundo quidem capite
satis.*

Tertium insuper, Quomodo
rhetorica ad homines venerit.
Etenim consentaneum erat post
Deos, etiam Heroes illam accipere,
ac deinde cognatam ipsis ac ratio-
nabilem omnem naturam. Illam
itaque ante omnes recepit Syracusa
urbs Siciliæ, quæ insula est maxima
ad occidentales partes sita. Hæc
Syracusa Corinthiorum & Lacedæ-
moniorum colonia fuit. Postre-
mis vero temporibus, sub Gelonis
& Hieronis tyrannidem redacta est:
quæ tanta crudelitate contra Syracu-
sios tyrannidem exercuerunt, ut
præciperent eis ne vel minimum
loquerentur; sed manuum, pedum
vel oculorum nutibus quæ in usu
& necessaria erant significarent;
unde ajunt quidam orchesticea
initium accepisse: nam sermone
uti cum prohiberentur, res gestu
significare moliti sunt. Deinde
Jupiter liberator, exterminatis
tyrannis, Syracusios eripuit. Illi
metu ne in similem rursus tyranni-
dem inciderent, sibi omnium rerum
dominatum attribuerunt. Corax
vero quidam genere Syracusius,
perpendens populum esse quidpiam
instabile, cum intelligeret mores
hominum

τρίπλουν, εἰσῆλθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν
 ᾧ ὁ πᾶς ἡθροῦτο δῆμος, καὶ ἤρξατο
 πρότερον θεραπευτικοῖς καὶ κολακευ-
 τοῖς λόγοις τὸ θορυβώδες αὐτῶν κατα-
 πρᾶναι, καὶ τοὺς λόγους τούτους προ-
 οίμια ἐκάλεσεν. ἔτα ἤρξατο συμβου-
 λεύειν, καὶ λέγειν ὡς ἐν διηγέσει τὰ
 θέοντα, καὶ τοὺς τοὺς λόγους ἐκά-
 λεσεν ἀγῶνας, μὴ ταῦτα ἤρξατο ἀνα-
 κεφαλαιοῦσθαι καὶ ἀναμιμνήσκαι τὰ
 τῶν ἤδη φθασάντων λεχθῆναι αὐτοῖς.
 καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα θηλέους ἐκά-
 λεσιν ῥητορικῆς ὕψος ἐνδείξά-
 μεν αὐτὸς, ἐπειθε τὸν δῆμον, ὅπερ
 τέλει ἐστὶ τῆς ἡμετέρας τέχνης. τούτου
 δὲ εὐδοκιμοῦντι πρὸς τῇ παιδείᾳ,
 πολλὰ τοὺς αὐτῶν παῖδας τούτω
 ἐδίδου, μαθησομένους τῷ ῥητορικῇ.
 Τισίας δὲ τις μαθεῖν ἐθέλων, καὶ ἰδὼν
 ὡς πολλοὺς εἰσπράττει μισθοὺς τῆς δι-
 δασκαλίας, προσελέγεται αὐτῷ
 ὕψος· μαθεῖν μὲν, ὡς Κόραξ, ἐθέλω,
 νῦν δὲ μισθοὺς ἐκ ἔχω· ἀλλὰ μαθὼν
 διπλοῦμαι. ὁ δὲ φιλανθρώπως
 Φερύβιμον, ἐδίδαξεν αὐτόν. ἔπειτα
 δὲ μαθὼν ἠγωνίσθησεν, καὶ φησιν·
 λέξον μοι Κόραξ τὸν τῆς ῥητορικῆς ὄρον.
 ὁ δὲ φησιν, ῥητορικὴ ἐστὶ πενητὺς δημι-
 υργός. ὁ δὲ Τισίας, δικάσομαι σοι
 οὐκ, φησὶ, πενὶ τῶν μισθῶν. καὶ εἰ
 μὲν κέρσω, ἢ δώσω τοὺς μισθοὺς· εἰ δὲ
 μὴ κέρσω, ὡς αὐτῶς, ἢ δώσω, οἷα μὴ
 μαθὼν ὅτι σὺ τὸ κέρσειν. ὁ δὲ

hominum sermone concinnari, in
 cœtum frequentis populi ingressus,
 primo blandis adulatoriisque verbis
 turbulentum eorum animum miti-
 gare cœpit, hosque sermones pro-
 oemia vocavit. Deinde consilia
 dedit, & quasi narrando quæ oppor-
 tuna erant significavit, huiusmodi-
 que verba agones sive certamina
 nuncupavit : postremo quæ jam
 dicta fuerant repetiit & in memo-
 riam revocavit; atque his epilogo-
 rum nomen indidit. Cum autem
 ea quæ ad rhetoricam spectabant sic
 ostendisset : id populo persuasit,
 qui nostræ artis finis est. Cum
 autem eloquentiâ & persuadendi
 arte celebraretur, multi filios suos
 ipsi tradiderunt ad eloquentiæ disci-
 plinam. Tisias autem quidam cum
 huic operam dare vellet, ipsumque
 videret magnam doctrinæ mercedem
 expetere, virum sic alloquitur,
 Discere quidem cupio, ὁ Corax,
 mercedem vero, quam offeram
 non habeo; sed duplicem solvam
 postquam didicero. Ille vero per-
 humaniter ipsum docuit. Edoctus
 postea ille ingratum se præbuit, &
 hæc loquutus est : Dic mihi, Corax,
 rhetoricæ definitionem. Ille, rhe-
 torica, inquit, est opifex persuasio-
 nis. Tisias vero, litigabo igitur
 tecum, & si quidem persuadeam,
 non dabo mercedem; si vero non
 persuadeam, itidem non dabo, ut-
 pote qui a te persuadendi artem

B b b b

non

Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπει τρέφει.
οἱ δὲ τ' εἰς αὐτὸν

Τερπόμενοι λεύουσιν, ὃ δ' ἄσφα-
λέως ἀγορεύει.

Ἀλλὰ περὶ μὲν ὁ δευτέρω κεφαλαίῳ
ἄλλως.

III. Τρίτον δὲ πρὸς τοῖς τοῖς, πῶς
εἰς ἀνθρώπους ἦλθεν ἡ ῥητορική. καὶ
γὰρ ἔπειτα μὲν τοῖς θεοῖς, τοῖς ἡρώεσσιν
ταῦτά τε διδάσκει, ὅσα καὶ τὴν συγ-
γῆν καὶ λογικὴν ἀπασαν φύσιν. αἰσε-
δοξάτο τοῖσι πρὸ πάντων ἡ Συρακούσας
πόλις Σικελίας· ἡ γὰρ ὅσος ὅτι μεγίστη
περὶ τὰ ἐσπέσια κατέστη. αὕτη ἡ Συ-
ρακούσα Κορινθίων μὲν καὶ Λακεδαι-
μονίων ἀποικίᾳ γέγονεν. ὑστέρῃ δὲ
χρόνῳ ὑπὸν Γέλωνος καὶ Ἱέρωνος ἐτυ-
ραννίσθη· οἱ τοσούτων κατὰ τὴν Συρα-
κούσων ἡμῶς ἐκράσαντο τῇ τυραννίδι,
ὥστε προσάξει αὐτοῖς μηδὲ φθίγγεσθαι
τὸ πρῶτον, ἀλλὰ διὰ τῶν καμάτων
χωρῶν καὶ ποδῶν καὶ ὀμμάτων σημαί-
ναν τὰ πρόσφορα, καὶ ὡς αὖτε ἐν
χρήσιν γίγνεται. ἐνθ' οὖν φασὶ καὶ τὴν ὀρ-
κηστικὴν λαβεῖν τὰς δεξιὰς, τῇ γὰρ
δοποκεκλῆσθαι λόγου, ἐμνησανότο
σχήματι δοκνῶν τὰ πρᾶγματα. ὅσα
Ζεὺς ἐλευθερίας προσέθηκε τοῖς τυράν-
νοισι πεποιθηκὼς ἡλευθερώσει Συρακού-
σιους. οἱ δὲ δειδότες μὴ καὶ αὐτοῖς εἰς
ὁμοίαν ἐμπέσειεν τυραννίδα, ταῦτάς
τῶν πάντων δεσπότης ἐπέστησαν.
Κόραξ δὲ τις ὄνομα, Συρακούσῃ τὸ
πρῶτον, συσκοπήσας ὡς ὁ δῆμος ἀσάβμη-
τόν τι πέφυκε πρᾶγμα, καὶ νοήσας ὅτι
λόγῳ εἶναι ὃ βυθίζεται ἀνθρώπου

*Sed Deus formam cum coronam verbis
indit; illi vero in ipsum*

*Delectati reficiunt; Ipse vero
firmiter concionatur.*

*Sed de secundo quidem capite
satis.*

Tertium insuper, Quomodo
rhetorica ad homines venerit.
Etenim consentaneum erat post
Deos, etiam Heroas illam accipere,
ac deinde cognatam ipsis ac ratio-
nabilem omnem naturam. Illam
itaque ante omnes recepit Syracusa
urbs Siciliæ, quæ insula est maxima
ad occidentales partes sita. Hæc
Syracusa Corinthiorum & Lacedæ-
moniorum colonia fuit. Postre-
mis vero temporibus, sub Gelonis
& Hieronis tyrannidem redacta est:
qui tanta crudelitate contra Syracu-
sios tyrannidem exercuerunt, ut
præciperent eis ne vel minimum
loquerentur; sed manuum, pedum
vel oculorum nutibus quæ in usu
& necessaria erant significarent;
unde ajunt quidam orchesticea
initium accepisse: nam sermone
uti cum prohiberentur, res gestu
significare moliti sunt. Deinde
Jupiter liberator, exterminatis
tyrannis, Syracusios eripuit. Illi
metu ne in similem rursus tyranni-
dem inciderent, sibi oronatum rerum
dominatum attribuerunt. Corax
vero quidam genere Syracusios,
perpendens populum esse quidpiam
instabile, cum intelligeret mores
hominum

τρέποντες, εἰσῆλθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν
 ᾗ ὁ πᾶς ἡθροῖστο δῆμος, καὶ ἤρξατο
 πρότερον θρασυπυτικοῖς καὶ κολακευσι-
 κοῖς λόγοις τὸ θορυβώδες αὐτῶν κατα-
 πρᾶνναι, καὶ τοὺς λόγους τούτους προ-
 οίμια ἐκάλεσεν. οὔτα ἤρξατο συμβυ-
 λεύειν, καὶ λέγειν ὡς ἐν διηγῆσαι τὰ
 θεῶντα, καὶ τοὺς τοὺς λόγους ἐκά-
 λεσεν ἀγῶνας, μὴ ταῦτα ἤρξατο ἀνα-
 κεφαλαιοῦσθαι καὶ ἀναμνησκέναι τὰ
 τῶν ἡδὴ φθασάντων λεχθέντων αὐτοῖς.
 καὶ ταῦτα τὰ ῥήματα διηλεγούς ἐκά-
 λεσεν ῥητορικῆς ὕψους ἐνδείξά-
 μιν αὐτοῖς, ἐπειθε τὸν δῆμον, ὅπερ
 τέλει ἐστὶ τῆς ἡμετέρας τέχνης. τούτου
 δι' εὐδοκίμου τῆς πειθοῖς,
 πολλὰ τοὺς ἐαυτῶν παῖδας τούτω
 ἐδίδου, μαθησομένους τῷ ῥητορικῇ.
 Τισίας δὲ τις μαθεῖν ἐθέλων, καὶ ἰδὼν
 ὡς πολλοὺς ἐσπεράζει μισθοὺς τῆς δι-
 δασκαλίας, προσδιαλέγεται αὐτῷ
 ὕψους μαθεῖν μὴ, ὡς Κόραξ, ἐθέλων,
 νῦν δὲ μισθοὺς ἔκ ἔχω· ἀλλὰ μαθὼν
 διπλοῦς· ὁ δὲ φιλανθρώπως
 Φερόμενος, ἐδίδαξεν αὐτόν. ἑκὼν
 δὲ μαθὼν ἠγωνίσθησεν, καὶ φησιν·
 λέξον μοι Κόραξ τὸν τῆς ῥητορικῆς ὄρον.
 ὁ δὲ φησιν, ῥητορικὴ ὅτι περὶ τοὺς δημο-
 κροῖς. ὁ δὲ Τισίας, δικαστομαί σοι
 οὐκ, φησὶ, περὶ τῶν μισθῶν. καὶ εἰ
 μὴν πείσω, ἢ δώσω τοὺς μισθοὺς· εἰ δὲ
 μὴ πείσω, ὡς αὐτὰς, ἢ δώσω, οἷα μὴ
 μαθὼν ὅτι σὺ τὸ πείθαι. ὁ δὲ

hominum sermone concinnari, in
 cœtum frequentis populi ingressus,
 primo blandis adulatoriisque verbis
 turbulentum eorum animum tūci-
 gare cœpit, hosque sermones pro-
 oemia vocavit. Deinde consilia
 dedit, & quasi narrando quæ oppor-
 tuna erant significavit, huiusmodi-
 que verba agones sive certamina
 nuncupavit: postremo quæ jam
 dicta fuerant reperiit & in memo-
 riam revocavit; atque his epilogorum
 nomen indidit. Cum autem
 ea quæ ad rhetoricam spectabant sic
 ostendisset: id populo persuasit,
 qui nostræ artis finis est. Cum
 autem eloquentiâ & persuadendi
 arte celebraretur, multi filios suos
 ipsi tradiderunt ad eloquentiæ disci-
 plinam. Tisias autem quidam cum
 huic operam dare vellet, ipsumque
 videret magnam doctrinæ mercedem
 expetere, virum sic alloquitur,
 Discere quidem cupio, ὁ Corax,
 mercedem vero, quam offeram
 non habeo; sed duplicem solvam
 postquam didicero. Ille vero per-
 humaniter ipsum docuit. Edoctus
 postea ille ingratum se præbuit, &
 hæc loquutus est: Dic mihi, Corax,
 rhetoricæ definitionem. Ille, rhe-
 torica, inquit, est opifex persuasio-
 nis. Tisias vero, litigabo igitur
 tecum, & si quidem persuadeam,
 non dabo mercedem; si vero non
 persuadeam, itidem non dabo, ut-
 pote qui a te persuadendi artem

B b b b

non

κόραξ ἀντίστροφον, καὶ φησὶ, δικά-
σομαι καὶ γὰρ καὶ εἰ μὴ πείσω, ὡς
πείσας λήψομαι, εἰ δὲ μὴ πείσω, καὶ
ὅμως λήψομαι, ἐπειδὴ τηλικούτων
ἐξέδρεψα μαθητῶν, ὡς καὶ τῶν δι-
δασκάλων κρατεῖν. ὅθεν οἱ παρρησι-
κότες ἐβόησαν, κακὴ κόραξ κακὸν
αἰὼν. καὶ πάλιν μὴ τρίτη κεφαλὴ
τοῦ αὐτοῦ.

Τέταρτον δὲ εἰς ὅπως ἐν Ἀθήναις
ἤκμασεν. Λεοντίνην πόλιν ἐστὶ τῆς Σικε-
λίας. ταύτῃ ἀπώκισαν πάλαι Ἀθη-
ναῖοι. πόλεμον δὲ ἐσχηκότες Λεοντῖνοι
πρὸς τοὺς ἀσυγείτονας, πρὸς βουνοὺς,
καὶ τοὺς Ἀθηναίους διὰ Γοργίαν ῥήτορα
συμμαχίαν αἰτοῦντες. τοσούτον δὲ τῷ
Γοργίᾳ πείλω τὸ κάλλος πάλιν
φράσιν, ὅτι πάντας τοὺς Ἀθηναίους
εἰς τὴν ἀκρόασιν κινήσας. συνερχόμενοι
οὐκ ἴσας μὲν ἡμέρας τῶν ὑπιδείξεων
ἐκάλουν ἑορταίς, τοὺς δὲ λόγους λαμ-
πάδας. διὸ τὴν μὲν συμμαχίαν ἐν τῇ
Λεοντίνῃ ἐπέμψαν. τὴν δὲ Γοργίαν κα-
τέσχον, καὶ τοὺς ἑαυτῶν παῖδας παρέ-
σχον αὐτῷ μαθητομένους. ταχέως
οὖν τὴν ῥητορικὴν οἱ Ἀθηναῖοι ἀναδεξά-
μενοι, τὸν διδάσκαλον ὑπερῆκόντισαν
καὶ ὥτως ἡ πρώτη δεκάς τῶν ῥητόρων
ἐξεφάνη. ἦτοι Ἀντιφῶν ὁ Ῥαμνέσιος,
Λυσίας ὁ Κεφάλαιος, Ἰσοκράτης, Ἰσακρίτης,
Ἀνδοκίδης, Δημοσθένης, Αἰσχίνης, Λυκούρ-
γος, Ὑπερίδης, Δείναρχος.

Πέμπτον δὲ κεφάλαιον, τίς ὁ ὅρος
τῆς ῥητορικῆς, καὶ τί τέλος, καὶ τί τὸ

non didicrim. Corax vero repo-
nit & ait, litigabo & ego, & si qui-
dem persuadeam, accipiam utpote
qui persuaserim; sin non persua-
deam, attamen accipiam, utpote
qui talem discipulum educaverim
qui doctores etiam superet. Quam-
obrem qui aderant exclamaverunt,
Mali corvi malum ovum. Et hæc de
tertio capite.

IV. Quartum est, quomodo Athenis
floruerit rhetorica. Leontina urbs
est Siciliae, quam coloniam consti-
tuerant Athenienses. Ingruente
conterminorum bello Leontini
legatum mittunt Gorgiam, qui ab
Atheniensibus belli societatem pe-
teret. Tantus porro inerat Gorgiae
in concionando lepos, ut omnes
Athenienses ad se audiendum pelli-
ceret. Cum igitur convenirent,
dies concionis solennitates voca-
bant, ipsas vero conciones, lampa-
das. Quamobrem Leontinam
auxilium miserunt; Gorgiam verò
detinuerunt, eique filios suos ad
disciplinam tradiderunt. Brevi igitur
Athenienses rhetoricam edocti,
ipsum doctorem superarunt. Sicque
prima Rhetorum decas sese extulit;
nempe Antiphon Rhamnusius, Ly-
sias Cephalii filius, Isocrates, Isæus,
Andocides, Demosthenes, Aeschines,
Lycurgus, Hyperides, Dinarchus.

V. Quintum caput est, quæ sit defi-
nitio rhetoricæ, quis finis, & quod
opus

ἔργον αὐτῆς. εἶδεναι δὲ ὡς πολλὰ τῶν
ῥητόρων, καὶ τῶν φιλοσόφων πολλοὺς
ὅρους τῆς ῥητορικῆς δοποδεδόκασιν.
Αριστοτέλης γοῦν ὁ φιλόσοφος, ἕως
ὠρίστατο· ῥητορικὴ ἐστὶ δύναμις τεχνι-
κὴ ἔχει περὶ ἑκάστων ἐνδεχομένων πιθανοῦ
λόγου. ἡμάρτηται δὲ ἐπὶ ὅς· ὁ ῥῶς
κατὰ τὸ ἐλλείπον. δύο γὰρ κακίαι
ὄρων πεφύκασιν, ὑπερβολὴ τε καὶ ἐλλεί-
ψις. ἡ μὲν γὰρ ὑπερέχει ὁ ῥῶς τῇ
λέξει, ἐλλείπει τοῖς πράγμασιν· εἰ δὲ
ἐλλείπει τοῖς λόγοις, πλεονάζει τοῖς
πράγμασιν. ἐπεὶ οὖν ὁ Αριστοτέλης
ὅς· ἐνέλειψε τῇ λέξει, μὴ προσωθέντος
πολιτικοῦ καὶ διεξοδικοῦ, ἐπλεόνασε τῶν
πράγματι. ἡ μόνον γὰρ τὴν ῥητορι-
κὴν ἐησαῦσα, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν δι-
λεκτικὴν περιλαμβάνει. τούτῳ δὲ δι-
φέρει τῆς διλεκτικῆς ἢ ῥητορικῆς· ὅτι
ἡ μὲν διλεκτικὴ ἡ μόνον περὶ πολιτι-
κοῦ, ἀλλὰ περὶ παντός· ἡ ῥητορικὴ
ζητήματα διελκίσσεται πιθανῶς
κατὰ πύσιν καὶ ἀποκρίσιν, ἀλλ' οὐ
διεξοδικῶς· ἡ δὲ ῥητορικὴ περὶ τῶν
πολιτικῶν μόνον, ἡ διλεκτικῶς ἀλλὰ
διεξοδικῶς. ἡκοῦν δοποσκευασέν τὸν
Αριστοτέλους ὅρον ὡς ἐλλείποντα τῇ λέξει.
ἔστι δὲ καὶ ὁ Αὐγούστου Διονύσιος
ὁ ἀπὸ Ἀλικαρνασσοῦ καταφέρειν τὸ γένος,
ὡρίσασθαι τὴν ῥητορικὴν συνεχῶς καὶ
προσηκόντως, εἰρηκῶς ῥητορικὴ ἐστὶ
δύναμις τεχνικὴ πιθανοῦ λόγου ἐν
πράγματι πολιτικῷ, τέλει ἔχουσα
τὸ εὖ λέγειν. αὐτὸς τοῖν ὁ ὅρος ἐκείνη
καλῶς ἔχει· ἔτε γὰρ ἐλλείπει, οὐτε
πλεονάζει, ἀλλὰ καὶ τὰ ἰδιώματα τῶν

opus illius. Sciendum est multos
ex rhetoribus & philosophis, multas
rhetoricæ definitiones dedisse. Ari-
stoteles philosophus sic eam defini-
vit: *Rhetorica est facultas artificialis
sermonis persuasibilis, circa unamquamque
rem versantis.* In hoc autem peccat
hæc definitio, quod deficiat. Duo
namque sunt vitia definitionum;
nempe redundantia, & ellipsis sive
defectus: nam si definitio præ
dictione redundet, rebus deficit;
contra si verbis deficiat, redundat
rebus. Quia igitur definitio Ari-
stotelis dictione deficit cum non
addiderit, *politicis & copiosis*, (sermo-
nis) redundat rebus. Non solum
enim hic rhetoricam, sed totam
dialecticam complectitur. In hoc
autem differt rhetorica a dialectica,
quod dialectica non solum de politi-
tica, sed etiam de qualibet alia pro-
posita quaestione, persuasibili modo
differat per interrogationem &
responsionem, sed non copiose;
rhetorica vero de politicis tantum,
non dialectice sed copiose. Elim-
inanda itaque est Aristotelis defini-
tio, utpote quæ dictione deficiat.
Sub Cæsare tantum Augusto Diony-
sius genere Halicarnaseus, rhetori-
cam accurate & convenienter defi-
nivit, cum dixit: *Rhetorica est facul-
tas artificialis persuasibilis sermonis in re
politica, finem habens bene dicere.* Hæc
ergo definitio bene habere existi-
matur, utpote quæ nec deficiat, nec

Bbbb 2

redun-

ὁρισμῶν ἔχει, λέγω δὴ τὸ ἐκ γένους καὶ
 ρυσατικῶν διαφορῶν καὶ ιδιοτήτων
 ρυσεύσαναι. Διὰ μὲν γὰρ ἑπὶ πᾶν, δύνα-
 μιν, ἐκλήμας τὸ γένος. ἐστὶ γὰρ καὶ
 ἄντεχνον καὶ ἄτεχνον, δύναμις. Διὰ
 δὲ ἑ, τεχνικὴ, τὴν Διαφορὰν. εἴτα
 καὶ ἐτέραν ὁπλίσθησι Διαφορὰν, εἰρη-
 κῶς, πιθανῶ λόγου. εἴτα ἐπειδὴ ἔ-
 μόνον ὁ ῥήτωρ ἔχει τὸ πιθανόν, ἀλλὰ
 καὶ ἰατρικὴ καὶ γεωμετρικὴ. καὶ γὰρ
 καὶ ὁπλὶ τούτων ἐκ ἀπιδάσκουσιν διὰ προσ-
 φέρειν ἵνα δαπνείξῃς, προσδίδῃς τὸ
 ἐκ πράγματι πολιτικῶ. πρόσκειται δὲ
 τῷ ὄρει καὶ τὸ, τέλῳ ἔχουσα τὸ εὖ
 λέγειν. πᾶν γὰρ ὁ μὴ τέλῳ ἔχει κα-
 λὸν, ἢ κακοτεχνία ἐστὶν ἢ ψευδοτεχνία,
 ἢ ματαιοτεχνία. καὶ κακοτεχνία μὲν
 ἐστὶν ἢ τῶν φαρμάκων καὶ τῶν γοήτων,
 ὅππῃ κακῶ γὰρ τῆς πολιτείας εὐρησιᾶ
 ἄλλο δὲ διὰ φαρμακεία, καὶ ἄλλο γοητεία,
 καὶ ἄλλο μαγεία. Φαρμακεία μὲν γὰρ
 ἢ διὰ ἐλλαβεῖν, ἢ διὰ σώματι. ἢ διὰ
 χρίσματι. γινόμενῃ γοητεία δὲ ἢ διὰ
 τῶν ἐνύλων καὶ ἀκαθάρτων, καὶ κακοποιῶν
 δαυμόνων προσκαλεμένη. ἐλαβε δὲ τὸ
 ὄνομα διὰ τῶν γόνων, ἢ γονυτῶν θρήνων.
 μαγεία δὲ, ἢ διὰ τῶν μέσων δαυμόνων
 ἀγγελικῶν τε καὶ ἐνύλων ἐπεργαζομένη.
 ψευδοτεχνία δὲ ἐστὶν ἢ μετὰ τὴν ἐνέργειαν
 τέλῳ ἢ κατὰ λιμπάναν, ὡς ἢ ὀρχη-
 στική. καὶ ὁ μὲν ὅρος τῆς ῥητορικῆς ἔσται.
 ἔργα ὅ ἀντὶς κατὰ τὸν Θεοδόκτῳ, προ-

redundet, sed etiam proprietates
 definitionum habeat; nimirum
 quod ex genere & ex constitutivis
 differentiis proprietatibusque con-
 flet. Nam per illud, *facultas*, signi-
 ficat genus, est enim & artificialis
 & non artificialis facultas: per illud
 autem *artificialis*; differentiam.
 Deinde aliam quoque addit diffe-
 rentiam, cum dicit, *persuasibilis ser-
 monis*. Postea quoniam non solus
 rhetor habet persuasibilitatem, sed
 etiam medicina & geometria: si-
 quidem nec apud illos persuasibili-
 tatis expertes demonstrationes pro-
 ferre oportet, adjicit illud, *in re po-
 litica*: definitioni vero adjungitur
 illud, *finem habens bene dicere*. Nam
 quicquid finem non habet bonum,
 aut malum artificium est, aut falsum
 artificium, aut vanum artificium.
 Malum quidem artificium est vene-
 ficorum & praestigiatorum, nam in
 malum Reipublicae inventum est.
 Aliud porro est veneficium, aliud
 praestigia, aliud magia. Veneficium
 enim fit aut helleboro, aut ore, aut
 unctione: praestigia autem, a dae-
 monibus aut materiae haerentibus,
 aut impuris, aut maleficiis advocan-
 tur: nomen vero mutuatur a ge-
 mitu sive a fletibus. Magia vero
 per medios daemones, qui & ange-
 lici & materiales sunt, operatur.
 Falsum artificium est illud quod post
 operationem finem non relinquit,
 ut orchestice, sive tripudium. Et
 hæc

αμιάζεσθαι πρὸς ἐννααν, διηγέζεσθαι
πρὸς πίειν, ἀγωνίσασθαι πρὸς Διόδο-
ξιν, ἀνακεφαλαιώσασθαι πρὸς ἀνά-
μνησιν. τέλει δὲ αὐτῆς, ὃ τοῦ πεῖλαι,
ἀλλὰ τὸ πιθανῶς χρήσασθαι μεθό-
δοις· ὥσπερ καὶ ἰατρικῆς ὃ τὸ ὑγιαίνειν,
ἀλλὰ τὸ ὑγιαστικῶς χρήσασθαι μεθό-
δοις· καὶ φιλοσοφίας, οὐ τὸ πᾶντας
ποιῆσαι καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς, ἀλλὰ τὸ
καλὰ καὶ ἀγαθὰ συμβαλεῖσθαι. καὶ
ἐικότως, ὑπὸκειται γὰρ ψυχῇ αὐτο-
προαίρετον, αὐτοκίνητον, αὐτεξέριστον,
καλίμβολον, ὁῶτον ἀφ' ἑτέρου ἐφ'
ἑτέρον καταπίπτειν, καὶ μᾶλλον
ὑπὲρ πρὸς ἑχούσα πρὸς τὸ αὐτῇ πεί-
θεσθαι, ἢ ἑτέροις.

Ἐκτον δὲ ὅτι κεφάλαιον πόσα ἦδη
τῆς ρητορικῆς, καὶ εἰ εἶδη, ἀλλὰ μὴ
μέρη, καὶ ὅς ποίων μερῶν τῆς ψυχῆς
ἕκαστον προεβλήθη, καὶ εἰς ποῖον ἕκα-
στον ἀφορᾷ τέλει, καὶ ποίους τόπους
καὶ χρεῖους καὶ πρόσωπα διενόμειτο.
τρία τοίνυν τὰ ἀνωτάτω εἶδη τῆς ρητο-
ρικῆς, συμβουλευτικόν, δικανικόν,
πανηγυρικόν. καὶ συμβουλευτικόν μὲν
ὅτι δι' ὃ συμβαλεῖσθαι τὰ πρόςφρα·
δικανικόν δὲ ὃ γὰρ ἀμφισβητήσεις
ἀπακρίνειν. πανηγυρικόν δὲ, δι' ὃ
τοὺς ἐπαμειβόμενους ἢ ψευδομένους δημα-
σιεύειν. ἀμειβόμεναι δὲ τὸ μὲν συμ-
βουλευτικόν εἰς προτροπὴν καὶ ἀποτρο-
πὴν, τὸ δὲ δικανικόν εἰς κατηγορίαν
καὶ ἀπολογία· τὸ δὲ πανηγυρικόν εἰς

hæc quidem est rhetoricæ definitio.
Opera autem ejus secundum Theo-
dectem sunt, procæmiari ad bene-
volentiam, enarrare ad fidem, con-
certare ad demonstrationem, dicta
breviter repetere ad recordatio-
nem. Finis autem ejus est, non
persuadere, sed persuasibilibus uti
methodis; quemadmodum & medi-
cinæ, non sanare, sed sanandi vim
habentibus uti methodis; & philo-
sophiæ, non omnes facere bonos
& probos, sed bona & proba confi-
lia dare. Et quidem jure merito:
subjacet enim anima sui arbitrii,
seipsam movens, libera, volubilis,
cito ab alio in aliud procidens, &
proclivior ad sibi ipsi obtemperan-
dum quam aliis.

VI. Sextum caput est, quot sint species
rhetoricæ, & num illæ species sint,
non vero partes, ac ex quibusnam
animæ partibus singulæ procedant,
in quem singulæ finem respiciant,
& in quæ loca, tempora & personas
distribuantur. Tres itaque sunt
supremæ species rhetoricæ, consul-
toria, judicialis, & panegyrica.
Consultoria est, per quam utilia
consilia damus, judicialis, per quam
dubitationes dijudicamus; pane-
gyrica vero, per quam laudandos
vel vituperandos publice prædica-
mus. Consultoria dividitur in hor-
tationem & dehortationem; judi-
cialis, in accusationem & defensionem;
panegyrica, in laudem &

ἔπανον καὶ ψόγον. καὶ ταῦτα μὲν τὰ
μέρη· τὰ δὲ πρὸ αὐτῶν, τὰ εἶδη. τοῦτο
δὲ διαφέρει μέρος εἶδους. τῷ τοι μὲν
εἶδος ὁλόκληρον ἀποτελεῖν ῥήτορα, τὸ
δὲ μέρος μὴ. ὅστις γὰρ ἐν τῶν εἰδῶν
οἶδεν, ῥήτωρ ἐστίν· οἷον Θερραμένης ὁ
κόθορον συμβαλέων μόνον εἰδώς,
ῥήτωρ ἐνομίζετο· καὶ Ζήνων δικάζεσθαι
μόνον, ῥήτωρ ἦκουε· καὶ Γοργίας πανη-
γυρίζει μόνον, ῥήτωρ ἐκαλεῖτο. ὥσπερ
γὰρ ὁλόκληρον εἶδος ἀνθρώπου ἐστὶ Πι-
πιδεὶ λίθῳ ἢ χαλκῷ, εἶδος λέγοντο
ἀποσώζον τὸν ἀνδραγῆ· ἂν δὲ μέρος
ἀνθρώπου, οἷον χεὶρ, ἢ ποῦς, ἢ λέγο-
μεν ἅπαν ἀνείληφέναι τὸ εἶδος, ἀλλὰ
μέρος ἀνθρώπου· ὅπως εἰ μὴ τῶν
μερῶν ἐξήσκηται τις, ῥήτωρ ἔνομίζεται·
εἰ δὲ τινι τῶν εἰδῶν, ῥήτωρ ἐξ ἀναγκῆς
ἐστίν. ἀμέλει καὶ οἱ δικολόγοι, δικάζε-
σθαι μόνον εἰδότες, ῥήτορες καλοῦνται.
προελήλυθε δὲ τὸ μὲν συμβουλευτικόν
ἐκ τῆς Πιπιδυμικῆς τῆς ψυχῆς μέρος·
ἐξ Πιπιδυμίας γὰρ Πιπιδυμολήν τις
προάγεται. τὸ δὲ πανηγυρικόν ἐκ τῆς
λογιστικῆς· πᾶς γὰρ πανηγυρίζων,
λόγῳ χρῆται. τὸ δὲ δικανικόν ἐκ τῆς
δυμικῆς. ὃ γὰρ θυμῆται τις, τοῦτο
καὶ δικάζεται. ἀπορήσεις δὲ ἂν τις,
πῶς λέγεται τὸ πανηγυρικόν ἐκ τῆς λο-
γιστικῆς προελθεῖν· καίτοι καὶ τῆς δικά-
ζεσθαι καὶ συμβαλέεσθαι διαλογῶν
ἐχόντων τὸ κύριον. Πιπιδυμολήν δὲ οὕτως·
ἐν ἑκάσῳ μὲν τῶν τριῶν τῷ λογιστικῷ
κεχρημένα, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς κινήσεως
ἐξῆς ἢ Πιπιδυμίας τὸ δικάζεσθαι, ἢ Πιπιδυμίας
τὸ πανηγυρίζειν· ἑλκεῖν ἑκάστον τὴν ὀνομα-
σίαν. ἐπειδὴ γὰρ πρώτη κίνησις γένηται

vituperium. Et hæc quidem partes
sunt, priora vero, species. In hoc
autem differt pars a specie, quod
species quidem totum rhetorem
efficiat, pars vero non item. Quis-
quis enim unam speciem novit,
rhetor est; exempli causâ Thera-
menes ille Cothurnus consultandi
solum peritus, rhetor putabatur;
& Zeno disceptandi solum gnarus,
rhetor audiebat; Gorgias item
panegyricæ solum peritus, rhetor
vocabatur. Quemadmodum enim
si tota species hominis aut lapidi aut
æri indatur, dicimus statuam spe-
ciem hominis servare; si pars
hominis ut manus aut pes, non di-
cimus totam speciem accepisse, sed
partem hominis: ita si quis in parte
quæpiam exerceatur, non ideo
rhetor putatur; si in quâdam spe-
cie, rhetor necessario est. Sane
causidici, qui litigare solum sciunt,
rhetores vocantur. Procedit autem
consulitoria ex concupiscibili animæ
parte; nam ex concupiscentia ad
consultationem quis agitur. Pane-
gyrica autem ex rationali: quis-
quis enim panegyrim effert, ratio-
ne utitur. Judicialis autem vel
litigatoria, ex irascibili; nam cui
irascitur quispiam, cum hoc & liti-
gat. Quæstionem forte quispiam
moveat, cur panegyrica dicatur ex
rationali procedere, quandoqui-
dem & litigare & consilium dare ex
rationibus auctoritatem mutuan-
tur?

γὰρ ἀπὸ τοῦ θυμικοῦ, ὑπὲρ ἔτεσε διὰ τούτου
 ὁ λόγος, ἀπὸ τοῦ λέγοντος ἐκ τοῦ θυμοῦ
 ἔχον τὸ δικανικὸν τῶν ἡρώων. ὁμοίως
 δὲ καὶ τῶν ἄλλων, ἐπεὶ ἐν τῷ συμ-
 βουλευτικῷ ἡ ὑπερβολὴ ἐκίνησε τὸν λό-
 γον, καὶ ἐν τῷ πανηγυρικῷ τὸ λογι-
 στικὸν ἐκ τῆς κηρύξεως ἐξέως ἐλάβεν
 ἑκάστοι τὴν προσηγορίαν. τέλος δὲ
 δικανικοῦ μὲν, τὸ δίκαιον, πρὸς γὰρ
 εἶτο ὁ δίκης ὁρῶν δικάζει· συμβου-
 λευτικοῦ δὲ, τὸ συμφέρον· πανηγυ-
 ρικοῦ δὲ, τὸ καλόν. τόποι δὲ τῶ
 μὲν δικανικῷ, τὰ δικάσματα· τῷ δὲ
 συμβουλευτικῷ, τὰ βουλευτήρια. τῷ
 δὲ πανηγυρικῷ, αἱ ἐκκλησίαι. χρό-
 νους δὲ εἰληφασί τὸ μὲν δικανικὸν τὸν
 παρεληλυθότα, τὸ δὲ συμβουλευτικὸν
 τὸ μέλλοντα, τὸ δὲ πανηγυρικὸν τὸ ἐπι-
 στήναι. αἱ γὰρ καὶ προϋπαρχούσας
 ἐξέχουσιν, καὶ μελλόντων εὐχὰς προα-
 ναφέρειν τῷ ἐγκωμιαζομένῳ, ἀλλ'
 ὅμως τὰν ἐπιστήναι θεωρεῖται χρόνον.
 πρότερον δὲ ἔχουσι, τὸ μὲν δικανικὸν
 τοὺς δικάζοντας καὶ τοὺς δικάζομένους,
 τὸ δὲ πανηγυρικὸν τοὺς πανηγυρίζον-
 τας καὶ τοὺς ἀκροατάς, τὸ δὲ συμβου-
 λευτικὸν τοὺς συμβουλευόμενους καὶ τοὺς
 πρὸς οὓς ἡ συμβουλή.

ἑβδομὸν εἶσι κεφάλαιον, πόσαι
 ῥητορικῆ καὶ ποίαι, καὶ ποίαι σὺν θεῷ
 μετερχόμεθα· εἰσὶν οὖν πάσαι πέντε,
 ἡ ἀντίρροφος τῇ φιλοσοφίᾳ, ἡ ἐκρη-

tur? Sic autem solvenda quaestio
 est: in trium specierum singulis
 ratiocinio quidem utimur; sed ab
 affectu qui movet vel ad litigatio-
 nem vel ad panegyrim, singulae
 suam denominationem accipiunt.
 Nam quia primus motus ab irasci-
 bili procedit, huic autem ratio mi-
 nistravit, ideo dicimus litigationem
 ab irascibili ortum habere. Simi-
 liter & in aliis, quia in consultoria
 concupiscentia rationem movit, &
 in panegyrica ratiocinium, ex affe-
 ctu unde ortae sunt singulae denomi-
 nationem acceperunt. Finis judi-
 cialis sive disceptatoriae, est iustitia,
 ad hanc enim respiciens iudex judi-
 cat; consultoriae utilitas; pane-
 gyrica, bonum. Loca autem judi-
 cialis, tribunalia; consultoriae,
 curiae; panegyrica, coetus. Tem-
 pora vero ceperunt, judicialis, praeteri-
 tum; consultoria, futurum;
 panegyrica, praesens. Etiam si enim
 praeterita gesta, & futurorum vota,
 ei quoniam laudibus celebramus, refe-
 ramus, attamen praesens semper
 observantes tempus. Personas
 autem habent, judicialis eos qui ju-
 dicant atque eos de quibus judica-
 tur; panegyrica, concionantes &
 auditores; consultoria, consulentes
 & eos ad quos consilium initur.

VII. Septimum caput, quot sint rheto-
 ricarum, & quales, & quam Deo juvan-
 te sectemur. Sunt igitur quinque.
 Quae philosophiae responderet, quae usi

sunt

σατο Πυθαγόρας, καὶ Σωκράτης καὶ Πλάτων. εἰ γὰρ καὶ περὶ τῶν αἰεὶ ὠσαύτως ἔχοντων πραγμάτων τοὺς λόγους ὡς φιλόσοφοι ἐπαισύντο· ἀλλ' οὐν τινι παιδοῖ κεκηρημένοι· καὶ τὸ ὠμολογημένον γὰρ χωρὶς παιδους δαποδείξαι ἀμήχανον, ἢ ἀντίτροφον τῇ πολιτικῇ, ἢ ἡγήσαντο Μιλλιάδης, Κίμων, Θεμιστοκλῆς· τούτων δ' ἀντίτροφον ἢ ἀντίτροφον τῇ πολιτικῇ τῆς ἀντίτροφου τῇ φιλοσοφίᾳ, τῷ τὴν ἰδίαν τῇ φιλοσοφίᾳ ἀντίτροφον πρὸς τῶν καθόλου ἀλαλαμ-βάνειν· τὴν δὲ τῇ πολιτικῇ ἀντίτροφον ἔχ' ἑαυτοῦ, ἢ ἀντίτροφον τῇ ἀλεγει-κῇ. τούτω δὲ ἀντίτροφον τῆς ῥητορικῆς ἢ ἀλεγεινῆς, τῷ τὴν ἰδίαν ἀλεγεινῆς κατὰ πῦσιν καὶ δαποκρίσιν παύσθαι τὴν ζήτησιν· τὴν δ' ῥητορικὴν διεξοδικῶς πρὸς τῶν πολιτικῶν ἀλαλαμβάνειν πραγμάτων. ἡγήσαντο δὲ καὶ ταύτης Δημοσθένης τε καὶ Λυκούργος, καὶ ἄλλοι ῥήτορες. ἢ ἀντίτροφον τῇ συκοφαντι-κῇ, ἢ ἡγήσαντο Δεισογότων. ἢ ἀντί-τροφον τῇ κολακευτικῇ, ἢ ἡγήσαντο Δημάδης καὶ Αἰρισόδημος. πέντε οὖν ῥητορικῶν ἑσῶν, ἡμῶς τὴν πέμπτην μετερχόμεθα.

Ογδοὸν ἐστὶ κεφάλαιον, πόσοι ῥή-ποι ῥητορικῶν ἀναγνώσεων. ἔδδ' γὰρ ῥαψωδῶν δὲ ὡς τὰ ποιήματα, καὶ κωμωδῶν ὡς τὰ δράματα, ἢ ἄδων ὡς τὰ λυρικά, ἀλλ' ἑτέρως. εἰσὶ γὰρ ῥή-ποι ῥητορικῶν ἀναγνώσεων τρεῖς. ὁ σύντονος ὁ καὶ μάλιστα ἐν ταῖς δικα-

sunt Pythagoras, Socrates & Plato: etsi enim illi de rebus semper eodem modo se habentibus, utpote philo- sopheri verba fecerint, sed tamen qua- dam persuadendi arte usi, nam vel id quod in confesso est, sine persua- sione demonstrari nequit. Quæ respondet politicæ, quarum princí- pes fuere Miltiades, Cimon, The- mistocles. In his autem differt ea quæ politicæ respondet ab ea quæ respondet philosophiæ, quod ea quæ philosophiæ respondet, de omnibus differat; ea vero quæ politicæ respondet, non item. Quæ respondet dialecticæ: in eo autem differt dialectica a rhetorica, quod dialectica per interrogationem & respon- sionem quaestiones agitet, rhetorica vero copiose de politicis rebus differat. Hujus principes fuere Demosthenes & Lycurgus, aliiqve rhetores. Quæ respondet sycophanticæ, cujus princeps fuit Aristogiton. Quæ respondet adu- latoricæ, cujus principes fuere De- mades & Aristodemus. Cum ergo quinque sint rhetoricæ, nos quin- tam præterimus.

VIII. Octavum caput est, quot sint modi rhetoricarum lectionum: neque enim recitare oportet ut car- mina, aut comice narrare ut drama- ta, aut canere ut lyrica; sed alio modo. Sunt itaque rhetoricarum lectionum modi tres; vehemens,

qui

ἑκὼς πρῶϊόν κατα τὸ Ομηρικόν.

Καὶ ἔπειτα τιφάδιον εἰκότα χαμε-
λίον.

Οὗτ' οὖν δὲ φράζεσθαι θέλει μὴ σφο-
δρῶν ἔννευματ' καὶ ζέουσιν προθυ-
μίας, τῆς πληγῆς ἔννευματ' πλὴν
τραχηλῶν δέτηλαι καθάπερ πληκτρον
κλυπούσης, ὥστε προηγέρθαι τῆς φωνῆς
τὴν δέτηλαι. ὁ ἀναιμὸς οὐκ ἐστὶ τὸν
τρόπον ὁπτικῆς, ἥραμα ἔννευματ'
τὴν δέτηλαι πλῆττονος καὶ μαλίσχου
τὴν φωνὴν δαποτελουῦντος, ὥς τὸ
ποιητικόν.

Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτ' γλυ-
κίων ῥέει ἀυδή.

Ὁ μέσος οὐκ ἐστὶ καὶ συμβεβηλὸς
καὶ ἐξηγητικὸς, καὶ ὁπτικῶν καὶ
φυσικῶν δὲ πᾶσι τὸ πνεῦμα ὁπ-
τούται καὶ ἔτι ἄλλαν ὑπερπερθεῖ, ἵνα
μὴ δαποτελέσῃ τὸν σύντενον. ἔτε ὕφει-
μαρως λέγεται, ἵνα μὴ ποιήσῃ τὸν ἀναι-
μῶν ἀλλὰ μέση χρητὰ ὁδῶ.

Ἐνάλιον ἐστὶ κεφάλαιον, πόσαι πολι-
τεῖαι καὶ ποῖαι, καὶ ποῖαν μετερχόμε-
θα. δεῖ δὲ πρότερον εἰπεῖν τίς ὁ ὅρος
τῆς πολιτείας. πολιτεία τοίνυν ἔστι
δὲχχ' καὶ σωήθεια πραγμάτων. κ. τ. λ.

qvi maxime in judicialibus primas
tenet secundum illud Homericum:

*Et verba imbribus nivalibus similia
hybernis.*

Hic autem pronuntiari debet cum
vehementi spiritu, & ferventi ani-
mo; percussione spiritus asperam
arteriam instar plectri pulsante; ita ut
arteria prius excitetur, quam
vox. Item remissus, qvi mitis &
suavis est, spiritu leviter arteriam
pulsante, melleamque vocem effi-
ciente, secundum carmen illud,

*Cujus lingua melle suavior fluebat
loquela.*

Medius est consultorius, narrato-
rius & epistolaris: in hoc autem
modo admodum naturali fiat spiri-
tus; neque admodum exsurgit, ne
vehementem sonum efficiat; neque
remisse profertur, ne remissum
edat; sed mediā incedit viā.

IX. Nonū caput est, quot sint poli-
tiz, & qvales, & qvānam appeten-
da sit. Opus autem est primo di-
cere, qvā sit politiz definitio. Politia igitur est principium & con-
suetudo rerum. &c.

III. De artium & disciplinarum inventoribus.

ex Codice Coisliniano CCCLXXXVIII.

Ἐξυῶν τὴν μὲν δέξιμην φόνικας,
τὴν δὲ μουσικὴν Θράκας, τὴν δὲ ἀστρο-
λογίαν Χαλδαῖοι.

Ποιηταὶ πάντες, Ὅμηρος; Ἡσίοδος,
Πίνδαρος, Παύσασις, Ἀλσίμαχος.

Arithmeticam qvidem invene-
runt Phœnices, Musicam Thraces,
Astrologiam Chaldæi.

Poetæ qvinq; Homerus, Hesiodus,
Pisander, Panyasis, Antimachus.

Cccc

Jambici

Ἰαμβικοί τρεῖς, Σιμωνίδης, Αρχίλοχος, Ἴππωνας.

Τραγικοὶ πέντε, Αἰσχύλος, Σοφοκλῆς, Εὐριπίδης, Ἰων, Ἀχαιός.

Κωμικοὶ ὀκτώ, Δερχάκας κωμωδίας ζ'. Ἐπίχαρμος, Κρατίνος, Εὐπολῖς, Ἀριστοφάνης, Φερεκράτης, Πλάτων· μέσης κωμωδίας ε'. Ἀντιφάνης, Ἀλέξιος θύρα· νέας κωμωδίας ε'. Μένανδρος, Φιλίππιδης, Διφίλος, (In marg. τινες Διφ. & i, ἄλλοι Διφ. & ii διφθόγγα.) Φιλύμων, Ἀπολλόδορος.

Ελεγειοὶ ἡδ' ὀκτώ, Καλλίνος, Μίμνερμος, Φιλίππας, Καλλίμαχος.

Λυρικοί θ'. Ἀλκμάν, Ἀλκαῖος, Σαπφώ, Στησίχορος, Πίνδαρος, Βακχυλίδης, Ἴβυκος, Ἀνακρέων, Σημωνίδης. ἴσμεν οὖν ὅτι Σημωνίδης μὲν ὁ λυρικός Διφ. & η γράφεται, Σιμωνίδης δὲ ὁ Ἰαμβικοὶς Διφ. & i. καὶ ἴσως ὁ μὲν ὡς τὸ σῆμα, ὁ δὲ ὡς τὸ σιμός.

Ῥήτορες θ'. Δημοσθένης, Λυσίας, Ὑπερίδης, Ἰσοκράτης, Λισσίππος, Λυκούργος, Ἰσαῖος, Ἀντιφών, Ἀνδοκίδης.

Ἱστορικοί ι'. Θουκυδίδης, Ἡρόδοτος, Ξενοφών, Φίλιππος, Θεοπόμπος, Ἐφορος, Ἀναξίμανδρος, Καλλισθένης, Ἑλλανίκος, Πολύβιος.

Περὶ ποιητῶν.

Ὅσοι Διφ. εἰχῶν καὶ Ἰάμβων ἔφεσαν· Ὁμήρος εἰχῶς, Ἡσίοδος εἰχῶς, Ἀπολλώνιος εἰχῶς, Θεόκρατος ὁμοίως.

Jambici tres, Simonides, Archilochus, Hipponax.

Tragici quinque, Aeschylus, Sophocles, Euripides, Ion, Achaëus.

Comici veteris Comœdiæ septem, Epicharmus, Cratinus, Eupolis, Aristophanes, Pherecrates, Plato: mediæ Comœdiæ duo, Antiphanes, Alexis Thurius: novæ Comœdiæ quinque, Menander, Philippides, Diphilus, Philemon, Apollodorus.

Elegiarum poetæ quatuor, Callinus, Mimnermus, Philetas, Callimachus.

Lyrici novem, Alcman, Alceus, Sappho, Stesichorus, Pindarus, Bacchylides, Ibycus, Anacreon, Semonides. Sciendum est Semonidem Lyricum per e scribi, Simonidem vero Jambicum per i: & fortasse alius a σῆμα, signum, alius a σιμός, simus.

Rhetores novem, Demosthenes, Lysias, Hyperides, Isocrates, Aeschines, Lycurgus, Isæus, Antiphon, Andocides.

Historici decem, Thucydides, Herodotus, Xenophon, Philippus, Theopompus, Ephorus, Anaximenes, Callisthenes, Hellenicus, Polybius.

De Poëtis.

Qui per versus & jambos loquuti sunt, Homerus versus edidit, Hesiodus versus, Apollonius versus, Theocritus

Αρατος ὁμοίως, Νικάνδρος ὁμοίως,
Μένανδρος ἰάμβως, Οππιανὸς ὁμοίως,
Καλλιμάχος ὁμοίως, Σοφοκλῆς ὁμοίως,
Αἰσχύλος ὁμοίως, Λυκόφρων ὁμοίως,
Πίνδαρος ξένα μέτρα καὶ ταῖς νῦν ἀγνοώ-
μενα.

Ὅσοι γραμματικοὶ, Διονύσιος ὁ Θρᾷξ,
Ἀπολλώνιος Δύσκολος, Ἀλέξανδρος,
Ἀστυάγης, Ἀγαπητὸς, Σέργιος ὁ νεώτε-
ρος, Αὐξόνιος, Ἀδραστὸς, Θεαγένης,
Ἡρωδιανὸς, Θεοδοσίος ὁ Ἰ., . . Τρύφων,
Δίδυμος ὁ νεώτερος, Νικοκλῆς, Εὐδαί-
μων, Ὀρος, Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς,
Πορφύριος, Ἀχιλλεύς, Ἀρκάδιος, Ὀρα-
πόλλων, Τιμόθεος Γαζαίος.

Ὅσοι περὶ ὀρθογραφίας, Ἀπολλώνιος,
Ἡρωδιανὸς, Ὀρος, Ρωμανὸς, Θεοδοσίος
ὁ φιλόπονος, ὁ Χάραξ, ὁ Χοιρόβοσκος.

Ὅσοι περὶ διχρόνων. Ὀρος, Παμπρέ-
πιος, Αἰθέριος Ἀπαμεύς, Ὀρος, (sic)
Στέφανος ὁ Κωνσταντῖνος πόλεως.

Ὅσοι ἐθνικῶν (i. ἐθνικῶν) Ὁρί-
ων Θεβαῖος, Μητρόδωρος, φιλόξενος,
Δογγύιος.

Πίναξ τῶν ἐν ἰατρικῇ διατρεψάν-
των.

Δημόκριτος, Ἰπποκράτης, Διοσ-
κορίδης, Ἀρχιγένης, Ρύφων, Γαληνὸς,
Φιλάγριος, Θέων, Ἀλέξανδρος Ἀφροδι-
σιεύς, Ἀλέξανδρος Τραλλιανὸς, Δημο-
σθένης, Σεύρος, Φιλούμμος, Διοκλῆς,
Λεονίδης, Ἀττάλος, Σωρανὸς, Οριβά-
σιος, Δέτιος, Ἰακώβος, Σκύπαλος,

critus similiter, Aratus similiter,
Nicander similiter. Menander
jambos, Oppianus similiter, Calli-
machus similiter, Sophocles simili-
ter, Aeschylus similiter, Lycophron
similiter : Pindarus peregrina car-
mina & hoc tempore ignota.

Quicumque grammatici, Diony-
sius Thrax, Apollonius Dyscolus,
Alexander, Altyages, Agapetus,
Sergius junior, Auxonius, Adrastus,
Theagenes, Herodianus, Theodo-
sius, . . . Tryphon, Didymus
junior, Nicocles, Eudæmon, Orus,
Dionysius Halicarnaseus, Porphy-
rius, Achilles, Arcadius, Orapollo,
Timotheus Gazæus.

Qui de orthographia, Apollonius,
Herodianus, Orus, Romanus, Theo-
dosius, Philoponus, Charax, Chæ-
robofcus.

Qui de dichronis sive de vocali-
bus ancipitibus, Orus, Pamprepius,
Aetherius Apameensis, Orus (bis)
Stephanus Constantinopolitanus.

Qui de Gentilibus, Orion The-
bæus, Metrodorus, Philoxenus,
Longinus.

*Tabula eorum qui in Medicina florue-
runt.*

Democritus, Hippocrates, Dio-
scorides, Archigenes, Rufon, Gale-
nus, Philagrius, Theon, Alexander
Aphrodisicus, Alexander Trallia-
nus, Demosthenes, Severus, Philu-
menus, Diocles, Leonides, Attalus,
Soranus, Oribasius, Actius, Jacobus,
Scypalus.

Cccc 2

Horum

Οἱ τούτων ὑπομνηματισαὶ, Σώπα-
τρης, Παῦλος, Ἀθανάσιος, Φιλάμ-
μων.

Εν δὲ τῇ φιλοσοφίᾳ ἐπηρεσαν, Πλά-
των, Ἀριστοτέλης ὁ ταύτου μαθητὴς, ὢν
τὸν μὲν Πλάτωνα ὑπομνηματίζουσι
πλείστοι· χρησιμώτεροι δὲ Γάιος, Ἀλβί-
νος, Πρίσκιανός, Ταῦρος, Πρόκλος, Ἀ-
μάσκιος, Ἰωάννης ὁ φιλόπωνος, ἕως καὶ
κατὰ Πρίσκιανου ἠγωνίσαστο, πολλὰ
κὶ δὲ καὶ κατὰ Ἀριστοτέλους· τὸν δὲ
Ἀριστοτέλην καὶ αὐτὸν ὑπομνηματίζουσι
πλείονες, ὢν χρησιμώτεροι Περφυρίος
Φώνιξ, Ἀλέξανδρος Ἀφροδισιεύς, Ἀμ-
μόνιος, Ἀρριανός, Ἀτόκιος, Ζαχαρίας,
καὶ Τριβούνιος . . . ἀδελφός.

Ὀνόματα ἰσ'. Θεῶν· Ζεὺς, Ποσειδῶν,
Ἄρης, Ἑρμῆς, Ἀπόλλων, Ἥρα, Ἀθηνᾶ,
Ἀφροδίτη, Ἀητώ, Ἀρτεμις, Ἑστία,
Δήμητρα.

Horum commentatores, Sopater,
Paulus, Athanasius, Phœbammon.

In philosophia claruerunt, Plato,
Aristoteles ejus discipulus, quorum
Platonem quidem commentariis
illustrarunt plurimi; præstantiores
vero Gajus, Albinus, Priscianus,
Taurus, Proclus, Damascius, Joan-
nes Philoponus, qui contra Priscia-
num concertavit, sæpe item contra
Aristotelem. Aristotelem etiam
commentariis illustrarunt plures,
quorum utiliores sunt Porphyrius
Phoenix; Alexander Aphrodisieus,
Ammonius, Arrianus, Atocius,
Zacharias, & Tribunus frater.

Nomina duodecim deorum:
Jupiter, Neptunus, Mars, Mercu-
rius, Apollo, Juno, Minerva,
Venus, Latona, Diana, Vesta, Ceres.

IV. Index scriptorum in Philopono de mundi æternitate memoratorum.

Majoribus numeris argumenta Procli, minoribus capita solutionum denotantur.

Alexander Aristotelis interpres. VI. 22. ejus commentarii in libros de de-
monstratione. III. 3. in primum de cælo. VI. 27. sententiam Philo-
sophi quam optime investigavit, id.

Anaxagoras primus velut ex somno evigilans inter Græcorum Philoso-
phos, Mundi causam efficientem DEum celebravit. VI. 20. ejus
dogma, nullius rei naturam certam & definitam, sed pro mutua
aliarum rerum comparatione quælibet vim suam habere IV. 11.

Quinta essentia ab Archyta ante Aristotelem inducta. XIII. 15.

Aristoteles per viginti annos Platonis discipulus. VI. 27. Ejus liber de
Mundo VI. 18. de motu VII. 3. de demonstratione VI. 18.

Platonis doctrinam de ideis ubique oppugnat, præcipue Metaphy-
sicorum

ficorum τὸ μᾶλλον ἄλφα in hoc impendit, II. 2. juniores Platonici dissenſum Philoſophorum Platonis & Ariſtotelis non ferentes, illorum dicta perperam interpretantur. id.

Atticus Platonicus VI. 27. XIII. 15.

Comici dictum : οἱ τοσούτην τὰς θεῶς ἄγην χολὴν ὥς τὸ κακὸν καὶ τὰ γὰρ δὴν νέμειν ἐκάσῃ ; XVI. 4.

Democriti mundi infiniti. VI. 27. 29. XIII. 18. Vide & infra, in Orphæo.

Ὁ Ἐμπεδοκλῆς σοφῶς , παρὰ μέρῃ κοσμοποιῶν qvī per vices mundos efficit. πλὴν ὅτι πολλακίς ἐκινῶ, δις δὲ ἡμεῖς, X. Vide infra, in Orphæo.

Ephorus historiæ initium sumſit ab Heraclidarum deſcenſu. VI. 8.

Epicureorum Deum tollentium impietas. VI. 18.

Euclides VI. 21.

Euripides IX. 3.

Eusebius Cæsariensis proluxa fragmenta Philoſophorum excerpsit. VI. 27.

Galenus Medicorum Plato, ὁ Πλάτων τῶν ἰατρῶν, ἐν τῇ διαγνώσει. IX. 2. ἀνὴρ Φυσικώτατός τε καὶ ἔδεν ἥττον τῆς ἰδίας ἐπισήμης τὰ κατὰ φιλοσοφίαν ἡκελευστικῶς θεωρήματα. ἐν πτέρῳ λόγῳ δὲ διδακτικῆς πραγματείας XVII. 5.

Heraclitus II. 2. ejus opinio, Solem semper gigni, XIII. 15. omnia esse in motu & fluxu perpetuo, VII. 6. mundum procreari & interire per vices, VI. 27. Ἡρακλείτης τὴν δόξαν Plato. II. 2.

Hesiodus, vide in Homero & Orphæo.

Hippocrates VII. 17.

Homerus IV. 13. V. 1. VI. 18. 21. IX. 3. XVIII. 8. Hesiodus & Homerus pulsi civitate à Platone. XVIII. 10.

Homero oriens, mundi dextera, sinistra occasus. VI. 24.

Manichæorum duo principia, Deus & materia. XII. 2.

Minos & Rhadamanthus Legislatores XVIII. 8.

Oracula XVI. 4.

Orphæi versus de Deo, & Mundo. VI. 18. IX. 4. XVIII. 7. Orphæus & Hesiodus Theologi, ac Plato mundum ortum dicunt : procreari & interire per vices Empedocles, Stoici & Heraclitus : ortum & interire, Democritus. VI. 27.

Plato sapissime allegatur. Ejus Epistola ad Dionysium Syracusanum de omnium rerum causa. VI. 18. XVIII. 10. ad Perdiccam IX. 4.

ejus dictum : ἢ μὴ σὺ σαυτὴ ἀκρίβης, ἄλλω λέγοντι μηδέποτε πιστεύεις. XI. 8.

CCCC 3

ARI

- Aristotelis dictum initio Ethicorum, *Amicus Plato, sed magis amica veritas*. II. 2. VI. 8. VII. 2.
- Platoni non in omnibus credendum: eum sapius à vero aberrasse. IX. 1. seqq. fabulis libenter usus. XVIII. 8. seqq. *μεγανὸν συνήθως τὸν κόσμον καλεῖ*. XIII. 12.
- Plotinus I. 8. VII. 4. XIII. 2. XVI. 3. 4. XVIII. 2. *ἐν τῷ περὶ νοητῶν ἢ περὶ ἀγαθῶ*. II. 5. IV. 16. *ἐν τῷ περὶ κόσμου λόγῳ* XIII. 15. *Καλῶς ὁ Πλάτων τε θεολόγηκεν*. XVI. 4.
- Poëtarum de Deo sententiæ. XVI. 4. de Diis *μυθολογήματα*. XVIII. 8.
- Porphirii Phœnicis commentarii in Timæum VI. 8. 21. 22. 25. 27. liber primus XIII. 15.
- Proclus Platonis *Διάδοχος*. XVIII. 4. *ἐν τῷ περὶ Φωτός*. I. 7. *ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τῶν δέκα πρὸς τὴν πρόνοιαν δόσεων*. II. 5. IV. 13. XVI. 3. 4. *ἐν τῷ λόγῳ ὃς ὁπίσκειται τῶν πρὸς τὸν Πλάτωνα Τίμαιον ὑπὸ Ἐρμείους ἀντισημειῖται*. II. 2. IV. 11. 14. VI. 7. 15. 17. 29. VIII. 1. IX. 2. XIII. 1. 15. XVI. 4. XVIII. 5. Commentarius in Timæum Platonis. VI. 8. liber quintus IX. 11. in Phædrum. VII. 2. 3. 4.
- Protagoræ dogma, nihil certi ac definiti naturam habere, XI. 14.
- Orbis *ἀναστρέφει* à Ptolemæo repertus, XIII. 18.
- Pythagoræorum ænigmata. VI. 24.
- Stoicorum & Pythagoreorum sententiæ de materia prima. XI. 1. Stoicorum de mundi interitu. VI. 27.
- Tauri Platonici, commentaria in Timæum VI. 8. 21. 22. 27. ex libro primo XIII. 15.
- Plato sua ex sacris litteris, *ἐκ τῶν ἱερῶν γράμματων ἀναλεξάμενος*, *ὡς καλῶς γινεσθαι τῶν ἡμετέρων ἐπισημνήσας*. VI. 28.
- οἱ παρ' ἡμῖν θεολόγοι*: sacri scriptores I. 3. *Θεὸν λόγιον* VI. 4. cum Propheta (Mose) colloquens DEUS, VI. 7. *οἱ δ' καὶ ἡμᾶς λόγῳ διδάσκαλοι*. VI. 27.
- Theologi gentium, supra in Orpheo. circulum lacteum, animarum sedem esse pronuntiabant. VII. 20.
- Græcorum Theomachi potius quam Theologi, qui Deum res singulas novisse & perspectas habere negarunt. XVI. 4.
- Theophrastus VI. 21. XIII. 15. *ἐν τῷ περὶ Φυσικῶν δοξῶν*. VI. 8. & 27.
- Timæus, docet mundum γεγονέναι, *καὶ γὰρ φέρεται αὐτῷ σύγγραμμα περὶ τοῦ παντὸς ὡς γενητῆ*. VI. 8. *ἀστρονομικῶτα*. VI. 7.

Index Scriptorum

in universis Philoponi ad Aristotelem commentariis memoratorum,
concinnavit à me ad paginas, vel ubi ha deficiunt ad subsignatas totius paginae, literas
Græcarum editionum, & in Metaphysicorum libros, ad paginas
editionis quæ sola exstat Latina.

A in priora, AA in posteriora Analytica, An. de anima, G. de generatione & interitu,
 GG. de generatione animalium, M. in Metaphysica, MM in Meteora,
 P. in libros Physicorum denotat.

Abderitanæ voces τροπή, ἀρετή, ῥυθμός. An. b. 14. M. 3. G. 7. P. c. 15.
 Ægyptiorum observationes astronomicae. MM. 96. b. 97. b.
 Æschylus Hippocratis Chii discipulus. MM. 94. b. 96.

Ajax Telamonius & alius Oilei. G. 30. Ἀἴας μεγαλόψυχος. AA. 94. b.
 Alcmaeon. An. b. 16. Pythagoreus. An. c. 8. M. 3. Crotoniates. Gg. 66. b.
 scripta ejus negat se habuisse Philoponus An. c. 8. ἔτε γὰρ συγγεγραμ-
 ματα τῶν ἀνδρῶν τῶν πρόχειρα ἡμῖν εἶναι.

Alexandri Magni ad Aristotelem Epistolæ. λέγουσι δὲ καὶ Ἀλέξανδρον ἐξ
 ἰδῶν Ἀριστοτέλει γράψαι, ὡς ἕτεροὶ φασὶν ἐκ βαβυλωνίων, ὡς καὶ ἐν-
 τὰντα σοφοὶ σώματι ἕτερος φασὶν εἶναι τὸν ἑρμῆν. MM. 79. b.

Alexander An. a. 10. 11. 16. b. 1. 3. 12. c. 8. 14. 15. d. 14. e. 9. 10. f. 3. 8.
 g. 2. 3. 7. 11. 13. 15. h. 4. 8. 10. i. 5. k. 16. l. 8. m. 10. o. 12. q. 2. 3.
 4. 5. 8. 10. 11. 12. 13. r. 11. f. 5. 7. 8. 9. MM. 77. a. b. 78. b. 80. b. 81.
 82. b. 85. 86. b. 87. a. b. 88. 90. 93. b. 95. 99. a. b. 101. b. M. 2.
 G. 3. b. 4. 6. 13. b. 14. 19. 23. 28. 31. a. b. 49. b. 52. b. 55. b. 57. 59.
 b. 64. 70. P. b. 16. i. 14. m. 18. t. 1. 4. A. VIII. b. LIV. b. LXXIII. b.
 LXXIX. XCIV. b. CVIII. b. AA. 3. b. 11. 15. b. 27. b. 31. 35. b. 38.
 40. 43. 52. 57. b. 72.

Aphrodisiensis. A. V. b. G. 18. b. An. a. 5. q. 2. ἐν τῷ ὑπομνήματι.
 An. o. 9. ἐν τῇ μονοβιβλίῳ. A. XXXIII. b.

Peripateticus. An. c. 14. 15. Sofigenis discipulus. A. XXXIII. b.
 μὴ πολλὴν ἔξιν μαθηματικὴν ἔχων. AA. 35. b.

Ἀριστοτελικός MM. 83. ὁ ἐξηγητής. G. 15. 19. b. 48. 50. b.
 ὃ φίλον ἀκριβέστερον μαθεῖν, ἐπιτυχανέτω τοῖς Ἀλεξάνδρῃ ὑπομνήμασι.
 An. d. 6. ὑπομνημα in libros de Cælo. MM. 87. b.

ἐξηγῆται πάντῃ προσφυῶς. An. e. 5. προσφυέστερον. G. 4.
 liber singularis de anima. ἐγράψε δὲ καὶ περὶ ψυχῆς ἰδίον βιβλίον.
 An.

An. e. 8. sententiam suam de anima venditare volens, Aristotelemque sibi consentientem inducere, commentarium in ejus libros de anima scripsit, notante Plutarcho (Atheniensis) A. a. 10. invitus animam immortalem cogitur confiteri. An. e. 8.

Ammonius Philosophus. An. o. 13. q. 3. Ammonius Hermi, ὁ ἡμέτερος διδάσκαλος. MM. 101. b. ὡς καὶ ἐν τοῖς περὶ ἑρμηνείας ὁ ἡμέτερος εἶπε διδάσκαλος. A. VII. b. magister Asclepii. M. 4. noster Philosophus, id. καθ' ἅπτερ φιλόσοφος ἔλεγεν, intellige Ammonium AA. 35. b. ut 57. b. ὁ μὲν ἐν φιλόσοφος ὑπέσχετο - ἐμοὶ δὲ εἰ δοκῇ καλῶς τεθεσθαι ἡ ὑποσηγμένη. & 72. εἰλεγε δὲ ὁ φιλόσοφος μὴ καλῶς λέγων τὸν Ἀλέξανδρον. & A. LXXXI. b. πρὸς ταύτην ἀπολογέμενος ὁ φιλόσοφος ἔλεγε.

Ad Anatomias provocat Gg. 6. b.

Anaxagoras. An. b. 16. c. 1. 5. 7. 9. f. 4. q. 5. 6. MM. 79. 106. a. b. 107. M. 2. a. b. 3. b. 4. a. b. 6. b. 15. 17. 25. b. 43. 47. b. 49. a. b. 50. b. 53. Gg. 17. 72. 81. b. 83. b. 93. b. G. 3. a. b. 4. a. b. 5. 6. b. 29. a. b. 43. 62. b. 63. b. P. a. I. 10. 11. c. 2. 3. 4. 5. 6. 8. 10. 11. 12. f. 12. g. 10. h. 13. k. 14. l. 2. m. 2. AA. 29. talia esse entia qvalia existimantur. M. 15. docens esse aliquod medium inter contradictoria, facit omnia falsa. M. 17. adversus Anaxagoram Aristoteles scripsit librum περὶ ατόμων γεγεμένων, ostensurus εἶναι ἀδύνατον ἄτομα εἶναι μεγέθη, magnitudines non posse esse indivisibiles. P. m. 8.

Anaximander. An. c. 5. M. 41. 49. G. 3. 46. 53. 54. 13. P. a. 10. c. 1. d. 7. l. 2. 12. 13.

Anaximenes. An. a. 4. c. 5. 7. G. 3. 46. P. a. 10. c. 1. 2. 3. 4. 5. d. 7. l. 2.

Andronicus Rhodius An. a. 13.

Antiphontis quadratura Circuli. P. a. 13. AA. 26. 33. de naturā sententia. P. f. 3.

Antisthenes, M. 23. b.

Antisthenii. M. 34. b.

Apollonius poeta, A. XXX. b. (Rhodius.)

Apollonii Pergæi demonstratio cubi duplicandi. AA. 24.

Aratus. An. f. 7. MM. 76. b. 85. b. 100. b. 103. AA. 36. b. ἐν διοσημείας. MM. 100.

Archelaus. An. b. 16.

Archimedis quadratura circuli. AA. 26.

Archinus, Theophrasto antiquior, M. 67.

Achyta.

Archytas. M. 34.

Aristai archontis Atheniensis mentio MM. 97.

Aristarchus, vide infra, Mathematici.

Aristippus: Sophista viruperans scientias. M. 8. b.

Aristophanes: ὁ ἐκκλησιαζόμενος. G 6.

Aristotelis τὰ περὶ τ' ἀγαθῶν διαγραφόμενα περὶ φιλοσοφίας λέγει· ἐν ἐκείνοις δὲ τὰς ἀγραφὰς συντυχίας & Πλάτωνος ἴσorei ὁ Ἀριστοτέλης, ἐστὶ δὲ γνήσιον αὐτοῦ 7ο βιβλίον. ἴσorei ἂν ἐκὰ τὴν Πλάτωνος καὶ τῶν Πυθαγορείων περὶ τῶν ὄντων καὶ τῶν δεχῶν αὐτῶν δόξαν. An. c. 2.

Aristoteles ἐν τοῖς περὶ φιλοσοφίας scripsit Orphei non esse quæ sub ejus nomine feruntur carmina. An. f. 5. ἀγραφὰ & Πλάτωνος δόγματα καλὰ διαφύσεως. G. 50. b. ἐκ τῶν ἀγραφῶν Πλάτωνος συντυχῶν ἴσorei ὁ Ἀριστοτέλης. G. 7. P. n. 8. II. τὰς ἐν κοινῷ λεγομένους λόγους λέγει ἂν ἐν ταῖς ἀγραφὰς αὐτῶν συντυχίαις πρὸς τὰς ἐταίρους, ἢ τὰ ἐξωτερικὰ συγγραμμάτια, ὡς ἴσorei καὶ οἱ Διαφύσεις, ὡς ὁ Εὐδημος, ἀπερὶ Διαφύσεως ἐξωτερικὰ κέκληται, ὅτι ἂν πρὸς τὰς γνήσιους ἀπορροὰς ἐγγραφῇ, ἀλλ' εἰς τὴν κοινὴν καὶ τὴν τῶν πολλῶν ἀφάσκει. An. c. 2. Vide infra in Platone.

Aristotelis modestia, libenter cedens certiora observantibus. Gg. 77. πανταχῇ φιλογνωμότης ὁ φιλόσοφος. A. XVII. b. animam immortalem statuit. An. e. 8. 10. f. 7. μάταιοι οἱ ὑπονοήσαντες αὐτὸν θνητὴν αὐτὴν, δοξάζειν. II. anima ἀλογος, ἐνέλεγχος, à corpore inseparabilis. Sed anima λογική separabilis & immortalis. f. 8. Deum causam omnium. G. 66.

ἐν τοῖς ἀποδοκλικαῖς. P. a. 7. f. 2. 8. i. 4. p. 16. A. LXXVI. b. An. a. 2. II. 13. g. 10. k. 4. q. 14. M. 9. 10. 13. a. b. Gg. 60. G. 23. b.

Φασὶ ὡς ἰσοσαρκοντα εὐρέθη τῶν ἀναλυτικῶν βιβλία ἐν ταῖς παλαιαῖς βιβλιοθήκαις, καὶ τὰ τέσσαρα μόνον ταῦτα ἐκρίθησαν εἶναι Ἀριστοτέλους.

A. IV.

περὶ γενέσεως καὶ ἀναλύσεως τῶν συλλογισμῶν. A. LXXXV. b.

περὶ ἀναπνοῆς καὶ ἐκπνοῆς. An. m. 1. Gg. 8.

περὶ αἰσθήσεως καὶ αἰσθητῶν. Gg. 54. 105. b.

περὶ ἀτόμων γραμμῶν liber à nonnullis tributus Theophrasto. G. 8. b.

περὶ ἀδιαγρέτων μεγεθῶν. G. 37. adversus Anaxagorā. P. m. 4.

περὶ Ζῶων μορῶν. Gg. 74.

περὶ γενέσεως Ζῶων. An. a. 5.

περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς. P. a. I. 9. f. 7. 10. h. 8. k. 1. l. 7. m. 2.

An. a. 10. b. 9. c. 9. f. 2. g. 11. h. 12. k. 16. i. 2. 34. j. 6. n. 11.

M. 4. b. Gg. 59.

Dddd

Aristo-

- Aristotelis *περὶ ἑρμηνείας* An. a. 16. b. 6. g. 6. p. 1. q. 15. r. 16. P. l. 2. 8. A. VIII. b. IX. XV. LXXXI. XCI. AA. 3. 30. b. 31. 33. 34. b. male pro supposito scripto habuit Andronicus Rhodius An. a. 13. b. 4.
- Eudemus dialogus, (de animæ immortalitate) An. e. 1. 2. 3.
- περὶ μορίων Ζώων*, An. a. 5. 12. d. 16. h. 8. m. 1. Gg. 3. b. 10. b. 19.
- περὶ Ζώων ἰστορία*, An. h. 11. f. 5. M. 63. 66. b. Gg. 6. a. b. 67. h. 80. b. G. 1. 28. b. P. a. 1.
- Ad Diarem Epistolæ. k. 2.
- ἐν τοῖς ἡθικαῖς*, An. a. 11. h. 8. P. a. 2. i. 6. AA. 73. b. 74. *ἐν τῇ περὶ φιλοσοφίας*, P. f. 15.
- περὶ κινήσεως* (libri posteriores Physicorum), P. a. 1.
- ἐν κατηγορίαις*, An. e. 4. f. 1. 16. h. 10. k. 15. o. 7. q. 7. G. 17. 31. b. 34. b. 49. b. P. a. 14. d. 7. e. 5. g. 6. l. 5. AA. 3.
- περὶ μετάλλων* mentio post alia scripta physica Aristotelis. MM. 76. G. 1. 28. b. P. a. 1.
- μετὰ τὰ φυσικά*, AA. 75. An. a. 9. 10. 11. b. 1. c. 8. h. 8. 10. q. 14. 15. r. 8. Gg. 28. b. P. a. 2. 9. e. 3. h. 7. 9. librum secundum Metaphysicor. nonnulli tribuerunt Pasicrati. M. 7. librum undecimum Peripatetici inscribunt κ'. M. 2. 45. *ἐν τῷ ἐλάττω αἰφῶ*, AA. 73. b. in Metaphysica Aristoteles *θεολογῆ φυσικῶς*, P. a. 3.
- μετέωρα*, An. b. 2. d. 16. i. 2. k. 10. m. 9. Gg. 8. b. 52. b. 99. G. 1. 28. b. 33. b. 55. b. 62. b. P. a. 1.
- ἐν τοῖς πρὸς Ξενοκράτην* An. f. 15. respiciuntur quæ lib. 1. de anima adversus Xenocratem disputaverat Aristoteles. sic *ἐν τῇ περὶ ἀσφρήσεως*, *ἐν τῷ περὶ αἰφῆς λόγῳ*, est in his ipsis libris de anima, l. 4. m. 10.
- περὶ ὕψους*, P. a. 1. 4. h. 7. 9. l. 7. m. 2. 4. A. LXII. b. G. 1. 7. 8. b. 19. 28. b. 37. 51. b. An. a. 14. c. 8. l. 5. MM. 102. b. M. 63. 65.
- Librorum de cœlo argumentum. G. 1. a. b. 2. 37. a. b.
- ποιητική*, An. h. 12.
- Problemata Gg. 99.
- Sophistici elenchi, AA. 3. a. b.
- Topica, M. 16. b. 30. b. 45. b. AA. 3. 40. b.
- περὶ ὕψους καὶ ἐγχευόμενης*, An. 1. 13. Gg. 104. b.
- φυσικά*, An. a. 10. 15. b. 9. c. 5. 10. 12. 13. 14. e. 12. g. 4. 8. h. 9. 14. i. 5. 9. 16. k. 14. n. 4. o. 12. 14. q. 7. 12. r. 5. f. 4. M. 4. b. 11. b. 12. 15. b. 17. b. 53. b. Gg. 16. 30. b. G. 1. 9. 11. b. 12. a. b. 17. 18. 19.

18, 19. b. 20. b. 30. a. b. 31. a. b. 40. 41. 46. 47. 60. 64. a. b. 66.

b. 67. 69. b. AA. 67. b. 73. b. 88. b. 89.

περὶ Φυτῶν. G. I. P. a. I.

περὶ ψυχῆς. M. 8. 10. b. 30

Aristotelis λόγοι ἐξωτερικοί. infra in Johanne,

οἱ ἀριστοτελικοί. Απ. f. 8

ὡς δὲ παρ' ἑτέροις ἐν ἀριθμητικοῖς λόγοις. An, o, 6. Arithmetici. M, 55. b. 56.

b. 64. P. k. 13.

Arrianus ἐν τῷ περὶ μετεώρων, MM. 79.

Asclepius. M. 4.

Astronomi. An. k. 7. AA. 40. eorum opinio solem centies maiorem esse
terrâ. An. p. 12. eorum prædictiones. MM. 76. b.

Atlas habens cœlum. M. 22. b.

Atræus Astronomus qui observavit primus planetas contrario cæteris stellis motu ferri. MM. 100. b.

6. Ἀτλὶ καὶ ἐξήγηται. An. a. 10. b. 5. 7. 9. 10. m. 15. Themistium intellige.

Attice, πρῶτον εἰπεῖν πρὸ πρῶτον εἰπεῖν χρή. A. IV. b.

Antolycus περὶ κινδύμενης σφαίρας. ΑΑ. 66. b.

Brysonis quadratura circuli. AA. 26. b. 33.

Cæneus Sophista qui dixit ignem augeri πολλάπλασίονι ἀναλογία. AA. 35. 6.

Callippus Astronomus. M. 51. b. 52.

Callias pro quolibet homine. M. 5. b. 22. 26. b. 28. 30. b. 33. AA. 30. b. &c]

Sic Cleon M. 32. A. LXVII. a. b. *Callippus*, 32. b. *Alexander* 37. b.

Gg. 19. b. *Plato*. Gg. 102. *Ajax & Thersites* Gg. 116. b. *Dio A. XXXXII. b.*

Socrates 42. b. Gg. 3. b. 5. 44. b. 51. 57. 87. b. 88. G. 24. b. 25. 70. &c.

Chaldæi. M. 67.

Christiana doctrina, ἥτε Πλάτωνι δοκεῖ τὸ τὸν Θεὸν νῦν εἶναι, ἥτε τοῖς εὐσεβέσι
δόγμασιν. An. q. 7.

Christo vero Deo nostro gloria. M. 67. b.

Comœdia vetus AA. 35.

Coriscus Musicus. M. 18. b. AA. 60. 6r.

Cratylus. M. 3. b. Heracliti discipulus. M. 15. b.

Critias unus è XXX tyrannis. An. a. 4. Socratis discipulus. nihil scripsit
præter πολιτείας ἐμμέτρως. An. c. 8.

Critias Sophista, diversus à tyranno, cujus versus αἶμα γὰρ ἀνθρώποις
 ψευδέδιον δὲ νόημα. An. c. 8.

Damascius. MM. 86. b. 99. b. 104. b.

D d d d 2

Demo:

Democritus, An. a. 4. 16. b. 14. 15. 16. c. 1. 5. 6. 7. d. 2. 4. 5. 6. 7. e. 6. 12. 14. 15. f. 4. MM. 97. a. b. M. 2. b. 18. b. 15. b. 31. b. 32. 34. 49. 55. b. 60. Gg. 47. b. 48. b. 58. b. 60. 81. a. b. 82. a. b. 83. a. b. 90. b. 91. 119. a. b. G. 2. 3. a. b. 4. a. b. 5. 16. 6. a. b. 7. 8. b. 9. a. b. 10. a. b. 29. a. b. 29. a. b. 32. 35. b. 36. a. b. 37. 39. b. 40. 43. b. P. a. 1. 10. 11. c. 12. f. 12. g. 9. k. 14. 15. n. 1. p. 13. q. 11. AA. 29.

ejus vocabula *ῥησμοί* figura, *ῥησμοί* positio, *ῥησμοί* ordo. An. b. 14. nihil esse verum vel nobis certe obscurum. M. 15.

ejus dogmata *πιδανώτερα* Platonis. G. 6. b. Empedocles cogitur.

Democritiatomos admittere G. 36. b.

ὁ περὶ Δημόκριτου γινώσκων θέντες τοὺς φυσικὰς περὶ μαθῆναι. G. 6. b.

ὁ Δημοκρίτειος. An. b. 16.

Dialectici & Sophistae amicti Philosophi figura. M. 12. b.

Diareti Aristotelis amictus An. 2. 2. 3.

Diogenes Apolloniates. An. c. 7. M. 3. 4. G. 3. 19. b. 46. P. a. 10.

Empedocles, An. c. 1. 5. 9. 10. e. 4. 5. f. 2. h. 15. 16. i. 1. k. 16. p. 3. 4. 5. q. 15. 16. r. 11. M. 2. b. 3. b. 4. a. b. 6. b. 10. b. 13. 15. 18. b. 25. b. 41. 49. 50. b. 53. 66. Gg. 16. a. b. 17. (ex hoc apparet Philoponi tempore jam perditā Empedoclis scripta) 31. 49. 59. a. b. 60. 81. a. b. 82. a. b. 83. a. b. 101. b. 105. b. G. 3. a. b. 4. a. b. 5. a. b. 6. b. 28. b. 29. 35. a. b. 36. b. 40. 42. 46. b. 47. 50. b. 53. 57. b. 58. a. b. 59. a. b. 70. P. a. 10. c. 2. 4. 5. 12. d. 2. 7. f. 12. g. 9. 10. h. 13. 14. 15. 16. k. 15. l. 2. MM. 81. b.

Pythagoricus An. d. 16. *σφαῖρα* Empedocli Deus. An. f. 2. 3. M. 10. b.

G. 5. 59. P. a. 10. c. 5. g. 9. h. 13.

ejus versus de officium formatione expositi An. e. 16. M. 66. b.

Empedotimi sententia Damascio probata, animas per viam lacteam iustratas in cœlum ascendere. MM. 104. b.

Encyclia *μαθήματα*. AA. 35.

οἱ ἑφεκτικοὶ φιλόσοφοι. A. IX.

Epicharmus M. 15. b.

Epicurus. An. d. 4. c. 1. G. 3. b. P. a. 10. AA. 73. b.

Eratosthenes Cyrenæus de terræ perimetro. MM. 79.

Esaia Prophetæ locus respicitur An. K. 3. *ἐν τῇ φωνῇ*.

Euclides. An. g. 11. *Εὐκλείδης στοιχεῖα*. AA. 4. b. 16. *ἐν τῷ τρίτῳ γινώσκονται*. AA. 85. b. *δικατεία βιβλία*. P. f. 8. *διδόματα*. AA. 4. b. *τὰ ἀειδήματα*. P. f. 8.

Eudemus

Eudemus, infra in Theophrasto. Eudemi frater Pasistrates. M. 7.

Eudoxus M. 51. b. 52.

Euripidis versus de Phaëronte. MM. 100. b.

Eurytus Pythagoreus. M. 66. a. b.

οἱ ἐξηγηταί An. b. 5. g. 8. q. 10. r. 16. f. 8. P. k. 2. o. 2. 7. 12. AA. 65.
ἀπαξάπαντες ἐξηγηταί. AA. 64. b. ἔτο τῶν ἐξηγούμενων εἰν. An. ε. 3.
Variz lectiones exemplarium, τινὰ τῶν ἀντιγραφῶν. An. k. 2. i. 5.
g. 15. c. 4. m. 19. r. 5. f. 8. 9. G. 18. 20. b. P. b. 14. f. 5. g. 14.
h. 3. i. 14. o. 2. A. VII. XV. b. LXXIII. b. seq. AA. 11. 25. 34. 51. b. 56.
58. b. 91. b. 93. ἀκριβέστερα τῶν ἀντιγραφῶν. P. m. 19. γραφικὸν πλῆγμα
G. 16. b. γραφὴ φερομένη ἐν τοῖς παλαιότεροις τῶν ἀντιγραφῶν. P. i. 14.
οἱ ἀκριβέστεροι τῶν ἐξηγητῶν, ὡς ὁ θείῳ ἱαμβλίχῳ. A. VIII. b. τινες
ἐξηγῶνται ἔτι τὸ χαλεπὸν σοφιστικώτερον. AA. 20. b.
οἱ ἀττικοὶ ἐξηγηταί. An. a. 10. b. 5. 7. (Themistius) g. 10. m. 15.
οἱ ὅκ' ἐπελάττε ἐξηγηταί. An. c. 14. 15. (Alexander Aphrodis.)
οἱ νωότεροι ἐξηγηταί (Marinus) An. o. 9. Aristoteles libro de genera-
tione & corruptione & ejus ὑποσημασίαι. P. a. 9.

Galenus. vide infra, Medici:

ὁ Γεωμέτρης. (Euclides) An. a. 2. b. 6. h. 7. A. LXI. LXII. AA. 10. 29. 33.
40. 53. 81. b. δέκνται ἐν γεωμετρίας. An. c. 6. P. m. 4. Geometraz.
M. 63. b. P. m. 15. A. XVII. b.

Geometrica exactiora Astrologicis. M. 24. AA. 66. b. στοιχεῖα τὰ ἀναπό-
δεκτα, ἐξ ὧν τὰ κατὰ γεωμετρίας ἀποδείκνυται. AA. 67.

Γοῖδες, omnes septentrionales vocare mos, ἑστῶτες τὰς βορείας πύλας προσαγο-
ρεῖν εἰώθασιν. MM. 106. b.

Heraclidarum gens. M. 44.

Heraclides Ponticus. An. a. 14.

Heraclitus, An. a. 4. b. 14. c. 5. 6. 7. 10. P. a. 10. c. 1. g. 10. l. 12. 13. M. 2. 3.
b. 4. 13. 15. b. 25. b. 46. b. 47. a. b. 49. G. 3. Ephesius 46. 53. simul vera
docens contradictoria, omnia vera facit. M. 17. P. b. 3.

Hermogenes. οἱ περὶ ιδέας λόγος γεγεφότες. An. l. 15.

Hermotimum secutus Anaxagoras mentem dixit esse efficientem rerum
causam. M. 2. b.

Herodorus (Heracleota) Gg. 72. ὁ μυθολόγος. 71. b.

Herodotus in vita Homeris. AA. 34. b.

Hesiodus, An. o. 7. MM. 94. 95. P. n. 2. M. 1. 4. 50. a. Theologus. 50. b.
53. b. ἐν ἀσπίδι. AA. 82.

Hippasus An. c. 6. G. 46. P. a. 10.

Hippocratis Chii Mathematici de cometis sententia MM. 94. b. 96.
a. b. 99. b. 100. ejus quadratura Circuli. 94. b. P. a. 13. AA. 33. b.

Hippocrates Medicus. An. o. 13. G. 1. b. 25. P. a. 10. γυναικῶν. An. r. 9.

Hippon. An. a. 4. c. 7. atheus. An. c. 8. M. 2. G. 46. P. a. 10.

Homerus. An. b. 16. p. 3. 4. MM. 89. 106. M. 2. a. b. 15. G. 45. b. P. d. 2.
ejus versus An. m. 3. p. 6. f. 10. MM. 80. 94. a. b. 106. b. ubi σαρφά
ταλον appellat. τέτλαθι δὴ κεσθίη. An. c. 10. Τεύκρε φίλη κεφαλῇ. q. 12.
μέλαν Θ. θανάτω. q. 16. ἔκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη. P. c. 13. βαίον ἔθ.
AA. 82.

Homeri expositores. M. 67. Ilias, λόγος dicitur ab Aristotele, à Philo-
pono συγγραφή. AA. 84. b.

Homeri epigramma in Midam, cyclus dictus. AA. 34. b.

Homero à quibusdam tributus cyclus epicus. AA. 35.

Homero dextra pars mundi, oriens. P. m. 4.

Jamblichus. An. q. 10. M. 53. A. VIII. b.

Joannis Philoponi commentarius in Phædonem Platonis. δίδεικται ἱκανῶς

ἐν τοῖς εἰς τὸν Φαῖδωνα. AA. 47. b.

in libros Physicorum. ἔπομεν πρὸς αὐτῶν ἐν τῇ φυσικῇ ἀκροάσει. AA. 89.

ὡς πλαύτερον ἐν τῇ φυσικῇ ἀκροάσει ἔπομεν. An. b. 14. δίδεικται ἡμῶν

ἐν τοῖς περὶ τὸ πᾶν λόγοις P. r. 12. ad octavum Physicorum librum,

ἐν ταῖς σχολαῖς ἐκείνῃ βιβλίῳ εἰδείξαμεν P. r. 11.

in librum περὶ ἐρμηνείας. M. 19. b. ὡς ἐν τῷ περὶ ἐρμηνείας ἐμάθομεν.
A. VI. b. X. XXI. b.

in Categorias. ἔρηται δὲ ἐν κατηγορίαις ὅτι ἐξωτερικοὶ εἰσι λόγοι εἰ μὴ

δοποδεικτικοί, μηδὲ πρὸς τὰς γησίους τῶν ἀκροατῶν ἐρμηνέοι, ἀλλὰ πρὸς

τὰς πολλὰς ἐκ πιθανῶν ἐρμηνέοι. P. f. 4. ὡς ἐλέγομεν ἐν τῷ περὶ ἀλη-

θεροφῶν λόγῳ A. XXVII. b. respicit quæ dixerat XVI.

in quinque voces Porphyrii, ὡς ἐν ταῖς πέντε φωναῖς ἔρηται. AA. 91. b.

δίδεικται ἐν εἰσαγωγῇ. A. VI. b. κατὰ τὴν ἐν εἰσαγωγῇ ὁρᾶν δεικνύμενην

ἡμῶν μέθοδον. P. g. 5. ἔρηται ἐν τοῖς λογικοῖς σκέμμασι. P. i. 6.

in historiam animalium M. 63. ἔρηται μοι ἀκριβῶς ἐν τῷ εἰς τὸ περὶ

ζῴων μορίων ὑπομνήματι. Gg. 27. b.

τὴν ἀκρίβειαν ἔχωρῃ ἐξηγήσιν δοκῇ καλῶς ἔχει ὑπερδίδεσθαι, εἰ τ' ἂν εἰλη-

χοιμι καὶ ἄλλοις ἐξηγηταῖς. AA. 35. εἰδὲν πρᾶγμα περὶ χρήσεως ὀνομά-

των ὅτι πολὺ ἀσφαλεῖσθαι, τῆς σημασίας τῶν πραγμάτων μηδὲν βλαπ-

τομένης.

Γομήνης. P. h. 2. ὡς πρὸς φιλοσόφους δὲ λέγω, ἀλλ' ἔχ' ὡς πρὸς γραμμα-
τικὰς. A. VIII.

Joannis Philoponi amicus ἦν γὰρ ἐμὸς συνήθης ἵς τὴν ἰέχνην ἱατρικὴν, καὶ
ἐμὴ ἀναγινώσκοντι &c. Gg. 105. Philoponi præceptor Ammonius,
supra in Ammonio.

Tempus quo scripsit Philoponus P. f. 3. Φαμὲν γὰρ ἐνέστηκέναι νῦν καὶ ἐνιαυ-
τὸν καὶ μῆνα καὶ ἡμέραν. Ἐνιαυτὸν, Διοκλητιανῷ ἐτ' τλγ', μῆνα Παχῶν,
ἡμέραν δεκάτην. Confer qvæ notavi supra p. 359.

Jon Chius ὁ τραγωδοποιὸς elementa statuit ignem, terram & ærem.
G. 46. b.

Italici, Pythagorei, MM. 94. M. 3. b. 4. II.

Leucippus. An. a. 4. b. 14. d. 4. M. 2. b. 50. b. 51. b. G. 2. 3. a. b. 5. b.
δ. b. 36. a. b. 37. 40. P. a. 10. n. 1.

λογογράφους proprius trochæus, cantoribus dactylus, M. 67.

Lycophron Sophista. M. 35. b.

Magi M. 65. b.

Marinus Philosophus. An. q. 10. II.

Mathematici. An. k. 7. M. 8. 45. P. h. 7. demonstrant solē centies septuagies
terra majorem. MM. 80. 101. sirium quoque majorem terra. 80.
plura ibi ex Aristarchi libro non nominato de solis & lunæ distantia.
Docent videre nos emissionem radiorum, non immisionem. Gg. 107. b.

Medorum belli Atheniensibus illati causa, Sardinum oppugnatio. AA. 85. b.

Medjci An. b. 14. c. 9. i. 3. 7. l. 3. m. 10. n. 11. r. 15. f. 3. Gg. 110. b.
G. 38. P. l. 1. AA. 40. 94. b. animam κρασιν pronunciantes. An. a. 15.
ἐπεῖθαι ταῖς κρασέσι τὸ σῶμα τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις. b. 7. αἱ περὶ
χρείας μορίων, τῶν ἱατρῶν πραγματικῶν. h. 4. ἔχ' οἷον πὰ ἱατρικὰ γινώ-
μεται καὶ δαποδίδαι. AA. 58. b.

Megarici. M. 36. b. vide Zeno.

Melissus. M. 2. b. 3. P. a. 9. 11. 12. 13. 16. b. 6. 7. 8. 9. c. 1. 3. e. 6. m. 13.
o. 10. p. 13. 16. q. 5. Melissi argumentum. P. b. 4. 5. φορτικώτερον
argumento Parmenidis. 7. ἐν τοῖς πρὸς ἀλήθειαν ἐν εἶναι λέγων τὸ ὄν, ἐν
τοῖς πρὸς δόξαν δύο φησὶν εἶναι τὰς δόξας τῶν ὄντων, πῦρ καὶ ὕδωρ. P. b. 6.

Mehander. MM. 98. b. φορεῖ γὰρ νῦν τὰτε γέγονε καλῇ. Sed AA. 95. pro
μείνανδρ' videtur legendum μάινανδρ'.

Menedemus Eretriensis. P. b. 3.

Metrodorus. P. n. 1.

Micalus Musicus. A, LXXX, b. LXXXI.

è Mose,

è Mose, sacro scriptore, ἔπει καὶ ἐγένετο. An. q. 16.

Nicostratus. M. 25.

Numenius omnem animam putavit separabilem à corpore, deceptus verbis quibusdam Platonis in Phædro. An. a. 5.

Oraculum de cubo duplicando, Deliis datum. AA. 24.

Orpheus. μή δοκεῖ ὄρφνός εἶναι τὰ ἔπη ὡς καὶ αὐτός (ὁ Ἀριστοτέλης) ἐν τῇ περὶ Φιλοσοφίας λέγει. An. f. 2. τὰ ὄρφικὰ. f. 12. Orphei versus de Hericæro. M. 65. b.

ὁ χρητὴς τῶν παλαιῶν δοποφάνσεων ἀναπάνευθαι, ἀλλὰ πάντων τῶν πραγμάτων τὰς δοποδείξεις κομίσασθαι. Non fas veterum pronuntiatione acquiescere, sed rerum singularum demonstrationes querere oportet. An. a. 6. Aristoteles solet prius veterum opiniones exponere & examinare. G. 2. b. 5. b. 28. b. 32. a. b. 40. P. b. 4. Veterum modi explorandæ fecunditatis. Gg. 58. prisci multa de Diis per fabulas. M. 52. sæpe corruptas tradunt artes à diluviis. 52. b. tempus quibusdam priscis (Platoni) ἡ κυκλοφορία τῶν ἡμετέρων. P. 11. 1. 4. ἕκαστος illis totus mundus. G. 1. ignorantia dialecticæ non raro à veritate aberrant. P. e. 3. Πολλοὶ Διερρήδην μὲν πολλάκις ἐκ εἰρητῆς τοῖς παλαιῶς, ἐκ τῶν εἰρημένων δὲ ἐστὶ συλλογίσασθαι. An. c. 10. οἱ παλαιοὶ l. 15. p. 5. 6. MM. 97. 102. b. &c. ὁ προσδωρίζαντο. An. h. 2.

Parmenides. M. 2. b. Xenophanis discipulus. M. 3. a. b. 4. 13. 15. 22. 53. b. 63. a. b. G. 1. b. 13. a. b. 35. a. 36. 46. b. 50. a. b. 54. 62. b. 64. P. a. 11. 12. 13. 16. c. 1. 3. 12. d. 1. 7. e. 6. 9. ἐν τοῖς πρὸς δόξαν, πῦρ καὶ γῆν ἔλεγεν εἶναι τὴν δέχτην τῶν πάντων P. a. 9. θερμὸν καὶ ψυχρόν. c. 11. ἐν δὲ τοῖς πρὸς ἀλήθειαν (νοητοῖς) ἐν εἶναι τὸ πᾶν P. a. 9. c. 11. 14. d. 2. καὶ πεπερασμένον καὶ ἀκίνητον. P. a. 9.

Parmenidis discipulus Zeno. infra Zen. laudat Parmenidem Plato & patrem appellat. P. b. 8.

Parmenio, ex quo refertur demonstratio Apollonii Pergæi de duplicando cubo. AA. 24.

Paron Pythagoreus. P. t. 13.

Pasicates, Bonzi F. Rhodius, frater Eudemi, Aristotelis auditor, ei tributus à quibusdam liber secundus Metaphys. M. 7.

Passion sculptor. M. 38. b.

Peripatetici An. c. 2. M. 45. A. IV. LX. LXXIV. b. eorum scalæ sive catenæ rerum prædicamentales. ibid.

Phere-

Pherecydes Pythagoræ præceptor. M. 65. b.

οἱ φιλογκλήμονες, qui libenter alios reprehendunt. An. o. i.

Philippus Comicus. An. d. 4.

Philosophi τὸ ἐμφυτοὶ θερεῖν, ὅργανοι λέγουσιν τῆς ἀρεῆς. An. i. 3. utuntur
πίστι διδασκαλικῇ. AA. 4.

Phrynes Musicus. M. 7.

Physici. An. a. 16. c. 5. f. 11. l. 9. r. 11. M. 3. 10. b. 44. 47. 50. Gg. 54. 89. b.
G. 50. b. P. a. 2. AA. 87. &c.

Physiognomones. An. e. 7. Gg. 90. b.

Pittacus. A. CXIX.

Plato An. a. 5. 10. 11. 16. b. 1. 8. 10. 12. 15. 16. c. 2. 5. 10. 11. 12. d. 3. 4.
e. 1. 2. 5. f. 8. g. 9. h. 2. m. 3. o. 16. q. 3. 5. 7. 10. 13. 14. r. 4. 7. 11.
12. 13. 16. s. 2. MM. 76. 79. 83. b. 84. b. 85. b. 86. b. 88. 102. b. 104. b.
M. 3. a. b. 4. 5. 6. 7. b. 8. a. b. 9. a. b. 14. b. 20. 25. b. 26. 31. 34. b. 39.
41. 49. 50. b. 53. a. b. 54. 55. b. 56. 58. b. 60. b. 61. 62. 63. b. 64.
a. b. 65. 66. Gg. 15. b. 18. b. 19. 78. G. 2. 5. b. 6. b. 7. 41. b. 42. 46.
b. 47. 50. a. b. 51. b. 53. 54. 64. P. a. 3. b. 3. 6. 8. 16. c. 1. 4. 12. 15.
d. 1. 16. e. 10. f. 16. g. 1. h. 8. i. 8. m. 11. 14. n. 9. 11. o. 16.
A. III. b. IV. a. b. LXXVI. AA. 33. b. 47. b. 74. b. 92.

Pythagoricus P. c. 4. k. 11. An. d. 6. solis verbis quandocumque à Pythagoreis
dissentiens. M. 3. b. Pythagoreos secutus. P. d. 8. ante ejus
scholam inscriptum: ἡγεωμέτρηται μὴδὲς ἀσπίτω id. reprehensus
ὅτι κατὰ μαθηματικὴν αὐτοῦ τὴν φύσιν. An. p. 1.

Cratyli familiaris. M. 3. b.

ab Aristotele verbis tantum dissentit. An. c. 11. τὰς μαθήμασιν ἰσχυ-
ρακώς. G. 7. ἐκ ἡγεωμέτρηται. G. 47. Delius interpretes oraculi de
duplicando cubo. AA. 24. θεολογῶν. P. g. 1. ejus infinitum μέγα
καὶ μικρόν. P. k. 11. 13. ἐν τούτοις ὅσοις δόγμασι, τῆς ἐν ἐν ταῖς ἀγνά-
φῃς συνεισὶς τὸ μέγα καὶ τὸ μικρόν αὐτὸ καλῶν. τὰς δὲ ἀγνάφῃς συν-
εισὶς ἡ Πλάτων. αὐτὸς δὲ Ἀριστοτέλης ἀπεγράψατο. P. n. 8. 11. de Pla-
tonis ἀγνάφῃς συνεισὶς supra, in Aristotele.

Platonis ideas Aristoteles vocat περιλήσματα. * AA. 53. b. ἰσορῶται δὲ
ἐν καὶ ζῶνται. ἡ Πλάτων. κατεργάτα περὶ τῶν δόγματι. ἐνίστη
δὲ Ἀριστοτέλης τῇ Πλάτων. καὶ φαίνεται γὰρ τῷ ὄντι ὅτι Πλάτων ἔλεγε
Εἴπω
ἀπλῶς

* Philop. περιλήσματα καλεῖται τὰ προπάλματα τῶν καθ' αἰετὶ ἀπὸ ἀνά-
φῃς ἀδύσι δικαιοσύνης ἐνεκεν τῆς ἀπηχλήσεως τῶν χορδῶν.

- ἀπλῶς ἐν τῷ δημιέρῳ ἐνόντας λέγων εἶναι τὰ εἶδη, ἀλλ' αὐτοὺς καθ' αὐτὰ ὑπόστασιν διδόντες, καὶ εἶναι τὴν αὐτότητον, καὶ αὐτοζῶν καὶ τὰ τοιαῦτα, 54.
 Cratylus. MM. 79. b.
 Gorgia. An. a. 10. AA. 4. 18.
 Hippias. M. 23. b.
 Legibus. An. b. 16. c. 12.
 Menone. M. 6. b. A. CXIV. b. AA. 5. b.
 Parmenide. M. 40.
 Phaedrus. An. a. 1. 10. 15. c. 1. 2. M. 5. b. Gg. 29. b. 61. b. 63. a. P. a. 3. A. IV. a. b.
 Phaedrus. An. a. 5. c. 1. 5. 12. d. 4. 16. f. 8. A. IV. b.
 Politia sive de Rep. An. o. 6. r. 9. 11.
 Politico. G. 1.
 Protagoras. An. o. 15.
 Sophista. An. a. 1. p. 12. G. 11. 50. b. P. b. 8. 16.
 Theaetetus. An. c. 8. r. 8. M. 4. G. 37. b. 38.
 Theages. An. r. 15.
 Timaeus. An. a. 1. 2. 6. b. 9. c. 1. 2. 5. d. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 12. 15. 16. e. 6. 16. f. 8. 9. g. 7. k. 6. 15. 16. o. 6. r. 9. 11. Gg. 15. b. 18. b. 19. G. 1. 37. 51. 53. 63. b. P. a. 9. n. 8. 10. 11. φυσιολογία φυσικῶς, P. a. 3. ψυχογονία (in Timaeus) An. d. 5. 7. 8.
 ὁ ἐξηγητὴς Ἀλέξανδρος λέγει τὰς φερόμενας Πλάτωνος διαρέσεις νοθεύεσθαι. G. 50. b. ἰσέον δὲ ὅτι πρῶτον μὲν διαρέσεις Πλάτωνος ὅλως ἐπιτοξευμέναι καὶ φέρονται. id. προσθήσιν ὁ Ἀλέξανδρος, περὶ τῶν ἀγασθῶν δὲ Πλάτωνος δογμάτων λέγειν τὸν Ἀριστοτέλην, ὥστε αὐτοὺς Ἀριστοτέλης ἀπεργράφετο, καὶ αὖτις καλεῖν διαρέσεις. id.
 Πλατωνικῶς συμβολαζόμεσθαι. An. o. 3.
 Platonici. An. f. 8. MM. 84. b. 99. b. 113. b.
 Plotinus. An. a. 1. 4. b. 9. q. 7. 10. 11. 15. MM. 78. b. A. III.
 Plutarchus. ἰσορροπία Πλάταρχος καὶ γεωμετρία μῆναι (ἐν τίφρα) εἰς ἑτέραν τῶν ἱερῶν ἀνάστασιν ἐκ τῆς προτέρας ἐν τῷ Ὀλύμπῳ τῇ Μαιεδονικῇ. MM. 81.
 Philosophus. An. o. 8. 9. 10. p. 5. q. 2. 3. 4. 10. 11. 13. r. 3. 11. f. 1. 5. 7. 8. 9. ὁ θαυμάσιος Πλάταρχος. q. 1. αὐτὸς δὲ φησὶ ἐξηγούμενος. q. 4. ὅπερ Πλάταρχος ἐν τῷ ὑπομνήματι σημειῖται. q. 9. ὑπομνηματίζαν. r. 13.
 Plutarchus (Atheniensis) An. a. 10. o. 6.

Poeta

Poëta M. 22. b. AA. 35. versus : πάντα θεῶν πλήρη, πάντῃ δὲ οἱ εἰσιν
ἀκταὶ καὶ διὰ πετράων καὶ ἀνὰ χθόνα καί τε δι' αὐτὰ ἀνέρεσσι ὅτις κεῖται
ἐνὶ στήθεσσι νόημα. An. f. 6. τὸς ἅμα γὰρ σοὶ πάντας ὁ ποιητὴς πῦρ
ἔθηκε. i. 2.

Poëta (Homerus) An. b. 16. g. 9. MM. 100. b. G. 6.

Poëtica fabulæ. An. b. 15. MM. 100. b. (de phaëtonte) 104. (de galaxia.)

Polycletus statuarius. M. 18. P. g. 2. 6. 7.

Porphyrus An. g. 15. M. 53. P. b. 2.

Procli liber quo post Ptolemæum demonstravit τὰς ἀπ' ἐλαττόνων δύο
ὁρῶν ἐκβαλλομένας συμπίπτειν. AA. 29. ὁ Πρόκλος, καθάπερ ὁ Φι-
λόσοφος (Αμμόνιος) ἔλεγεν, ὅτως ἐξηγεῖτο τὸ χωρίον, AA. 35. b.
iterum citatur. 40.

Protagoras, An. b. 16. c. 8. M. 9. 15. 47. G. 4. b.

οἱ Πρωταγόρειοι. An. o. 13. 15.

Protarchus. P. h. 3.

Proverbium αὐτῷ κλάσας συγκλῶσαι καὶ ἐλίνον λίκαι. P. m. 13.

Ptolemæus. MM. 102. b. ὁ θαυμαστὸς Πτόλεμαϊος. Gg. 89. singulari librō
probavit τὰς ἀπ' ἐλαττόνων δύο ὁρῶν ἐκβαλλομένας συμπίπτειν.
AA. 10. 29. Theo in Ptolemæi syntaxin. AA. 26.

Puerum vitrorum ἰστοριῶνται mentio. An. k. 10.

Pythagoras An. c. 5. M. 62.

in Italia docuit. MM. 94. ejus præceptor Pherecydes. M. 65. b.

Pythagorei. P. d. i. 2. 8. f. 16. q. 3. An. b. 15. 16. c. 5. 7. d. 8. e. 2. 16.
f. 4. MM. 94. a. b. 101. b. M. 1. 3. b. 4. a. b. 5. a. b. 8. b. 13. 21.
25. b. 30. 33. b. 41. 49. 50. b. 53. a. b. 54. 55. b. 56. b. 57. 59. 60.
b. 62. Gg. 51.

μάλιστα πάντων τῆς τῶν μαθημάτων γνώσεως ἀπὸ μὲν Ἰσο. An. d. 6.

eorum συμβολικὴ διδασκαλεία ἀπεκρυφόντων τὰ δόγματα. M. 3. b. 5.

P. k. 11. 12. p. 14. An. b. 15. c. 1. diversa à Poëtarum fabulis.
An. d. 5.

de numeris philosophumena, ex Aristotelis libro περὶ Φιλοσοφίας.

An. c. 2. 3. πρώτας ἐστίας ἐκάλεν τὸς δευτέρους. A. XXV.

ἠθικά ὡς ἀγγέλματα διὰ συμβόλων. An. d. 5.

silentium quinquennale. An. d. 5. εἰς διὰ φρεσὶ σώματι ἐμβιβάζοντες

τὰς ψυχὰς. An. g. 16. πάντα τὰ ὄντα καὶ πάσας τὰς ἐναντιώσεις εἰς δύο
συστοιχίας ἀνέγον, P. d. i. & i. 16. Pythagoreorum & Platonis

- ἄπειρος αὐτοῦσα. P. k. 11. infinitum illis numerus par, finitum impar. 12. Pythagorei & Plato μάλλον τῶν φυσικῶν περὶ θεολογίαν ἐσχαλοῦτες. P. k. 13.
- οἱ πυθαγορικὸι μῦθοι. An. h. 2. MM. 100. b. de fulmine quibus Titanibus in Tartaro metum incurrit Jupiter. AA. 87.
- Rhetores A. X. utuntur πίστι πειστικῇ AA. 4.
- Rhythmus differt à metro. l. 15.
- De Sardanibus dormientibus, fabula. P. f. 8.
- Simonides in sermonibus quos inordinatos inscribit. M. 65.
- Socrates. An. o. 16. σίμος, προγέωρ. P. b. 1. An. g. 1. ἐν τῇ Ἀθηναίᾳ μάχῃ νικητήρεσσιν εἰς τὴν ἑστίαν τῆς εἰρήνης. r. 12. circa moralia diligens. M. 55. b. Musicus. M. 26. b. 50. b. G. 11. Grammaticus AA. 81.
- Sophonisici filius 39. b. 50. G. 69. a. b. AA. 88. calvus. G. 15. b. P. b. 2. &c.
- Sophistarum cavillatio. P. f. 13.
- Sophocles. An. m. 6. & 3.
- Sosigenes Alexandri Aphrodisi praeceptor. A. XXXII. b.
- Speusippus. M. 25. b. 53. 58. b. 65. b. AA. 92. b. 93.
- Siue spiritibus & accentibus veteres Codices exaratos, colliges ex An. c. 2. δασείας ἀνάγνωθι, siue interpunctionibus, AA. 8. ὑποσημειώσας Gg. 115. b. G. 28. siue signis interrogationis. ὁ λόγος ἔστι δύναται καὶ ἐρωτηματικῶς καὶ ἀποφαντικῶς προφέρεσθαι. G. 8. διχῶς σημειῖται. P. b. 11. ἡ δὲ καλῶς (ὡς δὲ ὁ φιλοσόφος Ἀμμωνίος) τεθῆναι ἢ ὑποσημειῖται. AA. 57. b. προπαροξυτονῶν. 58. b.
- Stoici. An. a. 4. f. 5. A. IV. a. b. XLII. b.
- in nominibus multa novarunt A. LX. LXXIV. b. Confer Gregorium Aneponymum à Wegelino editum p. 101.
- Tantalus filius Pelops, nepos Atreus. G. 69.
- Thales. P. a. 10. c. 1. 12. 14. d. 1. 7. l. 2. M. 1. 3. 4. 25. b. 34. 49. G. 3. 46. 53. An. a. 4. f. 5. ubi ejus sententia : πάντα θεῶν πλήρη, ἐκ ἐφ' ἑσσοῦ αὐτὰ συγγεγραμμένα ἀλλ' ἀσημειωμένα. An. c. 7.
- Providentiam divinam ad omnia extendit. An. c. 7.
- ἀστρονομῶν in puteum incidit. An. r. 11. 12. f. 1.
- Themistius An. m. 14. 15. P. b. 16. d. 6. o. 2. 16. p. 7. 8. q. 4. A. IV. AA. 17. 31. ejus ὑπομνήματα in Aristotelem de anima. An. o. 3. ὁ ὁμοῦς ἐξηγῆται τὸ χωρεῖν ἄνω. P. o. 6.
- Theodosii σφαιρικά. P. f. 8. AA. 66. b.
- Θεολογία τὸ περὶ τῶν χωριστῶν ἰδῶν ἀφ' ἑαυτῶν. P. f. 14. An. h. 9. Theologia

logia metaphysica. G. 12. AA. 73. b. eadem πρώτη φιλοσοφία, τέχνη
 τεχνών, θητική θητικῶν. AA. 27. ἀλλοτριότης 31. b. 32.

Theologi tantum curarunt persuasibile sibi; & non sunt ratiocinati an
 persuaderent etiam aliis. M. 10. Theologus non definit, tan-
 quam transcendens omnes scientias. M. 47. b.

Theologi. (Hesiodus) M. 50. b. 53. b. 65.

Theon ἐν τῷ πρώτῳ τῶν τῆς συλῆσεως (ἔ. Πτολεμαίου) ὑπομνηματίζων.
 AA. 26.

Theophrastus. P. b. 8. A. XXVIII. b. LXXV. AA. 17. b. M. 67. ἐν τῇ
 ἰδίᾳ περὶ φύσεως πραγματείᾳ. P. a. 2. ei tributus liber Aristotelis
 περὶ ἀτομῶν γραμμῶν. G. 8. b. οἱ δὲ ἔ. Ἀριστοτέλους ἐτάροι οἱ περὶ Θεό-
 φραστος καὶ Εὐδημον σαφές εἰρον καὶ ἀπλῆστερον ἔστο (de natura propo-
 sitionum) κατασκευάζουσι. A. XV. b. οἱ δὲ ἐτάροι αὐτῶν οἱ περὶ Θεό-
 φραστος καὶ Εὐδημον καὶ ἐπὶ οἱ ἀπὸ Πλάτωνος. A. XXXII. b. πολυσίχως
 πραγματείας περὶ συλλογισμῶν ὑποθετικῶν κατεβάλλουσι οἱ τε μαθηταὶ
 ἔ. Ἀριστοτέλους οἱ περὶ Θεόφραστος καὶ Εὐδημον. A. LX.

Thucydides. An. q. 13.

Timæus Pythagoræus. An. c. 1. Aristoteles Timæum quando laudat,
 Platonis Timæum intelligit. An. d. 7. ὅτι ἐν ἔξῃ ἢ ἀκροτάτῃ ὁ Τίμαιος
 πάσης μαθηματικῆς θητικῆς, γεωμετρίας, ἀριθμητικῆς, μουσικῆς τε καὶ
 ἀστρονομίας, ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων σαφές συνδίδει. An. d. 9.

Timotheus Musicus. M. 7.

Tragedia. M. 64. b. An. o. 10. Tragici dictum, πρὸς τὰς ψυχὰς δὲ τὰς
 φρένας κηλημεῖα p. 4. τετραγῶδες ἄφωνον pro κακοφώνῳ. An. q. 10.

Xanthippe Socratis. M. 28. b. Gg. 20. 88.

Xenocrates. An. a. 15. b. 16. c. 5. e. 12. 13. 15. f. 15. M. 56. b. 58. b. 60.
 b. 65. Platonis ἀλδουχ. An. c. 5. e. 11. discipulus. e. 14. P. 6. 16.
 αἰνέει τὴν ἐκ ἀπέρων τῶν μεγάλων τομήν. P. c. 1. m. 8. animum definit,
 ἀνδρῶν αὐτὸν κινῆσα ἑαυτὸν. AA. 78. b.

Xenophanes P. a. 9. Parmenidis præceptor M. 3. a. b. Epicharmi in
 Xenophanem dictum M. 15. b. principia docuit, teste Porphyrio,
 τὸ ἔχον καὶ τὸ ὑγρόν. P. d. 2, ejus versus γῆ καὶ ὕδωρ πάντ' ἐσθ' ὅσα
 φύοντ' ἢ δὲ γίνονται. id.

Zeno (Eleates) M. 11. P. c. 1. n. 6. o. 1. p. 9. Parmenideus, 22. Parmenidis
 discipulus. P. b. 1. 16. Megaricus, Megaris scholam habuit. M. 36. b.
 motum dari negat A. CXII. b.

CAPUT XL.

De SVIDA, ETYMOLOGO, aliisque Lexicis
Græcis.

Lexicorum Græcorum Scriptores de quibus alibi jam dictum. 1. De Suida ejusque prioribus editionibus, V. G. Ludolphi Kusteri dissertatio, cum meis observationibus. 2. De editione novissima Kusteri, & variis doctorum scriptis ad Suidam illustrandum facientibus. 3. De epitome Suidæ inedita. id. Index scriptorum à Suida laudatorum. 4. De Etymologico Magno ejusque auctore & editionibus. 5. Alia græca Lexica & etymologica MSS. 6. Index scriptorum in Etymologico magno laudatorum. 7. De Lexicis Græcis ineditis, nec non de glossariis variis editis ineditisque. 8. De Lexico Varini Phavorini. 9. De Lexicis Græcolatinis recentium scriptorum majoribus. 10. De minoribus, tam generalibus quam specialibus. 11. De scriptoribus synonymorum, phrasum Græcarum &c. 12. De Græcobarbaris & recentis Græciæ Lexicis. 13.

Reverem de Lexicis Græcis dissertationem, quam ad calcem Centuriæ Anonymorum & plagiariorum, A. 1689, 4. Lipsiæ sub J. A. Fabri nomine in patria mea vulgavi admodum juvenis, animus fuerat locupletatam paululum accuratiusque digestam, sub titulo Historiæ Lexicorum Græcorum separatim publicare; sed existimavi postea rectius me facturum, si quæ de illo argumento notassem, Bibliothecæ huicce Græcæ infererem. Itaque de antiquioribus plerisque Lexicis alibi jam dixi, de editis quidem, ut *Ammonii* de differentiis vocum Græcarum, libro IV. cap. 26. p. 173. De glossario Hippocrateo *Erasmi*, lib. IV. cap. 36, p. 571. seq. *Eusebii* περί των τονικων ονοματων, IV. 2. p. 44. *Harpocrationis* Lexico Rhetorico IV. 36. p. 583. seq. Glossario *Hesychii* Alex. IV. 35. p. 541. *Joanni Philoponi* de vocibus pro tono diverso diversa significantibus, supra hoc Volumine p. 365. seq. De *Marido* Atticista, IV. 34. p. 519. & hoc ipso Volumine, supra p. 420. *Moschopuli* IV. 34. p. 534. lexico Biblico *Origenis* sive *Cyrilli* Alex. IV. p. 541. *Stephani* Byz. *Ἑτυμολογικόν* IV. 2. p. 45. Lexico Attico *Phrynichi* IV. 34. p. 529. seq. Onomastico *Pollucis* IV. 33. p. 489. & de *Thoma Magistri* vocibus Atticis, IV. 34. p. 526. Nec non de ineditis Lexicis *Georgii Lecapeni* IV. 34. p. 335. *Photii*, supra hoc

volu.

volumine p. 366, seq. *Problema* Aftalonitæ, IV. 33. p. 515. & *Timæi*, hoc ipso Volumine supra p. 418, seq. Præterea de plerisque deperditis Lexicis omnis generis, dialectorum præcipue, editisque & ineditis Lexicis specialibus ad certos scriptores, IV. 34. 35. 36. tum de glossariis juridicis IV. 36. p. 570. ac de Lexicis Biblicis & Concordantiis Græcis) IM 35. p. 542. & 553. Ut igitur plenior de toto hoc argumento tractatio studiosis hujus lingvæ à me offeratur, non pigebit præfenti capite cætera quæ restant universa colligere, atque de Svida, Etymologo & reliquis alibi mihi haud dictis Lexicis, observata complecti, xiv observ.

II. De SVIDA præclarissime promeritus nostra memoria est Vir eruditissimus & Græcæ ac Latine lingvæ ad unguem peritus *Ludolphus Neocorus*, sive *Kusterus*, b) qui *Lufetia* quo relictis patriis sacris, Romana amplexus se contulerat, obiit XII. Octobr. A. M DC CXVI. Hic post *diatribam de Svida*, vulgatam Cantabrigiæ 1701. 4. in qua vitia ac defectus editionis Porti commemoræ, narræque quibus subsidii & quo apparatu novam ipse fuit molitus, variæque Svidæ loca speciminis in vicem emendat atque illu-

- a) Ab eo tempore quo illa scripsi, non modo *Erasmi Schmidii* & *maximè Concordantiæ Novi Testamenti* recusa sunt emendatius, Gothæ cum præfatione Rev. D. Ernesti Samuelis Cypriani, 1716. fol. sed etiam typis nitidis Westenianis, Amstelodami 1717. fol. diligenti castigatum studio lucem vidit opus *Concordantiarum Græcarum in LXX. Interpretes* utilissimum, & ad Græcos Patres tractandos, locaque ad quæ illi alludunt sacrarum litterarum promittis indaganda oportunum apprimere, auctore venerando octoginta amplius annorum sene *D. Abrahamo Trommio*, Ecclesiæ Groninganz Pastore, cui Belgicæ etiam Concordantias A. 1685. editas & secundis curis jam perficiendas cives sui debent. Quam utile sit hoc consiliū, quo Concordantias in LXX. Interpretes, Græcarum vocarum ordine Trommius digessit, vel *Henrici Scvili* summi viri patet judicio, cujus auspiciis similiter ordinatas ac veluti in *versis Kircherianis Concordantiis*, Oxoniensis Bibliotheca asservat: neq; hilū derrahitur per præclarissimam illam Trommii operam, utilissimis igidem, sed longe alio instituto susceptæ nec Græcarum sed Hebraicarum vocum ordine digessit *Conradi Kircheri Concordantiis*. Quæ vero deesse Trommianis caulantur viri præclarissimi, utinam illi per se præstent potius, lucubrationesque edant suas, vel *Ambrosii Angierii*, Hiberni quod laudant Lexicon duplex Biblicum, ex Dublinensi archivo proferant, quam viro insigni propter ea quæ fecit amplas promerito gratias, inmeritam propter ea quæ non fecit scribant dicam. Etiana Kircherus in libro de vario Concordantiarum suarum usu qvi A. 1622, hoc est decimo post eas publicatas anno Witebergæ in 4. lucem vidit, testatur se longe pleniores castigatioresque & indeclinabilibus voculis additis locupletatas ad prælum & lucem, quam nunquam tamen hætenus viderunt, parasse. Trommius vero Joannis Gagnierii V. C. Vindicis Kircherianis, Oxon. 1718. 3. editis Epistolam Apologeticam Amst. 1718. 4. & Bibliothecæ novissimæ Halleusis scriptori (scilicet 2. p. 84. seq.) succinctam responsionem opposuit, Groning. 1719. 4.
- b) Natus Kusterus Bloimbergæ, opido Comitatus Lippiz in Westphalia A. 1670. Vide ejus elogium in memoris litterariis Triulianis A. 1717, mensis Martio p. 477. seq.

illustrat, quinto anno interjecto opus ipsum perduxit ad umbilicum, & novum suum Svidam Græcolatinum cum notis, de qua *exdora* infra diligentius dicturus sum, prælo Cantabrigiensi exire passus est. A. 1705. tribus Voluminibus in fol. In præfatione ad hanc editionem, cum de auctore quem illustrandum in se suscepit, de illius ætate, de Lexici ejus virtutibus & vitiis prioribusque editionibus accurate dispuerit, nolui actum agere, sed integram Clarissimi Viri, mihiqve cum viveret amici dissertationem, meis cum observationibus tibi hoc loco exhibere.

1. Quis Svidas fuerit, aut quando vixerit, frustra quis quæsierit, si nullos unquam Suidas existit: ~~ut~~ virum politissimum Angelum Politianum censuisse plures referunt scriptores; respicientes procul dubio ad hæc ejus verba, quæ leguntur lib. XI. Epist. XX. c) *Suidas ipse, (si qui modo hic unquam Suidas) non omnino malus auctor.* Sed Suidam vere existit, nec nomen ejus fictitium esse, non solum evincunt codices MSti d) Lexici hujus, in quibus Suidæ, vel Sudæ e) nomen comparer; sed etiam Eustathius,

e) ad Bernardum Riccium. Politiano jungendus Petrus Alcyonius est, qui lib. 2. de exilio p. 211. *apud doctos, inquit, illos viros qui commentarios rerum multarum confecerunt, eosque in Suida nomine ediderunt, observavi scriptum.* Tho. Reinseus lib. 3. Var. Lect. p. 361. *In farragine leuica & historica κατά Σουιδίου copiosa & varia, eoque peno quoddam eruditioris & preciosissimarum quarumvis rerum, qui Suida casusdam nomen præscriptum habens, etsi unius auctoris non sit, sed plurium & diversis omnium ætatum scriptoribus collecta & subinde aucta.*

d) de his infra, ad §. 16.

e) *Suidam* appellant multi memorati Menagio c. 77. Anti Bailleti, Card. Bessario in præfat. ad versionem Metaphysicorum Theophrasti, Victor Trincavellus ante Philoponum in Physica, Aldus Manutius ante Philoponum in posteriora Analytica, & alibi, Petrus Bembo in Epistolis p. 440. Gvil. Budæus notis prioribus in pandectas, Petrus Victorius in Variis Lect. Franciscus Robertellus in var. locorum annotatt. Gvil. Fournerius in selectis lectionibus, Valentinus Erythreus indice Virgiliano, in vocabulo *orichalco*. Q. Septimius Florens Christianus ad Aristophanis Pacem, Joseph. Scaliger ad Varron. Petrus Daniel ad Plauti Qverolum. Jacobus Cujacius in Observationibus, aliisque in scriptis, & Nic. Rigaltius passim. Notat autem *σῦδα* paludem, sossam, lacum ut videre licet in scholiis ad Euripidis Phœnix, vers. 1107. 1195. & Damascio apud Photium Cod. 242. p. 553. v. ult. edit. Hæschelii. Carolus Annibal Fabrotus ad Theophrasti institutiones p. 841. edit. primæ: *Viri docti Suidam Sudam appellant, libris ut videtur auctoribus. Nam in MSto Codice Memmiano (qui hodie est Colbertinus 992.) sic habetur.* Huic tamen plurimos alios licet opponere, in quibus, ut apud Eustathium, constanter non *Σῦδας* sed *Συιδας* appellatur. Itaque H. Casaubonus notis ad Laërtii Anacharsim lib. 1. sect. 101. *Falsantur viri doctissimi & magni in literis nominis, qui toties Suidam in civitate Romana nomen mutare cogunt. Sunt enim qui Sudam, nec desunt qui Sudinem (credo quod hoc nomen sit in Plinio reser-*

thius, qui in verboso commentario in Homërum Suidam nostrum aliquo-
ties f) laudat. Quis autem Suidas fuerit, g) difficile dictu est ; cum
non solum alii scriptores, sed etiam ipse de se sileat, nec in toto hoc Lexi-
co

FFFF

dicuntur legisse) appellant. Atqui verum est profecto Suidas. Eustathius : τὰ εἰς δαΐς
ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἰσοσυλλαβῶς κλίνειν, οἷον Τιμαχίδας Τιμαχίδα .
Συρίδας, Συρίδα. Sudini Magi mentio apud Theodorum Meliteniotam supra p. 210.
Sudinis περὶ λίθων apud Plin. IX. 35. XXXVII. 8. Sudinem pro Svida vocat Scipio
Tottius commentatio de Apollodoris.

f) Eustathius in Iliad. λ. p. 834. edit. Rom. (Basil. 768.) τὸ δὲ (ἵνως) ἐν τῇ
κατὰ σοίχῃον μεγάλῃ βιβλίῳ ἔστι Συρίδα, δηλώνειν ζώϊα οἷον ὄντες ἢ τινα
τοιῦτα εὐτελέστατα. Ad Odyss. H. p. 1571. ὡς δὲ δέδοται ἀπ' αὐτῆς καὶ
ἡ ὥσπερ ἔστι Συρίδα ἀφ' ὅρα (ἀφ' ὅρα) ἢ καὶ ἀνδράχλη, ὡς ἐκείνος λέγει.
Ad Odyss. Σ. p. 1851. ἔστι δὲ μιοδὸς ἢ μόνον ῥῆμα προήκειν τὸ μιοδῶ, μιοδῶ-
σω, ἀλλὰ καὶ μιοδάρον κατὰ ὑποκορισμὸν, ἢ χρησις καὶ ἐν τοῖς Συρίδα.
(apud Suid. μιοδάριον legitur male pro μιοδάριον.) Ad Odyss. A. p.
1406. ὡς βιβλὴν παρ' ὁμήρου ἀντὶ ἑ συγκριτικῶς ὡς ἡ πλείς Φασίς
κατὰ δὲ τὸν Συρίδα, ἀντὶ ἑ ἀπαληκῶς, ὡς λογιζομένης. Ad Odyss. E.
p. 1528. ἐστὶ δὲ πρόεγμα, ὡς δηλοῖ Συρίδας, σήμαγμα. & p. 1538. πολ-
λῶν δὲ καὶ ἄλλων τοιούτων ὄντων, οἶδεν ὁ Συρίδας καὶ τὸ οἶ, κοινότερον μὲν
ὄν ἔστι. Ad Odyss. Z. p. 1554. Συρίδας γὰρ ἐν τῷ ἁ, φησιν ὡς ἡ Λάρις-
σα σφαλερῶς παύω ὥλισθεν εἰς τὸν Πηλεῖον. Ad Odyss. Γ. p. 1469.
ὡς ἀνερῶν Ποσειδῶνι (ὁ μικρὸς λίθος) πρὸς τὸ μὴ τὰ κύματα πελάζειν
Φαισῶ, ἐν τοῖς ἔστι Συρίδα κεῖται. Ad Odyss. B. p. 1441. Τὸ ποδηγέτερον
ἀντὶ τῷ ὁδηγικώτερον, ὅπερ ἐν τοῖς τῷ Συρίδα κεῖται. Ad Odyss. A. p. 1403.
εἰ δὲ κατὰ Συρίδα ἐκ ἐστὶ τετρασυλλαβῶς ἐφιαλῆς, ἀλλὰ τετρασυλλαβῶς
Φιαλῆς. Præter hæc decem loca exstat etiam undecimus, in quo
Svidæ lexicon licet non citatur nominatenus, tamen respicitur & tan-
quam scriptoris insignis ac fide digni celebratur ad Iliad. Γ. p. 378. edit.
Rom. (Basil. 286.) ὁ δὲ γράψας ἐν σοίχῃ καὶ τὰς λέξεις, λέγεσθαι θαυ-
δέσθαιον αἰετὸς αἰ διφθόγγης περὶ ὡς ἀληγέσης, τὸν Θεὸν ἰδεῖν ἔχοντα, καὶ
ὡς Θεὸς χρησὶν Ἀντιφῶντι, τὸ ἀνδρῶπι ὅς φησι πάντων θηρίων θαυ-
δέσθαι γενέσθαι, καὶ μὲν γράφει, πιστεύει δὲ ὡς λόγος πολλῶς ἀξιος.
Solere Eustathium scriinia Svidæ, aliquando etiam ubi non nominat
compilare, notavit Kusterus ad Svidam in πύδαξ. Michaellem Apo-
rolium sua ex Svida solere exscribere, id. ad ῥοδίων χρησμός.

g) Svidam *Monachium Byzantium* vocat Joannes Rolinus in Antiq. Rom. & post. cum
Joannes Bona in notitia auctorum in libris de divina Palmodia allegatorum, *Monachum*

co quicquam de se memoria prodiderit. Videtur quidem in v. *Σαμοθράκη* patriam vel gentem suam indicare, dum ait : *Qui enim initio insulam illam (i. e. Samothraciam) incoluerunt, Samii fuerunt, a quibus nos orti sumus.* Sed verba illa non sunt ipsius Suidæ, sed scriptoris Anonymi, ex quo locus iste excerptus est.

2. Quod ad ætatem Suidæ adinet; de ea diversæ sunt virorum doctorum sententiæ, quarum nonnullas ad examen revocabimus. Hugo Grotius in Epist. CX. ad Gallos, h) Suidam paulo post Constantinum Leonis i) filium, qui A. C. 912. imperare cœpit, vixisse arbitratur; hac addita ratione, quod, quantum ipse meminisset, hic Imperatorum postremus sit, k) quem in libro suo nominet. Sed virum doctissimum memoria fefellit. Nam in v. *Ἀδάμ* mentio fit Imperatoris Joannis Zimisæ; l) & in v. *Κωνσταντινέπολις* Basilii & Constantini fratrum; qui omnes Constantino, Leonis filio, posteriores fuerunt. Hieronymus Wolfius Suidam multo recentiore facit, & ad Seculum XIV. refert; hac inductus ratione, quod Metochitam Logothetam citet, qui sub Palæologis vixerit. Verba ejus in Præfat. ad Svidam hæc sunt : *Atque adeo, cum Metochitam Logothetam citet, qui sub Palæologis vixit, apparet, eum vix annis abhinc 300. Lexicon hoc composuisse.* Scribebat autem ista Wolfius A. D. 1564. Sed Logotheta, quem Svidas diversis in locis laudat, non est Metochita Logotheta, quem ineunte Sec. XIV. vixisse constat; sed Symeon Metaphrastes Logotheta, m) qui initio Seculi X. floruit : ut & ante

appellant etiam Josephus Scaliger ad Varronem p. 60. Mauffacus in diss. Critica p. 396. Balthasar Bonifacius XV. 7. Hist. ludicræ, Hadrianus Bailletus Tom. III. judic. eruditor. p. 125. & Carolus Blount ad Philostratum p. 6. Non dubito autem ex sola conjectura à Rosino & aliis hoc pronunciatum fuisse, quemadmodum & ab H. Casaubono qui *encyclion Grammaticum* nuncupat lib. 1. cap. 6. ad Athenæum.

h) CXVII. ad Nic. Peireseium, quæ in majiori Epistolarum Grotii collectione est 264.

i) Constantianum Porphyrogenitum Leonis Sapientis F.

k) Hermannus Witekindus, Rigæ tunc versans Vitas Imperatorum è Svida collectas cum Latina sua versione separatim edidit Francofurti 1557. 8. in his ultimi memorantur Constantinus Leonis Isauri filius qui A. 775. Michaël balbus qui A. 829. & Theophilus qui A. 841. obiit. Excerpta de Imperatoribus ex Svida collecta habes etiam Græce & Latine in Frid. Sylburgii tomo tertio minorum Rom. Historiæ scriptorum, Francof. 1590. fol. quibus alia insuper de rebus CPolitanis ex eodem Lexico adjunxit cum Porti versione Philippus Labbeus in tomo 1. scriptorum Hist. Byzantinæ Paris. 1648. fol.

l) Joannes Tzimisces Imperator fuit ab A. 969. ad 975. hinc Basilus II. ad A. 1025. & Constantinus ejus frater ad A. 1028.

m) Svidas in *ἁβαζι, ὁ λογοθέτης ἐν τῇ τῆς ἁγίας Θείκης μαρτυρίᾳ.* *Εκ*

ante nos observavit vir magni inter eruditos nominis Richardus Bentlejus, in præclara Dissertatione de Phalaridis Epistolis, pag. 23. Sententia igitur Wolfii hoc subducto tibicine sponte corrui. Alii inter quos est vir doctissimus Gulielmus Cave, Nostrum vergente jam Seculo x. n) sub Basilio & Constantino fratribus vixisse censent : pro qua opinione facere videtur, quod Svidas in v. Ἀδάμ, ubi diversas annorum Aeras si-ve Epochas recenset, Chronologiam perducit usque ad obitum Joannis Zimiscae, cui anno C. 975. modo dicti Basilius & Constantinus fratres in imperio successerunt. Huc accedit, quod Noster in v. Κωνσταντίνου annos a condita Cpli computans, epocham eorum terminet in Regno Basili & Constantini Porphyrogenetorum, ut illo tempore, quo ea scribebat, adhuc imperantium. Hæc sane speciosa sunt, & veram Svidæ ætatem indicare videntur. Sed si ex notis illis temporum, quæ hodie in Svidæ Lexico occurrunt, de ætate ejus judicandum est ; recentiorum eum utique esse oportet : utpote, qui exunte saltem Seculo XI. vel ineunte XII. sub Alexio Comneno vixerit. Nam (quod a nemine adhuc observatum esse video) in v. Γιώργος v. Δέσποτης, & v. Ἡγότορες, loca quædam ex Mich. Psello o) adducuntur, qui sub Alexio Comneno floruit, vitamque usque ad initium Seculi XII. produxit. Si igitur ipse Svidas loca ista Pselli Lexico suo inseruit, post Psellum utique vixisse eum oportet : sed ante Eustathium, quippe qui primus in Commentario ad Homerum Nostri meminit. Vixit autem Eustathius exiguo post Psellum intervallo ; sub finem nimirum Seculi duodecimi, & initium decimi tertii. Sed quod ad loca illa Pselli adinet ; dubium non est, quin a recentioribus Lexico Svidæ addita sint ; idque

Ffff 2

de

in τοῦτον ἐν τῇ τῷ μακαρίτῃ λογοθέτῃ μεταφράσει τῇ εἰς τὸ μαρτύριον τῷ ἁγίῳ Δεκκιανῷ. Bene observat Bentleius, μακαρίτην à Græcis dici qui vel ipsorum memoria vel non adeo diu ante obiisset.

n) vergente sæculo XI. sub Alexio Comneno, Vossius lib. 2. de hist. Græcis cap. 26.

o) Quæcunque ῥήσεις in Svidæ Lexico, addito Pselli nomine leguntur, eas omnes Küstner observavit petitas esse ex Michaëlis Pselli libro inedito multas glossas vocesque obscuras explicante, qui in Bibl. Regis Christianissimi exstat Cod. 1837. fol. 184. hoc titulo : ψέλλα σύνοψις διὰ εἰχῶν σαφῶν καὶ πολιτικῶν, περὶ πασῶν τῶν ἱστορημάτων, γενομένη πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα κύριον Μιχαὴλ τὸν Δεκάον ἐκ προσάγματος τῷ πατρὸς αὐτοῦ καὶ βασιλείᾳ. Michael Ducas Constantini Ducis Imperator fuit ab A. 1071. ad 1078.

de loco primo p) qui adducitur in v. Γνωσας, audacter affirmare ausim; quippe quem MSS. Paris. non agnoscunt. Si igitur nec ex hac nota temporis ætas Svidæ colligi potest; quid tandem hæc de re statuendum sit, quæret Lector. Equidem, nos ita censemus: incertum quidem esse, quo tempore verus Svidas, sive primus Lexici hujus auctor vixerit; antiquiorem tamen procul dubio esse, quam vulgo credatur; cum persvalum nobis sit, plurima loca, quæ recentioris ætatis sapiunt, ab aliis postea Lexico huic addita esse. Patet hoc vel ex MS. Paris. A. qui triumpum Codicum MStorum Svidæ, qui in Bibliotheca Regia Parisiensi adservantur, optimus est & vetustissimus. In eo enim multa loca, quæ in recentioribus MStis, omnibusque Edit. hodiernis reperiuntur, vel omnino desunt, vel recentiore interdum manu ad marginem scripta sunt: veluti versus Onirocritici, qui ex Altrampsycho vel Nicephoro in Lexicon hoc translati sunt; itemque loca ex Paulo Aegineta excerpta; & alia, de quibus in Notis nostris Lectorem monemus.

3. Quamvis autem Svidam antiquiorem, quam vulgo creditur, statuamus; q) non tamen cum Lil. Greg. Gyrardo eum adeo antiquum censemus, ut Strabo, quem sub Augusto floruisse constat, ejus meminisse potuerit. Existimat nimirum modo laudatus vir doctissimus, Svidam nostrum eundem esse r) cum Svida vetusto Historico, cujus præter Strabonem, Scholiastes Apollonii Rhodii, & Stephanus Byzantius mentionem faciunt. Verba ejus Dialogo III. de Historia Poetarum hæc sunt: *Quibus illud vere responderi potest, Svidam antiquum fuisse scriptorem, cujus imprimis a Strabone s) fit mentio, & ab iis, qui in Apollonium Rhodium*

p) Quoniam Kusterus primum tantummodo locum non agnosci à MSS. Parisiensibus observat, hinc videtur tacite simul professus cætera loca ex Psello adducta in Codicibus illis contineri, quorum unum annorum saltem quingentorum vetustatem habere infra §. 16. non differtur. Itaque veram puto illorum sententiam, qui statuunt ex Pselli libro Svidam ipsum quædam in Lexicon suum transtulisse, & sub Alexio Comneno, ut videtur etiam Vossio, circa sæculi XI. extremum floruisse.

q) Nescio quid in mentem venerit erudito viro Joanni Hallervordo, qui in Bibliotheca curiosa Regiomonti 1676. 4. edita p. 379. tradit Svidam Syriani Alexandrini discipulum & Procli *συμφοιτητήν* fuisse, clarum circa finem sæculi quinti. Non audiendos etiam puto qui cum Gilberto Genebrardo in Chronographia ad sæculum octavum referunt, vel ad nonum cum Andrea Saussæo p. 656. de Myllieis Galliarum scriptoribus.

r) Hoc persvalum etiam Antonio Possevino in Apparatu sacro T. 2. p. 437. ubi errores quosdam quos putat Svidæ persequitur usque ad p. 442.

s) Strabo lib. VII. p. 227. *Σείδας δὲ τοῖς Θετταλοῖς μυθώδης λόγους πρὸς*

commentaria scripsere, & a Stephano, & aliis. Is igitur Svidas inter alia (nam & Historiam scripsit,) commentaria, ut par est credere, non admodum magna condidit, quæ ab aliis postea multis locupletata & aucta, ad hanc, quam videmus, libri magnitudinem excrevere, primique Svidæ nomen obtinuerunt, &c. Et paulo post: Simul etiam abjiciendam puto, quam Grammatistæ quidam faciunt, duorum hujus nominis distinctionem, ut scilicet ille antiquior tantum sit Historicus; hic recentior, Grammaticus. His verbis duplex continetur sententia; nimirum, Lexicon, quod Svidas primus composuerat, ab aliis postea locupletatum & auctum esse; & deinde, Svidam Historicum & Lexicographum eundem esse. Priorem sententiam probamus; & nobiscum plures alii. At posterior suffragatoribus caret, & Svidas noster communi eruditorum consensu a Svida Historico diversus, eoque recentior merito statuitur. Et hætenus de ætate Svidæ.

4. Quod ad Lexicon ipsum adinet; id ex variis compilatum est auctoribus t) quorum nomina partim Catalogus ille, qui ab ipso Svida
Ffff 3 Lexico

καλεῖται. Apud Scholiastem Apollonii Rhodii ad I. 555. laudatur Σβιδας ἐν Θεσσαλικῶις, & ἐν πρώτῳ Θεσσαλικῶν ad II. 1235. & ἐν δευτέρῳ ad II. 1017. ἐν τρίτῳ τῶν περὶ Θεσσαλίας ad IV. 816. rursus ad I. 558. Σβιδας καὶ Ἀεγυπτέλης οἱ περὶ Εὐβοίας πεπραγματεύμενοι. Unde iudice Maussaco in diff. Critica ad Harpocratonem p. 396. apud Hesychium in Πύρρα, quæ pars fuit Thessaliæ, pro Σβιδας, restituendum Σβιδας. Stephanus Byz. in Ἄμυρ. Thessaliæ civitate: Σβιδας δὲ ἐν ταῖς γενεαλογίαις, ὅτι ἔτοι (Ἀμυρᾶοι) ἐκάλουντο Εὐβοίαι. Idem in Δαδών. καὶ Σβιδας δὲ φησι Φηγωναίης Διὸς ἱερὸν εἶναι ἐν Θεσσαλίᾳ. Hæc de antiquo illo Svida, qui Augusti saltim temporibus non fuit inferior.

e) Præ cæteris *eclogæ* jussu Constantini Porphyrogeniti factas studiose legit Svidas, & inde plurima in Lexicon suum transtulit, ut notatum Henrico Valesio præfat. ad excerpta Peiresciana. Sæpe autem loca autorum adseribit, nominibus eorum præteritis, quorum aliqua ab Emilio Porto, longe plura à Joanne Pearsonio in notis MSS. & à Kusslerio in sua Svidæ editione annotata, non pauca adhuc eruditis investiganda relicta sunt. Fulvius Ursinus ex Svidæ Lexico multa Polybii fragmenta colligit, non ex MS. Codicis auctoritate, ut putavit Casaubonus, sed sola conjectura adductus & styli indicio qui Polybianum quid tinnire videbatur; unde Polybio interdum quædam adsignarunt utrique, quæ alterius sunt scriptoris ut eidem Valesio observatum. Marci Antonini loca quæ suppresso nomine apud Svidam leguntur, passim indicavit Tho. Gatakerus, ut Procopii Nicolaus Alemannus & Claudius Maltretus, Casaubonus Athenai & Laërtii: Artemidori Nic. Rigaltius, Eliani Joachimus Kühnius, Harpocratonis Maussacus, aliorum alii. In Svida, ut lectitando & vigilando comperisse se & didicisse ait idem Maussacus p. 396. diff. Critic. magna pars scholiorum quæ in Tragicos & Comicos circumferuntur, continetur. Idem p. 392. non dubitat integrum Julii Sophistæ

Lexico huic præfixus putatur; partim duo nostri Indices posteriores Lectori exhibent. Mirabitur autem forsitan Lector, in Indice ultimo, si-
ve tertio, non comparere Scholiastam Pindari, Theocriti, & Apollonii;
cum Reinesius *Var. Leß.* pag. 479. hæc de Svida habeat verba: *Svidas*
Harpocratonem, & Scholiastas veteres, maxime Aristophanis, Sophoclis, Thucydi-
dis, Pindari, Theocriti, Apollonii, totos exhausit, & in suum hoc armarium diges-
sit. Sed incautus ibi Vir Magnus locutus est. Tantum enim abest, ut
Svidas tres Scholiastas posteriores totos exhauserit, & Collectanea sua
inde locupletaverit, ut vix unum vel alterum locum ex illis excer-
plerit.

§. Cæterum ex Scholiastis veteribus nullum Svidas diligentius
compilavit, quam Scholiastem Aristophanis; quippe quem totum pe-
ne in Lexicon suum transfudit. Quæritur autem inter eruditos, u)
utrum Svidas ab hodierno Scholiaste Aristophanis, an vero Scholiastes
a Svida sua mutuatus sit: si-ve, an hodierna Scholia in Aristophanem
ex veteri quodam codice ad nos propagata sint; an vero a Musuro,
vel alio quodam, ex Svidæ Lexico confarcinata? Nos ita censemus: Ho-
dierna Scholia in Aristophanem maximam partem ex veteri quodam co-
dice descripta ad nos pervenisse, eademque esse, x) ex quibus ipse Svi-
das sua hausit: non pauca tamen loca a recentioribus, y) partim ex
Svida,

opus cujus epigraphæ sic concipiebatur, *Πίτοιμή τῶν Παμφίλου γλωσσῶν τῶν*
βιβλίων ἐναντιποίησιν ἐνός, à Svida transcriptum, qui etiam ex græca versione libri
Hieronymiani de scriptoribus Ecclesiasticis, & ex *Heßchii* Milesii *ἐνομασιολόγῳ* sive de
viris illustribus libello aliquæ transulit, non tamen tam multa ut eo pertinere possint verba
apud Svidam: & *Πίτοιμή* δὲ τὸ τοῦ βιβλίου ut visum viro eruditiss. *Læzæ* Holste-
nio a. 1. de vita Porphyrii, ubi narrat MStos sibi *πῶτα* exceptorum à Svida Collecto-
rum vel transcriptorum ostensos à magno Sirmondo.

- u) Ut apud Jac. Thomasiū *τὸν μακαρίτην* diff. de plagio literario §. 550. seq. & Mauff-
cum diff. Critica p. 396. Andream Schottum præf. ad Græcos proverbiorum scriptores &c.
Georg. Sigismundi Greenium diff. L. de Scholiaste Aristophanis, Witeberg. 1695. &c.
- x) quæ magnam partem pervetustis hæcque clarissimi nominis Grammaticis debentur Apollonio,
Didymo, Symmacho, Aristarcho. Itaque ex illis Svidam potius quam scholiorum aucto-
rem ex Svidæ Lexico sua hausisse plures viri docti agnoscunt, ut Jas. Palmerius p. 720.
Exerc. ad scriptores Græcos, Menagius ad Laërtium p. 260. 264. &c. Meursius variis in
scriptis, Florens Christianus ad Aristophanem p. 703. Marcus Meibomius ad Nicomachi
Musicam p. 46. &c.
- y) ut à Joanne Tetzze, Thoma Magistro, Marcoque Musuro primæ Aldinæ editionis curatore,
& deinde ab iis qui Florentinam in priores præsertim Comœdias passim interpolatam dede-
runt. Vide Kustleri præfat. in Aristophanem,

Svida, partim ex aliis Scriptoribus, illis insulta esse. Et sane, quæ leguntur apud Scholiasten illum ad *Equit.* pag. 323. Ἡ δὲ στελεγγιστῶν πρὸς ἄλλοι τι, &c. itemque ad *Acharanens.* p. 396. Σίκυον. Σὸς εὐθείας δ' οἶκον. &c. ex Svida in v. Στελεγγίς, & v. Σίκυον inserta esse, emunctioris hâris Lectores facile mecum sentiant. Lexicographum enim illa potius sapiunt, quam Scholiasten. Eundem porro Scholiasten, interpolatum esse pag. 106. ad verba illa Comici in *Pluto*, Ἡ γλῶττα τῷ κήρυκι, &c. itemque pag. 486. ad verba illa in *Vespiis*, Εἴλη καὶ ὄρερον, &c. patet non solum ex eo, quod illic citetur Eustathius, 2) qvi Svida utique recentior est; sed etiam ex eo, quod duo ista loca in antiquissima Editione Aldina defint. Idem dicendum est de alio loco, qvi legitur in iisdem Scholiis, pag. 15. ubi Phalaris laudatur. Nam nec illum vetus Editio Aldina agnoscit. Sed hæc de re eruditos jam ante monuit Vir in omni doctrinæ genere excellens Richardus Bentleyus, in *Dissert. de Phalaridis Epist.* pag. 22. Notandum vero est, Suidam interdum plura habere, quam hodierna Scholia in Aristophanem; unde recte colligi posse videtur, Scholia illa non integra ad nos pervenisse. Vide nostrum v. Ἀκαλήφη. v. Ἀκόρη, v. Ἐγκεκορδουλημέν, v. Μελλονικῶν, v. Ναξιμεγής, v. Πυροφράγης, v. Σιβυλλῶν, v. Στραθός, v. Τίτθαι, v. Τραγικώτερον, v. Ὑπερακοντίτης, &c. Et hæc obiter de Scholiaste Aristophanis.

6. Quod ad modum adinet, quo Collectanea hæc digesta sunt; in eo non raro iudicium & diligentiam Compilatoris desideres. Nam primo, Noster, dum loca ex variis Scriptoribus decerpta in Lexicon suum congescit, sæpe vitiosis codicibus (a) deceptus fuit: unde fit, ut voces

2) Citatur Eustathius etiam in Scholiis ad Plutum v. 111. sed itidem in interpolata Florentina, non in Aldina editione.

a) H. Casaubonus lib. 1. animadvers. ad Athenæum cap. 6. *Quam saepe isti cucullato Grammatico (Svidæ) depravati codices errandi ausum præbuerint, scimus nos, qui in ejus libris multas, hoc genus culpræ observavimus, ut cum Φοιδάλμι male apud Sophoclem legis pro Φοιδάλμιος. Cum apud Pindarum Φεήμας δι' αἰθέρα pro ἐρήμας. Apud Theocritum δῆτα κοιλοιδιῶντες, pro κυλοιδιῶντες. In veteri Epigrammate ὕσινιο δέραςα, pro ὕσγινιο. Pari stupore, (cur enim non dicam ligonem ligonem?) σκαίλια alibi legis & probævis pro ασκαίλια, & ρυβαδιδυβον pro σμβαδιδυβον, subadjuva. Nam ea voce nisi necessario & Græci, ut Synesius Epistola CXLV quo patrem respexisse Suidam, sed vitioso codice usum. Subadjuvarum mentio in notitia Imperii. Mitte nunc alia, scæpe quàm multa generis hujus peccata Svida, partim notata jam alio, partim nobis alibi. Lucas Holstenius ad Stephanum Byz. in Μεταφράσει Suidæ, quæ*

voces adulterinas & corruptas pro veris & genuinis Lectori interdum obtrudat. Sic Ἀμάτης apud eum habes pro Ἀκμάτης. Ἡρόμεσεν pro Ἡρέμεσεν; Πισιασμοῖς pro Μαιασμοῖς; Τάλασιν pro Τέλεσιν; Ἰτύνθ pro Ἰσχυθ, Καλιδιγν pro Κυλοιδιαν; Φρημας pro Φιζήμας; Δάξαντες pro Διζάντες; Ἀλίβους pro Οἱ Λίβους; Ημμάδονες pro Λιμμάδονες; Θεσμοτόκον pro Ἑσμοτόκον; Ἡβος pro Ἰβος; Ἀνάρπασαι pro Ἀγοργίασαι; Δάψατο pro Ὀλόψατο; Δωτὺς pro Ἡδῆτὺς; Ευχείμενθ pro Δευχημονθ; Παύλη pro Ἀπαιύλη; Παύλημα pro Ἀπαιόλημα; Ὠζωτὰ pro Ὠζωτὰ; Τηήπηρθ pro Οἰσπηρός; Φωντα pro ἈΦωντα; Φυλοπερηνί pro Φιλοπερηνί; & alia. Interdum vero lectio Suidæ melior est ea, quam nostri Codices hodie exhibent. Exempli gratia: apud Aristophanem *Thestmorphor.* pag. 811. hodie legitur, — Τηνίοισι ἢ Σκίροισι: ubi codex Suidæ pro Τηνίοισι olim habuit Στηνίοισι; quam lectionem veram esse probamus in notis ad v. Στήνια. Conjectura enim Bisetii, qui Θεσίοισι; illic reponendum censebat, merito explodenda est. Apud eundem Comicum in *Thestmorphor.* pag. 777. versus hic legitur:

Τὰς συμφορὰς γὰρ ἔχῃ τοῖς τερασσασσι.

Vox ultima illic corrupta est: cujus loco Suidas in serie sua recte habet, τεχνάσασσι. In fabula *Ecclesiastus* versus hic occurrit:

Ἡ γαῦς ἀνετηκῆα ὥδῃ τῶν νεκρῶν.

Metrum manifeste claudicat; quod ex Suida in v. πλειόνων sic in integrum restituas:

Ἡ γαῦς ἀνετηκῆα ὥδῃ τῶν πλειόνων.

Scholium enim locum genuinæ vocis apud Comicum hodie male occupavit. In fabula *Thestmorphoriz.* pag. 794. inter alia & hæc leguntur:

Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτ' ἔγγρα σόν.

Magnus Scaliger, cum videret, versui huic modulum non constare, eum sic rescribendum censebat,

Δέων,

vicia Codicum suorum solet transcribere, & hoc præstitit fideliter in vocibus ἀπαύρημα & κελωάνω, authoris a nibil momenti habet. Imo aliter apud scholiastem Aristophanis aut quem iste descripsit, lectum olim, ex Apostolio liquet, qui κατὰ λέξιν eadem narrat, sed emendatius. Richardo etiam Montacutio p. 308. Apparatus ad Origg. Ecclesiast. & p. 235. Analæct. Suidas est Grammaticus non admodum versutus, nullius iudicii rhapsodus, doctriina mediocri, qui collata vel corrasis nudescuntque laciniis sarraginem illam suam tanquam centonem confarcinavit. & p. 124. apparat. Suidas in Græcis non commendatus auctor, rudem se prodit & plane infancem in Latinis. Tho. Gatakerus p. 84. adversus, occurrit apud istum auctorem fœdissime depravata non pauca, & Latina quoque vocabula non infrequentia.

Λέων, λέων σοι γέγονεν, αὐτ' εἶγμα σόν.

Sed frustra. Ex Suida enim in v. Λέων, pro εἶγμα reponendum esse ἱμαγμα in Notis ad illum locum probamus. Anthologiae lib. III. cap. XIV. pag. 343. Epigramma in Protefilaum legitur, cujus pars est Hexameter iste :

Δίνδρια δυσμίμητα, ἃ ἦν ποτε τεῖχος ἰδῶσι.

Hic τὸ δυσμίμητα, sensui manifesto adversatur : cujus loco Brodæus reponendum censebat δυσμήντα ; & Obscœus, δυσμέλιντα. Sed uterque a scopo aberravit. Ex Suida enim in v. Δυσμίσσητος reponendum esse δυσμίσσητος, in Notis ad locum illum monemus. Apud Josephum lib. 1. de Bello Jud. cap. XIII. pag. 739. inter alia & hæc leguntur : καὶ πᾶσα οἰκία ἐπ' αὐτῶν ἐκείνη. Vox ultima illic in mendo cubat : cujus loco ex Suida v. Νίνακτο, rescribendum esse νίνακτο, sensus manifesto suadet. Plura hujus generis exempla studiosus Lector ex Notis nostris colligere poterit. Nos enim hæc speciminis loco tantum proposuimus.

Porro, observandum est, Suidam res hominum cognominum perpetua serie interdum recitare, & ad unum caput referre solere : quo fit, ut, quæ ad diversos pertinent, uni tribui videantur, & in historiis turbentur omnia, nisi narrationes distinguas, & diligenter animadvertas, ad quos quæque Eclogæ referendæ sint. Exempla habes in v. Εὐμένης, v. Ἡρώ, v. Σεβήρης, & alibi.

7. Interdum vero (quod majus est peccatum) Grammaticus noster res hominum prorsus diversorum, & ne nomen quidem commune habentium, b) miscet, Eclogæque historicas ad alienum prorsus caput refert : cujus ἀβλαβίας pauca exempla in medium hic producā. In v. Μαξιμί-
νου, ea, quæ leguntur ab initio usque ad verba illa, Περὶ βασιλέως ἱσπανίων, de Imperatore Maximino Thrace intelligenda sunt. Quæ vero deinceps absque ulla nota distinctionis subjiciuntur, ad Galerium Maximianum pertinent : ut patet ex Euseb. Hist. Eccles. lib. 111. cap. XIV. & XVI. In v. Ἀλυσίας, verba illa priora, Λυδῶν βασιλέως, — ἀδελφὴν ἔχοντα, apud

Gggg

Nicol.

b) tanto minus mirum ab eo confundi res diversorum sed ejusdem nominis hominum, unde Reinefius lib. 3. Var. lect. p. 362. Sunt ista de Philoxeno apud Suidam excerpta ex Athenæo, sed indiligenter disposita & sine iudicio, quod alii sexcentis locis quoque factum probatum alibi, convasata. Quæ omnia de diversis eodem nomine Philoxeni, qui tamen omnes cupiditatum culinarumque adfecta fuissent, narrat Athenæus, ea Suidas omnia non adscribit &c. Vossius lib. 1. de Historicis Græcis c. 24. p. 156. notans Posidonii Alexandrini historias a Suida tributas Posidonio Apameensi, Solemnia igitur errat Suidam, cum ejusdem nominis scriptores confundit.

Nicol. Damascenum in Collectaneis Constantini a Valesio editis, pag. 453. unde locus iste depromptus est, de Sadyatte, patre Alyattis, dicuntur; quæ proinde Noster male ad Alyattem refert. In v. Νίκων Grammaticus noster supina negligentia ad Niconem refert, quæ apud Pausaniam lib. VI. pag. 464. unde totus iste locus excerptus est, de Theagene Thasio narrantur. In v. Εὐνομίανος Suidas Eunomianum quendam a Bellisario e sacro baptismi fonte susceptum fuisse narrat. Locus scriptoris, qui ibi adducitur, sumptus est ex Procopii *Hist. Arc.* cap. i. sed ubi de Theodosio quodam, Eunomianis parentibus nato, non autem homine aliquo, *Eunomianus* appellato, verba fiunt. Gothofredus in *Prolegom.* ad Philostorgium, pag. 2. ex loco hoc Svidæ Eunomianum aliquem sibi conscripxit, qui nullus existit: ut in Notis nostris ad v. Εὐνομίανος pluribus docemus. In v. Πῶροϙ, verba illa, Τῶτον ἤρετο περὶ διαίτης ὁ Ἀπολλώνιοϙ, &c. excerpta sunt ex Philostrati lib. II. *de Vita Apollonii* cap. XI. sed quæ Svidas pessime ad Porum refert, cum apud Philostratum de Phraorte Indorum Rege dicantur. Plura exempla brevitatis gratia adducere supersedeo.

8. Est & alius Lexici hujus nævus, qui in eo consistit, quod sexcentis in locis exempla, quæ ex scriptoribus veteribus c) adducuntur, a capite articuli aliena sint, nec quicquam faciunt ad probandam significationem vocis propositæ. Sed istius rei culpam non tam in Suidam confero, quam in eos, qui varia auctorum loca Lexico huic vel ipsi adsuerunt, vel ea, quæ ad marginem scripta erant, absque judicio & delectu in textum receperunt. Multa enim esse apud Svidam loca, quæ ex margine in textum irrepserint, & imperitiam librariorum manifesto prodant, nemo nisi plane in Lexico hoc hospes negabit. Videat saltem Lector, quæ notavimus ad v. Ἀγριώτης; v. Ἀναδέναι. v. Ἀριστοτέλων, Κυδ. v. Ἐίδεν, v. Νάνοϙ, v. Τραπεζαῶ.

9. Quamvis autem & alii sint Lexici hujus nævi, d) partim ipsi Svidæ,

c) Plerumque etiam haud nominatis, unde Joannes Rualdus animadvertit, XXIV. ad Plutarchum p. 107. *Primum quidem Svidam plerumque Arcadicum sapere atque Midinum, nullo judicio curaque in suum Lexicon ab aliis autoribus optimis pessimis transfuisse suppressis fere nominibus, ignorare non potuit summam eruditione ac ingenio ipse ille Baroni.* Ante Rualdum Justus Lipsius libro IV. de militia Romana dialogo 10, p. 159. *Sed admo-
neo, utcumque pecus Svidæ est, auream tamen esse & à meliore metallo vellus fere.
Carpit & sumit ex optimis qui fuerunt, & plerique non sunt. Usinam judicio & cura,
addo & fide meliori. Nam nomina fere suppressit, & intendere oportet quid ejus sit, quid
alienum. Caterum esse ille Arcadicum & Midinum sapit, alios tamen lectores suos facit,
quicquid quidem sint & intenti.*

d) In excerptendis auctorum verbis sensum illorum interdum pervertere notat Kusterus in notis

Svidæ, partim librariis & recentioribus compilatoribus tribuendi; est tamen liber longe utilissimus, e) & quem Thesaurum, omnigenæque eruditionis penu cum incomparabili Reinesio merito appellaveris. Vel sola historia Poetarum, Oratorum, Historicorum, &c. quæ in eo continetur, auro contra cara est, & quæ sine irreparabili damno Respubl. literaria carere non possit. Taceo tot & tam præclara fragmenta veterum scriptorum, hodie amissorum, quæ in Lexico hoc nobis conservantur, & pretium ei non parvum conciliant.

10. Prodierunt autem hæc Collectanea Svidæ primo Mediolani, f) A. C. 1499. Græce tantum: in qua Editione nonnulla loca desunt, quæ in Gggg 2 reliquis

ad vocem *πολλάθης*. Porro, non nãvis quidem adscribendum, sed tamen evolventibus perquam incommodum est, quod cum opus Svidæ lexicorum more, ordine litterarum digestum sit, tamen in quibusdam longe alium ordinem observat quam vulgo uti consuevimus. Nam α post δ quærendum est, ε post ζ, θ post ι, ω post ο. Præterea consonantes duplicatæ statim post simplices, verbi gratia ἀλλαχῇ statim post ἀλάται, ἀντὶ ἀλβας &c. Etiam Jacobo Gronovio præfat, ad Harpocrationem probe notatum veteres in digerendis juxta seriem litterarum vocibus non ita fuisse semper curiosos ut nos hodie, primam enim litteram observasse contentos, non raro in syllabis integris minus sollicitè adhibuisse accuratum litterarum ordinem. Hujus tamen incuriositatis exigua in Svidæ Lexico vestigia deprehenduntur. Et nescio an fuisset vitio dandum novo Svidæ editori, si ob lectorum commodum etiam illam quam dixi ordinis anomaliam eliminasset, & consuetæ omnibusque obvia serie voces evolventas exhibuisset.

e) Leo Allatius de scriptis Socratis p. 117. *Non tantum tribus Svida, at parvis ex quibus consutus ille liber est, cum sint admodum pretiosi & rari, multum tribuendum est.* Certe quamplurima præclara & digna scitu iisdem quibus alia innumera antiquitatis tenebris sepulta nos laterent, hoc Svidæ opere si careremus.

f) Prima editio Svidæ quæ A. 1499. fol. Mediolani prodijt (non Romæ, ut post Gesnerum in Bibl: opinabatur Mich. Neander in notitia auctorum Gnomologiæ Stobæanæ præmissa p. 68) charta magna & nitida, typis luculentis, debetur *Demetrio Chalcondyla* doctissimo Græco Jo. Mariz Catanæi, qui Latinam præfationem præfixit, Præceptoris, & typorum operam sumtusque cum eo præsentibus Joanni Bholo & Benedicto Mangio Carpenlibus. Hic est Catanæi Svidas, qui memoratur in C. S. Schurtzschii Epistolis arcanis p. 5. Chalcondyles in græca præfatione præfixa testatur pluribus se usum Codicibus MSS. in castigando opere nulli pepernisse studio: nonnulla autem, cum non posset emendare, ita ut reperit, reliquisse, nonnulla etiam aliunde adscita addidisse. Ο δὲ τὴν διάρθρωσιν τῆς βιβλίου πεποικώς Δημήτριος ὅστις ὁ Χαλκονδύλης πρὸς πλείους ἀντιγραφούς χρησάμενος καὶ τοῖς πᾶσιν ἡ σμικρὰ τὰ ἀμαρτήματα εὐρηκώς, ὡς τὰ πλείω ἐκ ἀπασιν ἀσάφως ἐτύγχανεν ὅληα πολλὰ μὲν φιλοπονήσας καὶ διασκεψάμενος ἐπὶ ἀνέγραψεν. ἐστὶ δὲ ὡς ἐχ' οἷός τιν' ἐγένετο τῆς προσηκούσης διάρ-

reliquis Editt. reperiuntur. Eam secuta est Editio Veneta, g) five Aldina, A. 1514. & ea Græce tantum. Hæc nonnunquam a Mediolanensi discrepat : unde ex alio codice MS. eam expressam esse apparet. Deinde Svidas

Σώσιος Ἰεσυχρήναια, ἀλλὰ τὴν μὲν τῆς λέξεως ἑρμηνείαν διὰ σπαρτῆς ὅσχη διὰ φυλάξαι. τὴν μὲντοι παρρησιαγομένην ῥῆσιν πρὸς σαφηνίαν τῆς λέξεως ἡμαρτημένην ἔσαν, ὡς ἔχειν ἀφῆκεν. ὃ μὴν ἀλλὰ καὶ λέξεις ἐνίας, αἵτινες τὸ ὡς φέπειν ἔχ' ὑπῆρχον ἐν Σαῖδα, ἀλλοθεν ποθεν συλλέξας προσέθηκεν, ὡς ἂν οἱ ζῆτιντες τὸ σημαίνον αὐτῶν ἔχουσιν ὑπονώτερον π καὶ ἐταυμάστορον ἐντεῦθεν πορίζοιται. καὶ λέξεις δὲ τινὰς ἀνερμηνεύσας, ἐνθα ἐνεχώρησεν, ὅππῃ αὐτῶν γέγονε σαφηνίσαι. Addit idem Demetrius, Svidæ librum in Græcia pridem atque Italia ita fuisse rarum ac pretiosum, ut qui eum haberet, eo gloriaretur quasi thesaurum insignem, & Amalthææ, quod ajunt, cornu possideret. τὸδε βιβλίον, ἔγωγε τοι σπάνιον καὶ πολύτιμον ἦν ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, ὡς τὸν ἔτο κεκρημένον μόγα φρονῶν ἐπ' αὐτῷ, καὶ τὸ δὴ λεγόμενον κέρως ἀμαλθίας κατεπύοιται. In titulo græcus exstat dialogus bibliopolæ & lectoris φιλαμαθῆς, quo liber commendatur, indicaturque tribus aureis venum exponi. ἦ ἔν τιμῇ πῶση ἡς δὲ; Χρυσῶν τετρῶν. λαμβάνει δὴ καὶ δὲ βιβλίον. De Demetrio Chalcondyla qui A. 1510. obiit octogenario major, præter Jovium in elogiis consulere juvabit Jani Parrhasii (cui filia Demetrii nupserat) quæ sita per Epistolas p. 45. 144. 146. Alcyonium II. de exilio p. 247. Lambecium VI. p. 277. Vossium de arte Grammatica p. 15. Varillasium lib. 4. anecdoton Florentin. Bullartium T. I. Academiæ Scientiar. p. 190. &c. Antonius Motta Demetrii præceptor Lexico Svidæ hocce præfixit epigramma :

*Demetri aternos debet tibi mundus honores,
Quod dignum, quod tam nobile tradidit opus.
Debet Motta magis, cari cui tanta resultat
Gloria discipulo, te duce quanta datur.*

Alterum item hoc, in quo majorem Mediolano honorem ex editione Svidæ, quam iis pollicetur locis qui Hesiodum, Homerum, ac Pindarum Poetas in lucem protulere.

*Olim Phocis erat doctus celebrata Poësis
Unde novum exhaussit funditus Aspera melos.
Proximus huic Helicon, vivo forte amulus illi
In quo tam expressit nobile Smyrna sophos.
Cadmeas Diræus olor volitare per arces
Dicitur & immenso est perstrepuisse sono.
Dignius Insubri Svidæ decus exit ab urbe,
In cuius lapsa est Græcia tota finum.*

g) Editio Aldina Venet. A. 1514. viri docti manu passim notata exstat in Bibliotheca Leidensi inter libros, quos Academia legavit clarissimus Perizonius Svidæ exemplaria MSS. si non

das editus est Basileæ h) apud Froberium, A. 1544. itidem Græce tantum, Hæc Editio haud fere ab Aldina discrepat, nisi ubi vel sphakmata typographica habet, vel ab Editoribus Basileensibus interpolata est. Anno 1564 Hieronymus Wolfius. i) Svidam (omissis notis merè Grammaticis, & fragmentis brevioribus) Latine a se versum absque textu Græco Basileæ edidit. Hæc versio Svidæ; ab ipso Wolfio recognita, postea recusa est Basileæ A. 1581. Mirum autem non est, Wolfio rem minus feliciter successisse; cum nullis codicibus MSis instructus, textum Svidæ, ut tunc erat, corruptum in versione sua secutus sit. Tandem Æmilius Portus, Francisci filius, Græcæ Lingvæ in Academia Heidelbergensi qvondam Professor,

Gggg 3

omnia, certe multa sic scripta fuisse qvemadmodum *Ἰνδός* Aldina & Basileensis exscriptæ sunt, ut paginæ faciem dividerint in duas, qvod dicitur columnas sive *σελίδες*, & forsan id ipsum Svidam primum ita probasse, notat Jac. Gronovius in emendationibus ex Svida p. 110. Editio Aldina præfationis loco habet præfixum monitum Aldi de modo singulari qvem in ordine seriei literarum scriptor his observat, qvod deinde in Basileensi quoque & Porti, Kusterique editione repetitum legitur.

- b) Editio *Basileensis* A. 1544. qvæ Aldinam per omnia exprimit, manu Isaaci Casauboni passim notata exstat Lugduni Batavorum in Bibl. Academiæ. Inter libros Gudianos qvi servantur in Bibl. Gvelfherbytanæ, habetur eadem notata passim manu Salmasii.
- i) Prima editio Latina *Hieron. Wolfii* viri, si quisqvam, immortaliter meriti de Græcis litteris, una cum nonnullis *Joachimi Camerarii* qvæ ad calcem voluminis subjiiciuntur declarationibus lucem vidit Basileæ ex Oporini officina, A. 1564. minus emendate qvidem, ut ipse queritur in titulo posterioris edit. A. 1581.

Peste meam vallante domum, vastante librari?

Editus hic propere est, nec sine labe liber.

Nunc positio novus exuvias nictidamque juvenis

Ense bibi prodis munere Episcopi.

David Hoeschelius in litteris ad Jungermannum datis Kal. April. A. 1606. 4. testator Wolfium integri Svidæ editionem Græcolatinam paullo ante mortem adornasse, *verum autorem*, inquit, *mortuo, silem typographus fessit*. Non eadem diligentia versatum Wolfium in Svidæ interpretando, qva in Isocrate, Demosthene & Zonara usus fuit, notat Andreas Schottus præfat. ad *proverbiorum Censuriam XIV. è Svida collectas*, & cum aliis Græcorum proverbii Zenobii sive Zenodoti, Diogeniani & Anonymi Vatioani, utraqve lingvæ editas & notis illustratas Antv. 1612. 4. Paulus Colomæsius notis ad Gyraldi Histor. poetar. p. 276. *Epigramma in Soranum Ducem, sub Elii Adriani nomine ex Gerardo Geldenheaurio Noviomago profert Wolfium in historicis Svida, voce Adrianus; quem locum, si me audiam, Lector, consules; ibi enim Svidam attingit Wolfium, vir aliquotis annis obeso, nequaquam infelicitè.*

Si præstantissimo Vossio credimus, lib. 2. de Hist. Græcis c. 26. p. 302. diu ante Wolfium Svidas Latine versas, est à *Roberto Grosseteste* sive Capitone, Episcopo Lincolnensi, qvi A. C. 1233. diem obiit suprenum. Sed licet Joannes Balzus Cen-

Professor, Svidam cum nova versione Latina, seu potius paraphrasi, & Notis, edidit Genevæ, A. 1619. 2. Volum. Hæc Editio, quoniam omnium earum, quæ Nostram præcesserunt, novissima est; quodnam de ea nostrum sit iudicium, paulo fusius Lectori exponemus.

11. Dicimus igitur, Portum non eam, quam par erat, diligentiam in Editione sua Svidæ adhibuisse, nec idoneo satis instructum apparatu operi isti manum admovisse. Non solum enim cum nullis codicibus MSis Svidam contulit, (qua in re tamen contingere potuit, ut fortuna votis ejus non responderet) sed ne omnes quidem Editiones, tunc ex-

stantes,

tur. IV. c. 18. p. 306. inter scripta Roberti, annotationes in Svidam, & Svidam ab eo translatum memorat, id tamen non intelligendum videtur nisi de narratione apocrypha quæ exstat apud Svidam in 17085, & ex Roberti versione in variis Bibliothecis adhuc superest manu exarata. Eadem narratio MS. fertur ex alia versione *Lauri Quirini* Cretensis, Patricii Veneti, qui claruit circa A. C. 1453. ut alias interpretationes editas jam præteream, de quibus dixi in Codice Apocrypho Novi Test. T. 1. p. 371. * & T. 2. p. 547.

Præter Wolfium Svidæ editionem emendatorem etiam molitus est *Hadrianus Junius* teste Valerio Andrea in Bibliotheca Belgica p. 109. & Joanne Sambuco in literis ad Junium datis IV. Id. Febr. A. 1564. p. 620. *Th vero tandem nobis Svidam restitutum, Epitbetorum Græcorum explicationes, Nonnum & alia extrudes.* Et quantum in eo operæ ac studii posuerit, narrat ipse Junius in Epistola ad Arnoldum Birckmannum p. 74. seq. & ad Petrum Bloccium p. 116. *Habeo & Svidam locis termille, quid ajo imo μὴ ὀφείλω ἀπὸ me interpolatum & genuina lectioni restitutum, cum indicio authorum unde sua mutuatus est.* & in alia data A. 1562. ad Marchionem Anglum p. 173. *Habeo præter alia præ maximo vendendum Svidam, opus ingens & maximi usus ad omnigenam historiarum & rerum omnium abditarum cognitionem, in quo eam miravi operam, quæ & mihi honorifica, & utrimque lingua vetustatisque studiosi cum primis utilis atque adeo necessaria futura est, nam supra quinque aut sex millia locorum ex omni generis autoribus petita, germana lectioni restitui immenso cum labore, quæ citra nostra industria opem intelligi omnino non possunt.* Sed p. 136. ad eundem Bloccium: *Svidas meus prius quam in manus hominum veniat publici juris factum, biennium aut plures elabetur.* De Wolfii Svidæ sermo videtur esse Junio Epistola ad Gvil. Lindanum p. 267. *Wolfi opera vereor ut illi parum sit futura gloriosa, nisi in instructum veniat copius, quæ præter me an alius habeat ignoro: nunc illi in mustaceo quasita gloriola frui aliquantisper liceat.*

De magni Pearsonii consilio Mericus Casaubonus notis ad Hieroclem A. 1655. Londini editis p. 181. *Joannes Pearsonius vir doctissimus & in Græci literis & libris unum genus, quod ex luculentis Hesychii & Svidæ, quæ dudum molitur editionibus, se vitæ sapperet, quæ dignissimum est, literatæ aliquando constabit, eximie versatæ.* Svidas Pearsonii manu passim notatus servatur Cantabrigiæ, cujus notis MSS. usus est easque passim laudat Küsterus. De Beveregio autem falsus rumor venit ad Schurtzflaichium, τὸν μάλιστα ἐπὶ τοῖς ἐπιστολῶν ἀρχαίων T. 1. p. 1. scripsit A. 1679. *Svidæ Beveregii, bene veniet in nostras manus, quem multa diligentia curat, vir doctus & laboriosus apud Anglos.*

stantes, inter se comparavit. Ex tribus enim, quæ tunc prodierant, Editionibus, Mediolanensem (quæ omnium prima est, & nonnullis in locis emendatior reliquis) nunquam inspexit : quæ causa est, quare non paucos errores typographicos Editionis Aldinæ, in Editionem Basileensem, quam *κατὰ πόδα* secutus est, postea transfusus, imprudenter in textum receperit, eosque tanquam variantes codicum MStorum lectiones, magno molimine interdum emendare conetur. Adhæc, cum totum fere Svidæ Lexicon ex fragmentis variorum auctorum, quorum major pars hodie adhuc exstat, compositum sit ; Portus exiguum plane in investigandis auctoribus, ex quibus Syidas sua sumpsit, diligentiam adhibuit : unde mirum non est, sexcentis in locis Lexici hujus, quæ non nisi ex auctoribus suis illustrari & emendari possunt, aquam ei hæsisse. Præterea, (quæ major est negligentia) ne ipsum quidem Svidam secum contulit ; cum sæpe contingat, ut eadem *ῥήσις* bis, vel ter, apud eum occurrant ; hic corruptæ forsan & mutilæ ; alibi vero sanæ & integræ : ut proinde Syidas ex ipso Svida non raro emendari & illustrari possit. Hoc cum non observaverit Portus, (observare autem debuit) sæpe fit, ut, quæ uno in loco recte interpretatus fuerat, alibi, vitiosam lectionem secutus, sui que prorsus immemor, pessime vertat, & a scopo longe aberret. Ne autem hæc in virum, cujus conatus saltem de re literaria bene merendi laudandus est, immerito a me dici quisquam pøtet ; allatis quibusdam exemplis rem probare, & omnem calumniandi suspensionem a me amovere conabor.

12. Dixi, Portum Editionem Mediolanensem nunquam inspexisse : quod ex sequentibus manifestum fiet. In v. *Ἀβαρις* Editiones Aldina & Basileensis habent, *χρησµὲς τῆς καλεµένης Σκυδίνης* ; quam lectionem Portus secutus est ; cum in Editione Mediolanensi rectius legatur, *Σκυδικῆς*... In eadem voce, pro *Ἀφάνισαν*, MSti. & Ed. Med. recte exhibent *ἰφάνισαν* : ad quem locum Portus : *Ἀφάνισαν*] Aldinus codex, *ἰφάνισαν*. Utrumque vitiosum. Scribendum enim *ἡφάνισαν*, ab *Ἀφανίζω*. Recte quidem mones Porte : sed quid opus fuit manifesta menda typographica Editionis Basileensis in textum recipere, & inutilibus observatiunculis Svidam onerare ? In v. *Ἀρκαρία*, priores Editt. (si Mediolanensem excipias) habent, *ὅτι ἡ ἄρχα πόδας ἔχει* ; quod Portus vertit, *Rus pedes habere dicitur* ; addita nota solita N. L. i. e. *Non liquet*. Si Editionem Mediolanensem consulisset, non diu ei de emendatione hujus loci laborandum fuisset. In ea enim recte legitur, *ὅτι ἡ ἄρχα πόδας ἔχει* :
i. e.

i. e. *Arura* (quæ est certa agri mensura, ita dicta) *pedes habet quinquaginta*: quam lectionem non solum confirmant Msti, sed etiam ipse Svidas alio loco, nimirum in v. *Στάδιον*, ubi idem locus repetitur. In v. *Γηγυῖς*, in omnibus Editionibus præcedentibus, si Mediolanensem excipias, ante *Φουρήματι* desideratur vox *Γηγυῖς*; sine qua loci illius sensus omnino est obscurus & mutilus. Hæc ratio est, quare Portus falso existimaverit, verba illa, *Φουρήματι ἀντὶ τῆς μεγάλης*, & quæ sequuntur, non pertinere ad v. *Γηγυῖς*, sed alibi esse collocanda. Aliter certe sensisset, si inspecta Editione Mediolanensi locum hunc unius vocis adjectione suppleri & sanari posse intellexisset: id quod etiam ex alio loco Svidæ in v. *Σασμῶς*, ubi eadem ῥῆσις repetitur, discere poterat. Post v. *Ἐπιβολῆς* in Editione Basileensi & Porti legitur, *Ἐπιβολάτατος*, *προσοικιότατος*: ubi nemo non videt, vocem posteriorem esse *ᾧδρακεκομμένην*, & nullo modo ἐν *ᾧδραλλῇ* respondere posse voci *Ἐπιβολάτατος*. Rectius igitur in Edit. Mediol. cui etiam suffragantur Msti, sic legitur: *Ἐπιβολάτατος*. † *Ἐπηγάγετο. προσφικιότατος. ἰδιοποιήσατο*. Nusquam hic comparet vox adulterina *προσοικιότατος*, quam certum est, ex voce *προσφικιότατος* esse corruptam, & e genuina sede sua, quæ est post *Ἐπηγάγετο*, motam, alienum locum in Editione Basileensi & Porti hodie occupare. In v. *Εἰρύσατο*, Editiones Aldina & Basileensis mendose exhibent *Ἐπικύφω*; quam lectionem secutus est Portus: qui, si Editionem Mediolanensem consulisset, in qua recte legitur *Ἐπικύρε*, vidisset utique, τὸ *Ἐπικύφω* esse sphalma typographicum, & proinde in Textum minime recipi debuisse. In v. *Ὀμηρῶς*, pag. 301. Edit. Genev. pro *ἀφίκετο ὡς γάμον* (quod Portus bona fide vertit, *Venit ad nuptias*) reponendum est, *ἀφίκετο ὡς Σάμον*, i. e. *Venit in Samum*; ut in Mstis, & Editione Mediolanensi recte legitur. Possem plura hujus generis in medium adferre: sed cum ex hisce Lectori abunde patere arbitrer, Portum Edit. Mediolanensem nunquam consulesse, ad alia pergo.

13. Dixi secundo, Portum exiguam diligentiam in investigandis auctoribus unde Svidas sua sumpsit, adhibuisse: quod omnibus editionem ejus inspicientibus per se manifestum est. Si enim Aristophanem, ejusque Scholiasten, Anthologiam Epigrammatum editam, Sophoclem, ejusque Scholiasten, Herodotum, Thucydidem, & paucos alios excipias; de reliquis scriptoribus, ex quibus Lexicon hoc compilatum est, Portus ne somniavit quidem. Cæterum, quantam in hac Editione lucem Svidæ ex diligenti fragmentorum cum ipsis auctoribus, ex quibus sumpta

pta sunt, collatione attulerimus, ex Notis nostris Lectori patere poterit.

14. Dixi porro, Portum sic ipsum quidem Svidam secum contulisse; quod itidem exemplis quibusdam in medium allatis probabo.

In v. Διακωδώνισε priores Editt. habent, διαπήρασε ἢ ἐξηπάτησεν: quod Portus vertit, Tentavit, exploravit, periculum fecit. Item, decerpit. Sed pro ἐξηπάτησεν scribendum esse ἐξήτασε, non solum res ipsa docet, sed etiam Svidas alio loco, nimirum in v. Κεκωδωνισμένῳ; ubi in omnibus Editionibus expresse legitur, ἢ Διακωδωνίσαι, τὸ ἐξετάσαι.

In v. Θέμιν Portus frustra sese torquet, dum non animadvertit, pro βύλετα, vel, ut Editt. Mediol. & Aldina habent, βύλεται, reponendum esse βύχεται, ut non solum in Mstis, sed etiam alibi apud Svidam in v. βύχεται recte legitur. Locum Svidæ, ut in Editt. Basil. & Genev. legitur, & versionem Porti subjungam, ut Lector in rem præsentem quasi deducatur. Θέμιν, (inquit Svidas) δικαιοσύνην. βύλετα, πόλις ἐστὶ τῆς Ἠπείρου, ἐδεδείκτως ἢ πληθυσιακῶς λεγομένη· ἢ Φησι φιλόχορον ὠνομάσθαι. Διὰ τὸ πλὴν Θέμιν ὅτι βούς ὄχουμένη ἐλθεῖν ἐκεί, κατὰ τὸν Δευκαλίων ἡ κατακλυσμὸν. Portus hæc ita vertit: Θέμιν, Themis. Hoc nomen justitiam significare vult, [i. e. significat. Unde compositum Θेमίσκυρα, Themiscyra. Hac autem] urbs est Epiri, quæ per neutrum genus & pluraliter effertur: quam Philochorus ait sic appellatam, quod Themis vesta bene illuc venerit, tempore diluvii Deucalionis. Nugas agit Portus, dum Lectori persuadere conatur, Svidam hic de Themiscyra urbe loqui: quod est ab ejus mente alienissimum. Neque saniora sunt, quæ in notis affert; in quibus locum hunc sic emendare & supplere conatur: Θέμιν. δικαιοσύνην.] Hac ita fortasse legenda: Θέμιν, δικαιοσύνην βύλεται σημαίνει. ὅθεν Θेमίσκυρα. πόλις δ' ἐστὶ τῆς Ἠπείρου. Consule Geographos in Θेमίσκυρα. Sed βύλεται urbem apud nullos reperio. Omnia hæc sunt prorsus ἀπροσδιόνυσα, neque veram istius loci emendationem vel per somnium Portus vidit. Quam facile autem has tenebras discutere potuisset, si consulisset Svidam in v. βύχεται, ubi recte sic legitur: βύχεται, πόλις ἐστὶ τῆς Ἠπείρου, ἐδεδείκτως, ἢ πολλὰχῶς* (lege πληθυσιακῶς, ut in v. Θέμιν) λεγομένη· ἢ Φησι φιλόχορον ὠνομάσθαι, Διὰ τὸ πλὴν Θέμιν ὅτι βούς ὄχουμένη ἐλθεῖν ἐκεί, &c. Quam clara hic omnia? Dicit Suidas, Bucheta esse urbem Epiri, sic dictam, quod Themis ἐπὶ βούς ὄχουμένη, bene vesta, illuc venisset: quam etymologiam voci Θेमίσκυρα minime convenire, nemo est adeo hebes, quin facile intelligat.

Post v. Ταγὴν. ὅν. ὄρν. in prioribus Editt. mendose legitur, Ταγὴν δ

Hhhh

κκκκκ

* πολλὰχῶς pro pluraliter à Svida positum esse videtur.

κνισσοθήρας. ὁ ἰωνιϑ ἦν. Ad quem locum Portus : *Taron. ὁ κνισσοθήρας*
Cnissotheras. q. d. nidoris venator. Junius mensis. Legendum videtur ὁ ἰωνιϑ
μήν. Sed N. L. Apage nugas istas. Ex ipso Suida in v. ταραῖν ζῶν constat,
legendum esse, ταρανοκνισσοθήρας ; quæ est vox comica, eleganter signi-
ficans lurconem, vel parasitum, (proprie eum, qui sartaginis nidorem
captat) qualis erat Junius iste ; quem Portus ridicule in Junium men-
sem transformat. Eadem vox in v. ἰώνιϑ, sed alio modo ante deprava-
ta erat. Ibi enim in Edit. prioribus legitur, ταρανοκνισσοθήρας ; in MSS,
vero, ταρανοκνισσοθήρας : unde, unius literæ mutatione facta, veram
lectionem ταρανοκνισσοθήρας facile erueris.

In v. τὰν τὸν λόγων, pulchra sententia Polybii (cujus nomen ibi qui-
dem a Suida reticetur, sed alio loco, quem mox indicabo, laudatur) pessi-
me corrupta, & mendo non leviter obscurata est. Quid enim sibi voluit
verba ista, ἡ τύχη καὶς κακὴ προνομή καὶ τοιαύτην φήμην ? Portus ea sic inter-
pretatus est, *Infelix fuit, postquam talem famam jure baredinaria consecutus est.*
Quam longe a scopo & mente Polybii ? Ex MSSis, & ipso Suida in v. τύχη
paret, legendum esse, ἡ τύχη καὶς κακὴ προνομή καὶ τοιαύτην φήμην : quorum
verborum sensus est, inane esse fortunæ nomen, & omnia, quæ vulgus
ei tribuat, divinæ providentiæ re vera adscribenda esse.

In v. Καρίνϑος hodie legitur, Γενόμηνϑος ἐν ἐξουσίᾳ καὶ βαλίσσας κύριος
αἰδέσθαι τῆς κακῆς κακὸν ἐς τυραννίδα. ἔτω καὶ τὸν οὐρανὸν τοῖς ἔργοις μακρῶ
παρήλθε, &c. quem locum non solum omnes Edit. sed ipsi etiam Mss. sic
mutilatum exhibent : cuius proinde supplendi spes nulla esset (præsertim
cum Eunapii historia, unde locum illum depromptum esse ex v. Μακρῶ
apparet, non amplius exstet) nisi Suidas ipse hic sibi opem ferret. Ex eo
enim in v. Μακρῶ constat, locum hunc sic supplendum esse : αἰδέσθαι
τῆς κακῆς κακὸν ἐς τυραννίδα, ὥς ἀπέδωκε χρυσὸν τῷ τραγωδιστῇ τυναν-
νίδα. ἔτω καὶ τὸν οὐρανὸν, &c. Quorum verborum sensus est : Carinum tam
maius & savum fuisse principem, ut veterum tyrannorum savitia, cum
ejus tyrannide collata, aurum quasi videretur. Elegans proverbium &
frequens apud Græcos scriptores : quo etiam idem Eunapius in Excerptis
Legationum, ab Hoëschelio editis, pag. 13, usus est. Ibi enim de Thra-
ciæ agens, eam a Scythia tam fœde devastatam esse ait, ὥς χρυσὸν δού-
δην ἔργον πρὸς τοῖς Θράκιαις παρ' ἡ τὴν Μυστῶν παρανομίᾳ λείαν : i. e. ut vetero
illa δούδου prædatio, proverbio celebrata, cum hac Thracia vastatione collata,
aurum esse videretur. Sic enim locus hic reddendus est ; quem Canto-
clarus ita vertit, ut sensum ejus minime intellexisse appareat.

In

In v. *Λευκὴ ἡμέρα* refertur mos Scytharum, calculum album vel nigrum, prout rem ex animi sententia, vel secus, gessissent, antequam quieti se darent, in pharetram condendi, ut post illorum mortem ex numero calculorum de prospera vel adversa fortuna, quæ in vita usi fuissent, judicari posset. Sed in prioribus Editt. ante *μέλλοντας* desideratur vox *Σκύθας*, quæ totius sententiæ cardo est. Eam proinde loco illi restituendam esse, etiamsi codices Msti non docerent, clare tamen ostenderet Svidas in v. *Τῶν εἰς τὴν Φαρέτραν*; ubi de eodem Scytharum more agens, expresse inquit, *Φασὶ τὰς Σκύθας μέλλοντας καθ'εὖδειν, &c.*

In v. *Ἐχέμεθα* Svidas inquit: *Εἰς τε συναύξησιν ἀρετῆς, καὶ κακίας μείωσιν ὅλην ἐξεκέχυτο τὴν ψυχὴν.* Id est, *Omne suum studium ad augendam virtutem & imminuenda vitia conferebat.* Sed pro *κακίας μείωσιν* in prioribus Editt. *ridicule* legitur, *κωμωδίας μείωσιν*: quod Portus, fidus interpres, *comædia imminutionem* vertit. Sana, quam dixi, lectio apud Svidam alibi tribus diversis in locis occurrit, nimirum in v. *Ἰδιώτης*, v. *Μεῖον*, & v. *Ὁλὴν ἐξεκέχυτο*: quod tamen a Porto observatum non fuerat.

In v. *Ἡρεῖτο*, pro *ἐπιτοποιεῖτο* legendum est *σῖτον ἡρεῖτο*; ut in v. *Βιτέλι*, ubi idem locus exstat. Portus, cum hoc non observaret, existimabat loco istialiquid deesse; quæ de re Lectorem hisce verbis monere voluit. *N. L. Desideratur enim verbum ἡρεῖτο, cujus causa hæc videntur allata.* Sed nihil deerit, si, ut diximus, scribatur, *σῖτον ἡρεῖτο*. Non me quidem latet, in Excerptis Joannis Antiocheni, ab Henr. Valesio editis, unde locus iste depromptus est, legi *ἐπιτοποιεῖτο*: sed utra lectio præstet, nunc non disputo. Illud saltem constat, ex mente Svidæ, qui *ῥῆσιν* istam sub voce *Ἡρεῖτο* collocavit, legendum esse, *σῖτον ἡρεῖτο*.

Ex hisce paucis (sunt autem alia ejus generis quamplurima) manifestum est, operæ pretium facturum fuisse Portum, si *ῥῆσις* easdem, quæ apud Svidam diversis in locis repetuntur, diligentius inter se contulisset.

15. Quæ autem hætenus dicta sunt, ostendunt, Portum non eam, quam par erat, diligentiam in adornanda Svidæ editione adhibuisse. Sunt autem alia, haud sane leviora, nec pauciora, in quibus eruditionem quoque & judicium ejus merito desideres. Hoc ut Lectori manifestum fiat, pauca loca ex multis, in quibus nec accurati interpretis, nec acuti Critici partes implevit, in medium adducam.

In v. *Λυκάφρων* Svidas ait, *Δίωσκευή δ' ἐκ τῶν ἐστὶν ὁ Ναύπλιος*: quorum verborum sensus est, fabulam *Nauplius*, cum recto talo prius non stetisset, a Lycophrone ad incudem revocatam, & denuo in Scena exhibi-

tam fuisse. *Διασκευαὶς* enim, sive *διασκευασμένα θεῶματα*, appellatas fuisse fabulas, a Poetis nova lima perpolitae, & postea in Scena repetitae, accurate ostendit Magnus Casaubonus ad Athenaei lib. III. cap. XXVI. quem lector consulat. Hinc ergo apparet, quam parum intellexerit Portus sensum verborum illorum, quæ sic Latine reddidit: *Ex his vero discessit, sive historica narratio, est Nauplius.*

In v. *Ἐωθός* Svidas ait: *Ἐωθός. ἡωρὶς ἔ. Ἱ. Ἀρχιππῶ. καὶ Ἀεραῶς. ἰωθας. καὶ Θυκυδίδης, ἰώθισαν.* Quem locum Portus sic vertit: *Ἐωθός. Sine i. Salitum, consuetum. Archippus. Et apertum confusum.* Male omnino. Vox enim *Ἀεραῶς* hic non significat *apertum*, sed est nomen proprium poetae, apud quem Svidas dicit τὸ *ἰωθας* absque *i* legi, pro *ἰωθας*; uti τὸ *ἰωθός*, apud Archippum, pro *ἰωθός*; & apud Thucydidem *ἰώθισαν*, pro *ἰώθισαν*, reperitur. De poeta autem *Ἀτάρῳ* Svidas non solum suo loco agit, sed etiam fabulam ejusdem *Ἰμένου* laudat in v. *Ἀναθῆνας*; cui loco imperitus aliquis homo, quem itidem fugiebat, τὸ *Ἀεραῶς* ibi nomen proprium viri esse, notam hanc omnino *ἀπροσδιόντων* addidit: *ὅτι θραῦς ἐπιρρήμα, αὐτὸ ἔ. πρὸνόντως θραῦς δὲ, ἀερίσας.* Ceterum, errorem priori similem Portus commisit in v. *Γηώρας*, ubi τὸ *ψαλὸν* vertit, *balbi vel blas*; cum ibi sit nomen proprium viri, & Michaëlem Pselum designet.

In v. *Νοθούη*, Portus verba hæc Svidæ, *ἐν τῇ ἔ. μακαρίτε λογοθέτῃ Μεταφράσει*, reddit, *In interpretatione beati Historici.* At quis non videt, in versione retinendum fuisse nomen *Logotheta*, cum manifestum sit, citari illic *Μεταφράσιν* certi alicujus scriptoris, ab officio, quo functus fuerat, *Logothetes* dicti. Eundem errorem erravit Portus in v. *Ἀβαζι*, v. *Ἀλκαία*, v. *Ἀναίμονες*, v. *Καταπέλτης*, v. *Ἰπαγορεύσαι*: in quibus omnibus locis τὸ *λογοθέτης*, *Historicus*, vel *Historia Scriptor*, interpretatur. In sola vocē *Ἐξαπάτη* cautior fuisse videtur, ubi nomen *Logotheta* in versione retinuit. Sed hoc non tam certa ratione, quam casu potius ab eo factum fuisse crediderim.

In v. *Αὐτόλυκῳ* priores Editt. Svidæ habent, *ἐν τοῖς Χάρωνικαῖς*: quem locum Portus de locis Charonicis, sive speluncis pestiferis intelligendum censebat. Sed non animadvertit, referendum ibi esse, *ἐν τοῖς Χαιρωνικαῖς*, i. e. *tempore belli Chæronensis*: quæ mutatio levis quidem est, sed immanem in sensu differentiam parit.

In v. *Σοφοκλῆς*, *Σοφ.* Svidas inquit, *καὶ αὐτὸς ἤρξε ἔ. θεῶμα πρὸς θεῶμα ἀγωνίζεσθαι ἀλλὰ μὴ στρατολογία.* Quæ verba Portus sic vertit:

Primum

Primus etiam ipse Tragicas inter se fabularum contentiones instituit: sed non delectum militum. *Quæ ἀβλεψία!* Adeo nimirum obesæ naris Criticus fuit Portus, ut non animadverteret, pro τρατολογίαν legendum esse τετραλογίαν, & Svidam hic loqui de notissimo more Tragicorum apud Græcos, qui τετραλογία, sive quaternis fabulis in scena certare solebant. Ab isto ergo more ante recepto Sophoclem Tragicum primum recessisse, & non quaternis sed singulis fabulis certasse, Svidas hoc loco observat.

In v. τίς τῶδε Svidas ex Scholiaste Aristophanis refert, eos, qui olim Diis libaturi essent, ad adstantes dixisse, *Quis adest?* Eos deinde lingvis faventes respondisse, *Multi & boni.* Svidæ verba hæc sunt: *Εἶτα οἱ παρόντες εὐφημιζόμενοι ἔλεγον, πολλοὶ καὶ γατοί:* quæ Portus sic vertit: *Deinde, qui aderant, sese laudantes, dicebant, multique bonique.* En peritum interpretem, qui τὸ εὐφημιζόμενοι interpretatur, *sese laudantes*; cum vertendum esse, *lingvis faventes*, vel, *bona verba dicentes*, vix tirones ignorent. Notissimum enim est, veteres existimasse, religionem violari, si quo tempore sacra peragebantur, verba male ominata proferuntur: unde eos, qui aderant, vel tacere omnino; vel, si loqui quicquam vellent, bona verba (ut agebant) dicere oportebat. Utrumque apud Latinos continetur significatione phrasis *lingvis favere*; cui apud Græcos τὸ εὐφημεῖν, vel εὐφημιζεσθαι responderet.

Alibi Portus vocem εὐφημία non minori errore *beneficentia* interpretatur. Svidæ verba in v. *Εὐφημίας χάριν προσιμᾶ την Λακεδαιμόνα τὸ θεῖον, ἥπερ τῶν Ἀθηναίων βωμὸς συμπανίας καὶ νεώς,* &c. Portus hunc locum sic Latine vertit: *Beneficentiam enim Laconicam Deus pluris facit, quam universas Atheniensium aras & templa.* Scopum non ferit interpretes. Exiis enim, quæ de voce εὐφημεῖν & εὐφημιζεσθαι paulo ante diximus, liquet, τὸ εὐφημία proprie *faventiam*, ut Accii verbo utar, sive, *silentium religiosum*, vel *bona verba*, significare. Sensus ergo illius loci est, Deo magis placere Lacedæmoniorum pietatem, & animum religiosum, cujus index & argumentum sit ipsorum εὐφημία, quam universas Atheniensium aras & templa.

16. Plura de Editione Porti, k) ejusque nævis, non addam; cum hæc sufficere putem. Venio tandem ad Nostram; in qua quid a Nobis

Hhhh 3

præsti-

k) Huic acri Kusteri de Porti labore censura, quam in diatriba de Svida separatim vulgata similiter tulerat, consentiunt aliorum virorum doctorum ante Kusterum publice de eo edita judicia, ut Reinesii III. 7. Var. Lect. & Gisberti Cuperi libro IV. Observationum cap. 12. ubi Portum subinde reprehendunt, Svidæque loca complura illustant: *Frigidissimum in-*

præstitum sit, paucis Lectorem docebimus. Primo, Textum Græcum cum tribus codicibus Mstis Bibliothecæ Regiæ Parisiensis contulimus; quorum unus (quem in Notis nostris Mstum A. appellare solemus) optimus est, & quingentorum saltem annorum vetustatem habet. Hujus præcipue Codicis ope ingentem mendorum numerum ex Svida sustulimus, & non paucas lacunas in eodem supplevimus; ut ex Notis nostris Lectori patere poterit. Alter est MS. B. cum priore nec vetustate nec bonitate comparandus; unde pauciores emendationes nobis suggessit. Tertius est MS. C. secundo deterior: qui proinde admodum exiguo nobis usui fuit. Præterea usi sumus variantibus lectionibus Msti Vaticani, 1) quas Illustriss. Pearsonius, Magnus ille Episcopus Cestriensis, ad marginem Svidæ sui annotaverat, Sunt ex pauciores quidem, sed interdum

corruptum vocat Jacobus Windetus, Svidæ locum explicans in libro de vita sanctorum status p. 64. Et Joanne Pearsonio Judice, prolegomenis ad Hieroclem, Portus Svidam adeo infelicitè transtulit, maculisque plurimis aut affectum invenit aut affectis. Lambecius lib. 2. de Bibl. Vindob. p. 334. totum Svidæ Lexicon, licet Amilium Portum illi recensendo, emendando, & Latine vertendo non mediocrem impenderit operam, innumeris tamen adhuc scætes erroribus. Jacobus Gronovius ad Harpocrationem p. 69. Svidam igitur relinquantur Porto, infandis modis corruptum. Quidam quæ in eandem sententiam Mercurius Casaubonus libro Anglice edito de enthusiasmo c. 3. p. 83. Richardus Bentleius Epistola ad Joannem Millium p. 51. &c. Quamquam vero certum est in multis aqvam ei hæsisse, plurimaque ipsum aliis melius explicanda reliquisse, tamen in tam vasto opere ac vario quod tantum laborem in se suscepti boni publici causa, ac pro virili, licet non ubique pari felicitate exhaustit, gratis potius laudibus prosequenda quæ bene observavit ac utiliter, quam in quibus cespitavit, insolenter exagitanda exillimo.

- 1) Plures Svidæ MSS. Codices Vaticanos memorat Nic. Alemannus ad Hist. arcana Procopii p. 102. ubi Svidam à Chalcondyle de Græcis litteris bene merito emendatum laudat. Editio Basileensis cum Variis Lectionibus ex Codice Sfortiano asservatur Romæ in Bibliotheca Barberina. Venetiis exstat Svidas MS. inter libros à Card. Bessarione legatos serenissimæ Reip. & alius Codex in Bibl. SS. Joannis & Pauli. Claudius Dausqueius in limine notarum ad Basilium Seleusiensem p. 7. meminit Svidæ Msti in Bibl. Jesuitarum Antverpiæ, in quo nonnulla desiderata in vulgatis. Eundem codicem contulisse se testatur Andreas Schottus præf. ad proverbia à Svidæ Lexico collecta. Lugduni Batavorum in Bibliotheca Academiæ inter libros If. Vossii servatur Codex Svidæ insignis etiam mutilus, cui plurimum tribuit Jacobus Gronovius. Alius Codex MS. Chartæceus Oxoniæ in Collegio Corporis Christi. Ad Codices Regis Christianissimi aliquoties provocat ex iisque loca Svidæ emendat Menagius notis ad Laërtium. In tribus illis MSS. quos Kusterus inspexit, Svidæ auctor, ut in Colbertino qui olim Memmianus fuit, appellatur & in Codice Florentino Mediceo: in quo ut in Dresdensi tantum epitomen Svidæ continetur, relictis historicis & nominibus propriis. De hac infra dicturus sum. In Bibl. Cæsarea Vindobonensi excerpta à Svida, auctiora editis, ut exemplo adducto ostendit Lambecius III. p. 103. Alia ex Goislinianæ Bibl. excerptis supplet eruditiss. Montfauconus p. 603. sqq.

dum bonæ, & quæ plerumque auctoritate Mſti Paris. A. confirmantur. Adhæc, specimina quædam variantium lectionum opera amicorum nacti sumus ex codice MS. Colbertino, (qui est in Bibliotheca Colbertina Lutetia Parisiorum) ex codice Vossiano, qui nunc est Lugduni Batavorum, & Antwerpiano Jesuitarum. Sed omnibus istis codicibus præstat antedictus MS. Paris. A. quo meliorem vix in Europa nostra existare puto.

17. Porro, versionem Latinam Porti infinitis in locis emendavimus, reſecta ubique inutili, quæ luxuriabat, paraphraſi. Ultimam tamen limam, m) propter temporis angustiam, ei adhibere non potuimus. Unde, si quos forte errores vel reliquimus, vel ipsi commisimus, eos æquus Lector nobis facile condonabit; reputans, quam difficile sit & lubricum, moliri versionem fragmentorum, quorum sensus obscurus plerumque est & mutilus.

In Notis nostris brevitati, quantum fieri potuit, studuimus, idque operam præcipue dedimus, ut Svidam partim ex Mſtis; partim ex Scripturibus, ex quibus Fragmenta sumpta sunt; & partim ex ingenio emendaremus. Transulimus autem in Notas nostras ea, quæ Illustriss. *Pearsonius*, magnum illud Orbis literati decus, ad marginem Svidæ sui, qui hic Cantabrigiæ in Bibliotheca Collegii Trinitatis adſervatur, annotaverat: addito ubique ejus nomine. Perlegerat Vir ille Magnus Svidam magna cum cura, cumque cum variis auctoribus diligenter contulerat: unde observationes ejus magno nobis usui fuerunt.

Ex Notis Æmilii Porti ea excerptimus, quæ ad rem facere, & alicujus momenti nobis esse videbantur. n) Sunt enim annotationes ejus leviores

m) Kusterus in notis ad Svidam v. *Διωνύσιος*, T. I. p. 398. Hæc æque Versionem Porti, innotis sane Mſtis elaboratam, totam fero idluxi, aliamque in ejus locum substitui: sed cum propter magnitudinem laboris & temporis angustiam eodem tenore ulterius pergere non possem, interpretationem ejus qualemcumque, saltem in articulis longioribus, retinere deinceps constitui, quod ideo moneo, ne quis forte hallucinationes & peccata Porti mihi tribuenda putet. Adv. *Ἐξάστημι* T. I. p. 764. Versionem Porti hic retinui, non quod eam probarem, sed quia per temporis angustiam aliter hac versere non licebat. Quare lector veniam mihi dabit spero. Ad v. *Μαχάρις*, T. II. p. 500. Portus locum hunc parum feliciter vertit, ut peritus Lector facile animadvertet. Nos enim ad alia properantes versionem ejus hic intactam relinquimus.

n) Si usus legentium cogites, Kusterus rectius fuisset facturuss, si ex notis Porti non plerasque expunxisset, sed ut initio operis fecit, plures in gratiam lingvæ Græcæ Audioforum adscripsisset: sunt enim inter omittas ab isto aliquam multas haud contemnendæ, licet Kusteri judicio leves & tironibus tantum aptæ viderentur.

res plerumque; & tironibus tantum aptæ; quibus proinde Svidam onerare nolimus.

III. *Hæftenus eruditissimus Kusterus*, in Svidam suam præfatus, quem per quadriennium amplius quod Cantabrigiæ insumsit, incredibili labore, per dies singulos, ut in litteris ad me datis profiteri eum memini, quatuordecim plerumque horas illi impensis ita expolivit, ut in editione quam dixi lucem vidisse Cantabrig. 1705. fol. 3. Volumibus, Svidas jam se usibus lectorum sistat pulchriorem longe, & locis quamplurimis per singulas paginas emendatiorem quam in Genevensi, annotatis passim vel ex Pearsonii vel ex propria Kusteri observatione scriptoribus, ex quibus illa Svidas excerptit: emendatâ etiam passim versione Porti, & notis additis, judicium & doctrinam editoris ubique testantibus. Igitur qui eum propterea tam aspere reprehendunt o) vel maximos ejus & præclarissimos labores aspernantur, quod spicilegium aliquod observationum aliis etiam post se reliquerit, vel non omnia unus viderit, illis merito regerat aliquis quod adversario suo Kusterus respondit in Diatribe antiGronoviana p. 6. *Si ipse Svidam edidisses, Domine Professor, an existimas te nullum παρρησια admissurum, nullumve aliena industria locum relicturum fuisse? Haud sanè id dicere ausus: vel saltem id affirmanti tibi nemo credat - - - Finge igitur, te novem circiter, vel decem millia locorum in Svida, partim ex MSS. partim ex ingenio & collatione aliorum scriptorum feliciter restituisse, emendasse, & illustrasse (quod quidem, si ex ejusmodi ludicris gloriam captare vellem, haud falso de me gloriari possem) annon præclare te de illo Scriptore meritum esse censes? Censes utique: & nemo quidem jure id tibi visio vertere possit. Quod si igitur existeret homuncio aliquis, qui leviculum supplementum in Svidam ederet, in quo callide κατὰ φύσιν tua dissimulans (quasi nihil omnino post alios Editores in Auctorem illum præstitisses) spinas tantum ex Editione tua studiose colligeret, & quacunque in ea posset, inapta cum ostentatione carperet & vellicaret;*

- o) *Jacobus Gronovius* in tribus maxime scriptis, Kusteri Svidam perstrinxit accerrime, primum edidit nomine suo præterito Lugd. Bat. 1710. 12. hoc titulo: *infamia emendationum in Menandri reliquiis*, ubi p. 89. seq. & 157. seq. vitia in versione Porti relicta arguit. Alterum subjecit decretis Romanis & Asiaticis pro Judæis, Josepho lib. XIV. Archæolog. supplendo vulgatis, sub titulo: *Scila aliquot loca in litteris A, B, Γ, Δ, ab viris purgata ex MSS. Codicibus Academia Lugduno Batava*, ibid. 1712. 8. Tertium denique A. 1713. 8. *Recensio brevis mutilationum quas patitur Svidas in editione nuper Cantabrigia A. 1705. ubi varia ejus doctissimi loca perperam intellecta illustrantur, emendantur & suppleuntur*. Kusteri diatribe Anti-Gronoviana prodiit in 12. primum separatim, & inserta Tomo XXIV. Bibliothecæ selectæ Joannis Clerici p. 49. atque iterum Amstelodami A. 1712. 8. Nonnullæ etiam *Stephani Bergleri*. V. C. in emendationes Gronovianas stricturæ leguntur in Actis Eruditor. A. 1713. p. 161. seq.

ret ; licet ipse cateroqui nihil anquam prastitisset , quod cum Editione tua Svida comparari posset : quo animo , quæso , ipsum cavillatorem ferres ?

Est vero aliquid quod a præstantissimo Svidæ editore factum nolles , & quod præter Gronovium in eo notavit etiam *Lambertus Bos* , vir paucis comparandus & cum magno litterarum detrimento extinctus 3. Jan. A. 1717. qui præclaras suas in Svidam observationes sine ulla obrectandi Kustero aut famæ ejus detrahendi libidine vulgavit in suis ad scriptores quosdam Græcos observationibus , in lucem datis Franeqveræ A. 1715. 8. p. 139 - 201. Nimirum hinc inde loca aliqua Kusterus omisit , quæ in prioribus Svidæ editionibus legebantur , & licet editor illa putaverit esse ab aliena manu , debebat tamen vel signo aliquo distincta addere , neque tot vocibus Svidæ codices truncare , quæ in sola littera M à laudato Bosio p. 171. notantur hæc :

Μανήην , ἐνελικόν. omissum ante Μάτης.
 Μαργαρίτης. ante Μαργαρίται.
 ΜαρδόνⓄ. ante ΜαρδοχαῖⓄ.
 Μαράινω , αἰλιατικῇ. ante Μάτης.
 Μαιμάχης. ante Μαιμόωσα.
 Μᾶς μῆδⓄ. ante Μελαγρία.
 Μελαίνω , αἰλιατικῇ. ante Μελαγρία.
 ΜελίτωνⓄ , &
 Μελιτροίς. ante Μελίφρων.
 Μέμβραξ. ante Μιμβραξ.
 Μενοικεύς. ante Μενοινή.
 ΜενωνῶⓄ post Μενωνή.
 Μεταβαίνειν γενικῇ. ante Μεταβολή.
 Μεταλλάσσειν αἰλιατικῇ. ante Μετὰ Λέσβων.
 Μετανίσταμαι γενικῇ , &
 Μετάναα. ante Μεταξυ.
 Μετῶναι. ante Μετιέναι.
 Μετρώ αἰλιατικῇ. ante Μετρέτω.
 Μιμοναξία. ante Μιμ.
 Μιῆται. post Μῆς.
 Μη ἐλλίπης.
 Μη ἑμβάση.
 Μη ὀπληκρήτε. ante Μεθώνη.
 Μηόσι. ante Μηκάδες.

Μηκοθεν ante Μηκ[Ⓢ] Φάλαγγ[Ⓢ].
 Μηκώμω[Ⓢ] ante Μηκων.
 Μηλιεύς καὶ Μηλιοί, ante Μηλιῶν.
 Μηνύσαι. &
 Μήον[Ⓢ], ἐθνικόν, ante Μη οὐχί.
 Μηλιόωσι, ante Μελίσσομαι.
 Μη ἔ λέγοντ[Ⓢ] ἴδι. ante Μη πᾶσι τοῖς Διαβάλλουσι.
 Μίμησις, ante Μίμαρ[Ⓢ] vel Μίμνεμ[Ⓢ].
 Μιμνήσκω, γενικῇ. &
 Μίμ[Ⓢ], καὶ Μιμῆμαι, αἰτιατικῇ, ante Μωδοφορεῖ.
 Μνηστῶ, γενικῇ, ante Μνηστῆ.
 Μολύνω, αἰτιατικῇ, ante Μαλυνέε.
 Μῦες, ante Μυζῶ.
 Μυσῆρ, ante Μυστήρια.

Agnovit ipse Kusterus, minus consulto hoc à se factum, & in supplemento suo atque secundis quas parabat ad Svidam curis p) omnia illa supplere promiserat, nisi mors inopina & hoc ejus propositum, & emendatiorem multis millenis locis quam parabat Hesychii editionem, atque tot alios præclaros ipsius conatus intervertisset. Ita enim ipse in diatribe anti-Gronoviana p. 27. *Plus semel Aristarchus mihi objicit, vel potius exprobrat, quòd loca quædam in mea Editione Svida de industria omiserim, quæ in aliis Edit. reperiantur: ut, scilicet, hac ratione suspicionem Lectori moveat, Editionem meam eatenus saltem reliquis deteriore esse, quòd pauciora illis contineat. At verò uti ubique alibi Aristarchus καλορθώματα mea qualiacunque in Svidam, tanquam mysteria Cereris, religiosè celat; ita & hic pro solico suo candore dissimulat, supplementa, quibus Editionem meam ex MSS. auxi, ponder[Ⓢ] numero omissionum meas longè vincere. Vide saltem, Lector, V. Ἐμβαρ[Ⓢ], V. Ἐνδοξα, V. Ἐξεργασίας, V. Ἐπιβάθρας, V. Ἐπιμύδης, V. Λίβερνα, V. Μυκῶν[Ⓢ] γάτων, &c. ubi tam sædos bias priorum Edit. ex MSS. supplevi, ut vel unica harum restitutionum omnes omissiones meas facile redimere possit. Nam & paucissima sunt, quæ de industria omisi, eademque tam frivola & levia, ut mireris, Lector, si sciveris. Inter hæc, nimirum, sunt vocabula quædam interpretatione carentia: ut, Διήπτα[Ⓢ] αἰτιατικῇ: Καλαπλήτ[Ⓢ], αἰτιατικῇ: Καλαπαλῶσαι: Καλαπατώ, αἰτιατικῇ: Διακαλῶ, αἰτιατικῇ: Παρραγράφω, αἰτιατικῇ, &c. cujus generis quicquid ab otiosi librariis Suida additas fuisse, etiam si MSS. meliores non restarentur, res ipsa clarescet. Et tamen vide, Lector, quam indulgens fuerim, qui ne quidem omnes ejusmodi ineptias*

p) Harum specimen dat in jam dicta diatribe p. 31. seq.

ineptias abicere voluerim, sed potiores ex illis retinuerim : ut, ex. gr. vocem * Διαθηγή : quam in serie suauit & sine interpretatione sic posuam, quia singularis mihi videbatur, in Editionem meam recepi : licet in 2 MSS. Paris. eam deesse, in schedis meis notassem. Fateor quidem me ad ipsum Suidam hac de re Lectorem non monuisse : sed per festinationem, vel potius nimiam rerum, qua animum meum distrabebat, varietatem, & alia nonnulla, qua in schedis meis ex MSS. notata habebam, attentionem meam effugisse video. Sic in Διαβάλλειν, biasum sententia, qui occurrit in verbis illis, τοῦν Διαβάλλειν Πιχέροντι, &c. 2 MSS. Paris. eodem modo supplent, quo Cod. Lugdun. & in v. Ἀεὶζόμενος, iidem 2 MSS. Paris. addunt αἰετίζόμενος : & in v. Διατυπῶν iidem Codd. legunt μεταπλάττων, pro μεταλάττων : ut schedis meis admoneor. Sed omnia ejusmodi supplementa confitui aliquando publici juris facere ; unā cum Secundis Curis meis in Suidam ; quarum exiguum tantum specimen inferius exhibebo ; ut Aristarchum ad simile faciendum excitem, vel potius provocem. Valde enim credibile est, tantum Suida amatorem & admiratorem, multas capitales, & (ut sic loqui mihi liceat) sesquipedales in Lexicographum illum habere observationes & emendationes, à longo jam tempore collectas : quas quare tam pertinaciter nobis inuideat, ut præter varias lectiones ex Codice Lugdun. depromtas, nihil memoratu dignum ex proprio & domestico penu ad illustrandum Suidam in medium adferat, haud sane capio. Nisi fortè ea, quæ insigniora sunt, secundo supplemento reservaveris : ut imitetur, scilicet, morem ducum bellicorum, qui expeditos & leviter armatos in pugnam pramittere solent, graviore armaturâ subsequente. Et hac quidem conjectura ne me fallat, quàm magno redemptum velim. Novienim haud pauca adhuc in Suida esse ulcera Chironia, quæ solâ (scilicet) Æsculapii illius manu persanari posse puto. Idem Kusterus p. 70. non dubitavit diffiteri multas ex variantibus Lectionibus quas ex Cod. MS. Lugd. Gronovius produxit, esse probas & sinceras, itaque eum rogavit, ut si tantum ipsi ab aliis rebus esset otii, cœptam collationem absolveret. Sed hunc A. 1616, d. 19, Octobr. mors literis, jurgiisque exemit.

De Svidæ Epitome MS. & Etymologico inedito.

Quemadmodum Hieronymo Wolfso de quo supra p. 635. placuit Historica & Svida colligere, sic aliis ante eum venit in mentem, solas, Historicis omissis, ex eodem observationes excerpere Grammaticas, ut Thoma cuidam Cretensi (qui adeo à Thoma Magistro, Thessalonicensi est diversus) cujus liber MSus extat in variis Bibliothecis. De Dresdensi Codice ita Thomas

IIII 2

Reine-

Διαθηγή ordo, Democriti vox. Supra p. 605, 610.

Reinesius Epistola XLVI. ad Christoph. Adamum Rupertum p. 412. *Suideorum epitome Manuscripta, titulo: Σκῆδα παρεμβολή καὶ συνάθροις λέξεων χρησίμων τῶν πολλῶν τετραμμένων ἐς λογογράφους καὶ ῥητορσι, κατὰ στοιχείον διηγερωμένη. Cujus auctor Thomas quidam Cretensis ieromónachos, ut apparet in fine, servatur in Electorali Bibliotheca Dresda. Verum ineptus ἐκλογεύς, cum contrabere Suidæ vellet, ea prorsum corrumpit. Præterquam enim quod exemplurima vocabula omisit, cuiusque unam solam significationem, reserui reliquis reddidit, neglexit nomina propria, historica omnia & testimonia scriptorum quos plurimos citat Suidas: quo factum plane est, ut ea nullius sit usus, dignaque ideo ut inter timeas putrescat. Eadem Epitome MS. in Bibl. Medicea, pluteo LV. scripta manu Petri cuiusdam Cretensis A. 6930, hoc est Christi 1438. Exstat etiam in Bibl. Segvieriana, sive Coisliniana, ex quo Codice specimina vulgavit eruditissimus Montfauconus p. 231 - 238. testatus esse quasi compendium Svidæ, non pauca tamen referre quæ apud Svidam non exstant, & plurima posse ex hoc Lexico apud Svidam loca restitui.*

Addit Reinesius: *De altera, quam Michaëlis Apostolii, Byzantii manus ante ducentos annos scriptam in Bibliotheca Palatina Heidelbergæ vidimus, & ab exemplari Suideorum, quod habemus hodie, multis modis differre ferunt viri docti, viderint alii. Respicit sine dubio opus à Lexico Svidæ edito penitus diversum, Etymologicum adhuc ineditum eodem Svida auctore, de quo Fridericus Sylburgius præfat. ad Etymologicum Magnum: nonnullam etiam Svidæ Etymologicum, Michaëlis Apostolii manu in Creta Σκῆδα πρῶτον πάντων διὰ Φραγκῶν (ut ipse testatur) exscriptum, ex illustrissimi Electoris nostri (Palatini) Bibliotheca mihi communicatum consului. Hoc Svidæ Etymologicum video etiam laudari à Salmasio ad Historiam Augustam, pluribus locis: & à Cangio in glossario Græco ut in πραγμάτων & alibi. Servatur quoque Lugduni Batavorum inter libros qui fuerunt Isaaci Vossii, in cujus MSorum Codicum Catalogo Paulus Colomæsius ejus fecerat mentionem, Svidæ auctoris nomine præterito, his verbis: Etymologicum μόνον longe αὐτίκω ἔδω, & aliῶς ut videtur αὐτοῦ Codex fuit Henrici Stephani. Sed Jacobus Gronovius monet in Codice, illo MS. diserte legi auctoris nomen, & Σταυροσινιάτης καὶ σοφιστής καὶ τεχνολογμάτης Σκῆδα. Vide ejus emendationes in Svida p. 57. & p. 92. seq. ubi loca duo ex eo adducit, testatus p. 58. codicem nimis minuto caractere esse exaratum, quam ut oculi ipsius ferrent.*

IV. INDICES SCRIPTORUM

à Svida memoratorum.

I. Index qui Lexico Svida præmittitur. q)

Τὸ μὲν παρὸν βιβλίον Σκίδα, οἱ δὲ συν-
τάξάμενοι ἔσονται ἄνδρες σοφοί.

Præfens quidem liber est Svidæ, qui vero ipsam
composuerunt, viri docti fuerunt, quorum
hæc sunt nomina :

ἘΥΔΗΜΟΣ Ῥήτωρ περὶ λέξεων κατὰ
σειρήν.

EUDEMUS Rhetor, r) de *distinctionibus*
ordine alphabetico.

ΕΛΛΑΔΙΟΣ Θεοδόσιος ὁ νεώτερος,
ὁμοίως.

HELLADIUS s) Theodosii junioris
tempore, similiter.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ Αὐγουστόπολις τῆς ἐν Φρυ-
γίᾳ.

EUGENIUS ex Augustopoli in
Phry-

q) Hunc non ab ipso Svida, sed alio nescio quo fronti Lexici præscriptum esse, parum est credi-
bile, licet id patere legentibus ait Conringius in apologetico contra Borrichium p. 440.

r) Ex omnibus hisce Lexicis in fronte Svidæ memoratis ne unum quidem editum exstat, solum
Eudemi illud ætatem videretur tulisse, atque in variis Bibliothecis fertur MSeu, quod Kusterus
etiam testatur se evoluisse. *Εὐδήμου Ῥήτορος περὶ λέξεων ῥητορικῶν*, in Bibl.
Cæsarea, Regia Parisi, Medicea &c. Apud Svidam in *Εὐδήμου* inscribitur *περὶ λέξεων*
αἷς κέχρηται ῥητορὲς καὶ τῶν συγγραφέων οἱ λογιώτατοι, laudaturque
tanquam πάντῳ ἀφελίμῳ, utilissimum. Sed illud quod MStrum in Bibliothecis dixi
existare, Kusterus putat esse *ψευδοπέργαρον*, & à Græculo aliquo recentiore ex aliis
Lexicis exiguo cum judicio compilatum & confarcinatum. Fallitur Gaddius qui P. I.
p. 173. Eudemum hunc eundem putat eum Eudemo Rhodio Philosopho Aristotelis disci-
pulo, de quo dixi lib. 3. cap. 11. ubi etiam de Eudemo Cyprio quem defunctum Aristoteles
dialogo de anima celebravit, nec non de Eudemo tertio, Galeni æquali, Peripatetico. Diver-
sus etiam fuit Eudemus Pergamenus de quo Plutarchus in Græcorum vita p. 830.
De aliis Eudemis consulendus Jonsius lib. 1. cap. 15. Quem vero idem ait Eudemum Ora-
torem Megapolitanorum, Philosophumque Magistrum, is in Plutarchi codicibus p. 356. non
est *Εὐδήμου* sed *Ἐκδήμου*, Academici Arcefilai discipulus, idem qui *Ἐκδήλου*
apud eundem in vita Arati p. 1028. 1030.

s) Hic est Helladius Alexandrinus de cujus Lexico Photius Cod. CXLV. qui ejus iterum memi-
nit Cod. 158. Svidas in *Ελλάδι*. titulum operis refert : *λέξεως παντοίας χρησι-*
κατὰ σειρήν. Non alius Helladius Grammaticus, ejus apud Socratem mentio lib. V.
Hist. cap. 16. Alius vero Helladius Besantinus de quo supra p. 504. ad Photij Codicem
CCLXXIX. Dicitur hic Besantinus à patria epido Ægypti in Thebaide, quæ nomen acce-
pit ab Antinoo Hadriani & Besa Deo, -cujus oraculum ibi fuisse testatur Ammianus Marce-
linus lib. XIX. cap. 12. Vide ibi notam H. Valesii, Casaubonum ad Spartiani Hadrianum
cap. 14. & Claud. Nicæsum, ad numum pantheon Hadriani p. 53. Helladii pantomimi
mentio in Chronico Malala T. 2. p. 98.

γία, παμμυγῇ λέξιν κατὰ σο-
χῆον.
ΖΩΣΙΜΟΣ Γαζαῖος Ⓢ λέξεις ῥητορικὰς
κατὰ σοιχῆον.
ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ Σικελιώτης ἐκλογὴν λέξεων
κατὰ σοιχῆον.
ΔΟΥΤΙΝΟΣ ὁ ΚΑΣΣΙΟΣ, λέξεις κατὰ
σοιχῆον.
ΛΟΥΠΕΡΚΟΣ Βηρύτιος Ἀττικὰς λέξεις.
ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ σοφιστὴς Πηλο-
μῆν τῶν ΠΑΜΦΙΛΟΥ γλωσσῶν
βιβλίων ἐννεήκοντα ἑνός.
ΠΑΚΑΤΟΣ περὶ συνηθείας Ἀττικῆς κατὰ
σοιχῆον

Phrygia t) *miscellaneam dictio-*
nem, ordine Alphabetico.
ZOSIMUS Gazæus u) *voces Rhetori-*
cas, ordine Alphabetico.
CÆCILIVS Siculus x) *dictionum dele-*
ctum, ordine Alphabetico.
LONGINVS CASSIVS, y) *dictiones*,
ordine Alphabetico.
LUPERCVS Berytius, z) *voces Atti-*
cas.
JUSTINVS JULIVS Sophista PAM-
PHILI *glossarum librorum XCI*:
a) *compendium* scripsit.
PACATVS b) *de consuetudine Attica*,
ordine Alphabetico.

PAM-

- c) Anastasii imp. temporibus CPoli docuisse testatur Svidas in *Εὐγ.* ubi alia ejus scripta commemorat. Hermolaus in Epitome *Ἑθνικῶν* Stephani Byz. in *ἀνακτορεῖον*. *Εὐγένιος* Ⓢ ὁ περὶ ἡμῶν τὰς ἐν τῇ βασιλίδι (in urbe Regia, non ut Tho. Pinedo in aula Regia vel ut Berkelius, regia schola) σχολὰς διανομήσας ἐν συλλογῇ λέξεων. Alius Eugenius Philosophus, Themistii Philos. ac Rhetoris pater, de quo supra Volum. VIII. lib. V. cap. 18. Alius Eugenius de quo Photius Cod. XXIII.
- u) Zosimus hic ex Gaza sive Ascalone Syriæ, Sophista, ejusdem Anastasii temporibus clarus teste Svida in *ζῷς*. De illo quæmadmodum & de aliis Zosimis dictum Volum. VI. p. 612.
- x) Cæcilius hic Calantianus Siculus Romæ Augusti temporibus docuit teste Svida in *Ἑρμαγέρας*. Videndus idem in *Καικίλιος* Ⓢ, & quæ de ejus scriptis notant vini docti ad Longinum.
- y) De Longino hoc dictum à me lib. IV. cap. 31. ubi inter scripta ejus deperdita ē Svida in *Λογγ.* retuli *Ἀττικῶν Λέξεων ἐκδόσεις β' κατὰ σοιχῆον*, & *λέξεις Ἀγριμάχου καὶ Ἡρακλείων* Ⓢ.
- z) Lupercus Berytium Grammaticum paullo ante tempora Claudii secundi, qui ab A. 268. ad 270. imperium tenuit, vixisse ē Svida in *Λύπερος* Ⓢ cognoscimus. Eustathii tempore jam ejus scripta intercederant, quæ ex scholiasticis tantum se cognovisse testatur ad Dionys. v. 492. *Λύπερος τις ἀπὸ τοῦ παλατῆος ὡς οἱ σχολιασταὶ λέγουσιν*. Citat Steph. in *Νήερος* Ⓢ.
- a) Clariss. Kusterus ita accepit, ac si epitome libris XCI constitisset, quod non est verisimile, sed libros Pamphili XCI. sive ut infra XCV. in epitomen Justinus Julius contraxerat. Julius iste, incertum an diversus à Juliano Sophista Cappadocæ cujus Lexicon in Rhetores memorat Photius Cod. 150.
- b) Hic est Minucius Pacatus Grammaticus, qui Græco nomine etiam pro Pacato Icræus dictus

ΠΑΜΦΙΛΟΣ λειμῶνα λέξεων ποικίλων
περιοχὴν βιβλίων ενενήκοντα πέν-
τε, ἐστὶ δὲ ἀπὸ εἰς τοῖς αἰσὶν ἕως εἰς
ω, τὰ γὰρ ἀπὸ εἰς αὐτὴν μέχρι εἰς δ
ΖΩΥΤΡΙΩΝ ἐπεποιήκει.

ΠΟΛΛΙΩΝ Ἀλεξανδρεὺς, Ἀττικῶν λέξεων
συναγωγὴ καὶ αἰσὶν.

PAMPHILUS c) *pratum variarum*
dictionum constans libris XCV.
Est autem à littera ε usque ad ω,
nam a littera α usque ad δ ZO-
PYRIO d) elaboraverat.

POLLIO Alexandrinus e) *dictionum*
Atticarum collectaneum voluminem
ordine Alphabetico.

2. Index Scriptorum, quorum Svidas notitiam tradiit per ordinem literarum.

Abaris Scythæ Sevthæ filius χρησμός scripsit σκυδικάς, *Oracula Scythica*. γά-
μον ἔβην εἰς ποταμῶν, *Nuptias Hebri fluvii*. καθαρμός *lustrationes*, & θεσγόνι-
αι προία & ἀπόλων εἰς ἁφῆν εἰς ἵπερβορέας *Apollinis adventum ad Hy-*
perboreas, carmine.

Abas Sophista, ἱστορικὰ ὑπομνήματα, *commentarios historicos*. τέχνην ῥητορικὴν,
artem Rhetoricam.

Abron Phryx live Rhodius, Grammaticus Tryphonis discipulus, libertus,
σοφιστεύσας live qvi Rhetoricam docuit Romæ.

Acacius Patriarcha Cpolitanus.

Acacius ῥήτωρ δεινόςτατος αἰσὶν Libanii & Juliani Imp. cujus judicia
cum Tusciano Phryge, rhetore insigni, reprehendit.

Acamatus Heliopolitanus, Philosophi affectans nomen, cum rudis esset
& imperitus.

Achæus Syracusanus Tragicus scripsit *tragædias decem*.

Achæus Pythodori seu Pythodoridis F. Eretriensis Tragicus, docuit fa-
bulas XLIV. vel ut alii XXX. vel XXIV. quarum una vicit. Sophocle
paulo junior, cum Euripide fabulas edidit ab Olympiade LXXXIII.

Achias Propheta.

Achilles

est, & cujus τὸν κατὰ τοῖς αἰσὶν Ἀττικιστὴν laudat Socrates lib. III, Histor. cap. 7. De
illo dixi lib. IV. cap. 34. p. 518. seq.

c) Pamphili Alexandrini Grammatici Aristarchei glossæ citantur ab Athenæo, autore magni
Erymologici, Eustathio &c. Alia ejus scripta memorat Svidas in Παμφίλῳ.

d) Valerius Pollio, Alexandrinus, Diodori Philosophi pater clarus Hadriani tempore, de cujus
Lexico Photius Cod. 149. De scriptore plura Svidas in Παλλίῳ & c. recentioribus Jon-
sius III. 7. p. 246. seq.

Achilles Statius Alexandrinus scripsit τὰ κατὰ Λευκίππην καὶ Κλειτοφάντην καὶ ἄλλα ἐρωτικά, *de Leucippe & Clitophonte & alia amatoria libris VIII.* Tandem factus Christianus & Episcopus. Scripsit περὶ σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας *de sphaera*, & *Etymologia* & ἱστορίας σύμμικτον, *historiam miscellaneam*, quæ multorum & magnorum virorum mentionem facit. Stylus ubique similis illi quo in amatoriis utitur.

Acelius Novatianorum Episcopus qui Concilio (Nicæno) interfuit.

Aëron Acigentinus Medicus Xenonis F. Athenis ἐσοφίστησεν philosophiam docuit Empedoclis tempore, ante Hippocratem scripsit περὶ ἰατρικῆς, *de arte Medica Dorice*. & περὶ τροφῆς ὀγιωνῶν *de salubri vietus ratione*. Est hic unus illorum qui ventorum rationes observaverunt.

Acusilaus Cabæ F. Argivus ex Cercade opido prope Aulidem, Historicus antiquissimus, scripsit Genealogias æneis usus tabulis in quas ajunt patrem ejus incidisse cum locum quendam domus suæ foderet.

Acusilaus Atheniensis, Agathocliæ F. qui Romam tempore Galbæ veniens ex oratoria tantum est lucratus, ut Atheniensibus centum millia drachmarum in fœnore posita reliquerit.

Admeti μίλῳ & Harmodii, de rebus facilibus, σκολιὰ carmina ad vinum decantari solita.

Adrianus Imp, φύσει φιλόλογος ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώσσῃ καὶ τινὰ πλεον καὶ ἐν ἑπείσοι ποιήματα παντοδαπὰ κατέλιπε. *natura doctrina amans in utraque lingua & prosa & carmine scripta omnis generis reliquit* --- βυλίσμενος πάντων ἐν πᾶσι ᾤκειναι &c. Cum vellet prestare omnibus, viros in aliquo studio prestantes oderat. Hunc & Favorinum Gallum & Dionysium Milesium Sophistas opprimere studebat cum aliis modis, cum vero adversariis eorum, hominibus nullius vel minimi pretii extollendis. Hic in Epistola quadam &c.

Adrianus Sophista Herodis discipulus, tempore M. Antonimi, Athenis æmulus Aristidæ Rhetoris, Romæ Rhetoricam docuit, dictator Epistolarum Commodi Imp. scripsit μελέτας *declamationes*, μεταμορφώσεις *metamorphoses libris VII.* περὶ ἰδεῶν λόγος *de formis orationis libris V.* περὶ τῶν ἐν ταῖς εἰσαῖσις ἰδιωμάτων *de statuum proprietatibus libris III.* Epistolais & λόγους ἐπιδεικτικὰς *orationes declamatorias*. Phalarim (orationem) & ᾠδὴν μνηστικὴν *consolatoriam in Calcrem*.

Ædesia Alexandrina, Hermiæ uxor cognata Syriani, filios Ammonium & Heliodorum in philosophia erudiendos curavit à Proclo.

Claudia

Claudius Ælianus ex Præneste Italiæ, summus pontifex & sophista, post
Adriani tempora Romæ docuit, *μελίγλωσσος* sive *μελιφθόγγος*,
mellealingua sive *mellea vocis* vir.

Ælianus belli dux Valentis Imp. temporibus *παιδείας* ἢ *ἐν τῶν ἄν* ἢ *ἄμοιρος*.
δαλων, *ἰδ* *θρήνη* καὶ *ὠδῆς*, *genus lamentationis & carminis*.

Æneas scripsit *περὶ πυρσῶν* *de facibus quæ in speculis accenduntur*, ut ait Poly-
bius, & *περὶ στρατηγημάτων* *ὑπομνήματα* *commentarium de strategematibus*.

Ænion Atheniensis, Comicus antiqva Comœdiæ. Ex fabulis ejus, *ἄγρια*.

Ænéus (*Ἄν*) Sophista, *αὐτοῦ libri*, *αἱ μεταβολαί*, *quasi transmutatores*
dicas.

Æschines Charini factoris F. (al. Lysanix) Atheniensis, Sphettius, Philo-
sophus Socraticus, cujus dialogi, Miltiades, Callias, Rhinon, Alpasia,
Axiochus, (confer Svid. in *Ἀξιοχος*) Telavges & Alcibiades. Nec
non illi qui vocantur Acephali, ut Phædon, Polyænus, Dracon,
Eryxias, de virtute, Erasistratus, Scythici. Hic Æschines in Sici-
liam ad Dionysium pecuniæ causa profectus est.

Æschines Atheniensis, Atrometi & Glaucothæ sive Levcothæ F. disci-
pulus Alcidamantis Eleatæ, histrio, deinde scriba, postea orator.
Hic Ctesiphontis accusator à Demosthene victus Rhodum fugit ibi-
que docuit.

Æschylus Atheniensis, Tragicus, Euphorionis F. & frater Aminia, Eupho-
rionis & Cynægiri. Certavit Olympiade LXIX, natus annos XLV.
Primus auctor fuit ut tragici personis terribilibus & pictis, arbyl-
que, sive elatioribus calceis uterentur. Scripsit elegias: & tragœdias
XC. Vicit octies & vicies: vel ut alii, decies ter. Filios habuit duos
tragicos, Euphorionem & Bionem. obiit æt. LVIII. in Sicilia &c.

Æsopus Samius vel Sardinianus, vel Mesembrianus vel denique Coryaënsis
Phryx, fabularum conditor, à Cræso dilectus (ante Pythagoræ
tempora, circa Olymp. XL.) servus Xanthi Lydii: vel Samii Jadmo-
nis, cujus serva erat Rhodopis Thressa, quæ deinde Sapphonis fratri
Charaxo nupsit. Scripsit *τὰ ἐν Δελφοῖς αὐτῷ συμβάνηα* *de iis quæ ipsi*
apud Delphos acciderunt, *libros II*. Alii ajunt *ὑποκείμενα γυγασφέναι*
μόνον, *fabulas solum scripsisse*. Delphi Æsopum Phædriadibus præcipi-
tatum rupibus occiderunt Olympiade LIV. &c.

Ætius Antiochenus, magister Eunomii, Paulini Tyrri sectator, hæresi-
archa Ario suffragatus: cum discipulis ex Categoriis Aristotelis dis-
seruit,

K k k

- servit, *Epistolas* composuit ad Imp. Constantium. Sectatores ejus
Aëtiani & Eunomiani.
- Africanus Sextus, Afer Philosophus qui scripsit περὶ τῶν ὁρίων libri XXIV. de
remediis physicis, & quæ ex verbis, incantationibus & scriptis cha-
racteribus constant, mirosque effectus habent. Ad ejusdem argu-
menta contra historiam Susannæ allata respondit Origenes.
- Agapetus Synadorum Episcopus de quo Euseb, (imo Philostorgius : con-
fer Tillemont. T. V. memor.)
- Agapius Atheniensis Philosophus post Procli obitum ; temporibus Ma-
rini. (Ex Damascio.)
- Agapius Alexandrinus, Ὁ Πολὶ ἱατρικῶν μαθημάτων ἐξηγητής.
- Agathias Scholasticus, μυρινῶν Myrinensis, scripsit Historiam ex eo
tempore ubi desit Procopius : nec non alios libros partim ligata
partim soluta oratione, & Δαφνιακά, & κύκλον τῶν πῶν παγεα-
μάτων.
- Agathon Tragicus, & Comœdiarum scriptor Socratis discipulus.
- Alcaeus Atheniensis Tragicus quem nonnulli primum fuisse Tragicum
contendunt.
- Alcaeus Mytilenæus, deinde Atheniensis Comicus veteris Comœdiæ quin-
tus, Micci F. scripsit *Comedias* X.
- Alcidas Eleates Asianus Philosophus filius Dioclis qui Musica scripsit
& Gorgia Leontini discipulus.
- Alcimenès Megarensis Tragicus.
- Alcimenès Atheniensis Comicus.
- Alciphron Magnes ex Magnesia ad Mæandrum, Philosophus.
- Alcman Lacon Messioates : secundum Cratetem παῖοντα (in hoc lap-
sum sive errantem) Lydus Sardibus oriundus : ex servitute manu-
missus, filius Damantis vel Titari. Dorice scripsit ut solent Lace-
dæmonii. inventor ἐρωτικῶν μελῶν, ἀματωριότην carminum. Scripsit
libros sex lyricorum carminum & κολυμβώσας, natantes. πρῶτον
εἰσάγαγε μὴ ἑξαμέτροις μελωδοῦν, primus introduxit usum ut carmina
melica versibus non hexametris conscriberentur.
- Alcman alius Messenius, itidem Lyricus.
- Alexander Aegæus, pater Cælii, Philosophus Peripateticus, cum Chære-
mone Philosopho præceptor Neronis Imp. quem vocavit πηλὸν αἵματι
πεφυγμένον, latius sanguine maceratum.

Alexan-

Alexander, Antiochenus post Porphyrium Episcopus, temporibus Chry-
sostomi virtute, philosophia & eloquentia insignis.

Alexander Aphrodisiensis Philosophus.

Alexander Casilonis F. Rhetor, frater Eusebii Rhetoris, Juliani disci-
pulus.

Alexander Claudius, Rhetor.

Alexander Hierapolitanus Episc. & martyr. scripsit, τί καμὸν εἰσήνεγκε
Χριστὸς εἰς τὸν κόσμον, κεφάλαια Θ'. de rebus novis quas Christus in
mundum intulit, capita IX. librum egregiis sententiis refertum.

Alexander Milesius * Polyhistor, Romæ fuit temporibus Syllæ & ante : a
Cornelio Lentulo, cujus pædagogus ac libertus fuit, Cornelli fortis-
tus cognomen, Laurenti periit, ædibus ejus ab igne consumtis, quod
ubi comperit uxor ejus Helena, ἀπήγγεστο, laqueos vitam finivit.
Fuit Grammatici Cratetis discipulus, συνέγραψε βιβλία ἀριθμῷ
κρείττω, libros scripsit innumeros, & περὶ Ῥώμης, de Roma libros V.

Alexander Numenii F. Sophista.

Alexander Plevronius ex Plevrone Ætoliz civitate, Satyri & Stratocleæ
F. Grammaticus (circa Olymp. CXXIV.) Tragicædiæ scripsit: unus
ex Plejade Tragicorum.

Alexander Seleuciensis Cilix, Alexandri caufidici F. Rhetor, πηλοπλαίων
sive lucens Plato cognominatus.

Alexis ex Thurio, quæ ante Sybaris, Comicus, docuit fabulas CCXLV.
patruus Menandri Comici, Stephani itidem Comici pater.

Ammonianus Grammaticus, Syriani Philosophi propinquus ἡγάπα τὴν
ἐπὶ ποιητῶν ἐξηγήσει καὶ διορθώσει τῆς ἑλληνικῆς λέξεως καθεμείνην
τέχνην. artem in Poëtarum enarratione & Græcæ dictionis emendatione occu-
ratam diligebat. εἴτε ἦν Ἀμμωνιανὸς ἢ κακτῆσαι συμβέβηκεν ὄνον
(servum hoc nomine) σοφίας ἀκρατήν.

Ammonius Saccas Philosophus Alex. ex Christiano Ethnicus, teste Por-
phyrio.

Ammonius Ammonii F. discipulus Alexandri Grammatici qui in schola
Aristarchi successor fuit ante Augusti Imp. tempora.

Amphion antiquæ Musicæ inventor. Julianus in Epist.

Amus Ægyptius, in monte Nitriæ Monachus.

Kkkk 2

Ana-

* Clariss. Kusterus hunc Cornelium Alexandrum confundit cum altero longe juniore Alexandro
Cotyænsi ex Asclepiadz scholæ Grammatico cujus obitum & laudes diserta oratione de-
coravit Aristides. Vide quæ de hoc juniore Alexandro dixi lib. IV, cap. 30. p. 379.

Anacharsis Gnyri F. Scythæ, Philosophus, frater καδεία Cadviæ Scytharum Regis, matre Græca natus, scripsit νέμιμα Σκυθῶν δι' ἱππῶν, *de legibus & institutis Scytharum* versu heroico, περὶ εὐπλείας τῶν εἰς τὴν αἰσχροπίνον βίον, *de frugalitate vite humanæ*, poemata heroicis versibus DCCC. Ancoram & rotam figlinam invenit, vixitque temporibus Cræsi &c.

Anacreon Tejus Lyricus, Scythini, (al. Eumeli, Parthenii vel Aristocriti) filius dialecto Jonica scripsit elegias, παρoίδια μέλη sive carmina quæ inter pocula cantabantur & jambos, & quæ vocantur *Anacreontica*. Vixit tempore Polycratis Samii Tyranni circa Olymp. LII. (alii LXII. tempore Cyri & Cambyse.) Teo pulsus ob Histiaei seditionem Abdera urbem Thraciæ migravit.

Anastasius Imp. hæreticus.

Anaxagoras, Sophista (i. e. Philosophus) Hegesibuli F. Clazomenius, cognominatus νῦς sive Mens, Periclem licet causæ suæ nactus patronum Athenis pulsus, Lamplaci vitam finivit inedia &c. vide infra in Διελ-
λωνι.

Anaxandrides Anaxandri F. à Camiro Rhodius, vel ut alii Colophonius ludis Philippi Macedonis Olymp. 101. interfuit, scripsitque Comædias LXV. ex quibus vixit X. Primus amores in scenam introduxit.

Anaxilas Comicus Poëta.

Anaximander Praxiadæ F. Milesius Philosophus, cognatus, discipulus & successor Thaletis. Primus æquinoctium invenit, & solstitia & horologia, & terram in medio mundi sitam esse. Gnōmonis etiam usum introduxit, & γεωμετρίας ὑποϋπώσωιν ἐδιδέξεν, Geometriæ institutionem tradidit. Scripsit περὶ φύσεως, *de natura rerum*: γῆς περίοδον, *descriptionem terræ*, περὶ τῶν ἀπλανῶν καὶ σφαίρων, *de stellis fixis & sphaera*, aliaque.

Anaximander Anaximandri F. Milesius, junior, historicus temporibus Artaxerxis Mnemonis. Scripsit συμβόλων Πυθαγορείων ἐξηγήσιν, *symbolorum Pythagoricorum interpretationem*.

Anaximenes Eurystrati F. Milesius Philosophus, discipulus & successor Anaximandri Milesii, vel ut alii, Parmenidis. Vixit Olympiade LV. quo Cyrus Cræsum regno exuit.

Anaximenes Aristoclis F. Lampfacenus, orator & discipulus Diogenis Canis, & Zoili Amphipolitani Grammatici, præceptor Alexandri Macedonis, à quo patriæ suæ veniam & salutem impetravit. Theopompo in
odium

odium adducendo librum vulgavit sub illius nomine adversus Athenienses & Lacedæmonios, συγγεφὴν λοιδόρον ἐς τὸ ἀκρεβέστατον μνησάμενος, historiæ Theopompi maledicū stylum accurate imitatus.

Andocides Atheniensis, Leogori F. unus ex decem Oratoribus, genus ducens à Telemacho Ulyssis F. & Nausicaa, ut tradit Hellanicus.

Androclides, Synesii Lydi Philadelphiensis F. tempore Porphyrii Philosophi docuit.

Andromachus ex Neapoli Syriæ Sophista, Zonæ vel Sabini F. docuit Nicomediæ temporibus Diocletiani Imp.

Androtion Andronis F. Atheniensis orator & demagogus, Isocratis discipulus.

Angelius Valentis tempore, Episcopus CPol.

Anniceris auctor sectæ Anniceriæ, tempore Alexandri M. Cyrenæus, Philosophus Epicureus factus etsi Parabata fuisse discipulus qui audierat Aristippum. Frater Anniceridis Nicoteles Philosophus, Discipulus celebris, Posidonius.

Antigenides Satyri F. Thebanus Musicus, tibicen Philoxeni. Scripsit μέλη, carmina (modulis animata musicis.)

Antimachus Colophonius Hyparchi F. Grammaticus & Poëta. Panyasidis Poëtæ non servus sed illius & Stesimbroti auditor, vixit ante Platonem.

Antimachus Heliopolitanus Ægyptius, qui scripsit κοσμοποιίαν versibus heroicis 3780.

Antimachus poëta melicus, dictus Ψευδής perinde ut *Olympicus quidam, quod discipulos suos inter differendum conspergeret ac minutim conspueretur. Decretum fecit, neminem in scena nominatim à Comicis perstringendum.

Antiochus Cilix Cynicum se philosophum simulans & honoribus auctus à Severo & Antonino ad Tiridatem transfugit.

Antipater Joalai F. discipulus Aristotelis, Alexandri M. dux & deinde Rex Macedoniæ, reliquit Epistolarum σύγγραμμα libris duobus, & Historiam τὰς περὶ τὰς πράξεις Ἰλλυριεύς.

Antipater Nicolai Damasceni historici pater, eloquentia pollebat qua neminem læsit, patriæ & civibus profuit.

Antiphanes Atheniensis Comicus, junior Panætio.

Antiphanes Carystius Trani F. Thespidis Tragici tempore, Comicus antiquior.

Kkkk 3

Anti-

* ita Ψευδής dicti recentiori ætate Alciatus & Malherba.

Antiphanes Demophanis vel Stephani F. Smyrnaeus vel ex Dionysii sententia Rhodius, Comicus mediæ Comœdiæ, ex servitute manumissus claruit circa Olymp. XCIII. scripsit Comœdias CCCLXV. vel ut alii CCLXXX. vicitque decies ter. Filium habuit Stephanum Comicum. obiit in Cio, piro forte percussus, anno ætatis LXXIV.

Antiphon Atheniensis τερασκόπος prodigiorum conjector, poëta epicus & sophista: dictus λογομαίγερος quasi *sermonum cognum* dixeris. Eundem esse puto quem paullo post *ὄνειρος* Svidas vocat & *περὶ κρίσεως ὄνειρων* de somniorum judiciis ait scripsisse.

Antiphon Sophili F. Atheniensis, populo Rhamnusius, cognomine Nestor, post Gorgiam in forensi dicendi genere excelluit, Magister Thucydidis.

Antisthenes patre cognomine, Atheniensis: ex Oratore Philosophus Socraticus, Peripateticus primum dictus deinde in Cynosarge docuit Cynicæ sectæ princeps, Diogenis Cynici præceptor. Scripsit tomos X, primum Magicum, in quo narrat de Zoroastre sapientiæ repertore. Hunc Aristoteli quidam, alii Rhodioni tribuunt.

Antonius Alexandrinus Gazæ & Byzantii causas egit, sacris alioqvi maxime deditus, ita ut Gazam redderet religiosiorem.

Apelles Colophonius, Pythii F. Ephori Ephesii & Pamphili Amphipolitani discipulus, pictor celebris, ab Ephesiis civitate donatus, frater Ctesiochi pictoris.

Apelliconis Teji Bibliotheca à Sylla in potestatem redacta.

Aphareus Atheniensis Orator, filius Hippici Sophistæ & Plathanes, Isocratis privignus (πρόγονος) clarus circa Olympiadem XCV. eodem quo Plato tempore.

Appianus sive Apianus scripsit Romanam historiam *τὴν καλεμένην βασιλικήν* - - *ῥωμαϊκὸς λόγος ἐννέα &c.*

M. Apicius &c.

Apion Plistonis F. cognomento Mochthus, Ægyptius sive Crætensis, Grammaticus, discipulus Apollonii Archibii, & Euphranoris centenarius majoris & Didymi. Docuit Romæ Tiberii & Claudii ætate, successor Theonis Grammatici, æqualis Dionysii Halicarnassici, Scripsit *ἱστορίαν κατ' ἔθνος* *historiam de singula gentibus*, aliaque.

Apollinaris Laodicensis tempore Constantii & Juliani, Grammaticus Philosophus & Poëta scripsit *contra Porphyrii libros XXX*, & versibus Græcis Heroicis *πᾶσαι τὴν τῶν Εβραίων γραφήν*, totum vetus Testamentum reddidit.

reddidit. Epistolas item scripsit & multos in S. Scripturam commen-
tarios. Idem hæreticus, filius Apollinaris Alexandrini.

Apologus Alcinoi Ἀπὸ τῶν φλυαριῶν, de iis qui futili & proluxo sermone
utuntur.

Apollodorus Athenienſis Comicus, fabulas scripsit XLVII. Vicit quinqvies.

Apollodorus Gelous Comicus, Menandri æqualis. ejus dramata : Σπα-
καρτερῶν ἢ Φιλάδελφοι, Δευσοποιοὺς, Ἰέρεια, γεγραμμάδοι πινυ, Ψευδαῖας,
Σίσυφός, Αἰσχυρίων.

Apollodorus Tarſenſis, Tragicus cujus dramata : ἀκανθοσπλήξ, τεκνοκλόνος,
Ἰλλητες, Θυέστης, ἰκέτιδες, Ὀδυσσεύς.

Apollodorus Athenienſis, Asclepiadis F. Grammaticus, Panætii Rhodii
Philosophi & Aristarchi Grammatici discipulus, primus usus tragiæ
bico carminis genere, ἤρξε δὲ πρῶτος τῶν καλεσμένων τραγιάμβων.

Apollonius Tyanenſis, Philosophus Apollonii F. temporibus Claudii,
Caji & Neronis usque ad Nervam clarus. Scripsit τελείας initia
sive de sacrificiis. Διθεήκην, testamentum. χρησμούς, oracula. Ἐπιστολάς,
Epistolas. Πυθαγόρε βίον, vitam Pythagoræ. Vitam Apollonii scripsit
Philostratus &c.

Apollonius Tyaneus Philosophus junior temporibus Hadriani Imp. teste
Agresphonte ἐν τῷ περὶ ὁμνύμων.

Apollonius Alex. cognomento dyscolus, pater Herodiani Grammatici
τῷ λεχνογεῶφῃ scripsit 1) περὶ μερισμῶν de partitione partium Orationis
libros IV. 2) περὶ συντάξεως de constructione partium orationis libros IV.
3) De verbo sive ῥηματικόν libros V. 4) De verbis derivatis in μὲ desinentibus.
5) De nominibus sive ὀνομαστικόν. 6) De nominibus per varias dialectos. 7) De
nominum fæmininorum casu recto. 8) De paronymiis. 9) De comparativis.
10) De dialectis Dorica, Jonica, Æolica, Attica. 11) De figuris Homericis.
12) περὶ καλῶς φασμένης ιστορίας, de historia commentitia. 13) De affectio-
nibus, περὶ παθῶν. 14) περὶ τόνων κατ' ἡναγκασμένων, de tonis coactis libros
duos. 15) περὶ τόνων σκολίων, de tonis obliquis. 16) περὶ προσωδιῶν de
accentibus libros V. 17) περὶ στοιχείων, de elementis sive litteris. 18) de pre-
positionibus. 19) περὶ τῶν Διδύμῃ πιθανῶν, de Didymi probabilibus. 20)
de compositione. 21) de iis quæ duobus modis efferruntur. 22) de vocola τίς.
23) de generibus. 24) de spiritibus. 25) de possessivis, 26) περὶ συζυ-
γίας de conjugatione.

Apollonius Archebuli sive Archebii F. scripsit de dictionibus Homericis,
ordine alphabetico.

Apollo-

Apollonius Aphrodisiensis, summus sacerdos & historicus scripsit *καρικὰ* sive *Historiam Caricam*. *Περὶ Τραλλέων de Trallibus*. *Περὶ Ορφείως καὶ τῶν τελετῶν αὐτοῦ. De Orpheo & ipsius sacris*.

Apollophanes Atheniensis, Comicus antiquus cujus dramata : *Δάλις, Ἴφιγέρων, Κρήτες, Δανάη, Κεῖλαυροι*.

Aquila Philosophus scripsit *σχολιὰ λογικὰ περὶ συλλογισμῶν*.

Aquila Grammaticus. Musicus.

Araros Atheniensis, Comicus filius Aristophanis Comici, qui primum docuit Comœdias Olympiade 101. Ex dramatibus ejus sunt : *Καρυὶς, Καμπυλίαν, Πανὸς γοναί, Τμήναρος, Ἄδωνις, Παρθενίδιον*.

Aratus Solensis Cilix Athenodori F. auditor Menecratis Grammatici Ephesii, Philosophorum Timonis & Menedemi. Vixit Olympiade CXXIV. familiaris Antigono Gonatæ, Regi Macedonia, Demetrii poliorcetæ filio, æqualis Antagoræ Rhodii & Alexandri Ætoli, fratres habuit Myrin, Calondam & Athenodorum. Poëta epicus scripsit *Φαινόμενα*, in quibus initium admirabile & Homeri felix imitatio. *Ἕμνος ἐν Ραπηνί, Σπονδοφόρος, Πάγνια, Ἀστρολογίαν καὶ ἀστρονομίαν. Σύνθεσις Φαρμάκων, θηριακῶν ἐπιήδηα. Ἀνθρωπογονίαν. Ἐπιθυμικόν. εἰς Θείοπρεπον (epicedium) εἰς Ἀντίγονον. Ἡθοποιίας. Ἐπιστολάς. Ἐπιγρᾶμματα in Philam Antipatri filiam, Antigoni uxorem. Ἀναβόμην. In Pausaniam Macedonem. Epicedium Cleombroti. Διόρθωσις Ὀδυσσεύς ἐπιπλοῦσιν Ὀδυσσεύ. & Epistolæ oratione soluta.*

Archedicus *κωμωδιογράφος* qui contra Democharem Demosthenis sororis filium scripsit.

Archelaus Apollodori vel Midonis F. Milesius, Philosophus Physicus, primus ex Jonia Physiologiam in Græciam introduxit, discipulus Anaxagoræ, præceptor Socratis & Euripidis : scripsit Physiologiam & alia nonnulla. Nihil justum vel turpe natura esse docuit, sed instituto omnia.

Archelaus Coloniae presbyter, contra quem scripsit Basilus Irenopolis Episcopus.

Archias Theagenem ob facultates amissas consolans. (ex Damascio.)

Archias *Φυγαδοθήρας* qui oratores fugā sibi cupientes consulere, venatus est ut Antipatro traderet.

Archibius Apollonii F. Grammaticus, scripsit *ἐξήγησιν Ἐριγραμμάτων Καλλίμαχι*.

Arch-

Archibius Ptolemæi F. Leucadius vel Alexandrinus Grammaticus ex eorum numero qui Romæ usque ad Trajani Imp. tempora docuerunt.

Archigenes Philippi F. Apameensis Syrus, Medicus Agathini discipulus qui Romæ Trajani tempore artem Medicam exercuit. Vixit annos LXXIII. scripsitque multa Medica Physicaque.

Archilochus maledicus, alioqui insignis Poëta quem à Calonda interfectum Pythia ulta est &c.

Archimedes Trallianus Philosophus scripsit *ὑπόμνημα commentarium in Homerum: & Mechanic. &c.*

Archippus Atheniensis Comicus antiquus qui semel vicit Olympiade XCI.

Archytas Tarentinus Hæstæi F. aut Mnesarchi vel Mnesagoræ, Philosophus Pythagoricus qui Platonem servavit, cum eum ad mortem quaereret Dionysius tyrannus. Empedoclis discipulus Philosophiam docuit multosque libros scripsit. Inventor *παραγῆς* sive crepitaculi. *Τὴ ποινὴ τῶν Ἰταλιωτῶν προέβη τετρατῆρος αἰρεθεὶς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν περὶ ἀκρίνον τὸν ἴσον Ἑλλήνων. Communi Italotarum præsuit, Diffusor à civibus & vicinis Grecis creatus.*

Ariani Plathyriani &c.

Arignote Samia discipula Pythagoræ & Theanus, Philosopha Pythagorica. Scripsit *Bacchica* sive *τελεσθῆς Διονύσου*, &c. *de Cereris Mysteriis*, nec non *Epigrammata*. Fertur etiam illius sub nomine *liber sacer*, *ἱερὸς λόγος*.

Arion Cyclei F. Methymneus Lyricus vixit Olympiade XXXVIII. Quidam Alcmanis filiam tradidere. Scripsit *ᾠμαῖα cantica* &c. *προίμια hymnos* ad versus heroicos bis mille. Dicitur tragici modi inventor fuisse & primus chorum instituisse & dithyrambum cecinisse & ita nominasse quod à choro canitur, & satyros introduxisse versibus loquentes.

Aristarchus *Θέων* (habitatione) Alexandrinus, *Φύσει* (gente) Samothrax Aristarchi F. clarus Olymp. CLVI. tempore Ptolemæi Philometoris cujus filium erudiit. Fertur scripsisse ultra DCCC. libros *ὑπομνημάτων* sive commentariorum. Discipulus Aristophanis Grammatici, cum Græte Pergameno Pergami sæpe concertavit. Discipulos habuit Grammaticos circiter XL. Annos natus LXXII. in Cypro aqua intercute laborans necem sibi inedia conscivit relictis filiis Aristarcho & Aristagora, nullius ingenii, ex quibus Aristarchum venditum Atheniensis redemerunt.

Aristarchus Tegeates Tragicus, æqualis Euripidis qui primus dramata ad illam prolixitatem produxit, docuit tragedias LXX, vicit duobus.

LIII

Olli

Obiit centenario major. Morbo cum laborasset, Æsculapio pro re-
stituta valetudine drama Ἀσκληπίον dedicavit.

Aristeas Democharidis aut Canstrobii F. Proconnesius, Poëta Epicus, scri-
psit τὰ Δερμάσπεια καλέμενα ἔπη, *cantamina Arimaspea* sive Historiam
Arimasporum Hyperboreorum libris III. & soluta oratione nonnul-
la, & *Theogoniam* versibus mille.

Aristides Adrianensis ex Adrianis Mysiæ sive Bithyniæ Sophista Polemonis
Smyræni Rhetoris discipulus, filius Eudæmonis Philosophi, flaminis
Dialis in patria sua. Athenis Herodem & Pergami Aristoclem audi-
vit, floruitqve Antonini Imp. tempore & vitam usque ad Commodum
produxit. Orationes ejus quam plurimæ, aliæ apud alios circums-
feruntur.

Aristippus Aritadæ F. Cyrenæus Philosophus, Socratis auditor, sectæ auctor
Cyrenaicæ, prius Socraticorum qvi mercedem a discipulis exegit.
Xenophonti infestus, austeritatis Antisthenis derisor. A Diogene
ipse dictus κύων βασιλικός. Plura ejus feruntur Apophthegmata &c.
Audivit eum Arete filia, cujus filius Aristippus junior, metrodidactus.
Hujus auditor Theodorus dictus atheus, mox Deus. Theodorum
Antipater, Antipatrum Epitimedes Cyrenæus, Epitimedem Para-
bates, Parabatem Hegesius Pischianatus, Hegesiam Anniceris, non
ille qvi Platonem redemit.

Aristo Platonis Pater. &c.

Aristo Lembus qvi librum Herodiani, ἡ καθόλου (scil. τέχνη) inscriptum
in compendium redegit Danaoque inscripsit.

Aristocles Messenius, Philosophus Peripateticus scripsit περὶ Φιλοσοφίας
de Philosophia libros X. in quibus omnes Philosophos & ipsorum opi-
niones recenset. Ποτερον σπουδαίότερος Ὀμηρῶς ἢ Πλάτων. *utrum Ho-
merus præstantior an Plato.* Τέχνας ἡθολικάς. *Artem Rhetoricam.* περὶ
Σαραπίδῃ. *De Sarapide.* Ἠθικά *De moribus libros IX.*

Aristocles Lampſacenus Philosophus Stoicus scripsit ἐξηγήσιν τῶν χροστίπων
περὶ ἧς πῶς ἕκαστα λέγομεν καὶ ἀγωνόμεθα, *enarrationem in Chrysippi
de ratione qua singula eloquimur & cogitamus, librum IV.*

Aristocles Pergamenus Sophista qvi Trajani & Adriani temporibus vixit.
Scripsit *Artem Rhetoricam, Epistolas. De Rhetorica libros V.* Μελέτας *decla-
mationes.* Πρὸς τὸν βασιλέα ὅτι τῇ ἀγωνιᾷ ἔχρυσός. *Ad Impera-
torem de auri distributione.*

Aristogenes Thasius Medicus libros XXIV. scripsit, in quibus præstantiora
judicata

judicata sunt *περὶ διαίτης de victus ratione, περὶ δυνάμεως, de facultate, περὶ δακτύων, de venenatis animalibus, περὶ σπέρματος de semine, ὑγιεινὸν de valetudine tuenda, ἑπιστολικά quæ sita per Epistolæ. Ἐπίσημὴ Φυσικῶν βοηθημάτων πρὸς Ἀντίγονον. Naturalium remædiorum compendium ad Antigonum.*

Aristogenes Cnidius, Medicus, servus Chryssippi Philosophi, & Antigoni Gonatæ Medicus.

Aristogiton Cydimachi (Scydimi) vel Lyssimachi E. Atheniensis, Rhetor, matre libertina, propter impudentiam Canis cognominatus & ab Atheniensibus interfectus &c. Scripsit Orationes, Apologiam adversus Demosthenem belli ducem: adversus Lycurgum, adversus Timotheum, adversus Timarchum, adversus Hyperidem (quem ob decretum post cladem Chæronensem factum actione τῶν ὁρῶντων persecutus est sed frustra) adversus Thrasylum, & Ὀρφανικὸν sive orationem pro pupillis.

Aristomenes Atheniensis Comicus τῶν ὑποδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμῶδιας ex iis qui antiquæ Comœdiæ proximi fuere, belli Peloponnesiaci tempore Olymp. LXXXV. Dictus θυροποιός.

Aristonicus Alexandrinus Grammaticus scripsit περὶ τῶν σημείων de notis Criticis in Theogonia Hesiodi. & libros VI. τῶν τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεύς ἀσυντάκτων ὀνομάτων, de nominibus in Iliade & Odyssea quæ à communi consuetudine recedunt.

Aristonymus Comicus tempore Ptolemæi Philadelphi & Philopatoris, & post Apollonium (Rhodium) Bibliothecæ Regiæ præfuit annum agens LXIV. Cum fugam moliretur ad Eumenem, conjectus est in carcerem, & post aliquod tempus emissus, obiit ex stranguria anno ætatis LXXVII. Scripta ejus permulta sunt, ex Comœdiis ejus ab Athenæo citatur ἥλιος ῥιγῶν sol algens.

Aristophanes Byzantius Grammaticus filius Apellis qui ordines duxit, discipulus Callimachi & Zenodoti, quorum hunc juvenis, illum puer audit, & præterea Dionysii Jambi & Euphronidæ Corinthii sive Sicyonii. Vixit Olympiade CXLV.

Aristophanes Rhodius sive Lindius, (aliis Ægyptius, aliis Camirensis) civitate Atheniensis, Comicus filius Philippi, in scena certavit Olympiade CXIV, tetrametri & octametri inventor. Filios habuit Ararotem, Philippum & Philætarum Comicos. Quidam ἀπόδαλον, libertum fuisse tradiderunt. Dramata ejus sunt LIV. ἅπερ δὲ πεπεράχαμεν, LIII 2 quæ

qvæ autem tractavimus sive in qvæ commentati sumus * *Achæarnenses, Rana, Pax, Ecclesiastusa, Theſmophoriastusa, Equites, Lyſiſtrata, Nubes, Aves, Plutus, Veſpa.*

Aristoteles Nicomachi & Phæstidis F. (Nicomachus autem Medicus fuit ex Asclepiadarum genere, à Nicomacho Machaonis filio oriundus) ex Stagira urbe Thraciæ Philosophus, discipulus Platonis, *τεταυλὸς τὴν φωνήν*, balba voce. Fratres habuit Arimnestum & Arimnestem, filiamque ex Pythiadē (Hermiæ Evnuchi Atarni in Troade Principis filia) ipsi natam qvæ tribus maritis nupsit liberorumque aliquot mater ante patrem decessit. Habuit & filium Nicomachum ex Herpyllide concubina. &c. præfuit per annos XIII. Peripateticæ Philosophiæ ita dictæ *Διὰ τὸ ἐν περιπάτῳ ἦτοι κήπην διδάσκειν* quoniam in Peripato sive horto docuit Aristoteles, relicta Academia in qvæ Plato docuerat. Natus est XCIX. Olympiade : & Chalcide, hausto aconito obiit, qvæ in ius vocabatur quod Pzanem in Hermiam Evnuchum scripserat. Alii ajunt ex morbo discessisse annos natum LXX. Timæus Aristotelem omnibus proscindit convitiis : sed aliorum judicio *τῆς φύσεως γραμματεὺς* *Natura scriba* fuit, *τὸν κάλαμον λασβεῖχων εἰς τὴν* *qui calamum in mentem intinxit*, quemque nihil fugit rerum utilium abstrusiorumque.

Aristoxenus Mnesiæ Spinthari Musici Tarentini F. Apud Mantineenses operam dedit Philosophiæ & Musicæ, auditor patris, & Lampri Erythræi, Xenophili Pythagorei & denique Aristotelis, quem defunctum convitiis insectatus est quod scholæ successorem Theophrastum reliquisset non se, cujus tam magna esset inter auditores ipsius gloria. Aequalis fuit Dicæarchi Messenii ab Olympiade CXI. Conscripsit Musica, Philosophica, Historias & omnigenæ eruditionis libros CCCCLIII. Alius Aristoxenus Cyrenæus luxui adeo deditus ut lactucas in horto suo vesperi mulso rigaret, dicens virides inde placentas sibi enasci.

Arnuphis Ægyptius Philosophus qvæ Romanis siti laborantibus præsentem Marco Antonino Imp. dicitur arte coëgisse nubes & imbrem conciliasse. Alii ajunt hoc effecisse Julianum Chaldæum.

Arrhesius Monachus.

Arrianus Poëta Epicus versibus Græcis heroicis Georgica Virgilii reddidit, scripsit-

* Sunt verba Scholiastæ Aristophanis, ad *μεγέλης* suas in Comicum respicientis,

scripsitque Ἀλεξανδριάδα sive de rebus gestis Alexandri rhapsodias XXIV. & in Attalum Pergamenum poemata.

Arrianus Nicomedienſis, Philoſophus ἐπικηρτής, junior Xenophon. Romæ vixit temporibus Adriani, Antonini & Marci Imperatorum & διὰ τὴν τῆς παιδείας δεξιότητα propter præclaram doctrinam, teſte Heliconio, ad Conſularem uſque dignitatem evectus. Scripſit libros quam plurimos.

Artemidorus ex Daldi Lyciæ opido Philoſophus ſcripſit ὀνειροκρίτικὰ de ſomniorum interpretatione libros IV. δειωνοσκοπικὰ, de auguriis. χειροσκοπικὰ de divinatione qua fit per manuum inſpectionem.

Artemidorus Pſeudoariſtophanius vocabula opſartytica ſive de re coqvinaria collegit.

Aſclepiades Diotimi F. Myrleanus (ex Myrlea Bithyniæ, deinde dicta Apamea) τὸ ἀνωθεν γένος ſi altius genus repetas Nicæenſis, Grammaticus, Apollonii diſcipulus qui vixit Attali & Eumenis Pergamenorum Regum tempore. Scripſit φιλοſόφων βιβλίων διορθωτικὰ Philoſophicorum librorum emendationem, aliaque multa. Docuit Romæ tempore Pompeji Magni, & Alexandriæ regnante Ptolemæo quæto adoleſcens commoratus eſt.

Aſclepiadæ Medici, ab Æſculapio Medicinæ præſide.

Aſclepiodotus Alexandrinus, de quo multa Svidas è Damafcio.

Aſconius Pædianus.

Aſcræus, Heſiodus.

Aſinius Pollio Romanus ἱſτορίας ῥωμαϊκὰς συνέταξεν Hiſtoriam Latine composuit libris XVII. ἔτ' πρῶτ' Ἑλληνικὴν ἱſτορίαν ῥωμαϊκῶς συνεγεγράφετο, & primus hiſtoriam Grecam ſtylo Latino tradidit.

Aſpasia Mileſia ſcæmina celeberrima & ſingulari eloquentia prædita, Sophiſtria, διδάσκαλος λόγων ῥητορικῶν magiſtra & amica Periclis & uxor denique, quæ duorum bellorum Samiaci & Peloponneſiaci cauſa fuiſſe traditur, & ex qua Pericles filium ſibi cognominem ſuſcepit. Fuit & altera meretrix ab Aſpasia Periclis diverſa.

Aſpſius Byblius Sophiſta, æqualis Ariſtidis & Adriani, ſcripſit de Byblo, περὶ εἰδῶν ἐχρηματιſμένων, de ſtatibus figuratis. μελέτας, declamationes. Τέχνας, artem Rhetoricam. ὑπομνήματα, commentarios. λαλιὰς ſermones. Encomium in Adrianum Imp. & in alios quosdam.

Aſpſius Tyrius, Sophiſta & Hiſtoricus ſcripſit de Epiro & rebus Epiroticis hiſtoriam ſύμμικτον ſive miſcellaneam libris XX. De arte Rhetorica, & alia.

Aspasius Demetriani Critici & Mathematici F. Ravennas Sophista, temporibus Alexandri Mammæ scripsit πρὸς τὰς Φιλοειδόμενους καὶ πρὸς Ἀρίστωνα *adversus maledicos* & *Aristonem varias orationes*. Audivit Paulaniam & Hippodromum & artem Rhetoricam Romæ docuit, ubi diuclarus fuit.

Astrampsyclus scripsit βιβλίον ἱατρικὸν εἰς ὄνων θεραπεΐαν *librum veterinarium de asinorum curatione*. & ονειροκριτικὸν *de interpretatione somniorum*.

Astronomiam inter Babylonios primus invenit Zoroastres & post eum Hostanes, qvi ex genitura & motu cœli fata hominum nascentium observare cœperunt. Ab his Ægyptii & Græci doctrinam illam accipere, qvī nascentibus itidem themata notabilia assignant.

Astyages Grammaticus scripsit *artem Grammaticam*, *De Dialectis*, *De metris*. κανόνες ὀνομαστικῆς, *regulas nominum*. *Commentarium in Callimachum*.

Astyariastra scripsit περὶ χημάτων συνεσιαστικῶν. Eam imitata Philænīs & Elephantine.

Astydamas senior, filius Morsimi & nepos Philoclis Tragicorum, Tragicus & ipse Atheniensis scripsit tragœdias CCXL. vicit XV. Anteqvam ad tragœdias scribendas se conferret, audivit Isocratem.

Astydamas junior, prioris filius, Tragicus cujus dramata Ἡρακλῆς σατυρικός, Ἐπίγονοι, Ἄϊας μαγνόμενος, Βελλεροφόντης, Τυρῶ, Ἀλκμήνη, Φῶνιξ, Παλαμήδης.

Athenæus Naucratis Grammaticus qvi Marci Imp. tempore vixit, scripsit librum qvi inscribitur Δειπνοσοφισαί &c.

Athenodorus Stoicus Philosophus sub Octaviano Imp. &c.

Athenodorus junior, omnibus ad Philosophiam subsidiis ab ingenio & recta animi voluntate instructus erat, Procli tempore, & perspicue discipulis suis scriptores explicabat. Hunc Sallustius dixit similem igni, omnia propinqua incendenti. Persuasit tamen ei ne Philosophum se profiteretur.

Atlas qvem fabulæ ferunt cœlum & terram humeris gestare &c.

Atticus CPolitanus post Arlacium Chrysostomi successorem Episcopus Sebastię in patria à Monachis Macedonianis qvi ex Eustathii Episcopi schola prodierunt institutus, postea ad Catholicam Ecclesiam se transtulit. Eruditus nec minus præstans pietate ac prudentia in veterum libris multum operæ posuit, noctes insomnes in eorum lectione traducens: proinde Philosophorum ac Sophistarum sermonibus tanqvam re nova minime terrebar. In presbyteriū adhuc

adhuc constitutus gradu, orationes à se compositas, quas memori-
ter didicerat, in Ecclesia recitabat. Postea ex tempore loqui &
panegyricam concionandi rationem sectari cœpit, nec tamen
sermone ejus vel plausu excepti vel scripto mandati &c. è So-
zomeno.

Augarus Edessæ Rex qui Trajani Imp. temporibus vixit, eiqve Edessam
venienti dona obtulit.

Augeas Atheniensis, mediæ Comœdiæ Poëta. Ex ejus dramatibus sunt:

Ἀγροικὸν *agrestis*, Πορφύρεα *purpurea*, δις κατηγορούμενον *bis accusatus*.

Augustus Cæsar Octavianus ὁ σεβαστὸς scripsit περὶ ἑἰδῶν βίη καὶ τῶν
πραγμάτων *de vita sua & rebus gestis* libros XIII, itemqve *Tragœdias* *Aja-*
cet & *Achillam*. Censu instituto reperit τὴν Ῥωμαίων Romanam di-
tionem inhabitari ab hominibus 4101017. &c. Facto sacrificio
Pythiam interrogavit quis post ipsum imperaturus esset? illa verò
respondit:

Παῖς Ἑβραῖὸς κέλεται μὲ θεοῖς μακάρεσσιν ἀνάσσειν
τόνδε δοκὸν προλιπὼν, καὶ αἰδὼν αὐδῆς ἰκέσθαι.
Λοιπὸν ἀπὸ τῶν σιγῶν ἐκ βωμῶν ἡμετέρων γέ.

Hinc Augustus oraculo egressus in Capitolio aram erexit eiqve li-
teris Latinis inscripsit: *Hæc est ara primogeniti Dei.*

Aulus Postumius poëma & pragmaticam historiam Græce scribere ausus,
in procœmio veniam à lectoribus postulavit, si civis Romanus Græ-
cæ dictionis elegantiam, & congruentem compositionem non fuisset
affecutus, quod ei versum vitio est &c.

Αὐτὸς ἔφα, de Pythagora dictum.

Auxentius Confessor ex Licinio notario Episcopus Mopsuestenus, frater
Theodori Athenis eruditi qui factus est Tarsensis Episcopus, &c.

Babrias vel Babrius versibus choliambicis *fabulas*, scripsit *libris decem*, Æso-
picas ex prosa in metrum transferens.

Babylas Episcopus Antiochenus Numeriano vel Decio Ecclesiam ingre-
di cupienti resistit, & cum tribus fratribus alacriter subiit martyrium.

Bacchylides Cæius ex Julide una quatuor * civitatum Cei insulæ, Medonis
F. nepos Bacchylidis athletæ, cognatus Simonidis Lyrici, & ipse
Lyricus.

Bacis, vates. Philetas Ephesius tres Bacidas fuisse dicit, unum ex Eleone
Bœotiz,

III. 2. *æthere* tres sunt Carthia, Coressia sive Corissia & Poressia.

- Bœotiz, alterum Atheniensem (Pisistratum) & tertium Artadem ex civitate Caphya, qui & Cydas & Aletes vocatus fuit. &c.
- Basilicus Sophista scripsit *περὶ τῶν λέξεων σχημάτων de diffusionum figuris, περὶ ῥητορικῆς ὡς τε καὶ περὶ ἀσκήσεως de rhetorico apparatus seu de exercitatione, περὶ μέταποιήσεως de μεταρραφί, & alia quædam.*
- Basilus Cæsareæ (olim Mazaca) in Cappadocia Episc. Gregorii Naz. amicus vir ἐλλογιμώτατος καὶ πάσης παιδείας εἰς ἄκρον ἐληλακός. Scripsit plurima, in quibus maxime admirationi sunt quas in *Hexæmeterum* composuit homiliæ IX. Scripsit & insignes libros *contra Eunomiam, & de Spiritu S. & librum æsteticum & de virginitate.* Et *XL. Martyrum Gordiiqve, & Barlaami & Julitta laudes.* Et in *Psalmos varios & Eubicos sermones.* Et *Epistolas* ὧς καὶ δὲν ἄμεινον ad *Libanium Sophistam, Gregorium Naz. aliosqve &c.* Habuit fratres quatuor Gregorium Nyssenum, Petrum Episcopum & duos Monachos.
- Basilus Ancyranus, in patria Episcopus arte Medicus scripsit contra *Marcellum & de virginitate & alia non pauca.* Hic Constantii tempore princeps Macedonianæ sectæ fuit cum Eustathio Sebasteno.
- Basilus Irenopolis Ciliciæ Episc. tempore Anastasii Imp. scripsit contra *Archelaum Coloniz presbyterum.*
- Bassarica sive *Διονυσιακὰ* scripsit Soterichus, qui Diocletiani vixit temporibus.
- Bessus Corinthius pseudophilosophus, cujus convicia Apollonius Tyanen-
sis Epistolis & sermonibus compescuit.
- Batalus (mollis) dictus est Demosthenes in juventute, senex *argus* serpens callidus.
- Biantis Prienensis *δικη*, in causis orandis probitas conjuncta cum summa eloquentia. Hipponacti *δικάζειναι βίαντες* & *Περηνίως κρείστων.*
- Βίβλοι Θεοῦ, per libros DEI, intelligitur ejus cognitio & perennis memoria, Psalm CXXXIX. 16.
- Bolus Democriteus Philosophus scripsit *περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ιστοριῶν εἰς ἐπίστασιν ἡμᾶς ἀγαγομένων, de utilitate quam ex lectione historiæ capimus. περὶ θαυμασιῶν de rebus mirabilibus. Φυσικὰ διυλαμμενὰ de remediis Physicis. περὶ συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν. De sympathiis & antipathiis. περὶ λίθων κατὰ στοιχεῖον, de lapidibus secundum ordinem alphabeticum. περὶ σημείων τῶν ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀέρος καὶ λύχνου καὶ ἱριδος, de signis quæ ex inspectione Solis, Luna, æris, lucerna & iridis observantur.*

Brachman Rex qvi regioni nomen dedit , scripsit leges Brachmanum & de ejusdem gentis Rep. idiomate vernaculo.

Brachmanes, gens religiosissima, multasque opes possidens & habitans insulam Oceani quam DEus velut sortem illis adtribuit. Eo cum pervenisset Alexander Macedo, columnam erexit cui hæc verba fecit inscribi : *Εγὼ μέγας Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς ἐφθασα μέχρι τῆς.*
Ego magnus Alexander Rex huc usque perveni, &c.

Brutus dux exercitus apud Romanos scripsit *Epistolas*, & *Epitomen historiarum Polybii*. Ejus stylus & character Epistolarum valde probatur.

Βοιωτίᾳ νέμῳ cantilena Bœotica proverbium de iis qvi initio qvieti postea vehementes se præbent.

Cadmus Pandionis F. Milesius qvi primus ut ajunt Historiam oratione soluta scripsit, Orpheo paullo junior. *Origines Mileti & totius Jonia libris IV.* Hunc ajunt primum litteras in Græciam intulisse, quas primi Phœnices invenerunt.

Cadmus Archelai F. Milesius Historicus junior, (Lycius forsan est alius) scripsit *λύσιν ἐρωτικῶν παθῶν*, *remedia amoris libris XIV.* & *Historias Atticas libris XVI.*

Cæcilius Siculus Callantianus Rhetor Romæ eloquentiam docuit ab Augusti temporibus ad Adrianum, ex servitute manumissus & antea *Arabagathus* vocatus, religione Judæus. Libros scripsit quamplurimos, *Contra Phryges*, duos. *Eclogam vocum elegantiorum secundum ordinem alphabeticum.* *Comparisonem Demosthenis & Ciceronis.* *Quanam sit differentia si quis imitetur Atticos vel Asianos.* *De chaxactere decem oratorum.* *Comparisonem Demosthenis & Æschinis.* *De Demosthenis orationibus germanis & spuris.* *De iis qua ab oratoribus vel secundam vel præter historia veritatem dicta sunt.* Item alia quam plurima. Miratur Svidas Judæum rerum Græcarum adeo peritum fuisse. *Τὸτο δὲ θαυμάζω, πῶς Ἰσραὴλ σοφὸς τὰ Ἑλληνικά.*

Cæsar Augustus cognomento Octavianus *de vita propria rebusque à se gestis* libros XIII. scripsit.

Cæsar Tiberius scripsit *Epigrammata & artem Rhetoricam.*

Cæsarius Gregorii Theologi frater scripsit varia, itemque *contra Græcos.*

Cajanus Arabs Sophista, discipulus Apſinis Gadarensis, vixit Maximini & Gordiani temporibus, scripsitque *περὶ συντάξεως*, *de constructione libros V.* item *Artem Rhetoricam & declamationes.* Idem eloquentiam Beryti docuit.

M m m m

Cajus

Cajus Julius Cæsar primus Romanorum Imp. scripsit *metaphrasin Phœnomenorum Arati* : & *artem Grammaticam Latine*, item *de vita propria*.
 Lege lata potestatem dedit servis dominos accusandi. &c.

Cajus Cæsar cognomento **Caligula** *artem Rhetoricam Latine* scripsit.

Calanus Indus, unus ex **Brachmanibus**, (sic quemvis sapientem Indi vocant) in cujus honorem **Alexander Magnus** funebres ludos instituit, & vini potores bibendo inter se certare jussit propter Indorum vinositatem. Hic ad omnes quæstiones **Alexandro** apte respondit.

Callias Syracusanus in historia **Agathocli** muneratori suo adulatus, & quem omnia divina & humana jura violasse non ignorabat, cum pietate & humanitate omnes mortales antecelluisse scripsit. &c. à **Diodoro Siculo**.

Callimachus Batti & Mefatmæ F. Cyrenæus Grammaticus, discipulus **Hermocratis Jafensis** Grammatici, uxorem habuit **Euphratis Syracusani** filiam : Sororem **Megatimam**, cujus filius fuit **Callimachus junior**, qui de insulis oratione ligata scripsit. Quamplurima omnis metri genere & soluta oratione composuit, ut libri ejus numerum octingentorum superent. Litteras docuit in exiguo vico **Alexandriæ Eleusine**, donec commendaretur **Ptolemæo Philadelpho**. Vitam produxit usque ad **Ptolemæum Evergetem** qui regnum suscepit **Olymp. CXXVII. 2.** Ex scriptis ejus sunt : *ἱὸς ἀφ' ἧς ἴης ἀδελφῆς* Semele. *Argorum origines*. *Arcadia*. *Glaucus*. *Elpides*. *Dramata Syrica*. *Tragædia*. *Comædia*. *Μέλη* hæc carmina lyrica. *Ibi* (quo obscuro poemate stylum acerbè strinxerat in **Apollonium Argonauticorum scriptorem inimicum suum**) *Museum*. *Πίνακες* Tabula eorum qui in quavis disciplina claruerunt, eorumque quæ scripserunt, libri **CXX**. *Tabula & descriptio eorum qui Comædias & Tragædias docuerunt*, ab initio & secundum seriem temporum. *Index scriptorum & vocum inusitatarum Democriti*. *Nomina mensium apud singulas gentes & urbes*. *Origines insularum & urbium*, nominaque earum mutata. *De fluminibus Europa*. *De mirabilibus Peloponnesi & Italia*. *De mutatis piscium nominibus*. *De veniis*, *De avibus*, *De fluminibus orbis terrarum*. *Miraculorum quæ in toto orbe terrarum sunt, collectanea*.

Callimachus junior natus ex **Megatima Callimachi senioris** sorore & **Stasenore** : poëta epicus, qui de insulis oratione ligata scripsit.

Callinicus Caji F. Sutorius cognominatus, **Sophista Syrus** vel, ut alii tradunt, **Arabicus**, sed revera **Petræus**, qui docuit **Athenis**. Scripsit ad **Lupum de cælozelia rhetorica**, *Allocutionem ad Galienum*. *Ad Cleoparam*.

De

De Alexandrinis historiis περι τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἱστορῶν libros X. Adversus Philosophorum sectas. De Romanorum renovatione περι τῆς Ῥωμαίων ἀνακαινώσεως, & alia encomia atqve orationes.

Calliphanes Parabrycontis F. De iis qvi falsam variz eruditionis speciem præse ferunt. Hic enim multorum poëmatum & orationum initia ad tres usqve vel qvatuor versus recitans, variz doctrinæ laudem affectabat.

Callisthenes Demotimi vel Callisthenis F. Olynthius, discipulus Aristotelis ejusqve ἀνεψιῶδες consobrini filius. ἦν δὲ εὐφυὴς πρὸς τὸ ἀνίστασθαι καὶ λέγειν καὶ ῥύμη πολλὰ φέρεσθαι. *promptus dicere ex tempore & rapido orationis impetu ferri.* Eum & Nearchum Tragicum Alexander ferrea inclusum cavea interfecit qvod ipsi svaderet ne ab Atheniensibus Dominum se vocari pateretur, vel qvod insidias Regi struxisset. Alii tradunt periisse phthiriali.

Capito, Lycius, historicus. Hic Isaurica libris VIII. scripsit, & Eutropii qvi Livium scriptorem Latinum in compendium redegit, epitomen Græce vertit. Idem etiam de Lycia & Pamphylia scripsit.

Carcinus Agrigentinus Tragicus, & Carcinus Theodectis vel Xenoclis F. Atheniensis Tragicus. Fabulas edidit CLX. vicit una. Floruit Olympiade centesima ante regnum Philippi Macedonis. Ex dramatibus ejus sunt *μῦθες mures*; tum *Achilles* & *Semele* ut ait Athenæus. &c. Xenocles Carcini F. multis machinis ad percellendos spectatores in tragœdiis suis usus fuisse videtur, qvem ideo Plato *δωδεκαμήχανον* appellat. Carcini poëmata *αἰνυματώδη*, Carcinus enim Orestem ab Ilo cædem matris coactum fateri, obscuris verbis respondentem inducit.

Carica Musa i. e. cantilena tristi & lugubri. Solebant enim Cares *Σρηνοδοίτινες ἄνθρωποι*, lugubria carmina canere & alienos mortuos mercede lugere. Quidam accipiunt pro barbara & obscura, qvia Cares barbare loqvebantur.

Carneades Afer, Cyrenæus, Philocomi F. Philosophus, novæ Academiz auctor, qvo mortuo Lunam defecisse & Solem obscuratum fuisse tradunt.

Carneades alter, Atheniensis philosophus, Anaxagoræ discipulus.

Castor Rhodius vel Galata vel ut falso alii, Massiliensis, orator *Φιλοράματος* *amicus Romanorum* nuncupatus. Hic ducta Dejotari Senatoris (Rom.) filia ab ipso cum uxore sublatus est, qvod eum apud Cæsarem crimina-

natus esset. Scripsit *descriptionem Babylonis & catalogum eorum qui maris imperium obtinuerunt, libris duobus.* Χρονικά ἀγνοήματα *De iis quæ à Chronologis ignorata fuerunt. De argumentis oratoriis libris V. De persuadendiratione. De Nilo. Artem Rhetoricam & alia.*

Cato à Romanis dictus Demosthenes &c. *ex Appiano.*

Cebes Thebanus Philosophus, Socratis discipulus, cuius tres circumferuntur Dialogi, *Septima, Phrynichus & Tabula.* ἐστὶ δὲ τῶν ἐν αὐτῷ διήγησις, *hac continet narrationem eorum quæ apud inferos sunt. Et alia quædam.*

Cecidius poëta dithyrambicus valde antiquus, cuius meminit Cratinus Panoptis, & Aristophanes (Nubibus.)

Celsinus Eudori F. Castabalensis Philosophus, scripsit *συναγωγὴν πάσης αἰρέσεως φιλοσόφου, collectionem in qua omnium sectarum Philosophicarum dogmata recenset, itemque alia.*

Cephalio sive Cephalo Gergethius orator & historicus qui fuit Adriani tempore, & patria propter principum invidiam relictâ, in Sicilia vitam egit. Scripsit *πανδοπακείσεως* variarum historiarum libros IX, quos Musas inscripsit, dialecto Jonica. Item declamationes Rhetoricas & alia.

Cephalus Atheniensis Orator & Demagogus qui primus procœmia & epilogos composuit & tempore anarchiæ vixit, Filia ipsi fuit Oœa.

Cephisodemus Atheniensis orator loquax & peritus causarum patronus, Periclis adversarius æmulusque.

Cephisodorus Atheniensis Tragicus, (Comicus potius) antiquæ tragediæ (Comœdiæ) poëta. Ex ejus fabulis sunt *Ἀνδραῖς, Ἀμαζόνες, Τροφῶνις, &c.* Alius Cephisodorus qui ut bardus & stupidus à Comicis perstringitur.

Chæremón Comicus ex cuius dramatibus sunt *τραυματίας, ἔρεος, ἀλφειόβουα, κείλαυρος, δίωνισκος, Ἰδυσσεύς, Θυίσης, Μυρίας.*

Alius Chæremón qui scripsit Hieroglyphica.

Chærephón Socrati maxime familiaris : hujus nullum scriptum exstare dicitur. Cum fratre graves exercentem inimicitias monuit Socrates nullum etiam oculorum vel manuum aut pedum esse usum nisi concordēs fuerint. *ex Xenophonte.*

Chæris citharædus &c.

Chalcenterus dictus est Didymus Grammaticus propter assiduam studium quod libris impendit : ajunt enim super tria millia librorum eum scripsisse,

Chaldæi

Chaldæi nomen gentis in Astronomia exercitatissimæ. *Χαλδαῖνὰ Πηλη-
δευματο* &c.

Chanaan à quo Chananæi, à Josua regione sua expulsi qui deinde Africam incoluere, *καὶ ἕως μέχρ' οὖν αἱ τοιαύται πλάκες ἐν τῇ Ναμυδίᾳ περιέχον-
σαι ἄτας' ἡμῖς εἰσμέν χαναναῖοι, ὡς ἐδίδωξεν Ἰησοῦς ὁ ληστής.*

Charax Pergamenus sacerdos & Philosophus de quo Epigramma vetus Svidæ lectum : Scripsit Græcarum historiarum libros XL. Secundo libro meminit Augusti ut Imperatoris jam olim defuncti : & libro septimo Neronis & eorum qui post illum imperitarunt.

Charaxus Sapphonis frater.

Charetis pollicitationes, de iis qui facile quidvis pollicentur, ut Chares quondam Dux Atheniensium.

Charmus Syracusanus in singula opsonia quæ convivis apponebantur, versiculos & proverbia in promptu habebat. (quæ apud Svidam sequuntur, jam fuere supra, v. Athenæus, sunt autem hæc : Clearchus Solensis poema illud *Δαιτυλογίαν* vocat, alii *ὀψολογίαν*, Chrysippus *Γαστρονομίαν* alii *ἰδρυπάθειαν*.)

Charon Lampfacenus Pythoclis F. qui tempore primi Darii floruit Olymp. LXXV. Historicus. Scripsit *Æthiopica*, *Persica* libris II. *Græca* libris IV. *De Lampfacō*, libris II. *Libyca*. *Fines Lampfacenorū* libris IV. *Prætones* sive *Archontes Lacedæmoniorum*, quod est opus Chronologicum. *Origines urbium*, libris II. *Cretica* libris III, in quo opere etiam Leges à Minos latas refert. *Navigationem circa oram maritimam extra columnas Herculis*.

Charon Carthaginienſis Historicus, scripsit de tyrannis quotquot in Europa & Asia fuerunt. Vitas illustrium virorum libris IV. Mulierum item vitas libris IV.

Charon Naucratica, Historicus. Scripsit *De sacerdotibus Alexandrinis & Egyptiis* & res sub unoquoque gestas. *De regibus* qui priscis temporibus in unaquaque gente fuerunt. *De Naucræte*. Item alia quædam *de Egypto*.

Chemia sive ars conficiendi argenti & auri. Diocletianus Egyptiis infestus libros de chemia à veteribus scriptos perquisivit & igni tradidit, ne ex arte hujusmodi illis opes, & ex opibus fiducia rebellandi post hac suppeteret.

Χῆρα ὀμνύναι. per anserem jurare. Ne ad omnes res nomen Dei adhiberetur, Rhadamantus per anserem & arietem jurare iussit, non, ut quidam, Socrates.

Mmm m 3

Σιάζεν.

- Χαίρων**, Chios imitari. Praxidamas Democritum Chium & Theoxenidem Siphnium ait primos poemata pactā mercede conscripsisse, πρώτους τῶν χρημάτων τὰς αἰδίας ποιήσιν. Ex *Isocrate ad Idorbeam*.
- Chilo** Damageti F. Lacedæmonius, unus septem sapientum fuit brevisloquus. Quare Aristagoras Milesius hunc modum dicendi Chilonum appellat.
- Chionides** Atheniensis-Comicus antiquæ Comædiæ cujus ajunt principem fuisse & octo annis ante bellum Persicum fabulas docuisse, ἐ quibus sunt *ἥρας, πῖστος, Πέροαι ἢ Ἀσσύριοι*.
- Chiron** Centaurus qui primus Medicinam herbariam invenit. Scripsit *ὑποθήκας præcepta*, versibus, ad Achillem. Item *ἱππιατρικόν*, Medicinam veterinariam, quare etiam Centaurus est appellatus.
- Choerilus** Atheniensis Tragicus qui Olymp. LXIV. in scena certare cœpit, docuit fabulas CL. vicit XIII. Hic ut quidam tradunt & larvarum & vestitus scēnici primus auctor fuit.
- Choerilus** Samius vel Jansenis aut Halicarnassensis, æqualis Panyasis & adolescens jam Persici belli temporibus Olymp. LXXV. Idem servus fuisse traditur Samii cujusdam, forma pulcherrima præditus: & Samopropugus cum Herodoto historico operam daret, litterarum & eloquentiæ amore captus fuisse: cujus etiam amasium fuisse dicunt. Animum ad poëticam appulit & in Macedonia obiit apud Archelaum tunc ejus Regem. Scripsit *victriam adversus Xerxem* reportatam ab Atheniensibus, pro cujus poematis singulis versibus aureum staterem accepit. Decretum insuper fuit, ut poema illud cum Homeri carminibus recitaretur. *Lamiaca*. Et alia quædā ejus poemata circumferuntur.
- Choriambicis** versibus Æsopias fabulas scripsit libris X. Babrias seu Babrius de quo supra.
- Χορικός**, chori dux & magister. Talis fuit Agathon qui histrionica carmina, *χορευτικὰ μέλη* composuit, & ipse histrionem in scena egit. (infra in *Myrmex*.)
- Χορόν δίδωμι**, chorum do, idem valet ac gloria excellere ac vincere. Nam apud Athenienses Comici & Tragici Poëtæ chorum impetrabant non omnes, sed clariores dignique habiti postquam artis suæ specimen edidissent.
- Χορός**, in Ecclesiis cantantium cœtus. Ecclesiarum chori divisi fuere in duas partes tempore Constantii, Constantini M. filii, & Flaviani Episcopi Antiochiæ, bifariam Davidis psalmos canentes. Qui mos (anti-

(antiphonarum) Antiochiæ primum coeptus totum terrarum orbem postea pervasit.

Chosroë Regem Persarum deprædicant supra ipsius meritum non tantum Persæ sed & nonnulli Romanorum, ut litterarum amatorem quique ad philosophiæ nostræ culmen evaserit, cum ei Græcæ scripta ab interprete quodam in Persicam linguam essent conversa, ita ut Aristotelem melius edidicerit quam Demosthenes Thucydidem, & Platonis dogmatibus totus esset refertus ut nec Timæus ejus intelligentiam effugerit, nec Phædon nec Gorgias &c. *ex Agathia.*

Christodorus Panisci F. ex Copto urbe Ægypti, poëta Epicus Anastasii Imp. temporibus. Scripsit *Isaurica libri VI.* sive de Isauriæ expugnatione ab Anastasio facta. *Πάρμενα* sive *Origines CPoliæ*, versibus Heroicis *libri XII.* *Origines Thessalonices libri XXV.* *Origines Naules* prope He-liopolim, in qua sunt Aphaca. *Origines Mileti* urbis Joniæ. *Origines Trallium.* *Origines Aphrodisiadis.* *Euphrasin* sive *descriptionem statuarum in Gymnasio Zeuxippi*, & alia multa.

Chrysanthius Sardinus Philosophus, quem Julianus per literas accersivit. Ille vero suo loco mansit, à vana gloria alienus & divino nutu omnia faciens.

Chrysippus Apollonidæ F. Solensis vel Tarsensis, Philosophus, discipulus Cleanthis post quem Stoicæ scholæ præfuit, & obiit ætatis anno LXXIII. ob haustum avidius merum vertigine correptus, vel ut alii ob nimium risum Olymp. CXLIII. Conscripsit libros plures quam DCC. philosophicos, historicos & grammaticos. Sophismata quædam Chrysippi Svidas affert è Laërtio.

Ad Chrylogonum Confessorem Epistolas duas Anastasiæ martyris à Publio suo marito, idolorum cultore, liberari cupientis, una cum Chrylogoni responsionibus Svidas adscribit integras, de quibus confer Menagiana T. IV, p. 208. edit. Amst.

Cicilius Argivus poëta Epicus qui Hæliætica scripsit versibus ut Numenius Heracleota, Pancrates Arcas, Posidonius Corinthius, Oppianus Cilix: oratione vero soluta Seleucus Tarsensis, Leonides Byzantinus, Agathocles Atracius.

Cinesias poëta dithyrambicus qui ob impietatem & injustitiam male audiebat.

Κεῖται ὁ ὕμνος. Ulpianus unus dipnosophistarum (apud Athenæum) ita dictus quia de singulis vocibus solebat interrogare καὶ ταὶ ἡ καὶ ταὶ, εἴβας an non εἴβας (in probatis scriptoribus?) Clau-

Claudianus Alexandrinus Poëta heroicus recentior qvi Arcadii & Honorii Impp. temporibus vixit.

Cleantes Cassius, Phanias F. Assius, discipulus Cratetis deinde Zenonis cui etiam successit; magister Chrysippi Philosophi Solensis, & Antigoni Regis. Hic pugil antea, Athenas profectus, philosophiæ amore captus est: adeo laboriosus ut alter Hercules diceretur, & φρεάν τλης, qvía cum non haberet unde viveret, noctu mercede aquam hauriebat, interdum disciplinis & libris vacabat. Scripsit plurima.

Clearchus Solensis varia scripsit.

Clearchus Ponticus Athenas profectus est audiendi Platonis causa. Sed in somnis vidit mulierem sibi dicentem: *Excede Academiâ & lingue Philosophiam qua frui tibi fas non est, infenso enim vultu te insuesur.* Hinc in patriam rediit, deinde venit ad Mithridatem, denique Heracleotarum tyrannus cum evasisset, crudeliter imperavit, vestibus qvales conspiciuntur in simulacris Deorum insolenter se induit, filium κεραυνὸν fulmen appellavit. Interfectus à Chione, Leonide & Antitheo discipulis Platonis Philosophi.

Clemens Historicus scripsit de Romanorum Regibus & Imperatoribus, & ad Hieronymum de figuris Isocraticis & alia.

Cleobius nomen sacerdotis Idolorum.

Cleobuline Lindia Cleobuli sapientis filia εξαμέτρων ἀνιγμάτων ποιήτρια, scripsit versus & griphos & celebre illud ænigma in annum, qvòd incipit: εἰς ὁ πατὴρ πᾶδες δὲ δυώδεκα, τῶν δὲ ἐκάστῃ πᾶδες τελέποια.

Cleobulus Evagoræ F. Lindius, unus septem sapientum, viribus corporis & formæ præstantia excellens, qvietiam Ægyptiorum philosophia institutus fuit. Scripsit ἄσματα καὶ γρίφους εἰς ἑπτὰ τετραχίλια, cantica & griphos versibus hexametris ad ter mille. Obiit senex anno ætatis LXX. Filia ejus Cleobuline. Apophthegmata qvædam (e Laertio) Svidas recitat & fragmentum ex Epistola ad Solonem.

Cleophon Atheniensis Tragicus, ex cujus dramatibus sunt Ἀκλαίων, Ἀμφιάρεα, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Δεξαμενός, Ἡελυγόνη, Θυέσαι, Λεύκιππος, Περσὶς, Τήλεφος.

Cleoxenus & Democlitus scripsit περὶ πυρσῶν de facibus qvibus in bello signum ex composito datur. Horum opus Polybius Megalopolita correxit ut ipse in Historia sua refert.

Κοινὸν γεγραμμένων καὶ ληξιαρχικόν. Tabula communis dicebatur ea in qua scribebantur nomina illorum qvi in curialium & familiarum nobilium

lium numerum referebantur. Lexiarchica vero cui inscribebantur illi qui inter plebejos referebantur.

Coluthus Lycopolita Thebanus poeta Epicus temporibus Anastasii Imp.

Scriptit Calydonica libris VI. Encomia versibus Heroicis & Persica.

Corax Syraculanus Rhetorices inventor: in hunc & ejus discipulum Tisiam dictum fuit: mali corvi malum ovum. Confer Svidam in κακὴ

κῶρον.

Corinna Thespia Lyrica, quam alii Corinthiam fuisse dixerunt, scripsit nomos lyricos.

Corinna junior, Achelodori & Procratiæ filia, Thebana vel Tanagraea, discipula Myrtidis, Myia cognominata, Lyrica, quæ quingvies, ut ferunt, Pindarum vicit. Scriptit (carminum) libros V. itemque epigrammata & cantica Lyrica.

Corinnus Iliensis, poeta Heroicus (Homero ut quidam putant antiquior) qui primus *Iliadem* scripsit, durante adhuc bello Trojano. Palamedis discipulus, Doricis litteris à Palamede inventis (opus suum) exaravit. Scriptit etiam bellum Dardani adversus Paphlagonas: ut Homerum totum poematis sui argumentum ab eo sumserit.

Cornelius Episcopus qui à Novati communione recessit.

Cornutus. Duo Romani Historici fuerunt, Titus Livius cujus celebre & illustre est nomen: & Cornutus. Cornutum divitem multi audierunt assentationis causa & propter hereditatis spem: Livium pauci sed præclari. Livium omnes jam norunt, Cornutum nemo fere.

Cornutus ex Lepti Africae opido Philosophus Romæ vixit temporibus Neronis & ante eum: interfectus cum Musonio. Scripsit multa philosophica & oratoria.

Coturnus vocabatur Theramenes Atheniensis orator, Prodicti Ceji discipulus. Dicitur autem de homine versatili & levi. Hic enim & XXX. Tyrannis & Populo favebat. Infra in δεξιός.

Crates Atheniensis (veteris Comædiæ) Comicus, Epilyci poetæ Epici frater. Comædiæ ipsius: γέρονες, ἥρωες, Θρηῖα, λαμία, πεδῆται, Σάμιοι. Scripsit & oratione soluta nonnulla.

Crates Atheniensis Comicus alter, etiam ipse ex veteri Comædia, cujus tres circumferuntur fabulæ: Θεσαυρός, ὄρειδες, Φιλάργυρος.

Crates Ascondæ F. Thebanus, Philosophus Cynicus discipulus Diogenis & Brysonis Achæi. Nuptias suas cum Hipparchia Maronitide κυρογαμία, canum matrimonium appellavit, ex quo suscepit Pasiclem.

Nnnn

vixit

- vixit Olympiade CXIII. cognominatus *Συρρανοίκτης* ; quod in cuiusvis domum audacter ingrederetur. Scripsit philosophica &c.
- Crates** Timocratis F. Mallotes; Philosophus Stoicus, cognominatus Homericus & Criticus ob studium rei grammaticæ & poëticæ : æqualis Aristarchi Grammatici, tempore Ptolemæi Philometoris. Scripsit *correctionem Iliadis & Odysseæ libris IX.* & alia.
- Cratinus** Callimedidis F. Atheniensis Comicus antiquæ Comœdiæ *λαμπρὸς τὸν χαρακτήρα* ; genere dicendi splendido usus &c. Scripsit fabulas XXI. vicit IX.
- Creophylus** Astyclis F. Chius vel Samius, poëta Epicus quem nonnulli Homeri generum fuisse ajunt, alii amicum tantum, à quo cum hospitio eum excepiisset, poëma *οἰχαλίας ἀλωσι* *Oechalia exidium* acceperit.
- Criton** Atheniensis Philosophus, Socratis discipulus & amicus omnia ipsi largitus necessaria. Scripsit *Socratis defensionem*.
- Criton** qv i Getica scripsit.
- Criton** Naxius Historicus scripsit *Οὐαίτηρίδην* quam Eudoxi dicunt esse.
- Criton** Pieriotes ex Pieria Macedoniæ opido Historicus. Scripsit *Pallēnica, Syracusarum origines. Persica. Res Siculas. Syracusarum descriptionem. De Macedonum imperio.*
- Ctesiphon** unus è decem, qvi cum Demosthene & Æschine legationem obiverunt. Alius qvi decretum de (aurea) corona Demostheni danda scripsit, contra quem exstat Æschinis Oratio.
- Κύκλια.** Quæ unius ejusdem erant argumenti, cyclia vocabantur, ut cantica, hymni, profodia & carmina quæ in virgines catebantur.
- Κυκλιοδιδάσκαλος.** Cycliorum chororum Magister. Primus Lasus Hermionensis cyclios choros instituit.
- Κυκλίαν τι χορῶν ἀσματοκάμπτας** Musicæ corruptores ac difficilem illam modulandi rationem, quam Phrynys introduxit, sectantes, vel Sophistas poëtas dithyrambicos cycliorum chororum magistros, ut Cinesiam & Cleomenem & Philoxenum. Quod autem scripta illorum sub harmoniam non cadant, ideo flexus habent plures quos musici vocant strophas & antistrophas & epodos. Quare etiam in tragœdiis chori sunt instituti.
- Κυνέγιον** locus (CPoli) ubi statua quædam posita quarum unam Theodoro Anagnoste admirante Himerius rogavit quisnam Cynegium condidisset? tum ille; Maximus condidit, Aristides vero dimen-

sus

sus est. Quo dicto statua ex alto delapsa Himērium oppressit. Joannes quidam Philosophus se scriptum invenisse dixit fore ut ab illa statua clarus vir opprimeretur. Itaque Philippicus Imperator eam terra obrui iussit.

Cynisius secta Philosophorum compendiarium ad virtutem viam se tradere & secundum virtutem vivere profitentium, ut fuere Diogenes & Zeno Cittieus. &c.

Κύβητες tabulæ triangulares, in quibus leges de rebus sacris & civilibus & poenæ maleficorum inscriptæ erant: ἄζορες tabulæ quadratæ in quibus leges de rebus privatis &c. Asclepiades vero tradit eas à Cyrbi quodam qvi sacrificiorum modum & rationem ad certas leges revocaverat, appellatas esse, ut autor Phantias Eresius (ita leg.) Vel nomen acceperunt à Corybantibus. Eorum enim inventum esse cyrbes, Apollodorus testatur. Abacus erat ingens, viri magnitudine, cui aptata erant ligna quadrata, quæ latera lata & litterarum plena habebant. Utrinqve vero erant fibulæ ferreæ, ut à legentibus moveri & versari possent &c.

Cyrenaica secta initium duxit ab Aristippo Philosopho.

Cyrillus Diaconus Heliopoli ad Libanum. Hic Constantini M. temporibus multa idola confregit. At Juliani ætate (inimici Christianorum) ventrem ejus dissecuerunt & jecur degustarunt.

Cyrus Panopolita, poëta à Theodosio juniore præfectus Prætorii & Urbis creatus est, fuitqve Consularis & Patricius. Nam Eudocia Theodosii conjux, amans poëseos, Cyrum in summo pretio habuit, quæ cum ab aula secederet & in Orientem profecta Hierosolymis commoraretur, Cyrus inimicorum insidiis circumventus Cotyæum civitatem Phrygiæ relegatus est ut sacris ibi præset, vitamqve produxit usque ad Leonem imp.

Damascius philosophus Stoicus, Syrus, Simplicii & Eulalii Phrygum amicus floruit tempore Justiniani. Scripsit ὑπομνήματα commentarios in Platonem, & περὶ ἀρχῶν, de principiis, & Historiam Philosophicam.

Damastes Sigeensis è Sigeo civitate Troadis, Dioxippi F. vixit ante bellum Peloponnesiacum, æqualis Herodoti, homo ditissimus & Historicus, Scripsit de rebus in Græcia gestis. De parentibus & majoribus eorum qvi expeditionem Trojanam susceperunt, libros duos. Gentium & urbium catalogum. De Poëtis & Sophistis. & alia multa. Fuit Hellanici discipulus.

Damasus Episcopus Romæ, eleganti in versibus componendis ingenio præditus, multa eaqve brevia carmina metro heroico scripta edidit & octogenarius Theodosii Imp. tempore mortuus est. Scripsit & alia multa.

Damianus Ephesius, Sophista, ab Imp. Severo inter Consules relatus est & Bithyniæ præfuit, & porticum quæ ab urbe Epheso ad templum usque pertinet, tholis ornavit.

Damis vir non indoctus, veterem incolens Ninum. Hic apud Apollonium (Tyansensem) philosophatus ejus peregrinationes descripsit in quibus se quoque comitem ejus fuisse scribit: itemque sententias & sermones & prædictiones ejus. Dictio ejus ut Assyrii, mediocris est, Græcæ enim orationis elegantia ut apud barbaros insitutus carebat. &c.

Damocritus Historicus, *Tallicorum* libros duos scripsit. Item *de Judæis*, in quo opere ait eos aureum asini caput adorare, & septimo quoque anno peregrinum captum sacrificare & interficere, carne ejus minutatim dissecta.

Damophilus Philosophus & Sophista, alumnus Juliani qui sub Marco Imperatore Consul fuit. Scripsit multa, inter quæ in Bibliothecis hæc à me reperta sunt. *Philobiblus* liber unus de libris comparatu dignis ad Lollium Maximum. *περὶ βίης ἀρχαίων*, de vita veterum & alia plurima.

Damostratus Historicus. Scripsit *Halieutisorum* libros XX; item *περὶ τῆς ἐνύδρου μαντικῆς* de divinatione per aquam, & alia miscellanea historici argumenti.

Damoxenus Atheniensis Comicus. Ex fabulis ejus *εὐτροφεῖ* & *ἐαυτοῦ πωθῶν* laudantur ab Athenæo.

Daphidas Telmessensis Grammaticus Homerum ejusque poësim mendacii arguit, negans Athenienses Asiæ expeditioni interfuisse. Idem oraculum ut derideret, ex Pythia rogavit num equum reperturus esset? Responso igitur dato, celeriter reperturum, passim jactavit equum se nec habuisse nec amisisse. Sed reversum Attalus Rex præcipitari jussit ex loco qui equus appellabatur &c.

Datis Persa cum Græcæ loqui conaretur pro *χαίρειν* dixit *χαίρομαι*, jungens verba: *ἡδάμαι καὶ χαίρομαι καὶ εὐφραίνομαι*. Hinc Datisimus nomen accepit. (pro solæcismo.)

Decius Romanorum Imp. Philippi successor edicto Christianos morti addixit & ut Deos adorarent coëgit.

Δηλὺς

Ἀηλίας κολυμβητῆς. De obscuro Heracliti libro rogatus Socrates, *Delium natatorem* esse oportere dixit qui in illo non submergeretur. Inscritbitur ille ab aliis *Muse*, ab aliis *de natura* : à Diodoto *ἀρετῆς ἐνδίκια μα πρὸς εὐδαιμονίαν βίης certa vite ad normam dirigenda ratio*. Ab aliis : *γνώμη ἐδῶν*, *regula morum* vel *κόσμος τῶν τρόπων ἐνὸς τῶν ζυμπάντων*, *ornatus morum unius omnium optimi*.

Demades Demeæ nautæ F. ex naupego & nauta ad negotia Reip. tractanda accessit & contra Demosthenem, Olynthiorum causam agentem dixit, & Euthycratem Olynthium ab Atheniensibus ignominia notatum decreto suo in integrum restituit. Magistratus autem a se gesti rationes reddere iussus, ob metum urbe cessit, *nec ipsi vestrum*, inquit, *(Athenienses)* *nec mei estis Domini*. Scripsit ad Philippum, filiumque ad eum misit. Decretum quoque scripsit ut Græci Philippo parent. Idem in pugna Chæronensi captus est. Dimissus vero legationem captivorum gratia obiit, quos Philippus dimisit. Bis decretorum contra leges factorum reus peractus est. Remp. etiam sub Alexandro gessit.

Demades Laciades Atheniensis orator, natus ex tibicina & à superiore Demade demagogo adoptatus, pater Demeæ oratoris, periit in lacu Amphipolitano, in quem ab Antipatro Cassandri patre & Alexandri successore coniectus fuit.

Demetrius Phanostrati F. Phalereus (è Bhalero portu Atticæ qui ante Phænus) philosophus Peripateticus qui Philosophica, Historica, Rhetorica, Politica, itemque de Poetis scripsit. Theophrastum audivit & orator popularis Athenis fuit. Ob formæ elegantiam in adolescentia dictus Lampeto & Charitoblepharus, & ob amores Cleonis male audiit. Ad magnam postea potentiam gloriamque provectum invidi artibus & dolis suis subruerunt. Athenis igitur pulsus in Ægyptum venit & apud Ptolemæum Soterem degens morsu aspidis periit & in præfectura Busiritide prope Diospolin in paludibus sitam sepultus est.

Demetrius Ixion Grammaticus Atramyttenus Augusti temporibus Pergami vixit, scripsitque *de verbis in μι, περὶ ἀντωνομιῶν de pronominiibus*. In Homerum commentarium & in Hesiodum. Ixion dictus est quod deprehensus esset in furto, aureas bracteas simulacri Junonis Alexandrinæ surripere conatus : Vel quod Euripidio Philotimo Ixionem fabulam abstulisset : vel quod cum Aristarcho magistro contendisset

Nnnn 3

ingratus

ingratus velut Ition adversus Deos qui eum beneficiis affecerunt.

Democedes Calliphontis, qui Cnidi Æsculapii sacerdos fuit, filius, Crotoniates Aeginæ artem medicam exercuit & uxorem duxit. Polycratem tyrannum pacta mercede duorum talentorum curavit. Curavit etiam Darium ejusque uxorem Atossam per quam impetravit ut in Græciam redire sibi liceret. &c. (*Ex Herodoto.*) Scripsit *ἱατρικὸν βιβλίον* *librum medicum*.

Demochares Demosthenis ex sorore nepos pratura & cæteris honoribus ornatus ab Atheniensibus teste Polybio, licet Timus eum tanquam libidiniosissimum & Botryis ac Philanidis commentarios obsecnitate sua superantem traduxit.

Democritus Hegesistrati vel Athenocriti vel Damalippi F. vixit eodem tempore quo Socrates circa Olymp. LXXVII. vel LXXX. Abderita Thrax, Philosophus & discipulus ut quidam tradunt Anaxagoræ & Leucippi: quin etiam, ut alii scribunt, Magorum & Chaldæorum in Persia. Adiit enim & Persas & Indos & Ægyptios & singulorum sapientiam addidit. Deinde domum reversus cum fratribus Herodoto & Damaste vixit. Præfuit & Abderitarum Reip. qui honor propter sapientiam ipsi habitus fuit. Discipulus ejus illustris fuit Methodorus Chius, cujus vicissim auditores fuerunt Anaxarchus & Hippocrates medicus. Idem cognominatus *σοφία*, *Sapientia*, & *τελειότης*, *risor*, quod inania hominum stultitia ridere soleret. Gentium ejus libri sunt duo, *μέγας διακοσμος*, *magnus diacosmos*, & *πρὸς φύσεως κόσμου*, *de natura Mundi*. Scripsit etiam *Επιστολάς*. Athenas non adiit &c. & *Λατρίαν*. Morti vicinus circa Theismophoriorum festum, ne illa luctu hoc celebrare prohiberetur, panibus calentibus ad nares ad mortis vitam ad festum usque produxit.

Demophilus Episcopus CPol. rapidi vagique torrentis instar plurimum luti & sordium in sermonibus suis vehens &c. *Philostorgio*.

Demosthenes Atheniensis, Demosthenis gladiatorum fabri & Clebbulæ F. orator, populo Pæaniensis, qui majore diligentia & studio quam ingenii felicitate præditus fuit, ut auctor est Hermippus. &c. (vide supra Batalus.) Ad studium eloquentiæ animum appulit, cum Callistratum pro Oropiis dicentem vidisset. Audivit Isæum Isocratis discipulum, usque est orationibus Zoili Amphipolitæ qui Athenis eloquentiam docuit, itemque Polycratis, & Alcidasantis (Gorgiæ discipuli) & ipsius Isocratis. In eloquentiæ studio socios habuit

Ælio-

Aſionem Athenienſem & Theopompum Chium Philoſophum. Præterea audivit Eubulidem Dialecticum, & Platonem. Deceſſit in Calabria, qvo præ metu Antipatri Regis Macedoniae fugerat, cum per Archiam hiſtrionem vi abſtrahendus eſſet, hauſto in æde Neptuni veneno qvod in annulo circumferebat, poſtqvam vixiſſet annos LXII. &c. Mortuo ſtatua Athenis in foro poſita eſt his verbis baſi inſcriptis: *Si pares animo vires, Demotheſes habuiſſes, nunqvam Macedoniae armis Græciam ſubjugaffent.*

Εἰς τὴν ἰσὴν εἰρήνην γινώσκῃ, Δημόθεος ἐκείνης.

Ἰόνιος δὲ Βαλκίων ἔρχεται ἄρτι Μακεδόν.

Demotheſes Thrax ſcripſit *metaphraſin Illiadis oratione ſolita. Epithomen Damageti Heracleota. De poëſis Diſtyrambici. Metaphraſin Theogoniae Hefiodicae.*

Aëgeſ, aureum vellus qvod Jaſon cum Argonautis in Colchidem per Ponticum mare proſectus cepit, abducta ſimul Medea, & etz roginſilia, non ſunt vellus et fabulae ferunt, ſed βιβλίον ἐν δερματι γυμναſτῆριον, liber * in membranis ſcriptus, docens qvomodo arte chemica conſiciendum ſit aurum. Merito igitur priſci librum illum vocarunt aureum vellus, propter artem conſiciendi auri in eo comprehenſam.

Dexicrates Comicus Athenienſis, cujus fabula *ὁ φάειν τὸν πλανώμενον* ſe ipſos decipientes memoratur ab Athenæo lib. 3.

Δεξιός, καὶ φάειν ὀνομαζόμενος. Theramenes homo inconstans & temporis ſe accommodans, magiſter Iſocratis, filius Agnonis, populo Sterienſis. (ſupra in edeburnus.) Eum trium horum ſuppliciorum ajunt auctorem (Athenienſis) fuiſſe, ut dammati vel vinculis ligneis conſtringerentur, vel leuciam biberent, vel exilio multarentur. Videtur autem ex inſula Ceo oriundus, nec Agnonis filius naturalis ſed adoptivus fuiſſe. Hunc Thucydides laudat.

Dexippus Herennius, Dexippi F. Athenienſis Rhetor temporibus Valeriani, Galieni, Claudii ſecundi & Aureliani Imperatorum Romanorum.

Dexippus Coys, medicus, Hippocratis diſcipulus, qvi accerſitus ab Hecatombo Carum rege, ut ipſius filios Mauſolum & Pixodorum deſperato morbo

* Eſtathius ad Dionyſii periegeſin v. 689. ὁ χάραξ τὸ χρυσεὺν δέρμα μέθοδον οὖν λέγει χρυσεὺν δέρμα, μιμνησάμενος ἐμπειροκαταμένην, δι' ἣν ὡς λόγος ἀξίαν τὴν τῆς ἀργυρῆς καλάρτισθῆναι εἶλον Φησί.

morbo laborantes curaret, eos ea conditione sanavit, ut bellum quod tunc adversus Coos parabat, omitteret. Scripsit *de re medica* librum unum, & *de praecognitionibus* duos.

Διαγνώμων ἀσφαύης, ipso naturae instinctu discernere valens animata simul, sacra à cassis numine & inanibus, Heraclæus. Confer in *ἐπιφάνῳ*, *εὐπρέπῳ*, *Ἡρακλῷ*, (è Damascio.)

Diagoras Teleclidæ vel Teleclyti F. Melius Philosophus & *ἀσμάτων ποιητής* canticorum scriptor, quem servum, Democritus Abderita egregio ingenio præditum cernens decem millibus drachmarum emit & in discipulorum suorum numerum recepit. Hic operam dedit etiam poësi Lyricæ, Pindaro & Bacchylide posterior, ut Menalippide antiquior floruit Olymp. LXXVIII. Cognominatus est Atheus, quoniam in opinionem negandorum Deorum incidit, ex quo æmulus quidam pæanem ipsi furto abstulerat & pejeranti non fecisse, nec multo post publice eundem proferenti omnia bene cesserant. Hæc dolens Diagoras scripsit *τὰς ἀσποφυγίζοντας λόγους*, velut *de turri præcipitantes* dixeris, discessionē ipsius à sententia eorum qui Deos credunt continentes. Post captam Melum Athenis habitavit, ubi mysteriorum contemptorem Athenienses proscripserunt, eique qui Diagoram interfecisset talentum, qui vivum adduxisset bina talenta promiserunt. Denique vitam finiit Corinthi.

Dicæarchus Phidiæ F. Siculus Messenius Aristotelis auditor, Philosophus, orator & geometra. Scripsit *καταμετρήσεις διμετρήσεις montium quæ sunt in Peloponneso*. *Ἑλλάδῳ βίον* *Vitam Græcia libris III. Remp. Spartanorum*. Hic liber ut quotannis in Ephorum prætorio puberibus auscultantibus legeretur, lege sancitum fuit apud Lacedæmonios, & longo tempore observatum.

Dicæarchus Lacedæmonius Grammaticus, auditor Aristarchi.

Dicæogenes qui Tragœdias & Dithyrambos scripsit.

Δικάζουσαι βίαι & *παραγίνεαι κρίσις*. Supra in Bias.

Διδασκάλους peculiariter vocant poëtas Dithyrambicos vel Comicos vel Tragicos.

Didymus Atejus vel Attius, Philosophus Academicus scripsit *παραπλήρη σοφισμάτων λύσεις* *probabilium & sophismatum solutiones libris II.* & alia multa.

Didymus Didymi salsamentarii F. Alexandrinus Grammaticus Aristarcheus, qui vixit temporibus Antonii & Ciceronis usque ad Augustum.

Chab.

Cbalcenterus vocatus propter assiduitatem qua in libris legendis & scribendis est usus. Ajunt enim eum ultra MMM D libros conscripsisse.

Didymus junior Alexandrinus Grammaticus, qui Romæ ἐσοφίστασεν sive eloquentiam docuit. Scripsit *περί Σανᾶ*, *probabilia*. * *De orthographia*, & alia plurima eaque optima.

Claudius Didymus, Grammaticus, scripsit *περὶ τῶν ἑμαρτημένων ὡς πρὸς τὴν ἀναλογίαν* *Θηκυδίδη*, de illa qua prater analogiam à *Thucydide* perperam dicta sunt. *Περὶ τῆς ὡς πρὸς ἑωμαῖοις ἀναλογίας* *De analogia Latinorum*. *Epitomen Heracleonis* & alia quædam.

Didymus Heraclidæ F. Grammaticus, qui apud Neronem vixit, & magnas divitias sibi comparavit, & Musicus valde insignis fuit & πρὸς μέλη ad carmina componenda aptus.

Didymus Alexandrinus de re rustica libros XV. scripsit.

Apostolus Thomas cognominatus etiam fuit **Didymus**.

Dictys Historicus scripsit *Ephemeridem*, item *rerum post id tempus gestarum, in quo Homerus desinit, libros IX.* oratione prosa. *Res Italicas*. Ad hæc, *Τρώϊκὸν Διόκοσμον*, de rapto *Helena* & *Menelao* & omnibus historia *Trojana* partibus. Cretæ terræ motu quassata tempore **Claudii Imp.** in sepulchri cujusdam hiatu opus historicum **Dictyis** de bello *Trojano* reperi- tum fuit, quod **Claudius** cum accepisset, describendum curavit.

Διζοδικύς. Rhetoricæ differentia à **Dialectica**, ex **Alexandro Aphrodisiensi** (in 1. *Topicor.*)

Δίγλωστος **Anacharxis Scytha**, at matre Græca natus & ideo bilingvis, qui etiam *Scythis* leges tulit.

Dinarchus Corinthius unus ex X. Oratoribus, scripsit secundum quosdam Orationes CLX. vel quod verius videtur LX, omnes forenses, publicas alias, alias privatas. Obiit *Peloponnesi* præfectus ab **Antipatro** constitutus, **Polysperchonte** post **Antipatri** obitum eistruente insidias.

Dinolochus Syracusanus sive **Agrigentinus Comicus** vixit **Olympiade LXXIII**, **Epicharmi** filius, vel ut quidam tradunt discipulus. Docuit fabulas XIV, *Dorica dialecto* scriptas.

Diocles Atheniensis aut **Philiassius, Comicus antiquus**, æqualis **Sannyrionis** & **Philyllii**. Fabulæ ejus : *θάλαττα* (meretricis hoc nomen teste **Athenæo**) *μέλιττα*, *ὄνειρος*, *βαίπχα*, *θυέτης β*. Hunc ajunt invenisse

Οοοο

* Hæc **Didymi Ateji** videntur fuisse.

nisse harmoniam quādam musicam ex sono acetabulorum & vasorum fictilium constantem, quæ bacillo ligneo percutiebat.

Diocletianus libros de Chemia igni tradidit. &c. Supra, in Chemia.

Diodorus Monachus Juliani & Valentis Impm. temporibus vixit & Tarsii in Cilicia Episcopus fuit. Scripsit varia ut Theodorus Lector in Hist. Ecclesiastica tradit, *Interpretationes in totum Vetus Test. Genesin, Exodum & reliqua. In Psalmos. In quatuor libros Regum. In loca difficiliora Paralipomenon. In Proverbia. Quomodo differat theoria & allegoria. In Ecclesiasten. In Canticum Canticorum. In Prophetas. Chronicon in quo errata ab Eusebio Pamphili admissa emendantur. In IV. Evangelia. In Acta Apostolorum. In Epistolam Joannis Evangelistæ. De eo quod sit unus Deus in Trinitate. Contra Melchisedecitas. Contra Judæos. De resurrectione mortuorum. De anima. Contra diversas de ea hæreticorum opiniones. Ad Gratianum capita. Contra Astronomos & Astrologos & fatum. De Sphæra & VII. Zonis & contrariis astrorum motu. De Hipparchi sphaera. De Providentia. Contra Platonem de Deo & Diis. De natura & materia, in quo opere tractatur de eo quod justum est. De Deo & falsa Græcorum materia. Naturas invisibiles non ex elementis sed una cum illis ex nihilo factas esse. Ad Euphronium Philosophum per interrogationes & responsiones. Contra Aristotelem de corpore cælesti. Quomodo Sol sit calidus. Contra eos qui cælum animal dicunt. De eo quomodo opifex quidem semper, opera vero ejus non semper (fuerint aut permaneant.) Quomodo velle & nolle sit in DEO æterna. Contra Porphyrium de animalibus & sacrificiis.*

Valerius Diodorus Philosophus Teleclis discipulus, Alexandrinus, filius (Valerii) Pollionis Philosophi qui de vocibus Atticis scripsit. Vixit Adriani Cæsaris temporibus.

Diodorus Siculus Historicus scripsit Bibliothecam quæ Historiam Romanam & variam libris XL. complectitur. Vixit temporibus Augusti & ante illum.

Diodorus Comicus cujus dramata: *αὐλητής, Πίκληρος & πανηγυρισαί* ab Athenæo memorantur.

Diogenianus Heracleota Ponticus, temporibus Hadriani Grammaticus. Videndum an forsitan sit Medicus ex Albace Heraclea opido Cariæ oriundus, erat enim omni doctrinæ genere eruditus, neque expresse traditum reperi esse ex Heraclea Ponti, sed ita nonnulli opinantur. Libri ejus hi sunt: *Omnia generis vocabula ordine alphabetico libri V. Est autem epitome vocabulorum quæ Pamphilus & Zopyrion libris CCCC.V. exposuerant. Florilegium Epigrammatum. De fluminibus, lacubus*

lacubus, fontibus, montibus & promontoriis. Flaminium brevis recensio secundum ordinem alphabeticum. Collectio & tabula omnium totius terra urbium. & alia.

Diogenes Hicetii trapezitæ F. Sinopenfis, primum Cleon (Menag. κλύων) cognominatus, patria quod monetam adulterasset profugus Antisthenem Cynicum sectatus est magnis quas habebat opibus contemtis. Senex à Scirtalo pirata captus & Xeniadæ Corinthio venditus apud eum permansit, nec ab Atheniensibus nec ab amicis redimi volens. Obiit Olymp. CXIII. cum curationem cruris à cane admorsu neglexisset, eodem die quo Alexander Babylone obiit. &c.

Diogenes vel Diogenianus Cyzicenus Grammaticus scripsit *Origines Cyzici.* *Περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων de notis criticis librorum. De poetica. De elementis.*

Dion Hipparini F. Syracusanus, Philosophus Plonicus Aristomachæ uxoris Dionysii prioris, Siciliae tyranni frater, cujus filium Dionysium juniorem eiecit, deiectus vicissim à fratre ipsius Nisæo. Scripsit *Epistolas ad Platonem & alios quosdam.*

Dion Cassius, cognominè Cocceus vel Coccejanus, Nicænus, Historicus temporibus Alexandri Mammææ filii. Scripsit *Historia Romana libros LXXX, qui in decades distributi sunt. Item Persica, Getica, * Εὐρώδια, τὰ κατὰ Τετραῖον, res à Trajano gestas, Vitam Arriani Philosophi.*

Dionysius Areopagita, doctrinæ Græcorum peritissimus, Paulo Atheniensi audito ad religionem Christianam conversus atque inde Episcopus Athenarum constitutus est. Tiberii temporibus in Ægyptum profectus erat comite Apollophane Sophista, eodem quem Polemo Laodicensis, magister Aristidis Smyrnæ audivit. Tempore passionis Christi ambo erant Heliopoli in Ægypto, cum solem luna plenâ obscuratum observans Apollophanes, *ὁ bone Dionysi, inquit, ἀμοιβὴ θείων πραγμάτων vices sunt rerum divinarum.* Cui Dionysius : *ἢ τὸ θεῖον πάσχει, ἢ τὸ πάσχοντι συμπάσχει. Vel Deus patitur vel compatitur cum patiente.* Scripsit Dionysius ad Timotheum Pauli discipulum & Episcopum Ephesi *de divinis nominibus libros XII.* (imo capita, quorum titulos deinceps bis Svidas recenset, omisso decimo tertio *περὶ τῆς κτλ. ὁσ.*) *De Ecclesiastica Hierarchia. capita XV. De celesti hierarchia, capita XV. à quo male tanquam distinctum refert Svidas περὶ τῶν ἑξα-*

Oooo 2

* hæc Dionis Prusæi potius sunt.

νίαν γαρυμμάτων καὶ ὅσα τῷ ἀγῶνι. *De Mystica Theologia* capita V. Epistolæ quatuor ad *Cajum* Monachum : Singulæ ad *Dorotheum* publicum ministrum, ad *Sopatrum* sacerdotem, ad *Polycarpum* Episcopum Smyrnæ (ex qua *Svidas* adducit locū de eclipsi jam memorata) ad *Demophilum* Monachum & ad *Joannem* Theologum Apost. & Evangelistam. Sciendum est quosdam externorum sapientum præcipue *Proclum*, *Dionysii* theorematibus, interdum ipsis verbis usum fuisse. Hinc suspicari licet vetustiores Philosophos qui Athenis erant, illius opera, quorum ipse meminit ad *Timotheum* scribens, sibi vendicasse eaque occultasse, ut ipsi divinorum ipsius sermonum auctores viderentur. Hic plenus dierum, martyrio spiritus consummatus est tempore *Traiani* Imp. eodem quo *divinus Ignatius*. Magni *Dionysii* encomium scripsit *Michaël Syncellus* Hierosolymitanus.

Dionysius Terus Alexandrinus, (à Patre Tero Thrax) *Aristarchi* discipulus Grammaticus qui Romæ docuit *Pompeji* magni temporibus & *Tyrannionis* prioris magister fuit. Plurima scripsit Grammatica & syntagmatica & commentarios,

Dionysius Alexandrinus Glauci F. Grammaticus qui tempore *Neronis* & sequentium Imp. usque ad *Trajanum* vixit & Bibliothecis præfuit & ab Epistolis, legationibus & responsis fuit. Idem *Parthenii* Grammatici Magister, discipulus *Chæremonis* Philosophi, cui etiam *Alexandriæ* successit.

Dionysius Alexandrinus cujus inveni commentarium valde disertum in *Ecclesiastem Salomonis*.

Dionysius Alexandri F. Halicarnassæus Orator, & omni genere doctrinæ excultus, *Cæsaris Augusti* temporibus vixit. Ex hujus posteris fuit *Dionysius Atticista*, sub *Hadriano* Imp.

Dionysius Halicarnassæus qui vixit tempore *Hadriani* Imp. Sophista cognomento *Mulicus* quod in arte Musica valde exercitatus esset. Scripsit commentariorum *Rhytmicorum* libros XXIV. *Historia Musica* libros XXXVI. in quibus tibicinum, citharædorum & poetarum omnis generis mentionem facit. *Doctrina Musica* sive diatribarum libros XXI. *De iis quæ in Rep. Platonis Musice dicta sunt*.

Dionysius Byzantius poeta Epicus. Scripsit descriptionem navigationis per *Bosporum*. *De chrenis* poemata refertum epicædiis.

Dionysius Corinthius poeta epicus. Scripsit præcepta morum, *Causarum librum*. *Meteorologica*. Et oratione soluta commensarium in *Hesiodum*.
Orbis

Orbis terrarum descriptionem, versibus heroicis. Hæc autem reperi etiam in Dionysio qvi *Lisbiaca* seu de lapidibus scripsit. Uter tamen horum sit auctor, ignoro.

Dionysius Milesius historicus *res post Darium gestas V. libro descripsit. Orbis descriptionem. Persica Jonica dialecto. Rerum Trojanarum libros tres. Fabulas. Κύκλον ιστορικόν Circulum historicum libri VII.*

Dionysius Mytilenæns poeta Epicus qvi *σκυλοβορῶν & sutor dictus fuit. Scripsit Bacchi & Minervæ expeditionem. Argonautica libri sex, oratione soluta. Mytica ad Parmenontem.*

Dionysius Mæsonii F. Rhodius aut Samius historicus, qvi etiam Sacerdos fuit templi Solis qvòd illic erat. Scripsit *ισορίας τοπωνύμια Locorum* sive certarum regionum *historias* libris VI. *Orbis descriptionem. ισορίας παιδευτικῆς Historiarum Institutionis libros X.* Existimo Dionysium, qvi orbem descripsit, Byzantium fuisse (Vossius legit Bithynam) propter fluvium Rhebam.

Dionysius Siciliæ tyrannus scripsit *tragædias & comædias & historica.*

Dionysius filius Siciliæ tyranni, & ipse tyrannus & Philosophus. Scripsit *Epistolas & de poematibus Epicharmi.*

Διονύσια σκώμματα, dicteria in Bacchanalibus.

Diopithes, legem tulerat, teste Eliano, ut civi in Pirexo pernoctanti capitale esset. Ipse deinde eo nomine ab inimicis capitis accusatus.

Dioscorides Anazarbensis Medicus cognomento *Φάκας* ob lentes qvas in facie habebat. Vixit apud Cleopatram Antonii tempore, scripsitque libros XXIV. omnes de re medicâ, eosque celeberrimos.

Dioscorides Myraus, Grammaticus, præfectus urbi & prætorio, qvi Leônis Imp. filias Byzantii docuit. infra *Θυάμνα.*

Dioxippus Atheniensis Comicus. Ejus fabulæ : *ἀντιβορνοβοσκός, Φιλάργυρος, ιστομυράφης, Αλφειοκαίμενος.*

Διφθέραι. Eis διφθέραις in pellibus scripta consilia sua Thoracîon cum hostibus in Laconia communicabas.

Dipnosophistæ, liber valde utilis, cujus Athenæus auctor est. Ulpianus unus dipnosophistarum &c. *Supra, κείναι.*

Dichyrambodidascali. Hi de rebusqvæ in sublimi fiunt & nubibus multa dicere solebant, vocibusque compositis utebantur, dicentes exempli causa *ἐδιδασκαλοντομυχέτης.* Tatis erat Jon Chius poeta qvi poema fecit cujus initium est : *ὦδὲν ὑποπότται ἀνδρῶν &c.* unde Aristophanes jocans *μυμνῆσθαι στόλον* eum vocabat fuisse ait, Equivalem valde cele-

bris, scripsitque Comœdias & Epigrammata & soluto sermone *προβολικόν*. Et Socratis philosophi est in eum λόγος. Et Callimachus in Choliambis ejus meminit, aitque multa scripsisse.

Δόγματα. Platon quæ vera esse percipit enunciat, falsa coarguit, de incertis sustinet assensum. Atque de his quæ vera ipsi videntur, quatuor personas loquentes inducit, Socratem, Timæum, & hospitem Atheniensem utque Eleatem: qui non sunt Plato ipse & Parmenides sed duz fictæ personæ &c. Philosophorum alii Mundum ortum habuisse, alii ortu caruisse dicunt. Item alii animatum, alii vero inanimatum eum statuunt. Anaxagoras vero & Pythagoras in Ægyptum profecti & Ægyptiorum & Hebræorum usi consuetudine, rerum cognitionem ab illis hauserunt. Postea vero & Plato, ut Plutarchus in parallelis refert. Quin etiam Ægyptii primi Solem & Lunam Deos vocarunt, Osirim & Isidem, *Θεὸς ἃ θῶν currere* &c.

Domitianus Nervam ut Imperio insidiantem amovit & Apollonium Tyanæum ut Nervæ amicum comprehensum totondit, & vinctum in judicium adduxit. Cum vero Philosophus illi non cederet deridens ejus acta, verecundia commotus eum dimisit. Tunc ad eum Apollonius: *nequaquam te occides, necdum enim factus maturus sum, & μέγιστος κλένεις*, ἐπὶ τοῖς μέγιστοις εἰμι. Atque è vestigio ipsum evanuisse ferunt. Hic & Philosophos & Mathematicos Româ expulit. Sub hoc & Joannes Evangelista in Patrum relegatur. Idem etiam Davidici generis homines τὰς δυνάμεις τοῦ θένους Δαβὶδ interfici jussit, multique sub eo Christiani Martyres facti sunt. Sed Nerva Joannem Theologum exilio liberavit.

Dominius Philosophus natione Syrus, ex Laodicea vel Larissa urbe Syriæ, Syriani discipulus, & Procli condiscipulus, ut ait Damascius. In mathematicis disciplinis exercitatus, in aliis philosophiæ partibus etiam *παραλογικόν* subactior. Quare & multa in Platonicis dogmatibus innovavit, unde Proclus adversus eum scripsit *περὶ παραλογισμῶν καὶ καθάρσεων τῶν δογμάτων τοῦ Πλάτωνος*, *de purgationem Platonis dogmatum*. Ab Æsculapio jussus quod sanguinem expueret suillis carnibus vesci, obsecutus est: at Plutarchus Atheniensis Æsculapii statuam intuens, in templi enim vestibulo dormiebat, o Domine, inquit quid si Judæo hoc morbo laboranti remedium commendasses? Itaque Æsculapius statim ex statua sonum gravissimum edens aliam curandi morbi rationem ei præscripsit. Ad Dominium jam ætate præfectum accessit

accessit Asclepiades adolescens & arithmeticum ipsi theorema proposuit &c.

Dorus Arabs quem Damascius in Historia Philosophica ait fuisse veritatis acerrimum indagatorem. Hunc Isidorus Philosophus initio sensit Aristotelicis opinionibus irretitum, & paulatim revocavit ad illas Platonis magnificæ scientiæ sublimes & illustres sententias, ut rejecta illa Peripatetica subtilitate res minutas colligente se conferret ad illam quæ per Prometheum quendam cum ignis splendore cœlitus ad homines demissa est Dialecticam, quæ est mentis & prudentiæ purissima αἰσθησις sive inspectio.

Δόσις, apud Oratores peculiariter sic vocantur tabulæ testamenti, in quibus quis quæ sua sunt alteri dat interveniente magistratum sive Archontum auctoritate.

Draco Atheniensium Legislator. Hic cum Æginæ in theatro propter leges latas lætis acclamationibus celebraretur, pluribus petasis & tunicis & palliis in ejus caput injectis suffocatus est, & in ipso theatro sepultus. Vixit iisdem temporibus quibus septem Sapientes, aut potius fuit illis antiquior. Cum senex jam esset, Olympiade XXXIX, Leges Atheniensibus tulit, ὑποθήκας sive *vita degenda præcepta* scripsit tribus circiter versum millibus.

Draco nepos Hippocratis, medici illius celeberrimi, filius Thessali, pater Hippocratis, cujus filius rursus fuit Draco, & ipse Medicus, qui Rhoxanem Alexandri Macedonis conjugem curavit.

Draco Stratonicensis Grammaticus scripsit *de arte Grammatica, Orthographiam* τῶν κατὰ σύζυγαν ὀνομάτων *de conjugatōe Nominibus. De pronominibus. De metris versuum. De Satyris. De Pindari carminibus. De Sapphonis metris. De Alcæi carminibus.*

Εκβιασῆς. Ἄμφω γὰρ εἰσιν ἐκβιασῆαι τῆς δίκης, καὶ νύτῃσιν ἡμᾶς πρὸς τὸ τῆς δίκης περᾶς. Ambo sunt acres exaltiores juris, qui nos stimulis ad justitiam exaltissimam incitant. Hæc de Gregorio & Basilio.

Ἐκκέκοφθ' ἡ μουσική. Excisa est Musica. Cum veteres olim in conviviis eruditæ quæstiones tractare solerent, posteri psaltrias & citharistrias & saltatrices earum loco introduxerunt. Unde quidam κηνοσομίας novitatem hanc reprehendentes proverbio hoc usi sunt.

Ἐλατήρ. Εἰδήσεις Ἀλκμᾶνα, λύρης ἐλατῆρα Λακκαίνης
ἔχον, ὃν Μουσῶν ἐνέ' ὄρεθ' ἔχει.

Cognosces Alcmanem, tyram Lanonicam scite pulsantem, quem novem Musæ habent.

Elez

Elea patria Zenonis, olim Hyele, Phocænsium colonia, opidum obscurum & quod bonos tantum viros alere poterat. Hanc Zeno magis amabat quam Atheniensium jactantiam, itaque raro apud illos versatus in patria consenuit.

Ελεγιῶν pro delirare, quidam veterum dixerunt. Et sunt qui carmen elegiacum hinc dictum putant. Theocles Naxius aut Eretriensis insania correptus, carmen hoc primus cecinit.

Elegus carmen lugubre sic appellatum quod sæpe in eo i i dicatur. Vel lamentationes quæ ad tibiam canuntur. Postea Midiam Gordii filium, dum regnaret, tibiam ad aras & sacrificia transtulisse dicunt, quod matrem suam defunctam in Dearum numerum referre vellet.

Eleusius Cyzicenus & Marathonius CPol. non quidem magna dicendi facultate præditi sed austero vitæ genere vitæ & fictæ modestiæ simulatione magnam adepti auctoritatem plurimos sectatores sibi conciliarunt & monasteria ingenti hominum utriusque sexus multitudine referta instituerunt.

Empedocles Metonis vel Archinomi vel Xeneti F. frater Callicratidis primo audivit Parmenidem cujus etiam, ut Porphyrius in Historia Philosophica auctor est, amasius fuit. Alii ajunt fuisse Telavgis discipulum, Pythagoræ filii. Agrigentinus, Philosophus Physicus, Pythagoræ sectam secutus quam etiam æmulatus est Apollonius Tyanæus &c. Discipulum habuit Gorgiam Leontinum Oratorem. Scripsit versibus heroicis tres libros περὶ φύσεως τῶν ὄντων de rerum natura, sunt autem versuum circiter duo millia. Item de re medica, oratione soluta, & multa alia, &c. Empedoclis inimicitia, proverbium.

Empedotimus scripsit περὶ φυσικῆς ἀκούσεως, de Physica auscultatione, de quo (Julianus) ὁ ἀρχαῖος in opere quod Cronia inscribitur: Nos autem Empedotimo & Pythagora credentes, & iis quæ Heraclides Ponticus ab illis accepta tradidit, & paulo ante inclinus ille rerum divinarum interpres Jamblicus nobis ostendit.

Εἰσαγωγὴ Μέτων, Annus Metonis, i. e. orbis annorum XIX. Meto enim Mathematicus periodum temporis ex XIX. annis constantem invenit.

Ennius Poëta Romanus (i. e. Latinus) quem Ælianus laude dignum esse ait, quod Scipionem magnifice extollere cupiens scripsit solum Homerum laudes illo dignas canere posse, adeoque præstantiam ejus intelligere se demonstravit poëta Messapius (qui à Messapo Rege suam repetebat originem.)

Εν

Ἐν πέντε γενέων γένεσι. *In quinque judicium genibus.* Olim quinque judices de Comiciis judicabant, ut ait Epicharmus. Dictum ad imitationem illius: ὅσων ἐν γένεσι κείται. Olim in genibus habebant ea quæ nunc in tabellis scribuntur.

Epaphroditus Chæronensis Grammaticus, Archia Alexandrini Grammatici alumnus, apud quem institutus, à Modesto Ægypti præfecto emptus est, cujus filium Pitelionum instituit. Claruit Romæ tempore Neronis ad Nervam usque: quo tempore & Ptolemæus Haphæstionis vixit, & multi alii viri doctrina clari. Idem cum libros subinde emeret, ad XXX. mille sibi comparavit, eosque bonos & minime vulgares. Corpore fuit magno & nigro instar elephantiaci (ὡς ἐλεφαντιάδης). Habitavit in Phænianocoriis, ubi binas ædes habuit. Decessit aqua intercute, annum agens LXXV. multaque scripta reliquit.

Ἐπειὶ δειλότερος. *Epeo timidior* Cratinus Comicus dicebatur, fortasse quod cum Oeneidi tribui præesset, timidior videretur.

Ephestici philosophi sic appellati ab ἐπέχειν, *inhibere*, quod assensum de rebus inhiberent, easque comprehendi non posse statuerent. καὶ δογματίζειν * ἀντὶ ἀκατάληπτα.

Ephesiæ litteræ, i. e. incantationes quardam obscuræ quas & Cræsum in rogo dixisse ferunt. Et Olympiæ Milesio & Ephesio luctantibus, ajunt Milesium luctari non potuisse, quod alter literas Ephesias talo pedis alligasset. Ea autem re comperta, litterisqve illis solutis, Ephesium tricies fuisse prostratum.

Ephippus Athenienfis, Comicus mediæ Comœdiæ.

Ephippus Cumanus, filius Demophili vel Antiochi, Isocratis Oratoris auditor, Historicus qui filium habuit Demophilum historicum. Vixit Olympiade XCIII. ita ut Philippi Macedonis regnum antecesserit. Scripsit *Historiarum* ab Ilia expugnatione Trojanoque bello ad sua usque tempora libros XXX, *De bonis & malis* libros XXIV. *Rerum admirabilium* τῶν ἐκαστῶν quæ in quavis regione observantur, libros XV. *De rebus quas quisque invenit* libros II. & alia.

Ephorus Cumanus & Theopompus Damastirati F. Chius, ambo Isocratis discipuli sed ingenio & stylo quam maxime inter se discrepantes.

PPPP

Nam

* Fallitur Svidas, Scepticis tribuens quod fuit quorundam Academicorum. Nam Sceptici nihil statuerunt neque *ἐδογματίζων*, sed tantummodo dubitare se profitebantur. Vide, si placet, quæ notavi ad Sextum Empiricum.

- Nam Ephorus ingenio erat simplici & quod ad dictionem ejus historiam attinet, supinus & stignis semperque remissus. Theopompus vero ingenio erat acerbo & maligno, et dictione copiosus & densus, ac vehementia plenus: cateroqui veritatis studiosus in iis quae scribebat. Iloerates igitur hunc quidem frans, Ephorum vero calcearibus indigere dixit. Theopompus autem in exilium ejectus supplex ad templum Dianae Ephesiae confugit. Multas etiam Epistolas contra Chios ad Alexandrum misit, eundemque multis laudibus ornavit. Dicitur etiam vituperationem ejus scripsisse, sed quae non exstat.
- Epicharmus Elyri vel Chimari vel Sicidis F. Siracusanus, vel ex Sicano- rum civitate Crasto, qui una cum Phormo Comediarum Syracusis invenit. Docuit fabulas Lili vel ut Lycon ait XXXV. Quidam erant ipsum fuisse Comum, unum ex iis qui cum Cadmida Siciliam migrarunt. Alii Samium: alii Megaris urbe Sicillae oriundum. Fuit sex annis ante bellum Persicum Syracusis sociis: quo tempore Athenis Evetes, & Euxenides & Mylos fabulas edebant.
- Epierates Atheniensium orator *ῥαῖος* *ῥαῖος* barbiger appellatus cujus meminere Aristophanes, Plato Comicus & Demosthenes orat. de falsa legatione. Alius cujus meminit Lycurgus Orat. de administratione aerarii, quem sexcenta talenta in bonis habuisse ajunt. Alius Epierates Aeschini Oratoris affinis qui Cyrebion cognominabatur teste Demosthene Orat. contra Aeschinem.
- Epictetus ex Hierapoli Phrygiae, Philosophus servus Epaphroditus, unus de satellitibus Imp. Neronis. Ob defluxionem altero crure debilis in novae Epiri urbe Nicopoli habitavit & vitam usque ad M. Antonini imperium produxit. Scripsit multa. Theosebius Philosophus multa ex Epicteti scholis desumpta dixit, alia & ipse excogitavit. Quare & praecepta vitae talibus libris complexus est & posteritati reliquit qualibus & Epictetus, ita ut nostri temporis Epictetus esse videatur, exceptis tamen opinionibus Stoicis. Theosebius enim nullius scriptoris opiniones tam amplectebatur & admirabatur quam Platonis veritatem. Quin etiam quendam libellum conscripsit de rebus in magna Politia (Platonis) eleganter dictis. Quamvis Remp. non attigit, sed privatum coluit vitae genus, cui & Socrates ille & Epictetus *καὶ πᾶς ἐν ῥητορῇ* & quilibet cordatus studet &c. ex Damascio.
- Epieurus Neoclis F. Atheniensis, populo Gargethus, matre Chazestrata,

ta, frater Neoclis, Chæredemi, & Aristobuli live Aristodemi, philosophari cœpit ab anno duodecimo ætatis: peculiaris sectæ conditor. Et primum quidem Sami cum parentibus commoratus est, deinde Mitylene annum unum scholæ præfuit, postea Lampſaci docuit, & denique Athenis in horto suo. Audivit Nausiphanem Democriteum & Pamphilum Platonis discipulum. Natus est Olympiade CIX. septem annis post mortem Platonis, & vitam produxit usque ad successores Alexandri M. & Antigoni qui Gonatas dictus est. Schola ejus permansit usque ad Cæsarem primum annos CCXXXVII. & intra tempus istud XIV. successores habuit. Scripta ejus sunt multa. In testamento suo jussit Metrodoro & Polyzæno sodalibus suis semel quotannis parentari, sibi vero bis &c. Epicurei SCto Roma sunt ejecti, eosdem expulere Messenii in Arcadia, iisque expulsis totam urbem à Timuchis magistratibus suis fecerunt purgari velut sordibus quibusdam & purgamentis liberatam. In Creta quoque Lyctii * quosdam Epicureos illuc profectos expulerunt, legemque rulerunt: *Epicurei sapientia effaminata & degeneris ac turpis inventores Diisque inuisi per præconis vocem Lycto excedere jubentur &c.*

Epigenes Comicus. Ex ejus fabulis sunt *ἡρώδη, μνημάτιον, Βανχεία*, Athenæo memorata.

Ἐπίγραμμα. Omnes inscriptiones, quamvis non consistant versibus, dicuntur epigrammata.

Epilycus Poëta Comicus. Ex fabulis ejus est *κορχαλίσκος*, ut testis est Athenæus.

Epimenides Phæsti aut Dosiadæ aut Agiasarchi P. matre Blaſta, Cretensis Cnosius, poëta Epicus. Hujus animam ferunt corpore excessisse quamdiu ipse voluisset, & postea in illud reversam esse: cunctumque longo post mortem ejus tempore inventam *γράμμασι κατάσκευτον*, litteris notatam. Unde proverbium *ἐπιμενίδιον δέρμα* de rebus reconditis. Vixit Olympiade XXX. ut & septem sapientes Græciæ antecesserit ætate, vel saltem illos attigerit. Hic jam senex Athenas Cylonio scelere pollutas lustravit Olymp. XLIV. Scripsit multa versibus: itemque oratione prosa, myſteria quædam & lustrationes & alia ænigmatica. Ad hunc Solon legislator scripsit, reprehendens urbis lustrationem. Vixit annos CL. & sex continuos dormivit.

Pppp 2

Epini-

* Confer Tristandum T. I. p. 445.

stophane Byzantio, cujus discipulus fuit Aristarchus, hujus vero Mnaseas, Menander & Aristis. Scripsit Philosophica, poemata, & historias. *Astronomiam sive catasterismos de iis qui inter alstra relati sunt. Item de Philosophorum sectis. De vacuitate doloris. Dialogos multos & multa Grammatica.*

Erinna Teia vel Lesbia, vel Rhodia, vel ut alii Telia ex Telo parva insula prope Cnidum. Fuit ἐποποιός, poëtria epica, scripsitque ἡλακάτην, quod est poema Æolica & Dorica dialecto scriptum versibus CCC. Fecit & epigrammata. Obiit virgo, XIX, annos nata, amica & æqualis Sapphonis. Versus ejus judicati sunt Homericis pares.

Eriphus Comicus ex cujus dogmatibus Αἰόλος, πελαγῆς, μελίβοια, ut Athenæus libro XIV. Dipnosophist.

Essæi ascetæ inter Judæos, qui Phariseos & scribas severitate disciplinæ longe superarunt, Πημελῆσαι τῆς ἡθικῆς λέξεως, θεωρία δὲ τὰ πολλὰ ὡραμένων dictionem moratam curant, & in contemplatione plerumque perseverant, unde etiam vocantur Essæi i.e. θεωρητικοί, contemplatores.

Evagoras Lindius Historicus scripsit vitam Timagenis & aliorum doctorum virorum questiones, ordine alphabetico. Thucydidis artem rhetoricam libro V. De dictionibus difficilibus ac controversis apud Thucydidem. Historiam regum Ægyptiorum.

Evagrius varia scripsit & inter ea commentarium in Proverbia Salomonis.

Evangelus Comicus e cujus dramatibus ἀνακαλυπόμενος apud Athenæum.

Evathlus orator improbus, garrulus & ignobilis.

Evbulus demagogus clarissimus.

Evbulus Sphettius Atheniensis, Euphranoris F. Comicus. Docuit fabulas CIV. vixitque Olympiade CI. medio inter mediam & veterem Comœdiam tempore.

Euclides ex Megaris in Isthmo sitis Philosophus, auctor sectæ quæ ab ipso Megarica, Dialectica aliis & Eristica. Fuit Socratis discipulus eique Ichthyas & postea Stilpon in schola successit. Scripsit Dialogos Alcibiadem, Æschinem, Critonem, Phænices, Lampriam, Amatorium & alia quædam.

Eudæmon Pelusiota Grammaticus æqualis Libanii Sophistæ, ad quem etiam diversa scripsit. Hic varia composuit poemata, & artem Grammaticam & orthographiam nominum.

Εὐδαίμονες τῶν Καρκίνος τροβίλων. in Carcini poëtæ filios &c.

Eudemus Orator varia scripsit & præcipue Lexicon utilissimum verborum quibus Oratores & optimi quique scriptores utuntur, ordine alphabetico.

Εὐ Διόγεν. Hanc formulam salutandi Epistolis suis præscripsit Epicurus.
Cleon vero χαίρειν. Plato εὖ πράττειν.

Eudoxius Episcopus Antiochiæ ex Arabisso opido oriundus, cujus pater Cæsarius sub Maximiano martyrii corona redimitus est &c.

Eudoxus Æschinis F. Cnidius philosophus Platonis æqualis cui fuere tres filiz Actis, Delphis, Philis. Astrologiæ insigniter deditus fuit scripsitque plura ejus generis, & οὐραϊερὶδὲν, nec non *Astronomiam*
* *versibus heroicis.*

Evenos duos ajunt fuisse elegiacos poëtas, ambos Parios.

Εὐερώ, animi tranquillitatem Democritus Abderita docuit finem esse & summum felicitatis, &c.

Eveterius Joviniani Imp. temporibus doctrina quidem & ingenii præstantia antiquis non inferior, sed qui ex molli simplicitate multos insontes passus est judicii laqueis irretiri.

Eugenius Trophimi F. Augustopolitanus Phryx Grammaticus docuit CPoli, ubi valde clarus fuit jam senex tempore Anastasii Imp. Scripsit de dimensioe versuum melicorum Æschyli, Sophoclis & Euripidis in fabulis XV. De pæonio & palimbacchio metro. De nominibus templorum & quomodo ea proferri debeant ut Διονύσειον, Ἀσκληπείον. Vocabula miscellanea ordine alphabetico, in quo opere etiam nova quædam & singularia habet ad accentum, spiritum, scripturam, fabulam aut proverbium pertinentia. De nominibus in a desinentibus ut ἑνδεια vel ἐρδία & quando ea bifariam effertur. Item alia quædam jambica trimetra.

Εὐλογον ἀξίωμα, axioma probabile, differt à καταληπτικῇ φαντασίᾳ s. comprehendente phantasia. Cleanthes Philosophus appositis ipsi jussu Ptolemæi Regis malis punicis ceræis, negavit se falso viso assensum, sed tantum probabile putasse &c.

Eumolpidæ ab Eumolpo Thrace qui rationem initiandi invenit, vel à Musæi filio qui fuit à secundo quintus.

Eumolpus Eleusinius vel Atheniensis, filius Musæi Poëtæ & ut quidam tradunt discipulus Orpheï, Poëta Epicus ante Homerum. Vicit etiam Pythia. Ad Iyram enim poëtæ de palma inter se certabant. Scripsit τελευτὰς Δήμητρός, *Initia Cereris*, ejusque ad Celeum adventum &c

* Non Eudoxus versus scripsit, sed Aratus ex Eudoxi prosa.

& myſteria filiabus ejus tradita, eaſque omnia verſibus horoicis MMM.

Chiroſcoporum librum unum, preſa oratione,

Eunida apud Athenienſes familia citharædorum ſacris inſervientium,

Eunomius tempore Valentis Imp. Epifcopus Cyzicenus, notarius Aëtii quem cognominant atheum cum quo diu verſatus, ſophiſticum ejus diſſerendi modum imitatus eſt. Ejus *ſeptem libri in Epistolam ad Romanos* & alia quæ circumferuntur lucubratiōnes, verborum quidem copia abundantes, at ſententiarum inopes.

Evodus Rhodius poëta Epicus Neronis tempore vixit, poëta Latinus admirabilis. Hujus libri nulli exſtant.

Euphorion filius Aëchyli Tragici Athenienſis, Tragicus & ipſe, qui fabulis quas Pater ante in lucem non ediderat, certans quater vicit, ſcripſit & ipſe quædam dramata.

Euphorion Polymneſti F. ex Chalcide Eubœæ, diſcipulus in Philoſophicis Lacydis & Prytanidis: in Poëticis vero Archebuli Theræi Poëtæ cujus etiam deliciæ fuiſſe fertur. Natus eſt Olympiade CXXVI. quo tempore & Pyrrhus à Romanis victus eſt. Eum Nicia Alexandri Regis Eubœæ, Crateri filii, uxor amavit, hinc prædives ad Antiochum magnam Regem Syriæ ſe contulit & ejus Bibliothecæ præfectus, ibidem deſunctus, Apameæ, vel ut alii Antiochiæ ſepultus eſt. Libri ejus verſibus Heroicis ſcripti ſunt hi: *Meſiodus, μεſιoδία ἢ ἀτακτα*, *Mopſopia* ſive *Miſcellanea* libris V. opus continens hitorias miſcellas, inſcribiturque *Mopſopia*, quia Attica olim ita dicta eſt à Mopſopia filia Oceani. Deſinit in Attica Chiliade, nam liber quintus inſcribitur *Πεντακταχία ἢ πέμπτη* (ſcil. βιβλ. 5) *χιλιάς περὶ χρησμάτων* *Chiliæ* de oraculis, quæ poſt mille annos eventus comprobavit. Diſputat enim adverſus eos qui ipſum depoſita apud illos pecunia fraudarant, docens eos vel multo poſt tempore pœnas daturus eſſe.

Evpihius & Archiadas duo Hegiæ (Philoſophi) filii de quorum ingenio & moribus quædam ex Damascio &c.

Eupolis Athenienſis Comicus qui annos natus XVII. in ſcena certare cœpit ediditque fabulas XVII. vicit ſepties. Idem in bello contra Lacedæmonios naufragio in Helleſponto periit. Unde lex lata eſt quæ poetas vetuit militare. Fabulæ ejus ſunt: *αἴγες*, *ἀσράτευ* & *ἡ ἀνδρογυνή* & alia.

Εὐπρόκτις, hanc formulam ſalutandi Plato Epistolis ſuis præſcribere ſolebat. Scripſit autem Epistolæ XIII. eaſque morales. Vide ſupra, *Εὐ Διόγην*. Euripi-

Euripides Atheniensis Tragicus, antiquior celebri illo Euripide. Docuit fabulas XII. vicit bis.

Euripides Mnesarchi seu Mnesarchidæ & Clitonis F. non ex matre olerum venditrice sed ex genere nobilissimo ut demonstrat Philochorus. Natus fuit eo die quo Græci Persas fugarunt. Initio pictor deinde Prodicus in Rhetoricis, Socratis vero in doctrina de moribus & in rebus philosophicis discipulus. Audivit etiam Anaxagoram quem cum vidisset in discrimen capitis ob dogmata venisse, animum ad tragediam appulit homo severis moribus ac tristis unde & *μυογύνης* sive mulierum osor est existimatus. Duxit tamen Chærinam Mnesilochi filiam ex qua Mnesilochum, Mnesarchidem & Euripidem suscepit. Hac repudiata alteram æque impudicam est expertus. Athenis relictis apud Archelaum Macedoniæ Regem in summo vixit honore, sublatus ut ajunt à cænibus per insidias Arrhidæi Macedonis & Cratevæ Thessali poetarum ipsi invidentium : vel laceratus à mulieribus cum noctu Craterum Archelai delicias vel uxorem Nicodemi Arethusii peteret. Annos ajunt vixisse LXXV. ossaque ejus Pellam jubente Rege translata. Fabulæ ejus LXXV, vel ut alii XCII. ex quibus exstant LXXVII. Vicit quinqvies, quater adhuc superstes, semel vero post obitum fabulam ejus in scena exhibente Euripide fratris ipsius filio. Fabulas edidit per totos annos XXVI. Obiit Olympiade XCIII.

Euripides Tragicus, prioris ex fratre nepos ut tradit Dionysius in Chronicis. Scripsit *Ὅμηρικὴν ἑκδοσιν* ; editionem Homericam nisi fortasse ea alterius sit. Fabulæ ejus sunt *Ὀρέστης, Μήδεια, Πολυέστης*.

Eusechemus Comicus. Ex fabulis ejus *ἐμπολή*, teste Athenæo.

Eusebius Pamphili Arianæ sectæ addictus, Cæsareæ Palæstinæ Episcopus, sacrarum Scripturarum insigniter studiosus & divinæ bibliothecæ una cum Pamphilo Martyre diligentissimus investigator. Multa edidit opera, inter quæ sunt ista : *Evangelica demonstrationis libri XX. Evangelica preparationis libri XV. Theophanias libri V. Ecclesiastica Historia libri X. Canones Chronici varia Historia, & eorum epitome. De Evangelicorum dissensione. In prophetam Esaiam libri X. Contra Porphyrium qui tunc ut quidam putant in Sicilia scribebat, libri XXX. Τὸνικῶν sive de locis sacris liber. Apologia pro Origene libri VI. De vita Pamphili libri III. De martyribus alia opuscula. In Psalmos GL. commentarios eruditos, & multa alia. Floruit maxime temporibus Constantini Imp. ac Constantii, & ob amicitiam quæ*

quæ ipsi cum Pamphilo martyre intercessit, ab eo cognomentum sortitus est. Scripsit etiam *ad Marinum* in quo opere dicit Christi Ecclesiam duo vitæ genera & instituta præcipere, quorum unum sit excel- lens & supra communem vitæ humanæ rationem positum, quale est Monachorum. Alterum minus sublime & communi hominum vitæ accommodatum, quod nec à conjugio abhorret.

Eustathius Epiphaniensis scripsit *compendium Chronicum* rerum ab Ænea usque ad Anastasium Imp. gestarum *libris * novem.*

Eustathius Sebastenus cum Basilio Ancyrano, ejusdem urbis Episcopo, sectæ Macedonianæ caput fuit.

Eustephius Aphrodisiensis Sophista unus ex illustribus Adrottorum, quæ est urbs Lydiæ, incolis. Scripsit *declamationes.*

Eustochius Cappadox Sophista. Scripsit *Cappadocia & reliquarum gentium Antiquitates*, & τὰ κατὰ Κώστανα τὸν βασιλέα. ** *res gestas ab Imperatore Constante.*

Euthycles, ex cujus Comædiis sunt ἄστωι ἢ ἐπιστολή teste Athenæo in Dipnosophist.

Euthydemus magister Apollonii Tyanei, Tarsensis Cilix &c. (ex Philostrato.)

Euthymenes Archon Atheniensis sub quo abrogatum est decretum Archonte Morychide scriptum, quo Comicis adimebatur libertas aliquem in scena perstringendi.

Eutropius Italus Sophista Historiæ Romanæ compendium Latina lingua scripsit, aliæque.

Eutyches CPoli monasterii præfectus, impiæ sectæ Manetis & Apollinaris tertius defensor &c. (ex Theodoro Raithuensi.)

Euxenus vir non admodum probus nec actuosæ vitæ deditus & Epicuri moribus imbutus. Pythagoræ vero opiniones ita cognoscebat, ut aves ea quæ discunt ab hominibus, χάρις vel ἐν πρώτῃ, & ζεὺς ἰλεως. Apollonius puer Euxenum audiebat, sed ad decimum sextum annum progressus ad Pythagoricam vitam se contulit, Euxenum tamen amare non desit &c. (ex Philostrato)

Εξ ἀμάξης. Apud Athenienses festum erat Lenæa, in quo Poetæ plaustris insidentes certabant cantionibus risus movendi gratia, quod Demosthenes dixit ἐξ ἀμάξης ἔξ πλῆθρο. Chorus Lenæorum vocabatur Lenaites.

Qqqq

Εξηγη-

* Evagrius V. 24. *libros tantum duos fuisse testatur.*

** Ita Cangius p. 31. ad Zonaram, ex Eudociæ Joniis MSS.

Ἐξηγηταί. Tres erant exegetæ oraculo Apollinis designati, quibus curæ erat lustrare eos qui aliquo piaculo obstricti essent. Sic etiam vocabantur patriorum institutorum & jurium interpretes. Peculiariter, interpretes sacrorum, qui etiam de inferiis aliisque juribus defunctorum consulentibus respondebant.

Ezechias. Exstabat liber Salomonis remedia omnium morborum continens, qui Templi limini incisus erat. Hunc Ezechias abolevit, quod populus mentem ad Deum non adverteret, sed quicumque ægri essent, curationes inde peterent neglecta Divini Numinis invocatione.

Fabius Pictor Historicus Romanus. Hic ait nulli Romanorum Magistratuum licere quicquam quod sit publicum in privatos usus convertere. Falcidia lex à Cæsare Cajo Octavio lata est maximam etiam nunc auctoritatem habens in hæreditatum successionibus, à Falcidio tribuno plebis inventa.

Favus Pici seu Jovis F. quem nomine planetæ Mercuriū appellabant. Hic fuit Astronomus, metallaque auri argenti & ferri invenit, eorumque tractandorum rationem Occidentales docuit. Quare etiam ab indigenis vocatus *πλεῖσδοτης*, opum donator. Insiidiis appetitus à fratribus in Ægyptum fugit in tribum Chami filii Noë, à quibus susceptus cum ipsis habitavit. Idem aurea stola indutus & futura prædicans divitiasque eis impertiens, tanquam Deus ab ipsis cultus est.

Favorinus Arelatenfis Gallus sexu Hermaphroditus, eruditissimus & Philosophiæ peritissimus, Rhetoricæ in primis addictus. Floruit tempore Trajani Imp. vitamque produxit usque ad Adriani Imperium. Emulatus est Plutarchum Chæronensem innumeris pæne libris conscribendis. Scripsit & Philosophica & Historica quorum magnus est numerus. Ex ipsius libri sunt isti: *De Homeri Philosophia. De Socrate & arte ejus amatoria. De Platone. De Philosophorum vitæ* & alia. Idem etiam *γνωμολογικὰ διῆτα* sententiosa scripsit.

Flaminius ὀχλοκόπος καὶ δημαγωγός τέλει orator turbæ rudi vendibilis & qui ad populum dicendo supra modum valeret, cæterum ad rem bellicam administrandam ineptus. (ex Polybio.)

Fronto Emisenus Orator qui Romæ temporibus Severi Imp. vixit. Hic Athenis æmulus fuit Philostrati primi & Apfinis Gadareni, ibidemque obiit annos circiter LX. natus, & Longinum Criticum, sororis Frontonidis filium heredem reliquit. Scripsit orationes multas.

Fulvia (Φελυία) Antonii uxor. Hæc Ciceronis caput amputatum genibus

bus suis imposuit, cumque ei conumeliosissime illuisset atque illud conspuisset, tandem diducto ore extractam ejus linguam acu, qua figendis capillis utebatur, compunxit, additisque multis & gravibus prebris, pro rostris exponi jussit, ut quo ex loco adversus ipsam olim concionans auditus fuerat, ibidem caput ejus præcisum spectaretur.

Galenus Medicus celeberrimus Pergamenus, qui Marci, Commodi & Pertinacis temporibus Romæ vixit, Niconis Geometræ & Architecti F. composuit Medica & Philosophica, itemque Grammatica & Rhetorica quæ ut omnibus nota recensere supervacaneum duxi. Vixit annos LXX.

Genethlius Genethlii F. ex urbe Petris, Sophista, Minuciani & Agapeti discipulus, æmulus Athenis Callinici. Memoria ita valuit ut declamationē semel auditam repeteret. Obiit juvenis annos natus XXVIII, Scripsit, *λαλίας* sive *Ἀγλῆς*, *allocutiones* & *μελέτας* *declamationes*, inter quas est *exul se ipsum vendens post Thebarum excidium*, *Propempticum ad amicos suos* *Daduchum & Asclepiadem*. *Orationes Panegyricas*.

Gennadius patriarcha CPol. conspectum ab eo *Φάσμα δαιμόνιον* &c.

Georgius magnæ Ecclesiæ Diaconus & Chartophylax cognomine *Pifides*. Scripsit *hexæmeterum* sive de opificio Mundi, quod tribus fere millibus versum jambicorum constat. *De Heraclio Imp. & bello Persico*. Adhæc oratione soluta *Abarica* & *encomium Anastasi Martyris*.

Gessius Petris oriundus Zenonis Imp. temporibus arte medica clarissimus fuit, & Domni Judæi, præceptoris sui gloriam penitus obscuravit &c. Heraiscum cum Zenonis jussu quæreretur domi suæ occultavit, & deinde in fuga defuncto iusta persolvit. Basilicus ideo ab Imp. missus Agapium & cæteros Philosophos comprehensos in prætorium abduxit.

Γνώθι σεαυτὸν, & τὸ νόμισμα *ὡδὴ χάρις* præcepta Pythica, *Nosce te ipsum* & *opinionem vulgi contemne*.

Goetiam, magiam, pharmaciam Medi & Persæ invenerunt. Magia est evocatio dæmonum beneficorum boni alicujus efficiendi causa, quælia sunt Apollonii Tyanensis *θεοπίσματα*. Goëtia, *διὰ τῶν γόων* à lamentis quæ circa sepulchra audiuntur ita dicta, est per quam animæ defunctorum evocantur. Pharmacia veneficium, per quod alicui pharmaca lethalia vel philtrea præbentur. Magia & Astrologia à *Μαγείαις* id est Persis orta est. Persæ *Μαγῶν* sive *Μαγισσῶν* ab indigenis vocantur,

Gorgias Charmantidæ F. frater Herodici Medici Leontinus Rhëtor, Empedoclis discipulus, magister Poli Agrigentini & Periclis & Isocratis & Alcidamantis Eleatæ qvi & in schola ipsi successit. Porphyrius eum refert ad Olympiadem LXXX, sed antiquior est. Rhetoricam primus in artem redegit &c. à singulis discipulis centum exegit minas, vixit annos CIX. & multa scripsit.

Gratianus Imp. Valentis sævitiam in Christianos detestatus, omnibus lege lata permisit ut secure ac libere conventus in Ecclesiis propriis agerent, solis Eunomianis, Photinianis & Manichæis conventicula ademit.

Gregorius Nazianzenus in Cappadocia Basilii Cæsar. amicus, Grammaticus & Poëta excellens, multo magis insignis Philosophus & orator ἀμφοτέρωθεν & peritissimus fuit. Multa scripsit oratione soluta ad τρεῖς μὲν ἑκάδας σίχων ad versuum triginta millia. Ex his sunt: *de obitu fratris Cæsarii. Oratio funebria in Patrem suum. Altera in sororem Gorgoniam. De pauperibus amandis. Laudes Maccabæorum. Laudes Cypriani. Laudes Athanasii. Laudes Heronis Philosophi. Contra Julianum Imp. orationes duæ. De Spiritu S. Oratio una. Orationes panegyrica X.* aliæque plurimæ quæ omnibus notæ sunt. Securus est genus dicendi quo usus est *Polemo* Laodicensis qvi Smyrnæ eloquentiam docuit & Aristidis Rhetoris præceptor fuit. Scripsit & librum versibus hexametris in quo *virginitas & conjugium* inter se colloquuntur. Item de aliis argumentis diverso & omnifario genere carminis ad versuum triginta millia. Hujus meminit Philostorgius licet Arianus &c. Gregorius alio Ecclesiæ suæ Episcopo in locum suum substituto, ipse ruri vitam monachi egit decessitque decimo tertio Theodosii Imp. annos natus amplius XC.

Gregorius Episc. Nyssenus, frater Basilii Cæsar. eruditissimus & eloquentiæ laude nulli veterum cedens. Eximium librum *contra Eunomium* scripsit & aliud *de fabricatione hominis* aliasque homilias plurimas. Item *in Cantica Canticorum, in Ecclesiastem & ad sororem Macrinam* prolixam & elegantem orationem de anima. Scripsit & multa alia & admirabile illud *encomium Stephani* primi martyris & vitam *Gregorii Thaumaturgi*.

Gregorius, qvi & Theodorus, Thaumaturgus Neocæsareæ in Ponto Episcopus, ob Græcarum Latinarumque litterarum studium è Cappadocia adolescens se Berytum & inde Cæsaream Palestinæ contulit cum fratre Athenodoro. Hos Origenes per quinquennium erudit &

& ad fidem Christi paulatim reduxit, Gregorius in patriam rediturus *Origeni* præfenti gratias egit *oratione panegyrica* quæ etiamnum exstat: Scripsit & *metaphrasin in Ecclesiastem*, brevem illam sed admirabilem: multasque *Epistolas*. Decessit sub Aureliano clarus miraculis quæ Episcopus edidit. Athenodorus Gregorii frater Sophista scripsit *de incarnatione & fide orationem*.

Gregorius Hermiæ Philosophi frater plane dissimilis, supra modum acutus & ad quæstiones & disciplinas expeditus cæteroqvi inquietus &c. & Damascii Historia Philosophica.

Γυμνασία Αλεξανδρική. Huiusmodi libros *Aristoteles* & *Theophrastus* scripserunt, quibus docent rationem probabiliter in utramque partem differendi. Gymnastius, Sidonius Sophista, Imperatoris Constantini temporibus vixit. Scripsit *Declamationes* & *commentarium in Demosthenem* & alia quædam.

Hæresis. Hippobotus dicit novem esse sectas sive disciplinas Philosophorum, *Megaricam*, *Eretriacam*, *Cyrenaicam*, *Epicuream*, *Anniceriam*, *Theodorianam*, *Zenoniam* seu *Stoicam*, *Academicam* & *Peripateticam*. Cynicæ autem & Eliacæ ac Dialecticæ non meminit. Pyrrhonia non poterit appellari secta, nulla enim habet dogmata. Præter has Secta Eclectica introducta est à Potamone Alexandrino qui ex singulis sectis ea quæ sibi placerent eligebat &c.

Harpocras Ammonio (Hermæ) familiaris, & Nicomedi, Isidoro, Horapollini, Heraisco &c. homo Ægyptius qui Zenonis Imp. tempore vixit, infra in Horapolline.

Harpocratio Argivus Platonicus Philosophus Cæsaris familiaris. Scripsit *commentariorum in Platonem libros XXIV.* & *ditionum Platonicarum libros II.* Cujus Harpocratio Sophista scripsit *de Antiphontis figuris.* *De Hyperidia* & *Lyfie orationibus*, & alia.

Ælius Harpocratio Sophista scripsit *de illis quæ Oratores ignorasse videntur.* *Argumenta Orationum Hyperidis.* *Ementitam esse Herodoti Historiam.* *De ordinibus militariis apud Xenophontem.* *De arte Rhetorica.* *De formis Orationum.*

Valerius Harpocratio Rhetor Alexandrinus scripsit *Lexicon decem Oratorum.* *ἀνθρῶν συνάγωγὴν* sive *floridorum collectaneam*.

Hecateus Abderites Philosophus qui & Criticus & Grammaticus cognominatus est, quod apparatu Grammatico abunde instructus esset. Vixit sub Alexandri Magni successoribus. Scripsit præter alia de Homeri & Hesiodi poësi.

Hecataeus Hegesandri F. Milesius vixit temporibus Darii qui post Cambysem regnavit (quo tempore & Dionysius Milesius vixit) Olympiade LXV. Historiographus. Hoc junior fuit Herodotus Halicarnassensis, qui multum ei debet. Fuit Hecataeus auditor Protagoræ & primus Historiam oratione proscripsit, uti primus Pherecydes (res philosophicas) itidem oratione soluta exposuit. Scripta enim Acusilai adulterina sunt. (infra, in ἱστορίῳ.)

Ἡκάτηος. Habebat Theagenes Hecataë simulacrum quod quocunque iret consulebat. Hic καπνὸς fumus vocabatur. Fuerunt & alii duo Theagenes, quorum alter de Homero scripsit, alter ob molliem fuit infamis.

Hecebolius Sophista CPolitanus, sub Constantino Christianismi se Zelo flagrare simulans, sub Juliano stolidus Ethnicus, post ejus obitum iterum Christianus παῖσάτέ με, clamavit, τὸ ἄλλας τὸ αἰαίσθητον, *conculcata me fatuum saltem.*

Hegelochus tragicus histrio, in Euripidis Oreste pro γαλήνῃ ὄρῳ pronunciavit γαλήν ὄρῳ. Eum ut voce insuavem perstringit Plato.

Hegemon Demostheni memoratus pro Ctesiphonte. Unus erat illorum qui Macedonum partibus favebant & mulieribus corrupti credebantur.

Hegemon Thasius cognomento Φάκη. Ex ejus dramatibus φιλίνα teste Athenæo in Dipnosophistis.

Hegesippus Grobylus cognomento, cujus esse putatur septima Philippica; Demosthenis nomine inscripta. Ex ejus dramatibus est φιλέταμος, ut meminit Athenæus.

Hegias patrem virtute & scientia antecessit & jam adolescens spem fecit se Plutarcho (Atheniensi) non inferiorem fore, unde Proclus ipsum adhuc juvenem non indignum habuit Oraculorum Chaldaicorum auscultatione &c. (ex Damascio)

Helenus conscripsit χειροσκοπικὸν εἰωσισμὸν divinationem quæ fit per inspectionem manuum, veluti cum expansis & apertis alicujus manibus, ex ipsarum rugis conjicimus eum liberos procreaturum esse, vel simile quid.

Heliconius Sophista Byzantinus scripsit compendium Chronicon ab Adamo usque ad Theodosium Magnum, libris decem.

Heliconius Astronomus scripsit apotelesmatica, de diosemeis & multa alia.

Helladius Alexandrinus Grammaticus qui sub Theodosio juniore Imp. vixit,

vixit. Scripsit ordine alphabetico *de usu omnis generis vocabulorum.*
ἐκφρασις φιλοψυχίας descriptionem ambitionis, Bacchum sive Musam. De-
scriptionem balnei Constantiani. Laudes Imp. Theodosii.

Hellanicus Mytilænæus historicus Andromenis vel Aristomenis F. vel Scamonis cui cognominem filium habuit. Commoratus est cum Herodoto apud Amyntam Regem, Euripidis & Sophoclis temporibus, sectatusque Hecatazum Milesium, qui vixit tempore belli Persici & paullo ante. Pervenit usque ad Perdicæ tempora, obiitque Perperenæ quæ est è regione Lesbî. Scripsit plurima tam prosa quam metrica oratione.

Heniochus Atheniensis, mediæ Comœdiæ Comicus. Ex fabulis ejus sunt
*Τροχίλος. Ἐπικληρός. Γοργόνες. Πολυπράγμων. Θωρύκειον. Πολύ-
 ευκλος. Δις ἑξαπαλώμενος.* (Fuit & nostra ætate Polyenctus, * homo nefandus, semivir, Deo invisus, iracundus, Cocyti & Stygis horribilis & perniciosus humanæ vitæ partus.)

Hephæstion Alexandrinus Grammaticus scripsit *Enchiridion de metris* & *μετρίκα* varia, sive quæ ad doctrinam de versibus spectant. *Περὶ τῶν ἐς ποιήμας παραχθῶν* de iis quæ in poematibus turbata sunt. Comicorum dubiorum solutiones. Et alia plurima. Item *metrorum dimensiones.*

Heracleon Ægyptius ex oppido Tilote quod Heracleæ subjectum est, Grammaticus, Romæ docuit. Scripsit *commentarium in Homerum κατὰ ραψῳδίας* sive secundum ordinem rhapsodiarum. Item *in Lycos, & de verbis imperativis apud Homerum.*

Heraclides Euphronis F. Philosophus ex Heraclea Ponti : genus retulit ad Damidem unum ex illis qui coloniam Thebis Heracleam deduxerunt. Fuit Platonis auditor & ab ipso in Siciliam profecto relictus ut scholæ præset. Hic draconem aluit, mansuefactumque semper secum habuit qui etiam inventus in ejus lecto est cum bene valens cubitum ivisset sed postea repertus non fuisset. Alii itaque immortalem factum fuisse sibi persvaserunt, alii in puteum se præcipitasse, ut immortalitatem consecutus hominibus videretur. Multa scripsit,

Heraclides Ponticus ex Heraclea urbe Ponti Grammaticus qui Didymum illum τὸν πᾶν Alexandriæ ἀψκultavit. Hic cum audivisset quoque Aprum Aristarchi discipulum, qui Romæ celebre nomen habebat & Didy-

* Non est credibile, quod video quibusdam venisse in mentem, his verbis perstringi à Svida Polyenctum qui Patriarcha CPol. fuit ab A. C. 956, ad 970.

Didymum frequenter perfringebat, *sapphico* vel *phalacio* metro scripsit libros tres explicatu difficiles, multisque dubiis quæstionibus plenos quos *λεσχας* sive *nugas* inscripsit. Romam his delatis, Apro adversarium se professus mansit ibi temporibus Claudii & Neronis, ludumque litterarium aperuit. Multa etiam scripsit *poëmata epica*.

Heraclides Oxyrynchita Philosophus Serapionis F. cognomine Lembus, vixit sub Ptolemæo sexto, scripsitque *sedus cum Antiocho factum*, item *Philosophica* & alia.

Heraclides Lycius Sophista librū composuit quem inscripsit *Νικητής ὁ κακὰ θαρμύνει*, *Niceta purgatus*, ignorans se pygmæorum spolia aptare colosso.

Heraclitus Blysonis seu Bleutonis vel Horacini F. Ephesius Philosophus physicus cognomento *σκοτεινός* sive obscurus. (Confer supra in *Δηλὸς κολυμβητής*.) Hic nullius Philosophi discipulus fuit sed naturæ beneficio & suapte industria ingenium excoluit: quidam tamen tradunt Xenophanis vel Hippasii Pythagorici auditorem fuisse. Vixit Olympiade LXIX. sub Dario Hystaspis F. Multa scripsit *ποιητικῶς*. Corpus contemnebat & judicabat *κοπρίων ἐμβληότερον*, stercore vilius, facileque aiebat se naturæ desideriis satisfacere quamdiu DEus corpore ut instrumento uti juberet. Aqua intercutē laborans se medicis non præbuit curandum sed corpus suum fimo bibulo illitum soli siccandum exposuit. Sic jacentem canes dilacerarunt, vel ut alii, ipsum obrutum arena periisse contigit.

Heraclius Romanorum Imp. Hic ab Athanasio Jacobitarum patriarcha & Sergio Syro (Patriarcha) CPolis ad hæresin Monothelitarum pertractus est. &c.

Heraiscus ingenio fuit diviniore, Asclepiades Egyptiorum libris diutius innutritus, Theologiæ ipsorum æo sapientiæ peritior. Heraiscus simulacra Numine animata à cassis distingvere poterat (supra in *Διγνώμων*) nam iis conspectis cor ejus numine agitata compungebatur. Sic cognovit τὸ ἄρρητον ἄγαλμα Ἐλίου, arcanum simulacrum Æonis quod Alexandrini Osiridis & Adonidis simul nomine colunt *κατὰ μυσικὴν Θεοκρασίαν*. Mulierem menstruatam videnti dolebat caput. Mortuo cum Asclepiades honores sacerdotibus debitos reddere, & τὰς ὀστέας αὐτοῦ ἐν τῷ σώματι περιβλαῖς Osiridis vestibus corpus ejus tegere pararet, confestim luce undique illuminabantur τῶν συνδύων ἀπὸ τῆς ἀγλαΐας arcanæ lindonum litteræ, &

& circa ipsam conspiciebantur *Φαλασμάτων ἡδὴ θουρεπῇ*, formæ spectrorum divinæ. Fertur ex matris utero prodisse digitum silentii indicem labiis admotum habens, quomodo Ægyptii fabulantur natum esse Orum & Solem ante Orum, ita ut sectione ad digitum removendum opus fuerit. Et Heraiscus fuit Bacchus ut somnium indicavit. At Asclepiades Theologiæ patriæ peritissimus, cuius rei documentum sunt *hymni*, quos in Ægyptiorum Deos conscripsit, item opus quod scribere instituit *de omnium religionum consensu*. Scripsit etiam opus *Αἰγυπτιῶν αἰγυγίων Ægyptiorum vetustissimorum res gestas & historiam annorum paullo plus triginta millium complectens*, &c. Ammonius & Erythrius Ægyptius inter se contendebant Byzantii &c.

Hercules Alcmenæ F. hunc tradunt fuisse philosophum, quem pingunt pelle leonina h. e. prudentia & constantia amictum qui clavâ philosophiæ peremit Draconem cupiditatis & ab ea abstulit tres virtutes scilicet non irasci, non esse avarum, nec voluptatibus deditum - - Sub Minoë extitit Hercules Tyrius, qui purpuræ tincturam invenit, cane maxillas (sangvine conchylii) cruentante : eamque obtulit Phœnici Regi qui primus purpuram gestavit.

Herennius. Philo Byblius Herennius cognominatus, ut ipse dicit.

Hermagoras Amphipolitanus Philosophus, Persæi discipulus. Dialogi ipsius sunt, *Μισοτυχον. περὶ ἀτυχημάτων de infortuniis. ἐκχυτον, ἐστὶ δὲ ὑποκοπία, effusum sive de ororum inspectione. περὶ σοφιστίας de arte Sophistica adversus Academicos.*

Hermagoras ex Temno Æoliæ urbe, cognomento Garion, Rhetor scripsit *Artem Rhetoricam* libris VI. *περὶ ἐξεργασίας de elaboratione. περὶ πρόπορος de decoro. περὶ φράσεως de elocutione. περὶ σχημάτων de figuris.* Hic una cum Cæcilio Romæ docuit Cæsaris Augusti temporibus, & ætate provecta obiit.

Hermes sapiens Ægyptius ante Pharaonem floruit vocatusque fuit Trismegistus quod de Trinitate locutus fuerit, dicens in Trinitate unam esse Deitatem. *Ἦν ὧς νοερὸν πρὸ Φωτὸς νοερὸν, καὶ ἦν αἱ νῦς τοὺς Φωτεινὸς καὶ ἔδεν ἕτερον ἢ τὰς ἐνότης, καὶ πνεῦμα πάντα περιέχον. ἐκὸς γὰρ ὁ Θεός, ἕκ ἄγγελος, ἕκ ὑσία ἄλλη &c.* (ex Cyrillo i. in Julian.)

Hermias Eunuchus Atarnæ regioni Mysiæ ad Hellepontem præfuit, Regi Persarum subiectus. Eunuchus cum esset & servus Eubuli Bithyni dynastæ & Philosophi, litteris ab Aristotele institutus, *de anima* scripsit, eamque immortalem esse docuit. Hic est Eunuchus ille ter

R r r r

vendi-

venditus, Aristotelis amicus cui filiam suam adoptivam uxorem dedit. Sed & ipse licet *Θαδίας* filiam habuit ex uxore Pythiadē. Scribitur *Ἑρμίας*, ut in *εἰχῶς ἰαμβικαῖς* Hipponactis: * *Εὐνὴν ἄν κ' αἰὶν δῶλος ἤρχεν Ἑρμίας.*

Hermias (*Ἑρμίας*) philosophus Ammonii & Heliodori, magistrorum Damascii pater, amicus intimus Aegypti, cupidissimi litterarum, fratris Theodotæ quæ erat mater Isidori Philosophi. Huic Aegypto morienti, iurejurando affirmavit animum esse immortalem, quam fiduciam ipsi afferebat vitæ integritas. Philosophiam coluit sub magno Syriano, industria nullis sodalium suorum, ne Proclo quidem inferior. Licet vero τὰ μὲν περὶ λόγους ἐνδείκνυται ἢ κατὰ τὴν ἀκρίβειαν, ab eruditionis & eloquentiæ perfectione aberat, virtutem tamen ita sectabatur ut ne Momus quidem reprehendere nec invidia ipsa odio eum prosequi posset. Tantum erat in illo æquitatis studium ut si quid emeret, librum verbi gratia, venditori minoris forsan offerenti quam par esset, iustum potius pretium daret.

Hermippus Atheniensis, Comicus antiquæ Comœdiæ luscus, frater Myrtilli Comici. Fabulas docuit XL.

Hermippus Berytijs ex vico mediterraneo, discipulus Philonis Byblii à quo commendatus fuit Herennio Severo sub Adriano Imp. Hic quamvis genere libertinus esset, tamen eruditus admodum fuit & multa scripsit.

Hermogenes Tarsensis cognomento *ξυστήρ* quasi *rasorem* dixeris, Sophista quem Musonius philosophus & Marcus Imp. audivit, vix natum annos XV, ingenii felicitate & doctrina captum ejus ætatis longe superante. Annos natus circiter XVIII. scripsit *Artem Rhetoricam* quam omnes in manibus habent. *De statibus causarum librum. De formis orationis libros duos. De Calesyria libros II.* Cum annum ætatis XXIV. attigisset, ingenio defecit & sui prorsus dissimilis evasit sine ulla manifesta causa aut morbo corporis: unde dictum *Ἑρμογένης ὁ ἐν πασι γέρονι, ἐν δὲ γέροντι πᾶσι. inter pueros senex & inter senes puer.* De hoc Philostratus Lemnius &c. Cadavere ejus dissecto cordicetur inventum pilis obfitum & communem magnitudinem longe superasse.

Hermolaus Grammaticus CPolitanus scripsit epitomen *ἐθνικῶν* Stephani Grammatici, eamque Justiniano Imp. dedicavit.

Hero-

* Oportet nomen esse corruptum, vel juniorem Hipponactem intelligi. Nam Hipponax ille antiquus diu ante Hermiam fuit.

Herodes Julius, filius Attici, Plutarchi nepos genere Acacides Atheniensis ex municipio Marathonio Sophista; ob thesaurum (repertum) valde dives, adeo ut & stadium & theatrum tecto munitum Atheniensibus condiderit. Ipsius pater Asiae praefuit & bis Consulatum gessit. Vixit Trajani, Adriani & Marci Antonini Imp. temporibus & Favorinum Polemonemque praefectores habuit. Scripsit *Ἱστορίαι*, opus varia eruditione plenum: item *Epistolas & orationes* extemporales quarum meminit Philostratus in *Vitis Sophistarum*. Ei in schola successio Adrianus Sophista. Circumferuntur & multa alia illius scripta ex quibus & ingenii ejus magnitudo, & mentis sublimitas perspicitur potest. Obiit circa LXXVI, ætatis annum, tabe confectus.

Herodianus Alexandrinus Grammaticus Apollonii Grammatici cognomine dyscoli F. Vixit tempore Marci Antonini Imp. quare junior est Dionysio, qui Musicam Historiam conscripsit & Philone Byblio.

Herodotus Lyxi & Dryonis F. Halicarnassensis illustri genere natus fratrem habuit Theodorum. Samum migravit propter Lygdamidem qui post Pisindelum patrem aviamque Artemisiam tyrannum Halicarnassi erat. Sami Jonicam dialectum excoluit & *Historiam libri XX*. Scripsit auspiciatus a Cyro Persa & Candaule Lydorum Rege. Reversus deinde Halicarnassum, tyrannum expulit, invidiaque civium tangi se cum sensisset, Thurium quo tunc Athenienses coloni seducebant ultro concessit, ubi defunctus & in foro sepultus. *Ἡρόδοτος* (Thurium) in Epistola: ἡ τῶ πειρὸς ὁ Θέρμης εἶναι λογοποιὸς δοκεῖ, si cui Thurium ille historia scriptor fide dignus esse videtur.

Heron Cotyos F. Atheniensis Rhetor qui causas Athenis attas scripsit. Item expositionem (Orationum) *Dinarchi*. *Commentarios in Herodotum, Xenophontem, Thucydidem*. *Καταμμένων ὀνομάτων* selectorum vocabulorum libros III. *Epitomen Heraclidæ Historiarum*. *De antiquis Oratoribus & orationibus quibus in commissionibus vicerunt*. Heroni Proclus se commisit, viro pio & qui perfecte se comparaverat ad institutionis rationem Alexandriæ usitatam.

Herophila quæ & Sibylla Erythraea, Theodori filia. Scripsit versu heroico *βιβλία γ' μαντικὰ*, tres divinationum libros, & Consulatum, vel (ut alii tradunt) Tarquinii temporibus Romam venit, sperans eos magno sibi quaestui fore. Sed cum contemni se videret, duos libros cremavit: unus vero servatus est, quem Romani magno pretio redemerunt.

Hesiodus, Cumanus, à patre Dio & matre Pycimede adolescens translatus est Ascrum Bœotiz civitatem. Dius filius Ampelidæ, nepos Melanopi quem ajunt fuisse avum Homeri avi, ita ut Homerus natus sit ex patruale Hesiodi. Utriusque genus ab Atlante deduci ferunt. Poëmata Hesiodi, *Theogonia*, *Opera & dies*, *chypem*, *berginarum mulierum catalogus* *libris V.* *Epicedium in Batrachum* quem amaverat. *De Idæa Daëlyis*, & alia multa. Obijt hospitio exceptus ab Antipho & Ctimeno, qui noctu putantes se sororis suæ stupratorem interficere, Hesiodum obruncarunt inviti. Homero alii antiquiorem faciunt, æqualem alii, Porphyrius aliiqve plurimi annis centum juniorem ut tantum XXXII. annis primam Olympiadem antecesserit.

Ἑσπεῖος. Parmenides (alii ajunt Pythagoræ) primus apprehendit eundem esse Vesperum & Luciferum.

Hesychius Milesius, Hesychii caufidici & Sophiæ F. temporibus Anastasii Imp. vixit. Scripsit *ὀνομασολόγον, ἢ πίνακα τῶν ἐν παλαιᾷ ὀνομασῶν ἔπιτομήν* & *ἔτο τὸ βιβλίον*, *Nomenclatorem* sive qui liber illius est epitome, *indicem virorum qui doctrina clari fuerunt*. Item *Ἱστορίαν χρονικάν*, quam in *sex diastemata* (sic enim singulos libros appellat) distinxit. In his libris continentur Impp. Romanorum res variis temporibus gesta & Historia Regum ac principum qui singulis gentibus imperitarunt; item ea quæ Byzantii gesta sunt usque ad imperium Anastasii, cognomento Dicori. In Indice suo nullam facit mentionem Ecclesiasticorum Doctorum qui eruditione clari fuerunt, ut hinc suspicari liceat, eum non fuisse Christianum sed Ethnicorum nugis & vanis studiis addictum.

Hierocles Philosophus Alexandrinus ingenio & dicendi facultate excellens, cujus discipulus Theosebius ajebat Hieroclem aliquando inter docendum dixisse, Socratis sermones tesseriis esse similes, nunquam enim eos in irritum cadere, quocunque cecidissent. Hieroclis animum virilem magnumque adversa fortuna demonstravit. Cum enim Byzantium profectus Christianos quorum summa potestas erat offendisset, in judicium ductus & verberibus cæsus sanguinem quo manabat cava manu excepit, eoqve judicem adpersit dixitque: *κύκλωψ τῆ, πὶ οἶνον, ἐπεὶ Φάγες ἀνδρόμεα πρὶν* (Odys. i. 347.) Post exilium inde reversus Alexandriam, amore solito Philosophiam discipulis exposuit. Mentis ejus sublimitas perspicitur ex *Commentariis* quos scripsit in *aurea carmina Pythagoreorum* & pluribus aliis libris

de

de providentia, ex quibus apparet virum illum animo quidem excelso sed scientia minus accurata præditum fuisse.

Hieronymus tyrannus de cuius morte qui scripserunt Historici multa verba fecerunt de rebus atrocibus quæ in ipsius obitu acceiderunt, ut nec Phalaris nec Apollodorus nec unus alius tyrannus fuerit illo acerbior &c.

Hieronymus Cardianus qui *res ad Alexandriam gestas*, τὰ ἐπ' Ἀλεξανδρίᾳ πεπραγμένα (Kusterus legit τὰ ἐπ' Ἀλεξάνδρῃ res Alexandri Magni) conscripsit. Cardia nomen urbis (in Thracia Chersoneso.)

Hilarius Phryx sub Ioviano Imp. vixit vir non quidem eruditione celebris sed Deo visum erat futurorum præscientiam illi impertiri. Itaque præstantissimus vates fuit.

Himerius Aminiae Rhetoris F. ex Prusiade Bithyniae civitate Sophista Iuliani Imp. temporibus vixit & Athenis Proæresii æmulus fuit, oculosque in senectute amisit. Scripsit *Declamationes*.

Hipparchia soror Metroclis Cynici, Maronitis, Philosopha Cynica uxor Cynici Cratetis qui fuit Atheniensis, discipulus Brysonis Achæi, vel ut alii tradunt Diogenis. Scripsit philosophica quædam, item argumentationes, nonnullas & quæstiones ad Theodorum Atheum. Floruit Olympiade CXI. (Confer quæ Svidas in ηγε.)

Hipparchion mutus. Duo fuerunt citharædi Hipparchion & Rufinus. Cum autem instaret certamen, Hipparchion mutus stetit.

Hipparchus Comicus antiquæ Comædiæ. Dramata ejus, de nuptiis.

Hipparchus Stagiritæ Philosophus, Aristotelis discipulus & cognatus. Scripsit de masculino & foemipino sexu nuptiisque Deorum, & alia quædam.

Hipparchus Nicæensis Philosophus qui sub Consulibus vixit. Scripsit *de Arati Phenomenis*. *De stellarum inerrantium constitutione & statione*, *De mensura lune motu secundum latitudinem*. Et in *asterismos*.

Ἰππῆς. Solon qui leges Atheniensibus scripsit, totam earum multitudinem in quatuor classes distinxit &c.

Hippias Diophitis F. Eleus Sophista & Philosophus, discipulus Hegesidami qui summum bonum statuebat αὐτάρκειαν. Multa scripsit.

Hippobotus, Philosophus qui dixit novem esse Philosophorum sectas. Vide supra in ΗΑΡ.

Hippocrates Gnosidici F. Cosus, pater Heraclidæ, celebris Hippocratis avus, medicus & ipse familia Asclepiadarum. Scripsit artem medicam.

R r r r 3

Hippo-

Hippocrates Cous Medicus Heraclidæ F. Hippocratis nepos, avo præfertur, sidus quoddam ac lumen medicinæ quæ nihil est vitæ utilius. Ex posteris Chrysi & ejus filii Elaphi qui & ipsi fuere medici. Discipulus primum patris, postea Herodici Selybriani & Gorgiæ Oratoris ac Philosophi. Ajunt etiam adolescentem accessisse ad Democritum Abderitam, alii Prodicum audivisse. Commoratus est in Macedonia, ubi Regi Perdicæ admodum charus fuit, relictisque duobus filiis Thessalo & Dracone, obiit anno ætatis CIV. sepultus Larissæ in Thessalia. In simulacris & imaginibus caput ejus cernitur pallio tectum: vel quod hic esset mos ejus, vel propter peregrinandi studium, vel quod eo habitu chirurgiam exercere soleret. Hic multa scripsit & apud omnes clarus evasit, adeo ut magnus Persarum Rex Artaxerxes scriptis ad Hystanem litteris, hujus viri sapientiam expetierit. *Rex Regum Magnus Artaxerxes* &c. Libri Hippocratis omnibus medicinæ studiosis sunt notissimi, qui eos ut oracula divina *ὡς θεῶν φωνὰς καὶ ἐκ ἀνθρώπων προελεθυσίας ἐκ σώματος* venerantur. Primus *Jurjurandum*, secundus *predictiones*, tertius *Aphorismorum ἀνθρώπινην ὑπερβαίνων σύνεσις* qui superat ingenium humanum. Quartum locum tenet celeberrimum illud & admirabile opus sexaginta librorum sive *Hexæcontabiblus*, quod omnem medicam scientiam & sapientiam continet.

Hippocrates Thessali F. Cous Medicus, nepos Hippocratis secundi, filii Heraclidæ. Scripsit & ipse medica.

Hippocrates Draconis F. Cous Medicus, ejusdem Hippocrati, secundi nepos, qui Roxanem curavit & sub Cassandro Antipatri F. e vita excessit. Scripsit & ipse Medica.

Hippocrates quintus & sextus Medici ambo, Thymbraei filii Coi & ipsi, ejusdemque generis. Scripserunt ambo de eadem scientia.

Hippocrates septimus Cous, & ipse Medicus, Praxianactis F. ejusdemque generis. Scripsit & ipse de eadem arte.

Hippolytus. Hic scripsit in prophetias Danielis commentarium, & in Proverbia Salomonis.

Hipponax Pythææ & Protridis F. Ephesius & jamborum scriptor qui Clazomenis habitavit, pulsus a tyrannia Athenagora & Coma. Scripsit in Bupalum & Athenidem ~~strophos~~ *strophos*, quod imagines ipsius ludibrii & contumeliæ gratia effinxissent. Hic etiam primus pærodiam & choliambum scripsit, & alia,

Hippye

Hippys Rheginus Historicus qui tempore bellorum Persicorum vixit & primus res Siculas scripsit, quas postea Myes redegit in compendium. Item Origines Italiae. *Sicularum rerum libros V. Chronicorum libros V. Argolicorum libros III.*

Ἱσφοῖται. Vide supra in Hecataeo, ubi eadem de Hecataeo, Pherecyde & Acusilao leguntur.

Homeridae, qui versus Homericos recitabant. Alii familiam hoc ajunt nomen tulisse à Poëta Homero. Alii posteros Chiorum, qui in Bacchanalibus per data invicem ὄμηρα sive obfides acceptos à pugna & furore quieverunt.

Ὀμήρειος λόγος. Ὀμηρίδω, verbis Homeri utor.

De Homeri poëtae genere, patria, ætate &c. plurima apud Svidam leguntur qui vitæ quorundem ejus ab Herodoto historico scriptæ meminit & ex illa longam ῥῆσιν recitat. Præterea de scriptis ejus hæc habet: Poëmata Homeri quæ à nemine in dubium vocantur, sunt *Ilias* & *Odyssæa*. Scripsit autem Iliadem non simul, neque continua serie quemadmodum nunc est composita, sed ipse singulos libros à se scriptos recitavit, & in urbibus quas victus quærendi gratia obibat, reliquit. Postea vero compositi & in ordinem redacti fuerunt à multis, præcipue vero a Pisistrato Atheniensium tyranno. Homero alia etiam quædam poëmata tribuuntur ut *Amazonia*, *Ilias minor*, *ὁδοί*, *Πηικυλίδες* sive *rurdi*, *ἡδιέπακτος* (Bentleius legit *ἐπταεπάκτιον*) sive *jambi*, *ρανάρων* & *murium pugna*, *ἀσπασιομαχία* sive *araneorum pugna*, *κεραμῆς*, *Amphidardi ἐξέλευσις* seu *expeditio*, *πᾶσγνια* sive *ludicra ac joci*: *Sicilia expugnatio*, *Epirhalamia*, *κύκλος* sive *poëma cyclicum*, *hymni* & *Cypria*. His infra ex Herodoto addit *κέρκωπας* & *ψαρομαχίας* sive *sturnorum pugnam*, assertque integrum *Caminum* variaque alia Homeri brevia carmina. Filii Homeri fuere Eriphon & Theolaus, gener Stasius Cyprius &c.

Homerus Andromachi & Myrus Byzantiæ F. Grammaticus & poëta Tragicus, unus è plejade. Floruit Olympiade CXXIV. Scripsit tragœdias XLV.

Homerus cognomento Sellius Grammaticus, scripsit Hymnos, ludicra varii generis, versibus: & profunde personis Comicis & argumenta Comœdiarum Menandri. Infra, *Στῆν*.

Ὁμοιομέρεα. Anaxagoras Philosophus dicebat in luna habitari & esse in ea colles & convalles. Principia vero rerum esse homœomerias sive particulas rebus singulis similes &c. Homo-

Homoleius Jupiter Thebis & in aliis Bœotiae civitatibus cultus & in Thes-
salia, nomen habet ab Homoleia fatidica Euneï filia, quam va-
rem Delphos missam fuisse ajunt, ut Aristophanes libro secundo re-
rum Thebaicarum tradit. Ister vero libro XII. συναγωγῆς sive col-
lectaneorum, à pacis studio quod ὁμολον est apud Æoles. Est &
Thebis Ceres quæ Homoloia appellatur.

Ἰσχυρ. Est liber quidam Prodicti, *Hora* inscriptus, in quo Herculem fa-
cit Virtuti & vitio occurrentem, cumque utraqve ad suos mores
eum invitaret, Herculem Virtuti se adjunxisse, & illius sudores an-
teposuisse Voluptatibus vitii, ad breve tantum tempus durantibus.

Horapollon ex Phænebytide vico Panopolitanae praefecturae Grammaticus,
ob artem clarus, & nulli veterum doctissimorum Grammaticorum
secundus, docuit Alexandriae in Ægypto, deinde CPoli tempore
Theodosii Imp. Scripsit *Τεμνικὰ*, de delubris & locis sacris, *Commenta-
rium in Sophoclem*, *Alcaum* & *Homerum*. Viderur Christianus fuisse
factus, ut Heraiscus praedixerat fore &c.

Ἰμνοπόλ. De Alcmane Lyrico Epigramma, πολλὰ πατέρες ὑμνοπόλων.
ὠίδης. Suillis moribus & ovino ingenio praediti filii Hippocratis (diversi à
Medico) Telestippus, Demophorus, Pericles à Comicis perstringuntur.

Hypatia Theonis Geometrae Alexandrini Philosophi filia, uxor Isidori
Philosophi floruit temporibus Arcadii Imp. Scripsit *Commentarium*
in *Diophanti Astronomicum Canonem*. In *Conica Apollonii*. Alexandriae
nata, educata & erudita, ingenio praestantior quam pater, non ac-
quiescens paternam in mathematicis institutione, ceterae etiam philo-
sophiae strenuam operam impendit, & mulier summo pallio per me-
diam urbem progrediens publice audire se volentibus Platonem vel
Aristotelem vel cujusvis alterius Philosophi scripta enarrabat.
Hypatia dilacerata fuit ab Alexandrinis, & corpus ejus cum ludibrio
per urbem disjectum, quod factum ajunt ex invidia Cyrilli, vel ut alii,
quod Alexandrini natura essent audaces & ad seditionem proclives.
Nam multos etiam Episcoporum suorum ita tractarunt, ut Georgium
& Proterium &c. Imperator eam rem gravissime tulit & ultus esset,
nisi Aedius amicos Imperatoris corrupisset. Sed Imperator poenam
remittens intersectoribus, in suum ipsius corpus & stirpem suam ultio-
nem attraxit. Ejus enim nepos poenam meruit. Nihil ea res immi-
nuit Alexandrinorum studium in Isidorum - - nam ii etiam qui
Rhetoricis & Poëticis scholis praerant, frequentes Philosophi con-
gressus

gressus amabant. - - Mea vero ætas tres novit Criticos, qui de iis quæ de soluta oratione dicuntur, judicare possunt. Poëmatum enim & scriptorum prosaicorum idem judicium esse constat. Ego vero etiam utrorumque eundem artificem esse judico, si modo utrumque pari studio exerceatur. Isidorum vero inter Criticos illos non recenseo, sed tribus illis longe inferiorem esse puto. Judices vero illi sunt Agapius, Severianus, Nomus. Nomus vero noster est æqualis. (e Damascio.)

Hyperbolus demagogus quem Thucydides libro VIII. per ostracismum relegatum scribit. Litium amans ab Aristophane perstringitur.

Hyperechius Alexandrinus Grammaticus temporibus Marciani Imp. Scripsit *artem Grammaticam. De nominibus. De verbo. De orthographia.*

Hyperides Glaucippi Rhetoris, vel ut alii, Pythoclis F. Atheniensis Demagogus optimus & Orator unus ex illis decem qui principes censentur. Discipulus fuit una cum Lycurgo Platonis Philosophi & Isocratis Rhetoris. Amicus licet Demosthenis, ipsum tamen ob pecuniam ab Harpalo acceptam accusavit. Amoribus mulierum addictior fuit. Sublatus est ab Antipatro rege, qui cum ex Cereris templo quod est Hermionæ per Archiam qui inde *Φυγάδοθηρας* sive fugitivorum indagator dictus est, extrahi, linguamque præcidi jussit. Ossa filius Glaucippus in patrio monumento sepeliit. Orationes ejus omnes sunt LVI.

Ἵππας παῖς. Hyrrhæ filius, & Hyrrhadius, Pittacus.

Ἰάκχος. Hymnus in Bacchum. *ἄδουσι γὰρ τὸν Ἰάκχον ὡς πρὶ διαγόρας.* Hunc Diagoram ajunt atheum fuisse. Fuit autem & alter Terthrei F. qui ob magnitudinem corporis ab Comicis perstringitur, ut ab Herminippo in *μοῖραις*.

Jacobus Hefychii Medici F. cognomine *ψυχρὸς*, ex Damascena provincia, qui CPoli sub Leone Imp. medicinam exercuit egregie, ita ut à multis diceretur *σωτὴρ* ut quondam Esculapius, visusque habere *Ἀσκληπιαδικὴν ψυχὴν καὶ φύσιν Παμμώνιον*. Sic & Phidiam *ἐν θυσίῳ* ἡ δαίμων γενεῖν Numine plenum statuas fecisse, & Zeuxidem imagines pinxisse &c. (e Damascio)

Jacobus hausto veneno sub Valente obiit, svadente hoc ei Libanio Sophista, quod inquisivisset quis in imperio Valenti successurus esset.

Jadmon, *Ἰάδμων*, *Ἰάδμων*, Samius cujus ancilla Rhodopis, meretrix genere Thracia, quam Charaxus Sapphonis frater uxorem duxit, & ex ea liberos procreavit.

Jachen Aegyptius singularibus à Deo dotibus instructus vixit sub Senye Aegyptiorum rege, amuletorum incantationumque peritus, qui pestilentias grassantes extinxit & primum Caniculæ exortum æstuosumque sideris illius influxum mitigavit, quam ob causam magnifico funere elatus est. Et si quando morbus epidemicus invalesceret, sacri scribæ ejus sanum adeuntes, sacris rite peractis ex ara ejus ignem accendebant, rogisque passim per urbem excitatis aëris foetidi exitialem luem extinguentes nova hac via morbum, ignis beneficio propulabant.

Jalemus Calliopes filius infelix &c.

Jamblichus libertus scripsit Babylonica sive Rhodinis & Sinonidis amores libris XXXIX. Hic agit de Zobara evnucho, Mesopotamiæ formosissimæ amatore.

Jamblichus alter ex Chalcide Syriæ Philosophus, discipulus Porphyrii qui fuit auditor Plotini. Vixit Constantini Imp. temporibus. Varios libros philosophicos scripsit.

Jason Menecratis F. Nysæus à patre, à matre Rhodius, Philosophus, discipulus & ex filia nepos & successor Posidonii Philosophi in schola Rhodi. Scripsit *illustrium virorum vitas & Philosophorum successiones* & secundum quosdam *libros IV. de vita Græciæ*. Hic etiam *de Rhodo* scripsit.

Jason Argivus Historicus, junior Plutarcho Chæronense, Grammaticus, scripsit *de Græcia libros IV.* qui continent Antiquitates Græciæ & Historiam Persarum & res ab Alexandro gestas usque ad obitum ejus & tempus illud quo Athenæ ab Antipatro Cassandri patre capte fuerunt.

Ibycus Phytii vel Polyzeli Messenii historiographi vel Cerdantis F. genere Rheginus. Inde Samum migravit, cum ibi Polycrates tyranni pater imperaret Olympiade LIV. temporibus Cræsi. Invenit sambucam (*ἰβυκινόν* ab eo dictam) citharæ triquetra genus. Scripsit dialecto Dorica libros VII. Ejus dictum: *μή τι πέρ τ' ὁ θεὸς ἀμάρτυράν τιμάν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψαι*, Deos non offendendos, ut inde gratiam ab hominibus consequaris. A latronibus interficiendus grues vindices fore dixit, quod comprobavit eventus: unde proverbium, Ibyci grues.

Ixus. AEsopus Mithridatis anagnostes scripsit librum de Helena, in quo ait cetacei generis piscem quendam *παρα* vocari, in hoc asserit lapidem reperiri, qui à sole accenditur & ad philtrea utilis est.

Iaxus Rhodius Lissi F. poeta epicus qui post singulos versus alterum versum inferens poema Homeri altero tanto auctius fecit. Scripsit & alia ut *Rhodia ad versus hexametros ter mille*, *ἰαχῶν*

ἱερωτικὴ five scientia sacerdotalis differt à Philosophia, consistitque in cultu Deorum & à causis mundum gubernantibus incipit & circa eas occupatur, consideratque animorum immortalitatem infinitosque mortuorum apud inferos status, qui pro singulis virtutibus & vitiis attributi sunt, & varias durante vita migrationes animarum. Auctores fuere Aegyptii, à quibus Pythagorei omnia ad Græcos transfulere.

Ἰησους. Colloqvium Philippi Christiani cum Theodosio δὲ χηρῶ Judæorum, habitum Justiniani temporibus, in quo Judæus profitetur se ex Codice arcano Tiberiade reposito probe compertum habere, Jesum esse DEI filium natum ex Maria Virgine atque olim inter sacerdotes cooptatum. Josephum quoque in commentariis de bello Judaico aperte dicere Jesum in templo cum sacerdotibus sacra fecisse. De narratione illa dixi in Codice Apocrypho Novi Test. p. 371. & T. 2. p. 547. quod vero ad Codicem Tiberiade repositum attinet, conferendus S. Epiphanius hæresi 30. p. 133.

Ignatius Diaconus & custos vasorum magnæ Ecclesiæ CPol. & Nicææ Metropolitanus, Grammaticus. Scripsit *vitas Tarasi & Nicephori* sanctorum & beatorum Patriarcharum, *elegos sepulchrales*, *Epistolas*, *Jambos in Thomam Antartem*, multaque alia.

Ilion urbs Phrygiæ. Tempore Argonautarum apud Græcos vaticinata est Sibylla Erythræa, in Phrygia vero Tros Ili & Ganymedis pater regnavit &c.

Ἐν μὴ δυνάει. Theognis erat Tragicus, & poëta frigidus quem perstringens Aristophanes ait nive texisse Thraciam totam, & flumina congelasse.

Joannes Theologus & Evangelista ex exilio Patmi reversus ætatis anno centesimo Evangelium conscripsit & deinde pervenit ad annum CXX.

Illic autem * degens, συγγράφεται τὴν Θεολογίαν Theologiam (h. e. Evangelium) conscripsit. Chrysostomus tres ejus Epistolas & Apocalypsin pro Canonicis habet.

Joannes Chrysostomus, Antiochenus, principio presbyter Antiochiæ, & Eusebii Emeseni Philosophi & Diodori sectator. Hic multa scripsisse fertur in quibus excellunt *sermones de sacerdotio* tum sublimitate & elocutione, tum suavitate & elegantia verborum. Cum his certant *sermones ejus in Davidis Psalmos & in Iobannæ Evangelium annotationes*, & in *Mattheum*, *Marcum* & *Lucam commentarii*. Cætera vero ejus scripta numerum superant. Totam enim & judaicam & Christianam

SSS. 2

Scripto

* Ephesi intellige, ex Chrysostomi homilia in Joannem T. VI. p. 505. ex quo locum hunc Svidas repetiit.

Scripturam commentariis explicavit, ut alius nemo. Plurimas etiam orationes in laudem Martyrum promte & ex tempore habuit, quippe qui flumine eloquentiæ ipsas Nilii catarractas superaret. Nullus enim mortalium ab omni ævo tanta dicendi copia abundavit, adeo ut solus merito aureum illud & divinum nomen consecutus sit. Scriptorum ejus numerum recensere non hominis sit sed DEI qui omnia cognoscit. Hic S. Joannes vitam summe asceticam agebat &c.

Joannes Grammaticus Alexandrinus cognomento **Philoponus**. Hujus plurima sunt scripta Grammatica, Philosophica, Arithmetica, Rhetorica & in sacram Scripturam & contra XVIII. Proeli argumenta (de æternitate Mundi) & contra Severum. Sed tamen ab Ecclesiæ doctoribus ut Trithemita rejicitur, nec in Orthodoxum Catalogum admittitur.

Joannes Philadelphienfis Lydus. Hic scripsit de Mensibus librum unum, & de diosemeis sive tempestatum significatione alterum, itemque Mathematica varia. Ea dedicavit Gabrieli præfecto.

Joannes cognomento Stobæus, scripsit florilegium variorum sententias complectens libris quatuor, quod opus est præclarum & varia doctrina plenum, ad Epimium filium suum.

Joannes Damascenus cognomine Μαννῆς, vir & ipse celeberrimus & ætatis suæ nulli eorum qui doctrina fuere illustres, secundus. Ejus scripta sunt permulta, & præcipua Philosophica & in Scripturam S. parallela selecta & canticorum sacrorum Canones tam Jambis quam oratione soluta conscripti. Eodem tempore *Cosmas* Hierosolymitanus floruit vir ingeniosissimus, & omnino Mulicam spirans harmonicam. Illi autem Canticorum Canones Joannis & Cosmæ nullam cum aliorum scriptis comparisonem admiserunt nec admittent quamdiu hominum vita durabit.

Jobus. Habes philosophi hujus præmia. Habes & ejus librum Homerica & Platonicæ Musa suavius quid canentem, qui nec fabularum nec alienarum calamitatum narrationem prædicat, vel audacissimum Achillem, aut callidissimum Ulyssem quibus cædes sunt triumphus; & mulierum stupra, præclara facinora: Sed Satanam describit à nudo quidem & inermi & solo superatum &c.

Jobates Sthenobææ pater, ad quem **Proetus** de interficiendo Bellerophonte litteras dedit.

Jon Chius, Tragicus & Lyricus & Philosophus Orthomenis Xuthi F. Trag-

Tragœdias docere cœpit Olympiade LXXXII. Fabulas scripsit XII. Secundum alios XXX, vel XL. Idem scripsit *περὶ μετεώρων καὶ συνθέ-
της λόγους* (supra in *Διδυραμβοδιδασκαλοι*) Hunc Aristophanes per
jocum *Αἰών* vocat (*matutinam stellam*.)

Jophon Atheniensis Tragicus, genuinus Sophoclis Tragicæ filius ex Nico-
strata. Fuit & nothus ipsi filius Ariston ex Theodoride Sicyonia.
Fabulas Jophon docuit quinquaginta, in quarum numero sunt,
Ἀχιλλεύς, Τηλέφῳ, Ἀκίλων, Ἰλίου πέρσις, Δεξαμένους, Βάκχαι, Πενθεύς,
& aliæ quædam patris Sophoclis.

Jolephus Judæus *φιλαλήθης*, veritatis amans, de Joanne Baptista præcur-
sore & de Domino nostro & Deo & Servatore Jesu Christo loquitur.
Fuit Matthæi sacerdotis Hierosolymitani F. à Vespasiano & Tito ejus
filio captus, usque ad Hierosolymorum expugnationem apud illos
mansit, & cum ipsis Romam profectus *libros VII. de excidio Hierosolymita-
no* Imperatoribus obtulit, qui in Bibliotheca publica sunt repositi, &
ob illius scripti celebritatem statua donatus est. Scripsit etiam *Anti-
quitatum Judaicarum libros XX.* ab exordio Mundi usque ad XIV. annum
Domitiani Cæsaris. Item *duos alios Antiquitatum libros contra Appionem*
Grammaticum Alex. qui sub Caligula à parte Gentilium legatus missus
est, ut oratione quædam Philonem accusaret, quæ gentis Judaicæ cri-
minationem continet. Est & alius liber omnino præclarus *de princi-
patu rationis*, in quo martyrii Maccabæorum meminit. Hic libro
XVIII. Antiquit. aperte fatetur, propter multitudinem miraculorum
Christum à Judæis interfectum fuisse, & Joannem Baptistam vere fuisse
Prophetam, & propter eadem Jacobi Apostoli Hierosolyma vastata
fuisse. Sic autem de Domino nostro Jesu Christo scribit: *Eodem
tempore exstitit Jesus vir sapiens, si &c.* (Joseph. XVIII. 4. Antiqu.) Hic
Vespasiano prædixit Imperium (III. 14. de bello Jud.)

Jovinianus Romanorum Imp. orthodoxus qui magnam curam gessit Eccle-
siarum, & Episcopos omnes ab exilio revocavit. Idem ad S. Athana-
sium scripsit ut accuratam fidei formulam scripto mandatam secum
communicaret. Ille vero ipsi misit Epistolam orthodoxæ doctrinæ
plenam. Hunc Jovinianum ob traditam Persis Nisibin carminibus,
parodiis & famosis libellis prosciderunt. Idem Jovinianus ab uxore
impulsus fanum pulcherrimum ab Adriano Imp. ad consecrandam
patris sui Trajani memoriam conditam, ex quo Julianus Bibliothecam
Eunucho cuidam Theophilo fecerat, cum omnibus libris cremavit,

ipsis ejus pellicibus ignem cum risu subjicientibus. Antiocheni vero indignatione adversus Imp. accensi famosos libellos partim humi jactarunt ut à quolibet tolli & legi possent, partim parietibus affixerunt &c. Sub Joviniano vixit *Asacius*, Cæsareæ Palæstinæ Episcopus, qui *libellum de orthodoxa fide* scripsit, in quo Synodo Nicænæ assentitur.

Iphicrates tutoris F. Atheniensis Orator & belli dux, qui primus in spoliis inscriptione Ducis mentionem fecit, cum antea solius urbis nomen inscriberetur.

Irenæus, (Latina lingvâ *Pacatus*,) discipulus Heliodori Metrici, Grammaticus Alexandrinus, scripsit *περὶ τῆς Ἀθηναίων προπομπικῆς*, de *Atheniensium more aliquos cum honore deducendi vel prosequendi* : De *Alexandrinorum dialecto*, eam ab *Attica* deductam esse, libros VII. *Atticorum vocabulorum* libros III. *Attica consuetudinis in dictione & accentu*, ordine *alphabetico* libros III. *Regulas Græcismi*, librum I. De *Atticismo* librum I. & multa alia.

Isæus unus decem Oratorum, discipulus Isocratis & magister Demosthenis, genere Atheniensis. Demetrius dicit esse Chalcidensem. Hic laudatur ut Orator, & quod Demosthenem sine mercede instituit. In adolescentia luxuriosus, postea ad bonam frugem se recepit. Itaque interrogatus ab aliquo quis piscis, quæ avis esu essent (savissima? Desii, inquit, his rebus studere, quoniam intellexi me Tantali hortos vindemiassse.

Ischander, tragicus histrio.

Isidorus senex Pelusiota, vir clarissimus, Philosophus & Orator. Scripsit Epistolas MMM. quibus sacram Scripturam interpretatur.

Isidorus Philosophus qui sub fratribus (suis) si quis alius in disciplinis philosophice se exercuit, & sacrorum valde studiosus fuit, vita Philosophus, scientia non satis excultus & in dialecticis inexercitatus magis quàm hebes. Ipsi adolescenti mirum quiddam accidit, nam ejus æqualis, & sororis filius annos XVIII. natus statim à prima ætate divinam ingenii vim præ se ferens, de tecto delapsus repente vitam finiit. Omnibus igitur ingenti luctu cum prosequentibus, ipse per somnum ad Isidorum accessit, eumque solatus est.

Εἰς λατομίαν. **Philoxenus** Poëta dithyrambicus, cum Dionysii tyranni poemata utpote mala ferre non posset, ab ipso in lapidinas est conjectus. Postea liberatus amicorum precibus, & rursus audiens illa, surrexit, dicens

dicens satius esse in latomiis versari quam ipsius poemata audire, addito dicto : οἷα φίλῳ, οἷα ἀρεστῳ *domus amica, domus optima*, quod valet de testudine.

Isocrates Theodori fabri tibiarum F. Atheniensis Orator, natus Olympiade LXXXVI. i. e. post bellum Peloponnesiacum. Hic ob vocis imbecillitatem & in dicendo verecundiam causas non egit, sed plures erudiit. Orationes scripsit XXXII. & anno ætatis CVI. obiit. Eratres ejus fuere Tisippus, Theomnestus, & Theodorus, magister vero Gorgias, alii Tisiam, Erginumve vel Prodicum, alii denique dicunt Theramenem. Orationes ejus sunt plurimæ.

Isocrates Amyclæ Philosophi F. Apolloniæ in Ponto, vel Heracleæ natus, ut scribit Callistratus Orator; discipulus & successor Isocratis magni, & Platonis auditor. Hic cum Theodecte Oratore & Tragico, & Theopompo Chio, itemque Erythræo Naucratis de eloquentia certavit in funere Mausoli Caris, Regis Halicarnassi. Orationes ejus sunt quinque : *Amphibolyia, Hortatoria, Philippo sepulchrum non esse faciendam, De migratione, De sua Republica.*

Ister Menandri filii F. Cyrenæus aut Macedo, Historicus, Callimachi servus & discipulus. Hermippus vero Paphium ipsum dicit in secundo libro de servis qui eruditione clari fuerant. Scripsit multa & soluta & ligata oratione.

Juba (Ἰούβας) Lybiæ & Mauritaniz Rex, quem Romani captum & virgis casum in triumpho duxerunt, non autem occiderunt ob eruditionem. Vixit tempore Augusti Cæsaris, & Cleopatraz filiam Semelem, quam ex C. Cæsare natam adoptarat, uxorem duxit. Scripsit permulta. Eodem quo ille tempore floruit Didymus, Chalcenterus dictus, qui multa contra ipsum scripsit.

Julianus Chaldeus Philosophus, pater Juliani theurgi. Scripsit *de demonibus libros IV.* quod opus docet modos propulsandi mala ab hominibus, omnibusque eorum partibus, qualia sunt *τελεσιουργικὰ χaldaϊκά.*

Julianus, jam dicti filius; vixit tempore M. Antonini Imp. Scripsit & ipse *theurgica. τελεσιγὰ de modis res magice consecrandi. Oracula versibus, & quæcunque alia sunt hujus scientia arcana.* Quidam tradunt hunc Romanis aliquando siti laborantibus effecisse ut atræ nubes subito coactæ ingentem imbrem cum crebris tonitribus & fulguribus effunderent, idque sapientia quadam effecisse Julianum. Alii vero *Arnu-phim*, Egyptium Philosophum hoc miraculum edidisse tradunt.

Julianus

Julianus Domni F. Cæsariensis Cappadox, Sophista, æqualis Callinici Sophistæ. Fuit sub Constantino Imp.

Julianus Halicarnassæus Severi hæresim renovare voluit, eumque in finem Marinum Carris Syriæ urbe oriundum jam miserat in Orientem ut dogma illud confirmaret, nisi paullo post obiisset &c.

Julianus ὁ ὡς ἀποστάτης καὶ ἀποστάτης, desertor & Apostata, Romanorum Imp. genitus ex Dalmatio, Constantini Magni fratre, & Galla. Scripsit librum qui vocatur *Cæsares* continentem omnes ab Augusto Imperatores. Alium *ἐπὶ τῶν τεσσάρων σχημάτων*, de tribus figuris. & *Κρόνια*, Saturnalia. Item *Misopogonem* sive *Antiochicum*. Et *πρόθεν κακὰ, κατὰ ἀπαιδέως* unde mala proficiuntur, contra ineruditos. Ad canem Heraclitum, quomodo Cynice vivendum sit. Epistolas omnis generis, & alia. De Empedotimo locum è Juliani *κρόνιος* affert etiam Svidas in *Ἐμπεδότῳ*. Oraculum Juliano datum diversum à duobus quæ Svidas recitat, legitur apud Cedrenum p. 253.

Justiniani Rhinotmeti successorem Leontium Paulus monasterii Callistrati monachus, Astronomus & Gregorius Cappadox, monasterii Flori præfectus Imperio potiturum esse prædixerunt, quo etiam postea potitus est. (Confer Nicephori breviarium Historicum p. 25.)

Justinus Philosophus & habitu Philosophorum utens, ex Neapolitana Palæstina provincia, Prisci Filius, Bacchii Nepos. Hic pro Christiana religione multum laboravit, & Antonino Pio ipsiusque filiis & Romano Senatui librum contra *Ethnicos* obtulit, opprobrium Crucis non erubescens. Scripsit & alium librum quem Antonini (Pii) successoribus obtulit, M. Antonino & L. Aurelio Commodò. Est & alius ejus liber contra *Ethnicos*, in quo de natura *Demonum* disserit, & quartus itidem contra *Ethnicos* quem inscripsit *elenchum*. Et alius de *DEI Monarchia*. Item alius quem nominat *Psaltera*. Et alius de *anima*. Item *Dialogus* contra Judæos quem contra *Tryphonem* Iudæorum Ephesiorum principem conscripsit. Quinetiam contra *Marcionem* insignia scripta edidit. Item alium librum contra *sectas omnes* cujus meminit in *Apologético* quem obtulit Antonino Pio. Hic cum Romæ commoraretur, Crescentem Cynicum fatuum qui contra Christianos maledicta profundeabat, ipsum vocans helluonem & prædignum & intemperantem & mortis metuentem, magno pudore affecit. Tandem hujus machinationibus & insidiis factum est, ut tanquam Christianus pro Christo, supplicio afficeretur.

Justinus

Justinus * Romanorum Imperator Ἰουδοῦς Ἰούλας sed omnium litterarum imperitus & quod vulgo dicitur ἀναλφάβητος.

Iustus Tiberiensis ex provincia Galilæa qui & ipse *historiam Judaicam* conscribere & *commentarios* quosdam componere aggressus est. Sed hunc Iosephus mendacii arguit. Scripsit autem historiam suam eodem tempore quo Iosephus.

Juvenalis poeta Latinus. Hic sub Domitiano Romanorum Imp. vixit. Domitianus vero amabat prasinæ factionis saltatorem qui Paris vocabatur. Qua de causa & à Senatu & à Juvenali carpebatur. Imperator hinc Juvenalem Pentapolin Africæ relegavit, saltatorem vero locupletatum Antiochiam misit, qui domo & balneo extra urbem ædificato ibi mortuus est.

Lachares Lacharis F. Atheniensis Sophista; discipulus Heracleonis Sophistæ Atheniensis, magister tum multorum aliorum tum qui præ reliquis clari habentur Eustèphii, Nicolai & Asterii. Floruit temporibus Marciani & Leonis Imp. Scripsit *de colo & commate & periodo*. *Διαλέξεις dissertationes*. *Ἱστορίαν τὴν κατὰ Κορνῆτον, Historiam Cornuti*. *Eclogas Rhetoricas* secundum ordinem alphabeti. Lachares Sophista in disciplinis tardior, at vultu liberali & honesto præditus, & virtute Philosophus potius quam Sophista appellandus, qui visum amissum recuperavit, quod & alioqui DEO charus esset. Confer infra, Superianus.

Lacydes Alexandri Cyrenæi F. Philosophus qui fuit novæ Academiæ auctor. Scripsit *philosophica*, item *de Natura*.

Lampon jurat anserem, cum aliquem decipit. Lampon erat aruspex & vates quem nonnulli quoque ducem fuisse ajunt coloniæ ab Atheniensibus Sybarim missæ. Jurabat autem per anserem, ut avem divinandi peritam. Supra, *χῆνα ὀμνύειν*.

Lamprias Plutarchi Chæronensis F. contexuit indicem operum quæ pater ipse de omni Græca & Romana historia scripsit.

Lalus Charbini F. ex Hermione Achajæ civitate; vixit Olymp. LVIII. regnante Dario Hystaspis F. Quidam eum loco Periandri, annumerant septem sapientibus. Primus scripsit *de Musica*: & dithyrambo certare instituit & τὰς ἐρετικὰς εἰσηγήσατο λόγους, contentiosum dicendi genus in usum introduxit.

T t t

Λήμα²¹

* Non de Justiniano sed de Justino (Seniore) hæc in Svidæ Codd. Vaticanis tradi, notavit etiam H. Noris diss. de Synodo V. c. 2. p. 10.

Ἀῆμα. Aristophanes de Euripide & Æschylo : *Ἀῆμα δ' ἐπ' ἀτολμον ἀμφοῶν* &c. (ranis p. 254.)

Ἀῆμαλα, prophetiæ, vel etiam apophthegmata ex proprio sensu animi nostri prolata.

Leo Leonis F. Byzantius, Philosophus Peripateticus & Sophista, Platonis, vel ut quidam, Aristotelis discipulus. Scripsit *res Philippicas* & *Byzantinas libros VII. Tetrabanicum. De Besalo. Sacrum bellum. De seditionibus. Res gestas Alexandri.* Hic legatus Athenas missus, cum admodum obesus esset, Atheniensibus risum movit. Atqui, inquit, est mihi uxor longe obesior & concordēs parvus lectus, discordēs tota domus non capit. Eum Philippus his litteris perstrinxit : *Si tantam Leoni pecuniam dedissem quantum à me postulavit, statim Byzantium cepissem.* Veritus igitur ne à civibus obrueretur lapidibus, *ταυτὸν ἀπῆγγε* se suspendit miser.

Leo Alabandensis orator scripsit *Caricorum libros IV. Lyciacorum libros II. Artem Rhetoricam. De statibus causarum. Bellum sacrum Phocenſum & Bæotorum.*

Leo Macelles Imp. Romanorum, Malcho iudice *πάσης κακίας καταγωγῆς* *omnis improbitatis diversorium*, qui & Hyperechium Grammaticum in exilium egit. Cum stipendium Eulogio Philosopho dari iussisset, & quidam ex Eunuchis dixisset, hanc pecuniam in milites impendendam : utinam, inquit, ætate mea contingat ut stipendia militum in doctores conferantur. Ejus temporibus fuit Acacius Patriarcha.

Leogoras, pater Andocidis Oratoris.

Leonas Sophista; natione Isaurus, celebris inter ejusdem artis professores Alexandriæ, qui Proclum non solum eruditionis suæ participem fecit sed & contubernalem adscivit & cum uxore & liberis suis tam familiariter vivere jussit, ac si germanus ipsius filius esset. Idem effecit ut principibus in Ægypto viris innotesceret.

Leontius Tripolis Lydiæ, tempore Constantii Episcopus, quem Philostorgius laudat tanquam approbatorem Arianæ suæ vesaniæ. *Κανὼνα δ' αὐτὸν ἐκάλεον τῆς ἐκκλησίας*, hunc *Ecclesia regulam* vocabant &c.

Leontius Antiochenus Episc. se ipsum exsecuit, vir cætera quoque profanus : ut & Aëtius Eunomii Magister, qui Arii blasphemiam suis argutiis adauxit.

Leontius. Et hic Antiochiæ fuit hæreticus, contra quem Photius Patriarcha scripsit. Hic de homousio disputavit cum Flaviano, audacia & blasphema deliramenta proferens. Leontius

Leontius Monachus sub Zenone vixit. Hic qvum prophetica grátia obscuros Scripturæ locos declararet, multos viros bonos habuit qui ad ipsum frequenter accedebant &c.

Lesbonax Mytilenæus, Philosophus qui vixit Augusti temporibus, pater Potamonis Philosophi. Scripsit plurimos libros Philosophicos.

Λέσχα. Cleanthes dicit Leschás Apollini dicatas esse, easque exedris esse similes. Apollo inde dictus Λεσχιάδης. Etiam Λέσχα dicta poemata Heraclidis Pontici, metro Phalæcio vel Sapphico scripta. Leschæ, sedes vel loca in quæ homines de rebus Philosophicis disputandi gratia convenire solebant. Sic Hierocles libro primo Philosophumennon.

Leschides Poëta Epicus, Regis Eumenis in expeditionibus bellicis comes; poëtarum clarissimus. Hujus consuetudine etiam usus fuit Pythias historicus & Menander medicus.

Levcon Agnusius, Peloponnesiacis temporibus vixit. Ex ipsius dramatibus sunt: ὄνκος, ἀσχοφόρος, Φερίτορες.

Libanius Antiochenus Sophista, clarus Juliani Apostatæ temporibus ad Theodosium majorem usque vixit, filius Phasganii, Diophanti discipulus. Scripsit infinita, & inter ea *Constantii Imp. encomium* & alterum *Juliani. Declamationes Rhetoricas. Epistolas.* Eodem tempore fuerunt Basilus & Gregorius (Naz.) Iulianus vero licet tot negotiis implicatus, tamen & litteris sedulo operam dabat, & in illis excellere videri volebat: Sophistamque Antiochenum Libanium supra modum admirabatur, laudibusque ornabat, atque ut magno Sophistæ Proæresio ægre faceret, illum huic præferebat. Acacius igitur Sophista dicendi valde peritus & Tuscianus Phryx ideo eum semper culpabant, ejusque judicium reprehendebant.

Linus Chalcidensis, Apollinis & Terpsichores F. vel ut alii, Amphimari & Uraniæ, vel Uraniæ & Mercurii. Hic primus ex Phœnicia litteras in Græciam intulisse, Herculemqve litteras docuisse, & carminis Lyrici primus auctor fuisse fertur.

Linus alter Thebanus junior, Philosophus.

Linus genus hymni, ut *παν*.

Lityerfes, genus cantionis messioræ, à Lityerfe Midæ F. quem Hercules sustulit.

Λόγια oracula quæ oratione solutâ concepta sunt, *χρησμοί* versibus.

Λογογεία. causarum vel orationum forensium scriptor. *λογητοίς* pro-

Historico usurpatur ab Iſocrate & Herodoto. Sic etiam vocatur inventor fabularum & apologorum.

Lollianus Ephesius Sophista, Iſai Affyrii diſcipulus, Adriani Caſaris temporibus fuit & multa ſcripſit.

Longinus Caſſius Philoſophus, Porphyrii Philoſophi magiſter, vir magna doctrina ſcripſque iudicio præditus. Vixit ſub Aureliano Imp. & ab eo occiſus eſt, quodcum Zenobia Odenati uxore conſpiraret. Scripſit *de oratione contra Phidiam. De imitatione Homericas. An Homerus fuerit Philoſophus. Problemata Homericæ & ſolutiones libro duobus. Quædam contra ſedem hiftoriæ tanquam hiftorica emarrent Grammatici. De vocabulis apud Homerum multas ſignificationes habentibus libros IV. Actioſorum vocabulorum editionis duas, ſecundum ordinem litterarum digeſtas. Vocabula Antimachi & Heracleonis. & alia multa.*

Lucas Evangeliſta titulos habet LXXXIII. capita CCCXLVIII.

Lucianus Samolatenſis, blaſphemi vel dyſphemi cognomen tulit, vel athei potius quod in dialogis ſuis ea quæ de Diis dicuntur, ut ridicula exagitat. Fertur ſub Traiano Imp. & ante vixiſſe. Primum Antiochiæ in Syria caſidicus, & cum hoc non bene cederet, ad ſcribendum ſe contulit & infinita ſcripſit. A canibus illaceratus fertur hominibus, qui lingvæ ſuæ rabie ipſam veritatem inſectatus fuit. Nil peregrini vita Chriſtianam religionem perſtringit, & ipſi Chriſti maledicit homo ſcleratiffimus. Quamobrem & in hac vita juſtas furoris ſui pœnas dedit, & in futura ignis æterni cum Satana hæres erit.

Lucianus Martyr, Samolatenus vir nobilis prima ætate Macrii ſacrorum librorum interpretis conſuetudine Edæſæ uſus, deinde ad vitam ſolitariam animum adjecit. Ad ſacerdotium hinc proceſſit, & præbyter Antiochiæ factus magnam ſcholam illic inſtituit. Hic cum animadvertiſſet in ſacros libros multa adulterina irrepiſſe, tum longo tempore & crebra tranſcriptione, tum quod proſani quidam homines pervertere nonnulla auſi eſſent, ipſe omnes ex lingua Hebraica, quam accurate callebat, in integrum reſtituit, plurimumque laborem in eorum emendationem contulit &c. Epistoſas etiam edidit, utique præſtantiffimas ex quibus facile conſtat qualis fuerit viri hujus de rebus divinis ſententia. Martyrium obiit Nicomedie in Bithynia ſub Maximiano.

Lucius Catilina ætèrriſſimum facinus aſſes &c. Sed Cicero vir ſingulari eloquen-

eloquentia & in deprehendis consiliis non mediocri sollertia præditus, præterea in rebus multo ante prospiciendis acutissimus, cum ejus conjurationem patefecisset, hostemque (in Senatu) ipsum declarasset, urbe expulit.

Lupercus Berytius Grammaticus, qui paullo ante tempora Claudii secundi Imp. vixit. Scripsit *de particula* duos libros III. *De pavone*. *De squilla pisce*. *De gallo apud Platonem*. *Κτίσις* live origines *Arfinoësi in Egypto*. *Vocabula Atrica*. *Artem Grammaticam*. *De generibus masculinis, femininis & neutris libros XIII.* in quibus multa rectius tradit quam Herodianus.

Lycis, qui & **Lycus**, ab Aristophane ut poeta frigidus perstringitur. Phrynichus, Lycis & Amiphius tres Comici habebantur subfrigidi. Phrynichus in Comædiis auditores plerumque tædio afficiebat. Idem à Comicis etiam perstringebatur ut peregrinus ob mala poemata & qui à proposito aliena diceret, & infavi metro in carminibus scribendis uteretur. Fuerunt & alii tres Phrynichi.

Lycophron Chalcidensis ex Eubœa, filius Soclis, adoptatus à Lyco Rhegino, Grammaticus, & Tragicus unus de plejade. Ejus tragædiæ sunt: *Διόλ*, *Εὐδοκία*, *Ἀλγής*, *Αἰολίδης*, *Ελεφάντης*, *Ἡρακλῆς*, *Ἰκέται*, *Ἰππύλιος*, *Καὶσαυδαίης*, *Λαί*, *Μαχαθωνί*, *Ναύπλιος*, *Οἰστυς α' & β'*, *Θεφάνης*, *Περδίκη*, *Πελοπίδας*, *Συρμαχία*, *Τηλέγον*, *Χρυσίπ*. Ex his *Naupliam* emendatum secunda vice iterum in scena exhibuit. Scripsit & *Alexandram*, poema obscurum.

Lycurgus Spartanus à Patrocle genus ducens, legislator, quem ajunt à Creta, vel ab ipso Deo (Apolline) leges suas accepisse. Hic à Pythia Deus appellatus est &c. Natus fuit octavo post Trojanum bellum anno, patruus Charilas, Spartani Regis: Eunomi frater. Spartanis imperavit annos XLII. quo etiam tempore leges tulit, cum tutor esset fratris filii, qui ipse quoque regnavit annos XVIII. & post eum Nicanor annos XLVIII. Scripsit leges.

Lycurgus Lycophronis F. Athenienfis, genere Eteobutades, unus ex decem oratoribus, quibus Demosthenes etiam accensetur. Hic vita sine crimine transacta, morbo decessit relictis filiis, quos Demosthenes orator exul calumniis vexatos oratione defendit. Genuinæ orationes ejus quæ adhuc exstant * sunt istæ: *Contra Aristogitonem*. *Contra Antilycum*. *Contra Leocratam*. *Contra Lycophronem dud.* *Contra Pasiclem*. *Contra Menesthemum*. *Contra Demadem*. *Apologia adversus eundem de redditi* à fratribus administrata *Reip.* *Adversus Icthyriam*, πρὸς τὰς μαρτίδας, *Advers-*

Ttt 3

* De Svidæ temporibus intellige.

Adversus divinationes. De administratione Reip. De sacerdote famina. De sacerdotio. Epistola & alia quædam.

Lycus qui & Butheras dictus est, Rheginus, Historicus, pater (adoptione) Lycophronis Tragici. Vixit sub Alexandri M. successoribus, & à Demetrio Phalereo insidiis appetitus fuit. Scripsit historiam Libyæ & Siciliæ.

Aυδοὶ Μάγνητος, drama Magnetis Comici, *Lydi*, ab eo emendatum denno in scena exhibitum fuit.

Lynceus Samius Grammaticus Theophrasti discipulus, frater Duridis Historici qui & Sami tyrannus fuit, Menandri Comici æqualis, quem in commissionibus dramatum vicit.

Lyfias Cephali F. Syracusanus, discipulus Tifis & Nicis, unus ex decem Oratoribus. Natus est Athenis quo pater migraverat, idemque anno ætatis decimo quinto cum duobus fratribus Thurios in coloniam profectus est. Postea vero quum partibus Atheniensium nimis studeret, inde pulsus Athenas rediit anno ætatis XLVII. *Orationes* ejus genuinæ perhibentur esse ultra CCC, & præter eas aliz de quibus ambigitur. Dictionis ejus puritatem nemo imitatus est præter Isocratem. Scripsit etiam *artem oratoriam* & *δημηγορίας conciones*, itemque *encomia* & *orationes funebres* & *Epistolas VII* unam pragmaticam, reliquas vero amatorias, quarum quinque sunt ad adolescentes.

Lyfimachus cujus meminit Demosthenes in oratione de immunitatibus, erat Aristidis iusti filius: At Lyfimachus cujus meminit Lycurgus, erat vilis poëta melicus.

Lyfippus, ex cujus dramatibus sunt *βάκχαι*, ut meminit Athenæus III. & VIII. Dipnosophist. Sunt & aliz ejus comœdiæ, ut *ευπροκόμῳ*.

Macarii duo fuere celebres ob abstinentiam moresque & ob miracula. Alter erat Ægyptius. Alter Alexandrinus in hoc uno discrepabat ab Ægyptio, quod hilarior esset, & comitate quadam juniores ad disciplinam monasticam alliceret. Horum discipulus Evagrius, qui primum à Gregorio Theologo Epoli diaconus ordinatus, postmodum una cum illo in Ægyptum ad illos profectus est. Hic libros scripsit valde utiles, quorum unus *Monachus* inscribitur seu de virtute activa: alter *Gnosticus* vel de iis qui scientiam consequi meruerunt, in centum divisus capita. Tertius *antirrheticus* contra tentatores demones, capitibus octo secundum numerum octo cogitationum. Scripsit præterea

progne-

prognostica problemata sexcenta. Denique *εἰρηναῖος* β' *duos libros aphorismorum*, alterum ad Monachos qvi in cœnobiis degunt, alterum ad virginem. &c.

Macedonius Novatianos quosdam ad Arianum dogma impellere conatus est, & reliquias Constantini in alium locum transtulit, denique depositus &c. ex Socratis II. 38.

Macedonius alius, qvi sub Juliano Apostata vitam martyrio finiit.

Machaon, nomen Medici, ut & Chiron Centaurus.

Μαχονίδης, Homerus. Vetus epigramma : *εἰ δὲ ἐάλας, συγγνωστὸν ἐπὶ καὶ κοίτῃ* ① *ὑμῶν μαχονίδας γέλφῳ ἰχθυόεσσιν ἔδαν.* *Si captus es, venia tibi danda est, quoniam & principi hymnorum, Homero anigma piscatorum, mortem attulit.*

Magia, invocatio dæmonum beneficorum, boni alicujus efficiendi causa, &c. supra in *γαστήρα*.

Μαγική. hanc Medi & Persæ invenerunt.

Magi apud Persas vocantur Philosophi & Philothei, quorum princeps fuit Zoroastres, & post eum Ostana & Astrampsychi.

Magnes ex Icario urbe Atticæ, Comicus qvi adolescens Epicharmum senem attigit. Docuit Comœdias novem, vicit bis: antiqva Comœdiæ poëta. Aristophanes (in Equitibus) alludit ad drama Magnetis, *βαρβαλίσας & ὀνειδῶς*. Scripsit etiam *Λυδοί* (supra *Lydi*) & *ψῆτας & βατεάχους*. Genus coloris *βατεάχων*, quo histriones faciem illinebant, anteqvam larvarum usus repertus esset.

Magnes vir Smyræus, poësi & musica arte insignis, idemqve forma egregia, urbes circuibat & carmina sua publice recitabat. Hujus amore tum alii multi, tum Gyges maxime ardebat &c.

Major (*Μαῖωρ*) Arabius Sophista, scripsit *de statibus causarum libros XIII.* idem æqualis Apsinæ & Nicagoræ sub Philippo Imperatore & antè.

Malchus Byzantius Sophista. Scripsit *Historiam* ab Imperio Constantini usque ad Anastasium, in qua res gestas Zenonis & Basilisci & conflagrationem publicæ Bibliothecæ & statuarum Augustalis, & alia quædam commemorat, stilo utens gravi, & Tragici instar ea, quæ acciderunt, exaggerans.

Μάλλον ὁ Φρυγ. Septem sapientes Græciæ à Cræso interrogati quis omnium esset beatissimus? alii responderunt feras animantes, eas enim pro libertate mori. Alii ciconias, eas quippe sine lege, duce natura justitiam colere. Solon vero dixit neminem ante obitum. Tunc
adstant

adstans Æsopus fabulator, tantum, inquit, ceteros superas, quantum mare fluvios. Cræsus autem hoc audito dixit, magis ipse Phryx. Manæchmus Alopeconnesius, Philosophus Platonicus, scripsit *Philosophica*, & in *Platonem de Rep. libros III.*

Manæchmus Sicyonius filius Alcibii vel Alcibiadis, historicus qui sub Alexandri M. successoribus vixit. Scripsit *historiam Alexandri Macedonis*.

Manæthos Mendesium, sacerdos Ægyptius, scripsit de compositione * *κνφίου*.

Manæthos, Diospolitani Ægyptii vel Sebennytes. Scripsit *Physiologica*, *Apotelesmatica* versibus hexametris, & alia quædam *Astronomica*.

Maneros & Perimanos, nomina cantionis. Eubulus Campylione.

Manes. Hic execrabilis homo sub Aureliano Imp. extitit, se Christum & Spiritum S. esse comminiscens, & XII. discipulos ut Christus secum habens, qui cum ex omnibus hæresibus quæ in iis mala erant collegisset, ex Perside, Dei permisso in ditionem Romanam venit. Hic qui & Manes & Scythianus vocabatur, fuit genere Brachman, præceptoremque habuit Buddam, Terebinthum antea vocatum qui Græcorum litteris institutus Empedoclis sectam adamavit, duo principia inter se contraria statuentis litem & amicitiam. In Persidem autem ingressus ex virgine se natum esse dicebat & in montibus educatum. Quinetiam conscriptis quatuor libris unum eorum vocavit *Mysteriorum*, secundum *Evangelium*, tertium *Thesaurum*, quartum *Capitulum*. Atque Buddas quidem iste ab impuro spiritu contritus interiit. Mulier vero apud quam diversabatur, bona ejus & profanos libros per hæreditatem adepta, puerum septennem emit nomine Cubricum quem litteras docuit & manumisit heredemque instituit. Hic in Perside Manem se vocavit, & Buddæ libros venditavit pro suis. Eum Rex Persarum vivum excoriavit, quod filio ipsius causa mortis extitisset. Hic Manes Verus Test. rejecit, Novum ut boni Dei admisit &c. Paulus quidam Manetis æqualis, Antiochiæ magnæ Episcopus Dominum nudum hominem esse dixit ut unum de Prophetis, Ab hoc Pauliani.

Marcellinus qui principatum tenuit liberum Dalmatiæ & Illyriorum in Epiro habitantium, Romanis disciplinis institutus divinationisque peritis-

* *κνφί*: mixtura sedecim specierum in usum sacrum adhibenda; Vide Plutarchum de *Iside & Osiride* p. 383. seq.

peritissimus & eruditionis amantissimus. Huic familiaris fuit Saffur-
stius Philosophus.

Marcellus, Magister Arcadii Imp. omnibus virtutibus ornatus vel potius
δεξιτερὸς ἐμψυχὸς, virtus quædam animata.

Marcellus Pergamenus Orator, scripsit librum *Adrianus*, sive de regno.

Marcellus Sidetes Medicus sub M. Antonio. Hic scripsit versibus heroi-
cis de re Medica libros XLII. in quibus etiam de morbo lupino hominum
sive lycanthropia.

Marcellus Dux militum sub Commodo, ut per totam noctem vigilare
videretur, quotidie sub vesperam præscribebat duodecim tabellas
δώδεκα γεγραμμένας οἷα καὶ ἐν Φιδύρῳ ποιῆται, earumque alias aliis
horis ad diversos perferri curabat &c.

Marcianus Valentis Imp. & Angelii Episcopi CPol. tempore vixit, vir
clarus qui olim in palatio militaverat, tunc presbyter Ecclesiæ Nova-
tianorum, Anastasiam Imperatoris filiam Grammatica docuit.

Marcianus familiaris Musonio Pamphylis, vir ad omnem virtutem instar
regulæ exactus. Viros enim probos ad se alliciebat Musonius ut
magnes ferrum, ita ut si quis audiret aliquem esse Musonii amicum,
eum bonum virum esse, scire licebat.

Marcianus sub Zenone floruit, presbyter in oratorio delectus plurimum
valuit apud (magistrum Officiorum Zenonis) Illum, Epicureis plā-
citis quotidie se ipsum corrumpens, mundum sua sponte natum esse
dicebat &c.

Marcion hæresiarcha,

Marcus Antoninus Romanorum Imp. omni laude dignus Philosophus qui
tum alios, tum postremo Sextum Philosophum à Boeotia oriundum
Romæ audivit, crebro ad eum ventitans, ædesque ejus frequentans.
Eum igitur Lucius quidam rhetor, Herodis Rhetoris Atheniensis disci-
pulus prodentem interrogavit quoniam iret, & cujus negotii causa.
Cui Marcus, *Βεβῆκα σέτι, inquit, δέσποτα ἐστὶν ἄξιον ἄνθρωπον ἐκείνου. Ποῦ ἴσταις ἄνθρωπον, ut discam ἃ ἔγωγε νῦν οὐκ οἶδα.* Tum Lucius manu in cælum
sublatâ, *οὐρανὸν, inquit, Romanorum Imp. jam senex, summa tabella, doctores*
domum frequentat; Rex vero meus Alexander anno ætatis XXXII. obiit.
Scripsit de vita sua *Ἐκείνου Βίον* *Διόγwyn* libros XII. Eum facilius est
admirari quàm laudare, quod oratio nulla hujus viri virtutibus æquari
possit &c.

Mares Chalcedonis in Bithynia Episcopus Julianum parabatem Fortunæ
Uuuu immo-

immolantem CPoli, infectatus vocavit impium, Apostatam, atheum. Ille ad Marem oculorum suffusione laborantem præ senio, *Neque unus ille Dem Galileus te sanare possit.* Cui Mares: *Gratias ago Deo qui me luminibus orbavit, ne tuum vultum videam qui sic in impietatem prolapsus es.* Julianus inde martyrii honorem Christianis invidens à Diocletiani quidem crudelitate abstinuit, at lege lata Christianis interdixit ne humanioribus disciplinis instituerentur, ne si linguam, ut agebat, acuisent, gentiliū dialecticis expeditius responderent. Per varias artes etiam pervasit quibusdam, inter hos Hecebolio Sophistæ, ut idolls immolarent.

Margites qui à Comicis ob stultitiam deridetur. Ajunt eum ultra quinque numerare non potuisse &c.

Marianus Marci caesidicti qui Romæ Eleutheropolin Palæstinæ primæ opidum migravit, filius, præfectus urbis Romæ, Consularis, & quod illustrius est, Patricius tempore Anastasii Imp. scripsit *Metaphrasin Theocriti*, jambis 3150. *Apollonii Argonauticorum*, jambis 5608. *Callimachi Hecales, Hymnorum, Carminum & Epigrammatum* jambis 6810. *Arati*, jambis 1140. *Nicanthi Iberiacorum*, jambis 1370. & alias multas metaphrasas.

Marinus suscepta Procli schola, cum Isidorum Philosophum instituisset Aristotelica doctrina, & is Athenas iterum venisset communi præceptore defuncto, ostendit ei prolixum *commentarium* à se conscriptum in *Platonis Philebum*, sed ille dixit *inavà εἶναι τὰ ἑ διδάσκειν* sufficere quæ Proclus in illum dialogum scripserat. Statim itque illum flammis dedit. Etiam per litteras ex Isidoro quesivit & ad eum argumenta misit quibus probaret *Parmenidem* Platonis non esse de Diis sed de formis. Sed ille pluribus argumentis Marino respondens verissimam esse probavit dialogi illius de Diis expositionem. Quare nisi jam liber fuisset editus, etiam hunc fortassis abolevisset. Fortasse etiam obstitit somnium, nam Proclus dixit se somniasse futurum ut Marinus in *Parmenidem* commentarios scriberet.

Marpfias orator garrulus & turbulentus, cujus meminit Aristophanes.

Marsyas Periandri F. Pellæus historicus initio litterator (*γεγραμμένος διδάσκαλος*) frater Antigoni qui postea Rex fuit, & una cum Rege Alexandro educatus. Scripsit *Macedonica libri X.* à primo Rege Macedorum ad Alexandri Philippi E. expeditionem in Syriam post conditam Alexandriam. *Africa libri XII.* itemque *Alexandri educationem*.

Marsyas

Marfyas Critophemi F. Philippensis Historicus, junior.

Marfyas Marfi F. Tabenus, * Historicus. Scripsit *Ἀρχαιολογίαν* sive *Antiquitates libris XII. Μυθικά fabulosa libris VII.* & alia quædam de patria sua.

Marfyas temporibus Judicum Judaicorum, vir sapiens, artis musicæ peritus, qui tibus arundineas & æreas invenit &c.

Matreas, λαοπλάνος impostor, qui bestiam alere se dicebat quæ ipsa sese comederet. ** *Qværitur* quanam fuerit illa Matreæ bellua. Composuit etiam *qvæstiones* ad instar problematum Aristotelis, ex quibus erat & hæc : *Qvare sol occidens dicatur δύειν & non κολυμβᾶν.*

Matthæus Evangelista habet titulos LXVIII. capita CCCXV.

Mauricius Romanorum Imp. fertur verborum magnificentiam plurimi fecisse & eruditos maximis honoribus affecisse &c. Infra in Menandro protectore.

Maximus Tyrius Philosophus qui Romæ sub Commodo vixit. Scripsit *de Homero & quæ sit apud eum antiqua Philosophia. Rectene Socrates fecerit quod accusatus non responderit.* Item alias quasdam quæstiones Philosophicas.

Maximus Epirota vel Byzantius Philosophus, Juliani Cæsaris parabatæ magister. Scripsit *de insolubilibus objectionibus. De principiis. De numeris. Commentarium in Aristotelem,* & alia quædam ad eundem Julianum.

Μεγαρίσσι, megarizare, sive Philosophi Megarensis sectæ. **Stilpo** ex Megaris urbe Græciæ oriundus erat, qui copia verborum & dexterritate differendi cæteros adeo superavit, ut tota propemodum Græcia ipsum spectans sectam Megaricam amplecteretur.

Melanippides Critonis F. Melius natus Olympiade LXV. Scripsit *Dithyramborum* libros quamplurimos & *poëmata versu heroico & Epigrammata & elegias* & alia plurima.

Melanippides, senioris ex filia nepos, Critonis F. & ipse Lyricus : qui in compositione Dithyramborum plurima innovavit, & apud Perdicam Regem degens, illic vitam finiit. Scripsit & ipse *Cantica Lyrica & Dithyrambos.*

Melanopus, affinis Diophanti Oratoris.

Melesermus Atheniensis, Sophista. Scripsit *meretriciarum Epistolarum* libros XIV. *Rusticarum unum, Culinarium Epistolarum unum. Convivialium librum unum.*

λλυυυ 2

Melitus

* Ex Tabi, Arabiæ civitate;

** videtur Matreæ bellua fuisse ignis, ut lapis mirificus Pipini apud Thuanum libro VI. & Morhofium lib. 1, Polyhist. cap. 13.

Melitus Mari F. Athenienſis Orator qui cum Anyto Socratem accuſavit & Tragoedias ſcripſit. A Comicis autem perſtringitur ut poëta frigidus & malitioſo ingenio præditus. Ariſtoph. *σκαλία Μελίτι Καρχαίων αὐλημάτων*. Carmina vero Carica erant lugubria.

Melitus vixit temporibus Zenonis Eleatæ & Empedoclis. Scripſit *de ente*. In Reip. adminiſtratione adverſatus eſt Pericli, & cum Samiorum dux eſſet, navali prælio pugnavit cum Sophocle Tragico, Olympiade LXXXIV.

Menander Athenienſis Comicus antiquus.

Menander alius Athenienſis Diopithis & Hegeliſtrates F. qui omnium ſermone celebratur. Novæ Comœdiæ poëta, Arabo quidem oculis, ſed acuto ingenio præditus & in mulierum amorem effuſus. Scripſit *Comœdias CVIII.* itemque *Epistoſas ad Ptolemaum Regem*, & oratione proſa plurima alia.

Menander Laodicea ad Lycum fluvium ſita oriundus Sophiſta ſcripſit *commentarios in Hermogenis artem & Minuciani progymnaſmata*, & alia.

Menander Protector, Hiſtoricus qui ſic de ſe ipſo ſcribit: Pater mihi erat Euphratas Byzantio oriundus, minime ille quidem eruditus. Herodotus frater germanus, qui Legum doctrinam deguſtarâ ſtatim ab harum ſtudio reſceſſit. Ego vero hujus ſtudii quod abſolvi profeſſione non ſum uſus ſed ad decurſiones equeſtres & ſaltationes pantomimorum & palæſtram me contuli. Poſteaquam vero Mauricius imperium capeſſivit, princeps qui & populi ſalutem provide curabat & Muſas amabat, poëmatibusque & hiſtoriis audiendis quam plurimum delectabatur, utpote qui magnam noctis partem in ſtudiis ipſe conſumeret, & ingenia hebetiora munificentia ſua excitaret & acueret: tunc ego dolens mecum reputare cœpi non oportere me vitam adeo inertem agere, & ad hanc hiſtoriam ſcribendam me appuli quam poſt deſunctum Agathiam ſum auſpicatus.

Menecrates Comicus. drama ejus *μανέκτωρ* ſive *Ερμιονεύς*.

Menecrates Syracuſanus Medicus, qui ſacrum morbum curans nullam mercedem recipiebat, ſed à ſanatis poſcebat ut ſe ipſius ſervos faterentur. Idem Jovem ſe appellabat, eosque quos ſanaverat Deos, unicuique nomen imponens, uni Mercurii, alteri Apollinis.

Menelaus Agæus poëta Epicus; ſcripſit *Thebaidem libri XII.* & alia.

Menippus Cynicus. vide infra in *Φαίδης*.

Menippus Comicus. Ex ejus dramatibus ſunt *Cercopes* & alia.

Mefo.

Mesomedes Cretensis Lyricus qvi Adriani temporibus vixit, ejus libertus vel ex præcipue dilectis. Scripsit *encomium Antinoi*, qvi Adriano erat in deliciis, & alia diversa carmina. Antoninus Syllæ sepulchrum repertum instauravit, & Mesomedi, qvi cantica Lyrica conscripsit, cenotaphium exstruxit: huic quidem quod cithara canere didicisset, illi vero quod ejus crudelitatem imitaretur.

Metagenes Atheniensis, servi F. Comicus. Ex ejus dramatibus sunt: αὔραι, μαμμάκη, Θερμοπύρσαι, Φιλοδύτης, Ὀμηροῦ ἡ ἀσκηταί.

Μετὰ Λέσβιον εἶδον. Lacedæmonii Lesbios citharædos primos advocaverunt, deinde Terpandrum qvi ob cædem exulabat, accersiverunt Antiffa, qvi ipsorum animos composuit, & seditionem sedavit &c.

Methodius Olympi in Lycia aut Patarorum & postea Tyri Episcopus, nitido compositoqve sermone *adversus Porphyrium libros* composuit, & *Convivium decem virginum*. Item *de resurrectione* opus egregium contra Origenem, & *adversus eundem de Pythonissa* & *de libero arbitrio*. Scripsit etiam in *Genesis* & in *Canticum Canticorum* commentarios, & multa alia quæ vulgo lectitantur. Hic in extrema persecutione sub Decio & Valeriano in Chalcide urbe Orientis, martyrio coronatus est.

Meton Mathematicus: & Metonis annus. Hic Meton fuit præstantissimus Medicus & Astronomus. In Colono esse instrumentum quoddam ab eo dedicatum, ait Callistratus. Euphronius eum ex Colono populo Atticæ oriundum esse. Ante Pythodori ætatem vero heliotropium erat in comitio quod nunc est ad murum in Pnyce. Vel quia in Colono fontem fabricavit, vel simulacrum, vel instrumentum aliquod Astronomicum confecit. Phrynichus in μονοτρόπῳ

Τίς δ' ἐστὶν ὁ μετὰ ταῦτα ταύτης φρονήζων;

Μέτων ὁ Λυκαονίς, εἶδ' ὅτι κρήνης ἄγων.

Μέτω. Asclepiodotus cum Athenis discessisset & Seleucian Syriæ pervenisset, se in toto illo itinere in tres tantum homines modestos & bonos incidisse dixit, Antiochiæ in Ilapium Philosophum, Laodiceæ quæ est urbs Syriæ proxima, in Marem, omnium ætatis nostræ hominem iustissimum, cui Aristidis cognomen erat, & in Dominum Philosophum.

Metrophanes ex Eucarpia opido Phrygiæ oriundus, Sophista, scripsit *de Phrygia libros II*, *De formis orationum*. *De statibus causarum*. *Commentarium in Hermogenis artem Rhetoricam*. *Commentarium in Aristidem*.

Metrophanes Corneliani Rhetoris F. ex Lebadia Bœotix civitate Sophista scripsit

scripsit de generibus dicendi quibus usi sunt Plato, Xenophon, Nicoftratus, Philoftratus. Declamationes. Orationes panegyricas.

Metrophanes à Lachare genus ducens. Hic cum adhuc puer esset, exclamavit, *ego sum Aristophanes ille calvus*. Deinde interrogantibus quid dixisset, respondit se nihil meminisse eorum quæ dixerat. Adversus hunc Superianus librum scripsit.

Michaël Syncellus Hierosolymitanus scripsit encomium magni Dionysii. **Mimnermus** Ligyrtiadæ F. Colophonius vel Smyrnæus vel Astypalæensis, poëta elegiacus. Vixit Olympiade XXXVII. ita ut septem Sapientibus fuerit antiquior. Quidam vero dicunt ipsum eodem quo illi tempore floruisse. Vocabatur etiam Ligystiades *Ἀπὸ τὸ λυγύ*, à svavi & arguto cantu. Scripsit multa.

Minucianus Nicagoræ Sophistæ F. Atheniensis Sophista qui Galieni temporibus vixit. Scripsit *Artem Rhetoricam & Progymnasmatia & Orationes varias*.

Mithæcus Grammaticus. Scripsit *Ὀψαλίσματα de condimentis ciborum*, *κυνήγημα de venatione* & alia.

Mnaseas Berytius. Scripsit *artem Rhetoricam*, itemque *de nominibus Artium*.

Mnesimachus mediæ Comœdiæ poëta. Ex dramatibus ejus sunt *Ἰπποκλέους*, *Βασίλειος*, *Φίλιππου*, ut testatur Athenæus in *Dipnosophistis*.

Molones duo fuerunt, histriones & grassatores.

molpagoras apud Cianos fuit vir ad dicendum & agendum promptus, sed ingenio popularis & ambitiosus &c. (è Polybio)

Μονοῦδῃν. Carmina tragica quæ in scena recitantur, sunt lamenta. Aristoph. *εἰτ' ἀνέτρεπον μονοῦδαις Κίφροφῶντα μὲννύς*. Deinde alui eum monodiis, iisque *Ciphesophonem* immiscui. Hic *Ciphesophon* servus erat, qui eum in carminibus componendis plurimum adjuvabat &c.

Morsimus & **Melanthius** Poetæ Tragici, quos perstringit Aristoph. **Morsimus** Philoclis F. poeta frigidus & oculorum medicus. **Melanthium** reprehendit ut helluonem Eupolis in *κόλαξιν*.

Μόρσιμος. De Apollonio Tyaneo, vide supra in Domitiano.

morychus poeta tragicus qui ut helluo à Comicis perstringitur.

morychus, **Teleas**, **Glaucotes** ob veneficia male audiebant.

moschus Syracusanus Grammaticus Aristarchi discipulus qui secundus est à Theocrito poeta Bucolico. Scripsit & ipse *Bucolica*.

moschus malus Citharædus, qui multos versus uno spiritu caneret. Carmen Bœotium invenit **Terpander**, ut & **Phrygium**.

moses

moses Propheta & Legislator. Hujus anno LXXX, filii Israelis ex Ægypto egressi sunt &c.

mofo, mulier Hebræa à quâ scripta est Lex Hebræorum, ut tradit Alexander Polyhistor.

musæus Eleusinius, Atheniensis, Antiphemi & Helenæ F. poetæ Epicus & Orpheus discipulus, vel potius eo antiquior. Floruit tempore Cecropis secundi. Scripsit *præcepta ad Eumolpum* filium versibus quatermille & alia plurima. Antiphemus, filius fuit Euphemi, nepos Ecphanti, pronepos Cercyonis quem debellavit Theseus.

musæus Thebanus, Thamyræ F. Philammonis nepos, poeta Lyricus qui multo ante bellum Trojanum vixit. Scripsit versus Lyricos & cantica.

musæus Ephesus poeta Epicus τῶν ἐκ τῆς περγαμηνῆς καὶ αὐτὸς κόκλως, unus ex numero eorum qui in Museum Pergamenum allekti erant. Scripsit *Perseidus* libros X. itemque in *Eumenem* & *Attalum*.

musæus Philosophus apud Græcos.* Lysias in Oratione contra Mixidem acculationem, si modo is verus ejus auctor sit : *Pueros ipsi pedissequos duos esse, quorum alterum vocet Musæum, alterum Hesiodum. Id autem rem studio fecisse patet. Musæum vero alii Thracem esse dixerunt, alii indigenam & Eleusine oriundum.*

Musonius Capitonis F. Tyrrhenus ex Bulsinio civitate, Dialecticus & Philosophus Stoicus qui vixit sub Nerone, Apollonii Tyanei & multorum aliorum discipulus, ad quem & Epistolæ feruntur Apolloniæ, & illius ad Apollonium. Hic ob confidentiam & arguendi studium & immodicam libertatem à Nerone interfectus est. Feruntur ejus *orationes* & *Epistola* diversæ Philosophicæ. De hoc Musonio (Julianus) parabates in Epistola sic scribit : *Contumeliam quæ præfatus Græcia nos affecit, tanta animi celsitudine tulisti, ut nihil horum in te factum putavis. Quod autem illi urbi opem ferre velis, eique studeas in qua scholas habuisti, animi philosophici est argumentum. Quare mihi videtur prius quidem illud Socrati convenire, hoc vero posterius Musonio. Nam ille fas esse negabat vitium bonum ab ullo improba ladi. Hic vero murorum curator erat quum ipsum Nero exulare iussit.*

Musonius, vir rerum gerendarum prudentia insignis sub Imp. Joviniiano & Eunapius Phrygius Orator tributis Asianis colligendis præpositus &c.

Μύδρ.

* idem cum primo Musæo apud Syidam memorato,

MúδpⓈ. Anaxagoras dixit solem esse *μύδρον πυρόντα*, ignitam ferri massam Peloponneso majorem, ob quod morte multandus erat,

myia Thespiaca, Lyrica. Scripsit *carmina lyrica*.

myia Spartana, poetria. *Hymnos in Apollinem & Dianam*.

myia Pythagoræ magni & Theanus filia, Samia.

myro Byzantia poetria quæ versus heroicis & elegiacos & melicos scripsit, Homeri Tragici filia, uxor Andromachi cognomento Philologi.

myro Rhodia, Philosopha. Scripsit *Chrias reginarum & fabulas*.

myrtilus Atheniensis Comicus, filius Lysidis, frater Comici Hermippi.

Ejus dramata : *Τιτανόκταες, ἑρπυες*.

μῦθⓈ & **αἶνⓈ** differunt, quod **αἶνⓈ** non pro pueris sed viris factus sit, nec tantum animum oblectet, sed & admonitionem contineat. Occulte enim & per ambages svadet ac docet, quod Hesiodus fecisse videtur.

Myxus. *Βαβαὶ ΜύξⓈ*. Dictum hoc in iactabundos & gloriosos. Myxus enim fuit sacerdos Dianæ, homo facetus & iactabundus.

Nannacus. * Vir priscus ante Deucalionem Regem, qui futurum diluvium præsciens omnibus in templum congregatis, cum lacrymis DEum suppliciter oravit. Et proverbium, *ἄ Nannaco*, de rebus admodum vetustis.

Naucratis, urbs Ægypti à Milesiis condita, cum maris imperium obtinerent. Hujus civis fuit doctus ille Athenæus.

Nausicrates Comicus. Ex ejus dramatibus sunt : *Νάυκληροι, Παρσίς*.

Nauson *Naucrati*, de iis qui paria sibi mutuo reddunt. Genus scribendi in Epistolis usitatum, ut *Pompeus Pompilo*.

ΝαζαρῆⓈ Deo gratus & consecratus, vel monachus. Sciendum, tempore Claudii Romanorum Imp. cum Petrus Apostolus Evodium Antiochiæ (Episcopum) creasset, illos qui prius Nazarzi & Galilæi vocabantur, appellatos Christianos.

Neanthes Cyzicenus Orator, discipulus Philisci Milesi.

Nearchus Alexandro expeditionis comes fuit, & historiam de eo conscripsit. Falso autem se præfectum classis fuisse scripsit, cum gubernator navis fuerit.

Neme-

* Videtur nomen ex *Noachi* nomine corruptum, licet Nannacus hic (Stephano Byz. *ἌννακⓈ*) *Phrygum* Rex dicitur Svidæ in τὰ δὲ τὸν Ναννάκην, & Rex, in τὰ Ναννάκη.

Nemesion (Damascii amicus.) confer Svidam in ἀνεπιστολῶν, & ἐρμῶν. Νεμήσιος ὑποκριτῶν. Poëtis tres histriones sorte dividebantur qvi fabulas agerent. Inter hos qvi victor fuisset, absqve examine deinde assumebatur.

Neocles Atheniensis, Philosophus, frater Epicuri, qvi scripsit de secta sua. Et Neoclis est dictum : λάθῃ βιώσας, qvi bene latuit, bene vixit.

Nero studiis Imperatore prorsus indignis operam dedit, cithara ludens, tragœdias agens & in theatris saltans. Sed adhuc adolescens studij philosophiæ vacabat; & de CHristo inqvirebar, qvem adhuc superesse in vivis arbitratur. Cumqve comperisset à Judæis in crucem actum esse, iratus Annam & Caipham cum Pilato, tunc Judææ præside, vinctos ad se duci jussit, ab iisque sciscitatus est quæcunqve in ejus judicio acta essent &c. Eo tempore & Simon Magus florebat, cumqve Petrus & Simon præsentem Nerone inter se disputarent, eductus est ex carcere Pilatus. Nero Simonem interrogat an esset Christus? ille se esse ait. Negant Petrus, & Pilatus, hic, inquit, Ægyptius est, & obeso corpore & proluxis capillis & niger omninoqve ab ejus forma alius &c.

Nerva Romanorum Imp. Joannem Evangelistam ex Patmo, qvo relegatus erat, revocatum, Ephesum reduxit : eo tempore * qvo & Manichæorum dogma in lucem prodiit, Manente hæresin suam aperte docente.

Nestorius. Post Manentem & Paulum & Apollinarem & Theodorum prodit Nestorius, Germanicia Syriæ urbe oriundus, qvi sedes CPol. potitus, voce duarum in CHristo naturarum malo errore abusus est, æqve ac Paulus & Theodorus à quibus genus ** duxit. Nam filius fuit Cilicis, (Theodori) & Samosateni (Pauli) nepos. Post hunc Eutyches extitit &c.

Nestor Larandensis è Lycia, poëta epicus, pater poëtæ Pisandri, fuit sub Imp. Severo scripsitqve *Iliadem* λιπογενέμματος litteris certis carentem, perinde ut Tryphiodorus *Odyssæam*. Nam in primo libro nullum reperitur α, in secundo nullum β &c. Scripsit etiam *Metamorphoses*, ut Parthenius Nicaënsis, & alia.

Nicagoras Mnesæi rhetoris F. Atheniensis Sophista, tempore Philippi
Xxxx Imp.

* Videntur hoc loco apud Svidam nonnulla excidisse. Nam Manichæorum sectæ origo à Nervæ ætate remota est annis amplius centenis.

** intellige dogmatum non consanguinitatis propinquitatem.

Imp. Scripsit *vitas clarorum virorum*. De *Cleopatra qua fuit in Troade*. *Orationem* habitam in legatione ad *Philippum* Imp.

Nicander Xenophanis F. Colophonius vel Aetolus, Grammaticus Poëta, Medicus, vixit tempore Attali junioris sive ultimi Galatonicæ, cui regnum ademptum à Romanis. Scripsit *sberiaca*, *alexipharmaea*, *georgica*, *ἑταρυσμένων de corporibus in alias formas mutatis* libros V. *Remediorum collectionem*, *prognostica* versibus, ex Hippocratis prognosticis translata : de omnibus oraculis libros III. & alia plurima, carmine epico.

Nicanores tres fuerunt : unus filius Balacri, alter Parmenionis, tertius genere Sragirita cujus næminit Hyperides oratione in Demosthenem.

Nicanor Hermiæ F. Alexandrinus Grammaticus temporibus Adriani Imp. quo tempore & Hermippus Berytius vixit. Scripsit *περὶ τῶν γράμμεων de punctis apud Homerum* & *de differentia qua inde in sensu oritur*. De *interpunctione in genere*, libros VI. *Horum compendium* libro I. De *punctis apud Callimachum*.

Nicetas. Supra in Heraclide Lycio.

Nicochares Philonidæ Comici F. Atheniensis Comicus æqualis Aristophanis. Ex ejus fabulis sunt *Ἀμυμώνη*, *Πέλοψ*, *Γαλάτεια*, *Ἡρακλῆς γαμῶν*, *Χορηγός*, *Κρητὴς*, *Λάκωνες*, *Λήμνια*, *Κένταυροι*, *Χειρογαστρες*.

Nicolaus ex Myris Lyciæ, fervidus Christianorum propugnator & Sacerdos qui magna cum fiducia DEO preces adhibebat. Hic nihil quidem scripsit, sed in somnis Imp. Constantino adstans &c.

Nicolaus Damascenus amicus & familiaris Herodis Regis Judæorum & Augusti Cæsaris qui placentas mellitas ab eo missas *Nicolaos* appellabat, Philosophus Peripateticus aut Platonicus. Scripsit *Historiam universalem* libris LXXX, itemque de *vita & educatione Cæsaris*. Patrem habuit qui opes & famam eruditione adeptus fuerat : itaque ille à puero in omnibus litteris eruditus Grammaticæ atque inde poëticæ haud vulgarem peritiam sibi comparaverat, adeo ut *tragadias comediasque* haud spernendas scriberet. Postea ad Rhetoricam ac Musicam & Mathematicas disciplinas atque universam disciplinam animum applicuit. Aristotelem imprimis imitari studebat, & multiplicem ejus viri doctrinam summopere admirabatur. Aiebat ideo plures *Musas* à veteribus Theologis introductas esse, quod in disciplinis mira varietas & ad omnes usus apta diversitas reperitur. Ingenuo homini imperitiam artium humaniorum, atque illiberalium peritiam juxta turpem esse. Disciplinarum orbem similem esse perigrinationi,

Di,

ni, alibi prandendi causa divertendum, alibi pernoctandum, alibi consistendum per plures dies, alia obiter percurrenda, tandem rever- tendum ad penates, hoc est ad philosophiam tanquam ad patriam laresque redeundum, ibique consistendum.

Nicolaus Rhetor, discipulus Plutarchi, cognomine Nestorii, scripsit *progymnasmata & declamationes Rhetoricæ & alia quædam*. Floruit sub Leone seniore Imp. usque ad Zenonem & Anastasium.

Nicolaus è Myris Lyciæ, frater Dioscoridis Grammatici & Hipparchi & Hypati Patricii. Docuit C. Poli, fuitque discipulus Lacharis. Scripsit *artem Rhetoricam & Declamationes*.

Nicomachus ex Alexandria Troadis, Tragicus scripsit Tragœdias XXI. ex quibus sunt: Ἀλέξανδρος, Εὐφύλη, Γηρυόνης, Ἀλκιδης, Εὐληθυια, Νεοπόλεμος, Μυσοί, Οἰδίπυς, Περσὶς ἢ Πολυζώνη, Τελογία, Μάικβαίνυσσας, Τυδαίρεως ἢ Ἀλκμαίων, Τεύκρος.

Nicomachus Atheniensis Tragicus, qui præter omnium opinionem Euripidem & Theognin vicit. Ex ejus Tragœdiis est *Oedipus*.

Nicomachus Stagirita Philosophus, filius Aristotelis Philosophi, Theophrasti discipulus & ut quidam tradunt amicus. Scripsit *Erbicorum libros VI.* itemque *de physica acroasi patris sui*.

Nicomachus medicus & ipse Stagirita, machaonis F. Æsculapii Nêpos à quo genus duxit Nicomachus, pater Aristotelis Philosophi, & ipse Medicus. Scripsit ἰατρικῶν sive *de re medica libros VI.* & φυσικῶν *de rebus naturalibus unum*.

Nicophon Theronis F. Atheniensis Comicus æqualis Aristophanis Comici. Ex ejus dramatibus sunt ἐξ ἁδὲ ἀνιῶν, Ἀφροδίτης γοναί, Παιδῶρα, χειρογράφος, Σειρήνες.

Nicostratus macedo Orator. Hic relatus est in numerum decem illorum qui secundum à primis locum tenere judicabantur, æqualis Aristidis & Dionis Chrysostomi, vixit sub M. Antonino Imp. Scripsit *Decamtythiam, Imagines, Polymythiam, Thalatturgos, & alia plurima*. Item *Encomia, in Marcum (Antoninum) & alios*.

Nicostratus Comicus, cujus dramata apud Athenæum πάνδαρος (al. πάνδρος) sive Ἀνύλας, (Philetæro à quibusdam tribuitur) & ἱεροφάντης, Κλῆς, Ἄβρα, Ἡσίοδος, Διάβολος, Ἀντιρώσα, Ἐκάτη, Μάγνητος, Ἄντις, Πλῦτος, Σύρος, Ἀπαλαυνόμενος, ψευδοσιγματίας, Γοκιστής.

Nicostratus histrio Comicus qui optime fabulas agere credebatur, à quo proverbium ἐγὼ ποιῶσω πάῖσα κατὰ Νικόστρατον.

XXXX 2

Νομάδης

Νομάδες. Sacas Aristophani (in Avibus) memoratus erat poëta Tragicus, sic dictus quod peregrinus esset.

Νομογέφαι Decemviri qui anno Urbis Romæ CCCI. leges & populares & Græcas in decem tabulas retulerunt &c.

Νομοθέται Legumlatores. Tales fuere olim quidem moyses, postea Christus. Apud Athenienses primus legislator fuit Draco, post hunc Solon, post eum Thales & post hunc Æschylus.

Νόμοι κινθαρῳδικοί. Apollo, ut ajunt, adhibita lyra leges hominibus dedit secundum quas viverent, mitigans simul cantu feritatem ipsis insitam, & numerorum musicorum suavitate efficiens ut præcepta facilius admitterent, unde *leges citharædicae* dictæ sunt. Hinc vero, ut & Aristoteli videtur, moduli musici, secundum quos canimus, magnifico nomine νόμοι appellati fuerunt.

Nomus & **Januarius** virtute licet pollentes privatam & otiosam vitam amplexi sunt, è quibus Nomus ingeniosior fuit & doctrinæ amantior tam philosophicæ quam ejus qua præparantur adolescentes. Et inter omnes erat *κελετικώτατος* qui judicare optime potuit virtutes & vitium poematum tum aliorum scriptorum. Et ut omnino dicam, neque Severianum neque Agapium Philosophum crediderim iudicio doctrinæ & eloquentiæ tantum valuisse. Januarius vero rei gerendæ peritior & prudentior in civilibus fratre suo Nomo &c.

Νόμος. Lex una *δίχα γεγραμμάτων* absque litteris, per creationem indita hominibus: altera *ἐν γεγραμμένῳ*. lex scripta per moysen, illorum causa qui priores violaverant. Tertia *ἡ ἐν τῇ χάριτι* Lex gratiæ & spiritus.

Ἀξονας leges Solonis Athenienses vocarunt. Supra, *κύβεις*.

Nonnus Panopolita, ex Ægypto, vir doctissimus qui Theologi virginis paraphrasim versibus heroicis scripsit. Ausonius Sophista Epistolæ & alia exaravit ad Nonnum. Supra in *Ἀυσόνῳ*.

Novatus (Νάυατος) Ecclesiæ Romanæ presb. à Cornelio Episcopo diffidium fecit &c. ex Socratis IV. 28.

Novatiani. Horum Episcopus fuit Sisinnius &c. ex Sozomeni VIII. 1.

Numa (Νομάς) Romanorum Legislator. *Νομάς Πομπίλῳ*. Hic Remp. legibus & institutis fundavit, annumque primus invenit & Solis circuitum qui antea vagus erat & incertus, in XII. menses distribuit. Tempia etiam & lucos instituit, Pontificesque & flamines sacerdotibus præfecit, & Salios per urbem saltare iussit. Ad hæc ignis & aquæ curam virginibus Vestalibus commisit, quarum summa erat dignitas &

& illibata, quoad viverent, virginitas. Quod si cum viro rem aliqua habuisset, viva defodiebatur, ideo nec unguento nec floribus nec veste nisi alba uti illis licuit.

Numenius Apameensis Syrus, Philosophus Pythagoreus, qui Platonem coarguit quod sententiam suam de DEO & creatione Mundi ex Moisaicis scriptis suffuratus esset. Hinc ait : τί γάρ ἐστι Πλάτων ἢ Μωυσῆς Ἀττικίζων ; *Quid est Plato nisi Moses Atticissans ?*

Numenius Rhetor scripsit *de figuris dictionis, argumenta in Demosthenem, Chriarum collectionem. Consolationem ad Adrianum Imp. super morte Ansinii.*

Nymphis Xenagoræ F. Heracleotes Ponticus, Historicus. Scripsit de Alexandro ejusque successoribus & epigonis sive successorum posteris libros XXIV. De Heraclea libros XIII. Continet autem res gestas post epigonos usque ad tyrannorum everfionem & usque ad tertium Ptolemæum.

Νῦν ἐμπλόκηκα, ὅτε ναυαυάγηκα. *Nunc secunda navigatione usus sum, cum naufragium feci.* Zeno Cittieus dicto hoc usus est postquam naufragium fecisset, & : *bene facit fortuna quod nos ad philosophiam compellas.* Itaque relictis prioribus præceptoribus, Crateris factus est discipulus, animumque ad philosophiam appulit.

ὀβέλεια, obelo notatum est, id est, rejectum est, damnatum est. Obelus enim in libris est signum refectionis.

ὁ κατωθεν νόμος. *Lex inferior.* Demosthenes in Oratione contra Aristocratem vel Helizam sic vocat, quod dicasteriorum (Athenis) alia superiora, alia inferiora nominarentur : vel ob formam scripturæ, quæ Axones scripti erant, ea autem talis erat, ut versu primo à dextra ad sinistram procedente, versus secundus à sinistra ad dextram scriptus esset βυρσοφιδέρνυλcorum more : itaque legem eam quæ à sinistra incipit, inferiorem vocat Demosthenes. Axones enim & Cyrbes eo quo diximus modo scriptos esse, Euphorion in Apollodoro docuit. Vel quia Ephialtes Axones & Cyrbes ex loco superiore, id est Arce, in Curiam & forum transtulit.

Ochus, ὠχ, (aliis ὠχ) Philosophus apud Phœnices, ut Zamolxis apud Thraces & Atlas apud Afros.

Ochus (Persarum Rex) qui cum Apin (Ægyptiorum) interfecisset, eum coqvistradere voluit, ut eum in frustra dissecarent & ad cœnam præpararent.

Odænathus Syrus Plutarchi Philosophi (Atheniensis) auditor, quæstiones

difficiles magistro disputanti identidem proponebat, & dicentem semper interpellabat, ad veritatem assequendam ipse minus perspicax. At Plutarchus censuit philosophum non de quibuslibet rebus interrogandum, nec eum de quavis re ex tempore respondere debere. In primis difficile & tantum non impossibile esse, ut homines (explorati & certi) aliquid dicant sentiantve de Diis.

Oenomaus Gadarensis, Philosophus Cynicus non multo antiquior Porphyrio. Scripsit *de secta Cynica*. Πολυτεία sive *de Rep. De Homericæ Philosophia*. *De Cræete, Diogene & cæteris (Cynicis).*

Ὠωνισικὴν. Artem augurandi primi invenere Phryges, ejusque species
 1) ὀρνιθοσκοπικὸν *auspicium*, ut quum ave à fronte vel tergo volante & ad dextram vel sinistram declinante quis dicit id hanc vel illam rem significare. Primus de hac arte scripsit *Telegonus*. 2) οἰκοσκοπικὸν, quum observantur ea quæ domi accidunt, veluti si in tecto apparuerit mustela vel serpens, aut oleum effusum fuerit, aut mel, aut vinum, aut aqua, aut cinis : aut lignum crepuerit, aut aliquid aliud acciderit, hoc vel illud significat. De hac divinatione scripsit *Xenocrates*. 3) ἐρέδιον, cum interpretatur quis ea quæ in via nobis occurrunt, ut cum quis tibi obvisus factus fuerit hoc vel illud gestans, hoc vel aliqd tibi eveniet. De hoc scripsit *Pollex*. 4) χειροσκοπικόν, quum manû expansa ejusque rugis inspectis dicimus, liberos procreabit, vel tale quid. De hoc scripsit *Helenus*. 5) παλμικόν, cui qui student, ex tremore & palpitatione membrorum futura prædicunt, veluti cum salit oculus dexter vel sinister, vel humerus vel femur, vel cum pes prurivit vel auris tinnit, hoc vel illud eveniet. De hoc divinationis genere scripsit *Pofidonius*.

Olen Dymæus vel Hyperboreus vel Lycius, poëta Epicus. Sed potius est Lycius è Xantho, ut Callimachus declarat, & (Alexander) Polyhistor in historia Lyciæ.

Olophysis, civitas Thraciæ juxta montem Athon, cujus civis fuit Herodotus Olophysius qui *de Nymphis & Sacrificiis*, ut ajunt, scripsit.

Olympiodorus Philosophus Alexandrinus celeberrimus. Ad hunc audiendum Proclus Lycius Aristotelicæ doctrinæ discendæ causa se contulit. Cum autem Olympiodorum audiret virum eloquentem, & qui propter lingvæ volubilitatem & celeritatem in dicendo à paucis auditoribus intelligebatur, sic ab eo fuit approbatus, ut filiolam & ipsam philosophice institutam ipsi despondere voluerit.

Olym-

Olympus Generosæ (γενεώσης) frater, qui ex Cilicia Alexandriam venit ad colendum Serapidem vir ingenio admirabili, corpore magno & procero, facie honesta & liberali, svada incredibili. Quare constitutus *ιεροδιδάσκαλος* sacrorum magister apud Alexandrinos qui tunc torrente quasi Reip. in deterius rapiebantur. Ille quos potuit congregans antiqua instituta eos edocebat, & comitantem hos qui ea observarent demonstrabat felicitatem. Amicis vero prædixit Serapidem felicturum esse templum, quod & factum est.

Olympus Mæonis F. Mysus tibicen poëta melicus & elegiacus, auctor musicæ quæ pulsatione peragitur, itemque ejus quæ cantu tibiæ constat : discipulus & amicus Marfyæ qui genere fuit Satyrus, auditor vero & filius Hyagnidis. Vixit Olympus ante bellum Trojanum, a quo & mons in Mysia nomen accepit.

Onesimus Cyprius vel Spartanus, Historicus & Sophista temporibus Constantini Imp. Scripsit *statuum divisiones*, *Artem judicalem ad Apfinem*, *de arte contradicendi*, *Progymnasmata*, *Declamationes*, *Encomia* & alia plurima.

Onelicitus Xenophonte tanto inferior habendus, quanto exemplum archetypo.

Onetor. Contra hunc Demosthenes scripsit Orationes de judicio *ἐξέλης* sive de vi. Fuit autem unus ex choragis, cujus etiam Isocrates in Oratione de retributione mentionem facit.

Onofander Philosophus Platonici scripsit *Tactica* sive de acie instruenda. *De strategematibus*. *Commentarios in libros Platonis de Rep.*

Ophelio Comicus, ex ejus fabulis sunt teste Athenæo *Δευκαλίων*, *Κάλλας*, *σχῆμα*, *Κύβητος*, *Σάτυροι*, *Μῦσαι*, *Μοιότροποι*. Meminit illius libro secundo Dipnosophist.

Ω *Φήμερε*. *O brevis avi homo*. Ita Socrates apud Aristoph. in Nubibus ad Strepsiadem. Quod ipse animum ad res divinas intentum haberet, vel quia Socrates Sileno similis esse dicebatur, simus enim & calvus erat, apud Pindarum quippe Silenus ad Olympum : *ὦ τάλαις, ἐφήμερε, γῆπε, βάλλεις χεῖματά μοι Δισκομπύων*. *O miser, mortali, stulte, verbis magnificis opes tuas mihi jactas.*

Oppianus Cilix ex Coryco civitate Grammaticus & poëta Epicus, qui vixit sub M. Antonino (Caracalla) Imp. Scripsit *Haliœtica* (de piscatione) libros V. *Cyngetica* (de venatione) libros IV. *Ixeutica* (de aucupio) libros II. Cum autem poemata ejus apud Imp. lecta fuissent, is pro singulis

singulis versibus aureum staterem sive nomisma ipsi donavit, ita ut pro omnibus versibus vigintimillia nomismatum acciperet.

Οψαλτική, ars culinaria. Artemidorus Pseudaristophanius voces ad artem culinariam pertinentes collegit.

Θερζων. Herodotus conspicatus Thucydidem quasi instinctu quodam Numinis lacrymantem (cum Herodotum historias suas legentem audisset) ad patrem Thucydidis dixit: beatum te dūco, Olore, optimæ prolis causa. Filius enim tuus animum habet disciplinarum cupidum.

Oribasius Sardianus, familiaris amicus Juliani parabata, a quo CPolis quæstor est constitutus. Scripsit πρὸς τοὺς ἀπορεῖντας τῶν ἰατρῶν ad Medicos dubitantes, libros IV. Ad Julianum Imp. libros LXXII. Epitomen eorum. Libros IX. ad Eustachium filium. Item de Regno & de Affectibus.

Origenes qui & Adamantius, vir clarissimus & subactus in omni genere disciplinæ, auditor Ammonii Saccæ Philosophi de cujus vita & scriptis plura affert Svidas ex Eusebii libro VI. Sophronio & Cedreno, narratque inter alia, Ambrosii Alex. precibus Scripturam S. explicasse intra XVIII. annos, & librorum scripsisse ad sex millia, atque ob eorum multitudinem, dictum συλλαβικόν. &c.

Orion Thebanus Ægyptius scripsit collectionem sententiarum seu ἀνθολόγιον florilegium ad Eudociam Imp. Theodosii junioris uxorem libris III.

Orion Alexandrinus Grammaticus scripsit ἀνθολόγιον. Atticorum vocabularum collectionem, De Etymologia, Encomium Adriani Caesaris.

Orpheus ex Lebethris Thraciæ oriundus, (Lebethra civitas Pieriæ vicina) Oeagri & Calliopes F. Oeager quintus ab Atlante ex Alcyone una filiarum ejus. Vixit undecim ætatibus ante bellum Trojanum, ipsumque Lini discipulum fuisse dicunt & novem ætates vixisse. Alii undecim. Scripsit τραγμὺς, qui ab aliis Jonis Tragici esse dicuntur. In his etiam fuerunt illa quæ dicuntur ἱεροσοδικὰ, κλίσεις (ἀπὸ κλήσεως) ποσειδικαί. Νεσσειδικὰ, ἱεροὺς λόγους sacros sermones libris XXIV. Hi vero dicuntur esse Τεογονετὶ Thessali, alii eos Cercopi Pythagoreoque tribuunt. Oracula quæ ad Onomacritum referuntur. Τελεσιὰς Initia, quæ itidem Onomacriti esse dicuntur. In his etiam est liber de Lapidum sculptura qui ὀγδοηκοσάληθΘ inscribitur. Σωτήρια. Hæc Timoclius Syracusani & Pergini Milesii esse dicuntur. Κεατήρας, hi Zopyro tribuuntur. Θενισμὺς μητρώας θρονισμός magna Matris Deorum & Bacchica quæ Nicia Eicatis esse dicuntur. Descensum ad Inferos, quod opus Herodici Perin-

thii

thii esse fertur. *Peplum & Reie*. Et hæc Zopyro Heracleotæ tribuuntur, ab aliis *Brontion*. *Ὀνομαστικόν*, versibus heroicis. MCC. *Astronomiam*. *Ἀποπομπῶν*. *Θυήπολικόν* sive *librum de sacrificiis*. *Σταθούκῃ ἢ ὡσπορικῇ* de divinatione ex ovibus, versibus heroicis. *Καταζωτικόν*. *Hymnos*. *Corybanticum & Phrygæ*, quæ *Brontini* esse dicunt.

Orpheus Ciconæus vel Arcas ex Bisaltia Thracica, poëta epicus. Fuit & hic ante Homerum, duabus ætatibus Trojano bello antiquior. Scripsit *fabulas*, *Epigrammata*, *hymnos*.

Orpheus Odrysius poeta epicus, quem tamen Dionysius ne existisse quidem dicit. Nihilominus poemata quædam ei tribuuntur.

Orpheus Crotoniatis poeta Epicus, quem Pisistrato tyranno familiarem fuisse Asclepiades libro Grammaticorum sexto tradit. Scripsit *Δακτύλιον*, *Argonautica* & alia quædam.

Orpheus Camarinæus poeta epicus, cujus esse dicunt *descensum ad Inferos*.

Orpheus Rex Thracum, cujus tempore Amazones Phrygas sibi tributarios fecere.

Tempore Judicum Judæorum, post sublatum Atheniensium regnum Orpheus clarus fuit vir sapientissimus & multorum mysteriorum peritissimus. Hujus etiam feruntur *περὶ Θεογονίας λόγοι*. (Kusterus ex Jo. Malala & Cedreno *περὶ Θεογονίας*) in quibus inter alia & hæc dicit: Ætherem principio à Deo conditum fuisse, & ab utraque Ætheris parte fuisse chaos &c.

Orphei lyra.

Orus Alexandrinus Grammaticus qui CPoli docuit. Scripsit *de vocalibus ancipitibus*. *Quomodo gentilia sint efferenda*. *Solutiones propositionum Herodiani*. *Πίνακα τῶν ἰανῶν* indicem operum suorum. *De enclitico particulis*. *Orthographiam* ordine alphabetico. *De ei diphthongo*. *Orthographiam ei diphthongi contra Phrynichum*, ordine alphabetico. *Florilegium sententiarum*.

Ostanz. Sic olim apud Persas Magi vocabantur, qui Zoroastri successerunt. *Οὐδὲν μάλλον*. Sceptici sive Pyrrhonii, sectarum omnium decreta evertebant nullum ipsi dogma ponunt &c.

Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον. Cum Epigenes Sicyonius tragediam in Bacchum fecisset, hoc acclamarunt: *Nihil ad Bacchum*. Vel potius: olim certabant carminibus in Bacchum scriptis, quæ & Satyrica dicebantur. Postea vero tragedias scribere aggressi, paulatim ad fabulas & historias deflexerunt, nullam Bacchi mentionem amplius facientes.

ΥῡΥΥ

Sic

Sic Chamæleon in libro de Thespide. Theætetus vero in libro de proverbio refert Parrhasium certantem Corinthi cum aliis pictoribus pinxisse Bacchum pulcherrimum, & Corinthios videntes æmulorum opera, exclamasse *quid ad Bacchum?*

ἄδειπ' ἐγὼ εἶτον ὑποδέχομαι. In computationibus Athenienses olim carmen cantabant quod vocabatur *Harmodium*, in Harmodium & Aristogitonem qui Pisistratidarum tyrannidem everterant, cujus initium: Φίλῃσι Δεμόδιε ἔτι πα τέρηκας. Erant & alia ejusmodi carmina, quorum unum *Admeti* vocabatur, alterum *Lamponis*. (Infra in πέρωνⓈ.)

Οὐκ ἐκομπολόκη. Non utebar verbis tumidis, ut Æschylus.

Οὐκ ἔνδον. Ridet Aristophanes Euripidem ut συλλογιστικὸν &c. animas ab corporibus distinxit more Homérico, Homerus enim cum dixisset πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς multas animas sortes heronum ad orcum demisisse, subjungit: αὐτὰς δ' ἐλάεμε τῶντων ipsos vero prædam fecisse canum.

Ὀυλίδες. Utides & Soritz, Parallogismi quidam ita appellati.

Ὀυ χερῇ. Æschylus de Alcibiade: μὴ ἀνὰ γέφυρην φρόνημα ἔχοντα, ne vitium callidum in civitate alas: si vero alueris, ne cum irrites sed blanditiis demulceas. Euripides iussit, non recipiendum in urbem leonis capulum. Bacchus ad hæc: (apud Aristoph.) difficulter sententiam fero uter melius dixerit. Nam σοφῶς Æschylus, Euripides σαφῶς. —

Pacatus, Minucius idem dictus & Irenæus, Alexandrinus Grammaticus scripsit de Alexandrinorum dial. 30 live de Gracismo libros VII. ordine Alphabetico. De usu Atticorum tam in dictione quàm in prosodia, libros III. ordine alphabetico. De proprietatibus Attica & Dorica dialecti. De Atticismo & alia multa. (Supra, in Irenæus.)

Pæanes duo erant, unus ἐνυάλιⓈ live Marti, sub initium prælii vel ante pugnam, alter post victoriam Apollini. Pæanismus carmen quod canitur ab iis qui à malis quibusdam liberati sunt.

Palæphatus Atheniensis, poeta epicus, Actæi & Bionis F. vel ut alii, Joclis & Metaniræ, vel Mercurii. Vixit secundum quosdam post Phæmonem, secundum alios ante eam. Scripsit κοσμοποιίαν poemata de opificio Mundi versibus quingvies mille. Apollinæ & Dianæ nativitatem, versibus MMM. Veneris & Cupidinis voces & sermones versibus quingvies mille. Minervæ & Neptuni contentionem, versibus mille. Latona comam.

Palæphatus Parius vel Prieneris qui vixit tempore Artaxerxis. Scripsit ἀνέκδοκτον librum V. quos quidam Palæphaxo Atheniensi tribuunt. Sed & ille de eodem argumento scripsit.

Palæ-

Palæphatus Abydonus Historicus. Scripsit *Cypriaca, Deliacæ, Atticæ & Arabica*. Vixit sub Alexandro Macedone, & Aristotelis Philosophi delicia fuit, ut auctor est PHILON in τῶν ἐπιστολῶν βιβλίῳ α' & Theodorus Ilienſis libro II. Troicorum.

Palæphatus Egyptius aut Athenienſis, Grammaticus scripsit Theologiam Egyptiacam. Fabuloſorum librum I. Fabuloſe dictorum ſolutiones. Argumenta in Simonidem. Res Trojanas, quod opus alii Paro Palæphato tribuunt. Scripsit & hiftoriam propriam ἰστορίαν ἰδίαν.

Palamedes Eleates Grammaticus ſcripsit de Comica & Tragica dictione. Ὀνομαſτολόγον ſive nomenclatorem. Commentarium in Poëtam Pindarum.

Palamedes Nauplii & Climenes F. Argivus, poëta epicus, & conſobrinus Regis Agamemnonis, non minus acutus philoſophus quàm poëta ingenioſus. Idem inventor litterarum ζ, π, φ, & χ, itemqve calculorum & teſſerarum & alex & menſurarum ac ponderum. Poëmata ejus, Agamemnonis poſteri ex invidia aboleverunt. Exiſtimo & poëtam Homerum quod eadem invidia laboraret, nullam ejus mentionem feciſſe. Carmina Palamedis propter invidiam ab Homero abolita ſunt &c.

Palladius Palladii F. Meſſonæus Sophiſta qui vixit ſub Constantino Imp. Scripsit de Romanorum feſtis. Diſputationes. Orationes diverſas ut *Olympicam, Panegyricam, Judiciales*.

Pamphile Epidauria, ſapiens, filia Soteridis cujus eſſe dicuntur commentarii qui Pamphilæ nomine feruntur (ut auctor eſt Dionyſius libro XXX. hiftoriæ Muſicæ) vel Socratidis mariti ejus. Scripsit *commentarios hiftoricos libris XXXIII. Epitomen Cteſia, libris III. Epitomas hiftoriarum aliorumqve librorum quamplurimas. Περὶ ἀμφιποβηήσεων de contrariis. De re Venerea. Et de aliis multis*.

Pamphilus Amphipolita vel Sicyonius vel Nicopolita; Philoſophus cognomento Φιλοπελάγματος. Scripsit *imagines* (herbarum) ordine Alphabetico. *Artem Grammaticam. De pictura & pictoribus illuſtribus. De re ruſtica libris III.*

Pamphilus Grammaticus Ariſtarcheus ſcripsit *prænum* ſive variarum rerum collectanea. De gloſſis ſive vocabulis libris XCV. à litera E uſqve ad Ω. Nam ab A uſqve ad Δ Zopyrion compoſuerat. In Nicanori loca

ab aliis non explicata, & quæ vocantur ὀφειά sive de serpentibus, Arcem Criticam & alia plura Grammatica.

Pamphilus qui in convivis versus semper loquebatur, ut refert Athenæus in Dipnosoph.

Pamphilus Demagogus Athenis &c.

Pamprepius qui apud Zenonem (Imp.) multum potuit, natus Thebis urbe Ægypti, ingenio ad omnia apto præditus, poëta & ad poësin aptus, cum Athenas venisset, à civitate delectus Grammaticus, multos ibi docuit annos. Simulque sub magno Proclo eruditus est in omnibus reconditæ sapientiæ partibus. Hinc nulli secundus videri volens cum omnibus Philosophis excepto Proclo contendebat, Plutarchum etiam Hierii F. Atheniensem & Hermiam Alexandrinum, Rhetorem doctrinæ gloria superare studebat. Cum autem à calumniatoribus apud Theagenem illius loci civem delatus, & gravius quam magistrum deceret exagitatus fuisset, Byzantium venit, ubi in urbe in qua omnes Christiani essent, Græca sua religione, quam non dissimulabat, opinionem attulit hominibus se alia quoque arcana (Magica) doctrina esse præditum. Itaque Hillus eum poëma quoddam recitantem cum audisset, commendatum sibi habuit & stipendium ipsi dedit partim de suo partim de publico. Deinde invidi persuadentes Zenoni ac Verinæ, quod cum Hillo vaticinaretur adversus Imperatorem, effecerunt ut relegaretur. Hinc Pergamum Mysiæ venit, mox ad Hillum in Isauriam revocatur &c. Hillus iste cum esset literarum amans, volebat virorum eruditorum de anima disceptationes audire, cumque ex multorum qui aderant variis disputationibus & dissensu orationem sibi non constare appareret, Marfus grammatista sive litterator ex Panæ Ægypti oriundus, orationem de anima diu meditatam eleganter recitavit, & quoniam ignarus inter ignaros, ut Plato dixit, facilius persuadere potest quam doctus, Marfi artificiosa iniquitate deceptus Hillus eum eruditorem omnibus CPoleos doctoribus esse existimavit, & multa pecunia ex publico ipsi tributa τὰς Φοιτῶντας ἐς μισθα, κατ' ἐκλογὴν ἐκέλευσε παιδεύειν, eos qui scholas frequentarent cum delectu docere iussit.

Πάν. Ex Æsopi anagnostæ libro de Helena, supra in ixθς.

Panætius Rhodius, senior, Philosophus celeberrimus, cujus plurimi libri Philosophici circumferuntur.

Panætius

Panætius junior Nicagoræ F. Rhodius, Philosophus Stoicus, Diogenis discipulus & præceptor Scipionis Africani post Polybium Megapolitam. Obiit Athenis.

Pancratius Sophista scripsit commentarium in Minuciani artem Rhetoricam.

Pancratius. Hujus feruntur Oplartytica, in quibus varios artis culinariæ modos tradit. Floruit tempore Leonis senioris, usque ad Zenonem.

Πανδελταίης γράμμας. Pandeleus sycophanta fuit litium amans, idemque psephismata scribebat & unus erat ex illis qui circa judicia crebro versabantur. Meminit ejus Cratinus in Chironibus.

Panobius, poëta. Scripsit diversa: velut carmen ad *Etheium* morbo defunctum. Ad *Erythrium.* Ad *Dorochæum*, præsidem & comitem. In *Aphthonium* comitem. *Επισφίβιον* *Ηπατία*, Erythrii filia.

Πανταρχὸς. Ajunt Stesichorum Catanz splendide sepultum fuisse ad portas quæ ab eo Stesichoreæ vocantur, ipso monumento octo columnas habente, octo item gradus & angulos octo. Alii tradunt Aletem tum Corinthios in unam civitatem præculo iussu coëgisset, cives in octo tribus, & urbem in octo partes distribuisse.

Panyasis Polyarchi F. Halicarnassæus, prodigiorum interpres & poëta epicus, qui poesim extinctam in usum revocavit. Duris Samium fuisse tradit, Dioclis filium: Herodotus Thurium. Polyarchus frater fuit Lyxi, quem Herodotus patrem habuit. Alii non Lyxum Herodoti patrem: sed Dryonem Herodoti matrem Panyasidis ajunt forent fuisse. Panyasis natus est Olympiade LXXVIII. Secundum alios antiquior fuit & tempore belli Persici vixit, occisus à Lygdamide, tertio Halicarnassi tyranno. Inter poetas alter ei post Homerum locus tribuitur: secundum alios vero post Hesiodum etiam & Antimachum. Scripsit *Ἡρακλείδα* de rebus gestis *Ἡρακλίου* libros XIV, versibus circiter 9000. *Ἰωνικὰ*, de *Κόδρῳ* & *Ἠέκῳ*, coloniarumque *Ἰονικῶν*, carmine pentametro, versibus circiter 7000.

Paphnutius urbis cujusdam in superiori Thebaide Episcopus, vir Deo carus, & miraculis ineluctus. Huic persecutionis tempore oculus effusus fuit, quem Imperator (Constantinus) frequenter accersebat, oculumque ejus deosculabatur. Cum autem Episcopis in Synodo (Nicæna) visum esset, ut quicumque in sacrum ordinem allekti essent, Episcopi, Presbyteri, Diaconi & Subdiaconi abstinere à concubitu

Yyyy 3

uxorum

uxorum, quâs cum laici essent, matrimonii jure sibi sociaverant: surgens vociferatus est non esse imponendum grave hoc jugum clericis & sacerdotibus, honorabiles esse nuptias &c. (ex Socratis lib. I. cap. XI. Hist. Eccl.)

Pappus Alexandrinus Philosophus qui sub Imp. Theodosio seniore vixit, quo tempore etiam floruit Theon Philosophus qui in Ptolemaei Canonem scripsit. Libri ejus sunt *Χρονογεωγία* & *εὐκλείων ὀβρογραφία* totius Orbis. *Commentarius in quatuor libros magna συντάξις Πτολεμαίου. Περιγραφή σταθμῶν* qui sunt in Lybia. *Interpretationes somniorum.*

Παερσις. Heraclides Ponticus &c. è Laertii V. 92. seq.

Παριος ab Alexandro Paridedictus locus qui antea Amander. Illuc à patre Priamo missus Paris ingenio felici praeditus & per triginta comamortatus annos ibi in omni Graecorum sapientia eruditus fuit. Edidit orationem in Veneris laudem, quâ Minervae eam & Junoni praetulit. Hymnum etiam in eam cecinit qui cessus dicitur. Hanc belli (Trojani) causam fuisse scribunt ob raptam apud Spartanos Helenam &c.

Parmenides Pyretis F. Eleates Philosophus, discipulus Xenophanis Colophonii, vel ut Theophrastus testatur Anaximandri Mileti. Ipsius successores fuere Empedocles, philosophus & medicus, & Zeno Eleates. Scripsit Physiologiam versibus hexametris, & alia quaedam oratione soluta, quorum Plato meminit.

Πάριος. Vide supra, ὑπόμνημα.

Parrhasius Evenoris F. & discipulus genere Ephesius, pictor.

Parthenius Heraclidis & Eudorae, vel ut Hermippus ait Thetæ F. Nicæensis aut Myrleanus, elegiacorum & variorum carminum poeta. Hic à Cinna captus est, Romanis cum Mithridate bellum gerentibus. Postea dimissus est propter doctrinam, & vixit usque ad Tiberium Cæsarem. Scripsit elegias in Venerem, *Arete uxoris epicedium, Aretes encomium tribus libris*, & alia multa.

Parthenius Chius poeta Epicus, filius Thestoris, qui cognominatus fuit Chaos. Ab Homero genus duxit. Scripsit de Thestore patre suo, item *Metamorphoses*.

Pales ingenio molli & effoeminato, sed qui arte magica omnes superavit, adeo ut incantationibus suis efficeret ut coenae sumptuosae conspicerentur & praeterea nonnulli qui ad mensam ministrarent, eademque omnia rursus evanescerent. Habuit & semiobolum ex rhina & mure (Portus & mure) ab ipso factum, qui cum ab ipso datus esset venden-

vendentibus, à quibus aliquid emere volebat, apud ipsum rursus inveniebatur si voluisset. Meminit ejus & Apion Grammaticus & τὸν Μάγην in libro de mago.

Patricius floruit sub Joviano Imp. fuitque Lydus; qui phaenomenorum coelestium & signorum occurrentium conjector erat acutissimus.

Pattacion vir cui quæstus erat calumniis alios vexare, & adolescentes integræ famæ & existimationis laceßere. Idem à Comicis perstringitur ut fur & parietum perfoßor &c.

Paulus Aegineta Medicus qui *de re medica* plures libros scripsit.

Paulus Tyrius Rhetor, æqualis Philonis Byblii, ad Adrianum missus legatus, Tyrum metropolim effecit. Scripsit *Artem rhetoricam, progymnasmata & declamationes*.

Paulus Philosophus scripsit *introductionem Astrologiæ* sive *Apotelesmatica*.

Paulus Germinus, Sophista, qui scripsit, *Lysie esse duos illos libros qui de dona Iphicratæ circumferuntur*. Item *commentarios in reliquas Lysie orationes*.

Paulus Aegyptius Lycopolita, Sophista, filius Besarionis qui & Didymus dicitur, natus sub Constantino Imp. scripsit *ἱερομνημεία*.

Paulus, Manentis æqualis, Samosatensis, Antiochiæ magnæ Episcopus qui Dominum nudum esse hominem, blaspheme dixit, & ut in unoquoque Prophetarum sic etiam in ipso Divinum Verbum habitasse &c.

Paulus Hic cum Chrysantho Novatianæ Ecclesiæ præfuit, qui prius quidem doctor litterarum latinarum fuerat, deinde relicto instituto Grammatico ad vitam monasticam transiit & talis fuit quales monachos in solitudine degentes esse oportere Evagrius scribit &c.

Paprolas Phalaridis tyranni & Erythæ, uxoris ejus F.

Pausanias Lacon, historicus. Scripsit *de Hellesponro, Laconica, Chronica, De Amphiclyonibus, De festis Laconicis*.

Pausanias Cæsariensis Sophista, æqualis Aristidis, cujus Philostratus in vitis Sophistarum, ut oratoris inepti meminit. Scripsit *de syntaxi librum, Problematum librum unum, & alia*.

Pauson pictor. Esculapius Pausonem & Irum & quemvis alium pauperem sanaverit. Proverbium: Pausone pauperior.

Paxamus vir doctus scripsit *de arte culinaria*, ordine alphabetico. *Banica* libris duobus. *Dodecatæebnum sive de schemis Veneris*. *De arte tinctoria* libros duos. *De re rustica* libros duos.

Πέρης δ' ὁ, Quinquertio dictus est Democritus Abderites, callebat enim *Phylica, Mathematica & disciplinas liberales, omniumque artium peritus*

peritus erat. Hujus est dictum : λέγει ἰερεὺς σκιά. oratio umbra
actionum.

Pepli qvi panathenæis majoribus, Minervæ in pompa ferebatur, apud Ora-
tores & Comicos mentio. In eo depictus erat Encelados, unus è
Gigantibus qvem Minerva occidit. Athenienses cum victoriam re-
portassent, peplum Minervæ fecerunt, & in eo depinxerunt viros qṽ
se strenue in bello gessissent.

Periander Cypseli F. Corinthius, unus ex VII. Sapientibus, qvi vixit Olym-
piade XXXVIII. Scripsit præcepta de vita humana, versibus 2000.
Acceptum à patre regnum in tyrannidem vertit, &c. In ejus mör-
tem Epigramma (Laërtii.)

Μή ποτε λυπήσῃ σε τὸ μὴ σε τυχῆν τι, ἀλλὰ
τέρπει πάντιν ὁμῶς οἷσι δίδωσι θεός.
καὶ γὰρ ἀδυμήσας ὁ σοφὸς Περικλῆος ἀπέσβη,
οὐνεκεν ἐκ ἐτυχεν πρήξις ἢ εὐδελίῃ.

*Ne te contristes, si non optata sequantur,
Sed placeant, dederit quæ tibi cunctq; Deus.
Nam sapiens, mœrorè perit Periander acerbo
Extinctus, quod non quæ voluit valuit.*

Pericles Xanthippi Imperatoris Atheniensium F. & auditor Anaxagoræ
Clazomenii, orator & demagogus, qvi primus scriptam orationem
habuit in judicio, cum illi qvi ipsum antecesserant, ex tempore dixis-
sent. Uxorem duxit Aspasiam MileSIam & ex ea filios suscepit Xan-
thippū & Paralum, qvem contra instituta patria sic nominavit, herois
indito nomine, qvōd (Athenis) non licebat, &c.

Περικλέους. Supra, μάντις.

Perſæ. Magia & Astrologia à Magisæis primū inventa fuit. Perſæ ab
indigenis vocantur Magog. Et Magisæi iidem sunt.

Perſæus, Citicus, Philosophus Stoicus qvi etiam Dorotheus cognomina-
tus fuit. Vixit temporibus Antigonis Gonatæ, filius Demetrii, disci-
pulus & alumnus Zenonis Philosophi. Scripsit Historiam.

Perſes Alcraus poëta epicus, Hesiodi poëtæ frater.

Petolisiris Ægyptius, Philosophus scripsit quæ ratione Græci & Ægyptii Deorum
cultum instituendum esse præceperint. Astrologumena ex sacris libris
excerpta. De mysticis Ægyptiorum.

Petrus Magister, Rhetor & Historicus, His legatus ad Chosroem missus
singul-

singulari gravitate & eloquentia feroces & superbos barbarorum animos mitigavit. Scripsit *Historias*, item *περί πολιτικῆς κατὰστάσεως, δεύτης Reip.* (Idem est quem mox sub Justiniano vixisse & ætarium compilasse Svidas ex Procopio scribit.)

Petrus Mongus Alexandria Episcopus, hæreticus fervidus (Ζάπυρος.) Euphemius vero Patriarcha orthodoxam fidem magno studio defendit.

Πανός. Supra, Dioscorides.

Phædon Eleus, Philosophus, Socratis auditor, auctor sectæ Elince quæ postea à Menedemo Eretriensi dicta est Eretriaca. Ab Indis captum & Athenis venditum lenoni, Alcibiades suadente Socrate redemit, ex quo tempore philosophari cœpit. Dialogi ejus sunt: Ζάπυρος, Μήδης, Σίμων, Ἀντίμαχος ἡ πρεσβύτερος, Νικίας, Σιμμία, Ἀλκιβιάδης, Κριόλας.

Φαίδριος. Supra, in Æsopus.

Phæax orator dicendi adeo peritus ut quamvis capitis accusatus & in ipso facinore deprehensus fuisset, judicium tamen eluderet. Meminit Aristophanes.

Φαίς. Menippus Cynicus habitu furis indutus *ἐκ τῶν ἀνταλῶν σχῆμα* circumibat dicens se ab inferis venisse ut hominum peccata observaret, & quum eò rursus descendisset, dæmonibus illic degentibus ea renunciaret. Palla ei tunica talaris, quam balteus puniceus cingebat. Pileus Arcadicus capiti impositus, cui intexta erant duodecim *σημεῖα* * sive signa Zodiaci. Cothurni præterea tragici, barba ingens & baculus in manu fraxineus.

Phalaris Agrigentinus, totius Sicilia tyrannus Olympiade LII. Scripsit *Epistolas* prorsus admirabiles. Ælianus ait Apollinem & Jovem patrem Phalaridi vitam per biennium prorogasse, quod Charitonem & Melanippum clementer tractasset.

Phallophori, Ithyphalli, & Avtocabdali, genera Musicorum. *Autocabdali* coronam hederaceam gestabant. *Ithyphalli* larvas ebriorum & manicas variis coloribus distinctas, tunicamque talem. *Phallophori* cortice bybli faciem velabant, hedera violisque coronati.

Phanes in Orphicis introducit & Ericapæus &c.

Phanias sive Phænias Erebus, Philosophus Peripateticus, Aristotelis discipulus.

Z z z

* Vide de *σημεῖς* quæ notant ad S. Hieronymum de scriptoribus Eccles. cap. 45.

pulus. Vixit Olympiade CXI. & postea, sub Alexandro Macedone. Fuit & aker Phantias, dux exercitus.

Phaon adamatus à Sapphone, non illa poetria sed Lesbica quadam, quæ frustrata spe suâ de Lencade rupe se præcipitavit.

Pharisæi, separati quod se ab aliis distinguerent vita pura & accurata Legis observatione. Scribis eadem instituta, continentia, vita conjugii experts &c. Exactiores etiam, admirandi Essæi. Cæterum Paulus Pharisaicam vivendi rationem ut optimam sectatum se testatur (Philipp. III. 5.) Dormiebant Pharisæi in exiguis tabulis vel in spinis vel in scrupulis ne per somnium polluerentur. Apud eosdem Fatum & Astronomia magni fiebant.

Pherecrates Atheniensis Comicus, qui Alexandro in expeditionibus bellicis comes fuit. Fabulas docuit XVII. in his περάλην.

Pherecydes Babis F. ex Syro insularum Cycladum una prope Delom, Syrius. Vixit tempore Halyattis Regis Lydorum & VII. Sapientum æqualis fuerit, natus circa XLV. Olympiadem. Ferunt Pythagoram ab eo institutum fuisse, ipsum vero non habuisse præceptorem, sed proprio se exercuisse studio, comparatis sibi arcanis Phœnicum libris, *κησαμένοι τὰ Φοινίκων δασύκρυφα βιβλία*. Quidam tradunt eum oratione prole primùm scribere instituisse, quod alii ad Cadmum referunt. Primus etiam animarum ex corpore in aliud corpus migrationem docuisse fertur. Sectatus est Thaletis opinionem. Obiit morbo pediculari. Omnia quæ scripsit hæc sunt: *ἐπὶ ἀμυνῶν ἦτοι θεωρησῖα ἢ θεωροῖα, ἐπὶ δὲ θεωλοῖα* (Kusterus legit *ἦτοι θεωρησῖα ἢ θεωλοῖα, ἐπὶ δὲ θεωροῖα*) libris decem Deorum generationem & successionem continens.

Philagrius Lycius Macrensis, ut reperitur apud Evgenatorem. Sed ut ipse Philagrius scribit ad Philemonem in Epistola de jecore indurato, fuerit potius medicus Epirota, discipulus Naumachii, post Galeni tempora qui Thessalonica ut plurimum artem medicam exercuit. Composuit libros medicos LXX, si singulos numeres, aliaque opera non pauca. Item commentarium in Hippocratem.

Phileas, qui Andocidem sacrilegii accusavit.

Philemon Syracusanus Damonis F. Comicus novæ Comœdiæ qui floruit regnante Alexandro, paulo ante Menandrum. Scripsit Comœdias circiter XC, & vixit annos XCIV, quidam annos CI. tribunt. Extin-

- Etusest immoderato risu. Bello * inter Athenienses & Antigonum flagrante in Piræo degens Philemon per somnium vidit novem puellas domo sua exeuntes. Somno solutus narravit puero somnium; & reliqua dramatis quod coeperat absolvit. Postea involvens se vestibus stragulis, quiete jacuit & mox mortuus est repertus. *Aderant igitur, Epicure, Philemoni novem Musæ, & cum fatale illud & ultimum iter ingressum esset, ab illo digresse sunt. Diis enim nefas videre mortuos quamvis sibi charissimos, ne aspectum polluant, morientium exhalationibus. Tu vero, Bulce, sis, eos ne curare quidem res nostras.* Elianus libro de providentia.
- Philemon junior & ipse Comicus, filius Philemonis Comici, qui docuit fabulas LIV.
- Philepius cujus ut hominis callidi meminerunt Comici antiquæ Comœdiæ, & quod inter concionandum populo fabellas narrare solebat, idem jocorum amans & φιλοπαίγμων ut innuit Demosthenes oratione contra Timocratem.
- Philetærus Atheniensis Comicus, filius Aristophanis Comici. Fabulæ ejus XXI. ex quibus sunt hæc: Ἀχιλλεύς, Κορυθιάτης, Φίλαυλος, Κέφαλος, Τηρέως, Ἄντυλος, Οἰνοπίων (Nicostrato tributa ab aliis) tum Ἀταλάντη & Λαμπαδοφόρος.
- Philetas Cous, Telephi F. clarus Philippi & Alexandri tempore, Grammaticus Criticus. Hic cum in inveniendō sophismate quod *pseudomenum* vocatur, elaboraret, extenuato corpore obiit. Fuit præceptor Ptolemæi secundi, scripsitque *Epigrammata*, *Elegias* & alia.
- Philippicus Bardones Justiniano Imp. interfecto visus est inhoneste & segniter Imperium administrare. Et Patres in Oecumenico Concilio (CPol. A. 680.) congregatos anathemati subjecit, divinitus ab illis decretas duas in Servatore voluntates & actiones non admittens, adjutores nactus Joannem tunc urbis (CPoleos) summum Pontificem, & Germanum Cyzici metropolitanum, & alios Sacerdotes & Senatores plurimos.
- Philippides Atheniensis, Comicus novæ Comœdiæ; filius Philoclis, vixit Olympiade CXI. docuit fabulas XLIV.
- Philippus Amphipolites, historicus scripsit *Rhodiaca libri XIX.* argumenti valde obscœni. *Coiaca* libris II. *Thasiaca* libris II, & alia.

Zzzz 2

Philip-

* Hæc quæ deinceps ex Eliano Svidas affert, de altero Philemone intelligenda sunt, non de illo qui risu est mortuus.

Philippus Sophista qui scripsit *de spiritibus*, Herodianum secutus, secundum ordinem litterarum. Item *de synalapha*.

Philippus Comicus, ex ejus dramatibus sunt *κωδωνισαί* teste Athenæo.

Philiscus Comicus, ex cujus dramatibus sunt *Ἀδωνίς*, *Διὸς γοναί*, *Θεμισοκλῆς*, *Ὀλυμπία*, *Πανὸς γοναί*, *Ἐρμῆ καὶ Ἀφροδίτης γοναί*, *γοναί Ἀρετίμειδ* καὶ *Ἀπόλλων*.

Philiscus Corcyraeus, Philotæ F. Tragicus & sacerdos Bacchi, qui sub Ptolemæo Philadelpho vixit. Ab hoc Philiscium metrum appellatum est, quod illo frequenter uteretur. Est autem ex secundo Tragicorum ordine, qui septem numero, *pleius* sunt appellati. Tragœdiæ ejus sunt XLII.

Philiscus Aegineta qui Alexandrum Macedonem litteras docuit, auditor Diogenis Cynici, vel secundum Hermippum, Stilponis. Scripsit Dialogos, ex quibus est *Codrus*. Athenas profectus urbis illius visenda gratia, cum audisset Diogenem, philosophari cœpit. Pater igitur fratrem ad illum accersendum misit, sed & ille philosophiæ amore captus est. Deinde pater, utriusque reducendi gratia eo profectus, & ipse philosophari cœpit. Discipulus Diogenis fuit etiam Phocion, ὁ χρησὸς sive *bonus* cognomento. Sepultus est Diogenes Corinthi, cane in ejus monumento inciso. Sinopeneses etiam statua illum honoraverunt & Epigrammate : *γηράσκει καὶ χαλκός* &c. ex Laërtii VI. 78.

Philiscus Milesius Orator, Isocratis Oratoris auditor, qui prius tibicen admirabilis fuit. Unde Isocrates eum vocavit *αὐλοτρούπη*, *tibiaturum perforatorem*. Scripta ejus sunt : Oratio Milesiaca, Amphistyonica, ars Rhetorica libris II. Isocratis *δισέφαρος*.

Philiscus vel Philistus Syracusanus historicus qui Dionysii Siciliæ tyranni cognatus fuit, & in navali pugna cum Carthaginienensibus commissa obiit. Eveni elegiaci poëtæ discipulus. Scripsit *Σικελικά*, *Sicula*, quo opere continentur res variae à Siculis adversus Græcos gestæ. Item *Genealogiam*, *De Phœnicia*, & alia quædam *de Insula Sicilia*. (Vide infra, Philistus.)

Philistion Prusaënsis, vel ut Philo ait, Sardianus, Comicus, qui obiit tempore Secratii. Scripsit comœdias *βιολογικάς* sive mimicas. Extinctus est risu immoderato. Ex fabulis ejus sunt *μισαίηφισαί*. Scripsit *Φιλόγελον* sive *risus amantem*, quod opus ab aliis ad (Hermiam) Curientem refertur. Vulgo tamen Nicaënsis potius dicitur, ut testatur Epigramma :

ὁ τὸν

ὁ τὸν πολυτέτακτον ἀνδρῶπον βίον

τέλει κερήσας Νικαῦς Φιλισίων.

Mortalium qui Vitam lachrymabilem

Nicæus visu temperat Philistion.

Philistus Naucratis, vel Syracusius Archonidæ F. discipulus Eveni, primus historiæ secundum oratoriam artem scriptæ auctor. Compositus *Ægyptiaca libris XII. Res Siculas libris XI. Adversus Tricarantum orationem de Naucratis. De Dionysio Tyranno libros VI. De Ægyptiorum Theologia libros III. Conciones & alia quædam. Item de Libya & Syria.*

Φιλλεῖδαι, Phillidæ, familia Athenis. Ex hac eligi solebat Cereris & Proserpinæ Sacerdos quæ mystas initiabat Eleusine.

Philo Byblius, Grammaticus, qui natus circa tempora Neronis, diu vitam produxit. Ipse enim testatur Severum Erennium * Consulem fuisse, se annum agente LXXVIII. Olympiade CCXX. Scripsit περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων de comparandis & deligendis libris, libros XII. De urbibus, & claris viris quas unaquæque tulit, libros XXX. De Imperio Adriani, sub quo etiam vixit Philo, & alia. Erennius cognominatus hic Philo, ut ipse testatur.

Philo Judæus, natus Alexandria qui Græcorum Philosophiam sectatus ad summam eruditionem pervenit, omnesque disciplinas Græcas, tam eas quæ encycliæ vocantur, quam alias accurate perdidicit. Uberrate & copia dicendi adeo Platonem expressit. &c. (ex Sophronio interprete Hieronymi de Script. Eccles. & Eusebii II. 4. & 17. Hist.)

Philo Carpathius scripsit Commentarium in Canticum Cantorum. Philochorus Cygni F. Atheniensis, vates, qui uxorem habuit Archestratam. Vixit temporibus Eratosthenis quem senem adolescens attigit. Obiit ex insidiis, delatus apud Antigonum, ac si Ptolemæo studeret. Scripsit Ἀρτίδου adversus Demone, de Atheniensium rebus gestis, Regibus, Archontibus usque ad Antiochum οὐαν, libros XVII. De divinatione libros IV. De sacrificiis lib. I. De Tetrapoli. Salaminis Origines. Epigrammata Attica. De Atheniensium certaminibus libros XVII. Περί τῶν Ἀθηναίων ἀρχόντων de Archontibus Atheniensium à Socratide (Olymp. Cl. 3.) ad Apollodorum (Olymp. CXV. 2.) Olympiades, libris II. Adversus Demonis Atticam Historiam.

Zzzz 3

* hic sub Adriano clarus fuit. vide supra, in Hermippo Eryth.

riam. Epitomen Historiarum Atticarum. Epitomen operum Dionysii de Sacris & Templis. De Sophoclis fabulis libros V. De Euripide. De Alcmane. De Atheniensium mysteriis. Collectionem Heroicorum, sive Pythagorearum foeminarum. *Δηλιακά* sive de Insula Delo libros II. De Inventis. De Lustrationibus. De symbolis sive signis.

Philocles Polypithis F. Atheniensis, Tragicus, qui post Euripidem vixit & *χολή* bile cognominatus est & *αλμύων*, *salsus*, propter amarulentiam. Scripsit tragediarum centum, e quarum numero sunt *Βεργίση*, *Ναυπλίου*, *Οιδίπυς*, *Ωάνυς*, *Περίαν*, *Πηλεόπη*, *Φιλακτήτης*. Aeschyli Tragicis sororis filius, ipse capite prominente & acuminato ut upupa, filium habuit Morsimum Tragicum ex quo natus est Astydamas Tragicus, & ex isto Philocles alter, belli dux.

Philonides Atheniensis Comicus antiquus, qui antè fullo fuit. Ex comœdiis ejus sunt *κόθοροι*, *Ἀπὴν*, *Φιλέταις*. Alius Philonides quem perstringit Aristoph. in Pluto & de quo proverbium *ἀπαυτόν* *Φιλονίδος* & *Μελιτιάς*.

Philopœmen institutus à Cleandro Mantinensi, paterno hospite. postea adolescentiam ingressus Ecdemum ac Demophanem * sectari coepit, genere Megapolitanos, tyrannorum odio patria profugos & Arcefilai philosophi convictu tunc utentes, qui in evertendo Nicocle Sicyoniorum Tyranno Aratum opera sua adjuverunt.

Philosophus qui Platonis Leges in XII. libros divisit, (decimum tertium enim ipse addidisse fertur) Socratis & ipsius Platonis auditor, qui contemplationi rerum cœlestium vacavit. Vixit tempore Philippi Macedonis, & hæc scripsit: *De Solis & Luna intervallo*. *De Diis libros II.* *De tempore*. *De fabulis*. *De libertate*. *De ira*. *De retributione*. *De Locris Opuntiiis*. *De voluptate*. *De amore*. *De amicis & amicitia*. *De scripture*, *ὅτι* *ἔ* *γέγραπται*. *De Platone*. *De eclipsi & magnitudine Solis & Luna & Terra*. *De fulguribus*. *De Planetis*. *Arithmetica*. *De numeris sæcundis*, *ὅτι* *πολυγώνων ἀριθμῶν*. *Opticorum libros II.* *Enopticon libros II.* *Κυκλιακά* *de circulis*. *Μεσότητας medietates* & alia.

Philostratus primus, Lemnius Veri F. pater secundi Philostrati, Sophista qui artem oratoriam professus est Athenis, vixitque sub Nerone. Scripsit

* iidem infra apud Svidam minus bene vocantur *Ecdelus* & *Megalophanes*, Arcefilai Pitaneæ discipuli.

Scriptis plures orationes panegyricas & IV. Orationes Elenchiasticas. Declamationes. Quaestiones rhetoricas. Loca unde argumenta rhetorica depromi possunt. De nomine adversus Antiquum Sophistam. De tragadia libros III. Gymnasticum sive de exercitiis eorum qui Olympia certant. Λιδωγμικὸν de dignoscendis lapillis sive gemmis. Proteum. Canem sive Sophistam. Neronem spectatorem. Tragadias XLIII. Comadias XIV. Itemque alia plurima & memoratu digna.

Philostratus Philostrati qui & Verus dictus fuit, Lemnii Sophistae F. & ipse alter Sophista, qui primum Athenis, deinde Romae artem oratoriam docuit sub Severo Imp. usque ad Philippum. Scripsit Declamationes. Epistolas amatorias. Imagines sive Descriptiones libris IV. Disputationes. Capras sive de fistula. Apollonii Tyanei vitam libris VIII. Forum. Ηρώιον. Heroicum. Vitas Sophistarum libris IV. Epigrammata & alia quaedam.

Philostratus filius Nerviani, qui Philostrati secundi frater erat, Lemnius & ipse Sophista docuit Athenis, obiit & sepultus est in Insula Lemno. Auditor & gener secundi Philostrati scripsit Imagines. Orationem Panathenaeam. Orationem de Troja. Paraphrasin clypei Homericum. Declamationes V. Quidam etiam Vitas Sophistarum ipsi tribuunt.

Φιλοτιμότεροι Κλεοφώντι. Ambitiosiores Cleophonae, in cuius labris strepit Threicia hirundo. Deridet illum (Aristophanes) ut Thracem quod ex Thrassa natus esset. In hunc, qui erat Demagogus, etiam existat fabula Platonis, quae ipsius nomine inscribitur, Cleophon.

Philoxenus Evletidae F. Cytherius Lyricis scripsit Dithyrambos XXIV, & carmine lyrico Genealogiam Aecidarum, obiitque Ephesi. Cytherius per Lacedaemonios in servitutem redactis emtus est ab Agesylo quodam, & Myrmecis nomen ei impositum. Post Agesyli mortem redemptus, & litteris institutus est à Melanippide Lyrico. Callistratus Heracleae Ponticae natum esse scribit. Philoxenus postquam latomias Dionysii Tyranni evasisset, (Suid. in ἀπάρχῃ & ἡ ἀτομία) Tarentum Italiae se consulit. Hinc rogatus per litteras à Dionysio ut rediret, nihil rescripsit sed littera O identidem tabellae inscripta significavit se invitationem repudiare. Hinc proverbium Φιλοξένῳ γεγραμμένον.

Philoxenus Alexandrinus, Grammaticus Romae docuit: scripsit de verbis monosyllabis. De notis criticis in Iliade. De verbis in quibus desinentibus. De diptasis. De Syracusanorum dialecto. De Hellenismo libris IV. De conjugationibus. De glossis libris V. De glossis Homericis. De Lacedaemonum dialecto. De dialecto Ionica, & reliquis. Philo-

Philyllus Atheniensis, Comicus antiquæ Comœdiæ, ex cujus fabulis sunt: *Αἰγίς*, *Ἀνὴρ*, *Ἀστὴρ*, *Δαίδαλα* (nomen hoc meretricis) *Ἡρακλῆς*, *Πλότεια* ἢ *Ναυσία*, *Πίλος*, *Φειρῶν*, *Αἰαλάντης* *Ἑλένη*.

Φιλύριος *Κινεσίας*. Cinestias poeta Dithyrambicus fuit, qui *Φιλόριος* dictus fuit (non ob levitatem vel pallorem, ut Svidas, sed quod tiliaceis tabulis propter gracilitatem se foleret fasciare, ut rectus incederet, quemadmodum ex Athenæi XII. p. 551. Kusterus recte notavit.)

Φλέγων. Timon Antisthenem Philosophum carpens ob scriptorum multitudinem, *παντοφύων Φλέγωνα omnivarium nugacorem* appellat.

Phlegon Trallianus libertus Augusti Cæsaris, vel ut alii, Historicus scripsit *Olympiadas libros XVI*. Continent autem res ubique terrarum gestas usque ad Olympiadem CCXXIX. Eisdem etiam *VIII. libris* exposuit Descriptionem Siciliæ. De longævis & rebus mirabilibus. De Romanorum festis libros III. De Romæ locis & eorum nominibus. Epitomen Olympionicarum, & alia.

Philostorgius notat (Josephum *) res Judæorum fusius executum esse quam Phlegonem & Dionem, quippe qui tantum breviter eas & obiter attrigerint. Cæterum illorum quidem quæ ad pietatem aliasque virtutes spectent, nec istum nec hos ullam habuisse rationem. Contra vero Josephum videri timere & cavere, ne Græcos offendat.

Φρύγας. Stotades scripsit phryacas, id est cinædos, dialecto Jonica. Itaque & dicti sunt *λόγοι ἰωνικοί*. Eodem poematis genere usus est etiam Alexander Ætolus, aliique (infra in Stotade.)

Phocylides Milesius Philosophus, æqualis Theognidis. Uterque annis DCXLVII. post bellum Trojanum vixit, Olympiade LV. Scripsit *carmina heroica & elegia*. *Præcepta sive sententiarum* quas *κοφάλας*, *capita* inscribunt. Sunt autem ex carminibus Sibyllinis surrepta.

Phœnicæ diæz litteræ quod Lydi & Jones eas ab inventore Agenore Phœnice acceperunt, vel (ut Cretenles affirmant) quod *ἐν Φοινίκων πετάλοις* in palmatarum foliis homines scriberent. Scammon libro secundo *εὐρημάτων* sive inventorum ait eas à Phœnice filia Actæonis sic appellatas esse, quæ virgo obiit, habuitque sorores Aglavrum, Erfen, Pandrosam.

Phœni-

* hujus potius nomen suppleendum, quam eam Clariss. Kastero Iussu, existimo, quoniam mox infra Josephi etiam diserta mentio recurrit.

Phœnicides Comicus, ex cuius dramatibus sunt Φύλαρχος, & μισέμενος, teste Athenæo in Dipnosophist.

Phœnicum mendacium, propter ea quæ de dracone & Sparti & Cadmo, falso dicuntur.

Phœnicum pacta. Phœnices qui Carthaginem condiderunt, cum ad Libyam navibus appulissent, rogarunt illius regionis incolæ, ut se reciperent noctem & diem. Hoc impetrato, discedere noluerunt, quasi pacti fuissent se noctes & dies ibi mansuros esse. Demon de Metapontinis similia narrat.

Phormus Syracusanus Comicus, æqualis Epicharmi, familiaris Geloni Sicilia Tyranno & altor filiorum ejus. Scripsit Comœdias VII. quæ sunt Ἀδμήτος, Ἀλκίνας, Ἀλκυόνες, Ἰλίας πόρθησις, Ἰππότης, Κηφέας ἢ Κεφάλαια, Περσεύς. Etiam Ἀταλάντης Athenæo memoratur. Primus usus est talari veste, & scena rubris pellibus adornata.

Φρεάντης Cleanthes philosophus &c. supra in Cleanthe.

Φρυγίλος ὄρεσις, & Φιλήμων γένος. Phrygilus est nomen avis. Philemon autem à Comicis peritringitur ut phryx & peregrinus & Car.

Phrynichus polyphradmonis aut Minyæ F. aut Choroclis, Atheniensis Tragicus, discipulus Thespidis qui primus Tragœdiæ inventor fuit. Vicit Olympiade LXVII. primusque muliebrem personam duxit in scenam & tetrametri fuit inventor, & filium habuit Polyphradmonem Tragicum. Ejus tragœdiæ hæ novem: Πλευρανία, Αἰγύπτιος, Ἀκταίων, Ἀλκίσις, Ἀνταῖος ἢ Λίβυες, Δίημοι, Πέρσαι, Σύνθωκοι sive Σύνθακοι, Δαναίδες.

Phrynichus Melanthæ F. Atheniensis Tragicus. Ex hujus fabulis sunt Ἀνδρομέδα, Ἡελγόνη. Fecit etiam Πυρρίχας. Athenienses Phrynichum mille drachmis multarunt, quod de Mileti expugnatione tragœdiam docuisset.

Phrynichus Atheniensis, unus ex postremis veteris Comœdiæ Comicis qui fabulas docere cœpit Olympiade LXXXVI. Dramata ejus sunt Εφιάλης, Κόνις, Κρόνις, Κωμασά, Σάτυροι, Τραγωδοὶ ἢ ἀπελεύθεροι, Μονότροπος, Μῆσαι, Μύσις, Ποάσειαι, Σάτυροι. Phrynichus & Lycis & Amiphas Comici subfrigidi.

Phrynichus, Bithynus, Sophista. Scripsit Atticisam, de nominibus Atticis libros II. Τιθεμέων συναγωγὴν collectionem Thematum. Apparatus oratorii libros XLVII. secundum alios LXXIV.

Phrynis Aristoclidis, qui bello Medico florebat & genus à Terpandro du-

Ααααα

cebat,

cebat, discipulus, Citharædus Mytilenæus, qui primus putatur apud Athenienses cithara cecinisse & in panathenæis vicisse, Archonte Callia. Ister in melopœis testatur phrynidem fuisse Lesbium Canopis F. qui cum esset Hieronis tyranni coquus, cum aliis multis Aristocli datus sit. Sed si coquus Hieronis fuisset, id non tacuissent Comici, qui Musicam veterem modulationibus mollibus ab eo fractam & immutatam, sæpe arguunt.

Phylarchus Atheniensis, vel Naucratis (aliis Sicyonius vel Ægyptius) Historicus. Scripsit *expeditionem Pyrrhi Epirotæ in Peloponnesum libris XXVIII*. Deducit autem historiam suam usque ad ptolemæum Evergetem & Berenices obitum, & ad mortem usque Cleonymi Lacedæmonii, cui Antigonius bellum intulit. *Res ab Antiocho & Pergameno Eumene gestas. Epitomen mythicam. Περί τῆς ἑξ Ἀδίου Πιπιδείας de apparitione Jovis. De inventis. Παρεμβάσεων libris IX.*

Φυσικός λόγος. post moralia (Stoici) tractant de rebus naturalibus - - Tria in rebus naturalibus spectantur, forma, materia & causa ob quam forma est in materia. Circa hæc versantur methodi quinque: physica, Ars particularis (ἡ κατὰ μέρος τέχνη) Dialectica, Mathematica, prima philosophia &c.

Pygres Car Halicarnassæus, frater Artemisæ bellica fortitudine claræ, Mausoli uxoris: qui singulis versibus *Iliadæ* totidem *pentametros* addidit in hunc modum:

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆϊ,

Μῆσα, σὺ γὰρ πάσης πέρας ἔχεις σοφίης.

Scripsit & *Margitem* qui Homero vulgo tribuitur, item *Batrachomyomachiam*.

Πυρία sortes in urnam demissæ, quas æreas fuisse innuit Demosthenes Oratione de nomine &c.

Pindarus Thebanus, Scopelini vel potius Dalphanti aut Pagonidæ F. Nam Scopelini filius est obscurior & Pindari alterius cognatus. Discipulus fuit Myrtidis mulieris, natus Olymp. LXV. ita ut Xerxe in Græciam trajiciente esset annorum XL. Frater illi Erotion, filius Diophantus, filia, Eumetis & Protomache. Cum petisset à Diis ut pulcherrimum in vita sibi darent, compos voti factus est, obiit enim subito in theatro reclinatus super Theoxeni amassii sui genua, annos natus LV. Scripsit hæc libris septemdecim, dialecto Dorica: *Olympionicas, Pythionicas, (Nemeonicas, Isthmionicas) Profodia, Parthmia, Enchreionics,*

smos, Bacchica, Daphnephorica, Paanae, Hyporchemata, Hymnos, Dithyrambos, Scolia, Encomia, Threnos, Tragœdias XVII. & versu hexametro Epigrammata, & oratione soluta παραμένους τοῖς ἔλλογαι, admonitiones ad Græcos, & alia plurima.

Pior monachus inter deambulandum comedebat, quærentique de causa respondit, nolle se ut rem seriam sed obiter tantum hoc facere. Alii respondit, nolle se ut inter edendum voluptatē corporis animus sentiret.

Pisander Pisonis & Aristæchmæ F. Camiræus ex Camiro Rhodi civitate, quem Eumolpi poetæ æqualem & amasium quidam fuisse scribunt, aliis Hesiodocum antiquiorem fuisse tradentibus, aliis referentibus ad Olympiadem XXXIII. Habuit & sororem Diocleam. Scripsit *Ἡρώδης* sive poemata de rebus ab Herodote gestis, libris VII. in quibus clavata Herculi primus attribuit. Reliqua ejus poemata adulterina putantur utpote partim ab aliis partim ab Aristeo poeta ὑπ' Ἀριστίου ποιητῆ composita.

Pisander Nestoris Poetæ F. Larandensis aut Lycius, qui vixit temporibus Imp. Alexandri Mammææ F. poeta epicus & ipse. Scripsit *ἱστορίαν* variam, versibus quam inscripsit *Ἡρόδοτος* de Herodoti & *Deorum nuptiis* libros VI. item alia, oratione soluta.

Pittacus Mytilenæus Caici vel Myrrhadii Thracis, & matris Lesbæ F. Natus Olympiade XXXII. unus septem Sapientum. Scripsit *leges* & Olympiade XLIX. Melanchrum Mytilenes tyrannum occidit, & Phrynonem Ducem Atheniensium pro Sigeo bellum gerentem singulari certamine interfecit postquam reti eum implicuisset. Senex coactus exercitum ducere, dixit : *ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι* quam difficile est bonum esse ! Hujus apophthegma : *καρπὸν γινώσκει*. *Tempus nosce*. Scripsit *versus elegiacos* DC. & *de Legibus* oratione soluta.

Pixodarus. Vide supra, in Dexippo Co.

Plato filius Aristonis qui Aristoclem patrem habuit & Periclyones vel Potonas, genus trahentis à Solone. Sexta enim ab illa fuit filia Dropidis poetæ, fratris Solonis. Solon à Neleo genus ducit & Aristo Platonis pater à Codro Melanthi filio. Fertur Platonis mater *ἐκ τῷ Ὁμήρῳ* ex visione quadam divinā gravida facta fuisse, cum ei Apollo apparuisset : & Platone in lucem edito tunc demum maritus cum ea concubuisse. Natus est Ægina Olympiade LXXXVIII. post initia belli Peloponnesiaci. Vixit annos LXXXII. Obiit Olympiade CVIII. coëlis & virgo. Dormiens vita excessit, cum in lecto epulatus

Aaaaa 2

latus fuisset. Etiam alii post eum filii Aristoni nati sunt, Adimantus & Glaucus, & filia Potone. Prima litterarum rudimenta à Dionysio quodam didicit: in palæstra se exercuit apud Aristonem Argivum. Cum artem poeticam didicisset, *distichyrambos* & *tragædias* scripsit. His deinde spretis, apud Socratem circiter XX. annos philosophatus est. Et fertur Socrates quo die ad ipsum venit Plato, in somnis vidisse cygnum genibus suis insidentem. Aristocles prius dicebatur, postea plato dictus est vel quod *πλατὺς τὸ σῆμα*, lato esset pectore, vel quod *πλατὺς ἐν λόγοις* in oratione copiosus. Ter in Siciliam profectus est ad tyrannos Dionysios. Venditum à tyranno Anniceris Afer emit & manumisit. Docuit in Academia, scholamque ejus ordine hi exceperunt: Spensippus, Xenocrates, Polemo, Crantor, Crates. Socratici fuere hi: Aroesilaus, Lacydes, Evander Phocæensis, Damon Leontæus, Moschion, Evander Atheniensis, Hegesinus, Carneades, Harmadas. * *Dialogi* ejus genuini omnes sunt LVI. quorum alii sunt Physiologici, alii Ethici, alii Dialectici. *Respublica* ejus in *libros decem* dividitur, *Leges* vero in *libros XII.* Reliquæ *tetralogiæ* sunt novem. Plato pauper fuit & solummodo in Academia possedit hortum, ex quo trium aureorum proveniunt quotannis redibant. Sed successoribus ejus per liberalitatem hominum sanctorum & eruditionis amantium, qui philosophiæ studiis promovendis testamento sua reliquerunt bona, totus reditus mille vel plurimum etiam aureorum fuit. Plura deinde refert Svidas, quæ Platonem tenuisse ex libris sacris, vel ab Ægyptiis didicisse affirmat.

Plato Atheniensis, Comicus, temporibus Aristophanis, Phrynichi, Eupolidis & Pherecratis. Fabulæ ejus XLVIII. è quibus: *Ἀδωνις, αἰετὶς ἱερῶν, Γρύπες, Δαίδαλλος, Ἑρταί, Ἑλλὰς ἢ Νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς παρὰ νόμον, Ἰώ, Κλειφῶν, Λαίης, Λακωνες ἢ ποιηταί, Μίταιοι, Μυθῶντες, Μυθῶντες, Μυθῶντες, Μυθῶντες, Μυθῶντες, Νίκαι, Νυξ μακρά, Πάντα ἢ Κέρκωπες, Περικλῆς, Ποιητής, Πισανδρος, Πρέσβεις, Παιδίον, Σοφισαί, Συμμαχία, Σκυθαί, Συρφεξ, Τετράβολος, Φῶν.* Genere dicendi usus est perspicuo & claro uti ait Athenæus in *Dipnosophist.* Ejus etiam sunt *Ἀνδροφόνος, Σπυρίδατος, & Πανηγυρισταί*, aliæque plures.

Plotinus Lycopolita, philosophus, discipulus Ammonii qui antea erat σακκάριος five bajulus, magister Amelii quem porphyrius audit, ut porphyrium Jamblichus, & hunc Sopater, Jam senex sub Gallieno ad annum ejus septimum, viginti scriptisve libris LII. qui

* χαρμίδας ὁ ὅσιος.

in sex Enneades dividuntur. Uſus eſt corpore imbellici ex morbo ſacro. Scripſit etiam alia.

Plutarchus Chæronenſis, Bæotius vixit Trajani Imp. temporibus & antè. Trajanus dignitate conſulari eum ornavit, edixitque ne quis magiſtratum in Illyrio ſine ejus conſenſu quicquam faceret. Scripſit multa.

Plutarchus Neſtorii F. Athenienſis, philoſophus, magiſter Syriani, præceptoris proeli Lycii, qui Scholæ philoſophicæ Athenis præfuit, & ſucceſſorem habuit Marinum. Scripſit multa.

Ptolemon Philoſtrati vel Philocratis F. Athenienſis, philoſophus, diſcipulus Xenocratis qui fuit Platonis ſucceſſor. Academiæ ipſe præfuit, & cum antea luxuriæ deditiſſimus fuiſſet, philoſophari poſtea cœpit. Multos ſcripſit libros, ſed quorum nullus exſtat. Delectabatur præcipue Homero & Sophocle, utrumque pari ſapientia præditum eſſe dicens, unde Homerum Sophoclem epicum, Sophoclem vero Homerum tragicum appellabat.

Ptolemon Evegeti F. Ilienſis ex vico Glycya, donatus civitate ab Athenienſibus, ideoque Helladicus adſcriptus: periegetes & historicus. Vixit tempore Ptolemæi Epiphanis. Sed Aſclepiades Myrleanus auctor eſt eum æqualem fuiſſe Ariſtophanis Grammatici, & panærium Rhodium etiam audiviſſe. Scripſit *deſcriptionem Ilii, libris III, Origines urbium qua ſunt in Phocide, & earum cognatione cum Athenienſibus, Origines urbium Ponticarum, De urbibus Laconiciis & alia plurima.* In his & κασμηκὴν περιήγησιν, *Orbis deſcriptionem ſive Geographiam.*

Ptolemon ex Laodicea ad Lycum fluvium, Rhetor & Sophiſta, qui Smyrnæ docuit, Ariſtidis Rhetoris magiſter. Vixit tempore Trajani & poſt ipſum, diſcipulus Timocratis philoſophi ex Heraelea Pontica oriundi & Scopeliæ Sophiſtæ. Obiit anno ætatis LVI. cum ſe ipſe in ſepulchrum conjeceſſet & inedia necem ſibi conſciuiſſet, quod articulo morbo vexaretur. Quamobrem cognatis & amicis lugentibus dixit, *Date mihi aliud corpus, & in illud migrabo.* Medicis quoque credere eum ſecantibus dixit: *Quam citiſſime Ptolemonis lapidinas excidite.*

Ptolemon junior Sophiſta, Commodi temporibus.

Pollux Aegiensis (ex Aegis urbe Aſiæ prope Magnesiā & Smyrnam) philoſophus & vates. Scripſit ordine alphabetico *συμβολικά de ſignis ex quibus futura conſpiciuntur libris II.* Ο. α. ν. ο. κ. α. π. ι. κ. α. *Auguris* (ex avibus)

A a a a 3

libris

*libris VIII. Arithmetica libris II. περὶ τῆς καὶ Ὁμήρου οἰωνοπολίας de auspiciis Homericis. De Tyrrhenorum divinatione. Ιατροσυμβολικά συν-
 jecturas medicas. περὶ δρυοκαλάπης de pico Martio. ἱερὸν λόγον, οἰωνο-
 onem sacram. κατοικιδίων de signis domesticis librum unum. Θηρευτικά de
 venatione. De sympathiis & antipathiis. De fulminibus & earum obser-
 vatione. ἐνόδιον οἰωνισμα, de ratione captandi omina ex iis rebus quæ ali-
 cui in via occurrunt ut si quis hoc portans alicui occurrat, hoc signi-
 ficat. (Supra in οἰωνιστικῇ.)*

Pollio (Πωλίων) Asinius, Trallianus Sophista & philosophus, Romæ elo-
 quentiam professus sub rompejo Magno, Timageni in Schola suc-
 cessit. Philochori Ἀτθίδα sive opus de rebus Atticis in epitomen redegit
 scripsitque dicta & facta memorabilia Musonii Philosophi. Epitomen Dio-
 phanis Georgicorum libris II. Adversus Aristotelem de animalibus libros X.
De civili bello Romano Caesaris & Pompeji.

Pollio Valerius, Alexandrinus, philosophus qui sub Adriano vixit. Hujus
 filius Diodorus philosophus scripsit enarrationem locorum difficilium quæ
 apud X. Oratores reperiuntur. Valerius composuit collectionem vocabula-
 rum Atticorum, ordine alphabetico, & alia quædam Philosophica.

Pollio Grammaticus scripsit περὶ τῶν παρὰ γράμμα ἀμαρτανόμενων de
 erratis quæ circa litteram committuntur.

Pollux (Πολυδύκης) Naucratis, Sophista, quem quidam ajunt Arduenna
 phœnicia ortum, sed falluntur. Docuit Athenis sub Commodò
 Imp. & obiit anno ætatis LVIII. Scripsit *Onomasticum*, quod est col-
 lectio vocabulorum diversorum quæ de eadem re dicuntur, libris X.
*Disputationes sive Sermones. Declamationes. Commodi Caesaris epitthalami-
 um. Orationem ad Romanos habitam, ῥωμαίων λόγον. Baccinatorem*
sive certamen Musicum. Contra Sinopenses. Πανελληνίων orationem in
comentu totius Græciæ habitam. Ἀρκαδικὸν ad Arcades, & alia.

Polus Agrigentinus, Orator, vel potius antiquorum Sophistarum unus,
 Licymnii Magister. Scripsit *Genealogiam Græcorum & Barbarorum qui*
ad Trojam bellum gesserunt & quem exitum quisque eorum habuerit.
Quidam tamen opus hoc Damasta tribuunt. Ναυτικὸν Catalogum. De
vocabulis.

Polyænus Sardinus Sophista sub primo Cæsare Cajo. Scripsit *Orationes*
forenses, & causarum sive Patrociniorum formas, δικῶν ἢτοι συηγορῶν
ὑποτυπώσεις. Parthici triumphus libros III, & alia.

Polyænus Macedo, Rhetor. Scripsit *de Thebis. Tacticonum libros III, & alia.*

Poly-

Polybius Lyci F. ex Megalopoli Arcadiæ, Scipionis Africani præceptor & Panætii Philosophi æqualis, tempore Ptolemæi Evergetis. Hic prolixam illam *Historiam Romanam* libris XL. scripsit, a fuga Cleomenis Spartani ad Perſeum Philippi F. Macedonum ſucceſſioni res à Romanis geſtas ordine adnectens. Polybii *Historiam* continuavit poſidonius Olbiopolita Sophiſta. Strabo quoque Amaſeſis ſcripſit *historiam* inde incipientem ubi Polybius deſinit, libris XLIII.

Polycarpus, Joannis Evangelizæ Theologi auditor, ſucceſſor Bucoli, primi Smyrnæorum Epiſcopi, martyrio pro Chriſto conſummatus eſt ſub Marco Antonino. *Epistolam* ſcripſit ad Philippenſes, πᾶν θάυμασθον omnino admirabilem & ad magnum Dionyſum Areopagitam, & ad alias Eccleſias. Hic ob quasdam ſuper die Paſcharis quaſtiones, Imperatore Antonino Pio, & Eccleſiæ Romanæ Epiſcopatum gerente Aniceto Romam venit, ubi multos qui Marcionis & Valentini doctrinæ crediderant, ad fidem revocavit. Marcioni obviam forte factò & dicenti, *agnosce nos, Polycarpe*, reſpondit γνωρίζω σε agnosco te primogenitum Diaboli filium.

Polycrates Athenienſis, orator valde eloquens, qui poſt Anytum & Melitum Orationes contra Socratem ſcripſit.

Polyeuctus Comicus, cujus drama ἡνίοχος memoratur Athenæo. Fuit & ætate noſtra * polyeuctus &c. Supra in ἡνίοχος.

Polygnotus pictor, Thafius, Aglaophontis filius & diſcipulus, quem Athenienſes civitate donarunt, vel quod porticum pœcilem gratis pinxiſſet, vel ob picturas in Theſauro & Anaceo.

polyzelus Comicus, cujus dramata ſunt: Νίπλεα, Δημοτυδάρεως, μεσση γοναί, Διονύσε γοναί, Ἀφροδίτης γοναί

Porphyrus petulanti & maledica lingua Chriſtianos inſectatus, proprio nomine dictus eſt βασιλεύς (Malchus) ex Tyro Phœniciz oriundus Philoſophus, diſcipulus Amelii, Plotino magiſtro uſi, Jamblichii magiſter, vixit Aureliani temporibus, & vitam produxit uſque ad Diocletianum Imp. Audivit & Longinum Criticum. Scripſit libros quam plurimos, Philoſophicos, Rhetoricos & Grammaticos. De divinis nominibus librum I. De principiis duos. De materia, ſex. De anima adverſus Boëtium, quinque. De abſtinentia ab animatis libros IV. De ſe ipſo

* Ætatem Luciani intellige, qui in hunc Polyeuctum Sophiſtam ſcripſit ſuum Pſeudologi-
am ἡ περὶ τοῦ Πωφροδίου, T. 2. edit. Amſclod. p. 432, ſeq.

ipso cognoscendo, περὶ τῆς γνῶσεως σεαυτοῦ, libros IV. De incorporeis. Unam esse Platonis & Aristotelis sectam, libros VII. In Julianum Chaldaum. Philosophicam historiam libros IV. Contra Christianos libros XV. De Homericâ Philosophia. Adversus Aristotelem, qui animam entelechiam esse statuit. Φιλολόγως ἱστορίας historia philologica libros V. De genere, specie, differentia, proprio & accidentie. De Nili fontibus secundum Pindarum. De utilitate quam Reges ex Homero possunt percipere, libros X. Miscellaneorum quaestionum libros VII. In Thucydidi proœmium. Adversus Aristidem libros VII. In Minuciani artem & alia plurima, præcipue Astronomica, inter quæ & αἰσαγωγήν ἀστρονομικῶν, introductionem in res Astronomicas libros III. itemque dubia Grammatica.

Posidippus Cassandrensis, Cynisci F. Comicus, qui tertio anno post Menandri obitum fabulas docere cœpit. Dramata ejus sunt ad XXX.

Posidonius Apameensis Syrus aut Rhodius, Philosophus Stoicus cognomine *athleta*. Scholam habuit Rhodi, discipulus & successor Panætii. Venit Romam sub M. Marcello. Scripsit multa.

Posidonius Alexandrinus, Philosophus Stoicus, Zenonis Citiei discipulus. Scripsit *historiam* inde incipientem ubi desinit Polybius *libro LII.* usque ad bellum Cyrenaicum & Ptolemæum. Item *declamationes Rhetoricas.* In *Demosthenem argumenta*, Sed hæc puto potius esse Posidonii Olbiopolitæ, Sophistæ.

Posidonius Olbiopolita, Sophista & Historicus. Scripsit *de Oceano & rebus quæ in eo sunt.* De regione qua *Tyrice* vocatur. *Atticas historias libro IV.* *Libyca libro XI.* & alia quædam.

Posidonius qui scripsit *καλμικὸν οἰώνισμα.* (supra, in *οἰωνισκῆν*.)

Postumius Romanus, Capua oriundus, initio aurifaber, deinde post trigessimum ætatis annum Athenas profectus, Græcorum litteris eruditus & multis præclaris instructus scientiis ad senam ætatem vixit. Hic de se poterat usurpare illud Heracliti (apud Julianum Orat. VI. p. 185.) *ἑμῶν τὸν ἰδίῳ χρησάμεν, meipsum quasi.*

Potamon Alexandrinus, Philosophus vixit ante Augustum & illius tempore. Ejus est in *Platonis de Rep. commentarius.*

Potamon Mytilenæus, Lesbonaëtis F. Rhetor Romæ sub Tiberio Imp. eloquentiam professus. Hunc in patriam aliquando redeuntem Imperator talibus litteris instruxit: *Potamonem Lesbonaëtis F. si quis injuria afficere ausus fuerit, videat an mecum bellum gerere possit.* Scripsit *de Alexandro Macedone. Fines Samiorum. Bruti encomium. Caesaris encomium.* De perfecto Oratore. Potone,

Pötone, Platonis Philosophi soror.

Pratinas Pyrrhonidæ vel Encomii F. Phliasius, poeta Tragicus qui cum Æschylo & Chœrilo certavit Olympiade LXX. & primus Satyros scripsit. Illq̃ fabulas docente, tabulata, in qvibus spectatores stabant, ceciderunt, unde Athenienses theatrum exstruxerunt. Fabulas edidit L, quarum XXXII Satyricæ. Semel vicit.

Πρόξενος. Philosophi qui cum Areobindo in Persiam iverunt legati, fuerunt isti : Damascius Syrus, Simplicius Cilix, Eulalius (Agathiae codices *Eulamius*) Phryx, Priscianus Lydus, Hermias & Diogenes Phœnices, Isidorus Gazæus. Hi omnes domum redierunt, Barbari hospitalitate valere iussa. Sed in pace Romanorum cum Persis, cautum est ut viris illis secure vivere liceret, nec contra animi sententiam ab avita (de Diis) opinione esset recedendum.

Priscus Panites Sophista, Theodosii jun. temporibus scripsit *Historiam Byzantinam & de Artila libros VIII.* item *declamationes Rhetoricas & Epistolas.*

Proæresius Pancratii F. ex Cæsarea Cappadociæ, Sophista qui Antiochiæ Ulpianum audivit. Athenis docuit paullo ante Libanium, maximis à Constantino honoribus ornatus. Scripsit *Declamationes Rhetoricas.* Vixit & sub Juliano Libanii temporibus, & Julianus ut Proæresio ægrè faceret, Libanium vehementer coluit. (Supra in Libanio.)

Πρόκλος. Supra, in Philocle.

Proclus Mallotes, Cilix, Philosophus Stoicus. Scripsit *commentarium in Diogenis sophismata.* Et *adversus Epicurum.*

proclus alter, Mallotes, Philosophus & ipse Stoicus.

proclus Proculejus, Themisonis F. Laodiceæ Syriæ sacerdos sive hierophanta. Scripsit *Theologiam.* In *Pandora fabulam quæ est apud Hesiodum.* In *Nicomachi Isagogen Arithmetica,* & alia quædam *Geometrica.*

Proclus Lycius, discipulus Syriani & auditor Plutarchi Philosophi, Nestorii F. Platonius Philosophus qui Philosophicæ Scholæ Athenis præfuit, habuitque discipulum & successorem Marinum Neapolitanum. Scripsit. permulta Philosophica & Grammatica. *Commentarium in totum Homerum.* In *Hesiodi Opera & dies.* De *chrestomathia libros III.* Περὶ αἰγῶνης de disciplina Theurgica libros II. In *Remp. Platonis libros IV.* In *Orphei Theologiam.* Συμφωνίαν sive consensum Orphei, Pythagoræ & Platonis. In *Oracula libros X.* De Diis Homericis. *Argumenta XVIII. contra Christianos.* Hic est Proclus ille qui secundus à Porphyrio impuram & petulantem linguam in Christianos strinxit. Adversus hunc Joannes

B b b b

nes

nes Philoponus scripsit, qui argumenta ejus XVIII. admirabili dextertate refutavit, eumque vel in Græcis disciplinis, quarum peritia se jactabat, indoctum & exiguo judicio præditum ostendit. Scripsit etiam Proclus *Μητρώων βιβλον*, *librum de Matre Deorum*, quem si quis in manus sumat, ex eo intelliget Philosophum *ἐκ ἀπὸ θείας κατανόησε* non absque divino afflatu omnem Deæ illius Theologiam in lucem protraxisse, ita ut aures non amplius turbentur lamentationibus quæ (in sacris illis) audiuntur.

Proclus Imperatoris Justinī quæstor vir justus qui nullam legem temere scripsit &c.

Procopius illustris, Cæsariensis, Palæstinus Rhetor & Sophista. Scripsit *Historiam Romanam* sive Bellisarii bella & res Romæ & in Africa gestas. Vixit tempore Justiniani Imp. fuitque Bellisarii notarius & comes, omnibusque bullis & rebus gestis à se descriptis ipse interfuit. Scripsit & aliam librum, qui prioribus additus est nonus, & *anecdota* inscribitur, continens vituperationes & comicas insectationes Justiniani Imp. & Theodoræ conjugis ejus, itemque Bellisarii & uxoris ejus.

Procopius. In templo S. Martyris Procopii in Chelone, statua cujusdam Evnuchi posita est, in cujus pectore inscriptum erat : *quisquis hoc signum loco moverit, laqueo pereat* &c.

Prodicus Ceius ex insula Ceo & urbe Julide oriundus, Philosophus Physicus & Sophista, æqualis Democriti Abderitæ & Gorgiæ, discipulus Protagoræ Abderitæ. Athenis hausta cicuta mortuus est velut qui juvenes corrumpere.

Πρόκλῃς. Chrysippus Naturalium Quæstionum libro XII. tria dicit esse criteria, sensum, cognitionem & anticipationem. Epicurus vero proleptin ait esse memoriam ejus quod extrinsecus sapius apparuit &c.

Prometheus Judicium Judaicorum tempore apud Græcos celebris fuit, qui primus invenit Grammaticam & Philosophiam. Idem homines finxisse dicitur, quod rudes sapientiam docuit. Tunc floruit & *Epimetheus* qui Musicam invenit : & *Atlas*, qui quod Astronomiam interpretaretur, cælum gestare est dictus. Porro *Argus*, qui ob artium repertam scientiam multos oculos habere fingebatur. Tunc etiam fuit *Sibylla* fatidica, regnante apud Ægyptios Pharaone cui cognomen Taracho, & Athenis Cecrope qui *διφύς* sive biformis dictus est ob corporis magnitudinem, vel quod ex Ægypto oriundus venisset

set in Græciam, vel quod contra promiscuum concubitum legem tulisset de virginibus uni viro collocandis. Hoc Cecrops fecit, qui ab Aegyptiis genus ducens non ignoraret leges quas Vulcanus regionis illius Rex tulerat. Ipse Athenis regnavit annos quinquaginta.

Prænomus tibicen, cujus prolixam barbam perstringunt Comici.

Προφητεία, alia spiritalis, alia diabolica: nam & prædictiones diabolorum prophetiæ dicuntur, alia naturalis, vel artificiosa, quæ inter has est media, alia denique communis & popularis. Ac spiritalis quidem præcipue est sanctorum: DEI autem dispensatione participes ejus quoque interdum sunt illi qui tales non sunt, ut Pharaos, Balaam & Caiphas. Diabolica ad solos diabolorum cultores pertinet. Ejus generis sunt qui ex inspectione farinæ & hordei divinant, & Pythiæ ex quercu oracula captans, & Dodonæa sacrificula, & aruspices & observatores signorum & sternutationum & ominum & fulminum & murium & mustelarum, & ligni crepitantis, & tinnitus aurium & palpitationum corporis & nominum: itemque qui umbras mortuorum evocant, & ex astris, aquis & aliis infinitis futura prædicunt. Nam divinatio ex somniis & apud nos quidem in usu est, sed per afflatum divinum fit. Divinatio naturalis est animalium brutorum. Hirundines enim & grues & formicæ imminentem tempestatem præsentiant, itemque echini & alcyones, naturæ munere. Divinatio vero quæ arte constat, est medicorum, consiliariorum & gubernatorum. &c. At veræ prophetiæ proprium est, linguam præbere ministræ gratiæ Spiritus.

Protagoras Abderites, Artemonis vel Mæandrii F. Quidam Tejum fuisse scripserunt. Primum fuit bajulus, sed Democritum cum audisset, doctrinæ captus amore, philosophiæ operam dedit & eloquentiæ, primusque cognominatus est Sophista. Idem contentiosum dicendi genus primus invenit, & centum minarum mercedem à discipulis exegit, λόγῳ ἐμμιῶ, sermo mercenarius ideo cognominatus. Magister fuit Isocratis oratoris. Idem primus orationem divisit in partes quatuor, εὐχολίην, ἐρώτησιν, ἀποκρίσιν, ἐνβολήν. Alii post eum in septem, διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀποκρίσιν, ἐνβολήν, ἐπισταγγέλιον, εὐχολίην, κλήσιν. Alcidas quatuor formas orationis ponit, φάσιν, ἀπὸ φασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν. Protagoræ libri ab Atheniensibus cremati

Bbbbb 2

sunt,

* Svid. infra in πινυμήν, ἐπισταγγέλιον.

sunt, quod aliquando sic exorsus esset : *πρὸς θεῶν ἐκ ἔχου αἰδῆναι ἔτε
ὡς εἰσιν, ἔτε ὡς ἐκ αἰσῶν.* De Diis scire non possum utrum sint, an vero non sint.
Platone Philosopho est antiquior, fuitque magister Prodicī Cei &
multorum aliorum.

Protogenes Xanthius ex Lycia, pictoria arte celebris qui Bacchum, Διόνυσον
(Leopardus XVI. 2. emendat, ex Plutarchi Demetrio p. 898. legit *
Ἰάλυσον) Rhodi pinxit, opus incomparabile quod admiratus est De-
metrius Poliorcetes cum Rhodum per biennium obsideret adductis
mille amplius navibus & plus quam 55000. armatorum. Scripsit
Protogenes de arte pictoria & figuris libros II.

Ptolemæus Cytherius Poëta epicus. Scripsit de psalacantha, quam herbam
esse dicit mira vi præditam.

Claudius Ptolemæus, Alexandrinus Philosophus tempore Marci Imp.
Scripsit tres libros *Mechanicos*. De ortu & significationibus stellarum inerran-
tium. *Planispharium*. *Canonem expeditum*. *Magnum opus Astronomicum*
sive *Syntaxin*, & alia.

Ptolemæus Pindarion, Alexandrinus Grammaticus, Oroandri F. discipu-
lus Aristarchi. Scripsit Homericorum exemplorum *ὑποδηγματίων*
libros III. De Homérico charactere. Adversus Neothalidem de
dictione. De Utide Homérico. De asteropæo apud Homerum,
& alia.

Ptolemæus Grammaticus, Πτολεμαῖος dictus quod Aristarchum sequeretur.
Auditor fuit Hehanici Grammatici qui audiverat Agathoclem disci-
pulum Zenodoti Ephesii. Scripsit περὶ τῶν παρ' Ὀμήρου πλαγίων, de
plagiis apud Homerum. *Commentarium in Odysseam*.

Ptolemæus Aristonici Grammatici pater & ipse Grammaticus, qui ambo
Romæ artem Grammaticam professi sunt. Scripsit ὁμοίας αἰρημένα
τῶν Τετραγυῶν, de iis qua similiter dicta sunt à Tragicis. In Homerum libros
quingvnginta. Τὰ ὡσαύτῃ τῷ ποιητῇ ξένως ἰσορημένα, de iis qua apud Homa-
rum mira & peregrina traduntur. De *Musis* & *Nereidibus*.

Ptolemæus Hephæstionis F. cognomine χένος, Alexandrinus Gramma-
ticus clarus sub Trajano & Adriano Impp. Scripsit de historia paradoxa
sive mirabili. *Sphinxem* drama historicum. αἰθέριον sive poëma Ho-
meri *ἐπιμύδιον*, *rhapsodiarum* XXIV. & alia quædam.

Ptolemæus Ascalonites Grammaticus qui Romæ docuit. Scripsit Home-
ricam prosodiam. De Hellenismo, sive de recta loqvendi ratione
libros

* Confer Franciscum Junium in antiquæ catalogo p. 184. seq.

libros XV. De metris. De Aristarchea Odyssæ correctione. De differentia vocabulorum. Item alia Grammatica.

Pulcheria Arcadii Filia nondum annos XV. nata Imperium optime administravit, fratremque Theodosium erudiit, & pietate erga Deum accurate instituit multasque instruxit Ecclesias. Nestorius Pulcheriæ in visus erat, criminabatur enim eam apud Paulinum Magistrum. Sorores ejus Arcadia & Marina. Theodosius sæpe libellis non lectis nomen suum subscribebat. Itaque pulcheria ipsi subjecit libellum quo conjugem Eudoxiam donari sibi petebat, ut ea ancilla uteretur &c.

Pylades Cilix ex oppido Mistarnis. Scripsit *de saltatione Italica*, cujus ipse inventor fuit. *De saltatione Comica* quæ κῶδαξ vocabatur. Item *de saltatione Tragica* quæ σίκινυς, & *de Satyrica*, quæ ἐμμέλιον.

Pyrrhon Plistarchi F. Eleus Philosophus tempore Philippi Macedonis, Olympiade CI. & ultra. Primum quidem pictor fuit, postea animum ad philosophiam applicans audiuit Brysonem Clinomachi discipulum, deinde Anaxarchum, discipulum Metrodori Chii, cujus magister fuit Democritus Abderita. Statuit nihil esse natura honestum & turpe, sed omnia moribus & lege.

Pyrrhon Philiæ filius, Timarchi F. discipulus Timonis Philosophi.

Pyrrhonii Philosophi qui Pyrrhonis sectam amplectebantur, dicti etiam aporetici, sceptici, ephectici, Zetetici &c. Sceptices primus auctor fuit Homerus, qui nihil certi de rebus pronunciat. Septem etiam sapientes fuere Sceptici, quorum est dictum *ne quid nimis*. Archilochus quoque cum ait : τοῖος ἀνδράποισ νῦν γίνεσθαι θνητοῖς, ἐκείνη ζεὺς ἡμέρην ἄγει, & Euripides (Supplicibus) τί δῆτα τὰς ταραπῶρας βροτῶς φρονεῖν λέγουσι ; σὺ γὰρ ἀφρητημῶτα δρώμεναι τοιαῦτα ἀτυχάνεις δέλων.

Pythagoras Samius, revera Thyrrhænus, Mnesarchi sculptoris annulorum filius, qui cum patre Samum adolescens ex Tyrrenia migravit ubi Pherecydem Syrium, deinde Hermodamantem audiuit Creophylin nepotem, hinc Abaridem Hyperboreum & Zaretem Magum. Apud Ægyptios etiam & Chaldaeos disciplinis institutus rediit Samum, quam cum Polycratis tyrannide teneri vidisset, Crotonem in Italiam abiit, aperta quoque ibi schola quingentos & amplius discipulos habuit. Fratres ei duo, natu major Eunomus, medius Tyrrhænus, Servus Zamolxis, cui Getæ ut Saturno immolant. Uxorem duxit Theanonem, Brontini Crotoniatæ filiam, ex qua filios duos suscepit, Telavgem & Damonem, vel ut alii, Mnesarchum : filiam quoque Myiam sive ut alii Arignotem. Scripsit Pythagoras tres tantum

Bbbbb 3

libros

libros *παιδευτικῶν*, *πολιτικῶν* & tertium qui Lyfidis Tarentini est potius, ejus discipuli, qui Thebis, quo fugerat, Epaminondam instituit. Quidam *αυτὰ κατὰ τὰ κατὰ τὰ* quoque illi tribuunt. (Plurima deinde de Pythagora ejusque morte, philosophia ac symbolis refert Svidas qui etiam videndus in ἡδῆ.)

Pytheas, Atheniensis, Orator, mylothri sive pistrinarii filius, scripsit *conciones & orationes forenses* & alia quædam, non annumeratus autem est (decem) oratoribus, ut homo audax & dissolutus, qui Athenis ob res alienum ex carcere effugit in Macedoniam, ac postea rediit.

Πυθίας βοή, vox cum cantu tibie conjuncta, carmen pythium. Hinc *Πυθαύλης*, quomodo pæana vocant.

Πύθιον. Templum Apollinis, Athenis à Pisistrato conditum, in quo tripodas ponebant, qui cyclo choro Thargelia vicerant.

Python Byzantinus Orator qui in exilium pulsus in Macedoniam abiit, ibique multos ad prodicionem impulit &c.

Quadratus Romanus, Historicus. Scripsit Jonica dialecto historiam Romanam libris XV. eamque inscripsit *χρυσιτεγείδα*, quod complecteretur res mille annorum à Roma condita ad Imp. Alexandrum Mammææ F.

Qvirinus Sophista, qui *lingua ætarii, γλώσσα ταμίας* vocabatur, cujus cura ab Imperatore ei commissa erat.

Rhadamanti judicium, de iis quorum testata est justitia. Rhadamanti jurandum. supra, *χῆνα ἐμνύναι*, & Lampon.

Rhamnus de sapientibus clarisque viris dicitur. Rhamnus enim erat populus Atticæ in quo Antiphon floruit, orator celebris, quem multi imitari volentes, proverbium usui vitæ reliquerunt, ut viri præclari, Rhamnusii vocarentur. Rhamnusia Nemesis, statua quam fecit Phidias & Erechtheus matris suæ nomine, quæ Nemesis vocabatur, & illo in loco regnaverat, dedicavit. Phidias Agarocrito Pario, amasio suo permisit nomen suum inscribere; ut Olympiæ, digito Jovis inscripsit *παντάρκης καλός*. Erat Pantarces Argivus formosus, ipsiusque amasius.

Ραελας. Rharus Cererem errantem & Proserpinam quærentem hospitio excepit, pro quo beneficio Ceres Triptolemum Celei F. Rhari nepotem agriculturam docuit, eique currum alatorum draconum dedit quo vestitus terram peragravit, & agriculturam homines docuit.

Rhapsodi dicebantur qui carmina Homeri in theatris recitabant, quod *ῥαβδισ*

δύς sive virgas tenentes, hoc facerent. Est etiam *ἐκψάδῃσαι* nugari, vel simpliciter loqui & recitare.

Rheginus Xenarchus Sophronis mimographi F. ut timidos in comœdiis suis perstrinxit à Dionysio tyranno ad hoc inductus.

Ῥησίαν qui oracula dicit, ut est apud Epicharmum. Vel, ut Asclepiades libro sexto *τρικυβάρειων*, qui omnium optime noverat verum dicere.

Ῥήτωρ. Multis decretis cautum est, ne in Senatu ars oratoria adhiberetur si quis sententiam ferret de re quæ ad privatam ipsius fortunam non pertineret.

Rhianus Benæus ex Bena Cretæ urbe, vel Cereates, vel ut alii ex Ithome Messenes civitate. Hic primum fuit palæstræ custos & servus: postea litteris institutus Grammaticus evasit, æqualis Eratothenis. Scripsit *ἑμπερὲς ποιήματα*; Heraclidem libris XIV.

Rhinton, Tarentinus, Comicus auctor hilarotragœdiæ sive phylacographiæ. Figuli filius, sub Ptolemæo primo vixit. Fabulæ ejus Tragicomicæ XXXVIII.

Rufus Ephesius medicus qui cum Critone sub Trajano floruit. Scripsit libros plurimos, ex quibus sunt hi: *De ratione vietus libri V. De vitæ navigationum. De medicamentis vulnerum. De vulneratione articulorum. De febribus. De veteri medicina. De lacte. De vino. De melle.*

Rutilius Rufus tempore Scipionis vixit, in expeditionibus bellicis ei comes, & res tunc gestas litteris mandavit, fuitque tunc temporis tribunus militum, ut Appianus in Romana historia testatur.

Ῥυθμός, Abderitica dialecto significat figuram. Aliis præterea vocibus non Græcis Democritus Abderites usus est, ut *τροπήν* dixit situm, & *διαθῆγην* ordinem.

Sabazius Bacchus dictus à clamore orgia celebrantium. Nam barbaris *ἐνάλειν* est *σαβάλειν*, & *ἱνασμών* appellant *σαβασμόν*. Etiam *σάβα* loca Baccho consecrata, & Bacchi sacerdotes. Mnaseas Patarensis Sabazium ait esse Bacchi filium. (Svid. in *σάβα*.)

Sabinus Sophista qui vixit sub Adriano Cæsare. Scripsit Introductionem & argumentum materiæ declamationum libris IV. Commentarium in Thucydidem, Acusilaum & alios. Item alias quasdam enarrationes, (Frater ejus Sergius infra, *Σέργι*.)

Sacas poeta Tragicus: & Sacæ gens Thracica. Ammonius philosophus Alexandrinus cognomento Sacas, ex Christiano factus est gentilis, ut ait Porphyrius.

Salustius

Salustius Sophista scripsit commentarium in Demosthenem, Herodotum & alia.

Salustius Mopseates Medicus, scripsit de Medicina, sub Tiberio Imp.

Salustius Basilidis Syri & Theocleæ Emesenæ F. Athenis Alexandriam cum Isidoro venit. Eloquentiæ præceptis ab *Eunoio* Sophista Emesæ tunc versante eruditus, publicas Demosthenis orationes omnes edidicit, & orationes scripsit non inferiores illis. Nostrum quovque civem (Damascii verba sunt) *Marcellum* Eunoiæ sodalem octo libros historiæ Thucydidis edidicisse aiebat, nihil tamen auditu dignum dicere potuisse. *Nonnum* etiam ajunt sexies totum Demosthenem edidicisse, sed tamen ne os quidem aperire potuisse ut aliquam orationem commodam haberet. Salustius dicebat philosophari hominibus non esse facile sed potius impossibile, Heracliti more insectator vulgi & derisor falsus. Idem virtutem quintam, vocabat veram opinionem de Diis, quæ interdum inesse videtur etiam improbissimis. Philosophabatur cynico more &c.

Salustius præfectus prætorio sub Juliano &c.

Σαμίων ὁ δῆμος πελυργόμυδι dictus ab Aristophane in *Babyloniis*, sive quod Samii à tyrannis ad incitas redacti, ob civium penuriam servis jus civitatis adscripserunt, ut Aristoteles tradit in *Samiorum Rep.* Vel quod apud Samios XXIV. litteræ primum inventæ à Callistrato, ut Andron in tripode ait. Archinus vero Athenæzi F. Archonte Euclide Atheniensibus pervasit, ut Jonum litteris uterentur. Aristophanes autem Comœdiam *Babyloniis* docuit per Callistratum annis (XX.) ante Euclidem sub Archonte Euclee. De eo autem qui rem istam Atheniensibus pervasit, scribit Theopompus. Alii causam afferunt, quod Athenienses Samios in bello captos stigmatibus nocturne notarent, Samii vero Athenienses samæna quod est navigium bireme à Polycrate Samiorum tyranno primum fabricatum, ut ait Lysimachus libro secundo *Nostrorum* sive de redivo.

Sanchoniathon Tyrius, Philosophus, qui belli Trojani tempore vixit scripsitque de *Hermetis Physilogia* quæ (in linguam Græcam) translata est. *Antiqua Tyriorum inscriptura*, linguæ Phœnicum. *Theologiam Egyptiacam*, & alia.

Sandon Hellenici F. Philosophus. Scripsit *argumenta in Orphæum*, librum unum.

Sannyrion, Atheniensis, Comicus. Ejus dramata : γίλως, Δανάη, ἰὺ, ψαχασαί, ut Athenæus in *Dipnosophistis*. Sappho

Sappho Simonis filia, vel Eunomini (al. Eumeni) vel Eeigy, vel Ecryti, vel Semi, vel Camonis, vel Etarchi, vel denique Scamandronymi, & Clides, matris. Lesbia, Ereso oriunda & Lyrica. Vixit Olympiade XLII. qvo tempore floruerunt Alcaeus, Stesichorus, Pittacus. Fratres ejus Larychus, Charaxus, Eurygius. Nupsit Cercolæ ditissimo viro ex Andro, unda nata ipsi fuit filia Clis. Amicæ Atthis, Telelippa, Megara. Discipulæ Anagora Milefia, Gongyla Colophonias, Eunice Salaminia. Scripsit *carminum lyricorum libros IX.* & prima plectrum invenit. Scripsit & *Epigrammata, Flégias, Jambos, Monodias.*

Sappho Lesbia, Mytilenæ, psalteria de qua supra, in Phaon.

Ælius Sarapion, Rhetor, Alexandrinus. Scripsit *de vitiis declamationum. Ακροάσεων* five *auscultationum libros VII.* *Panegyricum in Adrianum Imp. Consultationes ad Alexandrinos. Rēte ne Plato Homerum ē Rep. sua ablegarit,* & alia multa. Item *artem oratoriam.*

Sarapion solum fere Orpheum habebat & legebat : subinde Isidorum de quæstionibus occurrentibus interrogans, virum summa Theologiæ scientia instructum, quem solum familiarem norat & admittebat, nec ullum alium suarum, facultatum, duorum aut trium librorum, inter quos erat Orphei poësis, dignum judicabat, putans se in illo perspexisse vitam illam Saturniam, Poëtarum fabulis celebratam. Nam ille quidem poëtarum scriptis celebratus Chiron in Saturnii & Jovii regni confinio potius constitit, unde biformis esse traditur. Eodem tempore vir alius Alexandria venit, ex tota diametro, vel magis etiam, si sic dicere fas est, quam ex diametro à Serapione distans : nam hic quidem Saturnius aut Jovius fuit, ille vero Typhonius, & Typhone versutior bellua. Nullus enim eorum qui nunc vivunt hominum ignorat qvo animo & qua fortuna fuerit Pamprepius.

Σαρῆπας. Alcaeus pittacum vocavit *σαράπωνα, χειροπόδην, γάυρικα, φύσκανα, γάστρωνα, λοφοδορτίδα & αγαύρατον* &c. (ex Laërtii lib. I. c. 81.)

Scindapsus, Instrumentum Musicum. De Zenone Citieo (Timon:) *δὲ ἔρπει γύργαθ' αὐτῷ μικρὸς ἰὼν, νῦν δὲ ἔχειν ἐλάσσονα σκινδαψῖος, mentem habebat, minorem scindapso.*

Σκίφη. Crantor philosophus poëta cujusdam versus σκίφης plenos esse dixit, Σκίφαλ. Diogenes Sinopenfis, jam senex, à Scirtalo pirata captus est. Σκληρὰς αἰδῶς δασμὸν tributum duræ vatis, Sphingis, (apud Sophoclem Oedipo tyranno.)

Σκολιὰ, carmina convivalia, Σκολιῶν μελίτῃ, Καρικῶν αὐλημάτων. Meli-

- russisse fuit poeta Tragicus qui Socratem accusavit. restringitur à Comicis ut poësi frigidus, & moribus improbis præditus. Carica, carmina lyrica lugubria.
- Σολων, carmen paucorum versuum. Timocreon Rhodius poëta epicus * tale scholium contra divitias scripsit, cuius initium est, ὦ τὸ φέλε πλῆπι, o cæca divitia, utinam nec in terra nec in mari nec in continente unquam visa fuissetis, sed in tartaro ὧ. acheronte habitaretis: Vos enim omnium malorum inter homines causa estis. His simile est decretum à Pericle scriptum, quo Megarenses foro, mari, continente arcebantur.
- Scopas Ætolorum prætor frustratus principatu cuius maxime causa leges scribere ausus fuerat, Alexandriam cogitabat &c.
- Scopelianus Clazomenius Sophista qui sub Nerva vixit & Smyrnæ eloquentiam docuit, auditor Nicetæ, æqualis Apollonii Tyanensis, ad quem etiam Epistolas Apollonius scripsit.
- Σκύθης. Anacharsis fuit Scythia, sed matre Græca natus & ideo διγλωσσος @ duarum peritus lingvarum, qui Scythiis leges tulit.
- Scylax Caryandensis ex Caryanda Cariæ civitate prope Halicarnassum, Mathematicus & Musicus. Scripsit periplum locorum extra columnas Herculis. De Heraclide Mylassorum Rege, Terræ periodum. ἀντιγραφὴν adversus Polybii Historiam.
- Scytale Epistola Laconica. Ligna erant duo polita & oblonga, quorum alterum Lacedæmoniorum ephori retinebant, alterum tradebant duci quem ad bellum emittebant, & quoties ei aliquid mandare volebant, albo loro lignum invollebant & in eo mandatum scribebant, deinde lorum replicantes id tabellario tradebant asportandum. Dioscorides ἐν τοῖς περὶ νομίμων in opere de moribus & institutis refert sœneratores dividere scytalem duobus testibus præsentibus, & in utraqve ejus parte contractum scribere, & alteram quidem uni ex testibus dare, alteram sibi reservare. Utebantur scytala & alio modo, ut Aristoteles in Ithacensium Rep. scribit.
- Secundus Atheniensis, Sophista (non is) qui vocatus est Plinius. Epinurus sive clavus ligneus vocabatur, ut fabri filius, fuitque Herodis Sophistæ magister. Scripsit declamationes oratorias.
- Seleucus Alexandrinus, Grammaticus, cognominatus Homerjcus, qui Romæ eloquentiam docuit. Scripsit commentarios in totum pœne poëtam.

* infra, apud Sydam rectius, μέλιτων,

poetam. De synonymorum differentia. De iis quæ falso creduntur. De proverbii apud Alexandrinos usitat. De Diis libros centum, item alia *συμπληματα* sive miscellanea.

Seleucus Emesenus Grammaticus scripsit *ασμαδευξια* piscatoria versibus hexametris libros IV. *In Ixica commentaria* *Παθητικων* libros II. Inveni & alium Seleucum his additum, sed qui nullos scripserat libros.

Sellius sive **Sillius** qui & **Homerus** dictus est, Grammaticus ante **Menandrum**. (Supra in **Homero**.)

Semus Eleus Grammaticus scripsit *Ελιακων* libros VIII. *Periodos* libris II, *De Pare* librum I, *De Pergamo* librum I, *De pranibus* in quo opere genera mulicorum recenset, *αυτοκαбалος*, *ιθυφθαλλος*, *φθαλλοφορος* &c. (Supra in *Phallophori*, ubi *αυτοκαбалος* legitur, non *αυτοκαβαλι*.)

Silius **Serenus** Atheniensis Grammaticus scripsit *Επιτομην* operis **Philonis** de urbibus & quinam in singulis clari fuerint libros III. *Επιτομην* commentariorum **Philoxeni** in **Homerum**.

Sergius **Zelugmatensis**, **Aphthonii** F. a causidicis qui præfecti fuerunt genus ducens, præfectus & ipse prætorii & consularis & patricius. Scripsit *Επιταφium* in **Sophistam** **Sabinum**, *φρασσην* *συμμνησιν*, item alium librum pro causidicis adversus **Aristidem**.

Εσωδα & *α*, falso se jactare, dictum ab **Æschine** **Selli** F. qui patuer divitem se falso jactabat. Etiam *οτιμους* gloriosos vocant, & *γλοριαι* *οτιμω*. *ζευ*.

Severianus **Damascenus** unus ex primarii generis viris, **Auxentii** **Callinici** F. ortus ex Romanis qui **Alexandriam** incolere. *Ποιητικα*, *Οροτορια* & juris civilis **Romani** peritia instructus, etiam in *Φιλοσοφια* instituendum se **Proclo** dare volebat, ni **Pater**, qui patronum causarum malebat, id prohibuisset. Sed patre defuncto **Athenas**, ubi **Proclus** erat, profectus somniavit montis cacumini tanquam vehiculo se insidere, & montem ipsum aurigæ instar agitare. Hinc fato & voluntate ad **Remp.** accedere & magistratum gerere quam *Φιλοσοφiam* beatumque otium sectari maluit. Cum postea in odium incidisset **Ardaburii**, magni illius **Asparis** F. multa ab illo passus est sanctissimus & supra modum religionis **Græcæ** cultor, *Ισοκρατες* etiam orationes prolixiores & de *Rep.* agentes mihi enarravit, non artificioso illo & *Σοφιστικω* sed prudenti & philosophico more.

Idem Julianum, fratrem meum * natu minorem sic ad eloquentiæ studium inflammavit, ut eum & poëtas & celebres oratores ediscere juberet. Et alios quidem Poëtas utcumque probabat, at Callimachum in manus sumens, Afrum hunc poëtam nunquam non derisit. *Qvin* lectione ejus adeo offendebarur, interdum ut librum ejus conspueret. Huic Zeno Imp. proximam à se dignitatem pollicitus est si Christianus fieri vellet : & ipse nobis Epistolam pollicitationes illas continentem, sed nihil apud se proficientem recitavit. Arcadium etiam Larissam per Epistolam objurgavit. Nam Severianus in Epistolis scribendis acer & cordatus erat.

Severus *Σεβήριος* Sophista Romanus sub Anthemio Imp. fuit, Alexandriam vero profectus in otio philosophico vitam transegit, variorum librorum copia abunde instructus. Viros autem doctrina præstantes, si quisquam alius, ad se facile pertrahere noverat.

Severus (Imperator) nec humanarum nec divinarum rerum quicquam impervestigatum ut relinqueret, vel occultissima perscrutatus est, Et ideo libros omnes, qui aliquid arcani habebant, & quoscunque reperire potuit, ex omnibus adytis sustulit, & in Alexandri monumento conclusit, ut nec illius corpus quisquam amplius cerneret, nec res in illis scriptas legeret.

Severus *Σεβήριος*. Hic post infelicem illum Eutychem extitit, & cum Antiochiæ thronum malis artibus occupasset, Manentis & Apollinaris & Eutycheis hæresin stabilire conabatur. Ex Ecclesia itaque pulsus in Alexandrinos populum levem, turbinis & procellæ instar incidit. Cum autem hic quoque alia procella ipsi & populo reflasset, omnia confudit & perturbavit. Julianus enim quidam Halicarnassensis, Asiæ Episcopus eos dissipavit. Confer supra, in Juliano.

Sextus Chæronensis, Plutarchi sororis filius, Philosophus qui fuit M. Antonini Cæsaris temporibus, Herodoti Philadelphæi discipulus sectæque Pyrrhoniæ addictus. Hic apud Imperatorem in tanto honore erat, ut una cum eo jus diceret. Scripsit *Ethica*, itemque *sceptica libri X*. Post Commodi mortem quidam se Sextum dicere ausus est, facultatesque & dignitatem ejus sibi vindicare, qui à multis sæpe interrogatus scite respondit. Sed cum Pertinax nonnulla ad eruditionem Græcam, cujus ille rudis erat, pertinentia ex eo quæreret, longe à scopo aberravit, cum quid diceretur ne intelligere quidem posset. Adeo naturâ quidem vultum ei similem habebat, cæterisque in rebus arte cum

• Damascii verba sunt.

eum referebat, doctrinâ vero eâdem excultus non erat.

Sextus Afer, Philosophus scripsit *Septica* sive *Pyrrbonia* libri X.

Sibylla Delphica quam etiam *Diamam* appellarunt. Vixit ante bellum Trojanum : scripsit oracula versibus.

Sibyllæ Chaldææ pater Berofus, mater Erymanthe.

Sibylla Apollinis & Lamiae F. vel Aristocratis & Hydoles, vel Crinagoræ, vel, ut Hermippus, Theodori, Erythræa nata in loco Erythrarum qui vocabatur Batti, nunc conditâ illic urbe, Erythræ. Quidam Siculam tradunt, alii Sardoniam, Gergethiam, Rhodiam, Libyssam, Lucanam, vel Samiam denique. Fuit post captam urbem Trojam annis CCCCLXXXIII. Conscripsit libros istos : *περὶ παλμῶν*, de palpirationibus. *μέλη carmina*. *χρησμός*, oracula. Eadem etiam primatriquetrum genus lyrae fertur invenisse.

Sibylla Helissa, scripsit versibus vaticinia & oracula.

Sibylla Colophonica quæ vocata fuit *Lampusa*, à Calchante oriunda. Ipsa quoque scripsit vaticinia & oracula versibus, & alia.

Sibylla Thessala, dicta etiam *Manto*, quæ à Tiresia genus duxit.

Sibylla Phrygia, à quibusdam vocata *Sarbis*, ab aliis *Cassandra*, ab aliis *Taraxandra*, & ipsa scripsit oracula.

Sibylla Cumana & Sibylla Thesprotica. Et hæc oracula scripserunt.

Sibylla Chaldæa, sive Hebræa aut Persica, proprio nomine *Sambethe*, à beatissimo Noë genus ducens. Hæc prædixit ea quæ Alexandro Macedoni contigisse dicuntur, cujus meminit Nicanor, qui vitam Alexandri scripsit. Eadem de Domino Christo ejusque adventu, Numinis instinctu plurima prædixit. Cum hæc & reliquæ Sibyllæ consentiunt, nisi quod hujus sunt XXIV. libri, de quavis gente & regione prædictiones continentes. Quod autem versus ejus imperfecti & luxati inveniantur, non est ipsius vatis culpa, sed scribarum, qui vel orationis celeritatem scribendo assequi non potuerunt, vel etiam indocti & Grammatices imperiti fuerunt. Cum afflatu enim & eorum quæ dicta erant memoria simul desinebat. Et hæc causa est quare & versus imperfecti reperiantur, & sententia claudicans, sive sapientissimo DEI consilio hoc factum fuerit, ne à multis iisque indignis oracula ejus cognoscerentur : sive longum tempus, uti multorum aliorum, ita etiam hujus rei causa fuerit. Præterea & obscuritas eorum, quæ à Sibylla dicebantur, & crebra librorum ejus descriptio, nihil mirum est si & sensus & metri confusionem pepererint.

Sibyllæ diversis & locis & temporibus fuerunt decem. Prima, Chaldaea, quæ & Persica, proprio nomine *Sambetho* dicta. Secunda Libyca. Tertia Delphica, Delphis nata. Quarta Italica, quæ in Italiæ urbe Cimmeria (nata est.) Quinta Erythræa, quæ ante bellum Trojanum vaticinata fuit. Sexta Samia, proprio nomine *Phyro* dicta, de qua scripsit Eratosthenes. Septima Cumana, quæ & *Amalibæa*, & *Hierophila* dicta fuit. Octava Hellepontia, nata in vico Marmisso, prope oppidulum Gergithium (quæ loca olim finibus regionis Trojanæ comprehensa fuerunt) temporibus Solonis & Cyri. Nona, Phrygia. Decima Tiburtia, Albunæa dicta. Ajunt autem Sibyllam Cumanam novem oraculorū suorum libros attulisse ad Tarquinium Priscum, tunc Romanorum Regem: quos cum ille repudiasset, duos ex illis cremasse.

Sibylla vox est Romana, quam si interpreteris, vatem significat. Sibyllæ igitur, ut multi scripserunt, diversis locis & temporibus decem fuerunt. *Σιβυλλία*, oraculorum amore & desiderio tenetur &c.

Σιβύλλης live *Σιβύλλης* Theodectæ Phaselitæ lector & servus, qui primus è servis, artem oratoriam professus est. Scripsit *artem Rhetoricam*.

Σιδηρείαν ψυχὴν. Glaucus quidam Samius ferruminationem primus invenit. Et proverbium, Glauci ars, de iis quæ facile conficiuntur.

Silvanus Philosophus, qui cætera quidam probus erat & sanctus, sed moribus simplex & apertus.

Σιλαίην, labiis distortis aliquem deridet, inter deridendum oculos movet, *Σίλλης* enim est mimus, vel salsum dictum & derisio. Et qui fillos scribit, dicitur sillographus, qualis fuit Timon Philiasius, philosophus Pyrrhonius.

Simmias Rhodius, Grammaticus. Scripsit *glossarum libros III. Variorum poematum libros IV.* Ab initio fuit Samius, * postea vero cum coloni in Insulam Amorgum mitterentur, & ipse Colonia illius dux à Samiis eo missus fuit. Tres autem urbes in Amorgo condidit, Minoam, Egialum & Arcesimen. Vixit annos 406. post bellum Trojanum. Secundum quosdam primus *jambos* scripsit, & diversa alia. Item *Origines Samiorum*.

Simmias Thebanus Philosophus, discipulus Socratis. Scripsit *de sapientia*,
de

* hæc non ad Simmiam sed ad Simonidem Jambographum antiquissimum Amorginum spectant. Confer Allatium de Simeonibus p. 206. seq.

de amicitia, de veritate, de musica, de eo quod optandum est & fugiendum. De cura animæ, item alia philosophica.

Simocattes, cognomen Theophylacti Simocattæ.

Simonides, Leoprepis F. Julietes ex Julide Cei insulæ civitate, Lyricus Stesichoro posterior, & cognominatus *Melicertes* propter svavitatem. Hic artem memoriæ invenit, itemque litteras longas & duplices & tertium sonum lyræ. Vixit Olympiade LV. quamvis alii eum ad Olymp. LXII. referant. Vitam extendit usque ad Olymp. LXXVIII. annumque ætatis LXXXIX. attigit. Dorica dialecto regnum *Cambyfis & Darii* descripsit. Item *prælium navale Xerxis*, & *prælium navale ad Artemisium*, versibus elegiacis. *Prælium item ad Salamina* versibus melicis. Ad hæc scripsit *threnos, encomia, epigrammata, paanes, tragædias*, & alia. Hic Simonides, si quis alius, memoria pollebat: ei vero similis erat Apollonius, qui ut plurimum quidem silebat multa vero mente versabat: & cum centesimum ætatis annum ageret, memoriæ firmitate ipsum Simonidem superabat. Idem etiam *hymnum in Memoriam* canebat, in quo dicit omnia à tempore consumi, ipsum vero tempus beneficio memoriæ expers senii & immortale esse. Hic primus carmen mercede scripsisse dicitur. Habebat enim duas arcas, unam gratiarum, vacuum: alteram (mercedis) plenam. &c. Ejus dictum: *ἀνάγκη ὅθι θεοὶ μάχονται*. &c.

Simonides Cejus prioris ex filia nepos, cognomine *Melicertes*, vixit ante bellum Peloponnesiacum. Scripsit *Genealogiam* libros III. *Inventionum* libros III.

Simonides Magnesijs, Sipyli F. poëta epicus, qui vixit temporibus Antiochi Magni. Scripsit hujus res gestas, pugnamque cum Galatis, in qua equitatus ejus per elephantos profligatus fuit.

Simonides Carystius vel Eretriensis, poëta epicus, scripsit Græcorum conventum in Aulidem. Trimetrorum libros II. De Iphigenia unum.

Simonides. Hic Imperatoris Joviani temporibus vixit, & philosophus clarissimus fuit.

Simonides, Crinei F. Amorginus, Jamborum scriptor, scripsit elegiarum libros II. item jambos. Vixit autem ipse annis 490. post bellum Trojanum. Secundum quosdam hic primus Jambos scripsit.

Simon-Sophista, qui publicam pecuniam intervertebat. Simon & Theodorus & Cleonymus perjuri. Aristoph.

Simplicius Philosophus.

§Sirictu

Siricius Neapoli urbe Palæstinæ oriundus, Sophista, discipulus Andromachi, qui per aliquod tempus Athenis docuit, scripsit *progymnasmata*, & *declamationes*.

Sifinnius Novatianorum Episcopus &c. (ex Socratis VI. 22. Hist.)

Συγγραφεύς. In tabellis nomina eorum qui in ius citabantur, inscribi solebant, *Ἀσπasia ὁ δόμινος*, id est maritus ejus.

Socrates Sophronisci statuarii & Phœnaretæ obstetricis F. primum statuarius fuit, ajunt enim Gratias vestitas, Athenis ejus fuisse opus. Deinde philosophatus est audito Anaxagora Clazomenio, postea Damone, hinc Archelao. Aristoxenus ait primum audivisse Archelaum &c. Ingressus virilem ætatem, ad Amphipolin & Posidæam militavit & ad Delium. Duas habuit uxores, Xanthippen & quæ Lamprocles natus est, & Myrtonem Aristidis Justii filiam ex quæ Sophroniscus & Menedemus sive Menexenus. Vixit tempore belli Peloponnesiaci, & quidem natus Olympiade LXXVII. Vixit annos LXXX. obiitque imprudentia vel potius amentia Atheniensium, coactus bibere cicutam: nullo alio scripto relicto, quam ut quidam volunt *hymno in Apollinem & Dianam*, & *Æsopæ fabula* versibus scripta. Philosophos effecit *Platonem*, qui relicto Lyceo traduxit scholam in suburbium quod Academia vocatur (ejusque sectatores Academici dicti usque ad Aristotelem: Is enim in quodam horto ante urbem sito ludum literarium aperuit, & *ἐν τῷ τῷ αὐτοῦ κήρῳ* à peripato sive loco deambulationis, qui in illo horto erat, suos discipulos vocavit Peripateticos) *Aristippum* item Cyrenæum auctorem scholæ sectæque Cyrenalæ, *Phædonem* Eleum à quo secta Eliaca, postea à Menedemo, Eretriæ docente, dicta Eretrica. Ex hac Pyrrho prodiit. *Antisthenem* qui Cynicam sectam condidit, *Euclidem* Megarensē à quo Megarica, quæ eadem à Clinomacho Euclidis discipulo dicta Dialectica, *Xenophontem* Grylli F. *Æschinē*, *Lyfaniā* Sphettium, *Cebotē* Thebanum, *Glaucum* Atheniensē, *Brysonem* Heracleotam qui contentiosam Dialecticam introduxit una cum Euclide, Clinomachus auxit: cumque multos sectatores habuisset, desit in Zenone Citico, qui Stoicam scholā instituit, vixitque Olympiade CXXV. Alii Brysonem non Socratis sed Euclidis auditorem scribunt fuisse. Brysonem audivit Pyrrho, à quo Pyrrhonii. Præterea discipulos habuit Socrates *Alcibiadem*, *Critobulū*, *Xenomedem*, *Apollodorū*, *Critiam*, Athenienses: tum *Critonem*, *Simonem*, *Æquarem* Philiasium, *Simoniam*

Simmiam Thebanum, *Terpsionem* Megaricum, *Evenum*, *Charephontem*. *Theodorus* etiam cognomento Atheus Socratem audivit, docensque omnia esse indifferentia, sectam Theodoream instituit. Eam philosophiæ partem quæ est de moribus & virtutibus, precipue coluit Socrates, & jam senex cithara ludere didicit apud Cononem, & derisus à quibusdam dixit illud Solonis: *ὀψιμαθὴς μάθων ἢ ἀμαθὴς, πρῆσται* sero quam nunquam discere. Hic dæmonium quoddam secum familiariter colloqui dicebat. Primus Aristophanes Nubibus scriptis ipsum perstrinxit ut corrumperem juvenes, & Atheum ipsum vocavit quod per canem & platanum juraret. Postea Anytus & Melitus eum accusarunt & reum peregere. In æstimatione vero pœnæ Socrates se meruisse dixit ut victus in prytaneo publice sibi præberetur. Illi vero capitis eum condemnarunt. In vinculis diu fuit, donec navis sacra *Θεωρεῖς* Delo rediret. Critone syadente fugam, noluit fugere, dixitque leges non oportere violari. Hausta hinc cicutæ voti recordatus, immolate, inquit, Æsculapio. Quidam Cyras nomine, genere Chius Athenas venit cum Socrate conversaturus, cui dormienti juxta sepulchrum Socratis, in somnis ille visus est & cum eo collocutus. Socrates ab Aristophane Melius vocatur, id est atheus, quia Diagoras Melius infamis erat ut Deorum osor & hostis. Diagoras ille initio pius erat, postea deposito fraudatus, ad impletatem prolapsus est & DEos esse negavit. Quare Athenienses indignati Melum malis affecerunt. Fuit & Aristagoras Melius poëta dithyrambicus, qui quod mysteria Eleusinia evulgasset, valde impius judicatus est. Ab illo tempore Comici Melios ut impios perstrinxere.

Solon Execestidæ F. Atheniensis, philosophus, legislator & demagogus qui vixit Olympiade XLVII. vel LVI. Insidiis petitus à Pisistrato tyranno in Ciliciam secessit, & urbem condidit quam de suo nomine Solos vocavit. Alii Solos etiam in Cypro nomen ab illo accepisse ajunt, & ipsum in Cypro decessisse. Scripsit *leges* Atheniensibus, quas vocant *axones* quod in axibus ligneis essent scriptæ. Item poëma elegiacum quod *Salamis* inscribitur. *Præcepta morum* itidem versibus elegiacis & alia. Fuit unus illorum qui VII. Sapientes dicuntur. Ejus est *Ne quid nimis*, & *Nosce teipsum*. Precibus amicorum ære oppressorum victus, tabulas veterum debitorum abolevit. Ejus consilium & astus adversus Cirrhæos (ex Pausaniæ Phocicis p. 684.)

Sopater Apameensis Sophista & Philosophus, discipulus Jamblichi in-

D d d d

terfe-

perfectus à Constantino, fidem facturo omnibus se non amplius religioni gentilium addictum esse, ante enim familiariter eo usus fuerat. Scripsit *de providentia* itemque *de iis qui immerito sunt felices vel infelices*. Constantinus Sopatrum dum interemit, non recte fecit, nemo enim coactus sit bonus sed ex amore.

Sopater Comicus. Ex fabulis ejus sunt *ἱππόλυτος*, *φυσιολόγος*, *Σιλφία ἡ κριδία*, *Νεκῦια*, *πύλας*, *ὀρέτης*, *Φακῆ*, ut Athenæus in *Di-nosophistis*.

Sopater Parodus (quem à Comico male distinguit Svidas) cujus drama *βακχίς* Athenæo memoratur.

Sopater Apameensis vel potius Alexandrinus, Sophista. Scripsit plurimorum librorum epitomas. Quidam etiam *ἐκλογίας τῶν ἱστορῶν* excerpta historica (de quibus Photius Cod. 161.) hujus esse ajunt.

Sophilus Sicyonius aut Thebanus, Comicus mediæ Comædiæ. Ejus fabulæ sunt *κισσαροδός*, *φύλαρχος*, *τυνδάρως ἡ λύδα*, & *Δηλίας* ut ait Athenæus: item *χαλκίδιον*, *παρσπαταθήκη*.

Sophistas vocabant omnes quotquot litteris eruditi erant: etiam σοφίαν Musicam, & Sophistas Musicés peritòs, etiam tibicipes. Plato Comicus in Sophistis Bacchylidem poëtam, Opuntium Sophistam appellat. Aristophanes hoc nomen tribuit artis cujuscunque peritis. Deinde Sophista est ille qui ex falsa ostentatione sapientiæ quæstum facere novit.

Sophocles Sophili Colonæi F. Atheniensis, Tragicus natus Olympiade LXXIII. ita ut annis XVII. Socrate antiquior sit. Hic primus tribus histrionibus usus est & tritagonista sive tertiarum partium actore. Primus etiam chorum quindecim juvenum introduxit, cum antea duodecim tantum essent. Idem dictus apis, propter orationis gravitatem, primus etiam singulis fabulis certare cœpit, non tetralogia. Scripsit elegiam & pæanas & orationem de choro de quo cum Thespide & Chœrilo contendebat. Filii ejus fuere Iophon, Lesches, Ariston, Stephanus, Meneclides. Obiit post Euripidem cum esset annorum XC. Docuit fabulas CXXIII, vel etiam multo plures, ut tradunt alii. Vicit vicies quater.

Sophocles Aristonis F. senioris Sophoclis nepos, Atheniensis, Tragicus qui docuit dramata XL, vel ut alii, XI. Vicit septies. Idem & elegias scripsit. Apollonius (Tyaneus) castitate Sophoclem superavit,

ravit, qui senex demum amores tanquam furiosum & sævum dominum effugisse se dicebat. Apollonium libidinis ne Euphrates quidem arguit, quamvis falsas litteras adversus eum commensus sit, inimicus illi quod Euphratem pecuniæ causa facientem omnia deridens monuisset ne pergeret σοφίας κάπηλουν, cautionari sapientiam.

Sophocles Athenienfis Tragicus & Lyricus, ab antiquo illo Sophocle genus ducens. Vixit post plejadem Tragicorum. Fabulæ ejus sunt quindecim.

Σοφός Incantator, incantationum peritus. Plalm. LVIII. 5.

Oraculum : Σοφός Σοφοκλῆς, σοφώτερος δὲ Εὐριπίδης,
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σαφοτέρως σοφώτατος.

Soranus Menandri & Phœbes F. Ephesius Medicus, qui Alexandriæ commoratus est & Romæ artem Medicam exercuit sub Trajano & Adriano Impp. librosque plurimos & pulcherrimos composuit.

Soranus Ephesius Medicus junior, qui scripsit *de morbis muliebribus libros IV. Medicorum vitæ & salutis & opera libri X.* & alia diversa. Aesclepiodorus philosophus, artis Medicæ peritus nullum recentiorum medicorum magni faciebat præter Jacobum : ex antiquioribus vero post Hippocratem, Soranum Cilicem cognomento Mallotem.

Σοφῶν. Contra Sextum Africanum scripsit Origenes, ejusque argumenta refutavit, quibus librum Susannæ impugnavit.

Sofibus Laco Grammaticus, unus eorum qui ἑπιδιδασκαλῆς * vocantur, (scripsit varia) in quibus & hoc tradit, esse quoddam comœdiæ genus quod Dicelistarum & Mimelorum διχηλιστῶν καὶ Μιμηλῶν proprium sit. De Mimis antiquis in Laconia, περὶ τῶν Μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορικῶς μένων παλαιῶν, & alia.

Sosiphanes Soficlis F. Tragicus, doexit fabulas LXXIII. vixit septies. Est & ipse ex septem illis qui Plejas sunt appellati. Vixit sub extrema tempora Philippi vel Alexandri Macedonis. Obiit Olympiade CXI. vel CXIV.

Sositheus Syracusanus aut Athenienfis, vel potius Alexandrinus ex Alexandria Troica, unus ex plejade, æmulus Homeri Tragiei, filii Myræ Byzantinæ qui floruit Olympiade CLXIV. Scripsit poemata, & alia prosa oratione.

Sotadas Byzantinus Philosophus, ut tradit Aristocles libro VI. de philosophia.

Sotades Athenienfis, Comicus mediæ Comœdiæ.

D d d d 2

Sotades

*. qui difficiles quæstiones propositas dissolvunt.

Sotades Cretensis, Maronita, δαίμονιο θείς à dæmonio vexatus, Jamborum scriptor. Scripsit φλύακας *nugas* sive κινάδες Jonica lingua, unde ἰωνικοὶ λόγοι appellabantur. Hoc poematis genere usi sunt etiam Alexander Aetolus, Pyrrhus Milesius, Theodoras, Timocharidas & Xenarchus. Sunt ejus carmina plurima, veluti ad inferos descensus. *Priapus. In Beloſtichen. Amazon & alia.* Item ἐγκλειόμεναι & ὠδὲς λυγρομένης ut ait Athenæus in *Dipnosophistis*.

Sotades Atheniensis, Philosophus qui *librum de Myſteriis* scripsit.

Sophon Syracusanus, Agathoclis & Damnaſyllidis F. qui vixit temporibus Xerxis & Euripidis. Scripsit mimos viriles & mimos muliebres oratione soluta & dialecto Dorica, quos Platonem Philosophum semper lectitasse ferunt, adeo ut interdum etiam iis indormiret.

Sophon Comicus (male tanquam diversum à priore Svidas commemorat) Ex hujus dramatibus πενδερεῖ, teste Athenæo in *Dipnosophistis*.

Soterichus, Asites, Heroicus poeta qui fuit sub Diocletiano. Scripsit encomium Diocletiani: Bassarica sive Bacchica libris quatuor. De Panthea Babylonia. De Ariadne. Vitam Apollonii Tyanei. Pythonem sive Alexandriacum. Est autem Alexandri Macedonis historia quum Thebas cepit. Item alia.

Soteridas Grammaticus, maritus Pamphilæ (Supra in Pamphila, Socratidas) cui etiam historias attribuit. Scripsit orthographiam. Quaestiones Homericas. Commentarium in Menandrum. De metris. De Comœdia. In Euripidem.

Soteridas Epidaurius, pater Pamphilæ, cui libros tres commentariorum inscripsit, ut ait Dionysius libro XXX. Historiæ Musicæ.

Speusippus Eurymedontis F. Platonis ex sorore Potone nepos, auditor & in Academia successor. Vixit Olympiade CVIII. Scripsit plurima, præcipue philosophica. Fuit ingenio austero, maximeque iracundo.

Σφαίρα. Pila lusit Aristonicus Carystius, Alexandri Regis in ludo pilæ collusor. Pilæ inventionem Anagallis, Corcyrae, Grammaticæ, Nausicaæ Alcinoi filia attribuit.

Σφραγίδες. Carcinus poeta fuit, cujus filias parvæ staturæ Aristophanes perstringit, ut ὄρνυγας οἰκογενεῖς, γυλιόυχνας ὄρχησας, ἰαννοφύεις, σφραγίδων σκοπνίσματα, μηχανοδίφας. Xenocles Cartini filius multas easque insolitas machinas ad percellendos spectatores in fabulis suis introduxisse dicitur, quem Plato ideo δαδεκαμήχανον appellat. Deos enim ascendentes & descendentes imitabatur.

Spintha-

Spintharus Heracleotes, poeta Tragicus, cujus fabulae sunt *πικρομένης* *Ηρακλῆς*, *Σαμύλη* *κροσσυμένης*. Hic ut barbarus & Phryx à Comicis perstringitur.

Spittalus Medicus apud Athenienses. Aristophanes: *ἀπὸ τοῦ πρὸς τὸ ζῆλον* *τάλῳ*, *Abi ad Spittalum*, *Tu vero guttam pacis unam instilla mihi in calammum istum aureum aut argenteum, quales habent medici.*

Spyridon Trimithuntis in Cypro civitatis Episcopus, multa mira fecit & Concilio Nicæno interfuit. (confer Socratem lib. i. Hist. c. 12.)

Στάσιμον, genus carminis quod saltatores stantes canebant.

Σταυρός. In septentrionali parte fori collocata est crux, instar illius quam Constantinus Magnus in caelo vidit, auro obducta, habensque in apicibus rotunda mala. Ibidem, filium eius statuae auratae conspicebantur. Sub Theodosio magno Imp. cum Gentilium templa everterentur, in Sorapidis templo inventae sunt hieroglyphicae litterae, crucis figuram habentes. Quas cum illi qui ex Gentilibus Christiani facti fuerant, conspexissent, dixerunt Crucem apud litterarum hieroglyphicatum peritos significare vitam futuram.

Stesichorus Euphorbi vel Euphemi, vel Euclidis, vel Hyetis vel Hesiodi F. ex Himera urbe Siciliae, Himeræus. Alii Matauria Italiae civitate ortum tradunt. Alii Pallantio Arcadiae urbe profugum, Catanensi migrasse ibique obiisse & sepultum ante portam, quae ab eo Stesichoræa dicta fuerit. Junior Alcmanæ Lyrico, natus est Olympiade XXXVII. Obiit Olympiade LVI. Fratrem habuit Mamertinum Geometriae peritum, & Helianactem legislatorem. Fuit autem Lyricus, ejusque *ῥήματα* Doricâ dialecto scripta sunt *libri XXVI*. Dicitur scripta *viu-peratione Helena* visum amisisse, deinde in somnis monitus, propter *palinodiam* visum recepisse. Cum primum Tisias vocaretur, accepit nomen Stesichori *ὡς τὸ σῆμα χορὸν*, quod prius chorum instituerit cum cantu citharæ conjunctum.

Stilpo Megarensis, Philosophus qui fuit sub Ptolemaeo primo, discipulus Paficlis Thebani, qui audierat fratrem Cratetem & Dioclidem Megarenses, is vero Euclidem, discipulum Platonis. Praefuit Megaricae scholae, & dialogos scripsit non pauciores viginti.

Στοὰ porticus in qua Stoici *Στωϊκοί* qui antea Zenonii, Athenis docebant. Haec appellabatur antea *πυρρανεία*, deinde à Polygnotti pictura dicta est *ποικίλη*. In illa inambulans Zeno Citieus diserebat. Sub XXX tyrannis autem mille quadringenti sives ibi interfecti sunt.

Strabo Amasenius, Philosophus & Geographus. (infra, Strato.)

Strato Comicus mediæ Comœdiæ. Ex ejus fabulis erat φοινίξ.

Strato Lampfacenus Philosophus, Theophrasti discipulus & successor, filius Arcesilai vel Arcesii, cognomine Phycus quod præ cæteris omnibus physicæ contemplationi deditus esset. Magister Ptolemæi Philadelphi, multos libros scripsit.

Strato Amasenius Philosophus qui vixit sub Tiberio Cæsare. Scripsit Geographiæ libros VII. (Imo Strabo, libros XVII.)

Strattis Atheniensis Tragicus. Ejus fabulæ sunt: Ἀνδροπορέτης, Ἀταλάνη, Ἀγαθὸς sive ἄγχιον αὐφανισμός, Ἰφιγένεια, Καλλιπιδής, Κηφισίαι, Λιμομίδων, Μακεδόνες, Μήδεια, Τρωίλῳ, Φοίνισσαι, Φιλοκλήτης, Χρύσιππος, Πausanias, Ψυχασαί, ut testis Athenæus in Dipsosophistis.

Studius dynasta qui celeberrimum illud monasterium (CPoli) condidit. Fuit olim Ecclesia Catholicorum, postea mutatum est in monasterium. Idem Studius Princeps ædem Archangeli Michaelis Nacoliæ condidit, in quem & versus heroici feruntur:

Στάδιον ἀγλαὸν οἶκον ἐδήμαίῳ. καρπαλίμως δὲ
ἦν κάμειν, εὐρεῖο μισθὸν, εὐλὸν ὑπαίτιδα ράβδον.

Suetonius (Σουητώνιος) dictus Tranquillus Grammaticus Romanus.

Superianus Sophista genere Isaurus, Lacharis discipulus, ὀψιμαθῆς qui annos amplius triginta natus demum coepit Oratorum libros legere & ad disciplinas liberales animum adiacere, tamen labore improbo & flagris etiam quibus se ipse in balneis concidit, ea edidit quæ a pueris magistri exigunt. Itaque in celebri Athenarum urbe evasit Sophista, Lachare gloria non multo inferior. Nam scio & Lacharem Sophistam factum diligentia magis quam ingenio. Ejus enim Orationes legi, quibus valde accuratus mihi sed ingenio tardiore visus est. Effigies quoque ejus referebat virum ad studia quidem tardiozem, sed vultu pulchro & tali qui virtutem polliceretur, & dignus erat qui Philosophus potius quam Sophista vocetur. Nam alioqui Lachares vir fuit Deo charus, qui visum amissum etiam illius beneficio recepit.

Sybaritica apophthegmata, apud Epicharmum. Sybariticæ fabulæ, id est Æsopicæ. Et proverbium: Sybarita per plateam, in eos qui superbo gradu incedunt. Sybaritæ luxuriosi, præcipue ille Minidyrides &c.

Συγχευτίζουσα. Zenoni Citeo oraculum consulemi, quo pacto beatam vitam

vitam degere posset, Deus respondit, *εἰ συγχωρεῖτο τοῖς νεκροῖς, ἢ familiariter cum mortuis versaretur, id est cum scriptis & libris antiquorum.*

Symeon, mirabilis ille vir. De hoc cum Ægyptii Monachi audivissent eum in columna stare, rem insolitam damnantes (ipse enim primus hoc fecerat) eum ex cœtu suo excluderunt. Postea vero, cognita viri illius vita & animi modestia, rursus eum in cœtum suum receperunt. Ad hunc Marciānus Imp. hominis privati habitu clam venit.

Συν δὲ Θεοὶ μακάρες: Hoc Rhapsodi accinere solebant, ut citharædī: ἀλλ' ἀναξ χάρει. Hæc enim epiphonemata apud veteres poetas obvia.

Synesius, Pentapoli Thebaidis, quæ in Libya sita est, oriundus Philosophus, Episcopus Ptolemaidis, ex ordine Sacerdotali. Scripsit libros diversos & Grammaticos & Philosophicos, itemq; orationes de regno, & orationes panegyricas & generis demonstrativi. Item encomium calvitici, & orationem admirabilem de Providentia, genere dicendi Græcānico: aliosque plurimos & diversos libellos, & præterea Epistolas, quæ apud omnes in magno pretio habentur.

ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ Ⓞ Origenes appellatus fuit, quod multos libros conscripsisset.

Σύρα Syra * apud Romanos divina Epistola.

Syrianus Alexandrinus Philosophus, qui Atheniensi Scholæ & Diatribæ præfuit: magister Procli, qui fuit ipsius successor. Scripsit in totum Homerum commentarium libris VII. In Remp. Platonis libros IV. In Orphei Theologiam libros II. In proclum εἰς τὰ πρόκλα περὶ τῶν παρ' Ὀμήρου Θεῶν, de Diis Homericis. Consensum Orphei, Pythagoræ & Platonis. De oraculis libros X. & alias quasdam enarrationes. Isidorus philosophus, ut Damascius ait, omnia veterum scripta accuratissime examinare non desinebat: sed post Platonem, Jamblichum & Jamblichii amicis ac comitibus operam maximè dabat: quorum optimum esse affirmabat civem suum Syrianum, Procli magistrum. Neminem vero, quod quidem ad veræ scientiæ collectionem attineat, contemnendum esse censebat.

τάβλα

* Videtur Svidas male scripsisse Σύρα pro Σάρα, Sara.

Τὰ βλα nomen Iulius, quem Palamedes magna sapientia invenitur exercitus Graecorum habere, quo tempus falleret. In hoc Iusu tabula est mundus terrestris. Duodecim *κᾶσι* live scripta, circulus Zodiacus. Eritillus & in eo septem tesserae, septem stellae planetarum. Turricula vero, altitudo caeli ex quo multa bona & mala omnibus penduntur.

Τὰ δὲ ἐκ τριπόδου. Ex tripode dicta, de rebus verissimis. Cum Aristoclea, Pythia rem habuisse frater dicitur, & oracula, quae Apollo per eam edidisset, annotasse. De Apollonio Tyaneo Philostratus: Non erat prolixus in dicendo, neque ironice loquentem quisquam audiverit, neque coram auditoribus se jactantem, sed tanquam ex tripode, *novi aiebat, & videtur mihi.*

Τὰ ἐν τριπόδου. Apollo vaticinans utitur tripode, propter tria rerum tempora. Homerus: *ὅς γ' ἔδει τὰ τ' εἰόντα, τὰ τ' ἐσσόμενα, πρὸ τ' αἰόντα* qui novit & praesentia, & futura & praeioria. Apollini tripus aureus cessit, à piscatoribus oblatus primum VII, Sapientibus: sed cum hi illum repudiarent, datus fuit Apollini velut sapientissimo, cui dare oraculum jusserat.

Τὰ ἐν τῶν ἀμαζῶν σκάμμασι. Athenis in festo Choum, qui comestatum ibant, plaustris vecti obvios disteriis & convitiis insectabantur. Idem in Lenæis postea faciebant. Mulieres Atheniensium plaustro vectae quum Eleusinem ibant ad magna mysteria, in via se mutuis convitiis insectabantur. Alexandrini olim animarum lustrationem faciebant. Certis enim diebus homines curribus vecti, quibus hoc ipsum munus mandatum erat, per totam urbem ibant, & stantes ubi vellent & ad domum subsistentes, ubicunque placuisset, de plaustro loquebantur, non falsa convitia jactantes, sed vera crimina exprimentes &c.

τὰ ἐπὶ κοσκίνου, ad cribrum dicta, De illis qui per cribrum & tripodem aut laurum vaticinantur.

Τὰ Ναννάου, supra, Nannacus.

Τὰ Ἰσάου, supra, Isaeus.

Τὰ Σαμίων. Supra, Σαμίον.

Tatianus. Hic sub Juliano parabate, martyrio obiit. (una cum Theodulo, ut narrat Svid. in *Ἀποχρηστικῷ*.)

Ταυροφάγου. Bacchus, quod illis qui dithyrambo vicerant, bos praemio daretur. Alii Aristarchum falli dicunt, putantem taurum illis fuisse praemium, Aristophanes Cratinum dixit *ταυροφάγον*, vel ut crudivorum,

vorum, vel ut vini amantem adeoque Bacchum, vel quod mater Cratini sacris Bacchi *μυσχοφάγος* esset initiatus &c.

Taurus Berytius, Philosophus Platonicus qui fuit sub Antonino Pio. Scripsit *de differentia dogmatum Platonis & Aristotelis. De corporibus & incorporeis rebus, & alia plurima.*

Telavges (genitivo *τηλαύγης*) Samius, Pythagoræ magni filius & discipulus, Philosophus, magister Empedoclis. Scripsit *de tetracty* sive *quaternione libros IV.*

Telegonus primus artem divinandi invenit, ut si in tecto mustela vel serpens apparuerit, hoc vel illud significat. Supra, in *οἰωνοτεχνίῃ*.

Telephus Pergamenus Grammaticus, scripsit quot res Grammaticum scire oporteat. *De figuris Rhetoricis apud Homerum libros II. De sermonis Attici constructione libros V. De Homericæ Rhetoricæ. De Homeri & Platonis consensu. Variæ eruditionis ποικίλης φιλομαθείας libros II. Tragicorum & Comicorum vitæ. Βιβλιακῆς ἐμπειρίας De noticia librorum libros III. in quibus docet qui libri sint comparatu digni. Item Homerum solum ex antiquis puro sermone Græco uti. Descriptionem Pergami. De Augustali Pergameno libros II. De dicasteriis Atheniensium. De Atheniensium legibus & moribus. De Pergami Regibus libros V. De usu, sive de nominibus vestitus & aliarum rerum quibus utimur, ordine alphabetico. De Ulyssis errore. Οξύτοτον, sive collectio epithetorum eidem rei convenientium, ad expeditam distinctionis copiam parandam, libris X.*

Telephilla, poetria. Huic statua posita est ad cujus pedes libri jacent, galea vero capiti ejus imposita est. Nam cum Lacedæmonii interfectis iis qui in templum confugerant, Argivorum ad urbem capiendam irent, Telephilla mulieres armavit & hostibus obviam processit. Quod conspicati Lacedæmonii retro cesserunt, turpe ducentes cum mulieribus pugnare. Sic completum est oraculum &c.

Telestes Comicus, hujus dramata *ἄγωνα & ἀσκληπιούς* ut testatur Athenæus IV. Dipnosophist.

De Telmessia vulpe rerum Thebanarum scriptores prolixè tradiderunt, ut Aristodemus &c. Fabula desumpta ex Cyclo epico.

Telmisus urbs Lyciæ à Telmisso filio Apollinis & unius filiarum Antenoris, quam prodigiorum interpretem *τεγισσοκέπων* fecit, ut auctor Dionysius ἐκ κτίσεων sive Originibus.

Τέλα. Solon præsentem Cræsi fortunam contemnens jussit eum totius vitæ finem expectare &c.

Eeeee

Aristo

Aristo Chius finem esse dixit, indifferenter se habere ad ea quæ inter virtutem & vitium media sunt, nec vel minimum in alterutram partem ab hisce moveri, sed in omnibus rebus æquali esse animo. Sapientem enim similem esse ἀγαθῇ κακῇ idoneam personam in scena agentem.

Terpander, Arnæus, aut vero ex Lesbi civitate Antissa, vel Cumanus. Alii ab Hesiodo, ab Homero alii genus eum ajunt duxisse, fuisseque filium Bœi, qui filius Phoecei, nepos Euryphontis, Homeri pronepos extiterit. Lyricus ille lyram primus septem chordis instruxit, & *hircos nomos* primus scripsit, quamvis quidam ad Philammonem hoc referunt.

Petractys, Pythagorei omnem numerum vocabant quaternionem. Omnis enim numerus completur denario, denarius vero ex quaternis componitur. Magni etiam faciebant quaternarium ob quaternas lunæ formas &c.

Tetralogia. Secundum Tragicam tetralogiam Plato dialogos edidit. Tragici enim quaternis fabulis certabant, Dionysiis, Lenæis, Panathenæis, Chytris, quarum quarta erat Satyrica. Dialogi Platonis omnes LVI. in singulis inscriptio duplex, una à nomine, altera à re. In Tetralogia prima familiam ducit Euthyphron sive de sanctitate, dialogus περὶ ἁγιότητος sive explorandi causa institutus. Secundus Apologia Socratis, qui est moralis. Tertius Criton sive de eo quod est sciendum, itidem moralis. Quartus Phædon sive de anima qui & ipse moralis est. De secunda Tetralogia & sequentibus habetur in libro Diogenis Laërtii de vitis Philosophorum.

Tetrametri carminis inventor fuit Aristophanes poeta.

Teucer Cyzicenus qui scripsit de aurifera terra. De Byzantio. *Mithridaticarum rerum libros V.* De Tyro *libros V.* De rebus Arabicis *libros V.* *Judaicam Historiam libro VI.* Adolescentum Cyzicenorū exercitationem *libro III.* & alia.

Thales Examii & Cleobulinæ F. Milesius vel ut Herodoto videtur Phoenix, natus ante Cræsum Olymp. XXXV. secundum Phlegontem vero jam claruit Olymp. VII. Versibus hexametris scripsit de meteoris, de æquinoctio & alia multa. Obiit senex à turba elusus & astu resolutus cum Gymnicum certamen spectaret. Primus sapiens appellatus est, & primus arithmum dixit immortalem, & eclipses & æquinoctiaprehendit. Apophthegmata ejus sunt plurima, ut celebratum

tum illud *nosco te ipsum*. Nam illud: *sponde & praesto est noxa*, Chilonis est potius qui illud sibi vindicavit, itemque illud, *Ne quid nimis*. Thales Philosophus Physicus eclipsin praedixit sub Dario (Medo sive Astyage.) Aristophanes Thaletem vocat *ἀνδραπὸν ἀκρόν τῆν ἀστρονομίαν*. Θαλῆς habet *θαλήτης*, at *θαλῆς*, *θαλδ*. Dicitur & *θαλέας* ut *ἑρμείας*.

Thaletas Cretensis aut Illyrius, Lyricus antiquior Homero, scripsit carmina. Thaletas Cnossius rhapsodus, scripsit poemata quaedam mythica.

Thamyris vel Thamyras, Thrax, ex Hedonis urbe Brincorum, Philammonis & Arfinoës F. poeta epicus ante Homerum octavus, secundum alios quintus. Alii Odrysium fuisse dicunt. Hic Thamyris, quod Musas contumelia affecisset, ab illis excœcatus est. Exstat * ejus *Theologia* versibus fere ter mille hexametris comprehensa. Primus puerum adamavit Hymenæum Calliope & Magnetis F. Alii Rhadamantum ajunt adamatum à Tallone Cretensi, vel Chrysippum Pelopis F. à Laio. Alii Italos primos hoc ob militiæ necessitatem invenisse. Sed primus Jupiter Ganymedem adamavit. Proverbium: Thamyris insanit, in *ἄμυνε*.

Theagenes Archon Atheniensis, multum pecuniæ in doctores & medicos, & alia patriæ commoda impendit. Eum Marinus, dignam philosopho gravitatem retinens, observabat, colebat & palam praestolabatur & domum deducebat & convenientem honorem ei habebat qualis viro principi urbis & fortasse totius Reip. Romanæ debebatur, erat enim unus ex Romanis patribus & Senatus Palatini primus &c.

Theætetus Atheniensis, Astrologus, philosophus, discipulus Socratis, docuit Heracleæ. Primus scripsit de quinque corporibus solidis ** *τὰ πέντε καλέμενα στερεά*, vixitque post bellum Peloponnesiacum.

Theætetus ex Heraclea Pontica, auditor Platonis.

Theagenis & Æschinis opes. De pauperibus qui se divites jactant. Sunt & alii duo Theagenes, unus qui de Homero scripsit, & alter qui propter molliorem vitæ deridebatur. Vocatus est *καπνὸς* fumus, quia cum multa polliceretur, nihil praestabat. Idem timidus, & Hecates simulacrum habebat quod consulebat quocunque iret. Inde proverbium: Theagenis Hecataum. De Æschine supra in *σεσέλιθαι*.

Theano Metapontina, vel Thuria, Pythagorea, filia Leophronis, uxor Eeeee 2 Carysti

* Vix de Svidæ temporibus hoc verum fuit.

** illa sunt pyramis, cubus, octaëdron, dodecaëdron, icosaëdron.

Carysti vel Crotonis vel Brontini Pythagorei. Scripsit *de Pythagora. De virtute ad Hippodamum Thurium. Admonitiones muliebres & Apophthegmata Pythagoraeorum.*

Theano Cretenſis Philoſophia, filia Pythonactis & uxor magni Pythagoræ ex quo ſuſcepit Telaugen & Mneſarchum & Myiam & Arignotem; Quidam ajunt fuiſſe uxorem Brontini & Crotone oriundam. Scripsit *commentarios philoſophicos & apophthegmata, & poema quoddam epicum.*

Θεμιστιον oracula edere, quod Themis olim ante Apollinem oracula conſulentibus reddiderit. De Apollonio (Philoſtratus) κατὰ λεγόμενα ἡχοῦ αἶσαν, εἰς τὸν ἀντικεινὸν Θεμιστιόμην.

Themistius Philoſophus qui vixit temporibus Juliani Apoſtate, à quo conſtitutus eſt præfectus CPolis. Scripsit *Aristotelis Naturalis auſcultationis paraphraſin libris VIII. Paraphraſin Analyticorum libris II. Apodicticorum libris II. De anima libris VII.* In hoc opere ſingularia quædam profert de ſcopo & inſcriptione. *Paraphraſin Categoriarum, libro uno.* Item *diſſertationes.*

Themistocles &c. ſcripſit Epistoſas generoſum & excellum animum ubique ſpirantes.

Themistogenes Syracuſanus hiſtoricus ſcripſit *Cyri expeditionem*, quæ inter Xenophontis opera exſtat, & alia quædam de patria ſua.

Theocrines ſycophanta, quem perſtringit Demoſthenes pro Cteſiphonte.

Theocritus Chius Orator, diſcipulus Metrodori Iſocratici. Scripſit *ebrias* idemque factione in Rep. cum Theopompo hiſtorico certavit. Feritur & ejus *hiſtoria Libyca*, & *Epistoſe* admirabiles.

Theocritus alter, Praxagoræ & Philinnæ F. Vel ut alii, Simmichi, Syracuſanus. Alii Com ajunt & deinde Syracuſas migraviſſe. Scripſit *carmina bucolica*, doricâ dialecto. Quidam etiam ipſi tribuunt *Præſidas, Elpidas, Hymnos, Heroïnas, carmina epicedia, elegias, jambos & epigrammata.* Sciendum eſt tres fuiſſe carminum bucolicorum poetas, hunc Theocritum, Moſchum Siculum & Bionem Smyrnum, ex quodam oppidulo quod Phloſſa vocabatur, oriundum.

Theodocles Ariſtandri F. Phaſellites, Lycius, Orator ſed qui ad ſcribendas Tragoedias ſe contulit, diſcipulus Platonis, Iſocratis & Ariſtotelis. Hic & Erythreus Naucrates & Iſocrates Apolloniates orator & Theopompus Olympiade CIII. funebres orationes in Mauſoli laudem habuerunt, Artemiſiæ uxoris hortatu. Ac ea quam docuit tragoedia magno cum applauſu victoriâ ei peperit. Alii dicunt Theopompum primas tuliſſe. Dramata docuit quingvagina. Mortuus eſt Athenis

Athenis ætatis anno XLI. patre ipsius adhuc superstite. Scripsit etiam *artem rhetoricam* versibus, & alia quædam oratione soluta.

Theodericus Afer (Rex Gothorum & Italogum) diaconum habebat orthodoxum quem valde diligebat & fovebat. Hic existimans se Theodorico gratificaturum, ab homousia fide deficiens, Arii sententiam sequi cœpit. Theodericus autem hoc cognito, hominem tam charum statim capite plectendum curavit, dicens : *Si Deo fidem non servasti, quomodo sacram conscientiam erga hominem servabis?*

Theodoritus, nomen proprium. Θεοδώριτος, donum DEI.

Theodorus Byzantius Sophista, qui à Platone λογοδαίδαλος est vocatus, scripsit *contra Thrasybulum, contra Andocidem* & alia quædam.

Theodorus, Atheus cognomento qui Zenonem Citicium, Brysonem & Pyrrhonem ephecticum audivit, & omnia indifferentia esse statuens sectam Theodoream condidit. Hic multa scripsit ad sectam ipsius spectantia, & alia quædam. Idem ad Hipparchiam dixit : (ex Euripidis Bacchis) hæc est ἡ τὰς πρὸς ἑὺς ἐκλυπύσα κεκρίδας quæ radiis apud telas reliquis pallium gestat.

Theodorus Gadareus Sophista, servili natus genere, Magister Tiberii Cæsaris. Deinde de professione Sophistica Romæ cum Polemone & Antipatro certavit. Sub Adriano Imp. filium ejus Senatorem fieri contigit. Scripsit *libros III. de iis qua in vocibus quaruntur. De historia librum unum. De thesi, unum. De dialectorum similitudine & demonstratione libros II. De republica, duos. De Calesyria, unum. De facultate oratoria unum, & alia.*

Theodorus poeta qui versibus varia scripsit, & in Cleopatram carmen.

Theodorus Lector magnæ Ecclesiæ CPol. Scripsit *Historiam Ecclesiasticam* à Constantini temporibus usque ad Justiniani Imperium.

Theodorus qui post Apollinarem Laodiceæ in Syria (Episcopum) existit & Mopsestæ in Cilicia Episcopatum adeptus est. Hic Apollinari ex diametro contrarius &c.

Theodosius Philosophus scripsit *sybarica libri III. Commentarium in Tbenda capita. De diebus & noctibus libros II. Commentarium in Archimedis ἐφόδιον. Descriptiones adium libri III. Sceptica capita. Astrologica. De habitationibus. Versibus de vere scripsit, & alia diversa. Erat autem Tripolitanus.*

S. Theodosius cœnobiarcha vixit sub Anastasio Dicoro hæretico.

Eeeee 3

Theo.

Theodulus, sub Juliano Apostata martyr (cum Tatiano & Macedonio ut dixit Svidas in Ἀμαχίῳ.)

Theogiton Demostheni, quem Dinarchus & alii Theogenem appellant.

Theognetus Comicus, ex cujus fabulis sunt Φάσμα seu Φιλάργυρος, Φιλοδόσποτος, Κίτταυρος, ut Athenæus in Dipnosophist.

Theognis Megarensis ex Megaris Siciliæ civitate natus Olymptiade LIX. Scripsit elegiâ in Syracusanos in obsidione servatos. Sententias versibus elegiacis ad versuum MMDCCC. Ad Cynum amasium suum gnomologiam elegiacam. Præcepta moralia: eaqve omnia versibus scripta. His tamen turpia quædam & puerorum amores & alia quæ virtutis amantes adversantur, immixta sunt.

Theognis poëta Tragicus valde frigidus, ideo dictus *nix*, unus è XXX. Tyrannis.

Theon Alexandrinus, Philosophus Stoicus qui sub Augusto post Arium vixit. Scripsit *commentarium in Apollodori introductionem physiologicam*, itemque *artis rhetorice libros III.*

Theon Smyrnæus philosophus.

Theon ex Antiochia Daphne, Philosophus Stoicus, scripsit apologiam Socratis.

Theon è Museo, Ægyptius Philosophus, eodem tempore vixit quo Pappus Philosophus qui & ipse Alexandrinus fuit, sub Theodosio majore. Scripsit *mathematica, arithmetica, de auspiciis & voce corvorum, De ortu canicula. De Nili ascensu. In Ptolemai expeditum Canonem, & commentarium in parvum astrolabium.* *

Ælius Theon, Alexandrinus, Sophista, scripsit *Artem Rhetoricam. Pro-gymnasmata. Commentarium in Xenophontem, Isocratem & Demosthenem. Argumenta Rhetorica. Quæstiones de structura orationis, & alia plura.*

Valerius Theon, Sophista scripsit *Commentarium in Andocidem.*

Theon Gymnasii Sophistæ F. Sidonius, Sophista in patria docuit, & sub Imp. Constantino Consul & Præfectus fuit.

Theon Sophista Rhetor (σοφιστὴς λόγων ῥητορικῶν) à S. Marcella si originem longius repetas, si proximam & genus paternum, ab Ecdicio Magistro oriundus. Scripsit *Artem Rhetoricam* homo non ille quidem

* Videretur legendum εἰς τὸν μικρὸν Ἀστρολόγον ὑπόμνημα, non εἰς τὸν μικρὸν Ἀστρολάβον. De septem scriptis quæ in parvo Alexandrinorum Astrologo comprehendebantur, dixi libro III. cap. 5. §. 12. seq.

quidem admodum ingeniosus & acutus, sed discendi cupidus & laboris supra modum amans. Quamobrem brevi temporis spatio maximam eruditionem sibi comparavit, & tam antiquarum rerum quam recentium scientiam animo complexus est. (e Damascio.)

Theophilus Comicus. Ex ejus fabulis sunt *ιατρὸς, Ἐπίδανρον, παγκράτια* (Athenæo Παγκρατίας) *βιωτία, Προϊτίδες, Νεοπτόλεμος*.

Theophilus Imperator Michaëlis Amorræi F. Michaelis pater, Copronymi hæresin amplexus, ipsoque nulla in re melior. Cum igitur eadem amentia quæ Manichæum & Arium olim, animum ejus invasisset, persecutionem & ipse contra Ecclesiam cœpit instituire, alter Nectanebo, adiutorem nactus Joannem Patriarcham, vel potius Maniarcham aut Dæmoniarcham, novum revera Apollonium aut Balaam nostri temporis, lecanomantem. Ab hoc etiam litteras edoctus, homo varius & sceleratus &c.

Theophilus. Hic ex India reversus Antiochiæ vixit & Ecclesiam quidem nullam assignatam habuit, sed quasi communis quidam fuit (doctor & Episcopus) quem Imperator omni honore & observantia coleret. Erat ille quædam quasi Apostolorum imago, quem Thalassius non exiguo tempore cum illo versatus, & in hujusmodi rebus mendacii minime suspectus, ait Judæam quandam scæminam mortuam ad vitam revocasse.

Theophrastus Melanti fullonis, vel Leonis F. Ereusius, auditor Aristotelis & successor scholæ Peripateticæ, ab eo Chalcidem migrante relictæ. Hic ante vocatus est Tyrtamus, sed ob divinam eloquentiam ab Aristotele Euphrastus dictus est, & postea Theophrastus, sicut Plato διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις πλάττειν propter amplam discendi copiam Plato fuit vocatus, cum antea Aristocles vocaretur. Discipulos habuit plures quam bis mille: amasius ejus fuit Nicomachus, Aristotelis F. A Cassandro Antipatri F. in honore habitus est. Decessit assidua scriptione fatigatus, cum ob discipuli nuptias ad paucos dies animum relaxasset. Scripta ejus sunt plurima, in his *Analyticorum priorum III. posteriorum VII. Analysis Syllogismorum. Analyticorum epitome. Ἀνηγμένων τόπων, sive Loci reducti. De lapidibus. De plantis. De metallis. De odoribus. Characteres & alia.*

Δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος, ἕως ἐπὶ οὐκ μὲν, ἀπὸ τοῦ

ἔνδεμας, εἰτ' ἀνεθεῖς κατθανε πηρομελής.

Integer ecce valet Theophrastus, dum labor urget,

Laxatum studio solvitur & moritur.

Theo-

Theophylactus Sophista, cui cognomen erat Simocatta.

Theopompus Chius, Orator, Damasistrati F. vixit tempore interregni Atheniensium, Olympiade XCIII. quando & Ephorus Isocratis auditor floruit. Scripsit pariter ac Ephorus epitomen *Historiarum Herodoti libris II. Philippica libris LXXII. Historias Græcas qvi libris XI* constant, & inde narrationem ordiuntur ubi Thucydides & Xenophon desinunt, & complectuntur ea quæ gesta sunt post bellum Peloponnesiacum, & cætera. Scripsit & alia plurima.

Θιώπημα. Arcesilaus Philosophus erat natura tardus & oscitans, *ἐν δὲ τῇ τέλει τῷ μαθηματικῷ* sed artis tamen probe peritus. Hic dixit hianti sibi Geometriam in os involasse.

Theoris fatidica, ob impietatis crimen multata morte. Demosth. contra Aristogitonem.

Θεοποι qvi ad oraculum mittebantur : & omnes rerum divinarum custodes & curatores, *θεο* enim curam significat.

Θεός. Philo cum verba *Θεός Κύριος* interpretaretur, summæ Trinitatis notionem habuit. Græci statuunt Deum esse animal immortale, ratione præditum, perfectum, intelligens, beatum, in quod malum non cadit, curam gerens mundi & eorum quæ in mundo sunt, non tamen humana forma præditum : opificem hujus universi & tanquam patrem omnium : partemque ejus per omnia penetrantem variis nominibus pro diversis facultatibus appellari.

Θεός ἡ ἀναιδία. Colebatur Athenis Impudentia, eiqve templum erat, ut tradit Ister libro XIV.

Theramenes Atheniensis, Orator, Prodicti Cæii discipulus, cognominatus *corbunus*. Scripsit *declamationes rhetoricas*, & alia quædam.

Therapevtæ. Philo in libro de vita contemplativa scripsit de ascetis Hebræorum &c.

Theseus historicus scripsit *virorum illustrium vitas libris V. Corinthiacorum libris III.* in quo opere de Isthmicorum ludorum institutione agit.

Θέσις, secundum Aristotelem est paradoxa opinio alicujus viri in philosophia clari, sive problema. Veluti utrum omnia continuo fluant & semper gignantur & nihil unquam sit, secundum Heraclitum. Vel utrum id quod est unum, sit & immobile, ut Parmenidi videtur. Vel utrum motus sit, an non, ut Zenoni visum. Vel utrum sanitas bonum sit, an non, ut placet Chrysippo. Et utrum contradicere liceat, an non, ut Antistheni probatur. Opponitur id quod *θέσις* est & quod *πίστις*

Φύσις sive natura. Etiam rhetorica problemata quidam theses vocant. Aristoteles hypothesēs.

Thesmothetæ magistratus Athenis viri sex, ex novem archontibus. Hos leges quotannis correxisse docet Æschines contra Ctesiphontem.

Thespis ex Icario Atticæ populo Tragicus, decimus sextus ab Epigene Sicyonio primo Tragico. Alii secundum ab eo faciunt, alii primum tragicum fuisse affirmant. Hic primum cerussa facie illita tragœdias egit; Deinde faciem andrachna in docendis fabulis textit: Postea larvarum linteorum usum introduxit. Docuit fabulas Olympiade LXI. & inter tragœdias ejus commemorantur *ἄλλα Πελίη ἡ Φορβάς, Ἰσπεός, ἡΐθεοι, Περσεύς.*

Thespis citharædus, de quo Aristoph.

Thucydides Olori F. Atheniensis, filium habuit Timotheum. Maternum genus à Miltiade duce, paternum ab Oloro Thracum Rege duxit, Antiphontis discipulus, clarus circa Olympiadem LXXXVII. Scripsit *Peloponnesorum & Atheniensium bellum.* Hic puer adhuc Herodotum Olympiæ historias suas recitantem cum audivisset, quasi Numinis alicujus instinctu lacrymari cœpit. Herodotus igitur patri gratulatus est de filii indole. (Supra in *ὀργῶσται*) nec eum judicium suum fefellit. Hic Thucydides artium præcepta probe callebat, & elegantia orationis, accurata rerum notitia, artibus imperatoris consiliisque excellebat, & in argumentis panegyricis. Solet à genere fœminino ad neutrum transire, ut: *τρέπονται εἰς Μακεδονίαν ἐφ' ὅπερ.*

Thuriomantes. Athenienses ad urbem Thuriam condendam decem viros miserunt, inter quos fuit Lampon vates, qui urbis condendæ rationem & modum alios doceret.

Θύια, ex thyino ligno confecta. Sub Zenone Imp. in Cypro inventæ sunt reliquæ Barnabæ Apostoli, qui Paulo fuit peregrinationis comes. Hujus Barnabæ pectori impositum erat Evangelium secundum Matthæum, thyina habens folia.

Θυερανοίης. Supra, Crates Thebanus.

Tiberius Philosophus & Sophista, scripsit *de formis orationis libros III.* De *commutatione.* De *historia.* De *dispositione & compositione orationis.* De *civilis orationis mutatione.* De *demonstrativis orationibus.* De *praefationibus & proœmiis.* De *argumentis.* De *Demosthene & Xenophonte.* De *Herodoto & Thucydide.*

Timachidas Rhodius, canas sive *δέντων ἀναγεφὰς* scripsit carmine Heroico

FFFF

co

co *libris VI*, Et Numenius ὁ Περὶ τῶν σίτων sive de ratione cibos condiendi *libros* composuit, & Mastreas (Μητρεας apud Athenæum) Pitaneus, & Hegemon Thasius, cognomine Φακὴ sive *Lens*, & Artemidorus pseudo Aristophanius qui *culinaria vocabula* collegit, & Philoxenus Claudii F. (apud Athenæum Δευκῆδιος) à quo etiam Philoxenias placenta nomen habent.

Timæus historicus Ephorum vehementer infectatus est, duobus ipse peccatis obnoxius, tum quod alios acerbe criminetur ob ea quibus ipse confringitur, tum quod animo corrupto fuerit & improbas sententias libris suis inseruerit. Quod si Callisthenes merito pœnas pendit quod Alexandrum in Deorum numerum referre voluit, quid meruit Timæus qui Timoleontem μέγλα ποιῆται τῶν Περὶ Φανερῶν θεῶν supra splendidissimos Deos extollit? &c. Scripsit de Syria ejusque urbium & regibus *libros III*.

Timæus Locrus, Philosophus Pythagoreus. Scripsit *Mathematica. De Natura. De Pythagoræ vita.*

Timæus Andromachi F. Tauromenites, Philisci Milesti discipulus, multus in aliis reprehendendis, unde dictus est Ἰταλῶν, etiam γεγραμμένη, quod quævis sine delectu in scripta referret. Scripsit *Italica & Sicula libri VIII. Græca & Sicula. Collectionem argumentorum Rhetoricorum, libros LXVIII. Olympicas sive χρονικὰ περὶ ἑξήκδια. Alia Chronica.* Hic Timæus qui anteriorum historiarum scriptorum errores acerbissime castigavit, fuit quidem in cæteris historiarum partibus studiosissimus veritatis, sed in quinque libris postremis quibus res Agathoclis complexus est, tyrannum illum à quo in exilium pulsus fuerat, omnibus conviciis onerat, hominemque ignavissimum fuisse affirmat, illum Syracusanorum victorem, quorum tamen fortitudinem omnibus effert paginis &c.

Timagenes regii argentarii F. Alexandrinus Rhetor: vel ut quidam, Ægyptius qui sub Pompejo Magno Romam à Gabinio captivus ductus, & à Faulto Syllæ F. redemptus Romæ eloquentiam docuit, cum sub ipso Pompejo, tum post ipsum sub Cæsare Augusto & postea, eodem quo Cæcilius tempore. Cum autem ob dicendi libertatem scholâ excidisset, in prædio Tusculano vitam transegit. Obiit Dabani post cœnam cum vellet vomere, σφινδαρίς, cibo exitum non inveniente suffocatus. Multos libros scripsit.

Timagenes historicus, totius maris periplum scripsit *libris V*.

Timæ-

Timagenes sive Timogenes Milefius, Historicus & Rhetor scripsit *de Hera-
clea Pontica* & *claris ejus urbis viris libros quingque*. Item *Epistolas*.

Timarchus Arizeli F. prodigus & cinædus, qvem Æschines reum peregit &c.

Timasion adolescens Ægyptius qvem Apollonius Tyaneus cum moneret
ut secum philosopharetur, O Dii, inquit, qvalem me dicam? nam
malus qvidem non sum, bonum vero utrum me existimari oporteat
nescio &c. (ex Philostrato.)

Timesitheus Tragicus, ejus dramata sunt, *Δαναΐδες β', Ἐκτορ* *Λύτρα*,
Ἡρακλῆς, *Ἰζίων*, *Καπανεύς*, *Μέμνων*, *Μηστῆρες*, *Ζηνὺς γοναί*, *Ἐλένης ἀπαί-
τησις*, *Ὀρέστης*, *Πυλάδης*, *Κασσώπη* & *Πολυδευκής*.

Timocles Atheniensis Comicus. Ex ejus fabulis sunt: *Δημοσάτυροι*, *Κέν-
ταυροι*, *Κάννιοι*, *Ἐπιστολαί*, *Ἐπιχαρέακας*, *Φιλοδικαστής*, *Πύκτης*.
Memorat Athenæus in libris *Dipnosophistarum*.

Timocles alter & ipse Comicus, ex cujus fabulis, ut testis idem Athenæus,
sunt *Διονυσία* *ἔσος*, *Πολυπράγμων*, *Ἰκάρου*, *Δῆλος*, *Λήθη*, *Διόνυσος*,
Κοῖσαλλος, *Περφύρα*, (qvæ aliis Xenarchi esse videtur) *Ἡρώες*, *Δρακόν-
τιον*, *Νέμεσος*, (meretricis hoc nomen) *Ὀρέστης*, *Μαργαρίτιον*. Sunt
& alia qvædam.

Timocreon Comicus & ipse veteris Comœdiæ. Huic Inimicitia inter-
cesserunt cum Simonide Melico & Themistocle Atheniensis, in qvem
etiam carmine (*δι' ἑμμελὲς ἰν' οὐ ποιήματα*) vituperationem con-
textuit. Scripsit vero Comœdiam in Themistoclem & Simonidem,
aliaqve.

Timolaus Larissæus Macedo, Rhetor, Anaximenis Lampfaceni discipulus,
qvi cum ingenio poetico esset præditus, singulis Iliadis versibus sin-
gulos versus interseruit & id opus *τρωϊκόν* inscripsit, hoc modo:

Μῆνιν αἰεὶ θεὰ Πηλεΐάδew Ἀχιλλεύῳ
Ἦν ἔθετο Χρῆσθαι κεχολαμένῳ εἵνεκα κῆρης
Ὀυλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε
Μαρναμένοις ὅτε Τρῶσιν ἄτερ πολέμιον ἀνακλῆ,
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἰεὶ προΐαψεν,
Ἐκτορ ὅς ἐν παλαμῇσι δαΐζομένων ὑπὸ δαεί.

Scripsit & alia qvædam.

Timon Misanthropus, Philosophus qvi sectam omnem averfabatur, ut
invisus omnibus (ab Aristophane in *Lystrata*) perstringitur. Hunc
Neantes ait, cum de pyro sylvestri cecidisset, claudum factum esse:
cumqve medicum nollet admittere, putredine consumptum fuisse.

FFFFF 2

Post

Post mortem autem ejus, sepulchrum in quo conditus erat, juxta viam fluctibus marinis à reliqua terræ parte divisum & inaccessum factum esse. Timon Philiæus, & ipse Philosophus, qui scripsit *Sillo*, hoc est vituperationes Philosophorum, *libris III.*

Timotheus Atheniensis, Comicus mediæ Comædiæ. Ex ejus fabulis sunt: *πύρρης, ὁρκαλαδηνή, μεταβαλλόμενος ἢ μεταφερόμενος*. Est etiam *κυνάειον* Timothei Comædia teste Athenæo in Dipnosophistis.

Timotheus Therſandri vel Neomyſi vel Philopolidis F. Lyricus, qui decimam & undecimam chordam (lyræ) addidit, & antiquam musicam ad molliorem modum traduxit. Fuit autem temporibus Enripidis Tragici, quibus & Philippus Macedo regnabat. Obiit ætatis anno XCVII. Scripsit versibus nomos musicos XIX. Procæmia XXXVI. Dianam, Diaſcevas VIII. Encomium. Perſas ſive Nauplium. Phinidas. Lærtæm. Dithyrambos XVIII. Hymnos XXI. & alia quædam. Alexander Musicorum audiendorum, ſi quisquam alius, cupidus fuit. Timotheum enim tibicinem ajunt, cum aliquando Minervæ ἱερὸν νόμον tibia caneret, Alexandrum adeo commoviſſe, ut inter audiendum ad arma proſiliſſet. Timotheum autem dixiſſe, talia eſſe debere carmina regia. Hic tunc miſſis celeriter nunciis erat ab Alexandro arceſſitus.

Timotheus Gazaus Grammaticus temporibus Anaſtaſii Imp. in quædam etiam tragœdiam fecit de veſtigali publico quod chryſargyrum appellabatur. Scripsit etiam verſibus de animalibus quadrupedis & feris quæ ſunt apud Indos, Arabes & Egyptios, quasque Africa alit: itemque de avibus peregrinis & inſolitis & de ſerpentibus libros IV.

Τιθύμαλλος. Conſeſſerunt Medici oſtentationis gratia patrias herbarum nominare, v. g. laſer Cyrenæicum, tiſthymallus Laconicus &c.

Τίτλος. Titulus à capite differt. Nam Matthaſus habet titulos LXVIII, capita CCCLV. Marcus titulos XLVIII, capita CCXXXVI. Lucas titulos LXXXIII, capita CCCXLVIII. Joannes titulos XVIII, capita CCXXXII. Et τίτλαρον, titularium, pugillares, tabella.

Titus Romanorum Imp. Veſpaſiani F. vir omni virtutis genere ornatus ut ab omnibus ἱερὸς καὶ τρυφῇ amor & deliciæ generis humani vocaretur. Nam & eloquentiſſimus erat, & bellicoſiſſimus, & moderatiſſimus. Et Latina lingua quidem in adminiſtrandis publicis negotiis uſus eſt, poemata vero & tragœdias Græcè composuit. Expugnatis Hieroſolymis coronas à legatis finitimarum Palæſtinæ gentium miſſas repudiavit.

diavit, professus non se ea fecisse, sed Deo Judæis infenso manus com-
modavisse &c.

Τὸ Δίωνος γέν. Dion Alexandrinus Philosophus celebris, cum à quibus-
dam adversariis fratris sui, Topfii, luctatoris, maledictis proscindere-
tur, nihil respondit, atque in aedes suas reversus nihil iracundia præ se
ferens adolescenti (Topfio) ne γὰρ quidem dixit. γὰρ, sordes unguium.

Τὸ Ἡσιόδεον γένος, Hesioidea senectus. Pindari Epigramma:

Χαῖρε δὲς ἡβήσας καὶ δὲς τὰ Φε ἀνιβολήσας

Ἡσιόδ' αὐθιγῶπις μέτρον ἔχων σοφίης.

Salve bis juvenis, salve bis nate sepulchrum,

Mensura humani o Hesioide ingenii.

Τοῖς Ἱπποκράτους υἱοῖσι εἴξας. Hippocratis (non Medici) filios perstringunt
Comici ut indoctos & spurcis moribus. Eorum nomina: Telefip-
pus, Demophon, Pericles.

Τῶν εἰς τὴν Φαρέτραν. Ajunt Scythas cubitum ituros in promptu habere
pharetram, atque si diem illum absque molestiis transegerint, calcu-
lum album in pharetram conjicere; si secus, nigrum. Cum igitur
aliquis moreretur, prolatis pharetris calculos numerabant, & pluri-
bus albis repertis felicem prædicabant defunctum. Hinc dies albus
pro felici.

Τὸν Τόπον. Aristotelis Topica inscribitur opus, quod loci in illis traduntur,
quibus instructi de qualibet re proposita probabiliter argumentari
possumus. Quidam censent librum primum non Topicum sed πρὸ
τῶν τόπων, ante locos inscribendum esse &c.

Tragiamborum primus inventor Apollodorus Asclepiadis F. Gramma-
ticus. (Supra, Apollodorus.)

Trajanus Patricius. Hic sub Justiniano Rhinotmeto floruit, Chroni-
cumque breve ac præstantissimum σύντομον πάντων θαυμάσιον scripsit.
Erat idem christianissimus & maxime orthodoxus.

Svetonius Tranquillus, Grammaticus Romanus scripsit de Græcorum ludis
librum I. De Romanorum spectaculis & ludis libros II. De anno Romano
librum I. De notis quarum usus est in libris πρὸ τῶν καὶ τοῖς βιβλίοις σημείων
librum I. De Ciceronis Rep. librum I. in quo contradicit Didymo. De
nominibus propriis & formis vestium & calceorum & reliquorum quibus quis
vestitur. πρὸ δυοφώνων λέξεων de verbis mali ominis sive de male-
dictis, & unde horum quodque. De Roma ejusque institutis & moribus
libros II. Συγγενικὸν καὶ ὁμώνυμον Familiam Caesarum, quod opus continet
corum

FFFF 3

eorum vitas & successiones à Julio usque ad Domitianum *libris VIII. Stemma illustrium virorum Romanorum.*

Τρία Στροφῶν, Tria Stesichori, id est Strophen, Antistrophen, Epodon. Tota enim Stesichori poësis est epodica. Et hominem prorsus imperitum perstringere volentes eum ne tria quidem Stesichori nosse dicebant.

Tribonianus Macedoniani F. ex causidicis præfectorum prætorio, gentilis & impius, à Christianorum fide prorsus alienus, idemque adulator & impostor, qui Justiniano, cujus erat quæstor, conabatur persuadere, eum non moriturum sed vivum in cælum translatum iri. Ingenii acie valebat & apicem eruditionis attigerat, ita ut nullum ætatis suæ mortalium hac laude superiorem haberet. Sed legum mundinationi erat deditus, & inexplibili avaritia, quam splendore summæ eruditionis obscurabat.

Tribonianus Sidetes ex causidicis præfectorum prætorio, & ipse vir multifariæ eruditionis. Scripsit versibus *commentarium in Ptolemai Canonem. Concentum mundani & harmonici diathematis. εἰς τὸν πολιτεύοντα καὶ διέποντα, in gubernantem & administrantem. In planetarum domicilia & cur singulis domicilium hoc vel illud attributum sit. De XXIV. pedibus metricis rhythmicis. Metaphrasin Homericæ navium catalogi. Dialogum Macedonium sive de felicitate. Vitam Theodoti Philosophi, libris III. Orationem Consularem, prosaice, in Justinianum Imp. Orationem de regno, in eundem. De mensium permutatione, versibus.*

Tribunus. Hic tempore Chosrois vixit, genere Palæstinus vir eruditus & arte medica nulli secundus, singulari idem moderatione, & pietate in DEum præditus. A Justiniano impetravit Chosroës ut apud se uno anno manere illum sineret. Illo elapso iussit petere à se quicquid vellet. Ille nihil aliud quam captivorum aliquot Romanorum postulavit libertatem, quibus alios ter mille Chosroës addidit.

Triphyllius Episcopus, discipulus Spyridonis Cyprii thymaturgi, cujus miracula litteris mandavit. Multa enim fecit Spyridon ut in vita ejus versibus jambicis scripta traditur, quæ quærenda sunt ut valde utilia.

Τριταγωνιστής. Æschinem multis in locis perstringit Demosthenes ut histrionem Tragicum vilissimum, in tertio ordine eum numerans. Primus Sophocles usus tribus histrionibus & tritagonista. (Supra in Sophocle.)

Troilus Sophista qui CPoli docuit. Scripsit *Orationes civiles. Epistolarum libros VII.*

Τροίμην.

Τρόμετος. Demosthenes Aeschinē inter alia dictēria vocat etiam γεγε-
ματόκυφονα & filium ejusdam Trometis, literatoris sive primo-
rum elementorum doctoris.

Τρόπαον. Antiqui Attici circumflectunt in penultima, τροπαῖον; recen-
tiores in antepenultima acriunt, τροπαιον. Antiqua vero lingua
Attica est illa, cujus principes fuere Eupolis, Cratinus, Aristopha-
nes, Thucydides. Nova, cujus Menander & alii.

Τροφῶνις. τροφῶνις κατὰ γῆς πάγνια. Lebadia (in Macedonia) fuit
oraculum quod à descensu dictum καταβάσιον. Erant vero fauces
quædam quæ tantum extremas pedum hominis partes capere pote-
rant. Deum igitur consulturi, per certos prius dies servata castita-
te, & sacro habitu ornati ambabus manibus melittutas sive placontas
melle conspersas tenentes, ad fauces illas sedebant, & repente sub ter-
ram abripiebantur.

Τρυγὸ καμωδιᾶ sic dicta quod victores præmiū acciperent τὴν τρυγὰ hoc
est vinum novum. Vel quod olim, cum larvæ nondum inventæ
essent, τρυγὴ facibus ora perungerent.

Τρυγὸ δαίμονες veluti Cacodæmones dicti (Comici veteris Comædiæ) quod
obscœni essent & impii & cavillandi studio totos se dederent.

Tryphiodorus Ægyptius Grammaticus & poëta Heroicus. Scripsit *Mar-
thoniaca*. Illi excidium. *De Hippodamia*. *Olyssæam* littera (Σ) carentem,
sive poemata de laboribus Ulyssis & iis quæ fabulæ de illo tradunt.

Tryphon Ammonii F. Alexandrinus, Grammaticus & Poëta, qui vixit Au-
gusti temporibus & ante. Scripsit *de pleonasmō dialectorum quæ sunt*
in Æolica lingua libros VII. *De Dialectis quæ sunt apud Homerum & Si-
monidem & Pindarum & Alcmanem aliosque Lyricos*. *De Hellenismo* (πε-
ρὶ τῆς Ἑλληνικῆς διαλέκτου) & dialecto Argivorum, Himeræorum, Rhegino-
rum, Doriensum & Syracusorum. *De inflexionum analogia* librum I. *De*
verbi casus analogia. *De nominibus comparativis* librum I. *De monosylla-
borum analogia*. *De nominum characteribus* librum I. *De verborum gra-
mmonorum analogia* librum I. *De verbis encliticis, infinitivis, imperativis,*
optativis, denique omnibus. *De orthographia & iis quæ in ea quaeruntur*.
De spiritibus & tropis & alia.

Tyrannio Epicratidis & Lindiæ Alexandrinæ F. Amisenus, qui Corymbi
nuncupabatur. Vixit sub Pompejo Magno & ante, discipulus cum
aliorum tum etiam Hestiai Amiseni, a quo etiam Tyrannio dictus
est, quod condiscipulos exagitarer, cum antea Theophrastus diceretur.

Postea

Postea etiam Dionysium Thracem Rhodi audiit, æmulusque fuit Demetrii Erythræi. Idem Romam captivus à Lucullo ductus est quum Mithridatem Ponticarum gentium Regem ille debellasset. Romæ vero clary & dives factus, librorum etiam ultra triginta millia sibi comparavit. Senex obiit, podagra confectus, Olympiadis CXX, anno tertio.

Tyrannio junior, Phœnix, Artemidori F. discipulus Tyrannionis senioris unde etiam nomen tulit, cum antea Diocles vocaretur. Captum bello inter Antonium & Cæsarem, Dymantes quidam Cæsaris libertus redemit. Postea Terentiæ Ciceronis uxori donatus est, à qua manumissus, Romæ docuit & libros scripsit LXVIII. ex quibus sunt: *De Homericæ prosodia*, *De partibus orationis*, in quo libro dicit nomina propria esse individua, *ἄτομα εἶναι τὰ κυρία ὀνόματα*, appellativa vero, primitiva; & participalia, derivativa. *De lingua Romana*, eam à Græca oriundam esse. *Antigenis Dialectus Romana*. Recentiores poetas ab Homero dissentire. *Enarrationem partitionis Tyrannionis (senioris.) Correctionem Homericam. Orthographiam.*

Tyrannio Messenius, Philosophus. Scripsit libros III. *de auguriis*. Exstant & alii ejus libri utiles.

Tyrannus Sophista scripsit *de statibus causarum & divisione orationis* libros X.

Tyrtæus Archimbroti F. Lacon aut Milesius, poeta elegiacus & tibicen, quem ferunt carminum suorum cantu Lacedæmonios ad prælium incitasse, & sic effecisse ut bello contra Messenios victoria potirentur. Est autem antiquissimus, æqualis septem illorum qui Sapientes vocantur, aut etiam antiquior. Floruit Olympiade XXXV. Scripsit Remp. Lacedæmoniis, & præcepta vitæ versibus elegiacis itemque *μέλη πολεμικήα*, carmina bellica libris V. Lacedæmonii juraverant se vel Messenam capturos, vel mortem appetituros. Cum autem oraculum jussisset ducem ab Athēniensibus petere, Tyrtæum poetam, hominem claudum ab iis acceperunt, qui ad virtutem eos cohortando, vigesimo anno Messenam cepit: quam Lacedæmonii solo æquarunt, & captivos inter Helotas retulerunt.

Valentinianus Imp. Rom. Christianus, quamvis Christum ejusdem cum Patre naturæ esse sentiret, tamen diverso cultui deditos nulla re vexavit. Valens autem Ariana infectus labe, multos in exilium perpulit, quo tempore Ecclesiæ Romanæ Liberius præfuit, Alexandri-

næ

næ Athanasius, CPolitanae Eudoxius Arianæ impietatis magister, &c. Valens Romanorum Imp. Episcopos in exilium misit & presbyteros & Monachos, Tatiano tunc Alexandrinam Ecclesiam regente, multosque Christianos excruciauit, & quosdam etiam igni tradidit. Hæc autem omnia post Athanasii obitum fecit. Orthodoxi ex CPoli legationem ad Valentem Nicomediam miserunt, viros ex ordine sacro LXXX. quorum principes erat Theodorus, Curbagus & Menedemus, quos universos cum ipsa nave succendi iussit, quæ Dacibyza usque cum pervenisset, ibi dissoluta est. Hujus tempore Lucius Arianus Ecclesiam (Alexandrinam) tanquam lupus invasit, Petro Romam fugiente, taliaque edidit facinora, qualia ne in gentilium quidem persecutionibus patrata fuerunt. Nam tria hominum millia emisit qui viros pios in deserto trucidarent & dissiparent.

Varus Laodicensis Sophista, Polemonis & aliorum æqualis.

Julius Vestinus Sophista, scripsit *compendium Pamphili glossarum libris IV, Voces selectas ex Demosthene, Thucydide, Isæo, Isocrate, Thrasymacho & aliis oratoribus collectas.*

Ulpianus Emesenus Sophista. Scripsit *de patria Emesa, de Heliopoli, de Borsporitis & aliis plurimis. Progymnasmata. Artem Rhetoricam.*

Ulpianus Antiochenus Syrus, Sophista qui prius Emesæ docuit temporibus Imp. Constantini. Varias scripsit orationes, Declamationes, Disputationes, λόγος, μελέτας, διαλέξεις, & alia quædam.

Ulpianus Gazæus.

Ulpianus frater Isidori Philosophi, ingenio optimo præditus ad Mathematicas scientias, unde nomen ejus Athenis celebre fuit. Et Syrianus admirans ejus ingenium, multis narravit nullam ipsi clavem adeo intricatam & artificiosè compositam offerri potuisse, quam non facile aperiret: sed in reliqua Philosophia nihil memoratu dignum edidisse. Juvenis & cœlebs de vita decessit, magna suæ bonitatis laude apud homines relicta &c.

Uranius, Syrus, CPoli oberrabat, artem professus medicam, qui cum ex Aristotelis dogmatibus nullum perfecte nosset, inani variæ doctrinæ opinione turgebat. Hic cum Arcobindo legato ad Persas profectus est &c. (ex Agathia.)

Xanthus Candaulis F. Lydus Sardianus qui vixit eo tempore quo Sardes captæ fuerunt. Scripsit Lydiacorum libros IV. in quorum secundo narrat Gygem Lydorum Regem mulieres castrasse ut iis semper ata-

te & forma florentibus uteretur. Idem refert Alcimum quendam in illa regione regnasse, hominem religiosissimum & clementissimum, cujus tempore & alta pace & opibus (Lydia) floruerit &c.

Xenarchus Comicus, ex ejus fabulis est *Βυκαλλων*, teste Athenæo, H. Dipnosophist, nec non *Πορφύρα*, *Σκυθαί*, *Δίδυμοι*, *Πάγλαδοι*, *Περίπλο*, *Ἰπν*, *Στρεβιότης*.

Xenocrates Agathonis vel Agathanoris F. Chalcedonius, discipulus & successor Platonis, post Speusippum, quem excepit Polemon, & hunc Crantor. Hic missa sibi ab Alexandro Macedone triginta talenta ad eum remisit, dicens Regem, non Philosophum indigere pecunia. Scripsit *de Platonis Republica*. Celebratur ejus temperantia & castitas. Hic (imò alius, ut suspicor) scripsit *οἰκοσκοπικὸν οἰκονομῶνα*, Vide supra in *οἰωνισικῇ*.

Xenophanes elegia quadam &c. (de Pythagora ex Laërtii VIII. 36. seq.)

Xenophon Grylli F. Atheniensis, Philosophus Socraticus, qui primus vitas Philosophorum scripsit & *αἰπομνημονεύματα* sive dicta factaque memorabilia. Filios ex Philefia suscepit Gryllum & Diodorum, qui etiam Dioscuri vocati fuerunt. Ipse vero *Attica apud* cognominatus est. Condiscipulus Platonis fuit, floruitque Olympiade XCVIII. Scripsit libros supra XL, è quorum numero sunt hi: *De institutione Cyri libri VIII. De expeditione Cyri libri VII. Rerum Græcarum libri VII. Convivium* & alia multa. Militavit contra Persas, cum Cyro profectus adversus Artaxerxem fratrem &c.

Xenophon Antiochenus Historicus. Scripsit *Babylonica* quod est opus amatorium.

Xenophon Ephesius Historicus. Scripsit *Ephesiaca*, sive libros decem de amoribus Abrocomi & Anthiaz, & de urbe Ephesiorum, atque alia.

Xenophon Cyprius, Historicus, scripsit *Cypriaca*, quod opus itidem est historiae amatorii argumenti, agens de Cinyra, Myrrha & Adonide.

Zaleucus, Locrus, Thurius, Pythagoreus Philosophus & Legislatores qui pro patria pugnans obiit. Hic ante fuit servus & pastor: disciplinis autem institutus suis civibus tulit leges, inter quas & hæc fuit, ut mulieres ingenuæ cum domesticis & una pedissequa, candidis vestibus indutæ incederent, aliz (meretrices) *αἰθραις* versicoloribus.

Zamolxis Pythagoræ servus, ut Herodotus libro quarto, Scythæ, qui reversus in patriam docuit animam esse immortalem. Mnaseas refert apud Getas coli Saturnum, vocarique Zamolxin. Hellenicus in

νεμειμὸς sive institutis barbaricis ait fuisse quendam Græcum qui Getis in Thracia degentibus, *τελεφεῖς*, initia demonstraverit, dixeritque neque se moriturum, neque suos sectatores, sed omnia bona habituros. His dictis domicilium subterraneum extruxit, deinde ex Thracum oculis & conspectu se repente proripiens in hoc se abdidit: Getæ vero ipsum desiderarunt. Quarto anno post rursus apparuit, & Thraces omnia ipsi crediderunt. Ajunt quidam Zamolxim serviisse Pythagoræ Samio Mnescarchi filio, & libertate donatum, ista commentum fuisse. Sed Zamolxis Pythagorā longe antiquior videtur fuisse. Terizi vero & Crobzyi credunt animarum immortalitatem, & mortuos ad Zamolxin ire tradunt, quem rediturum esse ajunt, idque semper verum esse putant. Quamobrem sacrificant & convivantur, quasi defunctus sit rediturus.

Zeno Televtagoræ F. Eleates, Philosophus, unus de illis qui accesserunt ad Pythagoræ & Democriti tempora, vixit enim LXXVIII. Olympiade. Discipulus Xenophanis aut Parmenidis. Scripsit *ἐξάδας conventiones*. *Enarrationem Empedoclii*. *Adversus Philosophos de Natura*. Hunc ajunt inventorem fuisse Dialecticæ, ut Empodoclem Rhetoricæ. Sed cum Nearchum, vel (ut alii tradunt) Diomedontem, Eleæ tyrannum evertere vellet, captus est. Interrogatus autem ab ipso, linguam præmorsam ac resectam expuit in tyrannum. Et in mortarium coniectus tundendo contritus est. Differunt Eleates (ab Elea Italicæ) & Elaiteæ (ab Elæa Asiæ in Æolia.)

Zeno Musæi F. Sidonius Philosophus Stoicus * discipulus Diodari Croni, magister Zenonis Citiei scripsit *Apologiam Socratis & Sidoniaca*.

Zeno Mnaseæ vel Demii F. Citieus ex Citio Cypri civitate Philosophus Stoicæ sectæ auctor (Supra, in *σοά*) discipulus Cratetis Cynici, deinde Polemonis Atheniensis. Obiit anno ætatis XC. subinde de cibo aliquid detrahens, donec præ virium infirmitate tandem periret. Oraculum de vitæ genere consulenti &c. (supra in *συγκρισις* *σοφίας*.) Phoenix cognominatus est, quod Phœnices illius opiduli incolæ fuerint. Floruit sub Antigono Gonata Olympiade CXX. Et proverbium, Zenone continentior, *Ζήνωνι ἐγκρατέστερον*. Hic novæ Philosophiæ fuit autor. Revera enim omnes specie vultus & gravitate & profecto etiam *πανακρίστη* beatitate (apud Laërtium

Ggggg 2

VII.

* Menagius ad Laërtium VII. 35. legit Philosophus *ἐκτακτός*.

- VII.28. μακροβιότητι longævitate) superavit. Obiit expers morborum & optima semper valetudine utens.
- Zeno Diokoridæ F. Tarsensis, vel ut alii tradunt Sidonius Philosophus, discipulus Chryssippi Tarsensis Philosophi Stoici & successor.
- Zeno Citieus, Rhetor an Philosophus, incertum. Scripsit de statibus caularum. De figuris. Commentarium in Xenophontem, In Lysiam. In Demosthenem. De argumentis Oratoriis.
- Zeno Alexandrinus, Judæus, sed cum Judæorum genti nuncium publice remississet, ut apud ipsos receptum est more, per ipsorum Synagogam die Sabbati alinum album traduxit. Hic Zeno natura quidem ævus & bonus, sed in eloquentia & disciplinis tardior, semper discere cupiens & rogans, sed omnia propemodum ignorans &c.
- Zeno alius Procli æqualis, genere Pergamenus, & ipse natura ad discendum tardiore, bonus tamen & moribus compositis. Uter verò ipsorum Sallustio causam à Proclo dissidendi præbuerit, dicere non possum.
- Zenobius Sophista qui Romæ docuit sub Adriano Cæsare. Scripsit *compendium proverbiorum Didymi & Tharrhei, libris III.* Item Græce *interpretationem historiarum Sallustii*, Historici Romani & ipsius bellorum *Genebliacum in Adrianum Cæsarem*, & alia.
- Zenodotus Alexandrinus Grammaticus ὁ ἐν ἁγῶνι vocatus, Scripsit *adversus ea quæ Aristarchus ut spuria in Homero rejecit. Adversus Platonem de Div.* *De Homericæ consuetudine. Solutiones Homericarum dubitationum. In Hesiodi Theogoniam*, & alia multa.
- Zeuxippus. Christodorus Heroicus Poëta scripsit ecphrasin statuarum Zeuxippi. (libro V. Anthologiæ Epigrammatum Græcorum obviā.)
- Zeuxis, quem Aristoteles Isocratis tempore pictorem fuisse tradit, in Veneris templo Cupidinem pulcherrimum rosis coronatum pinxit.
- Ζῆσας, bis vixisse & revixisse dicunt Herculem, Tyndareum & Glaucum. Quidam etiam Æsopum.
- Zoilus ex Amphipoli Macedoniæ civitate, quæ olim vocabatur *ἐντὶς ὀδοῖ*, sive novem viar, cognominatus Homeromastix quod Homerum derideret, quapropter Olympiæ cives ipsum persecuti, de Scironiis faxis præcipitarunt. Fuit Rhetor & Philosophus. Scripsit & quædam Grammatica, ut *contra Homeri poësin libris IX.* *Historiam à Theogonia usque ad Philippi mortem. Libros III. de Amphipoli.* Item *contra Isocratem*

Ifocratem Oratorem, aliaque plurima, in qvibus fuit & Homeri vituperatio.

Zonæus scripsit amatoricas epistolas, & de ludo pile. Circumferuntur & alia ejus Epistole rusticanae, sed ab ipsius stylo recedunt.

Zoroastres Persomedus ceteros Astronomos sapientia superans & primus auctor Magorum nominis apud ipsos recepti. Fuit annis qvinqvantis ante bellum Trojanum. Circumferuntur ejus libelli qvatuor de Natura. De pretiosis lapillis, unus. Prædictiones ex inspectione stellarum. Apotelesmaticorum libri V.

*Zoroastres Astronomus sub Nino Rege Assyriorum, qvi optavit igne cœlesti conflagrare, monuitqve Assyrios ut cineres suos servarent, sic enim fore ut regno nunqvam exciderent, qvòd etiam nunc * apud ipsos observatur.*

Zoromasdres Chaldaeus sapiens, scripsit Mathematica & Physica.

Zosimus Alexandrinus Philosophus scripsit Chymetica ad Theosebiam sororem, idqve opus ordine alphabetico scriptum libris XXVIII. constat. A qvibusdam id inscribitur χειρόκμητα. Item vitam Platonis.

Zosimus Gazæus vel Ascalonites, Sophista, temporibus Imperatoris Anastasii. Scripsit Lexicon Rhetoricum, & commentarium in Demosthenem & Lysiam.

* Non magis verum hoc fuit Svidæ ætate, qvam Zoroastreos qvos memorat libros tunc apud Græcos superfuisset.

INDEX III.

Scriptorum à SUIDA laudatorum.

nonnullis locis Kusteriano plenior.

A *Acacius Sophista. v. Λιβάνιου. Acacii Cæsareæ Episcopi liber de Orthodoxa fide. Ιωβιτιανός. Achæus.*

Εν Ἱερῇ. v. Βῆς ἑβδομου.

Εν τῷ φιλοκτητῇ. v. Εὐλεῦ.

Acusilai scripta supposititia. Ἐκα.

Ἰαί. ἱσορησαι.

Ælianus. v. Ἀβληχεῖν. Ἀβελίς. Ἀγ.

Ἰαί. Ἀγωνία. Ἀγγελος. Ἀδωρα. Ἀδρόν. Αἰτιδής. Ἀθλητάς. Ἀκκίζοιδι. Ἀκμή καλῇ. iterum. Ἀκόλας. Ἀλῆται. Ἀλοῶ. Ἀμαχον. &c. Ælianus ἐν τῷ περὶ προνοίας. v. Ἀβασάνις. Ὀργεῶνας. Σεμνά. Φιλήμων. Idem opus περὶ θείων ἐναργειῶν. v. Ἀνεμάξατο. ἐν τῷ περὶ ποικίλης ἀΦηγήσεως. v. Ἀσέλγεια. Δῶς. Κάκη. Φιλιαθέτης.

GGGGG 3

Ænigma.

Ænigma, vir non vir avem non avem &c.

v. ἀνϙ.

Æschines v. Ἀζητητον. Αποβλεπόμενοι.

Ἀσέλγεια. Αὐλεία θ. Ἀφοσιμέμεθα.

Ἐκκλησίειν. Ἐξάγισϙ. Ἐξαγώνισϙ.

Ζηλοτυπῆν. Θέμις ϙ. Κίρρα. Λοιδίας.

Οἶκημα. Περίπολϙ. Ταμύνα.

Ἐν τῇ Ἀπολογία. v. Ἰκετηρία.

Ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶν ϙ. v. Ἄμα.

Ἀναγῆς. Ἀθηγεαφύς. Ἐναγῆς.

Διὰ τ. Ἐπιλαχόν. Ηγεμονία δικ

θιωμακαχρ. Θεομοθίται. Ἰσαψήφ.

Κεφάλαιον. Κεφάλαια. Μαργίτης.

Ομηρευοίτας. Παραβάλοις. Παραγ

γελία. Πατρίων. Πήληξ. Προσρό

πων. Προτάνης. Φιλεργός.

Ἐν τῷ περὶ Παραβρισβίας. v.

Νίκαια. Ολοαρίτω. Ὅτι ξίνης. Προ

σασία. Πυνθάισθαι. Στρατία

ἐν τοῖς.

Ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. v. Ἀγέλης.

Ἀρχαῖον. Δεῦρο. Ξηραλοιφῆν. Παρ

ρησία. Προφερῆς. Φιμοί.

Æschinis Socratici dialogus Axio

chus v. Ἀξίον ϙ.

Æschylus. v. Ἀμφιμήτωρ. Ἀναξ. Ἀπο

φώλιοι. Δίκαιος. Δοκιμάσας. Αἶμας.

Ἐθ' ἄτε. Θανάτων. Κάλας. Ἰκάλλη.

Κάπηλος. Λευργός. Μίτομοι. Ὀρθήν.

Ὀρον. Πάγκων ϙ. Πλέκϙ. Πορκύ

ς. Τίμων.

Ἀγαμέμνονι. v. Ἀγγαροί. Τρεῖς ἔξ.

Εὐμαῖσι. v. Εὐμαῖδες.

Ἐν Ἡδωνοῖς. v. Αἰγίλῃν. Ἡδωνίς.

Μυσόμανις.

Ἐν Ἰφρυγία. v. Κυδάλιται.

Ἐν Μυρμιδόσι. v. Ἀβδελυκία. Ἀπρί

μαξον. Τριέμβολον.

Ἐν Μυστοῖς. v. Ὀργεῶνες.

Ξαντρίαις. v. Οκτώπεν.

Ἐν Ψυχαγωγοῖς. v. Σταθερόν.

Æschylus ab Aristophane dictus

αἰξύσατ ϙ. v. αἰξύσασον.

Æsopus v. ἀναβιδῶναι.

Æsopus Mithridatis anagnostes, ejus

liber de Helena. v. ἰχθύς. & πάν.

Actius v. Ἀνξέντιος.

Agaclytus.

Ἐν τῇ π' Ὀλυμπιάδι. v. Κυψελιδῶν.

Agathias. v. Ἀ. ἄ. Ἀγερωχία. Ἀδή

λητ ϙ. Ἀλιγέρνης. Ἀλύειν. Ἀμη

γέπη. Ἀμφιγυῖα. Ἀμφιθέατρον.

Ἀνεκτά. Ἀντίχρον. Ἀντιπῆ. Ἀπό

μοιρα. Ἀποκορυπία. Ἀπῶνα.

Ἀτημελία. Ἀυτοβοί. Ἀφινδῶ

σας. Βαμολόχ ϙ. Βρενθύεσθαι.

Γαῦρον. Διαβησειόνας. Ἐλοι

δορμεθα. Ἐμβολον. Ἐναλλαγήν.

Ἐν χερῷ. Ἐπικερτομῆσι. Ἐπικλημα.

Ἐπικληρ ϙ νόμος. Εὐκτόν. ἘΦε

σεῖς. Ἰθαγείης. Κατωκάρα. Κωκυ

τός. Κυματώγη. Λειποταξίς. Μετα

μαθῆν. Μετέωρα. Μιδαρνεῖν. Οἰκα

γενής. Οὐπερ. Παλιμβολία. Παλιν

ξίς. Πάταγ ϙ. Περιόνας. Περιώ

πή. Προτροπάδην. Πυρρίχαις. Σεσα

γμένην. Σπαλίανες. Συγκροτέ. Συ

φείας. Τολμητίας. Φασκώλιον. Φρε

νίτης. Χηται. Χοσρέης.

Ἐν Ἐπιγεγάμῃ. v. Μίγας

βας.

Agapetus. Γενέλι ϙ.

Agapius. v. Γέσι ϙ.

Agathinus Medicus v. Ἀρχηγίτης.

Agatho

Agathoclis Atracii ἀγαθολικά. v. Κικελίῳ.

Agrephon.

Εν τῷ περὶ Ὀμωνύμων. v. Ἀπελλάνῳ ὅτι.

Alcaeus. v. Ἀλαζών. Ἀρχίος. Βληχρόν. Θεράπεια. Θυμὸς ἐξ Ἰαβ.

Πιτυάνη. Σκυδικαί. Τετυφωμαι.

Χρήματ' ἀήρ. Χρήματ'.

Εν τῇ Κωμικοτέρῳ γῶδῳ. v. Ἀδὴ-Φαγία.

Alcidas. v. Πρωταγόρας. Πυθμήν.

Alcman. v. Χθονία. Ψιδνός. ἐλατήρ.

Alexander Aetolus. v. φλύακες. Ἀετος.

Alexander Aphrodisiensis. v. Διόδοικος.

Alexander Polyhistor. v. Μασώ. Ὀλῆν. Alexandrides.

Ἐλῆν. v. Ἀβέλπυρ.

Πισανδρῆν. v. Ἀεσπαγίτης.

Alexis. v. Ἀναλαμβάνειν. Ἀθροαία.

Ἄπια. Ἐκκάραι. Ἐπιλησμοτάτον.

Ἰχυρίσκῳ. Ὀφθαλμὸν ἐπ.

Προέκοψεν. Συνώπη. Σπυδαῖον.

Τεῖπῳ. φιλοτησία. Ψυχικός.

Ἀτθίδι. v. Μᾶλλον μ.

Πεζονίχη. v. Μᾶλλον μ.

Amerias. v. Διακόνων.

Amiphsias. v. Ἀκοπῳ. Ἀναβιβῶμαι.

Ἀνῆκε. Ἀνίστη. Δύκισ.

Μοιχαῖς. v. Ἀναψυχῆσαι. Ἀνεύγισσαι. Καββαλῶν.

Ammonius. v. Εἰχάρα.

Ammonius Hermias F. v. Ἀιδεσία.

Amphis. v. Νεανισκίεσαι.

Anacharsis Scytha Philosophus qui ancoram & rotam figlinam in-

venit, & Croesi vixit temporibus.

v. ἄγκυραν.

Anacreon. v. Ἐρμαῖῳ. Θωρήξασθαι.

Μυσάχη. Τὰ Ταυτάλη.

Anagallis Ceryrasa Grammatica.

v. ὀρχησθαι.

Anastatius silentiarius, postea Imperator, Eutychis, opinioni adha-

rens. v. Φατέρια.

Anaxagoras. v. ὀποκατερίσαντα.

Anaxandrides. v. Νεκτάριον.

Anaxilas. v. Ἀντίκλεισις. Ψηλαφίζει.

Ἦρας. v. Μᾶλλον μ.

Anaximenes.

Ἐν ἁ. τῶν φιλεπικῶν. v. Πεζονί-

χεῖ.

Ἐν ζ. τῶν περὶ φίλιππον. v. Μᾶ-

τρεα.

Andocides. v. Ἀναυμαχία. Ἀνα-

διασμένη. Ἀρετή. Ἐπισκήψατο.

Ἐταυρία. Λογισαί. Νεώρια. Σπῆν-

διξ.

Andron.

Ἐν Τρίποδι. v. Σαμίον δ.

Androtion. v. Βυφάνια. Συγγεγραφῆς.

Ἐν ἑκτῷ Ἀτθίδῳ. v. Νεώσι.

Anniceris. v. Ἀντισιπῳ.

Anonymus.

Ἐν τῇ μαρτυρίᾳ τῶν Ἀγίων δισμυ-

ρίων. v. Ἀσαφία.

Ἐν β' φιλοσοφημένων. v. Ἐμπιόδων.

(Hierocles apud Apost. VIII. 20.)

Ἐκ ε' βίβ' Ἐχρυσόσμεν. v. Κυρίοσμεν.

Antagoras Rhodius. v. Ἀεστῳ.

Antigonus Carystius. v. Ὀτοθλα-

δίας.

Antimachus. v. Ἀδράσμεν. Ἀνατυπῶ-

σαι.

σα. Πᾶρϑ. παΐϑ. Σταθερόν.
 Ταλαίπωρϑ.
 Ἐν τῇ Λυδῇ γενεᾷ. v. Ὀργεῶνες.
 Antiochus Philoſophus. v. Δακκύλλος.
 Antipater Theodori Athei discipu-
 pulus v. Ἀλεξίππϑ.
 Antiphanes. v. Ἀλεργιαῖον. Ἀμαρτυ-
 ρήτης. Ἀποδικαῖν. Τετὰ καὶ τ.
 Ἰπέρχολϑ.
 Ἀγραϊκός. v. Ραγδαίης.
 Ευθυδικῶ. v. Ξεντυσιμῶν.
 Λευκαδίω. v. Ἀνάκτϑ.
 Antiphanes Junior.
 Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἑταυρῶν. v. Νάντιον.
 Antiphon. v. Ἄβιος. Ἀδιάτατον.
 Ἀνισῶ. Ἀναρ. Ἀκροῦσθαι. Ἀμα.
 Ἀναγνωστικῶν. Ἀνήκη. Ἀξιοῖ.
 Ἀσπῆ. Ἀπαθῆ. Ἀπεγύνητο. Ἀπο-
 διόμοιμοι. Ἀποκριθῆτι. Ἀπελαύνειν.
 Ἀποικηζῶν. Ἀτῆα. Αὐλίζεσθαι.
 Ἀχαρῆτην. Βάσανος. Δεκαῖεπτάς.
 Διάθεσις. ἱεγεῦ. Διάσασις. Διτάνοιτο.
 Δυσάνιστος. Ἐμβιον. Ἐμποδῶν. Ἐν βρα-
 χῇ. Ἐπαγγελία. Ἐπαλλάξης. Ἐπα-
 σκῆψατο. Ἐρμαιός. Ευθυωρόν. Ευό-
 φθαλμον. Ἡμωλισμός. Ἰκτεῦω.
 Καλαλαβεῖν. Μοχθηρός. Οκνῶ. Πα-
 τρῶν. Προσφορέα. Συνήγορος. Τελε-
 σθῆναι. Τέως. Φηλώμαθα. Φορίνη.
 Σχημάτων.
 Ἐν τῷ περὶ Ἀληθείας. v. Ἀγν. Ἀδεί-
 τος. Δήσεις. Λιμισῶ.
 Ἐν Ἀληθείας β'. v. Γρυπαῖνον. Διά-
 θεσις.
 Ἐν τῇ Ἀπολογία τῆς Δωροδοκίας.
 v. Τέως.
 Ἐν τῇ Ἀπολογία τῆς Μύρης. v. Ἀτῆα.

Ἐν τῷ πρώτῳ περὶ τῆς Δικαιογυίας
 κλήρε. v. Τέως.
 Ἐν τῇ πρὸς Δημοκρίτου γεαφῇ. v.
 Κελόντες.
 Ἐν τῇ πρὸς τῷ Καλίῳ Ἐνδαξῶ
 Ἀπολογία. v. Μηροδοκῆσαι.
 Ἐν τῷ περὶ Μεταστάσεως. v. Στα-
 σιωτῆς.
 Ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. v. Στεφάνῃ.
 Ἐν τῷ περὶ Ὀμοειδῆ. v. Ἀνδρία.
 Ἰνα. Θεαυδίστατος. Θωπῆα.
 Σκιάποδες.
 Ἐν τῇ Πατριάρχῳ Κατηγορίᾳ. v.
 Δεῦρο.
 Ἐν τῷ Πολιτικῷ. v. Εὐθύμβελος.
 Ἐν τῷ περὶ Προνοίας. v. Ἀναθέσθαι.
 (Sed ibi lege, πρὸς Ὀμοειδῆ.)
 Ἐν Προνομίῳ. v. Διοθέσθαι. Μοχθη-
 ρος. Ἄμα.
 Ἐκ τῷ Σωμαθρακικῷ λόγῳ. v. Σο-
 μάθρακη.
 Ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Σωμαθρακικῆς Φόρου.
 v. Ἀπόταξις.
 Antonius Monachus. v. Ἀμῆς.
 Apellas Ponticus. v. Φωδῶπιδος.
 Aphthonii filii Sabinus Sophista &
 Sergius patricius v. Σέργιος.
 Appion. Σπιλάδες. Σφάραγον. Τρί-
 γληνα.
 Ἐν Ἐπιγραμμάτι. v. Ἀγύρτας.
 Ἐν τῷ περὶ Μάγας. v. Πάσης.
 Apollodorus. v. Ἀμφιφῶντες. Ἀνά-
 στατοι. Κάλυμνος. Κύβος. Κύρβος.
 Κύρβος αἰ τ. Λαεῖνοι. Οσφύς. Ράξαι.
 Ταυροπόλων. Φρέδος. Χοῖς. Ἰορτή.
 Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθήνησιν Ἑταυρῶν.
 v. Φαιοςράτη.

Ἐν

Ἐν ἅτῳ ὡς Ἐπιχάρμης. v. Καρ-
 διάστην.
 Ἐν τῇ ὡς τῶν Ἑταρῶν. v. Νάνιον.
 Ἐν τοῖς ὡς Θεῶν. v. Μαιαγωγία.
Apollochorus Carystius.
 Ἀπακαρτεῦσι. v. Σπυδαῖον.
 Ἀπολιπέσθ. v. Ἐγκομβώσασθαι.
Apollochorus Cyrenaeus. v. Ἀντικυρ.
 Βδελύσας.
Apollonius v. Λίσπη. Μετά. Τέρραφω-
 ρία. Χαλκῆν.
Apollonius Archibii. v. Ἀπίων.
Apollonius Tyaneus. v. Ἀναξαγόρας.
 γοητεία.
Apollonius Rhodius. v. Μαρσύας. ἐν τ.
 Ματχαλιόθηναι.
 Ἐν Ἀργοναύταις. v. Λυγκίως.
Apollonophanes. v. Ἀδελφεός. Τῶ-
 κιαῖον.
Apostolus. v. Κακία. Κακίηθνα.
 Καταβεβαίωσθαι. Καταλαλία.
 Καταπύγῃ. Νόμῳ. Ζέος. Ὁσλα Φ.
 Ὁσλῶνα. Παρίδωκε. Παρειστλθῆναι.
 Περπερία. Πολλὰς Πιπτε. Πονηρία.
 Πονηρον. Τπεραίρεμα. Τπερήφανῳ.
 Τποςασσι. Ττωπιάζω. φθόνῳ.
 φῶνῳ. φύσις. Ψυχικός.
Arrianus. v. Ἀλαξάνδρῳ. Ἀλτινῆς.
 Ἀλόκοτον. Ἀλποσύμῳ. Ἀνα-
 λαμβάνειν. Ἀνεύγνω. Ἀπαξίτων.
 Ἀποφράδες. Ἀφάπτην. Ἀχρησία.
 Ἀψαύσας. Ἀψιμαχία. Βλαύσφημος.
 Δασσαντες. Δαφφρον. Δικαιῶν. Δοξοκο-
 πία. Ἐγγύθων. Ἐδοκίμαζον. Ἐθλο-
 κάκος. Βενισεν. Ἐνθας. Ἐσποπονδος.
 Ἐντελῆς. Ἐπαφρέδιτος. Ἐρείθισμα.
 Ἐστὶ μίχρη. Εὐζωνοι. Εὐσταθῆς. Ζήλος.

Ἰδιοξενῶ. Ἰέντες. Ἰλαρός. Ἰθασαυρός.
 Κληρῶχον. Κώθων. ΛιΦαμμεῖ. Λυπρόν.
 Μετρεοπαθῆναι. Μεαλής. Νεργ. Βεργυς.
 Οἱ. περισπ. Οἰσρεῖ. Ὀσαιο. Παρεσις.
 Παρήγγελλον. Παρορκῆσαι. Πιδανῆς.
 Πιμελη. Πίμπραται. Προθήβας. Πρό-
 ριζα. Προθήσωσθαι. Ρατίλιος. Συνή-
 δομα. Συνίσωρ. Σύφαξ. Τετρεύσθαι.
 Τύπας. Τφίσσεται. Χρηματίζει. Ψα-
 φάρον.

Arpines Gadareus. v. Φρόντων.

Aquila. v. Ἐκυστιάζομαι. Χνίζων.

Araros. v. Ἐωθός. filius Aristophanis
 Comici. v. Ἀριστοφ.

Τμεναίω. v. Ἀναθῆναι.

Aratus. v. Γυρίνοι. Χαιμῶν ὀρνιθ.

**Archias Alexandrinus Grammati-
 cus.** v. Ἐπαφρέδιτῳ.

Archilochus. v. Ἀ. ἄ. Ἰσμαρικὸς οἶκος.
 Κάθαρμα. Καταπρόξεται. iterum.
 Κύφανες. Μυδαλέας. Μυσάχη. Ξενία.
 Παλινσκιῶ. Πυθῶνικοι. Σκανδάλη-
 τρα. Τήνελλα. Φειμάλω.

Archippus. v. Διαβάλλεται. Ἐωθός.

Archytas in Τιμαχίδα.

Arete. v. Πρίσιππῳ.

Aristagoras. v. χίλων.

Μαρμακύνθῳ. v. Ανθῆων.

Aristarchus. v. Δερμιστής. Δέρτρον.
 Ἡδῆός. Ὀνε πόκα. Ὀχυνύμια. Περά-
 μνιῳ. Ταυροφάγος. Ταχυβάμονας.
Demetrii Ixionis & Diczarchi
Lacedaemonii Magister v. Δημή-
 τριος. Δικαίαρχῳ. **Aristophanis**
Byz. discipulus. Ἐρατοσθένης.

Aristias.

H h h h h

Κύκλωπι.

Κύκλωπι. V. Ἀπώλισας.
 Aristeus poeta qvi Pisandro sua sup-
 posuit. V. Πίσσανδρος.
 Aristides. V. Εἰς κόρακας. Ἀδελφός.
 Aristippus Cyrenaeus. V. Λισχῆνης.
 Aristis. V. Ερσίοδότης.
 Aristo Chius. V. Τέλθ.
 Aristocles.
 Ἐν τῷ 5 περιφιλοσοφίας. V. Σωτῆρας.
 Aristodemus Eleus Thebanarum
 rerum scriptor, V. Ἑλλανοδίκα.
 Τυμισσία. Χρήματ' ἀνήρ.
 Aristomenes.
 Ἐν Βοηθίῳ. V. Ψαμμακοσιγαράρα.
 Aristonicus. V. Ἀκοσώσας.
 Aristophanes. V. Ἀ. Ἀ. Αβελτερώτα-
 τθ. Ἀβυσσθ. Ἀγάθων. Ἀγύλων.
 Ἀγκύροσμα. Ἀγλιδες. Ἀγοράζω.
 Ἀγορεύθ. νῆς. Ἀγώνισμα. Ἀγρο-
 ποιόν. Ἀγροικθ. οργάν. Ἀδμήσηται.
 Ἀδελφότης. Ἀελπίον. Αερονήχης. &c
 Ἐν Ἀμφιάρῳ. V. Ἀχηρία. Τῆ. τῦτο κ.
 φλίων. Φρυώνδας.
 Διολοσίκων. V. Ἀγοράσαι.
 Αναγύρεθ. V. Ἀμφιανακίζων. Ἀπλή-
 γηθ. Ἀργεῖοι. Συνένεφε. Ὅδῃ
 παρ᾽ ἧς. Ορδοπλήξ. Παραλύμα.
 Ἀιταγωνισαῖς. V. ἥλις.
 Ἀχαρνέσων. V. Ἀγορανομίας. Ἀνθῆ-
 ρα. &c.
 Βαβυλωνίως. V. Εὐδίαζον. Σαρμίωνδ.
 Σμῆς.
 Βατραχός. V. Ἄβυσσος. Ἀγνώτα. &c.
 Γεωργοῖς. V. Ἀτρία. Τοῖς ἱπποκράτες.
 Γῆρα. V. Στελεγγίς.
 Δαιδάλῳ. V. Εὐρύβατθ. πον, ὄνυ-
 σκία, ἱππῆμια.

Δαμιάλευσι. V. Ἀναλίσκων. Ἀνάστα-
 τοι. Ἀίγία. Ραγδαῖα. Σάσαι.
 Στελεγγίς. Τριπίας. Χαρίσιον.
 Δαναῖσι. V. Ἀργυρεῖθ. Ἀταλαί-
 παρον. Λύλιος. Κλειάγορα. Λυγ-
 κῶς. Τῆ. τῦτο κ. Χύτερις ἰδῆ.
 Εἰρήνη. V. Ἀγῆλαι. Ἀνάπαισι. Ἀναρ-
 ριχᾶσθαι. Γλίχρον. Δημιουργεῖ.
 Λίρεν. Ογκύλλοσθαι. Ωρεκίτας.
 Ἡρωσι. V. Ἀμφορεαφορεῖς.
 Θεομοφορεαζώσας. V. Ἀλγησι.
 Ἀλφάνθ. &c.
 Θεομοφορεαζώσας β. V. Λακωνίζω.
 λύκος ἔχανεν.
 Ἰππῶσων. V. Ἀλιτέρθ. Ἀρίβαλ-
 λθ. &c.
 Κενταύροι. V. Πρίδικον.
 Κωκάλῳ. V. Ὄδε. Πάμαλα.
 Λημίως. V. Ἀπτεχρήσατο. Ὡν ἑρ-
 μοῖ. Χρή. Ψαμμακοσιγαράρα.
 Λυσίερατῆ. V. Ἐξετιώκαλον. Κακ-
 δαπισμῖθ. Κομήται. Κύνα δ.
 Λέκμθ. Λόχμη. Λόχθ. Λυκό-
 ποδες. Μελανίανθ. Ὅσιον χα.
 Πάκτων Πάση τέχῃ.
 Νεφέλαις. V. Ἀγρεία ποιεῖ. Ἀθῆ-
 ναίων δυσβ. &c.
 Νήσοις. V. Διαθήκη διαδ. Ἐξέχων
 τὰν ἡ. Συνένεφε.
 Ὀλκάσι. V. Εὐαθλθ. Ἡθ.
 Ὀρεσι. V. Ἀγορανομίας. Ἀγχι-
 σία. &c.
 Πλετω. V. Ἀγοράζων. Ἀγύριος. &c.
 Πολυῖδα. V. Ἀνάευσθ. Ἐρημιον
 ἱμβλ.
 Ἐν Προαγῶν. V. Σταθερόν.
 Σφῆξιν. V. Ἀποφοσησας. Ἀτρεῖτα-
 γον.

Ἰον. Ἐγγασίμωθ. Ἐμφερί-
 σατῆς. Ἐξέχων τὸν ἄλ. Ἐφὸλκια.
 Ὀροφῆ. Παραβολὴ πρὸς γμ. Σῆ.
 Ταυλινισαίς. V. Ἀπασκαρίζων.
 Ἀποχρώσις. Ἀφύα. Ὠπαύη.
 Παραμφορῶσιν. Πρόδικον.
 Τρυφάλῃ. V. Τὰς Ἰπποκράτους
 τῶν τριῶν.
 Φοινίσιας. V. Ἀκαλήφῃ.
 Aristophanes Grammaticus. V. Μα-
 χαλισμαία. Πρακόνια. Eratosthe-
 nis discipulus. Ἐρατοσθένης. Ari-
 starchi Praceptor. V. Ἀερίσας.
 Ἐν β' Θηβαϊκῶν. V. Ὀμολογίος. Τῆς.
 Pseudoaristophanius Ἀρεμίδωρ. V.
 Τιμαχίδας.
 Aristophon.
 Πυθαγορείῃ. V. Πυθαγόρας τὰς.
 in fin.
 Aristoteles. V. Ἀδοξότατα. Ἀνάλογον.
 Ἀντιπαραφῶν. Ἀντιπελαγονίῃ. Ἀντι-
 στροφῆς. Ἀντιπαρῶν. Ἀντιμα-
 χῶν λόγῳ. Ἀρχὴ π. Ἀρχὴ ἀνδρα-
 γαγῆς. Βλάκα. Βυλευσέως. Δαίσι-
 σθῆς. Δεκατεύνη. Διάδοσις. Δαδω-
 ναῖον. Δυσκολοῦν. Διήσις. Ἐκ πε-
 ρισίας. Ἐνσπία. Ἐνσπία. Ἐξ
 ὑποθέσεως. Ἐπιτήμησις. Εἰς κέρα-
 τας. Ἰσώκων. Θέσις. Καλασινά-
 ζων. Κεφαλίσμος. Κίνσις. Κοτίη σφ.
 Λήμα. Λιθῶ. Μασαλίας. Μήρε-
 παθῆν. Μορῶν. Νάων. Νόμοι. Ὀλί-
 κρανον. Ὀσφύς. Ὀφθαλμός. Ὡς
 ἐπὶ εἰπ. Περιμῆσις. Πικμαλῆκον.
 Πέδον. Σωφροσύνη. Ταμία. Τεχνη-
 τιστῆς. Τινέδω. V. Τὸ μηλιακόν. Τροφῆ.
 Τριτῆς. Τριτῆς. Φαντασία. Φαίον.

Φωινίδια. Φυσικός λ. Ψυχή.
 Ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ. V. Κύρ-
 βας. Λυκόποδες. Παράστασις.
 Περίπολ. Πρόεδροι. Σιτῶ.
 Στρατιά ἐν τοῖς. Τπὲρ τὰ Καλ-
 λικρ.
 Ἐν τῇ Ἀποδείκτικῇ. V. Ἐπιστήμη.
 ὅτι φῆς.
 Ἐν Διδασκαλίᾳ. V. Ὀνυσκή.
 Ἐν τῇ περὶ Δικαιοσύνης. V. Ευρύβα-
 τῶν.
 Ἐν τοῖς περὶ Ζώων. V. Ἀκαλήφῃ.
 Ἀλκυονίδες. Κετρεῖς. Καβαλίας.
 Ψαθάρων.
 Ἐν Ἡθικοῖς. V. Ἀνθρῶπ. V. τὸ
 προσγ.
 Κατηγορίαι. V. Ἀέτι.
 Ἐν τῇ κοινῇ τῶν Θετῶν πολιτείᾳ.
 V. Τετραρχία.
 Ἐν τῇ Ἰθακησίᾳ πολιτείᾳ. V. Σκυ-
 τάλῃ.
 Ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ. V. Τύραν.
 Ἐν τῇ Κυπρίᾳ πολιτείᾳ. V. Ἀναλῆς.
 Magicus Antisthenis, Aristoteli à
 quibusdam tributus. V. Ἀντι-
 σθένης.
 Ἐν τοῖς μὲν τὰ φυσικά. V. Ἐπιστήμη.
 ὅτι φ.
 Ἐν τῇ Μηλιαίων πολιτείᾳ. V. Τῶν Φιλ-
 τῶν.
 Ἐν τῇ περὶ μνήμης καὶ ὕπνου καὶ καθ'-
 ὕπνου μαλακίας. V. Μνήμη.
 Ἐν τοῖς περὶ Πολιτείας. V. Ἐσχάριαν.
 Πάρεδρος.
 Ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ. V. Σαμίον δ.
 Ἐν Συρακουσίων πολιτείᾳ. V. Καλλι-
 κύρην.

Hhhhh 2

En

Ἐν τῷ Τόπῳ. V. Εὐρύς. Εὐψυχ^Θ.
 Ὁμολογία. Προαίρεσις. Ταυτόν.
 Ἰκόλησις.
 Ἐν β' τῶν Τοπικῶν. V. Χαλκικάτων.
 Ἐν ταῖς πρὸς Φίλιππον Ἐπιστολαῖς.
 V. ὅτι ξένος.
 Ἐν ταῖς φυσικαῖς. V. Εἰδήσις.
 Ἐν τῷ περὶ Ψυχῆς. V. Ἀγαθὸν δαίμα.
 Aristoxenus. V. Σκαλιόν.
 Arthropis Aegyptius. V. Ἰελαντὸς ὁ Περ-
 γαμηνός.
 Arrianus. V. Ἀλέξανδρ^Θ. Βιλυτός.
 ἐκαπότης. ἐπιφρασθῆς. Φάουλ. νῆυς.
 Artemidorus. V. Τευτάζην.
 Asclepiades.
 Ἐν τῷ ἔκτῳ βιβλίῳ τῶν Γεωμετρι-
 κῶν. V. Ὀφρύς. Κρετ.
 Ἐν 5' Τετραγυδαίμων. V. Γρησάρε^Θ.
 Alius Asclepiades junior V. Γενέθλιος.
 Ηερίσι^Θ.
 Athenaeus.
 Ἐν Δαιτυσοφισαῖς. V. Ἀετῶννομος.
 Ἀρχαῖον^Θ. Διοκλῆς. Ἐργένης.
 Ἐπίλα^Θ. Βτύον^Θ. Ἐρμ^Θ.
 Εὐάγγελ^Θ. Εὐθυκλῆς. Εὐσχη-
 μ^Θ. Εὐφρων. Ηγήμων. Ηγήσιπ-
 π^Θ. Θεόγητ^Θ. Καρκύ^Θ.
 Δυσίππ^Θ. Μνηστῖμαχ^Θ. Ναῖς.
 Νικίστρατος. Νωγαλίου. Στρερχος.
 Ὀφελίων. Παμφίλης. Ἰστος. Πλά-
 των. Ἀθ. Πολύευκτ^Θ. Ρώμη.
 Σαντυρεῖων. Σώπατρ^Θ. Κάμψ.
 Σώπατρος. παρ. Σωπάδης. Σωφι-
 λος. Σωφρων. κ. Σωρεῖτης. Τελέ-
 σης. Τηλεκλείδης. Τιμόθεος. Ἀθ.
 Τιμοκλῆς ἔτ. Φίλιππος. Κάμψ.

Φέρμος. Συρ. τανικίδης. Χαρήμων.
 Ἐν τῷ β' τῶν Δαιτυσοφισαῖς. V. Βοσβηλα.
 Ἐν γ'. V. Δαμόξενος. Δαμάστης.
 Ἐν δ'. V. Διόδωρ^Θ. καὶ αὐτ.
 Ἐν ια'. V. Δαμόξενος.
 Ἐν ιβ'. V. Διόδωρ^Θ. καὶ αὐτ.
 Athenodorus Arati pater & alius
 frater. V. Ἀεττος.
 Ἀττικισαῖ. V. τανικιδεύς.
 B.

Babrius. V. Ἀμῶν. Ἀνδρῶν. Ἀδμα.
 Ἀχαΐνη. Γέροντος. Δάπτω. Ἐκαστοί.
 Ἐκδορεν. Ἐταιρεία. Εὐλαί. Ἡβον.
 Ἡεθ. Καμειραία. Κηκίας. Καλῶτης.
 Καμῆται. Κατίδα. Κρίμων. Νεβρίην.
 Νεβρός. Νίμεσις. Ὀνία. Παλαμναῖος.
 Πανδάνη. Πετάβερος. Πύθης. Πρίων.
 Πυρήχης. Σωρεχός. Σπῆλυξ.
 Σπλεον. Ταναργεῖον. Τετρυβίεται.
 Τετρυβίς. Φυλάκ. Φερέτελχα.
 Vide etiam infra Fabula.

Bacchylides. Ἄδων.
 Basilicus. V. Γίσσιος.
 Basilus. V. Ἐχμής. Καλαδυναστὴν.
 Στρατογέροντος.
 Basilii M. laudatio funebri. V. Ἀβας.
 Baton. V. Πυθαγόρας. Ἐφίστιος.
 Bion Philosophus. V. Ἀγκάι.
 Bion tragicus. Eschylus F. V. Διωχίλος.
 Botrys. V. Δημοχάρης.
 Brysonis Actii discipulus. Κρότης.

C.
Caddus, Historicus, V. Χαρήμων.
 (Sed ibi scribendum est Κανδίδος.)
 Celius Alex. Aegi F. V. Ἀλέξανδρος.
 Callias. V. Ἀράχνη. Ἐλαβορεῖον.
 Κύνδαψ. V. Ἀράχνη.

Calli-

Callimachus. v. Ἄ ἀ. Ἀδμωλία. Ἀδ-
τεβανος. Ἀμύθησαι. Ἀπιδώ.
Ἀποβεχίσμας. Ἀπ. ἔατο. Ἀρά-
χη. Ἀσπατοί. Ἀσεία. Ἀσυρον.
Γέντα. Δανά. Δεών. Δύη. Ἐγκοτί.
Ἐκάλη. Ἐκόησιν. Ἐλεαυ. Ἐπικλινές.
Ἐρώς. Εὐρώς. Εἰκαία. Ἰππία. Κατῶ-
αρισμάς. Κολοραία. Κολωνάων.
Κορύβητο. Κτίς. Κυκλίων. Κύφειθα.
Μαροθών. Μη Νωσάμυτο. Οὐ γάρ.
Ὀλῆν. Πεελδέξιο. Πεελπηχυνταίς.
Πονηροίς. Περθμοῖον. Πρω. Πόη Σέβας.
Σιμωνίδης. ὅπως. Τάλις. Φυδο.

Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀγώνων. v. Ἀκτία.
Ἐν βαρβαρικῶς Νομίμοις. v.
φάσηλτο.

Ἐν Ἐκάλῃ. v. Ἀρμό πκ. Αἰδ' ὄφειλε.
Ἰρῶιον. Κωλίας. Κωμήται. Μύνη.
Ναίματό. Σύφας. Vide & Ἐκά-
λη. Ἐπαύλια.

Ἐν τοῖς Ἐπὶ ἑξαμμήτοις. v. Τρεῖς.
α. Μ.

Ἐν Τριτοῖς. v. Ἀγορανομίας.
Ἐν Χαλκιάμβοις. v. Διὺς ἑξαμβοδιδά-
σκαλοι.

Callimachi discipulus Aristophanes
Grammaticus. v. Ἀριστοφάνης.

In Callimachum scripsit Anthages.
Callinicus Sophista. Γενέθλητο.

Callisthenes. v. Ἀναγκάση. Ἀναρ-
σθαί. Ἀνάγειαν. Βάδυντο.

Ἐν β. Περσικῶν. v. Σαρδαναπάλης.

Callistratus. v. Ἀσπῆς. Ἰππικλῆδα.
Ἡ γλῶττα. Ἰσοκράτης. Ἀμύκλα.

Μίττω. Ὀρῶν. Σιλαχίον. Φιλόξεντο.
Εὐλῆς.

α. Μ.

Ἐν τῷ περὶ Ἀθηναίων. v. Ἐρμῆ.
Candidus Historicus. Vide supra
Caddus.

Cantharus.
Θηροί. v. Ἀθηναίος.

Caucalus. v. Δημίον.
Cephalus Rhetor. v. Ἐπιτίμω.
Cephisodorus.

Ἀμαζόντι. v. Ὀντοῦ ἔσται.
Cercops Pythagoreus. v. Ὀρφαίς.
Charemon Philosophus, Neronis
præceptor. v. Ἀλέξανδρος Κιναῖος.
Charemon.

Τροπία. v. Ὡς ἔχ' ὑπάρχον.
Chamæleon.
Ἐν τῷ περὶ Θέο πιδος. v. Οὐδὲν πρὸς τ' Δ.

Ἐν τῷ περὶ Σατύρων. v. Ἀπώλεισας.
Ἀρείστο. Κύκλ.

Charax historicus. v. Ὀμηρο.
Charmides. v. Ἀδην.

Chionides.
Ἡρώσι. v. Ἀγρο.

Chrysippus. v. Κέρκυρας. Τιμοκρίτος.
Χάριτο. Θέσις. Ἀδηντο.

Ἐν τῷ περὶ Καλῆ καὶ Ἡδοῆς. v. Λα-
ταυροκάκκατον.

Ἐν τῷ β. τῶν φυσικῶν λόγων. v.
πρόληψις.

Ἐν τῷ περὶ Χρησμῶν. v. Νεοτῆς.

Chrysothomus. v. Βοδλυγμία. Διαπ-
φάνην. Καταλύτω.

Ἐν τῇ Ἑρμηνείᾳ τῆς πρὸς Κερκυδῆς
Ἐπιστολῆς. v. Ἀεγία.

Cinestas poeta dithyrambicus.
καλασίλα.

Clearchus. v. Τετὶ τὰ Καλλικράτους.
Ἐν τῷ περὶ Ὀνόων. v. Νεοτῆς.

Hhhhh 3

Clear-

Clearchus Solensis. v. **κάρμος**. Ἀθη-
ναίης.

Clemens. v. **Ζάλλων**. Ἡρώς ὁ Πάλιμ-
βολος.

Clementis Stromatei liber. **Λεόντιος**
μοναχός.

Clidemus. v. **Ἀπεδά**. Ἡπείδιζον. Πύκνη.
Ἰης.

Clitarchus. v. **Σαρφάνης**.

Clitodemus. v. **Ἐπιπλάδιον**.

Crantor, philosophus. v. **Θέσσης**.
Σκίφης.

Craterus. v. **Ναυτοδίκης**.

Ἐν ἐννάτῳ τῶν ψηφισμάτων. v. **Νύμ-
φαιον**.

Crates. v. **Ἀλκμάν**. Ἰνιδίω. Ἀψάλα-
κτος. Γυπαρίους. Διαβάλλειν. Διαψα-
λάττεισθαι. Παρυσία. Προκαπία.
Σαρπηδονία.

Ἐν τῷ περὶ Ἀθήνην ὁμοσιῶν. v. **Εἰρε-
σιῶν**. Κυρήνιος.

Ἐν Γάτοσι. v. **Ἰς** Διόρ.

Ἡρώσι. v. **Ἀφάρα**.

Παιδικαίς. v. **Ἄλλο**. ἔπρον.

Τόλμαις. v. **Ὀνος** ἐρμαλ.

Crates Aristarchi Grammatici ampu-
lus. v. **Ἀρίσταρχος**.

Crates Thebanus. v. **Ἀναξαγόρας**.
Ἀπολλώνιος.

Cratinus. v. **Ἀναλίων**. Ἀνακρίσθαι.
Ἀνακρίπην. Ἀναπλεῖν. Ἀνδρεῖος
λυπηταί. Ἀπογοί. Ἀξίος λαβεῖν.
Ἀπαλλάσθαι. Ἀποκρίσθαι. Ἀπορεῖν.
Βάδις. Βώσων. Δραπέτης. Αἶγλη. Αἶξ
ἑρβία. Εγκυρησθαι. Εξόδιον. Ἐπηγή-
κλις. Ἐπιλησμέτατον. Εὐερον. Κλειδῶ-
νις. Κωνάς. Δέρηθ. Μισήτιν. Ναξι-

εργής. Ὀλόφανος. Ὡ τάν. Παιδικά.
Πολύμητος. Πρόσιος. Ρύβδην. Ρύγ-
χος Σφακελίζοντες. Ἰππελα γ. Ψαμ-
μακοσιγαργαρά. Ψύρα.

Ἐν Ἀρχιλόχοις. v. **Δίος** ψήφου.

Βικτόλοις. v. **Ἀνδρακάς**. Ἀνείσιος.
Ἀπακλινύται.

Δηλιάσι. v. **Ραζῆν**.

Διδασκαλίαις. v. **Ἀναρύπην**.

Διοκτιαλεξάνδρην. v. **Ἀνεπαγγέλ-
τῳ**. Ἀνητίς.

Δραπέτισι. v. **Ἀμαρῆν**. Ἀνικασα-
δε. Ἀποπάτημα. Κυβηλίσαι.

Ὀνῶνεται. Ὡς.

Ἡρώσι. v. **Ἀνικαίς**.

Θρατίαις. v. **Οκτώπην**.

Μαλθακοῖς. v. **Κυλλήπ**.

Ἐν Νεμέσῳ. v. **Χαῖρις** κισθ.

Νόμος. v. **Ἀλώπηξ**. Ἀποτοματί-
ζεν. Κρή.

Ὀδοσῶσι. v. **Ἀδυρμα**.

Πανόπταις. v. **Κηκίδεῳ**. Παιδικά.

Πυθαγορεῖσθαι. v. **Σενοφάνης**.

Πυλαία. v. **Εὐερον**. Τὸ παρὸν εἰ.

Πυλαίαις. v. **Ἀμύνασθαι**.

Πυτίνη. v. **Ἀρσῆχην**. Ἀφείλεια. Δεσ-
μώτης. Δωδεκάκρενον.

Σερμφίοις. v. **Ἀμοργαί** (Σερμφίσις).
Σταθερόν. Τελεικῆσαι.

Τροφωνίω. v. **Λίρεσθαι**.

Χάρισι. v. **Ουρανία** αἶξ. Παντελίσκος.
Ῥαδαμάνθυς.

Ὀρεσις. v. **Μαρίλη**. Παιδικά. Πυ-
ρορραγής. Ταῦτα πρῶτον.

Creon.

Ἐν αἰ. Ῥητορικῶν. v. **Εὐκλερυδὴ**-
μῶς. Νιδάριον. Φακιδίον.

Criton.

Criton.

Ἐν Γετικαῖς. v. Ἀργεῖ, ὅς ἐστ. Βωωταῖς.
Γέσοι. Δεισιδαιμονία. Ἐνεμημόνων.
Καθίσταμαι.

Crobilus. v. Οὐλοφαγία. Τιμαχίδας.
Ῥόδ.

Ctefias.

Ἐν Περιπλῶ Ἀσίας. v. Σκιάποδες.

Cyclus Epicus. v. Τόμισια.

Cyprius Poeta. v. Ὀν. ὄνομα.

Cyrillus Magnus. Ἐκ eo proluxus
locus contra Ispadones & eunu-
chos adducitur. v. Σπαδάων.

D.

Daduchus. v. Γενέθλι.

Damageti Heracleotæ Epitomē scri-
psit Demosthenes Thrax. Δημοσθ.

Damascius. v. Ἀγαθοεργία. Ἀρχινοία.

Ἀρχίσκοπος. Ἀδρυπλ. Ἀδύτης.

Ἀπέραιον. Ἀκροατής. Ἀκρόπολις.

Ἀμύχανον. Ἀνδρωπ. τὸ προσηγ.

Ἀπῆγιν. Ἀπόσπαρα. Ἀτλία. Ἀφέλεια.

Βλακεύεται. Γελασίων. Διωλύγιον.

Δαμνίος. Δαῖρος. Λιδεῖος. Βραχίης.

Ἐνδόμυχος. Ἐπ' ἐλάχιστον. Ἐπιτί-

θησι. Ἐπιφάνιος καὶ Εὐπρ. Ἐρμαῖον.

Ἐρως τὸ πρ. Εὐμοῖρία. Εἰδωλόν. Ἠνεί-

χοιο. Ἰδιωτης. Θοῖνη. Κάριον. Ὀσιον.

Χωρ. Ὠτα. Παρίσσοθα. Πίκος. Πλα-

δαρον. Προσπονήθη. Πρόστοιτε. Πυργύ-

ται. Ρητορικὴ. Ρυθμίζ. Σκιάφειρων.

Στοργία. Συνήσας. Συριανός. Τάτ-

ταρα. Τεκμήριον. Τετραγών.

Θελία. Φιλατομία. Χερσεντίας. Χρ-

μαλίσμος.

Εἰς τὴν Φιλόσοφον ἱστορίαν. v. Γρηγό-
ριος. Ἰφικράτιδες.

Daniel. v. Θύρας.

David. v. Ἄβυσσον. Ἀγίασμα. Ἀκανθα.

Ἀκηδία. Ἀλλοτριῶς. Ἀμωμος. Ἀνδομα-

λογησόμεδα. Ἀξίωμα. Ἀπολύων. Ἀπο-

σκορακίζει. Ἀσεβῶν. Ἀσκός ἐν πάχῃ.

Ἀπκρία. Ἀφρων. Βασάν. Βίβλοι Θεῶ.

Βεσχυῶν. Γαστήρ. Γεαρμασίης. Δια-

βέλιον. Διαθήκη. Διακινή. Διαλογή.

Διεξόδους. Διέσειλον. Δυνασίων. Λιών.

Λίτημα. Ἐγκάθηται. Ἐκτασίς. Ἐνέκο-

ταν. Ἐξάπινά. Ἐπαινέει. Ἐπεσήμε-

ξαν. Ἐρημικῶ. Ἐτυρώθη. Εὐθέ.

Εὐρίκα. Εἰκὼν. Εἰσβολή. Ἡμέρα δυνά-

μως. Ἡμέρα πορ. Θεός. Δαβ. Θεω-

σις. Κασσία. Καλὸν υγίς. Κασάπαγ-

σις. Κατέρριψας. Καπύθυτον. Κέδρου.

Κεραξομαι. Κέρας ἰχ. Κισῶ. Κλη-

ρ. Κωτίλη. Κωφής. Κρίματα. Κρύ-

φιοι. Λάκκ. Λητός. Λόγμαι.

Λυκαρῆτης. Μάρνα. Μασχά. Μη καλὰ

πράτης. Μονοχηνή. Μονόκερας. Ὀδός.

Ὀρέματα. Οὐκ ἐξελύσθη. Οὐ τοι. Ὀνύ.

Ὀδίνος. Παραζήλη. Παροστήσομαι.

Παῖδες. Περίβλαστον. Πρώτης. Προ-

κατάζωμαι. Προτήλυτ. Πρόσω-

πον. Πρώ. Πυκαλῆσι. Πύλας δι.

Σελήνη. Σκότ. Σοφός. Στέαρ.

Συμτέλειαι. Συστροφή. Σχονία. Τάνις.

Τίς, ἀντὶ τ. Τὸ ἀνταλλαγμα.

Τριψός. Τροχός Δαβ. Τιδωρ διαπ.

Τραυλίζω. Τριπ. Τριπ. Τριπ.

Τροχός.

ὑποσκέλισαν. Ὑσσωπ. Ὑ. Τὰ θεῶ.
 Ὑψος. Ὑψετι. Φημι. Φῶς. Φρέαρ.
 Χῆρα. Χοῦς θαν. Χείρις. Χείρμα.
 Ψεύδος. Ψόα.
Demagoras. v. Ἀλκωνίδες.
Demetrianus Criticus & Mathematicus Ravennas. v. Ἀσπάσιος.
Demetrius. v. Ἀκὴ. Ἰσαῖος.
Demetrius Phalereus.
 Ἐν τοῖς περὶ Νομοθεσίας. v. Παρά-
 τασις.
 Ἐν γ' Νομοθεσίας. v. Σκαφηφόροι.
Demetrius Scepsius. v. Ἀδράστια.
Democlitus περὶ πυρσῶν. v. Κλεάστους.
Democritus Abderita. v. Ἀ. ἄ. ἀναγ-
 κῶν. Σοφιστῶν. Εὐετώ. Εἰμαρ-
 μένῳ. Πένθαθλος.
 Περί τῶν ἐν Ἀδῶ. v. Τριτογένηα.
Democritus Historicus. v. Ἰνδᾶς.
Demom. v. Δωδωναῖον. Ἡ δὲ χαλκήτης.
 Ἡ φάσμα θ. Ὅρες. ἄγων. Σαρδάνης γ.
 Φοινίκων σ.
 Ἐκτὴ Ἀτθίδι. v. Τριτοπάτορες.
 Ἐν τῷ περὶ Θυσιῶν. v. Προκώπια.
Demophon. v. Δορύχων.
Demosthenes. v. Ἀγραφίς. Ἀσολογία.
 Ἀκρετός. Ἀλαβασθῆρας. Ἀλογία.
 Ἀμφισβητῶν. Ἀμφοπρόπλεον. Ἀνα-
 σκευασάμενος. Ἀνήκη. Ἀνήκεον. Ἀν-
 τέχει. Ἀντικαλλαστῶν. Ἀξίον
 οἰρήτ. Ἀξίον, ἐπὶ ὧ. Ἀπαγε. Ἀπαλ-
 λάξας. Ἀπεργακῶς. Ἀπείλθη. Ἀπο-
 ἡμῆσατο. Ἀπογνῶς. Ἀποκρηκτῶν.
 Ἀποκρίθητι. Ἀπολογίζω. Ἀπομι-
 ᾶσας. Ἀποψηφίζοντα. Ἀποψηφι-
 σάμενος. Ἀπροβαλλῶν. Ἀττικ. Ἀφίς.
 Γέρρων. Γραμματοκόφων. Γραφεύς.

Δαπανῶν. Δαῦρο. Δημοπρόδρομος.
 Διαδραμε. Διακαχημένον. Διαχερο-
 τομία. Διαγυγίαν. Διφών. Δοκι-
 μαδῆς. Εὐκρατία. Εὐεργύσις.
 Εὐεργισμῶν. Εὐόρετον. Εὐπλᾶ.
 Εὐωμος. Εὐλοκρασία. Επαγγελία.
 Επιτρέπων. Ερατῆας. Ἰππαρχος.
 Τύρ. Θέμενος. Θιάσις. Θύρα γρ. Κα-
 θελῶν. Κακίστως. Καταχεροποιᾶν.
 Κλίσας. Ὀνήτωρ. Ὀκισκία. Ὀρεθ.
 Ὡμδαμῶς. Ποα. Πάμματα. Προβο-
 λας. Πρόπαιπτα. Προπίνη. Ῥήτωρ.
 Σημῶς. Συνημῶν. Τάλαστον.
 Τραγικός π. Τρόμος. Φάσις. Φω-
 κίων. Φοινικίδα. Κάρακα. Χερνίβων.
 Χρήσαι δύο.
 Ἐν τῷ ἑξ Ἀγνίς Κλήρι. v. Προκλήσις.
 Ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀδελφῶν. v. Δυσίμα-
 χος. lege ἀπλῶν.
 Ἐν τῷ κατὰ Αἰγίαν. v. Ἀποκρίθητι.
 Επικράτης. Ἀδῶν. Εὐπαθᾶτο.
 Ἡράκλεια. Ἰσθμ. βαῖνον. Μύροι ἐν
 μ. Νεῶσι. Ὅτι ξένος. Προβαλλο-
 μένος. Προβαλλόμενος. Προπύλαμα.
 Σύγκλητος.
 Ἐν τῷ κατὰ Ἀνδρόβιατος. v. Ἀνδρῶν.
 Ἀντρυαφεύς. Ἀπογραφή. Εὐρησά-
 δης. Εὐεργιστῶν.
 Ἐν τῷ περὶ Ἀπατέρων. v. Εὐγενος.
 Ὀφεινιον.
 Ἐν τῷ κατὰ Ἀφᾶβ. v. Ἐκδοῖς.
 Κεφαλὴ. Συμμορία.
 Ἐν τῷ περὶ Ἀφοβον. v. Τὸ μάλισ.
 Ἐν τῷ κατὰ Αἰρεσιγῶν. v. Ἀνα-
 σίσω. Ἀνδρῶν. Βαλεῦσας. Γνω-
 σις. Εὐφριάται. Εὐδοκίς. Εὐδος.
 Ἐναγ. Ἐν θεωρίᾳ. Δημ. Ὀμῶ
 ἑγγύς.

ἐγγύς. Πληρωτής. φάρμακος.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους. V. Ἀνδροληψία. V. Ἀζοτες. Ἀπεχοίνισι. Ἀποφύγειν. Λιδάσασθαι. Ἐδνθ. & μ. Ἦεν Θεισμός. Ναδεία. Ὀδός. Ὀκάτωσαν νόμ. Ὅτι αἱ ἀλόντις. Οὐκ ἀναγκήσομαι. Πενέσαι. Σκῆψις. φαῦλος. Δημῷ. Ἐν τῇ πρὸς τῷ Βυλῆν καὶ τῇ Δῆμον Ἐπιστολῇ. V. Ἐργολάβθ.

Ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον. V. Συνέλιμήθη. (Sediege, Ἐν τῷ πρὸς Διονυσόδωρον.)

Ἐν τῷ κατὰ Διονυσόδωρον. V. Τέως.

Ἐν τῷ Ἐπιταφίῳ. V. Αἰγῆσαι.

Ἐν τῷ πρὸς Ἐπιτελεσερχήματ.

V. Ἐφίερον. Ἐν τῷ πρὸς Εὐβελίδην. V. Γαμηλία. Δίκη. κρίσις.

Ἐν τῇ πρὸς Εὐβελίδην Ἐφέσι. V. Πόρθ.

Ἐν τῷ κατὰ Εὐέργει. V. Πρὸς τῇ πυλίδι.

Ἐν τῷ κατὰ Θεοκρίτῳ. V. Ενδεκάζοντας.

Ἐν τῇ πρὸς Καλλικλέα. V. Ἀποικοδομῆς. Χλιδθ.

Ἐν τῷ κατὰ Κόνωνθ. V. Αὐτολήκυδαι. Ἰδία. Ἰδία. Λίδος. Μελύτη. φαῦλον. τὰ ἀπλ.

Ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντθ. V. Ἀπομάττωσαι. Αποστολαί. Ἀρτεμισίθ. Βασκαίην. Γέρρα. Ἐκ πενισίας. Ἐπαρόμθ. Ἐπιτάχισμα. Ἐπιχάρε. Εὐοί. Ἡγμένων συμμ. Ἡγήμων. Ἡκρωτηλειομθ. Θεμισαν. Θεογόντων. Θεοκλειης. Λαρυγγίζων. Λεύκη. Λόγυ τ. Μανυχία. Μύρτης. Μυρτάνων. Νεβερίων. Νέων. Οἰκίσκρ. Ὀνομάζων. Οὐκ ὅτι τῆς

αὐτῆς. Παράσημθ. Παρελθῆν. Περιλάθ. Πομπήας. Πορθμός. Προβαλλομένης. Σάβου. Σιμός. Σίμυλθ. Στρεπής. φρεάθ. (Vide etiam paulo inferius, Ἐν τῷ πρὸς Στεφάνῳ. Est enim eadem oratio.)

Ἐν τῷ πρὸς τῷ Λακρίτῳ Ὁδωγαφῇ. V. Πεντηκοστή.

Ἐν τῷ κατὰ Λεπτίνῳ. V. Ἀνταπατήσαι.

Ἐν τῷ πρὸς Λεπτίνῳ. V. Ὁρα δῆ.

Ἐν τῷ κατὰ Μιδῶν. V. Ἀμα. Ἀσερβη. Βιαιων. Ξυλλαβῆν. Οἶον. Πεντηκοστή. Προβαλλομένης. Ρύβια. Σπυδαζω. Τίμημα.

Ἐν τῷ κατὰ Νεάρεας. V. Ἀποπεφασμάρον. Ἀτλίκισμός. Ἐκφυλλοφορησαι. Κυνέας. Ὀκάτωσαν V. Πωλῆσι.

Ἐν τῷ κατὰ Νικισεράτῳ. V. Ἀρχαίων.

Ἐν τῷ πρὸς Νικισερατον. V. Περατοίχων.

Ἐν τῷ κατὰ Ὀλυμπιοδώρῳ. V. Ἀνθυπωμοσία. Ἐπεδικασε.

Ἐν τῷ κατὰ Ὀνήτορθ β'. V. Ἀποκμηταί. Προσασία.

Ἐν τῷ πρὸς Ὀνόμαθ. V. Πινάκια. Σεσημασμένη.

Ἐν τῇ πρὸς Πωλαίνετον Ὁδωγαφῇ. V. Ἐπὶ Θεοσύλλῳ. Κρυχρίων. Μαρώτια. Παρακαταβολή.

Ἐν τῷ πρὸς Παραβεροβίας. V. Ἀσάθρητθ. Ἀσινδιστάτον. Ἀτλῶ. Δρυμός. Ἐπικράτης. Ἀθῆν. Εἰσκήρεια. Ὁρεπ. Πυνθάπασθαι. Τέως. Τποκορζίμενοι.

Ἐν τῷ ὑπὲρ Ῥηίρεον λόγῳ. V. Ἄμα.

Iiiii

Ἐν

Ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥοδίων ἐλευθερίας.
V. Ἀρτεμισία.

Ἐν τῷ κατὰ Σπυρίδην. V. Νεμεσία.

Ἐν τῷ πρὸς Σπυρίδην. V. Σικηή.

Ἐν τῷ περὶ Σπφάνου. V. Ἄμα. Ἀνα-
φοράν. Ἐξήτάδης. Καλαμίτης. Κατὰ
Ἰουδομαρτυρησάμενος. Κατηγορίας.
Κινάδος. εἰδ. Παραπαιτωκῶς. Σύλας.
Τερίμμα. ἑ. πτε. φάρμακον. (Vide
etiam supra, Ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφών-
τος. Est enim eadem oratio.)

Ἐν τῷ πρὸς τῶν Συμμάχων. V. Τί-
ρηις.

Ἐν τῷ πρὸς Συμμορεῶν. V. Κληρέχοι.
Κοινωνικόν. Ὁ κατὰ τὸν Συμμορέα. Τέως.

Ἐν τῷ περὶ Συντάξεως. V. Οἰπιδόδο-
ρος. Παρυσία.

Ἐν τῷ πρὸς Τιμόθεον. V. Ἀποσησά-
ρην. Λυκιεργίς.

Ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους. V. Ἐπρί-
φθαλμον. Ἦων. Ἱερομησία. Ναυκρα-
τικά. Ὅσιον. Ποδοκακκὴ Προσιμήματα.
Φαῦλον. εἰρ. φιλέψιμον.

Ἐν τῷ πρὸς Φαίνικτον. Ἀπλησμήνισ-
τον. Ἀπόφασις.

Ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. V. Ἀγνωμόνας.

Ἀρχαῖος. Ἀπία. Ἄτιμον. Βασαθρον.

Δυσωπόμεναι. Ἐθνικόν. ὁ μ. Ἐπικηρυ-
κία. Ἐφορμαῖν. Ἐχινικόν. Ἠλικία. Κατὰ

βολή. Κατὰ γέν. τὰ π. Μαλκίομεν.

Μάστρος. Μεθώνη. Μελίτη. Δημ. Μενέ-
λαον. Μετοίκιον. Μορῶν. Ξενικόν. Ξυλ-

λαβρίν. Ὀκινῶ. Ὀλυγυρήσσει. Ὀνυσκάς.

Παγάς. Πάραλ. Πεζοίπτερον. Περὶ

τῆς ἐν Δ. Περσοιχίζεται. Πανάκιον.

Πολιτεία. Πολύστρατον. Προβόλα. Προ-

πύλας. Πρατιμῶν. Πρωταγούστα.

Στρατηγοί. Σύμβολα. τὰς σ. Σύνταξις.
ἀντί τ. Τέως. Τὸς χμερῖς. Ἰπάγιστον.
Φύλαρχον.

Ἐν τῷ ἀ. Φιλιππικῶν. V. Ἀποσελάς.

Ἐν τῷ φιλιππ. V. Δεσπάρχης.

Ἐν τῷ ὑπὲρ φορμίων. V. Πραξο-
μίας.

Demoſthenes ab Atheniensibus
traditus Antipatro cum aliis ora-
toribus Hyperide, Himerzo,
Lycurgo, Polyenſto, Ephialte,
Thraſybulo, Charete, Charide-
mo, Diotimo, Patroclo, Caſſan-
dro. V. Ἀντίπατρος.

Demoſtratus. V. Δημοποῖητα. Χάρεξ.
δρος.

Dexippus. V. Ἀπὸ δῆ. Ἐπιμάλλων. Εὐ-
δαρώς. Παραπολύ. Παραχρήμα.
Πάλασση. Γαμαῖων δέχη. Σμιτόν.
Θησαυρῶν. V. Κωρικαῖον.

Diagoræ athei διαπυργίζοντες λόγους.
V. Διοποροῦ.

Dicæarchus.

Ἐν τῷ περὶ Μεσικῶν Ἀγώνων. V.
Σκολίων.

Didymus. V. Ἀλόν. Ἀδην. Γαμ-
λία. Ἐλευθερίον. Ἐξένιζεν. Θέρμα.
Κυψελιδῶν. Λυκιεργίς. Ὁξυθύμια.
Ὀρρον. Ὅσιν. Ὁ τάν. Παρασκήπια.
Πέλαν. Περὶ τῆς ἐν Δ. Περσέ-
ων. Ποδακάκη. Πολύστρατον.
Πωλῆσι. Προκάνια. Πρόπτεπτα. Προ-
σασία. Τάταζον. Τὸς ἐταίρους. Φαρ-
μακον.

Didymum audivit Appion. V. Ἀπῖον.
mulea contra Jubam scripsit. V.
Ἰόβας.

Didymus

Didymus Monachus. v. Ἀμῆς.
Dinarchus. v. Ἀγραφίς. Ἀνάγεσθαι.
 Ἀναλῆον. Ἀντέχθ. Ἀνιβόληθ ἐντῷ.
 Ἀπήχεα. Ἀπογνῆς. Ἀποπεφασ-
 μῶν. Ἀποσάξαι. Ἀπὸταφῶ.
 Ἀρχαίρεσις. ἐν. Βυλαία. Βυλευσεως.
 Βυλῆα. Γόργυος. Διάμετρο. Ἐξ-
 λης ὄν. Εὐανδρία. Θεογέντων. Κλι-
 μάξ. Καμπάδιον. Λογισαί. Μοχθῆ-
 ρός. Οἰκημα. Ομοσεκές. Οχρεῖν. Παλι-
 καίρετῷ. Παρὰ Φρυκλῶρεν. Τπόλο-
 γον. Τποφόνια. Φάσις. Χρυσοχοεῖον.
 Ἐν τῷ κατὰ Ἀχαιοκλήους v. Σκα-
 φηφόροι.
 Ἐν τῇ ὑπὲρ Αἰαίνης Ἰσηγορία.
 v. Καυμακίς.
 Ἐν τῷ κατὰ Ἀρχιεράτης. v. Ἀπο-
 ψηφίζοντα.
 Ἐν τῷ κατὰ Καλλίστου. v. Τπονομύ-
 οντῷ.
 Ἐν τῷ κατὰ Λεωχάρους. v. Δεῦρο.
 Ἐν τῷ κατὰ Λυκαργῆ. v. Καταλέ-
 σινον.
 Ἐν τῷ κατὰ Μεναίχμου. v. Πραγμα-
 τία.
 Ἐν τῷ κατὰ Πολυεύκτου. v. Αἰγῆον.
 Ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου Ἀποφάσει.
 v. Παραγγελία.
 Ἐν τῇ κατὰ Πολυεύκτου ἐκφυλλοφο-
 ρηθῆντῷ. Ἐνδύξ. v. Παλιναίρετῷ.
 Ἐν τῷ κατὰ Πυθῆ. v. Ἀπρότων.
 Καλλίας. πτερ. Καλαδεδέσθαι.
 Ἐν τῷ κατὰ Σπφάνου. v. Τπό γῆν οἶκ.
 Τύρρηικῶ. v. Περίσασιν.
 Ἐν τῷ κατὰ Φιλοκλέους. v. Πυθῆ-
 νοςθαι.
 Ἐν τῷ κατὰ Φορμισίου. v. Ἡλιονημένον.

Dinolechus. v. Ἰς ὑπὸ ῥόπ.
Diocles.
 Βακχῆ. v. Κακὰ κ.
Diocles Μυσικῶ γεγραφώς, pater
 Aitcidamantis Eleata philophi.
 v. Αἰκιδάμας.
Diodorus. v. Αἰνκατέστησαν. Γάλα.
 Ἐντῆνας ἐαστὸν. Ἐξακρῶθ ἔντες.
 Κλίμακες. Λυσίτελές. Παμνιῆς.
 Στεγανόν. Σύλλας, ὄν. κ. Συνεῖχων.
 Ἰπποτάς. Χαλάσω. Χρῶμα. τέτο.
 Ἐν τῷ περὶ Σταθμῶν, v. Τάλαντον,
 ὡς φ.
Diodotus. v. Δηλὶς κολ.
Biogenianus. v. Αἰεσῶ.
Diogenes Cynicus. v. Ἀναξιμένης.
 Ἀνισθῆνης. Ἀρτίσιππῷ. ἐπαρῶφα.
Diogenes Laërtius.
 Περί Βίων Φιλοσόφων. v. Τετραλογία.
Dion. v. Δρομοκλήρους. Ἐπιστάτης. Θῆλ.
 Ἐσάλλων. Ἡνδρῶθησαν. Μάρκῷ.
 βασ. Τπεξέχον.
 Ἐν Ῥωμαῖκοις. v. Βύας. Δοξασίας.
 Ἐδημῶθη. Ἐδικαμῶθησαν. Ἐνδυμιζό-
 μμοι. Ἡγαλλεν. Ὡς ἔπιστα. Ῥασην.
 Σταδίων.
 Ἐν β' τῆς δευτέρας Σωτάξως.
 v. Οὐδὲ Ἡρακλ.
Dionysius. v. Ἀγύρηνα. Ἀνιφάνης.
 Ἀρτίσιππῷ. Βασιλεύς.
 Θραξί. v. Πέλανοι.
 Ἐν Κτίσει. v. Περχιδῶκη. Τελμισῶς.
 Ἐν τῇ λ' τῆς Μυσικῆς ἱστορίας.
 v. Παμφίλῃ. Σωτηρίδας. Ἐπίδ.
 Ἐν Ῥωμαῖκοις. v. Νόπτι.
 Ταξιδεχας. v. Φορμίων.
 Ἐν Χρυσῶς. v. Ευελπίδης, τετυγ.

Dionysius Areopagita. v. Μοναχός.
Dionysius Halicarnassensis. v. Περι-
ποιήσι. Πλανεζία.

Dionysii Jambii discipulus Aristophanes Grammaticus. v. Ἀριστοφ.

Dionysius Milesius. v. Ἀδελμανός.
Ἐκαλῶ.

Diophantes. v. Ὑπατία.

Dioscorides. v. Πράσον κακ.

Ἐν τοῖς περὶ Νομίμων. v. Σκυτάλη.

Ἐν τοῖς περὶ Ὀμήρου Νόμοις. v. Ὀμηρος.

Diotimus.

Ἡρακλέης Ἀθλοῖς. v. Εὐρύβατ.

πον.
Diphilus. v. Καρδοκῆ v. Νεοτόν.
Πόρκ. Φιμοί.

Ἐν Ἀμάσει. v. Ἀθηναίης. Παλι-
τοκοποι.

Ἐν τοῖς Ἐναγίσμασι. v. Ψυλόν.

Πολυπράγμοι. v. Ραγδαίης.

Domnus Judaeus. v. Γέσι.

Daris. v. Ὡ τὸ ἱερὸν π. Πανύσις.
Λυγκεύς.

Ἐν τοῖς περὶ Ἀγαθακλέα. v. Εὐρύβα-
τος πον.

Ἐν τῷ περὶ Ἀγώνων. v. Σελίνος 5.

Ἐν β' Λιβυκῶν. v. Λαμία.

E.

Elephantine. v. Ἀσυνάσσα.

Empedocles. v. Ἡλίου. De eodem
v. ἀμύκλα. Ἀπολλωνίου, Ἀθηναιο-
ejus versus. v. ἄπικς Epigramma
in Acronem. Ἀκρων.

Entzon. v. Νῆξ. (Sed ibi legendum
est, Euphorion.)

Erastrioditus. v. Νῶροψ.

Ephialtes.

Ἐν φιλιππικῷ. v. Ὁ κάτωθεν γ.

Ephorus. v. Ἀέλων π. Ἐπὶ τὰ Μαν-
δραβέλη. Εὐρύβατ. πικηρός.
Κανός. Καρυκαῖος. Περιδωδαί.

Epicharmus. v. Ἀμάμυξ. Ἀναδο-
δεδά. Ἀναπέμω. Ἀφ' ἱερῶς.

Ἐκ πέντε κριτῶν γ. Κόνδυλον. Νῆφε-
οῖν. ὦν. Πρόχους. Ρέξαι. Ρησία-
χ. Σικελίξιν. Συβαρειακούς. Τὰ
Ταυτάλη τ. Ψύλλα. Ἀθήναι.

Ἀμύκ. v. Ἐγκομβώσασθαι. Κυδά-
ζουαι.

Ἐν Καματαῖς, ἡ Ἡφάστ. v. Ἡρα-
δὲ δεσμ.

Epicurus. v. γύνις.

Ἐν τινι τῶν πρὸς Ἰδομένη. Ἐπιστάλ. v. Πύθια.

Epicus Cyclus. v. Τελμισία.

Epigenes Sicyonius, Tragicus. v.
Οὐδὲν πρὸς τὸ Διόνυσον.

Epigrammata ex Anthologia edita.
v. Ἀ. Ἀ. Ἀβρόμι. Ἀβρός. Ἀγανω.
Ἀγε δῆτα. δεσ. quam plurimis in
locis.

Epigrammata ex Anthologia inedi-
ta. v. Ἀγορῶ. Ἀγρέμι. Ἀγρεῖφνα.
Ἀγροτέρης. Ἀδελφός. Ἀποτατ.
Ἀήτης. Ἀθώπλοτον. Ἀθρομα. Ἀκά-
ματῶ. Ἀκίτη. Ἀκροήσας. Ἀλέγοις.
Ἀμπελίων. Ἀμυδαλῆ. Ἀμφίδοτον.
Ἀμφίκλαστον. Ἀμφιλαφῆ. Ἀμφί-
ξιν. Ἀνερῶσα. Ἀντελάσι. Ἀπαρχε-
σθαι. Ἀπαρχοῖς. Ἀπαρχοῖς. Ἀπε-
πέχαι. Ἀπῆς. Ἀρίδες. Ἀρδροπεδαυ.
Ἀρπεδοῖς. Ἀρτιδαῖ. Ἀστειφία. Ἀπ-
μαγέλη. Ἀφαται. Ἀφελίον. Ἀχάιη.
Βάμβας.

Βάμβαξ. Βασταρμά. Βίτινα. Βλαύτη.
 Βολίς. Βοτηρέα. Βότορες. Βυμολγός.
 Βύτης. Βυφάγ. Βυφόρων. Βυχάν.
 Βυχίλ. Βυχαυφγγίτης. Βρόμος.
 Βροταλιγός. Βυότιον. Γαλλοί. Γαμ-
 ψόν. Γίλγυτες. Γενά. Γεώλοφον.
 Γομφιδόπα. Γερεύς. Δαρτίη.
 Δαί. Δαιδάλεον. Δαίτας. Δαρσυχέας.
 Δωδεκάδωρα. Δυσήχης. Αίλιον.
 Αίπυ. Εβρασεν. Εγκονίσσα. Ενδυτά.
 Επαίται. Ενυδροβίων. Εξαιτον. Επει-
 σόδιον. Εραπίδαυλ. Ερβρύ-
 χων. Ερμωναξ. Ετήρυσια. Ευαθή.
 Ευδίντα. Ευρίταν. Ευσπικη. Εύχ-
 θη. Εύβοΐται. Εύσσίφυλλον. Εύτατο
 Ήροει. Ήροστον. Ήδθα. Ήαχίματτα.
 Ήλκος. Ήωπός. Ήυν. Ήτυς. Θαλά-
 μη. Θαλαμηπόλ. Θαπτήμα.
 Θειφορία. Θείρερον. Θεμοτόπον.
 Θυλόπειον. Θηκτόν. Θιάσος. Θρίναξ.
 Θυώδες. Θύρε. Κάσιον. Κατήλυ-
 σιν. Κανσία. Κεγχρίτισι. Κεκρύφαλον.
 Κελαδύσιν. Κεμάς. Κημός. Κίρκον.
 Κημοί. Κηγίς. Κρίζων. Κόλον. Κόνα-
 β. Κορυβαστίων. Κοροφέροι. Κρα-
 νία. Κραντορες. Κρήται. Κυβελαις.
 Κυκά. Κύμβαλα. Κυνήχ. Κύπελ-
 λον. Λαβύρινθ. Λαγαρόν. Λάγυ-
 ρ. Λαλαγήμα. Λάτρης. Λάλαψ.
 Λεάντηρον. Λεχώ. Λήπνον. Λιβάδα.
 Λικμαία. Λιτός. Λοξή. Λαθητήρα.
 Λώπιον. Λωτός. Λυπρή. Λυογάνις.
 Μαλθακόν. Μαιμόωσα. Μελάμβω-
 λ. Μνιαρόν. Μυκήσαντ. Μύξα.
 Μύψ. Νάρε. Νάρεθξ. Νεοθηγι.
 Ζώνων. Ουδμήκοντα. Ουοπέπαντοι.

Ολιγαύλαξ. Ολυγηροση. Ολίγον.
 Όλη. Οροματός. Ορχοιά. Ορη. Ιτεγ.
 Ορείχαλκ. Ορίη. Ολασίβολ. Πά-
 μβαξ. Πέλακας. Πελώρ. Πέ-
 πατο. Περή. Πετάλοις. Πεφορυ-
 μόν. Πηρα. Πήντα. Πιληθέντα.
 Πιλήσει. Πίτυς. Ποδεώνες. Πολυ-
 αύλακ. Πολυγλεύς. Ποπάδες.
 Πρεών. Πρήνες. Πρεώνες. Πτύγμα.
 Ποιφύσων. Ρίη. Ρίπης. Ρόμ. Ρώ-
 πτες. Ρωπικά. Ρυτήρα. Ρυτόρα.
 Σάγαρις. Σαμύδας. Σαλός. Σκίπα-
 ρον. Σμήνη. Σπήλυξες. Σπύγος.
 Στέρφος. Στεππός. Στερόβιδας. Συγ-
 χίδα. Τα κόκκ. Τανυμηκίς.
 Τετρανθέντα. Τηθός. Τηλοπέταις.
 Τέρυη. Τριγύρων. Τρύπανα. Τρύδο-
 μη. Τύμπανον. Τύμπανος. Τπέρια.
 Τποπυθμίδιον. Τπνος. Φαδισίδαρον.
 Φάρος. Φάσγανον. Φελός. Φιχρόδε-
 νος. Φύλα. Φυρήν. Χαράδρα. Χαρη-
 γά. Χαριφύς. Χροός. Ψαφαρη.
 Ψατά. Ψαίσερα. Ψήκτρα.

Epiphanius Sophista. v. Απολλινάριος.
 Epistola Artaxerxis Regis Persarum
 ad Hytstanem, Hellepontii prae-
 sium. v. Ιπποκράτης.

Epitimides Cyrenaeus. v. Δρίσιππος.
 Eratosthenes. v. Ησίος.
 in libro IX. v. Ξύκ.

Scriptit de Sibylla Samia. v. Σ-
 Βυλλαιγεγόν.

Esaías. v. Διαφαιή.

Ethnicographus. v. Νακίων. Νάξης.
 οί έτυμολόγοι. v. τήροψ.

Evagrius. v. Μακαρί.

Eubulus. v. Απορήσια. Χάριον. Χρυ-
 σοχοϊον.

σοχοῖαν. versus de vino v. ὠ. ③.
 Ἡ Δαμαλία. v. Ἀσχος.
 Διονύσω v. Καφύπρος κ.
 Καμπυλιώτη. v. Ἀττικὰς Μανέως.
 Περιμανός.
 Euclius. ὁ Χρητιμολόγος. v. Ἀ. α.
 Eudemus. v. Φρυγιάδας.
 Εἰ τὴν περὶ Λέξεων Ῥητορικῶν. v.
 Ευγένεστερος κ.
 Eudoxus Gnidius. v. Αισχύνης. Κρίτων.
 Eudoxius. v. Αὐξένιος.
 Evetes Comicus. v. Ἐπαφρόditος.
 Eugenator. v. Φιλάργιος.
 Eugiton. v. Αἰσώπος Σ.
 Eunapius. v. Ἀμείλιχον. Ἀνστησίος.
 Ἀντρέθιζε. Ἀνῆψεν. Ἀπαγορεύειν.
 Ἀπεάτῃ. Ἀποτραχηλίζοντες. Ἀτά-
 ραλα. Ἀτέκμαρτον. Βαλάντιον. Αἰά-
 μετρος. Διενεγκέν. Διηυχενίξο. Διο-
 σμηρία. Δοῖμα. Ἐγκύκλιον. Ἐκμελές.
 Ἐλαιοδικαί. Ἐπικύδιον. Ἐυτράπιος
 ὁ εὖν. Ζεύγμα. Εἰσπομπή. Εἰσφρη-
 σάσαι. Ἰλη. Θίσσει. Κεγχάξ.
 Καρινδῶ. Κατακάνειν. Κωνσταντι-
 νος ὁ μ. Μακρόν. Μεγαλοπρεπής.
 Μελεδωνός. Μικρῶ. Μοχέων. Μυριέ-
 λικτος. Οἰδύσαν. Οἰσύναις. Ὅσρα-
 κη π. Παρακινῆτα. Παρατάται.
 Παυλῶ. Πρόβολος. Ρῦμα. Ρῦμη.
 Σερομάσης. Σταθερόν. Στίατα. Συν-
 τεκμηριώδης. Τπαίθριον. Χαριτέ-
 ρος. Χρημα. Φίλος.
 Eunapii Sardiani Chronographia
 citatur in v. Ρεφῖνος.
 Eunomius. v. Ἀέτιος. Αὐξέντιος.
 Euphemius Patriarcha CPol. v. Φα-
 τρία.

Euphorion tragicus Aeschylus F. v.
 Αισχύλος.
 Euphorion. v. Ἀτάριμιζον. Εὐφορ-
 κῆθης. Περιφορεῖσθαι.
 Εἰ Ἀπολλοδώρου. v. Ὁ κατωθεν v.
 Euphranor. v. Ἀπίων.
 Euphronidis discipulus Aristophanes Grammaticus. v. Ἀριστοφ.
 Euphronius. v. Κηρύλος. Μίτων. Πα-
 ραξοῦσιν. Διτρεφής. Διόδορος.
 Eurpolis. v. Ἀδραμύνειον. Ἀθηναῖον
 δυσβ. Ἀλλὰ γάρ. Ἀναρχηπύον.
 Ἀναρῦμα. Ἀντίπαληκτος. Ἀπακα-
 θεύδωσιν. Βασιλεύς. Βασίλειος.
 Γερροῖν. Βυκαφες. Βύχωνος. Ζη-
 τρεῖον. Καβέσας. Κομμάσαι.
 Κυλλός. Μισάχη. Παιδικά. Πρῶσι-
 σης. Σαπρόν. Ταμία. Τε. Τροφή.
 Τοῖς Ἰπποκράτους. Ἰώδες. Ἰαλός.
 Φαρμακοσκηναγὰς. Φῶτα.
 Δίξ. v. Ἀρμογή. Τάγυς. Κη.
 Αυτολύκα. v. Ἀναφλασμά. Ἀρε-
 κός. Φασίανοί. Φιτύσαι.
 Βάπτης. v. Ἀτρυφρος.
 Δημοῖς. v. Ἀγῆλαι. Ἀναβλυσιπῆ-
 σαι. Ἀνῆμάχης πατ. Ἀργύρεος.
 Νεανισκύνεται.
 Κόλαξ v. Λαφυγμός.
 Μαρυκά. v. Ἀμφορεαφές.
 Μικρῶ ὁ β. Φῶτα.
 Πύλας. v. Ἀνέγνωσαν. Ἀνῆρ-
 σεν. Ἀπλήγος. Ἀπύμοτος.
 Σφιγγί. v. Νεανισκύνεται.
 Ταξιαρχας. v. Ἀλφάτα. Ὅτις
 ἀκροαται. Ὡδε.
 Χρυσόγιν. v. Ἀπατάσημα. (Χρ-
 σφ. γίναι) Ὀμιλῶ. Τὸ Διός.
 Φαρμα-

Ψαμμακασιογράφος.

Euripides. v. Ἀγαλμα. Ἀλλήλων.

Ἀλωτὸν. Ἀνάπτυξιν. Ἀνδραποδίξιν.

Ἀνελήθριαν. Ἀπάγν. Ἀραῖτο.

Ἀρίστιππος. Σωκρ. Βέβηλος. Δυσπάλαιστος.

Ἐγεύσας. Εὐειπίδαν. Εἴτη.

Ἡπίρος. Ἰή. Ἰννοί. Κεροβάτης. Λίθων.

Χ. Λογισμός. Λογός. Παλαργινές.

Πενθερά. Πλεῖν. πλ. Περρῶνται.

Ραχίση. Τρεῖς ἔξ. Φήμη.

Αἶγν. v. Δεκατενεῖν.

Αἰόλῳ. v. Κλῆρος Ἑμ.

Ἀλκείδι. v. Κλεπτής. Οὐχὶ

μᾶλλον.

Ἀλκμήν. v. Ταῦτα μὲν πρὸς α.

Ἀνδρομάχη. v. Μὴ τ' ἔμιν.

Ἀνδρομέδ. v. Ἀλαχός. Εἴση.

Ἀντιόπη. v. Νόσον ἔχον.

Βάκχας. v. Ἀργαλεῶν.

Βελλεροφόντη. v. Οἴμοι. σκ.

Ἐκάβη. v. Χαλάσαι.

Ἐρεχθεῖ. v. Ἀνάστατοι βῆς ἑβδόμος.

Σελήναι.

Ἰππολύτω. v. Νῦν δὲ. Σαρμέν.

Δικυμίνῳ. v. Εἶδεα. (Λυκιμίνῳ.)

v. φαῦλον.

Μελεάγρῳ. v. Νῦν δὲ.

Μηδία. v. Ἀ. α. Μεσῶ. Σομένῳ.

Οἶνῳ. v. Ἑρακλείαν.

Ὀρέτη. v. Πελαγός.

Παρίδῳ. v. Πόλος.

Σισύφῳ. v. Σάφῳ.

Τυψιπύλῳ. v. Δωδεκαμύχανος.

Φοῖβ' memoratur in v. ἀναγυρέ-

στος.

Φρύξῳ. v. Τίς οἶδεν.

Eurycles vates. v. ἐγκατεμένθος.

* Eusebius pro Philostorgio.

Eusebius Rhetor, Casilonis F. Aleandri Rhetoris frater. v. Ἀλέξανδρος.

Eusebius Pamphili. v. Ἀγαπητός.

Ἰησῆς. Ωριγένης, ὁ καὶ Ἀδ.

Eustathius Sebaltenus Macedoniae sectae princeps. v. Ἀττικὸς,

Βασίλειος.

Euxenides Comicus. v. Ἐπίχαρμος.

Euthycles.

Ἐν Ἀταλάντῃ. v. βῆς ἑβδόμος.

Ezechiel Propheta. v. Λέβης.

F.

Fabula. v. Ἄδεν. Δικηδής. Ἄνεας.

Ἀρκας. Ἀρπυγί. Ἀλώρε. Ἡπεδανός.

Καρχαρέδης. Δαχός. Λίβυστα ὄρεα.

Λίς. Λόφος. Νεός. Πελαϊάδης. Πορφύ-

ρε. Σισύρα. Σκῶλος. Στυφελισμός.

Ταυτὶ μὲν εἰς. Φηλῶν. Ψαφάρη.

Vide etiam supra Babrii.

Favorinus Gallus. v. Ἀδελανός.

Francis hastae ἄγγωνες. v. ἄγγωνες.

G.

Galenus. v. Ἐφορῶ.

Ἐν τοῖς ἑπτοῖς. v. Φαόν.

Glossographi. ἁλμυρὸς. ὀνείαλα.

Gorgia Leontini mentio v. Ἀντιφῶν

discipulus Alcidas. v. Ἀλκι-

δάμας.

Gregorius Nyssenus.

Ἐν τῇ Κοσμογενείᾳ. v. Τοχαία.

Gregorius Theologus.

Ἐν τῇ εἰς τὸ μέγαν Βασίλειον Ἐπιτα-

φίᾳ. v. Ἀβαρῆς. (vid. Theologus.)

Hecataeus.

H.

Hecatæus Milesius. v. Ἀδελφικός.
Μοιχίδιον. Νάλα.

Ἐν τοῖς περὶ Τρομημάτων. v. Ἀλ-
κυονίδες.

Hegesander.

Hegesias pifithanatus. v. Ἀρίστηπος.

Helicon Cyzicenus in Ἀσχιόνες.

Heliconius. v. Ἀπίων. Ἀρριανός,
Νικομ.

Heliodorus. v. Σπυλάδος, Τεργάρης.

Heliodorus Periegetes.

Περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἀκροπόλεως.
v. Προτύλαμα.

Ἐν ᾧ περὶ Ἀκροπόλεως. v. Νίκη Ἀθ.

Heliodorus Hermiaz F. v. Αἰδισία.

Hellanicus. v. Ἀμφισμασία. Ἀνδοκί-
δης. Ἀντίρριχόντος. Νισαία.

Ἐν ᾧ Ἀτθίδος. v. Ἀρεῖ παγος.

Ἐν β' Ἀτθίδος. v. Μυνηχία. Στε-
φανοφόρος.

Ἐν τοῖς Βαβυλωνιαῖς Νόμοις. v. Σά-
μολξίς.

Heracleon. v. Τευτάζων.

Heracledes Lycius. v. Νικήτης.

Heracledes Ponticus. v. Εμπειδοτίμος.
Λύσιοι τ. Ὠρεσιχίς.

Heracledes Taricensis. v. Ἀμπλά-
κημα. Νάξης.

Heraclitus. v. Ἀγχιβατῶν. Ἀμφισ-
βατῶν. Ἀναρξίμητος. Ποσειδών
ῥωμα. Θέσις.

Heraiscus. v. Γέσιος.

Hermippus (Berytius, Historicus.)
v. Ἀβρων. Δημοσθένης Ἀθῶν.
Σίβυλλα.

Ἐν β' τῶν Ἀλεξανδρινῶν ἐν παιδείᾳ
δύλων. v. 159.

Hermippus (Comicus) v. Δαλοκαρ-
πῆσας. Λεωτροφίδης. Τραγωγεύς.

Ἀθῆνας γοναίς. v. Ἀνθῶν. Ἡδὲ ὅς.

Ἀστοπύλισι. v. Ἀγῆλα.

Δημόταυς. v. Λεπτολογία. Οὐφρωξίς.

Ευρώπη. v. Ραζίν.

Μοίραις. v. Ἰακχος. ὕμνος.

Herodis Attici discipulus Adrianus.
v. Ἀδριανός.

Herodianus. v. Ἀσπῖος. Ἐπαρόσια.

Ἡμαρ. Λαρινοί. Μαλιολοχίς. Πάρις.

Φαριμαδός. Λύπερος.

Ἐν Ἐπιμελισμῶς. v. Καταπράξις.

Ἐν Ὀμηρεῖ Προσφῆς. v. Μαρτυρία.

Τὴν παθόντα Herodiani in com-
pendium misit Aristodemus.

v. Ἀριστόδημος.

Herodicus Perinthius. v. Ὀρφαίς.

Herodotus. v. Ἀγῆ. Ἀγλαστῶν.

iterum. Ἀγχιόντες. Ἀθῆν. Αἰλαγί-
οντες. Ἀκρί. &c.

Ἐκ τ' βίου Ὀμήρου. v. Χρήμη. De

Herodoto vide etiam in Χάρις.

& ἐκαστῶν. Alius Herodotus De-

mocriti frater. v. Δημόκριτος.

Herodotus Olophyxius de Nymphis

& sacrificiis. v. Ὀλόφυξ.

Hesiodus. v. Ἀγαλμα. Αἰνῶν. Ἀλεξί.

Ἀερίχην. Ἀυτοῦ. Βλαμῶς. Δαίτας.

Διασφ. Δίκης. Δόρυ. Λιδάς. Ἐλεδ-
νη. Ἐπάχωνσε. Ἐπικλήτων. Εὐρέας.

Ζυγομαχίαν. Ἡμίστεα. Ἰώνα. Θέσις.

Θύμῳ. Κομῆς. Κυθέρεια. Κυνοκί-
Φαλῶν. Λέξη. Μαχλοσύνη. Μελίτη.

Μέτρησεν. Νῆν. Οἰμαρ. Ὀπλή. Ὀφ

πλέων.

πλέον. Ὀρακιάσας. Πηγάδας.
 Πρίννοι. Πρῶφες. Πυγοςόλῳ.
 Τένδ. Τέφρα. Τοῖς ὀρθῶς.
 Ἐν ὧ Καλαλόγῃ. V. Ὑπὸ γῆναι.
 Hierocles. V. Διαλέγοντο. Διότι.
 Ἐμποδῶν. Τέμναι.
 Ἐν ἁ φιλοσοφίῃ. V. Ἐμπό-
 δῶν. Λέγει.
 Hieronymus.
 Ἐν τῷ περὶ Τετραβδόποιων. Αναγυρά-
 σι. Ἐγκατακοδόμεσεν.
 Hippias Sophista. V. Τύραννος.
 Hippobotus. V. Αἵρεσις.
 Hippocrates. V. Ἀ. ἁ. Ἀχναί. Δέρτρον.
 Ἐμβόλιμῳ. Ἡβός. Κέδμαλα. Ποσι-
 πτερίδας.
 Hippodromum audivit Aspasius Ra-
 vennas, Sophista. V. Ἀσπασίος.
 Hippolytus. V. Ἀκαρος.
 Hipponax. V. Ἄρην. Βλάνος. Βάπα-
 λος. Ἐρμίας. ὁ ἐν Μυσάχῃ. Χαρε-
 δμός. Κελιδόν.
 Homerus. V. Ἀ. ἁ. Ἀβίος. Ἀβλη-
 χρόν. Ἀγάλμαλα. Γάγγης. Δις.
 Ἐν Ἰλιάδι. V. Ἀκρον. ἔ Corinno
 argutertum poematis sui sumsit
 V. Κόρινθῳ.
 Ἐν Ὀδυσσεύ. V. Ἀκρον. Ἀλα. Νέ-
 ναι. Νηληϊεύς.
 Hostanes. V. Ἀστρονομία.
 Hyperechius. V. Δίων βασιλεύς.
 Hyperides. V. Ἀγορεύσαι. Ἀκμάζα.
 Ἀκμή. Ἀλκίμαχῳ. Ἀλφίτας.
 Ἀμφισβητῶν. Ἀνδρα. Ἀνεπὸ πτω-
 χου. Ἀνέτον. Ἀντέχ. Ἀρεμίσσιος.
 Ἀφάρημα. Ἀφέντες πῶν ὑπὸ Ἀφίς.
 Ἀφύα. Βάσανθῳ. Βελύσσας. Διά-
 δεκ. Ἐλευθέρι. Ἐυήμερσανίς.

Ζυγομαχῶ. Θέσθαι. Θελήδεςον.
 Κακώσας. Καλαχαρτοσίαν. Κεραν-
 νύσι. Κομιστικά. Κωδία. Μοιχίδιον.
 Ναυκληρῳ. Νέμαι πρ. Νικάνωρ.
 Νόθια. Ὀβολοσάτα. Ὀξυθύμια.
 Ὀρθήν. Ποδσεράβη. Πωλᾶς. Πωλη-
 τήριον. Ρόδιον. Σύνταξις. ἀντὶ τ.
 Τελακάς. Τποσησάμῳ. Φιλοτη-
 σία. Φρονηματιοθῆναι. Χάρα.
 Ἐν τῷ κατὰ Ἀντιθέτη. V. Σκεῦθῳ.
 Ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογέιτονα. V. Ἀπε-
 ψηφίσατο. Ὅσιον.
 Ἐν τῷ κατὰ Αὐτοκλέους. V. Μηλέβιος.
 Ἐν τῷ κατὰ Δημάδου. V. Διτὴ πόλις
 Μ. Ὀξυθύμια. Παρεῖαι.
 Ἐν τῷ κατὰ Δημαρχίῃ. V. Θελή-
 δέσθαι.
 Ἐν τῷ κατὰ Δημοσθένους. V. Ἀρι-
 τῶθῳ. Καλοτομή. Νικάνωρ. τρεῖς.
 Παεργεφῆ. ἔ μ.
 Ἐν τῷ Κυθνακῷ. V. Θαράλιον.
 Ἐν τῷ κατὰ Πασκλέους. V. Συμμερία.
 Ἐν τῷ κατὰ Πατροκλέους. V. Αὐλαία.
 Νεκίας. Παερίβου. Φορβαντήον.
 Ἐν τῷ κατὰ Πολυνέκτου. V. Ἀγορεύς.
 Ἀνασυντάξας. Συμμερία.
 Ἐν τῷ πρὸς Τίμαιον. V. Παιδαῖον.

I.

Amblichus. V. Ἀβρα. Ἀκόλας.
 Ἀναγκαῖα. Ἀπεργμόνας. Διακω-
 δονίσω. Ἐμπροσθῶν. Ζηλοτομία.
 Ἡδῆ. ἀντὶ τ. Ἡκίσα. Συμψήσας.
 Συχνῶς. Τελαμών. Τελώνης. Ὑπε-
 ξίπεμψεν.
 Ibycus. V. Ἀμπάκλημα. Ἰβύκων ῥησ.
 Μήτοι. Σέλιον. Χάθῳ. καί.
 Joannes. V. Διῆγε.

Kkkkk

Joannes

Joannes Evangelista. v. Βηθανία.

Joannes magnus Ecclesiae Diaconus
& Logotheta generalis. v. Ἀρτέ-
μιος, Γυνικός.

Job. v. Ἐτραχηλίαςεν. Κόμη. Σιωτέ-
λαι. Ψελλίω.

Jobas. v. βλήνυελ.

Ἐν β' φθορᾷς Δεξίως. v. Σκομβερίσαρ.

Jon Chius. v. Διδυραμβοδιδάσκαλοι,
Τμήεις, ὡ Μ. Ἀθηναίος.

Josephus. v. Ἀβάσκωος. Ἀδεια.
Ἀθροίξ. Ἀκροσίας. Ἀκρότομος.
Ἀλαζονεία. Ἀμφορεύς. Ἀνεπικλή-
τως. Ἀπαξ. Ἀπεριδομαί. Ἀποδόν.
Ἀπαλαβάντες. Ἀποσημνήσθαι.
Ἀποσυγνύτες. Αὐτόθεν. Ἀχθηδών.
Γυμνοπαυδία. Δεξιός. εὖν. Διφηλα.
Διασκεδαννύσσι. Διαγνέσεται. Δικη-
ῶν. Ἐκεχρησία. Ἐμελλῆσεν. Εὐεχ-
νίται. Ἐμπαροπύντες. Ἐνδάνυμι.
Ἐνθάσσι. Ἐξαλλομένους. Ἐξόν. Ἐπι-
κατέσις. Ἐπικλάσας. Ἐποφθαλ-
μίσας. Ἐρρίψε. Ἐσπάρσας. Ἐσχεδιά-
ζον. Ἐπχυρίσει. Εὐκλεια. Ἰησὺς.
Ἰᾶτος. Ἰαχυρός. Θαλάπόμενοι. Θάμνος.
Θηασμοί. Καθεῖτο. Καταμητάρμενος.
Καταχελιδίσω. Κατέδη. Κατωμα-
δόν. Μετωρεός. Μηδαβα. Μῶρεα.
Νάκω. Νεμσηθίς. Νόνακτα. Νο-
φθαλῖται. Ὀρφατός. Πάμβορον.
Παραβολή. Παραφυλάσσω. Παρε-
δίττω. Παπλημένη. Περιεσίαιμος.
Πολεμίζω. Προαλίσασις. Προσειλη-
φωτος. Προκληδοιζόμενος. Ρόδιον.
σ. ῥῶξ. ῥύσια. Σάγη. Σταδερών.
Στέγη. Στιβαρόν. Στεφτηγιάν.

Στύπη. Τεθακός. Τραχηλίζω.
Ἰσπληξ. Φάκαλλον. Φθῆται. Φαν-
κίδα. Φυλότης. Χαλκιδίτης. Χρήμα.
χε. Ψυχρός.

Ἐν Ἀρχαιολογία. v. Νόμβα.

Ἐν τῇ Ἰστορίᾳ τῶν Μακκαβαίων.
v. Ἐθνοπάκτης.

Isus. v. Ἀγεής. Ἀγοί. Ἀειλογία.
Ἀλκροπολική. Ἀμαζόνειος. Ἀμιπ-
πύ. Ἀναγινωσκειν. Ἀναγκάων.
Ἀναδικάσασθαι. Ἀνπιτιώσι.
Ἀπολαύειν. Ἀποφορεῖν. Ἀφίς.
Ἀφοσιμέθαι. Βόθυς. Βελεύσις.
Γενήται. Διαγορεύων. Διαμεμετη-
μένη. Διδέσθαι. Ἐκδικάσασθαι.
Ἐκπληθεύσας. Ἐμποδόν. Ἐρεσ-
κωμένη. Ἐπισημαίνεσθαι. Εἰσαγ-
γελία. Θιάσος. Κατωκοδόμηται.
Κηρυκία. Κλητήρες. Νοθεία. Ὁμοῦ.
Ὀργεῖνας. Ὀρον. Ὀσιον. Παλίνοςκιος.
Παρεγγύσει. Πατρώων. Προσέτη-
σας. Τέλμα. Φασκώλιον. Φέλα.
Χίλοι. Χρήται δύο. Ψευδοκλησία.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀνσίβιον. v. Τέως. (Sed
ibi scribendum est, Λυσίβιον.)

Ἐν τῷ πρὸς Ἀπολλόδαρον. v. Ἀπε-
γασαίμεν.

Ἐν τῷ πρὸς Ἀρκετογέστον. v. Διά-
δοσις.

Ἐν τῷ πρὸς Διοκλέους ὕβρεως. v. Κα-
ταδικασάμεν. Τελιτήρ.

Ἐν τῷ πρὸς Δωρόθεον. v. Ἐπιτήθη.
Ὁμῶ. ἑγγύς.

Ἐν τῷ κατ' Ἐλπαγόρεα καὶ Δημο-
φάνους. v. Μεταίσιος.

Ἐν

Ἐν τῷ πρὸς Ἑρμῶνα. V. Ἀνάκαιον.
 Ἐν τῷ πρὸς Εὐκλείδῃ. (leg. πρὸς
 Εὐλείδην) V. Τελιέφαλλος.
 Ἐν τῷ πρὸς Εὐμαθὺς εἰς ἐλδοθε-
 ρίαν ἀφαιρέσει. V. Εμποδών.
 Ἐν τῷ πρὸς Καλλιμαχίῳ. V. Ὀμῆ.
 ἐγγύς.
 Ἐν τῷ κατὰ Καλλιφῶνιν. V. Ἐπι-
 τέλειαις.
 Ἐν τῷ πρὸς Δυσίβιον. V. Ἐπίδικος.
 τείας.
 Ἐν τῷ πρὸς Μανερράτῳ. V. Περιώ-
 κιον.
 Ἐν τῷ πρὸς τῆς Μητρώας θυγατρὸς.
 V. Ἀπορωτάτος.
 πρὸς Ὀργεῶνας. V. Ὀργεῶνας.
 Ἐν τῷ πρὸς Πύθωνος. V. Λαοσασίς.
 V. Κλητήρις.
 Ἐν τῷ πρὸς Στρατοκλείᾳ. V. Μῦον.
 Ipidorus. V. Ἀρχηγός. Ἰωάννης Ἀνίσχ.
 Καλαγγῶ. Σπυδῆ.
 Isocrates. V. Ἀγωνιῶν. Ἀγωνιῶ. Ἀδελ-
 Φαίος. Διαμετρίτης. Ἀπαριθμησό-
 μενος. Λυδέντης. Διάδοσις. Δισκα-
 ρηφισάμεθα. Ἐπισημαίνεσθαι.
 Ἡλιωδμήνρον. Ἡπειρον. Θεραπναί.
 Καρῆς. Πύργος. Συγλαφῆς. Συνί-
 πτεσι. Φαῦλον ἔρ. φιλεργός. Λυ-
 σίας.
 Ἐν τῷ περὶ Ἀντιδόσιως. V. Ονήτωρ.
 Περίστατοι.
 Ἐν τῷ Ἀρεοπαγίῳ. V. Ἐπιθέ-
 τας.
 Ἐν τῷ Ἀρχιδάμῳ. V. Μαροαλίς.

Ἐν Βασίρει. V. Λογισμός. Παρρη-
 σίας.
 Ἐν τῷ πρὸς Εἰδοθέῳ. V. Χιάζων.
 Ἐν τῷ περὶ τῆς Εἰρήνης. V. Κακῶς
 εἶδ. φυλή. Ἰσ.
 Ἐν Ἐλένης ἐγκωμίῳ. V. Διάδοσις.
 Ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ. V. Ἀντίδοσις.
 Ἀπολελοιπότες.
 Ἐν τῷ Πανηγυρικῷ. V. Ἀπολελοι-
 πότες. Ἀρχαῖος. Ἐπίστατος.
 Κληρῶναι. Κυρῶν τρ. Παρὰ γρ.
 Φη. Παρὰ κλησίς. Πολυτεία. Πρω-
 τομῶν.
 Ἐν Παραμένεσθαι. V. Συλλαβεῖν.
 Ἐν Τραπέζῃ. V. Σκητῇ.
 Ἐν τῷ κατὰ τῶν Σοφιστῶν. V. Μῶ-
 στεγγυῶνται.
 Isocratis discipulus Androtion. V.
 Ἀνδροτίων.
 Ister. V. Θιός. Σοφ. Λαμπαδίος. Τρῶ-
 τόμησις. Φάρμακος.
 Ἐν γ' τῶν Ἀτάκτων. V. Ταυροπέ-
 λαι.
 Ἐν ταῖς Ἀττικαῖς. V. Ἀμνόν. Περίστιας.
 Ἐν α' Ἀττικῶν. V. Τιτανίδα.
 Ἐν ταῖς Ἐπιγραφομῶναι Μελοποιῶναι.
 V. Φρυγίς.
 Ἐν τῇ Συναγωγῇ τῶν Ἀττικῶν.
 V. Ἐπὶ τῇ.
 Ἐν β'. τῆς Συναγωγῆς. V. Ὀμο-
 λῶν.
 Juba. Vide supra Juba.
 Julianus. V. Ἀπὸ τῆς Οὐδ' ἔχει. Χρή-
 μα. Ψυχισμός.

Julianus ἐπὶ Ἐπιστολῇ. v. Ἀμφίων. Ἡρό-
δοτ. Δ. Μισανίος. Καπ.

Ἐν τοῖς Κρονίοις. v. Ἐμπειρότιμ. Ἰω-
λιανός, ὁ Παρ.

Julianus reprehensus v. Ἀνάκ. Ἀ-
βάνι.

Juliani Parabata Epistola ad Porphy-
rium, de inqvirenda Bibliotheca
Georgii. v. Ἐπιστολῇ

Julianus Chaldeus. v. Ἀρνεύς.

Juliani Rhetoris discipulus Alexan-
der Calitonis F. v. Ἀλέξανδρος.

Julius Africanus. v. Ἰούλιος.

Ixion.

Ἐν τοῖς Λέξεσι v. Λογοπολιέσθαι.
L.

Lacydes. βασιλεὺς.

Leagoras. v. Λαῖβη.

Leonidis Byzantini halievtica.
v. Κικίλιος.

Libanius. v. Ἀλεξία. Βασκαῖνος.
Ἡκισα. Ὀδύρομα.

Livius. v. Λύκιος. Σύλλας. Κορ-
νήτ.

Logothetes. (Simeon metaphrastes.)

Ἐν τῷ τῆς ἀγίας Θέλης μαρτυρίῳ.
v. Ἀβαζι. Δαιμόνοες. Ὑπαγορεύσαι.

Ἐν τῷ ἔργῳ Θύρεξ μαρτυρίῳ.
v. Καταπέλτης.

Ἐν τῷ μαρτυρίῳ ἔργῳ Καλλιμαχίδος.
v. Βραβάντης.

Ἐν τῷ μαρτυρίῳ ἔργῳ Πικριανῆ.
v. Νοβίλ.

Ἐν τῷ ἔργῳ ὁσίῳ Μαρκίου βίῳ.
v. Ἀλμαία.

Ad hunc Logotheten etiam refe-
renda forsitan sunt, quae habet Suidas,

10.

v. Ἀν. ἀμφών.

Longinus. v. Λιονάριος. Ἰαννάριος.
Φρόντων.

Lucianus. v. Ἐπιτίμων. Κολυμπῆς. Μο-
τάζων. Τί κοινόν κ.

Μυίας ἑγκωμῆς. v. Ἐλέφαντος.
Τίμωνι. v. Παιδοτερίβας.

Lycon. v. Ἐπίχαρμος.

Lycophron. v. Ἐκποκῶν. Νέδω. Νη-
ρίτης. Τόταζων. Τόργος. Ολυδῆ-
μιος. Χαλκίβης.

Lycurgus Lacedaemonius. v. Σα-
καρτερόσταντος.

Lycurgus Orator. v. Ἀρεσφίης. Δα-
λίας. Δοκίμασις. Αἰγίς. Ἐκατέμ-
πιδος. Ἐχάδης. Κτηματίων. Νεώμα-
Παράκλησις. Τεταπλόφος. Χίλων.
Ἰότα. Ὑδρὸς ἑγῆ.

Ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοτέλους. v. Μή-
τρον.

Ἐν τῷ κατὰ Αἰσχυρίους. v. Μελίσσιος.
Ἐν τῷ περὶ Διακρίσεως. v. Ἐκτερε-
της Ἀθῆν. Ὀρχιον. Σείριον.

Ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερίας. v. Νίκη.
Προτέλεια. Σωσημαίνεσθαι.

Ἐν τῷ περὶ τῆς ἱερειᾶς. v. Πρε-
χαρμένης.

Ἐν τῷ κατὰ Λυκόφρονος. v. Ἐμπε-
δών. Μοχθηρία. ἡ. Ὀρκίη.

Ἐν τῷ περὶ Μαρτυρίῳ. v. Κανχῆ.
Ἐν τῷ κατὰ Μελισσίου. v. Πρε-
ροσίη. Πρεκῶνα. Πυανεύων.

Ἐν τῷ κατὰ Τριπορέτους. v. Πρε-
κιδῆ. (Sed ibi, legendum est,

κατὰ Λεωκράτην.)

Lycus Neapolita. v. Πύθος.

Lycus Rhodius. v. Λάριος.

Lysias.

Lysias. v. Ἀδοκίματος. Ἀσκληῖον. Ἀκμά-
 ζει. Ἀνάγεσθαι. Ἀξίων. Ἀξιοῦ. Ἀπή-
 χεια. Ἀποκρίθῃ. Ἀπολαχῆν. Ἀπο-
 πεφασμένον. Ἀργυράματα. Ἀρκευ-
 σαι. Αὐθέντης. Αὐλεία θ. Ἀφανές.
 Δαίεσθαι. Δέκα. Δερμίστης. Διαδό-
 σεις. Διήρξα. Δικαιώσεις. Αἰδέσασθαι.
 Ἐγχείον. Ἐκωδώνισον. Ἐλεγκόπης.
 Ἐμπεδοκλέης. Ἐπεσκήψατο. Ἐπιθέ-
 τος. Ἐπισηκῆσαντα. Ἐπίπεμπτον. Ἐπι-
 τρέπει. Ἡλικία. Θεισιεύειν. Θηλά-
 ζειν. Κάθει. Κακώσεως. Καρκίνος.
 Κατάσσεις. Κίος. Λαγίσκα. Λοκή
 ἀκτῇ. Μεταπύργιον. Μορία. Ναῖς.
 Νοθεία. Ὀβολοσαταί. Οἶος. ἀντί τ.
 Οἶος ἦ. Ὀργεῶν. Οὐσία. Φανερά.
 Παραφρυκταρόδοντον. Πεδίκα.
 Περιφοριῶσθαι. Πέφασμένος. Πλει-
 στηλάσας. Πλημμελεῖν. Πλινθῖον.
 Πόα. Πολύσερατος. Πυελίδα. Σηκός.
 Τίμημα. Τόλογον. Φάρμακον.
 φασίς. Φασκαλίον. Φρυκτός. Χρημα-
 τιστής. Χρημάτων.
 Ἐν τῷ πρὸς Ἀλκιβιάδην. v. Αἰδέσθαι.
 Ἐν τῷ πρὸς Ἀλκίβιον. v. Παλαγόν.
 Ἐν τῷ κατὰ Ἀνδοκίδα ἀσεβείας.
 v. Ρόπλεον.
 Ἐν τῇ πρὸς Ἀσύβαρον Ἐπιστολῇ.
 v. Πάματα.
 Ἐν τῷ περὶ τῆς Βασιλικῆς Φόνος. v. Φη-
 γύσιον.
 Ἐν τῷ πρὸς Γλαύκωνα. v. Πρᾶκτο.
 Ἐν τῷ κατὰ Δημοθέους Πιτροπῆς.
 v. Καρπὸς.
 Ἐν τῷ περὶ τῆς διδομένης τοῖς ἀδυνάτοις
 Ὀβολῶν. v. Ἀνάπληρον.
 Ἐν τῷ περὶ τῆς ἐπιγένης διαθή-

κης. v. Ἀνάργυρον.
 Ἐν Ἐπιστολῇ. v. Ὑπὸ μάλης. Φαῦ-
 λον εἶρ.
 Ἐν τῷ κατὰ Εὐθυδικῆς. v. Ἀμφιδέας.
 Ἐν τῷ περὶ αἰκίας πρὸς Ἰσοκράτην.
 v. Ὑβρις. ἡ μ.
 Ἐν τῷ πρὸς Καλλικλέα. v. Ἀπόμοτος.
 Ἐν τῷ πρὸς Κλεινίαν. v. Ὑπὸ μάλης.
 Ἐν τῷ πρὸς Κτησιφῶντα. v. Συγκο-
 μιδή. ἀπείπατο.
 Ἐν τῷ πρὸς Νυσίβιον. v. Ἐπίδικος.
 (Ἰσὶ non Lysia.)
 Ἐν τῷ κατὰ Λυσίδη. v. Γαμία.
 Ἐν τῇ πρὸς Μεταγείραν Ἐπιστολῇ.
 v. Οὐκ ἐγγύς.
 Πρὸς τὴν Μειδάρην γραφὴν. v. Με-
 σαύ. π.
 Ἐν τῷ πρὸς Ναυσίαν περὶ τῆς τύπης.
 v. Λιδοργική. ἰσοδότης.
 Ἐν τῷ κατὰ Νικίτη. v. Πτώμασιελ.
 Ἐν τῷ πρὸς Ξενοφῶντα. v. Συγκομιδή.
 Ἐν τῷ πρὸς τὸν Πολέμωνά λόγῳ. v. Ἐπὶ
 καλαμῇ δέξιν.
 Ἐν τῷ κατὰ τῶν Σιτοπωλῶν. v. Ἀξιοῦ.
 οἱ ρήτ.
 Ἐν τῷ πρὸς Τίρωνα. v. Ἐξηματισ-
 μέν.
 Ἐν τῷ πρὸς Τιμανίδην. v. Διάθεσις.
 Ἐν τῷ πρὸς Φερενίκην. v. Οὐσία
 Φανερά.

Lysimachus.

Ἐν β. Νόστον. v. Σαμαίνη & Σαμίαν
 οἱ δ.

Macedonius Consul. v. Ἀγαθίας.
 Magister Coprogenius. v. Ἀνώγειον.
 Magnes. v. Λυδοί.

Kkkkk 3

En

- Ἐν Πηλακίδι. v. Νῦν δὴ.
 Malachias. v. Ἀββᾶ. Μεμυαλωμένα.
 Malchus. v. Ἀμαξίτην. Ἐπέτιμα.
 Λέτρα. Λέων βασιλ. Σύνταξις. Ἰπο-
 λαβών.
 Marathonius CPol. v. Ἐλέυσίῳ.
 Marcellinus. v. Ἀπῆλause. Ἀπο-
 λαύειν.
 Marcus Antoninus. v. Ἀκερόσπιδον.
 Ἀκέραμον. ὅκτ. Ἀνακλητικόν. Εὐλυ-
 τῷ. Εὐμάρεα. Ὁρθός. Πρασιανός.
 Marinus. v. Ἀρχή. ἡ μέν.
 Maximus. v. Συγγραφεύς.
 Medius Medicus. v. Ἐρασίερατῷ.
 Megaclicides ἐν τοῖς περὶ Ὁμήρου. v. Ἀθή-
 ναίης.
 Melanthius. v. Γρυπαῖνον. Ἐγρυπε.
 Menander Medicus. v. Λεσχίδης.
 Menander Comicus. v. Ἀγρίε.
 Ἀδράστια. Ἀναπέτα. Ἀνατρέχω.
 Ἀπασκαρίζειν. Ἀπέφηνεν. Ἀποσο-
 βῆ. Ἀρτικροτάτῳ. Ἀσκαλαβώτης.
 Ἀσχολῷ. Βαθύς. Βακρούσαν. Δη-
 μιουργοί. Διαρτῆσαι. Ἐκκορηδεῖς.
 Ἐξαλλάξαι. Ἐσχάτως. Εὐρωτιῶν. Εὐ-
 πλής. Εἰς ἀγοράν. Ἡρακλεῖς. Ἰσα-
 βαίων. Κόπῳ. Κόρημα. Μετοίκιον.
 Ναιμὰ το. Ὁμοῦ. ἐγγύς. ὄρον. ὄρεῳ.
 Οὐ μόνον. Πατάγημα. Παύτωμον.
 Πλύνεται. Περίγραμμα. Προσιάνης.
 Σαφροθήναι. Σπαλιάνες. Σικροφαν-
 τῶν. Τῶν τριῶν. Τειχορυσία. Ἰπάρ-
 χων. Φάσις. φιλοσοφῶν. ἀντί. π-
 φουάτῳ. φυλή. Χλωρόν. Ψεύδων.
 Vide & λυγέως.
 Ἐν Ἀδελφοῖς. v. Κοπὴ τὰ τ.

- Ἀλῖα. v. Ἀντάλλαγον. Φηλῶν.
 Ἀνατίθεμαι. v. Ἀληθέςερα.
 Ἀράβι. ἄγγελος.
 Ἀνδρία. v. Νεοτόν.
 Ἀνοδρογυνῶ. v. Λάμια. Φίλι. ἄν-
 ἔν. Ἀπαγγελομένη v. Εἰς τὸ δέον.
 Ἐν Ἀπίῳ v. Ἀβρα.
 Αὐλητροῖ. v. Δωδωναῖον.
 Ἀφροδισίῳ. v. Ἀληθία. Ἀνα-
 δίαται.
 Δαυταλευσι. v. Ἀπέδραν.
 Δακτυλίῳ v. Ἰπηνεία. ὡς ἡ.
 Δημιουργῶ. v. Δημιουργοί.
 Δις ἐξαπατῶντι. v. Ἀπόσα. Ζάκορος.
 Δυσκόλῳ. v. Πανικῷ δ.
 Ἐγχειρίδιῳ v. Κωρυκαῖος.
 Ἐπιτρέπῃσι. v. Ματρουλλῶν.
 Ἐταίρας. v. Ἀναπέτα.
 Ἐφεσίῳ. v. Ἐνδύς.
 Ἡρώσι. v. Ἀναλυθῆναι.
 Θυλίδι. v. Κίγκλος.
 Θησαυρῶ. v. Κανθάρα μ.
 Κανηφόρῳ v. Ἀντάλλαγον. Ἀπο-
 κρήνητι.
 Καρίῳ. v. Ἀλύσιον.
 Καταφύδομῳ. v. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς.
 Κερκυφάλῳ. v. Ἀβυρτάκη. Αἰεὶν.
 καὶ τὸ π.
 Λακαδία. v. Ζάκορος.
 Μείδη. v. Ἄλλο. ἐπὶ.
 Μισσηνῶ. v. Ἀράβι. ἄγγελος.
 Ἰοῦ. φυλλῶ.
 Μισσηνῶ. v. Ἀπικαῖον. Ἀπα-
 ρή. Φίλοσπης.
 Μισσηνῶ. v. Λακωνική κλ.
 Μισσηνῶ. v. Παρῆλασι.

Ναυκλήριον.

Ναυκλήριον. V. Ναυπηγής.
 Ὀλυμψία. V. Φέρειν.
 Ἐν τοῖς πῶδε Ὀμήρῳ. V. Ἀθηναίᾳς.
 Ὀμοπατρίδας. V. Ἀλφάνει.
 Παυδῖον. V. Ἀπόσα. Ἀλεξιφάρ-
 μακα.
 Ἐν Περιθίῳ. V. Ἀβέλτερον. Ἀνέπα-
 Φον. Πομπείας.
 Παπιζοιδίη. V. Αἰφορεαφόρος. Ἀ-
 νίσταται. Μυόχορον.
 Σικυννίον. V. Ἀβρα. Ἀγυαρον. Κακὴ
 μὲν δὲ.
 Συναρλεώσας. V. Ἀγαπησμός.
 Λίρεν, καὶ τὸ.
 Συνερώση. V. Ἀναπειτῶ. Ὁ μέλας.)
 Τίτθι. V. Διτήσασθαι.
 Ὑδρῖα. V. Ἀπορωρυμένον.
 Ὑμνίδι. V. Διτήσασθαι. Διτέλναι.
 Ὑποβολιμαίῳ, ἢ Ἀγροίκῳ. V. Πόμ-
 πην.
 Χαλκηδονίῳ. V. Λιτυέρης.
 Χαλκίδι. V. Πέμπτῃ φθ.
 Χήρα. V. Ἀνάδοχον.
 Ψάδρακλῆι. V. Ἀβρα. Καρκίνῳ
 ποιήμ.
 Ψοφοδῆι. V. Οἶον. Λύρας.
 Menandri Comici patruus Alexis.
 V. Ἀλεξίς.
 Menander Aristarchi Grammatici
 discipulus. V. Ἐρατοσθένης.
 Menander Historicus. V. Ἀβέλτερος.
 Ἀνάπαυλον. Ἀνάετος. Ἀνάρροπον.

Ἀπειτάφροδον. Ἀπ' ἐχθρῶν π. Ἀποπ-
 κλη. Δισιόν. Ἐμβροτῇ ἰδν. Ἐπι-
 θῆλ' ε. Ἐπιδεπτήται. Εὐψυχόν.
 Εὐψυχόν. Θραύκας. Κῶχ. Οὐ
 μέλον αὐτῷ. Πάσαντον. Περιπέτ-
 ῃσι. Τάγχοσδρῶ. Φιλερυσσῶ.
 Χάρακα.
 Menecles. V. Διακόνιον. [Ubi, ἐν τῷ
 Γλωσσολόγιῳ.]
 Ἐν τῷ πῶδε Ἀθηναίων. V. Ἑρμῆ.
 Κεραμικός.
 Menecrates Ephesius Grammaticus.
 V. Ἀετῶ.
 Menippus Cynicus. Φαίος.
 Mesarh cervum vocant βρεῖνδον.
 V. Βρεντήσιον.
 Metagenes. V. Ζευσοκλήν. Σοφικῶ-
 ψα.
 Ουρενπέρσας. V. Τίς τρέπῃ.
 Michael Syncellus encomio in Dio-
 nysium. V. Διονύσιον.
 Minucianus. V. Γενέθλιον.
 Mnaseas. V. Σάββι. Ἰμαίς, ὁ Μογ.
 Ἐν τῷ πῶδε Εὐρώπῃ. V. Περζιδίκη.
 Mnaseas Patarensis.
 Ἐν τῷ Περζιπῳ. V. Πύθχ. Χελιδ.
 Mnaseas Aristarchi discipulus. Ἐρα-
 τισθένης.
 Morsimus Tragicus. V. Ἀνδράμας.
 Moses. V. Ἀββᾶ. Ὀσιότης.
 Ἐν Δολιχρονίῳ. V. Διακρίω.

Moso

Moso scemina Hebraea cujus sit σύγ-
γραμμα ὁ παρ' Ἑβραίους νόμος si
fides Alexandro Polyhistori in
libris V. de Roma. v. Ἀλέξανδρος.

Musæus. v. Μελίτη.

Musonius. v. ἐπιστόδιον.

Myses. v. Ἴων.

Mytus Comicus. v. Ἐπίχρημα.

Myrtilus. v. Ἀμμων.

Mythologi. v. σεμήσις.

N.

Nausiphanes Democritus. v.
Ἐπίκουρος.

Neanthes. v. Ἀποκρίνας.

Nearchus. v. Ἀλέξανδρος, ὁ Φιλ.

Necoclides. v. Νάνος.

Nicæna Synodus. v. Ἀσκανός.

Nicander. v. Ἐρρίβατος, ποι. Τε-
πτήρ.

Ἐν τῷ Ἀντιπατρῷ. v. Τίτανος.

Ἐν τῷ Ἀντιπατρῷ. v. Δαρκανίος.

Nicander Alexandrinus.

Ἐν τῷ παρ' τῶν Ἀλεξάνδρου μαθη-
τῶν. v. Λαχρίαν.

Nicmor, qui vitam Alexandri scri-
psit. v. Σάββα Χιλδ.

Nicetas Martyr. v. Ἀθανάσιος.

Niceas Eleates. v. Ὀρφύς.

Ὀϊνοποῖς. v. Ἀμφίας.

Nicolaus Damascus. v. Ὡς τις
ἴσται. de ejus patre Antipatro &
fratre Ptolemæo. v. Ἀντίπατρος.

Nicomachus Medicus. v. Ἀριστέλης.

Nicon Geometra & Architectus

Galenī pater. v. Γαλῆνος.

Nicophon. v. Τροπίων.

Πανδάρου. v. Κοιμήται.

Nicophon.

Ἀρσενίδης γυναικ. v. Ἀρχή.

Σέρφος.

Nicostratus. v. Ἀδράστια, Ταρβαν-
νίδιον.

Nicoteles Philosophus Anniceridis
frater. v. Ἀντικέρης.

Numenii filius Alexander Sophista,
v. Ἀλέξανδρος.

Numenii Heracleotæ halienica,
v. Καίλατος.

Nymphodorus. v. Αἰγύς.

O.

Olympicus ὁ Ψαῖς. v. Ἀλῆμα-
χος.

Onomacritus a quibusdam oracula
scripsisse dicitur. v. Ὀρφύς.

Oppianus. Καίλατος.

Ἐν τῷ Ἀντιπατρῷ. v. Ἀσφάλως.

Oraculum, Sybaritas perituros,
cum homines pluris fecissent
quàm Deos. v. Ἀμύρις. Lacedæ-
moniiis datum διαμαρτυρεῖται. aliud
de muro ligneo v. ἀπὸ τοῦ. Zenoni
Cittico, optime victarum ἀ συγ-
χρηζέσθαι τοῖς περὶ αὐτόν. v. Ἀσφαλῆς.
Calondæ. v. Ἀρχιλόχος. Attalo.
v. Ἀττάλος. alia Λυγυῖς. v. Βάκχης.
Χρησμός. Ἀρτίππτος. Κροῖος.
Διογενῆς. δόρυ κηρύκεον. εἰς κυνόσα-
γες. Ἰβλιανὲς. Λαωκόρον Μίσκελος
ἐκπεσών. Ἐπαμινώδας. Ἐννοῖος.
Ἐνδοῦμος. Ἐνδοῦμος. Εὐτόκιος. Φορ-
μίων. Ὀιδίππος. πᾶσι δὲ ἐκ τῶν Ὀιδίων.
Χρησμός. ὅμοιος δὲ ὡς Μεγαρ. Σόλων.

συγχεῖται.

συγχρωτίζεσθαι. τὰυτὰ σοι, Τελε-
σίλλα. τοῖς σοῖσι. Τόνον. Τελέγῳ,
Τυρίῳ.

Origenes ad Africanum de Susanna.
v. Ἀφρικανός.

Fragmentum ex quadam ejus
Epistola. v. Ὀριγένης, δὲ Ἀδ.

Ὀριγένης, Λεωνίδ.

Orion. v. Ἀβλαμέως. Πόρκῳ.

Orpheus. v. Φάνης.

Ἐν Δίκτῳ. v. Ἰππῳ Νίς.

φυσικῶ. v. Τριτοπάτορες.

Fragmentum Orphei habes v.

Ὀρφίους, ὅτι.

Exegetici in Orpheum auctor.

τριτοπάτορες.

P.

Palaphatus.

Ἐν τῷ ζ. ἤ Τριτικῶν, v. Μακρο-
κέφαλοι.

Panyasis. v. οἷῳ δν. Discipulus
ejus Antimachus Colophonius,
v. Ἀντίμαχῳ.

Pamphilus Platonis discipulus. v.
Ἐπίκρῳ.

Pancratis Arcadis halieutica v. Κι-
κίλῳ.

Parabates Philosophus. v. Ἀνίκερης.

Parmenides. v. Μακάρων ἡσοῖ. Νίς
λίαν. Θέσις. Anaximenes Parme-
nidis discipulus. v. Ἀναξιμένης.

Empedocles. Ἐμπεδ.

Parthenii Niczenlis Metamorpho-
ses. v. Νέτωρ.

Pasicles v. Κρατῆς.

Paulus Apostolus. v. Ἀγάπη. Ἀσκή-
ς. παύνη. Δόξα Θεῷ. Κεφάλαιον.

Paulus Astrologus. v. Ἰασηνιανός ἑ-
νότμ.

Paulus Antiochia Episc. ἀ γνο Παυ-
liani. v. Μάρης.

Paulus Silentarius. v. Ἀγαθίας.

Ἐν Ἐκφράσει τῆς ἁγίας Σοφίας. v.
Ἡεανῳ.

Pausanias. v. Πύνδαξ. eum audivit

Aspasius Ravennas Sophista. v.

Ἀσπασίῳ.

Perginus Milesius. v. Ὀρφύς.

Periander. v. Ἀμφιανακτίζων.

Phalaris. v. Ἀδελανός, σοφ.

Phanias Eresius v. Κύρβης. αἱ τ.

Phanodemus. v. Ἐπὶ Παλλαδίῳ.

Ἐν τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδι. v. Παρθένους.

Ἐν ἑκτῷ. v. Τριτοπάτορες. Καλκεία.

Pherecrates. v. Ἀγορῆς ὄρεαν. Ἀδα-

μία. Ἀλοάων. Ἀμυσι. Ἀναδύσας.

Ἀνασπᾶ. Ἀναψήφισαοθαι. Δήμαρ-

χοι. Καρκίνῳ. Κίλικον. Κορμάνοι.

Κύνα δ. Ρυπαίνω. Συηνία. Τάσταξων.

Τραύξανα. Φαβερός.

Ἀγελίσι. v. Ἀπία. (Ἀγορῆς,)

Χαῖρες κιδ.

Αὐτομόλεις. v. Ἀκαλήφῃ. Παστυ-

δῆ. Στραγαλίδες.

Γερασί. v. Ἀθηναίης. Ἀετῆρ.

Δυλοδιδασκάλῳ. v. Ἀναψήφί-

σαοθαι.

Ἰπνῷ. v. Ἀπέδραν.

Ἰσῷ. v. Ἀξίῳ, δ. εὐανῳ.

Κορμάνοις. v. Ἀπόδοτον. Ἀνα-

δρεύσαοθαι. (Κορμανῶ.). Τῷ.

τῷτο κ. Γοσκυμαίν.

Κραπατάλεις. v. Ἀγυαί. Ἀετῆρ.

σαν. Ἀπαρτί. Ἀπέρρι. Νωτο-

LIII

πλήγα

πλῆγας. Περιέρων. ΦίλιΘ.
 Λήροις. V. Χρή.
 Μυρμηκανθροποις. V. Ἀράται.
 Ἀρτίως. Αἰγίς. κατ. Τεθολω
 μένΘ.
 Πατάλη. V. Αἶσων, καὶ τὸ πρ.
 Τυραννίδι. V. Ἀράχνη. Συκουῖσι.
 Pherecydes. V. Θουρές. Τῆς. Ἐκατάης.
 Philanis. V. Ἀτυάνασσα. Δημοχάνης.
 Philagrius.
 Ἐν τῇ πρὸς φιλήμονα Ἐπιστολῇ. V.
 φιλάγρηΘ.
 Philanias. V. Θερμοπύλαι.
 Phileas. V. Βόσποροι.
 Philemo. V. ἈχλὺΘ. Εὐμνίδης.
 Τριτημέριον.
 Νεμορδαίοις. V. Ἀποσοματίζων.
 Νυκτί. V. Τηνάλλως.
 Παγκραξίαν. V. Πρὸ. ἀντὶ ἑ α.
 Πτέρυγι. V. Ἀθηναίως.
 Philetargus. Comicus, Aristophanis
 Comici F. V. Ἀρίστοφ.
 Μελεάγρω. V. ἈμπαλίνωρΘ.
 Philetas Ephesius. V. Βάκις.
 Philinus. V. Θεωρετικά Χρ.
 Philippides. V. Μακρόν π. Ψωμοκό-
 λακες.
 Philippus. V. Ἀποσιμῶσαι.
 Comicus Aristophanis Comici F.
 V. Ἀρίστοφ.
 Philistus. V. Ἀποθήκην. Νάνυμινα.
 Philo. V. ἈγαλματοφρέμυδΘ. Βίος.
 Δύναμις. Θεός. Φίλων. Θεραπεία.
 Ἐν τῷ εἰς οἰκίαν περὶ τῆς Παράδοξου
 ἰσορίας. ΠαλαφάτΘ, Ἀβυδ.
 Ἐν τῷ εἰς Πολυτεῖς Βίω. V. Ἀβραάμ.

Philochorus. V. Ἀδύνατοι. Ἀλκυονί-
 δες. Ἀλῶα. Ἀνεόππιδον. Βάχιστα.
 Γεννήται. Ἑρμῆς, ὁ πρὸς. Εὐριπίδης.
 Μνηστ. Θέμιν. Κανηφόροι. Κατατομή.
 ΛιδΘ. Λύκεον. Οἰήθεν. Ὀμογά-
 λακίας. Ὀργεῶτες. Περιτοίχων.
 Πομπηα. Πρὸς τῇ πυλίδι. Σισαχ-
 θεια. Συγγραφεῖς. Συμμορία.
 Τετραδί. Τετροπάτορες. Φυλῇ. Χυτρε.
 πόλ.
 Ἐν β' ἈτθίδΘ. V. Κοβαλία Σκίρον.
 Ἐν γ' περὶ Μαιλικῆς. V. Ἐγγασε-
 μυδΘ.
 Ἐν Τετραπύλαι. V. Τιτανίδα.
 Philocles Tragicus. V. Ἀσυνάμας.
 Philolaus. V. ὑπάκεια.
 Philostorgius. V. ἈπολλωνίαΘ.
 ΒασίλειΘ. Φλέγων.
 Philostratus. V. ἈπολλωνίαΘ. Τυατίς.
 Διάγειν. Ἑρμογένης. Καλαβροῦ.
 Καταψήσας. Κατεγλωτισμένον. Κω-
 μΘ. Λεπιτολογία. Πυθαγόρας.
 Σιμῆς. Σοφιστής. καμ. Ἰπποτάτα. Φο-
 τῶ. φρόνων.
 Ἐν τῷ βίῳ εἰς Ἀπολλωνίαν εἰς Τυατίαν.
 V. Κράτης.
 Ἐν Βίοις τῶν Σοφιστῶν. V. Ἡρώδης.
 ἸάλιΘ. Παντανίας. Καμ. Ἰ-
 πέρφρων.
 Philotimus Euripideus. Ejus tra-
 gœdia Ἰξίων. V. ΔημήτριΘ.
 Philoxenus. V. Ἐθυσας. Ὀρετλαπλό.
 σερπταγγλαν.
 Philoxenus Musicus. V. Ἀλγυνίδης.
 Philyllius. V. Ἀλῶ.
 Αἰγῶ. V. Ἀνάλφιτον.
 Phocylides. V. Ἀπατίων. Χρῆσας.
 Phormus

Phormus Syracusanus Comœdiæ
repertor. v. **Ἐπίχαρμ**Ⓢ.

Photus Patriarcha. v. **Θρηκ.** contra
Leontium Antiochenū. **Λέοντι**Ⓢ.

Phrynichus. v. **Ἀθηνάϊας.** **Ἀδύρωτον.**
Ἄνοις. **Ἀκύλων.** **Ψύθ**Ⓢ.

Μονοτρόπ. v. **Μέτων.** **Παρθένης.**

Ἰπερακρίστις.

Μύσας. v. **Καδίσκ**Ⓢ.

Μύσας. v. **Τευτάζων.**

Phrynichus Comicus ut frigidus
perstringitur. v. **Λύκας.**

Phylarchus. v. **Λευκή ἡμ.** **Τιάρα.**

Phyllis Musicus. **σκολιόν.**

Phyton (al. φοίτων) v. **Ἀισχίνης.**

Pindarus. v. **Ἀγάλαμα.** **Ἀμαχον.**

Ἀναλκίς. **Ἀνυπαρκίον.** **Ἀράχη.**

ΒάσαιⓈ. **Βασιλεὺς.** **Βληχρόν.** **Δαμα-**

σίφρων. **Αἰθήρ.** **Ἐπίτειον.** **Εἰδωλον.**

Εἰκός. **Ἦρας δὲ δεσμ.** **Ἰοσίφανοι.**

Ἰαχών. **Θαλαπύπρον.** **Κάτωδε.** **Κατω-**

κάρσα. **Λυγκίως.** **Μογάνορ**Ⓢ. **Ω**

Φήμερ. **Σχάσον.** **Τὸ Ἡσίοδιον.**

ΦθόνⓈ. **Φῶτα.** **Χρημαία.** **Χρῆμ.**

Ἐν Διδυράμβοις. v. **Παλιναίρετ**Ⓢ.

Ἐν Σχολῇ. v. **Ἀθηνάϊας.** (Sed ibi

scribendum, ὡς Σκολιός.

Pisander. v. **Ἀγάθυρσοι.**

Pisides. v. **Ἀγωνίον.** **Ἀμμαία.** **Ἀνελιά.**

Ἀντλία. **Ἀπορρήξα.** **Ἀπόσπονδον.**

ἈτρέμηςⓈ. **Ἀχμα**Ⓢ. **Βάκχ**Ⓢ.

Βόας. **Γιγαντιά.** **Διοπίρα.** **Διπλόη.**

Δύναμις. **Λιστός.** **Ἐγγυον.** **Ἐγγυον.**

Ἐμβελιδῇ. **Ἐμπίς.** **Ἐπαυλον.** **Ἐνθε-**

σιώσας. **Ἐπικτής.** **Ἐπίδοσις.** **Ἐπι-**

στάτης. **Εὐλαβηθῆς.** **Βί ευκτικόν.**

ἦν. **Ἡρακλείω λυθ**Ⓢ. **Κακῶν π.**

Κατηχών. **Κιβδηλον.** **Λατρυρία.** **Λη-**

σαι. **Μαμεύεται.** **Μοχθ**Ⓢ. **Νεοσπάδα.**

Νεῦρα μ. **Νυμφί**Ⓢ. **Ξένος.** **Ὀγκος.**

ΟἶστⓈ. **Ουσιώσα.** **Παράβασις.**

Παρφαιῆσι. **Πᾶρ**Ⓢ. **ἄπ.** **Προσώχ-**

θισα. **Σταγυρίτης.** **Σομφορά.** **Σό-**

ειγέ. **Σύρω.** **Σφυζέ.** **Ταυτάτης.** **Τέλ-**

μα Τελωνίον. **Τόνον.** **Τρόπ**Ⓢ. **Τύχη.**

συντ. **Ἰπερελύσεις.** **Ἰποψία.** **Φδέη.**

Χρῶμα. **Ψῆφ**Ⓢ. **μέλι.** (Omnia hæc

fragmenta Pilidis deprompta esse

existimamus ex poemate ejus de

bello Persico, quod hodie inter-

cidit.)

Pitacus. v. **Πιτῆακειον.**

Plato Comicus. v. **Ἀναβίτται.** **Ἀἴων-**

πⓈ. **ὁ τῶν μ.** **Ἐπικράτης.** **Κερός**

ἀσέλγ. **Μαμιλταῖον.** **Πλειηελά-**

σας. **Σπαργίλ**Ⓢ. **Σχαῖον.** **Φασιστοί.**

Ἀδάνισι. v. **Ἀφοδύσαι.** **Ἰπίερα π.**

Ἐλλάδι. v. **Φάλαγξ.** **Θηλ.**

Ἑορταίς. v. **Δεπών.** **Διῦτρέφης.** **Ὀμφαξ.**

Κλεοφάντι. v. **φιλοτιμώτερα.**

Μενελάω. v. **Τί εκ ἄπ.**

Ξάντας. v. **Ταυτάζων.**

Παιδαρίω. v. **Παράβασις.**

Πεισάνδρω. v. **Ἀρεοπαγίτης.**

Πρίσβεσι. v. **Ἀπίχαζω.**

Σοφισαῖς. v. **Σοφιστής.** **παμ.**

Ἐν Συρφακι. v. **Τελέας.**

Ἰπερβόλῃ. v. **Εὐτρον.**

Ἐν Φάωνι. v. **Ἀτρηότατον.** **Γλυκεῖ**

ἀγκών.

Plato Philosophus. v. **Ἀβελῆν.**

Ἄγνος. **Ἀγνιμῶνως.** **Ἀδικία.** **Ἀθά-**

νατⓈ. **Ἄλ. ἢ. ἀντί.** **Ἀλογία.** **τί**

μ. **Ἀμαδίστερ**Ⓢ. **Ἀμαδία.** **Ἀνα-**

Γείωται.

θίσαι. Αναπλήσας. Ἀνδραποδώδεις
 Ἀνευφήμεσε. Ἀντιλέγειν. Ἀντίληψις.
 Ἀξιῶν. Ἀπισῆν. Ἀπλότης. Ἀποθρέ-
 ξεις. Ἀποκήρυκτον. Ἀπ' ἑνθ. Ἀπεξέρη
 θέν. Ἀρα. Ἀρράτον. Ἀρνεμένη. Ἀρ-
 χῶ. Ἀρχίας. Ἀσκησις. Ἀτεχνούς.
 Βαρβαρίζει. Βδέλλεται. Δεινῆς ἀνάγ-
 κης. Διωλύγι. Ἐγγασίμυθ.
 Ἐγλιζάμιλιν. Ἐμποδών. Ἐπεχε ἔρως.
 Εἰμαρμένη. Εἴξασι. Ἰδέας. Θεοδώ-
 ρ. Βυζ. Κάκη. Κατεύχεσθαι. Κίνη-
 σις. Λήθη. Λυγρόν. Μιαρά κ. Οἰ-
 ῶν. Ὡδε. Ὠρα. Παιμπρέπι.
 στ. Παρμενίδης. Περὶ πέδα. Πόρ-
 κ. Προσέπαυσε Πῦρ ἐπὶ π. Σοφί-
 ων. Συνηία. Τέραμνον. Τομόν. Ὑπω-
 πιάζω. Φαῦλον. Φαῦλ. εὐτ. Φαόν.
 Φάκτεον. Φορά. Χθές. Χωλός. Χρυ-
 στοχεῖον. Ψαθαρόν. Ψυχή. Vide &
 in Δόγματα.

Platonis epigramma. v. Ἰππίας Αθ.

Ἐν Ἀλκιβιάδῃ. v. Ὀρτυγοκό-
 π.

Ἐν Γοργίᾳ. v. Δια μέσθ. Ἐγκρά-
 τεια. Λυγίζομαι. Νέ. ἐσί.

Πλάτων ἐν Ν. Τὸ παρὸν ἐ. Ἀρίστων.

Εὐθύφρωνι. v. Χρη.

Θεωτήτῳ. v. Ἀμβλίσκασιν. Ἀνα-
 λαμβάνειν. Ἄνεμ. Ἀπεσο-
 ματίζειν. Ἐπιδεξιελουθέως. Ὡ-
 μέλεε. Ὠργασμῶ. Τηνάλλως.

Τεκόν. Ἰπηνέμια. Χρυσὴν σαρήν.
 Βδέλλεται.

Ἐν Ἰππία. v. Ζῶμν.

Κρατύλῳ. v. Ἰπὲρ τὰ ἔσκ.

Νόμοις. v. Ἀθήρεν. Ἀπια. Ἀρ-
 πίδα. Ἐπιώψατο. Ἐπωβελια.

Κατασκεδάξαι. Δύση. Νῦν δὴ. Πλά-
 των ἐν Ν. Τολμῶσαι. Τεκόν.

Ἐν δ. v. Ὀργεῶνες.

Ἐν ζ. v. Ἀναθολώσαι. Δεῦρ' αἰ.

Ἐν ια. v. Κιβδηλον.

Ἐν ιβ. v. Ψαλίδα.

Παρμενίδης. v. Ἀρίστων.

Πολιτεία. v. Δῶρα θεῶς. Μινυε-
 ζω. Παρασησέμιθα. Τρίτη κρ.

Τροφή. Κυτρεά.

Ἐν α. v. Ὑμνῶν.

Ἐν β. v. Ἡρας δέ. Κατατείνας.

Μαρτύρονται.

Ἐν γ. v. Ἐρίω τειψ. Σπεδαίω.

Τροφή.

Ἐν δ. v. Βλάκα. Φαῦλον.

Ἐν ε. v. Ἀδυμ.

Ἐν ς. v. Βομβῶσιν.

Ἐν ι. v. Ζάλην. Περγαγεῖοι.
 Φαινόμεθα. Χθονία.

Πολιτικῶ. v. Ἀπέσβη. Μεταποι-
 ῶται.

Ἐν Πρωταγόρᾳ. v. Ἀδάμαντ.
 Πρόδικον.

Ἐν τῷ Σοφιστῇ. v. Δόξα. Κηρύλ.

Συμπόσιον. v. Ἀγάθων. Ἀθήναος.

Ἐν τῇ Σωκράτης Ἀπολογία. v.
 Ἀντιγραφεύς.

Ἐν Τιμαίῳ. v. Δρύοχοι. Ἐγκύρτια.

Ζάλην. Ταλαντεμύλιον. Τευτά-
 ζειν. Φυσικός. Ἀρίστων.

Ἐν Φαίδρῳ. v. Ἐξάντη. Κυβελιδῶν.
 Παιδικά. Στάθερόν. Τυφῶν.

Ἐν τῷ Φαίδρῳ. v. Εἰδησις. Νῆς.

Ὀρτυγοκόπ. Παρσία. Πλά-
 των ἐν Ν. Φαῦλον. Ἀρίστων.

Plotinus. v. Ἐπακτόν. Ἡδόμε. Κόσ-
 μ.

μϙ. τό. Ὀμοίωσις. Φυσικός λόγος.
Plutarchus v. Ἀναεδοταί. Ἐγγώνιος.
Ἰόρτιϙ. Κάλλιπτοϙ. Μοικήνας.
Νάφθα. Ὠβας. Σικχός. Σύλλας, ὄν.
κ. Ἐσελίη. Ἰπερύκπτω.

Ἐν Παραλλήλοις. v. Δόγματα.
Poëta (Homerus) v. Ἀπομαγδαλία.
Διαίδεται. Κυλλός. Πόρκϙ. Προικός.
Poeta Cyprius. v. Ὄϊος ὦν.
Polemo. v. Ἄστος. ὁ ψ. Ἐν παρ.
Ἡλύσιον. Ἰππος Νισ. Μωρότερος.
Νηφάλιος. Τελμισίς.

Ἐν τοῖς πρὸς Ἀδᾶμων κ' Ἀντίγονον.
v. Ἀζηνεύς.
Polybius v. Ἀγάθυρσα. Ἀγωγή.
Ἀγωνιῶ. Ἀίστησις. Ἀθεσία. Ἀκέ-
ραος. Ἀκόλυσον. Ἀκρόπολις. Ἀλα-
ζονία. Ἀλκή. Ἀλογία. ἀταξ. Ἀλο-
γισία. Ἀναδέξασθαι. Iter. Ἀναζυ-
γαῖς. Ἀναπείραις. Ἀνάσασις. Ἀνα-
τάσεις. Ἀρεκτά. Ἀενονήτον. Ἀνεπι-
σήμαντον. Ἀνεπισαθμεύτης. Ἀνήνυ-
τον. Ἀνίβας. Ἀνθρωπίνως. Ἀντιποι-
ηθέντα. Ἀνυσικωτέρα. Ἀξιμμία.
Ἀπαλγύντες. Ἀπαζίσιν. Ἀπαργ-
γέλτως. Ἀπεδειλία. Ἀπέλυσεν.
Ἀπέστησεν. Iter. Ἀπηρεύσατο. Ἀ-
πλῶς. Ἀπόκλητοι. Ἀπολεγόμενος.
Ἀπολογισμός. Ἀποξυσρῆνται. Ἀ-
πόσασις. Ἀποσφαλμήσας. Iter.
Ἀπὸ ἔκρας. Ἀπρώσαντας. Ἀ-
προδέτως. Ἀρετος. Ἀυλάα. Ἀυ-
ταρκεία. Ἀυτοπαθῶς. Ἀυτοτελής.
Ἀφύης. Βάρος. Βαρυνόμενος. Βαν-
σανίην. Βηκάρας. Βῶλις. Γεφυ-
ρίζων. Δαψίδων. Δεδοξοποιημένων.
Δεισιδαιμονία. Δημαγωγικός. Δημο-

κοπεῖν Δημοκρατία. Δημοχάρης. Δια-
βιασάμενος. Διαλήψις. Διάρμα. Διάρ-
σις. Διασχών. Διασπαινώπτερον. Διεσκευ-
ασμένη. Διεψύσμησις. Δικαιοδοσία.
Δυεῖν. Δυσποτμότερον. Αἰνίας. Αἶρε
δάκτυλον. Ἐζυγασαίτεο. Ἐθελότην.
Ἐκδέχη. Ἐκκλείσις. Ἐκλαβεῖν. Ἐκ-
πλαγής. Ἐκτινῶς. Ἐκφανεσάτας.
Ἐκ χεῖρες. Ἐμφασίς. Ἐναῖον. Ἐνέπε-
σε. Ἐνεργόν. Ἐξ ἀκεραία. Ἐξαλλϙ.
Ἐξαιτία. Ἐξερεθνεύονται. Ἐξοδία.
Ἐξουϙ. Ἐπεςσημέναμεν. Ἐπιβά-
θρα. Ἐπιβολή. Ἐπιγενήματα. Ἐπι-
κάθηται. Ἐπικεφαλαία. Ἐπίκειον. Ἐ-
πίπνοια. Ἐπισσημένασθαι. Ἐπίσασις.
Ἐπώδος. Ἐργασήριον. Ἐργασικός. Ἐρσο-
λάβϙ. Ἐρύκειν. Ἐσωματοποιεῖ. Ἐσ-
πέδαζον. Ἐσχεδιάζον. Ἐυδοκχμένιν.
Ἐυήθης. Ἐυρεσιλογϙ. Ἐυφυᾶ. Ἐ-
Φαμμα. Ἐφ' ὧ. Ζηλοτυπία. Ζάγγρα
λαβ. Εἰκοβολεῖν. Ἡμίσαντο. Ἰππα-
φέσεων. Ἰσηγορεῖ. Θεατριζῶ. Θέρεια.
Θυμομαχῶντες. Καθήκοντα. Καθι-
κόμενοι. Καθηλιϙ. Καταβολή. Κα-
τακαλῶν. Κατάλυσις. Καταπορρ-
θέντων. Καταταχίσων. Καταψή-
σας. Κατανέσανϙ. Κατέχον. Κα-
τοιμῶσας. Καχεξία. Κεραία. Κλεόξε-
νϙ. Κομιδή. Κοννης. Κύβος. Κυρία.
Λείπεσθαι. Λιτοῖς. Μεγαλομερία.
Μεθοδικῶς. Μερίτης. Μησησιακῶν.
Μοναρχία. Μύωψ. Νεαλής. Νῆν' ἔχειν.
Νῶλα. Ὀρθή. Ὀρθήν. Ὀρμητήριον.
Οὔριος. Οὐχ οἶον. Ὀχλς. Παλίγκυρ-
τϙ. Παραβόλως. Παραποδίζειν.
Παρατετολμηκότες. Περικοπή. Πε-
ριπαθῶς. Περισπᾶν. Περίσασις. Πε-

εἰφασίς. Πλαδάρων. Πολλά κενά.
 Ποπλιθ. Πραξικοπήσας. Πραξις.
 Προδέτας. Πρόδεσις. Προσαγγελία.
 Προσανέχων. Πρὸς Κρήτα. Προσπε-
 σούτων. Πρόσιμα. Πρὸς τρώων.
 Πρώγιάπειραν. Πρόχειρθ. Πτερίω.
 Ραβδόχοι. Ραδιεσερον. Ραδιουργός.
 Ραθυμῖν. Ρῦμα. Σάμβυκες. Σιτο-
 μετρεῖν. Σκεῦος. Σωματοποιήσαι.
 Σπυδαῖω. Στακτή. Στέρξω. Στρα-
 τηγία. Σιωσσία. Σιωτάξας. Σύντα-
 ξις. Σύσασις. Σύστησας. Τελεσιουργή-
 σας. Τενάγη. Τέτηκα. Τληπόλεμος.
 Τροχαῖαν. Τύχη. συντ. Ὑπερήραν.
 Ὑποκρίνεσθαι. Φατέ. Φέρτρον. Φειδί-
 ας. Φυλάκεια. Χάρμα. Χειρσμόν.
 Χορδεύς. Χορηγία. Ψυχαγωγία. Ψυχο-
 μαχῆντες.

Polyzelus.

Λημυτονδάρω. V. τῶν τελῶν κα-
 κῶν.

Porphyrus. v. Ἀμμόνιος. Γοργίας.
 Ἐμπειδοκλῆς. Ἐνπλέχεια Ἡσιόδος.
 Σάκας. Θερακῦδης. Ἀθήν.

Ἐν τῷ περὶ τῶν ἐμποδῶν τεχνο-
 λόγων. V. Ἀνδοκλείδης.

Ἐν φιλοσόφῳ ἰσορίας. V. Ἐμπε-
 δοκλῆς. Ὀμηρος. Σωκράτης.

Σωφρ.

Posidippus. v. Ἀντήλιος. Ἀθηλιώτης.
 Ἐπῆλος. Προσέκοιψε.

Δημόταυς. V. Νεανίσκουεταυ.

Posidonius Anniceridis Philosophi
 celebris discipulus. v. Ἀντίκωρις.

Posidonii Corinthii halientica. v.
 Κικίλιος.

Praxidamas. v. Χιμάων.

Praxilla Adonis. v. Ἡλιθιάζω.

Praxion.

Ἐν β' Μεγαρικῶν. V. Σκίρον.

Priscus. v. Ἀβαρις. Ἀμοιβαία. Χάρυ-
 δις.

Procopius. v. Ἀγχιςτροχοί. Ἀκμή κα-
 λῆ. Ἀμαρτάδας. Ἀναγισθαι. Ἀνα-
 δάμνος. Ἀνάρτητις. Ἀπόνεια. Ἀπο-
 πορία. Ἀρετῶ. Ἀτρακτον. Γράφω
 εἰς τάχος. Δάρας. Δέον. τὰ πρ. Δι-
 μαίρη. Διήνευκα. Ἐγγυήσασθαι.
 Ἐκασάτω. Ἐνήγην. Ἐν παραβύτῃ.
 Ἐξερρώγυϊα. Ἐπενευκῶν. Ἐπὶ εἰ.
 Ἐπιβύσαντες. Ἐτίδοξος. Ἐπικωῆς.
 Ἐπικωμος. Ἐπαμῖς. Ἐφίπωμα.
 Ζώγεια. Ἡξίς. Θυμῆλη. Κολαπός.
 Λορδεμδμή. Λῆτρον. Μαργαπία.
 Μύλη. Μυανῶν. Ὀμαλές. Ὀνίς.
 Ὄρα. καιρός. Παράλογον. Παρυδύ-
 μνος. Πιός. Ραχμός. Σωρεπιάτε-
 σθαι. Σύνταξις.

Procopii Caesarensis historia ab
 Agathia continuata. v. Ἀγαθίας.

Prodicus. v. βρωδύεσθαι. eius liber,
 Ἡορά. v. ὄρα.

Propheta. v. κακία διὰ Πατάξαι.
 Σινιάσαι. Τιμιολκῶν. Ὑπερήφανος.
 Ψυχικός.

Protagoras. v. πυθμήν.

Proxenus. v. Ἀπρινός.

Prusianensium lingua vernacula. λαβ-
 τωναίον.

Psellus. v. Γιώρας. Δέρετρο. Ἡγίτροες.
 Ptolemaeus Hephæstionis. v. ἱεραφρό-
 δτος.

Ptolemaeus Nicolai Damascenia fra-
 ter. v. Ἀντίπατρος.

Pytha-

Pythagoras, v. Ὀνειρόπληκτον. Ἀπολ-
λάνιος. Ἐμπεδοκλής. Ἐμπεδοκλῆμος.
Pythagoricorū symbolorum inter-
pretatio, v. Ἀναξίμανδρος.
Pythagorei, v. Διδύμοι. νῦς.
Pythias historicus, Λεσχίδης.

R.

Rhetores, v. Μικμῆαν. Μοχθηρός.
Παλαίον. Παράσιας. Παρήσια.
Πατριών. Παιδάριον. Πεδίκα. Πλε-
νήτα. Πολυτία. Πρίσβια. Πρῆπτε.
ὑπερχίλεισθαι.

Rhodium a quibusdam tributus
Antisthenis Magicus, v. Ἀντισθένης.
νῦς.

Rintho, v. Ἀγλαυκίς.

S.

Sallustius, v. Ἀθηνοδότος. Μα-
κελλίνος.

Salomon, v. Βδέλλα. Ἐκλεκτός.

Sappho, v. Ἀσπών. Ἀμάμυξις. Ἀνα-
δενδράδα. Ροδάπιδος.

Scammor, v. Ἐν β' τῶν Εὐρημάτων. νῦς.

Scylax, v. Ἐν β' τῶν Εὐρημάτων. νῦς.

Ejus Περιπλῆς laudatur, v. Ἰπ-
πόκλει.

Seleucus, v. Ἐν τῷ Ἰπομνήματι τῶν Σέλωνος.

Ἀζόναν, v. Οργεῶνες.

Seleuci Tarsensis halieutica, v.
Κικίλιος.

Semus Delius, v. Περίμνος.

Sibyllina oracula, v. Λίβερτος. ex illis
surrepta capita Phocylidis, v.
Φακυλίδης.

Silenius.

Ἐν β' τῶν περὶ Συρακυσῶν. v. Σαρ-
δάνιος.

Simocatta, v. Ἀποκναίειν. Βομβεῖ.

Γέλως πλατύς. Διώμοτος. Ἐγκύ-
κλις. Εἰσήρησεν. Θυλλός. Παραλύ-
σαι. Περιωπή. Περιπολῶν. Τπερώη.

Simon, v. Πιτῆκεα.

Ejus Ἰπποῖατεμὸν laudatur.
v. Τρίλλη.

Simonides, v. Ἀμόνοθαί. Ὀσλή.

Πελαγειόρμους. Σαρδάνιος. Συμ-
φορῶν.

Ἐν Πενταθλοῖς, v. Ἀλκυονίδης.

Epigramma in Acrōnem, Simo-
nidi tributum. Ἀκρών.

Socrates, v. Ἀπίων.

Ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ. v. Ἀκίστιος.
Κυνηγίης.

Solon, v. Ἐπιμενίδης. Ἰππίας.

Ἐν Ἀρσίοι. v. Σίτες.

Ἐν Νόμοις. v. Ἀποίνα.

Sophocles, v. Ἀ δ' Ἀγάσματος.

Ἀγνώμονες. Ἀγαμέμνων. Ἀγών.

Ἀδάμασος, &c.

Ἐν Λίανῃ Λοκρῶν. v. Σπολάς. Τσοῦτος.

Ἐν Λίανῃ Μαστιγοφόρος. v. Γνώμη.
παρὰ.

Λιχμαλάτοις. v. Ἰπὸ παντὶ. (Λιχμα-
λάτοις.) v. Φαῦλον.

Ἐν Ἀντιγονί. v. Τάλις.

Δανῆ. v. Πίνα.

Ἡλέκτρα. v. Ἀντιπ. Αἶμα. Ἐμασχα-
λίδη. Ἐξένισι. Ἰασις. Στομαργος.

φίλος.

Ἡριγόνη. v. Τοπαζέιν.

Θησεί. v. Ορμπιός.

Ἰνάχο.

Ἰνάχω. v. Ἀράχνη.
 Ἐν Ἰφρυγενείᾳ. v. Πενθερά.
 Ἰχθυοταίς. v. Ῥικινῶτα.
 Κηδάλιανι. v. Λευκή σ. Οὐγκιά.
 Καλχίσι. v. Ἀνθυπεργήσαι.
 Κωμικοῖς. v. Πέρδικῳ.
 Νίπτροις. v. Πάρεστια. λ.
 Οἰνομάω. v. Διέξοδοι. Ἀθήναι, λ.
 Ποιμέσι. v. Θρηνίν. Ξανῶ.
 Τραχινίαις. v. Οὐγκῳ.
 Τριπτολέμω. v. Ἀπεπλίστατο. Πε-
 ρεβάδην. Πλίζ.
 Ἐν Τρωίῳ. v. Ἑμασχαλίσθη.
 Τυμπανισαίς. v. Δρακαυλῳ.
 Ἐν Τυροῖ. v. Ταυροφάγον.
 Ἐν Φαίδρᾳ. v. Χάλασω.
 Φιλοκτητῇ. v. Ἀφαντον, Νόρο-
 σπαδής.
 Sophoclis castitas. v. Ἀπολλώνῳ.
 Sophron. v. Ἀποκακήσαντες. Ἀποκη-
 δήσαντες. Ζυήλλω. Τῇ. Φαρμακο-
 σιογάργα.
 Ἀκεσελαίς. v. Κάπηλῳ. ε.
 Ἀνδρείοις. v. Παλάς.
 Solibius Lacon. v. Δικηλίσαν.
 Solocrates. v. Ἀμφίας.
 Ἐν Κρητικοῖς. v. Δέλων. π.
 Soterichus. v. Βασσαρεκά.
 Speusippus.
 Ἐν τῷ β' φ' Ὁμοιοτήτων. v. Πη-
 νιον. ζ.
 Speusippi Philosophi poema in Cas-
 sandri nuptias. v. Αἰγίως.
 Stephanus Comicus Alexidis Co-
 mici F. v. Ἀλέξιος. Antiphanis F.
 v. Ἀντιφάνης.
 Stefichorus. v. Ἀεὶβαλλῳ. καθε-

λῶν. Κύλλαρῳ.
 Stilpon. v. μεγαρίσαι.
 Strabo. v. Ἀβυδῶν. Λέκκαλῳ.
 Strattis. v. Ἀπεμυθήτω. Δυσόμεια.
 Ἐν Ἀταλάνταις. v. Διφροφόροι.
 Ἐν Ἀταλάντῃ. v. Σκῶρ.
 Μακεδόσι. v. Τεπέιον.
 Ἐν Πολιτείᾳ. v. Οὐ λίνον.
 Ποταμοῖς. v. λίνον λ.
 Suetonius vid. infra Tranquillus.
 Symmachus. v. Ἀμαξίς. Ἐκῆστια.
 Θαρρελκείδης, Κνίζων, Νιτάρειον, Οἰ-
 νοπίπας.
 Syncellus (Michael.) v. Διενύσιος.
 ὁ Ἀρεῶπ.
 Synesius v. ῥινολαβίς.
 Synesii Lydi Philadelphienensis filius
 Androclides. v. Ἀνδροκλείδης.
 Synesii frater Hierax. v. Ἀιδεσία.
 Syrus Scripturæ interpres. σειρήνας.

T.

Telavgis discipulus Empedocles.
 ἑμπεδοκλῆς.
 Teleclides v. Ἀνθρωπίζεν. Ἀπατή-
 σαι. τὰ δ' ἔ' παρα κ. τῶταζαν.
 Τύλα.
 Ἀμφικτυόσι. v. Αὐτίτλων. Κατὰ
 χυμῶς. Σήσαι.
 Ἠσιόδω. v. Οὐδαμῶν.
 Πρωτάνει. v. Φαγδαίης.
 Terpander. v. ὀρθῶν νόμον.
 Terpsion. v. ἡ δ' α' χ.
 Thagenides. v. Μήνιμοι.
 Thalassius. Θεόφιλος.
 Thextetus. v. ἴδωρ δ' ε' π.

Ἐν τῷ περὶ Παροιμίας. v. Οὐδὲν πρὸς
τῷ Δ.

Thebaïcorum scriptor Anonymus.
v. Καδμεία v.

Themistocles interpres oraculi,
sapiens appellatur. v. ἀνείλε.

Theo Grammaticus. v. Ἀπίων.

Theocles. v. ἑλεγεύρειαν.

Theocritus. v. Ἀδύ. Ἀπίτυς. Βεθ-
βηλα. Εὐρώς. Ἡγήθης. Κοιλιδιάν.
Κυλοιδίον, Σπῆρον ἀντ. Τήνα. Ψιδυ-
εῖζι.

Theodoretus. v. Ἀσκὸς ἐς πᾶχνη.

Theodorus Rhodiorum strategus
ἐς τοῖς ὑπομνήμασι Πανικῶ δέμας.

Theodorus Anagnosta.

Ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἱστορίᾳ. v. Διό-
δωρⓄ μόν.

Theodorus Ilienſis.

Ἐν β' Τρωϊκῶν. v. ΠαλαίφατⓄ.
Ἄβωδ.

Theodorus Raithi Presbyter.

v. Μάνης.

Theodorus Atheus, mox Deus.

v. ἈρεσιππⓄ.

Theodosius cœnobiarcha. v. Ἀνα-
στάσιⓄ.

Theodotus (lege Theodotio) v.
κνήων.

Theologus. v. Ἀγνωμόνας. Ἀγώνων.

Ἀίδεις. Ἀκῶν. Ἀλεῖπται. Ἀντίοχος.

Ἀπανθήσαντα. Ἀπαργμάτων. Ἀ-

πήνη. Ἀσκόων. Ἀσπίδος. Διανύγη.

Αἰρεῖς. Μεγαλομερία. Μελία. Ωρα

καρπός. Ωρυγίνης, ὁ καὶ Ἀδ. Παρά-

δειⓄ. Περιέγρα. ΠεριδέξⓄ.

Πηδαλιεχῆν. Σχέσις. Φιλοτίμως.
χθές. Ψίχες. (Vide etiam supra
Gregorius Theologus.)

Ἐν τῷ τί δέ οἱ Μακκαβαῖοι. v. Ἀνί-
οχⓄ.

Εἰς τὸ Συνακτήριον. v. Περιέγρα.

Theophrastus. v. Ἀρχὴ ἄνδρα. Δίος-
μός. Ἰσοτελής. Καταχειροτονίαν.

Κύτλαρος. Νάννος. Ὀλοσχοῖνον. Ὀσ-
φραγικόν. Παριμίδης. Ρίς. Θυμ-

βογέροντες. Ἰποφόνια. Φλίω. Φινάδες.
Διαθήκη τῶν ἐξ ἑλευσίνος. Ὀρ-

γεώνων. Ὀργεῶνας.

Ἐν τοῖς πρώτοις Καθροῖς. v. Ἀρχὴ
Σκυρία.

Ἐν τῷ περὶ Καθρῶν β'. v. Κυψε-
λιδῶν.

Ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων,
v. Τιάρα.

Ἐν τοῖς περὶ τῶν Νόμων. v. Ἀρδή-
της. Κατὰ τὴν ἀγοράν.

Ἐν τῷ τῶν Νόμων. v. Ὅτι οἱ ἀλόν-
τες. Συνομώτερον.

Ἐν τῷ Νόμων. v. Φάρμακος.

Ἐν τῷ Νόμων. v. Ἐμφρεάτοι.

Ἐν τῷ φυσικῶν. v. Ἀκαλήφη. (Imo
potius, φυλκῶν.)

Ἐν τῷ περὶ φυτῶν. v. Μελίμη.

Theopompus Comicus. v. Κατὰ
πλήξ.

Ejus Drama βατύλη. v. Νιπάρων.

Ἡδυάρες. v. Καταχύσματᾱ.

Θησι. v. Ἀβυρτάκη.

Καπηλίσσι. v. Ἀτῆς.

Παμφίλη. v. Ραχίζων.

Ἐν Σειρήσι. v. Περιβάλας.

Theopompus Historicus. v. Ἀνεχ.

Ἀνθήλιος.

Mmmmm

Zeno (Eleates.) ἑσείς, Ἑλέα.
 Zeno Citricus v. Αἰγυπία. αἰεὶς.
 καὶ Ἰκκόν. ὀρμή.
 Zenodotus. v. Δαγνή.

Zenodoti discipulus Aristophanes
 Grammaticus v. Ἀριστοφ.
 Zoili Amphipolitæ orationibus usus
 Demosthenes. v. Δημοσθένης.
 Zopyrus. v. Ψιδυραίου.
 Zopyrus Heracleotes. v. Ὁρφεύς.
 Zoroaster. v. ἀστρομία.

ADDENDA ET EMENDANDA QVÆDAM.

*Pag. 1. n. petant. pro Eius λαμυνά-
 εων, lege Μόσχι.*

*Pag. 16. Lege: Petrus Natalis &c.
 qui A. C. 1370. scripsit, & A. 1381.
 Catalogum Sanctorum absolvit,
 ut recte notatum in Actis Sancto-
 rum &c. (Contra eorum vero
 sententiam qui ad A. 1470. male
 referunt, vide quæ doctè dispu-
 tantur in Diario Veneto, Giorna-
 le de letterati d' Italia, T. XVI.
 p. 456. seq.)*

*Pag. 36. v. 22. lege: Philocali -
 T. VII. Act. Sanctor. Junii.*

*37. v. 6. à fine, addo: & p. 129.
 notat Lamoignon Romanum
 Martyrologium esse ipsummet
 Uluardi martyrologium minus
 & variatum in paucis, &
 auctum in pluribus.*

*39. Editionibus Jacobi Jansen-
 sis live de Viragine addo anti-*

*qvissimas duas Paris. 1476. fol.
 & Venet. 1478. fol. per Chri-
 stophorum Arnoldum: deinde
 lege: Colon. 1480.*

*192. De Victorino Felrensi,
 Theodori Gaze præceptore,
 adde, quod Georgius Trape-
 zuntius Victorinum hunc pa-
 trem & amicissimum ac de se
 optime meritum vocat in Epi-
 stola qua illi commentarium
 suum in Ciceronis orationem
 pro Q. Ligario dicavit. Joan-
 nes quoque Andreas Alerien-
 sis Episcopus in Epistola tribus
 Livii decadibus à se editis
 præmissa altorem sum & præ-
 ceptorem vocat hunc Victori-
 num, & Mantuz eum partem
 decadum Livii prælegentem
 audivisse testatur.*

*Ad pag. 246. addo, quod pleraque
 Theodori*

M m m m m 2

Theodori Studitæ inedita latent in præstantissimo Codice Bibliothecæ Paulinæ Lipsienſis, cujus notitiam nuper publicato programme dare coepit clariss. Jo. Immanuel Mullerus, Rosvino Misnicus.

Pag. 249. *adde* : Alius Theodorus Studita junior, ad quem Germanus II. Patriarcha CPol. (A. 1240. defunctus) de azymis scripsit, Vide Stephanum de Altimura in panoplia adversus Schisma Græcorum p. 249.

Pag. 269. Severianus variis addendi: Severianus. Procos, cujus virtutes impense laudantur ab Apulejo in floridis.

Julius Severianus Rhetor, de quo dixi in Bibliotheca Latina.

Severianus cujus è Damascio Svidas in Νόμῳ meminit, Damascenus fuit atque idem de quo Svidas in Συζητήσεις & Photius in Cod. 242.

Omitto Severianum, (Servianum aliis) quem paullo antequam moreretur Hadrianus occidi iussit nonagenarium, teste Dionè; nec non Severianum Gallicum temporibus Marci Antonini caſum omnibus cum copiis ab Othryade Persarum duce, de quo Lucianus in Alexandro Pseudomante T. 1. p. 764. sq.

Pag. 337. *adde* quod novissime Anastasium de vitis Pontificum recensuerunt, illustrantque Romæ viri eruditissimi Franciscus Blanchinus & Johannes Vignolius.

Pag. 352. Olympiodoro juniore Alexandrino qui in Meteorologica scripsit, Gabriel Naudæus tribuit Paraphrasin Ethicorum Aristotelis, quam sub Andronici Rhodii nomine Daniel Heinsius vulgavit.

Ad pag. 362. *adde*, Jo. Philopono tributum scriptum de Paschate, videtur idem quod sine nomine auctoris memorat Photius Cod. 115. Græci vero recentiores in duas synopses contraxerunt non dubitantes tribuere Joanni Damasceno.

Pag. 371. Scriptoris Photio infestis addendi Franciscus Pagi Tomo II. breviaris de gestis Pontificum, & Stephanus de Altimura in panoplia contra schisma Græcorum p. 158. seq.

Ad pag. 363. Ad calcem Amphilo-chiorum in Codice Colbertino exſtare scriptum Photii in quo Latinos arguit quod nec imagines sacras nec sanctorum reliquias colant, testatur Altimura p. 177. panopliæ jam memorata.

Pag. 384. præ *Anastasio Sinaita*, lege *Anastasio Bibliopæla*.

Pag.

Pag. 392. Praesedit in ea Aurelius (Carthaginienſis Episcopus & Donatianus Tel. Ita legendum, non Aurelius (Augustinus.)

Pag. 411. v. 4. post verba: Neutrum scriptum hodie exstat, adde: nisi prius sit illud Philoponi, de quo supra, p. 362. Ita sane visum Stephano de Altimura p. 263. panopliae contra schisma Graecorum.

Pag. 418. CXLV. Helladii Alexandrini, Theodosio iunioris imperitante clari, cujus iterum Cod. 158. atque apud Svidam mentio, (diversi ab Helladio Besantino de quo infra Cod. 279.) Lexicon &c. ita lege, & dele verba: Helladii (ejusdem de quo infra Cod. CLVIII. & CCLXXIX.

Ad pag. 520. Synopsis VII. Conciliorum Commeliniana incipit: *Καὶ γινώσκων πάντα Χριστιανὸν ὅτι ἐπὶ αἰσιν ἁγίαι καὶ οἰκουμενικῇ σύνοδοι.* Hæscheliana: *Καὶ γινώσκων πάντα Χριστιανὸν, ὅτι ἐπὶ αἰσιν καὶ οἰκουμενικῇ γεγόνασιν σύνοδοι.* Libellus de sex Synodis: *Καὶ γινώσκων ὅτι εἴς αἰσιν αἱ ἁγίαι καὶ οἰκουμενικῇ σύνοδοι.* Nili de Synodis novem: *ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς.* Denique alia inedita synopsis, Photii de qua p. 365. seq. cujus est initium: *ἀναγκαῖον ἐστὶ μέλλουσαι.*

Pag. 586. v. 3. à fine, lege: *ἔτιρο Μητροπολίτης Σάραδων, ὁ ΔΟΞΑΠΑ-*

ΤΡΙΣ κύρις ΙΩΑΝΝΗΣ, ΤΕΡΨΙΡΙΟΣ ὁ διαπετής &c. Confer Allatium de Georgiis p. 321. & Lambecium VII. p. 258.

Pag. 598. in Latina versione v. 8. à fine legendum, nos quintam sectamur, ut recte etiam Clariss. Montfauconus scripserat. Atque ita verbum *μετερχόμεθα* accipitur p. 597.

Ad pag. 637. notitia ante Andreæ Schottum, (licet is non meminisset) XIV^a centurias proverbiorum è Svida collectas Græce & Latine cum Hieron. Wolfii versione edidisse Hermannum Germbergium, scholæ Corbachianæ prorectorem, illisque subjunxisse centuriam versuum onirocriticorum (Astrampsychi) ex eodem Svida, & Epistolarum sacrarum decades quinque, ex aliis etiam scriptoribus congestas, Basileæ per Sebastianum Henric. Petri 1583. 8.

Pag. 657. è Svida adde:

Amelius Apameensis, Philosophus, magister Porphyrii, æqualis Ammonii & Origenis.

Pag. 662. Apſines Athenienſis, Sophista egregius, Pater Onasimi Sophistæ, qui fuit pater Apſinis. Apſines Gadarenſis, Sophista, ex Pane, ut fama fert, genitus, Smyrnæ discipulus fuit Heraclidis Lycii, & deinde Ba-

M m m m m 3

filici

filici Nicomedia. Athenis artem Rhetoricam professus est imperante Maximiano, & ad Consularem dignitatem peruenit.

Apfines Onasimi Atheniensis Sophistæ F. Sophista, junior Apfine Gadarensi.

Apfyrus Prusaënsis vel Nicomediensis, miles, qui sub Imp. Constantino ad Istrum in Scy-

thia militavit. Hic librum de eqvorum medicina scripsit & de iisdem brutis animantibus physicum alterum, aliaque. Scripsit & Cimon Atheniensis admirabilem librum *ἰπποσκηπικόν* de eqvorum inspectione.

Page. 669. Ausonius Sophista qui Epistolas & alia quædam ad Nonnum scripsit.

F I N I S

UNIV. OF MICHIGAN,

JUN 4 1912

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 06307 4192

